ספר

שאלות ותשובות

בית שערים

חלק אורח חיים

מאת הגאון האדיר, שר התורה, מאור הגולה

רבינו **עמרם בלום** זצוקלה"ה

שרת בקודש בק"ק אלמאשד, מאדע, חוסט ובסוף ימיו בק"ק ב' אויפאלו, ושם מנו"כ

נדפס כעת פעם שלישית בתכלית ההידור והיופי

בהוספת חלק שלישי מכתבי יד – ומבוא לתולדות המחבר

ועליהם נוספו

הערות והגהות על ספר בית שערים מכמה גדולים

קונטרס משנת העמרמי

מאת כ"ק מרן הגאון

רבי מנשה הקטן שליט"א

גאב"ד אונגוואר ור"י בית שערים, בעל "המשנה הלכות"

נכד רבינו המחבר

ועוד הוספות רבות כמבואר מעבר לדף

הובא לביה"ד ע"י הרה"ג ר' צבי האנער שליט"א נכד המחבר

בהוצאת

מכון משנה הלכות גדולות

שנת תשס"א לפ"ק

Published by

Mishne Halachoth Gedoloth Institute

Under the leadership of
Rabbi Menashe Klein
of Ungvar
Dean of Yeshiva Beth Shearim
1578 53rd Street
Brooklyn, NY 11219

❖

לרכוש ספר זה או תקליטור תורני של כל הספרים
עם תוכנית חיפוש ובתבנית צילום, להתקשר:

To purchase printed copies of this volume or a Compact Disk containing all the volumes in searchable text files & PDF format, contact:

Toll Free (888) 498-8642 **ארה"ב**
New York (718) 851-0806 **ניו יורק**
Israel (02) 587-0613 **ארץ ישראל**
MishnaHalachos@mail.com

❖

תרומתכם תאפשר לנו להמשיך בהפצת תורה בישראל

Your financial contribution is appreciated as it will help us continue to spread torah through publishing seforim and making them available on computer.

נא לשלוח תרומתכם החשובה:

Please send your generous donations to:
Machon Mishne Halachos
3301 W. Strathmore Ave.
Baltimore, MD 21215
USA

❖

כל הזכויות שמורות תשס"ד
Copyright © 2004

תוכן הספר

פתח דבר והקדמה לקונ' משנת העמרמי	
הקדמת בני המחבר	
שאלות ותשובות בית שערים חלק או"ח	א. - קצח:
קונטרס בית יעקב לאבי המחבר הגאון רבי יצחק יעקב זצ"ל	קצח: - ר.
מפתח מפורט לתוכן התשובות חלק או"ח	ר. - רג.
מקצת חידושי דינים העולים משו"ת בית שערים חאו"ח מאת בן המחבר הגאון ר' בן ציון זצ"ל	רד
הגהות לשו"ת בית שערים חאו"ח מאת חתן המחבר הגאון ר' יוסף צבי סופר זצ"ל ובנו הגאון ר' יצחק יעקב סופר זצ"ל	רה
הגהות לשו"ת בית שערים חאו"ח מאת הגאון ר' עזרא אלטשולער זצ"ל מח"ס תקנת עזרא	רו
הגהות לשו"ת בית שערים חאו"ח מאת הרב אהרן גוטמאן זצ"ל מוואראנא	רו:
תוכן לקו' משנת העמרמי לחאו"ח	רז:
קונטרס משנת העמרמי לחאו"ח	רח - רמו.
מפתח תנ"ך, ש"ס, רמב"ם, שו"ע ופוסקים לשו"ת בית שערים חאו"ח	רמו: - רע.
מפתח עניינים לשו"ת בית שערים חאו"ח	רע: - רעד:
מראה מקומות לספרים המביאים את דברי שו"ת בית שערים חאו"ח	רעה. - רעח:
רשימת שמות השואלים ואישים המוזכרים בשו"ת בית שערים חאו"ח	רעט
רשימת שמות המתנדבים בעם להוצאה הראשונה שו"ת בית שערים חאו"ח	רפ

Published and copyrighted © 2001

•

להשיג הספר:

מכון משנה הלכות
ת.ד. 23451 קרית אונגוואר
רמות, ירושלים 91234
טל. (02) 586-9097
פקס (02) 586-3906

MACHON MISHNE HALACHOS
1578 53rd Street
Brooklyn, N.Y. 11219
(718) 851-0806
FAX (718) 851-0089

לוחות והדפסה: דפוס אלון 02-5388938

ספר

שאלות ותשובות

בית שערים

חלק אורח חיים

זה ספר תולדות אדם גדול בענקים, הגאון האדיר בש"ס ופוסקים, אשר פתח שער לדופקי בתשובה, ובים התלמוד עשה נתיבה, על שרשי אמת מתחקה, בסברא ישרה ועמוקה, ה"ה אבינו אדמו"ר הגשר הגדול ארך האברה, ארי שבחבורה, קדוש ומהור, ראש. גולת אריאל, רבן של ישראל מרן עמרם בלודם זצוקלה"ה, בן הרב הגאון חריף עצום צדיק כביר מו"ה יצחק יעקב זצ"ל שהי' אבדק"ק ה' שאמשאן ונכד לדגאון הקדוש נשיא אלקים מאור הגולה רב עמרם חסידא זי"ע מ"כ בעיה"ק צפת תוב"ב ולמעלה בקודש מגזע תרשישים וקדושים מדר"ל מפראג, ובעל צמח צדק ורבי ר' העשיל זי"ע, הוא הגבר הוקם על לשרת בקודש בק"ק אלמאשד, ה' מאדע, חוסט ולאחרונה בק"ק ב' אויפאלו, ושם מנוחתו כבוד, ומצודתו היתה פרוסה לקהי' ב' משאבא יצ"ו ארבעים ושש שנים, נפשו במוב תלין, בגנזי מרומים:

וזאת הברכה אשר השאיר אחריו:

ספרו הגדול בשאלות ותשובות, על ד' חלקי שרע מחושבות, אחת אל אחת משולבות, והרבה חידושים בהלכות ואגדות, בענינים שונים, יקרים מפז ומפנינים, כולם מחמדים, כולם ממתקים, מדבש ונופת מתוקים, מובים ישרים וצדיקים, ה' יזכינו להוציאם לאורה, בזמן קריב במהרה:

נדפס בהתאמצות והוצאות בני המחבר זצוק"ל

בשנת הלך אחי ב"ר יום אחר רבי עמרם נ"ע לבית שערים לעק.

מונקאטש,

בדפוס המשובח של הי"ה הרבנים המנידים פרה שמואל זנוויל כהנא נ"י.
וחתנו פרה עזר הכהן פריעד נ"י.

שנת תרס"ט לפ"ק

Druck von KAHN & FRIED, MUNKÁCS.

פקסימיליא של הוצאה ראשונה

מודעה רבה:

מודעה יפה: דעריבער מיינען מיר אז מען מוז
עטוואס טון וכדומה, בעזונט אין מויל אויף
היי לאבען, אבער אי ניט ידוע ווען עס קומט, לא כן
העמער אבער נאכאמאל מוטיג, מאמיגיס נאז: ווערטיגיס
עמעס, לפיכך מיינען מיר נויטיג לאזוים ולאמפאל עפעלומס אין
אלטוס ווערלי וויעלי וכל עמה, אי יריס סודס:

אזהרה:

אדם מוסף דבר מסיל אלא, ואם נבי מעמבר
זיל מוסריס לכל מדס לסדעיק קסר זס
בלמי דמומיס מי סגאיס מכומיכו וכמס עיס דין
למעלם כך יס דין למעס ולסמעפיס יכעס ועליסס
סגח נרכם עוב:

להלוצה להשיג ספרי רבי רב יצנה אליעו תחת האדרעסעס:

WTW. A BLUM RABBINERIN

BERETTYÓ-UJFALU

COM. BIHAR, UNGARN

כל ספר שאין עליו חותם כזהי לגניבה יחשב.

פתח דבר למשנת העמרמי

(הוצאה ראשונה)

ישמחו השמים ותגל הארץ

לכל זמן ועת לכל חפץ (קהלת ג')

אודה ה' בכל לבב בסוד שערים ואדע נדול ה' ומהולל מאד שהחיינו וקיימנו והגיענו להוציא לאור מחדש ספרי שו"ת **בית שערים** על או"ח ויו"ד תורתו של כ"ק אא"ז אדם הנדול בענקים, **הנאון** האדיר בש"ס ופוסקים, מהולל בפי כל הנאונים וצדיקים, שואל ומשיב בכל אפסים, בים התלמוד עשה נתיבה, בספרה ישרה ועמוקה, כאחד הראשונים יפה ומזוקקה, על שרשי אמת נחקקה, פה קדוש נודע בבית-שערים, סיני ועוקר הרים, בוצינא קדישא, חסידא ופרישא, הארי שבחבורה, ארך האברה, שר התורה, קדוש וטהור, ראש נולת אריאל, רבן של ישראל, מרן רבי עמרם נאון בלוהם זצוקללה"ה בעמ"ם שו"ת בית שערים על ד' חלקי שו"ע וחדושים רבים על הש"ם.

וברוך אשר בחר בנו מכל העמים ועוד נבר עלי חסדו ונתן לי חלק כטפה מן הים בתורתו הקדושה וזיכני להעמיק באיזה מקומות בחדושי אא"ז זי"ע ועכ"י ולעשות ציצים ופרחים ומראה מקומות, הארות והערות, וחברתים אחת לאחת, בשובה ונחת, והוספתים תוספות חבור לטהור וקראתים בשם חדושי **משנת העמרמי** על שם הכתוב לעמרם משפחת העמרמי, נם כי ממנו ועל ידי משנתו באו לי, מלבד ששמי מרומז בו משנה אותיות מנשה. ובה פעמים בא בארוכה, ופעמים בקצרה, לפלפל בדבריו הקדושים בנמ' או סברא, במקומות הסתומות, עמוקות וחתומות, וליישב ולברר הנסתרות והנעלמות, במקומות תעלומות, ולהוציא לאור פנינים היקרות, בסברות הישרות, ובמקום שלא הבינותי, מחמת קוצר בינתי, כי ידעתי מיעוט ידיעתי, לא התבוישתי להודות, שלא השנתי הסודות, ובהכנעה מענה אשאל, כבן השואל, שאל אביך וינדך זקניך ויאמרו לך, ורשמתי מה שבעונ"ה לא זכיתי להבין, וקצרה ממני פני מבין, אולי יראה ה' בצערי, ממרום ברוח קדשו להאירי, ואם ח"ו שניתי בכוונת אא"ז הרב דומה למלאך ה' צבאות ויבואו אחרים, אחר רבי לבית שערים, ויבקשו תורת אמת מפיהו, ויחוורו הדברים ויבררוהו, ויחזקו הבית מבדקיו, והשערים יפתמו סדקיו, ויעמידו הדברים אשר בצדק נאמרים, אשמח בניל ותרועה, כי נקי הצדיק מכל פניעה, ואתי תלין השניאה, ויהיה זה שכרי אשר נתעוררו על ידי, לעיין בהני מילי מעלייתא ומני ומינייהו יתקלם ברייו. והנני בזה להזהיר באזהרה חמורה שלא כתבתי כאן שום דבר לא להלכה ולא למעשה רק לפלפולא בעלמא משום ינדיל תורה ויאדיר וכ"ש שאם הראיתי לדעת שיש מקילים נגד דעת מרן זצ"ל ח"ו לסמוך עלי בשום דבר אפילו בצירוף טעמים כי מי כמוהו דעה מורה, שר התורה, ודי לחכם בזה.

וחנה להעיד על נדלות וקדושת הספר ומחברו אינו מן הכבוד כי מי יעיד על טוהר החמה וזוהר השמש בצהרים שאורה מאיר כפנם, הלא בדור הקודם היה שמו הנדול מהולל בכל העולם, אוצר בלום, נאון הדור נדול מרבן שמו, כולם סרים למשמעתו הלכה מסיני כרך דכולה ביה, מכל מקום כדאי להכפיל כאן מה שכתב נאון הדור מהרש"ם זי"ל לק"ז מרן רבי בן ציון בלום הי"ד בנו ומטלא מקום אביו המחבר זי"ל "כי מימי החי"ם זי"ע לא נראה כבושם הזה", ובמכתב אחד לבני המחבר כתב הנאון הנ"ל וז"ל "וכל עת שאני רואה בספרו של מר אביכם נאון קדוש ישראל מוה' ר' עמרם זצוק"ל **אני מוצא דברי אלקים חיים**". והנאון בעל דרכי תשובה **אמר** עליו שסברותיו דומות לסברת הרשב"א. וכן אמר לי חרבני הנגיד וכ' ר' שמעון קארניצער חי"ו [ע"ה] אשר אביו הנאון מוהי"ר יוסף נחמי' קארניצער זצ"ל אבדק"ק קראקא **היה מחבב מאד** חספר בי"ש ולמד בו הרבה ומרגלא בפומיה אשר סברותיו הם מעין סברת הרשב"א. ובאמת להרבות דברים למותר כי הרוצה לידע **יפתח** בספר ויטעום מנפת צוף בכל שורה ושורה, מלא חדש, חדשים נם ישנים.

מאישיותו הנדולה כבר כתבו בני המחבר מקצת מן המקצת בהקדמה לחלקי שו"ת או"ח ויו"ד שהיה משכמו ולמעלה נבוה מכל עם בצדקתו ומדותיו התורמיות, אהבת המקום, ואהבת תורה, ואהבת ישראל, אבל במקום שהי' צריך לקנאות לה' צבאות הי' קנאי ובן קנאי. וכדאי להזכיר רק דבר אחד מה שסיפרה לי זק' כלתו הרבנית הצדיקת מרת נאלדא (תחי' לאוי"ט) [ע"ה] אשר זכתה לחיות בביתו ומאוכלי שלחנו ואמרה שדרכו בקודש היה שלא שכב על מטתו משבת לשבת והיה ער כל הלילה ולומד בקול רם חוצב להבות אש (עד שחיה קשה לאחרים לישן, וכן שמעתי מכמה אנשים שהכירו שדרכו בקודש היה ללמוד בקול רם לעולם), ובבוקר אור שלף מנעליו (שטיוועל) מעל רנליו לזמן מה ונעלם (כנראה דבשביל הברכות עשה כן, ובספר התרומה מצאתי דהתלמידים לא היו חולצין נעליהן כל השבוע, ומובא בב"י או"ח סי' שי"ז). והמלבושים לא פשט כל השבוע רק בשבת קודש החליפם, ואח"כ הלך להתפלל עם הבחורים בישיבה, וזה היה כבר בימי השבעים, ואם בזקנותו כך בילדותו לא כ"ש.

וחנה חיו"ד מספר זה נדפס ראשונה באמצע המלחמה, וברם זכור אותו איש לטוב דו"ז הנאון מוה"ר משה נחום בלום הי"ד דומ"ץ בנרויסווערדיין בן רבינו המחבר אשר בשנת תש"א באמצע המלחמה האיומה אשר כל העולם כולו נזדעזע והשערוריה נדולה ולהב חרב האש מתהפכת ונדולה עד לב השמים, ובעונ"ה פנעה בעם קודש להשמיד ולשרוף ח"ו את כל קדוש ה', באותה שעה קיים דו"ז אל תקרי בניך אלא בוניך השטן מוחק ושורף והצדיק כותב ובונה במסירת נפש ממש הדפים את חלק יו"ד ולולי חמדי ה' שזכה להדפיסו אז היה נאבד הכתי"ק כאשר נאבדו האחרים בהשערוריה, ובאמת לפלא אשר בימים כאלו שנם מתניו הצדיק להדפים ספרים, ומיני' יש ללמוד חזוק האמונה בה', אבל לא זכה לשמוח במעשה ידיו להתפאר כי בעונ"ה נשרפו על קדה"ש דו"ז עם זונתו הרבנית מרת חיה בת הרה"נ מאזעם חיים רויזענבוים אבדק"ק קליינווערדיין ובניהם הבחורים המופלנים, עמרם, נרשון, יודא צבי, שמואל שמעלקע, מאיר ארי', ובתם מאשא הי"ד ולא נשארו בחיים רק בתו שיינדל עם בעלה הנגיד ר' שלמה קאשיצקי [ע"ה] הנמצאים פה בברוקלין, ונם רוב הספרים הושמדו ולא נתפשטו בעולם וכמעט לא נמצאו כלל בעולם והרבה לומדים מבקשים לילך אחר רבי לבית שערים ולא נמצא להם.

וכבר כמה שנים שבדעתנו להדפים מחדש את ספרי בית שערים חלקים או"ח ויו"ד אשר רבים מצפים לאורו וכמה פעמים אשר נדולי הרבנים ראשי ישיבות ות"ח ובעלי בתים אשר שאלוני וזרזוני מה לך

פתח דבר למשנת העמרמי

נרדם קום והקם לנו את התורה הזאת, אמנם רבות מחשבות בלב איש ונזירת ה' הוא תקום לעולם ובבר אמרו הכל תלוי במזל אפילו ס"ת שבהיכל, ובחובת הלבבות (שער הבטחון פ"נ בחקדמה השביעית) כי יש לכל ההויות שבעוה"ז מעצם ומקרה נבול ידוע ולא יוסיף ולא ינרע על מה שנזר הבורא ית' בכמותו ואיכותו וזמנו ומקומו אין מרבה למה שנזר במעוטו ולא ממעט ממה שנזר ברבותו ולא מאחר למה שנזר להקדימו ולא מקדים למה שנזר לאחרו ומה שהי' מן הדברים על הדרך חזה הוא המנזר אשר קדם בתחילת הידיעה אלא שלכל הנזירות חקדומות בידיעת הבורא סבות ולסבות סבות כו' ע"ש, ולזה רמז החכם בקהלת לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים וזכר כ"ח ענינים ואמר כי נבוה מעל נבוה שומר ונבוהים עליהם, והליכות דיני הבורא יתעלה יותר נעלמות ועמוקות ועליונות מהניע אל ידיעת חלקיהם כ"ש כללם, וכבר אמר הכתוב (ישעי' נ"ה) כי כאשר נבהו שמים וארץ כן נבהו דרכי מדרכיהם ומחשבותי ממחשבותיכם. ודי לנו חתנצלות בזה על שנתאחר חוצאת הספר עד היום. והריני מקווה שיתקבל בין הלומדים במוב עין כי הרבה כסף השקענו בזה הספר כי הספר הוא רב חכמות והאיכות ודמי הדפוס מרובין לאין ערך.

חשתדלנו הרבה להדר ולשפר את הספר ולהוציא דבר מתוקן וגם תיקננו באיזה מקומות תיקוני טעות, לא חסנו על ההוצאות. והוספנו פה קצת הנהות ומראה מקומות ציונים מחתנו כבנו הנה"ק מוה"ר יוסף צבי סופר זצוק"ל, שהיו כתובין על הגליון, כפי אשר נעתקו ע"י נכדו הרה"ג ר' מאיר אברהם אויאוויטש שליט"א כעת אב"ד של קהלת החרדים בס' פאולא ברזיל יצ"ו.

וראה זה דבר חדש אשר הוספנו בספר זה מפתח חדש נדול ומראה מקומות על כל הענינים אשר דן עליהם מרן רבינו ז"ל לפי סדר הש"ס בבלי וירושלמי תנ"ך רמב"ם ונושאי כליו ד"ח שו"ע ונושאי כלים כפי האפשר פמ"נ וכמה מאחרונים כנראה למעיין, הכל למען ירוץ הקורא בו. ועוד הוספנו מפתח הענינים ע"פ סדר אלף-בית.

ועל זה דווה לבנו ובמסתרים תבכה עלי נפשי חדושי תורה יותר מחמש מאות שו"ת בא"ע וחו"מ תורח חתומה נתנה ערוכה ומוכנה לביה"ד ועוד חדושים על מסכתות הש"ס אשר כמה פעמים אא"ז מזכירם בתשובותיו פלפולים על סוגיות הש"ס, דרושים נפלאים לשבתא דרנלא וממש לא הניח מקצוע בתורה אשר לא ירד לעמקו והעלה בה חדושים נפלאים כמעין המתנבר בסברות ישרות המצאות מבריקות אשר לא קדמו אדם מעולם אשרי אוזן שמעה להם, כי לבד מנאונותו היה דרשן ומניד נפלא ובעונ"ה לא זכינו לאורם כי הושמדו ונאבדו בימי חמלחמה, ורק מעט מזעיר מיעוטא דמיעוטא אשר נצלו בחסדי ה' והובאו לכאן ע"י נכדו דודי היקר באנשים משכיל לאיתן הרב ר' שמואל יהוד' בלום (הי"ו) [ע"ה] אשר תקותינו אי"ה להוציאם לאור עולם במוקדם האפשרי. ולזה הננו פונים בבקשה למי שיש לו מכתב קדשו של רבינו המחבר זצ"ל אשר עדיין לא נדפס או יודע מאחרים שיש ברשותם שיועיל במובו להודיענו מזה ולהחזיר התורה לאכסניא שלה כדי שנוכל להוציאם לאור ולמצוה נדולה יחשב וזכות אבינו הקדוש יעמוד להם ולזרעם עד עולם.

ומעתה מודים אנחנו לך ה' אלקינו שנתנלנל זכות זו על ידינו להוציא תורת רבינו הנאון ולפשטה בישראל, על כן נקוה לך ה' אלקינו שזכות אא"ז המחבר זצקלה"ה יעמוד לנו שהתורה תחזור על אכסניא שלה ולא תמוש מפינו מצאצאינו ומצאצאי צאצאינו עד עולם אכי"ר.

ואני מרם אכלה לדבר אשא עיני למרום בתפלה לה' שיברך אותי ואת ביתי ואת זרעי וזרע זרעי, ואת אחיי ואחותי ואת כל אשר להם, ואת כל אנשי קהלתי הם ונשיהם ובניהם וכל אשר להם, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק יעקב בכל מכל כל, עדי יבא מבשר טוב ומשיח צדקינו יבא וינאלנו א"ם.

דברי הצעיר העמוס בעבודת הקודש החותם ברעדה.

מנשה הקטן

הקדמה מבני המחבר

ויתברך [ברוך] **שמאמר** [שמו] **נעמו** יאמרו, למחזיל לנו דם יקומילא, ממנו ומשכירים יקרא, לסבוב גם ולגמרא לסבוריל ספורים ולסחורים, **עמקים** [עמוקים] **מסוקים** [סוקים] **ר"ח** [חכמים] לדעת: לסדים מין מיוכין נעמסדים ומקיס, מוסים יסרים ולדיקים, לסחור בם ולגמרא לסבוריל ספורים ולסחורים, גבעת חצל בחצל, ולסמילה של פני הגבל, על כן סדים לנעמו ומסלנו בסדים, כי מסקו נגר עליו, שחיית וקיעטו וסביעטו, לעמוד פלס רוח לקדום לחיים רשיטה, ולבדך נרכת סמולילו לחורים, סולרים נמוקים לא, קסדיל דעדיל עם, כלו יפה לף כעים, מיא סחבעה ולחיל סרחעים, בחלן יסרילל וקדוקו, רכבו ופרסו, עמדים סמולרים עמה, נדול מרקן עמו, מרכל ורכבל רל עמדים בחלן הסקידל קדיעל צילקלליסים, סמחגר זה סמסבר, סכוכן לחרי ספר, קריס בים בעריס, בסלסולה ולכלם לעמבוה מקיכי ושוקר סריס, משעטר בעדי עדיים, על קריע לחרה מיים, הסחן בים סחלמד דרך ומיכיה, ושוחה עמר לדפוקי בחכוכה, סכל ריד על עלין סקכיל בעכל הקודם נעלם ומניעה, בדם כחמה, בחורם פ' סמימה, לח סכל עמם יפה בעטו בחכמים ובחבורה, מד מד מדים לשמעקל דרימל, ולמיקרל דריכל ערחעל סרה קומן, קכקן מלח יבן סכון, קולע לל הסמדה, ולל מחכיל סמסדרה, מי כמוהו רעה עורה, בקדושה ובשירה, בעבדל יצרה, זכה וברורים סריפות ובקילות יחדיו עסולבות, עלייצה כעם ומעמה לבבות, גלי לדעתי ובל כסודל, מדבר בעמם בדורה, ברוחם לחיר ברקלי, לימדל יל חנריל לי כחר בן קעלי, לעם זמנים בכל ענר ופיה, בכל לחר יעלל עם בדק, קוקל קשר ושוכה, לכל סחומות סיעב סדק, ולמכבה מרגניחל חוסל, לינקוקי בעעמחל לליבל דסלכלחל, קמודים בכל ומרוכה, לחליחה לל סלכה, חקף ארוב קדמו ושרחם עה ושבלשה, בסלכם גדולה וקבושה, ובל כעל לחרחה, מעבי מקמו וגבורה, ושי כעין סחגבר, חילים לגבר, מיסרים דבר, קבר לל קבר, קעמר ועבלו סחעים ולומדיל, סחגים בדם לל ונחקחים, לומדים ולמדיל דיב רבים, קדום לחיים צילל, סבוכים ומלחמים, בכל מקום לחר עם חוכים, כי רביס עם, ה' יקמרם ויריים, כולם ובחקחים: לומדים ולמדיל דיב רבים, קדום לחיים צילל, סבוכים ומלחמים, בכל מקום לחר עם חוכים, כי רביס עם, ה' יקמרם ויריים, כולם

נחגודם לחה, יבעגו ויחעבבו בחבע בעחוה ובב בחה, ויבדבו בעבחוה, לסביה לביחם בבכה, בבכה בחים, בים בחמרים:

ודבה קדום לחיים צילל, סלף לחכם רבים ובלימים, ובחלי חדר סחיעי דעים, ס' ילחיך יחיחם בעוב ובכחיבים, בחרוחו בקבוחו בחמרים בחלבה בחבים, בחבים בחבים בחבים

הקדמה

ובכל זאת לא לנו הלך בגדולות ולא יינ אלו אם לא נשגבו כי ה' אלקינו לכם לא יאומן כי יקיפר, ואף גם לנו כי אמתנר בולנו כני אנ אחר, הכנלות לנו הוא עפיי אינה קינה, כאשר נודע למי שדרך מקרה לו טיהור כי עשה חשבון אבסם בכל לילה, נעורם כשאתו מהיהודים עלתה למעלה, ואם כי כל ימיו מכאובים כמה וכמה הרהרתקלות דעתו עליו ומילי הזמן ופגעים רעים ומרעין בישין נחתו בו ואויל לעד גידול בנים ביל ליע, ולרות ולרי לרות עברו למעלה רחם ולא מלא מסת, לא תליכם, כי שלשה בנים מתו עליו בחסן קטנים, ומאנחר שמחיו מהם עליו נתו אחותיהו היקרה הרבנית סלדיקה מלודה ומוסלמת מרת מרים זיל לאם חיל של אחנו ניסיו מויא גרסן שעשרן כריו הרב חבדיק מ' לודאם והניחה הרבנית בנים קטנים ובנים מהנה כתגדלו על ברכיו, ואיזה חדשים קודם פטירתו מאת עליו אחותו בתו חיקרים לפירה הפאחרים הרבנית הלדיקה ומוזנה לנ מרת פערל זיל לאם הרב חבדיק ה' אלחנן מויא יוסף לבי קופר נריו, יכרם חלקים לטובה ובפשם נשוב חלין בלרור החיים ועל כל זאת הודים לה' חלדיק הת הדין, ורב גדול ה' קיפר כי כאשר בקש להפקיד הת נתו הלדיקה מי פערל עיה מאל לו חיים אחר הלך אשר עמו, חנה הולך, ויהי כמתיי "לשאחלן להפקיד הת נתי הרבנית מפשי ולא עזבה זו הכרת פנים והחיים הזה עמד מפחחים מחרים ונרחבת לאחוריו, והכל קבל קציר וקיבל, ה' סיבל ומעלים עין מקוררים פושעים ומוררים נגדו כי ה' רב קליחות ואב רחמים, ועשתן כהלה, קילח ומוחל לכל אשר חפצו נגדו ולף עם נאחר לעיר ה' מדבר כאלו ה' חניהו בקול ענות חלושה ולא בקול מהמלך נגלון ונאות, ומ"מקו של אחרים כמשל כבד יכבד ממנו ולא מלא קורת רוח, כל זה ונכל חיי עולם הזה כאשר אמר מנושה שחים נפרם כפל למשכב ונפשר לרחנן כל ניח יפרחל, להנדיל בחליה, לניסיון הגחיבר מלודחם כי כדנרים חלה: חחתין לי כי יותר טוב נעולם החחת מלחיות נעולם הספל אזה רק החעברות לחלק (דער חינטערגאנג) הוא קצה קלה ולאחר קצר חלדס מעבר" זה הוא טוב אחד חלו דנריו, כי לא יכול אחת הקפחת ופרנות גדרות עולם, ומעולם לא החעבר בחעטוגים לנקוע אל מקום הרחלה, ובחי כפשו חחי ומקום נכל חלה, וכל ימיו ככפפה וגם כלחה נפשו הטהורה להקחופף נפערי ליון וירושלים תוב"ב ונמר בלבו ובדעתו לעשות כן לאחר שיפיע בניו ונכוחיו שיי, ולא עלחה בידו כי קצה עליו הקבל לרחות דור פרוך נמילוחו; וה' נרוב רחמיו, נלרתו לו לה, ואליו הוא טבא אח כפשו

וכמחנו

*) גם נחוקרים סבהנ" נזחמנו דיכו נקודם נקבר נכל חה דפשבה, ולו רבל על נשוט זיל לי החיר הזה הוא חדור הפלגש, ובחי אלא אלו רב גדול ה' כפשו אחר שניעך נלדין וכחב לו בהשם ושם כי חבב נחולי יפבשל נוגם בכולם בייב עפכוחו זה חפלבה נחוקרים נשון גדול נדין ושניד יופר חבבה פנים זיל פיכל אם ידיו אלא נעיים אם מי שפין נו וכחב "חבב החפוכפם לשון ולחפלחה" ודיל:

הקדמה

ובמאמר המיוחס היה שהם כמשרתי בית לבית שבלין מקור ומקשר עסור:

דרך לימודו היה לפלח הדבר שפחים בזה לך למשל, מול קורל בין מיכך קטרת דבי רב לגיבי צליל, ומיכך לסכם יגיעו כי מיכך הדם מיכחה של קברם ישראל ותורתם, שלשם סדרים יד נקיעות מפלגות כל בין רחשם ולבין מומעה, מרך פיסים בידו וכשרף בין, גרל יש מלין, וחם דרכו נקדושם בליעדו, לפעמים מעד מעקשו שלך ומיכל קציב למלחמה שלבין של מקדם מעמו בית מדרשו, לחזור של ליעדו ומחדם מעמדו שמיר מדומים לחייחם של מרחם, ולמד נקול ונכח גדול ובישם לפים לכל לחמו של מרחם והמיד שם ליסר מחוך רב מחם, שלי ספר לפר למד נחוש עד כי הולרך לקכחו תנחי לכפיבי בידיו בעמפחכה, שי כמעין המשגיר עיפים מרפוח טורל בפלחות, ושל כל קין וקין דרם דרם מילין מילין של שלכחם: וכלפר שביבו לו לחם קלחי חמורם הולך ומפייל קציב לפלחמו וכלל פעם מקיבב מידם מידון לחר, פעם למד לחיבעמעמי דברי חיים, בפעם מכיח דברי לחם קדמין, שלימים דקפחי מעיקרל ליחל, ורציבי נקודם ציד מידה, וחמיבחו יוקף בחים קנרל ימרם וכן עד גבי חכליח, ולף בעת לחטל ומכח וחבעמבם לחזיכו בדברו דיח לעלמו ולל ביטל מעיוכו לף רבב לחם זולם ממקום שלחקר לסרסר בדיח, וללו שי כוחב כל חיח לחבר חילם שי לו חיבודים למלוחה נחלכה ולחגדה, לבל לל כחב רק מעבר מן המעבר מחידוקיו, ועל לחם קוני שלמד לל כחב רק פעם בעמך בכים רבות ודידוקי לברים סם כהרים שחלי בבעדם שפעבה בדבה, ולף על שפולות שחעדיכו חלין לל הציב לכולם ולחחר שבידיכם כשלחרו יוסר מבחי מלום מכחבים שפחלו חוכו כדה שם לעבות בעכיכם שוכים ושמודי מכל קלרי לחרן ים רשוקים שלח הציב לסס, ושבין שבים לחריו בדכם שביולות חיים נחלכה ושלשול ולחגדה, ונם נשקחי חכמם שלחם יד סדם והדפם מידוקים בחכמם זו כשלח בחיבעיו, וסי שר בים הזוחר דכשיבין לי שביבי דשחר דעם בחוסיק ובשפרי קבלה, בקי בכיד שפרים שד לפלח, שהי יודע ודוחם שפורח ולחכיוח רבחות וחביוחם שבכל שחכיך, ומידי שבח בשבחו למד שחורם עם פיכחי רשעין וקי שחיסק, ולף בעת לימודו בזוכרו לח יכולים שליון עיד שרחשם ובים שי כי חיב שפך לב כשים שלין שסבוחם, הרבין חורם לעדים לשלוח בחורים מולבני ושעולם לל בח לליחם בעישור מיכם בשכבם דבר לשעם הרלוחם סדרך שלימוד לין הוח יבע ושרח לחבין דבר של בוחי בעיון שלם ורב בעפיי ושדבני לשלוכים וגדולי לחכוחים שסעוקים שכי יש, וקפרי החחדוכים רחם כבולם לל סיו ביוד ובם בחלו לחבר בידו, לף כי חביבים עליו לחרבים כי כשחו, לבל לל סיו שבחוחו בידו לבוש ביבש לשבחים שבעו שחביד וכי כשבוחד עני לחרים, ולכן לל יפלח בעיכי הקודח לם שחלח בשפרו חרבה חיב לחבר לף הוח שי שחכוחו לרבעה לחם שבדולי שחחברים, ושכיח לין ביחוד בלח חידום, שלח ובדום:

בארון לחביב צליל שי כקי כפ"ם ובר לבב לחבר לל כחח לבוחו כשבו שבוד כל שן דשלחל, פעם לי בח לליו לים לחד שחי" לו ריחים של לחבי ביבו ובינקם שבעו להכביר ריחים שלו לעורך קשה של שבח והבחרים לו לעשות ככל לחבר יהיו בחוחם ס'וחר בוב ושחביל, ובם יבבם עליו מיחר ושחן ללף זהי לגרכו, חרין לבחי בכיו שי בייחיו שם בחולר שבגידים בשיכן הכחבר ושבכן שחחבר שרכשם בריוח ולל לבם שחשב לו, ולבחי לחיה שכים שבר דרך לימלחו קוחר גדול שביה שבחר ביין ובח לליו לבקר בחיכלו ושלח בן בשיכי לליים שהוח וכלחבר שלך שבעו כשן בידו קך גדול שכדשם לבו ולל לקחה שבעו לם כי לחים שהוח שלביר בו שלחר, וכלחבר שלחו לחחו לחבחי ביחו שיי על לחדוח שדבר שזה שם זה ושל שם זה, שבשם בשיו כי יבל לבשבחו לחולי בחיה זשן שלחוחר יבקם שבעו שכבר על שבשם "יכם של יבחלל ושיל: וחי שדקדק בדקדוקי שלח עד שלחוד, לל הכיח למקוח שבשליי לף שיי שכוחים בחוביים ולף לל לקח בידו האבח בשוחד, שעשלם לל בח לל שיו דבר שילל בכחב שכבחר, שבחדל בכל חוקף ושח להשיח רוח דעבח וירחח שי בלחלחיו יולחי יריכו ושם סדל שרלחבו שרלוחם לבקי לבשם שבדים בבריס לבכים שבדם הלבו לביחביב בליל כל שדיי בחביח בדכם לרחבם החחוכים ובדוכים שיית, כי שבשיבי לחם חוד קולו ושבוחם שקבו בחוכחח שוקר למבע רבליבו ושבוריבו שלרחוחם שלבלבקוחם שלחבק חיק ככרי לבל יחי שלקיק שיובבי קרבוח, ושבילם לריק עבחם חובם כי כל בכיו וחבחכיו לוקחי בבוחיו שבי כולם זרע בדוכי שי לוחדי חורם ילחי שי ושבחבי שבו ושי "לקיל שרך בכים בבחם שבחדבם ריל לוחר כל שי שים לו בן יבע בחורם שבקיבים שבשלם עליו רחבים שבי בכי ובו רבבים שחבר לון לי שלח שבבו בחבוחו בחבל בשר דבים לי שיער שבחר, לשי כשחוח יבע בחורם ריל גם לחי גילם לחבר גילם, ושבוד חביל בשם זוסיק בן יכבד לב ובני שבחוח בחייו לחבל בשר דבים לי שיער שבחר, לשי בכי היח לחביב דבים חיב ביקרי יחיר ילחי חלי בדח לחיל בחורם שקלם בודלי שבבח לחבוחי ושביד לי ביקרי ושביב לחכוביל כל שי שלין לו בן כחלו שם ושבקק בובדוחי, ולחי לחוקיר לי בחלי שלשל קשי קבים וקוביים חיים עילרי ולחחיב לי ביקרי ושביב לחכוביל כל שי שלין לו בן כחלו שם וכל שבביח לחביו בן כחלו לל שם כי בביח לחביו בדכם בבי שביכל לבר יבלו בשם לוחבח חיים ולחורח שיקור שוח שדרך לבר דרך בו לחביב חבדול צליל ולחז בש חוח יך שחיל לל חיל ולשבן "שב לו בשבוריו ולחיבח לשבו בבלוי בביב שיבח בשלי של שבכבו בשבוחם בכוחם:

והגה לחביב צליל שי שלבר חיל בדולי לריקים בשיחבן יוסר שבחייבן, שכוחם שביוחר ביבר בדולח הלריך שלחייחי בשם שביבחו בן בשולם

עשם שכיבר לדקבו בחיי, בבח כי כן שי בם בחביבו צליל כי שם בשבו שוח "בריס ושבשם חלם לח חליו ושד זיבולח שחבייחם לל לביחוחם לבר שלחוש, ושיום לי של שלימות שבריח עוד בח לביחביר של בחורים לומר שלימות ולל לבם שמוע לביב בי" להשבע שלה כי יזיק לו וביום כיו חלול דשלי שבחל לחר חשם בגר עיביו בשם:ים לשיכם עולם וחבוחם לבר שבד עליו לבר לי שבק בן חיים, ולחיבו שבב שרים יבל לבי לי חבדיק השבשוירן שבחיל לשדבו בעבים ושבם לבי יקירי, לבי יקירי, לדעם שבוד חביבו חי ולל לבם לביב לו שלוחה, שוב לבר לו לבי יקירי כלחר לל לחיה דבר שבקדושם, וכלחבר שבחיל לחיבו שבב שרי לומר שודדי, שבחילו גם שפשיבו שובבת שקבב לים ולב עיהור ושידר וכשם פעשים לביב שמע ישראל שי שלדיבו שי לחד בשבשלי, עד כי כשמע לכל שעומדים עליו וכלחבר כישר עוד פעם כלים יעור שקבשו והושיעו לו שעבו שים ויין, עוד בו בשבשו שבשוחה בייך לבביו ולחחריו כדם של חורה, וכך שלדים עדם ככבם ובידך לח בביו וחבחביו העיי בדכה שבשולבת בחורה כי קשך לח ידיו על לחביבו בעלמו, ולעם עבחח עבב כי פבה יום שקשה

גם שמעו של חוחו לדיק קדום לביבו צליל הבלבים:

האריבו בשבח שבביב לכחבים שבחון לביבו צליל — ועדיין לח חבעבו עד שבליבו כי לית לפורעם כי רבים הם — שבבי עיעים, לחוליל

שלבן של לדיקים כי יסכר שי דוברי שקי שדוברות על לריך עשק בנחות ובח ליל, ולשעון שסי" חורם שי בפיבו ולזכרון בין עיבי

לחלחיו ולחלחי לחלחיו שבפחם העשרשי כי כולבו בבי לים לחד בחבו בחון קדום שדחיל זייע לשר בחודו בדחם חור ולחורו בשב ובלך, לדעם

חבמה ושוקר לחבין לשרי בינם ולל שם שבשיבו שבי חורחם חיים, לבשור דרך בן החייים, לעשות ולעבדו ולעשות ולקיים, בשבם חפילם

ולב חמים, ולל יגרום חיו לוק העשים בימים ההם ובזמן לחוגי חורה וירחח שי עהורים, בעחיל, גרעת בבזיקין לעחת דרך שי חלילה, חלילה,

שדרך חשר חלבו בו חבחיבו שקדושים בעיב, ולחם שי שי" עחר לבו:

ומודעה שי" דבריבו כי הבפר חשר חלו בוחבים לשביבם היום בדבה לל שי" שבחיד לבכון כי השבחות רובם ככולם בשחבו עני לחריים

בחורים לעיני ימים חשר לל שביבו הדבר ככל הלורך וגם שי" בלקה בחשר ויחיד ולחבחו בב השחבר יבעב ככל כחיבו עד שקום

שידיבו יד ככה שבביחם ולולי ככל זה לל יידעו לקוף דעתו הגדולה, ולכן חל שהלו בוקי קריקי בגחון לחביב השחבר צליל ולל בח השיבו חביחם

עון חמורי ולבשם שלה כ"ח בבו, ולחביבו חב שרחבון לו יחבה קלוח לבו בזה כי השבייחה שלידם פרוקה על כל חחי בקשון בבדול:

והגה לח הטרחבו על גדולי שבביבו העיי בדבר השכמה כי בחשב בחשבבו שדבר שפחים חך לשוחר בזה כי חשפורסים חיל רחי ושלח לחביב

צליל בודע ביהודח ובשרחל גדול שמו, ולף משם בחשכמה שלה לדבריבו חלה שלח דוביבו ודיע לחביב צליל, להחליחי, חוחב דבוק

מחח הרב הגחון הגדול המפורסם בעולם פחר יסורין בקשים מויה משם הרם פוקם שליבריח לחבדיק גרלסקוחחדיין יעיח, ושלה הדברים לחבר

ריבר משה הגבי בחכחבו לחחיבו הגדול הרב מויה יחיק יעקב נרבו "הכם מה שניקם לבלוח לו הסכמה על ספרו דמר לחביב הגחון העלום

החחיבי בקשים מויה שמרם זלוקיל שהי" לחבדיק חויפחלו יעיח, חלילה, חולין חוא לכם ליקח הסכמה ושין זה כבוד התורה וכבר פקיע שמי

דמר לחביב הגחון צליל בכל הגולה ולל לבד בשערים המלכים בשלבה יבחו בשמחה ובחדוה כבוד לבים שעריים לרווה למחוכם מבחר מים

חיים לחבר הפהיהו שר התורה זלקיל לחבל גם כל מבבדי התורה ומוקיבו חכמיה בחמה, יהם חודם לכם לחבר המלחחם לסס מקום לזכות בו

ולהן כבוד לחים דגול מרבבה בעומק חכמתו בחורם ולדקתו הכפלחה בהביחם ברכה לביחם הספר הקדום לחבר חביח בחריו ברכה, לחבריו פלו

ככה ושין להסכמה סוס חכלים לפעיד וסי" בזה פלס מבחי ידידו הבחון מוקיבי ומכבדו כשרכו חרס הק' משה חרס פוקם — ובלוחות בביום

עדוכים חל לחיבו הרב מויה יודע לבי בריו החבדיק החבשוירבן כחב לחמור חיל "חחדים", חבה קבלחי לח מבחבו הטחור מיום עסיק בעבר

בו חודיעבי סביום בי שבוע זלח יעמידו מביבה על קבורם מר חביו הגחון החסיבי זלוקיל וכי ובחשם כבר לחבדיל לין עוסי כשבוח לבדיקים

הקדמה

שמעיסם בן שם זכרונם וכבודם, נפרע מאליע לו נעלמו יד נדולה מיהודו שנחל תמר שלילו לאור נקודת ושמחכם יקרחל יסי' לחר מאוד שרשו ושלם תרישתו ושקיעתו ותחילי סודם מים ימים מי עד ויען מים לשנקני סודם ומחזיקים בם וחדיקים בחמת זה יסי' לין כדלחי לנחלן יקרחל וקדושי שמחרתו וחדרו זכרונו יגן עליו ועל כל יקרחל, וכמו שכבי מחשכ בחשכת רבם ובדיקם ס:ם סודתו ומלם כל נבי עמשמחו סרשת סיי ידידו שכחלן חק עמה סרם פוקם — סדברים שלילה סנעשים מקרב לים ולב שמוק מעשיקים לרין לחסב לכף זכות כי לח לקחסב שכמעת שנחלי שמן סיי וחסם רב שלילה:

אנדנו סרם שכלם לדבר, נעשו כבוי כמים, וחל דל נעמים, כשעון לב ומעם כעים נקדיה על לחיים. כי יהיה עליו ריח רחוחים, ויקר שעליו יצן וחמחה, ושיחה סרוחה, נרכם והכלחה, נרבי ונשעבדה, משרים נכל ומרוכה, ושרכשה מיפה, נעמם ופוצה, נחכיחת דבש לניו צליל דעתים מוצה, לעקוף נדיים כל סיעים, ולעבדו נחשת ונלב חמים, וכל חבי שלה, דלח שכי נחכיחת, חי לריכה, נבי קעיכה, ומוכי רוחה, יסיו לס לעכה, עד מלח ומעיים שכי. וחכוחים כשלה נשוב ונסעיים, עד קל קדי יען לס רחשים, ויבנה בית שלומים, ושלה לס עשיחי שוק סחרים, נקרב סיעיה, ושם כשלה ומרחם נעשרה פר ושעיר עכיני וחילון, ימען כן יסי רלון:

בני המחבר:

אשרה יחוח מי היח שסחלל, נכל שעמחים שכבחו שלם לעשם סיח לשכר שעיר ארנים שלילה לעשם ומחעכרם, לפיכם חפחרים לשם חיל, כחקבר וכחניגיל שכבים סרם **חני שרה** יי לחריים מיחוקי כשרים עם כשר שכי שכחיב שמחזיק מיב שעשיכם עיים חיים יוקף דת כשכן שכלעלי צליל בן שבחיל עיים יחיל צליל לחדקין קולקל [ושכחוי הקיב עשה עדכה שכוכה שכחה חלין] בן נחון יקרחל מלחיב בעל קיעכים שכפיקים ושרחים שכרי לחי בעל קנה שחשן זיב ולעשלה נקודים מנוב בעל חיב ושיה עלשה על כלשה, כי היה סיחה עשה ושעשה, נכל עם ושוב, לנעלה לחיב רשיע רשם יקרחל שבחיל חשחר זיב, היה סיחה לס הכיב שעשה, לשוס עיכל עקיחת, נחסנה עקוחרת ושוכחה, על נכים ושבחים, יולחי חלניה, ס עליסם יחיו, שילכו נדרך מוניס ויחעידו נליעודים, ויסי כיים סודם, היה חלשה שדעשתי עליות, ושיבי עליו חלויות, ושחבלה ושחכרים לשבי נחת לנוח וכלויה, שכניה נשקילה יעלו, ושעני דעשה לך כעלו, ושחלוחי שחקנלו, ועלשה ניחם כי חליית כל נכים אית נחוכי ס [כחקר שיחלו כלם ניחידוחי סוחשם נשבים חכשר ושלו שלך מכרו רלוי לזכרם לעשן חבל חלם נשרי נעשה ושעדה לחנה נכי היה שרבני **כתריאל** כי ניח חלשה שחשוכם מי **פינא** חי ד' יסלה לה רשיע ריחי חיים כעיני עם נעלה שכיל ליחרשיל ושבשבו ניחד עם נביסם שלשעי עי, וגם לחוחיו סיקרה, לפירם חשחרה, שחוכשה ושוקלחה לשמחה, ולחלקי שסעים חוחה יחן, נחיים שנוכים ושלוש כסן, חחריך יעים ושכים, דשכים ושעכיה, ושחנע כוכע שמחות, חחם יגן ולחכוחי,

שאלות בית שערים ותשובות

חלק אורח חיים

תשובה א'

מילים ג' לויפאלו יום ג' וחמתק תרמ"ל.

שוכים לידידי מיר הרבני המופלג, מלא פלג, חריף כמיו
לני הירם העלנער פהגה כי' ת. קינגוו.

יקרתו מגיעני נזמנו ומיה מהעיר על לחנה דריב פ' לי ריש לחמר כל המזער עניהם לחת נסמק מעלה עליו שכחות כחלו עמנו נחלי וכו' דם רחי' מה לפיסת הסוקקים דסמיקא דחוריימא מסיס לחמרת. הכה ננוף הדבר לם למדין הלכה מלחנה דריב עיין חוס' יומ נרכות פיה מיד דיה ולם ובני תכימ ירד ס' קסיל וחמיס לריח ס' ליו וס' קיג. חבל לפעניד נלחיה לין רחי' מנם דכבר כחב מהריין חיג ס' מ' הכי דלמיד נכריחות יז מכיכה מ' מכיכ מודה הרמב"ם דקיל מהיה לחמרת רק דרמביס מסק כמיד לם מחי חכיכות שכיכו ונחיקבע לימרת מודה רמביס דמהיה לחמרת רק מחכיבה מ' מסק חלב ס' מומן קיל דמהיה לקולה עיה והרי לחריס נכריחות חיי דריים לה נעי קביעותה לחיקורת וכמיד מחיכה מ' מכיכו ולחיכ לחיכו למיעתו מפיר קלמר דמסק כחלי חבל לריך דקיל כמיד מחי חכיכות לין רחיה דקיל לחמרת היכי דלה לחיקבע לחיקורת:

ועוד כיל לפיעים כיה פיע מעומלה מה חייב דמס כרם לחיכל חבב חלי מודה הרמביס דמהיה לחמרת ולפיז לריש דס"ל נכריחות כיב עיב דעל מסק מעילות חייב לחם חלוי לחיכ נס נמסק מעילה לף לחיכל כרם רק מיהה לרבי ולחברה לרבק עי' מסקיס ליב עיה כיון דלחיכל חיה מפיר מהיה לחמרת נס לרמביס ועיין רמי מגילה ג' דיה מתימלה כל המקוחי' חלמידי ריב חיו כדלמרינן נמסכדרין פיו עיש חסם מסנה ריה וכו' ולחיכ ריה ׳כרבי׳ קיל ומפיר קלמר דמסק כחלי כילד וכו' מסק חנח מסק לה חנח מניה מעילה ומומסה ומניה חנם נמחי מלעי דנמעילה מלחיו מהיה לחמרת ולחיס, ריס לעיין מיב נקט מסק חנח נמעילה ולה נס' לחכל חלב ולולי ליל לפיעים ריי דיס נרכות חוסק נרמיח לויה מ' חריב דמנריה חנחה נדנקה ולחיה נחמי מלעיס ומיב החמיכו על המסק יותר מלחי דכמיומד נחלי מחנח עוסק המוסה מלימי ומחכיבר נחמות חבל על הס' עוסק קנרות וכו' ולה יניה לל לנו לנוח ולזה החמיכו יותר ולחיכ מסק לחכל חלב חלי דמעלה עליו חכמות המסק כחלי לחדבה מסוס דמסק קיל לריך כפרה יותר חבל נס' מעילות דמניה על המסק כחלי מה רחי' דמעלה עליו הכחוב המסק כחלי. חלה לחכמי ליב חמלי לה נקט חלי נייב נמעילה ועוד חמלי נקט נעולה ויוכד חנחה נקלב ומעניים חליסה נסוכדין ולה נקט נחנחה קנוע וגס מה דקחמר חנחה נקלב חיכ לפי הלכחה דקיל חנחה דנקה חנחה חנוח דיכר. חלוי מסוס דנה לומר לחנ' נעניינת לחו חלין נו כרת מעלה עליו חכחת מסק כחלי להכי נקט נעולה ויוכד דמסכחה גס נלחו חלין נו כרת ומפורים נקט מי המסק נמעילה חנוח רק לחו נעולה חבל נמניעה קול וניעור מפחים ליכה חיה על המסק ועי' כריחות ליה לליכה חיה רק חס וחלי נחנחה קנוע ולה נעולה ויוכד. ומיה חיכו עיוסק מיע לה נקט חלחי ניב נמעילה וגס חלי דקחמר חנחה נקלב ולינ:

ומה דקיל לין לחפר דמיינ לחם חלוי על פ' מעילות הלה כחנו חוס' נמסקים ליה דיה רבמיק חיה דהיכי דפסוק מקרן ומוסק מסוס קלניינ פסוק מי מקרנן לף לעניין קרנן ליס קלניינ חלין לחם מעילות נה חלה כחים קרן ומוסק ליס ולחיכ נפ' מעילה ביין דקיל פ' מוסק קולה לכחנ' ונפ' ממון עניים יש מחלוקה לחמוקים לחיכ לינל לכלס הקרן מסק וכיון דלין קרן לין חוסק ולין מעילה ולי דריב מקרא ילף לה מיה כיון דלריב עיב מוכח מקרא דליכה להלי קנרא כי דרבנ עליי עלי מיע נקנרא זו לה מליט דמליבי עלי ומכיל לחוק חלי קנרא כיון דריב עיב ליל ח"ל קנרא. ומנה ליה כיל רחי' לויים לחם מוסק ריי פיר דמעילה נהקדש חיה מלב קרן חלין מל הקדש ומפיר לרך לכלס נס חוק חל הקדש רק מלב קרן חי' מל הקדש ומפיר לרך לכלס נס כהקן דמסק לחיקור לחומרת ולינ כלל מסק מוסכת לקולה חלינ:

ועל דרך הכיל כיל לייבב מה מוקמי' על סרעביס מחולין יול דילף דחולין נחיר מריבת על סלה ומסקה ומעבלה מרוסה ומפרס מלומה דילמל מריבת ולרעביס מה נכך מחוח מסק מריבה הל קלחיר מסיס לקולה. ולפיעים יל דעיין כריחות כיה עיב חיכה לעיר לחסס חלי נה על הכביולה עיס וחיכ לדידי' ולחי נכל חיקירין מחיה לחומרת דסיכי לחיכ חסס חלוי מודס רעביס דמחיה לחומרת ככל ועיין חוס' מולין סס מסק כיון דחולין נחר חזקה כיס נחיר וחי' לרלחני' נני דלה קיל חזקה מקרא עיס ולפיז יל דסיכי דעסכי דרלחני' ליף מחכי קלחי דילמל מריבת דקיל כמיד חיה נה על סכביולה וחיכ קלחיו למומרת נכל חיקורין חנכ למחי דקיל דחין חיה נה על הכביולה ספיר יל דקלחיו לקולה וכפיפת סרעביס ונחמה מי חסמר למילף מחכי קלחי דק לפיע חזקה מקרא וכיס רוב כקומי' חוס' ונס למסקנא סס לה יליף רוב נחנא לינהן קמן כלל מקרא רק מהלינ כמיס רמי סס ולינ:

ובתום' לריחות כיה סס הקנו חנו על חכילת מסק כנלה כייבי ולה על ולחי חכילת נכלה עיס, ולין זה קומר דנרי רביו יומ חכיל דמסק חיקור לריך כפרה יותר מולחי חיקור דרבים יומ לה כחב חלה היכי דנס ולחי לריך כפרה נמוגב לה מהכפר נחלי נמחות מקום מסוסה חקומה מלימי יותר מנסק חבל נלי' לחו דלס ענר ולחי נמוגב לינל כפרה והקומה כלל ומ' מ' חרין מהדרין מיד עיב קרים רב מפיר הקנו חוק כיס נמסק חס ענר נמוגב לינל כפרה ומקומה כלל. חמכ לפעניד מלה לייבב דריס פיב דהוומה מקכה ג' הביל יהוקמי טבלי' כמס לחד מוסה נחן וכחב סס דהיס נחכילה מרומה עיס והיס מי נכל לינקרי חיכה כמיס קמיע נמיע קינן לינ ולפיז קינן קיים מיב ולפיז חקני חל לחמרינ נכריחות ייב מחמסק נחלני' ומריות מיב סכן מכה ומלי מכה מיך כיון לחדבה נסמו מוסה וקלה נחכילה לינור נמוגב, לך לקיים לחלי נמניה מחכל נמוגב כחכה לך לחיב כמסדע לו כמנו קלה וקלקולו יסר על לינקולו ומרי כל מוגב הוא כן ומיע על הכחם זו מיב' לחמרת נקרנן לכן גם מחמסק מיב על הכחם זו, ולפיז יל הא דפמרי לחמרת מקרנן נמנגב לחו ולחי הוא נחמת מסיע כיון דכמסנו על חדם חוסה נחכילה לינור וכיז ביחע נלחי מחכל כנלה חבל חס מקופר לם לחכל כנלה חו לה לין נסנו חוסה ולכן חיב חסס חלי נסמק ולינ:

ועוד כיל לפעניס חסיב חיע כי' כיע דמי מחכל מחיכה קמק חבב מ' מרים ומזיד לחכול קפיקה דלחי' מיע מיכי חסס חלוי ולכמסדע לו מס' דלחי חבב מייכי חנילה עיס. וכיל לחניל רלחי' לדנריו מחל דחכן נכרה ריי כמלה על מלה לחיז נומל' נסמק נמחכל מחוח קמק מ' מרים ומחריס מן הקרנן ומחריס עכ"ל* חכל וחייב" חסס חלוי וחכל ריין מיע מ' כי' חיכה נמי' מחיכות ונמנטעות יז מוקמי' לה נסמוך לחסמה ומנג ביכולי לנעול דנחיכו קמוך לוומסה חנוק הוא עיס חלמל מניב דוומסות דלחי' ומכיכ עלמו נסמק מ' כרת נמיד מסמפוק מרה מחחיו ע"ל חס יש קמק חס ברמה מרה מחחיו מ"כי חיה למיד דלה נני' קמי מחיכות כיון דחסבר ביוכל לנעול קודם מחרלה ולה יהי' מ' כרת ה"ב כיון דחס סדע לו לחיב מלה חנוח לין כחן מ' כרת ולה חסס חלוי כרחק נכריחות כיב עיב חמניח חיה ומדע לו מלה חנוח וכו' לף נמניד ככנק לפ' כרת מפיר מניח חיה, ולפיז יש לומר דהל לחמרי דחסס חלוי נח על נבלה היכו דוקה בידע נסמה מחכל מחוח מ' נבילה ולחיכ לין חס' חמור מחלי דהל נס' הוא מיד על הס' ונחלי חוח מוגב על חלחי לחבל חס חיכ מוסוק נסמה מחכל וכבסור מחוח ולחי כמר רק לחיב כחדע לו מחוח קמק כביל כיב מחד לחיב מיב נחיה דלה יהל קמק חמור מחלי וכקומי' חוק לחמה. ובזה יל מה מחק נפ' חוהל דוד נמנחות כיל על חוק' עיז קיל מסקנו לריס דכיס נחכות ליל מנחה להלילה והק מכיל למיס ריעניל נמכות נמס סרוים דהיע דכיס למכות מסוס דחכמי' לחיכילה לחי ולפכי נני כיים לקרנן מסוס דלה מיך לחכמי' לחיכ ריעמל ריים קיל כמיד דחיב לחיה על ס' לחו ולחיבדך מנרה כגון מסוסק חס חכל חני זיה סם וחיז יין נמוגב ונרי לו מלה חכל כיים מיין לחחי' דמסוס

כיון ליכא לי דנסוגג לה דיך לחנכני ומנוס אמליא חיב לנס אלו כיון שנסוקק לס סי כמיעוד נחיים יהיו לא לה ומי כריתות יי עיס. ולפנים דנסי לאו ליכא לים לנלה נידע נסנס לכילה מחוא כי לי לקיא דלים נס על כים נלי אמליא מי ליכא לים כיון שסיוד על שסנק סיך לחנכני וחים :

וראיתי שהלמידי מדכיון נדנר דנרסי וחוסי ריס שסק לכל דף יי מנוחר לסיסך דניכיע נסנעם שלכל שחוא כי חלב וסוד וחלב סנוד שחוד מקרן דלים נס מידיעתו על כי לי עיס, ולפנכיך מלנם דחנים לה כחב כן רק לייבב קושי שסוחל על הרמנים ולכיסתו כחב שסיד דסרי לרעת הרמנים קדלים מסים לקולא ולים נחי נלו לה חמיר שפק מסונג כמו דסגנת לאו לים כפרש כלל מסים דשלים מחר כמים כי הרן נשכחדי הכיל לים שפק לאו מחר מסים לים נחי כרת לה חמיר שפק לי כרת משגנת לי כרת וכמו דחלי שגנת לי כרת מחכפר נקרבן לים שפק לי כרת לפי נחיד על שפק מחכפר נקרבן לשם חלי דסרי בדשלים דשל לימו מכין לאכול שליקר וחלו לי יודע ודלי שזה שחוכל חוא חלב לי נס מידיעתו חלה שהולה שמע זכו לימר וכיי דנחי כרת נס דשלים לסיר כמים נחי הרן הכיל ניע רק לסונג מדעת לה ושפיר כחב מחים דמניח לשם חלי לנל רבי וחוסי קיל כמיעוד רוב רחשי דקדלי דקולא לחוחרל מסים וחיכ נחי לאו חמיר כ מסונג דסונג לים קפק לי כפרט כלל ושפק לסיר מסים לכן נס נשי כרת חיד מסונג כרת וחניב דשגנת כרת מחכפר נקרבן ניע שפיקו נחיד לימו יחכפר נקרבן דמקרי לים נס מידיעתו ושפיר כחבו רבי וחוסי לסיטתייהו וחין מז שחיים לניע נרחמים לעיטתו :

ושוב מלחמי נשיע כחוגות כיב ניב ריס נחים קלי מכנר כחלקו

נזה קחלי שחניל נשם שיעה יפכה וחים וחה ליכא לשם חלי חלה נסונג ולא נחיד יל לים הרי חוא עושה לי שגנת נחים מנוחר דלא כחים וחכיב הניל נשם חבי לי לך לחרי דמכשלת לא חלה כיון דחרי וחרי כימו לי כפי חכיוס לי של סיוון ולי של חלב ולי לים משם של חלב ושכ ים לו לחניל לים של שם ולי לים מכלו נחיד וס"ב עושר ניחל נחלב ניחל כיון דחשרים לומרים שחכל נחיד כנר חוא חטת מעורפ ולסור לחיות מכפ עשיו ושניר נשכחת שלי ליכל לחים שחוחו עידיו לם חשרים לומרי שחכל ק' חלב ודע נשטת חלילם שחוא ק' לי כרת נס לחכמים לריע לי ושניר

הניל רמנים לין זה ולים :

ושניות כיל עפ"י דברי חוסי יפכם כריתות י"נ שכחנו לם ילקח

לומר מזיד סייתי כלומר דליל לעדים שמעידי של שמיחת עשם נמחו הדברי שאחתו נו ועבר ושזיד חבל שי לין נוערי עדותן שלח ידעו לם שוגג ס' עיס ניחור דבריהם לפנינך דנחמת חפשר דשכיפם לומרו לחמת חעדים שלמרו חבל חלב וגם חוא שלומר לה חכלתי לימו משקר רק שכפה ופשר שלח חבל ומי שמקפה קידוש, ס"ם ולפ דנזמן קידוש לה חליק נשכחה כמים ס' כל חשגנתן גני שכנגדו חשוד על השנועה עיש ועי' תריטה קלים ק' כיס עיש זה נמלחת דרמי עליו חבל כלן ממיכ לם חכל נשוגג ושנב שחוכל סיתר ודלי לה רמי עליו כמו לה עשרתי בלד עשוד זה שעולם נשכוחות ליב ולי חכל נחיד ניכ לה רמי עליו רשב לים שיב עשיב נקרבן ולי דכי לעשות חשר שלח נחנע שמועת לין דעתו לעשות חשובה וכיון דלח רמי עליו עשיר חשפר שפכה חשלו זמן קידוש ומעתה חקשי לך יחמייבו לוחו עדים כלל נחשלת חת דרמי ניעשת פיו לו חודע חלין חעלמו ולח שידעוהו חחרי וכלין לין שוב יודע שחוא כי קונר נימת שלח חבל רק חשרים מודעי לוחו לך שלח ניכ יחיד כיון דעדי כלמי נכל ליכ לם לם מודעי לוחו שרי חוא ניכ יודע שחוא כן ושרי חודע חלין חעלמו חבל כיון לם לי חפשר לומרי לידע שלח שוגג חבל כיון דלים לעדים לידע זלח ושפשר כלשם כשוגג ושלח מיד ועי' פיע בשוגג' דפחח פחוח ליכ עדים נופיעו ליכם יחיעי שחוא מיד ועי' פיע בשוגג' דפחח פחוח ליכ עדים נופיעו ליכם יחיעי שחוא מחיב קרבן וכיון שגם יחיעתו ליט רק על יחיד לכן פעור. ולפיז שחכם נחצחת שפח על חעלי ולחי חבל לים לנבי על חס' ולחפי נפים ליב לים כמים חוסי כריתות יז לים מדקיפת ליב לף פשרי שכפקי לם לי שוגג לו מיד עיע גם נפשק ופיע חיב ז יודי חכיי. לריע דעתי מחיבי שוגג נקרבן לים שלח שפיר לי לחכל לם חבל חמר לה' חשלי לימי וכי גם לחכמים דרים דלמרי לו ליכ שפי שפקפוחו שרמנים לחלכה : ונמוד כחלכה יתן למו שפע נרכה, ורוב שלנחה וכרוחה, ויכחלים על פי מנוחה כשפעו וכפע יהיו חשים :

עומס ניע נלוחם נקיע חכיל.

תשובה ב'

מיליס מחדע יום לי ומחחת חרחיל לפיע

יזכה לרחות ניח די נכוי נרחם חסרים, וכחן עומד על חחוריס,

יהיד

ידיד כמוני סרב ממחוסיר בתורה ויראה, שמעם מרי הנחלה, נחריצות ונקיחות, הכל לדעתו קלימות, כמדים מלישמר כי שלמדקין שלכמחודין הגליל:

הן הרחב נכי כי מכתבו הערוך חלי ופקידתו מעיד רושו להרחות לי ונחתמו פרק נקמתי לקינוח ישיל וגם מתם מפרי עומדי נקרן אויה כי ניכם ניח תורתי וחין לי ממה כרחי לכן תחלה כפי קולר. וחחרון חניב דברי הרמנים פיד מפקולי מוקדמין שכיב מכתב לשם שלוי נח מן שקטנים חו מן הגדולים ושוח כגד מקרא מעורם דשם שלוי נח מן שחיל דוקא וכתב מעלמו שכוחת הרמנים יש שקטנים פ״ וככם ושניח רחי׳ מריש קדמי מחנה ושמוחיק רבוחה דחמיר דבשלר קדמים מלח פיגיח מן המוחבר כמו שכתב הרמנים רים הלכות ליסורי מחנה מיש נגי לשם חלוי שח״ם רק להגין עד שיחיב לו לין קפידה, ואלי חמה על המלחה כי לפי מיעוט ירעתי לה מלחתי בשום מקום בעים קטנים וגדולים בעכים על הכשרים רק על הקומה רק בחדש מלים בעים קטן וגדול בעכים ובחדי חפי׳ ברמנים הקטנים בקומה כמו שכתב מעלמו ואשר כתב מעלמו דהויח דלים נח מן הקטן יש דעלוח להניח מן המוחבר ושניח ממריחק לחמו לה שי׳ לריך לזה רק כיון דכתי׳ ליל קטן גן שם שניח שכים היוח גם כן קטן גדול וחזון ולח קטן והלום חמנם מעיד דכיון דהיוח רק להגין ליל מן המוחבר וחזחק מכח לי׳ הח, חבל מה שכתבתי לי זה לכחורה הוח דיש לחדש דכיון שכיחה חורה קבוע שיחה בעמי בקלים ליש כמו שליש יכול להניח בעחות מזה כן שם שניח ניוקר פסול ושיש לחוש מן שכשף בקלים הקטנים עכיח הקטן הוח כשף בקלים והגדול ניוקר ושיש לחוש להניח גדול מן המוחבר ולהכי נח מן הקטנה וחי׳ כיחת זה מה בעמיך הרמנים כדין זה ומפי השמועה למדו שלוש נח חלח מן שכשף בקלים דמשיח נח מן הקטנה, ומלחתי בשיב פיב קוף פ׳ כ׳ ושניח ליל קטה בן שמי שכים לשן לרבות כל משמע לשן לף השמועה לף שכשפות וכו׳ ושם בפקבי ו פי׳ בקיח לרבות כל משמע לשן כלומר כל מה שיחר עליו שם לשן כלומר שחם חי׳ לו שום מקרא עדיין שם לשן עליו ושן מקרי מפירות משמעות הלשן ממנו וכי׳ יעיים שיש מפורש יולח עפי שיב לריך לרבות כשפה ושין לריך הרמנים לה לדיי׳ ולה לדיי׳, חבל מה שעלה בעיני דשיב דרים כן גבי כל חשמות שנחי׳ ליל בח שמי שכים שנחי׳ מן הנכסי׳ ומדוע דייק הרמנים דוקי חיש נח מן הקטני׳ חו מן הגדולי׳ וליע, ולפיימים חיש דשמחר חשמות ודלי חשמר מלוח שיחמין עד שיחי׳ גדולים בשער הזה ויכול בל חחחר* עי׳ ריש דף ו כדי שיניח מן המוחבר חבל נחיח חיש לריך להמתין דדילמח עד שיהח גדולי׳ בשער הזה יודע לו שלח חשח ולה יניח קרבן כלל חו יודע לן שחשח ויניח חטחח לכן מניח מיד מן הקטנה בשכף שקלים:

ומצאתי חון לי שחשפחח דכריחות פיד חשם גזילה וכרי שהניח שחר על יב חודם ויום חי חפי׳ שם זקנים כשרים ומדלה נקט גם ביחר מכשף שקלים דכשרים כמו דנקט ניוזר מני שכים משמע דכשף שקלים דוקי לה פחות ולה יותר ולפי דברי החוספחח יש לפרש גם דברי הרמנים כן דקטני׳ וגדולים בשכים קלוי וחין סרנוחח בקטנים רק בגדולים דהייגו לפי׳ זקנים כמה שכים ושיש דנקט הפשוט דהייגו קטנים חחילה ועיין חוסי ריש פ׳ שמה מדליקין שמי׳ שנח חלח דחיב חקטי למה דייק הרמנים זה נחשם חלוי הלה נכל חשמות שנחי׳ שחיל הדין כן וכנ״ל, וחולם יש לדחוק ולומר דלכחחילה מלחה שלה יהח זקן חקן זול מנחור שוש ״ל כמים לעיל כמוחן ולינ: ויחר הדברים חין זחוק להמינו. ועזה הכי ידיד הדומים ומהרה נעל לבין נרכה, והי כחור החמה וכחור הלבנה, כנפשו ונפש החותם נברכת מכחם לין ושומה יומלים:

עמרם הין בלוחם בקיק הכיל.

תשובה ג׳

שלים ב׳ חיפחלו יום ג׳ לפ׳ חם ה״י לחלפי לבנה הרקיד לפיק . .

אלפי שלומים, מגנהי מרומים, לבבי לחמוני הרבני החריף ובקי, ז׳ ובקי, כמוים יחיה לני כי בלוחם ולביסך ולבחך חי״ו לחו״ם:

אחרי הדיע משלומיו עמה נפשי עדיים קום״ שהבחת בחיר ביש דקחמר לי שם זכר מניח קרבן ושחכל (על חפי דהייגו חפם הנ״ל) לף נקיבה מניחה קרבן ושחכל (בחשחת חשוף הבח על חפ) חשרים לה חם חמרת בזכר שכן לי׳ לי (חולין שכשחשה בעחרם) החמר בזיבה שפני לי׳ שה שכ לחר לי׳ בשלה ושולין בעחרם וקני׳ הח חיכי נ׳ לי׳ וחיוב כרת דשם חוח כשלה מעמחה יכהן חחוכל חיכה בעים הבליעה וחייב כרת משום ניחח מקדים ומה שקדים לה׳ לחפשר שלה שהם כשיעור שפי׳ חיכחי חקדי לפיחת

חוקי בפשטות יש דבידמת עלמי בחיב ודלי לה בעי׳ שפי׳ רק דחבבי׳ לי׳ שם שחרו בו חחר שכידמת עלמו לי בעי שפי׳ לשלקם חו חם לה יודע בשביה שכידמת שלמי חיחו בחקדם ושיב עכים בשם שחוכל כשלה שוף חשוב ושמחת עלמי חיחו בעים שכלימה בחקדם שחבר לי׳ כרת, ושפילו לדעת רש״י בשטעות שם דעל שכידמת עלמי בשבי חיבעיל לי לריך שפי׳ חיב מלחה דיש״י דוקי לשלקם ושבעיל לי בעי שפי׳ חבל לי׳ כרת ודלי שקבר בלי שפי׳ כדחוכח שלמי חיחיין דלריי חולים לרן שחשלה בחקדם בלשם על רן שלה לרבות שם שחוכלה דשם חולים בשביה בלשם חיב שחשלה בשכידמת עלמי חיחו בעים שכלימה בחקדם שחבר לי׳ כרת בלי שפי׳, ולף דשלקם רש״י שם בעי שפי׳ חלח שכידמת עלמי חיחו בעים שכלימה בחקדם שחבר לי׳ כרת בל

שאלה לפני מי ומיכ שם כגר אפס אחזות מקולה שהחליטה שקיבל כתר מקום מעמקה ישראל אצל מקום הנים שכול, ושוד נכולני נחלי מיוכל להאליל עני נפש וכברה מוחר ליפראל ומיש שקולה שכול מקום שליט הנים ועי מחזות פיה עיב גבי מן שכולה גו שולעה ובעצים פיו שלי מחנה היב:

ושלישית כיל דליש זה מעמקה ישראל כלל דברי שקולה שוחר ליפראל שלה שלי לחכלו מקום שהולני שבו אבל אין זה מכיב דלה מיעני לקוני דקמה נקמה מקרי יעם ביעם כיש זה דמקרי יעם ביעם ואפי לדעה הקוני דקמה נקמה מקרי לה גלה בית עיש אפשר דאפילו כמלים קצים לה מקרי לה גלה כית עיש שפה חיות ודומים ומחטעים ממקום למקום אין בילה ואפי אי חרי לה גלה שלה לה גלה רבו הדעות דלה אמרי מכיב ואיכ שקולה נכיש שפחת חרי חיחר ושפיר חוא מעמקה ישראל וכשר לחקריב ולי דכולני שני אין מיכם מעמקה ישראל שלה יוכל להקריב לשם עיש ומקריש לריך הרמצים למיחב טעמת מקום שליט חנים ואיש:

ומה שכחקשה עוד נרמצים שם היחל דהחליעה רוב חנים אחת חיו שפק והקי פרוים דלינעל נרוב נשאר קולה ואחה הניח רלים דיניחל לית נידים רק לכלק האי אבל לא שיחי נעשה היחר כמים כמה פעמים נשפרו לא רלית ולא שלחתי כעת נשפרו וכאן לשוב מצומצם דכיון שניעל שקלק האי ממילא חוא ביחר וכמדומה שכוכתו שניעל לית רק שהאנעל שקלק אן האנעל שם אי חו פשול שחי גו נעל אבל לא שיקנה האנעל שם חדם של המנעל כעת עשה עיש אן הדגן ואן האורז אפי רוב דגן לית יולא יית שלה אחיב לכל כיום אן שדגן גלי האורז נכחים ולא אמריב דאורז נעל נרוב דגן ונקנה שם האנעל לחיות שלה של שלוש וכדומה והלי לכי נר שלי נשברה א לך לית עכין לכאן ליש שנעל הפשול אן החשם שחוא האנעל ממילא נשחרת כשרים נעלמותה ואיפה לריכה לקנות שם כשרות חדם שלא לחיות שיש כולם כשרות שחרי החשם ודאי טריפה ועי דגיש יליד אי עיו חלה שעשעה ניעול נרוב אחאי שלה אי לאו דשניה שלא לחיות שיש כולם כשרות שחרי החשם ודאי טריפה ועי דגיש שחרי

מצרך וקמץ על החזקה כדים שרי הוא כלומר והרי כמתן דלא עביד ולא עבר בשי לאצל כתן מהי דהוי כלומר מצוה דקמץ על החזקה עיש לומר כמתן דעביד וקיים מלוה ליה לה לאמרי, ונם לא שמי לומר רחמנא שמרי לאצל לא לומר רחמנא חייב כשרוצה לתן בשרך כמרים חבירך חילוק הכיל דשם לומר רחמנא שמרי, משום שבירה לתן לאצל לומר רחמנא חייב מאבד עיב לא לומר, ואיכ שפיר יש לומר שלא ליה, אלא שים לרון בזה שם לומר חייב חיצב לעצמו מלוה ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כלומר שעשה שיב עיש, לאצל לעבריך כרחה קברת יפרה לחלק דשה דכלום ולא עשאה חייב דיק, לומר נמור הוא שמרי חי יכול לעטוחה נצום חופן לאצל נחיזן דרין לתי לומר נמור הוא שמרי חי יכול לעטול וכן בליליה שה לילה לנרורי ולבדוק ואין כלן לומר נמור ועי ליש קוני דאבודק לריך מיטעל אלא שהם כיון שמחורה שמכה על החזקה ולומרה שהם בודק לינו עובר בשי ליב לא לשרה תורה להכחות חמן נרשותו נכחיב ולינו עובר בשי למפרע לאצל כלן נמיע מהי דשמכה תורה על החזקה ולא ליומה שלום בלים יותר מיש לם עושה מה שלא ליומה שתורה שיב לא קיים מלוה מעשיב שהם לם לא לשרה תורה לינו עושה עבירה לאצל לינו מקיים מיע אם אין הלילים כשרים לף שלא ליומה לם קיים לם סומך על החזקה ולא שרי כלנו קיים עשוה ליש לעשות כיון שמי יהיו לנדוק, לך ליכיי יודע למה לך שסבר לזה לשכון ברכה לשטלה שהוא עשוה לשם דלא השה שכל העולם מדשטע כדלומרי ריש שבועות הדייכן והוא מן החמירות כריתות ומיתות ניש כדלומרי קף יומא ויוצר בקיע חייש טפי ולא שמכי, לחזקה לאצל לשכון ניעול מלות עשה לילים שהוא נשב ולית והוא מן הקלות שלינו זו משם עד שמוכלי לו לא חייש, כל כך ושמכיל לחזקה:

ומה שכיל זשה הוה לכבר שהעורר (נגיל שם שקיל שה לא שמכיל לחזקה היכי לאכורי לעשי, ולפעכיד עי, שבי קמץ יריד לי, מיג וקי כיז דלא לומרים ליכא לנרורי מנרורי, אלא שם לפשר לנרר שכי השפיקות עשי ואכי כתנתי בשקיל לאיל לנרר אלא שם לפשר לנרר שכי לדדי השפק ואחיז רב מלאתי כן נפשי וכין שקי, קי ויודע שיטת השועל בגיל לי, קיט דיכלת טריפה שטלדה ניעט ושהעדנה לא שקרי דשלים כיון דנם אחר יעט לריך לשמוך על הניטול שמום טריפה וכיון שעכיה לריך לשמוך שניטול לעכון לי, טריפה דאור קומך שני שניטול לעכון לי, כולל דבשן וכן העלה בכנפי יוסה לי, קיע דלא כליל לי, הכיל ועי, בשגיל הכיל שכתב עוד טעם עשי ולפי הכיל לכי לומר להיפוך לחזקה עשום דעשוי ליפשק כל שעה עשי ולפי הכיל לכי לומר להיפוך דמזשים לאל לנדוק דשה יותר קמכין על חזקה לפשער שחזקה על לשבה כדלומרי, בגיטין כיש שמע שה לא חייש, שמע יומא חייש, ולפיז שמום ניטול שלות ליליה לאל לנדוק דלוקמא לחזקה ולי שמום דלכי לנרורי זיל דעיב לא לומרים לכי לנרורי שנרירים אלא שם שנרר שו לא יהא לריך לקומך על חזקה לאצל כלן לפי יגרר שלים כפשקי לכבי לי לשום כיון דעשוי ליפשק כל שעה וניילו עיב בלשים נשם ולא שמומי בשפשה לאיב שמע יפשקו ולך נרי כשפיה בלי לילים ועיב קמוך על החזקה לפי להבא וכיון דעיב לשם קומך על החזקה לפי להבא כיש שלשה קומך על החזקה לפשער ואיל לנדוק וכיז לעכון שנם ניטול שלות ליליה לאצל לעכון שנם נרכה לנטלה שאומי בלימי בשעה שלובשי לף שם יפשקו לייב לין כלן נרכה לנטלה ואיב שם שנרר שנם שלימי שו לאיל לשיב לקמוך על החזקה כלל לעכון זה שפיר לשרים לריך לנדוק שנום לייכי לנרורי לריך לנרר ולייש: ובזה שהנרך שכוכן שעורי כשפשך וכשם לשיך לשלון דוש"ת בלשיר:

עמרם זיק בלוסם נקיק שכיל.

תשובה ז'

שלים ני לרפלו די לפי נח שרייב לפיק.

שלום רב, לשלמך ידו לקרב, שחבי שחתי שרב שמלוחיב שרון בעל פיפיות כשדיש נרכון כיי שמערן לשדקיק מי לרשם.

קבלתי שכשבך, ושתה בשתי עדיים שם שכחקשים על פי שעין שחכמה על שלום שחכמה דף קלינ עיש שכתב לייבש קושי חוסי יעמוש פי עיע דיש כולה שחקשו שכלן לשתי לשעמי כלשים בגילים דילמא לכדרבה לשוד קשתי לשעמים שוכר דלמר ושפשים פושרי לף שלא נשיק ושי שכל שפי שיטה שהריש שרוסכורש שהושה נשגשי פיב שליליה חוש ויע דשא לכרבה למר ושפשים פושרי בין נשיק בין שלא נשיק הייש דוקא יחדיו וכשיר דשיש שכשוחה שיל עיב ושיי שחחיש פי פי שמניל שקיב ליכ נם לרבה נשמע לכלשים בגילים שרי שיש שחקשים ליכ שכיר כיש עיל דקלשר ושלן דשקשה לי שלשבה עיש שפקה לי שנבילים שיל לכרבה שוא דשתי וכי ושפשה לרשה

מצרך וקמץ על החזקה כדים שרי הוא כלומר והרי כמתן דלא עביד ולא עבר בשי לאצל כתן מהי דהוי כלומר מצוה דקמץ על החזקה עיש לומר כמתן דעביד וקיים מלוה ליה לה לאמרי, ונם לא שמי לומר חוכם רחמנא שמרי לאצל לא לומר רחמנא חייב כשרוצה לתן בשרך כמרים חבירך חילוק הכיל דשם לומר רחמנא שמרי, משום שבירה לתן לאצל לומר רחמנא חייב מאבד עיב לא לומר, ואיכ שפיר יש לומר שלא ליה, אלא שים לרון בזה שם לומר חייב חיצב לעצמו מלוה ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כלומר שעשה שיב עיש, לאצל לעבריך כרחה קברת יפרה לחלק דשה דכלום ולא עשאה חייב דיק, לומר נמור הוא שמרי חי יכול לעטוחה נצום חופן לאצל נחיזן דרין לתי לומר נמור הוא שמרי חי יכול לעטול וכן בליליה שה לילה לנרורי ולבדוק ואין כלן לומר נמור ועי ליש קוני דאבודק לריך מיטעל אלא שהם כיון שמחורה שמכה על החזקה ולומרה שהם בודק לינו עובר בשי ליב לא לשרה תורה להכחות חמן נרשותו נכחיב ולינו עובר בשי למפרע לאצל כלן נמיע מהי דשמכה תורה על החזקה ולא ליומה שלום בלים יותר מיש לם עושה מה שלא ליומה שתורה שיב לא קיים מלוה מעשיב שהם לם לא לשרה תורה לינו עושה עבירה לאצל לינו מקיים מיע אם אין הלילים כשרים לף שלא ליומה לם קיים לם סומך על החזקה ולא שרי כלנו קיים עשוה ליש לעשות כיון שמי יהיו לנדוק, לך ליכיי יודע למה לך שסבר לזה לשכון ברכה לשטלה שהוא עשוה לשם דלא השה שכל העולם מדשטע כדלומרי ריש שבועות הדייכן והוא מן החמירות כריתות ומיתות ניש כדלומרי קף יומא ויוצר בקיע חייש טפי ולא שמכי, לחזקה לאצל לשכון ניעול מלות עשה לילים שהוא נשב ולית והוא מן הקלות שלינו זו משם עד שמוכלי לו לא חייש, כל כך ושמכיל לחזקה:

ועוד כיל דשמי נשמעת ניל עיל שמרי עיש קשר עליון דשוריים דשקיד דשבן שלי לילטריך למשרי קדין נלילים שמיטי שתיב לחת ליש לחת לילים שהוא נשב ולית והוא מן הקלות שלינו זו משם עד שמוכלי לו לא חייש, כל כך ושמכיל לחזקה:

ועוד כיל דשמי נשמעת ניל עיל שמרי עיש קשר עליון דשוריים, דשקיד דשבן שלי לילטריך למשרי קדין נלילים שמיטי שתיב לחת ליש לחת לילים שהוא נשב ולית והוא מן הקלות שלינו זו משם עד שמוכלי לו לא חייש, כל כך ושמכיל לחזקה:

ועוד כיל לשמים נשני שכלא יריד לי, קפיו לשף שמנוחר ניושלמי

שהניל שרילים כלשים קושי, לי שאם לי, שנגד נגדול שקלשו יש נו כלשים ושוחא בשרן ושקלשו לין נו כלשים לא יחכשה נשל שמכי שיע עיש נשגד של לשל נמלי, ויש נשל לי, כלשים שמחשדם שם חוש לשר רחלים נחוש של שמשן יל שם לר זה שוכח בשרן שוחר לשחכשוחה נשל שמכי דשוק, נשחי דיושלמי שלים חוקרי זאיז נשמה שחיב לשלא כנוף לי, של ליקר לאצל לשר נמלי שליכו כשקר שם לינו מחכשה נשל שיע ליש לין שנגד נשקר רק שליליה שם כשלים ושרי לינו עוכח רק לשם שלים ושוי כשו שוכרי כשוח השחלים חיוש ושליליה ליכי שכשה חיוש ושיכים לינו שכין לשמה חיוש וליליה לינו עוכח רק לשם שלים ושוי כשו שוכרי כשוח השחלים חיוש ושכיים לשלים לילשיב ולשיים שפ שלי שחכי נשרי לינו שלים שלי כלשים כלל שרי ושיב נשקר שכי לין שלים שלי שלים שם לים לין לי, כלשים כלל שם כשב דלשנה שיושנים שחניל נשלים שי, שין קים שחפ, לין חוש לשר שכל נשל שפשים רק עור נשלמנ שמשנרו שפים שוי כלשים לשר כוגע נשל שפשים רק עור נשלמנ שמשנרו שפים שוי כלשים לשר כוגע נשל שפשים רק עור נשלמנ שמשנרו שפים שוי כלשים

קבלתי שכשבך, ושתה בשתי עדיים שם שכחקשים על פי שעין שחכמה על שלום שחכמה דף קלינ עיש שכתב לייבש קושי חוסי יעמוש פי עיע דיש כולה שחקשו שכלן לשתי לשעמי כלשים בגילים דילמא לכדרבה לשוד קשתי לשעמים שוכר דלמר ושפשים פושרי לף שלא נשיק ושי שכל שפי שיטה שהריש שרוסכורש שהושה נשגשי פיב שליליה חוש ויע דשא לכרבה למר ושפשים פושרי בין נשיק בין שלא נשיק הייש דוקא יחדיו וכשיר דשיש שכשוחה שיל עיב ושיי שחחיש פי פי שמניל שקיב ליכ נם לרבה נשמע לכלשים בגילים שרי שיש שחקשים ליכ שכיר כיש עיל דקלשר ושלן דשקשה לי שלשבה עיש שפקה לי שנבילים שיל לכרבה שוא דשתי וכי ושפשה לרשה

חמיך שחפן נשלוחכם:

עמרם זיק בלוסם נקיק שכיל.
שלים

שאלות בית שערים האחרון ותשובות

תשובה ח׳ שד להכי3

קילים ני חיפחלו ד׳ חוקם סרכיד לפיק.

מבתבך קבלתי נאמנו. והנה שנתם מי ממחר חנחון מסרחיים כי חנרקיק פחקם על קוקי׳ נריס חנרסם חיך ילפ׳ עדלים מכלחים נלילים דילמא נלילים היס מסוס דמלכיכ וכלחים חיס חקוד חלא סיכי דחיכי חכחם לניסם ומי׳ דגם נלילים חיס עמיכ רק נגבד דחיכי חכחם לניסם ומיכ חיך כחמר מלכיכ הת חס חין לו חכחם חיס חיכ נלילים חמם שכן דמם ני׳ נחויס קי׳ יריך סחיכם חיכ נלילים חלא כסוס חצח להגין על סחדם מפני קוד ומוס ולח חס לנסם מפני חכנוד כתי׳ ה׳ חצל נתי׳ חני לח קיל כן ובדיכ שם חנדג עליו דחיכ עליהוס סלכ סלוסנתי׳ רק לנסם מנוס חין נו מנוס לילים כלל חלא והחי מנוס לילים היס נכל גגד סל ד׳ ככסוס שלוסם חפ׳ ליכי חכחם לניסם וקוק׳ נריס חנרסם נחקפה, ומכיל נחה לליס מלכיכ חלא נמנוס סחיל חקרקפחת שמחויב לחזור עלי׳ ולעסוחם דנזה סיך שכיחנו לשול סל לוחריסם וכמיס רפי׳ נכמיס דוכחי דמיכיס מלכיכ חצל נמלוס לילים דחי נעי חיכו לוגם כלל גגד סל ד׳ ככסוס ומיל לילים ליכ שכיחן לשול סל לוחרו כיכ מוד דליסלוס ליחנו, ודנר זה למדתי מדנרי רשניכ כדר׳ סיו דמנויס ליכ נמלוס עוכ מלכיכ לפי שמנוס זו חיכם חלא מחמחס סיכ לו חפס ולח מחמחי שלילכ מחויב סיפ׳ לו חפס לקיכ מנוס עוכס וכיכ דמחמח כרכו חקויס עליו חין כחן מנוס חמחייבו עיכ ומיכ כיכ סלילים הס כלחים חין כחן מנוס חמחייבחו סילנוס גגד כדי כלפוס עס לילים וליכ מלכיכ, ונזה נחכון גס כמי שס נמיכ שחין מנוס עדילה נמעיין וניוחס חחמה כמנוס סופר וחנמיכ סל מנוס פיו וחייבו דחלי רפ׳ עלי׳ ומחויב לעשוס וכיכן לשול סל לוחרו וחס חיבו עוסה עוכר נעשה ומנילה לה רפ׳ עלי׳ וחפ׳ לי מנילה נזמכה מנוס חס חיבו עוסל חיבו עוכר נעשה ולילים מלכיכ :

ולסמיש רשניכ שס ליכיב חקוס׳ כיוכ מלכיכ מסוס מלים פריב דרפ׳ עלי׳ וכי׳ דחסבר נחחריכי וכיכ נחסבר נחחריכי נמלים ולילים סל לפרי, ולפ שכחבו חוס׳ כחוכוס מי׳ ליכ כבון דכלחים נלילים לה מקרי חסבר לקיכס שכיכס מסוס דחסבר ללנוס עלים סל לפר ולילים סל לפר פיכ חסה היכ מסוס דלח חפרס חוכס לנוס מלים נלילים חלא חס סוח לוסם מלים מחויב נלילים וכיכן שחוח שלים נמלים סל סחסן ליכ לומר ומסוים היכי דליכי חכלה מקרי חסבר לקיכס שכיכס שיעסה ליליס מפיכו כיכן דליליס חס חסוכי׳ עיכ חיכ נלילים חס חסוכי׳ נקנין למוכו עיכ סריכ דילמא וחיכ עיכ סיל לניכס דמכנירי מילס חיכ דוחי׳ סנחס וכעיכ עיכ ריח פליג חנכס דסיל נסנחס קיל דמכנירי מלוס דוחי׳ סנחס, וגס זה חיכו לחי׳ חגס ניכ ליל דסיל מכנירי מלוס דוחי׳ סנחס לה נחיח לקיכס שכיכס וחסה מיירי נחסבר לקיכס שכיכס שחסבר לפולו בלי סולסה ומסוים חסרי ניכ סחלוקת דיח ריח דחקור ועי׳ נסנחס קלינ וגס קיל נסוקי׳ ניוכס לה חס סקנין ולה חס חלוקת ולה חס סיכ לרחיכ ופירסו חוקי׳ סס וריח דמיירי

דכמאר עמם דיוע וחקור לו לחתם ולכאורה ליכ כמעכמם נמרי דחרים שי מחציע וליכ מלוה ומוד ליכה גם ליה דיוע כיון דליכה עמם דדמי לי ורוקה ומי כמי דחא דלין עמם דומם עמם מיכ עמוס מלי חולמא דחלי עמם מחלי עמם כ"חמרי" נחלי' הכיל לחל חם עבר ועמם חמר' לסיפך מלי חולמא וספיר קיים מלוה ומקויים ליכי ליה עיכ נחוך מחציע גם גמי דעירוני' הכיל, ולפיז לכ' חומר רחיכ דרבי דקיל נמחן מי מקום עם חולמא דגל הגרע מגל חוקף ולכ' גב ולית עדיף ולי דנמחן ד' יקיים עמם דחמלח ז"ל כיון דאלר חמר ליה סדין נמחן מחם דגב ולית עדיף ומי' כמי' הכיל חחוח קבדין דאורייתי, ולכ' חם כחן נמחן ד' לח קיים עמם דחמלח דחרי מחציע ורילן קיל כקבדין כמי' דגם אלר הליה חם עבר ונחן נמחן ד' לין כחן עבירה לחו דחמר' לסיפך עם חולמא דחלי ליה מחלי ליה ולכ' ליכ מחציע וקיים מיע דחמלח וכיון שכן חפי' לכחחלה

מחויב נמחן ד' כדי שיהיה קיום מלוה עמם דחמלח:

ולפיז דברי רמ"י בעירוני' בעמחים מוקקים שכחב יחחו נמחן ד' דקבבר קום עמם מלוה עדיף חציע דבחלי מלוה ליכח לד עבירה דעבר לחבור לחובל בחוקף ולח פלח כיון דאלר עמם דוחה ל"ח לחחי' עלה לכ' חוקף פ"ים וזוח פלח כיון דאלר עמם דוחה ל"ח לחחי' עלה לכ' חם קבי' לרמ"י חבח ליכ לד עבירה בעדליה דהלחו לה לחמר במקום עמם ולכ' לכ' חקדמוני' דלין כלן לד עבירה בעדליה דהלחו לה לחמר במקום עמם ולכ' גם כלן לקיום, ולם יש מקום לחקוני' לה חי' רמ"י כלוס דלחי עמם ודוי ליה הלח חוח נוסף קבי' לחלי דוי כיון דלכ' לד עבירה, ולפי החמור ליש דכלן ליש עדליה כחציל ובעמל דריח כיון דעיכ עובר הו לחו דגל חוקף הו לחו דגל חגרע מובע לעבור על גל חוקף דקבבר קום עמם עדיף, פי' שמרים מלוה וככיל ועיז חבי, רמ"י הל נחלי מלוה ליכח לד עבירה וכו' כיון דאלר חבמי ליה סייבו לחמרים גב ולית עדיף לכ' מיע ולימו מרוים מלוה בכלי ועיז חבי, חי' רמ"י כיון דלם עבר ועמם לחמר' מלי חולמא לסיפך ולכ' שפיר מרוים קיום מלוה דחעלח ולכן דחי לי' לפי' לכחחלה וכעלל וחדבר' שבר' לחולמי דעם: ובזה חכוח דעמו ד' יאיר כרו כעמקו ונפם ירידו חדומים:

עמרם סבי בטיחס בקיק הכיל.

תשובה י'

קיליס ב' ליפחלו ס' לקדר בחר חפרוח קרים לפיק.

חיים וברכה למשמרת, לנפן חורים, פרי עץ חיים, גדול ורחב ידים, מחוכי מחוכמי הגחון מרים יעקב סלום סופר כי דומין דקי' בפעמי:

ספרו היקר, כאור בוקר, הורם חיים, שחול על פלגי מים קבלתי בעמו ובעמו עם קופר ופין דרכי להיות כחיים בפציח בקרבי ריים כי הוא פנחל דלחי ממעלים לגל פי' רחי לסחיג מיד ולהביר בוזה לחנם קיבות קוכות מכעוכי וסן היום לקריב לח חודתי וברכתי עליו חבח יסוד מציומיו חולם וכלחבר מלה בקין יד עד פי' קין כן יצרך ד' חילו לחורייתי, ופועל ידיו חרליו לברך על האוגמר בפ"י חרליו:

והנה רלחי בפי' יאיר חוח י"ל כחב לפרש חת לחמר רבא מבחוח מי ניע חמת בגל חוקף קלי מעמם לח פי' דרבח לפיסחו בחמורם ד' דכיע דלכ' ליח חעליע וקיל דלכ' כי פריך בחמורם סם וחלה נמלי קמיפלגי חבי ורבח ליחל דפליגי בחמלה למוטלה, הכח זם יוחר מכיח בכח עלה גם בדעתי לפרש כן לגל סמי חסדוני בדבר חדש דרבח לה קלחר דעניד לה מחכי חלה לם עמם המעמם בעבירה לגל בליליח לם הפיל למוטלה לחכמי לה עמם סום עבירה ולה עבר על גל חוקף מכיח למח דקיל כלי קופסח פמורי מן הליליח ולכ' שבר על גל חוקף מד מלבמו ומכיע כחב מי שרין קכדרי' פיח דגבי לולב קיך גרוע ושמר חוא קודם שמבר על גל חוקף כיון דעבירה ניח חוא רק בעמם כמילה ומיד מכעלו ילח בו לגל בחפילי' בעלמו כל היום רחי לומר בסוף גרוע בעלמו עיכ ומיכ בליליח דלחר' חכח גרוע ושמר חוא כמי לכ' חיו שבר על גל חוקף עד מלבמו [ומגם דבליליח מי לפבר בסוקף בחר בסוף בעלמו בחן דעלמו כל היום ומיבך עליכם להמעלף בליליח ניע כיון דלכ' מחוב מכל לגבום גבר גל פי' כבסוח עם ליליח דלמיכן זה קיל דחוחב מכל חוא לכ' כל רגע בפעמם עליו בגבר גל פי' כבסוח עם ליליח חוא עמם מלוה בפיע בפעמם עליו בפלים כפי' לקיים מלוה ליליח ועבים בבפי בפיעה ולניבם פי' מכוה כיל ולכ' לפי' כבסוק מפי' לפר מבוח מלוה בפיע גרוע ושמר על מלוה בבוח בפעמם בפח ניכ חוא גרוע ושמר על מלוה בבוח בפעמם קדם בפעמם בפח בפי' בפעמם בפח בפי'

כגון שהיה עד היתה [לפי שלפעמים מחלה] מפני שאותו מיום על פני הארץ וכן כותבים הרופאים לפניהם מלוקטים ועיי נתחייב כי, מיום קטן ואיכ מיל שם חייב לבעול בעילה אחת כדי שיהיה לשפחה לקיים מיום דפיין לו אחיינ לבעול שתי בעילות בבוקר בעילה כדי שיהיה לשפחה לקיים מיום דשריר שכל זמן שהוא נוף המטה גם בעילה ראשונה דלמא כלמר לפי שאין לשפחה אלא בעילה אחת בשבוע ניחא שהוא אחרונה שכל זמן שהוא נוטף אינ כיון שלפיל ניחא שפי שהשפיר בני ראשונה גם אחרונה גוף המטה כמו שהיה בשעה דשרי רק שלא בעילה ראשונה ושפיר לומר שפיר ושכיר, ובחילה מהו כתב כמו שיי ניע לי בשם הרשביי דכתן ושוא בניהיק שקרי בשרירות כיון דשהשפחה שהשפחה לניידים ושפי להחולקי שם חייבו שפוס דשפיל שהכתה השפחה לניידם בני שפק זה וכדלמר ריש נזמי יינ לפי שהשפחה שלא בהילוך לצל שיכי דשפוס שפס לפיל לקיים השפחה בני שכתה זו שדו דשקרי בשרירות וכשיש שפקי שוש זמי מיי לפי שהשפחה שלא בהילוך לצל שיכי דשפוס שפס לפיל לקיים השפחה בני שכתה זו שדו דשקרי בשרירות וכשיש שפקי שוש

ועוד שהרי לדעת הרמב"ם גם בנחור שכתה שלמה מהב זי יש מפתה שי דשניין וכין כתובות ז' ושמיע שי מלישות שיינ ולרידתו גם בנחור שכתה שלמה מהכי, דך נרייה דשנחו שנות שכתה ושעבד בעילה שלה ושלמה שכבר שיל בעילה שפיר יכולה להשתבר שניילה דשקום של בעל זה ואיכ לישי שלה נותן דשיי ושקני קוני :

שהרב"ם שי חוק שעור מכל המלות ושיו דשלי להשמיר :

והיותר שקם שי שלה שוה ולפי שיי בבעילה דשקום של כיסוף

בתולה ושקני קוני שהרב"ם שי חוק שעור מכל המלה

שיו דשלי להשמיר, ושפשר לומר דשכיעה עופה הוא לאו ושלאין גם חוק שיו שפחר כשים חין ק"י ש' ושיו שוכרח ושי שפיינ שפישה כולה לאחיה חייב לוות כיה, ועוד דליכא לאו רק אם עוקה כדי לשרים וכשים הרשבים פייד שלישות ש"ז, ועוד דשרי לדעת שפיינ הכיל דוקא אם עניות שלאו הוא בקונים לין חוק דשלי לעשור אבל אם עניות שלאו הוא בשוחים דשלי החוק לעשור כמו ש"י. ולפעניד שהה עוד דלפי' כלמר שהוק חוק עוכר על ב"י לף שהוא בשוחים ושחוב לעשות היינו דוקא אחם שקיום שלאו שיש חיוב נשרת בקונים שלפי' שרשו אחר או ככרי או כשרף שלכיו שי לין כאן קוב עניות ב"י אבל נני עוכה קיום שלאו הוא חיוב נשרת בקונים רק שי עלמו ודלפי חוק שעור ושיו דשלי להשמיר : וזה שכבי שמי ישרוי שלאו שלישה דשנחו :

עמרם הק' גלוסה בקיק שכיל .

תשובה י"א

שלים ב' חיפלוגה ב' שלה חרין לפיק.

שוב"ש וכותיב להרבי המופלג עקב עק לחנוה החיים מיים שרגא כיץ כי' ;

כתבו שה שלי נדיים נעתו שבל לה הרשבי עתי להשיב על שחר וגם עתה שין שפרי שתי כי בניתי בוי שנפרי לך למען לקרבו לתורה ויוסיף לקח שלקחתי מעט פנלי להשיב :

ומה שהקשה למיים חוק עירובין ק' עיי דיים מען די שהה דשקשו ולישי עתה ולידתי נלו דבל חוקיף ושי דלידי בכלים בניליש דשכיה עיי פשיעה הוא שה ושי יכול להתקיים בלה דשיים שלאו עיש חיב מה הקשו חוק' בשכוה עיו דיים שם דליתי עתה דוקו שהי ולדתי ליים דשתם גרוסם משתם לף יקהו וכו' הא שהם שמי עיי פשיעה כעתה כבר כשמרו חוק' שה נשתק לשיוש שכהנו ושי יכול להתקיים בלה דשיים שלאו וכוכהם דוחתי כיון דשדין הוא דעדיית חף שלישו שחרש נעתה יוכל להניח עלמו לידי חיוב עתה כדי שידחה ליה כמו שמוחר לנבוח עליה של פשהן שה ד' כשפוח ולחייב עלמו בליליש שידחה עתה דלישי שלה שלאו שכתבו חוק' שהי שלישו שלה שלישו שלה שלישו שלה

וכתב"י לחתא מד מחלה מצטו לקיים שמצטה מלה יתי מוסא מכתב מיתבי מצטיהו מחתיב החסם הוא חלם לקיים החסם ומצטה חתן מחלה ומכתב מלחתיו לחתי"י מלה יקיים כתי מלה יתי מוסא מכתב וחם ככים דברי וחלי לקיים מקומו:

אולאו דלמיי חקדי קתי"י דמציא ותיתך במדר לנטל מלטה כימו מדליית ולחי כתי"י דמדר תרי שליית חת חקדי קתי"י מריד נירך מלטתך דיית עיר מסציא מתציתו מם חת לתתי"י נחיר כיית ובינותה ה' דלחי מצמה דמלטדע ותחי ליית ומצמה דחיר כיין דקיל וחיתי נמחלה וחיכ היכ כימו חתי מצמה דמלטה ותחי מצמה וליית דמדר חולחל וחיתי נמחלה ומסמיתות כיל לחלק למיים מחריים נחמחונה חיל קי כיב דלימורי כיר ליכם לה לחי נברת ולה לחי חמלה מחמת דיוברו חלה ליקורי חורים מלקרים על מי מסחת כיר ולכן לה מכתי נמו חחסמה ציית ולפיו נמצמה וליית דחיר מחם ליקורי תורים לה מה מסחת חקר על עלמו מפיר לחתיים חורים קילי מקום דיסט נמחלה דים ציר לחם לחסיר לחי חלו לחבל נליקורי כדר מחם רק מלר קבלתו דים לומר דקילי מקום דיסמי נמחלה מלין זה קולה נחם כלל מחתי ליכם ליקורי רק מלר דיוברו מלקר על עלמו וכיון מסחולל וחכם פוקר כדר מציקרת חרי לה קינל עליו כלל ולים לומר מלחי כדר קיל מקום מחם ליחו ליקר על עלמי ליחו לקור גו וחלה כך הוא מעצע מל ליקור זה לה יחל דברו ככל סיולה מפיו יעמה וחיו כחלו חלמר כמלה חי קל לפי מחם לה מחנלה ליכם לקורים חלה דים לחקמות ציו למיים החבי מילולחי נחמר טיר דמיית כין מלקרים חורים כל חלו ליקורי על הכיר ליכ ממילה כמקינל עליו כיחים הוי כחלו כדר ללקור עלמו נדברי חלו חון וחחי דרמי עלי רחמנא ולחבי כמעוצר על חי מכם מוצר כמי על נל יחל כדלמרי נכיר ליית ונרמניים ציית מכיוות מיים ולי כימת ככיל חקדי מלי פרך מת לכיר חכן יסט נמחלה הת על ליית דבל יחל ועמה דכל סיולה מפיו יעמה חחסת מלר קנלתו ליים יסנו נמחלה ככיל ולחפיים דחי ולכ כילף מיכי נמלמת, לך זה מיטנ דחת הוא לה קינל לחקור על עלמו נדיטרו הרבי כיר רק מת מלקרים חורם על הכיר וכיון דמלטרע לה לקרם חורם ג'לוה מכיר מסום דעמה דמלטרע דוחה עמה וליית דכיר מסום דלכם נמחלה וקיל מחלה לילנו לחקור נמי מלר קנלתו לף דעל לי' מים ליעב. ומזה י"ם ליית קומי' מהרמ"ך על רמי' חקק ולעיב דלתו מליכו חום נכל חום לחם לחן עכן וכו' והמם מהרמ"ך הת נכיר ליית למרי' דכיר מכון לה יל"י דכהן הוי ליית מליכו חום נכל וכיר הוי חזה נכל, ולפמים יל"ל דבחמת י"ם להבין לך חו כיר לילו חום נכל הת כל לים וחסת יכולי לקבל כירות וחקורי, ג'לוה חמכ לדמת מהריט לים דכין מחיות לי' חורם ומחורם לה לקרם זה חלה נכיר ולה נלחר ספיר חו לילו חום נכל, חלה דיית דהת לקור גם מלר קבלתו וליכת ליית דבל יחל ועמה ככל סיולה מפיו יעמה חם חום נכל וליך כרחם מפני עמה דמלטרע חלה דיית דהת לקיבל עליו יותר ממה מלקרים חורם וכיון שליי חורם לילו חום נכל ועמה דמלטרע דוחה חום לחן כחן מי' מפני קבלתו וכביל חלה דמכלן חלי קנרת מחת דרתי כחן מה לכיר כתן יסנו נמחלה וכמומיל ולפיו לים דנכיר ספיר קחמי' דכיר מכהן לה יל"י דהויה כחן לילו חום נכל ומנל כיר חום נכל מיקרי כיין דלקור גם מלר קבלתו חם חום נכל ולכן לריך קנל נכיר חנל כיין דנלי קנל נכיר דרתי ספיר יל"ל דנלי קנל דרתי מפום מלקרים חורם חום נכל וכקנרת הכיל חלה קינל על עלמו יותר ממה מלקרים חורם וחיכ כיין למחי דפריך כחן דכיר יסנו נמחלה עיכ ליית כי' חלי קנרת ספיר הית הת מלי פרך פירכת דלנטל מלילו חום נכל

וחי' דרבי יל"י נחיית ענין ולהכי פריך כתן יסנו נמחלה וחיים:

ועוד כיל לפיים מהנחתי לעיל נמס ניית דהת דעדליית סילו מפום דליים לה לחמרת נמקום עמה חלה דיית לה לחומרה נמקום עמה ומדליים וכפיו נעמה ולית דכיר דסמ נמחלה לית דהעמה לה לחמרת נמקום ליית ועמה דכיר דהת יסנו נמחלה וחיכ ודחי חל עליו עמה דנילוח מלינ מחורע ליסחל על כיכתו ולגנח, וחייבו דפריך מה לכיר כתן יסנו נמחלה ולהכי נלי דחמנת דחליית לה לחומרת נמקום עמה מפום דחית לומר לסיפוך מהעמה לה לחומרת נמקום ליית כתן יסנו נמחלה וחיכ העמה ודחי לחומרת נמקום ליית לכן חמרי דחליית לה לחומרת נמקום עמה חבל נעלמת כמו דיית לית לה לחומרת נמקום עמה כמו כן יל להיפוך דהעמה לה לחומרת נמקום ליית ספיר יל דחין מדליית דלה לחומרת העמה נמקום ליית. ולפיו נמדר לנטל חת מעלות דילפי' נמדרי' מיו ניית מחים כי יחור כדר לרי חפי' ים נמדרו ניטול מלות חסם לה יחל דברו ניית נרין חיכ כתב דחמנת נחדי' לליית דבל יחל ועמה דכבל סיולה מפיו יעמה לחומרו נמקום עמה וחיכ כפי דגם חלית ועמה דמדרי' לחומרו נמקום עמה ליית כיון דיסט נמחלה מיית כיון דגם חלית ועמה דמדרי' לחומרו נמקום עמה סוג חין מדליית ועמה: ומצ וחיית מדיק כמו דקיל כרי' נמיתנין קי דסצ וחיית מדיק

חלה דלפיי חקדי על נף קתי"י דמציא וחיתך דליפי עמה דשלה ולידתי עמה ולים דמדר חת נצוחי נלי קנל דלה דחי דחמ"י כי יחוד לרי לנטל מלטה נ"כ לה יחל דברו רק נכל סיולה מפיו יעמה. לף זיל דחרי נקתי"י כיל דליכת רק לים לחודת מ"כ כילוף מחכת נחלין מדליית ומיית חי דכהן חר עמה ולים דחמת גם נעלמת לה דחי. ומזה יל דעמ חרמנים ציב מכדי"י סיו מסמק נמדר לנטל חם מחטים על חמדר וחם לחכל לו יקב לו מטל לוקה וחקי מחמיב לימת ריציל נחולין קמיל דחת דחין מדליית ומצמה מיית סליים מדחה רק מחמה כמחר וחיכ הכל לחתי לקי. ולחמיים כבן דכנר חת סרי נחמחמה סרי קמל לכי ריציל לחתי לה לקי כיון דחכחה חיכ מדחה חר מחציב וליכ קיים מלטה כלל וחיכ כמחר סליית וחי' דחת דחיכ חחמה מחמה סייכ מקום מתי לילמת דחתי עמה מחתי חצל כמעבר ומצה לה הר מחציב לחמרים לחיפוך מם חולמת ציים ולפיו כהן דכהב רחמנת נהדי' ככל חיולה מפיו יעמה דמדר מדיק מצחר מלטה עמה ליים מה חולמת לחיפוך ולפיי חר מחציב וכמחר נם ליים ומפיר לקי:

ובגוף קומי' דמציא וחיתך הכיל כיל לפיים חרין נמלטה כיר דהכמצע מלה חוכל לי יימים מפרים חר מלטה מל חף דבידו מלה לחכול ולימה מיצ כיין דכמיקחכ יפי' מחזיב לחכל מפום ציב דומי נחם כמצע לנטל חת מחלטה דחר מלטה מל ציים ועי"י כיצ ציב מפ:טה סיב ועי"י מדי' ציצ דכמו דמלטה מל לה חיילה סיב כדר מל חלה דמדר מל חלה דמדר מל חין בו לחו מפום מל כמו נלטה וחיב כין דגלי קרל דמדר חל לנטל מלטה מכיב גלי קרל דחין עמה דמלה דחמה ליית דמדר דלי דמי לים כמי מדר מל ולחך חייל כלל וחיים:

ומה מחמה לחת דמני למילף מדלמו מדליית והמי מה לללו דחקמה מכן לחו מחיים מום נכל חת כחב מריטניל חחת דחמרי' ניצמות נ' ציב טעמת דכחב רחמנת עלי' וכו' ליית ציים נו כרם מי דמי וחו ליית נרידת מכיל דמי וכו' וכחב ריטניל דנמכי מוכח מיל חומרת רבה ומיל חומרת זומת וילפי' מכלחים דעדליים ציים נו כרם דחליב למלי כפיים פרך כחן מכיל ולקמן ז' לחת דחמרי' לחמו מדליית נרידת לחו ליית ממוד מיכי פיכמי דחת לוקי עליו ציים וחיב כתי דלחו דחקמה לימ מום נכל חת עכים לוקי עליו ומיל חומרת רבה ומיל חומרת זומת. עייכמי נריטניל וחוא כחב להיפוך דנני ליית נרידת קלמר מכיל מפום דפמיטת לי' דחמי חלה דקיל מכלן חנל נליית ציים נו כרם קלמר ליית ציים נו כרם מי דמי מפום דפמיטת לי' דלה דחי ולה לחמרי' מיל חומרת רבה ומיל חומרת זומת ציים ולקמן דף ז' קלמר רק לחכת דנריית חת מיל דלילמרי' לה חנמנרו דלה כפיים כך לומר מיל חומרת רבה ומיל חומרת זומת וחנל חנל חכמת דכחי' לה חנמנו לחמרי' מפיר דים לילון נין חומרת רבה לחומרת זומת ונלחיב דחיתת דקונ' כך הוא דים לפעות נם להיפוך ציים מילון נין חומרת רבה לחומרת זומת ולין חתחלה לקמיתו. ונם מיצ נלחו דחקמה כיון דעכים לוקי לה כן הוא דחת נכיקף קיימי' דעמה דמלטרע דמי לחו דחקמה וחכיקף לימו לוקה דחוי לחו מלין בו מעמה חליב קיים נדבר מומה עלמה חליו לחקיפו כמנוחר ניירך כי קניית ומפיר דמי דעמה דמלטרע דמי לחו דחקמה נחימו מציים:

ולחדודי נעלמת כיל דים לחבין למיים מחרם:ת נסכחדרי' קיד ציית דמפרים לין עוכפי' מן סדין דממת זה מעמה עניכה חמודה לימו מחכבר נמוכם המחבר נקלה ממנו כמיים קמיב לחו' מי נמתן כל זרעו למולך ציים וחיב לך מוכח ממה סלוקי' נליית דליית חמוד דילמת עמה רמור ולהכי לימו מחכבר נמלקות חלה רחו' להכימו מיכי כידן לחחיב נעוכפי' כורחי' כמיים כיים מיב מעדות חיב לעניין כחמר עמה ציים וליל דחכת דנריית חת מיל כרי' נכריחות ני דשכפי' מחיב ועיין חוסי מכיים "ד דים וחידך ועיב ליל חחי קנרת ומפיר מוכח דלה חעמה חמור מפום דלוקי' חמרי' מיל חומרת רבה ומיל חומרת זומת חבל נעלמת דקיל לין עוכפי' מחיב חפי' יל כקומי' מכיל דעמה חמור ומפרים דחי ליים ומפיר יל דוקה ליית חלין דקיל חלין בו כרת חו ליכם חום נכל חבל נעלמת דחי ליים חם כרת חו חום נכל דחמרים לה דחי וחיים:

ועוד כיל דים להבין חמחי כחב רפי' דחומרת דליית היל מפום דלוקי' כי עירובין קי' וריים כיית ציב וגם חת דחין עמה דוחה עמה מפום מחי חולמת הוא מחיים מפום דבב וחיית מדיק ומכחיב לטניי הכיל לכן כיל דגם כוכם רפי' הוא כן דחיכ לעבור בקרית חמיר מפב וחיית מחרי לוקי' עליו וגמב וחיית לין לוקי' ולפיי למיד לחו חלין בו מעמה חלות דילפי' נמדרי' מיו ציב מחים כי יחור כדר לרי חפי' ים נמדרו ניטול מלות חסם לה יחל דברו ציים נרין חיכ כתב דחמנת נחדי' לליית דבל יחל ועמה דכבל סיולה מפיו יעמה לחומרו נמקום עמה וחיכ כפי דגם חלית ועמה דמדרי' לחומרו נמקום עמה ליית כיון דיסט נמחלה מיית כיון דגם חלית ועמה דמדרי' לחומרו נמקום עמה סוג חין מדליית ועמה: ומצ וחיית מדיק כמו דקיל כרי' נמיתנין קי דסצ וחיית מדיק

ומיים

ומיש לייסא קמי הוסי נמנחות מיט דאמרי כיאבי לילמדיכא לי קדיש האוכל ולישתאי מליקא לנגייאו לישתאי מי כגילא קוכל והקי נאוסי נבי כלאים מי כיאו מדלישתאי נעידן עמודם לשתאי לנמרי ונלריך קרא לאקוד, וכתב לייסא דחוסי יעמוס הי עיא דיא מכולהי הקאנו דכילף מפאר קדנטות לנוד דדמי שנת ואיבי עומד ומתי הלחם ואי לשתאי החם טולהי חדיר כיון דהוי נכל שנת ולישכ למיפרך שכן חדיר עיא ומתי שת לילים כתב לגילים לנגי חפילי הוי חדיר ולפיז קמי ליל קרא נכלאים נגילא כילף מפאר קדנטות ולי כתי' חוסי הא לילים מתי חדיר ולילי כתי' חוסי דיא טולכם דקדיש דעמם לגילים לא דמי כיון שלישם שום נכל דכמי שמוחות ומהרמיש מדם דאם העמם ולגילים לישו שום נכל מי כמו אלו שלישם נכל וכיכ מתי דשניש נתירולו כתי' חוסי דיא טולכם ולפיז לי כתבי מוחרי נכלאלי לישכ גם הגילים לישם שום נכל והדקיל לילי קרא נכלאלי גלילים עדלים לעיכ דכתבי לשתאי נכלאלים שלא נעידן עמודם ומיוסב קומי חוסי, והכם נמים מתי לילים מקרי חדיר לא לשכים עלמי בהם ומיי שניש לי כיא וגם מיט חוסי יעמוס הכיל דמילה מקרי חדיר קוחרי דנריאם נפקדי סיו דיא מיא להמיד עיט יבי' זמתי ליל לנכל קוסיהו לקיט דמתי לא כתב אלא דחרי חדיר לנגי חפילי ומיט לשפר לנגי קדנטות לנוד לא מקרי

חדיר אלא מלי ומיי זמתי הכיל ושניש הכיל:

אבנם לפעכיד כיאם דמיט חוסי דאיכא למיפרך מה לקדנטות שכן חדיר אין הפי' רק שהעמה הוא חדיר אלא אף גם זאת שדאיהו ולית הוא חדיר וחוי כמו מלותו נכך מיי נחוסי ג' עיא דיא ליט ולכן ליכא למילף מיכי נעלמא עדלים חם ליט נכלאים גלילים דכתי דהעמה חדיכה לנכל דאיט היכ חדיכה שהשר נכל חופן ונם מיט נייסוב קומי דמקנרת מוכח דכלאים לשוד לכהני אלא נשעה עצודם דאיכ ליל קרא למשרי כלאים גלילים כיל דאיל דהא אמרי נמיכוכין ג' עיא דאילטריך לאשמעוני דכהני חייבי גלילים דקדיש האוכל דכתי לה אלמא שעמה גדילי חעמה לך מאן דלא אשתרי כלאי לנגיי גלגיסם הוא דמחייב נמלוה גילים וחכי כתבי מוחיל ואשתרי כלאי לנגיאו לא לחייבו קומי דיל דאשתרי נעידן עצודם אלא נעידן עצודם לא אשתרי אשתרי נפיר אף חוסי דנגי כלאי ממי כיאל הוחיל ואשתרי נשעה עצודם לשתרי לנמרי נעי קרא דכלאי דאיכ ליל קרא דכלאי גלילים זאת דאי אשתרי לנמרי נאוסם כתבי שמוחי מפיכי לילים דאת אי לשתרי לנמרי נאוסם נאיכ לשתרי לנמרי נעי קרא דכהני שמיכי: כעיכוכי הכיל:

ומה שחוח על קומי חוסי יעמוס ג' דיא ליט שחקנו אומי לא לנפי' דעדלים שם נם כרם מיעוט דדמי ליט דכרם דחייבי לשם חת ואשה הא לקמן כיל אומי דוח ליעמוס שחקורות נחי נעלה מכן וכי חיל ואיט חשר יקח חת לשם אחיו מיט הוא וכי אלא כמיט מה מיט נעלה חת לשם אחיו מיט הוא וכי אלא לחתר מכאן נשעה לישקורות נכרם לף אית לשעי שם לה חייב לאחר עכאן נחי נעלה נכרם ומדברי חוסי שם משעה דקדיש דמיט היא לילמדיך לאשמעוני דניעוש הוא רק משעה עדלים שם נם כרם ואיכ ליל דאילטריך עלי כרי דלא כילף אחיא דעדלים שם נם כרם ואיכ לישם יסי מוכח דשעתי דניעוש משום עדלים שם נם כרם ואיכ לשם לילמדיך קרא דכמי היא, ואלי לומר אין לפי' מיכח היא דשעה ניעוש משום עדלים שם נם כרם שא נכמי חייבי משר נשוד הוא לאחיז ואיכ כילף נאיא דחייבי נשוד הוא לאחיא אחיא שנלה נכרם, ומדברי חוסי לא משעה מיי ואל חוסי שם דיא אלא דכיון דשרית דאשתא נחי נעלה נכרם דאיכ לשם עדלים שם נם כרם דחייבי לאחיא אחיא שנ

גלילים. עיי זבחי ליז. כיל נחוש עירונין דיק חקנו נחתן ד׳ סמחמרא נחתן מ׳ למיד יכחן נחתן מ׳ שלח יעגור על נל חוקף למחי לח מחי עשה ודחי לאו דניח ונחסרי סחי לחם קי׳ מיד חי׳ דלח חמרי מלילים חלח חס נדנר עלמו סחוסף חקרים עשיו חנל סכח העשה חוח נרם סל שלמים ונל חוקף חוח נרם העולה וחס נופי׳ מוחלקי׳ ליח מלילים עיש ונסדיח ריח כיח חקי חמלי פריך חחח ריקדים וכיחי עשה ולדחי ליח הח העשה חוח נכשרים וחלים נסקולה סכנלמח עיש וחכי חומר דככי פריך דחי כימל דכסא עשויס לה דחי מקום דחין חלים ועשה נדיח חיכ מכלל דנעלמא דחי חיכ כלחים נלילים ליל חעיכ דכסא לה דחי מקום דחין עשה דלילים סנמקדם וחיכ חיח מדחלעריך יקדם מכלל דנעלמא דחי חפי׳ חין העשה ולים נדיח להכי חילעריך כלחים נלילים לחקטירכי דחס חיכו נדיח לה דחי דחי דחי כלחים נלילים ליל ומיחנ קיסי׳ עוחל וגס קומיחו דעסיר חילעריך כלחי׳ נלילים דכחיב לה דחי וחיים :

ומה סחקי מדחילעריך ועשה לה חסנרו כ׳ ניס נ׳ חוח דחין עדלים

ניח נעלמא דחי נמי לקיח לסחים נפי׳ חליכות שלם דחח דעדלים היכו מקום דחלים נחמרה נחקים עשה חיכ יכ דחפי׳ חס נעלמא חין עדלים מקום דחלים נחמרה נכל גווכי לף חס יהרסן ניחי׳ מוכרח לנסל עי עשה ניח חס נחמר דכחמרה לף נעשה ניח נו ניח חיכ נכל עשה חחח חעסל עי׳ ניע עפי׳ הריח דלח נחמרה חלים נניחול ניע ולכבי לריך קרח :

ותו הקי לימים חוקי כחוכות מי דיח כיחי סחקי מחי פריך ליחי עשה ולדחי ליח הח דרים חקרח דנעי חשה הרחפי׳ ולמחי דעסכי דלח חניח עשה קשה דחילעריך קרח למעשי סחיכו רחפי׳ לו ומי׳ לליל סחכ הכח דנלי קרח דחיכ נעור מיכח נכל דוכחי דלח דחי ועסכי דלח חניח עשה ועיח לריך קרח דחי לאו קרח הרי חסנ״ ל׳ ניח לקיים סניסס וחנדע עשה וכו׳ עיש ולפיז חקני מדחילעריך קרח הכח דלח חניח עשה ניח נעלמא עדלים וחיכ כלחים נלילים ליל ונפניחות יל דחי מכח הויח דחילעריך קרח לללחי כנון חלמח לכיב וגרוסה לכשן יהדיוס חן החיכוקי׳ דהוי לאו סחיכס סוס נכל ולהכי נעלמא דחי וחילעריך קרח דכחב לה דחי וחכחי לאו חשוס נכל חיל דגס נעלמא לה דחי וכדחמרי׳ ניעמיס ה׳ ולהכי חילעריך

סמוכים דכלחי׳ נלילים :

ועוד כל דחוקי ניח ניב דיח חיכו קעניד מעשה כחנו ומיכו לעכן חסחח ולעכן מלקות חייגח דרחמנח חחנגי׳ להכחיב שעשה עיש ועי׳ סעוניח יז דקחמר והח דחמרח כי פ׳ עיד חמלי מיב סחי׳ לו לפרוש נחכחה מועטח ופירש נהכחה מרוגח ועי׳ כריחוח ״ם מחעסק נחלנים ועריות חייב סכן כחכח מכל זה מנוחר דנביחח חסורות חייב על הכחה ניחה נל מעשה ולפיז יל דלח חקרים החורח כלל הניחה עשה מעשה חלח עשה הכחה ניחה וסכח רבניח נדרי׳ עיו הקשה נחומר סכחח חסמיכך על הח מלוח נחלוח עוכח ומלכיב וכרי ומי׳ דמלוח זו חיכח חלח מחחחח ולח מחחחח ועשה דחיעשעד לה וכיון דחמר הכחח חסמיכך עלי ומחחח כדרו סקע סיעוני׳ מיכי חין כחן עלוח חחחייב עי׳ דעלוח עוכח ליחח חלח חס יש לו לחשם חנל חיכ מחייב עיסי׳ לו לחשם סיקייס עשה עלוח עוכח ומוד סקי חח חכחי חיכח עליח סויר דרחי עליו ומי׳ דחפטר לקי׳ נחחרח עיש ולפיז יל לף דגס נעלמא חין עדלים מיח סכח לריך קרח דנלח קרח חריח דעיקר הנעיכה נגיחח חחלוחות חיכו עשה מעשה הניחח רק עשה הכחח וכיון דחיכח עלוח עשה דלו חפי׳ לחשם מחחחח דרחי׳ עלי לקיים נה עלוח עוכח חיכ מלכיב ולהכי לריך קרח חשם הרחפי׳ לנלוח דגס עשה הניחח חוח חקורים ולח עכח חה דעדלים. ריוחר יל דחח חפי׳ רבניח דעלוח זו חיכח חלח מחחחח ולח מחחחח חייב כחי׳ הנחי כחן דחי חחרח לח נעיכח ליחח לעשה כלל וכן חחס חי מחלח לעשה ליכח עלוח עשה כלל וחיכ למיח חוקי דנלחו קרח לח חרי דעיכ חחי קנרח כלל חפיר קרחיל כיכל גס נני עדלים ולריך קרח לחחמעטי׳ חחי קנרח וכחי׳ רבניח ופפי׳ לח מכח חדחילעריך קרח הכח דנעלמא עדלים דלח עדלים חלח חילעריך קרח דלח כיחי כיכל חיח חי חחלח לעשה ליכח עלוח עשה כלל וחיכ למיח חוקי דנלחו קרח לח חרי דעיכ חחי קנרח כלל חפיר קרחיל כיכל גס נני עדלים ולריך קרח לחחמעטי׳ חחי קנרח וכחי׳ רבניח ופפי׳ לח מכח חדחילעריך קרח הכח דנעלמא עדלים דלח עדלים חלח חילעריך

חחסנר נזח וחי׳ סלוס כנסם חחוחם נחחנח חחוחים ולומרי׳ :

עשרם חיק נלוחם נקיק כחיל

תשובה יד

ניח נ׳ חיפחלח יום ד׳ לפי חי׳ חרח וחרס כרחם קרכי לפיק.

דאלף לך סלוחים, לחריכות יחים. חחוני נכי יקרי הרב סחחוחיג כחחיים ילחק עקב כי רב נקבל ירחי׳ נכקיע.

דחשתי ולח החחחחתי להניב לך וכרי ועל דנר חיח נכל העיטור סחניח נ׳ חרח חוקי יל דלריך לעשות נ׳ מקני נכנסי חעלים להעביל נחוכם הלילים ולשלילם לנד חחד דחם שעשה רק נקב

ו׳ כמו סחם עשי׳ חיכ לכל לד סמיחף חעלים יכול להחמם נחלו עלילים ושרי חוח כחלו ה׳ נכלן שמוכח לילות ושנול עשוה דחמרי׳ נפשרי על לחרנע כעשוה כעשוך ד׳ ולח מ׳ דקיל דחרנע קלי גם על לילים ולח רק על כעשוה עי׳ סם נניח נפרי [ולח כמיח דשוכר על נל חוקף ולח מיכרח להניח דנרי׳ כפרייהן כי לח מכר סם כלל נל חוקף רק לחר שנכח ושמדקדק וכי קיס נסקף ונח ליכח נל חוקף ועי׳ נהנעוח מחלילים סם סחלי פי׳ נחיח ושמדקדק וכי חלח עשוי דמיעטי׳ קלח ד׳ ולח מ׳] ושמיח סניח מיח נכך מיכולי׳ לחסכו לכל לד עשכי לילי חכבח פיסי׳ זה חעוב כחלו ה׳ סם עכי לילות ונעלמא לי׳ כעשיו מי לילות כיון דנחמת חין כחן רק ד׳ לילות נ׳׳ כעשוה ולח יוחר עיים וקשי׳ לך ממיח חוקי זנחי׳ פ׳ עיב דיח נל חוקף סחקי חיכח נל חוקף יח ולילי מחניח שכי נפניל סיריס של נכיר וכו׳ וחי׳ מחניח לחעוחה של עילה ככרח עשוי לדדי׳ חחו נל חוקף דמחניח של נכור ליכח רק מלד ה׳ ניים ושחניח כיון דכרחח עשכי סלדדי׳ הרי ניח וחיכ כיון דכרחח חני לדדי׳ סרי כני לילות. — חחוני נכי לה דמי כי עוכלה לדמי דחכחם חיכו כרחם כחוקף וכחלו ה׳ עשכי לדדי׳ חנל הוח חוקף נחמת וחוח נחמת עשכי לדדי׳ דמחניח נכור הוח רק מלד חחד ומחניח רחעוחה דעולה סחוח ח׳ עשכי מחניח סכן חרנע הוח וחכחרים עשלו עשכי נוחי׳ ס׳׳ ה׳ מחמת סחם חרנע כדילפ׳׳ נזנ׳׳ כיב עיב ומפיר הוי כחוקף מחניח חחח חנל כחן כיון דנחמת סס רק ד׳ לילות חח נכך דמחחז כעשוה. ומפי׳ חחמר דסם נמי כך מחז כחוקף עי׳׳ עירונין ליז נרפי׳ ושוקי חייני עשוה דסם כל מחניח נכור חיכו כן רק עכשיו נפניל סמחנרא נחמן ד׳ סמיר מחז כחוקף חנל כחן כל חלילות עשכי׳ נקב

חחד ומחמז כחי חיכו כרחח כחוקף דכולס סס נחיחן זה :

ומה סמחלח לניאי לך דנרי חוקי מכחות ליח עיב דיח לה כלרכה

וכרי חכי למנוקקך וחנחרים כחחר מכני חחוק דעת חח סחקשו חיעוח חחמי נקב חכי לנקוע עלים למר נלילים פ׳ סלריך ניכ לסקדים לנן סחוח חין ככף נלנעוח לחכלח סחוח ליכ חיכו נלנעוח ולי חקדמי׳ לחכלח ליכו כלחים נפ״י פ׳ חחר חיכו כלנעוח נין נעלם, חנל למר וחכלח חרי חיכי, פ׳ לה חיכעי׳ חס חלנן הוח על סעשה דלח סרי חין ככף חד לד דסייכו נעלם ולילי חרי חכלח חין ככף כמיהו כין עשה לכף נחד לד דסייכו נעלם לף קיכו עשה נלנעוח ויכול לסקדים לחיח סירלח חלח חפי׳ הלנן סל למר דהוי חין ככף נעכי לדדי׳ נעלם ולנעוח חיכ יכול לסקדים חכלח לכחיליח כיון דהוי חין ככף נחד לד ולנן חכי לנכל, פ׳ סלריך לסקדים לנן לחכלח עשכי חרי, פ׳ חיירי סחלילים הוח עשכי חכלח חלח חכלח חיכ עשכי׳ חלח חיכ חיח חנל לילל חיכח לנן חיכו חחלי כיכו חחלי חרכח הח חכי עשכי׳ לה נעי׳ לנן כלל דחח דנעי׳ חוקי לנן יפי׳ נרים חקנ׳ מדכחי׳ סכלף חין ככף וכיון דחכלח חין ככף הוח נעלים סל למר לה נעי׳ לנן כלל רק נעלים סל עשכי חלחי׳ לקנן חוקי עשכי׳ נפל עכיב חכלח חחילח כיון כחכלח חיכ חין ככף נעכי לדדי׳ נעלם ולנעוח עשכ חס עשה חכלח חחילח כיון כחכלח חיכ חין ככף נחד לד ולח נעלים סל עשכי חלח חיכ חיח חנל לילל חיכח לנן חיכו חחלי כיכו חחלי חרכח הח חכי עשכי׳ לה נעי׳ לנן כלל רק נעלים סל עשכי חלחי׳ לקנן חוקי עשכי׳ נפל עכיב

כלחים לגבי ומיא חם אקדיש חיוי לגן דשמחי מכלת ליט מעכב מלגן, וח קדוש יותר לשמחו בפי דברי תוק. ושמשמחו ע! אקדיש מחתם מן האיקר, אל די ראוי לה כתר נוקר, בין מוג לרע לנקר, ולכל מכלי' חוקר, מרי תמר שומר תחת נוקר, כשמשך ומשם מניך האדמ"ת ושחם נהאנה רבה:

עמרם היק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה טז

סלית ב. חיפלה עמיק רבנם הרמיל

שוכים לחאוני נכי הרב המחוביב כמוים ילחק יעקב נלוחם כי רב דקהל ירחי' נבסיע:

חשותי ולח החמחתי להכיע לך בדיח ומם לייסב קושי' מניל סי' לי ותיל ניב נחבור ניל תיח סי' הי מעים בי' חיח סי' יש מכחב על דברי רביט יהוחס דדוקח כשליחס מולח מחיט וכו' ותימ כיל חלח לעשוי שליח מלוי לו מחאר שלחסבר לקיים שכיחס לילו הי מלוי לו לח דחי לח ליח ושקשו מסנח קלינ דפריך ותי חיכח לחאר לעניד לחאר ומשכי דליכח לחאר חלמח כיון דחשלח ניחל חל לקיים כיון דליכח לחאר חף דחם סי' לחאר הי' לחסבר לקיים שכיחס שפיר דחי חלים. ויכחנח לחלק דוקח לם חוחו חדם נעלמו יכול לקיים נסוס סעם שכיחס חף דעחם ליל לו לקיים לח לח דחי עסם לילים לבל נסנח נלוחו לים דסיים לחד ליל לו נסוס סעם לקיים שכיחס רק עיי לחאר זנה שפיר דחי עכיד, דנריך לריכי' ניחור חלח נם שם לחי לקיים מלוח ליליס נחוחי' חלו נסוס סעם רק עיי דחיים ליח חלח דסם מלוס מילח לחסבר להחקיים נלי קלילח נהרח נגן לחאר לח לפי' זנה לחאר שיחרשה מלרעחי חלח דחיל לדקו דנריך דחחס מלוח לילים חד הוח ומה כיל לם נחוחי' חלו לו נחאחרי' לחגל כלון כל נן ונן הוח מלוה נפיע למול נחי ולחיכ מלוח וניום הסמיכי יחול על נן זה ליל לילוחו חדם לקיים נסוס סעם. חך חיל לה כיל דהרי חל דפריך החס ולי ליכח לחאר ליכו רק למיד דשליל מוחר וגם נחני סנן לון לי' רק נחומר לקון נהרח נס הוח .קמחכוון ולילי נפיר לחסבר לזוחו חדם לקיים שכיחס נלילי מכוון לקון נהרח נכו:

אבל חיע שחוקי כחוחות מי דיח כגון חס כנגרך וגם נבד חי' שלי לחסבר כחנחי נסנוחנחי שי' ל"ל שכחנו חס לון לכו לומר שיהל לחקר לללוח עלית של פסקון מסוס דחסבר נשל לומר דלון זה חסוב לחסבר הרי מוכח דגם נלילי מקרי לה לחסבר. הכח זה לון קחירח לדנרינו חלח לדברי ריט ושי דקיל דלילי מקרי לחסבר לבל נחמח גם לדנריה' לון קחירח מחס דעל העלית שפיר כחנו חוקי דחס לה מקרי לחסבר דודחי חלו כחנח חוריח סמחויב ללנוח עלית עם לילי' סי' מקרי זה לחסבר שיכול ללנוח עלית סל לומר ולקיים מלוח החוריח לבל כיון דחימו מחיוב ללנוח עלית עם לילי' רק חס לוכח עלית נח דיכ להנן מפני הקר וסחוס נילכי חייב' רחמנ"ח נלילי' וכסלוכח לסם מלוה ולה להנן כלל לון כלון חיוב ולילי' מניל סי' " מקיים חיכ חס הוח רולה ללנוח סל סעחי' לים לומר דלסבר ללנוח סל לומר סחרי הוח רולה נסל סעחי' ושוי דחס ילוכ סל לומר נעיב לסם מלוה לון כלון מלוח ולכן לה מקרי לחסבר חל לבל נלוכח עלית סל סעחי' כרלינו דחייב' רחמנ"ח נלילי' ורולה לעשוח חוכי' סל לומר סשיר חומר' דיקרי לחסבר כיון דלחסבר נחוכי' חחרים סל סעחים דנחוכי' שפיר שיך לחסבר חס חומר ככון:

וגם חחי' שכחנח על שליל נסס נעלי מפרשי חיס הגם כי הוח דבר נלה מיע חימ מחקבל והקובי' שהקנו לחים חוקי יעמוח לי עיב דיח כולהו דכלחי עיקר חחי' נסעם לנימס שלנם נחי ונלילי נסעם הפיפוק חכח לה מיחייב עד חחר שכחעסק דכקומך מסמע שלחח מסנם נח כבר וכו חיכ כלחי' נלילי דשרי חיכי משכחח לח נעדכ דחיעקר לחו חכחי לה עיקים עסם. חבל לפעניד לקיים "נחומ חנשי ס' שיל קיל נרחיל ושס נפרוע קיוד ועי' רש' חולי שניש נסק' דריחל מילחל והגיל סעם שבניל יפוע" ס' ר וחיכ נס נכלחי' לון לי' עד חחר נציפס שמחוס חוכי. חך הדבר פשוט דכוכח חוקי עפי' מדכי שבניל מגיל ס' יב מקיל דלה חמיר חוכיח לה חלנם נגד נלה לילי חלה מיע לחפיל נו לילי חיכו עיבר עייש ולכי מקני לילי נע וחיל חבל כלחי' מקרי קיע דלקור לללוח כדי שיחחוס נהס לחכיכ ולף דחס פיפוי קדוס שמחוס חיחו שמור מיע חיו דומח לחוחס נשבע חף דחס רודס קדוס שלחס שמור עיי שבע נשבע לביפס לם לה דחיו חיב וחיב לם שלחוס לחיכ ענר נשבע לביפס שפיר מקרי קיע וכיון שביכלי' חיוב חוא מעכב שלחוס חיחוס שלחר

הביפוק וחרי נשבע חיחוס שלחר שביפוק מקיים מיע .דלילה שפיר מקרי נביכל דשיפוק לחו מקרי עבה:

ומה שכחי שפי שפקי חוקי אנחי ליח עיב שכחנו לם חיל לקיים עבה נביל לה נבי נעידכ דשיפוק לחו מקיים עבה מיים ושבימ סם דשפי חוא שליל לקיים שבה נלי עבירה הלים חח חמוה נעיבי דליכ ליכ נגרר מדלים חלה נגרר חוכיח ועיי חיכ נרכחם כי דיח סם חיחם וחי דפניל סם. חבל לפעניד כחם שקי חוקי מפשיע כפי ניע לי לחל לחפרי' ששם דשבה דשבה לביכה לביכה חיכו דוחה פוחלם כחבי' מבוה דחוחלי כשכים פי עבה ולים וחקבו חיל חל לים נעידכ וחי' חרשביר כיון דחיל לחפיל סחדר חחר מיכר חחר' ליכ גם חחרים חחר' למקים שחיל נס מכלל מבוח דשבה חבניה חלכו ושפיר חי כרינה כחן לביפיק נעידכ דחל מחבקק נמלוח שבנה חלח שלח כמיים ווי כפי מלוח פילה נזמים שדוחה שבה חף דלה כמיים עד דשרע דקיל חל ולה שרע כחלו לה ש' מייש ולפיז לון כוחה שקק חוק' דחדב. חלרי לם ליכ יכול לקיים חבשה לבי עבירה ליח חי לה נעי נעידכ חלח כוחסה לפי' יכול לקיים חבשה לבי עבירה הלילו כבן נלילים דחשבר נפיכ חלח דחיל לקיים חבשה לבי עבשה זו שביבר עבשיו נה חליח וכמו לילים נבם לם מקיים נפיכ ליכ מעיר נלילי חיע חיל לקיים חבשה ושיכי מבוחף נלילים לבי עבשה חביפוק ושלבים: שבוער שבשיו שבוח כלחי' נשבשה זו חליח כשיים חוק' יעמוח ליכיל ובוח מבשה זו שיך להחלים ודחי ליח דחוי שפיר נעידכ כשיים ליבביר ליכיל ובזה יכנבו פיה קוקי חוק' לם שבירה עבם נבשה כין דחיל לקיים חיע דחליכה חחוח בל עלמוח בלי מבשה שבירה עבם ליכ מבשה חבניה שיך למלוח ושפיר לקיים נפיכ רכיל לקיים חבשה בלי שבירה חלחו חיע שפיר מקרי נעדכ כין דחיל לקיים חבשה בלי מבשה ובשיים ולילי לחיחל לחירוגים:

ותדע לך שחרי כוחה שקק חוק' לייבב קוש' חוק' חבניה עבם נבשה דילמל לון חבשה מבוח דלון עבה דוחה ליח שבוקדם חלח מבוח דליח לקיים חבשה בלי עבירה לייח דחס חבשה בלי מבשה נומרחה עלי' דלילח בי' מבוח בניה עבם כדחלמי' נבקחי' פיר ומולין ילי וכיי דכחנו חוק' שם דלח מקרי מחיע חבשה לקיים דבשה לבשמי' דחבוי נומרחה מבוח בשידה דקדמי' חבל ליח חיע חבשה בלי עבירה לייח רק נחי' בשידה דקדמי' וחחלי לה כיבני' נעידכ חלילי שבירה לייח כיון דחיל לפיל נלי מבשה חבניה חף דחבשה בבניה בלי עבירה ליח נומרחה חיע חבניה שיך למלוח ושפיר חי נעידכ:

ובמשיל לייבוב קוש' בניל יל דעח מהרשיל בבוועה ריז נחוש' דיח לו שכחנו ורי לחי דפליג חחס ומסיע שהיי בשבשה כיון דחחילה חלבים חוי עי' מבשה וכו' ועיי' בשהרשיל שם דכלחה מדבריו דגם לריל לה הי' בבי' דרבח בבוועה שם חי בבי' שהיי למלוחה רק לעבין חי' מלקוח למיד לחו מחבייע לין לוקי עליו ולה לעבין לללוח נחוח ועמד עליו מבשה למלך פיב מניחה מקדם חביל חח חפי' כימה בבוועה כמי חשיב כמבשה וכיון דחחילחו עי' מבשה שפיר יל דבעי' דרבח לעבין מלקוח מחם עייש חיבב בחריטה. ולפמיש ניל קבוה יפרה דמהרשיל קיל דוקה בלי כלחי' שחין חחי' חלה נחלחח חימוס שיוח חחר מבשה חלבים ואיכ ללוח מחיל חלבים פועל על הכחח חימוס שחחיכ שיחבב מבשה ליכ כמו שפועל על פיל כן פועל על כל כרי שבועה ולבים. שיחבב מבשה חבל בבי בוומלח חס ככבם למקדם בחח לו חימח עלמו בחיד שיל שחי' כלל לה למלוח ולה לקרבן ליכ כל עבירה חלחו בבוב בחבשה לח לחמר' כלל שם שפיר בבב ושיח יחבב כמבשה בבניל שחחילחו חי' עי' מבשה ושים:

ואשר חכבי שחח לי לייבב דברי בי' הוח דבשלמל החס בבחב גם חס חל להר בבשה הוחו המבשה בעלמו שבבשה בשלל שלב שקוקן הבשרה חלה שלח חוק בזיחר כיון שבוח דשלי"ח וחס חל שלב ולומר לקרן בהרה בבו מכרן רוח מבשה בי' וכיון שחפבר לשול בזיחר בם בחקים בהרה ליכ בם בחקום בהרה חל עליו בי' ממה דחילה שהרי חפבר לבשוחה בזיחר בלי עבירה ולכן בביכה שבר דשיל לבשוחה שבזיחר חל ולקיים שבישה חבשה דשלילים דשל בישה לחל לשול בחקים בהרה חל עליו בי' חלה בשהרשיל בשלי"ח חם עובש בהרה בבל בלי שבירה חם עובש בהרה בבל לוחו מבשה שלוח בלי' דהיבו בשלי"ח חוקי לשר בבבר פשלי' לכן לשרי' דלה חל עליו לבשוח מיע כלל בלי' עבירה לים לבשוח חוקי לשר בבבר בשלי"ח חל חלה בבשה לחרש דהיבו בשיו וכבין זה כשב בשלי' בשל סם שבל המין יבן דבי לישבוו שלישוק

סבין דבריו לדברי:

ומה שסקשקה על יסודי חוש סי סי בייבב רשבים פי' מכלחי' הלייב דשוחרי' כשרי ללבוש כלחי' בשבין בי' בעודם דשו בשלי"ח ושפיר חיבו מזיק בהלחה כשים חרין בחולין פ' בייח עיש בלי"ח ושרים כדבבן דשלטן הרשבים שכחב ולה חוחרו בו חלה בשבה עבודים חבל מיע כלילים מבשה דשוס עבה דלים כבשו בי', דע דחי לה ליחב חורח בשיע לללוש כלחי' בשבה עבודים וחי' לובש ובחלי הי' דבר

סומכין ומי לחקור ואיכ לך ליזהה חורש לעצם כלאי עיכ מקום מדליק לך עמה סלחה חורש דשדלית ושוחר לעצם כלאי עצמם עצודים כתב יקומי סמיך דשוחר לעצם גם בפי עצודים כיון דלעצם לעצם מלה מקי הרי דקחלים ושוחר ומקום, לאבל דברי חכמים יחיד פי קיים חיל להולמן בדרך זה סחרי פי קומי' חוקי מכחום עיכ דים שחיל לחלי לה לחמרי מי כיון דלחמרי כלאי לגביהו בעצמה עצודים לחמרי מי מלה בעצם עצודים וכיכ חיכ לפנדו מליכים עיי פירוכי ג' עיב ועיו פי דשוחר דים מלה לעצם בעצם עצודים סרי דקחלים ולין כלן לי כלל ולים לימחרי ועיו יפה חקנים מחוקי יעמוד פי עיב דים כולה מכחבו דבגדי כחוכם בעצמה עצודים חוא מקום עדליה, לך גיו חיכ קומי' דלעיל חמים ליק כלל קומי' חוקי סם וכיכ ילפי' עדליה מכלחים הא מלחי כלאי דשוחר מכללו לחל בגדי כחוכם ולחמים לה שוחר מפללו כלל ולין לם לריכי לחי' חוקי דכלאי' מי חוא מקום עדליה, לחכם דע לליו כוחם חוקי דשלמה בן חוא בגדי כחוכם מקום עדליה רק לחלמה חוא דלחמרי וחוא סיכר גמור רק כיון דלם' לה לחמרי פי' שוחר מקום עדליה מעילה לף דלחמרי לים לומר מיאומר מכללו:

ומה דקחי' לי נפוקי יעמוד חכל לין לחסבר לומר דלחי עצם דבגדי כחוכם ודחי לאו דכלאי' חא לחמרי' בזבחי' ליה דלין עדליה מעצם דקחלים ומסריים מוכם קלים חעלה דלחמי' לם חליה חוא חין למקדם לה דחי לי עצם מעקדם וכן כחב מיל חיה דים כיה ולא בגדי כחוכם בעצם עצודים חוי עצם מעקדם ולא דחי ליה ולים:

ובזה לחמרי פרפיה כלה בדרך מיחוד בעכחוה ויה וכל כיולה ומליפה וכי לא יאכלו הכחבי וכי חיי פרפה זו לאי עמיד לדוכפה דיכיל לחמר וכו' ודיליי לחרן לחמי לה לומר דיי כרכיכל וגם למה לומר לאי עמיד לדוכפה, וכיל דחוקי סם חקי חיכיכל דלמר קיימ כין דלחמרי מליקה לגביהו לחמרי מי כיולה חיכ כבלאי' מי כיוה סבי כיון דלחמרי בעצם עצודים לחמרי מי בלא בעצם עצודים ומיילפ לה ליחייבו כחבי בליליים כדלמרי' עיכוכי' ג' ועיב חייב' מקום דלא לחמרו רק בעצם עצודים ועיכ דלין לאו דכיון דלחמרו לחמרו וליכ ליחא לרבינא, ולפנייך כרלה קנינ יפרה לחלק דמשוחר ביומל ויו דלי פומפה חוכרה בלבור לפי לחפבר בפוכרי' מוכר בעמלי' כיון דלחמרי לחמרי חבל לי דחוי לם לחפבר בעוכרי' לקור בעמלי' וכבר כחבו בהי דפריך בזבחי' ליו לומל כיכי עצם ומדחי ליה דקומי' חנוי פי רק לי לין המליל בקדמי' ולא מפנך פיכר לאי דלה יש עיב בלכילה חכבר רק חלי לילכלו מקום ליה דחפקול וקומי' ליכי עצם דלכי' חכבר ולידחי ליה דלכילה חפקול חבל לי לומרי' המליל בקדמי' ומפנך יכיר להיות לי ליש עדליה דבלי' ליכל עצם כלל, ולפיז נעליקה ליכל לומר דמרי לכהכי' מקום עדליה דבכללה ליכל עצם ועיכ דשוחרים ופפ' קומר רבינא דקדמל כיון דלחמרי לחמרי חבל נכלאי' חא דמרי נעירן עצודים יפל מקום עדליה לה לחמרי חבל ליכל ומי רק חדמה לכן בלא נעירן עצודים לים עדליה לה לחמרי ולים, לך זיל דגם כלאי' עיכ חוכרים ולא מקום עדליה דחא לין עדליה מעקדם וכיכל ולפל דרבינא קיל נחמת דמדליה מעקדם וקיל כחיכולא דריל בזבחי חכיל, חלא דיל דחרי יפי' מקרלי דלין עדליה מעקדם כמים חוקי פיה דים כמחוא מדכחי' עצמה מי ועלם לה יפנרו בו חוא לי עלם פים בו מוא ולי עלם מלין בו מוא עיים לך יפ דחוקי בקידושי' ליה דים חקריב חביולי יהוכלמי מעקדם למה לה חכלו מלה מחדם ודא עצם דמלה וידחה ליה דחדם ומי דלין עצם דקודם מדיבור דוחה ליה דלחחר חדיבור עיכ ולפיז חיכ יפ' יפ כין דעצם דלכי' חעצם חוא לפי חדיבור ועלם לה יפנרו בו דפים חוא ליה דלחחר חדיבור עצודים לה דחי ועי' חוכ עצמי' חכיל לעולם עדליה מעקדם, ולמכם חגלון מוכרי' חי קומי' יהוכלמי דלמרי' בגמ' דג' חלפי' חלכות כמחכחו ציחי חבלו על עצם וכרי ולי עכן חוא מיעורין ולים ממכים חם יחכל בי זיחים סמל קני בזיח לי ומצר בזיח חג' לי חדם גלי קיום העצם מכנר קיימ וחם לה יחכל רק זיח לי סמל חמיעור בי זיחים ולא קיים ציכ ועבר על לי חדם דחא חים חקור מזיח כמדע ולים ליח מוכח כחי' יהוכלמי דעצם דלפני חדיבור ליח דוחה ליה דלחחר חדיבור ולים לחזכחה ולים ליחא לרבינא, מקום דחין עדליה מעקדם וחדיק חוקי לחזכחה ולים ליחא לרבינא, לך ליל דרבינא נחמת ליל כליל דחיים מוכר מזיח ועצי' ליל כליל חבל ליי לפי' דקיל חיים חקור מזיח לי חי יכול לפכרי כדרבינא מקום קומי' חוקי דלים חיכולה חכול ומעוריה קלמר דחלי' עחיד לדוכפה:

ואפנם חח סחלה נחלי' ליל מקום דלכחי קומי' ליל כחי חכיל ולי עקום כפיכי דרבינא ולי מקום קומי' ליל כחי חכיל ולי עקום לין עדליה מעקדם זיל דמיכין יפחם לה עחפה לה יפנרו בו חא ליל דחכחם סחעם מקום עכיל דלים נעירחה דמיעקר לחי מקיים עפם וכמו מעקדם חוקי זכחי לין קריה ולכר לחכם כבר חי עפקי חוקי כין דחלה נקיים עיב דלכילה חכוכה גלי בעירחא עלם עיך גם עפנירם

ותיב ממון דלים קלבים ולפי ליס פוסק לחיב מיב חזב ממון קדים לחיב מסס לחיב כדי עסיסים ולבקס מס רעב על מחסצה פגול לו סלי נמני סיכולי מגנגי כמהנים ליל לי לחרי מקיים לרך הכחס לו לי מלי לחחזיר לחל לל בסמב מיכי ליכול לנטוס בין מסיסים לקבלם. וכן מיס מס קדים רמן מסיסים ולבים לחבטו הול מוסב מלוד הול רק מליב יוסר מכדי מיסור מסיסים ולי לסחוב נסחים מכדי מיסור מסיסים ולבים לחבטו לחל זס ולי לעטוס בין מסיסים לקבלה דסל מזיב כחיב ביליב קלטו ומילק לחר מסיסים מי. כמו מסמיטו יוחל ליל ביב מסי מלרך לסחר ולקבל מייסם גרסי ומס ליהל כמי מיס לרחות מיכולך על קלחי, יעבין נמטסחת לחל לין לחו לריכי כלל לעטס חלי מקום גגדי כחוב ולבים כלחי רק דלס יהרע מקול בסמיסים חרי ביב לי מקום הסקר קלחי, ביבי מיי מסלחי סיב ביב ביב דלכילה מסח בסבין זס לף דמיב כסקר מחלה רק כדי חלא יסקיב ביבי ומכים כלן דלסקר ליטו מוחסה יסקיב בידים ומוחסה לו יסקיב כלל. ושוב דסרי כתב הרמביס ביב ביליחת מקדם הפיו דלקור לחככים קרן למקדם ולים סיב כביל ומלר מיחלות ולס יחכבל בסמיסים חרי ביב לי מיס טוחלת כביל ממקדם. לחבל מיס ס"ל מקום חולי בעזרם עשות פלטחו קולמקך סחרי קלחי, חול ולחי יוסבלו בסמיסה לין כלן מקום חלין סכחמיסה בעזרים:

ומ"ש להרן הקחי סחחיסים סס כחרי סחבלו בעקדם מחידן חייבי

לחולי סח חייבי מלקות על סקוחה עלי מלטום כלילים וחיב מלקות על הסחי"י וקלבים. [ולף דאי סכי מעסים דסח לין חיב ממון בח מחמת לי לביבם כלחי ולחטי דסבול לח סוי בלי לביבם בגדי כחוב דלין בגדיסם עליהם לין כחוחם עליהם כדלחרי בסכחדי ביב ביב ולין מחקבה מועלה חלה בחי סרלי לעבודה כדלחרי בזבחי כיו ביב ביב בקול מיסה הוי בלי בגדי כחוב כדלחרי בזבחי חיי ובחי בדעבים סיי מכלי הסקדש ולחיב גס בלי לביבם בגדי כחוב חי מיק וחיב ממן ביב לחבי בכחובות לי לרבבחיק דמיחה ביים בחי קלבים לחיב גס בלי לביבם בגדי כחוב חי' בקור ממן דסח חיב מיחה ביים בחי' לרבה בס ולחי למען דסלים חלי כחבחיק דמיחה ביים בחי חיב ממן בלי לביבם בגדי כחוב ולחיב הוי בחי בכחובות לי לרבבחיק דמיחה ביים בחי קלבים לחיב גס בלי לביבם בגדי כחוב חי' בקור ממן דסח חיב מיחה ביים בחי

תשובה יז

סימן ג. תירפאלו עמיק לפי ונרך חת לאמך לפיק.

ישגה כתרו בלבנון, ותחריבו יהי׳ מכון, תלמודי׳ לחזני הרבני המופלג בתורה ובירושלם תחרים כמויה יהדיה הירם כי כתוב בזיר :

אחרי הודיע מקלוסיכו כי תלי״ם עצרו עליכו יפיס סקדוש׳ בשמחה ובטוב לבב ומה שדחקת עלי להמציא בענין הלילים תיכני מצין הלא רחים דברי מגיל׳ פי׳ ז׳ סקיב שכתבתיך שם קצר עליון דחוי בעצם מעיים שם מוהר לעצום שחר הכריכות בצמצם ולשיבצן וגם הצחת מקידוד דרך החיים בדיבי תוכי הלילים תחת ז׳ רחם בעצם תולי׳ פי וקצר פי מעיים יולח בו בצמצם מפאת דלי׳ להקן בצמצם ומה שכ יהלוך בזה וכי מיא הוא לחלוק על גדולי הסוסקי׳ לחצר מיושים חם סות׳ ועי׳ סוסי בילה חיי דיים כלי דחצ הסומחים לין מעצילי׳ תוחו סקום דסומחים דחלי היא ירחים כמחקן לחצל בעומחים שכתמת במחקין חיכ עמת כיא מדרבנן לא מיחזי כמחקן עיים ולחיכ חיכ יא כיון דהכריכות חיכם חלא מכאצ כמיש מגיא פי׳ סיז סם חיכ לא חרי מחקן מכא כמשמש חותם ובפרי לעצומים בצמצם וקרוב שרצר בזה יי׳ סמיקי של מגיא, לך יום לחלק דהחם לין סחיקון כיכר שכשהר לחצל כאן סחיקון כיכר וגם הוא חי לילים עיי מגיא פי׳ יא שקכיא בפיר סרי מחקן מכא ולחקר לעצום הכריכות בצמצם ובירושלם חפי׳ בעבינה וכיון דמגיא כפחמק ובאחן מליקא פמיחת לי׳ דיולא בצמצם ריוחי בלי כריכות חלו עיכ דקיל דלחקר לעצומן בצמצם ריוחי חלו קולי דידי חרי עבדא היינו מורם מלחקר לעצומן בירחי ויולא כך . ודי בחוצ בעיכו יעצם לחרים קדיכו בחמת ובחמיס, בחוצ ובעציחים, כשמצך וכשם רבך הבחמן דומיח בחחצה :

עמרם זיק בלוחם בקיק חכיל :

תשובה יח

בעזחיים סח ב. תירפאלו עמיק לפי ונרך חת לאמך לפיק.

ידוי מכירי בנוך, סיח ידידי הרבני המופלג בתורה ובירושלם, שלום פרי חצולם, מורג חרון ובסון, וריח לו כלבנון, כפיח מריח עסק בשוחל בשערון כי בקיק בשריעצם יפיח :

נועם מכתבו הגיעני בעתו ועכיי מוכי מעצוי מצחיק עד היום וחלרוח הצחר האומלל חברחם קעציג כי חכח חוא רחוק קיצן ברכה בשפטתו ובירחן חפיו בכתיבה סחיס תחילה תציג לחצר הציר על דברת כתיב לחיח פי׳ ז׳ מה סחקצה בחוקי מכחות מיצ עיל דיס מכן מצים ריס עירוכין ועיז סחפלה מעלתו חלא קולי חוקי לא יי לחקים כלחים לילים רק דכיעל מי שחיה בלילים חיה בעציית ועיז יי׳ שפיר דלא כתי׳ לבילים בוחה ולחי׳ לזה שחרי קולי סחוקי פי׳ גם על חצם סחיפקל לעצמיו לילים דלכן הקדימו דשמעת שא חצם כתיכים וכי חצם חיתה בלילים בצמצם ועציח דקולי׳ מצום חצם כתיכים וכי חיים רק לריכ דקיל חוצה בצרה ולין ריוק חצולי בלצון הגמי רק מדלילצריך קרל בככרי צייע דבלה שאי קרל לא שי דרכים מי שחיה בחלות לילים חיה בעציי׳ וחיכ גם בחצ דכתי׳ קרל בככרי לין לדרום לצחול לחצם חלא לחיד חוצה חלים לאבל לעיד חוצה בצרה לחצם כתיכים גם לחיד דכתי׳ קרל לצחול ככרי דשא בחצם ליכח קרל זאו שדלילחי לצאר בעבין זה :

ועתה חלינ חה שחצלחי בעלוחי בעבין שיעדתיך לעיל חיד עבדו בעיוני בחצרי כחיים כחיכ לעיכיי על חצכבי קליקו בצחיר.

סחה שכיא בם חם חצחר סחחצים בחיכוקיו לעקי ציחין חיים לחלי לא חצי דרי חחצחה דרחים וקוחצ פצולי לכחיצה קחיים כחר דחבי קצן וחחצרך חרחצ בחה וחציג לחיח בחחיצים כלולה חיב לחה ג׳ חידם דוקא קצן דלף חצחל חריף וכר דחצם חיח בקחיים דחיח חם לכן חיח בקחיים וכחיצה לחצל חרם וקוחצ בי קחיים לכחצ וחציכי בחצרה

נמצא רק שהם למסקי שלים יכולי לקיים לפי שלימם גבי דשמ
מקרי גר קבירה ויכולי לכתוב שהיים שהם נהול שנינ ותשמיש מיכתב
לשמה לו למיד ולא שמי כתיבה לשמה ולא כרמניא בגיטין שכל מיע
בולמקומי ושבי ושדמי לם למיע שנינ שי ליש בקיה דמי שמקשמה
יד וחי לסכיה שמילי דלמיים כמר לכתיבה ושקרי גר קבירה דשבדל

גר חיונא ושומה שוא דכתיב לי מיים:

[ודגבה מה שהניח רלי מדברי שנינ ים לפקפק דמי שלין לו יד
עמיים מקרי חיפא בקבירה שמוש דמיתיב שבל רלשם ושרי שביים
נהורה הוא חשילין וכתיב שנינ שוף שי ליש מדברי שיב ביים
מיים לשל שומה שמשוד גם שבל רלשם לא מקרי גר קבירי שם לא
שלי כיון דמיתקם וקברתם וכתבתם יכלי וקברתם שבל יד שוא דכתי
מיי רשיף דעירובין ני מיב לא חלי גר קבירה שבל רלשם כלל שלא
שבל יד. עד יש לחביר שמניד שם שכתב וליד שקשה היש שם
שלר כך נהלה שבא ליבא רילמא שנינ מיירי בלא שלר כך לשל שומה
שלר כך שבול לכתוב וחוא חמוה דשרי הוכיח מהגיים שי לי שקבול
דשומה היימ שלא שלר כך ושרי שקרל מי שלר כך עד שבשל ושרל
גר דעת יותר שמומה כדשמעת גחרים שי ליש ולשיב דברי שמניד
שם לך למותר ויל דכוותה חולי חשנינ לים מכשיר רק בשקשה
יד לחר שכשבה גר חיונא שהי לו שעת הכושר שבול לכן הוקף לחי
שלר בלא יד שלא לי לו שעת הכושר מי כשר לכתיבה ושיב שמומה
קדים שכשבה ניים ולים:]

ועיין שפניב שם חוש לי מה שהניח שם הגיים שי לי חוש מיע
שהניח הבר מהר"ל שי קלינ ולכי מלחמי בן להדי שנינ
לחניח שי לי שבם ליב לשבי ניש לו בן שומה קיים שיו שמוש
דלינ שבא רכול ליעל לשה ולהוליד בן חכם ולי שמוש דרי לקי
דלמר עד שיכלו כשנים שבנוף חלי מי כשומה יש לו ובר שלא היל
ושקחי מחברי עליו דלי שרי כניחוש יהבל שיחוש לפי שי שעיב
כשניעת נוי וקוף עכיל ומנוחר דשומה בר חיב שלא חוא רק שליש
בר דעת לבל שקחי מחברי עליו חלא דשמניד שם שקר"י מהניגה
שי ליב מיב דלמר" שהבר חולל ושבורי" שכל שמלה וכר ושריב כיב

דקחכי חמיי לין מולילי דבי ייח וכר:

ולשעיד לקיים לה מיבעי לשיד שלה לריכה כוכה דלי שמורי"
מן שמלה כיון שליכם בר דשה לכתן חלא לפי לשיד לשיד
לליב מיי כלן דלכתחילה שלה ביכון וכשיש שרלשוכי שם שבוני"
ליב מי דמי שמוא בר כוכה יולא בדיעבד לפי בלי כוכה היים שמוש
דרלוי לגילה לבל חביו שליכם רלוי לכוכה לפי" בדיעבד לה עשו ולא
כלום כיון שליכם רלוי לגילה ושי" כעין זה שמיי לוליה שי שרביע
ולכבי שמזי חלים ושהי שומה ליב יים נשה שמשה שעה שמוחו
שי" ריש כיה ושמרים ליכם שולילי דבי יים ושמזרי" שכל שלוה דשיך
שא כוכה ולין שקחי מחברי עליכם לשה לולב בידם לו לשהניגם

שכוכה לשבול כוים גלילה לשמוחה לו לשהבילם שלה וכדומה:

ואומנם כיל דבר חדם למיע שבי שקר חיים שי חליל דשהשה
חען בשנוג שפשה שנבר לף דשפליע שוחר ויע כוכה ליע
רק שמשה ולא שמדי דשמילה שיע ליב שיב שלוה שמוא שמדי דשמילה
ליע בי כוכה ושקחי מחברי שלים על חדם ושומה לשמוח שלוה זו כמו
שמחברי עליהם לשלוחי שליקורלי כיון שהם שב חיוב רק שלין לשם
דשה ולשכם שמקים דליע כוכה ולינה לשלה שם ליב שבית בר
חיונא ושייע בלילה לין השביפה שלוה רק שיבא שלשלף שהם דשל
לם השלשלף בלילה ושלשלף שהם ביום שי" לף שהשבילה שי
שמן שמור בלילה לשי שמן ליליע כשלוחר ליבא שי שי שבי וכן
שהבילין לין השביקר השלוה שלשלה שלשל שעל נושו שלוכשן
עליו ושיי קלהיא שי קביב שם יים שמשה שהם בלילה
לשי שיא והם עליו ביום יים כשלוחר שחיבא שי לי שיב וכן שהחה
לם קבע שחה קודם שבר בו שעדיין ליב בר חיונא דשחה חשבא
שבל ליע לם שכבש לדור שם יים שמה שים שחה שהשבא ושיי שבינ
שי יים שקבל ושפי קשבו שחר בלי דשהו יים ושיי בידיד שי לבינ
וכן שביים ליב יים שמה שכשבא שי שקה שים שם שלבר שחיב רק
לריך לשיות שים שכל שם וכבל שהם עיי שרים שכשדרי כיל ושיי
בדכי יוסף שי ליע לוש יים ושיב כיון דשרי שלוה דשמילה ולים
בי שכם שקחי מחברי על חדם ושומה שיחי לו לילים שבבדו ושחה
בשהבא ושבילין שזוהבו שם לה שמוה שהם שלים לשמור בוחו ולשחר
בשם שלא יהים דשהבו וכן בשים ושחברי עליו שיכשוב לו שים דשי
דשלוה כשיבה ליב שקיים דוו שמשה ולריך כוכה לשבל יש לו שכר שלוה
שהם לו שלים שים וכשו שילו כשב שים בשקחשו שהיו שחבא דשקבי
שי חברי שחר שבשר שחברי עליו שיכשוב לו שים דשי שחבא דשקבי
בר קבירה ושבילין בשמילה שבר שלוה שבשר שים שחבא דשקבי
כשבי שבינה ושבשי לה שבי שבשה שבל שבילין שבל שבשר שבל
שבשה שבשר שבל שבשר שבל שבשר שבל שבשר שבל שבשר שבל

ודעוד כיל בייחוב שוחי שניים דשבה לכלוחים יכלה שכל שבי דשבי

שאלות בית שערים הארח ותשובות

בשלה רק שהם למסקי שלים יכולי לקיים לפי שלימם גבי דשמ
מקרי גר קבירה ויכולי לכתוב שהיים שהם נהול שנינ ותשמיש מיכתב
לשמה לו למיד ולא שמי כתיבה לשמה ולא כרמניא בגיטין שכל מיע
בולמקומי ושבי ושדמי לם למיע שנינ שי ליש בקיה דמי שמקשמה
יד וחי לסכיה שמילי דלמיים כמר לכתיבה ושקרי גר קבירה דשבדל

גר חיונא ושומה שוא דכתיב לי מיים:

[ודגבה מה שהניח רלי מדברי שנינ ים לפקפק דמי שלין לו יד
עמיים מקרי חיפא בקבירה שמוש דמיתיב שבל רלשם ושרי שביים
נהורה הוא חשילין וכתיב שנינ שוף שי לי מדברי שיב ביים
מיים לשל שומה שמשוד גם שבל רלשם לא מקרי גר קבירי שם לא
שלי כיון דמיתקם וקברתם וכתבתם יכלי וקברתם שבל יד שוא דכתי
מיי רשיף דעירובין ני מיב לא חלי גר קבירה שבל רלשם כלל שלא
שבל יד. עד יש לחביר שמניד שם שכתב וליד שקשה היש שם
שלר כך נהלה שבא ליבא רילמא שנינ מיירי בלא שלר כך לשל שומה
שלר כך שבול לכתוב וחוא חמוה דשרי הוכיח מהגיים שי לי שקבול
דשומה היימ שלא שלר כך ושרי שקרל מי שלר כך עד שבשל ושרל
גר דעת יותר שמומה כדשמעת גחרים שי ליש ולשיב דברי שמניד
שם לך למותר ויל דכוותה חולי חשנינ לים מכשיר רק בשקשה
יד לחר שכשבה גר חיונא שהי לו שעת הכושר שבול לכן הוקף לחי
שלר בלא יד שלא לי לו שעת הכושר מי כשר לכתיבה ושיב שמומה
קדים שכשבה ניים ולים:]

ועיין שפניב שם חוש לי מה שהניח שם הגיים שי לי חוש מיע
שהניח הבר מהר"ל שי קלינ ולכי מלחמי בן להדי שנינ
לחניח שי לי שבם ליב לשבי ניש לו בן שומה קיים שיו שמוש
דלינ שבא רכול ליעל לשה ולהוליד בן חכם ולי שמוש דרי לקי
דלמר עד שיכלו כשנים שבנוף חלי מי כשומה יש לו ובר שלא היל
ושקחי מחברי עליו דלי שרי כניחוש יהבל שיחוש לפי שי שעיב
כשניעת נוי וקוף עכיל ומנוחר דשומה בר חיב שלא חוא רק שליש
בר דעת לבל שקחי מחברי עליו חלא דשמניד שם שקר"י מהניגה
שי ליב מיב דלמר" שהבר חולל ושבורי" שכל שמלה וכר ושריב כיב

דקחכי חמיי לין מולילי דבי ייח וכר:

ולשעיד לקיים לה מיבעי לשיד שלה לריכה כוכה דלי שמורי"
מן שמלה כיון שליכם בר דשה לכתן חלא לפי לשיד לשיד
לליב מיי כלן דלכתחילה שלה ביכון וכשיש שרלשוכי שם שבוני"
ליב מי דמי שמוא בר כוכה יולא בדיעבד לפי בלי כוכה היים שמוש
דרלוי לגילה לבל חביו שליכם רלוי לכוכה לפי" בדיעבד לה עשו ולא
כלום כיון שליכם רלוי לגילה ושי" כעין זה שמיי לוליה שי שרביע
ולכבי שמזי חלים ושהי שומה ליב יים נשה שמשה שעה שמוחו
שי" ריש כיה ושמרים ליכם שולילי דבי יים ושמזרי" שכל שלוה דשיך
שא כוכה ולין שקחי מחברי עליכם לשה לולב בידם לו לשהניגם

שכוכה לשבול כוים גלילה לשמוחה לו לשהבילם שלה וכדומה:

ואומנם כיל דבר חדם למיע שבי שקר חיים שי חליל דשהשה
חען בשנוג שפשה שנבר לף דשפליע שוחר ויע כוכה ליע
רק שמשה ולא שמדי דשמילה שיע ליב שיב שלוה שמוא שמדי דשמילה
ליע בי כוכה וש

מאיס נקמיה ומסיפא מסיקן ליה נמסיפא קיימ חס יפסי נכמיפא מסיקן נמגמה לאכל ליה דמי מאיס נשטים כסיפא קיימ פשיל לכתוב כל דלקיש דגר מחר לקודו מחמת ירחה כיון מעכיב ליה נמיע על ומקדשתי ונליים דלה מחלנו ולים נלישנד ומיום שכי מעה לנו ממי ליה נמעה נחיפא קיימ כלל דקיימ מחקר לחם לחם מסולה ומיין מכחות לי מיה וניעין כי הדים מחמת כיחכם ודיוק כי רפיג קיג ומיג ולים פשיל לכתוב גם לוחרים ומיי נמיך כי רפיל ומחזיק יוק כי רציל ומכי יקומת יעקב לחגלון מלנוב לחיים כי ליע מקיל ודיוק נכיו:

ודגה נמכחות מיג שם ליל ר' מרדכי לרב מכי לחכן שכי מחכיכו לם וכו' ומרפי מקדים כי' לכו למיל דרב מדרב ולים רב מכי ניכ מקי לי' דרב מדרב ומיל כריח ולדידי, מפיר ליל דשל דשכי מפילי לכתוב קיים ליה מלי נשם יפסי נקמיה מפילין רק ניפסו נמגמה כהיגה קיים ולים גר מחר לקודו מחמת ירחה: מקמי ליה נקמיה ומשיל לכתיבה קיים למיל דנמי' יפסי נקמיה ומכיח דמניג דשכיר לם מיל דרמה דוקמלחם וכחמחם ולים רב מכי לניחתו מפיר מפסי גר מחר לקודו מחמת ירחה לחלי דקיימיל כריב ליב מכיח פשיל כהיגה קיים חלי נשם יפסי נקמיה וכחיגה מפילין מיב נמגמה לים ליב גר מחר לקודו מחמת ירחה: מקמי ליה נקמיה ומשיל לכתוב קיים ולים גר מחר לקודו מחמת ירחה: מקמי ליה נקמיה ומשיל לכתיבה

ועוד מעתה אחר כל דבר שנוהג אין אדם על פלוני לעשות בשיטת
רבינו שמקבל שמועה דיש מיניה מה פריך מעיקרא אלכתיבנא
את כתיבנא שמועה לעשות שמועה לא לשמעיון קלי ולשמעיה
ולשמעיה יש דיבמלה דלי כתיבנא שמועה לעשות קלי מכל מקום
דליכא שום מהשמעתא לעיין מיניה שמועה קלי מכל מקום
ואיכא שמועה לאו לעשות ופריך שפיר ועיין ירושלמי פלוני ירד ק' ב'
קריע ואיכא דבר שנוהג שמיני שנת שמועה לעשות קלי וכשר למיד
דלא נמי בר קדירה, ומעתה אלי לומר דשמועה לה דבר שיהא
לאורו מחמת ירושה אין שם דבר לרק דשה שבריאל נמוד שהוא ואחי בר
קדירה כן שם יוכח ואחיך קרי לי ככרי וכמו שהקשה נחמה
שכרי רק דבר שנוהג שיהא לאורו ושמיר קרי לי ככרי דשהוא ככרי
נמוד ואפשר כיון דרק מחמת ירושה חזר ואיך לית שהוא על קדושת
השם עדיין בשעתו ולשמועתו עומד ומשמר ז' שהוא בלשונה ואין השם
שלוח לשמש ושה דשוקי שיהא לאורו דלי לה חזר לית קרי לי
ככרי אלא בר שנוהג ואיכא שהוא לאורו דשה חזר ואיך לשוקי דבר
לדק שיהא לאורו ושמיר לשוקי דבריאת דקדרין שבשיב דשמעה דבנו
שהם מייבי ועיין דלשבשיב שמי בנוי דיבמי' ב' שבשבו לשמש קורין בו
ואיכא בר שנוהג שה פי' שבר שיהא לאורו כשיש דשה לית לי' שך
דשהוא דכל שלוח שקדירה ואיכא לין דוחק שם גם בריאת קדרין שייבי
שבשיב דשה בר שהם שלוח שבשבו שבשיב לעיין שיהא לאורו שפי'
שיהא לשמיר בן דכל זמן שלין לנו יודעי' בודאי שלוח שלוח
שחוקי לי' בשעה עיין ודאי לאין לי' שלוח שיבי ודאי ואיכא לקיים
שקי' שבי ושמילא לשקיים גם ק"ם' כשר כשהוא שכל דכאן בשמי שלי
בשר שנוהג שה ודאי לית בר קדירה בשר שהוא לשל שמחבר שייבי
בשר לשך שיהא לאורו שה ודאי שרי בר קדירה כיון דשמחת יהיה
חזר ושיים ב'' שם על השוער בריאת ושיערת דיש לומר שם שייבי
דשמה יש ללמוד בן ושה בניים שיהא לאורו שחוקי יהיה שחר שלוח
בשלחנותו לעבין לשמש כיש בישראל שם שחוקי יהיה חזר שיש לו

עדיין רין ישראל וכשר לכתוב שיש ושחורין שכל שפיר:

ועל קנון זה כל נחוץ שחר לשלי דקייל בירור שי' דשיש שיש
דבר שכשבייר שקשטתו בין שבייריהו לעין בין שבייריהו בירור יכול
לשהות כשיגדל ולעין דיש בישראל שוער שלוח עכיים ועי' שוש שכשדרין
דף שיש ענין שיים שקון דלריבי' קבלה שלוה כשיגדלו ושכה כי הרמביים
פייר עליו שיש שכי לשל נזהיר לשי' קיבל עליו כהיים כולה שון
שדקדוק שי לין שקבלי' שוחו ולפיז כיל דבר שחוק לשוקו שחוקי יהיה
פירוקו בר שכשבייר כשהוא קטן ושבשגריל שוק לשוקו שחוקי יהיה
ואיכ עכיים לה קיבל עליו שיע דוקדקשי ולית דולה שחלכו וכיון
שלוח קיבל שפי' דקדוק שי הייבו שחלה שלו ודיש ככרי ולשכי קי
לי' ככרי וגם לית בר קדירה ושוכשב קשי' בני יוכח וגם קשי' שפי'
שסקשה שה שעמעל לישנא ככרי נמוד שמעמע דשל שחוקי הוא ככרי
נמוד ושיע כיון שרוצה לשיות ישראל רק שלוח לשקוד שעם שכיכן
עלי' שכוחב לשמש ושמילא ליק קושי' שחזר לשוקו שחוקי יהיה שרי ככרי
נמוד בשבייר שנדלותו ושעפי' שחזר לשוקו שחוקי יהיה שרי ככרי
שלוי שקיים עיע ולית דקדוש שעם וחזי שפיר בר קדירה וכשר
לכתוב שיש:

ומה שכיל עוד ביעות קושי' כשר כשהוא שכיל לשלי דלשריבי בריאת
כיש כל שברכות כולן שעפי' שילה שוליה וכו' וקיל לרבן שם
שה לשרי' שם כל שי שלוח שחוב בדבר לוח שוליה שה שרביים יית וחי
שכיל ישראל שריבים זביז וכיון שלוה יהא שביה כמי שלוה יהא הוא
דמי עייש, ושכה לפיי שכשבו לעיל שפי' אחד דשה דשקליי לכתיבה
שיש שי שלוחו שקדירה הייבו דמי שלוחו שחוב לכתוב שיש לעלמו
שקול לכתוב גם לשחרי' ושכה לדעה שי יוכה שי' ביר שי שם כתב שיש
שפי' שקרעה לו כשרשה שחוב לית לכתוב שחרה דכבר שיים שלוה
זו וכן שביה שפיים שם שפם שרדם דוד שיב שיקבי שי שכבר כתב
שיש לעלמו ושה לית שחוב שעלוה זו שלוך יכול לכתוב לשחרי' שלוה
שי שלוחו שחוב שבר שקול לכתיבה ושי' שחיים יהיב שי' ביעיה שלוה
דשוה ליהא דשה שעפי' שילה שוליה שקום שרבות ושכה כי רשי' שבשה
דף יית שיע דיש כשפשה דלה שחערבו שבשיל הגריס ושי' שוקי יעמוד
שיז וקידושין שי ושקשמל דשם שגריס לישם שרביס שבשיל ישראל שי'
שליה ברכות כי ושביע שי' רביע) שחוב ולפיז גם שכבר שיים שלוה
כשיבה שיש לית יכול לכתוב שבשיל ישראל דשה לית שחוב שבשר
ולית שקדירה, ולפיז שעשם דלירן שם' כוחב שפרי שרשם לית
כשר שיים לית שלוה כשיבה שיש שעפי' שעוכרן ושפיר ליש בר קדירה
ושפיר שוכה שדשביר רשביע ליקח שוקו לשיים שי שלוה כשיבה שיש
דלה שבי שפיים יפם שקדירה לשל שחוב שלי שיים שבר שלוה שיים לשי
שלוה כשיבה שיש ושה שוחב שבר ושפיר שקרי בר קדירה ריכול
לכתוב שיש לשחרי' שו שם' כשב כשר לשלמו יכול לכתוב כדי לקרות
שו שביעו שלוה שיים לקרות שביעו של שה עדיין בר חיובא ושחי
כשיבה שם' שו קדושם שיש לקרות שביעו שלל לה לשוליה שחר

נעלה כשיבה שיש ושל דשוקי לה שבר שחר לקורו ושלה חמי לה
חזר לקורו שבי לית בר קדירה שפי שכיל שיים שלוה חזר לקורו
לקורו לית לקרוב שכרי ושיש:

אלא דיש לעיין קלם לעיים שישראל היבה שבי שכי שי' ביר דלף
דלרשם שהתבי' שקוה שיש שי' שי שלוה כשיבה שיש עיע
שקוה שן שבר שר שלוקה כשלו כשבה כין שהיה ביד שי עליה
שעלוה עיש שיב שה שביל שעשם דרשביב לשם דלוקה' שפרי'
שן שכברי' שעלשל שכברי כשי דשי' שי כשיבה שיש שבשיבה שכברי
עיע יולה שלקיהה כין שהיה ביד שי שלוה שעלוה חשל שבר שחזר
לקורו שחה יהיה שן שבשר דשיש יולה שי' דשבשיבה לית יולה דשבי
בר קדירה ושהל לית בר קדירה שכיל ושלקיהה לית יולה שחרי היה
ביד שי שיה שעלוה:

שבתי ורשי' דקוש' כשר כשוה שביקרא לקיע דשבה רשי' פי'
שבר שחזר לקורו רע ושלי דלירן שר שר וחזר לקורו ריוש
דשבי לשון עכיל נרשה שדשיבו דשוקה שעשם דרשביב לשוקה' שפרי'
שן שכברי' שייבי שכברי נשוה ולה שבי כשיבה לשם ולה בר קדירה ואיכ
שרייש' דקורין כשיק דרשביב ולשכי קלשר כי שלי שכל שוה ולית
רשביב שוה דרים ביב שרשל דשיל דשבי' בר קדירה דבר שחזר לקורו

בר קדירה שוה וכשקק שהשבר ואיים:

אמנם לפיז שיקבי שם שייבי שך שעשה דרשביב לחך דיכל לשוקה'
שפרים שן שכברי' שה שחך לשוקה' שיש לשמש ולה בר קדירה
ושחך דרשביב שר לשמש שבר קדירה ואיכ שחלי שעשה שיש לה קייבשה
ולה קשיבה לדברי שיק ושם שילשי' לכלן וכיל דחלי לי שבי לשמש
שפיים שיפרם שחדי שכוחב לשמש וכשוב עיז שקבלה לעיל גם בר
שחזר לקורו שחשם יהיה שלשן שכוחב לשמש ולפ דשבשר ביבר
שי' קייש שיש דבר שחזר ושבייר שחשם יהיה ובי ישראל גמוד שוה
ושבישבו שוחרם ובי שיע שם לה שייבי שחזר לקורו רק חזר ושבייר
אשבה שוקם רק שן יהרגוהו וכן שקטע קלם לשן רשי' וירא לכשבו
שלה יהרגוהו ולה שילה שן יהרגוהו חלה שרולה להיות שמוש שלה
יהרגוהו ושי' בריגים שבשיל שי' שי' קייש שלוקי' ובי כשר לשי
שחזקה כשרוה ולריבי' שקירה שכם שיחקור שליבם שם שם שחכשי'
שכשרוה ביכם לשן שלשם ובי שלה דכשר שחשב לע ל בייבה קוקי'
שחוק' דיש שיעיר דלשלם שחשל לשמש רק דשוי שיי' דילשל כשב
לשם שיי ושבר שחזר לקורו שחשל יהיה כיון דשן שכוחב לשם
שיי ושי' שי' קייש שיל דשיי שלשי' שחשבר שחוה שקר יעיים שיב
שי שחשל לשמש ושבר דלה שיישים שעשה להכשיב שלה לשמש וכן
כרלה שדשי' דשי' דיש קורין בו שכי ולה שיישי' שעל שוה כשבו לשם
שיי ולה כשב שעל כשבו שלה לשמש שלה דשן לה שקם שלה לשמש
אלכתיבנא לשם שיי:

ועיין בשחרשיל שחדיש שלשי שכי ולי שוה ידע שלשרה לפרש שדריב
בכשבו יבה שעכין שחר שקוה שיש דשוי שכשיבה לשמש וכי ושהל
שלה של לשעל שכי שלשי דיבה שקוה שיש עיע ושחק
שביכי שכוחבו לשיש שעיין בשעשוה שלי לה שבי לשמש שיב שיש
שוקל שחשבה שיי שעל שיל לשפר שלי שבי שוקל שחשבה שיי שלה לשיל
שבשל שיב שיל שחיכה שם שחשל כשר שחבל לי שחשל שיב שיל שלה
שפק שעל כשבו שבה שחדי לשם קדושם שיש לפי שלין בקושי לשמש
ושי' שכי ריש ביעין ושיי שפיר שביל לשי שלי שרשביב בשר שחזר לקורו

אמנם יש לי שקום עיין קיש לשכוחרם קיל שם שרך ושקביב וכר
כשיבה לשמש לה שבי שילשל שחשל לה שחיר שקביב ליקח
שעכ לקיים בו שלוה כשיבה שיש לי לקרות בו בשיבר רק ללעל בו
שחוכה שעשבי' ולי דבית שקוד שעל שכשבו לשם שיב לשל שיי שעל
שבשבה שעשבי שכוחב לשמש ביש שרך שפיר שבשלל לי שי שכ
שיש שלים שלה לשמש ביש שרך שפיר שבשלל לי שי שבשבה לי שלה שבי
לשמש לין שקבל שחשבה שיי רק שי שבשבה לי שלה שבי

שבודאה נכך לגבל כיון דנמי מיבד וכהיבה לנמים ליכ מחנבה עיו שוקל ד"ל למ"ל לנם עיו כהנו ולקוד לקרוה נו חפ"י נשורם מוחפ"י וכה מיוכב קוקפ"י חנם ד"ים מיבד ד"ל כהיבם קחמל לנמים קלי דמי דקחמל לנמים עיא כיון דנמי לנמים ומחנבם מוטלה נם נוב חיפ"י למחנבה עיו ומיוכב כמי קוקפ"י מהכרי"ם דלה פרק מיבוד לחיבוד כיון דמ"ד רק נשורם חומפ"י לה נמי מיבד לנמה ולי דמ"ל מיבדו לכ"ע זה לין חנם חלה חמל מיבדו לכהוב קיב לנם עיו ולכ"ב לה מיבפ"י למ"ד נחולי ליב דלין מחנבין מעבודים לנעבודים ודלי ליב מלקד חלה חפ"י למ"ד מחנבין ליב חנם ד"ל חין מכפ"י

בזה עבודות מפלי"ב בזה ולי"ם כהן:

מידו עדיין קנם מכל דמ"ק דהכ"ג לה נמי נר קנירים לולי נמי נר קנירים רק דלנמה לה נמי ומחנבה עיו ליב ומ"ק והפ"ר ליקו נשורם חומפ"י לרמה נקה"ב ולי"ם, ולמנם כל דנכים מדה נקה"ב דמנחל מכ"כ מדק"ב נשורם חומפ"י ולי"ב לי נשורם חומפ"י לי"ב לי"ב מם ממכם ובנבד ליב כחוב"י כהלכהן ומם נכך לם ליכם כחוב"י כהלכהן חלה רק נשורם חומפ"י נמי לי"ב ולחדיבה כחוב"י כהלכהן נרמ לולי יפנה לקרוה נו נביבור ונביב דנשורם קיב מכפרי"ם לי"ב ומכמ ספיר דלה נמי נר קנירים, ויב להחשדר בה"ג דקחכי ובנבד ליב כחוב"י כהלכהן, פנימה דלם ליב כהלכהן חפ"י נכהנו ישרחל פנול ולמה לריך למיהב כן בלוקה מן מכברי"ם וכלחה ליב"ם לפ"י החוק"י דכנבר מקום דחל"י ליב"ם כהנו דחין דרך ככרי לכחוב ולם ליב כחוב כהלכהו יל"ד דמ"ל חמל ככרי כהנו ליב"ם ודלי כוחב כהלכהו ולי"ב פנול חפ"י חקנו ולי"ב דלה חפ"י לפ"י דמ"ל דמכברי"ם לי"ב מקום קיב מלם דלנה ככהב כהלכהו לה מחניב קיב כין דק' ישרחל כהנו ליב ק' הנקול דקרוב יוחר פנרי כהנו כין קליב כרוב כהלכהו

וכ"ב"ג דק' הרחקן ליב פקול ודלי ליב קיב ולי"ם:

ואחרי הדנרי והחמם הלה לנוח לי"ב קוקפ"י חחוק"י ד"ם חמרי מקנקנו על רפ"י דפ"י מעם דלי"ל קוד"י נו מקום קיב הל ד"ב קלמר כהנו ככרי יננו וב"ב חפ"י לפ"י כהנו למכור ליפרחל מקום כל ליב נקנירים דלי ניעל דפנול רק נלה כהנו למכור ליפרחל מקום נעל כהנו לנם עיו ליב למ"ד דנעי נקנירים ולי"ם נקנירים רק מפ' מקרי ליב נקנירים וב"ב דכוחב"י ולפ"ז נבמי דקלי מלינה דרנ"ב דחיים לניעל"ם כ"ים חולי"ם ליה ניב ונבכוחם כי ניב ד"ם חלב ספיר מוכח ולה נבי יפנו נקנירים דלי ליים לי"ב חלי דרנ"ל וב"ו לנם ועבד פנול"י ה"י נם נר פנול לכל לגבל לריך דלה חיים"י למיהב ספיר פנק חמחבר דנר מחנר לקיבי יכול לכחוב קיב דשר נר קנירים. וים שד לחליך לגבל כנר כמקנו הדנרים חרנם לכן חב"י נזה מניחם קולמ"ם, ובי מכחיו יולריך נמוב ונכ"ב כנפנם כנפנם ונפנם יבידו הדוקפ"ם:

עמרם ליב נלי"ם נקיב הכיל:

תשובה י"ט

מילים ני ליפחלו עמיב לנ' כי נרוך הוח מרכיז לניב:

אלפי מלומים, מבחי מרומים, ליבידי הרנבי האחרן ומכון, ויב לו כלבנן כמוים לנרי"ם יכחן גריבעמרבעי כי נקיב בי מחדש:

מכתבו הגיעני בזמנו ולה ב"י פנלי להמיב עד היום חוה"ם ומחמת בנאר ליבע לי"ב ק' כ"ם חוה ב"י לה נעם דנר מ"ומל דחקוד להפסיק בין הפילי" מל יד להפילי" מל רחם חפ"י לפ"ם לחם מל נרכה חפילי" מביבך לחר לנלמו ובמביב מם חוה ז' הביה נעם פ"ב דמוחר חפ"י לכחחילה חביב מביב דלקדם ולקדומה ליה מפסיק ב"ב לחם הוה החמבה דנרי ממלחין בדי מליהו להביה חפילי" לה חי חפסק וכיון מלי"ם פוסק לה לקדם ולקדומה ים למוך עליו לעכין עכי"ה לחם ובהנהוה הנרי"ב חיבר מביב מל ב"ב ומחיק דנרי דבים ונקילור ב"ב חחליט נפחם דלריך לעלה לחם בלי מוס חלק ונפמו ליהיה לדמה

לן דעתי האבי מיפה:

הגה הפפרים מהביא זולת נחפים ומביה ליכם חחי חמה חרי קיל נפ"י נפכים ולוחיות מחכימות וכמחבי לעלמי לכי חמה חרי קיל נפ"י חפיז שלם מעם ומחם נחפילה יוים ולמר מקדם פפנה ומחר בו חוכיר יל ומ"י מביל פם וכן נפ"י הקביב לם למר נעפיים הקל הקדום ומכיד מכר ולמר המלך הקדום חיל לחור ולמחי לה חרי הפפק נחמלע נרכה לדעת פוים קיפ דנמחכיר מלחיב מלר ימים נחפלה פלה נזמנה הוי הפפק ולריך בני לפמוטה לחור לרחם ונחחרוני לרלה ונחמלעיות לחחילה הנרכה כמבחר נפ"י קיד ולי"ד לפבדלה מכה מכי מעמי מכחב עדיו לפ"ם מחרי נעפיים לים זמן פל פחל הקדום כלל דהה לם לה מכר עד לחר חפילה חי לריך לחזר ולחפחלל וכן נפ"י חפיו לם חפם מקדם הפנה לה יל"ה חפ"י הזכיר פל יוים נחמלע כמים דניב פם וכן למעם מכי מכחב פוים פם דהבדלה פיך כל הפנה מחרי מחכירי נהבדלה דנרי פלים פיך נמה לים כהן ומחלי לה הרי הפפק:

ועלה בדעתי לומר דחפ"י הפפיק בדיבור לה מקרי הפפקה חלה פם הפפיק

שאלות בית שערים האחד ותשובות

ספק יאמר שכבר ידעתי שהיה מלוה שלך רבי לאבל מחל מקודם לו מקדם מפנם בלי שני שכיר ולית ספק ובית ספק ובית מקדמים שלך מקדמים ולית ספק כאן שבבל עמדתים מפנים הכל ואין כאן רק מיעט אחת מחל וכן מקדמים מפנם דסיעם מקדים שלך גם גם לם לומר מקדם יחמל ושכי ולכאן רק מיעם מפנם ואין כני דיעד ולא שי ספק ומיעם שמאחר שבי מקדים ובן שלין בשאלך שמפנם היה שלך ומפנם שול מעכיב ומיך גם ואחת לקיש לית שמקדם מפנם דמלי לפספק לקול לאומרו ובכיו מכנאב דאחר דעם לתן לאחר כל ברכה לא כמב כלום מקום דעבייה לתן שמאחר שבי מפנם מכיר ולא שי ספק:

אך ולפיו הקפי שא ולאחרי בגרסם מי שול גרך ליל לגרך ומי דמי דיהך מיחם לא שי ספק כיון לשלך ברכה לא מפקפק ובן מיכמו כל שלמקומים ומצולה בלמון שעבדים שיל מברכות שיא ולי ליחא כשיעם ליל שיט שיל מקום דשכי מפי הינות ליט ספק כיד לעביב דלפי ליט מפקיק כיד מני שי ספק, לאבל כד דייקת שלאם דלחדיגא מפם לפי לפיעם דשל מקום שול גרך שי זיעכי לתקמוני דלפי ספקיק כיד מני ליל לגרך מקום דשי לגרך ברכה ובן נאר שכי הנח מלה שבה ליפמן לריך לגרך דוקא דלאחר שרוייהו דשי כיד ובן גגיל לתוני גגיל לתוני דוקא שרי זיעכי דספקיק יותר מכיד שי ספק ושל דמקם לאחיב ויעם לאחר לפי גגיל לתוני מני ליל לגרך ולא נקיט שכי פמני ליט מקום דלאלגיל מיכי קלי וליעל דמילפוא נקיט ורבייאבי" שם גדייעם לפי" גגיל לתוני שרי זיעכי:

אלא דלכתי לא הוכח לי זכה דשרי גם" ליט קיב גלקח. שם על שכר לו מים וגיכך גלוי לאחיב בספיג ומוכיח מכר שמעם ואחר מכיב וכי יפל ואחרי של בספיג שי כדי דיעד ואחרי לא שי ספק, לאוכם גם של ליך דשם עיידי שיעד שפול מים רק שמעם בדיעדו וכמו שמוכיח מגיל שם שקיב ואיב ליט היקח שיעם ומפיים לא שי ספק לף שפול כדי דיעד ועי" בעגיל שם שקיד דוקא שם לאחר מכיב נפגיב לא יפל ועיע לעיכא בפגיב נועל לף שפול כיד ליט ספיים בפגיב לא יפל ועיע לעיכא בפגיב נועל לף שפול כיד ליט ספק ביון דליכא היקח שיעם, ובזה יש לייבב קושי מגיל שם למה שבקו שוב לאומרא דבקבור שפול יין לא יפל של קיל ש' ברכות להקל ולפעיע יל מקום דשי ספק נאשלם ברכה, ולפיו בעכייה לאן דאמולי נשי קכיד שיא דלריך ליכין נלבו לאחם הוא הברכה בעיך האבך ו"י מלאן בזה ועי" עיין שקיב דשי ספק. לאבל זיל דיל דאחרייהו עכיד ושי היקח שיעם ושפיר ש

מפני שמא יבוא מתוך כך לידי לבוש כלי שעטנז בשוגג ואפילו במזיד אין לנו רשות לעקור מפני זה דבר מצות מעיקרה שהרי אפשר לו שיתעטף בטלית שאינה של שעטנז ואפילו אם אין לו אלא של שעטנז יכול לפשוט ולהניח ואפילו אם אין לו אלא אחת ואינו יכול לפשוט ולהניח מפני שהוא מתעטף בלילה ואינו יכול לישן בה אפילו הכי אין לנו רשות לעקור מצות ציצית מפני זה שהרי אפשר לו שיתעטף בטלית שאינה של שעטנז בשעת קריאת שמע ובשעת התפלה ואפילו אם אין לו אלא של שעטנז יכול לפשוט ולהניח בשעת קריאת שמע ובשעת התפלה ואפילו אם אין לו אלא אחת ואינו יכול לפשוט ולהניח מפני שהוא מתעטף בלילה ואינו יכול לישן בה אפילו הכי אין לנו רשות לעקור מצות ציצית מפני זה שהרי אפשר לו שיתעטף בטלית שאינה של שעטנז

מאי לאכפורי ליה ליט כולו בהכפר ופקול ושיב מה מכמנה מי דבר מעון האקור בפיך מי לקבל שם מדם על כפר ועין השומר בפיך וכבר דמו רגים בפנרת ז' לעבון ביעל דעמה רק מן יפסי ליט ולפ מן ליט יפסי ושיב זיזיב ובפרט לדעתם הרין בפרי שהות מעשה ביעול ולפי תמרים בפנרת ז' כמו בביעול. ולפי לזה מירוקלעי מסביות הוסי פקחי מים דים וברטו ובירוקלעי דייק כשהפקה מלנו בתפר והצחלים מחפרו סלה חוס שהפר ניב מעמלנו ושרי לני מחמת דיל מייים מה שהי ומפי קוקי הא הרי ארוב נחלים דשיפר ושוס שהפר לשיקור חרוב מחר לצל לפמים לים דשהוס ארוב ליט מקבל שם חדם על הכפר להיות נקרא לני שם ולים:

אבים לפעכיר לים זה מן שלקור בפיך דזוקא בדבר שלריך להיות בעצמה מיהורה לו ממלה בעי דזוקא ממן שהשר בפיך לצל דבר שלל מלוה לשיות לה מן מן שלקור ולא מן מן שהשר בפיך כגון קולמס שכפר שם הוא של בן ובקה ונהל ולים ני מן שהשר בפיך לים מיב בי מן שלקור בפיך ני חולן קביע כשדשים מעבה מן שיעם. ונזה מיוקב מה שהקי מהרש"ל בסדי תכיבה לוחה שי ני דשיתקב כשיב בשלה לשמילין כשלמרי" בקידושין כיים ושקי הכיל שקוכה כיב דקלמר בפיל קבור כיב לה שלינו שכפר לדופן שכה והרי פיל לה ממן שהשר בפיך מייים שהלריך ולפמים כיחל בדופן שכה כין שליל להיות דזקא שדבר שלקור לו. שהשר בפיך וכפר בכל דבר לים ני" מן שהשר בפיך כלל שלבל קופר שיב לה שלינו לו מבחמה מיהורה שהוא מין שהשר בפיך לו מבחמה מחלה שהוא מין שלקור בפיך כשב מביל דשיתקב לשמילין בשלי" מן שהשר בפיך:

ונם מה שהקי שם שרמביים פיל שכלי שהקדם שכתב שהר שלא דם שלבור בחים שבאדו וכו' והרחניד הסיג וכתב הביים דדעת שרמביים כין שכשתכה מלוחה דם ובעצם כשפר בעלמא כשר לקטודה וקיל כתי דשהכי זה לבכון שהשקה ישראל מן שהשר לישראל. אבל לכתי חקני דשרי לינו מן מין שהשר בפיך ולא עדיף מבעלות ופור. וכה מלבד פיפ הסיג שהקיע דשלתי עור ובעלות שלא כשתבו מכחות שתי" אבל חור כשתכה מלוחה דם ובעצם ברי" לחרם ומה שהקי מהרים לחכדל עיי הא עור לחר שביבד כמי כשתכה ובעצם ברי" לחרם לקיע דעור כתי שכשתכה מיע עדיין כשלר מחומר הרלשון ניב לבל חמר הפסוע חומר הרלשון לנמרי והלבים חומר לחר ורק דבר מין שלקור בפיך נרם שיבא בעולם חומר זה ונורם של דבר מין שלקור לינו פוקל ושדע שכן הוא דלינב לא ני" מכי נם לעכין ממקשה ישראל מן שהשר לישראל דשא כל היולא מן הטמא טמא לעיב דבעצם ברי" חדשם וכל היולא מן הטמא לינו רק נורם. אבל כיל שוד שבדל ישרם דלים מין שהשר בפיך שלא בדבר שבאוחו דבר עלמו לים לקור בפיך ולא מוחר בפיך כגון גידין שערות ועיר זה פוקל שם נא ממן שלקור בפיך לבל דבר שהוא בעלמו מוחר בפיך כמו מור לינו מיק מה שבא ממן הדבר שלקור בפיך ודזוקא לקולא לחמריק דלפי" דבר זה בעלמו לקור בפיך כבגלה ועריפה מיע כין שהוא ממן שהשר בפיך כשר אבל שם הוא מוחר בפיך שיפבל מבוש שהוא ממן שלקור בפיך זה לא שמעתי ולים:

ועוד כיל דוקא בדבר שלינו מלוה להיות דוקא מדבר שלקיר בפיך ולפשר להיות גם מדבר שהשר בפיך לו לחמרי" דלריך להיות דוקא ממן שהשר בפיך לבל בדבר שהוא מלוה מדבר שלקור בפיך ולא מוחר בפיך כלל וכמו דנעי" ממקשה ישראל מן שהשר לישראל ולפ"ה מקטירי" שחלבי" דלקור לישראל מבוש דהמלוה הוא דוקא בדבר שלקור לישראל ולא מבכחה לי" כלל בדבר שהשר לישראל ושיב דכוותי" וכעין זה כתבו חוס' חולי" לי" דבדבר שהוא מלוה לישראל לים מי שיכא מידי ולשיב בשור שהוא מלוה דוקא בדבר שהוא ממן שלקור בפיך לים בי" מן שהשר בפיך כלל. ובפכי ניחא מה שהקשה גם מחלוקן ושולעה שכי שהי" ומקדש ובגדי כהונה הא לין מן שהשר לישראל כלל ולים:

לים מן שהשר לישראל כלל ולים:

ועוד דלינו שם דבר חמור בשחילה שהשוה שמניח רש" שהשר למבוש שלבוש שלוה בשוש דג טמא דבדבר שהוא דק לבורך שעיבוד לל שלבל להיות ממן שהשר בפיך שבדבר שהוא מלוה מדבר שלקור בפיך לים בי" מן שהשר בפיך כגון קולמס שכפר ולשיב בשור שהוא מלוה מדבר שלקור בפיך לים בי" מן שהשר בפיך כגון נידין ושור דלים שלא בשמה מיהורה לו ממלה בעי דזוקא ממן שהשר בפיך לצל דבר שלל מלוה לשיות לה מן מן שלקור ולא

קיים ותפילם כשיש בחריש קי"ו לי"ז ולישנא דכיז עדיים ם לא כמו שמקום ומיד יקרים עיז ליש לומר כיז ודיב שפיר יכול לפקק, ודיבי יודע כוכחו בזה שם רבים לדמות לחם דקי"ו הקשיב שם לחמ שלל שקדום ותכיד חכר ולמד שאלך שקדום דלילל לחזור ופיב שם שביב על רשם תכיד על שכחם לין בם שום שי חיב לא הרל לומר ולחיב על יד דלילב הרל יחזר מחכיד ושוד דשחם לרך לידע שהוא שעיים רק טעם בדיבורו כמים מגיל שם ולישנא הוא דלילחקל לי' ולילב פיב לרך לידע דלרך לסכיב שי' מחילה ולא תכיב שיב מחילה רק כשחשכח בעלמא, ועוד דמיכם שם הסיר תכיד לחל לחחר כיד שלי לילל, ועוד דכבר ניחלבי בחשוף כי דשעשם שלילם חלוי בדעתו ולטו לים כלל חברם תכיד ושם כוכתו שלא שי' עליו בשעה קים ושפלה לו עבר כלל על כיז שבין עיכיך יהי' שחים ש

אך כשמצינו שני' המקומות שני' השרים והסריס שם שי' דנחתם משמע דיש שום מקום שקטנים יכולים לחתום וכמ"ש הרמב"ם ז"ל בפ"ב מהל' מכירה, אפשר לומר שכל שהוא מפורש שיודע שם מקום בעל מקצוע קונ' הואיל והוי ניכר ולכן נכתבו בשטרי לוי ליקח דנהי שם לפעמים ישנו בעל המלאכה בעיר, דמכל מ"מ חיל אלו עיקר שמושב בעל המלאכה מיוחד לאותו ב' מקומות ואפי' לעיר אחר ב' לפיכך הכותב עיר מקומו שהם בעיר כלומר ברוב מקום שלו יכול לכתוב לקוחות בעיר אחר ולפי' הקנוי יהיה שלו אבל שכתב בעצמו יהיו שלו אפי' שהם לכתוב כלון וכו' ולפי' הקנוי מלי פריך אפי' שם בעל המלאכה בעיר אלא הוא הדין אלו הוא בעיר אחר וכדלעיל' שם בעל המלאכה כיון דשכן שם ולא נודע שמו יכול וכתב שלו לקוחות ג"ש לקוחות כיון דהדלי אין שמו לכתוב כלון אבל בשלי דלעי' דעיי' בעצמו ושמו ובידו לכתוב שכתב לכן שפיר לומר אפי' לקוחות שלי משומת. ולהכי ייל דכשעיין לו כשב אלו לפי שבעל המלאכה דשם הקונה דקלומר מכאלגן קלומרא וכו' וקיל לחלק בין שמו לכתוב בין ובין אין שמו לכתוב לכתוב דקאמר לכתוב שלי לומר' קלומר שפי אלין שמו לכתוב אבל אפי' בעצמו' דשרי משומת קיל כדכתיבת בשמו שם דלומר לאו דייק שמו' וכו' וקיל דאין חילוק בין שמו לכתוב לכתוב לו לא ליכ כלל שקו' שמו' בעצמו' שקו' הכיל ושפיר אלכה לומר דשלי בקלומר ושפיר כשב בעצמו ובעיי דעשמו

דיש מקום קלומר ואלים :

ומכור הייתי לומר דשמו שבעצמו עיש שכתוב שאלי מקום

דשכתב הרי כלי חרס ושמעתי שאלי ומשקי' ואחרינו שאלי מחוץ שלך שהרי כשבר הרמון לשאלי לומר' שכתב שאלי שמו שאלי לשעלה מן הרמון שמעתי שלך כשבר שלך שהרי עיש מקום קלומר אבל בשלמא שפיר יל כשכתב הכיל דליש קלומר רק ניסיונות ולא שכתב דברי ואלים גם לחומשים ועיש ים קיום לכשכתב הכיל :

דעוד כיל לחלק דזקא שמקום דלא שני' שכתב רק בשב כשיעורא כמו גני קכין וגם ולעכין חיוב שכתב דשם מן בשב לאחת כבר בגמר שקכין והשב וחיוב שכתב לעפ"י שהיד כשלו משם שהם לומר' קלומר כמי שהוכחה כיובש שכתב גם שאלי לעל אבל שהשילין שהכחה יש לה שאמר זמן שיהיו שהכחי עליו כל היום לפי עיקר שלהן חם לה שהכיב שאלי לה שהכחה ואלים :

ועוד שה שלמ"י כיל שכתב ישרים דזקא שם שדבר שהוא שאלי לריך לינע ולליש בדבר שעומד שמקומו לומר' שיד שהביע לשאלי שדבר שעומד שמקומו הוי שדבר שעומד שאלי כלומ מומה שהרי כבר שכתב ושה לשאלי שהכחה גו פועל קכין לו חיוב לשכל שהשילין וכי לרך השילין הוא שיוכח על הרשם שדבר שהשם לרך לינע שהשילין שהם שאלי. ועיי' בלשון הרשלוכי' שדי' ניש דשלוכים כדי חל על דבר שלים לפי שמכיח שאלי על החשן ואין החשן שלוכי' לשעכות גו שלים לשכל שכושם שיהו חל לפי שהוא שלוכי' לעכות שלוה ואלי להשקיע. והרשם שיש קלוט שאלי שהשילין ליש ני' קלומר שהי שהוכחה דשכל זה לומר' רק שדבר שהוא שאלי שהי שכתב שהשם שהוא שאלי שהכיב שכשב שדבר שהשכיב שאלי :

ונם ניש דלא .לומר' קלומר שלא שהשם שלין קשידה שפרטי שכחה רק שיש שכל שהשם שיש קשידה שאלין שהכחה שהוא שכחה ש' כיו קיש יוכל שהשם שהוכחה שהוא שלוכי' שהי שם שהוכחה שלוכי' שלא שהוכחה שהי שכחה שלוכי' שהוכחה שהי שכחה שלוכי' שהוכחה שהי שכחה שלוכי'

צמך לו מי שעשרי אזא לגבל מן שמואר צמך כמי דכמר ושמילא ויייקי דשם מליט שמאר נמיך שפולי וכיים כיין דליחקם כמיים להפילין כשיים שבייא מי ריים מי שקטיא שקיב ליב ליישבל בכמיים מין מליט ולאי לפיך לפי חומר ליחיב וכיים דכמר דבר מליט לאי לפיך להכילה נחשת לו נשי מן שמואר צמך וכמר נם לקור נמיך וכמיים ושת דלא שלפי ני נחשת מחפילין דשני דבר שרשי לפיך להכילה היים לו שמוש דשלי קלי כשי שכך של קוכם דשני שפולה נוין ויקב לו כשו שלכשוב לקמן ליים :

אשכם כן נם של קברתך לין זה שקנה כלל ולא שמשמה לשוכך שם שלחה שלילו שמיך ולשו לחם לשרת דלם שקם מלאכת שמים שדבר שלילו לה שי שוחר שמיך שמואר שי שקי ניאניים דשרים שמחשמשים כל יפי נחלי לקורם דלין כלן צויב ולשלי לה שקרי הפרים נוקפו נוחם שיאר הלא דלא שקרי נוחם הלא דבר שפועל שפולה נכשפל ושלוך פועל חישון בשיקם ושלם פועל שלי נשיקם ושניקם לים פועל רק כשפל נו שפולה, ושכרכור פועל נלשר שים נגר ולשר שוא כשפל משכרכור, ושמלכל נוחם פיפום נשרים ושפרים נשפולה משמילכל ולכן לא נקרלו כל הלה נוחם היחר ולפיי היא לא שרי צויב דלין כלן רק נוחם לי שפועל נהכשפל דשייכי הקולמוס פועל צדיו ולקף לשר מן שריו על הקלף שרם שוחיות והקלף והדיו הם כשעלי ושקבלי פעולה שקולמוס ושרי רק נוחם לי ושכול לה נחוב לשעניך :

אך לכאורה מלכתי לילכ צויב דשקופר הכותב הוא פועל כמו הקולמוס דם לחלק כשים בשמיך ליים לגבל זה שיעום דשקופר לים נוחם שימר דלחם לים מן שמואר צמך דשרי שקק הרשעים פיב שפירל היב דבמר לחם וחלבו בין שמי בין מן השה לים לוקה לגבל לשקר שוא בעשה ועיי עיא שם ולריכה שרין כתותם כי נזה ולייב נם שלחם לים מואר בפיך ולשי דוקה דשייך ני מן שמואר בפיך לכן נם בשפול לל הבתים ושיפון קיל ליבי ועיב ודין כמי דשייך ני מן שמואר בפיך לגבל לשלום בדבר שלילו זה שבניה ייל דלים ני מן שמואר בפיך:

אבל שם שחקנה לחם על הקנה הכיל דחם שיהה קטני שרשים ועיב לשרת דבעי מן שמואר בפיך שרלוי לשכילה ודלי לקיים דלפיי יפי נם דשמים קוכה של נתן ולבני וכבך של זשוחות עקולי לקוכה לשיכם לשרי לשכילה כשבוחר כחוצים פיא עיא דשוחות שלכל פילי חם ודלי לילו וכל עקי קוכה שלא שה דכמר, לילו שבינה כלל ושרינה שקטי של כל הכי לשלי כמר הא בעי מן שמואר בפיך ליפי לשרי לשכילה ובסכך ייל דבלי קיל ליפי שקולה נוקן ויקב לגבל בדשמים קשה ולין לומר לשיחקם לסכך לים ליבעי שני דומי דסכך שקולה נוקן ויקב דוקה דבר שלילו שקבל עומלה ושלום ושרי שנוחר בעקי קוכה ושלכוחי דבני שכשרי לדשמים ושקולי לסכך, לגבל לכי לומר כלל נדול נדין זה דוקה בדבר שלמרים בו חורה שמלי לריך לשיום שליך לומר בו לשיחקם כשיים לשפילין שדבר זה לריך לשיום שמלו לריך לשיום מן שמואר בפיך שרלוי לשכילה ולא שעין שלקור בפיך ולא שעין שלילו לשכילה לגבל בדבר שלא שקנה שקפידה בו שמלי לריך לשיום כעין דשמים שקוכה שלא לשרים בה חורה דבר ולא שליים שלשה דבר יפי, שם שעין לו קנה לו בשל שוא שכך רק שיכחוב כדרך כשיבה דשום בשה שלבו שפן לים ני דששקם לשפילין ולא בעי ני מן שמואר בפיך ומשה לריך לשיום בשפילין לגבל קולמוס שלא כשבה בו חורה לשך ומשה לריך לשיום בשפילין לגבל קולמוס שלא כשבה בו חורה דבר ושוא כשב שקולמוס שכוחב דברי דשום לים ני מן שמואר בפיך כלל, ושעשה בין הנין לם לשבר לפכיך כי שם שמואר לפן לשחיר לשחיר על דבים ליחא :

ומה שכיל ניסוב קופי שהרליה שכיל דלים מן שמואר בפיך שלא בדבר שעושין בו שלכשה שמים בשוישו ושכבשי למען חפי חורה ד' בפיך דשייכי שר לגבל הדלקה ביה שוא בניעורו ושמדלו לים ני מן שמואר בפיך כלל ולפ שכשבו חוקי שנם כיים קדים שא דשמן ושבר ושבוחה שקיבי בעין עפי בשעה היקק שעלים מיא לא כשבו שלא דשר בעין עפי שבל שלא נאמה גם זה לא שקיב בעין נשור ולפי שקיב בעין נשור מיא שעלה שוא שכלי ולא ני חורה ד' בפיך מן שמואר בפיך :

ומיש לשלריך דבריך שכבר שם כשב שקיבו בקולמוס של עוף עשוי שקום דשר זה שבשר שר נורם סיפר שקנקי מדברי חוקי עיי שיא דבני שנורמי שוין ושמאמ שלא שרין ושריבינ שכיל דשקקה לפי שלי לין שנורמי שוין שני שקיב זה שכיב שקפיבו קפיב שפין ידעני לגבל שיפה שקוקי ושעבין שנם בשקקה לא לפיר שקבשל או ני בריך ושריבינ ושקבי לגבל שיפה שקוקי ושעבין שנם בשקקה לא לפיר שקבשל לפי שלי לשכילה שלי שלי שלי

גמין האומר בפיך לחבל לעכין היפר לכילה לים מלר גמין שמואר בחכילה חלה אם דגר זה מואר בחכילה והרי גבי תרומה מעלה מגין שלא רלוי לאכילה ואפ"ה כיון שהוא לוכי לאכילה כאגו תוקי בשוכה אם דלא דרשיק לך רק לגבי שאר האלות. אבל בלאה"ג שאסור לאכילה בזה דעתך לא מקרי מין האומר בפיך אפשר דים מין עור שרלוי לאכילה דהיינו שור רק רק אפשר שבא מבהמה מיוחרת שבשרה רלוי לאכילה ואע ממין האומר בפיך שרלוי לאכילה ואפשר שאפרשיות ככרכות בהם יוכיחו דלמרים בשאת בים עיג ודק קיל עיל דגבי שער מבהמה מיוחרת והרי שפקיק בשוכר בשוכר שריע קי' ליג קמיד דהלי ליכא מין שער שרלוי לאכילה ואפ"ה קריק בזה מן מין האומר בפיך ורלוי לאכילה חה אפשר ובשוכר לין בו בשגם כלל. ודי יוכיחו ריפר בשאת מן האומר בפיכ, לא יאפר אפר התורה מציגו, ואפי זשעה חרע זרעיגו, והאמרתה בשעוכיכ, עדי יבא

מציא לדקאי, בשהרא בימיגו, ככפשך ובשם חמיך הדוש"ת:

עמרם סיק בלוחם בקיק הכיל:

תשובה כו

סיליש עשיק מקן הרמ"ל ב. לוישלו יעיא.

שוכ"ש לכבוד מוהכי חסיבי הרב הגדול חריף ובקי מופלם בשעלות ומדות עזבות כשיש מוה"ר חיים יוסף דוב כהגא כי:

אחרי הודיע מפלומים חכי' וכרי בחתי על ד"ז מיש על דגרי חתכי כי' שכתב לכשיר קחיש שכתב בקולמוס של עוף טמא שבחפק בי בספר דגר שמואל הגילוי שערי חסר' קליב בקיד מעשם זחיב הקולמוס ואעור וחמי כי' כתב דהיכ לומר הקולמוס והדיו כי אעור לימו גורם להכתב ואפי' בקולמוס ודיו כתב דלא הוי זחיב מפוש דלין הגורמי' שוים כשיש לחיש פיז ממיש וכן כתבתי גם אכי אבל לא ה"י לריך להגיה ממרחק לחאו דגרי לחיש כי המה דגרי חוס' בעיז מיש עיב ד"ש ורבן:

אבל מה שבקי חמי כ"י על דגר שמואל ממכיש לי חלש הקולמוס מחיים לימו טמא ואלא אפי' בחמיש בחוכלה לימו חיב עלי' כדאמרים בשהרות פיל משכה ג' ולי בחולש אחר מיחה ג"כ לימו מטמא כי רק הכפים והכולה מיטמאות ומטמאות לא הקולמוס שהיא גדולה כשיש רמביש ורים שם מיב וכן לעכין לי' הכיל אכי לין בשם חיסור כן. לקיש דלא ידיק קולמוס משערות בהמה טמאה דגיכ לין בשם חיסור בהמה טמאה ולא מיטמאות בכלות וחוכלי שם לא משום יד לו שומר עיי' חולין קיש ע"ב וחפיש בעי' דוקא שערות מבהמה טהורה כמבואר בחרים קי' ליג קמיד משום דבעי' ממין האומר בפיך ועי' בחוס' שבת כחרים קי' ליג קמיד משום דבעי' ממין האומר בפיך:

ועל מיש לחחרוני' דקיש שכתבו על חיסיב פשוט משום דכתי' כתבו לכם ודרשין מסלכם חיב כדרוש כי אולי שיהא בו היתר אכילה כדרשין בחחרוג בקוכה ליש וכיון דעור בבלה ועריפה חשוב בחכילה כמיש רמביש פיד ממיח חיב אחלי שפקו ביריד קי' עריח דמוחר לכתוב קיש על עור בבלה ועריפה. וכתב חמי כי' דרמביש קאי רק על עור רק כמיש שמבלבן משם הדם כשיחתב לא עור מעובד. יפה כתב חלא שלא ניחר יפה דמיש קודם העיבוד לא ה"י בו היתר אכילה אבל הדבר פשוט לפמיש תוס' שבת דיש לפי חעיב דגבי תרומה טמאה דרמי' בשבת כיש שלך שהא להקיקה חמת שבילך החם כיון דבטמאה ואפרים הכתוב שיך לדרוש לך ד"ד לגבי שאר הכחות כמו לכם דכולב דלים ג"י אכילה והיב דכתי' כתבו לכם דרמי' דבשעת כתיבה לריך להיות לכם דוקא וכיון שבשעת הכתיבה הרי הוא מעובד כדפסקי ביריד דקי' עריח דבעי' עיבוד מיבריל דוקא ואז ליש ג' היתר אכילה כמו בגולב לכן דרמי' לכם דק לשאר הכחות ולא להיתר אכילה:

ובלאה"ג כיל דלקיש שהרי קיים הרמביש שם חעפי' שחוק אפור מיז שעור מפני שאלו לית רלוי לאכילה ואין מלטרפי' עם חשער לכזית ועי' מיש שם וכיון שאין רלוי לאכילה חעפי' שאם אפור מאכילה מיש כיון שאין רלוי לאכילה הוי כמו גולב שאינו רלוי לאכילה ולא דרמי' בהו לכם להיתר אכילה ואיש:

ומיש מוהכי כי' מדברי ריבש שהביא קט"ח קי' מיה דאיכא יש לו בעלי' וכי שכן מטמא בגמי קוכח שם דאיכא לימ הוי לכם לכם ובחי' דשביש בעמא דמיכתה מיעורת חיפוק לי' דלא הוי לכם לכם זה קוש' חוק' שם וחי' דמיה אפשר גם ניעיז שכי לייש לכם ובחי' דשביש שם מוכיח מכח קושי' זו דאיכא יש לה בעלים וכמיש חוסי כי' וכבר הוא מחלוקת יכיח בישעשו' עיי' ריעציא קידושי' כיז ועי' חשו' חבי מיכוחי' קי' ז'. ודי יאלא משאלות לניח לעתה, בשאת ופושה, עד זקנה ושיבה, פרנסה מזבח ובלכלה, עדי יבוא עיר ד' על חלה, בכפשו ומפש מחטו כבוד החדשים:

עמרם חיק בלוחם בקיק הכיל:

תשובה כז

סיליש בי לחפחלה חי יחרו חריחיל.

אלף שלומים, מבחי מדומים, לחחתי חלמידי חרבני חאריך

ובקי כבוד מדים שלמה גרחמחן כי ג'יסוג ל. בעכיע.

שמחתני בזמכתך כי רחיתי עדך מחזיק בחומתך לבקוד על דלתי ביחמיד יחי ד' עמך ועשה חיל בחורה וקרא שם בניח לחם. בכל מקום ובקיכן. בחם לין עכין. ויחי מכירך בריך חומך יחירי כי' המחזיקך לחורה יברכהו ד' בכל מפלח ידיו:

ועל דגר החפילין מעור חי שעור חבחים דק מאוד ובחוחן בעשעש מחיקוק והסופרי' פוסקי' שחפילין וקיל מי גרע מספילי' של ג' עורות שחביא חמחוי' מכשירי' וכחבח שדוחק לחלק יען ג' עורות בעשו מחחילה לשם חפילי' משא"כ זה בעשה רק לחזק ולא לשם בית. שכח מי משום שא לא חרי להכשיר דים חילוק מרווח דחפילי' של שכ עורות לשעבר שכל בית הוא מעור אחד שלם רק שחרי בחים שם חר' עורות אבל אם בית הוא משכ עורות גרע טפי אבל לין זה חמח דשם חפילי' של שכ עורות כל בית הוא משכ עורות ועי' בשהרים מיכן לחמרן ק' ח' ויעוחר לקמן לייח ושיב שכחפשקה שם בקב קצן פופל בי בחרים ק' ליג משמע דוקא בקרע ולא בקב חלו דבריך:

ויען כי כבר דברו מה החחרוני' לריך לבי להחריך קלח בשרי' חלבות חפילי' פי' שה דאחרים בשכחוח ליש בשיב כל בחי' ואעפי' שכקרע העור שבין קיימת כשהות דשבלה חוא עור של בחי' ואעפי' שכקרע העור שבין בית לבית כיון שלמעלה לא נקרע כשרי' עיי"ש ומחה הבין הבי' ק' ליג דקיל לגבי דדוקא בשנקרעו למעלה שפולי' מן חלדרי' וכי' מולק דכל חלדרי' מבחין נקרחי' פבי עבלה ופשולי' שם נקרעו ואיכו כשר חלא נקרע בין בית לבית עיב אבל בחשו בחי' ק' יחיד כחב דגם כוכח גמי כן למעלה ומן חלדרי' דין ח' להם וכן משמע לי מלשון הגמי' שכחב שם בשחיקחא יכשר שים לחום שיקרעו בחחרים מרוב יוסף וילא הקרע לחוץ ולא כחב וילא הקרע למעלה משמע דקיל דכל שבקרע בחוץ פשוט. לחכם הטור בקי' ליג פי' פבי טבלה קייפת כל זמן שעור מובב חבחי' קיים ופי' בו הבי' דהייבו החיתורת ולפיז לין לכו רחי' לפשול שבקרעו עור הבחי' מבחוץ ועי' בית שם רק בחשו פבי בית כיל דוכית פשול בשבקרע עור הבחי' מבחוץ ועי' בית שלא בקרע עור הבחי' מבחוץ דגם בחשו הטעם משום דים לריעה זו פשול בשבקרע עור הבחי' מבחוץ דהרי חא דפשולי' בשכים זה בשנד זה ובשלום חפי' זה שלא בשנד זה עיב הטעם משום דים קלקול גדול כזה יחקלקלו גם בחוץ דמחיט מחלקי' בין חדחא לעחיקחא דלרמי' חדשי' מחקלקלי' יותר מיבים לפי שעיב שעור מקולקל ולדעת הלבוש משום דחדשי' עליון רכיך ויבשי' כגר כחיבשו וחזקי' ולכמי' יבים מחקלקלי' יותר מחחת יושק וחיב עיב בקרע מבחוץ פשוט דחין לומר דחחשש הוא כיון שים קלקול גדול כיב יחקלקל חחיתורת דחא לריחש ומדבי ועור משי' ליג חין חחיתורת מעור ח' עם הבחי' ועיב משום דהבחי' יחקלקלו מבחוץ ומוכח גם לשיטת זו דבקרע עור הבחי' מבחוץ פשול עיי"ש:

ובתשו' מהרמיש פי' יט בחיח הביח בשם פ' מבן בבורי' פי' ליג שפשקו עיז דילמא בשל רחש פשול משום דבעי' חפשק גמור בין הפרשיות ולא משום דיחפשט הקלקול. ואיכי יודע מה קיל דלי' חפשול משום דליכא חפשק גמור בין הפרשיות לייב מה חילוק יש בין מחחת לעחיקחא חלא בין בחדש' בין בישכי ליכא חפשק גמור ומיב הטעם משום דיחפשט הקלקול וילא לחוץ וכמיש חמי' לחרי כבל ועי' עוז פי' ליג קיש ומגיש שם קיש ומה שפי' בו סמגיד בשבל חבריהם קקיב דבחדחא למחבר כשרי' חצי' בפשקו כל חדי דשנות של שכי בחים זה חלל זה ומה חפשק בפרשיות יש כאן ותפיש כיון שחין כאן מבחוץ ואין הקרע בפיז כיון שמוח למעלה ולמטה שפיר מקרי חפשק בין הפרשיות. ועוד לפי' ראשון שבשי' מבחות דחם שלא בשנד זה היינו דוקא שם יש בית שלם שפשיק ועי' מגיש קקיב ומחהיש ופמגיד שם חבל שם אין שלם שפשיק אף שדומן שפשיק מקרי זה בשנד זה ופשול ליש שפיר ליכא חפשק דומן בין הפרשיות ותפיש פשול ועיב הטעם רק משום שיחפשט לחוץ שלא חפי' לפי' שכ שבשי' דחם בשנד זה היינו שבחוך חריך חבין אחד בפשק דומן בית זה ודומן בית שבשנדו שבזה הי' חפשר לומר שחפשול משום דליכא חפשק גמור בין הפרשיות מיש ג' דשפולי' חפי' זה שלא בשנד זה היינו חפי' ג' חוריי ועי' פיש שכיל ושמגיד קקיב יש שפיר ליכא חפשק דומן בכל הפרשיות ותפיש פשול ועיב הטעם משום דיחפשט הקלקול וכמיש חשר פבי' ליג:

אך חא קשי' מכיל לפבי' מחה דבקרע מבחוץ פשול דילמא שחי ליכא קלקול גדול כיב יחקלקלו כל הבחי' כולם ויקרעו ומצויה פשול וחזקה בקרע בפבי' בעי' קלקול גדול כיב חפשק לחוץ כמיש כמי' וכיון שילא

הקרע למען ממילא מי שנקרע מחמת שהקלקלו כל שמפילי וחייב שיש שנקרע מחמת למד מי יש שמואל אם אחד נקרע נשבי ולמן שהקלקל גדול כיב כיון שלמן יש יד מילתא שם ויש לו מגין מל חבירו כשבר וחיים ועיש לשיטתי דשהחת שמואל שמום דודאי שעור שקלקל ליש קלה דילמא לין שמואל שמום שילה שקרע לשון ועיש שהקלקלו כל שמפילי רק שיקרע שכל מחמת שהשור שקולקל לאב שעד שלישו

ומקולקל לפי שקרע שנמחק ליכה שמם שיהקלקל טולו וליש :

ובמחרישש שקיל שמם על שהמדכי שחבית בי שכתב שיש לשמול וכו' שחכי שן שעור שין שיש לשיש כדי שלה יפי כלון ושולש ושחפי שקום שהחק שנשכים כדי שיפי נרשה שנלש שיישם והשם ליש שכי שעמי שכי עדין שקריל עיישם שלה שהקלקלו שחמת יוסק וגם לין שעור שקולקל רק שעלמו שקום שהחק וחיב שיב למדכי לין השעש שקום שיהשבש הקלקול רק שהוש שקבל שעלמו וחיב לין רשי דקרע שנמחן שמול ושקבי גם על שבי שכיל. ושחכם לשעביד לקיש שחרי וחלה שמעי חדל דשמבר דקיל למדכי כשעש שלבוש דשהחת שמול שקום דעדיין רך הוא יש לשום שיקרע יוחר וחיב שם שקם שהחק בידים שיך זש. ושכיש דהכי שבשקק שלום שחים שמול לין שהדשה לין שעשקחת לף שליכו עוד יפן וליכו רק וחיש שקולקל לכל שר כדשים לי' ושחיים יש חשם שיהקלקלו כל שהחים שכים כשן שעוקם כן ככל חדי שחים. ושחכם שחעיין שבשים שמדכי שה שמפילי יהשה שכי על השעמי כן חיל ושוער דלכשחילה ודאי שני שלישי לף שנפכי וכו' עיישם ושכי שקחבק בכוכמו שם שחלק לין לכשחילה ודיעבד דלכשחילה לין עשי כן לפל שם עשו כן כפרי שם' להכיחס לכשחילה שו דלכשחילה לין להכיחס ודיעבד שם הכיחס יפלה ייח שו שמבר דכוכמו כמו דשמרי' גבי לילים שכחות ניל ושלוים רפי' יב נדרשמי שכלה כפרי שם כשהייב שחם כדי עכיבה ושף דשם עשה שכלה כזה שחחילתו שקול ניש שם עשה לילים כפרי כדיבו ושבשקו ושבשייב כדי עכיבה כפרי וכן בפי' ייל שיב שחם שלה שלילים לשמה שקבר שנחל שקולי' וניש קיל לפי' דשם שי' שם שחיק כדיבו ושחיב ליחקו שחוכי הניב שלה כשלוב שישור שנחל כבר כיון שבשמה עשיים שלילים חי' כשישור עיישם ושיב קיל למדכי דודאי שם עשה בחים שלישים ושחיב כשקבו כפרי שי לה שייכי שכי שעמי שכחב ניש שבל לעשותן לכשחילה פי' שחחילה שקולי' שף דלה שייכי שכי שעמי

דלולו ביש שוש דשלן עוכי' ביש כשם ולקיש :

ואמנם כרשה שדברי שביש שי' לישׁ שכחב ושכי נקבי' לשומרת דשכשקלקל לין שבחים בפי' שיש' שלמי' שכל שלב לשדי' וכרי עיישם שמעש דוקא שם כשקבו שבחים בין ביש לביש שי שם שקול שם ילה שקרע לשן למעלה בין שן שלדי' שבל שם לה שקרע בין ביש לביש רק שחן שיש שקול ושכ שמר דברי חיש שי' ג' וש' כחב שם שב דברי שכי שכיל דשקול שפי' שבל יד שקרע שנחן ושם לישׁ שקרע בין ביש לביש ושיש לי שכיומי זש לדעש שן הגלון שקדום שלללים. ושחכם שחרי כשיקום שפרוש זשב לו לשבי לה כן ידעש ושחרי שניין כרשה שביש שלין הדבר חלוי שם כיקב בין ביש לביש וגם שחן דגם שם כשקב הדוסן שבשים בגופש הביש שו ברשבו וגם שנחן יש דוסן שי שקוק בשוך שו ברוחב שליכו שתשחב עש שקרע שבשבי כשבר רק כוכש שביש שהקרע שיש בין ביש לביש בגופש הביש שוחו שקרע עלמו יולה למעלה ושקרע שבי דשמש שם כשין לי שקוריש שקרע שי שו שקרע בין ביש לביש ברוחב ויולה שקרע לשן בדשן שחילון כשין דלה ביכ ברוחב שי שקול כיון שבי לדדי שקרע שפולש' שלב שי דשייכו שחדו ושזיות ושין להם דבר שהדשק ושחיקס שם שקרע ויתקולקל: כולו שבל שקרע דוסן שי שפי' שבחון שלמעה למעלה שלה שבלה הביש שלמעלה ושחיחורה שלמעה שחבדי' שכ לדדי שקרע שפולש' ושין שקם שיתקרע יוחר וכן שם שקרע דוסן שי ברוחב שדשמה שמשבי הלב לי' שחבדי' שכי לדדי שקרע ושחיקי' לוחו וכשב ועיי' רשי' חולי' שיש לים שכדקה ושיך יויד שי' רים שקיל שבם חביש. ולפיי גם שבור שכי שרם לשבדל זו לשביש ושל דשוקל שבקרע שחן לחוד לייש שי שי כיביל שי שקרע שקבלת שוש שבכי דשמה שמוכות זו לזו כשין לי שכיל שו שדוסן וגב שהשילן לשוקן זש דשלי שביר שבכחש לש גם שבל יד וגם לפי שעש שכחב שם לשקול שבל יד שקום דליכל שפי' לים שי שלם שייכו שפי דוקא שבחיב דשו שין שביש שלם כיון דשלן לשפי לדדי שקרע דבר שהוחזק בלב שי לשבל שם יש דבר שהוחזק שפי לדדי שלם שקרי לים שם שקר בשוחה בחיב שפיר שבכחש לה לש ושם זש קיש כשר בשדשים ושין שלמי שכל שקרע שלה שי שקרע שי שקרע שי שקרע

דקדע הוא נקב גדול ונקב שהו קטן ועי״ש נתפרש מהם קבע דעיין בקדע גם נחסר לשל עיין חסר ולרשם שהשהל עיין רק בשלים חסר וגם נקב שלים נקב שים גו חסרון ושלין גו חסרון ועי״ש נתגיל מי שהשלים שקרי ונעדיו שקרי״ש דגבי מוסר נרע נקרק כיש מנקב שים גו חסרון דבריקב יש מקום לרוח לשלת ולית מקרין שהוסר עי״י שהשיעה לגל נקרק כיש כיון שלין מקום לרוח לשלת שקרק לשהקרין שי״י שהשקרע שיים לשל לין זה ענין לכרון דין כשהוחר. וגם שם שהוכיח שלין חילוק בין מקב נשנע לנקוב נשהקרם שהו השהם דהחי שם לענין כשיעה דשריל דשבול שקום דשנקוב נקב ושרשי דשבי כשיעה שהם ולא שופשקה ולית נם נקב נשנע שי כשיעה שופשקה לגל כלן דשהסבול שקום שיהקרע יוחר ולחי יש חילוק דשיי נקב שלים נשנע שהקרע יוחר לגל עיי נקב נשנע שבריחה לית שהקרע יוחר דהרי כמו שהם לפי שהקב:

ובזה יש ליהלדק דשריו קלה לק שלא כיון לזה דשלמת קבי לי לחשל עור על עוף שהוא דשריל כיון דשנקוב נקיב שי כשיעה שופשקה קשיל כיון שהריו עיגרת עליו כשבי ואלא לאבי שחול קיש דשר נהמה כמי שלחולי שחלחל ושריך שפילין היכי כשבי ושפכי שקום דשרי נקב שהדיו עיגרת עליו ולית שם לילעריך רש לשהמעי גבי עוף. וכיל שפשיש שבי שכיפה שכיל דשור השוף לית שם נקוב רק לגל השלה ולא לגל השער ושפרים נקב עיים לשל נעור נהמה מוכח נחולין שם דנקוב השער שעבר לשבר דשליכ לכתי שר השיער שוער עיג שיער ונשוער שם לא יהיבא נדבי כוצי לשלי נקב דוקא שפילין היכי כשבי דגם על שחוח וקיש קשי היכי כשבי ולפיז הוא דוקא נשר נהמה כוהבי כיון דשוא נקוב נשנע לשל עור העוף שלית נקוב נשנע שבר לשבר חלא עיי שגדר לגל השער והר כמקב השה עי״י חדם ולא כשבי קשיל דכוהבי ולית. ולית יל דשה קשיל דשין חילוק בין נקב נשנע לנקב השה לשית ושפיר מוכח דשין נקוב נשנע לנקוב נשקרים לשל דיחק הוא:

עוד השיל רשי דנקב לית שוכל שהא דשכשרי שם ליג שריו ושיז בחוח הנהי ולית. ולית יל דשה קשיל דשין חילוק בין נקב נשנע לנקב השה לשית ושפיר מוכח דשין נקוב נשנע לנקוב נשקרים לשל דיחק הוא:

עוד השיל רשי דנקב לית שוכל שהא דשכשרי שם ליג שריו ושיז בחוח הנהי ולית. ולית יל דשה קשיל דשין חילוק בין נק

הלימ חיל מחלכים רק מקנרח ושד והוח עיקר דניחמלמי קחמר קם חזנקי נדנק ומופרין נגידין וכמה מופרי נגידי הוח דוקח נגידין ולח נדנק כגון חיגר יכיעה דקיים ונחי החפילין נחיטורח ועיי נחחיים חיים קי ים, וכן לחבר ד' נחים נחפילין כי חחיים קם דכמר עיי מפירים ולח עיי דנק כן חזנקי, נדנק ממי דוקח עיי דנק ולח עיי מפירים כגון ממדנק ד' נחי הרחם להיות חפילין קל יד כמו קמיי קמפרים קם ניחמלמי למיד נמנחות ליל לרך לדנק דנקי דוקח דנק ולח חפירים דנחפירים חכחי חיכח ד' חומות מנפכי, חבל נחחיים דכיקח נחי החפילין חפמר דמיכי ממי חפירים כמו דיוק ומנרים לח עלי לפרם דקחי עיז, ולפ דנקחיים עי חחי דזנקי, נדנק חיכיעה קיים מכחשו וקם מחכי ממי חפירים כמנחר נמנחות ליל וניכיל קי ריים זיל דלקחיים חלחי לחו דוקח דהח קיל גם מה קחמרו בגמרח נמנחות כיכל יפמר הוח לחו דוקח חלח ים ממי דיוק כדחמר ניכומלמי וניכומלמי ממי נין חזנקי נדנק ונין ומופרי נגידין קלי חיכיעה מכחשו וחיכ ליים כמו דמופרין נגידין דוקח דהח ממי לחו דוקח חלח ים דנרי, חבין נגידין נין נדנק כקנע של קיים חבל למהרים מחכיים דחקור נדנק מדחמרי, נגמי, וחיים נגידין וכר עיי, נמרי ס' קיים וחיכ ומופרי נגידין דוקח חיכ ליים וחזנקי, נדנק דוקח קלי, מחכריק

שם ניכיים:

וראיתי גם כיכל שכחב עוד כיון דעיקר הפקול בנחי החפילין שכקרמו קלם מפוס ניחקרעו עוד יותר חיכ כחיוחם עוד חפכימי חרי רק מכיעה חלח יבח חפקול ולימל מפוס ני עוידות וחציל רלי, מכוי חכימל יוידר ס' קלין דחניג דנמי, נמקום חרי ע"י מהיות עיי מכיעה פקול חזמלה כפר נדבר חמקבל טומחה עיים, ודניין קחומי, וחלחר דהריים פ' נפיים דמקומות מם דלרי כל דבר חמקבל טומחה לין מחלי, גו שלין מעמיד נהס מקום שניחחן למעמ שפקול דמקום לימו מעמר נזוחלי, והרחיים נהי מקוומות ס' יים ונחפר כלל ליל קיי חולק יקיל כיון שעיקר הים חמקום עיי מהרם לל ניפקל מפוס שמיעם שפקול עיי הטומחה עיים ולפן קיייל כהרחיים כמעומר ניירד ס' ריים קיים נהגיים וחיכ לכחורם מוכח כן מדברי הרחיים, חך זיל דמדברי הרחיים לין רלי, דהחם נחחם כבר היו שפקול דהייכו חזמלה נעולם ופילפ חפקיל חלח דקנרם הרחיים הוח דנמקום עני, הרי עיי מהרם היכו מם ים נעולם ושוח חוי לריך נמהרם לפל מכיעה זחילה הוח הנדר שלין כלן זחילה לל נעי עיי מהרם ועיי, נחוק יהיו קפיים דמקומות מנוחר כן וחיכ לימו עכין למידך ריידן, חבל חמנ"י חדם חפי' לריים דנ"ז מקרי הרי עיי דבר המקבל טומחה עיים נכידן דיידי נמקום שמיעי, כפלני מעט מעט כיון שלימו פקול מפוס זחילה כמנוחר שם וחיכ עכפיו כפירם היה רק חחכם שחחכר לן מי קלח ומחי פקול מוחר להעמיד נפכרי חלח חחכר כיון דהפפיל עדיין ליפ נעולם דפלי למעט חלח יפ נעולם עיי דבר המקבל טומחה עיים, ומיים כיל דלין דלי, מפס דהחם המקום כל זמן חלח חקרים ליכם פפולה מפוס שעחידים לחפיר ועדיין כפרים הוח וכמיים טנ"י שם וחיכ עדיין לין הפקול נעולם חבל כלן נס פס ים קרע קנן חפחים פפולי, ויד מפוס שעחידי להחקרע כולו כמו נעריפחה דלמרים ויד שם ריעוחה שעחיד ליקב הוי בקוב ועריפה ויד נס קודם שליקב כמנוחר נה' עריפות וחיכ הפקול כבר נעולם שפיר יול דלפ קחמו נעור לחר ומכחיר נעור לחר הפקול שכבר הוח נעולם חיול כללו

נעשה מבי עירוב:

אבל כיל להניח רלים נרוכה מהה דקי"ל חקפיו ס"ם נפופר שנקדק

דנקדק כולו פפול ולח מהני דיבוק וקודם שנקדק כולו כמי פפול לכל דיעה כדלים לה קודם שדבקו וחיכ הפקול כבר נעולם וחפ"ם מהני לי' דיבוק כיון שהפקול קודם הדיבוק חיכו חלח מפוס שנקדק כולו ע"י חחקיעה וכיון שמיבו שלח יקדק כולו כבר ולריעה דלפוכה פפ חפי' נקדק כ"ם פפול וחפ"ם מהני לי' הדקו נאוח ונמצחים פהוח חיכו ניכ שלח יקרע יותר ויכ דכוותי':

מכל הלין טעמי כיל שלח לפקול החפילין ס"ם להם נקב קטן מחמת

חיבוך נקרע זיות שלהם נרחקו ושוד דכפי דעה ני' קופי' ריים נרמנים הקריעה ניריעות ס"ם הוח רק פפול דדבקו ויצ"י ני"ם פפ דגם למיד הוח רק דדבקו וחיכ חפפר דקריעה נחי החפילין כמי רק דדבקו וחין להחמיר כל כך ונחפרי מהרמים כיכל החפלה חיכ לית קלמר ניכומלמי דמגילה כיכל ודוקח' נדנק ולקחיים קלי על ס"ם ומח חקריעה פפול רק מדבקו ולית. קלי על זה כליע ולפעניד לקיים דכמי דלין פפול נקריעה ס"ע מי לחו כליע חריל דלפ רולה לחקן לימ רפלי נדנק ומיי טנ"י קמל קי' מ' רק נחפירים כחיבור ניריעות ס"ם קיל כליע דעוחר נדנק ועוד דכמי דקריעה מדבקו חבל כבר פפלה מהריין היכיל ומכי פפקים נפויע קי' ריים דעוחר לדנק מפלים ולכחות עליו עם פחפר וחפר דלפי מחיים פפול ומיי ממחות לי' ניל

חפפר ס"ם חפר חוח מי ומיי פפיר קלי חליע וחזנקי נדנק:

ועיין נחחיים חריח ס"ק מ"ם נדברי רפי' ממחות ליל לפ לפ לין

חרילן ניכר פפולה מלפה פיכול לעפות מפל רלפ פל יד לרי יוסי דקיל כוותי' דלה נעי לפה לי מנפכי נלי פלייפ שול פ"ג רק פמדנק פרי נחיים עיי דנק עד פלין חרין ניכר מנפחן וחיכ יים לפרם וזנקי נדנק לחפילין ונכ"ג דלפי כפי לרי ולה נפולם פליפס שול דפס לה קיל כרי יוחל דלריך לדנק וכן מורי קלה דברי פפרים פס נפי' ניכומלמי ריש לפלריך קלה נפות' דפמות פכיל, פוף דבר פכל כפפת דלפפיל לין לפפול החפילין פכיל לפי' לפלן דפוקל חפילין פל פפי עדות וכדלי פס כל פכי לפרי'. לפפוך עליפס לפי' פלה נפפת הלפן חבל לפלן דפכפיר פכי עדות דלי כפר ופיל לפכי' והפחפר חפ"ב. ונזה ללה וכנ פל דבר לפת והלליה נחורה וילולה פמרים. ולה פפות פלוחל, ופלך יפל, ורפת כי פלוס לפלך, כפפלך ופפס דלך החופס נלפפנה ונרכה החורה:

עמדם סיק נלוסם נקיק פכיל:

תשובה כ"ח

ני"ם ני לימלה ד' וירח חרכיה לפ"ק:

ברכה ופללה, והיפה פרוחה, לפלמידי לפוני הרנכי פחריף ונקי פפשקק נפוקי חורה, נדולפו חרב, כפריפ יחדל הירם כ', וכפלים:

מכתב מיום ס' הענר קבלתי ודפפיה דנר כפנה על פה פפעיל נקוטרום פוקי חיים דף ח' דפפיל' ניפה נדול', יוסר מדי לנענות פפול' לפי פפקום פכפה החפילין נרחם לימו יוסר מדי לנענות כפיים פפחיים פ' ליד קפ"ם. ולפחם מלפה לון לו נריטינ"ל עירונ"י ליה לפר פפיה דנרי חוק' פהוכיפו מ"קלמר מקום ים נרחם להכים גו שכ חפ"ל ש"ע רים לפס פיעור והניע ממדרם דפ"ש"ל נ' לנענות ומעך לדנר מלן שפ"י רפנ נ' לנענות ומפלקו הנדול' פס פיעור זה למעלה לו למעה כפנ ופנה נרחם וכ' כ' פיעור למעה הוח מדקמי מקום ים נרחם להכים נ' חפ"ל לפל טפי מכפי חפ"ל' ליכה וס' ולפ"ז רלי' פלה לפחות מרוחב נ' לנענות ולין להוסיף על ריחב ד' לנענות כפיעור מקום. חלה דקק' לך מ"ם המחבר ס' ליב חוכך ורוחב חבחים וגופהן לין לו פיעור ולפכיל ים לפס פיעור פלה יפיו נדול' מד' לנענות ודוחק לפרם פלין לפס פיעור למעה חבל ים להס פיעור למעלה גם לפי לפון חפור ליל לפרם ק. והנה דברי הטור העתקה לפי הרפוס נזכרונך כפפר כהגה פלין הפור חחי חבל לפון פפור ולין פיעור מפורם בחלמוד לליכך ורוחב ריבוע הבחים חלה פבפ"ומ"ח רבה כחב פלריך פיפיו ד' חבחים חלבעיים על חלבעיים ולה כהגו כן חלה עופי' חוכך ורוחב חבחים פלה פיעור גם גופהן ולפ"ב יותר ס"ם לפרם דברי הטור כן מדברי הפחבר. ומה שדקדק פהי' לו לפרם פלין לו פיעור למעה חבל למעלה ים לו פיעור ים לדחות דפפוס גופהן ליפו כותב ס"ם פיעור למעלה דגופהן גם למעלה לין לו פיעור ועיי נב"י ס' ליב ומבי"ל

שם פקכיר:

אבל מעיקרל לקיים דבחמת החפילי' לין להס פיעור למעלה ויכול לעפותם נדול' כמו פילה ולפ יפלה חדס פנדול נעפקים חפר מהחלה עיקרי הפיעור ועד מקום פמוחו פל ח"וק רוחב עיי ס' כ"ז ס"ט הוח יותר מד' לנענות רפלי להכים חבל נפחם נכיל לפי לין מקום הפחם החפילי' נרחם יותר מד' לנענות ולפיכך כיון פפפקול קודם הדיבוק ליכו חלה פפוס פקדק כולו ע"י החקיעה וכיון פמוכו פלה יקדק כולו כפר ולריעה דלפוכה פפ חפי' נקדק כ"ם פפול וחפ"ם מהני לי' הדקו נאוח ונמצחים פהוח חיכו ניכ שלח יקרע יותר ויכ דכוותי':

מכל הלין טעמי כיל שלח לפקול החפילין ס"ם להם נקב קטן מחמת חיבוך נקרע זיות שלהם נרחקו ושוד דכפי דעה ני' קופי' ריים נרמנים הקריעה ניריעות ס"ם הוח רק פפול דדבקו ויצ"י ני"ם פפ דגם למיד הוח רק דדבקו וחיכ חפפר דקריעה נחי החפילין כמי רק דדבקו וחין להחמיר כל כך ונחפרי מהרמים כיכל החפלה חיכ לית קלמר ניכומלמי דמגילה כיכל ודוקח' נדבקו ולקחיים קלי על ס"ם ומח הקריעה פפול רק מדבקו ולית. קלי על זה כליע ולפעניד לקיים דכמי דלין פפול נקריעה ס"ע מי לחו כליע חריל דלפ רולה לחקן לימ רפלי נדבקו ומיי טנ"י קמל קי' מ' רק נחפירים כחיבור ניריעות ס"ם קיל כליע דעוחר נדבקו ועוד דכמי דקריעה מדבקו חבל כבר פפלה מהריין היכיל ומכי פפקים נפויע קי' ריים דעוחר לדבק מפלים ולכחות עליו עם פחפר וחפר דלפי מחיים פפול ומיי ממחות לי' ניל

חפפר ס"ם חפר חוח מי ומיי פפיר קלי חליע וחזנקי נדבקו:

ועיין נחחיים חריח ס"ק מ"ם נדברי רפי' ממחות ליל לפ לפ לין

חרילן ניכר פפולה מלפה פיכול לעפות מפל רלפ פל יד לרי יוסי דקיל כוותי' דלה נעי לפה לי מנפכי נלי פלייפ שול פ"ג רק פמדנק פרי נחיים עיי דנק עד פלין חרין ניכר מנפחן וחיכ יים לפרם וזנקי נדנק לחפילין ונכ"ג דלפי כפי לרי ולה נפולם פליפס שול דפס לה קיל כרי יוחל דלריך לדנק וכן מורי קלה דברי פפרים פס נפי' ניכומלמי ריש לפלריך קלה נפות' דפמות פכיל, פוף דבר פכל כפפת דלפפיל לין לפפול החפילין פכיל לפי' לפלן דפוקל חפילין פכיל לפי עדות וכדלי פס כל פכי לפרי'. לפפוך עליפס לפי' פלה נפפת הלפן חבל לפלן דפכפיר פכי עדות דלי כפר ופיל לפכי' והפחפר חפ"ב. ונזה ללה וכנ פל דבר לפת והלליה נחורה וילולה פמרים. ולה פפות פלוחל, ופלך יפל, ורפת כי פלוס לפלך, כפפלך ופפס דלך החופס נלפפנה ונרכה החורה:

עמדם סיק נלוסם נקיק פכיל:

תשובה כ"ח

ני"ם ני לימלה ד' וירח חרכיה לפ"ק:

ברכה ופללה, והיפה פרוחה, לפלמידי לפוני הרנכי פחריף ונקי פפשקק נפוקי חורה, נדולפו חרב, כפריפ יחדל הירם כ', וכפלים:

מכתב מיום ס' הענר קבלתי ודפפיה דנר כפנה על פה פפעיל נקוטרום פוקי חיים דף ח' דפפיל' ניפה נדול', יוסר מדי לנענות פפול' לפי פפקום פכפה החפילין נרחם לימו יוסר מדי לנענות כפיים פפחיים פ' ליד קפ"ם. ולפחם מלפה לון לו נריטינ"ל עירונ"י ליה לפר פפיה דנרי חוק' פהוכיפו מ"קלמר מקום ים נרחם להכים גו שכ חפ"ל ש"ע רים לפס פיעור והניע ממדרם דפ"ש"ל נ' לנענות ומעך לדנר מלן שפ"י רפנ נ' לנענות ומפלקו הנדול' פס פיעור זה למעלה לו למעה כפנ ופנה נרחם וכ' כ' פיעור למעה הוח מדקמי מקום ים נרחם להכים נ' חפ"ל לפל טפי מכפי חפ"ל' ליכה וס' ולפ"ז רלי' פלה לפחות מרוחב נ' לנענות ולין להוסיף על ריחב ד' לנענות כפיעור מקום. חלה דקק' לך מ"ם המחבר ס' ליב חוכך ורוחב חבחים וגופהן לין לו פיעור ולפכיל ים לפס פיעור פלה יפיו נדול' מד' לנענות ודוחק לפרם פלין לפס פיעור למעה חבל למעלה ים לו פיעור ים לדחות דפפוס גופהן ליפו כותב ס"ם פיעור למעלה דגופהן גם למעלה לין לו פיעור ועיי נב"י ס' ליב ומבי"ל

שם פקכיר:

אבל מעיקרל לקיים דבחמת החפילי' לין להס פיעור למעלה ויכול לעפותם נדול' כמו פילה ולפ יפלה חדס פנדול נעפקים חפר מהחלה עיקרי הפיעור ועד מקום פמוחו פל ח"וק רוחב עיי ס' כ"ז ס"ט הוח יותר מד' לנענות רפלי להכים חבל נפחם נכיל לפי לין מקום הפחם החפילי' נרחם יותר מד' לנענות ולפיכך כיון פפפקול קודם הדיבוק ליכו חלה פפוס פקדק כולו ע"י החקיעה וכיון פמוכו פלה יקדק כולו כפר ולריעה דלפוכה פפ חפי' נקדק כ"ם פפול וחפ"ם מהני לי' הדקו נאוח ונמצחים פהוח חיכו ניכ שלח יקרע יותר ויכ דכוותי':

מכל הלין טעמי כיל שלח לפקול החפילין ס"ם להם נקב קטן מחמת חיבוך נקרע זיות שלהם נרחקו ושוד דכפי דעה ני' קופי' ריים נרמנים הקריעה ניריעות ס"ם הוח רק פפול דדבקו ויצ"י ני"ם פפ דגם למיד הוח רק דדבקו וחיכ חפפר דקריעה נחי החפילין כמי רק דדבקו וחין להחמיר כל כך ונחפרי מהרמים כיכל החפלה חיכ לית קלמר ניכומלמי דמגילה כיכל ודוקח' נדבקו ולקחיים קלי על ס"ם ומח הקריעה פפול רק מדבקו ולית. קלי על זה כליע ולפעניד לקיים דכמי דלין פפול נקריעה ס"ע מי לחו כליע חריל דלפ רולה לחקן לימ רפלי נדבקו ומיי טנ"י קמל קי' מ' רק נחפירים כחיבור ניריעות ס"ם קיל כליע דעוחר נדבקו ועוד דכמי דקריעה מדבקו חבל כבר פפלה מהריין היכיל ומכי פפקים נפויע קי' ריים דעוחר לדבק מפלים ולכחות עליו עם פחפר וחפר דלפי מחיים פפול ומיי ממחות לי' ניל

חפפר ס"ם חפר חוח מי ומיי פפיר קלי חליע וחזנקי נדבקו:

ועיין נחחיים חריח ס"ק מ"ם נדברי רפי' ממחות ליל לפ לפ לין

שאלה מעמיעות הקונ' ורחקוי' ופוקק' לחרוכי' דמקום שרגילי' נרחם לחכחם תפילי' בקבם נכיל לית יחיר מי' לחבעות הוא לחמת כבן ואם שחפלי' נדולי' מה שפלי' לפעביר הוא דמקום שכחת תפילי' שנרחם הוא במקום שמוחו של מיסך רוסם ולרעת שרגילים במקום שמוחו של מיסך רוסם לו לחבור כמי דעתו כדעת שרגילים ע"י נב"י כי כיו יליפ' מקרחי נמכחות ליו וכיון דכרחם ומכיל דמקום זה בקבם נכיל לית יחיר מי' לחבעות מעילה אם שחפלי' נדולי' מה לית יכול להכיחם במקומם ולית מקיים מטה תפילי' חלה שלין פסולן נגופן רק מחמת שרחם לו מקום להכיחם ומעילה מוכן בעם שחיחורה ומעברחה כריכי' להיות רק י' לחבעות ד' ארי חיחורה ומעברחה דשפילי' חלינ כמעחר ק' ליב קמיד ולריכי' להיות נ"כ נמקום שכחתן, ופי"ו מיין ק' ליד בחמונה דקיל שלין מקום נרחם להכיח נ' תפילי' ולבימחו לדעת חמי' דסומק רבא דלריכי' להיות נ' לחבעות כמי דפומרי' לעמוחן נדולי' מה חבל כיון דלין מקום לנ' תפילי' לריכי' לדקדק שיפ' שחפילי' קטים קלא מי' לחבעות:

אלא דנחמת מי' קלא מידוק נעיכי דברי הפור שכחב ולין מיעור

מפורש וכו' חלה שנסיפוסק רבא כחב וכו' ואמאי לא חביל יוחר דברי חמי' שחביאו חוסי עירוני' הכיל לחבל שחדקדק יראה שים מילוק בין דברי חמדרש ובין דברי פימוסק רבא דבדברי חמי' דפישוק כנ' לחבעות משמע שם חחיחורה ומעברחה וכן משמע משחק שהביאו חוסי מלין שנכוכו לא ס"ו רק נ' לחבעות לחבל לפון פימוסק רבא פחביל חמור הוא שלריך שיפ' דחביס לחבעים על לחבעים שם חחיחורה ומעברחה דנחים לחדל חין מחיחורה ומעברחה יהיו רוחב נ' לחבעות דמעברחה ואחאי לית נכלל דבוה ליש לחבעים על לחבעים שברי המעברחה ליש חלה נלד לי ואיכו מרוצע וכיון דמעברחה הוא בללמית כמו מיחורה ואיכו נכלל נם חחיחורה לית נכלל, וכן משמע מחילת דברי חמור שכי ואין פישור וכו' לחורך ורוחב ריבוע הנחים וכו' ואיכ רק לחנחים קלי ולא למעברחה ומעילה דלא קלי כמי לחיחורה כ"ל ולכן לא חניח המדרש רק פסימוסק רבא:

ולפי"ז חרי רוחב חרבועה מעחר נמדיע קוסי' כ"ו פחות לפחות

כחורך שעירה ומצוחר נרעיכ פיע מקיע פיע דמיעור חלבע הביבוי הוא כחורך שחי שעורות נריוח ואיכ רוחב חרבועה כחלי חלבע ואיכ רוחב נקב המעברחה הוא יוחר לחמחת נחמחת היכי יהיב ושבי עור המעברחה ורוחב חחיחורה מלד זה ולד חשכי הוא שרבה יוחר מחלי חלבע ולפי"ז כי חמרי דמקום יש נרחם להכיח שחי חפילי המקום הזה הוא יוחר נדול מחמם חלבעות ורק לרעת שרמיב שחאחתי לעיל שמקום זה הוא נרוחב שרחם הוא רק משם יוחר מד' חלבעות כרוחב החיחורה משכי לחד' חבל חק קיל דמיעור זה הוא בניבה שרחם זעיז כמרים נ"י ק' כיז והיכ הוא יוחר מחמם חלבעות ולפי"ז יכול לעשות הבים עם החיחורה ומעברחה יוחר מחמם חלבעות וחכח מדחתי חפלה של רחם שלי ריבוע הבית והיכו יוחר מני חלבעות, שוחקות ועם המעברחם וחיחורה כמו נ' חלבעות וחלי חלבע ושוא חפלה נדולה ולא חפלה קלרה ולף משמ' חפילין נדולי' מה מיע קרוב נעיכי שלין שמ' עם חחיחורה ומעברחה יוחר מחמם חלבעות שוחקות רים מקום נרחם להכיחם ולין להרעים נמציל זה לפעביד. ורי יעחור רינן ויוסיע לך ולכל חכלרים חליב לפרכסה מוכה לעקוב נחורה לפמים מחך הרחבה חכוה חנות הקדושים יעמוד נמו להללי'חנו נחורה

הללוחה הכפם וחנוך כנפחל וכפם רצך הכלחן דופיה נחחבה:

עמרם חיץ נלוחם נקיק הכיל:

תשובה כיט

....

שילית ני־חרפחלו ד' לפי ויצרך חוחו פם חרפיב לפיק.

שלומים מרוצים, כפל וכרצונים, לחלמידי חכוני הרבני החריף

ונקי, חים מהם, לחורם ולחעודם, מהרצין כי כחור

נחיר יפי פלוס נחילך ופלוח נחלמפחיך וכחלים:

אחרי הודיע מפלומים פמוך וכי מכחבך מעפיק הענין נח חלי וממחכי

נכל מוב לך חכי להפיע על מחלוחיך וחכח פחלה נפחים החחד חם שחבר ליקח הנחים של חפילין דרמ"י לפי"ם. הכח נפור ופריע כי ליד פפקיק פלא יכח נ' חזוחות נכים חחד פחחרינו חוא חלל ומקור להכיחו נכים חפילין חלא יעפה פני כיפ' וכר' ונפוקריע כי מיע חקור לפחות חפילין של רחם ולעפותו של יד ואפילו ליקח לרעתה ומפ ולימן נפלל יד לחקור מפני פחין מורידין מקדופה חפורה לקדופה פלה ופל רחם קדפקתו חפורה וכר' וחוא מנאי מכחות ליד עיפ וחייפ נפחיקחה לעה דקיל פזמה לחו פילחה ולפיד פזמה פילחה אפילו נחרחה חם לח חחבי עליהו מעיקרא עיפ וחיכ כיפ חחין מורידין לחבר חול ופפילה פלא קלי כמי לחיחורה כ"ל ולכן לא נחבים חפילין דרמ"י פחת דרמ"י חוא חול ולרמ"י קדופי' ולחקור לפורי"ד מקדופה לבבר חול ולפילו לא חכיח מדין חפילין דרמ"י פשלום מיע נחזמנה לבוץ חקדופה כיע שחדו חזמנה מילחא פיא ע"י מנ"ל ק"ו מיע פקיו:

אלא ריפ לעיין לפימים פמיע לרים ר"ק קנ"ע נמפיי דחא דחין מורידין מקדופה חפורה לקדופה קלה חוא רק מדבנן ומזקפחא מחביעא רפי נמנילה כיע ממחכות פעפו לוחפ ליפו למחנה חוא רק לחקפחא נפלפא ופי"ו נפרע פם מה פחקי על דרפה זו ופי"ו מכחות ליפ חביעא רלי' מפקיפים כיע ומרפיפים פיפ מכלי מקדפ דבנדי כפן נדול לקורי' לחדיוק דוחכיחפ פם חא לאו חכי מוחרי' לחדיוק מיפיע חף פפורין מקדופה חפורה לקדופה קלה וחכה זה פפוע רחקים פפפוקיע נפ' ליד חכיל כחנו לפן פחחד מחפ חל מיע לית חול נמור פרי ד' פרפוים פחפילין ורלי קדופה יפ נחפ פחפ פרפוים פל חורה ויפ נחפ חזכוחה חרגה כרחפיק ניוחע מי וחיכ נפ חקליפ לף פלין נחפ קדופה הפילין לפ לין הפרפוים מוכיפים נה כדיפ ויע לא נרע מחפמוקי קדופה כפו ליק פפרים וחחוה נפיפן קכיר קיפ פיפ נחפ קדופה קלה חלא פיפ פחחד פחפ חל פי פלין נו קדופה חפורה בקדופה חפילין ופעפה חפילו כחפר דנפ לרעה פפיפ חכיל דוקא חקדופה חפורה לקדופה קלה חר רק לי דרבנן חבל לפול נפור פר פיכול חבל חפפקתה נעלפא דעיפ לית רוחב ני חלבעות דפעברחה וחלי לית נכלל דבוה ליפ חלבעים על חלבעים פחרי חפעברחה לית חלא נלד לי וחיכו פרוצע וכיון דפעברחה הוא חלבעית כפו חיחורה וחיכו נכלל נם חחיחורה לית נכלל, וכן משמע פחילת דברי חפור פכי ואין פישור וכר' לחורך ורוחב ריבוע הנחים וכר' וחיכ רק לחנחים קלי ולא למעברחה ומעילה דלא קלי כמי לחיחורה כ"ל ולכן לא חניח המדרש רק פסימוסק רבא:

ולפי"ז חרי רוחב חרבועה מעחר נמדיע קוסי' כ"ו פחות לפחות

כחורך שעירה ומצוחר נרעיכ פיע מקיע פיע דמיעור חלבע הביבוי הוא כחורך שחי שעורות נריוח ואיכ רוחב חרבועה כחלי חלבע ואיכ רוחב נקב המעברחה הוא יוחר לחמחת נחמחת היכי יהיב ושבי עור המעברחה ורוחב חחיחורה מלד זה ולד חשכי הוא שרבה יוחר מחלי חלבע ולפי"ז כי חמרי דמקום יש נרחם להכיח שחי חפילי המקום הזה הוא יוחר נדול מחמם חלבעות ורק לרעת שרמיב שחאחתי לעיל שמקום זה הוא נרוחב שרחם הוא רק משם יוחר מד' חלבעות כרוחב החיחורה משכי לחד' חבל חק קיל דמיעור זה הוא בניבה שרחם זעיז כמרים נ"י ק' כיז והיכ הוא יוחר מחמם חלבעות ולפי"ז יכול לעשות הבים עם החיחורה ומעברחה יוחר מחמם חלבעות וחכח מדחתי חפלה של רחם שלי ריבוע הבית והיכו יוחר מני חלבעות, שוחקות ועם המעברחם וחיחורה כמו נ' חלבעות וחלי חלבע ושוא חפלה נדולה ולא חפלה קלרה ולף משמ' חפילין נדולי' מה מיע קרוב נעיכי שלין שמ' עם חחיחורה ומעברחה יוחר מחמם חלבעות שוחקות רים מקום נרחם להכיחם ולין להרעים נמציל זה לפעביד. ורי יעחור רינן ויוסיע לך ולכל חכלרים חליב לפרכסה מוכה לעקוב נחורה לפמים מחך הרחבה חכוה חנות הקדושים יעמוד נמו להללי'חנו נחורה

הללוחה הכפם וחנוך כנפחל וכפם רצך הכלחן דופיה נחחבה:

עמרם חיץ נלוחם נקיק הכיל:

תשובה כיט

....

שילית ני־חרפחלו ד' לפי ויצרך חוחו פם חרפיב לפיק.

שלומים מרוצים, כפל וכרצונים, לחלמידי חכוני הרבני החריף

ונקי, חים מהם, לחורם ולחעודם, מהרצין כי כחור

נחיר יפי פלוס נחילך ופלוח נחלמפחיך וכחלים:

ומה פפחלה חם לצרך פפחיפו כפמיפו פעם רחפון חפילין דרמ"י

חכח דעח פפיך ניוכ ק' כיח פקיפ פחין לצרך פפחיפו על פום פלוח פחיפ נפח פחק פזמן לפילו כפעופה חוחה פעם רחפון ועיין נפיך ק' רפיפ פקיפ"ז וכן דעח פציל ק' כיפ ופיפן רכיפ פקיפ לפל דעח פרי"ז ק' כיפ דכל פלוח פפחפ פעפה נפעם רחפון פצרך פפחיפו פיפ. וכ"ל דפרי"ז ופציל חלי לפיפחיפו דפציל ק' רכיפ פקיפ כחב לפל על פפרים פדפיפ חיפ פצרך פפחיפו דפלוח לחו ליחפות כיחפו וכנר חק' רפציל נפוכה ליש ופחר רחפוכים חחת דלפ"ב חת פיחחר נעפיות חפלוח פפקפל פכר נעוחיז ופעוחיע וח"י דלפ חפיע ק' נחיפיב חלא כפפכה פנופו פל ליקור לפל כפחין הכחה פנופו חלא פנורפ לו הכחה וריוח פפוקיע חיפ הכחה פן חליקור פ"יים ועיין נפרי"ז ק' לכיפ פקיפ חחת דכחב פפ נפורפ דנבר פדפ פצרך נפעפ חקכין דפכ"ל דפעפה פקופה נגר לעפות פפעו פלנעם פצרך פפחיפו חעפ"י פלרך ליעו חוחו לחיפ לעפות פפעו פלנעם חעיב דיכוק פיין פן חחכחה פחחרי' נחרכות כיפ קיעו ניז עדפה חוחן ליכידת

גמרים לעצמו׳ מלין מכאן ביכרת מיד אבל מגיל סם מקיא כתב דוקא כמקטה כלי כמו מחוא אבל אם קטם ככף וכתן לתוכן לעצמו כלי לית מנרך אלא כמיממעם בו דחמ קיל לוכן קיבה בעצמה כלי, ועיין נמחניים סם מה מחמם עליו ומה מחניה סם לפעניד כרחם נכוכה מגיל דסעמו הוא לחיט מנרך בעצמה קכן עכוס דעדין הוא רחוק מן החכמה אלא דקמי׳ עיז קומי׳ מיד דחמ מרחים מדעמה ליידרם נעמים ומם ניכ מחכמה רחוקה אבל יש לחלק דכם מכמה נא מעילה ולית מחוסר רק זמן ולאו כמחסר מעמה דמי אבל כאן מחוסר מעמה לכן לית מנרך, אלא דאיבעי קמי׳ כמו דאמרינ כל העומד לעכוס מעט כלי כעפוי דמי לעכין זה, אך נחוסם ניק ניו עיב דיה כל ובחולין פ׳ עיג דיה דכעה מעולה דחמ דאמרינ נכיב כל העומד לחיות נעפה הוי כאלו כבר נעפה היינו דוקא כשהיו מחוסר רק מעפה אחה שעומד להעשות אבל אם מחוסר שני מעפי׳ לא ועיין מחים יוד ס׳ קלים וכיב מחוסר שני מעפי עפיים ככלי וקכין מיד שאוכן למיד חוכן קוכה בעצמה כלי ולים כל העומד להעשות כעפוי דמי ולכן לית מנרך בעצמה קכי׳ מפוס דהוי מכמה רחוקה, ומים מגיל דחמ קיל, ליל דחמ ליכא מיד וכים מחניה סם אלא שהוא הניה דחמ ליכא מיד דאין חוכן קוכה וכו׳ וכי׳ לפי דכאו לפיים לים חוכן קוכה, ולפיז לדעה מיז דנם על מכמה רחוקה מנרך בעצמה קכין שפיר מנרך גם על המלוה כשעומה שוחה פיל דאף דלאו ליהוה נהנה מיה מיהנהי שים שכר עוביז ושכר עוביב כקומ׳ דשניל ואף שאין מכמה ליכרת מיד ושוא מכמה רחוקה אבל לדעה מגיל דעל מכמה רחוקה ליכו מנרך גם על עפיים מלוה פיל ליכו מנרך שחחייכו מפוס דלכחיב ואי מפוס שכר עוביז ועניב הוי מכמה רחוקה, ולייד ליידה בעפים דמכמה נאה בעבע אבל מכמה שכר עוביז ליכו נאה בעבע המלוה כמים דמניין נאמעם ריש ואדרא ופ׳ בחוקומי ושכר עוביב שהוא בעבע המלוה כמים דמניין שם אפשר דליכו מנרך על מכמה רק על הגוף ועוביב הוא מכמה הגוף אפשר דשכר עוביב ממוכר עוד מעפי׳ הרבה וגם ליש עיז שחחייכ כיון שהוא חיוב ואי׳ כפם בעוביב, וכיון דקוני׳ דעלמא דנקוכה נגד לעפוה ממכו מלבוש שליכו מנרך בעצמה קכי׳ מפוס דהוי מכמה רחוקה וכדמעמע כמי פ׳ הרבינ וכמים מגיל שם וגפ׳ כיב לין לנרך כמי על עפיים מלוה פיל:

והטור סימן כיב כתב העומה לילים לעלמו מנרך שחחייכ ואמה ני׳ לאחי לי כתב כן גם גבי חפילין, וליל דהכא נקוכה כלים הדפי׳ גמור׳ מנוחר נפ׳ רכיד דמנרך שחחייכו בעצמה קכי׳ דאז ביכרת הכאתו ואקדיש מיש נאקיל על מה שהניר פלפי פ׳ יוד חוש ג׳ בעומנו נפכין פל עיז כימא מללחיב עיש וכחבתי דפי׳ מללחיב היב שלין כאן הכאה נוף רק הכאה נפם ונפמה ועיין נרמ׳ קוכה ליל עיב דיה ואם נפל ולפיי ודאי אם לאו חומרי׳ הרי הכאה הגוף לאכול יכול ליהנות אלא שחחים ומיש שוחנו רק אלא לאכול מ׳ חח חרי רק הכאה נפם לי הכאה הגוף ומללחיב אבל אם חומרי׳ לחיפך הוא רולה נעלוה הפם אלא לאכול בלי שחחים ואיב מ׳ ליהנות הכאה הגוף בלי שחחים ואיב כפשוחנו חרי הכאה הגוף שים לו מה לאכול ופפיר אסור נפכין פל עיז עיב ואיב אלי חומר הוא רולה לקיים מלוה הפי׳ אלא יכך לנוף נפלים פל ד׳ כנפות אלא ליליה ואיב כי זמן שאין עליו ליליה אין לו נגד ללנוף לכן כפעופה עליו ליליה הרי יש לו הכאה הגוף שים לו נגד ללנוף ופפיר מנרך שחחייכו מה שאיב נחפילין דליכא הכאה הגוף ומללחיב חיכו מנרך שחחייכו:

ובהכי ניחא נמי מה שהעור נפי׳ שים מנרך שחחייב נפדין הבן עפמים הריגים סימן קליח וחאר אלא למה מקרו נרכה לכהן נפיב יותר מנשאר ונחכות כהוכה כמוכה נהפ יול דנשאר מחכות כהוכה חיכו עופה הכהן כלוה רק חיוכה נמחפה מפולחן נגוה אבל נפדיב הפיי שאיכו עופה עלוה וכי חיא זכה נבן ומוחו לאב נפדיוכו וכי עיש ואיב נפדין האב זוכה נבנו ים לו הכאה הגוף כקוכה כלים הדפים ופפיר מנרך שחחייכו:

אבל חכחי קומי׳ על הרמ׳ דכחב ביוד פ׳ כיח דמנרך שחחייכו על כיקוי כמוכקה נפיח וכן נפי׳ רפים כחב דמנרך שחחייכו כשמל נמ הנכור ומיש לא כחב כן גבי חפילין, לל ליל קנרא ׳פרה דמי דאמרינן מללחיב אלא לעול על לוחרו עיין רפי׳ ריח כיח עיח ריח ללחיב היינו דוקא נמלוה דמי׳ עליו לו חפי׳ על כל ׳פרחל אלא דכי׳ פוכן נה אבל כיקוי דם לאו עלי׳ דידי׳ לחוד דמי׳ רק על כל ׳פרחל כדילפינן נמולין פ״ק מדכחי׳ וחומר לנבי ׳פרחל אלא שהוא קודם לכל אדם לזכות נמלוה זו מדכחיב ופסך וכיקה מי שפסך יכפה כדילפי׳ כמי אחם וכן נמילה המלוה רמי׳ על כל ׳פרחל כדילפינן נקידושין כיש עיח מהמול לכם כל זכר רק אחב יש לו קדימה נמלוה זו מיחל לחברחה וזה לא אמרינ דכיכן לעול על לוחריהם רק לזכות ולגדולה ולהפלרה וכל שהוקף האלוה אחם לריך לפלם יוד אחוי׳ נפגיל שפפקידה המלוה ואיב כיכוי ומילה שפיר יש לו נאחר אלוה נעצם אלוה ולכן שפק רמיל דמנרך שחחייכו אבל לא נאחר אלוה כגון

חפילין ומחה וכדומה לכן כיל אלא לנרך שחחייכו כשמכיח חפילין נפיל ומי שרולה לעלות ידי כל הדעות דכן ניב דעה פרמנים פיל מנרכות שיש למנרך שחחייכו על חפילין אלא יש עלה היעולה מנדולי עולם לנרך נגלה שם ומלכות או מילמד דין זה למנרך נחי׳ לחייב שחחייכו וכו׳. ועל חפילין דריש נלחחיב אין לנרך שחחייכו דכנר ניל שחחייכו על חפילין דרמי׳ מי שניל: רמיל יוד ס׳ רלים פיז ופיל שם וכנר כהג עלמו כרמי׳ ליל. ויש כמדומה לי שאלחנך היה לעלמך ולא שכחב נפרים ס׳ ליל אלא יעשה בן אלא מי שחוחק למפורסם נחכידות ולא כל הרולה ליעול לה השם יעול מיש נזמן הזה שהזר פרון נמילוחו כל הולך נדרך היפר והוא בן תורם רלוי ליעול לה השם להכיח חפילין דריש ונפרש נמקומות האחקדמי׳ ואחחיבי׳ שחפילו קלי הדעה עופי׳ כן. אבל יש ליחר אלא יקיש דעחו ואם ככחוב נפרש ס׳ לית ולים ואלא יהנר נהם דנרי נעלים ומקרי׳ ולהיב כי אם עשי׳ אך נחפילין דרמי׳ אכח הכם ככל סמון נים שרחיל נדור הזה נעושיר אבל נחפילין דריש מי ניקש זאת מידם להיות מופלג נחכידות ולהחליף ד׳ נרייש להיות מופלג נחפלות ולזלזל נהם. לכן יש ליחר מאוד שיחי׳ כאח להם ולאיש לו. ועזה לחהם שלום וניחך שלום כשפחך וכשם רנך הכאתן דומים:

שמרם היק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה לא

שילית ני־לוימלו יעיל.

שוכים לאומפלח ומיפלנ, מלא פלנ, כמוים יודח שוולרן כי׳ נקיק חנרחהם:

שני מכחניו חניעני ועל של עמה נאחי אמר הניח קומי׳ פרמניד ליש נמחיחה כוללות מיב חות ני חהת דשקיק נחיה ס׳ ניל דקמן שפול לכחוב חפילין מפוס דכחי׳ וקפרחם וכחנחם כל שלמו נקנירם ליכו נכחניהם מהא דמכפרי׳ ניוד ס׳ לי קים שחעם קמן נאחרי׳ עניב ואמאי לא דקמ׳ כמי חנחם ואכלה חוחו שהוא נר זניחה לכול מחנחו כמים שרחים ריש חולין נשם ר׳ לעכין שחעם נכרי עיש ועיין מיך קיח שקכיז. ולפעניד כרחה דחוק ניחין כיב שק׳ אמאי חפקין כמרי׳ לכחוב נט נגדול עניב אח לאו נכי כריחות כימא ומי׳ דקמן אחי לכלל נר כריחות לכמינדל ומיש לכשחפשו עיש ושוא אלא אח כחב רש׳׳י ניחין יוד אחא לפריך נערכאות ושא לאו ניב כיכוי דכחי׳ וכחב ונחן מי שיפנו נכחניהם שפנו נכחניהם ואיב עיש אכא דחפיב קמן נר קנירם חולין ואחי לכלל חיוב קנירם. וכיל לפמים חוש נשנה דקליל דיש ושוין דמקחנר דמילה אם עבר זמנה לא נפלה שלוחה מילה עלמה שלוח מחויב נאי הוא עושה נאי שלוח בני אלא ס׳ חבר ומל נפי׳ אבל קוכה ולילים ומחה נכל יומא מחייב נאם ואפי׳ קיימ היום חיב לקיימם למחר אלכך כשעבר היום ולא עשאה מלוה היום לא יקיים עוד לעולם עיש. ולפיז אלי לומר דנאפילי׳ ליש אחי לכלל קנירם לכמינדל שהרי לא יהי׳ חיוב קנירם אחרת אבל לכלל חיוב קנירם דאחידא לא יבא לעולם ומי שאינו מחויב נחיוב קנירם דאחידא אינו נכחניהם דאחידא אבל נם אין כאן חיוב כהיכם רק שהוא נחוכה כהיכם שפיר אמרינן שהוא נוף הכאה. ולפיז מיוקב קומי׳ שמניד הכיל דנני שהיום שמי כיון שאין חיוב לשהות ולאכול נכל יום שפיר אמרינן כיון שהיום לכלל נר זניחה כמינדל אכול מחנחו ואיש:

ובזה לדקי דנרי מגיל פ׳ יוד פקיב דקנן שפול לעשיית ליליה כיון דאינו נלניחם ליליה דאחידא דמלות ליליה דאחידא:

לא יקיים לעולם כמים הוש הכיל אינו נעפי׳ דאחידא:

ועוד כיל דנר אדם למים שאמניים פיש ממלכי׳ ס׳ דניב מיב על אחר מסיח ואל נאר מסיח נכיש אלא ניחנו פישרין אלא ליפרחל נלנד עיש ועיי׳ חנרי שרחים ריש כלל פ׳ שכ׳ דנן ״נ שכי ריום מ׳ לנדלות הוא נכלל פישרין הליש עיש ולפיז ניב קמן מיב נכל מלות ניב דהא לא נאמרו פישרין לניב ומים שאמניים שם פ׳ סיב אין עוכנין חנוי מניב לפי שאין נכי מלות כאר כי אחים יוד ס׳ קפיד דהיינו דוקא נקמן אלינו נר דעת דפיחיו ולולנו אנוב אוכן אבל שם הוא נר דעת מיב נכל מלות ניב אף אלא שגיב לכלל שכי ולא פישני גדלות עיש ועיי׳ נפי ניש יעקב לאנאון מליקא זיל נפוני דפים. ולפיז לכי חומר דאפי׳ מי קמן אריב אין ניב מלוה לפטרו ואפי׳ מי שפי לי׳ ניריש מוחר מחיח נכל ליקורין חון שדם ושלים ומוחלת כאכני עיי׳ ני׳ אריח פ׳ שניב דיקוי דוקא אלא לגאוי נשם אלא ׳פרחל אבל נדנריש שנלמנו נשם ניב כין שניב קמן מלוה נשם ככיל נם ׳פרחל קמן מלוה אפוה אליכא מידי דלי׳פרחל שרי ולכנרי:

לאור כדאמרינן נקכשדרין כיש ושלין ליב ועיי׳ אלאי פ׳ קיב:

ומעתה ׳פרחל קמן מלוה על לאמסיח ונמסים ופפיר אר נר זניחה

כמים

כ"ש שכן שנשתם כ"ר. ויש שאומרים דהמחתם צא להמיר שאקוד ומי לך דעמחיפה מרי ולא נמיחיה ושומר שקמן נמחתו מרימה נגני מעיים ולחיילו נשודה מפרכשם לף לחקור לניל לילים מי ליכה מדי ושפיר טוי בר אייחם ולכן מחיפתו כמיחה ולים. ובמה שכתי מחתם בנרכה שחורה:

עמרם היק גלוחם נקיק שכיל:

תשובה ליב

ניח ג. לחיפחלו יום ג' לפי וילה מרחיים לפיק.

רוב נרכות ושללחות, שפיע ד' נשפך נלחלחות, נכי חיב שחלחיב חיב כשיח ילחק יעקב כי נלוחם רב דקקל ירלחי נשפיע וכחליים:

כתבך נח לחי זממע ולח הרשבי מרדומי לחיות עם ממחר להשיב עד כי מלחתי מרנוע' מעם, ולחפר הפלחה על דברי מגיח סי' חליד שכחב לעכין נרכת החיית שם חוח כעור כל חלילה דלריך לנרך דשחלילה לח חי' דעתו לפעור רק ליום ולילה עיים, וכיחה דשמגיח קונר כדעת חניח קופי' חרמיב דקונר דכשחחר ושוכל מחר מנרך והייט מעמח דכל לחם דעתו מן שסקים שלח חני' שנרכה פוטרתו חלח עד שעם מיחור ויחכל כי חז יחזור ויענך. ונעיכך יפלח שדברי מגיח סימני עלמם שכחב נפי' חרמיל שקיע לחמוח על שניח הכיל דחמו מי שים לו לילים ויכוון שלח יפטרנו נשרכתו חלח עד חלות וכי יחזור ויענך נחלות חז ודאי ליחל עיים, ולייחם לפיין נפי' מחרע שיק חויח סימן ח'. שמע מני כי לקיע והחילוק נחיל ניכיסס הניח שם כחב דאף שם לח ילח מן שסוכה כלל כל היום חפיי כשחחר ופועד אחר ומנרך וכן המגיח מייני שהוח לעם נלילים ולח שפסיק כלל ומשמיים חמלות נזה שפיר כחב מגיח דלח מהני דעתו שלח יפטר נשרכה חלח עד חלות חו עד שעם לכילה דדעתו פועי חוח זה שהילה לנרך נרכה לנטלה כיון שלח שפסיק נעשיים המלוה ומלוה אחת ומשכחת הוא זו ודאי ינרך שכי פעמים לנל נשרכת החורה הלח נאמת ומפסיק מלימודו נעזקיו ולכילה ושחים ושליכה לניהיב ושפלה וכדומה ושי דלחו לנרך נכל פעם כשחחר לילמודו רק כיון דכל שעה מחיב ללמוד חיט מייחם דעתו ולכן לחיל לחזור ולנרך כמיים תוסי ולחיים ורי' נשרכות יח ועיי' נשומיב חויח סימן ויו ולחיב הח דחיל לחזור ולנרך חוח רק מסוס דהי' דעתו לפעור הכל ולחיב שפיר כחב מגיח דלח חי' דעתו לפעור רק ליום ולילה שוב לריך לנרך דשח נאמת הי' שפסק נעשיים מלוח לימוד החורה ולינו פעור רק מסוס דלעתו לפעור לנל כיון דלין דעתו לפעור יותר שוב חיב שלריך לחזור ולנרך מסוס שפסק ולים:

ומה שכיל עוד זה שהנה נאמת ים להפליג על גוף הדבר שאנו כוחבי' לומר נכל יום נרכת החורה כיון דמלות לימוד החורה חוא חעיד כמיים הרמבומי' נברכות הכיל ועיי' נפי' סי' מיז דמיבע מין מנרכי' נרכה אחרונה לפי שלח נגמרה מלוחה ועיין נרימי יוכה נרכות יית מה שמחלק בין לילים ושפילין שף שמלוחן כל היום מיח כשחולן ופיסנו נאמלע היום נגמרה מלוחן משחיב נלימוד החורה אפי' לחזור ולנרך חוא רק מסוס דהי' דעתו לפעור הכל ולחיב שפיר כחב מגיח דאם לא חי' דעתו לפעור רק ליום ולילה שוב לריך לנרך דשח נאמת חי' שפסק נעשיים מלוח לימוד החורה ולינו פעור רק מסוס דלעתו לפעור לנל כיון דלין דעתו לפעור יותר מיום ולילה שוב חיב לנרך לנרך:

ומה שכיל עוד זה דהנה נאמת ים להפליג על גוף הדבר שאנו כוחבי' לומר נכל יום נרכת החורה כיון דמלות לימוד החורה חוא חעיד כמיים הרמבומי' נברכות הכיל ועיי' נפי' סי' מיז דמיבע מין מנרכי' נרכה אחרונה לפי שלח נגמרה מלוחה ועיין נרימי יוכה נרכות יית מה שמחלק בין לילים ושפילין שף שמלוחן כל היום מיח כשחולן ופיסנו נאמלע היום נגמרה מלוחן משחיב נלימוד החורה אפי' לחזור ולנרך חוא רק מסוס דהי' דעתו לפעור רק ליום ולילה שוב לריך לנרך דשח נאמת הי' שפסק נעשיים מלוח לימוד החורה ולינו פעור רק מסוס דלעתו לפעור לנל כיון דלין דעתו לפעור יותר מיום ולילה שוב חיב שלריך לחזור ולנרך מסוס שפסק ולים:

אבל כיולא נזה שמענו נגמי עיין כי ונשמרת מכל דנר רע שלח שמוחל חפי' שטוחי שעל גבי כותל חריש ומכיר נעליסס וכן חוא נמוסיע חסיע סי' כיח ולחזור להשחכל שנגדי לנעוסים של שפס שהוח מכירם חפילו חיכם עלי' שמע יבא להרהר נה ומצוחר דשחכלות שנגדי לנעוסים שחיכם עלי' חין לי' חלח נמכירה ומדברי רמ"י נעיין שם משמע דשפילו מכירה חין לחקור חלח נרשה חוחה פעם חחד מלובשה נהן שפי' ולח שנגדי לנע שזוכר חת השפה כמו שהיה מלובשה נהן שמיפי' חוחה ומהרהר חחרי:

אלא דזה לימו מוכרח ד"ל דח"ם רק לפי הקיד דחריח הכיע נעמיקי ופירש"י שלבשתן וכבר רשה חוחה מלובשה נהן וכי' חבל בחרתי פירש"י שלח לבשתו מעולם ליח לן נה דחלתיח וכו' חבל לפי מה דחתי ולטעמך ל"ל דחפ' לח לבשתן מעולם חקור חבל עכיע נעיק שמכירה וחיכ קו' הדברים ומה שנדי לנעוסים דלקור נכל שפה וחפי' פכי' כדשמע נעיז שם דקאי חדלעיל מיכי דקחני שלח ישחכל נחשה כשה חפילו פנוי וחפיי חוחר נחין מכירה מכיח חחי דקול נחשה ערוה נשרכות כיד דכחב ניח סי' כיח שקיד דקול פנוי' חוחר רק נעת חפילה לקור ועיין מגיח סי' עיח ודחי חוחר לשמוע קולה מן כלי שלקלרף נחין מכירה וחפשר חפי' מכירה שם לח שמע זוחר נשום פעם ממנה נעלמה ליח בי' הריטר וכדשמע קלח מרשי' הכיל נשנ"י לנעוסי:

ויש שמוכי' לזה מהח דשיר מגילה פיו רחב נשמה זיכחה יפל נקולה חציניל נזכירתה מיכל נה שחול נרחייתה חיר ילחק כל החומר רחב רחב מיד נקרי חיל ר"ל חלח חמיכח רחב ולח חכפה לי כי קחמיכח ניודעה ומכירה ומשמע דרי' נה לפרש דך דנשמה זיכחה ומסיק חייטו דוקא ניודעה ומכירה חיב דומי' דחכי מה דך דיעל נקולה (וחייטו עי' שלקלרף) חוא רק ניודעה ומכירה חבל נחייט מכירה לח לחכפה לן:

ובפירוש חמריק נשכחדרן מיח חמר רבה נמירי חין לפיר שולב חלח נמי שעיקרו דומות ונשום שם חקנו וחא דחמר

סמיק

קפיק דשבילם כל שלומר דשב רשב מיד נקרי שת לומר שסם ביודעם ומכירם ומיין שוקי קפסם מי דיש נפירי שסקנו משת דלשריק תביגם יש מריום בין נשברו בין שלא נפניו נשים לדייסו ומי דשסם היש מלשר שרשם שסנדום מיש שוש מהשיר לחרי לשולם לשלים שלא נשברו לשל משסם שרשם שסשקלה מדשסם היס מהשיר לחר לחרם ניש:

סוף דשר שכל נשסע דשם לה רשם לשם אי לשר קולם ישסע ניי פקלקלקלף משולם לין לישור שסיכ לדשסע לשסע שקול ושל שסקשיע יש דשלחיש לין לישור שסוס דשעשידשי שדשר כדלשריק נשיג כי ניע שלה דשיע שכשר שדשר ושעל כשם יאשר שסה ושיי שמיש יוש כי קשיד לשל שם רשם לושם ניש ודלי לשור לשסוע קולם ניי פקלקלקלף ושכיש שם כשר שסע שסוסה נוסף קול אשרש דלשור שם שסום שסוסם ושת לישעל ודלי לקריק לי. ושזה יצה שלום ישסו על רלשנו שדי יכול נים די נרשלם שריש כשסנשו ושסנם היושסם נשרכם טיסה יהוקליס:

עשרם היק נלוחס שכיל:

תשובה ליד

שילים נ' לירפשלו ד' שדברים שרוין לפיק:

בין שמלריס, שכם לרלוה ניש נשו נרשם הריס, נכ לשוני הרשני שסריע וכי שויש יוהל לני כי נלוחס ושלילים נקיק שי פשלשק:

דיום נשלי להסיניך על שכשנך הנה לידי ושם שסשיסה נשדיו לויש קי שיר קוף קיק ד' שכשב וכן לעכין שם עושדה לפי' נשיס לשלוי יכולה לנדך שם לנם שון לשים שו לפי' שוק השיס ושסנקה ידם על נופס השם לנם וקיל שמכיש שם כשכסה שלפני' ושלילשרי' ליל שספוק ניו לנם לעריוה הל כשב נשריע דשיל ושם לה כשיקה שה שסכי ההסקם הל לשקור שסוס גילוי. שה הדבר שסחרון לישו קושי' כיון דעריוסה נשים לפי' לשלוי' ליבל שסוס גילוי ערוה כיוריע ניע שם שקיל שלה דקשי' כיון דליבל שסוס גילוי ערוה רק שסוס לנו רושה שם השדה ונשסה ליש יושה שה הערוה כשרים הניז ושיב ליל שספוק וכבר שמדו נזה ליר יפריע שם וכשנו דרק לשומרת נשלמת לרך הבסק וכן הוא השמת שכן כשב הנוזע ניוריד קומי כי דשיל שסשק רק לשלוה לדים ולא שדיכל ולכן ליין לשייש:

ומה שממרם נשרכות ליש ניע דקשור ושת דקל שיפלני זנב שרשה קרי לשדיעך כשו ד'נשק וקיל שה הנמי קלי לי נשל קרי לשקור נדיש שלשי שקלל דשסשעסה וכי ושיב לשדנה כשו דיי עדיף דשסיר נדיש שמשים לליש ריש ניליה דשלי שוריש כשו דשיסירשל עדיף ניש. ולקיש שכלין לרשבן שני יש קולה שמשנלו שדיש ושין דשלי לשקור ליסוד שסוריש שם שוא שוסר ושסיר שי לרשבן כשו דשיסירשל שמשנלו שליעד שסוריש ושי' דשי ריש ניליה ולליש שם. שבל נלוליש כנר כשבו שוקי כי שהקיד שם שנרכות דשלי דרשם דשסדעסה הוא רק לשסכשה נשלמת ושוא רק שהקשה נשרל וכן כשב נשיש שם וכן כשבו שוקי ניק ניע ניע דיש לשל ושלפי שי כיוול דשסוא שקול דשסיל דרשם נשוריש ניע לשבר דשקיק דשיעני' לי' לשידך דריניל ודלי שרי רק לשסכשה ושלי להשדיעך הוא שבר שכי נשפיר כשו דשיסורשל עדיף כיון דשרי רק דרשבן ולרשם שלליש נרכות שם לה שרי שליש רק שרוש שנכשב שבל שסשה ושמי שרי רק שקשה עשרל ושיב כשו דרשבן עדיף דשפי' שסנה ושמי שסוא שדרשבן לשקור נלה ניליה. ולפשיש שפי שם שפי' לקיד לין לשקור שיה שלה ריוור שבל שרסור שוסר ושנרל שיקו דשפי' שרסור לשקור שיב כשו דרשבן עדיף דשפי' הרשור דרשבן שקור נלה שלילה:

ומה שממרם נרכות ליש ניש שם שלה נבה שדם שועד שסבה ניש דשסשע שוריי שבה חיל דשור הם שרי כשלה נבה עדין ניש ושד דשסשע דשיעד ליש רק כשסבה שדם ובם זיל דבם כשסבה שוריי ניש שרי שועד. בם זשה שיבי יודע שה קיל שה שסבה שליש שכיש ניק לין שוד שסוא שועד לשיש שיש ודלי לשקור לבשוע קולה ניי פקלקלקלף ושכיש שם כשר שסע שסוסה נוסף קול אשרש דלשור שם שסום שסוסם ושת לישעל ודלי לקריק לי. ושזה יצה שלום ישסו על רלשנו שדי יכול נים די נרשלם שריש כשסנשו ושסנם היושסם נשרכם טיסה יהוקליס:

עשרם היק נלוחס שכיל:

תשובה ליה

שילים נ' לירפשלו שי שלה לך שרכיה לפיק:

אלקים יחנך נכי יקירי ושניני ויחנך לשעלה לשעלה, ושייש קנולה, הריש השלוחיש חריש כשוייש ילחק יעקב כי בלוחס עם שתך שיכיך כלשי שלשועה ושחשוקה שי לשוייע עם שתך שילדים שי:

שמחתני שמכשתך שסר הניע לידי ניום שי שעבר כי לה רשיתי שתך שמוכה לוש שעה שסר כשבה שנסיעתך לשעסה ושר שבל נדברי סורש כשי עכה ושכני לשניע כיד די שעוסה עלי. ושש שהקשיש שנרכות נ' דקשור שלי שלוש ושיב שכי שרבה שעשה לילה הוא ולשיכו הוא דשקשדשי ושעסכי ושי לין לשסבר לומר כן הא לשמרי' שפשוטה שיר שיב דלין נכין ניהגריק גלילה שכשור וניום הקיש לש שעסכן ושי וכשבה דשוקה נוף הנכין לשקור כשר שקעה שעסכן שבל להקן הקידוה ושלשבי' שוסר גם גלילה ולזה שקדשי ושעסכי לך הוא רושה שביכך:

ולפי שביד רושה שעבשה ושדין דין שעה:

ומה שהיי כיל זשה ניי' שבי' יסוה פ' קרה שפסוק בוקר ירודע ד' דשה דשעשור השסר הרי יום הוא שליש ושכשי' לשסכוהו לשקרל דשסשי שבריכות דף ג' שם עיש. ולפיש כיל דשקדש שתן סרש נחוה לה שקרי יום שלה שסכן שהשה עד שחילה שקיעה שהשה וכן הוא שכבריו נדין ניב וניב שפשבה שכן עד שכן שהשה לשפי' שעשה שלשבי-ניום שי קדש שכן שהשה לשר שעלה עשוד השסר שיב שיה דשבה יום ולילה ושם שיב גם נשוחה לילה ויום כשפשה שלה דלה כשרים שסרשי שליש שיב

קשיעה שלין עשם כיש נשרוקה לשל שוא לשל כשה שרוקה ויש נין שלם יושר שכזיה ושפיר עשרך לשסרי:

ולשבר שקי נרסה שסילה לקרוי כבר לשרשי בזה בכשה לשפי' [עיין שי ליש ושיר] וכשה כיל דשכה שרשניש שפייש שף נרכות כי ושה שלשר שסיכ ושוסר של נשבי כי זקה שלך שיה דשי' על מי שסקרי' שיסה שרש שסיל נשבי שבי תביגו בשם שבל דשי' שלה יה ויליע לשקבה שכשי' שסם יעשם וקדשוכיה ושיע שסשר שלשה זה השבל. ושלשה קשם על פיסיע שכיל לישכ שה עכין שלי קרא לכלן. וכיל דשדרם לליין שף דרוש ני' דיש נו ניוס שניל קשי' לשיש נשל עשרה שלשרוה שריע נ"ל ורישר על קיקרל שעשולה שבשל יעל שסה שבר הקבי לישכ לריע דקיל ככרי ושבר שבה על בה שקרל שולך שלשר ושסכי שוסר שיה. ושי' שניל כדים רשבן דלישה ביליקוס יוסש רשה כי דיעל ניוריש שר לישכ יל דשביריה לשר שעשם דקיקרל. ושק' שם כיכל שדלשרי' שבויר כיב גדולה עשיריש לשמש ושי דכשי שבוריך שכשי' יעל שבה שבר שקבי וכי ושריך ושל קישסכי שעשיריש ושעכי שוסבן של רשפי' רשה שוא לשל שלשיקי' וניעשוה קיב שפרש שלי רשה וכי שוסל בה שסשה זוסשה ולי בשמה בשילה קיקרל עשיש שיסה גם היש לה שקקה זוסשה ושבשר קוש' גשי ושל קשסכי שעשיריש עיש:

לכן כיל דשלשרי' בשיז דף ליו ניב דשלריי'של לישוה דרך שסשה ושלשו לישכו נזוד לפי' דרך זשה, זשה שי ניד של שם נזרו עליו וכי ושי' נרשניש פיב שלינ שלינ ושי' קידושין קיה עיל ושיב. ולפיש "ל דשל דקיל לריע ככרי ושבר שבה על בה שקרל שולך שלשר שייכ דוקל דרך לישה שסוה לשר שלר לשל דרך זשה דשייכ רק לישוד דרשבן שניל של שם לישו שלשר שי' נרכות שיל דשל דקרל שלוש שלשה שלשה שבשר שבשל שלוש שבה שלשה שלשה לשה שלשה שלשה של

בזה מקום דנציב הלילה סולך לאחר היום וכן מסתמא קבה דהיינו נרמצים פי׳ מעלבי היא עיים אם עמה מלילה לאחר החילה מקיעמה שאמה ומצה מלאה מכבבים עד לאחר מסכבים עמוד מעריבה לפי מקצה מלילה בכל יום דלידי׳ לאחר מקיעמה החמה כגר הוא לילה ומקצה מלילה גלילה. ולפיי׳ ולפי׳ לעכין לין נכין ניהמיך גלילה מהוא דין מדיני מהורה מקדמת לי׳ לגמרי דהרי יום מעמוד המאר עד לאחר מכבבים ופפיר מקדמי ומחסכי הצל הגמי רלה להציל זכר לדבר על זמן קיום דמדנים מהוא מסמת לאחר מכבבים כשיים חי׳ דמניל אם ונקיים כהיב נמכיך ונקומך והציל דמניל אם נמם פוקי דהוא דאמרי׳ ילף מנרייתו על שלם ולקרא נופף קו מזרד דמקדים מכיבה לקיומה דילף מנרייתו על שלם ולהיב יל כזי דנמאר דיכי תורה הרי יום מעמוד השחר עד לאחר מכבבים מיא לעכין קיום מכי ערבא שמסת הרי לילה זאת מהי׳ נגרייתו על שלם ועי׳ נרמניא ורין מדרי׳ דקיב אם אמה על פרה הוא ניב אמה בלמון נכיל ולהיב כין שלנני ניב הרי יום רק מהכן החמה עד מחילה מקיעה וכין דנקים כתי׳ נמכיך ונקומך ודמקיין נגרכות יית נמנה דרך ונלכה דירך לכן לא נעי׳ יום על פרה ולילה על פרה רק כגרייתו על שלם ולהיכו דמקדמי ומחסכי יומר מהיתו על פועל ולעכין נכין ניהמיך הרי יום עיז קאמר חיים והיו לפ הלילה מעמד והיום מלילה ולהיב זכר לדבר שנם נאילי דעלמא הוא עכשיו יום כיום על פרה כמנוהר נחריש מסר׳ על מלילה מקריכין לנאת מניחה נזריחה הסמם דהיינו מעמוד השחר כין מהליכה הוא ניב לורך נעניב כאריש קאיב אם ולעכות עד לאת הכוכבים כין מהליכה לניהם סוא לנורכם דהליב כין מהלילה מסי׳ להם מסמך לאת חי׳ להם להקדים ולהאחיך כין שנם האמור לעורך הנכין ולהיב כין שנם נהחלוקות האולם חלילן נאר יום על פרה זכר לדבר שנם נקיים חלי׳ נאר יום על פרה כולל מעמוד השחר עד לאת הכוכבים:

אבל נאומה לין כאן קום׳ כלל דהאי קרא דכאמי׳ לאו נכין ניהמיך כתיב ניב ונקי׳ יב מסקינן כין שנם נסמך לי׳ ולעכין נהמכוכה סוא יהוקלים ושם נסמוך לית ולעמידה שהי פרה נהולות ורקי׳ נשנועות יב נהולות שנהרה ועלי כיהו חמן ולעכין כמי האם מיה יהוקלים דבר שהלכל שם ריולא ממנה נשנל ופירשי׳ ופרה ולהמה לאכלי׳ נכל העיר ולא שלו יהיו חן לחומה נשנל׳ הלך יהוקלים כתקדשה נלאחמי פרה שהכלי׳ שם ולא יהיו ממנה שנול וכן פירשי׳ שם לשני זה לית נשרי ממנה שלאכלי׳ דלהי לחומה דשנויה חעיר נטמת טומאה דרבן ושנחר טמת טומאה דלהי לחומה שלעכין דרבן וכי שם נשהוין לנשוף חוקי לחזקה טומאה חצל נטומאה דלהי כין דלש׳ נעל נשהוין לנשוף מיהור משומאה דלהי ולהיב כגר יהיו מחזקתו שלשתוכה ולהיכו כמו ש״. ושוב ליכא חזקה כלל ומאריך קרייב לקולא עיש הגם כי לפעניך לין זה כומה שרים חצל שקנרה נעלמותה נכומה, ולפיז נקים מניים שם שקופק שם קרא כלל פי נחורה ליב הרי קפק לעכין דלהי ולחלין לחומרא וממילא לריך לקרות קים דוקא לף שהוא דרבן כין שכולל הקפק בדלהי כדשקקינן בקפק ניריך נרכת החתן שהוא דלהי׳ שלריך לחזר ולנרך וממילא לריך לחזר ולומר נרכת המזון ומניח לף שהוא דרבן וכן נכמים דוכתי וכלין עדיף דשם תרי מילי כיכאו נהמיז ושמוש ומניח וכלין שהוא דיל מיהי׳ פ׳ ק״ם ועיב שקרא פי נחורה וכשפסק שם קרא פי קים לו פי לאחרת ולהיב כין שלהי יליא מחזק חיוב שיש שוב ליכא חזקה כלל ומאריך קרייב לקולא ולים ולף דים לדשוב דמיירי שלהי קרא פי נחורה ומקופק שם קרא כמי קים דלה כין שיחיוב דלהי לא הי׳ נכלל הקפק ליש לומר כין שילף מחזקת חיוב דלהי שוב ליכא חזקה כלל דהרי ה׳ עליו חזקת חיוב דרבן וכמים רשניא נשויסיא דלותו קריים שלא הי׳ נכלל הפ׳ ליכא מלטרפא לנטל עי׳ ניוד פי קיל עיש לקיים דיל דהאי דנרכות מיירי נכהיב שגם חיוב דלהי הי׳ נכלל קפק כליל ולקי״ש:

וגם על הקומי׳ מנרכת שהאכין ונרכות האלות דאמרין קפק נרכות לאקלי, כיל דבר חדש לקיים ושוב לפים שגהיים פיי עמיית שום הי דמפרים מפכהא לא נעי עבילה לף לי עבילה כלים מהיים וכיון דלהי נעי לית לימפטא חיל קלהיו ולשומרא לפי שלין כאן ליסור ולנאחר מלות שלן חובה שמי לא דמי דלהי נעי פטר פעי׳ ושמי נפש אחר ולכך לא נעי עבילה עיש, וכיל לשפניר קנרתו לפים נמקים לייפא דעת הריף פיב דשנועי ורמנים פיז מליקורי ניהא ושוב פי׳ קפיב דהיל דאמרין נכדם קי עיב אבל אינו שכמים אקור לעכות כן שמפים אלי לאיכ לפיטת הקוני׳ קלהיו מהיים לאקור לעכות אל מהיים אקור ולפיכו לפיטת הרמנים דרק מדרבן לשומרא מיא לין הדם זה דאמרו שכמים שהרי׳ כגל הקוהים קלהיו לשומרא מדרבן מיהא ונגר שקקפו זה קדמי ולשרכת לשדם דלה אמרי׳ קלהיו לשומרא חלה שם יש קפק שלי שלילור כגר הוא נשולם אבל כאן נעכות הנמים עדיין לין לי אם

לה

לקיימה כשעתה לכתחילה ולא הגם שהרי חיכו מי שהיב להשמיע לזקיכו לכתחילה ולהיכו מוליל לאחרי יית וכן נפריקם נשנע שלו מי שכמים לאחרי דשוהם על שמע לריך לכתחילה לרחוה שלאחרים ונריעגד יהא לפיכו לה רחם שלאחרים שיהיו מי שיך לומר דקומע מיא לית פוהם עיש כיון שלהיכו לאחר לגילה לעכות כמו שהוא שאלה לכתחילה אבל כיון שלאמרו דיוסף נניה אחל ולא רחם שלאחרים שיהיו פוהם על שמע ולית מוליל לפילו נריעגד לין לו ענין ושקום כלל לכל הרחוי לגילה:

אבל גם שיקרקע לקיים דשרי לאחרים נשגילה כיב עיב שעמת דרי׳ שקום דהכא שקום שהלה הוא ואת ליל שכחה כלל עיש ולית שרי הוא ככל נרכה שכאני שעגרך שם רוצה ליהנות לעפיו ולאחריו שם שכה יאמר כיון שלחר ליהנות יגרך חעש׳ שלא כתנה וכיב דכוותי׳ ניוסף נניה אחל ולא כהנה לית לו כר חיוב לגרך נרכה שהכין ולית מוליל גם לאחרי׳ ועיין ריש כיב עיל כל שנרכות טוען חעש׳ שלא מוליל אין שנרכה שלחם ונרכה היין וכו׳. וזה שטוח דעתו כעת כנפשו ונפש שדשכו לעוזה:

עמרם חיק נלוחם נקיק שכיל:

תשובה לין

לרב נדול לי׳ נמדינה שפכה:

אולשית נדבר שפר שחרין עיד שליים סיד דכנוהים שלהי היל שכחב דלא אמרין שפיקא דרבן לקולא שלא היכי דכעשה עום דבר שהשתיו ואין שנו יודעי׳ שם כעשה נזען שהשתיו או שם כעשה כביעור שהשתיו אחל שם שנו שהחזקי׳ שעיקרא דהיכא שם כעשה לו דבר שהשתיו נכיהיב לא שלין לקולא יעיים ושעלמו שקי שק נעל נעירונין ליש ושקי נפרי עיד שליים שכיל ולא רחם שהשלי׳ נעלמו שלשל שלא. ושם שמשם שמכחות שיה הוא דבר נעל דשן שמילה קלחי וגם שם שהקי שכל קי נרסה ושנרכות ניל שפק קרא קים שפק לא קרא וכרי כבר קדמו החוי״ד קי׳ קי׳ נפיך דרבי קים לות כי ות׳ הכל נעוב טעם ודעת, ולפעניד נרחה דשקים לקיים לפשים שניל קי׳ לי׳ וני דגם למיד קים דרבן מודם דשפיה חיה לקרות שרים חשם נשוש חלא שלין להיות קים דוקא חצל שדרבן לריך לקרות קים דוקא עיש ולפי שם שהשתיו שהשתיו נדבר ליש שפ׳ נעומה טומאה דרבן שלין לריך לקרות קים דוקא לף שהוא דרבן כין שכולל הקפק נדלהי כדשקקינן בקפק ניריך נרכת החתן שהוא דלהי׳ שלריך לחזר ולנרך וממילא לריך לחזר ולומר נרכת המזון ומניח לף שהוא דרבן וכן נכמים דוכתי וכלין עדיף דשם תרי מילי כיכאו נהמיז ושמוש ומניח וכלין שהוא דיל מיהי׳ פ׳ ק״ם ועיב שקרא פי נחורה וכשפסק שם קרא פי קים לו פי לאחרת ולהיב כין שלהי יליא מחזק חיוב שיש שוב ליכא חזקה כלל ומאריך קרייב לקולא ולים ולף דים לדשוב דמיירי שלהי קרא פי נחורה ומקופק שם קרא כמי קים דלה כין שיחיוב דלהי לא הי׳ נכלל הקפק ליש לומר כין שילף מחזקת חיוב דלהי שוב ליכא חזקה כלל דהרי ה׳ עליו חזקת חיוב דרבן וכמים רשניא נשויסיא דלותו קריים שלא הי׳ נכלל הפ׳ ליכא מלטרפא לנטל עי׳ ניוד פי קיל עיש לקיים דיל דהאי דנרכות מיירי נכהיב שגם חיוב דלהי הי׳ נכלל קפק כליל ולקי״ש:

וגם על הקומי׳ מנרכת שהאכין ונרכות האלות דאמרין קפק נרכות לאקלי, כיל דבר חדש לקיים ושוב לפים שגהיים פיז עמיית שום הי דמפרים מפכהא לא נעי עבילה לף לי עבילה כלים מהיים וכיון דלהי נעי לית לימפטא חיל קלהיו ולחומרא לפי שלין כאן ליסור ולנאחר מלות שלן חובה שמי לא דמי דלהי נעי פטר פעי׳ ושמי נפש אחר ולכך לא נעי עבילה עיש, וכיל לשפניר קנרתו לפים נמקים לייפא דעת הריף פיב דשנועי ורמנים פיז מליקורי ניהא ושוב פי׳ קפיב דהיל דאמרין נכדם קי עיב אבל אינו שכמים אקור לעכות כן שמפים אלי לאיכ לפיטת הקוני׳ קלהיו מהיים לאקור לעכות אל מהיים אקור ולפיכו לפיטת הרמנים דרק מדרבן לשומרא מיא לין הדם זה דאמרו שכמים שהרי׳ כגל הקוהים קלהיו לשומרא מדרבן מיהא ונגר שקקפו זה קדמי ולשרכת לשדם דלה אמרי׳ קלהיו לשומרא חלה שם יש קפק שלי שלילור כגר הוא נשולם אבל כאן נעכות הנמים עדיין לין לי אם

תשובה ליו

עילים ני לרפחלו די חנח סוקן פוריס תרכחיל:

שוכים לידידי הרבי המפלח ומפלב, מלח סלב, חויס, כמויס ילחק נני כי׳ לעצחוויטם חכן מחר הגחבדקים פי פחחק כי׳:

מכתבו הגיעני היום ויען כפיפי מילי דפקחל נעדדות סוקות סייתי עד מחחר לפסיג שלח יהי׳ חפי׳ מעכב בן יומו ומיב שחמת על הגייב נאריך פי׳ חרפיע שכחב לחרן דעת הפוקקים נזה דקורא לח קמע ולא הקמיע לחזו דילח נריעגד ונזה דחרם המדבר ולימו קומע פקורא לח המגילה פפקו דהקומע ממנו חמלו נדיעגד לא יצא דהיכ שקום דבלה הקמיע לחזו כיון שזי׳ חפפר לו להקמיע עכים כר חיוב הוא חצל חרם כיון דלחו כר קמיע הוא כלל לחו כר חיוב הוא ולית מוליל לחרים יית ולפיז פי פחימו חרם וקופחם לח חכיו לחכיו דלית קומע מוליל לחרים יית כיון דכר חיוב הוא עיש וזה הוקף שדעתו דקפעם שקום כל הרחוי לגילה וכו׳ וכם דברי עוז שם קיום הכיל והקפה מיהומלחי מגילה סיד הי׳ דמוקי הח דחרי׳ כל שלה רחם שלאחרים שיהיו פורם על קומע ניוסף נניה אחל ולא רחם שלאחרים חוב דרבן וכמים חוב מגילה כיב דים פי ולחלי לף כיון דרחח כין לגילה ויוכל לרחוה היב חרי כר חיוב ויכול להוליא לחרים חעיב לגיש נדברים שלו כל הרחוי לגילה. הכח לדעת רבנים ניב סיח עיב לים כל הרחוי לגילה שלה נדבר שלריך להיות לכתחילה למלוה ונריעגד כשר נלחי׳ ולהיכו מעכב נדיעגד כמו גלילה נמכחה נזה חמרי׳ דוקא שם רחוי לגלול כשר נדיעגד גלי גלילה חצל שם הוא יוסר שפ׳ עכרוכי׳ לחין רחוי לגילה שהילו נדיעגד שקול כין שחיח לעכות נו כמו שהוא שלוה לכתחילה שכה לף ליוחה חורה להציל כלל דהא שהורה חמרה דלכתחילה לריך לגלול למלוה ומחלה שקולה לגמרי עיש ושיב כין דחקל נרחוי להשמיע לחכיו ונריעגד יצא נלא השמיע חמרין דזה לכתחילה לריך להשמיע שי נר חיוב הלא חצל נחרם כין רחוי רחוי להשמיע לא הי׳ נר חיוב הלא חכמים לקוה שלגילה חלא מי שיכול

לא תמרק קדחי להומרא רק כאן שאמרו חכמים מלקוד לעשות כן מקום מומרא ועיין בדפ"ז ע"ג ולפ"ז היכ נעלמא אם הי' שאצטיל מלקד אם אצטל גלא מציליא וכי' קשה אם שאצטיל זה לקוד לו מוחר כגר יש כאן לד לקוד בשלם ותמרק קדחי להומרא וכן גם אם הי' שאצטיל מוחר רק מפ"י מוחרג לעצול לפי' היו רואים להשחמש ניכ חלי' להומרא לפי שלחו מקיפקי' אם יש חיוב על שגגרת לעצול או לא וכגר יש לד החיוב בשלם לצל כיון שאם היו רואים להשחמש היו מוחרג לעצול היכ קודם החשמים שלחו מקופקי' אם מוחרג לעצול עדיין אין כאן היוב בשלם רק אם יחשמש גו אחיכ חינגלי מילחא לאסרא אחרג לעצול בכשיג לא תמרי' קדחי להומרא, ולפ"ז אכי חומר בגרכה שאכלן כמי כיון דלי בעי היו כאם ואיו מנרך היכ בשאם שטולד הקשם עדיין אין כאן היוב גרכה בשלם בשא לא תמרי' קדחי להומרא לפי' אם הקשם הוא ק"ו אי להומרא מלד חקה חיוב גרכה ולכן לא תמרק בזה ק"ו להומרא מלד חקה חיוב ואפי' הקשם הלי בעשבים ובזה יש לחנין קלא הי' רפיל שאצילו טוי הרמ"ז שקיל שכתב דאשם קדושם היוב נורם לחייבו אף בגרכה דאיכ קידוש היוב וכגר לד החיוב בשלם לכן אזלינ לחומרא אצל לגרך על מלוא קריאת הש"ילא קודם שקריאה עדיין אין כאן היוב גרכה בשלם לכן אזלי' לקולא:

איברא לפשכיד לים בזה חקה היוב כלל דלא תמרק אוקמא אחקה דמעיקרא הלא בעקום דהי' לו אחקה ואשמר שיקים ק"ו גם להצא לכן תמרק שבאמת כשאר בחקה ואף דאשלו בחקה שעשו להשחמש וכגר כשאם כמי תמרק דאוקמא אחקה עד שעה שאכי יודעי' שכשהכה בדאלי ע"י עוזי יוד ש' שליז וכ"ה שם ע"ש אשם דיכו בכך שיטאר אחקה גם להצא מי ולמיאם דאון מועט לא מיקים אצל כאן אלרבם כשאיכ נעשה אחיוב נורם שלא שאר בחיוב רק שקיים אשלום אחקה ויפשר מחיובו חריש' מקדימי' לעולם ואביכם שלום בשעשה לים לומר שם עקופק שם ק"ו אי להומרא בחקה חיוב ואפי' אשלם אחקה אחיוב נורם לחייבו אף בגרכה דאיכ קידוש היוב וכגר לד החיוב בשלם לכן אזלינ לחומרא אצל לגרך על מלוא קריאת הש"ילא קודם שקריאה עדיין אין כאן היוב גרכה בשלם לכן אזלי' לקולא:

לכן כלפשכיד דקגרם מליא הוא עשמים הרמב"ן בחולין ד' ע"ב דאף אי קדחי מסים להומרא היכ דוקא בשאם שהוא בחולדה אצל בשאם אשלם לא תמרק אי"ה דוקא אשלו ליתא חקה חיחר חלינ לקולא בשאם עים ולפ"ז הסיכ בשאם דגבן דאלי' לקולא היכ דוקא בשאם בחולדה אצל בשאם אלד בשיחר בא בחקרא ועי' אשאם שכחם עירוב חלינ להומרא, ולפ"ז אכי חומר הרי תמרק בחדים כיע דבדי' חקרי דאילע הוא ואי נמי מיחשב עלם ואף אלא חקרי דאילע אלא אם אחיחר בא אחלא ע"ש כיון דקוכחות אלוח לאיחשולי עלם הוי כאיחר הבא אחלא ואבני אשלם ק"ו ק"ג אקיש לים ולפ"ז בשאם קיא קיש או אחוא אם אשלא בשאם קיא אחלא כיון דאוא אלוח חיוצים הוי כלד היחר אחקא בשאם קיא אחלא אמגילא אכי דאוא לקולא לדעא אלים כלד אחקא בא אחלא ואפי' אחמרק ג' קדיר לקולא אפילו לדעא אלים הוי כלד היחר אחקא אלוח חיוצים הוי כלד היחר אחקא בשאם קיא אחלא אמגילא כיון דאוא אלוח חיוצים הוי כלד היחר אחקא בשאם קיא אחלא אמגילא אכי דאוא לקולא אפילו לדעא אל

מרחץ לו קלר והוא פלגי חלה לרעציס בגרכתם שכל עציה ועד שכסיה שהו שמה והשתם שמה זמכות והמתי לה כימת בן גם לעכין מחילה מקיעה עד ליה ואם קדמיתו קושי מקדי גם על הרעציס ומה שיחרן שם יחרן גם כאן, ונאמת ליק דהרי הסטעה החמה בגלגלי קוזה כל שם יחרן ועודע נקן חיום מרחץ והוא קלר בחוץ לחגל זה חלי נריחוץ חילוך בגלגל החמה לכחומה לו לדחומה וזה חלוי גם קיסר ותריכות בעציה עד שכחיה וכן מחילה מקיעה עד ליה, ותוכם גם לפי הגמה בעציה עד שכחיה וכן מחילה מקיעה עד ליה, ותוכם גם לפי הגמה מעלתו ליק כלום על מגיל דהרי לפי הגמה לרך זמן יוחר לסלוכת ד' לו ס' מילי כשהיום מרחץ מכשהיום קלר חם מוכח מדברי הרעציס בגרכתם ותיכ דברי מוחרי לויים בשמחי דקישר מיל הוא ני מוחמי חלה שמה מחמים הסרי והלה לין הקישור חילוך מיל קוזה בכל הזמני חלה פעם בח בחלוכה ופעם בח בקלרי. וזה חמת דהחמ ויוזה סלר בחילו כנפשו וכפשם ידידו דומיה:

עמרם היק בלוהם נקיק הכיל:

תשובה מ׳

שיליח ני חוישחלו עציק לפי ויקרא שמה רחנות חרפיג לפיק:

היים ורכה למשמרת שלוש, לחולר בלוש, חוגה שפשוטית, יצין שמוחית הרג הגלון וכו כשיים מרים חליעבר כי דייעקב חציד דקחל חיעתי נקיק נקמיהלד:

העתק מפנקשו קבלתי בזעגו לחכר הציג לבני בלי שם ושיה כעלמה מדוע הצלים שם המקום ושם הלים הכוחל. ולחכי זה יחיש רגיש לח מלחתי לה שלחנה כפשי ולין לי קוים רוח בדרכי׳ שחדשי׳ ולח מלחתי בהם חיש ועגש זקנים חכי כחגת חל הכלים מנוח על החכוס ועל הגלוי ליתן נרחוצות שם לין כלן חרדם הרין נדין חמוד וכל הכוכם נדין הקל קל חחילה ושמול הניעני כחב שלישים ושלישי:

כי כבד תמכי ניייו נדולי הזמן ניייו והכי חכיג מפני מפני הכבוד:

הגה מם שהחריך בחכחגו שהקול מעורר הכוכה פשוט וכל המודים על

שלחם יכול לנקוח בעלמו ורין מניחר בעור חוים כי׳ קיל עיב מהגי׳ בשפרד לקרוח פשוק חלי בקיר ומנחג פוב הוח להעיר הכוחה בשפוק הרשלון שהוח עיקר מקום כוחה הקריחה וכן הוח בשריע שם קיל מהגי׳ לקרוח פשוק רשלון בקיר כדי לעשרד הכוחה. וכן הוח בשוחיג כי׳ קיל בחפלה בחיע ולח שמיע קולו חריח לים שלח יגניח קולו חלה מיכול לכוון בלשם חבל שם חיש יכול לכוון בלשם מוחר ושכי בפשק שם בשריע קיב ויחוח מנחי ברכות כיד ועכיש מצוחר דשגנשה הקול מועיל לכווין יוחר. ולחניג דמצוחר שם הכיח ניכו לנין עלמו חבל בלבור לקור דלחי למיעבד ליבורא כרשה דהייכו דוקח בחפילה חי׳ שכולם מחפללי׳ בלשם כדילפי׳ ברכות ליח ומכי קרלי דחכח וכדלחמי׳ קוחם ליב ושם חחד יגניח קולו לומר בקיר קיב חלי למיעבד ליבורא חבל בשפוקי דשמרת שמכנב חנוחיכו ורבוחיכו שהכל חומרי׳ בקיר ליח חלי למיעבד ליבורא ושח דלח מכשי הרשלוכי׳ טעם זה על מחפללי׳ בריח ורוכ בקיר הייכו מקום דשם לין כולם מחפללי׳ בקיר ושם יכול לכחין בלשם עריף טפי כמים מגיח שם קקיר. ועוד דעכשיו רוב הלבור מחפללי׳ גם שקדיז מחוך הקידור וליכח חשם דלחלי למיעבד ליבורא כמים המרדכי מניחו ני׳ קיל שהח דמחפללי׳ בריח רוכ שבע ומ׳ ברכות בקיר דליח להעתיק לפי שמחפללי׳ מחוך חחחוריי וכן הוח בשריע לוח חיי חקפיג. וחגם שמגיח בקי׳ קיל קקיג הניח שהחרי׳ לא חי׳ משמע קולו חפי׳ בזמיכות רק בשבע בריח קולו מעט יפה כחב כיש שלין לימות שלר בניח להחרי׳ שלי בוח ני׳ יכול לכחין גם בלשם חבל חלן יחמי דיחמי ולחי לריבי׳ קיל לשרד הכוכה והלולי שיוביל:

וכן מיכח חילוק בין שקדיז לחפללה חני נחרים ני׳ חיח שכחב רחיח וכיבנו המדקדקי׳ להחכיעע בשבע שקורי׳ בחורה יכו׳ וכן בשבע שמחפללי׳ וכי׳ וכחב ומגיח חייכו בשקדיז חבל בחפלה לין להחכיעע וחוח בשם חיע בחסרי׳ ושם שבוחר עוד חילוק בין בשרה לבשרה וקיים מגיח ודעבד כמר עביד וכמר עביד ובלבד שיכווין עיש חם שיוע קלה בשיים בחיים דלין להביח רחי׳ מן חחרי׳:

ודהבי משמע בשוחים דק ליב דחמרי׳ משבי מה שקנו חפלה בשלה בשני כדי שלה לביים שוברי עבירי שחחוריי בחפילחי׳ על עבירות שבידם משמע דחי לחי חיע ני׳ ריחר לחמרה בקיר כדי לעזיר הכוכה ותיכ בשקדיז ושחר חפילות ותחלות דליש חיש ולח שקנו לחמרם בלחם חלי לריך לחמרם בקיר כדי לעזיר הכוכה. ולחשבר שעכשיו שרבו עוברי עבירות החחוריש גם בשקדיז שליכם יחרי׳ לקרות כרחי׳ ומוכיח בשבריחם רוצי לעשות שקנה בגם שקדיז ושחר חפילות דליש חיש ולח שקנו לחמרם בלחם שלח לביים שוברי עבירי חבל לין זה שקנה רק ככמה ושלישות יד בשלחת רוחיכו וחנוחיכו על כל דבר בשם:

ובשקדיז כיל עוד דשם מוכיח עלייכם שלריך לחמרם בקיר דשמח שמר הוא לשמעיע לחחרי׳ בקיר רים לעשות שמוכי׳ לזה

מדכתי׳ בזעירות כיש לו ושחרעם לחמרי׳ בשלפי ריח דשוח בשחי בשמ חו יכלי יליל ולין הביסחי ולין חילול הוח בקיר. ושו לחמרי׳ בשרכות כיד קול בלחם מרחם ושחה שפקדי בחיח כי׳ עיש קיב ים ליחר משמע קול שמר לשם בשמעת קיש ושיי מגיח שם דקול ריעורח מחבר ושיי בים כי׳ כיל בקיד מפיעב דשחם שמר הוא בקול ידעתי שים לפקפק חבל מיע משמע ק. ובגיטי דף ז׳ שלחו לי׳ לשר שקנה שמרח מכיל דלחביר וכי ומקיק לי מהלי הריל שמרח דמכח חבל דשוחת שרי קנייל ולייכ שמרח דשוחת דומי׳ דשמרח דמכח המרח דמכח הוח להשמיע לחחרי׳ ולח למכח בוחפח ביב שמרח דשוחת הוח להשמיע לחחרי׳ בקיר ודפי׳ פי׳ שמרח לשורר ובירם ודלי הוח בקיר כדחמרי׳ קוחם לי כיכר לשרר בירם כבחל האוקרל חחם שחבל ושרפי׳ שקרהו לבשר להוליחן יים ולייכ הוח בקיר להשמיע לחחרי׳ ושחילה דבם שמרח הוח בקיר. ושם בקיחם שלחכח דשמעת שמרח וכר כשי משמע דשחם שמרח שמעת לחכח שמרח כשי כשי גברח הוח בקיר ושם שוד שמרי גברי ושבי כשי פרילחח שמרי כשי ושבי גברח כחם בשבודה ופרשי לפי שחשבוחי שבח לחש לשמע לח השמר וכר שי משמע דשמרח הוח בקיר להשמיע לחחרי׳. חיל הרעציס פיש שחשכים ליש וכן גזרו שלח לשבן בכלי שיר וכל שיכי שמר וכל משמע קול של שיר משמע דשמר הוח משמיע קיל. ובשלפי מגילה שמרי כל הקורח בלח בעיבח וקוחם בלח שמרח שלשכיל וכר וכחבו חוש שחש רגילי לשחם השחכים בשמרח לפי שהיו שוכי חוחן עיש שלייכ חיו שכרי שיחר עיש ושקבי חשלי לה הקנו לזכרן לשמר בקיר כדחמרי׳ בשרכות כיד כי חיים הם לשולילהם חיש לשולילהם חלה לשולילהם בשם ובדוי שלכחתי להלי חלשרח דהוי קנרים בלילחם בשם ני׳ וכר חיש דשמרח הוח בקיר ולייכ בכלל כיוש בשלה בקיר בקיר חלה שקוחם בשם

תפילה יח עמין ואומרי קדושה דסדרה עמיר יכול לומר קיש כמו
תם סמין עם כל האמן היו אלכי למקיל מיכול לומר קיש :

אבל מה עיש להתפסק למיש המגיה רס' קליג דאם נח לניסיב
נעמה שמחלי לומר קדושה דסדרה אומר עמהם תם קדוש
סהתפלל עיש תם נכניש יכול אחבל ליחד לפי החינה ולומר קדושה
דסדרה ואחיב קיש כיון דעיקר קיש על תפלה יח ואות לא סחפלל
יח כלל תו לא סחפלל נעברים וגם לא שמע מעמין. אבל כיל לפיש
לחברסם דשוח תעמידם דף עיש שתקה סדר קדושה נקוף נעבור
עיש המלחכי לפי לתפלה שלא יסקידו שמיעה קדושה דאומרי בתפלי
קדושה אומרי קלי עלמא לסדרה קדושה ואיכיר דלגרמא ולכך תקנו
להרגיש סדר קדושה זת כדי שיבינו עיש וכי ותקנו לסם כאן כמו בתפלה
קמנה בתפילה תפרי ואחיב קדושה חכמין ליון ואיש כמו שתקנו בליל
שבת ברכה מעין ז עבור המלחכי לבוא וגם מיבעי שלכולה עיש
בסדר קדושה זה ומלינו יח ככבד שמכם עברים עיש וכיון שיאלי קיד
קדושה הוא בעקום תפילה יח שפיר שיך לומר עליו קיש כמו על
תפלה יח. וכן למיש ני ס' קליג בשם סיבולי נקט שתקנות עקום
מגזרו שלא יעכ קדושה וכיו חורני' לשם ותקנו בעקום קדושה דתפלה
עיש בשלכות. וכן הוא לשד דיעה בכלבו שכיל חוא יד מי יל שחוא
בעקום תפילה שמכם עבודה ולחוי לומר עליו קיש :

וגם למיש ני בשם סיל וכלבו שכיל שלחר תפלה סי קידי שקלה
מקכה ושמועות וכו וכיון שרבותא שעכיות ולא היו יכולי לעקוק
כיב היו קורי בבניא ס' תכליג ולכי זאת בריתי וסוקיסו ולחם קדוש
וכו וגם הוסיפו קדושה מעצם שכיל וכתב הכלבו והיינו דלומרי'
דלקדושה דסדרה שחקיים עלמא דלימה תורה וקדושה וכו' עיש ולא
שפיר דאור לומר עליו קדיש דרבנן ועי' בתוספתם דף כיו בפי' שקיים
שכתב דכשלומר קדיש לחר קריאת תלמוד או מדרש לומר במקום
שתקבל לליחזון על ישראל ועל רבנן וכו' ולא כיון שמחרגמי' שקדושה
וסוא מדרש ורצוי לומר עליו קדיש דרבנן ועי' מגיה ס' ניד דסיינו
על ישראל ועל רבנן שפיר יכול לומר גם שתקבל לליחזון שחוא חד
עם על ישראל וכיון שחוא בקיום תפלה שפיר דמי יותר לומר שתקבל
לליחזון מלומר על ישראל ולא :

אבל אין לנו לריכי לכל זה דסרי מגיה ברמ"א ס' כיח דאם יגלו
לאחר שגחתיל תפלה יח בקריר וקדושה יכולי להתפלל כל קדיר
קדושה ולומר הקיש שלאחרי דשיך להתפלה שהרי לומר שתקבל לליחזון
וכו ומשמע דאם תגיעו רביע לפני לבעמ השנוי דיחיד לא לומר
חומה ועי' ס' קליג וס' כיט סיג והיינו משום דגם קדושה דסדרה
שיך לתפלה יח וכיון שכבר שתחיל בתפלה יח בעברת גומר גם
קדושה דסדרה לפי שלא ניחד משום דכתפלה מריכות דמי וכמיש
שום נרגות די עיש דיש תרי לעבין השביעי כיון דתקינו לה רבנן
בתולה תריכות דמי עיש ועי' ני לא סיש ס' רלט וסיב כיון דתקינו
לי רבנן כתפלה תריכות דמי מעעמי הכיל ותבע דאליב אי תפסק
בין תפלה לקיש לעיב כתפלה תריכות דמי ושפיר יכול להתפלל
עם מכן במקום שדר קדושה ולומר קיש עכיש כשמעו רוב מכן
חזרת שתפלה מעמין והכא להם ליחזור לם תיכן נביחי נכי נביחי'
הם. ועי' בלבוש ס' קליג שתאריך בעבין קדושה דסדרה וכתב ותיב
תומרי קדיש ומוקיפי נו שתקבל לליחזון וכו דקאי לתפלה יח
כמו שיל שביב לם בפלמה התפלה וכו' מבואר כמיש דכתפלה תריכות
דמי זה שכלפניה להלבה ולמעשה. וחכני ידידים החותם בעברת
שחורה ולומדי' :

עמרם סיק בלוחם נקיק הכיל :

תשובה מב

שילית ני תופתלו ני ותחתך תריש לפיק :

הנני כדי להפיס דעתו של בעהיב שחריב שרבני הגביל המופלג
מוים כשהפעלד כי' המקשה זהב תואר תאר עומד עיד
בפי' נרכות ר עיל שכתב עבדים קדמה שכיכה ותחי' קדש סיסי'
כל העברים הא שם עיב תרי' בעעם שחקבים בא בגיביב דסיינו בם שם
בם עבדים עיד הוא כועם וכפחלי לא שנע רלט שמה שחאר שכ כי'
ותכני שפיר קמיבעא דעתי בו ורק מיש דהעת מגיה ס' תרפיז קקיב
לפי הנמה יד לפרים דמיש דרגים לא מקרי רק כשלומדי' ניחד ולא
שם כחריל לומר בפיב עיכתי שם ימלחתי לחיפך דגם שם כחריל לומר
בפיב מקרי חיש דרבי' וכמיש מחבים שם :

אמנם מהרשיל בחיל שם מי' חמלי דאומרי' שם לפני זה בשמוך דכל
סרגיל לנוח לגיביב ולא בא יום ס' שם לדבר הרשות חלך
אין מונה לו ועיז אמר בעעם שתקבים בא בגיביב דסיינו קדיש ותחי'
ולא מלא שם עבדים הרגילי לבא לפי' חסר ס' משם לא שיר שחרי'
שבליעי' ליחיד מיד הוא כועם ולכן שביל קהל מדוע בלחי ואין חיש
חיב חיש ס' פרשי שרגיל להשלים לעבדים לחסורים עיש. ומי בליב דהוש כיו :

ומה שמילח לשעכיב בזה הוא שמיב דאומרי' שם לעיל מכן שתקנים
מלי בגיביב שם שלק' שבב בשבוע קל ופי' שבי דשכיכה עלי
שם תמיד ואיכה שתאלקם משם כלל ולים בי' קדמה שכיכה ואחי' כיון
שהוא שם תמיד. ומיהו כיל דכשב רביבו יוכה נרכות מי וכן הוא בלחי
סי' לי דאם נאכל ולא שתפלל עם שביבור ולא בשעה שתלביעור שתפללי'
לשעכיב יתפלל בגיביב עקום דשם תשכיכה מלי תמיד ועי' לליה נרכות
ו ומשתיש ס' ו סקיו. ולפיו ליש לומר שקלים בא בגיביב רק
בגיביב חדשה בשעה לשלון דאחיב תשכיכה שרי שם תמיד ואיכה בא
ואכה קיל נאוי"ש ס' קליג דאם לאחי' בכאחו לשם בגיביב לימו קדוש
עד שיתפללו ושזמנה לאו מילחא רק בשומנה לגוף הקדושה עי' נאוי"ש
ס' עיג. והיינו דקאמר בשעה שקלים בא בגיביב דסיינו בם שם
לשלון שהוא בא להשכין שם שכיחה תמיד בשביל בגיביב ולא שלא
בא בעברת שיוכלו להתפלל שם ואיב עדיין לן בא קדושה בגיביב עיד
הוא כועם ושדוק לשלון בשעה ולשון בא ולשון בגיביב ולא בשביל
שתפללי' שבאיב לגיל עירי בעברת שתפללי' שן לגיביב שפיר
שכיכה קדמה ואחי' :

שוב מלחתי בשוקי הרחים נרכות שם שקקבם זה ואת אומרי' דבשבתים
קדמה שכיכה ואחי' ושתכנה להם ואי' דהשם עירי בעברת
שתפללי' שלא בגיביב וכו' אבל שכא בגיביב כי לא אחי' בזאביהו
דרגילי לאיתי שלחא רחמי עיב. ובזה שפא דעתו דברי הוקיח בחיבה :

עמרם היק בלוחם נקיק הכיל :

תשובה מג

שילית ני תופתלו די שופטים עריה חלול תרכחיל :

שלומי כהנא, שלגול שרבנה, לתלמידי לחוני הרבני החרון
ושפץ ורים לו כלבבן כשרים ליפתן העלליער כי
בחלמץ קונין :

בתבך הגיעני ומה שמלחת בא שמכם יחיל שלו ושחיב חכר ושי'
שם חבל ולא רלם שיחור השוכח הכיל לפי' קדיש א' ושעתך
שלא חיבך זכותו ולחיבך שמחרגיל שפשק שלם חיש יודע מתי עת
חניו יבוור לו יום א' וכי יעלה על שדעת שתין לו דין קריעת ביום
שנחר לפי' נגד נן ל' ושיב יש לו זכות זה. לא רחים יפ. ושברי
שתם שבת נשם שהרגיל הניח שגיא ס' שתקשת שקיב ושיים רשיל
לך לא יקיב נשוב לומר קדיש. ואף"ש לפי שדין שם שים לו זכות
לומר קדיש סיינו משום שריבו כך לבבור לו לחיב יום שילית לשל כתן
שיודע יום שעת חניו רק שכח לו לומר קדיש ולפי לין לו שום זכות
ועבר זמן בטל קדמני כדפי' שגיא ס' קליג ושיב יחיד ס' שניו
ולפי כר של יפיל לבו לריך לחזק שיהם. ושבע בעלמך דקיל בחיב
ס' שריש דחולך בשביר ולפי שתי שוא שבת שנם מוכח ל' יפ מיום שכתן
לו לנו שכתבו ושקדם שתניעו בקדום וחבדלה וכו ושוא מנפי שבת
שיש עיב שכי ביש דמי שבשכח שיוא שבת ולא קיבם ולא שבדיל
שיקדם ויבדיל בשל לפי' שבר זמנו בטל קדמני וחיב כן שוא.
ובזה יבא שלוי יוסי על רלשך ויחזם די עליך שכח טובה כשבשך ושבם
רבך ידידך :

עמרם היק בלוחם נקיק הכיל :

תשובה מד

שילית ני תופתלו מי לפי חלה שדברים תרמיז לפיק :

יראה נשמעתי בעיר די שמם כעוד ידידי הרב הגאון חבום פאר,
מיעיו מי בחר כשיש מרים שבם לבי שוקם כי החבדקים
גרלקוותיהן :

אחרי שוני לביתי רלתי ושתון לל לבי כי דברי מי' רשניין קדושי'
סיו לשל שתקבים בא שקנ"י דשכינה י"ח לינם עומד עיד
ועיינתי בו עוד הפעם והנם כי לין בידי מי' רשניין רק כפי שם שבניא
שם ריעניא בשמו ושלחתי לה שחתנה כפשי כי שם שלמרתי לו פחים
בשקבלה לשמוע כבון שדבר חלה שלריך ביאור קלה. חת תוכן קשיטו
לפניש רשניין דבשלה ודאי חלל שבדתו פסולה לפי' למפרע רק
בשלה שפק חלל שבדתו כשריה למפרע שכום דשעמידי' לוחו בשקבו
חלה דאיכן ולהצה ושפק שחין שכשריי שפקום לכשחילה עיש ושם
חנין שעלתו שנם שיכן ולהצה חס עבד שבדתו כשריה חלה דלכשחילה
שקול לעבד ושקבם חיב לוך לפרי' בשכום י"ח דלריי שתה כשום :

ושחר הגולה כיון דשבדתו כשריה בדיעבד חיב עדיין חי כשום :

וגיל דבשחת דברי רשניין השוחים שכי שלין שכשריי שבי לכשחילה
ושל שלשלימו בקדמי' דשמי שם עליו שכשום לשבא הוא שבין לשב

דלי לה מכח סברת תרי מיחוי מיחוי רק למעט ולא לפסול אבל פיסי פסול לכתחלה וכמר בדיעבד לה מליט מיסי. ומה שיכר מלמו נלמוד מיכי ופי׳ דהתלה כתב לל שפסלהו מפי למשרע מיחה ותשמע דמיכן ולמבע דומי דלמשרע מכבר עבד עבדתו פסילה וכן משמע מלמן ותניא דמיכן ולמבע מיפסל ומה לומן מכתב לבל למשרע שעמידה על מחקה מיכיה דמיכן ולהבא לה מיכי מחקה ונמחקו דיעור בעלמו כתב מלין מכביי׳ הפסיקה לכתחלה ומשמע בדיעבד כשר משום דמוקמי׳ לי׳ למחקה. ומה נף הדבר משום למלי יפי׳ פסול בדיעבד מיכן ולהבא ולפי׳ לכתחלה למלי פסול לל לין כלן פסיקות כיון דמוקמי׳ לי׳ למחקה ופי׳ כתובות כיב ותוס׳ שם:

אבל שלשתם יורם ודכר דכשר הארים גדולי לחכרי׳ בארבע מקשות דיש שכי מיכי חקה דשעיקרה לחתם חקה דשעיקרה שעברים שפי׳ דפיי׳ שם לפי שפסיקה שעשתה לפסול לאוליל דבר מחקתו שרשתה למכל שכים לומרי׳ שהקדשים או כשברתם וכשים לומרי׳ לה כהקדשים ולה כשברתם לעיד שרי ושרי קדיר ושרים לוחקה לחזקה לומרי׳ לחזקה שברי שעבר שלה כשחדש ולה משעה כלל משעה שקידשו׳ וחזקה לימי שיעמד עד שיוחדש לך שמה שבחתם שעבר שפסק שלה כשחתם ולה משעה שעשתה שחתם חזקה שברי׳ שי׳ חחיד שי׳ שי׳ וחתים יחיד שי׳ כיש שפי כקונה שחשפ לבל נחזקה דלימרע כבן זרק קידשו׳ לה נפ שי׳ קרוב לו שפק קרוב לה ליש לומר דמשום חזקה שברי׳ לו חזקה לימי שלה כשלו הקידשו׳ לו הפע קרוב לו וכן נמקים משום שעמד מעמד על חזקתו ליש לומר שחה שעבר שהי׳ שיכי שעקים והי׳ חסר וכן בכחובות יב ליש לומר שחזקה כשרים שלה לכיחוה שעבר שהי׳ שעעל לחם כשר ופיש שעיקרה לחתו שרשתה לה שעשתה שחזקה לחזקה לומרי׳ לחזקה שברי מעבר שלה כשחתם ולה משעה כלל משעה שקידשו׳ וחזקה לימי שיעמד עד שיוחדש לך שמה שבחתם שעבר שפסק שלה כשחתם ולה משעה שעשתה שחתם חזקה שברי׳ שי׳ חחיד שי׳ שי׳ וחתים יחיד שי׳ כיש שפי כקונה שחשפ לבל נחזקה דלימרע כבן זרק קידשו׳ לה נפ שי׳ קרוב לו שפק קרוב לה ליש לומר דמשום חזקה שברי׳ לו חזקה לימי שלה כשלו הקידשו׳ לו הפע קרוב לו וכן נמקים משום שעמד מעמד על חזקתו ליש לומר שחה שעבר שהי׳ שיכי שעקים והי׳ חסר וכן בכחובות יב ליש לומר שחזקה כשרים שלה לכיחוה שעבר שהי׳ שעעל לחם כשר ופיש שעיקרה לחתו שרשתה לה שעשתה שחזקה לחזקה לומרי׳ לחזקה שברי שעבר שלה כשחתם ולה משעה כלל משעה שקידשו׳ וחזקה לימי שיעמד עד שיוחדש לך שמה שבחתם שעבר שפסק שלה כשחתם ולה משעה שעשתה שחתם חזקה שברי׳ שי׳ חחיד שי׳ שי׳ וחתים יחיד שי׳ כיש שפי כקונה שחשפ לבל נחזקה דלימרע כבן זרק קידשו׳ לה נפ שי׳ קרוב לו שפק קרוב לה ליש לומר דמשום חזקה שברי׳ לו חזקה לימי שלה כשלו הקידשו׳ לו הפע קרוב לו וכן נמקים משום ש

עצם עצום מה לולמא דסלי עצם מסלי עצם ליכ סני עסון ודלי דוחין עצם לחם לילים מה לולמא דסרי עצם מדיפי מחר עצם לחל למים תוקי קידוסין ליל קריס מעקה דלחי קים עמו עצם אלחי חלים דלח דחי לי עצם סמיר נלילים חיכ מיזר על מטח לילים ומיע ניכ חיכח **ואמנם** מעיקרא חין כחן קיסי כלל דחוקה חס לחוסו קשנר על ליח

ועצם הוח מלמו מקיים נחם סני עסון נחם ל"ל דני עסון דוחין שלילים לחל כחן מחכחן המוצר על עצם ולילים דמוחלחם כסכים ליכ מקיים רק עצם לחח דכיכ בפיר חין מלילים ועצם ולי ד"קרחלי" סחשנרכ"י סני מקיימי עצם נעצים נשניל זה חין סכחן רבלי לעצור עצם ולילים דמוחלחם כחכים ולין לוחמי" לחיכ לחח נשניל ניחכם חביכ חס עסוק :

אלא דחכחי קסי למלי דלמרים קיסם ליח ניע כל כחן חליכ מולח לרחכן עוצר נג' עצם וכן כחב סמוך נלחיח רסי" קכיח ולי"כ נכחן נוסף ליכח נריכ נ' עסון ולחלי לח ידחה עצם ולילים דמוחלחם כחכים. לחל גם זה לקיח דני" סם הניח לסון הרחנים קף ניע מחפלח לחמי" ניעיכל ניע לחח ליח כעיצר על סלום עצם וס' וכחב כיע הטעם עסוק דליכח לסון ליוי חלח כיון חנרכו וכן הסיצר נניע סם לח הניח רק לסון הרחנים עיע וכיון דנלסון ליוי ליכח רק עצם לחח ליכ דוחה עצם ולילים דמוחלחם. ומלחה סלכוכם זו הניולו נחוסי קיסם סם ד"ם כל כחן חליכ מולח לרוכן עוצר נג' עצם חלי ירוסלמי דכיכ הכיל ככחנו וכלסומו דחין עצם דכיכ דוחה לילים דמוחלחם לסורוח דלילו נ' עסון נמוריו וכרעת חרחנים דחליכ מקני קיסי הכיל לדידהי וכ"ם מסוס דלח ככחב נלסון ליוי רק כם הנרכו לחד ומ"ו חוסי קידוסין כ"ם קף ד"ם כל סרלחי לניולח. ונזה חכי חוסס נצרכם החורוח ולומדי" יחחזק ויחלחן נלימוד נפ"ת ודלחסוכים ונריע. ולח יסי" מקורו נרוך. כנסנם המלפח להרמנם קרן חסנדים ויחידה :

עמרם היק נלוחם נקיק הכיל :

תשובה מז

נליים ני לחיסחלנו ני מז לי דרים חסון חרמכיל :

ברכות נמים, סלוס ונרכם ומ"ס, לידידי לחני פרנני המופלנ, מלח סלנ כמוי"ח ילחק לחיזיק כ"י ני"כדמר נ"שוב עסופסף :

מכתבו קנלתי נזמנו וכו' וחכני להניע על מנוקסו לחדוח מכחב עיכו סמוכרי" המלוח ומי סקוסם לוסס ליכ קיכח לכחן רחסון רק לם רוסם קיכח ליסרחל רחסון וחומרי" סהמכחב קנ. חכח העולם כחלי" נדברי הלנוש סהניח מנ"ח ס" קלי" סכחב ונמקומות סמוכרי" המלוח יכול לקרוח למי נילילם ונלנד ס"קיכח לכ"ח לפ" כנדו. לחל נחמת חרוחם נפרי נלנוש יחחם רלכ קלי כלל על קריחת כחן ולו חלח עמים סם נסנם ריש ריכ סקורי" סרנח קירין לחר חלרי חיח המוכרי על הלנור וכרי ועיז כחב לחל נמקומים סמוכרי" המלוח וכו' כ"ל לחל נכחן וחלי לחמי" נמקוס סמוכרי" המלים לריך לקרחו רחסון ולקיים וקדסתו. ועוד סנס נזה כחב ונלנד ס"קיכח לכ"ח לפי כנדו וליכ לחמי" כ"מל דקלי נס על כחן מ"ח לי" כנדו סם הכחן נניסכ"ב וקורל יסרחל רחסון ים לחוס מקוס פנמו :

ושנית כחלי" נדברי מסריי"ק פ"ניל מנ"ח ס" קלי"ם קקי"ז סם המכחב לקנות נמעוח מי ניקיכח ר"חסון נסחחלח סחי"ם נצרחסים וסם קנח לוחמו יסרחל מוחל חכחן על כנדו ויולל מניסכ"ב ופ"ח לח רלח חכחן לנחח מניסכ"ב מוחר לכ"ח עי" סמלמון לנחח מניסכ"ב כדי שלח יחנעל המכחב וכנוד סחורוח עי"ם. ולין מזה רלחי" דסחם פ"ח נעסם וליכ מקיימי" וקדסתו נכל סמקום לחל לקרוח נכל פעם יסרחל נמקום ס"ם כחן ליכ מנעל וקדסתו לנמרי חס לחקיר ולין כח ני"ד המכחב לעקיר זה ועי" כע"ן קנרח זו נמדוי לריח ס" מקפ"ח. ועוד דמעמע דנכידון דמסריי"ק כחן זה נופף סקכים למכחב זה כמ"ס סכים מקרוס ומחל על כנדו רק פ"ח לח רלח לנחח לכ כופין לחוסו כ"ח סכנר מחל ולח נחוכן לחכ. ועוד דסחם סוח עסוס כנוד סחורוח וסכחכים וסעם סעומד" נעזרוח סס מחורים נכנוד סחורוח לחל לסרוח לקחל יסרחל :

שוב מלחתי קלח כמין דנרי" חלו נחפ"ח לרוח ס" כ"ד וכ"ח וסעלח סם דחס כעמעו מקנח זו לח ס"י סם כחכים חו פ"ני נסקכמת חכחכים סחי" סם נעמח סחפ"ח סכנר מחלו סכחכים וכחכים סנפ"ם סם לחי"כ לדעתח דמכחנ נלח וסרי כחלו מחלו נס עי"ם. ומ"ח נס לפי דנריו מלחם דדוקח חס ידעו סדין ומחלו נרלוסם וכעצם סחקנח נסיסר ומחי לחל חס נעצם נלח" ס"נכחכים סחי" לח מ"ח כלחם ולחי לחלין ממם נסקנח זו וגם חס לח מ"ח רק ממעו נדין וקנרח קלח" לחחוח ולכן מחלו חרי מחילם נמעוח וקיל מחילם נמעוח לח חרי מחילם :

ועוד כיל דחמ" נמחילם כחכים כחי דיכולים למחול לנעור רק לח לחדם

פרחי כמ"ע חכ"ם חס ע"ע כחי דמסכי מחילנסם נלילים עחנרי" על ע"ע דוקדסתו מסוח לכמה פיעוחה ע"ע מהי"ם ע"י מסריי"ק סרים ע' וני" קי קלי"ם לחל ע"ע ני"כ חיכם מקי"ע' חוסה ודע' לילים נחם ליס לנעם נגד הסחי"נ נלילים ליס מ"ר על מטח לילים ומ"ע ני"כ ליכח מקי"ע וחי"כ כחי דנלקדסתי נעלמא ככי"ח חחכ"ם סיע סרנה חזני" חו כ"כדון דמסריי"ק נחי"ס רק ס"ל נע"ם חס מחלו לין לחוס לחל לעצוחה חקנה חמי"ד ק"ר ליחל דלמרי"ק נעכוחה ע"ע ק"ר"ל נקיעל

וקרי"ל נקיעי לילים על הכלה חס סנחל עלי :

ולדעתי כמחרנב זה נפי חעון נמקים סמוכרי" סמלטה חסו סכנסה הקנל רים סם רק כחן חחד ולי"ס רוצם לסכנים ולקנסה עלי" כיין סמוריע" לקרוחה רלסון נלחיח דרך כפ"י וקנס ושנים נלח לקרוחה רלסון ומ"י נחריע קיסי' ני ונמוריע סם מקיח ס"כולי" לקנס חלח ולמדוחי ולחחריי"מ ומ"י קיסי' ד"י דמוחר לסס נעכ"י מנכים ומ"י ני"ד ק' סל"ד סים רצוחה לניד להחמיד עליו חלח יחולו נכ"ו ע"ע ולכן יכולי" ני"כ לכיסו על הכנסה סקנל ע"י ס"נח י"קלו חוחה לעלוח לחורוח רלסון ונלח לניחוח נו כנוד וקדסתם חנל נמקוס סים כחכי" הרנה חי"כ כמרולה לעלוח לסדה ע"כ לריך לקנית כמו יסרחל כיין סחיל לקדוחה חוחה דוקח ודלי לין פעם ורי"ם סרי"ח נ"קנה ז'. לכן לפי דמחי לח סקוס ולח מ"ר סקנס זו רק יקדלו כחן ר"ספן. ודי יכלים כי"ס:ן. וחכו לנחוח ני"ם סכקדל רלסון. ויעחר ני"ו מכל עם ולסון. ועי"ע סכחכי" לח יחקוסעו נצנוד זה כי מחרע" דלסרן קלחי חוחב סלוס וחדף סלוס. ודי יגרך לח עמו נסלוס כמסנו וכעם דוחו יחידו. דוים ומוזו :

יעמרם היק נלוחם נקיק הכיל :

ומ"ם חס חי"ס רולח לסלס מס ס"ערי"כו עליו סקנל יכלי" לקפסו סלח יעלה רלסון לחוחם עד חסר יכנס נסקנס הקנל ועלס מס ס"ערי"כו עליו ומ"י ני"ד ק' רכ"ח קני' ל"ג דחכנפע סלח יכנס נחקנס הקנל סוי סנוסוח סוח וכו' ומ"י ס"ך ומ"ח סם . יום נ' ויחי חרקים לפ"ק .

היק הכיל נקיק הכיל :

תשובה מ"ז

נליים חוסנ יום ד' יסרו חרמ"ג לפ"ק :

שוכ"ם לידידי הרנני המופלח ומופלנ, מלח סלנ, חוחיק, מלח עסיק כפ"ם מ"ס סנסחם להי' הכחן כ"י ני"ופ מדי"סק יע"ח:

מכתבו היקר חניעני נפ"ק הסנר ריעו לח סי"ס נקו סנרי"ח ונס ס"ום לי לכחוח חסנוסם מי לחקוס לחר החמ"ח עד ה'ום ומלח נעניני על חסר הניח למרחק לחחו חלח נ"ק סרנ חנלוק הלי"ק דמי"ק"ם־דמר קרוב חלין וככל סיולח מפיו יעסה ולח נחחי להמ"ע רק מפני הכנוד חנל לח יעסה דנר כנד הסכחמ נ"ק כי כ' מ"ל נחי"ם ס"ם נסנם ריש ריכ סקורי" סרנח קירין לחר חלרי חיח המוכרי על הלנור וכרי ועיז כחב חנל נמקוס סמוכרי" המלוח וכו' כ"ל לחל נכחן וחלי לחמי" נמקוס סמוכרי" המלים לריך לקרוחו רחסון ולקיים וקדסתו. ועוד סנס נזה כחב ונלנד ס"קיכח לכ"ח לפי כנדו וליכ לחמי" כ"מל דקלי נס על כחן מ"ח לי" כנדו סם הכחן נניסכ"ב וקורל יסרחל רחסון ים לחוס מקוס פנמו :

ושנית כחלי" נדברי מסריי"ק פ"ניל מנ"ח ס" קלי"ם קקי"ז סם המכחב לקנות נמעוח מי ניקיכח ר"חסון נסחחלח סחי"ם נצרחסים וסם קנח לוחמו יסרחל מוחל חכחן על כנדו ויולל מניסכ"ב ופ"ח לח רלח חכחן לנחח מניסכ"ב מוחר לכ"ח עי" סמלמון לנחח מניסכ"ב כדי שלח יחנעל המכחב וכנוד סחורוח עי"ם. ולין מזה רלחי" דסחם פ"ח נעסם וליכ מקיימי" וקדסתו נכל סמקום לחל לקרוח נכל פעם יסרחל נמקוס ס"ם כחן ליכ מנעל וקדסתו לנמרי חס לחקיר ולין כח ני"ד המכחב לעקיר זה ועי" כע"ן קנרח זו נמדוי לריח ס" מקפ"ח. ועוד דמעמע דנכידון דמסריי"ק כחן זה נופף סקכים למכחב זה כמ"ס סכים מקרוס ומחל על כנדו רק פ"ח לח רלח לנחח לכ כופין לחוסו כ"ח סכנר מחל ולח נחוכן לחכ. ועוד דסחם סוח עסוס כנוד סחורוח וסכחכים וסעם סעומד" נעזרוח סס מחורים נכנוד סחורוח לחל לסרוח לקחל יסרחל :

שוב מלחתי קלח כמין דנרי" חלו נחפ"ח לרוח ס" כ"ד וכ"ח וסעלח סם דחס כעמעו מקנח זו לח ס"י סם כחכים חו פ"ני נסקכמת חכחכים סחי" סם נעמח סחפ"ח סכנר מחלו סכחכים וכחכים סנפ"ם סם לחי"כ לדעתח דמכחנ נלח וסרי כחלו מחלו נס עי"ם. ומ"ח נס לפי דנריו מלחם דדוקח חס ידעו סדין ומחלו נרלוסם וכעצם סחקנח נסיסר ומחי לחל חס נעצם נלח" ס"נכחכים סחי" לח מ"ח כלחם ולחי לחלין ממם נסקנח זו וגם חס לח מ"ח רק ממעו נדין וקנרח קלח" לחחוח ולכן מחלו חרי מחילם נמעוח וקיל מחילם נמעוח לח חרי מחילם :

ועוד כיל דחמ" נמחילם כחכים כחי דיכולים למחול לנעור רק לח לחדם

שמי׳ לו לביג ליל לגם ולקרות ומעמה לם מי הלך גם לו מי מחמר לכבדו גם לסרחות גים הרגה בירות למפה נעמו ועי ממציאין סביים חלנו מעמים שמה ז עי הפיה ולו כימל כדעם הפריה דכי לעמים נפיה ז שמה קריחה פיה ריחל לי לפים לחליט לו מי מקמה סיהחלוי עידי דסיב כדי לעמות נפיה שמה כנוד כחיב ריחל לי לפים לחליט לגם והוכיה המודכי שפיר דלון לנזות פיה לחליט כדי לעמות ז שוש שמה ומפי לם חיל לעמות סמעלה נלחיה. חלה דנכהיב היה מי שגם נכיל גדולים החורה מחעלה נהן ופכי מפה נפמות סכיל המינות וכנד הוא לחירה סהמורה מחעלה ומחכנדה גפם. וכיל כוחה שלון כהן נזיק חורה כלל רק לחדיק כנד סחורה דכל כחה שהכהיב מכנד יותר גם החורה מכחדה יותר והוא כעין שלחרו נעמי דיין סלה מפוש כנחו דכיב וכעין הרמנים שהנלחו ודיה שכנד התנחד הוא מנינות הרב ודיב מנינות הכהיב הוא מנינות כחורה. לו חולי יכל נכחנו דלף לם גוף ההולכה הוא נזיק לחורה מיה כיך נזה שנלה לחיב ליד נדולי ומעני לקרות נז הוא כנדה ועיי שכהיב נעמים מפות יותר ליב נזיק החורה נמניל כנד החורה מחר לנל נמניל מלה לחרת ודלי לקוד והרי זה כעין שכהב רין נמפה נמני דנמפה להלוק כר על פנה לו ניכהיב יכר חמכה פיך נחר עלה לנל כר מכוכה מכר חנובה היה מלוה נמניל חוחו

מלים נוסף ולים נחר מלה והיב דכוחי׳:

אמנם סמפרם ניהחלמי ניומה כי חלה עי שכהיב ושקנן הם נכיל נדולי יחקוני כנד הוא להורה סחנה לידם וגם הוא מכנדה חוהם כלחה מדנרינו דקיל דלון נזה כנד החיים רק יען שים כנד החורה נעוחה לידם שוא מוחלה על כנדה כדי לכנדם עכים לכל הפי׳ לים נעם זה נצריך סחנוחי ודינו על המרדכי חומה דליב:

ומה שכיל כפיום לרימה נין סמירום׳ הוא דלפי׳ הרחקון הם מניחי פיה חולה דחדם חמוה סכל הוא יקרי׳ דקיה לים מיהר מיהר לפי׳ נגוף המלוה לידם ולפיה דקיה רק לפי שהחורה מחכנדה נעוחה לידם גם היא מכנדה חומה ולים ונכל חופן לה יפה לכנד הפיה לילך חלנה ולי מרי להולך הפיה חלנו חבל נחיבו חולה לף שהפיה מכוד נעוחה לידו מיה למה יכנד הפיה חומו כלפי יש יכנד הוא הפיה ולך חלנה ומלחה לי דנזה פנינו הניל ולא הם נפיק חרוייהו דוקא חדם חמוה ושולה לו נחד קני עי׳ מנילי פיה קלים קקיב פיה. ומעמה כיל דהא דהיה הרמיה נמנילי פיה קדם הקריחה היינו דוקא חחנוי נניהיל דקלי על הוחבר לו נכדון דמרחיים נחדם חמה שנה לעיר ולא היי יכול לילך לניהכיב דנכל חופן נם הם לה יניחו חלנו לה ילך הוא חלה חחר החורה לכנדה לו כיון דליכא זילוחא לפיה הם מכיון קדם מרי חבל הם יכולי לילך חלל חחורה לף לחכון ני יחים קודם חקיר דליחו כנוד החורה ליכא ניה נם כנוד החורה ליכא דלים הולכי׳ חלל החורה ליכא כנוד חחורה ולמה יבעלו כנוד החורה נחכם והא דקחני רישא חבל הם מכיון לו ולא חקה להם ני׳ נפחחי שעיים להנחון מהחיז מרנליות זיל שמוד נזה. כיל שנוע דחחלה לכחוני דנשעה הקריחה לפי׳ נשניל רנים החנוחי לחקר ולחיב לחשוני דשלה נשעה הקריחה לפי׳ נשניל לחר מוחר וגם ניה רישא לחיב דלם הוא חדם חשוב עכל עכין מרי קלי נמי לחנוש דוקא שלון הוא יכול לילך לל הפיה וכדעמר הניל דחולה ולחדם חשוב נעיקר ופי׳ נכל עכין היינו לפי׳ נשעה קריחה:

ואמנם לי נעיק יום לו יומים קודם הקריחה הנה לעיק יום לו יומים חשוב לחדם יום ומרי יומים לפ כיה ועי׳ חוק׳ נשעה לף ס׳ מכיג דיה המחל ועי׳ קניב כלון קלה לפרם כן. ול׳ עולה נדעבי׳ לחפי׳ שלה נשעה קריחה לי מרי חלה לם קודין נה שכ פעמים ולניכו יום כשנה לו יהכיב שקודין נם נחכחה לו יומים ניהיב וריה וכדומה שלון קודין נים חלה נשכי ימים חבל נחמה המעיין נפכים נחשני מרחיים יהיה לחין קפידה כלל רק לם מניחו נשעה קריחה ומחיכו מיד חחר קריחה לחין לחיכה זילוחא לפיה שחדם יוצב נחקומו ומעלמלי פיה חבל לם מכיכם חומו וקנשנה לו שם מקום קודם הקריחה ומחיכין הפיה חחר הקריחה למקום זה להיות עוד שם לחין קפידה כלל וכן משמע מכל חחחרוי שחיל ופרימ נפי׳ קלים וגם נפי׳ חיב חנחיל דק כיה פי׳ קפיו ומשמע כן עמיה. לכן כיל לכונה להיפוך דחחי לם מניחין פיה למקום קבוע להחפלל דסיינו לניהכיב נמקום שיהחר קבוע ושוחר מחחר להניחה נם נשעה קריחה דלם לחין מניחי כי לם לפרך חדם לפי שעה לריך לפניחה קודם קריחה דוקא ואיב לרשוחא מקר יחים לה מינעי על קריחה מחה דחלי לריך להכין קודם הקריחה חלה חפי׳ על יחים דסיים על פי קריחה ניב לריך להכין קודם קריחה כיון חלה הנחה שם שפים רק דרך חרפי לפרך שחדם ופחר דנרי ופי׳ כך שם והיינו דוקא נשעה קריחה חבל מכיכן לו פיה יום לו יומים. פי׳ חפי׳ שהכנה רק לקרות נו יום לו יחים קודם. פי׳ קודם הקריחה וקודם לה קלי על יחי לו יחים רק על

תשובה מיח

מיליה ני חוסחלו פי ולחל חרנילל:

ישאו הריש שלום לכנוד יחידי פרנכי שחריף ונקי, שנדכי שנלכי, עטף עץ חנות מיים שלמה כי׳ קליין נשנת חחכמוחי ניישוב מי קנועשעם:

נועם מכחנו נת לכי ולשחול הניע לחודים שכיהנו׳ ניקומו מקדמת דכל שניחות ההוקף ומפכי הלכה מחפללי׳ נחדר שהשויב דר שם ומניחי׳ שמה פיה לקרות נשעה הקריחה מחדר לחר שיוחר לניהכיב ונים הניסול מפסיק ניכיסם לנל הכל נים לי רק שחדר נים הניסול מפסיק לם נכון לעשות כן ועיכו שפיר חזו מיה נשויע קום׳ קלים רק ליחד להקל מפום דהכל חולי׳ חלל לכל ומניח שם כחב דנחיי ומשמע דחולה חעפיי שלימו חשוב שרי חלה דניהניל משמע דנמי׳ חמריהו:

הנה נוף סיין הניים שם חומ על המרדכי והכיה נליב לדיכל ונחנמי לי כחנחי לייבב דעת המרדכי על נכון ופמיב שם כחב נחנל לנרהם חוה ביב והעולם מקולי נכל ולין נכון ונרכי יוקף שם הניל להניר לחוליה לקריחה פיה לחרת ונשומת חורה להניל מניהכיב לניהכיב לחרת כיי שיהיו זיין פיה להקף:

ולפענ״ד נרחה דנם המרדכי לימו חוכר חלה מניה לניה כנוסל דיוקלמי פיז דיומל ופיז דקיומה שהניחו הפיה מניהכיב שפי׳ נהר הניה לנחרם חל חכיב לף שפי׳ קמוך לנחרם ע״י רפ״י ריש פי נח לו מיה לי׳ שכ נחים וחלר מפסיק ניכיהם חבל מחדר לחדר נחוהו נים לון לי׳ כלל וכמו שמליב מילוק זה נרפ׳ רעיב לענין קדום נמקום קעודם ועיין רפ׳ קניים. וכוחבי׳ נהרמב קחלות קדושה נריה ויכ שמניחי׳ פיה מניהכיב לשרחדור ניהכיב וקורין שם ולין פילה שם ומפלפף. הנם ליש לחלק דשם לון חדר חחר מפסיק מיה כרחה דלה מקרי הפסק חלה לם מפסיק מקום שחיכו רחוי לקריחה חבל כלון נם נים חניסול רחוי לקריחה חלה שיהא כנוד יוחר נחדר לו מקרי הפסק ועי׳ נחרים רפ׳ פיה ומניחי שם:

ואפשר לנחד עוד דדוקא לם מניחין שמה פיה נחיקרחי לנוך דחיכו דרך כנוד לפיה חבל לם קניעות החפלה שוא שם ומניחין שם הפיה נקנינעות לקרות שם חלה שמעמדין חומו נחדר לחר לכנוד הפיה מפכי עשפי׳ חידוני לין כלון לינוך כלל ועיקר מלנו מניחי׳ פיה נחיקרחי על יום לו יומים חפי׳ עשין שם לחון ומקום לספר חורם:

אבל העיקר כיל דלון לי׳ להניח פיה מניה לנים חלה לעיך יחיד לו יחיד׳ פלי׳ ליל לניהכיב וכמו ניהולמי שם שלי׳ לעוך כחיב ולחכי נעי׳ חדם חפיה חבל לעוך כל חלנוד ילחי פרי ומיפי מפי מלים חפות ועי׳ ניהולמי מניה פיד היל זה שוחו עומד לקריה נחניה מפכי מה הוא עומד מפכי כנוד פרים וס ממשע דכנוד חלנוד פקבל ככנוד החיים וכמו דנרי׳ לחחיל מפכי כנוד חלנוד. ומכי ניחל דנרי מניל שם פי׳ קלים פקכיל שכחב לין מניחי פרולי לקרות נפיה נפמרם ופמיב חפיב מה מלמיהו פפיחה דמיכי פרולי לקרות נפיה נפמרם ולחקף שם מפרם לעוך לחסם יחידי זה לחפר דנפנין יחידי לים כנוד לפיה. ולחלי מחכוין ניב דוקא שלין לפס

עם קציעות להסעבל בעמודים רק מרולי לקרות בקיעת ניירל לו פסקי אבל אם יש לאם קציעות להסעבל עם בעמודים ולקרות בעמודים בעמיר שני והעמיל. עוד מלאתי בחיר אם יש קליים אחת יין מכוסה גם לעמוד דשרדרי פירי כפיחידי מעטי לו אין לאם יכולם לגת לביסכיר אלא פחולי לחקוף עכין אחל כמרכי לחי לחמר דשרדם פיום. וחיב כיום בניל אחל הקהל לחי ניילך לביסכיר מעבי הלכם ודחי יכיח לאם עמכעם ואל יעמוד ניכם. ומכיעם פיום לאחם שעייב יהעבל סקרילאה בפיום לעמעים לו פסרעם לו יכי לעמוע קרילאם קיום וכדלעמרי ניכוקלמי דשבילם כביל דלאחי עעמר מעבי כבודם עיע ניום לביום לחיל. לעמוד אם אחה לאמר בן לף הוא מהעבל ודיט קודע עיום. ובזה סכבי ניכן אחם נרימי אלוס כבעמעו ומעם יידיו:

עמודם סיק בלוחם בקיק בכיל:

תשובה כ״ט עד להכיל

יכרת מכחעו הגיעבי ומחל בעמיר לאחען אחילם אחקהל דעם אכיעו לכחעב לאם קיום חדם וקבעו יום שעובעל לחיסך על ז׳ אדר אמר סוא לאם יום כביסה לעמוע פרדעם אבל אסיום כבר מוכה בחיקיק בניום אחעבילה ודעם פרבה בעחיע לחולים אח אסיום ממקומו לביום אי מן הבעחיע ויום סחיכך יחזרו ויולכו אחרי לביסכיר בחאחן ודעבע דאקוד לאלבל אסיום כמבוחר בחיחם קי קליים קיר דאלפי לעדך קרילאה בדבים אחקוד לאלבלו בחיקדאי בעלמא כיום בכיר וכן עמעם ניכיר קי פריים קחיי רק מסוקף כיון מיוחל לכבוד קיום

חסבר / מוחר:

בברכי יוסף קי קליים לום יים הביח בעם בחירום המים סכחב אלף לחולילו קיום מביסכיר לקרות קיום אחר הבא ומחדם לביסכיר ורוא חכמים בדבר ומחרי לירבחם כחב דעיד אקוד לו ככן לעמוח כן. ואמכם יש לחלק דדוקא מצ״ם בבוד קיום אחרת אין לבזוח קיום אחר אבל בעניל כבוד אחתו עלמו קפיר עומר לאלבלו וכמים סרין בעמם בקרי דכבחם דלסדליק מי קנם לו אל ביסכיר מכר מטכח קיך ניחר מלוח אבל מי מכוכח מכר אכחם סיימו מלוח בעניל אחתו עלם גוחח ליש ניחר מלוח עיום. ודיגיל לחי לאחם בנחי כרייחוח ייך דקאחר ממלי אחלי קפיר אמעמלה דאכבידו ניוכר בכך דסיימו קבוחר סרין הכיל דקפיר מחלי יוכר בעניל מלוח ניוכר בוחח אבל אין רחי דאחלי מלוח אחם בעניל יוכר:

ובן מרחם מירחמלמי יוחח רים בח לו סעלם הולילו האדכי דין הכיל מעמזיע קלים הביל דקאמר בכל אחר אח אחר הולכי אחר קיום ואבל אח אחר מולכי קיום אלבל ומעכי אלא קיום בעניל אחר ניוחר מלוח עי עלם אבל מעלם בעניל אחתו בוחח גוחח ליש ניחר מלוח עיום. ודיגיל לחי לאחם בנחי כרייחוח ייך דקאחר ממלי אחלי קפיר אמעמלה דאכבידו ניוכר בכך דסיימו קבוחר סרין הכיל דקפיר מחלי יוכר בעניל מלוח ניוכר בוחח אבל אין רחי דאחלי מלוח אחם בעניל יוכר:

אביראי נגרכי יוסף קי קליים לום יים הביח בעם בחירום המים סכחב אלף לחולילו קיום מביסכיר לקרות קיום אחר הבא ומחדם לביסכיר ורוא חכמים בדבר ומחרי לירבחם כחב דעיד אקוד לו ככן לעמוח כן. ואמכם יש לחלק דדוקא מצ״ם בבוד קיום אחרת אין לבזוח קיום אחר אבל בעניל כבוד אחתו עלמו קפיר עומר לאלבלו וכמים סרין בעמם בקרי דכבחם דלסדליק מי קנם לו אל ביסכיר מכר מטכח קיך ניחר מלוח אבל מי מכוכח מכר אכחם סיימו מלוח בעניל אחתו בוחח גוחח ליש ניחר מלוח עיום. ודיגיל לחי לאחם בנחי כרייחוח ייך דקאחר ממלי אחלי קפיר אמעמלה דאכבידו ניוכר בכך דסיימו קבוחר סרין הכיל דקפיר מחלי יוכר בעניל מלוח ניוכר בוחח אבל אין רחי דאחלי מלוח אחם בעניל יוכר:

תשובה כ״ח עד להכיל

יכרת מכחעו הגיעבי ומחל בעמיר לאחען אחילם אחקהל דעם אכיעו לכחעב לאם קיום חדם וקבעו יום שעובעל לחיסך על ז׳ אדר אמר סוא לאם יום כביסה לעמוע פרדעם אבל אסיום כבר מוכה בחיקיק בניום אחעבילה ודעם פרבה בעחיע לחולילו אח אסיום ממקומו לביום אי מן הבעחיע ויום סחיכך יחזרו ויולכו אחרי לביסכיר ואחן חגב ודעבע דאקוד לאלבל אסיום כמבוחר בחיחם קי קליים לום יים הביח בעם בחירום המים סכחב אלף לחולילו קיום מביסכיר לקרות קיום אחר הבא ומחדם לביסכיר ורוא חכמים בדבר ומחרי לירבחם כחב דעיד אקוד לו ככן לעמוח כן. ואמכם יש לחלק דדוקא מצ״ם בבוד קיום אחרת אין לבזוח קיום אחר אבל בעניל כבוד אחתו עלמו קפיר עומר לאלבלו וכמים סרין בעמם בקרי דכבחם דלסדליק מי קנם לו אל ביסכיר מכר מטכח קיך ניחר מלוח אבל מי מכוכח מכר אכחם סיימו מלוח בעניל אחתו בוחח גוחח ליש ניחר מלוח עיום. ודיגיל לחי לאחם בנחי כרייחוח ייך דקאחר ממלי אחלי קפיר אמעמלה דאכבידו ניוכר בכך דסיימו קבוחר סרין הכיל דקפיר מחלי יוכר בעניל מלוח ניוכר בוחח אבל אין רחי דאחלי מלוח אחם בעניל יוכר:

תשובה כ״ז עד להכיל

זאת מכיח חם ניום מי הבעלגיע יקרלו בעדע סברכה מחי לריך לקרות בעחיע ולא קרלו מבני מחלן חם עכין עבריע ניתי סחול ובעכיח יחי קיבון חכבים ולין הבור מחרי לחקוד חיח קי כיח מיבחי חם וחכם דבריו חם קובני, על דקדוק לי לחולי לקו בבני בחכיח בבבה בעכיח דחל בבבה מחחילין בפי סבבוע. ולבעכיר לקיע דעיקר החקבה חי לקרות בני וחי כדי אלא יכבי ג׳ יעים בלא סורה עי״י ניק פיע וחדר חקבי קרילאם בעחיח בבבה עבום יוקבי קרבה כבעולר חם וחיכבי יוקבי חכיות כל יעות סחול עוקקים בסחורה וחין קרי״י בני וחי הזקן בניכיסו קרילאם יחיכם וחיב לריך לסקדיש ני וחי לעחיח בבבה בום חי חקבה קדום עכיח בבבה וחקבה עכיח בבבה בום חי רק עני ביחול קרילאם ני וחי וחיב קדום בקעבר דבני קרילאם ני וחי חן עבום לאחם לחחיח קרילאם בעחיח בבבה עבום בעח

לשיעבד מלוה נעשוכי כדאמרי׳ בכתם דוכתי ע״י תיוה כי ע״י הרשיע וכיון כתן דליכא קים לחברה ליכ לם לין מצלילי לגבוי לקדוה כו נמיה מי מעכבי לם כרבי מלבוחם עלם מסוה עון גדול כמיט רעביט מיד מיה מכוחה:

וברמות רלי׳ לה מעיט סוכי יומל ״ע מיב דיט מי דכיט לי לומי נמל מקדט לה נמיכה דלקדט׳ כיט מכוחמו מכמי מלה סכן לומר לי מלוחי דיוך דוקל סל לומר לה נמיכה ולל מקדיט לי כיט מכוחמו מכמי מיב לומר׳ מלוחי דרחמכל כיכמו מיי מני דשכרמי לף מלוחי דרחמכל כיכמו מיקדט מלוחי דרחמכל כיכמו ולל כל כמיכי לעכב על יוט מלה יקנוטמו דכי מכמי מי לומל לעיב ויקנוכן הוי מלו וכדלומר׳ ביק מיי מביקל הוכל דלחוכן והכמכל הוכל דלחוכן עיט מיי דוקל לי רק מלוחי דיוך יכול ליכמ לחקדיב לכיט מיילה מכוט דלין לחר יכול לכיוט מלוחו נביב לבל לי לוי טיט לי מלוחי דרחמכל לי לי לכבד לי לכיוט מילה לחיב לעיב דקדכן מלו כוי רק יקדיבו כחכי מכמי ועי׳ מביט קי כיט מקדיד וחיב לעיב מחקדיט מלחט לי׳ לכבד לי מידט רק מלבוד ולחלטים המוכיי על מלבוד יכולי לכבד ולמכוד כמוכ:

ועוד כיל דוכלי לחי׳ לחכ נעלי קיט מכמלל׳ לו מכחי׳ מקיט עיב מלה יעלה כיכ לולמן חכלט נעל דחכי כחב מביל לי׳ ריל מקדיט דוקלמו לקרוה נהוכה ריללמן הול מיב לוכי״חל מבמי ביטן כיט ומביט נמכין המלה לי׳ ליב ומיד מכלי מקדם וכל מחמכה על מה מכחוב נהוכה חכלו נעל וכיט כבלה יחכו נהחילה וחכי כחב מיכי״ל כוכה לי׳ מביולו מביל לי׳ קלים מקיי לם חכמב לקטם נמביה מי ביקכל ולמן נהחילה מהוכה ולם קוכה לוחו יכולל מוחל חכיכ על כחכו ויולל מביכיב ומיל לה ריל חכיכ לללה מביכיב מוחב לכבוה מיי מכלמן לללה מביכיב כי מלה יהבעל חבמב לבבוד חבוכה עיט ולחיב חבמב וכבוד חלבוד וכבוד חבוכה מלייק מכבוד מכיכ כיט מלין נעלי חביה רלמי לבבד לי מידט ולבעל חבמב וכבוד חבוכה:

ונראה דמה מכיחבי׳ נלילה ״קוני׳ קבכי׳ נחכן חוכה ולחלטים מכבבדי׳ לבעלי׳ על קיט יולי לחס זה ממה מכמיט מיב דיבכדי׳ מכמה ג׳ חכחוה וכקבכי׳ וחבוכי׳ יולי׳ לקלוחס לפי כבוד חכבקי׳ כי יולי׳ וכל בעלי לומביות מביכלקלים מומדי׳ לפיכו וכי מכהבו כבוד נעמכי מלה וחיב בעל קיט חפבל מקיים מלה כחיבה קיט ובכים קיים מלה ולדקבו מומדם לפל זה הכוחב חכיך ומלילו לחלי׳ כחוביה כי לכן מיבי׳ גם נחס כבוד לכבדם בביבדי׳ כיכל ובי׳ מלייק קוכם כיכל. לבל נלמה לין מכם רלי׳ דיחס דוקל נכמה מכמקקי נעלה כחבי׳ נחס כבוד וכדמכמע נאולי׳ כיב דלמיק מלה דלחי נה ולחה כוה חביבה מלה נכמכה וכי לבל כלן מחכמכקוה נמלה בבר מבכה מכקר חקיט לבבוד לחבל לחיל לבהב נחס כבוד כלל. ולחי׳ לי כיוול בגם זה מלה לבבדו לו לחי׳ נמקום מחכמב כך מיב כלחה מלי׳ לבבד לחלר כמיט מביל לי׳ קלי נמקום מכחבו מחסרכם הול מולה חיה רלמי למחול לחלר מיקול נמקומו וכיב מלייק מכיכ זכלמו לחלר מיט. מחבו מחבל נרלקיה מולה נמקום כלן מלי׳ למכר זכלמו לחלר מיט. ומלייק כי לין לי׳ קיב קיט מיי מחכמבי׳ כבל יום קלייק מכיט לי׳ מיב כלחה מלי׳ לבבד לחלר כמיט מביל לי׳ קלי נמקום מחכמב כך מיב כלחה חיה רלמי למחול לחלר מיקול נמקומו וכיב מלייק מכיכ

מעקום לעקום לף שפי׳ קם מעיריב סי׳ לסם ליכך סם ולקרוס ולפ
ה׳מלם כלוס נמיזוכך :

והנראה לפעניד ניסוג קפני׳ ג דזוקף כמלוס כפלוך בפקומו ולחני׳
מניפי׳ ט קים סוף דלפקר דסי׳ בזין לקים קלין חדם
סולך לקלו וכפו סס׳ זכניב קפון סכפקם פפל קים וכפן לילפן סכפקם
ולפן סכפקם לקבן וקבן לכפיב. וכפיב שפד ופקבל וכפ פפיב פיך קפני׳
יפוקפלפי׳ סס׳ ט ליכך לפר קים וכן בניפ פפנופי׳ בנים לפקדי׳ לין
לפני׳ פניפי׳ לפלם קים לפל כפלוך סולך לפל קים וכופלו לפקום
פרופם לקרוס ט כוס לין בזין כלל לקים פפרי סיפב ט כנוד וסולך
לפלו וקרי וכן סס פפלפו לקים וכניפוס פניפס לו פפקום לפקום
נפר פנים וקולך ט לין ט ליקר כלל ולכן דיק בניפי כלפיל פניפ
קים פניפו וקולך ט ולפ פפניפ לי פכים לו פלקפ קים פלפני׳
יקלולך ט לפלם סול פלפו סולך לפל קים ופניפו וסול פלפו קולך ט.
לף לילן לפי׳ לנפר פפיפ פפנופיפ פיפ פפיפ סיפ כל לים פיפלפל
ליפ נפלים וכו לפי׳ סול׳כפי פפפפנכם פן פכלקם ופפליר על פפפפי׳
וכו ופניילי כפב ופיפ לפלם לפ פפון לפידפו פלים נפופים פנפכפב
ופלים נפופים פפנפים וכו׳ וסרי דנרי׳ פנכפב ליפ דפלי לפפלם פים
ולפ פניפ כפפפיך על פפפפי׳ פולך פפו פפ לפפ פלפל דנכפיב פכל
פפפר לפלפלו לים לנפופ פפפפיך וכפפיפר לניפו לופר ופופרים פנכפב
לף פפופ דופק וכן פנרכופ קיב ליפ פפלכי׳ פפניר לניר ופפריפ
לפלימ לפופר ופלי גם לפדו פופים פנכפב נדלך ופכיפ פולינ
פפפם קים דיפ לפני׳ פפקי פפנפים פין פקים פיילד דפופר לכפופ
פפופים כל פופקם ופופם נפניפ ולין נפס קדופס קים ולפיב יכול לפולך
עפו פופקי׳ וללפלד פפס פופים פנכפב פיפ זכר לנפר ליכל פפיפ
הרפנים פיב דפפלך לריך ני קים לי לפס פפלך וכפב חס פנכפב
לו פנכפב לו לפיך פפלך יפי עפו הפיד ופס יגלי לפלפפי קים עפו
ככפכ ופופ עפפ נדין ופופ עפפו פיקב ופופ כפבדו פני ופיפס עפו

ופקיל בו כל ימי פייו פלפלי לילן פלפדל כפס נזין לקים :

ועוד כיל לפני פפופר לפס פפפיפ לפס פופ לפס פפוב פני ופופ
כפפ׳ יפפלפלי פיי פפס נכיל גדולים פפופים פפפלם פפס חס
כופפ לפני ניופל לפפלופס כוי פל קים לך כדי פלפ לקקי לפפלי
פפיפ׳ קים לפלפ פפקום לפקום יכפ פס לפל קים לזס לי׳ וספפלפס
פפלי פפרים לפפפלופס פפפפס וכי ולפיב פפ לפפ׳ פפופי׳ וספופרים
פפפפלם פפס .ולפכי פני לפניפ קים לפלפ. וניכי ניפל פלפ פיכפי
כן נפופים פקום לפפפס קלי פפפיליי ניפיב פניפס לפקום לקקי׳ ט
ולפיב לין כפן פלפפל לך פניפס לפני חפו לכפוד קים לפלפלופס
פפופי לנפי׳ פפ פלפיל נניפס ולפכי פני ולפיל לפי׳ פפיפל וספפלפס
פפלי׳ פפס לפפי׳ פפופי׳ לפפל ניופל דפיי׳ פפיפלופס פפניפיב ולפפנר
לפפלופס פפופי לנפי׳ פפפיפ לפפ פפניפ לפפ פפופי׳ פפקי׳ פפפלפ
לפפלופס פפופי לנפי׳ פפפיפ לפפ פפניפ לפפ פפופי׳ פפקי׳ פפפלפ
לפפלופס פפופי לנפי׳ פפפיפ לפפ פפניפ לפפ פפופי׳ פפקי׳ פפפלפ

ומה פכיל לייפב פפיפפ נפני כי הוא זס דפפפניפס ניפפיפל יופל פיו
הקי לילך לפפנר לפר דלין פניפב ופולפלס ליפיב הפ פפן פפנילפ
ז׳ לין ניין פפפם ליפיב פלפ פפיפ פלפ זפוסו ניפי פפפס פפיפ
ופפ לילפל פפ לילפ פניפב ופולפלס דפופר ניפיב ופפר לפפי׳ פפניפונין
לי דפפפנין לנפול ניפיב ניין לניפס וניין לניפס וני׳ דפכפ פפלפי פפ
דפופפי׳ דלין לי׳ פולפלס ליפיב לפפל פפרפנך לפקר וסייפו פפכי׳ ופפכילפל
פיפ ולפיפ פפקפי פל נפני׳ פפופפס פכפפב פפיפ פפיפפ פניפו לפפנים
דקפפנר לין פניפב ופולפלס ליפיב לפי פפפיפ פפי לפפל פפרפנך לפקר
לך לקיפ נפני׳ פפפיפב פניפופי׳ ר יפופלים פלפלפופי׳ פפפפלופס גפלים
פייפ׳ פלי׳ פפופי לפיב וניפיפי׳ לפפל פפילפ פפלי פפפלפ כפפנר פל
רניפס ופפפנ׳ לפ פלפ וכל פפלפ פפי פפלפ פפפלפ פפפנר פל פיפיפ
פלפ פיפ ולפיפ כיין דפפפפ פפי לפ פפפיפ פפי לפפל פפרפנך לפקר
פפלפלפ ליפ פפפ׳ פפפפ פפפ פפפפ פפפ פפפפ פפפ פפפפ פפפ פפפפ פפפ
פפפפ פפפ פפפפ פפפ

לפני שמצוה לאכל סיכי שמירת נפשיה לידע שלום שפיר שמיה שמיה שמיה
לפני לדברי מלין שמרני שמכילם ולשון :

אולם לפני דאמר רק דאמר קמני לי מה קאמר שכריאים יש אם
דדפרש דלמר אלם לאשרת לין מיחת ואולמם ליהיב שמלי דקאמר
שמיר שמסכלה דשכמיהו ניהיב שכך ושמיני דאמר דשמיהן שקריני
שמשם אם ליד ושמלמת שמיד של שמם ויהיב לית שמש שמם שלי
פלוסם ויהילל שמם ויהיב הני שהשיא שמליהב שלשם שמיר שמסכלה
דשוא רק שהלה לאכל שגריא לשמר שלי מלוכה שלשם שני רק שדשמם
כשיל. ושמי כיון דשוכמה דפרס הי לשם ים שיחיד ושלשם ליהיב
לשמלי לילמריך שמי לשנר שמם אם דמי יהיב ושיה לשמם כשרמי שם
ולהיב שלי דמי דשכמיהו של יהיב שכך שם כיון דשני רק לשני אם לשר
רשו שאמרי ליע לשיכה שקשאנרא שלטע היהילא שוא ולשא לישמרלי
להה לא לשמרי שושלשה דשני שוא שיל שר דשני שיל שמי דשוישם
שיש ושיב כיון דמי יהיב יהיב שני שם שמם ניהיב שאל שמם ולשכמי ליל
שמי לשפי שמשם. ושקנר שיהיי לומר דשמני דכריאים שיל כלשני שמשי
שם דשיל שלטע שיהילא שוא שולשל ולשקשרי לישמרי שושלשה דשני
שוא לשא לשמי לשא לא לשמרלי ולשיב לף לשמרלי יהיב דשכמיהו
שכך שמשם לא לשמרלי שמיב לשל שר שמשי לשיהיב שיהיב לשמרלי
שיש שמיב לשיהיב שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי
שלי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי שמשי
שמש

ותשובות בית שערים חארח שאלות

תשובה נ"ד

פליגי ר' חיפאלו יום ג' לפי מערי הערעו לפיק:

יהי שלום בחילו לכבוד ידידי שרש הגחל נכוחים, מעיקר
נחמדים, זך הרעיון, ומבדיל הגיון, כמ"ש חנרשים לבי יוסי כ"י:

נעימות יעיט קבלתי ומה דבדק בן נמגילה כיד ניע דנעי קפן פיחה
מיו מיקרא נכוחים ומ"י רקיי גדול פוחה שחל דחקיד מקום
ולא ירחה בך מרחם דבר לחבל קפן לית מחאר וכי וקיל אם לפי
לעיד קפן לחכל כפילות לין ביד מלוין לפריעו ניע קבי לי בידים
לפור וכין מלין יחדם קורא נכוחים עד שלומרי לו קרא חריל קבי
לי בידים ולקוד לכיע ושוב עלה קפיי זו בעדיל שם. וכיחת עפעים
נפנקי מיחרחי קי קיב דעשם דקבי לי בידים לקוד דקפיד דשמיע
קלא יהיגל לחחו לעבוד עבידות וכבינדל ינקב לימחו ניע ולפיע בכיר
ליע סיע כין מסדבר חלוי נחכמי דחיכו קורא נכוחים עד שלומרי
לו קרא וחק לא נלמד קרא לבדול פוחה מקום לי דולא ירחה בך וכי
ולא"כ קפן פוחה קפיר עוחה. יפ כחב לפי דעם מיחרחי ועי"י מפיק
לוחה קי פיע:

אמנם לפעכיד כרחם דלקיע לפעיע פיק פקיזם פיח דים קפ"ז
פחקנו ואלך מלכיל עקפ קלא למכיו וכי ויי דקפן לוכל נעילות
לין ביד מלוין להפריעו לקפות לו בידים לקור וכי ויי דפחם יפי"
קלא חלכלום ולא לקוד קלא דומי"ו דפרלים ונעילות חצל כיניב דלכל
חיפך עלום קרי ניע וחיב כין דלכל חיפך חיוך מיוב לקיות בחיכו ניחים
וחיפ:

ועוד דכבר כחנו לפקוכים דרבר פחוא לעורך חפיכוך חפ"ו קבי לי
בידים מוחר ומקרים מלכילי לוחן ביוכ ע"י מ' רפניל יעמות
קיב ומניל קוקי קביע ופקן קורא נחורם לו מקרי לפרכיכו קלא
לפרכו חיל מחיכי נמגילה שם קפן קורא נחורם קלין פכוכם קלא
לפפניע לעם וחין גו עלום נחורם כפאר עלום קב נם כל קלי"ם מחיב
נרבר וכי ופעפי פחוא מעבך חרי ניע לו פייכוח נחיים עד
קלחריס עלוין לפעוד וכי וחיב חפ"ו קבי לי בידים חרי ומכיע לפי
מה פחעלם עליע קוב מ' ניל נדעם חוקי כלה דלפ"ו חפרים נעל לא
מקרי קבי לי בידים חיב נם מה קלומרים לו קרא לא מקרי קבי לי
בידים ונפרש קלין לחו לומרי לו לקיות פיחה ופעבר מיכבקש עלמו
ועי"י רפניל יעמות פכיל דיע הל וחיב קביר מוחר:

ולולא דמקחפ"מ סיפי לומר מילחא חדחא לפפניע חפרדכי חביולו
מגיל קי יב קקיע נחל דפם נפקן ר' מיליחו"ו נפנה
ומחגיים ליבע נלא מלים שוחר לללובעו מבוש כנוד חבריות ומביב
דלילים ניע דלחדייחא ולי דפור לא דחיק מפני כנוד חבריות ניע
קרי דלא חמרא חורם לו חבכם נגד נלא לילים חלא ניע לחפרל בו
לילים וכיון קלימי יכול לחפרל בו לילים נפנה לית מוער ופפום דעכיפ
לימקרא דרבק חיכא ולכן לו קרי חלא מפני כנוד חבריות ניע וחיב
לכי לומר חלא לו כחנם חחורם קלא חדבר דבר פנקדיפם פס כרחם
בך ערום דבר רק וזה מפיק קדום ולא ירחה בך ערום דבר ומעפה פס
פס לחפ עוקק נדבר פנקדיפם לו ירחה בך ערום דבר ומיכי
חוא לחפם ולי לכקיפ עלמו מיפר מילחו לדבר דבר פנקדיפם ולימי
לקור רק מדבק רק נפלימו לחפם עופר לחלוריחא לפל לו נפ"ו
פקורא נחורם רק נפ"ו קלים עלמו נפנה פסיום קורא נחורם.
ולפיע כיל דלים עלוין לפפריעו חו לימור לקפות לו בידים חלא
נפקים פעופר נקום ופפה כנן לכילה פרלים וניעלות ופועלות כפ"ם
וכדומה חפל כפעופר נפפוחים כנן קפן חפפ"ז חפן נפפה לים זה
כלל וחיב לעכיו עפרם לפו חלא ירחה בך ערום דבר פחוא נפה וחיב
קלימו מכפ עלמו נפפה פקורא נחורם וחיב לו כפחר קריע רק מ"ם
פחפ מלוין לו לקרות נחורה וחיל רק לי' דרבק וכמ"ש ונחי דרבק
עכים למיד לפי"י נדחי לין ביד מלוין לפפריעו פלי' דרבק כחפ"ן
דרבק ומופר לפי"י קבי לי בידים כמ"ש רפניל יעמות פכיל ועי"י מליע
קוב מ' ניע ולקיע. ונפ"ז חכי חופם נפלום ונרכה חיים עד חעולם
ידידו חכלמן ה"ומ"ם:

עמרם סיק נלופם נקיק חכיל:

תשובה נ"ה

פליגי ר' חיפאלו יום ה' נפלה חעכים פוענים חרחיע לפיק:

שלומים מרוניע, כפל וכרניניע, לכבוד ידידי ורב חניבי
חרב חגיחן חגדול, מעמ ומנדול, פלפלה סיוחפין,
כקבדים מיים פמחם נוכם פיפר כי חנדיקין פרעפקיניב:

מבתבו סיקר קבלתי וחחוב דעתי חעני כומי נכידין ניפביב עיי
חפקיומות לפפן ולדרום פכיפם כלפי חניעים חם מוחר לפטות
ולעפות כל חפקיומות פכיפם פומם קדים:

תשובה פרעיל נחיים קי קין כחב וקבל פיענין כך סיע הקכיס
יפפני ותכיפם כלפי פפם וקלי פפם פלם יפענים פומם
פכיפם כלפי הקדם ופכי חפקיפם פענלי דקבל פיענין פחל פכי פפם
כלפי פחרם וחיב פפיל דעי לפפות כן. חלא עים פיעל לפי נדחרם
פלפביפ לחבי פרעיל עיל קבל פיענין ופזענים נלפן ניפביב פכיפם
כלרום וסיופנים נדרום פכיפם לפפן ומלא פפום פפנים חביע פיעל
פפנלה דעיע פרעניפ פם עד פיחי פכי כל פפם כלפי הקדם לפרי
פפם פלפנרי נפופקפחל פכפנחי פפקיפם פכיפם כלפי פפם וחיב כין
לחר פיפיו לחבי פפם לקיפם כיו פחקיפם הפנבי פכיפם לפם עפכי
כנפרם עיע וכין פכפנב חלפנפ ניפיפם יי לפם קבל ניפיענ כיל
עך פליפנר לפי כפנחי ופכפנרי פפקיפות נדפיפ יקרי ולין עקפ
לחחי קבל ועי"י פיי קיקב וחיב כין פפין חולקי כפנר לקבי פיפפי
נרחפ וכפיפם כלפי פפם לכפנרם חיב נם פפם חיל לכפנרם פיפנ
חליפם פכיפם ופנר פנבי חיפם זקיפם פפל לכן פפפו כפיפם פפפן ולרום:

אלא פעניין חיפי פפיבע חחפי פיע פפפב פרחפין פי פפין פיוע
פי פיכל כרי פיפי כפיפם כלפי הקדם. וכיל פפפוע פפ"י עבי
קבייפם פפבניל בי קליל נילל קיע עד בי ופים ופיחם פני פפיענ
לפפ פפפוע"י פיעים ופפבלנלו ופפוכי לפכי ולחפיו פפלוים לכל
חפפים וכפים לרחות פפבפ וכי ולכן פ"י רחי לקפוע פפקפומות לפיפן
ורחום פכיפם כלפי חניעים כי פיחלו פכפנב חלא כיון דפכיפם למכיע
פיכל חכיפ פפיפם כלפי פפי פזקיפם וכלפי הקדם וכלפי חניעים ליכל
חלא חדא פיי חדא פקפי חכיי חפל חפפוע דליכל כלפי פפי זקיפם
כלפי חניעים פ"ע מכלפי הקדם:

ולולי דמקפפ"מ פ"י פומר פפ פיפנים ופפור פפנו פזקיפם יפפני
פפיפם כלפי פפם וחפורים כלפי פיכל ופיפיל חפפיע חפל וחפורים
כלפי פיכל וכי בפ"י פפור דפזען פיפיל חפי פזקיפי חפ"ז פפיפם
לפיכל רק נלפי פיפן ולפפיל עיע פפעה וכיפוקו וחיב כי ופפלר
פפם כולם יפפני פוחים פפיפם כלפי הקדם ופי פזקיפם פלא חפען פיפפי
פין ניפם לפיכל פפיפם כלפי הקדם ולא כלפי פי פזקיפם וחפען
פיופני כלפי פי זקיפם לין פפיפם כלפי חכל פפיע דכלפי פי זקיפם
וכילפי פיכל לין חפ"ז פניין נפרו פפם פלא לפפיקי פלא יפי פפיפיע
לפיכל ולפפי זקיי חלא פיפי פפיפם פופי כלפי פי זקיפם פיכל וחפ"ז
פלפר חפפיפי ולפפי כיל פפיע פפיפנים ופוד וכל פפם יפפני לפפיפם
פופוים פיופים פפיפם כלפי פפי זקיפם וכל חפפיפי פפיפם כלפי
הקפיפי פפי פפיפם ופי פיכל ופזפיפם פפיפם כלפי פפי פופוים
פפיפי פפיפם לפ הקדם פופ יפפר פיפפו פפיפם כלפי חפ"ז ולפן נפ
פפקפומות פנפ כפיפפני פפיפם לפ חניעים לפ לפיכל פפיפם לפ ני
פופוים פפו פפקפומות וחיפיפם פפיפם כלפי פיפע פפפם לפ פלוב ופפ
פלפ"י פפי פפיפם ופפ פפי פיכל ופזפו פפיפם פופוים פלפ"י פיע
לפיכל ולפפיפם כלפי פפי פופוים פלפפיפם פיכי חלא חפפר פיפי חפיפ
ליפב פפכן חפר חלא פופוים חפר פופוים ופרפ"פיפי חפיפים חל חניעים עפע
פיפי חפיפיפם כלפי פיכל הקדם ופי פפלפר יפפלו על כפפים פפי כפר הלפר
כי פיי נפע דפן פפפי פפפי פפלפלה זקפ פפי כפר פפפע הלפר
פיפלה

תשובה נ"ו

מילים ב' לחיפלו עמיק לפי שמות תרקדיל:

שובים לידידי הרב הגדול נחורה, מעוטר בתפארים, בנעי וקנדרל
כמוריה מכחס לבי כי רלחמבמרב הרב דקיק מלחיפלו:

מכתבו קבלתי קטנא ז' ולא הי' בכלי להמציא עד היום ולפני טרח
עמי הם להמעיד הסר ברזל בניסביב ולסקיק בו כדי שלא
יפי' קוד בניסביב ידע מחובי כי לחי קוכא חדקות ומחקי' כחנוכן
ומכהג יפרלמל כורה הוא ולם עבו כן בחיזה מקומות נקדקי' לין למדי'
למד מן הלמד ודבר הלמד בעכין הב ליטו חחר ושלמד בעכין הב:

ולמען לא יפי' ניחם ריקנים חמשמע קלת בדים ובחסקפה לחקומה
עלה בדעתי להניח רלפי' וחקור מחא דניב ני' ניב מרימר
ומר זוטרא סחרי ובני בי קיסמא בקיטוחא ובני בי קיטמא ובירקמי
בניסביב פי' להם לימות החורף כמוך בכחלי רחבים ומלבוחא מוצעי'
מעבי סליכה וביומם סחמם בניסביב חחר שחורי סולמו בו וחמחי לא פי'
דבי קיטחא פי' בו חמור בים החורף חלא הלי דאם חקור. חלא דחיל
דחיכ לא סיו לריכי' לנבי בניסביב כמים חוקי שם ובפי' ריב מחוסיב
מסיו להם שכי בניסביב חחת לקיטמא וחחת לקיטחא דחת פי' דר לשם
נחחת ובקיטחא יקיקי בחטור ולא בקיטמא:

אמנם פי' בחברמיל ומסרמיל שם דלמים סחוקי בי קיטמא ובי
קיטחא פרי כמו ליכא הישמא ובפי לא פי' לשם רק בניסביב
לי ובכל חבי קנמא סיו קוכאי' לוחם ובעבי בעכיבם דפיטו בעוף קיטחא
סיו קוכאי' לוחם ובוכי בי קיטמא ובשלמי קיטמא קוכאי' שבי קיטמא
ובשו בי קיטחא פיש ודלי קנמא ליל כלי שלי יקיקי בקיטחא בשכר
ולא בקיטמא חלא ודלי דלין לשמוד שכר בים החורף בניסביב. לך
קוסטמא דשילחא דלין לפי חשון בחב כי חלי לא פי' רבילי חו לא
פי' לשם חבדלה לשקיק בשם לשחחשם:

אבל כל מעשם סדוחם מלפניו חלא חשמידו חשכר לשחחשם בניסביב
עמי' שם דקיל מחיה פי' קביל דניסביב לא שכבתי בשם
בחשם מעבי שחחשם ובשמעי מעבי שבחשי ושי' מניל שם שקיל חשם
פי' חשכר לשחחשם בניסביב סיו שרשם שכבתי לשם מעבי חליפם לשחחשם

תשובה נ"ז

מילים ב' לחיפלו עמיק לפי ושלח ושמם בחניכים הרקיב לפיק:

בזה רלשן חודם, יפלח פי' מחרו מקדשם, לכבוד ידידי סרב
המלחיב, מעוטר בניעוד קוסרים, ומלח מלח סעריס, כמיח
מיח יעקב יוסף כי ניכ חבדקיק פי' בלסקלמעבי:

יקרת מכחבו מיום ב' קטנא ז' הגיע עדי בזמן לאל לא זמנו של
זה כמנו של זה ולא פי' מכלי להמציא עד היום ובשמו בשלחתו
סיום כי חקרוים דקיאלחו מכרחי' לשרחיב שבחרם כנים בניסביב ום
בזה שכי סנים לא לקשור כוחל מעבני מפרחדור מלפני בניסביב ולשרחיב
חבדחדור שעליו בפי שבחיב ובייח חבדל שבחרם כנים וגם ידוחיש שכל
חשם יובלו להשחילל בפרחדור גם בשבח חך יש לחן לכקף שלא רק
עי מכירות חשקומות חשר יפוקפו ובחופן זב לחיכם קוים הרבה בשביל
קרחקי' חן חשרת עיכ רשבם לקחור חלק שחרחי חן חבחיב שככבם
לניסביב של לחבים ושמדות עיב שמודי' ולשבוחם עם שכוח: ושחח
זה יעבו ב' בזחטלחות (בחלחריע) שבי לרי בניסביב דרוש ולפון ירדוש
שחשקומות שבשקפי יפוד שרבה וגם בניסביב של לחבים ילחב עי שבית
חשמודי' שרחבי' לשר שרת כנים בשבח עליהם:

הגה כשלחי לשעני ולחי חשוש לשון רלחשון וכל שחשבח יד של
שחחשוש כי עדי חדם בחדשו יבוח קיל בשביל יריח שליש
וקיל לחד מחחלק לכשם קלינח חצל קשם ללמוד שחני רוח חזון בניכם
שלחמי' לעיבח לחי חשם וחליכות שולם לחם לבן לחי שוסך ידי שבוח
ניחיר לחי רושם לשן יפרחל וכל שחקיים שלי דלבים יפר כשו ויסי
שלוש בחלו:

ומה שחשבח כיש לדברי שרשבים פיש שבשרים סיש דשקיב בבלל
ושחקושיחם לח שלבו ולח יבשם שקומות בבכן סיכלות של שבשים
כדי שיכשקו בשם רבים כשו שהן שוסי וקיים שם וכל שבשבח לי שלחו
וכיולח בשן לוקש ושי שביב ביוד קי קביב דשיים לשוד שלח יבשה
שקומות כשבבים שחשם סיכלות עים ושעלשו שעב כי בבים שישלשם
יש לשם גולחריע שם לוקש דבריו לפי שחשבחו. שבל לחי לח שחשבחי
עד שם וגם שחשם לח שחב לי כי בבים שיפלשם בך רק בשלוד בביכים

שאלות בית שערים הארח ותשובות

תשובה נ"ח עד לית מכיל

ומה שהקשתם לחם מחמר קמיחה לטרך בגין עמרם כמים חכם דין זה שהוא נמוגיע לחיה קוקי קביע ותקור לקמוך דבר שביכיב"ר לחיב שהמה ביע לנטות וחוא ממרכבי מ' גב סיגיר קי' שהכיר מביעלוי בי' קי' קביל חלה שהכיר קי' קביל קקיג כי וכתב רמיל בפי' מחמי מי' ביחוד ורבמה רמלה מקום שהכילם לחכל חם רוצם לטחמן קלה במקום לי' מיחי חם נוחל לחמני חוא ל לטרך לחקר ולבן שהקשה על שהשבשתם ביע ולכי בעבי לי מלחתי אלם נרחיל קי' קביע מיע ביימכי נשמיע וכי ג"כ מליחי מחורם חם דוקא למלחום ובפי' מלי רבם חולק על מדי וחביל רלי' מרחבים חיי ביקוחים חיי שכחב שהחר לפי' לבן לחת דרך שהחמה ען החחנה וכי חלמל דוקא שהחמה לקור לחכל חם ליט דרך שהחמה לקור ולחקן בחקום שני מרי. ושוב סביל רלי' שדברי רלי"ם ע' רלה שפי' דברי רבי וכי חשלה על דשהך שיקרלל שהיין לת שהנה וכי פ"י חל חלה חק על שחיקה חשם ליט שקום דקיל בשבין ביע לרך לשחוק

וחם ליחל דלקור בשהילה לף לטרך לי"ב מה פרין על כמילם :

ושמ"ב חק חל חשבל חולין בשני שקדם לוקה כדחמרי שכחם כיב

ולף דלי"ם שקום דרך שהחמה וחי כין שחול דרך שהחמה לשקדם לף שליט דרך שהחמה לחריוח שפיר לוקה לבל כל שליט דרך שהחמה לשקדם שחר ביע ולפי דבריו יש לשקפק על רלה לי"ל מלילים דשוקי בזכום שם חק ללקי שקום חיד בשלילה וחי' דלה חביב רק ללו דלי"בכיבו בשחום עפים וכן חול ברי"בעיל שם וחכם לף דלין לוקי על ללו דשלילה בשחום עפים לבל שביב לקור שחיב כשי כל ביש ושי' בעל"ם ריש חיי שלילה ובשלים ביש שלילה היד ושי' בשלים ריש פ' בביבה ופיל שלילה ולפיו שפיר ל"ל דשלילה לשלכו כמו בשטעכדער שפיר לקור שקום שלילה ושל דפרין על שלילה וכי עלם ביד שיקרלל שלכין וכי חייב לשרכם דשל לקור שקום לי' שלילה ולשרך הקדם חל חיחר בשלח :

ולולא דשקשבינה חייבי לומר דגם כשם שדין בן שול שיחור ובשם ושלה שקום שכחילם לשו דוקא שלקום שלה לפי' בשם שקום לחר ושלה שה שחבר כין שחול לשרך ביכיב וכן שטעם שקף לשום שקיים לבל חם רולה לשחן שקום לי' שיחי' שם שולל שטעם שחול לוקר ושלה לשרך לקור שטעם דוקא שטעם שלה לשרך לקור ולחם לפי' ביע לשקן לקור ולשם :

ואגב לחכיר שה שחשה שרשיב שוד שם שביש ביע"ל שטם שרשיב שלחלם חל לקור לשקן דקא דבר שחחבר ולית דשל שטוקף

שני

שלי מקדם לוקח לף מחוץ כלום כמ"ש פרשנים פ"ו מ"ש פרשים פ"ו.
ולקיש דכבר כתב רשבץ בשמעם פ' מ"ש בשמוק הסל וכ"כ יחזק
ואמר יחזק ולא לאמר יכבר לנאר וכו' ולנאר שד מסם מקבלי משפח
למשני במשנתי נאחן ריטן לחמר נכם כי מכן מכלים מריקה בין
כמו וחטו כנפים ומחן סביס מבחוץ דלפון מכילם לים ולנה בשמבר
ולקוק דברי מפרשים לפל מסרשון נחלם עיך גם בדבר הלום וחיים:

דיוקא מה דנקוסר מ"ש לנסם מרי וכפסק רמ"ל ושוק חר מם
מעמ דבר וחסמר כיון שכתבו וחיל ליסר לב ב"ד מחכם מליסם
מפיקוחל כרי מלה יפלה נכיל לידי הקלם ותניא דלא החכם כחלו מסכם
דבר כמ"ש רמ"ל לקמן פי' קכיל פ"ח לעכין ד"ח. ותכי כנוך לם ה"י
מכלים בביסכיל חוא לי' פורם לו שוא רק לי' דרבנן ולקמכחכם בשלמא
מפקוק וחסי' לסם לפקדם מעכ דלכי' בשלה כ"ע לנו ביסכיל
ביסמיך מפבל ופ"י בפרדיכ פיק דפנים פי' קכיל ופפרשיק פולם
קפקיל פרים לי' פוקי קכיל. ופזה סכי חוסם בפרכיב ופלוס
כפנפנ ופפם ידידי זפקים:

ממרם פיק בלוסם נקיק סכיל:

תשובה נ"ט

מליה ני' חיפלו לי' כמה חיה פפשוה הרפיד לחיק:

שוכ"ם לחפני תלמידי הרבני פמופלב, פלה פלב, כמ"ה יפחק
דוד כי מ"יפפלבים נפעביע:

מבחבך מן מיע לפע"י פניע פרי בפנו ופ"ימי פרוד פחוד ולה פי'
פפלי לפפיע לך ופיום פפכחי פפע ופכני לפפיעך על דבר
פוה פפחלה נפכן ביסכיל דפם חפר חפחוק פ"ימה לפריפה חם ופכפיו
כפנה פחדם וממידם ביסכיל חוא זה הפכנפי' לחלר ביסכיל פריפם
לפחרה וכפכפי' לביסכיל נפוחל פפרפי פל ביסכיל וגפו חפוחל פפרפי
פי' קפוע פנפחן חפן פפוע פפוה נפפר חדום חרוה פליו ספרפ פפה
פפנפה ביסכיל נרחפופם ופעה לקפו חחפן הכיל פפם וכחפו חחחיו
חפן פ"ם נחחיוה פחחפוה פ' פרפי' דהייפו פחפיפ ביהפנוחפו פחחילם
ופפפפה פפחפדם וחפחן ה"פן קפעו נפוחפה פחרים פנפחן וחוח חפחרי
ביסכיל נפפופ חפ חין זפה פפוה קרם פזכה להיוה נלפף יכחן
לנפף לפולם וחפלכה קלה זפה:

תשובה זיל ה"יחפלפי פ"ע דפפנה חלכם ג' חחה דקפחי פפ נפחפי'
פכך ה"ו רוסמי' פל קרפי' הפפכן כפפפפו וכי ים פפפנ לפליס
ויחליף ליה לימי וחקפוה חה הפפכן כפפפפו וכי ים פפפנ לפליס
חלה לחפפו קרם זכה להכנן נלפף יכחן נלפף נדרוס יכחן נדרוס [ופי'
קיע ופ"י כפפפפו כפדרו חרחפן כן חפנפה כל ה"יפים וזפה כ"חה
כל פה פפקפה פ"ים יכחן נלפף פפפ חפ"לחן יכחן נדרוס פפפ
פפופרי] ל"ילין דרי חופפרי והנר פפי חוק פל"י' נפלפי' דכפ"ים כל יום וחוק
ל"ילין דרי חופפרי פל"י קיפרי וכפקין קדפרי חנל"י ל"ילין דנר פפי וחי"חחפפו
נכפ"יוחה לחפן נפ"ין פ"יפול קיפרי ל"פחחלה לרי ל"ימי ל"יל לרי ל"ימי
וחקפוה לה הפפכן כפפפפו וכו' כ"כ [ופ"י קיע לחפו וחפלו לרי"ח פפ ידחו הכ' דרי
חופפרי' וחפכי כנודם פל חלו פפחחפחפ נכפ"יוחה חוי"ל והכי דרי חופפרי'
פחחילם פפעלפפ פ"י לפי פפחחפחפו נכפ"יוחה ככנפו חחילם וחפחה רלו
לחקן פ"יפיו פביפם פוון פי פ"ילם יכנכ חחילם יכחן נדרוס חפ"ד
פכי דרי חופפרי לה ידחו פפחפפה נכפ"יוחה כין חפכו נפפלה חנ"ע פפכפ"יו
פכיפם פוין] חרין זרעין הון נליפרי' נולוונ"ין ופנכ"יל [ופ"י קיע
פכי פפפפוה פ"ו נליפוני נולוונ"ין חכפי עלה ופנכ"יל פ"י ה"ריונ"י]
וחון נולוונ"ין עלי' קדפ"י וכפקה קדפ"י חנל"י פנכ"יל הכן נחוי"חה
לחכן נפי פ"יעול קדפ"י פ"פחחלה לרפנ"יל פחלה רפנ"יל לרי"י עלל רי"
חדפפה נפי פדרפפ דרי נפי"י חפ"י פחר ח"יה וכ"יל עי"ה פחר ח"יה
קדפ לכ"יג ע"יה קפרי פ"יפר לפדום ולכפום ולחפ"יום חל ל"יפ"יפ לה
חי"ל פף ל"יפ"יפ וכו' ופפ"ירי קרפן פפ ד"יפ חי"ל ד"יל וחקפוה וכו' כי
פ"יפ"י ולי"כה למ"ידק פה לקרפ"י פלה כפחכו למעל"יוחה חפל חלו פכפחכו
למעל"יוחה פכפחכו לכ"יפ"יל לפה לה יכו לכנפ חחילם כפו פזכו פפנ"יל
ל"יכנפ חחילם פפפי פזכו לחופ"יה כדכפ"יכ פנפ"יך לה פחפעלה וחולי פחחפן
פ"י רפ"ום פלה פ"י כדלי נפפ"יל זה לזכוה למעלה חלה פפ"י חפ"יפ
רופה לכנדם וחי"ל ד"יל דלה פלי פכ"יפ דפ לחפרי' פכנר זכו נפקופם פלה
ע"יכ וחרפה ד"יפפ לנפה פפפפ"ופה וגם חפ"יפ ופפ"י רופה לעפ"ום פלה
כדין ולפפ"יפם נקופר לק"יפ ע"יכ פ"י פו"יל וחפי דרי חופפרי' פחחילם
פפלפס ה"יחה לפי פפחחפחפו נכפ"יל וחי"כ פפ"יפע דלקי"פ דפפל"יופ
דנרלין דנר פזי פ"י גם לחלין דכ"יה ע"יפ. חפחקפי כל זה ע"ן פדברי
כולם כללו ד"יפל דחפרי' קרם פזכה ל"יפן נלפף יכחן נלפף וכו' פ"יפו דוקא
פפפכ"יפם פורן פפעלה וחו חם החחד זכה פפעלה לפף זכה גם לפולם
ולה י"חל"יפנו נפל דרום חפל פפ קרם פחד כפחכה למעל"יוחה פקרם
פחחד פפ"יר טחפי לקרם חזה הפקום פפר"ך פפפלה כפו פחקד"יפו

חלין דפפנה פחד פזכו פפפרש. ולפ"י פם פפלקר פחלם פ"יפן פפכפל
פפפרי' וכפפו פפם פחכ"יו לפן פ"ים פפופ"יפים פ"יכפפם כלה פפפר פפ"יר
פפרי כ"ין פפפפ"ים פפלי פפי פן כפן פלפר פפלפר לחפ"יפקום וכו
לפר ב"יד כ"י ר"יפ"י קפרי לם יפ כפן פלפר פפלפר לחפ"יפקום וכו
לפר פ"יב פפם פקלקר פרלפן פפכי הפכי:

ומעתה גם פם פקבפר לפכו נפפכל פחרם פפ"יר רפ"י כ"ין פפקלפיפר
פפקופם פרלפן נדין כבר כפב פ"יל פחלם פ"י קכ"יל פקלי
דפפל דלפרי' נפכך פ"יל דלפקר לפפופם פקדופם נדלה פקופם קלם
פ"יפ כל פפן פפלפ"י לקדופם נדלה לפכל לם ל"יפם רלפ"י לפם רק לקלם פפי
פרלפ פ"יפפר פ"ים לכל פפפופם קדופם קלם פפם פפפפ"י פפ"י וכפנם
פ"יפן וכ"יל פפ"י לקפנפ לפכו נפכפל פפרפ פפם פ"יפ"י פפ"י לנפרי ופנם:

וכלאורה פלם נדפפפי דפפל דלפרי' קרפן פפכפ נפפפן פ"יפם דפקל
נפפם פפ"יך לפ"יקר ב"יפכ"יל ודבר קדופם ופלפה לפכל פם
פפפפל רק לכ"י כפו פפלפן נפ"יל ל"יפ כלל דין זם פפ"י כפב פפרפ"י לפ"יפ
קופר קכ"יב פפפפכב לפפלי"ף פפפ"ילי פפ"יפ לפ"יפ פ"יפ ולה לפרי' פכבר
זכה פפפ"יפל נפפ"יפ זה לפ"יכ כין פפ"יפ פלה לכ"י ב"י פ"יפ. ולפפפם
פרפכל ב"י פפ"י כפב פנ"יפ כ' קכ"יד קכ"יד לפפל דכפב רפ"יפ ופ"יפ
לקור לפפופם פפם פפפלים פפקפ"י הקפ"יפלים לפפנה פ"יפם פפ"יפם קדופ"י
כפפפם וכפב פנ"יפ פפ"יפם לה לכ"י ולה לפלפנם רק לכ"י פלה פפפ
ופפפפ דפפם פם לפלפנם פ' לכ"י פפפ"יר פם קדופ"י פפ"י פפפ"ילי פם
לפלפנם וכו'. פלה דפל"י פפ לפפלים" פפפ"ילי פ"יפ לפ"י פפ"יפ פלפים
נפפם פפ"יפ ב"יפ"י פם לפפלם וכפן פכפב פ"יפ פ"י קכ"יד קכ"יד וחן
פפפ"יפ פפלפן פפ דפקל פפפכ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ ופ"יפ"יפ כ"יד
ל"יפ פ"יפ פפ"יפ פלה פפכ"יפ וכפ"יפ פ"יפ נפ"יפ"יפ כ"י פפ"יפ כ"י פפ"יפ:

ועוד זה פלפ"י לפפ"יפ פפ"יך ב"יד כ"י ר"יפ פקל"יפ נפפ פפ"יפ פכי
פל דפרי פרפ"יפ חי"ל וופ"יפ נפ"י כ' ופפופ פפפכפ"יפ לפ"יפכ"יל
חפ"י כפפפפו זה פפ"יפ לפפופה לדפר פלה חפ"י לפלפ דפפופפ
פ"יפ דפקל גפ"י הפפ"יפ פלפ כ"יכ פפ"יפ"יכ פ"יק דפפ"יפ נפפ פפ"יפ"יפ וקפ"י
לפר ופפ"יפ פפפ"יפ פלפ פפ"יפ דלה כ"יפ נפ"יפ"יכ חלה כ"י לפפ"יפ
למפפלל"י נפוך פפ"יפ"יך פפפ"יפ"יפ והפפ"יפ"יפ וחין זה חלה פפפ"יפ פלפ
לחפ"יפ עלפ"ו וכ"יפ כ' פפ"יפ"יפ נכפ"יפ"יפ דפפפ"י פפל פפ"יפ ל"יכ פפפ"יפ
קדופפ כ"ין פלה כפפו חלה לפפ"יפ' נפלפ"יפ לפ"יך נפ"יל. פלה יפפ
לפ"יפ"יפ פ"יפ פלה פפ"יפ"יפ לפ"יפ"יפ לפ"יפ"יפ פ"יפ כ"י פלה יפפ
נפפלפ כפפ"יפ פפ"יפ ופ"יפ"יפ פ"יפ. ופ"יכ לפפ"יפ ל"ין פפ"יפ חלה פפפ
פפפ"יפ פלפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ
לפ"יפ"יפ כ"י פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ פפ"יפ
פפ"יפ"יפ פפ"יפ"יפ פפ"יפ"יפ פפ"יפ"יפ פפ"יפ"יפ פפ"יפ"יפ פפ"י

שאלות בית שערים הארח ותשובות

תשובה ס׳

שליח ב׳ מישאלו ג׳ מקום סרכים לפיכ׳:

שוכ״ם למחשבי לחסוכי סרכ הנחלן מקם מן לחנה כפיכם מחשריכ
קפני׳ מחרכפנלכ כי לחכיקיק מי פלחלקן יעיל׳:

קבלתי מכתבו ומה שמחל בעירו מכמרק ניסביב סיפכה ודולי׳ לנפש
חדפה במקיל וליעול פחנכים מן פיקפה ולנפש פחדפה ופני׳
פיו לחיה כי קכיב חם כריך לדקדק לנפש פחי׳ ניפפה לכך
לפן גם נחדפה לכך לפן וכל דחפ בדרום פפום יהופלמי חידוע לחה
קרם זכה לחכמן נלפן וכו׳. סכה זיל יהופלמי פיב דפנה היב וחפ
לפר פפיל יפן פלפן למעלן פלמעלן למפן כי לריי פלא היו כותבי׳
חותיפה על קרקי המוכן רק רופפי׳ ומרילן ומכי כפין קול מקי׳
פיו עפיי׳ וחפ לפר פפיל יפן פנפכים בחן ופנחן נפכים נפנפה
פיו מוכיפום וחפ לפר פפיל יפלף חריל לוכפן כי כחוב עליפן
ופפלף ליל לימי וחקופות חם פפפכה כפפפכו וכי יש מפפכו לפליפ
חלה לחסר קרם זכה להכמן נלפן לפן נלפן בדרום יפן בדרים ופ״
נפל קיב יכפן נלפן פפם פפולפן יפן בדרים פפם פפטרים פה מפפיפ
בדוקה נפכיכן פחי׳ פפלה פיוחדים לנפן נפולפן ופפלה פיוחדים לדרום
בפפרים חקור לנפפה פדרום לנפן וכן ליפכה חנכ נפיכיכ פלפ לריכה
פפלה פיוחדים לה לנפן ולה לדרום פפיר פרי לפפי׳ פלר זה לנר זה.
ואפנם חכפי יש לעיין נכוחל פרה פפם חיכין וקיפ פוכפי׳ נו
פה ליפו חס פוחר לנפנה חלנים לנפחפם נגלר חחר חלה
ליחל ליפרי פעוחר נרפיפל פי׳ קכיב כיפל ליחלן הנכי נפוחפה פנפעפ
לנפפיפם לה פקרי הפפיפי קדפה וכחב נפגיפל פקיב ריפי׳ לו לין קדפה
נפיכיכ עיפ ועי״ נחרים הנחול פי׳ פיכיכ פי׳ פפיי וחיכ הריל רק
כפו חנכי כחכל לרום ולנפן וחוחר לפנוחר ככיל וחכפי יש לעיין ליפל
לה פפום חרדים פקדופה חחה״ פלה ליחלי קרם פנפנפן לין נו
קדפה יוחר פקרם פנדרום וחפיה לקור לפפוחו לנר חחר פלה יפי׳
קפוך לפולפן וחיכ לף פליפו קדפ יוחר פפחר ניפכיכ עיפ לקור
לפפפו וליעול חפיעוחו פחוה קפוך לפיפ לך כיל לחלק ליפחפ חרי
פרי״פ לריך ליהיה פולפן נלפן דוקה וחפוחים נדרום דוקה וחיכ יש
חפיעוחים לנר לרום וחפיעוחים נלר לפן לכ לקור לפפוחו חנכ נפיכיכ
פיל ליהיה לחפיק דוקה נכחנל חחרה וני״ חרים פי׳ ליל וחפיל פפ
וני״ חפיפ חרים פי׳ כיו לחיכ כיון פיון קדופה יוחר נפחנל חחרה פפחר
פפחר לחנכים כפיל לון זה חפיעוחים לחכפן דוקה נפחנל חחרה פפחר

כותבי ניפכיכ:

ועדיין לכי כעך חולי כיון פחי׳ פפקדם פולפן נלפן וחפוחים נדרום
פפלה נכיפ עיפ חרולה פיחכים יריים וחרולה פיפעיר יפין
וניפעך פולפן נלפן וחפוחיפ נדרום עיפ. וגם לכי פקופן חם חל
דחקור לפפוחו חלי׳ כלל נחפיעוחים וחפלה רים לדקדק נלפן פיפפלפי
דפריך וחפן לומר פפיל יפן פלפן למעלן וקלמעלן למפן פיחה לפן
כפול דחם חפן פלמעלן למעלן חפיליה פלמעלן למפן חיחו נזה יל דנה
לחפפעי׳ דחין חקפידה דוקה נזה פפם פלריך ליהיה למעלה חוה למעי
חלה חקפידה חוה ניב פפם פלריך ליהיה למפם פחוה למעלה וכדחפרי׳
נפקרם פיפ פיב כל חפלוה כולן חין חדם יולה נפס חלה דרך נרילפן
פכי פלי פפים עופרי׳ פיפ חלה חס חקפי׳ דפריך פפיל יפן פנפכים
נחפן וכפיפן נפכים וחם חקפידה דוקה חלה יפכה חוה רק פפיל פחפיה
חפיעוחים וחלי דפכים חפוכ יוחר ולה פרל למיפר רק פפיל יפן פנפכים
נחפן חנה פיקר חקפידה וחפיליה ידעי׳ דפנחפן הוה נפכים חלה וחלי
חלי לחפפעי׳ דחפי׳ כלי חפיעוחים כלל לקור לפפוחו חכיל זכה נפקופה
וכפיפים קיב פפ דיפ חלה וני׳ כפפנפו כפדרו הרחפן כן חנפפה כל

פיפים ולפ״ו גם נניפכיכ פלפ לקור פלפה לדרום:

ובפיש חוכה לי דנרי פלים פהניפ פנ״ל פי׳ פי קקיו פכפנ וכפנו
לפפוחה קימן פפחיכה חנפי פחוחן ליליפ פלפכיו פיפיו לפלפ
לפכיו כפיפ קרם חכה לחכמן נלפן וכו׳ וחרי חליפ פלפכיו חס
נפר הרחפן לפפלה ויוקר חי׳ לו להניח פיכולפי וחם לומר פפיל יפן
פלפן למעלן וקלמעלן פיפ חלי פקפ חס חפפיפי פפ חפפיפי פפה
חלה פפיל יפן פלפן למעלן וקלמעלן למפן פיחה לומר פפיל יפן
דרך נרילפן:

ואפנם פפפה חחר כיל לחפיר לפפוה דוקה חס הוה פפקופה הרחפן
פיך לומר פכה פפקופה וחקור לפפוחו פלפן לדרום וכפדרו
הרחפן לריך להיות כל פימים חנל כחן פפוני׳ ניפכיכ פפקופה חחר
וחיפו כפדרו הרחפן פפ לה זכה פפקופה וכרי לפפוני׳ פלפן לדרום
וכן ליפכה:

ורא״י לזה פפת דפפוני׳ פפלה כיפ רפי בר חנת חרי קל בכי בי
כיפפת חרי חלי כיפפת עפקל פרי בפי לפיקפוני׳ ולפחרי
ליבי וכפדרי פיפה וחילי לחפפה יפיב וקפנפיל פל דריפ וברי פפם
פפופה פפישפת כפיב פלי וחירפי׳ פחין קפידפו חלה לנפפ על זה
וני״ בו פניל פי׳ קכיב דפחינפי׳ פיפפ פפפחיל לנפפ פפדפ וני׳

חלפ לנפפר פי לפי פן פיפן וליפן נפדפ פיך לליכת לפיפה לפפישפת
וכפפו לי׳ לליקדת וכפעפת כפת יפלע לפפ פופה ופפלפו פכיפפ פרניפ
וכי וחרי חפ קופר פי לפי פן פיפפ ופפן נפדפה חרי פלפפלן
ניפפה לפפן נפדפה וכלפפן ניפה לפפלן נפדפה דחרי כפו פיפה
פלפן לדרום וכפיפת דלקור חפי׳ ליכת לפיפה לפפישפת וחופם חלה
וחלי דכפנפפ נפקיפ לה נפקופ פחלפן ליפ כלל קרם פחכה לחיות

ועוד חלי׳ פיהופלמי פיב דפנילה היב פפו ליקז חנכים פניכיכ פר
ולנפפ נפקיפ לחדפה חיל חפוד חיר חלפו לה לקר כי חיפי
חלה חפפי׳ פפפפה כפפ וחרי נלחיה לקור פפום פחכו נפקופה חלה ודלי
ולנפפת נפקיפ כלחיפ פקיפן ליפ זכו נפקופן וכו פפ ניהופלמי חרי
כי חיפי חפי׳ פפחרחה לפפדפה לקור פפכי פרדפן לחפי פקום וחי׳
פפפרפה ניפוכ חלה חלה פפירחיק פפקופ פפפוד נרחפוכ לקור פכפנר
פחקדפה פפקופה חחיה לניכיכיב פיפ ופדיין לפפן חפי׳ פחרחה לפפדפה
חיפ פיכפב חפל חפי׳ פניכיכיב חיפפה כי פופד פחרפ חחלר נפפה
כותפל פפדפ ניכיכיב נפלים לרך חפלר וחפפה ליפן נפפה פחדפה פיחי
כותפל פפדפ הרחפוכה לפחרפ ניכיכיב וחופך ניכיכיב כי׳ פקוך לפל
פפדפ חפלר יפפר חחפ׳ נקרוב כיפ לקיך פפכי פרדפן לופו פקום
וחקפי חיל לקקור פקום דפפוכה זכה לניום פפלפ וכפקיו כי׳ פחרפ

חלה ולה לקקור פפכפכיכן הוה נפקיפ ליפ זכה נפקופו:

אלא לפפנפל זו פפיחפ פכי׳ וני׳ לפרי לך קרם פחכה לחיות נלפן
וכי פפפפפפו לכפח׳ נני פפכן יליפי וחפפכן פרקך לופו נפכי׳
וטקפי׳ לפקיפ חחכי׳ וחפפיר׳ לופו לקפיל לחפ׳ נפקיפ כפי חפר׳
לחקור לפפום פלפן לדרום. חנל נפ הה ליל חפנרה לפרי לפפי׳ נפפפה
ליפ פיב פחכי כיון לכחיב עפ״י ר׳ יפפו כפופר פיב לפפום

ונראה פגם פפר וני פחכו חרכי׳ החריף וני׳ פופריב יודע לני כי כיופר
לחלוק זה ופיפ חיפ דוקה נפנין זה פחוה כנר נלפן כפו
פפפכן חנל נפנין חחר ביפ לך פנין זה פי׳ לו זכות פיפפוד
דוקה לפפן ולפן זה לין לו פנין פלרי כפפרקי חפפכן וחלרי והפפיד
פפי חוי נכן חחר כפו כלן חס חחרי׳ וכני׳ נחוחן חפיפ וחיכ נכן
חפיפ וחיל נכן קרפיפ וני׳ חפיפ יוליד ר׳ ריי׳ וכי נפניל פפוקיפי׳
על פנכן וחפ״פ לוחו פקרי לוחו חלק פפוני׳ נחנני׳ על פיפכה נכן
חחר חלה לריך ליפר כפיפ דדוקה חס כוני׳ נחוחו פקום לריך פחכה
פפקופו ולה כפפוני׳ נפקיפ:

אך פפ פחניפ פכי כי רפי׳ פלא חלה דקיפל נחרים ר׳ פיו דפפירין
פפגר לנגד ולה פיפפפקי פ׳ פלפפקי לפקפיד פיפיו פליליפ
פפיו נגנד רחפן לפכיו יפיו גם נחפן לפכיו כפיפ פניל ר׳ פי
פקקי נחוחו נגד עלפו. לפניכיר לינו רפי׳ לפפ נגנד ליפ לומר פפכ
חלה פפי ליליפ להיות נגנד לפכיו כי חין נגנד על ד׳ כפפוה כפו
פליפ נחול פלפו לה פפיפ ולה לחור חלה פפפפה לניפה לנפפ חפליפ
פיפיו חלה ני ליליפ לפכיו וחרי חליליפ חיפכ חלה נגנד על ד׳
כפפוה ולה זכו פליליפ לפיפ חלה ני כפפוה על פפליפ חפ
לפיפ לפכיו פפ ליליפיפפ כיון פפליליפ פפ נפליפ לפר כפ חפוכה
לפיפ לפכיו כחן כלל ולכן חין קפידה חנכ חנכים על ניפכיכ פפיר
י״ל פכפו לפיפ נרוה לפין על ניפכיכ וחפילו פוני׳ פפקיפ פפי זכו

לפיפ נלפן ניפכיכ הפוך ני׳ וחפוך וחרפה פפפ הוה:

ומה פרפה נפי כי׳ דפליליפ לפפר פפחיפים פן חנגד פ״קפה קיפוקפן
כפפוחר נפרפ כ״ל פי׳ כיפ ולכן חין קפידה לכפוכה הוה כפן חנכ
הוה פגר דנרי פהרי״ל נפ׳ פיכיב פכפנ פרפה פרפו פחיפים פי׳ פקפן
פפפי׳ לפפדפה חלי׳ פפפפה לפפפ פפפפה פפפ פפפפה פפפ
פפפפה ופפיפים יפ קפידה פיפי׳ כפדרו פרפפן. וחפפ כי דנרי היו
פפופי׳ חלני דנרי חפרי׳ פניל כיו פפפיפי פפיפ פרק׳ וחכיפ פיכול
לפפוחן ליפפכ פלר פפר ולינ לפל לפרי״ל כין לפקור לכפוב נפפ
פכפ נזין פפום פפוה לפיפפנ״ד נזו כפפוחר נפי׳ כיל פפיין פפ
פפפפי פפוה פליפפ וחקור לפפוחן חו לפל לכפופק ערק פפי
פפלו ״חפו לפפוה זו גם להנה חלה פקע פפפ פפפפי פפוה
וחקור לפפוחן וחיכ נפפיפ פפפיר פפגר לנגד חלו פי׳ קפידה נפקום פפר
גם פפ פי׳ קפידה. ולפפים דפפקיפ דפלי לפפוה ניל חיל דפניריפ פי׳
פפיפן פפום פפי׳ פוה פפוכה פכל פכה נפקיפ פפר פפקום זה זכה

פלך להיות נלפן חו נדרום:

ועוד כיל לפפיר דפרי חפי׳ נפפפן פפקור לכל דנר פליה כפפוחר
פי׳ קניב פכיל עיפ פפ כפפכה פופר כפפוחר פפ נפניפ
פקפיפ וסרי קיל פי׳ פכיל קיה דפפ׳ פפ נפחופו לפפ ניפכיכ לין
לו קדופה ניפכיב עד פיפפלחו וני׳ פניפ פקניל וחפיב חיפת
זכו פפך לנפיפ נפקופפ נלפפן חו נדרום כפפפלחו נניפכיב וחו פי׳
כותפל לה חנני פפיב וחיפב כפפופרי חופה פרי פיפי דפפקיפרי כותפל
ופפפפה חנפיפ דפפ׳ פרים פפנפה נניניב חפרי׳ ניק קיר
דפרי פיכי פי לחו פפופ דפפו פלינ פו דפרי פיפי

תשובה סא

שלום מהודע ליה למעני קדר חמור יום ג׳ חריס לפיק:

ביומי מסמיהה, יקרי ממי כאורח, סיה ידידי הרבני המופלג בחורה, מופלא בחדה ומומכיל ובמקרא, חרון ומסן, ורים לו כלבנון, כמרים שמשון כי מחלוקן יפי מעשה ד׳ עליו:

כן גם לי מכתבו הבעים בעטו ובזמנו ולא זה׳ בידי ד׳ הסב מחמת מרדות פוטה וגם לא היתי נקו הנריחות ומשול שורדי בלחות מכיות ופכיתי לפי מכל מעלי למיין בדבריו ומלחתי מלות דבר הלחלון עלה גם לחקוד לקבל מדעות מעבדים לבען ביאביב דהייט מסמלותי אסולכי לקבן יבקשו גם מן הכבדים מחמת מסם מעמי המבוחרי נשכחנו נתריכים ויען כי לפעביד ממש יקרחל תורים היל לבן תעדתי לחעבור פרסמת דל ומחכי ותח׳ חסר יפים ד׳ בפי לחתו לחמור בדבר הלכה:

בסנהדרי כיו עיא לפיכ לחכלי דיל מקולי לעדות סיה בפרסקי לבל בלבעה לה ובפרסקי מי לה לחמן חלה דלפסבר לי ליחזוקי בלבעה וקעבו בפרסקי בבל לה לפסבר לי סיהוי סוה ופרסי ושוקי ודלקוקי חוכלי דיל מקבלי לדקה מן סבכרים והרעבים פיל עבדות סלכה פי הניל דין זה בדין הבזרין בפקולי למזות כבן חלו מחוכלי בסוק ושולכי עדותי בסוק בכל חלו חפיתי בכלב וכי וכסב ומכלל חלו חוכלי לדקה בל עבים בפרסקי וכי וכן סוא בפרע מרע פי ליד קחי ובסמיע בם בקעים פי דבבוי חייבי בישיבד בקר ולא יהבסו בישיבד סדבר ויבא עליהם חדבם ובסם דסא לן

מקפידי על סבוסה עיש ובקי בקמיהדרין בם פי הטעם דסי חילל בסם מחוסה עמון ומיל כרכב דחוסם ומול בלה דסרי בנעי לעדו בסעם דקעבדי בסנהדרי בפרסקי וכבר עמד בזה בסריש בם. וכיל דלעניים בל כעיק בסעי ביא עיק דשיל לחיחוכי בבסעם עד בילכ סריחי ולא רלה להלעעיר חוסה בסם טעטם כעו בן פי בחילכילכ כלבעו יעיד בקר קודם בילבעיר מעבו ומעיים בסבול לעדות ולית סבריות בלו לפי בחוסל על לחילעו ומבי בעיל בעל מעבו ולפיי בבסעם ליכ מכלל הבזרי כלל דחיות סוא ולן כלן לדקיד כלל וכדחבסעם לי להעדיו בריש בי׳ רכיד דבלעבע ליכא לדקוד כלל ודפי בל דחבירן סוא כעיק בית דק ידיד ביא כל לדקה ובקר בלוים בעבי חבל סוא לסם בלן בעבי בלא לחקר בחבקו בו ולית קבה דבם בלעבע ובבי כפבי ובל בפרסקי ובל בלעבע לזה פי דעלר הבזרן בלמו לן לדקוד בלא דלם בחבי בפרסקי לדכא בבל דחיכ בחוסם בבזרן זה ובפיר קלעי הבעי וקל בבבי כפבי בפרסקי דבבוים לדכא חיה חיה ולבה בחבוון בבלך דבי רכיד בכי דלדכא חיה בקום דבבי בפרסקי ולית קבה בעבי בי לבעי קבה: ובכה בריף הביל דן זה דיכ בם בבפרסדרין וגם בה בית בדיכי לדקה ובקעם בדבריו דהיכי דלכו לבעדה בחוסה דבבי כפבי בפרסקי לן לדקוד בית בדיכי לדקה ובקעם בדבריו דהיכי דלכו בפרסקי ולית קבה בעבי בי לבעי קבה: ובכה בריף הביל דן זה דיכ בם בבפרסדרין וגם בה

והנראין שאפשר שיש אילו מקום שקנו שלא לי פיא דלעשה נגי קדושם פי' רשב"ם מן שטרך דנגי דעבי' עשרים פיקחל כגי חפי' שלא נפרישם כשיך שכיל ואיכ ליל להיות ניחד דוקא ודגר שנקדושם דלין לומרי' פחות משתרים דילפי' כגי מהלי קלו נוסף בגי' פיפי' ניחד דוקא כשנוסף נתרים פי' כיש ושמעתי ט כשגרל שכיל דשם כיש שנשאר מן הניסול מיא של ומקדשי גם לאיכ וכן בחילול שנה שכיל ליכ שכל שעם פיאשלקטו לוחן עשרה שידעו פחה יפי' שטוך נגי לכן ליל להיות ניחד בשעה שעשה שכל נתרים דגר שנקדושם לאחר שתרים לחזרי' לי' שלשה וכן שכאר כלוש שלשרים א לכן שם ליכם ניחד בשעה שלשרים לה הרי שטוך שגי' ושי' כשין שקגרל א נקלי"ם פי' שפיא שכיל:

אלא דאלכתי יל דאפי' לכחות עלמו בלבעה יש ליקור ושל דשרי' נשקודרין שם בלבעה פיש שלדקה דוקא שקום שחיוחל פיש וכמו שלכחות לקשן ליית אבל לניסכיב דלים זה אפי' בלבעה לקור שקום שעזי דשפי' לה פיש שהרי שדישה ושרש שפי' היד שקנו שלחי שלחר בלבעה ולא ליקור שקום ניטום קלירם עיש שה שפי' ושם ליישל כשיל ליפי דשחירן ליקור שנזי שפי' בלבעה שהירו ניכ ליקור דניטום קלירם ושוד דשלחי ליית לזו שלחת שדוע ליש לקור בלבעה שקום שנזה כשפי' ושיכ לו דשנזה עלמו בלבעה לין ליקור לו דבלבעה לה שקרי זה נזון כלל וכשקיל:

ועדיין יש לנעייד לחלק ולומר דוקא שם נוחכי' שעלמה ליש בלבעה שנזה כשפי' חגל לנקש שחם חפי' בלבעה לקור שקום שנזה כשפי' חגל נפ זה ליחת דשלבד דשפטוים לשון הטוריז שהי' על קפי' שכיל נרפי' ריכ שכי נרישה שהעכרים לין סיכחו דוקא על יפראל חלה הוא שלך נשעו רחמן של כל יפחוסם יד וכו' שקושע דישיחל דשקחדרין דשוחר בלבעה בשוטט יד ושנקש שיכי חלה נשך קשרת טוין נשי דשכיל דשעשדה דשטור שלכח היחה כוחכו הפיקרים בשניל עכי יפראל ודין שהחכר נשי' נאוכלי דיל בלבעה כוחם הגוי בשניל רחשטה ולא דוקא על יפראל ליית דשחה חלי דלש שולח שעלמו לדקה ליפראל לז כוחכו בשניל יפראל דוקא חגל שק חלי דלש ליית כוחן עד שמנקפי' ממכו ושוסמי' יד לז הוא בשניל רחמים וכ"ש ניטום קלירם לדשה עיין ואיכ שלכ שכח דגם בשיסטו יד לים שנזי כשפי':

ונם שדברי שפי' שהנאתי לעיל שוכח דבשי' בשוסם יד שיכי שכהב דאיכ לשחזוכי בלבעה עד שילכו הרואי' ולא רלה להלטער שוחה שעה שעשה וכו' ולי בטוחן לו הגוי שעלמו ליכ לש יחזור לו שעה שכל יש לש לחר שילכו הרואי' שוב יחן לו הגוי דילמא כיון שהחזיר לו שוב לא יחן לו ריקבור שליו רוצה לקבל ולי שינקש ממכו שהר שילכו הרואי' ליכ שוכח דגם לנקש ממכו שוחר בלבעה ולים נזון ושוחק לחלק ולומר דכשניקש לחה לו שהחילה שעלמו לין שנקשה נזון שפחיכ כשגם שהחילה הוא שנקש הוי נזון לעיכ דשסוסם יד שיכי ולו שפיר חמרי דיכל לשחמין שלנקש עד שילכו הרואי':

ויש להניח עוד רש"י דלין חילוק כלל בין שנקש שן הכהרי ובין לקבל ממכו לכחחילה שדברי הרשנים פיש שמיע שכהב דגוי שהחנדב לנדהיב לין שקבל"י היכו לכחחילה ולא כחכו לין שחזירי' וכי הגי' נפי' רכיע ניויד שפי' כן בנמי רע"ה בהחילה הא בקוף ושחזק הרב ני' נפי' דברי הגמי לדעהו דשקבל"י פיכוכו לין שחזירי' ולעכבה קרי שקבל"י ובשיטת פי' שקבל"י שעכבי' ולין שקבל"י פיכוכו לין שעכבי' חלה שחזירי' שטוח דוחק גדול לי"ל יותר טוב שי' לשוקמה הא דשקחכי לין שקבל"י היכו בשחילה שיחזיל בשקבלה וכיכו שינקש ממכו לקור שק בשקף שהגוי שחחיל בשחיכה ויפראל שקבל בשקף לז שקבל"י ובשראל שחחיל ושנקש לקור שקום דשחזי נפשי חלה ושלי לין לז קום שנרת שקבלה שם הקבלה שנקש פיכי חקור שקום דשחזי נפ"ש נשקף שהגוי שחחיל בשחיכה ויפראל שקבל בשקף לז שקבל"י ובשראל שחחיל ושנקש לקור שקום דשחזי נפשי חלה ושלי לין לז קום שנרת שקבלה שם הקבלה נשקף שוחר שקום דשחזי נפשי חלה ושלי לין לז קום שנרת שקבלה שם הקבלה נשקף שוחר שקום דשחזי נפ"ש נשקף שהגוי שחחיל בשחיכה ויפראל שקבל בשקף לז שקבל"י ובשראל שחחיל ושנקש לקור

נמצאים דהורדום סם ניב ד׳ לכפר דסח ליל סוח כבה חודו של שלם
ילך ויסוק נחודו של שלם לצל נמדבה לניסביב שלין נח לכפר וכמיש
הגיה שמיר ייל דשוחר להסירו שלם ולנקם ממנו :

ומה שחקי ליל מלא החכם ייל דלא החכם ליש חלא נדבר שסיערחל
מפסיד ומחסר לשלמו עיין כגון שסתנו לו מחכת חכם לצל נשלה
מדוע שזה כחכה חה לא חסר ליש לה החכם ורם לי לרכוח דברים
זכה נדברי הרב והרמניל נימין ליח ושם לקלר :

ועוד כיל דחרי קיל שלוח לאי ליחכוח כיחכ שחיפ הכלח הגוף
וכחכו הלחסוכים דלף דיש לו שכר חלוח נשחיין ונשוסיב חר
רק גרס הכלח ושוחר נחיסיב ויב דכוחי׳ לין לישוך לה החכם חלח
נשחכסו נשחכח חשכח ולא נשלה לדבר שלוח דחרי רק גרס הכלח :

ועד הלליי לכי בח דחלי חוחה כחיש חשלחו דלשוחה עלמו חרי
ולי דחס לישו לשוחה ישרחל ליל חלה החכם כיל לחדם שברח
לחחה דלי חשוס לה החכם לישו לשוך לחני ישרחל נחכח חגוף
שחכיחה כחו ריל שחחרך טבדו חלא נחכח חגוף הכיחרך נשחח
חשכח חלא נחיב לחחוך חשכח שלוח הכברי לגבי הכלח ישרחל לצל
חס לין ישרחל נחכח חגוף חשלוח שחשכח הכברי רק בח לו הכלח
חשקיל עיין לשוך וכגון שחשלם לו הכברי נשביל חשלוח כיון שלח עיקר
החכלים החשכח וחשכר הוא טפל וחס ליח למילף חלא החכם ולרך
למילף חדכיחל :

ובשברא זו לחרחי לייבב דעת חדרישה נרקי רכיד שכחב דחשרים
חוחר נשיל ולים ניעוב קלירם שיחיד חשוקל כיון שחוא
כחכח חוחר וכי ושרי חחח חלין כחיר לו לשלרך שגלוח נשביל
שכלחו. וגשגחת נרוך נעשה שם חחח חריך כי קכיח ליל לשלוך
לרשלוחו לחי׳ נשכר עים. ולעביד כלשה לשלך לליש ניעוב קלירם
שחשלך שלכוחו חלא נלשה שחקבלים חן חלך ושר וכשבשה לדבא ורי׳
גבוי דשדרי׳ שחי׳ דשבוד חלכח לצל נחקבל .לשה חן ככרי יחידי ולין
יחידי ליש כלל ניעוב קלירם שחשלך שלכוחן בזכוח ככרי יחידי ולין
קוקי׳ עיין. חלא דחיב ליש חקבל׳ חוקי ניע ני דיש יהיב לחלי דרי׳
שחלי שיעה דשירוכין ו דשם לה הי׳ עלך ושר ולא חי׳ לריכין לשלך
בין לשה לעביש ובין לניסביב. לשוכש לקיש שכשר שבחלי לעיל דבר
שרחיבים פ׳ חשלכי׳ שכחב ניב [חייבו גר חוסב שקיבל שלא לעבוד
עיז עיי כיש] וכי שחן לשה חקבל׳ וכי שוחיל וחוא כיון ישרחל
וחלוח עליהס לשחיוחו לצל הענרים וכי עיש בגלח חשה דשל דשקיר
לשקל לשה חן שענרים חייבו שלין חוקי דשלי׳ ולא חעלי׳ כשטוחר
ניירך ני קכיח וכשו דשקיר חשלך שחלך ושר ולשקבל לחס זכות שעיש
שחלך שלכוחן כן לשוך לשבב זכות לככרי יחידי שלוח שעיין שחי׳ לוחו
ועכיש ליק קוקי׳ חוזי דוחלי שריכות גלוח לשוך לשבב נשביל שכחשו
לצל לשחיוח ככרי לשד לס עיקר כוחשו לשחשו שפיר כשב שרישס
דשרי. לשכס קוקי׳ ניע שכיל ק׳ ולשפיש לים דוחלי לעיל שהעיקר
שוח פוגם שענרים רשוחלו ושחס לין ישרחל שכח חלא שנשביל זה
שחכשו נשבר ושכח שלקיח זה לשוך לחי׳ ישרחל שכח חבל נקבלח
לשקס שחעיקר שכחח ישרחל ול עיי ישרחל שכח שלך שח זכות
ושכחח לככרי ולו לח שכח ישרחל לין כלן שוס שוכש לעכרים ולוי
שוחר ועיין כעין שבשל זו נרישז שקניב הריף נשבש פ׳ שלוכ לעכין
פ״ע ועיי שוקי נשבש כיל ושוקי שקשים פ׳ ושבשר לים פ׳ ני :

ובנוף קוקי׳ לישקה ושוז כיל לשקיש לשרים שבשרין שם
חיוקי׳ שוח ולא שפשל דוחי נחס כחי׳ וכן שבוחר נשרים
רכיד שיל ולי לחיוח נלשקה של ישרחל וכי ולים לים לשוך נלשבש
שקום ניעוב קלירם לשלו ולי נחס כחי׳ לצל נחשבר לשיחזוקי נלשבה
ושבי כשבי׳ נשרחשב׳ לים ולי נחס כיוון לשלי חשבר נלשבה לצל
נשבלי לים ולי נחס לשחשבר נלשקה של ישרחל ושביר לשוך שקום
ניעוב קלירם :

ומה שחלריך והרמ״ש לשיעור לבס חבוי שקום לישוך נבחיבה לשקה
וים בו שקום לפ״ע יעי׳ נפ׳ שערי חורה חיב כלל ני״ע שרע
לי חביא חצל כעילי׳ לשקפק חס יעבור ליכא שקום לפ״ע ולי״ב רק
קשק חס יעשה לשחיכה ולשחגדל ולשעך שלכוח וכדומה ולין כלן לפ״ע.
ועוד יש לדון לפשים שעליש לשיד שיי שלוח דין ני נשס שכי שקה
לשלוח חשלוח רובה לילוח ממון זה לישרחל אחר נרשים לין חלוח עוכר
שקום לפ״ע לשלי נאחרי עכרי לשרחל ושעליש חלק עליו לשס
אחר יוכח יעבור אחר חלפ״ע עים ומלוח לשיש שי חס שבוי כחן לשקה
לבוי אחר שיך ישרחל וחשעך שלכוחו ולשחגדל רק לאחר לוחשו חולי
ליש לשחל לין שלוי שכברי לחה לשקה לישרחל רק חוא עלוח שכליש
נאשר שוא חדש ובוי לשלי יקבל שעמו ולף לכחבו לשפוכים לשלן שברכי
על כחיים לשקה שעמל לה ילחה שעכי לשקבל שיע זה לשקבל לעלמו שפני
שבוקש אחל נשחיר לניסביב חס יחיר לניש חשבוש שלשס חלשי שקבלי

ממנו ולא יעבור ישרחל לאחר חלפ״ע נשל שחדש שלי״ע לשלן ישרחל
עוכר חלפ״ע לליש לשקלי נאחרי עכרי לשרחל :

שלישית כיל וחוא שעיקר לשלי שחשבוש שסשבון לשקה שי שיבוש
לניסביב חוא שלוח חלא שחשבוש לשקה שכפרח כאחלת
ישרחל ושליך לי׳ ניעוב קלירם ולניסביב ליש שכפר ולים ניעוב קלירם
כשיש שבי׳ חלא לים שים בו לשר רע ושחשבחו ליש רלי׳ שכוכחו נשבשיח
שלוח לשקה לשחגדל ולשחשיכר ושחשלך שלכוחו ולשרך לשחכו
שוחלי׳ וחוא עוקם לשקה ושקר ועיי שחרשיל שי לשבוח ני דף
יליך ולין שקניש שקבש שכר כל ברי׳ ושקבל שכר נשחיין על שעבש
שלוכח ושיך שביר לשקה שכפרח על חליש ניעוב קלירם רק על
שחשבחש הרעה שפלי׳ גניסבש ולין רצוי לשלר ניעוב חולק על שחלי׳
שבש חוברי׳ חוא חוא לבש ודי בן זכאי לשלר שכפרח ליש חולק
על שלר חכלים ושחיכה לין ישרחל שחקבל שבש שזכר חלבש לשרי
כשיכש שלקה גיבא חוא נחוח שלוח רק שחשבחו שרעה חוא עביכש
ולשחשבש ז׳ לין ישרחל עוקם כלוח ולים ני׳ לשיע ועיי בשעיכש שביל
לשלי׳ בשב ולשיש ליכל שקוס לשיע רק נקוס ועשה. ולשכי קרי לי
שכך לשחיים שבלחת חוא שכך ושעשה שלים ולשיק שבא חוא לשס ני׳
לשפוקי שלין כלן שבא לשיע למקבל שסס כביל רק לשס כשבב
שעלוח גופש גם לשבא יעי׳ זזה ולילוח שכן חוא שחוש ונזה לשחוש
כל עיש בעכין לשיע :

ומה שחשקם לשכוך שמך יעני שלבוך שעוח שבבו לניסביב לשקה
שבא לכפר דשוחר כשלישה נחויש ני׳ קכיב ושיך ניעוב קלירם
לין חשבם בזה כלל לשס חוא שב לניסביב שבר שלישו שכפר לש שלוש
שכבין לוחו לשיב לשבר שחוא שכפר כיון שחיש לו כשו שחשילם לכך
לישו שכפר עליו כיון שחשליסס בא לשבר שחוא שכפר ושבבא זו שבוחבת
ניחוחלוי שקלי׳ ביא שיך ולישו שביא עשו נשכי׳ ני עם הקבן ושוחר
נשכי׳ לא לכלי שבוח לילן כשלא שבא ישבר שבוש ני׳ ושקי׳ לרי׳
שם ניחוחלוי שקיל לשלן שחשבוש שלכוחן בזכוח ככרי יחידי ולשיב לין
שקבל׳ שבשבח בן חככרים ושחביב רי׳ בר בון חא חכי׳ נערכי׳ ועוחכי׳
לא לבשיב לישב ושקי׳ לריל לשיל לשלוח לשבשיב לין שקבל׳ כלל ושי׳ לין
שם לשה שוש חשן לשניש חוא שחכון ושחליסן בן בחי׳ לכלי שבלוח
ביש שוש לב שכא לשניש חוא שחכון ושחליסן בן בחי׳ לכלי שבלוח
ביש ועיי שבי׳ שבריח לש :

ומה שחשניב לשחכוך שחבי שרחיש בין שחשבו שבובי׳ בשביל לשקה
לא לניסביב חשב שבוח דבש לשקבל לשקה לישו רק לי׳ לשבבן
כשלשבוע לשן שבש חלא ני״ב לב יוכ שם שכבוח לשכוך לשקה כשי
שב

תשובה ס״ב

שלים ני לחיפחלה יום ני לחמי כ״ח למ״י מרכיב לפ״ק:

שוביט לכבוד חבר ידידים מחי׳ מרב מנחם מנדזל נקמים מרים זוקמלן קופר כי׳ מנדקיק פלחקם וכל מרנים ניתו לשלום יפקדו:

נועם מכתבו נה הלי נעמיק מעמר ולח יכולתי להשיב על כל חלר כי׳ מרבים עמוקים׳ עלי וגם חיכף נמהר בחלות ומיים לכבודו כי ניקם מלח לחבר קמתי ומתעודדתי היום לחיות עכיד בניון חבר מחל חוסי נשלמה כפרים כזה נכל כפר היו דרים ני׳ חו׳ נמניע על ם מיחות עולם החקבלו לנח להחפלל ביחד נחלמע חדרך נעמדעק ממוחר לילך נמנחם בלי עירות נמחרים ומוקף וכמת ניים מחרנו נמניע נחקחר מים לחם מכן לעלמם ורוצים לנטות לחם ניחביב וגם מקוח ומכי מרידים רוצים ליתן זחת נחכם כי נכפר נעמדעק ים לחם ניחביב נמכירות ומכי יעמדעק מרובי כי קרוב הוח לילך לחקחר חבל נכי נעמדער פוערי כי רחוק מחם סדרך ומין רמחי לילך רק עכי עירוני חמחרי וקמם עליהם לילך נקין ומחוקף ומיכך נרוב מנחות חסכם לח יכלו למכן ויגעלו חפלם נלנער ורובי מנכי חקחר יכני ניחביב נכפר נעמדעק ולח מעיין יפקידו נכי חקחר מלח יהי׳ לחם מכן רק נמנם ירחע נעוקר ולח יהי׳ ניחביב נחקחר יחפללו חם לח נליבור גם נליל מנם ומכחם ורוח ומכי וחמיתי וכדומה מיח לעשחם סוח נכלל חמח נמניל מיכה חביך חדין עם מי:

תשובה הכה לח חכמים עלמי נדין חמח נמניל מיכה חביך דלמעכיד לים חמח חלח חם חומח נקוכע חבל כחן חומחי׳ רק נמנ וחיח חבל ליש כחן מי נמניל מיכה חביך חכמי נעמדער פומנ׳ נעלמם חם לח יכלו למכן נרוב מנחות חסכם וגם חומרי׳ רק ליעבד חבר ליקר זוחמ כרי דלח ליעבר עיח ליקר רנח חבל כחן מלן מפיס מלוח חכמ יומר:

אבל כיל פמוט דחדין עם נכי חקחר לנטות לחם ניחביב נמקומם מכמם מעמים חלח דנוק דנרי מחריק פיהם קיב שבניל מגיל ני׳ קכ״ג מקים מבניל רלי׳ דמי ס״ז ניחביב נניחי יומים רנים חין סלנור רמ״י לפטוחו לנים חחר מרין זה חפ״י ים פעם קלח לפטוחו דחליב מלי פרין נגיעי כיע חלח דמנרנ״ נגיים יפן מפלי פיהם וכי הוח חכם ים פעם קלח לחמו נגיים ריב חציב דלמלי דפ״ד מפי׳ מכבוד לח מחכי פעם קלח לפטוחו חיב למקבלי דמפיק מנכי חנרח לח מכי פעם קלח לפטוחו ענ. ולפנייד הוח חיוחם דים לחנין חך ס״ד דפעם מפכי חכבוד וחך מפיק דעצמל מפכי חנרח חח נמחכי חק נחכי פעם מפכי דרכי סלום לעשוח

נמי היקיעה מ' מליסם יחיו וידגו לחצ לקדרם של מכוסם לח סרקמי עמי לסמיגו ושוס סזה רלמקים מלחמתי נמעמה מי כיל מ' המיקעם שלי:

ראשית דבר מהקשם בשטושת יוד ע"ג דפריך ליה מהא לו בשחטם

הפרש הא נעי' הטעמדם והטרכטה ולפמיים חוקי מעילם פיו

ד"ה ואפי' נתי' הטכי ליכ מי לח עטקי' דהטעמידו מחיים ולח הקשיק לפרושו מחיים עד שימתו ואפיה קאמר שלח דילמו מידי מעילם פיש. ליכ מה פריך דילמח מיירי כגון כמי שהטעמידו מחיים ולח הקשיק לפרושם עד שימתם לו בשחטם וסשיר מהכי הפרין והוח קוקי' חמורים. והכיל זה דהכח יש להחטוק בחוקי מעילה הכיל שכחנו דלח טעמדם והטרכטה סי' מחיים מהכי הפרי' לחחיש דכבר סי' הטוחיש מחיים. הלח הטרכטה זו ליכם דבר קלוש רק לפי קוי' וכיש מלטח רבי' נחומם פ' נחוקמי נפסוק וסי' טרכך לפי זרטו לח לפי קוי' מפטע דטרכך דלטיל גבי נחמה הוח לפי קוי' וכן נפסוק נטרכך כשטוח וגו' כחב לין ערך זה לטון דמי' ופי' מחמי שם מצולח דשחר ערך הוח לטון דמי קוי' ועי' נרמנים פיש טעירוכי' ה"ג ופיש ופ"ש שם דמוכח כן להרי' דכטרך נדמי' קוי' ובהרי' דיש נחיכ נחקומי פיע פרשחת ד' היו לחין פרי' לח חזקיקות לכבוד פי' נחומי רק בגוי ר"ל כח מכי הטרכיכו מחיים הלח מחיים הוח יחכר חומר מלחמר שמחם וכדחמרי' ה"ק חיר יוד לח נלרכה חלח לשחם כגילה ולהיכ כשמחם לריכם הטרכטה מחדש וכיון דלים נח הטרכטה לין נח הטרכטה וחדקיל דחיך כפרים:

וניל דנקידושי' דף כיט ע"ח חמרי' מכטו נחחיים ולח הקשיק לפרושו

עד שטעמד נחכח כוחן מחחיים פיע לח יפי' כח הדיוט חמיר מחקדש והקטו נחוקי שם היל מקום דחמירים לגבוה כחקירים לחדיוט ופי' כיון דהי' נטעמים שלח פי' קנוד פיקחכח הקניר ליה כחקירים לחדיוט והקטו ע"ז מנ"ל קל"ג נכי של יוסף נן יועזר חקכח מרגניפח היל דניחטו זיל מכרים לגזבר דהקדש ולח חיקיימי' חח דחמירים לגבוה כחקירים לחדיוט וחחלי הא קושח נטעמים ופי' נחי' חלי דהחטם כחקדם חחכח נדבר שלין קושטו יהושע לה מיקרי עשית דגומר נדעטו חפי' קוש יוחר כיון דחקופק ג"כ שמח קוש פחוח ונחי' הכלי כחנו דהחטם כחקדם חוחם נפחוח משוי' מחכוין לוחר להקדם לכן ש"ך לומרחו לגבוה כחקירים לחדיוט וחחלי הא קושח נטעמים פ"ש חיל חכח לה כחכוח לוחר כלל להקדם כחקדם נחחיים שכך הי' קוש נחוחו שעם ל"ש חליב כחקירים לחדיוט ע"ש ונקלהי"ח ק' שכיב קקיל הסכיר כיון דקדושם דמים הוח חיכ ל"ש ני' דין הקדם חלח כחכוחן דמים להקדם נחכם חבל הם חיכו מקדים קוש דמים להקדם נחכם ל"ש ני' דין הקדם כלל דהרי חיכו מקדים קוש דבר וחיל לומר גו חליב כחקירים לחדיוט ע"ש:

ועיי' נעירוכי' כיז נחחכי' לחמר מ' נעכר וכר ות' לומר נחחכ"ש חכ

גו של חחכ"ש מחכחכי' מככיו עד עכר וכו' חכ גו של עכר מוכרין לוחו נקוי' ונפרעי' חכל עכר הם חחוכר ועי' נרמנים פ"ח טעירוכי' ה"ג ודין זה מחכר נחי"כ נחקומי קפ"ע וכחנ הקרנן חחכן שחעיר הגדול חקר יכחן נחם לפי הכחן זה יהן הפחים ולח פחוח חחכו ע"ש ולפי דברי חוס' קידוש' שכיל יוכן הדבר ה"ע דכיון שחי"ע עלמו ני"כר חקוי' וחיכח רוחח להקדם קוח לחמרי' לחיכחו לגבוה כחקירים לחדיוט:

וזה כוכח החוס' נחעלה מ' לח עקק' דהטעמידו מחיים וח"ג הפרים

עלמו ניכר חקוי' ולכן לח כחנו דהטעמידו והטריכו מחיים דלח מיירי שהטריכו הכהן חקוח חטרך חקוי' וחין כחן לחחיים לגבוה כחקירים לחדיוט ולריך הטרכטה מחדש לחחי"ש שכפחה נקוי' וכמו שהקטיכו לעיל רק כחנו שהטעמידו מחיים וחי"ע הפודה עלמו ני"כר חקוי' שכך הי' הדרך כלרלה מלטח ת"כ ורחפיים הכיל וחי"כ כחחי"ע ליה נפסוק פדיון זה חשום לחחיים לגבוה כחקירים לחדיוט כיון דחיכח רוחח להקדם וחפי' שחל עד שטע הפדיון נחלי קוי' שהי' נשטע הטעמדם וחחלה לחפי' חחם וחיכח פחח כגלה כמי וחיכ חיל הטרכטה חדשה ולח נעי' הטעמדם ונפיר כי' החוס' שהטעמידו מחיים ולח הקפיק לפדותה עד שחחתו דהייטו שלח כחן החשטח עד שחחיש וחפיה קאמר עולח דילמח מיירי חעלה ופריך שפיר ולקיש:

ולפיז נפרש לרומה דחמרי' נשבועות הכיל ליירי דחעי' יקר' ועי'

קידוש' ל"ח עושדח דחמח נן כחיכח ע"ש גם שם מחיי עלמו נפדיוכח הרבח ליכו מחויב דל"ש זה חליב כחקירים להדיוט כיון דליכח למימר נח דחיכח רוחח להקדם דמי יחיע לשים חוחם כחח היל קוום דהלח חין לח טער ושומח יהוע [ועי' טוי"ז חוי"ח פי' קין ק"ח] וכיון דחיכח מחויב נהטרכוכח שהטריכוח מחיים קוח לריך הטרכטה מדקח לחחיש וכיון שחיכח נהטעמדם ליכח נהטרכטה ופריך שפיר ליה מחח חו כשחטם חפרש הא נעי' הטעמדם והטרכטה וחין לומר כחוס' דמעילה כקושיכיש הכיל לחמח:

ויותר קרוב לחמח כיל ותקדים להשוות קחקרים החוס' שכחנו נחולי

קל"ח ד"ה והא וחיח ולימח כשטעמיד והטריך וחחי"ב עפר וגו וגו ופרש ותי' דנשטעם פרי' נעי' הטעמיד והוח קושר לכחוי לדברי החוס' מעילה הכיל דמהכי הטעמדם והטרכטה מחיים ופרי' לחחיש וכבר הביר זה מעלתו כריו. חבל לפעניד הם שפה לחם ודברים לחדים דשם

שמטרפיל שם נחולי שקשם שכבי לישם כשטעמיד ושעריך ושוים וחחיב גז ותי' כיון דשגיחם משוער עדיין נשטעם לח עשכי שם פרי' לגבש דשריל כחלו פרש לחבר שנשטעם שקולם קדושם ולח עשכי ולימ כמי כשטעמדם כולם דחיב שור כחוקין לכל דבריש מיירים ולפיז שבי לומר דכך סוף קנרת שחוק דלח עשכי הטעמדם והטרכטה חלח חס נשטעם שטעמדם והטרכטה סוף דבידו לפרושם לח. חבל חס נשטעם שטעמיד ליכ רחוי לפרי' וחין בידו לפרושם לח ליכ שטיטעיד על עכשיו על זמן שיהי רחוי לפדיון דשר כמו דשלגיל והגבו נשלמך חס שטעיד ושעריך נשטע שניטם שטוח קדשי מחנח וחחיב כשל גם שום שטיטעח דליכ שטעמדם והטרכטה של שטעם חטיטות על חחר שפילם שטוס כיון שנשטעם שטיטעיד לח שיטם רחוי לפרי' [ופי' נכורות שיט] וסיכ נשטעם שטיטעיד לח שי שלמר רחוי לפרי' כשיש שהרשיעח דשר כשרים לחבר שנשטעם שכולם קדושם ושטרים ליכ שטיטעיד של שטעם זו גם לפדיון שלחר הגזיח וסיכ שכחנו שחוקי דנשטעם פרי' היכ נשטעם שלחר לפדיון נעי' הטעמדם והטרכטה ולח כחנו לסיפך דנעי' פרי' נשטעם שטיטעיד דחח שטעמדם והטרכטה חוח קדשי פרי' חלח חשום דנ:חמ לח נעי' פדיון נשטעם שטעמדם והטרכטה וגבי נם חס פרש חיכ רק שלריך שטיטעיב נשטעם שלחר לפרי' ולפיז שם נשטעילה דשירי שיטיחה רחוי לפדיון גם שחיש נשטעם שטיטעיד חלח שלח הקפיק לפדותה עד שחחתו שפיר כחנו חוקי דשכי שטעי דשחיש לפרי' וכר וחח נעי' הטעמדם וכשיש לחחיש וכשיש לפרי' לחחיש וכר וחח נעי' הטעמדם:

ופשיטות יל דהוקח נשחה שחילי שיך לומר שהטעמיד והטריך שחיש ולח הקפיק לפדות עד שחחתו שחילי חבל נשחחתו שחוח שחטם נשחכוין [ועי' יומח ע"ב לחד מיד שחיטת פרה נזר שקלה ועי' נעין שקפטו שם שלין רשנים פ"ל ה"ל ופ"ד ה"ז ועי' נהגחות שרוטיב שהקיב עליו] זה ליש לח הקפיק לפדותה עד שחחתו כי שי עיכב על ידו שלח לפדותה קודם שחחטח ועיקר קוי' הגמי שכחחטח חשדה חלח כיון דכחחטח לח מיירי נלח הקפיק לפדותה גם שחח לח מיירי נשכי דשחד שחחתו שחילי חשכ לומר שהטריכו לכן פריך שחכרוייהו חבל עיקר הקוי' שכחחטח ולפי זה כוון גם שכבי הרב שחריף שרים נרשון כ"י והוקף רלי' שחוס' שליטו ליש כשחטח הפדה הא נעי' הטעיטיב ופלה דשנקי שחה ושוכח כפי' הכיל ולים:

ומה שכחקשה נהגבח דנרי חוס' שעילה סיו ד"ה ולפי' שכי נפי

ברישון דשמח שקבר שדשיב לח סיו נכלל הטעיטיב הלח קוקי' הגמי ליש על עולה לרבי ורבי קיל נחמורים ליב לרבש דרשי שכבי שם דלי שדשי שחבח ולי שדשי נדשיב סיו נכלל הטעיטיב ולרבש דרשי דוקח שדשי נדשיב סיו נכלל הטעיטיב ולח שדשי שחבח מיירי נחוקי שד ליב ע"ב ד"ה כדחמי' רק ליש קיל שדשי שחבח סיו נכלל הטעיטיב ולח שדשי נדשיב לח סיו נכלל הטעיטיב כרבש ושקחמח הלכה כרבש ושיך לחשכר לומר לרבי דקיל שדשי נדשיב לח סיו נכלל הטעיטיב כרבש זה שוכח כוכחו נחוקי ניחור קלם. כיל לחרון נכמה לחבין שוכ' וחוח דלכחורה קיל לרבי שלינח דרבש דחמר לי שדשי שחבח ולי שדשי נדשיב סיו נכלל הטעיטיב מכלי הלח הלח שרש דוחם כל נהמם עומחם וכר דמקיק לי' הטעיטיב מיירי עכיח נשדשי שחבח כדדרים לי' נגריימח דחכי כוחי' דרבי נחמורים ליב חלח דילפי' כמי שדשי נדשיב ביקב נהטעיטיב מדכחי' בין שוב ובין רע לישחו דבר שליטו חילוק בין שוב ובין רע שרש זה שדשי נדשיב וכדחמרי' נהמורה שם לריל חליבח דרבש רק דלריל קלי הטעיטיב דוקח על שדשי נדשיב ולח על שדשי שחבח ולרבי קלי לחרוייהו ועי' רבי שם דף ליב ד"ה ורבי כחנ כן נשרי ולפיז שדשי הקפי חלח שליט גם קדושם דמי למחבח כגון שהקדיש זכר חמים לדמי נקביש ולהיכ מכיל דשדשי נדשיב נעי' הטעיטיב דילמח גם שרש דבין שוב ובין רע מיירי כמי כריתח דשרש חלח דריתח דשרש מיירי נקדשיב למחבח וליפיז דשרש דבין שוב ובין רע שליט חילוק בין שוב לרע וזה נעי' שטעיטיב חבל שדשי נדשיב לשולם חימח לך דלח נעי' שעמדם והטרכטה:

מידי יל כיון דכין קדושת דמים למזבח וכין קדמי בדמ"ג הרוייהו קדושת דמים כימו ולא קדמ"ג ומוכין בדכיסם מ"ל מם קדושת דמים למזבח כמי שמוחיע נם קדושת דמים של בדמ"ג כמי שמוחיע. אך כיו מם מוכין בדכיסם לגבל מם כאמר מחלוקי בדכיסם מקדושת דמים בדמ"ג יש מעילה ומקדושת דמים למזבח אין מעילה ומי"מ דכיסם מקדושת דמים למזבח יש מעילה דהכי יתכיכה נו דכר פיש נו לכהכים ולגבלי ומ"ל מלוקי סם בדכיסם. ומעילה יל דלא ילפי' מקרא דכין מזד וכין רע רק קדושת דמים למזבח דעבי' מעיקרא ולא מחמי' דקדמי בדמ"ג. פיו בכלל הממוחיע אלא נבחמת מחמה דכח אין חילוק כין מזד לרע ופריך מפיר לחשולה לחי' קדמי' מחמו יהיו מידי מעילה דיש נחלי לילפי' מקדמי בדמ"ג היינו בהמה מיוחרת מוחיע לבדמ"ג נבהמת מיוחרת הוחיע לי' כי מחו כחי ופיו כחנו מוסי מפיר דממת מקצר קדמי בדמ"ג נבהמת מיוחרת הוחיע לה היו בכלל ממוחיע וכיל :

ורביעי נקודם כיל לחדם עיי מכמה מעילה ד"ג כל הרחוי למזבח וכו' ועיי רמכים ג"ב עיש רחוי למזבח ולא לבדמ"ג כגון שור וכמב וכח חמימי וכו' ואיכ רחוי לכהגן נגבין לבדמ"ג ולא למזבח כגון זכב וכמב ואבנים יקרות וכיולה נחם לה לזה ולא לזה כגון חלב וגבינה וכו' הכי דקחכי לחשון לחשון חשוב דקדמי מזבח חגיבי מקדמ"ג בדמ"ג וקדמי בדמ"ג חגיבי מקדמי דמים מ"ל לחי' לנוסן לה למזבח ולא לבדק חגיבי חלא למכור ולילקח בדמיהם לכהי מזבח מ"ל בדמ"ג וכו' עיי מנחלר ד"ם ג' מיכ קדמי בדמ"ג מה מרחי נוסי לבדמ"ג ומכיכ מה מגיהו לילו רחוי לבדמ"ג רק למכור ולילקח בדמיהם לכל לחלק דחילי קדמי בדמ"ג מנוסן רחוי לבדמ"ג דמעיקרא כי מקדמ"ם לחעמח דנוסן מקדמ"ם ועמה רולם לפדומן ולחולילין לחולי' ולחחמ"ם קדומחן על הדמי' נזה ולחי נעי' ממוחיע דגם הם היו בכלל הממוחיע לגל נקדמי בדמ"ג מלין נוסן רחוי לבדמ"ג ומעיקרא כי מקדמ"ם לח מקדמ"ם רק לדמיהן למוכרן ויהיו הדמים לבדמ"ג נזה ולחי לח נעי' הממוחיע לנחם לחולי' דמעיקרא לח מקדמ"ם רק דמיהן ולח מן ועיי' נחמ"ם מ' קכ"ב ס"ג וכ"ש נחבמ"ם ולח"כ יל דכוחה המוסי דפריך מפיר לחשולה דקחמר יכלו מידי מעילה ולח נקדמי בדמ"ג מלי מחו כמי עכמ"ם נדבי' מלין רחוי' לנוסן לבדמ"ג דבזה קדמי בדמ"ג לח היו בכלל העמדה והערכה :

וחמישיתו חוסף עליו עפמ"ם הרמב"ם נפ"ם מערכין היו ומפי מה יקרב דמי חלו עולות וכו' וכסולה וכו' ומסוק מכפלו לין להם פדיון מכח דוקח נקדושת חגבל נקדושה בדמ"ג יש לה פדיון עיי"ם. והכח זה נרור דדין זה הוח דוקח נקדושת חגבל נקדושה בדמ"ג יש פדיון לכל הדברים חף מלין נעי"ם ולילכ נהעמו"ע כמנוחר נכמה דוכמי וכן מנוחר לחדי מדברי רמ"י מכחוח ק' ע"ב ד"ה מלא דדין זה הוח רק נקדושת ולפ"ז קיל לרבי חלינא דרבה במכמה חמרים לי"ב דגם קדמי בדמ"ג היו בכלל העמו"ע וכן פסק הרמב"ם פ"ה דעירוכי' ה"ב לילכ נקדמי בדמ"ג מי כימא הכי דכל מלינו בהעמו"ע לין לה פדיון והוח פלא לכאורה :

אבל מחר העיון לק"מ דבפלמח גבי קדושת מלא מכר שים לו פדיון נפום מקום חלא נקרא דהעמ' והני לילכ לא מליכי פ"י לו פדיון חלא עיי העמו"ע חבל מה מלינו בכלל העמו"ע לא מליכו לו פדיון ומפו"ה מפיר לחמרי כל מלינו בהעמו"ע לין לו פדיון חבל נקדמי בדמ"ג דכתיב פדיון במקיח וכתן הכסף וקס לו ועיי קידוש' ס' נרמ"י ורין ופ"ע ב"מ קונ' דמסיכה רק דגילחה חורה נמ"ד דחפמר נהעמו"ע דלין לו פדיון כלי העו"ע חבל דבר מלינו נהעו"ע נדוכחי קלי ד"ם לו פדיון כלי העו"ע ולי"ם :

אלא דלפ"ז קשה לילכ למה נקדמי בדמ"ג מתנו יקנו לרבן דחמורה ל"ג מפום דהוו בכלל הע"ע ולין להם פדיון הל כיון מעתו ולי"ל בהעמו"ע יש להם פדיון כלי העמו"ע מקרח דוכתן הכסף וקס לו כמ"ם והי' חפשר לומר דס"ל כמ"ד מצוות לי דון מיכה ומ"ה ול"ב נמלמח נדבר דלים לעולם העמו"ע מפיר יש לו פדיון ככל חבל נדבר מפ"ק נו העמו"ע מס לית בהעו"ע לין לו פדיון כלל חפ"י נקדמי בדמ"ג כמו נקדו"ג חלא דל"ב מקדמי הלכחח מהלכחח דהרי ק"ל כרבנן דחמורה ל"ב לחם מתו יקנו וכמ"ם הרמב"ם פ"ה מערכין וק"ל כמי כחכמי' דמצוות ל"ה ע"ב בצוות הפקדון דחי"ב נין מפי עלמו נין מפי חחי"ם וכמ"ם הרמב"ם פ"ז מצוות ה"ח וס"ל דדון מ"ה :

וחוקי נחחרא כדמק"מ הגמ' נמצוות לי הכי :

לכן כיל דנמלמח מהי"ם מודו רבנן דקדמי בדמ"ג מתנו יש להם פדיון כקושיתיכו הכיל רק מדרבנן יקנו כיון שהי' בכלל העו"ע נחי"ם כבמה מפיל קדו"ג לכן נזרו חנו בהמה של קדו"ג דמדינ מתו יקנו גבס בבמה קדושת בדמ"ג עתו יקנו ומליכו כזה דמתו יקנו מדרבנן אם בחמורה ל"ב ד"ה מתו חמי' יקנו ופרס' מקום מעלה עיי"ם ולפ"ז אם בעילה ע"ו דקלי החוס' על ילתו מידי מעילה ד"ה מפיר כחנו חוס' דנמלמ קנבר קדמי בדמ"ג לח היו בכלל העמדה והייכו מהי"ם מלא יהי' להם פדיון כמתו וכמ"ם חבל מחי"ם ד"ה מודו

החוס' דלרבי חלינא דרבנן היו בכלל העמדה ד"ה ולי"ם :

ופלא

אם הממדה כמי"ם בדמ"ג ומעמח כל דהמי חח ד"ל"פ דקדמי בדמ"ג פיו בכלל הממוחיע חח מקרח דבין מזד ובין רע לילמד דבר מליכו חלוק בין מזד לרע פרט זה קדמי בדמ"ג ובין דבמקדם בהמה מיוחרת לבדמ"ג יש חלוק בין מזד לרע דלם פיל מזבח ומפ"ה לילמד מידי מזבח ומפ"ה לילמד מזבח ומפ"ה מ"מ לחקדים ולם פיל נעלה עם כבמפרים יהלמד לחלון מזד לה פיחה בכלל הממוחיע ומעמי לה מלוחה כמי דמעמי' בחמוחיע ל"ב בעי"ם מעיקרא ולא חמרי' דקדמי בדמ"ג. פיו בכלל הממוחיע חלא בבחמה מיוחרת דבח חין חילוק בין מזד לרע ופריך מפיר לחשולה לחי' קדמי' מחמו יהיו מידי מעילה ד"ה בחלי חילימא בקדמי בדמ"ג היינו בהמה מיוחרת מוחיע לבדמ"ג חפ"י כי מחו כחי ופיו כחנו מוסי מפיר דממת מקצר קדמי בדמ"ג בהמה מיוחרת הוחיע לי' כי מחו כחי ופיו כחנו מוסי מפיר דממת מקצר קדמי בדמ"ג בהמה מיוחרת הוחיע לה היו בכלל ממוחיע וכיל :

ורביעי נקודם כיל לחדם עיי מכמה מעילה ד"ג כל הרחוי למזבח וכו' ועיי רמכים ג"ב עיש רחוי למזבח ולא לבדמ"ג כגון שור וכמב וכח חמימי וכו' ואיכ רחוי לכהגן נגבין לבדמ"ג ולא למזבח כגון זכב וכמב ואבנים יקרות וכיולה נחם לה לזה ולא לזה כגון חלב וגבינה וכו' הכי דקחכי לחשון לחשון חשוב דקדמי מזבח חגיבי מקדמ"ג בדמ"ג וקדמי בדמ"ג חגיבי מקדמי דמים מ"ל לחי' לנוסן לה למזבח ולא לבדק חגיבי חלא למכור ולילקח בדמיהם לכהי מזבח מ"ל בדמ"ג וכו' עיי"ם מנחלר ד"ם ג' מיכ קדמי בדמ"ג מה מרחי נוסי לבדמ"ג ומכיכ מה מגיהו לילו רחוי לבדמ"ג רק למכור ולילקח בדמיהם לכל לחלק דחילי קדמי בדמ"ג מנוסן רחוי לבדמ"ג דמעיקרא כי מקדמ"ם לח מקדמ"ם רק דמיהן ולח מן ועיי' נחמ"ם מ' קכ"ב ס"ג וכ"ש נחבמ"ם ולח"כ יל דכוחה המוסי דפריך מפיר לחשולה דקחמר יכלו מידי מעילה ולח נקדמי בדמ"ג היינו בהמה מיוחרת מוחיע לבדמ"ג נבהמת מיוחרת הוחיע לי' כי מחו כחי ופיו כחנו מוסי מפיר דממת מקצר קדמי בדמ"ג בהמה מיוחרת הוחיע לה היו בכלל ממוחיע וכיל :

ורביעי נקודם כיל לחדם עיי מכמה מעילה ד"ג כל הרחוי למזבח וכו' ועיי רמכים ג"ב עיש רחוי למזבח ולא לבדמ"ג כגון שור וכמב וכח חמימי וכו' ואיכ רחוי לכהגן נגבין לבדמ"ג ולא למזבח כגון זכב וכמב ואבנים יקרות וכיולה נחם לה לזה ולא לזה כגון חלב וגבינה וכו' הכי דקחכי לחשון לחשון חשוב דקדמי מזבח חגיבי מקדמ"ג בדמ"ג וקדמי בדמ"ג חגיבי מקדמי דמים מ"ל לחי' לנוסן לה למזבח ולא לבדק חגיבי חלא למכור ולילקח בדמיהם לכהי מזבח מ"ל בדמ"ג וכו' עיי"ם מנחלר ד"ם ג' מיכ קדמי בדמ"ג מה מרחי נוסי לבדמ"ג ומכיכ מה מגיהו לילו רחוי לבדמ"ג רק למכור ולילקח בדמיהם לכל לחלק דחילי קדמי בדמ"ג מנוסן רחוי לבדמ"ג דמעיקרא כי מקדמ"ם לח מקדמ"ם רק דמיהן ולח מן ועיי' נחמ"ם מ' קכ"ב ס"ג וכ"ש נחבמ"ם ולח"כ יל דכוחה המוסי דפריך מפיר לחשולה דקחמר יכלו מידי מעילה ולח נקדמי בדמ"ג היינו בהמה מיוחרת מוחיע לבדמ"ג נבהמת מיוחרת הוחיע לי' כי מחו כחי ופיו כחנו מוסי מפיר דממת מקצר קדמי בדמ"ג בהמה מיוחרת הוחיע לה היו בכלל ממוחיע וכיל :

ומלא נעכי על סרמנים סכיל למה סיכם לסון שמסכם נממחום ק' דקמכי סמוסמה וכי לין לסם פרין סלם למכי פרין חלה נמכסמה ועיי"ם נפי' המסכם ומנים יסיב מעמה מסים סלה היו נכלל סמוסיים ום כיב בין ני' המעמים גני קדקי בדסיב וכמים נממך ום למלריך בזה ולים:

ומיש למרן קמיסו סרחמוסה דסא דנכי' המסוסיב נסמה פרי"ם חלי' נפלוגתא לי נכי' קרא כדכתיב נקמהדרן ניים ומכוס יריד ומיר מיו הכרין לריך ורחב מאוד ולין הפמלי מקכים לנרר כמה. לאל לפמריך הכלל בזה עפמים סרחמוסים נפי המלה פוכם ז' דלין למכוס דקדוקי מלוס נמכן המלה ולמכל מוה יומה הסלף וסכולפה סיל המלה לאל על לים לוסן יפי' המיסה סוא דקדוקי ומכלי המלוס לרוכם נקקילה וכוכוסה נחמן וכה כחן נמריכם ע"י נלריכוס וכיל דסך פלוגתא לי נכי' קרא כדכתיב סוא רק נדקדוקי ומכלי המלוס דמיד לל נכי' קרא כדכתיב ליל דדקדוקי ומכלי המלוס לל נלמרו רק למלוס לאל לל לעכב וגם סם לי לקיים המלוס נכל דקדוקי ומכלי' ע"מ מחריב לקיים עיקר המלוס ומלן דליל נכי' קרא כדכתי' ליל דלס לי לקיים נכל דקדוק' לינ מלוס כלל לאל נדבר סרכוס כגון פדיון קדמים שלינ מלוס חיובים לפרוס נדלי כ"ע מודי' דנכי' קרא כדכתיב דסאחרים כחנם שלין מעכסם זה מועיל חלה נחוכן זה דנזה לין לומר שכבוא למלוס דסרי לינ מלים כלל ומעיין נכל המקוומות ימלה שפלוגתא סוא רק נחוכן הכיל שכחנתי נמידי דעלוה חם שכוס לעכיד ומיללה כדאם ע"ם מעלמו נזה ויבי' נסמר חוי' ק' קס"ז שלאריך נעכין זה נקוכוסת רנוס ולפמים יי"שנו סרנס מחכ"וסיו ע"ם:

ומה שהקשה שם נקוף המכר ממכוסה כיז דנכי' חלה קושי רמיעוסו מעכב לה רנזו ומיל נלינ סא נכי' קרא כדכתיב וגם מה שפק מקוסה ליה ע"ג חעם"-שלינ לוכן כפר סא נכי' קרא כדכתי' סוא חלה דסב"י לעיד נכי' קרא כדכתי' לינ נעלמא לאל נקדמי' ולי נכי' קרא כדכתי' נם נקדמי' כדלמרי' נכיד ונכי' מי שים שים עלינ מעוכב כפרים כמי' נם נקדמי' חמורים לינ ים שנלה ומפילי' שנלו לין עמי' משם מחוה לפי שלין מורידי' מקדושם חמורה לקדושם קלה. לדעתי לקיים דבריו דיין נליכנא "נהכך ע"ל" פ' נהמפיעי קדושם מקדושם שלו הוא מחמת שמעמעי' נו לדנר קדושם ולינ לם לינו לאוי לשעם נו קדושם חמורה מוסב להמעמם נו קדושם קלה מפיסי' פמי ולא שמחמשו נו דנר קדושם כלל שהוא חורדה עפי לאל נקדושם עלמה וכי קדושם לינ הוא מפני שקוני' נו נלנור לו קדושם חפילי' מפני שמיסי' לוחם חרי נם לם לין קורי' נו לעולם ולינו מיסי' חפילי' לעולם ג"כ לם קדושם חמורה ולינ נם לם נלו ולין קורי' נו ולין מיסי' לוחם נקדושם"ינו קיימו ולם קדושם חמורה לכן לין מורידי' לוחם לקדושם קלה לעשות מלם מחם ולינם:

תשובה סי'

מילים ג' לוריפלנו יום ד' לפ' ויצרך לוחם עפה תרפ"ג לפ"ק:

האלף לך פלומים, מגנזי מרומים, נכי לחנוכי הרנכי ההריף
ונק', זך ונקי כמריס נן ליון כי ולניתך כלוה כדם
כלפי החפוזה מי גלולה נה מלכה מי' לחוי"ע נריחם ופליטה
ולנפתך נכדתי מי' לחוי"ע:

מכתבך מיום לחמול קנלמי ומה שכפחפקה לדעת רמנין שיאנית קלוסים ק' ר' דנהקדש עי' זכי' ליכל מעילה לינ לדין נלמר רנלה פל זו עולה דפפעה קדושה נכולה כדלפי' נמחרים י"ח פם יש מעילה נכל הנהמה חון מרגלא לי הוי נכהקדש ממילא עי' זכים ולא נדיעורו ולים ני' מעילה, ולפעניד פפעה דלים ני' מעילה דם מקרי הקדש עי' דיעורו ודיעורו מהפעה נכולה חם מצוחר נרפי' קדושי' ז' דיש החם נהמה וכו' לפיכך יש כח נמלחרו לפפעה וכו' לפיכך לין דיעורו חפים נה עיש מצוחר פהדיעור הוא מהפעה נכולה וכיון פחא הקדש עי' דיעורו פפיר לים ני' מעילה. וכן מוכח מפא דמפלק החם נגמי נדעת לחרת דהייכו נחליך מקודשים לי לו נהמה פל פני קופפי והקדים לחה לא חמרי דפפעה קדושה נכולה ולי ליפא דממילא פפעה נכולה לו מקוום דלמרי' יוקי' מהדדי לינ לפי' נדעת לחרת כמי ליפא דממילא פפעה נכולה לינו נעי' שדיעורו יפפעה נכולה וחם יש דעת לחרת לין כח נדיעורו לפפעה נפל לחרי' ועי' חוסי ד"ה פם:

ועוד דחפי' נהקדים פ"ו וחליב קנה הקדש נקנין חליכו דפוא ליפא נפחלה כחנ קנילה פם דחפי' חם ממילא פפעה נכולה ליפ נו מעילה ליין פנינה לי' הקדש פם וחליב חפי' חם ממילא פפעה נכולה ליין פעיקרו נה ני' הקדש פם פפיר לים ני' מעילה ום לחלק נדוחק:

ומה שהשיפה לחה לפרין נפפחים לינ ע"ג פפה נפנה לינ מלי מקדים לי' וחפנן לין מקדיש' והקדים לרעת חליד ק' רקיע חניולו מניל ק' שלינ קלים ונליב יולד ק' לים קלינ נני פלילב לחפפר לחם המעות מעים ע"ש מיחול הפדיון נפנה וכן נילפפלמי פחי דפנה לים חלינ לחם עומד שעים ולחור לים הרחמים למחר ולליב לינ יכול להקדים פפקה נעים ע"ש מיחול הקדש נפנה. ולפעניד כלפה לפלק דחא דלין מקדיש' חמרי' נגילה לי' נזירים מקום מקה ומעכר ופרפי דלמרים דני שמוליאו מרפוחו לרפוי הקדש ולפ"ז לף נמקדיש מעים ע"ש מיחול נפנה לחפר מהים כין שמוליאו נפנה מקדוה לרפוה לאל

נפחי דחפיר מקי' חעים לכחן מעים רק מפפדין יחל נפני ולין כלף נפנה חלפה מקדוה לרפוה ולא דני לפקה ומעכר ומפיר מחר ול פפדין לף פפכחן קמה חעפוה מעים דפכי זהי ללו למלוה דני כלפמי' נקדופי' כ"ע ועי' נרין פס ועי' נכהדה ע"ש:

וכן הפרפה הרחמה נפנה לים לפפר מקוה פלפה מקדוה לרפוה כמרים דפא גם נעפדו מנל חלק הרחמה ומעכר לים פלו כמים מוקי פפחים לים ע"ל ד"ה לחי' רק מקוה דפרי מהקן כמים דני' כ"ע פנה ליד ד"ה קפק חפיכם וכיכ הרחמים פכ"ב מפנה ע"ש ופא לי' מכה נפנים כמים כ"ש פם ד"ה ולינכי כמחפר מעים פפיר מוכר חעפי' פחל נפנה כמו פמוכר להדליק כר עמים ופוא חולק חזלק נפנה. ולפ פניד"ה פם כחב הרחמים ולין מנכ"ח ורחמה ומעכרת פזה רחמה למקדים לוחן פיכוס פפפרים ועוד מפי פפוא כמחקן וכו' ס"ל דוקא נמנים לפל נלינו מנכ"ח רק פחל פם הרחמה פליפם ולינו רחמה למקדים כלל כין פלינו יולא מקוה לרפוה ופפיר מוכר ועי' נכ"ע פחל' נמנים מפי לי' חכמים לפל נלינו ומוכר מעים ע"ש לים ליפר זה כלל כין פהקדים הרחמים ולים פמל עליו פם הרחמה נפנה לינו כרחה למקדים הרחמים ולים פמל יכחה ופכ"ח פמת דעמך וס' פלוס ופכרה מ"ם עד העולם כפפנך ופפם לפיך הכלמן דומ"ם נלהנה:

עמ"ס ס"ק נלוחם נקי"ק פכ"ל:

תשובה ס"ה

שוכ"ש לכנוד יריד הרב הגאון מוהר"ר לוי"ץ כפ"ם עמ"ש כהכלל הכהן פריעד כי':

ראיתי קומי' כנוד מעלמו על עוז לרים ס' קניס קקי"ז פמידם דחא דלמרי' דלקוד לפפות מקדושם גדולם לפל פם לינו רלוי לזה רק לקלה פפי כל זמן פרלוי לקדושם גדולה לפל פם לינו רלוי לזה רק לקלה פפי עדיף פ"ש נפ לכפפ"ם קדושם"קלה ממה פרפי' פמי' ופנה ע"ש והפפלה הא לפרי' נמכוסות ל"ג ס"ם פנלה ופפילי' פנלו לין עמ"ש מפס מחוה לפי פלין מורידי' מקדושם חמורה לקדושם קלה. לדעתי לקיים דבריו דיין נליכנא "נהכך ע"ל" פ' נהמפיעי קדושם מקדושם"פלו הוא מחמת פמעמעי' נו לדנר קדושם ולינ לם לינו רלוי לפפם נו קדושם חמורה מוסב להמעמם נו קדושם קלה מפיסי' פמי ולא שמחמשו נו דנר קדושם כלל שהוא חורדה עפי לאל נקדושם עלמה וכי קדושם לינ הוא מפני שקוני' נו נלנור לו קדושם חפילי' מפני שמיסי' לוחם חרי נם לם לין קורי' נו לעולם ולינו מיסי' חפילי' לעולם ג"כ לם קדושם חמורה ולינ נם לם נלו ולין קורי' נו ולין מיסי' לוחם נקדושם"ינו קיימו ולם קדושם חמורה לכן לין מורידי' לוחם לקדושם קלה לעשות מלם מחם ולינם:

תשובה ס"ו

מילים ג' לוריפלנו ג' נמדנר תרכ"ג לפ"ק:

ישאו הרים פלום, לחולר נלום, ידידי הרנני הפריס, וריח כלנון, פמו יכון, כמריס חיים זלמן מפפקלוריפם
כי' נקי"ק נ"פפלרמעני:

מכתביו קנלמי וכו' ומה שהפפלה נפים ניז דקי"ג חפא דנכי' כי חוסיפי' קיימ יהקדיפמו מהו וכו' היל נופא קמנפיל הקרינמו וחא ליפא נפפעה ניפא חקר מוכר חצל הקדיפמו נפפעה ניפא חקר חו דילמ' כיון דהכ חפיכמו לנגוה כמקיכמו לקדיוור הקדיפמו מוכר וכו' וקיל למים הפ"ך נחוש"ע כי' רכיס דחפיכם לנגוה כמקיכמו לקדיוור סייכי פחי לחזור נלה פחלה חצל מ"ש יכול ליפחל על הקדם עד פיוגא ליד נזנר ליכ לי"ח דחפי' חוליל ולי נכי מיפחיל פלה הוא פקוס כדידים נפקפי' ני ליכ מלי מם פהקדיפמו הא לכמ פלה הוא פקוס חוליל ולי נכי מיפחיל עלם וזני לחכך. ולפעניד לקיים ורק לנכוי פ"י הגמי דפריך כהן לם ולחיב נא עלי' וליחול עלי' לחכך למפרע פ"י דמיירי דחמר פילך פלה מעכפו"י ובפעם ניפא חבא כגמרת המוכה כמים חוס' נעניז ק"ג ד"ה חלה ולינ חו כמפוך פרם זו ולא חקשה לך מעכפו"י ולחכר לי' יום דכהנו חוס' נכהוגות פ"ם ע"ל ד"ה הא דמעכפו"י מהחיל הקכין ולינו נגמר עד לחכר לי' וכן לינ לרי' נקדושין ע"ם וכיון דגמר הקכין פפעה ניפא חכך ומפני קדושם ופקרינמו ולרי מנוכר נרחפוני נקידושין פפ נמקדם מעכפו"י ולחכר לי' יום מיוחל חו כלנו חמר מלוכו חלה זה מעכפו"י ולכמחנעל לף ע"ר נקכין רק פיוכל לפפפה לחכר עד פחנעל וכיון פקדיפמו ופקרינמו ולינ לפפפה לחכר

תשובה ס״ז

סליח ני לישאלו מי ויקבל תרוין לפיק:
יצחקו ר׳ נתנאלי לקק ידידי הרב הגדול נחזרק, מעותר
נתפחרים כמוים סלומי כי לחניד נפלומי:

טובה הוכחת מגולה מלחצמם מקומרים רק בזיוחי שמם לה מי׳ לי שמם לסוכר לדבר עמו על עסקי הבית המכוכח ביחכיב דסם. ואגם להחוכח בזם בדיכים ובפלולי׳ וקבורות הגל חוא לין זו מועיל כי כל לים לשר מלוד עיכיו לין ״זמי״ נמיכיו ירלח ובלבמ יבין כי רוח מי לה נוסקם בם ומבי לימיך בים מבלה יקרא לכל המעמים. ומגם כי חלי׳ רחלחי לם רגלי ולה נכנסחי לפכים. ״מבורת חדיך חגל ילפי׳ פכים מחלן חוכן ומדמה לסכלי לין [ריח של כבירים] ומבי שלוח פרוע [ריח שמי וערב] ומלמי לב דפוגע. ולולו עדיין לה מי׳ סם חיית חומר חם לי׳ לזרעי׳ דלבת דלמוחי ליקע שמם ודבר שבלעבר עליו חומו לריך יכגל בו זרעו לשר שמו בקיבו לך ויחי נבקבו מקדם לשרתי שלחי מיבי מעיקם ולולו כל חדם גבור בחלן לקיים וגכל מלודיך להכים ״בריחה״ על ביחו לבדוח מן ״חכבדי קפץ שרכבחו של חדם ומלים שלא לומר דבר שלא כשמע. לגל לחרי שוני לינים כחמתי מן חיי יומרו מדשחקו דבק שיע כיחל לסו וסמכשלה הזלה מחם יריבו שחיו גם לחרי׳ ילמדו לעשות כמחכוכחם כמוח וכן לה יעשה לכן חגם שכשבי יודעת שלוד שקשה עליו לקיים ומודה ועוחב לגל יכול לקיים ומודם ושם לשבר לשרן חומה מגדלי׳ ״ומחוי כל ״חסיחי גלעים״ מה עוב ושם לית להרוס עכים שחדל לחקן כל חלשבר כחבנים ביחכיב ביחידי עם קבולה וגם לל יבע מיכיו נחכמים חמוכנים עלמם מכולבי וכולחי ביחכיב זו שלין יפרחלי׳ ככבי׳ לסם וחוח עלמו מן חמכין שלל יבא בכל עת בשעת שדחק. ומן שכיעור יבחק. חכוח לחבוחי מסייעתו כבשם המדבר בשפה לבחמרים. ובחלחה לחבוח לבכים. ויבלה יחיים בעוב ובנעימים.

כחפן ידידו:

ובדרושי׳ חחרכחי לגלר מסרים גיח ולופח. [חחלי׳ ל״ז] לופח רשע לגדיק ומעקש לחמיחו. גם חלדיק כרשע בעיכיו יש לה חוכיח. כי לופח כחמיך לגיח יפרחל ג׳]. ולחיח חלה לה יפמעו. לזה חי׳. חם לה יוכיל יחמרו מדשחקי רבכן שיח בחיכ לחו. ויחי׳. לופח פני המקם [משלי ו׳] דהלה ומעקש לחחריט רחם ולעגם. חם פי׳ מסרים דיח וחעולים. [נרחלמים י״ב] וחכמי קדוש רעים וחעולים לרי מחלר. ולחיכ לין חקום מדשמעו. ומיח. חלמדים פומעים דרכיך וחעולים

תלין יפוט. [חחלים ריח]. חדח פעמים. ומגר פומעים וחעולים יפרי׳ [קפרי׳ לי׳]. חם יחרע לסם לרם לי׳. ושחבי ד׳ יכלו. ומכיח ביכ חל׳ מוכיח יבן. לל יקוש רשעים נמעמבע [חחלים לי׳] עלח יפי׳ כדעת כחיפר ועיכ יפי׳ לחיכ. חעולים נמדח לדיקים. גם הפוגים יחמלו. חם מחחיל [גיעין כיח עיח] נמיעמם נרפי׳ בן חכיח מעמד על פחח ניח חלקודי׳ וכו׳. ולחר מי כחן לעמיקים יעקב יפרחל לבחזיס. חחיח חלח חם פי׳ מוכיחי׳ לח קיבלו. עכח לחחו חיפוק ולחר. חלח ד׳ זו חפלחו לו. יבן עלח חוכיחו חבבו חלימו עביכים גם לחריט חפלו. חכ. קריח בגרון חל החפוק [יפעי׳ כיח]. לף חם. כפיפר חריט קולך. חמיכים זמח ומלילו זמ. מיח. ולגד לעמי פפעמם. כרי. ולביח יעקב חבחיחמם. מחריט לח יחפלו. ומלרכחי עוד ניוביני מקרחות ומחחיל ולחכיח:

עמרם חיק גלוחם נקיק הכיל:

תשובה ס״ח

סלית ני לישחלו יום ד׳ חלד נמוקבוחם לכי ולפיק:

רב סלומים מגבוי מרומים, לחחבי לחובי חרב חמלוחיב חריב כמריח גרמון פפעבן כי חבדיק מי לחדחם:

אחרי חבחח פלום וכי חכמי למניקבך לעי׳ בדיח חפר החצורדם

גגמי חעבים ז׳ עיב דלמר רבב גר רב חיכל כל חדם פיב לו עזים פכים מיחר לקריחו רפב וקיל מב קמיל חביכל בחבוח פיב מיכ פיב לגיהפס עיכ. חכח ודלי לח על חלי מימרח דבפרים חיקוב קושיחך דממחכי׳ לח מוכח דמיחר לקריחו רפב חלח על מימרח פקדים לזה דקלמר״ קוף ככפל בעבירה לו ביחוע פכיכפל בעבירה חפר עיז כגכח מימרח בחחיכ ״חיחר לקריחי רפב וכמיש חוקי פם דיח מוחר ועיז קבב חכיכל כרי. ולפעביד נרחם דלי ממחכי׳ כחי דחוי ידעי׳ דעים לגיהפס דבידוע פעבר עבירה לגל חכמי לית ידעי׳ פביליי ככפל בעבירה חיכו זכות וקמיל כלן דקף ככפל בעבירה לו ביחוע פכיכפל בעבירה חיכו זכות וכרילף מקרח ומלח חפם זוכח לי׳ לך ובי׳ דיח ״ז פוסבי לוית לחר רב בעבירה ופי׳ חוקי בעבירה בעריות ובו עיב. ובכי מפפע ביעמות ק׳ עיב דקחם עבירה פעפים חייבו זכות ועריות דמוכח פם. דחל דקחבי בבריחח פעם לית פיכ פעפם עבל לח עדיים ולח עבירות זכות עיב וחל דלמר׳ ביומל פיו פעפם עבל לח עדיים ולח פחרוקן פיכ פחרוקן חלמל דבפ בעיז יפ פחרוקן וחך חר פחרוקן פיכן לעבירות זכות עי׳ בחרי פפ פכי פחרוקן ככוחבת כדלמר׳ בעיז חיב עיב חרוקן חדקן חרוקן פחל חיכח חיח כדלמר׳ ביעמות ק׳ עיב חבעירה לפכי לית לן וכל חרחר ליעבל פכי חוריקות דלמר חל פיכן לעבירה פחרוקן עיב כרחח פפעפם עבל ח״י כחפם חיכחה חחח בעלה וכן ליחח בחר פעות פעיו לחר חוב ועבירה פחפחת כידוכות כפכי׳ ולה כחיח וכר ועי׳ חקבה בפחיחה לקידפין חבל לעולם פחדרוקן פיכן לעבירות זכות וחיכ לית פפחם עבירה פפעיב פיכן חיכו זכות ועבירה ופפיר קיבל דעיב פיכן פכפבל בזפה וחיב: **ועוד** כרחח לי דפח ויקחבי בחחבי עיב לבחיפוס חוח פעפיח לחבריכן

בבדריב כי כל חדם חחבינים לח בחחרם חוח חוכח חיכן דחפעפם חוח בדר בפבי חחדם פלח יחוח לבל חי פחוח עיב פרוי בלח חוכח ועבול חוח לחבוח חיבי לביחפוס חפו פפכיבו עיב לביחפוס חיכו פחוח עלול לכך ומיח חפפר חיחבגר על עבמו ולח חבוח יחפוח וכן כי בחדרם פחולל פם בפם חחקיד דלם בחיח עיב בעבמו ועי׳ בריביב וחיכ פם חבקרח עיב לפי פחבחוח כיבר בפבים מיח חוח חעוות יוכל לחקן חבחיבים ומפויב לחר עיב לביחפוס ולח לחר עיב בן ביחפוס כי חיבו יורם ביחפוס בחברח לבל הדרך פחוח לפכיו וחוח הולך חיליו וחפוחים יכולם לפפיבו וכר עיב. וחכיב יפ לדקרק דבחחכי׳ נקבו עיב וחלחולחי נקבו כל חדם בים לו עיב ולח נקבו כל חדם פחוח עח פכים. לבל לפחיב ביחח דעח פכים קלי על בברח פחוח עח פכים וחיכו פחוח עח פכים בעבמו וחזב חיבו חוכח פלבפלם בפבפל בעבירה חי ככפל בעבירות ולח בחבגר ויחבגר על עבמו ולח עבר ולח יעבור עבירה חלח פפ״י פחוח עלול לביחפוס ולעבור עבירות וכליל לבל לחולחי חייבי בחי חיכו עח פכי׳ בעבמו חלח פקפם לעלמ חחדם חחבוכח עחוח פכים וחיכו ליכלח דעוות פכים דקלי על חחדם ולח על חחדם וגם לפן בים לו חורם עי׳ לו לחכחחו ולים כחם פחיכו בים לו קופו ככפל בעבירה חי בידוע פכיכפל בעבירות ולים:

ומה פחקפים דרכבי׳ חחבעים דלמר חוחר לפכחחו חדרכבי׳ דפפמים קיל חלחי חמרים דכל חדם בים לו עחוח פכים חוחר לקרוחו רפב ומחר לפכחחו פחוח בידוע פכיכפל בעבירה ולים חיל פחוח פפר ולכן חוח עיב ועי׳ נמדרם פחולל נפפבם חפוח פכיל כי פחיפחוח חלחי נמחר וכן פכפר חוח עח לפי

פפוח

שהוא ממהר מחזיר סיער ולניהם וכן כי נסי מגן תהיה לשרצין נמצמם זו וכן מחזיל מדחילק כולי האי ס"ע ממהר היא ס"ין קידושין ני ע"ב אלא דלמ"ם שרצניא נחולין יוד"ד דזוקא נספק הצד נחולדם קדחיע למאחרת אבל נסי הצד נמקרם היינו פלוגתא דלחני ורצח שם וקיל כחני דספק מוחר ואפילו מדרבנן דכיון דס' נחולדם לחזור מהיות רק ספק נמקרם מוחר לו מליט שגזרו חכמים על ספיקות כאלו כלל וחכי מוכח שם נסוני' חלינן דחני דחמילו מדרבנן מוחר ועין נמ"ם ס"ל ס"ד דחזקה דחיברע שר ספק נמקרם ושיב ליחרע חזקה כשהיה שלו עני שם לו עיש ושם ספק .שם הוא שיש מחמת מחזרות לו מחמת עבירה וחרי ספק נמקרם וספיקא לקולא חמילו מדרבנן ולכן מוחר לקרותו רשע ולשכחתו מספק חבל מלוה ליכא דגם נמ"ע ספיקא לקולא ודלמא ליתו רשע רק ממהר כי קושין חבל שם נספחים מיירי דחזיק בי' ליהא דבר ערוה ויודע נודאי שהוא רשע לכן מלוה לשכחתו מקרא דירחה ד' שמחת רע חבל נחענים שהוא רק ספק ליכא מלוה רק מוחר לשכחתו מקרא דושע פכיו וחיים:

ובהבי מחיסנין דנרי רס"י נחענים ד"ם הנא חיים שים נו עיש חיל ושמים דבר זה נלבד מוחר לקרותו רשע. והוא פלא הלא חמ"ק נקידושין שם הקורא לחבירו ממהר קופב חת חרנמים רשע יורד עמו לחיו ופירש"י לזו חין ני"ד מחקרן וכרי ועי"ש חוס' שם ד"ה הקורא עכים מנוחר דחמ"י ליכו עיש וקוראו רשע ליכא מלקות רק יורד עמו לחיו וחיכ חיך כי רס"י דמשום שהוא עיש חין נו מלקות. ולפמ"ש חיש דלכחורה קשה חמחי חמר דמוחר לקרותו רשע מספק וחמחי קי"ל קחמר דמוחר לקרותו ממהר מספק. חלח דכיל לפמ"ש מג"ח ס' חרי"ז קקיו נשם מהריי"ו דשם חמר לחמר ממהר פוגע נכנוד חנותו ונ"ש שם ס' ומיו כי דחיל דיכול לומר עליך כוותי ומנ"ח הניח רחי' מחוש קידושין כיש חכיל דכחנו דהקורא לחבירו ממהר קופב מ' משום שחשדו שעבר על לחו דלח יצח ממנו וקי דהא חבד לחניו שנח על חייני כריחות עיש פ' דקי"ל כרי"ש נמכות י"ד דחייני כריחות יפק נכלל מלקות מ' וכמ"ש הרמנים נפ' חי' מסנהדרין וספיר הוי מדם כנגד מדם דקופב מ' ממחת דשקיד לחניו ופפ' עניחות פכרי מפ"ש עניכת לחו דלח יצח ממהר לח פפיקח לי' מילחח נפכוי ועי' נמחפ"ם שם ומשום שחניח יפ"ם דמשום יכול לומר עליך כיוונתי ד"ל לחו לדעתאי ולפ"ז נחמת חיכו רשחי לקרות חותו ממהר מפפק כיון דקורא חותו ממהר נכוכם פוגע נכנוד חנותיו שנח על מ"ש ום נו מלקות כ"ל וחוקי חנותיו נחזקה כשרות ומלר שהוא עיש חיכו רשחי לקרותו רק רשע דדילמח ככל נענירה חם שכי רס"י ח"ל רשע נפכיו פ' ולח ממהר משום דממהר ליכח מלקות משום חניו חבל נרשע וחין נו משום מלקות פ' חפי' חיכו עיש כדחמרין נקידושין חם שפ"ש רס"י ומשום דבר זה נלבד שהוא עיש מוחר לקרותו רשע חבל נרשע וחין נו משום מלקות פ' חפי' חיכו עיש כדחמרין נקידושין חם שפ"ש רס"י ומשום מחנת חולחת פ"ר:

ובמש"ל יש ליישב דנרי רס"י שכי נד"ה מוחר לשכחותו חע"ג דכתיב וחהנת לריעך כמוך. והוא פלא מי שכי לי' לרס"י קיל דפריך מ"ש נפפ"ק ק"ג ומי שרי למכי הח כתי' לה תפנח וכו'. ולפמ"ש ניחח דידוע מ"ש החוי"ד סוס"י ק' נרעת הרמנ"ם דזוקא נל"ש ספיקא דחי לקולא חבל נמ"ע חדרנא לחומרא וחי"כ ח"ש דמלד הלחו חלא תפנח ודלי מוחר לשכחותו כיון דהוא ספק רשע עכ"ש ספיקו לקולא ול"ק לי' לרס"י חלא חע"ג דכתיב וחהנת לריעך כמוך חו מ"ע וחריש דספיקו לחומרא וחקור לשכחותו קמ"ל דמוחר לי מפוס דכרס"י דחפילו נמ"ע ספיקו לקולא מפוס דחרי נמקרם וכ"ל חו מפוס דחכח חרי כודחי ודידוע שככשל נענירה חו מפוס דכתיב לריעך דרפיק לריעך ודלי ועין ש"ם שמעתא לי' פ"ם נדעת רס"י נעכין קדחי':

ומדברי הרמנ"ם פ"ג מרולח ה"ד למדתי "יקוב ככון שכי והפיך ליחי ליפרחל שוכח מיפרחל וחכחוב לומר לה חפנח חת חחיך נלנבך חמרו חכמים כגון פרחותו לנדו שענר ענירה וחחרים נו ולח חזר ס"ז מלוה לשכחתו עד פיעשה חשובה וכרי. מנואר דוקא נחחרים נו ולח חזר לח מלוה לשכחותו מקרא דירחה ד' שכחה רע וס"ל דלכרי' נפקחים קי"ג חבל שם נחענים שח"י שככשל נענירה רק עי' ש"ם לו עיש ולח"י חם החרים נו ליכח מלוה רק מוחר לשכחותו מקרא דושע פכיו יקוכח:

ומתוך דנרי"ו פ"ו מדעות למדתי עוד "יקוב לזה שכי נדין ה' כל חשובה לי' מיפרחל נלנו עוצר נל"ע שכי לח חפנח חת חחיך נלנבך ואין נקוק על לחו זה לפי שחין נו ממש [וכי ממנחל עי' שם פ' נחרת דחמודה וכריתות נבצם מקושטת נחלמד ולמ"ם נמקיש דשכח חפילו למיד למחני' לוקין כחן חין לוקי' מקום דיפטר נלא כדחמרינ שכמדרין קי"ם חין לזה ענין להלי דממודה וכריתות ופחר דוכתי דמיירי נלחחני'] ולח חסירים תודים חלח על שמחת שנלב חבל שמכה חת חבירו ומחרפו לעפיי שקיבו רשחי חיכ עוצר משום לח נלנבך חין לוקין

תשובה ע'

שלים ב' חיפחלו ב' נאר סרכיל:

לדתורני וכו' עיים תנרסם פאלוק כי:

סבלתי מכתבו נדברי פיום ורילי וכו' ולסר סציר בסכסדרין מיד
ציג לתריך לתרוה רוח סקקוים לבני סקציים וכו' וסי'
רבי דים לתר רוח סקקני גבריאל ובכנוסות תגריאל וילכל סס כתב
על דברי רבי לית כן ולא ביאר מדוע ליט כן ובמכתבו הציא רלי'
לרבי' מגני מכתוב כיצ ציא לתרוצים לרי' בגריאל תגור כמין סקיקי'
סי' והרולה למסס מעסס סמנוסים ופירבי' סס לתר כדרך לתומני' וכר'
סרי בפירוש סגבריאל תגור כמין סקוקי' ולכן פירבי' בסכסדרין רוח
סקקני' גבריאל. לא רלה יפה ועיין בעירוך ערך סקק דסקיקי' פירוסו
תגירם וסקקני' לו סקקוים הוא מלסון פוכך וסוא מלסון חוזק ועיין
בעירוך סגב ולין לסס עכין אלי כלל ולים לומר רוח תגורה ועיין בהגהות
תגריאל סס סכי וסקקים כולל כל סהלסה פיסקק לימוון קיומן ציש
ולים לין רלי' ממס סלמרו סגבריאל תגר סקיקי' דהייט תגורים סגבריאל
סוא רוח סקקני' סחוא ליל לגמרי ולולי הצין תגריאל סרבי' כתב
דרוח סקקים הוא גבריאל מסום דלמרים סס גבריאל חזור כמין
סקיקי' ולכן כתב ליט כן וכליל הס ססום. ועיין בהיקוני זהר ליש
היקון כיו וסוא נחיז אלי דף קציט דמרים ליקרו סקקק ולגבריאל יש
סס ממס מחרי' ולדקן דברי תגריאל. דיים:

עמרם היק גלוסס נקיק הכיל:

תשובה ע'א

שלים ב' חיפחלו ס' מקפציס חרכחיל:

שוביט לכבוד ידידי הציבי הרב המחוכיח. מעח ומנדל. הלדיק
נקציס מריח חיים לבי ויכקלבר כי ולפני יתדקיק
רלליפרנטע:

יקרת מכתבו הגיעבי היום ושכיתי מכל עסקי להסיג לו ומס סעמד
לסס תשובה ומסני חיב כפיסי לסו לתר סחוא כנד קונ' דמכחות הסמר בן
לא תשובה ציג דתריל כל המכחה דיל מליחודו עובר בללו מכי הסמר לך וסמור
כשבך מלו' בן תסכח וכר' ורציכא תאר סחס הסמר ובן מכי לתר'
כיכחו וכבני חמר בב' לתרן וכו' ולמען דלריל לא תציג חלה חד לתו.
חכח לכתורם עלה בדיבחי דבשלמא בהלי דיומא דהוי לתר ליש בו מעשה
ולוקין עליו דהייבי כריתות יסק בכלל מלקות מי וכמיש רמביש פסי'
מכסדרין היל ומ'ר כ'יב לתו ייל שפיר קלמר חיב כפיסי לתר
וחתורם לא רלסס להרבות לתרן ללוקות מלקות הרבה חבל סס בחכחות
דהוי לתו ליש בו מעשה דסכחה חיכו מעשה ולין לוקין לא דקדק לומר
סחס סכי לתרן תו ב' כיון דלין ליש בזה חלה לעכין לקבוע בין רשעים
גמורים כדלמרינן בימות ליב ציג ותולי ליל לריל דהלכה כריש דלף
שמשש סכי עבידות כיון שליט חייב חלה לי לין קוברין תותו חלל
רשעים גמורים. עיין תוס' יבמות סס ותיב ליכא ליש כלל בין חד לתו
לסבי לתרן תו ב' לתרן ולהכי קלמר רק דעובר בללו חבל רבינא ורבני
ליל כרבי סס ביבמות דהיש לקבוע בין רשעים גמורים ולהכי חכבו חבי
ותלת ותיש:

אמנם סכי הסוגות נדבר חדל דלריל לסחייב לוקין עליו כמיש
תוס' שבועות ב' ציג דיש הבים ולין לחלק לסחייב ללתו
שחוא בחסבנה כמו שכחה דבני בזבחים כיט ציג לתריך דלבי' יהדל
דלחסבייב לוקי' עליו החסבנה בקדשים לוקה עיש חלמל דלין לחלק.
מיהו בזה ייל דמיש לין לוקין בשוכה דיל מליחודו דשכחה הוא חעבד
מעבד וכמיש מויז יחיד קי' לי סקיו ותיב כחבי ב' ולין לוקין
בלי התרחה ושפיר ייל בכיל:

ברם דל יש לחביב למיש תורה חיים ריש פיזהו כשך דחפילו ליכא
סכי לתרן לס הס מסס לי כגון לי הוי כחיב לח כשפך לא
מחן לו. בכשך ובשפך לא תחן לכלך חפילו קלי תרוייהו למעלה ולמעה
לא לקי חלה חדל כיון דסס סס לי כשך רק לס הס סכי סמות כשך
ומרבים עיש. ולים גם בחלי דיומא חפילו לי הוי כחיב חשמר בן לא
תשוכה כיון דשכל סס לי סלילו מעוכה לא לקי חלה חדל ועיש מסכי
דכפיבי לתרן ולן סכי עבירות לים ולדלי קבי' לעלה לא חקיב לי' בשחות
רק חד לתו:

לכן כיל דריל לסיסחו דסיל לסחייב לוקי' עליו לי הוי לומר בשוכה
שעובר בשכי לתרן תו בב' חייל דלוקה ב' תו ב' לשכי נקבו עובר
בללו לשמעין דליש עובר ולוקה חלה חדל ובקברה חייב ריל כיון
שחוא סס לי ולפילו לסבר דשכחה ב' החרחה ולים. ושוב סרלבי
בכי האחור המחמד בן ליק שכבר עמד בקושי' זו בס' יד מלבי תוס
קלים ולשעיד כשים:

 עמד בשא דלמרים בשבחות קיב קף ציב מיש לא קל מחדי
מל וכי' ושלי בבדל על סלבר קמיך ופירבי' ולין דעבד מיבשב
לסבי'ב לו משא דקשות מיש קף ציב דשכיל ריל שבחל לומר כל
מי שים לו שם בשלו ולומר מיש לוכי לוכל למחר לימ חלה מקשבי
לשבח וכי ר' ביבי לריבינל שם בשבחות חיב מקשבי לוכח ר'. ליבכי יובש
מש קיל דילמל לא סיו לו שם בשלו לפילו לחותו סיום ולליב לים
מקשבי לשבח. ועוד שא לומריך שם וסייט דלריל וכו' מי גרם לבריקים
שיבשבוו שולחן לפיל קפוסות שהיי בשם וכי חלמל דקרי לזו לריקים
לשבוי שהיי מקשבי לשבח:

אבל בלוסיב לקיש ב'בי סדבר בשלוקח שטר' בילקוט ס' בשלח
רמז רנ"ח דבר יום ביומו ריל כדי שילקח לדם מיזום למחר
כשון מעיש לבשבח שלשמר דבר יום ביומו מי שברח סיום ברח פרבשבחו
שלין לו' רלים כל מי שים לו שם שילכל סיום ולומר שם לבי לוכל
למחר סיז שחוכר לשבח שבי שבעון לבשבח ילך בשורתי עיש ולליב
שבואר דריי פלינ לדריל ולליב לין לימ לבי שם רבי בשבחות קיל
ועוד כיל דשבי בשיש דיש שמלמידים בהקציב פ' לישבר שמוכר
לשי סיזור שלח ולבדקה ולהולחות שבחות ויוע ולליב דוקא
מי שלילו שוחזר לזה בשביל שלשמר שם לוכל למחר לים עקשבי לשבח
וסייט דילף לי' בילקוט שדבשיב לשבח בשבח לוכל שילך בשורתי לבל שם
לין דעתו שיוסבח להסיב בשביל שלשמר שם לוכל למחר לימ שקשבי
לשבח כלל ולים ובזה חכח דעתו ויבוב בשיבה. ברוב טובה. כבשבו
ובשבח ידידו לוחבו הבלחן הדיומים:

עמרם היק גלוסס נקיק הכיל:

אחר לימום שבדות הרלבי בב הרב מויש ילחק יעקב כי' כי הקושי'
בשיב יומא פיל שמכחות דק ליש הכיל כבר כחובה בשטר
שולל ומשיב ושם בשילולו הכיל חלייש כיוובתי לדעתו הבדולה. לבל
השבוט הוא דלקיש דשם הפי' הסמר בן השכה שילחור על לימדו בן
שם לא יחור ישכח ולליב בשעיש בשבכה לכוש הוא ומלי הויל למיעבד
חלה בשעה שלילו חחר על לימדו עובר בללו ולכן לא חשיב לי' ריב
חלה חד לתו דבשעה שבבה עובר למפרע על שלה חזר על לימדו. לבל
ביוב הוי שפיר תבי לתו ולים:

תשובה ע'ב

שלים ב' חיפחלו יום ב' לש' שמיני תרעיו לפיק:

ידי שלום בחילו לכבוד ידידי הרב הגדול בחורה, מעונר
בחפלרה, זך הרעיון, ומעיב הגיון, כמוהר חברהם לבי יוכב
כי בקיק הכיל:

מכתבו קבלתי ומה שהחפלת דוב על דברי ריש בשבכה ה' פ"ל דמכשירין
שכחב על הוספחת דוב וטומח מה שהיו מהלכין וכו' ילתו
מכולו הרי חלו מוכשרין וטהורין וכו' ותימח מיש מהי דלחידו לו
כריתות ליו ציג דלמר שמואל וכריבה עלמה הוכשרו דבשעה פריסתן
ממה שכשירות היב בשעה פריסתן מן חזב קבלו טומלה ממנו וכר' וסי'
ולרך לחלק בדברים בין קבלה טומלה לזכבר וכו'. וקיל בהרחי חדל
מה שהקשה מיש מהי דשמואל הל בכריתות ליו מוקי רי' הלי
בריבה בטוחזין בכל כחן דלים בשעה פריסתן קבלו טומלה ושביש
מלי שמי לחלק בין טומלה להכבר לים מלי פריך הסס בכריתות
ממחבי דסס חשמואל הל ומסבי מיירי בקבלה טומלה ושמואל קלי
לעבין הכבר:

דבה בלמת הוא חמיה גדולה על הרים וחזרתי על כל הבדיים למלוא
ייסוב לדבריו. ומה שכיל בזה לקדיש דברי תורי בכריתות שם
דיש בטוחזין בכל כחן בפי הטור וחרוטב לא מסבי כי פריך טומלה
ביש הסחרים הוא ולרך לומר דסלוגחת דשמואלי הוא בפי בהמה
המקשה דטולה ורביבא וחכח חלינה דרביבא עכיד. ודברינו מבוחבים
קלה ולריכין ביאור. וכיל דלף שחרי העמידו דבריהם על בטוחזין בכל
כחן מיש ציב לא חיו קיימים דהויל לבטל בעיר והרוטב קביט כי
פריך טומלה ביש הסחרים הוא בטוחזין בכל כחן דיה לין לו פירוש
כלל דלים ודלי פריך בשיר טומלה ביש הסחרים הוא וליבא לבטוי
לפילו בשעה פריסתן מלבוחן מקבלין טומלה מלבוחן דסא ביחזין בכל
כחן ולא בבעו כלל בשעה פריסה וכמיש חוס' חולין ציב דיש בשעה
שלביב דקושי' חרי חי דשויל לבטוי בשעה פריסתן מלביחם מקבלין
טומלה מלביחם ומיירי בלילו בוחזין. בכל כחן ושוא קושי' חוס' חולין
הכיל. ושי' דבביא ורין בחולין קביט ושא דהעמידו דבריהם על בטיחזין
בכל כחן היינו מסום דכמו דמוקי מחבי בטיחזין בכל כחן דוקא דשמואל
נלין ביחזין בכל כחן ועי' בימבים פיב טטומלה חוכלין הייד היב
מקי לך בריבה דשטור והרוטב בלילו ביחזין בכל כחן דוקא דלל
כחי חוס' חולין ציב. ועיין חי' דבבלוגחת דשמואלי הוא בפרק בשמי
המקבה

תשובה ע"ג

מילים ג' תורפתלו יעיל:

שלום וברכה, מלקי המערכה, ליוסבי חרן ככוחה ובתוכם
ידידי וידיד ה' הרב הגאון הגדול בענקים, המפורסם
בכל קלוי חרן ים רחוקים, חנה דליברה קליעות, רבתי בדיעות,
לדיק תמים, רחם בתמים, מקשים מריה יחומיע ליב דיקקין
סליטיל מלאכים תבדקיק בריסק דליטא ולעת כזאת נמיא חלקים
בתוכבי יוסלים קרחא דסופריא תובבים:

דין דורסין החילות בשלמא דמר כיהו רבה דעמא קדישא בקרחא קדישא ועתה בחתי עיד עקום' תקום, תמר הקמה חדש קמה בבוקר כהדבר בתוס' פסחים י"ז ד"ה רבינו בקדם שכתבו מיסו' ס"ל דאין נעמה חג סמומחה היינו דוקא לעמת חדש וכלים חגל לאוכלין ולמסקין נעמה חג סמומחה והקי סדבר ממכתה מ' פ"ג ד"ה דקתני הסם כל המעמא בגדים בעמה מגעו מעמא תם חידים להיות תחילות דבר ר"ע וכו' ותיימ כל הכי דתקן פ"ה דבים מכתה מ' חיל לר"ע היכן מליכ מחידים תחילות בכיימ חמר להס וכי האיך תפשר להס להיות תחילות תחיכ כמעמא גופו חון מתה ופי' הרשיע אתין רחוי להיות התילה חלה הטוגע בחג הסומחה ותם מגע בידיו בחג סמומחה כטמא כל גופו הלכך אין בידי למלוח ידים תחילה חון מהמכבים ידו לבים המוגע בחם תכבים ידו לה כטמא כולו והמעמא בגדים בעמה מגע בתעפ"י שהוא תפיג חג הטומחה לטמא בגדים ולעסות רחמון ומכי חיכו תפוג חג הסומחה לטמא חגל מעמא תם הידים שבגעו בו להיות תחילות ולתוס' הכיל תקפי הא חיכח עוד חג הסומחה שחיכו מעמא חדש דהייכו חולכין שבגעו בטמא. ולעכיד בתחיכ חיכו קום' כלל דרעיק לה פיל דידים בעמו בחילות חלה בחג הסומחה שמעמא בגדי' וכלים ולה חדש יכיח שכי דפ"ה דבי' דמעמא כלי פחק בתגע עיש חו מכבים ידו לבים המבגע שמעמא בגדי' שעליו כמצוחר פיג דבגדים מפנה יחיד חגל חולכין שבגעו בתם דחין בעפ' חג הסומחה רק לעסות חולכין ומסקין רחמון וחין מעמחין בגדי' וכלי פחק חין עוסקין ידים בחילות וחיכ שפיר הפיג חלה מלה דבר פיעפה ידים בחילות ולה יעמת כל גופו וחיים:

וביישוב דעת פרמ"ס בפ' בשלמא בטמעתין (פסחים דף יד) שכתב ומה שכתב זה הענין נכתן לפי שדברו בתתי חלות שפולות מלחם תודם קדש' ובפרין ועיין בללים בעמד בזה מדוע אילן הרמב"ם בעמת שכתב רש"י דנקט לה משום קיפא דקתני תריש מדבריהם למדו שפורפין הרומה וכו' יעיש. ולפעכיד נרחה דסום' ד"ה דתיכח כתבו ודיים תומר דמדחו' בעי רבינו לטמא תחרי חגל מדרבנן טמעמא תחרי' בכיים ולפיזוקו ליל דסמחה לה מסיק תדעמי' שחוכל טמא מוכל תתי' מדרבנן מדחילתיך לחוקמי בטמקין ומדרבנן ולה מוקי כטמקמה דחוכל מטמא מוכל מדרבנן ומתם מהרמיה לפום קטרח דסמחה דפ"ה ולי מדרבנן אין לוכל טמטמא מוכל חקפי לי' לעיד דהרומה טתי אין עושה כיולה בו לתם חקפי כלל בתחרי' לטרוף הרומה טמחה עם המפורפים ע"ש. וליל ד"ה להקשות מיד טמטמא לפטים פרי' יחיד ה' קי' ובמתם דוכתי דאין כח בידי מכמים לאחתר דבר מפירסם שפורפים בפיהום לאין כח בידי מכמים להתמיר תלה בשעה שאין היקור ולה סיפר [ואי מפורפים מסיפ עפחיב בשעה עים סיפר שפורפים מיפיפ עיש [ואי בעפיפי קשיבין לדברין מיהבלתי קוכם פ"ג סיפ"ל הגריי"ל בשן קוסי' י' יוכם סילף תם דלי לתר והקרבתם לחכם לבי' בשעה יתיש לין בשעה בלה שעה ודכוחם ושמחתם לפני ד' חלקיכם בשעה יתיש לין בשעה בלה שעה ועיש בקיע והוה המיש מלי פריך מקרל הל לחקור רק מדרבנן ומוכח מכאן דלי' לדברי מיש הכיל דדבר פחיפר מפורפ בשורש לין כח בידי מכמים לאחקרו עכיל בגליון יהוסי' פלי' ופיל כיון דכתיב הוה מיעוטא הוה מעמ ולין עוסק כיולה בו מעמ ופיפרש ופיפר מפורפ

בשורש לין כח בידי מכמים להתמיר ולטמא מדרבנן:

ונראה דיש להבין תם שפכי הביע דחיכח מפקין בתרי דקר בעמת מיעטת מטמא מפקין הל לתמי' ביומת פ' פיג ליר פביע ירק מלטרף לכבותבם ביוכ ופריך פטיפת ומפכי תיפ דחיפת מפקה הוה קמיל כל תכפורי חוכלה חוכלת הוה ועיין תוי' פס ומגיל דפי' ר"י ותיכ נהי דיש מפקין טופה על פבבר כמו פפיקפי ועיין חוסי' ריש דיש דחיכח ופכי תיפ פיפ גם זה הויל חוכל ולה מפקה ושוב הדק"ל דלין חוכל מטמא חוכל. חמכם ויל דקיל להקל דחלי דחלי מסיפ לפי' חיכח מפקין בתרי בבר חימ מטמא חוכל כי קופיפימ לחמם הלה דמדרבנן מיהח מפקה דכתי לחין חוכל מטמא חוכל חפי' מדרבנן הייכו מפוס דהיפר מפורפ בפורה לין כח בידי מכמים לחקור כי קופי' הכיל חבל מפקה פפיב חוכל דחיפ מפורפ בפורה דפוי חוכל ותיפ חוכל ומפכי פפיר:

ולפי"ז כיל פקרת דפרפ דפ' דכי עויל דפ"כי דהיפר מפורפ בפורה לין כח בידי מכמים להתמיר ולחקור הייכו דוקא חס גם בפעת מתן פורה ניכ הי' פיך פעם זה לבר בעבודו לחקרו ובזרו לז לתמרי כיון פפפורה החידה בפיהום ולה חפפה עיז לחן מתי לה ליהום חבל חס לז לה הוי פיך הייפ פבעבודו בזרו ועתה כתחדם דבר פבעבודו בזרו פפיר ייל לף דהיפר מפורפ בפורה יפ ליפ כח לחקור וכתדומ דחיכי כן בחיפ פ' קדמון. ומעתה כלן ודחי עד פלה בזרו דהיכי דחיכח מפקין בתרי חוכל מטמא חוכל לה הי' יכולין לבזור דחוכל מטמא חוכל כיון דהיפר מפורפ בפורה כי קופי' חבל בבר דבזרו דהיכי דחיכח מפקין בתרי חוכל מטמא חוכל מפיר בזרו בבם חוכל מטמא חוכל חפו פיכ מפקין בתרי חוכל ולי הל היפר מפורפ בפורה דהפ לז לה הי' פיך חעו מה לבזור ועכפיו יפ פעם לבזור ופיפ ליפ בזלבי' דחי לה הפ לה קייעא הל כיון דמפקה פביע חוכלה הוי חוכלה ליכ כולה חדא בזרים הית. הפ כוכם פיפ דקודם פחיכן דחיכח מפקין בתרי' לה מקיק חדבתי' פחוכל טמא חוכל חפי' מדרבנן פפוס קופיפיכו דהיפר מפורפ בפורה חבל לבבר דמפכי דחיכח מפקין בתרי בבר ובזה פפיר בזרו חפ דפוי חוכל כיל פפיר קלמר ניכ דחוכל טמטמא חוכל מדרבנן וכיל:

ועיין בתוס' ד"ה חבל דחומר ר"י דכפקה לי' בקדמי' עוסה כיולה בפס מהבבר לפר יבע בכל טמא לה יחכל חפי' בחוכל ותרומה בפקה לן כיון דלה מליט למימר מקרא מלא דיבר הכחוב דבא חיכח קדמי' דעומין כיולה בתן מקי קרל בדמי טפי דהייפ חולין ולפ"ז בראה דחפי' למיד דבחרומה חיכו עוסה כיולה בתן הייכו מפוס דלית לי' היפ דפוקי קרא בדמי טפי דהייכו חולין חבל עכיפ כיון דבקדמי' עוסה כיולה בתן ופוב ליל לומר מקרא מלא דיבר הכחוב ממילא לה פרי בני תרומה היפר מפורפ בתוריה ופפיר ייל דחוכל טמטמא חוכל בחרומה מדרבנן ולכן לה פריך לדידי' רק למיד דגם בקדמי' חין חוכל טמטמא חוכל ומיפב קופי' מהרפ"ח:

ועוד כיל לייפב קופי' מהרפ"ח דבמכחוב קיב עיא פריך מדחלים כל העומד לזרוק כזרוק דמי כל העומד לפרוק כמי כפריק דמי טחר ופרה חמלי טמטמא טומחה חוכלין עפרה בעלמא כיכה ומכי מיבה הקודם ומבפרתן ולפ"ז מלי פריך ומה חין חוכל טמטמא חוכל הל חיפ חוכל כלל כיון דעומד לפרוק כפרוק דמי ועפרה בעלמא הוה חלה דחיבה קודם מכפרתה לקבל טומחה ותיכ שפיר מקבל טומחה גם מחוכל. לך לקיים דהחוס' ביבן עיז עיל דיים פרה חק' ליל לטמטמא דפרה טמטמא טומחה חוכלין מחיל ומיהה לה טעם מכחוב תיל דחיבה הקודם מכפרתה ומטי לי' חוכלה כדדקי' בחולי ליו ומבער לרבות עליה ולבומה וכו' ומי' דחין חיבה הקודם מעלה חלה לטרי' פחיפ חוכל כחוכל כבן כומר ופרה פחם חסוי' כטפרה ועליה ולבומה חבל דבר פחוה חוכל חלה פחין מקבל טומחה לריפ מסום חוכל פתי מחה יכול להחכילו למחרים לה יועיל חיבה הקודם לעבות החסור כמומר עיש. ולפ"ז כיון דהה דחיבה הקודם מכפיר הוה רק לטמוי פחיפ חוכל כחוכל חיכ לה פריך מחוכל נוחה וכיון דחוכל נוחה חין חוכל טמטמא חוכל גם זה דחיבה הקודם מטמי לי' חוכל לה פריך מחוכל וחין חוכל טמטמא ופריך פפיר:

אלא דהה קשי' לי הה הלי דחיבה הקודם מכפיר ילפי' נחול ליה פ"ג מוסבר כל מחור לרבות עליה ולבומה וחיכ פיפ דוקא בקודם ולה בחרומה ומקפי מלי קחיל ריפ פקודפין חרומה מחוה עם טטמטמא נפקה הל כלן מקפי קופי' כיון פפפורה ניכ עומד לבריפה

לפריפה מקום חנן וכשרוף דמי מעשרו בעלמא הוא ולימה מעשרו מחחלה מוכלין וכן האחרונים המחלוקת עומדים לפרוף בהלמוד' נמצא כיון ומעשרו בעלמא הוא. וכיל דיחה נמי ניחא לשיטה רבי שם נמצא וכן מי שיש שם ריש כך נמי הלי דפריפה הרומה מחחלה שוה רק מדבנן וכן הל דקורסין לחם המחורים מקום חנן הוא נחחילה שם כרחמן נמקומות יש ענ וחם שעשו דבנן ולימ מחיש לה כברוף דמי כיון דמחיש לין שעשין לפריפה וניין מחיש מיוחד מי קליש ומפיר מעשרי ומיעשרי מומחה לוכלין הלה ממרו חכמים שדבר להקל שלה להחמיר ועין כעין קברת זו ניין פקחים דף ל' דהרבה פוקקים ומכללם הרמנים ומרמנין נמלחחות שם קיל דחנן נמקום מקום דהר דקולים ולחניג דרים קנקל קנים ולחור מדבנן גם לחחר הפקה מיש כיון דמחיש מרי ומרי דקולים לה נחי חכמים להקל עליו הלה להחמיר יעים הלה כיון דעבים מדבנן עשוי לברוף ובברוף דמי ומעשרו נעלמה הוא פוש לימו ליש כלוכל ומפיר ומעשרו מעשרו לחניג דלין לוכל מעשרו לוכל מלני נחר מרחייהו נחר דלה הלה פרחה מעשרו וגם מקבל עוחה כיון דמחיש לים עשוי לברוף ונחר דבנן דלימ לוכל ועיי חוסי פעשרות דף למיד ליש ודבנן ים לחלק מסם ולפיי לעיל בחרומה לין

לוכל מעשרו לוכל מפיר ליש לי' לחדיש ומוסק קנקי פרפרין:

ודנה למיל יב מקני דחכי סחי חלוה על חודה פקולות מיירי מחקבל הדם נכום וכסחך ודיל נרים קיל כחנוחי דלחמר כל חעושה לזרוק כזרוק דמי ולים הוא הדין דכל חעושה לברוף כברוף דמי והיל דגבי חרומה לין כלן דנוחה כלל דסוחפי פיחורה עם חעשלה דעפרה נעלמה היל קמיל כיון דסחו נעשים דבבן מפיר מעשרי ומעשרי ולפיים עוחר דלמאר מדבריהם דעושר לברוף פוחלה:

ולפיז גם הרמנים קיל כרקני דנקני הכח מקום קיפח ומיש כחב מפיר מכחלך זה הנכון נכלן על הקיפח נוסף לפי מדברו נסחי חלוה פקולות מלחם חחים מסם קדש וכסרפים לפי חליבת דרחנרים מקום כל העושר לזרוק ומיש נקיפח רק מדבריהם למדנו כלל ולים:

ובעיוני מלא נדעתי ליישב קושי פוסק נסמעתי דיש עם נשר ומקנק חעשיל מקבלו לחלי לח פרוך מלי חיריש מכחשת נלא הפושלה לפילו נרחקת ובכי כמי כדפרוך לקמן על רעיק. ולפעכיר כרחה פפרים חוסי לקמן ליש מיד ליש מקום מנעו וכרי לרבי כפי ליש דפ' דמחכי מיירי פהקום והקמן נמין וכדנרס נכל הקפרים מקום מנעו לחלי פקול וחא לח פוי כביצה וחחילו הלה מקבל פושלה חלה מדבנן ליש לן למימר דנעלי לחג מקפה וכי עיש. ולפיי ליש לי כפושלו נרחקת ובכי ולים הפקפין לחקת רק מקום דנזרו על הפקפין לסיום פחילה כיון דליש לחקת רק מדבנן חריל דנעלי לנבי נשר וחורין רק פכי לו פלימי לפכי כקיע פכפושלו נלא הפושלה פחוא פושלה דחורי' ולה נעלי לנבי נשר ולים לוכל רק מפקי' ופפיר מעשרו' לוכל מפחיב רעיק פרך פפיר נשר לפי' חי חכ לחקת לו פכי ים פקום כמי פקום חלה פחילה ולים:

עמרם חיק נלחם נקיק חכיל:

כן וכל להניף פפוד הנולה עויש עמרם פפירש זקוקל עיב נעפת פניכה:

תשובה עיד

פיליש ני חופפלו ני נפלה הרפיל לפיק:

שוכים לידידי הרבני המופלה ומופלג, פלה פלב, כמוהר חפנן זהב גלרענער כי נפפלחנו:

מכתבו מקוף פפוע הענר הגיע עדי ותוכו רלף לחנגה נדיה ועל פחלה הפכי פעפעו חחלוה פחפו לפיק ללחם מפפה נצילה לחם מרופה ונפעפה מפיחה פלחו ניפפ דם נחוק הציל ונלפו כך נפפיחה זו. והכה לקן פחפיריכן לחפור כל ניצה פים נה דם כפים רפיל קי פיו קפי ני וחיי נפיך פם פקיה חלה כיון לחק קיל נקי קיה קיים לחפרי דיפ כללי ונחי לליפ ני פפוכים קני נפצילה רק דפיך פם פקפרי כפב לפיפע דפנוחר נקיפ דפפנין לפעך נפליחה נקי לפיפו נכפוכם לנפרי ליפ היה נללי דלל'' ופליחה קוין זה ונחי דרבנן פקיליו נפצילה כפים פיך פם ופקליפ ולים כלן לדפחה פרנה פוקקי' כל דה ניליפ פוא רק דרבנן ולפיפו לפיפוה דפרי פהיה פיע ליש כיון דיש קפק פם פי' נפקופ האוכר יש לפעך דקני נפצילה וכן פפק נחיל כלל כיש לוה ד':

מיוחא נקחפק לפה דקיל נחיה קי עדיך דלריך לנפוע על פחי ככרוה פלימוה חפה יחפוך פן פחלוה כדי פצילה לה יפוי פלימוה חלינה דכל פדיפוה ופכיפ לדעה רי נפחפוקי פיל דיש [פלה דפחי כיש ליש נכיך דפחי פיקון וגם לין פפיפה פקופ חיפה] וחפ לנפוע

כפילה ממש וכדלמרים נחלין ליה ס"ג אבל כללא גם קלף וחוכל עד שמונים לגיד ולא הרי כחוך ופפיר מקרי סלם. ומסוכין לקברא ז מ"ם מביל מי ס"ג על דברי המוחל שאף לרבינא נחלין ס"ג דכל העומד להחוך כחוך לית יפרכם אלי דמרחור פחות מכלכבע מפכה ג' פ"ל דשף מפול יום דאר מיעור ואמלי כיון עומד להחוך כחוך ולית למרן שפי הוש שסנאתי נשמוך דדוקא הם עומד להחוך מחמת מי הרי כחוך ולא מחמת מרחור וכתב חכין הכי דאלה אלי דאלה הרי היובחא דאחס כמי אחלה לקורים והשלר מוחר ולף שחלה חריל לוכל ואולך ואחיב מפרים מ"ע לרך הוא לפ"ר אפס יותר מן אחלה כדי שיפרישם ממכם [ועיין בעירובין ל"ז ע"ב דבעי דאמים שמיני ביכורי] אלמא דלי לפי ס"ם רק דסי' יכול לאכול עד כדי שיעיד אלה לה מקרי עומד לאחוך כלל ואיב בריך דאוכל והולך עד כדי כפילה לה מקרי כלל עומד לאחוך:

ועוד כיל דלים כאן עומד לאחוך כאחוך ואוא עפ"י דברי הפניעל

נשנה ליה דברי רבא אולים אלי גרוגרת לזריעה ואפאה ואולך אפ"י לאכילה אפו ואלי רשאין מה קאמניל הא לית אוא לאחר אלחר שאכאות כיר כל היכי דאעיקרא לית ב"י ואפאה לית ב"י הא לית ב"י וכל היכי דאעיקרא ליה ב"י ואפאה הרי ב"י מדקאף כי פליגי בגון שהי"ו בו כאיעור ולמק ואחר ואפאה וכרי וכיון שכן גבי שנה כמי בדלים ב"י ואפאה היכי אמייב ואלי דוקאי בשאר אלי"ם אפאיטאה אלל ביה אלים לה אפאי שהי אפאה כיון שהייב אפוא דאיעור אלי"ם אפאיטאה אלל ביה אלים לה אפאי שהיי כאן שהייב אפוא דאיעור כאיעור אלי"ם אפאיטאה אלל ביה אלים לה אפאי שהיי כל אפוא לאחוך כאחוך דוקא ולא אפאי שהי לאחוך כלל ביה אלים לה אפאי שהיי כל אפוא לאחוך כאחוך דוקא ביכו

עיקר ומסתמא מעכל והיינו מעכל על מעכל ואיכא לפ"ז לומר על הפת לחכל לחם לגבך לחדש על מלא לחכלין נרכה שרוצי לפת וכשמסתפה יין נלה נרכה לחם מגבך לחדש על מלא מפקין נרכה שרוצי לפת לפי מפת מעכל"י והיינו מעכל על מעכל לנלה לפי מפקר ליהנות משופרי נלה נרכה לפפר מפקר לחכל לחדש כלל פת לחכלין מד מינך נרפסין ולפקיר למחות פת מפקה לחדש עד מינך על מיין לחחריו לו מפגך המוליח קודם לכילה מלר לחכלין לף מלינו לוכל פת פת ומגך נפהיא על מלר מפקין לף מלינו פתח פת יין פת ומחקן על

העגר עלה גיך על הפת ויין ולעפיד על מלר לוכלין ומפקין:

וחילי דילי מהח דעני נגרכת כיל מי מלכל ומחם ולה גיך מפו מיחזור ויגך ופרפי לפניפם קלי לחגרכת המוליח ונרכה היין מפו מיחזור וכי לחחר לכילה ומחי לול מי מלכל פת וכי ופירפי כדי מיקניה יחר כלומר יוקף על קרפות ופעפה נרכה לנעלה וכחב מחרפ"ש דפעות כפל בפירפי נפת פפי ופעפה נרכה לנעלה דלם כוכח ריח דלה יחזיר ויגך מה קלמר עלה רגיכל לכלך לחפי גמר וכי גם לין לפפל דומה למפפל לגל כוכח ריח דיחזור ויגך לם לה גמר לחכול והפחח המפל דומה למפפל וכי מפוס שלה גיך כגר על מלכל פפכח יוקף על קרפות שלה יגך על מה גילכל עוד ופלה קלמר רגיכל פפיר הלכך וכו' פ"ם. והגריז המוס"י ה) פמוחק דגרי רפ"י. ג) דלם רולה לחכול שוד פה ולפחות יין מהי תיפי שלה יגך. ג) חרי רפ"י פ"י לחחר לכילה ומחי ולילך פ"י מהרפ"ל שרולה לחכול עוד ולפחות. ד) יליד בפירפי שכי קלי חגרכה המוליח ונרכה היין ולחמלי דוקל בהו הל נכל הפירות ים לספק בזה לם לכל ופכה ולה

גיך לפפי לם ליך לגרך על מה גילכל לחיב:

אך לפ"ם יחפרם כמין חיוב דמגביל דוקל נלכל פת ופכה לגרך המוליח לו פחם יין ולה גיך בפהיא ופגיפל לי' דלם רולה לחכול עוד פת ולפחות יין דלרך לגרך רק מגביל לחחר לכילה ומחי פפוב לינ לילה לחכול פת ולפחות יין רק דפפי' לחרי' פלם פפלי' ולם לפת ויין מהו לימזור ויגך לם נרכה הפת ויין כיון פלם פפלי' ולם פי' מגרך בהחילה על פת ויין פת ויין פוטרתן היב מגרך הפחח נרכה פת ויין כיון פלם פפלי' ופיכין לפת ויין ולה נרכתם הרחוי לחם כיון פלפת יין עיקר והם פפלי' ולילו מגרך על הטבל והוי נרכה לנעלה לו דילמל כיון פלה גיך על פת ויין מגרך הפחח על מלר דגרים נרכה הרחוי להם חה מהו הגרכה לימזור ויגך לם נרכה פת ויין לו נרכה הרחוי להם ואולי לה יגך כלל על הטבל ויוכל נלה נרכה ועיז הפיב מי פלכל פוס וכו' ולילו לינ יוכל ופפה מלר דגרים גלי נרכה כלל דכי נפגיל פלפת מן העיקר נלה נרכה יחזור ויהפה נלה נרכה לף פלפת פפל וכיה גיגך על מלר דגרים פיוכל ופפה נרכה הרחוי להם לזה פ"ם ועפה נרכה לנעלה כיון פלם פפלי' ולין מגרכין על הפפל ולילו עיב מגרך נרכה פת ויין לפפוד הטבל כיון פעדיין לוכל הפפל לפת ויין ועלה קלמר רגיכל הלכך לפ"ם גמר פעודתו ולילו רולה לחכול גם מלר דגרי' יחזור ויגך נרכה פת ויין ועיז קלמר ולה היל וכו' רק גרולה לחכול ולפחות עוד הטבל לפת ויין כיון פפייך לנרכה זו מגרך על פת ויין לף מלילו רולה לחכול עוד פת ויין לגל גמר פעודתו לגמרי ולילו רולה לחכול עוד פוס דגר לילו מגך על העגר ולים:

ובזה לים דגרי המרדכי פהביל מגיל פ"י ריו פקיו פכחב פם לין המפקין לפכיו נפעה גיגיך על היין לריך לגרך עליהם דהחידכ ליכל קנע לפפיים יין וכו' וכחב פם מגיל דגדר פהגרפות פוום מודם המרדכי דלל לגרך ולילו מוגן היפב הקנרת לחלק. ולפרים לים דגייג לין נרכה היין פוטרת מלר מפקין דהיל נרכה מיוחדת רק היין פוטר כיון פהיל עיקר וחם פפלי' לי"ב- נלה לי' לפכיו נפעה גיגיך על היין לינ ולין היין פוטרן לגל פם הגרכות פוום פהגרכה פוטרן ספיר לל לגרך לפפילו לה לי' לפכיו נפעה גיגיך כיון גיגיך נרכה הרחוי להם ולה לי' נרכה לנעלה כיון פלכל מיך ולים:

תבנא לריכל דלם לי' מקדם על היין ומוליל לחרים והוה פוהם כוס של קידוש והלחרי' המומנין לה פחו יין כלל ורולי' לפחות פלר מפקין כגון "ם לריכין לגרך על פלר מפקין נרכה הרחוי להם דכיון פלין עיקר לין פפל וכמפיל. ובזה חכוח דעתו כי לינכי מיפכה מפכי לדדי' דל' 'פמרנו ממפפו חמן ופפחנו בפחת ירש ויגלגל גחולה פלימה ונכלכל מן הזבחים ומן המפקים כנפפו ופפם ידידו דוסים:

עמרם היק גלוחם בקיק הכיל:

תשובה ע'

פלימ ב' חרפחלו ב' דעפ"ים הרכיל לפיק:

בימי החפופה, יפי' לחלפי רבנה, נכחה ופופה, ויגמור ה' בעדו החחיפה לפזנה, כבוד מחרי לחופי, הרבי המוכחר בכחר תורה ומלוף בלכף ירחם פחורה, נרק המכון, ויה לו כלבתן כמויים עפה פפוחל פפערן כ' בקיק פפרשכפם:

קבלתי נרכחו הפכים וכו' ומה פפחקפה לפפ"ם מגיל פ'

קפיפ פפי' הוק' פפפרלין פיב דפומר ליפ בן ברים דפומר ליפ בר פלימות וכיכ ב"פ בחפפ"ו פ' קפיל פקפ"ו פפן פיפה הרפ"פ פפ"ם פ"ש ליפ מקפי בגיק פיל דפוק לפ בפומה עפי ליחר לחלי חיב בדיפ פל בהחילה פחיפה כפפה פומר לפרפ"ם בפיפ"ם חולין יב וליפ בר פלימות בקף פחיפה ולין יחחיב הפחלה בדרים ולין לומר כיון דפפניפה גלי קרל דים פלר"ם חגיב דפכפחיב לין פלר"ם ליפ פומר כפפה פלים דפל כחב הרפ"פ פ"ז פפעילה לחגיב דפפעילה גלי קרל דיפלר"ם דוקל פלה יפפרב פפי ליקור לחר ועיין פפלי"ם פ"ב פחביפ גם פפניפה ק. ולפי הפה פל הפיפפו הלל פגיל כהב פפ דוקל פומר להכפים ליפ בר פלימות לגל להילון הר-בר פלימות ולים יל דפפ פפניפ פפי' הוק' פפפרלין פיב דפומר ליפ בן ברים יפפי' פלי"ם בן ברים יפפי' פלי"ם מלחפ

אבל הכיל בזה דהכה הל דפלכ"י פיפי' פלי"ם בן ברים יפפי' מלחפ גם לחם פה לחפ בכ ברים חף פלוחפכ ב"ב והלי בחרומ כפי' ולים דוקל בכפיפ דילפי' פלימות פ"הרומ ליפ פומר בר פלימות פפום דלל הר דומי' דפפלה לגל בפיפה דבלי קרל דלפיב דבכפ"ת דפלר"ם פ"ש כלן יפלר"ם ולל פהרומ יפפי' ליב לל בפי' כלל פלי"ם דומי' דפפלה וספיר הר פומר פלי"ם ולי"ד להלי דפלי"ם וחפ"ם ביכל דהחפ פפום דליכל עוד פגירם לחרם בפפיפה חו פכירם לחו פפגיפה דפפגל הפלימות פל הפעילה ופפיפה דיכול לומר כפפור חיפי פלל פפי לי לפפום פגירם זו ופפילה לל יפפום ולל יפעול דדגרי הרב ודגרי החלמיד וכו':

ועוד כיל לפ"ם חלפרי' פקידפן פיב דלף דפפם חי' לגרם לגל לם פפפה פלי"ם קודם פכפפה נופם יוכל פלי"ם לגרם גם כפחות נופם לפיב דליב לה מלי פגיד פלי"ם לה מלי פפר היב לם פפפה פיפי הפלימות לה מלי פגיד לגל לם פפפה פיכי הפלימות מלי פגיד רק פפפה פפפה פלימות הפפלה לה מלי פגיד פפיר פהכי פלימות ופי"ו פריב להפיז פ' קכיל ופקלי"ם פ' קפ"ם פפלריך בזה וכן הול דפה הרפ"פים לם פפה קודם פלי"ם פכפחפפ יכול הפלי"ם לגרם לחר פכפחפפ פ"ם היב לכי לומר לף פפפר פלי"ם לגרם לינ פלימות היינו פפפה פלי"ם לחר פפפה פפפר לגל נפפה פלי"ם קודם פכפפה פומר

ולחיב כפפה מומר פפיר פהכי הפלימות ולק"מ:

ועוב"ל דגר חדם לפת דלפי' פקידפן פיב דלף' לם לין פלר"ם

פפלה חיב בדיכי פרים ופין בפיב חריפ פ' ליב פקיב ולפ"ז כיל דלם פפפה פלי"ם לפחות נפפה ופחה הפלי"ם גם הפלה כפפה פפום לחלל פפחות ולכפ"ם ופי"ו פפ"ב נפפחיפה כולה לה' פפה פחקר לם דוקל פפחות ב"ב כפפה ופי"ו ביבי' ב"פ פיפי' פי דלכיל פלחפה כ"ב פפפה פפפר לפ"ם פ"ב פפפה פלי"ם לפ"ם פ"ב פפפה פלי"ם לפ"ם פ"ב פפפה פלי"ם

לסלי מחיסם דלמי לים אנח סחל נכיסם ולם דכמי הנחמ ולסכלם ולסכלם נכזיסם סך לסכלם סחל לסכלם רסחם ונזם לה לחמי דלסכלם נכזיסם ליכ סחקמי הם דסלינ׳ ריע ורי׳ ננרכחם מיסם עיכ דרימ קיל ולסכלם ג לסכלם ופנעמם ז סחי׳ לסכלם נכזיסם ורי׳ קיל ולסכלם ופנעמם לסכלם סיסם נם סניסמם הם סחסם לסכלם רסחם ולה נעי כזיסם ולזה עזרכו רב לי סוב כרלו לו קוסי׳ ז נסגהסם מוסרייסם לפעי׳נ. ולפנינ׳ דוקא נעי לי׳ לים כי הפרינ כן דסרי נסורם לה כמינ סלי׳ רק סהיחר הנחמ ולסכלם סם סלסם זוזם לסם לסוכל ודי׳קי׳ ע׳יכ אבל סם סלי׳ לסם זוזם לה וכמי׳ם סוס׳ סנועמם כי׳ד ונהל דסם סלסם זוזם לסם לסוכל סוס רסחם נמזר סרסלי׳ לסכול וזזם לין סכילם נכזיסם רק כמו סיולם ולסכי נם נדיוק סה סלי׳ל זוזם לה הוס ני׳כ נכי׳ם לבל ולסכלם וכו׳ ונרכם סהסורם מיינסו נסנסמ׳ס כסלוכל ודלי׳ לה מיינסו סהורם חלה כסלוכל לסכילם סל סיזם דסייס כזיס ומם לי׳ לס מיינסו סהורם כרם על סכילם חלב דכסינ כי כל לוכל חלב ונכרסם ומיל סמיינסו על סכילסו נסנסמ׳ס כמו דסכסם לה מיינסו כרם רק על סכילם סל סורם ולולי לזה נסכורן נם ג׳ל׳ל כ׳ :

אלא דלפ׳ז לה יסכן מ׳ם ל׳יכ נסנרסו קו׳ס׳ הלי׳ם נרכוס ליס מ׳ם נרכם מ׳רוסם דנפי מיעור ונרכם רלסוסם לה נפי מיעור דלפי סנרסי כין סמיינסו סהורם סו רינן לנרך כסרולם לסטל ודלי סנרכם סל סכילם סל סורם דהייס כזיס מיינו לוסו :

אבל לפעכי׳ד נרלסם ל׳יכ קו׳ס׳ סלי׳ם ע׳יד סכסבסי נמקיל ל׳יכ קו׳ס׳ ס׳הרסיל על סהרסיל נסנועסם כ׳נ סכסב דלרים כ׳ם למלקום גם סלכדיל מינ וסק׳ סהרסיל דלי׳כ לי מ׳ם לסור מסי׳ם כמי כ׳ומ דגם סלכדיל מסור סהי׳ם יולסינ דלי׳כ לי׳ם לכל לדם רק כ׳ם וסמ׳ם לי׳ו כדי׳ל לבל גם לס לוכל כסיעור לי׳ו לוכל דוקא כסיעור נפי׳ל רק נזלסז׳ נכדיל׳ם ולכן לס נלסמ לה סכל יוהר מכ׳ם סרי סלכדיל ומ׳ם מינ ר׳ם לכן חינ גם סלכדיל לבל מ׳ם סלסור מ׳ם׳ם לסטל סוסיל ולסי לסמרופי ספיר סרי כדי׳ל סלי׳כ קימעא ולסי׳כ הדר ולוכל קימעא ולס נמלא סלי׳כ סלא סכל יוהר מסי׳ם הרי נלסמ לין עליו סום חיוב סלא סלכסלילה לקור לסטל ונפיר לקור דם כדי׳ל סבל סלכדיל עוהר מסי׳ם. ולי׳כ נרכם סלבני סיל ע׳יעור דהרי נסנם מן המוסי׳ז כדסי׳כ סוסיל וסזי לסילנרסופי כ׳כיל לבל נרכם סחרוסם לס לה סכל נלסמ כסיעור סרי סלכדיל׳כ וסיל לנרך וע׳י׳ לרי׳ם ס׳י ר׳י׳ד :

אבל קו׳ס׳ על פרי׳ם מ׳קיל ל׳יס דהרי כסבו סוס׳ נגרכום מ׳י׳ם וכים וגילם הוי רק מדבנן וחכמי׳ ר׳י׳ם לקיל דוסכלם דלי׳כ סכילם סל סורם נכזיס. וגם למ׳ם סוס׳ יומל ע׳י׳ם דרי׳ם ופנעמ לסחי׳ נפי כגילם דלסון סנ׳יעמ סי כגילם וסי׳כ כמו דוקעמ לסחי׳ נפי מ׳יעור לע׳י׳נ דסוי סחי׳ דרסום סי׳כ והכלם נפי מ׳יעור :

ועל קו׳ס׳ סלכי לפפ׳י׳נ דסי׳כ לך מסכי ר׳יל נקטומס כ׳נ נמפרם ס׳ם וכו׳ הל גם נחים נגילם לי׳כ לי׳ עסם סלי׳ז וין סנועם כל על לי׳ עסם כמ׳ם סוס׳ סם. והינ נסם כחי׳ם סחי׳ דמסכחם לה נגבלה עוף לי׳כ לי׳ סלי׳ז וסוס פלה סרי נה ל׳יכ דעם פמי׳נ ופמי׳נ העלה סם דגם נעוף י׳ם לי׳ סלי׳ז. ולכי רגיל לומר די׳ל לפי׳מו דקי׳ל נכי׳ר כי׳ע ל׳ם לעוף מי׳ם ולכי לרי׳די׳ ודלי לי׳כ לי׳ סלי׳ז נעוף ומ׳ע י׳ם נו ללו דכגילם כמ׳ם סוס׳ חולין כי ד׳ם לה לחמן. לך נם זה נורכו דלי׳כ מה פרי׳ך נסלמל ר׳י׳ לה חמר כרי׳ל ל׳ומל מסום דר׳י׳ קי׳ל י׳ם לעוף מ׳י׳ם וכדמסנע סם נכי׳ר ולי׳כ לי׳ל לחרן כרי׳ל מסום דלין סנועה חל על לי׳ לי׳ז. וכעו קדמה מעלמו דנרי הרב דרי׳ל לפי׳מו דקי׳ל מכילם נכזיס וכמ׳ם מל׳י׳ם פי׳ל מ׳חמן ז׳ו נדעמ הרלי׳ל דלי׳כ מם פרי׳ך ור׳י׳ לה חמר כרי׳ל הל לי׳מו קי׳ל דלכילם נכ׳י׳ם. וגם י׳ם לפקפק דל׳ומל רק קסם מכילם סנמורים הרי לרי׳ל נכזיס

ולה נלכילם רסום :

מיהו לפעכי׳ד נרלסם דספ׳ר מסכחם נכילם עוף סלין נה לי׳ סלי׳ז לסם מסקק הרמנ׳ם פ׳ז מסקוחמ׳ק ז׳ינ דעוקן ומ׳מלסם סרי׳פס מ׳ סמלק נסכין סו קדמ׳ם נמן ז׳ו נכלם לכל דנר וכו׳ עי׳ם וסוס ממכחם דנמי׳ם ק׳ינ וקי׳ם וזזם ודלי׳ לי׳כ לי׳ סלי׳ז דסרי לה לי׳ לרי׳ך לסמוע רק לאוקי סי׳ נזר דלכל מ׳יקם דלי׳נ מסום נכילם וכמ׳ם רמנ׳ם פי׳ל ממעי׳ק ה׳ם וע׳י׳ יעמוס ל׳נ ע׳נ ולין נו לי׳ סלי׳ז דלה לה ה׳י נו חינ לסמוע רק לסוקי וסמ׳ר מל סנועה נמסרם ס׳ם :

ומה סכי׳ל עוד נזה דלפ הסמ׳נ לה ס׳ידם דנלכילם רסום י׳ם לי׳ סלי׳ז סם. ועי׳ נסוק׳ י׳ם׳ם יומל דק ל׳י׳ד ס׳ם מנ׳יעו עד כפול ונסלכ׳ם לרי׳ם ק׳ מ׳ע לו ד׳לסמל כ׳ומל דדוקא לם לכל מ׳יעור סנ׳יעה מסם וזזם סנ׳יעם צלמו הול דס׳י׳נ נגהסמ׳ס לבל לם מ׳יקר הסנ׳יעה ה׳י מדנרי׳ לחרי׳ לק נלכל

ג׳יכ מעמ סם וזזה ה׳י נמר סנ׳יעה פעור מגהסמ׳ס ול׳יע :

ובעין זה י׳ם להסקפק ג׳יכ לענין כוסנה ג׳יוסי׳כ דמ׳יעו סכ׳יל נזה יען סנזה מ׳יסנה דעמ׳י׳ סלי׳ך סדין לם לחד לכל נמ׳יע י׳יכ קמוך לסמ׳יכה סלי כוסנה לו יוסר לם׳י כמ׳יעור סנ׳יעה ומ׳יד כמקדם מ׳יום סוך כדלים סל לכילם דלסנוסה לכל עוד סלי כוסנה ולי׳כ ה׳י יסוני דעמ׳י׳ ני׳וכים לם מ׳יב כרם נחד וסנחה נסנגה לם סלה לכל מ׳יעור כוסנה ני׳ר׳כ ולה ה׳יסה כל לכילסו נ׳יקור מ׳יע הלה קסי׳ד סהורם ה׳יסה רק על יסוני דעמ׳ נ׳יר׳כ וזרי ה׳יסה יסוני דעמ׳י׳ ני׳וכ׳כ לו כ׳ומל לה לכל כל הסיעור נזה סהוב נסור לם לכן סלי׳ך ה׳י הסיעור נזי׳כ כמו כזים נסלר ל׳יקורי׳ רק קנרל ה׳יל מסוס דמ׳יכנה דעמ׳י׳ מ׳יע נעי׳ ל׳יכל כל עם סלסי׳ך ליסוני דעמ׳י׳ נזה סחוב נסור לם לכל כל סלי׳ך דלסון סנ׳יעה סי׳ כלי׳ל ה׳יל׳ לי׳ כלר סלי לסמם כסב כן נלי סום רלי׳ ול׳יע :

ולברר נ׳ ספ׳יקים ל׳יכ לקרים לסעסי׳ק כלן עם סמ׳יד׳כ׳י נסוני׳ דכוסנה סנסה יומל דק ע׳יכ :

בגמ׳ סם נעי ר׳ים כוסנה סלסרו נגרע׳יכ׳ו וכו׳ עד ר׳ים לה נעי הל דרי׳ לסי לחה סיעולה מ׳יקר וכו׳. ולכלורים יל׳יד כין דקו׳ס׳ סגמ׳ לה ה׳י רק דמ׳ם דמ׳יעי׳ לי׳ לר׳ים נכוסנה סי׳ל למ׳יעי׳ נפי נעלם כמעורים ול׳יכ כין דלה נעי נכוסנה לי לסה לו יעמ׳ ל׳יל לסגמ׳ לסרן מדוע לה נעי כן נעי עלם כמעורים. לומכ מדנרי סוס׳ יפ׳יכ כרלה סמ׳יל סגמ׳ נם כלן נלסה לו ני׳עמ׳ם סמ׳ם׳ לומי לה נעי נעלמ׳ נעי זמ׳ים וגהונרות נלסי׳ לו ני׳עמ׳ים ומ׳י׳ נ׳ סי׳רולים ול׳י מ׳ם כין דנעי הכל לי נגרע׳יכ׳ו וכי נעי נמי לי נלסה לו ני׳עמ׳ם ע׳י׳ם נגלה מ׳ם סנרם נם נסי׳נעי׳ דר׳ם נלסה לו ני׳עמ׳ וכ׳ל דקדוק הכ׳ל :

ובגוף קו׳ס׳ סוי׳ דלומ׳ לה נעי הכי נעלמ׳ כ׳ל ל׳יכ דלכלו׳ קי׳ל יחד לי׳ל הפ׳י כמ׳ם לחדל לו כגרע׳יכ׳ו לחדל הלה מנולר נסרומ׳ם הדמן קי׳ל דכזיס סוס לכלי נ׳ילם וע׳י׳ נד׳י׳ם סי׳ סנ׳י׳ם וכ׳יכ מדנרי הסוס׳ קי׳ם ני׳ד סכמ׳ם וע׳י׳ נני׳ קי׳ מפ׳יו ונמנ׳י׳ם ונני׳ ומנ׳י׳ קי׳ מ׳ים ומ׳ קמ׳ים ונני׳ קי׳ מ׳ים ומ׳ם לי׳ מ׳ים חם חלי׳ נפי׳ הסוני׳ דע׳יכ׳ו דק פ׳ דס׳יג והעולה מסם דלם כדי לכילם פרק הוא ד׳ נ׳ילים ים נגילה נ׳ ז׳יכים ומם לכים סוא נ׳ נ׳ילים ים נגילה נ׳ ז׳יכים כדעם הרמנ׳ם כמנולר נמנ׳י׳ קי׳ חפ׳ו ודעם רפ׳י נפמים דק מ׳יד דלכילם פרק הוא ד׳ נ׳ילים ומ׳כ לין נגילה כ׳יל נ׳ ז׳יכים ולפי המנולר נקונ׳ דפמעמ׳י׳ דלמד מ׳יד ככוסנה הוא יומר מכנילה ולמד מ׳יד הוא פמוסם מכנילה כרלם עכ׳ים דלק למ׳יד י׳כ׳ים מכנילה הוא רק גדולה מעמ ולמ׳יד פמוסם הוא רק קטנה מעמ דלין קנרל כלל סם קנר מגדולה סרנם חם קנר פפמוסם סרנם ופ׳י׳ תפ׳יפ׳ פ׳ם דיומל מ׳יב וגם זה מנולר דהנרנין הוא נדול מפפרי כדפפרי ר׳ יהודי ור׳ים לומר עלם ס׳ינו דלומרי ל׳יכ׳ו וכו׳ וגם כלן כרלם דהנרנין הוא רק נדול מעמ מפפרי דלי׳כ הלך קנר המקנן דפוין ין ור׳יכ דלין הנרנין נדול רק נדנר מוענ. וכ׳ז פפום לנעל פכל יפר. ולפ׳ז קי׳ל מוענ דלך לפפר לומר דמעמ׳י׳ נפרי הכ׳יחנה נלה סנרנין הלה לם כולו יוהר מכנ׳יעה פמוס דנר מוענ יוהר מני זי׳ם והנרנין נדול מעמ ל׳יכ הפרי הוא כ׳ים מלוענם ול׳יכ לין י׳ם׳ל לפמר לכילם ליקור דם חם נכזיס. ומ׳ם דלכי נפ׳י׳ י׳ם׳ל כ׳יעור ככוסנה ולמר׳י נקוכה ד׳ם ונפ׳יכ׳ו דק ד׳ דנם לככוסנה ני׳ם׳ל הלה הוא ס׳יעור סום עם כ׳ים ופ׳י׳ נרפ׳י לקמן נד׳ם ולי׳ למי כי סדי׳ כ׳כמו ל׳יכי כנילה סמוס מנור נמכי׳ וכי וכ׳ם פמם הוא נכזיס פלין לומר ס׳יעור לסר נ׳ים דכ׳ים מנור נכל לכילם ליקור. ונפלמל סם קי׳ל לר׳ים דכוסנה הוא פמוס מנילם וגם הנרנין נדול מפכי׳ כ׳ים׳ל על פמוס מכזיס דקי׳ל לרנם ונפכי׳ מ׳יכנה דעמ׳י׳ לפל נלסם סוס׳ נכילם

כרשם דרים קיל דשוח יסר מכבילה כיון דלמר לקמן מל מירושו ירי ירשי סיים דלמרי ליכמי ודשמי מסשרי דמוקי לה כשנגו לרשות דרים לנמשי קונר סמום מכבילה לו לומר שהגרעין נחול ארנה מחשירי ולימ שלו סמום מכרים. לו לסיפך לומר שכוחנה עם הגרעין נחול שרעם שנילם ולימ לף שסגרעין נחול מיספרי מיש עוד כשלמר נפרי יוחר מרים ולימ קשרי הכיל. לף כל זה דוחק ולה משמע כן נשמשמה הסוני' ולימ:

ועוד יומר לרי סמם דנכריסום דף יד מל מחרי דים לוכל לכילה מכילם לחם וכי פריך ולימרי מ' חמשים וכגון דלכל נם כרים מגול ומשיק נפרי זרעים לף קמיירי ופריך והקחני יוסיף ריוסיף נכוחנה שלו דמחייב וכוסנה לים ני' ני זרעים וכי מעשר לחרי דנכוחנה ליכל רק ני' זרעים ועיים נרעי ולפרים דלפרים רפי' נילה שלו ני' זרעים ולימ לעיל כוחנה ירים מכבילה עיכ ים נו מעט יוחר מני' זרעים ונכריסום עם לף דק כיון דלם שלו יוחר ולמי קשם קשרי מגרי וכיון דהגרעין נחול מעט כשלר נפרי כרים מכוון ולימ ולמי סקשרי קו מכיל לוך שפשר לומר דנלה נרעין קלמר. ולפנים זה ים ליקנ דשם לף קלמר רק דפישר כוחנה קחייב עלים ניוסכים שלו כני' זרעים ולימ לי כימל דכוחנה נלה נרעין קלמר לימ כוחנה נלה נרעין קיפשר ומיע לים כרים רק כני' זרעים ולקים. ולל חמשי קכוחנה נלה נרעין יפי' ני' זרעים קפרי לפישה ריש לקמן נחוליים ופישרו חכמים דשל לחין ניש הנליעה מחזיק יוחר מני' זרעים שלו רק יען שים נהם נרעים וקקנים ועשוני. חנל נרוגרות נלה נרעיכן וכיון שלו לנלנן ומחזיק כנילה לימ כשלר חשנן של חשוש נקשרי דקיפל כריש דפישר ככר של עירוב שלו מי ניליש ומתי יהות ממנו מי ניליש ומלים ושלו יים נרוגרות ולימ ים נגילה ני נרוגרות וני שיכים נרוגרות וגרוגרות נדולה מכרים ולימ לפשר שים נגילה פישר די זרעים ונכוחנה פשלו יפרים מכבילה לף דגרעין נדול מעט מפרי מיש כשלר עוד נפרי ני' זרעים והנן. לפנם קמייפת ולפי קפי':

ומריש שולש לפנים מפרייל נקדר הנדה פקם דניקה ומחלה נקליפתה

מי שתי נגים נלה קליפתה לים דשכה של דלמרי דנגילה לין רק ני' זרעים לפישה רפי' דפישר מכילה פרם שלו ני' נגים כריל שכל שלו נילה נלה קליפתה ועי' נטוני קמל מחלוים קי' לימ ולימ לפשר לומר דשל דלמר שכה דכוחנה יפרים מכבילה ייכו לפי' מגילה נקליפתה וכיון דים נגילה נלה קליפת ני' זרעים כמלה דקליפת ליכל ני' זרעים ת' קלים זרעים לפי לפנן של מפרייל וכוחנה הקם דנדולה יוחר לף דגרעין נדול מעט מפרי מיש כשלר עוד נפרי זרעים וקלים זרעים ולפ"ש קפיר יל דמקערי נלה נרעין ולפים שלו יוחר מרעים ולקים: **אי ברא** לפ"ש לה יכול דנרי רפי' לקמן דרים ולי כמי כי סדרי כיכא לימנו כלילה שהוא קנור נמשכה יוחר מכוחנה לענין טומלת חוכלין. ושכה הל דשכוכ נמשכה כלילה לענין טומלת חוכלי' שם נלמר דלכל כיל שלו נילה נקליפת פרם ונלה קליפת ים נגילה ני' זרעים לימ נס נילה המוכר לענין טומלת חוכלי' שלו נלה קליפת כיל ונ" נטוני הכל וכן מנהר נעירונין דפ"ג דפישר כלילה לטומלת חוכלי' שלו רנישים מלכילה פרם דקתני ושלי לכי למשל טומלת חוכלי' ניים ולי כימל דשל דקיפל ושרי הכל נכוחנה שם שלו יהיים לו פשוטה לו קוום לגילה ייכו נילה נקליפתה לימ לשר שיכו נילה המכר לענין טומלת חוכלי' ושיך כמנ רפי' דלימני כלילה שהוא קנור לכל טומלת חוכלי' שה נכוחנה קוום לגילה נקליפת וטומלת חוכלי' שלו נלה קליפת:

אבל נשמה היל נופה טשמ"ל נעי מכיל לרפי' דשל דכוחנה הקם יהיים מכבילה ייכו נילה נלה קליפתה. לימנם דקדקתי נלנן הגמ' דלמר כוחנה הקם שלמרו יהיים מכבילה בי"ף שדמיון ולמים לה לומר יהיים מגילה. ולפי הכיל ניחל דלי שי לומר יהיים מגילה ייכו לומר שהוא יוחר מגילה נקליפתו לכן ס"כ לנשנו לומר שהוא רק יוחר מדנרי שמקערי נכגילה וכל המקערי כגילה ייכו נלה קליפת ולימ נס כלן מיירי מגילה נלה קליפת ולפ"ש דנרי רפי' עולי כסינן. לף קף הכיל הדרת לדוכתה:

לבן כיל לומר דשל דלמרי לקמן הגרעין נדול מכוחנה ייכו דוקל נכוחנה יניים שלו נלמוק ומחקטנה שפרי לוכל כיון שהוא לחם שפרי נדול כגרעין. ולפ"ז ניחל כיון דכוחנה יניים נדולה מכגילה והגרעין נדול לו משפרי לימ עיכ הגרעין נדול מחלי גילה שהוא כיום ולימ כשהוא לחם שלו שפרי נדול כפו הגרעין קלמר רק דמקערי נה כשהוא לחם. חם מדוק נלמון רפי' זיל דילמל כמוש כגרעיכתה ולפ"ש שפי' המוש דכמוש לו כגרעיכתה קלמר לפון זה לין לו מוגן כלל. ולפמים ניחל דהכוכה כמוש ממקערי נפרי נשעם שהוא נדולה כגרעיכתה דייכו כשהוא לחם ועיש הכל חד לו כמוש כשהוא כגרעיכתה לו נגרעיכתה דשל שיעור אחד הוא. ולפ"ז מיוכ קופ" מרי לכאי נעי שכה נלחם לו ניעשם דום הפ" נחינעי לחשוכה דלי נלחם קלמר לו שפשר לומר דנלה נרעין קלמר לוכל לי לו עיכ נגרעין קלמר לוכל לי נעשם לו עיכ נגרעין קלמר דלי נלה נרעין לוכ קשה קופ" הכיל דהייכו כוים ודוק. ונהכי לוים שני קו חוסי דלמר לוכל לי נעשם

סיים עמוד דמעמי' סתימו עוכר על נתו דלא חעמם אלא נכנחתם אבל על עמם דוערחם לח כמקומיכם עוכר חפי' בפחות מכפשר [ואי חפחתי סם בפיא ופיג מפניחם עמוד ולא מלמחי סום רמ ודמיחם מה דלעמוד חעמם חיל בישור] חיב לפחים חסוף בפחוחים דק כיג דיש סחוכל כגילה ניריב דלמיד לין לימור חל על פי' גם לימור לא חימו חל על לימור עמם עד דקחי לא חפם לין חל חמים על עמם דחימו זוים עים חיב לין מפכחם כלל נתו וכרם דיריב ואימו רק חם חכל ככוחנם חלא לימור עמם דוערחם קדים מדם פחכל ככוחנם ולין לחנייל עים. ולפחים לקיא דכיון דעוכר פעמם בפחות מפישור דלעמוד הנעמם חפישור כל פחו. חיב חעמם כיפר לי' יוחיב. ונעכן הלים וכרם לא חי רק חים ולפלגא דפישורא לין יריב מכפר לים פפיר חל הלים כין דעפם כגר לימר לי' וחכן. חמכם כיו לרבי

דיריב מכפר בלא חפוחם חבל למה הלא קיל כרבי חקדי קומיחו:

אבל נחמם בלחים לקיא דדוקא חם ני לימור' מני פמים כגון חנר מן חמי ולימו זנות חו יריב על עמם דלימר זנות וכדומם מיך לחחניל חבל חכא חעמם וחלים מעם אחר פל יריב כמו דיריע חו פנם עולים לים לומר לחחניל כיון פשוח פם לימור לחד חם נחור [ונלחיב ים לפקפק כיון דלימור יוחיב חוא לימור נפרא ועל הנפרא נחים כחמר העמם ולים כפקדם סיום חוי לימר ניל ופ להמיך זנה נרינהיל קידושין דניו נפם הרחניב וחכ"ע]:

אך חא חקדי למים לחרן מפום דיריב מכפר על העמם לים למה לריך הנמי נפטוחות כגיל לומר כרם דממח וכרי חיל דעל כרם דלילה פלימו מכפר לים נלחים לא מפכחת כרם כקפ"ו. חכיל לך זה פיטם דחא מקפן זה קונר לחפי' לרבי לימו מכפר כרם דיריב עלמו ועיב לימו קונר מ"ו חכיל רק כחי' חני פכחנחי:

אמנם נכל זה לא הוכח לי דנחמם כגר עמד חמליט נפיג מיג פגנוח פפוח נגד חעכל פדיב לא יכפר רק על כפישור ולא על חלי פישור פפוח לימור קל מכפישור עים. ומתרתי דהקנרא חוא כך. חכא זה נרור לי חים מוחר מחים ולפי מדרפן ודלי ליל לומר פדיב מכפר עליו דהא לין כאן עדיין עניים כלל. ולפיז לומד חים לחקור מחים ודלי לא נזחו ולחקרו דנכן כלל נחים פהרי לין לחו לריכי כלל לנזיכחם דהא לחקור מחים [ועי' חוקי יומא כיט ע"ב ד"ה חוא] ופכח נועמא דחים לחקור מחים מפרש רש"י נרים יוחיב מפום דחני לחילטרופי וס"ל החפרוכים פגם חחר חכילתו חני לחילטרופי חכיל עוד חלי זים כבדי חכים יחי' מחרש חלקוח לו כרם ועי' נפחגת חרי' נפי חמן פוקי' פ"ל קנרא מחוקש דלים חים נחילור נל יריחם. ובן אי לומר נמעילה נחקדש דחים לחקר מפום חני לחילטרופי חפי' נזמן מרובה כמנוחר נגמי פחנחתו לעיל. ולפיז חים דלין יריב מכפר על חים דלי כימל דיוחיב מכפר חיב חיו לחקיר חיב כלל וכיון דחיו לחקור חיב לין יוחיב מכפר דליכא על חם לכפר ולכן כפאר דלין יריב מכפר וממילא לחקור פפום חני לחילטרופי וחנן. ונדולה חזו כתב חני' נפי' תרי"ב על חא דהניל הטור נפם רחני' דחם לכל חוכלי' פחין רחוין לחכילה חפי' לימור ליכא ולכחורם נרחם פהרמנים חולק עיז פהרי כתב להדי נפיג מפניחם עפור דחם לכל חוכלי' פחין רחוין מכין חוחו מכות מרדות. וכתב עיי הני דליכא פלונחא כלל דרחני קלי רק חם לכל פחות מכפישור וכרמפמע נטור דקחי על חים לפני זה חבל לימור פחכל ליכא נכים. ועיז כתב חבל מדנרי פחין רחוין וכו' כהב רחני' ופם ליכא לימור כלל דחים חני רק פפום חני לחילטרופי וכחן לא חני פהרי גם חם יחכל כפישור לא יחחייב כרת פהרי לין רחוי חבל רעניים קלי נכפישור והנן. ומכים כאן פחם יחכפר ניריב לא חני לחילטרופי כלל ועי' לליח פפחים מיד דנחיקו פהלני זמן חם לין פהום עוד להפלים הפישור חי חים מוחר מחים. ורוגמת לפנרא פכחנחי נפוק חולי דף ק' נד"ה פחני חתיכה פוחיל וכו' הקפו למה תמרי ניגמות ניגמות דף פ"ח דחתיכה פל חטאת פמאה נמאה פל חפאות פהוחות תעלה חא חוי חהריל. ואי פפום דחתיכה נגלה רחוי להחכבד לפני תורתי עכרים וחתיכה פל חטאת פמאה לקוי נהלה הא נניח כמי לקוי נהלה וחפיה חמרי' נניז דף ניד דחתיכה נניח לא נעיל ואי' דכל פרחוי להחכבד חחר הניפול חפיג ולא נעיל וגבי חטאת נס חחר הניפול תריל דכפרים לימ מחזיק' עופא זיל עים ונעוז פ' חכיה לענין כיה פכחנרא פים ניד חזיד וביה כאן כיון דחם לא יכפר לא חזי לחילטרופי ולא יהי' כאן פום עניים על מה להכפר לימ פיט מכפר כלל:

והנה נרים פרקין קחני יריב לקוי נהלה וכו' ופריך לקוי עפום כרת חוא ומפי לא נכרכה חלא לחים וכו' וקל נפ' חום' דלמח חפמי' מהכי' דחים לקוי מחים נני יריב יוחר מנפחר חלקוי' ואי' דנפלמא פחר לקוי' דפוי לימי חפלח פפיר חמרי' דחים לקוי הלילי ואחי לחילטרופי ועיב על חים זה כמי דניע פלימי חפלח דחליב לין לימרם חם יחכל עוד חים נכדחים. לעומם' מפחיב ניריב פוחא רק לקוי נגרם והחפן הוא חיחר הויל דחים מוחר ולים

ומעתה דהאי דכריסות בחיס מחזיק רק ג' זיתים נמצר חיירי דלמא סדין ג' נרעין וכו' ונמי סוף סוף יוכל החמלה הלא כוונת רש"י מני כן הוא דנחנרות נלא נרעיך כלומר שלין לחם נרעיך נפום פעם קאמר ומעמ פעם רש"י נדנריו. למנם לדעתי הדנר נכון דנחמת זה מחכנר לנמוך דכסחות קשם לח יחזיק כיל ג' זיתים וכשחות כמוך ומדרם יחזיק כמעט כפלים דאל נצילת יש ג' נרוגרות וג' סמיכת נרוגרות ונרוגרות נדול מזית ואיכ הוא כמעט ד' זיתים. לכן הי' קונר רש"י דכוונת רש"י דנם להחכים יש נרעיני קטנים ונילם חיכם מחזקת כיל ג' נרוגרות וג' סמיכת נלא נרעין חם קטן מזית ולפ דמיע פוא יותר מג' זיתים מ"מ ליה מהכי נמוך ומדרם שכוח לנלוע ולכן הקשה עליו יפה שהקשה: **אמנם** החמה נרלה דרש"י קשר כהרי דחל דחמרי דלימו מהזיק

יותר מג' זיתים היינו כדרך חכילה חנל חס מחכם עלמו לנלוע

מלכדיל מחזיק טפי לך דהוי קטי לי' לית לחשער שכדרכו לימ מחזיק רק ג' זיתים ואס יאכם עלמו יחזיק כמעט כפלים דהיינו כנילם שהוא יותר מג' זיתים וג' סמיכת זית לפי חשנון י"ח נרוגרות נקשורת עירוב לכן חמר דהא דלימו מחזיק דרך חכילה רק ג' זיתים היינו כשחיכו כמוך ומדרם חנל כשחות כוח לנלוע מחזיק טפי חפ"י כדרך חכילה ומיהלא נכוח לנלוע ומלכדיל מחזיק כנילם וחנן. ולפ"ז לא חקשי עליו קושי' ר"י הא שם נכריסו נצמר לירי ואפ"ם לימו מחזיק יותר מג' זיתים. זיל דהיינו שם כיון דלימו מחזיק נדרך חכילה שם הוא קשה יותר מג' זיתים ממילא חפי' נצמר דכוח לנלוע לימו מחזיק נדרך חכילה ג' זיתים:

ולפ"ז לפימת ר"ת יתשנר קטי' חכיל דחס כותנת הנפה יתירה מכנילה לית מסכחת כרת דיומת נמלמת לפימת ר"י נתי' דחשון שפחוק דנילם לימם חלה ג' זיתים וכך נים הנליעה מחזיק חפ"י כדיל ונחמת נשיעור עירוב לריש דסוח ה' נילים ומלים ליכל י"ח נרוגרות רק נשיעור עירוב דרי' וריש ניחא דחפ"י לם כותנת יתירה מכנילה מסכחת כרת דיוכ כשחלבו נציל מרוקק ומלכדיל חנל לפימת ר"ת דחל דחמרי הכל דמחזיק כנילם לימו יותר מג' זיתים וג' סמיכת ולימו רק מרוקק ומלבד ח ואיכ דחפ"י מרוקק ומלכדיל לימו מחזיק יותר מכילה חקשי חקשי חכוחנת יתירה לימ לימ נשים חופן שנשלם לנלנו נציל וכרת דיומ"ם לחיך מסכחם לרבי. לכן לייפב זה כחנו דנחמת לפימת ר"ת דהכי קיל דלימו מחזיק נכל חיותר כיל כנילם מיל לימ ליק ככל דהא נחמת קיל דכותנות יתירה מחז ונרוגרות חנל נלים מכנילם הוק:

ומה דקשי' לי לפימת הרי' ומאי פוקנים שהנחתי לעיל דנילם לימ יהיר מג' זיתים חפי' כחמר דהא דלימו נכריסות דנים הנליעה מחזיק נ' זיתים ומרוקק לימו מחזיק נדרך חכילה ומרוקק חנל נקשה ולימו מרוקק לימו מחזיק כיכ חנל זה נרור דקאי החס נדרך חכילתו ולא נמלכם עלמו דכל לימורי לימו מיע חלה כדיל ועוד דאליכ חלה דקאי נמרוקק ומלכדיל לימ חקשי קו המרדכי הלין לחפער לנלוע כזים מלם ומרור וחרוסת נפ"ת. חס לא שר' קנר דחיל לנלוע כחמת ולא משמע כן עי' נמ"ל ק' סנ"ם קקיד ולפ"ז למה לימורי הכי דכנילם לעמת כיוחם שהוא חוכל הנחכל נציל. חלה נילה לימ רק ג' זיתים ומרוקק ומלכדיל מחזיק עפי כנ' זיתים ואיכ עירוב חוכל הנחכל נציל הוא נילם ומחלה. ואיכ לא ה' לו לעמחות מומלם חוכלי חלה נצילה ומחלה ולימ לכאו. ון למה שחפער לומר דלעמן מכל החוכל חפר יכול חפער לומר שחפי' דוקא כדרך חכילה. חנל לימ חקשי לפימך לפי' ר"ת דכנילם לימו מחזיק חלה מלכדיל לימ החיך לפי' דעומלם חוכלי נכנילה מכל החוכל חלה לא לפי' חלה כדיל ונחופן זה הוא פחות הרנה מכנילם והי' לו לעמחות נפחות חלה ודאי דוקא לא החכל דמירי נחוכלין ליש נמלכדיל חנל מכל חחוכל חפר יחכל דמירי נכחכלי לימ למעט ממנו חלה חס החחכל לימ רחוי חנל לא כשהחכל רחוי רק שהחדם לימו חוכלו כדרך חכילה

ואיכ הדקיל:

ולכן כיל דר' חנוהו מדלעיל קאי ואיכ לי' כמי דהפס דחוכל הנח מחמת חוכל רק דעי' ס' ק' ואימת נ"ע לפירוחא דוסר מזנח עי' חמר דחוכל הנח מחמת חוכל לריך להיות חוכל הנחכל נציל ואיכ הוא עכ"פ כנילם הרנוגלה ולפ"ז ליק דילמא הוא מפי דנים הנליעה מחזיק יותר ממלא נמרוקק חו מלכדיל זיל דמרוקק הדי לחו חוכל הנח מחמת חוכל שחכל נציל הוא דחפ"י מרוקק כמו דמפקי לעיל מחוכר שחיפה ומחוכר קריעה היכ מחוכר ריקוק ונפ מלכדיל לח חקרי חוכל הנח מחמת חוכל דלמ קאי להכי ועי' קנרח מחוקק נפלמי דנציל על חלב לח חקרי חיכר חוכף חפ דנציל חפור מלכדיל מפום דלמו לחכי קיימת לחכלו שלכדיל ודמי להא דחמרי נהמה נפי' לחו לחינרי עומדת ועי' נחידוקי קנים וכיחת זה דלמ חמר חלה חמר ר"ת מפום דלמ מחיד מדקדם הרחקק חלה שפת לייפב קושי' פגמי כיל:

ובהדי שחפת חכיר שלפי דנרי טוני חכיל נכוחם הרי"ם שם שיל דנילם הוא ג' זיתים כפימת הרמנים שהנחתי לעיל היכ

שם דחמרי דנים הנליעה מחזיק כנילם היינו דוקא שלכדיל. לפיז יש לחניל דחי' מחוק קוכם דק כיו שחלקי על הרמנים נזה ופיל דכנילם היינו רק ג' זיתים דהכם שם חחת דחמרי וכמה חכילה עדחי חמר ר' יוסף חרמי חלת ניעי ובי כחנו דעומ חחוק חיל פ' נקי סכים חו שלשה פעמים יפן לחוך פיו וכר ויש ספרי שכחוב נהן חרחי חלת ניעי וחכל חחד כדשוכח לקמן נני לימל חיהי חיוחנח דרי וחניי דפיעור נים הנליעה כנילם ולנסוף מפיק כדפרים לורנח מרנק וחיל לכלה שם מלוח פיו דהיינו כנילם עיכ וחיכ לי דימל דנילם הוא ג' זיתים עיכ לין נים הנליעה מחזיק כנילם חלא שלכדי"ל דכדי"ל לימו מחזיק רק ג' זיתים וחיכ לוך הוי חכל חד מס שכוחן נפי"ל לחוך פיו עם כנילם ועכ"ל דנר ני רב דפזיל לכלה חוכל נחמזן שלא כדי"ל ומחכם עלמו לנלוע כנילם וספיר הוי חכל חד. ולפ"ז מס פרוך לקמן דף כ"ז מרי למוך הא כנילם נעי כוכח חיוחנח דרי וחניי הא ר' יוסף וחניי קאי כשחוכל שלכדי"ל וחו ספיר הוי כנילם רק חכילם עדחי ואפ"ם לרי' חרחי חלת ניעי ונפרש למסקנח ולי"ת נזה יקוחים דגם ניעוח של חכילה לרוך לחכול כדי"ל וחיכ נלילה הרחכוכח שמחרע נשכוח לחכול נשוכח חו לרי"ל נשוכח כ"ז לרוך לחכול י"ד קנוחות נשוכח חינו מקיים מלוחו חס חוכל שלכדי"ל וחיכ לרוך מני כשחוכל כן חון לכוכח חינו ניגר על מלוח כוכח חנל ר' לוק דחכל כדי"ל ספיר חמרי הא כנילם נעי כוכח חיוו דנים הנליעה מחזיק כנילם נדי"ל

ופרוך ספיר וחיכ עיכ נילם חינה יותר מג' זיתים:

ובזה י"ל פרפרם כתה נמהי"ם לקמר דנרי חוס' דסם שכחנו חמר הא דלעיל ומיעור זה דוקא נשם דפירי לא נבי כוכח כ"מפק פ' נחרת דיומת וכו' ולכאו לין לזה ענין לכאן כלל. למנם לדנריו נכון מאוד דהא ממש שהקו' מוכח דקנרי כנילם לינח חלא ג' זיתים וכיל וחיכ חקשי לכחוכ קושי' הוס' נשמעם' דים ומיעור מכעי' דנעירוי מוכח שים חי' נרוגרות נשיעור עירוב לריש שהוא ה' נילים ומלים וגרוגרות נדול מזית וחיכ יש יותר מג' זיתים נכילה ומה שהי' דשיעור חי' נרוגרות הוא לרי"ת ורי' ולא לריש הוא דיהק דהיכ רי' דחמר החס נגמי כמה מהן שתי קעורות חתרי ריפתא לינריחא חד שיעורא הוא חיכ חויל לגמי לפרושי נחלי חלא פליגי לחודי דחלי וחדי חד שיעורא כמו שחמת עליו נתרי נשמעת'. וחלא מחי עיכ ליל כתי' הוס' שיכי דהאי דחמרי דשיעור ג' קעורות הוא י"ח נרוגרות מיירי נמעכם חילפס וכדומה. חנל נפי כילד מסחפין מיירי נפת וקני נפי נילי חלים לשיעור עירוב ולעולם לין נכילה כיל ג' זיתים וכיון שכן דפת לריך פחום לשיעור קעודה מפאר דנרים חקשי לכאו חיך חמרו קסס דחכילה ערחי הוא לחניי חרחי וחלת ניעי ולרי' כדעכ"ס נר ני רב חנל יותר מזה הרי קנע הפ נפירי ניעי טפי לשיעור קעודה. לכן כחנו דשיעור זה דוקא נפת חנל נפירי נחמת נעי יותר וחפ"ה דלא מפרש שיעור נפירי מפום דפירי לא נבי כוכח כלל [ולפ דחכחי חקשי הא מיכי הרניחא נבי כוכח ולמה לא מפרש נהו שיעור דהא נס נהו לריך טפי לשיפת הוס' שיכי וחכן נחלי' הפ הכלים נמיכי הרניחא יל"ל. יל דחפער נמיכי הרניחא לא יל"ל חיכ קנע עלייהו כשנרים הרחיפ נכוכח לענין פירי ונקנע עליהו לא נבי יותר מפת מפחיכ נפירי לא כיחא לחוס' נחי' זה דעיכ חמקנן נשמעתין דפרין חפחי כוחנות דריג וקיצר דנרי נבי כוכח עיכ חפ"י נלא קנע עלייהו קיל דנבי כוכח דחליכ לא הוי פרוך מידי דלילמא דחיק [ולפ"ע חיכ קנע עלייהו עי' מ"ל ק' חל"ע ודוק]:

ועתה הנח נבח לייפב קושי' הוס' על רש"י רק לקדיש דנר מחד דרש"י לא קיל קנרח שכחנו לעיל דהא דלין ירוכ מכפר על חיפ הוא דוקא נחיפ של שחר ליקורי חנל חיפ של יוכ עלמו מכפר חלא דלין חילוק ולין יוכ מכפר חיפ של יוכ עלמו. ועתה חבל לין נדנר מחדש שכח לכחוכ הוא דנר פשוט לרבי דקיל יוכ מכפר ולמקשה הנמי נשטוחת שניל דמכפר נס על כרת דיומ' חס מחד חכל ניוכ שיעור כוחנת נלא נרעין וחיכ מיד חכיל חכל עוד מעמ עד שיכול ניוכ ס' נדול כנרעינתה דשנרעין נדול חו להיפך חס חפרי נדול פעמ מכרת ומעחה דהא ר' יוסי קנע שיעור כוחנת לכפורי לי' נזמן שחכל חם שהוא מן שכוחנו עד הנרעין. למנם כד דייקת יש לחדש דשחוכן זה חיינ דשם נדול לריש דחיה לי' נמכוח כל שהו למלקות מ"מ חס מחד חכל כזים ושחרו נו על כל מעשו ומעשו מ"מ חיכ חיינ חלא מלקות חחת כל זמן שלא חכל יותר מזים ועעמת דמילחא דוחלי חס לא חלא כיש מקרי זה חכילה חנל כשחכל יותר עד זית לא חרי שיעור מכזית שיעור חכילה חלא חיש חכר לדבר נגמי שנועת דק כיו ע"ג חם שנועה שלא חוכל ככר זו שנועה שלא חוכלה וכו' חיש חלא לי' ונגמי ליל לפיכך שנועה שלא חוכל שנועה שלא חוכלה שם קיל מעשה דחמר הכי שם חמר שלא חוכלה שלא חוכל עלמו נכזית ממנה ופפיר חיל שנועה שקי ופקו' לי' נגוזה חלא שם

דמיחייב הרחי ליכ נאכלם כולה דאליכ לה מיחייב אלה אחת על מעטה אכי אלא על הראשונה ואיכ מחייב יותר מהראוי על כל כזית וכזית נאכיל מעטה אכי אחכר עלמו נאכל זה מעמה ואין לומר אכל אככר לה הי יותר מזית דאיכ לית אלה מעטה אכי הלה לה אוקמ אם כלום ואין לומר ניב דהכי דמחייב על ג' מעטות ונאמת מעום מאחרונה חייב יותר מה' דאיכ האליל מיחייב אחרת. אלא ודאי מוכח מאומר מעטה אלא אוכל ככר א' אף דמחייב אם אוכל רק זית אית גם נאכלם כולה ליכ חייב יותר מה' דמזית ועד כולה כל כמה אחוכל הרי הטיעור ועים נרחים ואין אכחנו דאם אוכל מקלחה חייב אנית נאכל הטנועה ומיהו כולה אמי נאכל מדאמרי' אם אינו דומהי אחלה לכזית נחרל וכו' ומה אלמדי אם מזה ממלא יש פרים נהלכה לקנרל האכל. ולפיז ייל דנאמת נני יריב כאמרו למשה מקיכי אכי אישורי דקישורי הלית. דאם אוכל רק כקישור פרי הכוקנות חייב. למכם אם מכלים אחיב עד קישור נרעין הכיחנת שאוכל נדול אהו קישורו וממלא אי קישור פרי הכוקנות אים ולא כיפר עלה יריב וממלא חייב על אם אוכל אחיב כקישור הנרעין אם לא אי אחור רק נקישור הקטן חייב ולפיז מיומב שפיר קושי' האוקי ודאי אי אחור רק נקישור הקטן חייב אריל כאוכל קישור הנדול פטור דהא כנר אוכל כקישור והרי אחות ניום לכפורי לי' נשעה אוכל החיסקות ומיה אחות מוקף לאכול דחייב קישור אחרינן נדול מכוחנות ליכא קישור חיב קמיל דאחייב חייב דאם אוכל קישור הנרעין לינלי דקישור אפרי לא אוי רק אים ולא כיפר עלי' יריב ודוק:

ויותר כיל לומר לפיי דקיל דחייבי כריחות יקט נכלל מלקות אם אחרו. ולפיז אפי' אי מכוח ייב דף כיב ונרמנים פחי מה' סנהדרי' אייב יריב ממי דאוי מחייבי כריחות יקט נכלל מלקות אם אחרו. ולפיז אפי' אי דיריב מכפר אפי' כרת דיומא אבל מלקות אהוא ניד נ"ד ודאי ליכ מכפר דאא אפי' חייבי חטאות ואשמות ודאין שענר עליהם יריב חייב כדאמרי' לקמן דפים ובכריתות דף כיה מכים מלקות אהוא ניד נ"ד אאין יריב מכפר. ודאי' נדוקא לנם דאא נסנהדרי' ילפי' שנע הקישות מקדאי ומחים מהם נאיזה שנוע נאיזה קטם. וחלא אם לא אי נאותו קטם כנר ענר עליו יריב ופטור וחלא מאי דעל עוסקי ניד אין יריב מכפר ועי' נכוני' מהדיק נאוים סי' ליח ולפיז ייל דהים דמחכי' כמוה מחויב כרת וחטאת. אבל אם אכל יותר מד כנרעיכתה אינ דפטור מכל וכל דכיפר לי' יריב קמיל דאפיי מפכחה חיוב נרעיכתה ואייב למלקות דלעכין זה אין יריב מכפר ואכן. ולפיז אמפר לייטב קושי' מהרשיי דלכאורי ליכ קושי' חוסי כניל אך דמיית מקשי' חוסי כפיר דאייב מה פרינ מיט ר' אחי לא נעי הא דריש ליטבי משום דקשי' קושי' חוסי וקושר דאיתי מכפר כרת דיומי כרגא נפנועות ואייב ליתא לחי' הניל. אך זיל דילמא ר' אחי לא קיל כלל דהנרעין נדול רק כמיני' דרנא לקמן לכן הקי חוסי דעכים אחד ודאי נדול מחניהו משום דאייב לנמלם:

והנה רבא אמר משום דהיל פירי ופירי לא נעי קוכח וכי ועי' נעשיית קיכח דף כיז דפסק כרבא דנתרא חוא. והריף בהלכות לא הניא הא ורבא דפירי לא נעי קוכח וכי הרמנין נמלחמות דטעמי משום דרבא לא קאמר הכי רק לחרץ קושי' הגמ' למיד כותנות הנפש יחירה מכנילה ומפקפק אידחי ההס וקייל דפחותה מכנילה ואין אחו לריכי לחירולו של רבא. וכיכ דקושי' הגמ' אם נכוי' על דיוקא דהא כנילה נעי קוכח. ואחן מפקי' דכנילה לא נעי קוכח אלא נעי נעי' ונרכח ואייב נפחי כותנות דריב כטעם משום דלית נהו כקישור וליק קושי' הגמ' וממילא חדרי' לכללא דפירי נעי קוכח עיש נחריכות ועי' נרין אם מפקפק על טעם הני דהא אייב דכנילה לא נעי קוכח אבל מכים יחר מכנילה מעט נעי קוכח והמקשן עיב ה' קנר דפחי כותנות נדולי' כמו כותנות ונרעיכתה ולפיז למיד אם דכותנת יחירה מכנילה אייב נם פחי כותנות דריב יחירי מכנילה ואייב נעי קוכח ודאי' לדנר דהמקשן ה' קנר דנ' כותנות נדולי' ככותנות ונרעיכתה דאין לומר מקושיחו נכוי' דאם כותנת יחירה מכנילה אייב נ' כותנות דריב חוי מכים כנילה דאייב נם המקשן קנר הנרעין נדול ואייב חידש ה' ירמי' רק דנר מוטנ ואייב נ' כותנות דריב מדיכא נעי קוכח [ולפ פיש לפקפק לי כיון דפסק חוא כניטי אם אחלב אם יחירה מנילה אייב מה דניטי מה כנילה ה"ימ אם אחלב ודיב נלא חלב אכל זיל דאין הכי קאמרי דקישור הנקות אחא כניטי אם אחלב אבל אחלב אייב קיט מלמדך לי ואייב אחא כנקה ואחלה ואייב נקה נלא חלה מה יחירה מנילה ואייב נם ניטי נלא חלה מה מכים כנילה] ועי' מפני אין פחי כותנות נלא נרעיך לי מה כנילה ואייב מקום לכותנת ניטי נגרעין אחא כנילה מלמלם והנרעין נדול ואחלב פירי על נ' כותנות פחותי מנילה וכותנת הנקה ונרעיכתה מה יחירה מכנילה מקום דאחא נקה ונרעין ומפיר אמר ריש סיים דאמרי ליכי מהנרעין נדול ואייב אית ניחא דנ' כותנות דריב פחותי כין מקום ניטי מקייב לנמרם

דריב אח אחי דיחים מכנילה סיים עם שוד נרעין אחר לו עם אחלב אח נים כלל נדריב אחלב רק מפני מני כותנות חב ודאי מחנת מכנילה וכנר ממד נזה נפי חוקי ריב עיש. ואני אוקמ לאפלינ שוד אפלה ואלא על פי אלמן אחנשב דאין אחנר לומר אחנשרי נכותנות כנריחה ושוד נרעין לנחים חוקי לקמן דאחא דנים חוקי בישורין דאמן מכוחנת ולא אכנרוגרות דאחא יותר מזית ונלינ מכותנת מקום דאיכ אחלה אמי דאיכ אין לומר דאם נכלל מדאמרי' אם אינו דומהי אחלה לכזית נחרל וכו' ומה אלמדי אם מזה ממלא יש פרים נהלכה לקנרל האכל. ולפיז ייל דנאמת נני יריב כאמרו למשה מקיכי אכי אישורי דקישורי הלית. דאם אוכל רק כקישור פרי הכוקנות חייב. למכם אם מכלים אחיב עד קישור נרעין אכיחנת שאוכל נדול אהו קישורו וממלא אי קישור פרי הכוקנות אים ולא כיפר עלה יריב וממלא חייב על אם אוכל אחיב כקישור הנרעין אם לא אי אחור רק נקישור הקטן חייב ולפיז מיומב שפיר קושי' האוקי ודאי אי אחור רק נקישור הקטן חייב אריל כאוכל קישור הנדול פטור דהא כנר אוכל כקישור והרי אחות ניום לכפורי לי' נשעה אוכל החיסקות ומיה אחות מוקף לאכול דחייב קישור אחרינן נדול מכוחנות ליכא קישור חיב קמיל דאחייב חייב דאם אוכל ק

לפרש המקבץ מפלן סגרעין נחל מפיל סקי דשביש ניסכי סר כבילה ומיהו לריך קוכה וכמן. ולפיי מפיל קשה הרמביין דלחולי דמקוי׳ כבילה לה נמי קוכה ליק מקוי׳ הגמי לף דקיל להמקבן דפיי נחל כגרעין וכוחמה הנפה יפיים ניים כוחמים דריב לי נפיים הי רק ניסכים ולימם רק כבילה חם לה נמי קוכה רק יפר מניה ומילה לה מיכי להיחולה דרמה דפיי לה נמי קוכה ולין קוי׳ ירין זל: **ואולי** יש לכחון בזה עם מחזל פלה לבחר לף יהלקו האחרוני׳ חם

כוחמה הנפה יפיים מכבילה חי פחוחה חלה הוח דבר הברחה לפיים. למכם לפי סכיל ניחה דמחן דקיל מפוח יפר מכבילה קושר דלה ממו מישל לנפוחה רק כל כמה דנפה וכוח יפיים מכבילה ומם מהוחה פחוח חם לה נקרל נפה רק ניסכי ומחן דקיל פחוחה מבבילה קושר דנפה מקרי חם חוח נדולה כבוחמה ניסכי עם חלבה חי כוחמה ניסכי כגריחה עם שד גרעין חהו פחוחה מכבילה ופחוח חם נקרל ניסכי וחבן:

ואם כיים דברי יש לייעב בזה מה דקט׳ מוכח עייל דמבין סכי דלים לה׳ דקשה דפיי לה נמי קוכה חדל מפוש דמקוי׳ כבילה לה נמי קוכה ושד מפוש דקיל כוחמה פחוח מבבילה ולמה לה כחב נם סלבים מפוש דחפסר לומר כמי׳ דר׳ ירמי׳ דהגרעין נדול וכוי פלה ועי׳ נפי מעדי חיים ולפי ניחה הכיל ניחה דקיל מהוח פחוחה מבילה חלה הוח נדולה כוחמה ניסכי כגריחה ושד גרעין ולייב חי כיון דהגרעין נדול מפפיי נפוי כגריחה כלה ומחלה ניסכי חי כיון דלפיי הגרעין נדול עכחיל קנרל ונפ יפיים מבילה עכיים נקרל נפה חם חיל

דנרסים סקי' ר' דלף דלעבין לכילה ליקר מיש נכרים מלשמם ומלמים לה מל בין סחכיכים כדלמר' סקנים לרי' דסכלם נרחו שני' מיש לעבין נרסחין דכמיש ומכמם לה מלרמ' מל בין סחכיכים חלה שני' כרים נמיעין דוקה סיקמנו מיעין סים ומ"ש נחסים לישו קי' קכין ומי' מיש סם מרולם לנמד מדני סוסי' יסיכים יומל דף ליל נני מילוק לחסים דלמר כיש מנישו כמול ומלטני' מסכין לה יסיסם וכחנו מרי לישו לישו דוקה מנישו כמול לנל נכרים לה סיו מוסכי' לה יסיסם כי דישו לקיים מלה מלכילם לנל כהן לה מי מלה מלכילם לנמרי כיון סחין סם חלה כמול ולה סיו בנישין מלבון זה לנד לעבין מלה מלכילם קדמים סחם סנע נפחות מכרים יולל ליש כמו נכרים וכן לעבין כל מלכילים סנפחרים ולחמ"י לה נסחר מלה לישו כן מיש לעבין נהמיז הנלה סם דלה סנע נפחות מכרים מחרש לנרך ופיש מה סמ"י על וסם מדקדקי' עד כרים ועד כנילה ולפ"ז קמ"י מם פרין מרי דקיל דמישור נהמיז הלו כנילה מסום דדרים ולכלה ונסנעת לכילה סיש נם מניעה ולישה זה כנילה ולקיד דכותהנ הנסה יהיה מכנילה מסחת כנילה מלוני מסנעת דמחת לה מיחנת דילמל למילם כנילה לה מסנעת רק דרי דרים ולכלה מישור המלכל נניל כמו נני מומחה חוכלין חלה דלי לה כחיב ונסנעת ה' מישור המלכל נניל רק נ' זיחים סחות מישור המלכל נניל רש נה המלה נרומ לנל כיון דכמ"י ונסנעת דמכ"י דלין הכומה על לכילה סיש נה המלה נרון חלה לכילה סיש נם מניעה סיש מ"י מיעים. ונלומן זה מלכל נניל כנילה ולכן המישור הוא כנילה ולם חוכל סחות מכנילה לעפ"י מלכל לפרי' דנרי' לחרי' הרנים עי' סיחת כנע עמה מסחות מכנילה סם מ"ש לישו מחרש נהמיז נלנל נכנילה סחות מישור המלכל נניל רק לישל להמלה נרון רק למילו מיעים ונסנע ממט כנון מלכל לפרי' וכדיתה מחרש נהמיז מדחוריימ' ומ"י מה מלכלות זה נעמוך הדלה כחחיק מכיל ולישה יל סמיר דכותהנ

הנסה יהיה מכנילה ומה פרין ונ"ע לכלוחה:

אמנם כיל דהכה דעת הרמנים פ"ש מה' נרכות דכרים ונילה הר מישורל דרנק, ודעת הרלנ"ך סם דכרים ונילה הר מישורל דחורייתה ומ"י נסוק' נקוג' ד"ה ולה ניך לחרי' ותנ"ק נרכות דף מ"ח ד"ה עד מילכל כרים דנן ומקי' סם ונרניכו יומ ולילים סם ולכחורה נרלה רלי' נרומ לנמרים לסיעת ה"ומנים דהוא רק דרנק דהה ר"מ דרים ולכלה זו לכילה ונסנעת זו סחי' ולכילה נכרים ולי"ב לי כ"מל דכל סכך דחורייתה כ"מו לי"ב גם נרכה לחרי' נסחי' דחורייתה ולה מנחר נרניכו יומ נרכות דף מ"ד נני מרן הפסיק העניך דלינק דרי"ב סם דלים לסו נ' נרכות ני' מ"ים גם נרכה מענן נ' לי"ם חלה מדרנק ונרנסניל סם כדמק דליהלי נרכה מענן נ' דחורייתה, ועיין נללי"ם סם דלי נרכה מענן נ' ני' מ"י דחורייתה לרנק ע"ב נפח נני' נ' נרכות מדחורייתה ולה מנמע כן נגרכות דף כ' נני הה דנני לי נ"ים נבהמ"ז דחורייתה ופרמ"י מסום דנ"ים לה נמלו חלק נחרן ומוק פ"י מסום דליתמיהו נגרים ומורם מנ"ים מנפקא לי' ולכחורם מעם זה ל"ש חלה על נרכה חחרן ולה נגרכה חחרן חלה על כל הני' ולה מיקמבר דנ"ומם מנעיל רק על נרכה חחרן חלה על כל הני' מנעיל ונללמה לי מדחוי' קני נגרכה חחם מענן נ' ספיר מ"נני' כיון דליתמיהו נגרכה חחרן ליתמיהו לרוחה חבל לי מדחוי' נ' נרכות נני' ל"ב מ"ים כיון דליתמיהו נגרכה חחרן לה יגרכו ל"ב נ' נרכות ומ"י נללי"ם נרכות כי ומנין ל"ם ל"ב מה נרלה דנרכה מענן נ' לה הר חלה מדרנק ול"ב ל"ך לפסר כלל לומר דכרים ונילה דחורייתה ל"ב נסנעת זו סחי' דחוי ויהי' נרכה מענן נ' על ל"ין דחורייתה וכבר מוכחתי דנרכה מענן נ' ל"כה חלה מדרנק, ול"ל לף דנרכה מענן נ' מדרנק נזי"ן מ"כ מ"מ ני"ן הוא דחוי דלא מלינו נסום מקום לחלק בין נרכה מענן נ' על ל"ין לסחר סנעת ה"ל"כים, ומכח זה קיל כמי לסיעת הרמנ"ם דנרכה מענן נ' הוא דחוי נזי"ן מ"כן לנל ל"ב נסח נ' נרכות הוא דחוי כמ"ש נסח לנ"ם ול"ב ם כרים ונילה דחורייתה ונסנעת זו סחי' כמי ל"ב ל"ים לנ"ך על ה"ין נ' נרכות והה ודלי ל"ים ולחדנ"ם כל פ' כילד מנרכין חלה חה דלין מנ"ך על ה"ין רק נרכה מענן נ' ולין הפרם ניכו לסחר זי"ן מ"כם חלה ודלי מוכח כדעת הרמנ"ם דכרים ונילה הוי רק דלינק ול"ב נס ונסנעת

זו סחי' הר רק דרנק ול"ם:

אמנם נחחת מעמת נני היה נוסף דממ"ים מ' סנע נכנילה לר' יודל למה יהי' רק מיעורל דרנק ולי ליכו סנע נזה ל"ב לך לסמכות רנק כלל כנילה מקרל דוסנעות הל נכנילה ליכל מכילה סיש נה מניעה ומוק כחבו נסחי"מ דכרים ונילה הוא מיעורל דרנק דמלחר נני' מניעה נמורה חבל מוכן הרנרים הוא כך כמו דלמר' לקמן נקוג' לעבין יהוי דעמל דכותהנ הנסה ל"ב מוצ ועוג פורחל ועוג רק ל"ים מכל העולם יש לסם יהוי דעמל מכותהנ זמן לחרך ועוג רק זמן קלר ועי"ם נסוק' ל"ב כן הוא לעבין מניעה דנ"מ"י דולמי כנילה מנחי מנסנעת חבל רק על זמן קלר ולה מקעודם לקעודם חם כוכ החוק' דמלחר' נני' מניעה נמורה מיחכל עד מיסל סנע מקעודם

לקעודם לה מחיב נניחי וחכ"י סקנ לנרך נם נל כנילה כין סחוק מסניכו לפי סחה ומפיל לקנכם דקנכנה וחכן וני' סנפ' כני' חיב נחרים קי' ליח נקיבה, ולפ"ז מחיב לם פ"י כפסוקו לכילה ל"ם נם מניעה סחוק סנע ממנה לנל לי כיון דהדקה סוק מיחם מ"ש לפי סחכל נניל לם לין נסכ"ל נרין רק נסכ"ל מיחם כקנ"י חכל וחיב יפי כנילה מ"ש לנסמ"י מדלוי ולפ"ז נם לרי"ם כרים וכנפה ל' סחי' דלוי ריפי ין חלוק מפחר זי"ן מרים חם ל"ז סמפנו כמו מניל"ה ולנלה מלי דהם' כפסוקו ופפ"ר פרין הפפ' כנילה

פנוני מפנפח וכו':

ובפברא ז' יפנפי על כבין דנרי חוק' לקנין ד"ם ס"ב כמלה לחנ"ו מפוכ"ם דפח דלמר נפ' חלן דף ע"ב הפקדם לם פפם מלוה לחנ"ו ולה ולי"ל לה ילה דפי"ב כמלוה לחנ"ו דלפ"ד מלה לחנ"ו ממם קלמר ל"ב הר פפ' מ"פני דפחה ולמלי פ"ע כל חד וחד נד"ד' נפלוחל לי הר כמלה לחנ"ו ל"ם כדפפי נפמוך קי"ל לרנק דנפכי מ"ח דפח' כ"ע מוצ עוג פורחל וכנר פחפלוה על דנ"ים הפלרים נ"ח"ם ונפ' כ"פ פ"ם לה לפ"ר לקנין לבינין לכילה נכוחהנ לנל כל חד נד"ד' ל"ב כל חד וחד נד"ד' ל"ב כל חד וחד נד"ד' ל"ב כל חד וח

ין מי רק דיקא לף דלקמן ומצטט א מתי' מי דלחלייחא. ולקמיס דמי מוסי נמשמעי' מכמאן נמחילה לאוכיח דלעכן מתי' נעי' כבילה ולא קני נכרים דאמ' כי יהיה דיים ואכלה ומצטט לכילה מיט נם מציעה ואיתי א כבילה לגמרי דלקמן מציעה מיך נכבילה מיכ ריש דדרים ומצטט למתי' נעי כבילה ומתוי ים לחלק בין מציעה דאכילה למציעה דמתי' דמציעה דמתי' מי פחות מכבילה דכל הכי מישרי מי מדרבנן כדעוכח וכי ומכי מוסי יריכ מחפלה לף אמתר לומר דמציעה דמתי' הוי נפחות מכבילה דמיים נבים והלא ניריכ לי נעי' מציעה אלא יחוני דעתי' ומישר יחני דעתי' נמתי' כאילה לומיו כל חד נדידי' ואם נכרים מצע כיס דמיחני' ולמע נעי' כאלות לומיו מחות יחר מכרים אתי' נאדם ניסני ציע:

ובהשקפה רלמוכח לאמרי דאדרבה זה מדוייק לפון המוסי שכי דמציעה דמתי' מי פחות מכבילה דכל הכי מישרי מה מדרבנן ולכאי היצה דכל אין לו מתן דאמצע מחות כחיכה טעם לדלמיל יש דכל הכי מישרי דרבנן לכן אמתר לומר דמציעה דמתי' הוא פחות מבילה והוא דבר אחר אלן לו אחר לכאורה והיוסי נקיכה כיו כאמו נלמה וכל הכי מישרי דרבנן והוא מילחא נחכמי נמצטט. אומנם להלדיק דברי מוסי נכלן לאמרתי אנחו לייצב קרי ק' מוסי יריכ הכיל דאדלי לילו מי מישר כיום ובילה מישור דאורייחא מצטע זה מי קצה אמחת כיום מצטע נמתי' דעתי' לא מיחני' אבל נאחת מדאורייחא לא נקרא זה מציעה רק הוא מישר דרבנן ואמתר מדאי אמי' דעתי' לא מיחני' וכמלות לומיו מיחני' דעתי' מדאי ואיצ עליו ניוסיכ חם מכאחו אמתר דמציעה דמתי' מי נפחות מבילה ולי אקשי לך ליכ אמחת אנחו מצטע דעתי' לא מיחני' זיל דכל הכי מישרה דרבנן כיכחו ורק מדרבנן מצטע ולא מהיא ומכן:

אבל אחר תיבון אל ניחא דליכ אקשי לכאי אלך הכיא לקון דכוחנה פחות מכבילה מדרי דדיים לכילה מיט נם מציעה אמחת כבילה אנחו מצטע וכי אמי דכבילה מצטע הוי רק מדרבנן וכוחנה דיוכ הוא לימיב מדאי. למנס לממיל ניחא דאל דאקמכח דבר כבילה חוצנים חיכו לפי מכבילה מצטע לפי מעט ומהיא נעי' מציעה נמורה על לפי מעלים ואל חזי דנני ליכ לא נמי' רק יחוני דעתי' לפי מעט כילמר לקון קיל לרבן דכוחנה מיחני' דעתי כיע מוצא ומנ פורחא ופריך ספיר אמחת כבילה מצטע לפי מעט מכים דמיחני' דעתי' לפי מעט. ולפיז ניחא לכיל דאפי' לי חזי מישרה דרבן נפחות דעתי' לפי מעט. ולפיז ניחא לכיל דאפי' לי חזי מישרה דרבן חוצנים עיכ מציעו ומרוח מכבילה לעכן אמי מיא מדאקמכח דבן חוצנים עיכ מציעו ומרוח למחוי לפי מעט עכים וכמיכ דמיחני' דעתי' לפי מעט והדקיל למט נעי' נפחות ליכ מה פריך לקון אמחת כבילה מנוני מיצטע וכי.

ומעתה מוב לחמוב לפמוע אכי ני' קפיקות הכלנים נפחות דנריכו ונלמו נ"כ עי' היסות לקוני' כיכל דאי כיום ונילה אי מישרה דרבן ליכ מה פריך לקון אמחת כבילה מנוני מיצטע וכי. ואכי אה פמיעה לי דאמ' לכל קדם מקדם היום אפי' כדי מציעה ומקדים היום לכל אלי כוחנו לאחר כדאים מכילה לאוכיח דאי אקשי כמו דמכי נמצטע כדפריך כיום נכדאים וכוחנה נכדאים קיל לרבן דנכדאים מיחני' דעתי' ניחר נכדאים לא מיחני' דעתי' ואכי אף אמכם אמתר לאלק דדוקא מציעה קטן כוחנה לא מיחני' דעתי' נפחי מכדאים אבל אם לכל ומצע ואחר כדאים לכל אלי כוחנה אמתר דאי מיחני דעתו זה מיא כבר אוכחתי לעיל מדברי אחוס נמצטע' נני קידוש דנם כפאה מצע לא מיחני דעתי' נפחות רק כפאה מצע מיחני דעתי' זמן רב וכפאה רצה ולמה זמן מועט דכפאה מפחות לאכול לא אחקרי דעתו נפחות מכוחנות נכדאים וכן נפחי נפעיורי' אף אם היי נכדאים אי אלי כבוך נפפק אכיל. ועי' דפי' נצמעתן אפי' נכדאים מפחילה אכילה אכיות אי כוחנה עד קף אכילתו לא יפחה יותר ואמן אלריך לאכילה פרק וכן דעת הרמנים פ"ד מה' מיא מיא ועי' נלמון אחוקפחא מציעה הרמיע נפ"ב מה' מציעה עמוד היד אמכם דעת הרין נצמעתי דמישר כדאים נאמר על זמן הפפק מעמם נין אחילה אכילה לאוכיח לקוף אכילה ואיכ פאם זמן הפפק מעמם נין אחילה אכילה לאוכיח לקוף אכילה אחרוכה היפה יותר מכדאים מצוי אחל אם לא הפפיק כיכ רק מאחילה אכילתו עד קופו אחילה כיכ מיב יעיש וכן מורי' דברי' אחוס' נכריחות דיב עיב דיפ מאחילה ועד קף כדאים יעיש ועי' נפ' כפיה נצוני' ואחצוי לאים מיב קי' מיא ולכה מכוחין אצוד נקי' מרייב אחצוי נפם הרמנים מיעור כדאים ואול לאחוקי מדעם אחוס והרין אכיל ואחכם הפיב עליו הבי אם למה אחילה זה נפם הרמנים אלא הול מצוחר נגמי ואחוקפחא עיש:

ולבאורה כיל לפמוע מדברי דמי נצמעתן דדיים לכילה נקה חיל אחילה אכיל ליכי יריכ על אמוע אחי מנע מקדים אפפיק אפפיק נם וכל מה אחילה מאחציכה אכילה נקה חיפה ואלא לאכילה ואכה חיפה וכל מה אחילה מאחציכה וכי הול דבר אפחים לף למוצר כמצוחר לכל ענין אחל הדבר אחר דברי דכוחנה דמי דלא נמעם לפרש לכוחנה ריל דוקא דכל אכוחנה זה חיפה אכילה נקה לאכול עד כוחנה אחילה מיחור אל יריכ אחל אלי כוחנה עד לא חיפה אכילה

דכגר כיפר יריכ על חיים סרלמקן. לחמם לפי מסברת סכיל חידמקי דעיש חיים נכדולים מקום דעכרים מיחני דעתי' דמם מחכל לנקוף וחיכ מחיק גם חם מם מחכל רוב מסחנה ליחכבר לי' וכיו חסחת דכחיב לה חעוכה מפחיכ לי חרי כחיב לה יחכל לה ס' מחריב לכוחנה נכדולים לדידי' ומפרים לה כחמרה לחברים נעיכי ולכה מלי דליחה לקברת סכיל חלה דגם עמ"ז דחכי' ניחוכי' דעתי' חיכ חיב חלה דוקה חם חכל מיכיר יכוני דעתי' נחיות דהייכו כל הכוחנה נחיות וע"י נעיל פיל פם' חיים ונמניעל ק' עיי נסוסו. וחין לדמות דגיז נבלל דברי סגמי סכחוב לה יחכל מכילה נכהים מפחיכ חסחת דכחיב לה חעוכה מחריב גם על פחות מכהים חם חכל לפכיו נכחים קרוב לכוחנה כיון דמיחנה דעתי' לה חמעם כן מדברי רמ"י ז"ל סם מכילה נכהים מעמע וחעורה לה חייבה עליו חלה ניחוב הדעת כלחה מלבושו שבחים סכוחנה חעורה לה העוכה לחקולי חכי ולפחים חדרבה לחחמורי הוח. וסדין עמו דחין לומר כלל דזה נכלל דברי הגמ' מכילה נכהים דהח לי כמי שי מיעור מכילה נכוחנה לו מיעור יכוני דעתי' נכהים חיב ס' יכ חכיל בין חס לחקו' רחמנח נלחון לה חעוכה ובין לי חקו' נלחון לה יחכל חלי רלי' חכיל נכוכה:

אמנם נחחם טעמח נעי למח לה יחכיב נגוכה חכיל כיון דחיכני' דעתי' מעמ. לכן כיל כיון דקיל מיעורי' חלחיב חיב כוחנה כיריב כמי חלחיב וע"י נלחון רמי' קוכה דיב עיב ונעירונין דף ד' כחב נחוכן לחב וחיב חלכחח נמירי לה דחיכו חיב עד חיחכל כל חם חלריך לי"ב דעתו דהייכו כוחנה נזמן חיוב ונחיקור ולה כחיכל רוצו על כוחנה נעויב נהיחר ולה כעכיבר יריב על חם חחכל וחח דקחמר נפחנחין דחעורים חיעורו ניריב נכוחנה מכוס דקי"ל לרבנן דנחכי מיחני' דעתי' ונקרא עיכוי כהיב וע"י רמי' ז"ל לרבנן. מלחין נזה דברי הרב חנלון מוהרלי"ח חיום נחנהוחיו דהלי"ח מקי' ס' רק דיש מיעורי' מחעורי' נכהים ויש נכוחנה ונילה וכעדחם חנל לה נחפרש לזה נכהים וחיב נכוחנה רק זה נחקר לחכחי' וסס מיעורו נכל דנר לפי חכרע דעחם ולחמרו דחיעור כוחנה ודחי חיחב חלכה על יריב כיון דלה כחיב חכילה רק עיכוי ונחכי מיחני' דעתי' וחיב חחי קי"ל לרבנן דמיחני' דעתי' חוח רק טעם למח חעמידו חלכה דכוחנה על יריב ולה על חחר ליקורי' לו מומחה חוכלי' חנל כיון דעכח קנרח זו חכריעו דהלכה דכוחנה קחי על יריב ממילה חיח לחיב חלה נחכל כל הכוחנה נחיוב כמו חיחב חלי"ח חם נדוב לעכיר:

אך מה דקי"ל עיז חיב מה פריך נפחחי' כיב נכוחנה ועוב קוסי' חס נחחת חיחב חלי"ח דכל חדם חיב נכוחנה רק חלה ס' דכוכהו על מכילה יריב ורחו חכחי' דחדם ניכוי מיחני' דעתי' נכוחנה ולכן העמידו חלכה זו על מכילה יוב ופוב גם עוב חיב על מיעור זה חף דסוף לה מיחני' דעתי' מ"מ כך חיחב הלכה בכל חדם חיב נמיעור זה וכל מיעורי חכמים כך הס נחדם ניכוי, ולה מלחתי מקום לי"ב רק מפיד המלי"ח מ"ח מחריב דלעולם לה חחי חלי"ח וחפקי לקרת ממפעוחי' לנפרי עיב מה מחרין עיד הרחיב וחיב פפיר פריך כיון דעוב לה מיחב דעתי' נכוחנה וקרת מיחי כחיב חיב עקרי' חלכה לקרת ממפעוחי' ועיז מפי דגם עוב מיחני' דעתי' פורחה, ועדיין יש להעתי' נמיל לפקפק עיז כי זה לה עקרי עקרי' לקרת לנמרי עיב וליע:

המורם וחה כיל נדוב דחם חכל נעיוחיב עד קרוב למיעור מניעה ממוך למניכה וחוך כדחים מפקידם היום חכל חלי כוחנה והי' לו יכוני דעתח ניוב פפור כיון חלה חכל מיעור יכוני דעתי' ניוב עלמה, חך דברי רמ"י מהנחתי לעיל הם נגד זה, וכיל לומר נכוכהו עפיד תרי נפפעתי' מהקי' לחה דחמרי' החוכל חכילה נקה ניוב פפור לים חכילה ונהוריות דף יוד לחה דחמרי' ני נכיל מלו פפחיקן מ' חכלו לפם חכילה נקה ופופעים יכפלו נם פריך חלי רפע קרים לי' כמי דלה עביד מלוה מן המוחר מלוה מיחה עביד חלמה חכילה נקה פמה חכילה ומי' פים חכילה נקה מחד פקן לחכול חה ליש חכילה רפ פחיפה נקה ומי כל כך עיפ חה כוכה רמי' וכל מה פחכל מפחפיכה חכילה נקה חיחה נם חלי כוחנה חלי ומילה כפחיכ פלם חיחה חכילה נקה מחד לכן פפור מפחיכ חם חלי כוחנה חלי לה חיחה חכילה נקה כלל חיב חלי הני מ' רק קלה חכילה נקה מ' חיב כקומי' מרי לחמה וחיב לחדנה דברי רמ"י מקשי' לדבריה דחליב חלה פחם חכל מפחפיכה חף פלה חכל חחיב ניריב חלה חיפ פפום יכוני דעתי' חפיח חיב חיב לחיב פפום חלי כוחנה פרחפון דחכחי לה חרי חכילה נקה מחד וחלה מלי כדבריה: **אמנם** הדרכח בי דמדברי רמ"י ז"ל לין רלי' לדבריה כיל דחדלי חם חכל פפוך לחפיכה חלי כוחנה ומוכדחים מפקידם חיום חלי כוחנה פפיר חיב כי דנעמ פחיכ פלכל קדם יריב לה מ' בו פיפור יכוני דעתח ויפ' לריך לליקוף פל יריב ליב"ב דעתו פפחיב חכח מ"מ' לחכל נעויב כדי פניעה וחיב פחכילה לחפומה לה חיחה לריכה לפם פחכל חלי כוחנה ניריב ליב"ב דעתו לכן לין מלפדמי' חלה לריך לחכול

ניריב עלמו פיפור יב"ב חעתח ופ"י קפרית כב: נחוקי חכח חפח לין ניב ריח פחות מכבילה ונגני מפחות כיר ונחוקי חנפים לליל ריח חכח ליכח פיפורל עיב ריח:

ומה פלי"ח קלה נדברי רמ"י חלו לפח לה פקה פחכל ניריב נחחת פיפור פניעה וחחיב חכל חכילה נקה ונפוגב וחיחידע לי' ניפפים ולענין חפחלה חו חפ"י נפחיד וחחרו ב"י ולענין פלקוח לפח דקי"ל פיבי כריחות יפק נכלל פלקוח לרבנים פפפור פקרבן ופלקוח פל חכילה לחרכיה פניחה לכילה נקה וליה חיב רק על פרלפוכה ולפ"ה נקה פחכל פיפור פניעה נעויב ולי"ב:

אמנם כיו לענין קפק פכפחפקחי לענין יריב חגל לענין נחפרי כיל להכריע דחי"ל חם הפניע פלפו פדברי' לחרי' וחחיב לכל פחות מכהים פח לרי"ה חו פחות מכבילה לרי' ליה חיב נגיחרין פדלוריי"חח ופפי' פדחנקן נפי פפור לגגל חם לכל דברי' לחרים פ"ה קרוב לפניעה וחחיב לכל כהים פח לרי"ה חו כבילה לרי' ונפר זה פניעתו לו חיב נגיחרין פדלוריי"חח וסוף דפכה כבר פפרחתי לעיל פכיל דפלי דרפ"ה דרי"ב ורי' לפפכחוחו הן. ונפלפל לרי' יפה חפרתי לעיל דפפיפה נפרי פניעה נפורפ פיפי' פנע פפפה פפפשרה לפפורה וחפרו דבק נפ נפניעה לפי פפה דהייכו כבילה פחריב נגיחרין פלפ"ה לרי"ב כיון דפפיפ נפרי פניעה חיב פהיפ חפרו דבק פחריב נכהים. לבן לגי חפר לי דרבפה דרי"ב ורי' דרפוחה נפו"ר פפה חיב נגיחרין פדלוריי"חח פלפ"ה כהים וגילה פרי רק דרבק דרי"ב פיל וחכלה זו חכילה וחכילה נכהים וחיב פל ר' זה פח פחריב לנרך נפפיפ לגל דוקה כפחוח פנע פנרך וחייכו לף פיפיל נפע פדברי' לחרים פיב כיון פפוח פנע וחכל נפ כהים חח חיב נגיחרין פדלוריי"חח פלפ"ה לחרים פח לה חכל כ"י פח רק חלי זה לף פפנע נזה כיון פחכל נפ דברים לחרים פיב כיון חכילה פח פלו לה פיקרי חכילה דחכילה נכהים לין כאן חיוב נפפיפ. לך כ"ז חס הוה פנע פכהים פח כגן פחכל דברים לחרים קדם לפח וחפח נפר לפניעה פלפ"ה כפלה חכל רק כהים פח ולה יוחר לו חפ"י הפניע עלמו לחיב צדברים לחרים חיי פחריב נגיחרין כיון פחכילה הפח לה ס' פנע לגל פחכל כ"ז פוח פן חחורי"חח פלפ"ה כהים וגילה פח חכל פחות מכבילה פח פחריב נגיחרין פדלוריי"חח פלפ"ה חס חכל לפני זה חכילה נקה ופפיפ חכל רק כהים וחוח חעב פפ"י חכל כהים פח וחיב פנע פחריב נגיחרין. חומם רי' דיש וחכלה ופנעה חכילה פיפ נם פניעה וחייכו כבילה דפכהים ליכח פום חדם נפלם פפפנע ממנו חפנם מכבילה יפ חכפים נפלם פפפנעים ממנו וקרת חכילה פיפ נו פניעה חומם ויה נכי חדם ניפוים לין כפנעים ממנו וקונר רי' נ"ב דחילי נפי פניעה נדידי' נחדם חחוכל לך לה חכל עד קרוב לפניעה דברים פלפ"ל נפפ"ז וחחיב הפלים פניעתו נכבילה פח פחריב נגיחרין פדלוריי"חח פפלפ"ה חס חכל פחות מכבילה פח לף פפפנעים עלמו נזה פי דברים פחכל לפני זה לף כאן חיוב נגיחרין כלל כיון פפפנעים עלמו חכל פחות מכבילה לין כאן פיפור פניעה לפפס חדם נפלם פפפנע פדלוריי"חח פפור ופדרבק פחריב נגיחרין:

המורם פחה יפ נ' דיכים פפרדים:

(א) חס חכל קרוב לפניעה פדברים הפפורים נגיחרין וחחיב פפלים נכבילה פח פחריב נגיחרין פדלוריי"חח כמו חס חכל לפפונע פפפו:

(ב) חגל חס נפר פניעתו נזפות נכילה לרי' חו נפחות פיפ פח לרי"ם פפור פגיחרין חפ' פדרבק לף פחות פנע:

(ג) חגל חס חכל כיפ פח לרי"ם חו כבילה לרי' ופדין רפע לה פפור פיפ ופחריב פדרבק נגיחרין וכפ"ל:

ובזה יפ לי"ב קפ"י פוק' נפפ"ז פפק' חפח דפוכיפו דכיפ פפפ"ז חפ"י דחפר פפפנע פפ' נ' פחכלו רף פ"ה דחפר פפנע דן פפח לנרפ"י הוח דפניד דפכ' ולפולין רפיס יד' פוענן פד פיכל כיפ פפן דנן פפפנע דלי פר פכל כיפ דנן פפיר פ"י יכל לפולין פפלך וחפלכה לף פפס חכלו פפחפח כדי פניעה וחוח חכל פיפור"ח דרבק דפייכו כיפ וחפיך חפי דרבק ופפיק דפורי"פ כדפריך נפ פפפו דף כי נני קפן. ולפפ"פ ככן פחור דחלי חפ חכל רק כיפ וחוח רפב פדין חפ רק פיפורל דרבק פפפי"ב פפפנע נן פפח חפפר פחכל פפיקרל דברים פפפורים פנפ"ז פד קרוב לפניעה וחיב חפ פ' חוכל לפחיב כיפ דנן פ' פחריב נגיחרין פדלוריי"חח ופפיר פ"י יכל לפולין יפלי וחפפו פפפי"ב כפלה חכל כיפ דנן לכן לנרפ"י הוח דפנד יפח דקפחי נגרי"חח פד פיכל כיפ דנן פ"ייפ חפ"י חוח פנע פדברים חפרים ניב פ"פ פחריב נפפחה פכיפ דנן. ולפ"ז פיפנ פה פפקפ"י לפיל דחפ כיפ וגילה חפ רק פיפור דרבק פפ פרך פפפחל חכפ פפ"ז חדם נפלם דפ"פי דפפ"י חפ"י נפפחה פכפפחה פפפחל יפי פפ"ם פפפנע פ"י פלו ולפ"ז פ"פ פפכפלן פוכפ פפ"ם פפפנע פיפ חדם נפלם פפפנע פפ"י חדם נפלם דפ"פי דפ

תלך ליכול שום תדם דשיעורי דמתי ני וכשיעם נתורך לענין תכילה:

לבן כל ליעבר קפני כשיעם מחתן תחר דלכתרים חול פלה לחבין דרפם ריע ומפעמם צ שמי ושול כשבול נלי פלה חד תלך מרמו מפעמם צ שמי. תך כיל דבר תדם בשיעום דרפם צ דשמה לחשל דחבן מפוסם כיש לחכלין ומוחין מרלי תון לפוכם ומשרש בגני דכיו כשם לחכילה מרלי תרתי ומלם ניעי ולחני כדשעים בר ני רש ושול לכלם פי סרין שם ודקשר מוחין מרלי היק דלם פוחה סיל עם לחכילה מרלי פיסם מחפעם קנע ושכי עפעע מללה בעני בגני כיום סחים מרלי וכן פרפני כדשעים בר ני רש שפושם מללה מיו ופוחה עיפ. ריפ לללוד פחה דלם לחל כבילם ומחה יוחר מפיל מחבע לחכילה לחכילם קנע. לשל על שמתי נוטה ליפ קנע ומרלי דלין קנע לשמי ולין לוכלים ומוחני ני דבריס לוכלים לחכילה מרלי ומוחין שחים מרלי רק שכל דבר לחר שם לחכילה ומתי שמה מרלי מיקרי לחכילה מרלי ולם לחכל ומחה ולי עפם סי קנע מקרי לחכילה קנע. ולפיו יפ לחדם דבר לף דריע קיל ומבלה צ לחכילה ולחכילה נבחים ולפני חול פישרת דלחוריחת סיים דוקא לם קנע עליפו לשל לי לה קנע עלייפו מדם דכחים חי רק פישר דרבק. ולפיע פשקדעפו דשמי עפו לחכילה קנע יל דשיפ דבריחת ולחכלה צ לחכילה ולחיים נבחים מחרע נבשחיו כמו ומנעפה סיים כמו לם לוכל פישר פניפה לשל לימה חי כחים דים כפישר פניפה ומנעפה צ שמי לם שחה ניכ דלו שפחי עפו לי לחכילה כחים קנע ודים כלנו לכל פישר פניפה. לשפם ולני לם שחה קיפות לה עפו לחכילה קנע כשנוחר נרין שחנלחי לעיל ועל פישר שמי זו כשפשק שוקי לם פישר דשמי דשפו לשכילה כחים כפניפה נפורש יפן שמחה נחפנעה חו דילמל פניפה דשמי חי נפחות פניפים רק נכחים. ולפיו לקיע קפי נפל כפיפ דלולי לפי יוחר פכחים דפיים פלא לוגפו לים רק יפוני דשמי ופיע לפשר דשמי עפו לחכילה כחים פשר לחכילה כחים קנע כפיפ לשל חפי דשמי נפחה ניכ דלי חפי דשמי דלחוריחת ופפיר פי יכול לאוליח לם יכלי ושל כחים דבן פישרת דלחוריחת דרבק חיים נלה שמי וכיכל:

ולפיז יפנוהר פה שקשקיפי לעיל דילמל שפי לחכילה פיע נה פניפה דבפי רק לחכילה נפיעו ולה הכחה נרוכו ולשכחה פעיו יכול לחכל נפיל כפילה ודיפם חוכל שאוכל נפיל ולה חוכח כלל דכפילה פישבעה ולים לשבר דכוחבה יפירים פכפילה ולי דלים חרי כפילה פישרת לחוריחת כמפיל וכחים ושבעה זו שפי פפי דלה ולים רק ליעך על היין ג נרכות כמו נפה לי נ נרכות דלחוריחת ולי רק נרכה לי פעין ג דלה נפה לים כ נזין פיכם הול דרבק ועין יפי דלה כמו נפה חם לה פעמה כמו שחלרכפי זה לעיל. של ליפה דשה ניללרפ דוקפעה זו שפי לה קלי כלל לנרכה דלשבר שפי כי לם פשפי שפו לחכילה כיפ כקנע ולים הזקיל:

אבל נחמה לקיע"ל לעיל דלים כיל פכיל כחים ונילה הול פישר דלה ושקני נרייחת לפיו מנך לחיני ושקה פנרכה לנעלה דפריך עלה נברכות כי עיב לי כפים נבחפי דרבק וכן שקן הרפנים פיה פפי נרכות ופיי נפוקים לריפ קי קשיע שלך שקן דרבק ופפיק לה' ולינל פיפי לחריחת חלה כדפעכי שהם כגון דלכל פישרת דרבק והייפו כחים וכניכה ולי כחים ונילה דלה לים פה פישרת דרבק ועיב דכניכה לה פה רק פניפה לפי פעה ושול רק פדרבק וכחים כפי רק נפפי פה דלה לו נפנע פדפרי לחרי לה כריב דלה לשל נלשים פה רק לקיור דרבק כיון פשול פשרת פיע פפיר פוכה שהפה הנקה פייפ פפוחה פכניכה דלפו נקה פנפוחים קלפר רק כפיחפה ניפני ונרפיפה דלפו נקה פנפוחים קלפר רק כפיחפה ניפני ונרפיפה אך נחלכה וכפו פניקרפי לעיל לפיך פפוחה פכניכה:

אמנם נחרי נפוניין הניע דעה הקופרי דכיע הול פדלוריחת והפ דקלפר חפס נברכות הניע דשכל פישרת דרבק היינו פחות פכחים ולי דנפחות פכחים לינו חייב נפחפין לפי פדרבק יל דשחס קלי נפרי כגן נרניר פכב לי וחייב פדרבק לפי נפחות פכחים כדפעפע ניכולפי נני רי לכל כחים וניכך עליו פחילה וקוף פיפ רק נדבר פחיפ ברי פעור לפי פדרבק נפחות פכחים. ולפי דנריו ליפא לפי חכיל כפונן ושקיל דלה פוכה כוחבה פחוחה פכניכה:

אך נחעה דברי פרי פעוני פלוך דעה קריחת דבן פנרך לחניו ושקה פנרכה לנעלה פיכ נפחפין קלי נפנע. דלי נזין פיכן ולנכין נרכה פנין פלפ לים כיכ לים פריך פרי שהי דכפים נפחפין דרבק דשלוך לפי דרבק ופפיק דלה נרכה פֵנין פלפ נני פנע פיכן לפי נפחפים לים רק פדרבק לפיעה רניכו יוכה פחנלחי לעיל וכבר עפיפי לו פעוכי פלינעי זו לי כפים נפחפין דיה הו דרבק דעלה קפריך. ולפל שלי עיכ דנריחת נפחפין קלי ולכ לפפר ליוע דנרייחת פיעי נפיעורת דרבק וכבן פלכל פחוחה פכחים ונברי הפ לפן קיל דלים פחיב נפחפין רק נפה ולה נפנע פיכן ונפה לה פפכחה נרי כלל ולפל שלי דכחים ונילה הול דרבק ולכ ליל לפי כשי פפקפיפי דלכ כחים ונילה הול דיה ופפיר פוכה דפחוחה הנקה פחוחה פכניכה. ועיי נרכות דף פיד לפל ריב לפיעפו קיל פפ נברכות

פיד דעל כל זיין פיכם עפרך ני נרכות ולכ פפיר יל דכחים ונילה הול פישר דלי ולפיע לים חולק על נרייחת דלפה פפרכה לנעלה דפפכחה פישרת דרבק חלק על נרייחת דלפה פפרכה לנעלה לדיני נפ זיין פיכן פחדיב נפפעי ולכ פפיר יל לכילה פיע נפ פניעפ ולים לכילה פיע פפיר פוכה כדילה דכיים נפה פפנפה פחוחה פיכ כחנה פחוחה פיכ כחנה פחוחה פיכ כחנ

וגם עיש דכתן ליכא מרתי דמי רמי ג' ותתי ג' שנים מרי לא מדדו ומלי לא הוקף מדהו רק חלק שניה דחדלי בעל יין נשים כשיש ביוד מ' קליד סיש ומ"ו בעגיל מ' ריד שקעיא ומיש ומכיה מסחלכיס לא כעלמי לין זה מרתי שעיקר שכוחה בהוקף חלק רביעית עלבר דמעכך בפסיג מקום דכך דרך מזיגה ביומה שלשה כדלעמ"ל כל חמרזל דלא דמי על מי חלה לאו חמרזל ולא שעלמו לאמ"ל לף שלא הוקף מדהו לא לפ"ז שכחים מדהו שיש בו יין כדי מזיגה רק שיש כעלמי בצ"ר לין יפה וככבש בהשד כדישר מזיגה וכלין שלא מדד ליכא רק חדל שלא כעלמו ותתי רמי מרי ותתי ג' מחדלי ככבש חילחל יין ליש מה שלא כעשה ליש מע"ס ולישו מודיד:

ובגוף הדין שלשה דביטה שלטו לין חילוק בין רמי שלחל ותתי ג' ובין רמי ג' ותתי ג' דלין דרך למזג כך ביסה שלטו ולשתות כמקום יין ועיי' מגיל שקעיז והא דכקיע כעריע רמי ג' ותתי ד' מקום דכך מי' דרך מזיגה ביטות חזקי שלשה אבל שביש רמי ג' ותתי ג' אם לין דרך מזיגה כך לין מצרכי בפסיג וכמו שקיים בעריע שם ומלשה שמעמרי בשישר שמחבי' יין שנחותו מקום ולפיז מקברת מי' כי לפי' לין גו רק מעט מיש לא יצרך בפסיג כיון שלין דרך כלל למזג ביסה רפוים שלטו ולשתות כמקום יין וכן הגיה אחלי' רבש מי' ריד חום יד בשם עולה חמיד חלה שהביה בגיע למעשה אבל שמחיש שם חוסם עיקר כדעת אחיר דאפי' רוב יין לימו מצרך בפסיג וכמו שהוכיח לימ מדברי אלגזש שהשעיש דברי רמיל וכיז ברוב יין אבל ברוב מיש ודלי נרלה דמצרך רק שבכל ולא שבכיש שעיד שחל מ"י ריד שקעיז עיש לכן כיל בריך לצרך רק שבכל כפי' בדברו. ולפי שכא ולכך לחורו חוד פני מלך חייש וברכש עד שעולם כשפצך ושבש רבך שדרים:

עמרש היש בלוחש בקיק הכיל:

תשובה פ"א

שליש ב' חושחלו מרפיל לשיק:

שוכ"ש ושמחה יש להרבני השופלג ושמן. שמו יהן כמוים שלמה זלמן בליקק כי':

מכתבו בא חלי בזמנו והימים ימי ביקורי מעשים והייתי טרוד בטרדת דמלוח והגם שעכשיו ג"כ עמוס שטרדות חכבי עכיז לקחת לי מעט שכלי להשיב:

א) ומה שהקי על חוסי נרכות י"ב דיש לה שכחתו דשרי' מקיטן הקי מלי קמנגיל והא דלי מעט לית כוכ ות"י דשייט דוקא בלה כתכות ללחת אבל סיבי דכתכיון לנרך על היין ומלה שכר לה מהבי עיש וקיל מנמי קושה מיג דשריך ומיש ילדה בזקנה וכי ומשכי החם לי מיפלך עלה לאו שם מיהדר הוא הכא לי מיפלין עלה שם מיהדר הוא דהא מעיקרא לפירי קיימי מידי דשרי לעלו מלליגן וכי ולבערת חוסי שכיל חקבי מה רלי' מיימי מעלו מלליגן שלמא עלו מלליגן לא מי' כוכ כלל אבל כשעה לקיים חוי כוכ לחרם כמו בירך על היין ומלה שכר כמו דשרי כמו שיפך כוכ. ולקיש ומי' שרשיב ותוייט רפיק דפחים שכתי דכמו דשביטול שעלמא דשייטו בלא שיחשב בלאו הוא שעה קני וכי שיב שמחשב שעלמא מחר מציולו חוכח שם דאתי מחשב ומשלה מחשב שיש ומי' רשיב ביש מחקי מיש מציגול דשרי שמחשב כמי שיגיע דלא שעיד מעשה ות"י דשחלי החם דשחשב שמשבל עושה מעשה שחושו וכי ומי' שמחריים שחי קידושי כיש דאשיב דמעשה שלא מחשב לא מהבי מיש כשמחשב שעשה מעשה לא חמרי דמחשב מוליא מידי מחשב ושלשר מעשה שלא מחשב שלא מהבי שלא חליש ואין מחשב יוכל לשטלו עיש ומי' שהוש ביעין כיב דיש שדיא דשלי דשחם שוריש לאו למחב קיימי שעדי לי כשיזק שליטו כיכר ומי' שרשיש חולי מיא דשכך כיון דשחשיב ליש שיזק לא חשיב מעשה גמור. ומעשה שלו שייט חומרי דעלו מלליגן פעורי מעלה דשחמת לאו לפירי קיימי חיב שם שי כוטע מחחילה לשיב שי שעשה גמור וכיכר לשטור מעלה חיב כחי דשעלו מלליגן מהבי מחשבתו לחחילה לשיב שעלה אבל בטוטע לשיב דשרי מחשב שעשה מעשה אין מחשב חכילה שלחיב מהבי לחוליה מידי מעשה אבל כיון דעלו מלליגן חייב שעלה חיב עיב שחמת מעיקרא לפירי קיימי וחיב מה שכוטע לשיב שרי חיו כיכר ולא חשיב מעשה גמור רק מחשב שחשב לשיב ולקורות וחיב שי מיחלין עלי' לחכילה מחשב מוליא מידי מחשב וחיב שלשה. ולפי אין שחחלה לקושי' ואין לו ענין כלל להאי דמחליב וגם חיו מצי שיא רלי' מעלו מלליגן להא דטעם לשיב רק רלי' מה דשחמת לפירי קיימי וחיש:

ב) ומה שהקי שעיש לחכרבי דעובר לי' דרבן שבוגב לית כשרה ומשום להגין מן מיקורי' חעם שכיב שחשיש ש' רלי' ושביל רלי' שעיכבי מיז חיב יעב להא דמלי' ר' עיל דלישי לחשב גזרו על חעובדא דעלי ומיקשיעא מילחא דרי' לקי למיכל לי'

שחשה בשעתא בל לישי' וכי חלעא לף דשעלי דרבן מיא שקרי שקלה בשוגב. וכיכ כי בן ש' יסל לשקשות על נושא דשעבדא דבשעתן בל לישים שם רק ז' דביב לית בישי בדעלי כשעלה שם. ולקיש דשפי לית לשיב כשרב מיא יש שקלה ובעלי לשיך שילכל דבר ליקר לא בישכל דבר ליקר מי שי שיש בשחדים לרישך ושרי חלב ככריה שחשר לבעלי ומיא לא יכיך מיסק בן שככריה וגם שפיקה ושמיסק לף יחכל דשרי' לשורי' לף דשחשר שרישל כשעלה כית ביוד קוקי' פיל וכן שעלחם עשן ניבש חר בשרי דשחשר לשחי' לכשחילה מיזים ושרשבן ומיא יש לשקרי' לאכלם לחרם לי לשי' בחחזי בשי קיב רש שחשרי' לשפלך לי ולשה חלה כחזם שלפניו שי לשחזן לשלרין לאכול דבר שנרשטש לה שי' לאכל:

ועוד יש להלק בין דבר שלקרי חכשים שקום נזירים ובין דבר שלקרי שפכי שקום לי' דלי' כדשלי' שמא ליש מעשר ולקור שזיש שלא שמזיש לה שיש' לית דרוב ניש שעשרי' ולף דשמלי' שוא לקור לשל דשלכיל' שעכיש דשלי מיא שוא שפכי שקום לי' שורם ושי' בשיכ דיכי קיש לוש יז' ושבין:

ג) ומה שחקי על ני' ביוד שי' רציו שכי ולשכין שלכש שקרי כשרשבים דניש לשיש שוא שעגול לו שעל לי' זרום לו לרכש יפר על רשנו שולין ויש בו לינע דיל על דיל חייב בשוחש דשא לה שליג עלי' שלא שרלים ולישמל דדיל שדיל שלשר שעכו שרלים ליש שוכרש דכל קיש בו לרנע דיל שדיל על דיל חוא וכי ושמש עליו שוא שלא כבר שמין שם שלר שמין שם דיל על דיל לין שופכי לשוכש ניש בשנש ושרשי' שלשא שרשנעא שני וקשי לרי' דקיל שלריך שיל ושוחב ניל לה שני' שוקא ושוא שהי' כשר שבי ני'. יעי' שבי שוקשות שנש שי' שכין שקיו שוא שוחיב לש ושוא שפרק לש שם ושלחסיב לקיש שסרי שביל שרלים שם שעם רניש שלי ושלשיד ושיש שלרי' כשיש בו לוכך ניל לשעי' שלין שרשנו ד' לשוש שמי עוחר לשפוך ושי' שרשביל שם ושפעי שי' שכין ולשיכש שריך שפיר שעריחל שעי' שישר ניל שליל ולישי שוכרש שפיל שפיכוש שרוצעוש דוקא. ושזה שכי שוחש שלחשש שחוים:

עמרש היש בלוחש בקיק הכיל:

תשובה פ"ב

שליש שלשו יוש שי קחוקים יש לשבי שלליש לשיק:

בימי שפירים שעשר, יפרח כשער, כשוד ידידי
שרכבי שחשבלג בחורים ובילחם, עוקם שרי שגוחם, שרון
ושכון, ושיש לו כלשכון, שכביד שריש עשם עקשרין כי בקיק שפרישעשם:

זה היום שביתי שעם שרוב שרדשתי לקיים שבשחתי לעיין בדברי שכבריים ושכבי לשמיב כשער יהן ד' בפי ד' יכבי דעם ובישם. ושם שהשעורר על דברי הרשביים פ"ש דברכות היש דשלטם שחוש שלישם שדיים ושליכם שלי' בכל עם שנרך שפחיים דרושם לשלטם שחוש שחשן כשן ושלשה בכו ושפרין הבן ושקי' לי' לשעלטו לישב לשם כשב בפיב שחשן היש כשבורך וכי שנרך על בישר חשן וכי ולא כשב דשנרך בם שפחיים ושחלי שלא שמור בפ"י בלישב הביש בפי שעשי שי' דשיב שנרך שפחיים בשעשה ביעור. שעם לי בשם השיעור שבוש דשיכו שחשן לשעו דשעבים ביש ויולא בשייבל ודשעשו לשור שפיים לריך לבדוק. שעם בי בשם שרשים כיון שהשבדיקה לעורך הרגל שמכי' חשן דרגל ושיב שעם לי לים לרשביים דשביש בדיקה חשן לישם שדיים שמו שרין שבן שף שלשחר לי פודים כל ימיו שיקרי לישו שדיר ושעם בי שמי לים שפרי הרשביים בחלי בירכות שכיל בשב ושם לא ביוך על שיכה ולולב וכי בשעה שעי' שנרך בשעה ש"ייח לאבל לכשחילה שנרך בשעה שעי' ושיב לישרוך בשעה בדיקה שלו דבריו:

ודבי"ל בזה דשה דשפישעה לי' לשעלטו דביעור חשן דשה לשפיע לא בן הוא ושפרש גדול ביפשם דשכה קנרת בעשיע דלישו שנרך שפחיים בביעור חשן יש דשפרש ליש ושי שריש לנרך לבדוק לישו כין דלין לו זשן קבוע לים בי' ברכה שפחיישו וכשעולי בשעור דשביל שי רכיב ועיז כשב הרשביל בשעי שעיש ושפרי"ש שי' שליג דשם פדין שבן לין לו זשן קבוע לשר שלשים לשכם הרשביים בשפחן לשוש שידם דשם בשלוח שלין לש זשן קבוע שלא שלישה שרישם שלי' שבל שם בשן שדין הבן ושלה שי שרי כשלוח שקבוע לש זשן ושנרך שפחיי' ושי' שדבר שפחי לישו שלי שבל בן בכול ובן לשול ולין בידו לקיים שלוח זו שדיר לבן שנרך שפחישו כשפחישן לו לקיים שלוח זו לשבל ביעור שחשן שדיר ושלי שבל שם ובכל שעם שלי חשן בשישו וביזו לשרש ביש ולשלשה בשיריל שלשעה להוור חוך שפשה ולקיים שפשה שלוח ביעור ולילך יבוך שיו שפחישו לזשן שיקיים שלוח זו ושלא שי יסל לקיימה גם שקודש לבן ושי' בשי' שליג שקיל ושקביב דשם בדק בליל יב שפחי ולילך לשוור ולבדוק ולשביל דלשי' שפחילם שפשה

שם בין בלילה כדים ומחר מחיב שלח לחכבים שם חתן מחבי ועיי
בשניעל סי' חליב שקדי חלה דלכך לבדוק תחר מי בלול יוד ועיי מניעל
שם שקיע ושכים הדבר שכתב ושרוב השלות חתן חדיר ומלרי
לקיים חמיד ומילה ופדיון הבן חיט חדיר ומלרי נזחן שחין לו בן
ואיכם דשיט רק לעכן דכשיכם לה מיקרי זמן קבוע לדעתו קלה

ולמבורי ומשום דלמחר זמן חיתכם אין להם זמן קבוע:

ועיין בריך סוכה מיו שכי ופדיון הבן לעניג דלמי מחתן לזמן קלחי
חמיט כיון שהוא שלוח חלי בזמן ליום של מימיך שילה מכלל
שכל ובכנם לכלל קיימת ומחזה שמיר שיך לאחרוכי בי שהחיינו ביש.
שנותי שהבריו דקיל דלה כרשביג שהשני הככתב לעיל חלה דשרין הבן
מיקרי שלוח שחזי קבוע דלמחר שלשים יכול לפרוח לעולם מיש
כיון שקודם לי אין יכול לפדות מיקרי חלרי זמן ומנרך שהחיינו ואיכ
ייל דהרמניש זיל כמי שיבר בן ומעי שכי חכלים לי שלה חסי שהוא
חדילה וני שלה חסי שלרי בכל שת דהיינו שיטי עכיש זמן שחין
יכול לקיים המלוה ומיכו שרחיב קודם לי ומילה קודם לי ולה מנרך
חם שכשל בלמומו הזחב וכן שלוח שחיכה חדילה ולילה שלרי בכל עת
וכרי חבל חמן לפי' נאמר שחיר חדיר הלה כשעשה לעיל. חבל עכיש
שלרי בכל עת שחין לזן זמן שעכב שלקיימה חבל מילה קודם לי
ושדיון קודם לי הזמן שעכב שלקיימה ושפיר מנרך שהחיינו לזמן הה:

אי בראי דברי הרין הכיל ליש חלכי בשה שקיים חבל שפילין ומילה
לה שלרי בזמן ולילי פלה הלה גם מילה שלרי בזמן דכיחול
חוך לי לריך להקרש ממנו דם ברית וכשיש הקיך ביחיד לי' רבינ
שקיע ושה לי זמן. דשלשים שפדיון הו זמן דהי בחילה ולומר דרין קיל
כדעת הרחיים לי ליל דחילה שהוצה בשהחה רשיל שם דכיחול חוך

לי' ביום ילה זה דוחק בעכי שלילה הביחי הסוקקים שם:

לבן כיל כוכה שחרת בדברי הרין בשכשים לב למיש כיון שהיה שלוח
שלוי בזמן לי יום של חיוק שילה שכלל כשל ושרי וככנם לכלל קיימת
ולזוה ושרי דהכך חיניה שילה שכלל כשל ושרי האה דבר שפחים לך
לומחר ושי לי נאמרו כיון שחלרי בזמן לי של חיוק שברכין שהחיינו
לכן כיל דרוה שחרת עמו דקיל ניכ כהרשניל הככתב לעיל כיון דשחר
לי לה קבוע לי' זמן ושין זמט קבוע ובכהיב בעלמל שין שברכין שהחיינו
ולשכי בשילה שין שברכין לף שחין שלין עד שי מיש שחר שי לה קביע
לי' זמט חיכל דשפדיון מילמל שחריחה הרי בי' כיון שהחפן שכעשה בו
המלוה דהייטו הבן לריך להמתין לי שלשים יום כדי שכדע שם הוא
בר קיימא ולחרי לפדיון הם שדוקדק מחוד בדבריו למעין. ומתוך הדברי
למדתי עוד טעם שחר שלא לבריך בשילה שהחיינו שלבד הטעם דלשחר
שי לה קביע לי' זמט חלה משום דעיכ ליש דשנרך שהחיינו חלה שם
הטעשה המלוה שלרו שין יכול לבעשות המלוה עד הזמן ההיוה חבל
בשילה שין הבינוב שלד הטעשה שהרי הוא שחיוב בשלוה שילה נכל עת
שים בן זכר לשול חלה שמלד שחתן שהעשה בו המלוה דהייטו הבישול
שיט רחוי עד שמוכה בזה שין שברכין שהחיינו דקודם שי הרי כחלו לה
בח לשלש שדיין לעכין זה שחין לו שם לשול ועכיש בריש יל כשיש
ובקיל דלה כשברות חלו:

אבל בלחיש כללה דקיימ חריש זיל וכי זו בלבד יש לנו הבעשים
שכי הטוב שחין שברכין שהחיינו על שלוה ביעור חמן בוחו
ובשמוך על רביט פרן שהביח הרשניל שהשרי שי שביש שחין חומרים
זמן בבדיקה חמן לפי שחין חומרים זמן על דבר שהוא שכלה לוחו מן
העולם ביש. ואיכ לין חיוה חם גם הרמניש זיל קיבר כן:

ומה שהקשה עליו הרשניל שם שהם כוחו שחין חומרי זמן לילה על
מה שהוא כשה ממנו כיבינה סוכה ח' מיכים ולכילה שלם ואיכ
לילך שברכין על ויכ ואיט שחוה הבעה זמן השלוה ואיכ גם בבדיקה
חמן בן ביש היטב. כלילה לעכיר לייבב בשני חופנים הה' עביש שהביח
הביר בני חליד בשם קרסי ורוח עליו שביח שקיו דלכך ביחקן כל
חמירה בלשון חרבום לפי שהלחם הוא חי הלחם ולין לילה לזהל בבוקרו
ולכן ניחקן בלשון שלה יביכו החיקים ושקודיבים ושי' בשחיים שם
חם טוכה רב בו שחין לומרי זמן בדבר שהוא שכלה חוקו מן
העולם ולין לילי לומר שהחיינו לזמן שמוכל לכלוה דבר מן העולם

ולחבד שרי של הקציש ואיכ לין לזה עכין כלל לייבב כחוכן:

ושניות כיל גם לפי הבמה הרשניל בריש שילין שחין שברך שהחיינו
שלה שם שהוא כשה שמקו שיש הבדל גדול יש בין יושיב
לביעור חמן ושקדים שיש שחיי שי שלינ שקיד שבש שהיו לייבב קושי
הרשניל שהקשה לעיש הרחיים דשקדים לין שברכין שהחיינו בביעור חמן
דשקשי לזמן דרגל ושה שי' חמן קודם לרגל שבשה זביחה שבשה
שהוא שהל בשוד ולילי דוחה לקוכה ולולב עיש בשוש וזי' שבייד הרחיים
דשה שמולילי חמן בביחו לזו שבשה שברכין רק כדי שלה שבוד שבי שד
בשלוה ולילי הבדיקה לוחך הרגל כשו סוכה ולולב ושפיר שבכיש לזמן

בשעה שמ"ע עומד אחר הגבל כיון דקיבה מחשבה הא קלקל קצרל הוא דאחר דיה"ש לעמ"ש שנרך בשל שעמד הוא לף נשב דאחר כי אלמלי מחשבה שעמד קלקל ולמ"ש בלה יהיה ע"ש וכן כי אלמלי לעז יל הוא דקלקל בצריכה דשנרך אחר לקיבה בשעה שמ"ע. לין הפירות שלרך לנרך הוקל בשעה שמ"ע. הלה לשמע"ש דיכול לנרך בשעה שמ"ע. ולפעור בזה אחר דגבל כדהוכיחו השוס' ולישם שם מדקאמר ככסם ליבש בה חומר ליבש וכו' ולה קאמר מנרך שמים שעומד שיש לישל לישל שהוא דלם דוקה להשהין לקדד לכולה שכשם ולפעמד אחר דקיבה בשל שלא דגבל כמי שפיר דמי ולישב בריישה לשמע"ש דיכול לפעמד אחר דגבל בשל שלא דגבל כמי שפיר דמי ולישב בריישה לשמע"ש דיכול לפעמד אחר דקיבה בשעה שמ"ע בשל שלא דגבל ומי שהר חומר מדת ולה פליגי, ולבסוף שפיר קאמ' לי לעיסה יש דקיל דאחר בשעה שמ"ע. קיבה לה שפר אחר דגבל רק אחר דקיבה בשעה שכיקה וכמים לעיל ולישב לישה לפרש הבריישה ככשהב לעיל הלה לשרך דוקה לנרך בשעה שמ"ע. לישב לישה יהלוק ריש לחכמי לבל לדעה חוש' ולישם אחר שמה שמ"ע. פושר אחר דגבל שפיר יל ככשהב לעיל ולישב לבריישה ולישה לדישב ולפי שפקי הירושים לשרקו יהדיו דפסק בה' ברכות בבריישה ובה' קיבה כדב כשה דעביד כמר עביד ומעביד כמר עביד ומעלה ליב קוש' מעלמה דגם לרעים שפיר קאמ' אחר דגבל ולהבי לה כי דעבר שפשיב בשיעור אחר ועין בשרבי קיבה שם שעם האביג כריב :

ובדברי החוש' הלו יש לישב קוש' מהרשל שהבאתי לעיל לשרי דגבל כמו בקיבה ולוש וקש' לישור אחר הוא קודם הגבל והוא חול גמור ולישר לקיבה ולוש שלא קדם מלחי לגבל עיש, ולפשיד החוש' הכל דכמו אחר דקיבה בשעה שמ"ע. פושר אחר דגבל לף שהוא חול גמור כיון דאחר דגבל לאו אחשה יהיב הלה אחשה מעשה אחי היב אחר דגבל פושר יל ככשהב לעיל ולישב לבריישה ולישה לדישב ולפי שפקי הירושים לשרקו יהדיו דפסק בה' ברכות בבריישה ובה' קיבה כדב כשה דעביד כמר עביד ומעביד כמר עביד ומעלה ליב קוש' מעלמה דגם לרעים שפיר קאמ' אחר דגבל ולהבי לה כי דעבר שפשיב בשיעור אחר ועין בשרבי קיבה שם שעם האביג כריב :

וראיתי בספרים סי' תלש שהפלה על שעם לשנון שכי שפוד בשם שעשיע דשפרים לישו שנרך אחר בשיעור אחר לף שלישר אחר שחיל בשל וכשנך קצוע דיולה לנרך לפי' מרים ודעתו לחזור לנרך לבדוק ואפי' לפי' שהפלה שאומה שכיקה שם עשלו לבם חג לפי' שהפלה שבקה כשרים ולפי' שאומה שקיבה לעלמו שנרך אחר ושדקתי לה שהם שמעת לפי' שהפלה שבקה, ולעביד הבדל גדול יש ביניהם דבאחר בשפרם יש ויולה בשיירה דשעה לשאור בשנך שפסק שחרש בבדוק לפי' מרים ושל עליו שלוה שכשים לבדוק שלא יעשר בשי' ולישב שפיר לחרי דשלוה בדיקה לין לה אחר קצוע דשלים לפשר לחול עליו בכל אחר ועידן לבל בשיבה כדי דשם שעשלו שהפלה שבקה לבם חג כשרים לבל שוה שלין בו שלוה לבשות שיבה אחר בשלוה לשלוה שלוה שלא דשלים לחג דשלילין דוהרין בשלכתו לף עושה שלוה שעשרים שיבה ועין שרבי שיבה כי שרשיל שם וכי שמיל לים כי שפה שלוה שעשרים שיבה לפי שם שלוה שעשיר גם שלוה שפיים שיבה קציע

לי' אחר ולשבי שנרך שפשיב :

ומ"ש דשדקשבי שלוחל שפעע לפי' שהפלה שבקה, לשרי שקשה המחילה שבקה לבשות שלוה שבשלים שיבה בשלשה שפע שבי שרשיל שם שי' שרשיל שם לה שפה שלוה שעשרים שיבה ועין שרבי שיבה כי שרשיל שם וכי שמיל לים כי

לך לפוכלי הרחוק בשנן קטן ומי שלבים דשרי מני שמשמים ביה ודיש ביפל זען ניסודר בשביל לכילם הרחוק בשנן כשנדרש ולא כיש קטן השמלא. לך נשנלים כי לחרי שני כשיטתא לני רבנן קרי שני רבנן לני כשיטתא לפקיר ואר מיד מכני לישכח ולא לרידי שמלא עדיף מביסודר ושיים שלטנתא דרבי ורישיל ולא לן ולי מרים ולכן שקיים סיולא שביסכיב לביסודר וכו' דביסודר עדיף ופקיר ולי מרים ולשן מני לשיי. ויסא קי שם ריש לולי שמיר שביד ושל לחרי שנשלים ני ושנים ודנים עדיף משנדרש. לך שם ייל דשנים ורבים שוש רק של כל שקשל כשיים שביל קי שליל שמם ניית. אבל שם שקני שם לחרי סיים ריאיך עדיף משנדרש דשרי שלילה עדיף משנדרש משמשים ומשמשים ושנים עדיף משלילה דשרי אין שיעד שמני ריש כיש חסכם ושרים ושיל קשני שנרי שם ושיי שרים כיש לך שם שמני גרי שם כשר ושיי שמשים עדיף שיים:

והנה רשנים שמיסיים קף ברכות כי ושם שאמר אחיב ואמר של שנה שאמר נשלוש חביבו שמם אבל לחי יצה ולשיע לשקשים שיאל אים שאמר שמם יסשם ושקשוניות ושיו שאיר שלשם שה השמשל. ולייב לשם ישביב שמני שהם יסשם ושיל דכוסבו לשם שאחיזל דשיק דשנילם אין ניד יכול לשמל דשרי ניד חביבו אחיב נשזל סיעבו נאכעיב ושנכין ושי שיים כשרוסות ני לשי שמל השעם. לך קי שה ניד יכול לשקשר לשי דיים שמה ואיש ושכיים דשרי ניד חביבו לשם שאחיזל דשיק דשנילם אין ניד ריחיד שניל שמים ריחיד ושיב כשנד חכמים וניד חניר שחורם אים שוכח שמשמם לאחרוכה דכשנד ניים חניר ולילן לייש ושפיב שניד ושיב אים שלייש לי שי שלילה דכשכים לשלי שרוסה שאשן קיש ודילן כי קלרשי.

לשך שכאשן דוסיים נאשכם:

שמרים שיק שלוסם נשיק שכיל:

תשובה סיה

שילים ני לוישפאלו אי לקי רשה שרשיע לפיק:

חיים ושלוש עד שמולם לך שלמידי חביבי שרבני שחריף ושקי שוסיק שלא שחיק כשיים שיים שלשם נרלקשולן כי ניימוק לי נשביע יליו:

עשיק שמנר קבלמי שכחנך ושיית כמי עמם ושפי לשבמי לשיך קדשמי שלילה לשמיע לך ויקן יפי שפרדל שמשמשי ושאי ושם עמה שי שדוד נכשה שביבי לכן לשוח רק נקיטר ולשר ככשבם לניים שקשקן שם אי שיוד נני לשלושה של שפלם שרשים נשוד יום ושע לשר וסשחיל לומר שפלה מיי דשמשה נקול רם שם לשמה שמו קדושה כיון שלין לומרי קדושה נשרשים אור כשרמי דקשרי לשפרי ושולי שי שפשק כיון שלילל קדושה נשרשים ולף לשפשר לשיום שוושע כשוה שיא יוסר לשמה אז יש לדשוחו לפ"ז דרשיא שני קיש קיב לשם יחיד שחשבל שמרים ושבשר לומרי קדושה כשר דשוסף דשוה שמשם ושולי דמי לרין הקדוש שם לשם שבשר לומרי קדושה דקדשה לית שוה שמשם שיכ:

ולשעניד נרשה שקוח לשל יעמה שמשם שקוח דשי שרמי דשקרי ורשי' שמיים השניל ושדיק קי' לליו לשם נא לניסכיב ולא שפשבל שמשה ושבשר שמרילי' נרכו יפשבל שמשה נשוד שפשם קשי קיש ורכוסי' ושחיב יפשבל שרשים שם השבשר ושחיב יקרל קיש ורכוסי' נשילם לשבל לא יפחין לשפשבל שמשה נשפשה שיפשבלו שרשים ושפשבל שחיב שרשים נשילם רשם לא שקרי נשפשה שהשבלי' כשיים קי' לי קיש נשחרים וש קף וכיש נשמשה ושעריב דשקרי שחשדי שיים נשניל קשיב ושרוי שקיד ושיב קיו ושה שפשם שפשפשלוש קוות ושיש כין קוה שכין לשמשה ושבשר למעריב שקרי שרשי שחשדי וכיים לשכוה נשוטל לומר קדושה נשלילה שרשי שחשדי ושגם דנם נשמרים ושוקף כי שניל קי' לי קשיים לא שקרי נשפשה שהשבלי' ושיש לרשה רשיל קי' קיש יכול לומר עם השבר קדושה שוקף כשפשבל שמרים שיב שלכי שפשם דשביים לא שרשי שחשדי ושרשיבר שם שפשבל שוקף שרוש קדוש שמרים לא כשיים שניל קי' לשיח שקיח לשבל שכשה ושעריב שי שרשי דשקרי. ושוד דשבלשל נני שמרים ושוקף שכי שא דשקדושה קוות כיון דשביים גם נשמרים נר לומרים קדושה הוא וכיון דשקדושה קוות לית לומר רק שם שרשי לומר לי שבל שעריב לא נר לומרים קדושה כלל ושרי כלין קדושה קוות ולית לומר שעשם כללייד. ושיש שסיות שת לשמוד נשלשיקה ושוסשל כשיכה ולים שפשבל:

תשובה פין שוד לשבל

ומה שכשפשקם נדין שמנושל נשרית שי' רייש שיו דלם שירים שלית

על נני לחרנז שפיב ככלי נשוך כלי שם נחרנז שים לו דלשים קני נשביית שדלה ושם שיקרי כלי נשוך כלי לו גם שדלשים קנורי

מלא נביאי שם דפיים סדלם ולא מסכי כיון דשרי רק כיבוי לחד
וגם מחזן לו וגם כלי שלי מעולם מכל סלדיים וכשכיל חם ולי ניזוקים
לשמיה: ותזה מסח דשמך ללא ולכב ולעזר בשמחתה, ואללים נשמרים
ונילחם, לשמות שרי שטחם, ויסי מכיך בדרך חושבך ידידי כי כשמש
רגך סדומים ושמש נשמש:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ז

מילים ני לישמלו ד׳ לפי נשחקק נשמעשים לפיק

שוב״ם להלשידי שחשת ושניע שרש שמלוחים חרש, זך ושקי, כמרים מי לשדקיק מי:

אחדשה״ם לחדיעך כי קבלתי מכתבך ועל קומיתך יש לי שריתי דברים ליבל לין הזמן והשקום מקכים לחי בזה וגם שסשרים לינם מוכנים לידי ועל דבר שנקשו שכי ניע נעלי שדום מחעשה לשם שמר מכירם לעשוד עשודשם- גם נשמע ולא מצא לשם יפה עשים ולשמר חילך ועיד שנקשו שרש.... כי. ומשן לשם ושלשת הטשה ממט ולשר שקשה שכתב שהכבדי יסי׳ שלש נשורת לריקות ושוב כתב שמכל שלה ריוח יסי׳ לו שמשה שרשקעכמו וכשהם שדיש ושניע נפי׳ רשיע שקיע ידוקק כשטתן לו חלק נשיחת נוסף לו שוחר נחריסות וכשן לין לו חלק שלא נריוח ולינם ככרי לחדשמע דשמשי קשניד וכן שה שהשלחם רלי׳ לזה שניע עיע קיע נוכלה וכו׳

דשמיע וחיזק נוסף לחריקה וכו׳ יפה שקשקה ודברך כשרים:

אבל ידעה גם ידעה כי לכי מוקך ידי שדברים שלו חם כשה שכים לשר כשמע נודעתי שמדי ולא שמעתי לשום לדש נשכיי קבלשת משעם זקכים, לך לכי עניו שם רוצים לשמוך על שמר שכירים ולשי יוהר יש לשם לשמוך שמיכה נכל כחם על החדש שבחל נשקים שרש חשסיע שקשה זליל כמו שכחשב נשפתי דברי חיים חשם כי לא לשיחיו עד חשה לשל מוצה לשרוכים שי לשמוכים, ושוכן משוכים, יברכך שנרכה כהכים, ושנלה יעיך נשוב וכשניעים עדי יקלה כי עשיחו חולך חשים, כשמעך ושמש רגך השלחן דומים נשחנה:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ח

מילים חוקמ יום כי לקי ויקחל תרשיל לפיק:

שוב״ם להחוזי הרבי החוסבלו, מלא שלג, חעדכי השלבי כמרים יעקב דזיכמר כי מליקיעם:

מבחבו הכעים קבלתי בזמן ולא הסנחתיו מחזק כמה טעמים ולי משם כי רבו הסרדות יותר מלאר טילתי שלח כפי שה בשוע נריאות גופי וכמי די׳ יחזקנו ויעלנו לשרותו ולעבודתו לך נשנוע זו הנ״ע מכחב לזדיין דפה ממט ויקום עוד שפעם להניע לו לכן חמרתי הכבי להניע לך רק נקלים:

אשר שלל ניקרחל שקבר רימים מעבריס ריש מיהלבנר לשר מחשקק נרימים ולוקח קך שה מכל שדם ושם כשנר לחזה דבר נרימים מחזיק המיהלבנר לחקנו לך שם לרך פועלים לרך ניקרחל ליתן שכר פועלים שם שרי לחקן סרימים נשנה:

ג״ל שפוע כיון שודלי גוף השחיקם נשנה שוא נדבר חיתר דיסיים שהמיהלבנר טעל חלקו מגוף השיוות שקשה שקוחן נרימים וחייבו כחריקים וגם דרך כל העולם שם נחוכן זזה לריכה לחקר שקום שרלים עין לחיב גם נחיקן הרימים לין לחקר שעשה זה שדיבל דהמיהלבנר לדעתי דכשפי שחקטו שקניל חלקו וגם שרלים עין לריכה ושה נכך שניקרחל שקלם לפועלים לין זה כשעמד פועל נידים שקין שהלחכה שוקלם כלל על יקרחל רק על המיהלבנר רק ניקרחל שחחייב עלשו נשכר הפועלים עבור שרשה המיהלבנר ועוד כיון שים למיהל:שר חלק נפירות הרימים לה יכיח שלחקנו גם נעכיח של יקרחל נשניל חלקו ושחילה שכרי שוחר וכשרים הרין קוף פיק דעיז נעכרים ויקרחל שים לשם שרקן נשוחשות חיל ועוד שעכרים זה לה יסי׳ כשכע נשניל יקרחל שלחשם לוחו נשנה וכיון שקוף קוף שרקן זה נשנה יחשו לוחו וכרי לין שקום לחקר שכרו וכרי עיים וכן שעלה דניע לוחם כי׳ רשיו קיים דנחשה של יקרחל ועכרים נשוחשות חשי׳ לה שחטו נשחילה לין חיקר שחשה שניחה נחשה כיון שים לגבי חלק גו ושכיח של יקרחל

עמרם עיים ויש לעיין זזה שיע נלוחם לי שפוע שחוא שוחר:

ואשר שלל עוד ניקרחל שים לו וירשקחרו ונשנה. שתן לעכרים שקקה שעשה קך [ושעלתו כחב שלא נדקדוק שמשלם לו קך שה דלחיב שרי כשעמד פועל נידים] שם שוחר ליתן שקקה גם נשנה, שכח גוף היחר זה שנע שדין שכם שנקוף כי׳ רשיד חוזל שפוקפן יש׳׳י חכיים לוחם כי׳ כיים שמוג שהירעקסרחשר יקרחל

שמכר סין קוף לכברי עיים ולח נדולי לקר למכר לו נשנה שלא לחני למה שחשבין היכר נלחם לוקח שנרי חלק שנרי מריוח עיע זה שם עמשה עמו עכק זה מעים לחבל נשנה זה נשחל לקר שמוס שקה ושמכר ושמוס שמלוח חשלין נפי׳ עיז וגם קשה לומר לחרשתי דשמשי שניד לכן לשמשיד לקור רש לשלריך נזה נרולי ושלשול לחבל לין חשון שקכים ולא רלימי לשכב יוחר לכן יסי׳ נזה שלום מדיוט:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ט

מילים ני לישמלו יום סי לפי נשלה חרחיד לפיק:

שפע נרכה וחשלחה לכנוד ידידי חרבני חחרון ושמן הכניד כמרים שמה שמוחל שמשרן כי היוקב נקיק שמרעשמם:

אדרי דרימה שלוחו שמוב נחתי לשמיע על חמר חרחה נפי כחיק לא יכשה נחם חשי׳ עיי לחרים ושחל שמכילחה ושקי רשניין נרישוקי חושם שם לחרי׳ שחרחל חוא שלמו שחשר ושם שמעשי מוכר עשוש נשיע ושם לחרי׳ ככרי ליכח רק שנוח ושי׳ ני סיקי רשי׳ נשם שמיע. וכחב נפי׳ חכיל דשכחחה שמשה חשמלה שלחכה ושלוה לחניזו לעשוח עמו דשליה לשו בר חיוח דשכים שמשלו שלחכה פשוטי׳ ושם שליה לרימ כשנוחר ניע יוד ושיכ שמלה עשה כולה ושיב חדשי׳ לי עשי׳ נים שליר קי׳ ה׳ דככזיב גם שמלה שמוד דשכיים נוסו לו שה ולא עשה שלחכם שליוח. ושוב כחב דשכחחה נגדול שלוה לפי נדול פי קשן לעשוח שלחכה שחשליה שחור לעשוח שלחכה ושים ני קפיקה דשר לשוחרת כיון דשסשק על נוסו שם שחיב לקיים החורם ושיכ גם עיז יש פי שם שחיב לקיים דין זה דפי חורם לשוחרת וכשים שכי קדושין קיב ושים זזה שלשרים כיון דשליה לשו בר חיוח על פי אבל שלה לשור לעשוח נדול ושחלה שחוח נדול לשור לעשוה חשוח ושוח שלה נשי נם חשי׳ שסכי דשחה דשרי חיים חשם כי לא לשיחיו עד חשה לשל מוצה לשרוכים שי לשמוכים, ושוכן משוכים, יברכך שנרכה כהכים, ושנלה יעיך נשוב וכשניעים עדי יקלה כי עשיחו חולך חמים, כשמעך ושמש רגך השלחן דומים נשחנה:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ח

מילים חוקמ יום סי לפי ויקחל תרשיל לפיק:

שוב״ם להחוזי הרבי החוסבלו, מלא שלג, חעדכי השלבי כמרים יעקב דזיכמר כי מליקיעם:

מבחבו הכעים קבלתי בזמן ולא הסנחתיו מחזק כמה טעמים ולי משם כי רבו הסרדות יותר מלאר טילתי שלח כפי שה בשוע נריאות גופי וכמי די׳ יחזקנו ויעלנו לשרותו ולעבודתו לך נשנוע זו הנ״ע מכחב לזדיין דפה ממט ויקום עוד שפעם להניע לו לכן חמרתי הכבי להניע לך רק נקלים:

אשר שלל ניקרחל שקבר רימים מעבריס ריש מיהלבנר לשר מחשקק נרימים ולוקח קך שה מכל שדם ושם כשנר לחזה דבר נרימים מחזיק המיהלבנר לחקנו לך שם לרך פועלים לרך ניקרחל ליתן שכר פועלים שם שרי לחקן סרימים נשנה:

ג״ל שפוע כיון שודלי גוף השחיקם נשנה שוא נדבר חיתר דיסיים שהמיהלבנר טעל חלקו מגוף השיוות שקשה שקוחן נרימים וחייבו כחריקים וגם דרך כל העולם שם נחוכן זזה לריכה לחקר שקום שרלים עין לחיב גם נחיקן הרימים לין לחקר שעשה זה שדיבל דהמיהלבנר לדעתי דכשפי שחקטו שקניל חלקו וגם שרלים עין לריכה ושה נכך שניקרחל שקלם לפועלים לין זה כשעמד פועל נידים שקין שהלחכה שוקלם כלל על יקרחל רק על המיהלבנר רק ניקרחל שחחייב עלשו נשכר הפועלים עבור שרשה המיהלבנר ועוד כיון שים למיהל:שר חלק נפירות הרימים לה יכיח שלחקנו גם נעכיח של יקרחל נשניל חלקו ושחילה שכרי שוחר וכשרים הרין קוף פיק דעיז נעכרים ויקרחל שים לשם שרקן נשוחשות חיל ועוד שעכרים זה לה יסי׳ כשכע נשניל יקרחל שלחשם לוחו נשנה וכיון שקוף קוף שרקן זה נשנה יחשו לוחו וכרי לין שקום לחקר שכרו וכרי עיים וכן שעלה דניע לוחם כי׳ רשיו קיים דנחשה של יקרחל ועכרים נשוחשות חשי׳ לה שחטו נשחילה לין חיקר שחשה שניחה נחשה כיון שים לגבי חלק גו ושכיח של יקרחל

עמרם עיים ויש לעיין זזה שיע נלוחם לי שפוע שחוא שוחר:

ואשר שלל עוד ניקרחל שים לו וירשקחרו ונשנה. שתן לעכרים שקקה שעשה קך [ושעלתו כחב שלא נדקדוק שמשלם לו קך שה דלחיב שרי כשעמד פועל נידים] שם שוחר ליתן שקקה גם נשנה, שכח גוף היחר זה שנע שדין שכם שנקוף כי׳ רשיד חוזל שפוקפן יש׳׳י חכיים לוחם כי׳ כיים שמוג שהירעקסרחשר יקרחל

שמכר סין קוף לכברי עיים ולח נדולי לקר למכר לו נשנה שלא לחני למה שחשבין היכר נלחם לוקח שנרי חלק שנרי מריוח עיע זה שם עמשה עמו עכק זה מעים לחבל נשנה זה נשחל לקר שמוס שקה ושמכר ושמוס שמלוח חשלין נפי׳ עיז וגם קשה לומר לחרשתי דשמשי שניד לכן לשמשיד לקור רש לשלריך נזה נרולי ושלשול לחבל לין חשון שקכים ולא רלימי לשכב יוחר לכן יסי׳ נזה שלום מדיוט:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ז

מילים ני לישמלו ד׳ לפי נשחקק נשמעשים לפיק

שוב״ם להלשידי שחשת ושניע שרש שמלוחים חרש, זך ושקי, כמרים מי לשדקיק מי:

אחדשה״ם לחדיעך כי קבלתי מכחבך ועל קומיתך יש לי שריתי דברים ליבל לין הזמן והשקום מקכים לחי בזה וגם שסשרים לינם מוכנים לידי ועל דבר שנקשו שכי ניע נעלי שדום מחעשה לשם שמר מכירם לעשוד עשודשם- גם נשנה ולא מצא לשם יפה עשים ולשמר חילך ועיד שנקשו שרש.... כי. ומשן לשם ושלשת הטשה ממט ולשר שקשה שכתב שהכבדי יסי׳ שלש נשורת לריקות ושוב כתב שמכל שלה ריוח יסי׳ לו שמשה שרשקעכמו וכשהם שדיש ושניע נפי׳ רשיע שקיע ידוקק כשטתן לו חלק שלא נריוח ולינם ככרי לחדשמע דשמשי קשניד וכן שה שהשלחם רלי׳ לזה שניע עיע קיע נוכלה וכו׳

דשמיע וחיזק נוסף לחריקה וכו׳ יפה שקשקה ודברך כשרים:

אבל ידעה גם ידעה כי לכי מוקך ידי שדברים שלו חם כשה שכים לשר כשמע נודעתי שמדי ולא שמעתי לשום לדש נשכיי קבלשת משעם זקכים, לך לכי עניו שם רוצים לשמוך על שמר שכירים ולשי יוהר יש לשם לשמוך שמיכה נכל כחם על החדש שבחל נשקים שרש חשסיע שקשה זליל כמו שכחשב נשפתי דברי חיים חשם כי לא לשיחיו עד חשה לשל מוצה לשרוכים שי לשמוכים, ושוכן משוכים, יברכך שנרכה כהכים, ושנלה יעיך נשוב וכשניעים עדי יקלה כי עשיחו חולך חמים, כשמעך ושמש רגך השלחן דומים נשחנה:

עמרם שקי נלוחם נקיק שכיל.

תשובה פ״ח

מילים חוקמ יום סי לפי ויקחל תרשיל לפיק:

שוב״ם להחוזי הרבי החוסבלו, מלא שלג, חעדכי השלבי כמרים יעקב דזיכמר כי מליקיעם:

מבחבו הכעים קבלתי בזמן ולא הסנחתיו מחזק כמה טעמים ולי משם כי רבו הסרדות יותר מלאר טילתי שלח כפי שה בשוע נריאות גופי וכמי די׳ יחזקנו ויעלנו לשרותו ולעבודתו לך נשנוע זו הנ״ע מכחב לזדיין דפה ממט ויקום עוד שפעם להניע לו לכן חמרתי הכבי להניע לך רק נקלים:

אשר שלל ניקרחל שקבר רימים מעבריס ריש מיהלבנר לשר מחשקק נרימים ולוקח קך שה מכל שדם ושם כשנר לחזה דבר נרימים מחזיק המיהלבנר לחקנו לך שם לרך פועלים לרך ניקרחל ליתן שכר פועלים שם שרי לחקן סרימים נשנה:

ג״ל שפוע כיון שודלי גוף השחיקם נשנה שוא נדבר חיתר דיסיים שהמיהלבנר טעל חלקו מגוף השיוות שקשה שקוחן נרימים וחייבו כחריקים וגם דרך כל העולם שם נחוכן זזה לריכה לחקר שקום שרלים עין לחיב גם נחיקן הרימים לין לחקר שעשה זה שדיבל דהמיהלבנר לדעתי דכשפי שחקטו שקניל חלקו וגם שרלים עין לריכה ושה נכך שניקרחל שקלם לפועלים לין זה כשעמד פועל נידים שקין שהלחכה שוקלם כלל על יקרחל רק על המיהלבנר רק ניקרחל שחחייב עלשו נשכר הפועלים עבור שרשה המיהלבנר ועוד כיון שים למיהל:שר חלק נפירות הרימים לה יכיח שלחקנו גם נעכיח של יקרחל נשניל חלקו ושחילה שכרי שוחר וכשרים הרין קוף פיק דעיז נעכרים ויקרחל שים לשם שרקן נשוחשות חיל ועוד שעכרים זה לה יסי׳ כשכע נשניל יקרחל שלחשם לוחו נשנה וכיון שקוף קוף שרקן זה נשנה יחשו לוחו וכרי לין שקום לחקר שכרו וכרי עיים וכן שעלה דניע לוחם כי׳ רשיו קיים דנחשה של יקרחל ועכרים נשוחשות חשי׳ לה שחטו נשחילה לין חיקר שחשה שניחה נחשה כיון שים לגבי חלק גו ושכיח של יקרחל

עמרם עיים ויש לעיין זזה שיע נלוחם לי שפוע שחוא שוחר:

ואשר שלל עוד ניקרחל שים לו וירשקחרו ונשנה. שתן לעכרים שקקה שעשה קך [ושעלתו כחב שלא נדקדוק שמשלם לו קך שה דלחיב שרי כשעמד פועל נידים] שם שוחר ליתן שקקה גם נשנה, שכח גוף היחר זה שנע שדין שכם שנקוף כי׳ רשיד חוזל שפוקפן יש׳׳י חכיים לוחם כי׳ כיים שמוג שהירעקסרחשר יקרחל

כשרי ועי' נקיק ד"ם כשר לי ד"ם כשר שלם ולשי יחזר לחדש שלים דקצביד ממעם ולא מכלה דישראל נכלמא ועי' מציעא קי' סלים סקיי. ולחם דקיל למקצן בחמם ומצד לף דלקמיי לגבת ופ"ק דבני סרא וכי מיע כיון דמכלה עציד עבירם מיבי נדים חיינ ומכלים לתי בר מיב ממון הוא ולימא רק מכלתן לחד מסיר חיינ מכלה ועי' מכני דמלים בר מיב ממון הוא. ולימא ג"כ ניסרחל כיון דלתי בר מיבא מסים נרומה כלל רק מסים לעיע לף דמ"ד דבני הרב וכי ומלים לחדמי דכמם" מצ"ד מיע לתי בר עוכם הוא מסים נרומה ומסיר חיינ המכלה. אבל נכהן דשוי בר מיבא על נרומם כמקדמה לעלמי כיי דכמקדמה לכהן לחר לי עמה הוא כל מעבירה לאבל חלי עבירה עמה ורחי לעכם מסים ליקוי נרומה לכהן וכמציל כמל דלמי נמלים מלה דהני כלו עמה המכלה כל המלה מיע גם המלים עמה מלה ויכול לנרך ד"ם חפ" ולחר דלמיע עמה המכלה מיע גם המלים עמה עבירה ורחי בר מיבא וכיון דמלים רחי לחלי עוכם ממילא לין המכלה רחי רק לחלי עוכם ומחילה מכיכם מעורי" כמו מחמרי נציק מ' הכיל כופר מלם לחר ליחמת ולא חלי ספר וכן גילוי רחמוכ דלמלריע מה"ם ומי' מני' הכיל ק' ע"ם עיי ומיי מדרכי קלח בדרך זה ומא מי מלי נין דברים לחני ומיוסב כל קומ" הכיל. ולפיי ים להלריך דברי כתים הכיל דמיכי דלין המלים מסים שם עבירה עכשיו כיון דנופו כח ממלוכה מלימים לף דשלי בר מיבא נמקיל לה מקי בר מיבא ולחים:

ואשר לחכי לחזק לי ב"ב קומ" דמנין הכיל הוא דבר חדש עפ"י מה שהביאו החחרוני נשם ריענ"ל דלף נמקח וממכר נשבח ורוים הוא רק לימור דרבנן מסום שמא יכתיב ומי' דסי' ב"ה ל"ן וכיון מיע זה ב"ש דוקא נשבח ומתן שהוא נחקרלי נעלמא לבל לעכום מיע נקניעה לף נדבר שלינ מלוכה לסור מהים שמחי מסום לכל מיע ומכי' החכם שמוחה והחכוי מקף וכדומה ועי" דמנין נחומם פ' לחור נפסוק יהי' לכם שנחון שהחיך נעלמא ונוינ לעכום לכבי שנם לכום לכבי נחקרלי נעלמא נשבח ורוינ לעכום מלוכה לבל סיבי כל לי מיכרחל נכל שנם ורוינ עוכה כל המלוכות נקצוע עי ככבי שליהו ומיכרחל מלוהו לעכום זהו ליקוי חורם מקרא דכל מלוכה לא יעכה נהם שלא יעכה עי' לחבי" וכדיכם מכילתא ולחים. ובזה יונן ד"ה דלמיכה לכבי שנום חפ" נחקרלי דנזרו רבנן לחנו נקניעה וכמנו לקרא של ודבר דבר עי' רב"י עי' ע"י:

ובהכי לים דבני מיכ קומ" דמיע שכחב שם לחקור מרחן של יכרחל שחכיריהו לעכרים לחשם נשבח מכום מרחים עין לף שלין לחרים יהעים שמוקק רק הסכבי מכום כל מקום שלקרו חכמי מכום מיע חפ" נחים לחקור ולף דלחיקור דרבנן ליל הא מיע מלוכה יכרחל עי' גוי הוא מהים כקמיע נשם מכילתא ונחוקי שבח ריש קיבן דמיע חשם עליו אלא כלכה דוחשם ניכרחל דלחיכה לכבי רק שנום ודלא כמכילתא עי"ש, ולפמיים לים דהשם לעכום מלוכה במרחן נקניעות בכל שבח בסיר הי' ליקוי חורה וכקמיע ומכילתא והא דהני רק שנות הייט נחקרלי ולין כלן מחלוקת:

וביוצא בזה מיבמי לעכין לין מבטלין ליקוי לכתחילה לחפ" להקונרי" ללין מבטלין ליקוי הוא רק מדרבנן הייט דוקא לבטל נחקרלי נעלמא לבל לבטל נקניעות כל ליקורי" ולחי לחקור מהים, ובזה מיושב מה שקשי' עליהם הרחשוני" מהא דחלין ליה דקאמר זרוע נבילה מידם הוא דבכהים כולה לין מבטלי" ליקוי לכתחילה והכא מבטלין ולפיהם לין מידום דהא מהים בכיע מבטלין וכן מהא דקידושין כיז ע"ש דחמר רבא לא לחמרי חורם שלח לחקלה ושא בעל הוא ומהים מבטלין לכתחילה, ולפמיים ליים דהשם לבטל לכתחילה נקניעות כל זרוע נבילה וכן כל מעולחת נלפורי מלידע זה ולחי ליקוי מהים גם לדידהו רק נחקרלי הוא מדרבנן:

ובהכי ים ליישב קומ" רחשוני נקוכה פ' דמכי נשחנגן וע"י רפ" וחקי רחשוני הא לין מבטלין ליקוי לכתחילה, ולפי החמור יל דהא דחקרו רבנן לבטל ליקוי לכתחילה חפ" נחקרלי הייט משום גדרים שמא יבא לבטל גם נקניעות כדי להחיר החיקור חבל נכבך שקול לין חשם מיבטל חמיד כך שקול נכבר כדי לעשות קוכח דלחיכה מכלים יעשה כן נקניעות להכי לא גזרו חכמי נחקרלי ומחר לבטל לכתחילה:

ואולי זה כוחם הלנום שהביא המיין לויים ק' מרכיו שכחב דמשם דנעלמא נזה דנזרינן שמא יבא לחחיר כל ליקוי הייט מיבטל כל הליקורי" חם לקוי מסים ככיל חבל הכא נמלוה ליש זה כיון דלמלוה קומין לה יעשה סמלוה נעניינה ולייב נדולי לה יבטל נקניעות כבך שקול נכבר דשל מיבטל לקוי לבטל:

ומה שהקי עליו מהא דק" מרכיט קני" חי דלין מקכלין נכקרי" משום נזירות הקרם לקיים לבעיד דשם החשם מיעשה בדין ריקנור שכבר ומחר ליבא אחם הקרם ניהו ולייב לין לומר שלא יעשה סמלוה נבניינה דשל יעשה מלין כלן מניינה לבל כלן לין החשם מיעשה נדין יבן שמחר נחקרלי מחר גם נקניעות שלא שחכים מיבטל נמעל כדי לחחיר ליקוי חלק מלימרין לה יעשה נהם מלוה ולא יבטל נקניעות זה, ונזה יש שלוש נחילו ומסיכלו, כנגד לחומר כולו כנשמו וכשם יחידו, הרחשים:

עמרם הק' נלוחם נקיק הכיל:

תשובה צ'

מלים ג' לוריחלו עמיק עקן מי מסכה מרקיל:

שוכ"ם לחרבני המופלג, מלח פלג, כמרים יסרחל כי' מיימלך.
נקיק ב.מחלוה:

מכתבו נשחלחו הגיע מרי נזמנו ומשכי כמה דברי" לח יכולחי להשיב עד היום וכמדומה כבר נשחלחי בזה נסיותי שמה ולא לחמרתי נה לח ליקור ולא היחר כי חלכות שנת חס כשרי" החלוי" נשערים ונחפרים מעם יסחנה הדין וחשולם מיפי" מה שלנם חשן כלשר נביכים רלוני ונחיכיי שמעטו כי נדולי עולם שחחי שחח נכחא הסיחילה כחוזו של מחא וחשולם שחחו כשחחו של חולם לבן יחכם עיכיו נרחטו שלח יבא לירי חקלה ומכשול וחשת חרנים יפ" שלוי נו:

ובניידון דידן בזה כמה שכים פ' חחסת וחשחורים ליכרחל לנדול רק מפני דיומא דשוקל חוא נשבח רולה ליקח שוחף נוי כדי לשחוח החכות נשבח כיל דחוא ליקור נמור, חדל מפני מרחים עין ולף דמעולר נפ" רמיח דנשוחף נוי ליכל מיע כיון דשכל יהדי שים לנרי חלק נו עים היינו דוקא חס שחחלחו קנלו וקני נשוחפות דלח נקרל על שם יכרחל מעולם רק על שם השוחפ". יכרחל ונוי ניחד חבל כלן שכנר נקרל על שם יכרחל כמה שכים ופפיר ליכל מיע שיחמרו שלין לנוי חלק נו רק נשביל יכרחל חוא עושה, והרי חפ" לקולא פסקי נפ" רמ"ג ק"ע דחס השכירם שכה לחר שכה וכחפרסם חדבר וכו' מוחר להשכירם לעכרים וכו' כ"ש הכא לחומרא דכיון שכחפרסם כמה שכים שחוא של יכרחל ונם עכשיו יש לו חלק נו ועוסק נו נימים החול נשוחפות עם הנוי ודלי יחשדוהו שהוא נחוקה מרא קמא והנוי עושה נשביל יכרחל ולימו שיוחף לגל רק שכיר נא נשכרו:

ואפשר לכוכה זו שיכה החחנר נפ" רמיח לשון הרחשוני סיי חשבח חיישן שכחב שחשחחף עם חשכרים נחלכה חו נשוחרים לו ונהנים וכו' והחחנר כחב לו שיכן שוחפי" נחכות נשחרים וכו' חשוה דרחשוני ה"ל לחפשר לפרש דלף פה"י חחכות חחחילה על שם יכרחל רק לחיב שכשחחפו נשחרים שנו שני שרי לכן כחב החחנר שחם שוחפי" נחכות נשחרים כלומר שחחחילה נקרל החכות על שם שכיהם דלח ליכא חיע וכ"ש, והרחשוני לא לקט לו חף זו נקט לו חיישי שוחפי" נחלכה דברי נחחנו דחא לין חלק ליכרחל חבניו נחול שחה שהנוי עושה נשבח ולא יחלקו חלוכה חבכח על יכרחל חעולם פי' חוקי ע"ז כיב דיש לו חלא לפ" שוחפי" נשחרים שליהו נחכות דלא יהי חלוכה פרחסקי" כלל חבל חשבר לחלק יכרחל חבניו נחול ע"י עשקן נשבח שני שרי לו נחכות דחוא פרחסק". שני שרי, ורדעתי שנבי שבחוה ק' רחיים חוה ס' לא כחב כן שבח ק' נבי דוד ע"ש לשעיר כרחם כחים:

ואי שבוש שהביחוחו והרחיון חוא ליים הנוי כחים נחרחים ליק חיים ק' לייב הכה שם לרוחה דחלחה כחב כן חבל נחשה לין הרעבת נפירחוחו כי רניס עוכי כן הפירחוחו ליים לחחי" כדי לשבוד מעשה מפרשנן חחיבות ומיע יהוה לכל שחכחות והשחורים שבה וכל השעק ליכרחל וגם כלן יחשדוהו שחוא הערחה נעלמא, ושד דנבידן מחרחיים חחוחה ס' כן שכל השעק ס' של נוי רק ס' יכרחל כשל חלק השעירים מיוש נשכר חכחי ושם יחקרו לחר שדבר ימלא שחחוחה כן חוא כמו שחיא הפירחוחו חבל נכידן דיקן חס יחקרו לחר שדבר ימלא שחפירחוחו שקר שעכים יש ליכרחל חלק נחכות ושפיר יחשדוהו שכלו שלו והפירחוחו הערחה נעלמא נשביל יכרחל עושה וכעין זה שחלק שרי נפ" רמ"ג:

ועוד דבידון דיקן שכל עלמו ליש שחשחף עם הנוי חלא כדי שיחא החכות פ"שוחפות נשבח שחוא יוחא דקוקא שרי"ח שני לחקור דכוי כקונע מלוכחו נשבח וכחלו שלח לנוי לעשות נשבח:

ועוד דחא לכ"ע נפ" לכחחילה שיחא החכות קדם שחיחוף שרי"

מכר שנה לשכנים לגדר אם שמנו חלם הרגם ומכר יום לי כמנר יום שנתם ליסרחל לגדר ומלן והלי לא יחסו כך דחיב לי יהי ליסרחל רחוחא מיומא דפוקא שטחא נשנתם וחיב והלי לחקור מיומא לשמוחת מגלח החמר:

ואפילו ג־יעגד דעמת הרעגים מסוח דעת האחר קי רעיה מכרו לחקור רק האטרים טומל שכר שנחוח טלם ומשלר חולקי ולם לין מכר שנם יהיב טומל שגרי לגדו שניעים השכר ומולקי שמחר כרחם דחה דוקא לם יום השנה הוא רק כשחר ימים קני נמה שמטל הכרי שניעים השכר לחגל כחן דשנה הוא יומל דשוקא והלי לא קני נזה:

ואפילו ל: עם הרחים דשכרו מוחר ג־יעגד נקנלו שנם ושנה שנם וחלקו כחם הרי כחב דרק נחשקר גדול ים לקחרך עיז

והיב והלי לחקור לשנחים כן לכחחילה להשחחף עיד כן:

וגם לדעת שרין דכשנחיהם עוקקי ניחד כל ימי חחול ונשנה עוקק המכרים לנ־ מוחר לחלוק עמו כל השכר, ניע הרי כחב זה שי טעמי, חדא שנם שהכל יודעי שחנוי קוחף ליכא שנום ניע וכבר כחבנו לעיל דכאן היכא שנום מרחים עין, ושכים שנום דהנו ניעה ג־יעגד של יסרחל עיש והיב והלי לחקור להשחחף לכחחילה לדעחת דיבי, חגל חיל לכל זה והלי לכחחילה לחקור להשחחף נלא אחכי שכן הוא שנום שנמי לכן לשעכיד לין היחר זה ולא השנה זאת ניסרחל וכל שומר שנם מחללו, שכרו שרנה מחד עשי שעלו, ומחכי לו כהלה נלי מלרי, ושלא שלח שערי, ככשם החוחם בשרכה:

עיומס חק, נלוחם נקיק הכיל:

תשובה צ״א

שילים שם מחרע יניח חרכיה לשיק:

נשחשקתי חם הה דחקרי, לשלוח לינרת ניד ככרי נלא קלן ולא קניע ני דוחר נשחת לשיטת הרעגים והוא דעת המאחר קי רעיז חפ־ שיום לי הוא דוקא חם כשחלה ליסרחל חגל חם כשחלה לככרי מוחר חו לים. ואשר חניחי לשפק זה שחם דברי שגיח קי הכיל חשר חכי כוחך נהנשחם חיל שם קיב ואעיב דשחר כלים שרי ליחן לככרי חם יכול לעשות מנעורי חפ־ נלא קלן ולח שעושה חיב נשנה וכי שחי שלח כיח שמוקח כפ־ יסרחל וכיכר מעשה יסרחל יחמרו נשנה כחן לו להולך ולחקור משום מרחים חמין. ובשקשה רחשוכה כשחוממתי על השרחה חיב לפי קניע ני דוחר כמי ליחשר שמח לה יולכחי שמים עד השנה ויחמרו שיסרחל ליחו לילך נשנה:

ועלה נדשחי לומר דלכחורה ים לחלק נשניח על קוס־ שגיח דחה דברי נקי רכיע נשחר כלים חם יכול לעשות מנעורי ולח שחוח עושה חחיב נשנה ליל נה דחדעתי דכשני עניד שפ־ רולה לחחר מלחכה זו חגל כחן שחחשם שמח לה יחלוח נניחו ולטרך לילך חחריו הייכו שים קשק שמח לה יוכל לגמרו נעיש חיב כי עניד נשנה חדעחח דיסרחל עניד ושניר חקור ועי נחרים קקיד ולכחורה פלא על דמיון של שגיח:

אמנם כהיסנחי דקושי שגיח הוא כך כיון דחם נהלי יכול לגמרי קודם השנה הוא חיחר נמור חיב נם חם יש קשק שמח לה יוכל לגמרו חו רק קשק דרכן ולקולח. ועיז ש־ שגיח דכאן חפ־ נהלי יוכל לגמרו קודם השנה יש ליקור חם עושה נשנה משום מרחים עין רק דחעם־כ מוחר לחכו לי קודם השנה ונים שמח לה יגמרו דהוא רק קשק דרכן ולקולח ולכאי שרי נקניע ני דוחר משלים נלא קניע ני דוחר יש קים לחומרת דשמח לה יעשה קודם השנה וחחיל שילה לעשות חולי לה יהי קיפוק ניהו לעשות שלא יחלחו נניחו ומיושב קושי הכיל כמיבן [ואין לחשיע דהוי שם חוכם חד דהל ני שמח לה יוכל לעשות קודם שנה חוקר יוחר מקשק שמח לה יהיה לעשות רשל חם לה יוכל לעשות חסור גם מדיכל דחדעתי דיסרחל עניד וקשק שמח לה יהיה לעשות היה חקור מדיכל ככיל רק משום מרחים עין

ונלחהיב יש לחלק זה כמנוחר נחחרוכים קי קי]:

אמנם מה דקשי לכחורה הוא לפי שי שגיח דחקור משום מרחים עין חיב שם שכי קלן נלא קניע ני דוחר חלא השלם לה ידעו שקלן וכמו דחקרי נקי רמיב קנלטח מרחן וחכור יען שהעולם יחלו נשכיר יום ולא נקנלטח ועכיה ליל דחלי יחלו נקלן דקלילה הוא חדרך כחריסח נשדה וחפי לדעח הנ־ז ני רמיד קיב לדרך דוקא ני דרכים להיחר ולי לחיקור יעיש נחריטח דברין הלא כלן ניכ יש ני דרכים להיחר, קלילה ונחכם כשים שחחבר נקי רמיז קיד וחיב ליכא עיב:

אך לפיז קיל חיב חף נלא קלן יחא מוחר שהעולם יחלו נקלילה ונחכם וחחיכח לרחעיש וקיעטו נקי רמיד דחקרי קנלטח שדה מקום דלא חמרי חריסחי קעניד רק חם החמח כן חגל חם לה קלן יש לחקם קיחם לחפי דלא חמרי קיחלו נקלילה רק חם החמח כן חגל חם לה קלן יש לחקם קיחם לחפי

שחמח לגל לנ־ שחולקים וקנרי דגם קנלטח שחחר נשדה מקום שיחלו נשקר נחרקים חיב קיב יחא שחחר נלא קלן קיחלו נשקר נקלילה ונחכם ולל דחחוקרי כלן חפ־ קיום רחקון שחל שי שרחנים וחגל לשדחה נשי רחיד. חחכם ליע נעיני עדוע לה שבילח רחי מכלן כגד דעת שחולקי:

אך כיל קנרח לחלק נשלמל שם חם יודע לשם שחיב לרשים יש עוד דרך חיסר נקנלטח חם יחיב שלמח קיחל קנלטח עם מוב לגל כלן לה יודע שלמח שחיב חולך נחכם וגם לה קלן שפיר יש לחקור נדנר לה שחכי שיחלו נשקר ועריין ליע:

אמנם עם דקיל על חי מגיח שלקור מפני קיע כיון שכיכר מקשה יסרחל מקום שחוח כחב יהו לפעים מגיח לעיל קי רעיה קיע וקיע דנשלים ליכא ניע רק חם מקורקס שהשלכה חיח של יסרחל וגם שנשנים השלכה נשקש חגל חם חשר חי שלגו שכי שלים חין כלן ניע קי נשחשקיק ושוקי שנה ניחור שרנרים נלוחך חיב חיב חף שכיכר כשי יסרחל לים חלא כשו חם משורקס שהוח שלכה היסרחל לגל שריין לימ שקום השלכה נפריסקי דלשה שלינרת כקשוח כם הריס לעין כל:

לכן חי כיל לוחר שהשרלים עין הוח שלוחו קינוח שלינרת ליהו חייבו לחיים שקשלה לו יהשרחו ולרידי שפיר חי שלחכה פריסקי כיון שלו חודע עכיה שהשלכה ושביה נעי כשי יסרחל דוקא דלליב לים יחוע שהשלכה חוא דשמח השכרי שלך וכשב שעלמו [ואין לרחוח חלא לליע חזה לשמר שהשכרי שלך וכשב שעלמו זיל לשקשר שלא יחיין לשמעשו ושי, נמניח קי רמיד קיז נ־יקוב שכיכרה רמיל שלא יחיין לשמעשו ושי, נמניח קי רמיד קיז נ־יקוב שכיכרה רמיל משם לקי רמיב ודיק]:

ולפיז יחיח מזה דין שדם דדוקא חם שלוח ליסרחל יש קיע לגל חם לשנח לנכרי כיון שכל קיע הוא רק משום שמי שכשלה ליהו יהשרחו וכנר שנוחר נקי רמיד דנכרי ליע קיע חיב שוחר לעלות ושנר שנוחר נקי רמיד דנכרי ליע קיע חיב שוחר לעלות

לו חפ־ לה קלן ושפ־ לה קניע ני דוחר:

ובזה חמוחי רחיחי חור לייבב דברי המגיח נשקיב שם־ דברי השחבר שיניע לנים שסמוך לחומה לעיר שיע חיב שכשחלה שם כלומר לנים ולשון דלא כנ־י דחל־ שיחלה שם חני דוחר וחוא פלא דלמה נלא קניע ני דוחר חי־פ־ שלא יחלחו הא יקשי נניחו וכלן חל־י לקולא שני דוחר חוא שם וכבר עמד בזה נשחשקיק שם. ולשמים לקיע דלגיל קלי שכשחלה ליסרחל רש קיע שפיר לחקור דחיכא קיק לחיקורא שמח לה ילה לעשות ולילך עד שנה וחגיל שחוח ילה לגמרו חולי לה יוכל שלא יחלחו נניחו כגיל שחשיב נקניע ני דוחר שליב שלין שחיגרת רק לני דוחר וחוא ככרי ליכא קיע כלל כשגיל וחיב חם יכול לעשותו קודם שנה חף חם עושה נשנה לין כלן קוס לקור ולכא רק קשק חחר שמח לה יוכל לעשותו קודם שנה שני דוחר לה יהי שם וחיב חרי רק קשק דרכן ולקולח וכגיל:

עמרם קיק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה צ״ב

שילים ני חופחלו לי ויחי חרחיב לשיק:

שלום ונרכה, מלוקי שמערכה, לחיים ידידי ורב חניני, הרב חגדול מוכחר נשמוחים, גן הדקים, כשיח מיים מרחי לקוו כי כחור נהיר נקיק שעטלחוועטל יליו:

אחדשית וכו׳ מה שעמד על דברי מהרשיל שנחוש, נשנה דף ד׳ חיים דנשנה שהדניק שם נחכור שמח ס״ דעתו לדחוחה קודם קיעה לידי לקור קקילה ומה שלא דדם שמח שכח החרלה והמה מהרשיל חמחי לה חקי חוש על מחכי דכגל גדול דחקוב חופס נכגל ליע מלחכות וחמחי והא לה חחי לידי חיוב קקילה דהחיים הוא דהחפלה מעלחו חלא שם קלי על שוגג כמה חפוחות קיב ולים כשוגב חחיים:

ולפענ־ד נרחה דנרים ניק פרין ולרישל דמיחיב חחולדה נמקום חב להחרות חחולדה מקום חב דידם וכו׳ וחיכן שם־ חחי דחכו שמחרן[ך] דחי דהוי נמשכן קרי לי׳ חב ולרין להחרות החולדה לשמח עיש ועי׳ חריכות נמהרשיל שם עכיש כיל דחם לרין להחרות לשמח ושם מחרח נחב לשם החולדה שעור חח פי הגמי חך דהוי נמשכן חפיני קרי לי׳ חב לרין להחרותו לשמח. ולפיז כזי חא דחכי מכיכח נשרק כלל נדול חוא לעכין חיוב חפוחה כדחמרי׳ נגמי שם קיע חא דקרי לחו חפוח לרישל חייכו מקום לרין להחרות לקוש שם חב נחב עכיש. וי חפ־ נחולדה וחיב שפ־ חסרשיל חין חקוב חופס לחב שא לה מכשחה נחולדה וחיב החיים דהוי החיים וחיים:

ואמנם חפי למאי דקיי־ל דלה כרישל דשנור נחולדה נמקום חב ומשיש קרי לחו חפוח כמנוחר ניק שם. קיע שקי שמרשיל שפיר דברי נרייחא שלימים שכיש נשנה דף קכיד שמחלל חת שנחה

בזיר מחייב על שגגתו חמאת חייבי על זדונו קרקע ומקדש מחבי דכלכל נדול לית הניא ליתא נאנשו מלאכות דחייב על שגגתו חמאת מה לן בזדונו קרקע מקום שחייב ותכייח יש לא לחר דשגגתו חמאת וזדונו קרקע ולמה ליתני בי שגגתו ר עיא דפליג לחמי נריעתא כשיש תוכ קדים מה. עיא מה נם ליתני בי ליתי חייב רק על חמאת אשן קרקע וכשיש תוכ שכיל דלא פליג לחמבי דכלכל נדול והקדש מה ליכא שוד לחת דליכ חייב קרקע מקום שחייב דחייב לחטא ולין לומר דשלי דליכ חייב על לחת דחבי ליתי בי נחמת חייב לחטא חדא דשה קטיל דשה לייב לים שכלחה. ושוד דליכ שם קטיל נדייחא שם שולין ושכיב שגוב חייב חמלת נאחד עשם כרם ובקקל דשה מאכל דלא מקשי עיא חמלת שה לחטא חוא לחטא וכיכל. ובזה שכי ירידו שחטאם נרוח נרכום:

עמרם חיק נלוחם נקיק שכיל:

תשובה צ"נ

מילים בי לחיפלגו לפי גם נרוך יהי מרפיא לפיך:

אלפי מבוחים, מנגחי מרוחים, לידידי יוסף נאנגא החכמוני, עמיק רמוני, שרגני שחרף ושפתן, ורוח לו כלגנתן, שמו יתן, כשרים שמח כי שפטין:

יקרת מכחבו חכגיס נא לידי בחמר וסיימי מרוב נטרדות שוטח ומשולשות לחר מכחובי מנוח נמודיים חשוחה. ומל דבר שערתו על דברת חוכ דעקיא נשכניות שנם חוח פיע דיס וחלוחים כחב וחייב קדילת לס שהרו בו קודס שהדיק וכו' חוכ שנם דף ד' עיא דיס קודס שינא וכחב ידידי דכלחה ודבריו בשקר דחוכ כחבו שחה על מהכי דחכה ומעלם ממנו דברי מחרמיא שם שחקר לחתי לה חקשו לחחכמי דכלכל נדול דחקיב חוכם כנכלל ניל מלחכות ולחתי חת לה לחני לידי חיוב שקלים דחתים חוא ומי דנלה שדיק שם נחכול כי שכח מליכו לחשכוחי חוכם לחדי דחרי חחרחם חלי. ולשעכיד לה כשלם ממנו דחרי נשנה עיד עיא פריך שנק מכח דיקן קממרי דחרי נשקבן ושקבו חוכם ושקבי חכח דיקן קידולי דשם דשכיחת חוא לחדיק נחסר ולין כחב מחרמיא דמליכו לחשכוחי חוכם שלה שדיק חת נלה שדיק ליכ קידולי דשם דשכיחת חלה דחת לין דעכים חשבר לרחוק ולינא כן ולשכי ניחת לפו לחוכי להקשו על דנניא חכל למה שחי חוכ' נאדיק כן ולשכי שחרחם ודחי חו לה לרכי לרחוק זה ולחרי דחנייא חוכם כקידולי דשם נאדיק נחכול וכחי חוכ':

ומידי עברי נדנרו לחיתי שכחקשם דמלשן חוכ' משעא דוקא כיון דלה חי' נדשחו לדוכו ונס מחוכר משכם וחת מדקיימו חוכ' וכן נשנוחם שלה חוכל ככר זו חס חוכל זו וכו' משעא דנשנוחם שלה חוכל ככר זו חס לה חוכל ככר זו למחר ומכלי לחי' ולה מכלי לחכלי לחכלי דלוקח דלה חו' שחים כיון שחוא מחוכר משכם לחכול החלי וחת נזה ניים דלה חי' נדשחו לחכלו לחדרנים כרחם דמקבל עלמו לחכלו וקוכם עלמו שחס לה יחכלה חקור נככר זו לחכלו חיב משעא דמחוכר משכם לחד משכיים דלה חו שחים. ולשעכיד לקיים ולחקדי דמחרמיל נשנה ד' עמד על דנרי חוכ' שם שכחנו ומה שלה דים שמל שכח שחרחם שחוא שכם יחר ולשעכיד כוכחם למיים חוכ' כחיבות ניב דיים כחי דלים שחים חלה חס נם למוחרם חוא ס' וכלן כיון שלה דיים חרי חזי דלמוחרם לה חי' קפק מידרכה קודם שחלפה וחיב ליים שחים לזה כחנו דלמכר נשנוח שחדיק חיך כדי דיבור של שחרחם נם למוחרם חי' קפק חו חפ' ולחי מידרכה קודם שחלפה ומה שלה דים שמל שכח שחרחם. וכשה מיים חוכ' דחלי לה חי' נדשחו לדחום קודם חפ' לריך ניחור חיך חוא ולחי חנל הטעם כי לין לוקי' לחיב שחרו זו וקיבל שחרחם עי' למיים מיב שכחדרין חיב ומס פחי חיב ומשרים כיון שמחוכר משכם לפטרו לה יהי שחים נם למוחרם דולחי לה חי' חז נדשחו לעשות משכם ולרחום קודם חפ' לחליב לה חי' מקבל שחרחם ועי' פרי כחוגות כיב עיא חוכ' חנא ופרי ניטין ייז חנל נמחוכר משכם למיוחד כגון שלה חוכל זו חס חוכל זו חו שחים דלריך שחרחם נשטח מכילה לחי' ועי' רשי' חוכ' שנועות כיח ולח מדיין לה עניד שים לחי' עד שיעשה עוד משכם וילכל שחלחי חס נשטח מכילה שחלחי לה מחני שחרחם למפרע עיש ופיין נשנועה שלה חוכל זו חס לה ל'כל זו מחי דשטח שכשניג חי' נדשחו לחכלו וכמיים חוכ' דעקיא חנל נשטח שחרחם כיון דמחוכר משכם עלמו ושוח קיבל שחרחם ולחי לה חי' נדשחו לחכול שחלחי דחליב למה קיבל שחרחם ולקיים:

ומה שחקר עוד שם דכחי דלה חו שחים משום דמוקמי' לי' לחזקתו שחוא עכשיו חו משום דחזי' נחיב ניים לה מלקי' ולה קשלי' לי' עד שיעבר שיעבר הדבר שי' חוכ' מכוח עיא ניב דיים נמלי חוכ' ניטין ניב דיים ושקשרינהו ושוכ' כדם חיו דיים רי'. מלחתי שמוכי לדבריו

תמי׳ אין מיחם להיחשיב ומפיר גם כאן כמפיסה ולקמ״ל:

ובפשיטות יל״ע על מקומי׳ דמקיל הכל לשבולם נעלמת ממחכי׳ עד מיסגרר לאכל נבלן קודר דלמרי׳ נמקחדרין קיל לאו לאו גן קודר ומוחזק על מחלוקו נסרג על סם קיפו מהרג לתרם פורם יעוזם זכאי ואל יעזם מיב כדאמרינן מקחדרין מיב בזה לין ממחכי׳ עד מיסגרר ומרחם לאחו עני הוב כדי מיעזה זכאי, ובזה מכני מחסם בנרכם סחלם על מרחמה, יבאך פ׳ לאחו ואם ניקו, ורמין לו פרקמה, נכסוד ומעמי, עד בילה רגלי מנבי, כמפני וכפני ידידו הזקרים ומלוס פוריה נאסנם:

ממרם יאך נלוחם נקיק מכיל.

תשובה ציד

מילים ג׳ חרפתלו ג׳ נמדבר הרכיו לפיק:

הדרישו, לאחוי נלוס, ידיכים הרב הגאון המפורסם, מויב, מפמחו זך ומקי, כקבים עזים יודע ניב כי לחברקיק קעמיסחלי:

עיד הקומי׳ נפיק פנם ליד. חכם לפני כמה פניומיו כי לי ניב הב חניני הרבני מסביד הגדול נחרי מרים מפם פמוחל פמעמן כי מפערעפם דבר זה נפם ידידי פרוש כי ואפמיק לו מפיב חלין: **היום** קבלמי יקרם מכחבו ואפר הניח לנו מעם לרי קומי׳ מרב גדול מי נגמי פנם ליד מיב דקחמר מפילין חוזו לומר שני ימים למחי הלכחא לרים ברי דרי לענין טומחם כדחנן וכי וקפם לחלי נרחם שני ניפנים מניח המחח המוק הנחח על הפי שמח ניפנים חוח מן היום ומן הלילה ואיל ניי רלטי׳ ומשום קרבן הח יש קיק לטומרו מקרבן שמח ניפנים כולו יום ואפי רק ג׳ ימים ואחיל שליש כולו יום דילמא פרי כולו לילה ואפי ג׳יב רק ג׳ ימים. ומ׳ כיון דעבים שמח חוח פרי קיק נגד חזקה דלא חמות דכבר יצאנו מיז ומיך לענין קרבן חזקה קומר לקיק שפיר לומרים קיק נגד חזקה שמח פרי קיק נגד חזקה דלא חמות דכבר יצאנו מיז ומיך קי

דבה מיק דפרי קיק נגד חזקה הוח חמות דכבר יצאנו מיז ומיך קי

קי דפיכי דלין מחזקה קומר לקיק שפיר לומרים קיק נגד חזקה עיק וכחן נמי לין חזקה וקיק קיפרי׳ זחיז דחח לפי׳ שניפנים כולו יום או כולו לילה נמי שמח זיין:

ועוד דפרי כי חפיך שם דפיכי דיק ג׳ ספיקות מחכי גם נגד חזקה ופרי כלן יק עוד קפק ואחיל דניפנים חוח מן היום ומן הלילה דילמא פרי כל הפני רחוח שלם ניום או שכיפס כולו ופרי רק שני ימים ופני רחוח חו שמח היפה חרחפוה כולם ניום והפני כולה נלילה ולא פרי ניי רלטי׳:

ושלישית על כולו דפרי כחב המלים פיב ממומחה לרעה היא דלא חמיק נספיקא דדיכא חוקמא לחזקה׳ דנפניל שחזקה לא יפחם הדין עיק ופרי מוקי מיא דיק פיב ומיב חיב כלל ד׳ והיכ נפניל חזקה מומחה שלו לא יפחם הדין קיפ׳ ניפנים מן היום ומן הלילה:

ואפנם לפיפם הפוברים דגם נספיקא דדיכא חלי׳ נחר חזקה ע׳ מלים שם ועי׳ רין קידושין ה׳ מיב ופרים כללי קיק כלל ה׳ ליחם לרחי׳ שכיל דלעניין קרבן ליכא חזקה שפרי מפנם שלימה שכיפו נחיב קיק מפחקק לדינם ופירפי׳ שכבר רחם ג׳ רחיות וכו׳ חוכפו ופפיקו ופ״ז מחמי׳ ואמר רבא נגמי לא היפה קפק חוא וכו׳ חלה ודאי חוא ה׳ מחמם פ״ז וכו׳ כיון שמחקק לטומחם קפיקו נעיא ופירפי׳ לים לא חוא דחלי קפיקו וכו׳ ואיכ נחלי חוא ים ה׳ נדיל קפיר חמרים דנפחקק לטומחם שרחם שני רחיים מיב קרבן ודאי מפקק וכיון דנפקק ה׳ מיב קרבן ודאי איכ נקיק חן קפק חב׳ פועל רק שלא לחייבו קרבן ודאי חבל מיא שפיר מחויב חפאם העוף הבאה על הפקק כדפרפי׳ שם נחמת. חלא ניל דחכם שחי כדקחני נמחני׳ שרבלי׳ לדבר ועי׳ נרים זני פיב מיב ולא נפפיקא דדיכא כי הכא חבל לפומרי׳ דנפפיקא דדיכא חלי׳ נחר חזקה כנאחר קפק איב מפי מקק לטומחם:

אבל נגוף הקומי׳ כיל קנרא ישרם דלא מפני קיק חלא חם שני לדדי׳ הפיפר נקיק לקלא חו שני לדדי׳ חפי׳ נקיק לחומרא חיכם קומרי׳ זחיז ויכולי׳ להיות שניפם חמת כגון קפק חין החפיו וחוכל חחפיו שמח נחוכם דחין החפיו וחוכם חיכם קומרי׳ זחיז דיכולי׳ שניפם להיום חמת מפי׳ חין החפיו ונחוכם וחיב יש שני לדדי׳ לחלות פחיפר נחין החפיו ונחוכם חו לענין נכור ס׳ כגר ילדה וחוכל לה ילדה שמח נקינא ילחם דחטומח דשניפם יכולי׳ להיות חמת שכבר ילדה וגם נקינא ילחם דחטומח ושם ג׳ לדדי׳ לחלות פחיפר שכבר ילדה ונקינא ילחם דחטומח וכיולח נזה שם כל קיק חגל כאן שני קפיקות קומרים זחיז דשם ניפנים כולו יום חיפ כולו לילה וכן להיפך שם כולו לילה חיפ כולו יום וליכא שני לדדים לפפרו מקרבן דוחאי חיב כולו יום וכולו לילה וחין כאן רק לד׳ לפפרו שמח כולו יום חו כולו לילה חם לא מקרי קיק וחיב:

ועוד דחיל לומר שמח כולו יום וחכיל כולו לילה דשרי גם לר׳ זם שמח כולו לילה פמרו מקרבן ונרע שפם חוכם חד סוח ומיב לומר שמח כולו יום וחכיל מקלפו מן היום ומקלפו מן הלילה ליב שמ חיל לומר שמח כולו לילה דשרי כגר לחרים ממקלפו מן היום ומקלפו מן הלילה:

אלא לי קמי׳ סח קניל סח ליכא קיק לספרו מקרבן שמח ניפנים כולו מן היום לו כולו מן הלילה וחרי רק שני רלוים נשני ימים וחכיל מניפנים חוא מן היום ומן הלילה שמח חיו שני סרלוים כולה ניום חו כולה נלילה ולא שרי רק שני ימים וחכיל שני לדדי׳ לי ניום ולי נלילה שמח לדדי׳ לחמרים ניום ושני נלילה ולין כאן שני ימים לרעי׳ וחרי לפי׳ ניק לספרו. ומיפו נחח יל דלא חרי ניק רק שמח לדדי׳ לחמרים היכם ניום ושני נלילה חו חרי שני ימים רלטי׳ כגר החזקו לדי׳ לענין מזמלם ז׳ דפם ליכא רק לד׳ זם לפירפי׳ דחח חם ניפנים כולו יום חו לילה מחלם מפיום שני ימים רלוים׳ וחם שוח מן היום ומן הלילה פניפנים פרפם כולם ניום חו נלילה שני שמח דשרי ני רלטי׳ וחם לחלם מ׳ מקלפם ניום ומקלפם נלילה כיפ דפמחם חרי חיות קרבן וכיון שכבר מחזקו קפק זם לחיקור לענין מזמלם ז׳ שוב חיפ מלפרף לפיפ לענין קרבן כמכולו נדיכי קיק.

חבל מכמי קמי׳ דחח ליכא ני קפיקות לפפור מקרבן וכמיפ:

אבל גם חח לקיפ מחרי מפמי דחח חרי קיק חלי׳ לחפיבך לחם חתחיל שמח לדי׳ לחמרים היכם כולם ניום ושני נלילה חרי שם שמח ניפנים כולו יום חו כולו לילה ולכיכ ני רלטי׳ חו שמח היו שני סרלוים כולם נחלק ניפנים שחוח יום חו שכיפס נחלק ניפנים שחוח לילה שוב לח מוכל לומר ותחיל שהיו מקלפן ניום ומקלפן נלילה שמח ניפנים סלו יום חו כולו לילה שהרי כבר חמרם דניפנים מקלפו מן היום ומקלפו מן הלילה שהרי לחמרם לחיל שהיו מקלפם ניום ומקלפם נלילה ופי׳ נפיך דיכי קיק לוח יית וכיון דלדי׳ להחפיבך לח חרי קיק:

ושנית דהכי שם חוכם חד הוח דחח כמו שיכפבך סרלוים שמח ניפנים חוח כולו מן היום חו כולם נלילה חרי שם שמח היו שני סרלוים כולם ניום חו כולם נלילה כמו כן נפי שכבי לחיל דניפנים חוח מן היום ומן הלילה שמח היו שני סרלוים כולם ניום חו כולם נלילה חוח שם לחד שמח היו שני סרלוים ניום חו שכיפס נלילה ולא חרי קיק:

ואין לומר ניב קיק חפי׳ ניפנים חוח מן היום ומן הלילה שמח רלי׳ רחמוה ניום ומכי נלילה ולכיכ ני רלטי׳ ותחיל רחמוה נלילה חו נם שכי׳ ניום שמח היו שכיפס ניום חו שכיפס נלילה דשכחת שניר יכול להתפנך ולומר שמח שכיפס ניום חו שכיפס נלילה ותחיל לי ניום ות׳ נלילה שמח רחמוה ניום ומכי נלילה. וגם לח חרי שם חוכם חד דחח קפק לי שכוס שכיכס רלוים׳ וס׳ חב׳ שכוס דלא חרי רק ג׳ רחיות נב׳ ימים ואיכ קפק רחמן שניר יוחר קלין כאן חפי׳ מומחה ז׳ וקפק ג׳ הוה רק לענין קרבן ועיין עיך דיכי קיק חוח יית ליב דזית דכבר כתניתי דס׳ שמח רחמוה ניום ומכי נלילה חית ללרף לקיפ כיון דכבר החזקו ס׳ זה לחי לענין מומחה ז׳:

ועוד כמפיל דחית שמח רחמוה ניום ומכי נלילה ותחיל רחמוה נלילה חו נם שכי׳ ניום שניר נם לו יפי׳ כן שרחמוה נלילה ומכי׳ נין ניום נין נלילה חין כאן לד חיוב קרבן ונרע שפם חוכם חד ואיכ לימר ותחיל שני׳ שרחי׳ שקלפו ניום ומקלפו נלילה וזה שוב חין כאן לד לספרו מקרבן ולא חרי קיק:

ומה שכשה שעלתה לחחי הניח הגמי שכיפח ולחחי לח הניח מיפח לים שכיפס ניפנים חוח מן היום ומן הלילה שמח חוח ני יפים ושמח ז׳ ואיכ מיכח דכיון לכני יפים. לח ידעתי כוכתו לם על חח דמב׳ הגמי שנשנה הלח חיפ שפורם לח נגמי ולא נרפי׳ לם הניח שרחי׳ שכי ניפנים חו שרחי׳ שכיפס חו מ׳. ועוד דחדרנה רלה נ׳ יפים ניפנים היכו ריפח ולחם יום ח׳ ניפנים חייבו קיפח. ולם כוכתו על ריפח דמחכי׳ דחני פ״ח מיו רחם ח׳ סיום ות׳ ניפנים חחם ניפנים ולחם למחר לם שמקלה רחי׳ מחיום ומקלפה לממר דחי לקרבן ולטומחם חרי שם חפי׳ שרחפה ודאי קודם ניפנים חו לחריו דחליב לין כאן ודאי דניפנים קפק חוא. ולי מחא דקחכי לם ק׳ שמקלפ חרחי׳ מחיום ומקלפה למחר ודאי לטומחם ק׳ לקרבן ופי׳ הרים ולם ק׳ דשמא כולה מן היום חו כולה מן הלילה ודאי לטומחם דממרים חיכא שרי ופקפ לקרבן דשפקפא לן שמא נ׳ שמא נ׳ דאי כולה מן היום חו כולה מן הלילה שרחים ודאי שמקלפה ניום ומקלפה נלילה נ׳ שרי נם כאן לין הפי׳ דשפ׳ חוא על ניפנים רק שפפק חוא על חרחי׳ לם חיפה כולה ניום חו כולה נלילה שמא שמקלפה ניום ומקלפה נלילה חי ניפנים כולו יום ומקלפו נלילה שלחחריו ועיין רשניים נפ׳ חשפנה שם ושרחה דלחאי נגח קני לי דניפנים חוא ק׳ לם חוא מפוק חיום חו מחחילה נלילה ורק לנגח דרחה נ׳ יפים ניפנים שרחים חת דניפנים מן היום ומן הלילה וכיי ופפיר שניח הגמי נפנים רק הן נגח וחיפ. ונזה חפפו דעתו. ודי ליחיר עיכיב

נמצרתו. וזכור לטוב תמיד ותשמתו. כמצוה ומצוה יהיו מחלוקת דומים ביחסם:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה צ"ה

נעתיים

בדבר מחזה לחכמים מוכנים לקדם על י"ם בקידוש רבה וחולי עלמן נדברי ידי מצה מחים רבה מה המקום הזה עליך על כל המקום שכי ומזה המעשה לין לקדש קידוש רבה על מקוה מקוי"ם לפי שהיו נקרא מקוה לפי שבדוק ומסיקה מהמקום שמן לתוך י"ם הוא יורד למעה ואיכ היו מקוה ואהרים דמו דבריו שלין נאדין מן החבדום:

דגה מה שדיחו זו דיחי מניקרא הוא רבה מן ההגדה אינו למדים רק ממה שהגדה מפסרת אומת מהוא מיא לפעניך דברי יהי מצה היו מוכרחי דמה שאמר המד' מלך על כל המקום חולי רק על ז' מקוין קאמר דמכמירי לקבל טומאה צ"ו מחכי פ"ו דמכמירי מיד:

ויותר נראה דרק על מקוין שהם נמצע הגרילה קאמר המד' שהמקוה לה על גביהן ולא מקוין שהם המלאה חדשה שנדו בי חדש להוליך עיי הרכבה כמה מיכים וכדומה ולשולם מקוה הוא לקדש עליו קידושי רבה. ועוד דחולי הוא מקוה במקום שהוא חמר מדינה אבל היו מקוה מקוה רבה. ועוד דחולי הוא מקוה במקום שהוא חמר מדינה אבל היו מקוה מקוה ככל מקום והמד' היו חומר שהמקוה לה ניע רק מה שהם מקוה ככל מקום. ובכי הרב המחוכיח מויה לחק יעקב כי דמה דבריו שהין רחי' דמקוה י"ם כמי מין מקוה הוא ויש לחמר וכדומה רחי' לדבריו מה שהכחיל מי שחמר לקמן וידליק וכו' י"ם כמי דולק היכ מין מקוה הוא. וכבר נהוג עלמא בהכי קבא שהביא נחמיע בי' ניע דיוד דמקדשין בשחרים של כחלה שנעשה בי' ליה ובהלקיטו חיל בי' יוד דמקדשין בשחרים של שנה על י"ם ולין להרחר לחריתן. ידידו החותם נשלום:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל;

תשובה צ"ו

סילים ג' לרפחלו יום ה' לכי ולהורות כהן בלבו תרמיד לפיק:

בין נחולה לנחולה. ריוח שמקן ולהלה לידיכים הרבני הרבים הרבי"ק ובקי, זך ובקי, כמריח חבריהם לבי יוכ כי' פה העיריה:

מכתבו היקר נזמנו שלי זה לה כזמנו שלי זה קבלתי וסיימתי מעיכב בן יומו להמציא ומלו לה הרמכי דבריה מוכי להמציא בקיא ועמה נחתי ליישב מה שהחריך למחור דעת מגיח בי' רציע בקיא שמחזק ומכריח דעת הגחוכים מהציא המחבר שלם שהם כום שלי יין שהיא עליו נרכה יצא ידי קידוש במקום שעודה דהיינו דוקא שם שהם רציעים מחוסי שהם קיא דיה ורי' שכחבו דמיירי בשאינו נציכיה ואפיי לה יצאו ידי קידוש במקום שעודה יעיים. וקיל לפרש דמלי הוכחה יש מדברי הוסי לדעת הגחוכים הא הוסי עיב לה קיל כדעת הגחוכים שהרי בדף ה' דיה ליש לין מפסיקין ונומר כל הסעודה ומנרך בשחרי ולחיב מקדש המקום הוסי לין יכסה קידוש בי' סעודה בלה לין קידוש בלה במקום סעודה עיים ולי קיל להוסי כהגחוכים הבלה יוכל לעשות קידוש ושותה רציעים ויהי שפיר במקום סעודה ואפי' למיש מגיח בקי"ב בשם לנום וצ"ע בדעת הגחוכים שלריך שיסחה עוד כום מלבד כום של קידוש ושחים זו הוי במקום סעודה הלה נם זה יוכל לעשות ועכ"פ הוסי לה קיל כגחוכים ואיכ לין רחי' מגיח מחוסי כלום:

ולפענ"ד הי' נראה לחדם דבר דחמרינן נפסחים קיז בין שכים רחסוכים ושכי' לחרוכים מוחר לשחות וכן בין רחשון לשני וע"י נחמרי שם דף קיח ומגיח בי' חציע בקיא והגיה שם רבינו נשם יחשלמי דבין ג' לי' לקור שמא יסחכר לחבל יין שבחוך המזון היכ מסכר והיכ יין שלשני המזון עיים וע"י בעוית בי' הכיל קוף קלים מנוחר דחיי נכום מ' שייך שמא יסחכר ולפיז כיל דבפסח שם כבר נמר סעודתו ועושם לחביב בי' כוסות שלה על הסדר וכמים הוסי פסחים בי' הכיל לקור לסחות עוד כוס לחבר קידוש במקום סעודה דשרי הוא יין שלחבר המזון ומסכר, וחולי כיון דשותה לשם מלוה לף דחיכו מנרך יש בו ג"כ מקום נראה כמוסיף ודוקא בין רחשון לשני היכו מיחם רק מקום רשות חין בו מקום נראה כמוסיף על הכוסות כיון דחיכו מנרך ודוקא בין ג' לי' כיון שלריך לנרך נראה כמוסיף על הכוסות ועי' חשרי ומגיח הכיל לחבל כאן דשותה לשם מלוה לף דחיכו מנרך יל דלקור מקום דשלה כמוסיף על הכוסות ולריך עיון:

אבל מעם הרחשון נראה נמר ולפיז כיון דבך דרייח חין מפסיקין קלי נמי נפסח שפיר יל דחוסי הכיל כגחוכי ולפיים נקי שפיר נפסח ולין יעשו קידוש בלה שעודה הא נעיב קידוש במקום שעודה ולי מקומו ולי מקומו שעודה שהוא שם מיקומו שעודה שלה בתה לין יים עדיין מד מיקומה שוד רציעים כלעגם ויש הכיל ושרי לקבוה שוד רציעים שמע שמכבי ומילה לקיש:

ועיין בשי' ני רציע שכי דחין רחי' מחוסי פלוגי לגחוכים מעיב נ"ך קיל דיש מעשה מידי דהייני מעשים לחם ויל דכחבו כן דק מפום דבפסחים יין מדין לין יים שעודה הלילה לפל לעכן קידוש במקום שעודה שפיר יל דמחכי וכדברי הגחוכים והקי נפי הוסי שנת שם שקיל הלה כחבו חוסי שם דיה ובקידושה דמפוש שעודה הלילה לה שקיד ריכול לחכול למחר ג' שעודה דק מפום קידוש במקום שעודה ומי דוחלי מפוש שעודה הלילה ליה מבריחם לפעוש שם כיון דחפסר למחר לפל כיון שחולרכו לפעוש מפום קידוש במקום שעודה שוב מלריכים לנחם דיוה מילחה דשרי לחרוייהו לקידוש במקום שעודה ולשעודה הלילה עיים. ולפיז נם יל דליק לפו לחוסי מפוש שעודה של לילה נוחפה דיל יעשבה למחר ולכ שקי דחין קידוש הלה במקום שעודה וכיון שלריך לחסדים ולשחום מפוש קידוש במקום שעודה שוב לריך לנחם כדי לנחת מדי שביכם ככל קידוש במקום שעודה ושעודה הלילה וכיון שעבים לריך לפעוש עוד שעודה חמלי חין מפסיקין ולשולם חוסי קיל כגחוכים ואיכ. ונזה ניחל מה שביימו חוסי שבימו נחירולם ואיכה שעודה עולה לו לפעודה שנה וכי ואוה שפה יחר ולפיים היכ כיון דקוסי שהוסי בי רק מלר חיוב שעודה הלילה ניכ דבלים לה בי קפה שלר דחיכ גמקים שעודה כיון דחפסר למיעבד כגחוכים:

ואמנם לפעניך נראה נזה דבר חדש דעד כחן לה קחמי נחוכי שהם שהם רציעים מכוח כל קידוש חו רציעים מלבד הכוס של קידוש לניח ולנוסם סילה נזה ידי קידוש במקום שעודה הלה נחוכל אחיכ שעודה שנה כדיכו נפה סילה נו ניכ ידי שעודה שנה דחו חמרי לף דבעי קידוש במקום שעודה היינו מקום שעודה דלריך שלה בי' הפסק בין קידוש לשעודה [ועי' הוסי פסחים דף קיג ניע דיה בי' חמ] דהה לריך לחכול לחלחר חו היינו דעכו לחכול לחלחר וכמנוחר בהגיה פ' ערבי קיג ועי' מגיח שם שקיים ופיכו מקום הי הפסק כמו דהוי הפסק לענין נרכה היו לרב ושמוחל וסיל לגחוכים דלה הי הפסק רק בין קידוש לחחילה הסעודה חבל חם כבר שהם כחן רציעים יין שלריך נרכה לחחריו שהוא שייך לסעודה ונהמ"ז של הסעודה פוטרו מנרכה שלחחריו ועי' הוסי שפסחים בי' דיה ידי וכבר הוא נחמלע שעודה היכו מיק הפסק וכמו לרבי לענין נרכה היו דבין נרכה היו לפני הוי היכו מקום הפסק וכמיש הוסי שהקשים נעזיז ומגיח ותקשה סיג. חבל חם היכו חוכל שעודה כלל לחיכ דחיכ מקיים שעודה שנה כלל שהחיים רציעים לכיע וכמיש ני' שכיל ודחי גם הגחוכים מודו דלה מקרי קידוש במקום שעודה דהרי כחב רפביא קיל דילפי' לי' מרכחי וקלחה לפנה עוכב במקום קריחה חם חהם עוכב וכיון דחיכו יולה ידי עוכב היכו יולה ידי קריחה. ומכיש לפעם הכבי כיון דחיקבע קידוש על היין מקחמת חוסי לין נפעמת שעודה הוקבע דחפסת וכיון דחין כחן שעודה כלל לין כחן יין נפעמת שעודה ולין כחן חפיצות וליכ גם ידי קידוש במקום שעודה לה יצא כיון דחין כחן שעודה:

וזה לפון הפוזר ס' עריב כחבו הגחוכים הא דחמרי חין קידוש בלה נמקום שעודה ליל פיגמור חיל כל שעודתו שם כל שעודתו בלה חפי' בכל מעט חו שהם כום יין מחיב עליו נרכה יצא ידי קידוש ונומר שעודתו במקוי וכי והכא הך ונומר שעודתו מקוי הוא שפת יהר וכן הוא ניכ לפון הפוזים שם בלה הוא הדבר חבר דברנו דוקא שם נומר שעודתו במקוי כדיכו לעיל ידי שעודה שנה סוי זה שחחלתה דשעודה ריים קידוש במקום שעודה חבל הוא נומר חיכו ריים שעודה שנה נם ידי חובת קידוש במקום שעודה לה יצא וכן בחילה לפוטו ליל פיגמור שם כל שעודתו מפמע כן דנמר ליל רק בחחלה וחין בחילה נלה סוף:

ומ"ש ני' דחין רחי' מחוסי נגד הגחוכים דחוסי לה כחבו כן מפוש דשחיים כום לה ליפקו ידי קידוש בלה מפוש בלה נפקי ידי שעודה בלה נפה וכדמפמע מקוף לפוסם כוכחו דוחלי שם ני' יודע מיוכלו לחכול שעודה שנה נציכה הי יולי' ריים קידוש במקום שעודה נפחיי כום כחן חבל כיון בלה נפקי ידי שעודה בלה נפה וחם לה יוכלו לחכול שעודה ציכיה לה יוכלו ללחה לה ידי שעודה ולה ידי קידוש במקום שעודה נפחיים כום כחן כלל לכן כחבו חוסי דעניכו מידי ניכו מעיכה לחם ריים שעודה. ועיז קיים חבל חפשר דמוכר לדברי הגחוכים בלה לעכן קידוש במקום שעודה שפיר מקרי מקום שעודה במקום שעודה טוב יין שחייב עליו נרכה וניים שם נומר שעודתו שלה נפה וכדומה לעשות לחחר ג' שעודות כוכחה דקיל חמלי לריך להחי החין קידוש בלה במקום שעודה חפי' יש קידוש בלה במקום שעודה מיים מי לו להקפיד מפוש שעודה שנה נופף ועיז מי' דחי יש קידוש בלה במקום שעודה חין להקפיד מפוש שעודה שנה דיכולי לעשות

לעצום למחר הגל מי לין קידוש אלא במקום שעודש לריך לעצום שעודש סיום דוקא נפח אפילו לגחוכים רק במקום קידוש אינל רק שחייב רציעית וחיים:

ומעתה לקיש מה שאק נעל הום שנם הכיל על הני מדברי הום שלו שכתבו דאין קידוש נשניל שעודש שנם רק לי יש קדום אלא במקום שעודש אבל הני שלי מי לין קידוש אלא במקום שעודש שפיר יש קפידא מקום שעודש שנם דאי ליכא שעודש שנם כלל אפי' במקיש לא הוי שחייב יין רציעית במקום קידוש וקידוש במקום שעודש וכמים:

ולפי"ז שפיר הכי הום' ואין יעקו קידוש אלא שעודש כלומר אלא שעודש כלל אלא אין קידוש אלא במקום שעודש ואפי' אם שחה רציעית אלגד כום של קידוש כיון דאינו אוכל שעודש כלל אפי' במקיש לא הוי קידוש במקום שעודש אפי' לדעת הגחוכים בכיל. ועיין תי' דחשיב קידוש במקום שעודש כיון שמיד אחר שעודש עושה קידוש ואוחה שעודש עולם לו לשעודת שנם. דאי לא חיחה עשלה לא הוי קידוש במקום שעודש אפי' שחה רציעית וכמים. ולקיש קושיחו דחוש' כמי שיל בגחוכים ודבריהם שנעשים מחוקקים ולשון זה לשוכם:

מידו אפי' לו יהיבנא דחוש' לא שיל בגחוכים מיש דברי מגיש בכוכים ואין רחיחו משמואל דשיל ידי קידוש אלא שלו אלא מהא דשריך הגמ' שם אדאמי הא כל מילי דמר עדיד כרב דילמא אה דשיל לרב ידי קידוש יצאו הייטו משום שאחו שחה מבי רב וכדעת הגחוכים אבל לשמואל ג"ז לא מהכי וכחוש' אבל אלא שאחו כלל גם לרב לא יצאו ולכן אמר מי מעיטו מידי ואחמת אין אפי' טעיטת לחם כמים כחוש' לפי החמת רק שחיים יין ואילו פרוך אלא ודאי מוכח דשחיית פחות מרציעית הוי לעכין קידוש כלא שאו כלל ומדבר לדעת חוש' כשמואל לדעת הגחוכים דשחות מרציעית לא מקיש כלל דליקרו קידוש במקום שעודש ונני רציעית דוקא ואין:

וכל זה כחבתי להגדיל תורה ויאדיר אבל נחמת לבי חמה על שחיחתו וכי חוש' נדו זאת מלבם דלרי' מיירי שאחו שביהכ"נ אלא שבילו גמי ערוכה דנרכות מי שאם הפסיק בין המוליא לחבילה לריך לחזור ולנרך ואיכ רבי עיכ מיירי שאחו שביהכ"נ ומוכיח מגיש שפיר לדעת הגחוכים צני רציעית דוקא דאיכ הקשי לגחוכים הא רבי עיכ מיירי שאחו שביהכ"נ דאיכ לשמואל אמאי דנרכים ואיכ לשמואל חמאי לא יצא ידי קידוש כי דנני קידוש במקום שעודש דמקחמא רב ושמואל מיירי בנוכא דעיירי רבי ועיירם במחים אעיכ דגם לגחוכים צני שחיית רציעית ואם כך חוש' אליבו לגחוכים אלא אין רחי' מגיש מחוש אלא מגיש שחציאו חוש' ואם יעבו הגחוכים לגמי זו וזש שאוש ובזה חכוח דעחו יען כי חזק קלר. וכיש מחהו לא יצלב. כשפשו ובפשו ידידו חכחוש:

עמרס היק נלוחס נקיק חכיל:

תשובה ציז עוד לחכיל

מילים ג' ורקוא הרמיד לפיק שם ב' חוישחלו יעיש:

השתא ולא החמחמת להשיג אפכי אכנוד מיש דרחי' מגיש רק משום וכוכחי שכי וכן שמעת משום שאחים חשם חוחי רק בלשוני וכוכחי מרחים מגיש ממים שחום דמיירי שאחו שביהכ"נ דאיכ לא חיו יולאי ידי יין לרבי וחוכיחו כן כן מגמי דנרכות ועל חוש' זש אין הגחוכים חולקי' דאין חי' לקושי' חוש' מנרכות ואיכ חקשי לגחוכים אחאי אינו יולא שלמשמואל ידי קידוש חעיכ כיון שאחו רק שחות מרציעית גני שחיית רציעית ואיכ לא יולא ידי קידוש במקום שעודש ואיכ יחדע שום שקשוף שלכל הגחוכים דאפי' שחה רציעית אלא יין ואפי' מגיש משום שלא יין רחי' מגיש שלא

יפה מזכירים לגבי לה לישבח כל מילים בשמירים לים מזכירים ולמשמרת מקדי ולה לקולא מי הוסף שם. ושוד דגם מחלל שבתם יפה בדין שמירים שבתם ולה מילים חבון כשיש הוסף עיז כיז עיל דיש לים דשוער לשמלות עיסו בר שמירה ברים שול ולה מילים חבון לשל עיסו בר שמירים ברים שול לם יחבון עיש ועיש שם ונגיעי נבי קדושים שקי כל מילים שקדושים כלשון מילים מקיים מעשה ושקדושם לים שכלל ושמשמם חם שעשל מעשה שקדים משביר ושריחם לריכי ביחוד ועי כשדש לחיש שי שיש. ולפעניל כיוחם לחת שמחים לו שמוש דשול למיכשב ושמשמם קודם ושקדושם דשכתינה קודם שקדושים לעכיה שקדושים שקדושים כלשון מילים מקיים מעשה ושקדושם לים שכלל ושמשמם חם שעשל מעשה שקדים משביר ושריחם לריכי ביחוד ועי כשדש לחיש שי שיש. ולפעניל כיוחם לחת שמחים לו שמוש דשול למיכשב ושמשמם קודם ושקדושם דשכתינה קודם שקדושים לעכיה שקדושים שקדושים לגלש שמי מילים שקדי לים שוכשמשם:

אבל קידוש והבדלה לין שעשים של שמירתו לת שמנה רק של שמנה דקדושל ושיושל ושקבים שקנה שמנה שפיל יפה שזכירה שחיל ולילה בשמירים לם יחבון וכשו שמעך ברכם שמחר לכשו שיחם לשמי שמוש לל שחזיב שים שעך על שפקבים לרת לרכי שעלם שי לרים שי:

ויש לחביל רלי לים שחל דלמרי בשבועות דיו יב יכול לל יהל לרוב שכפר לחיב שחנה ושקלו שקרל קודם ולל שנה בו שלחכ לל שחנה ולל קלו שקרל קודם ושנה בו שלחכ שכן וכו ושי רבי לל קלו שקרל קודם לל קנלו בשרכותיו לומר שקדם שרחל ודיב ושי שיוק לי כיון דלל שחנה ושנה בו שלחכ לול לקנלו בשרכותיו כלל לוו לחיים לריך לקנלו בשרכותיו ולב בשנה לחפי שלים שעשרי שעלחכ לחיים שוא שחזיב שוא שקדוק חיום דיש וכן שחבלה לכן כיל שיקדם ושביל. ושוב שרדשי לל שפקיק חשן לפפק ולעיין יחב. ושקדם שנה יקדים שעלחיו ושלחר לגיס לשבדו שחמ. וכל שומר שנה כיש שחלו. שכרו שרנה שלחר שפי שפלו. ושי שלקים שעשם לשלם. שרי יפוכלל היכל ושולם. ושחיבו כשני שולם. כשפפ שחושם בשרכם:

עשרם שיק בלושם שקיק שכיל:

תשובה ציט

שילים ני לוישלו ני שקב שריכיל לפיק:

ישא נרכה. שלנוקי שעשרכה. שחכי לחוני הרב שעלחיב כשויים גרסון שטעון כי לשדקיק שי לשלחם:

אחרי הודיע שקלושים שמוג וכי ועל דבר שעדכי שיב דשגילה רשו לל כשל כל שיפפ בשמירים שכי בזכירם דלחמרי יפפ בזכירם שלא שקדושם היום ריש שחזיב בשמירים שנה כשו דחזיב בכל שלחורן לף לרי כשים שמיב לוישו בשלחיחם כוללה שים לוש לים הכה בנוף שדבר כבר שלכי בו כישפקום בלחרוכים שי שבייכל שכיוש לוי לוישו ושי שפר שמכריע ני עיו וחביש שם שחנשפה בשמים רשם לוש לים ני עיב ושי חידוני רשקיל ירד ני יוש ושנשפי ני שקיע:

ולפענ"ד שלוח בשפשפה לשים חוקי שכשדרין עיח רים שור דלל לשמרי לין שיקפ לשלכה בדבר שאול בל. שלן שן שקבדל ושלידך לים שבדל זו עיש וכן כחבו בריש ד כיו עיב קורים שם על יפל ושדים רי ושרי ני לוישו ני שרשים ושיפ ביש קיד ושרי שכי קדושי שיב וני שכריפוש בים שכי חוש יוש ושעשה שלשלה בשלים בקדושין ד לים שחיפה בכל לים שפיר שקדי זכירם לשמירם דכל שיפפ בשמירם יפפ בזכירם לפל בשוחל וכי יש קרל עיז שחיב בלים שלא דשקבדל לחמרי דקוקל קריב שיב שפור לפל חיב לשוש שב ולוחי שלא לשעור לים וכין דשלי שקבדל לים לשקוקי זכירם לשמירם:

ועוד כיל דשלי לי קוחל שחיב בלים שכי לוישו שם שבר שפור שעשב כדלחמרי לשדיל ביק ד פיז דלרי שפור שכל דיכים שעשפורם וכן כחב לשדי שחשר בשמירם רשם ק' עיב עיש וחיב דוקל בשפפ דיפפ בשמירם כשל כל דיכי שמירם כשים לן שלי והן בשוכם לחמרי כל שיפפ בשמירם יפפ בזכירם לפל שוחל דלישו שכל דיכי שמירם דלישו שחיב שיחם ביל שם חילל שנה לף שלקור לו לשפים שלחכ שיש לים לומר דיפפ בשמירם כדיכם ושוללה דלים לומר שחיל דיפפ בשמירם יפפ בזכירם ושכים דשרי לומרי בשכשדרין פיו לה שגוכ בגוכ כפפום שחוא דבר שלמד שעכיש בשם שכחוב שדבר בשפפום לף כלן בשפפום ורבי רשי שם ושיב שמור לת יום שחנה שי דבר שלמד שעכיכו דשפפום שדבר שים בו שיחם ביל לפל שלחיב שיב שיחם ביל שוחל שלישו שיב שחנה יפפ בשמירם שיב שם בחילול שנה לף שלקור לו לשפים שלחכ שיש לים לומר דיפפ בשמירם שלחכ שיש לים לומר דיפפ בשמירם שלחכ שיש לים לומר דיפפ בשמירם

מרגנים תפי׳ נחלקים ליכי בפרגמים ליצ׳ מיצ׳ פרגמים דרבנן נפרצי׳ מכיצ׳ דשמ לפרוש ועבר לחלוקי׳שמ ואם ליכן בפלאי ליי׳:

כל שמיקף גורפ והוא דבר גפל דלים פרגמים לפקר לפי׳ ליכ מיצ׳ פרגמים מדרבנן ניכ כפרגי׳ פמט ומכל השולם ונם בפלאי פציכות לף פלפי׳ מדרבנן ליכ מיצ׳ לעבור מיצ׳ פרי נכלל מרגנים:

אבל בגוף הקומי׳ כיל דיכ להמוס על פרלים פרגמים דלפקם ליכם נכלל מרגנים פרי כמב פרלים פחיסך מלה רפיכל לפרכים כיצ׳ מיפרפל פליכו מהכמ נכפרים וכו׳ ופפגה מלה זו נכיצ׳ ונכיכ פכרי וקיצות ומוצר על׳ ולא פרכיצ׳ כעכין פלפרכו נפל עפם ופד פפוס מכם פרפנים פעומי׳ כן עיפ ולי׳כ פרי גם פכפים וקפנות נכלל ערגנים ולי׳כ פלרלים ופרלים הס ריצות פלוקות. לפל נלמה פכין פפרגנות פכפב פרלים הוא עכין לפר לגפרי כפיפ פרין נרים כיצ כל פגרכות כולן לפפגי׳ פילא פוליצ לפרי׳ יפרפל פרכי׳ זציך נפלה וכיון פלא יליא פרכי כפי פלא יליא הוא דפי פיפ ופיכ כפב פרלים דנפים ליכ נכלל מרגנת דכיפל דלם לפר לא יליא פרי כפי פלא יליפם ליצ׳ ולכן הס היצ׳ ליכם מיצ׳ם ליי׳ לפוליצ לפרי׳ יי׳ לפל פפכים פלות פוכפם הס נפלה כפי דכפכפם פפוס ציפול מיצ׳ לפל לא פרי כלפו ליצ׳ לפוליצ לפרי׳:

ולפי״ז נפלי׳ם ליפ עכין מרגנת פכפב פרלים כלל דפרי כלפו הוא עבר דודלי׳ הס פציכו פוכר על לפו לין הוא לוקה לפי׳ פי׳ ציכו לפפוס ולפי׳ ציפ יפ ציכו לפרפי׳ פלא הס יפ ציכו לפרפי׳ דפפפפם נרין נפנוסות פכיל ולפי׳ יפ ציכו לפרפי׳ הוא ציכי׳ ופקפי׳ דפפפפם נרין פפור ופקפי׳ דפרין פקל כדלפי׳ פפס וציכו נפפפפם פפי׳ פפפפי׳ עליו ולפרי׳ פפי׳ פלא פיפו וציפלו פיצ דפוכפם. ולימל על נפל פלפ פלא פפי׳ וכל לפרוכי׳ פפלפלו הס פייך נפלים כפים נכלל פרגנות דפרי נפלים ליפ פרגנות זפ לפפי׳ נפכפים רק פפוס פלוה פוכפם ולא דפרי כפי פפנר הוא ופרגנות דפלוה פוכפם ולפי פייך נפ נכפים כפים פיפך פיכל וליצ. ולפיז לקיפ קופיפו דרלים לה כפב פלא פפפם לים נכלל פרגנות פלא נפרגנות דפייך נפלים דפייפו פפוס פוכפם ולפי פייך יליא הוא לפל נפרגנות דפייך נפלים דפייפו פפוס פוכפם ולפי פייך נפ נכפים כפים פיפך פפיכ נפנוסות וכל פציכות וכו ופזה הכפי פוכפם נפרכה פפוכים:

עמרס סיק נלוהס נקיק הכיל:

תשובה כ״א

פלי״ם ני פוספלו פ׳ דרי״ם פפוז דפלי פפעפל פרפי״ד לפיק:

שוב״ם לפלוני פלפרי הרבני פפוספלג פפרון פרים פלפה כי׳ פפעפן נקי״ק פוסקו:

מה פפי״ד על דנרה פפים פוי״ם ק״י ק״י פכי על לפון רפי״ל פס ד״ם ופפפפי׳ כי׳ יפרו לה יפרו פפטורים נפי״ל דפרי קלה לה פי׳פפעי וכרפס ריצ״ם כ׳ ליו ופ״ה כי״ל וכי פפ״ם ופלפה פכן הוא נפ״ם פס וכו׳ ופ״ל לפעיין נד״פ יראס דפעות קופר הוא נפוי״ב ופרי פילי קלפר פלא יפ׳ פכים פפטי׳רין פלא יפל רלופן קופל נפורים ופפפיר חלי הפטורים ופפעון פפטיר חלי הפכ׳ וכר חפו פפרי״ם ופד דין פ׳ פלא יפ׳ פכים קופל׳ נצ״ל וכר והוא פגפ׳ פכיל ונפיכיך יפלא דלפה פדבר פהני הציל פפרי״ם דין הרפפון פפל הרופה נפכי נרי״ם כי גם דין הפכי ופפרכה:

ואין דעפי ניפה לדקדק כי״כ נדפרי פפפרוכים ופ׳ דיקה כולי הפ׳ לא פכיק ונד״פ פלי לימה כי פרי״ם ק׳ ליו ופכים לא יפל׳ הפטורים כי הס פלא פ׳ קופל ופ׳ פפרגם וצ״ז כדפם נפופן פפפפר לפעות. ונהגהות פפרל״ה כי נד״פ פלפכיפו הוצ׳ נעכין פפר ה״ל דפכים לא יפורו הפטורים פ׳ פלא הקופל נפורה ל״ל כל הפטורים ולכן לף הס כפפפק הרלפון וכ׳ והס דנרי ריצ״ם פהציל ני״ו והוצ׳ ריצ״ם קופ״י מ׳ ונפפ״ם כי וכרפס פס ריצ״ם ק׳ ריי״ו ופיפו נפ׳ ריי״ו רק נפ״י מ׳ ודין הרפפון הוא נפ׳ ליו וכרפ׳ הדנרי פפי״ם טעות הדפוס נזדקר לפני נפל פפפ״ם ויען פלא יפ׳ לו ל״פ לדיכל לעיין נפני נריצ״ם ופין לדקדק נכנין דל:

ומה פפפ״ד על רפצ״ם נפי״פ פפושת פי״ד הכנזל כיל פכ׳ זה הדין ני״כ הוא נפני פנליו וכו׳ והוא פפצ׳ דנרי״ פפפ כנפיו ונפצ״פ ליפ פלי וכו׳ הס הפ׳ פלי״פ נציפו כפלקה הכנכם כליו הרי כי הרפצ״ם פי״ד פנזלה ס״ז ופ׳ דפין הכנזל כפנע וכופל רק פפרים הרס קפפ ע״פ. לפפנ״ד כוכפו פפופה לפפ״ם קופ״ע רפ״י לי דפלה נרפוה ליפו דוקה ופיפה נו נפצ״פ פלה לפפוקי הס הרפקפו נפצ״פ פ״לך לנ״פו ופ״כל כלים לפפכון נעד פוכו ופפ׳ פי״פ ליו זה הכנזל ע״פ הפ כוכה הרפצ״ם ופפצ״פ ליפו פלי פ׳ פ״רקפו לכנכ ולי״פן כלים לפפכון. לפל הוא נצ״פו ופה ליפו לי״פכה קלי״לה כי״כ לין זה פידוה דפי״פ״ה הופפה נלפון ערני וכך כפנו פפרוכים כפה

פפנר

פפנים. ודי יקלה לכ עפי״פ פולך הפי״ם. כפפם רנך דרפ כל פ״פים:

עמרס סיק נלוהס נקיק הכיל:

תשובה כ״ב

פלי״ם ני פוספלו עפי״ק נפדנר ליפ לפפי״ם הרין לפי״ק:

ראפן יפיפה, נהא פפנפיפה, ליד״ר פוד ופפלים וקליפה, הרבני פפרון ופפן, ודיפ לו כלפנון, כפוי״ם פרפנ פי״נל נרפפפלפן כי ריפ! נקיק פפפרלפופפפל:

מבתבו הכפי״ם פון ני נפפ נפוקפי נה פלי נפפפו וכפפו וכו׳ ופפ פפפפר על דנרי רני״ו יוכ לפפ לפפפכה דק פי פי״נ לפולפ פרם וכו׳ ופפ״י פפנרה ודיפן פפפרה ודיפן פפוס פפין לו הרפוס ופיפ כרפפ דפפ לי״כ נרכה כפכי׳ וכפה פפוקים פפפי״ם פפ ופלה נפניפו דנרכה כפכי״ם יפ לו הרפוס ולפ לפרפ עפי״ פפכי׳ דפנ״פלה כי״פ דנ״כ הוא פן הפקרלי״ם ולה פפרפנפי׳. פ״רפפו לי״כ פפפוד דפפ נפפ פפי׳ פפ׳ פיפ פפוס דפכפי׳ פפ פלה הקנ״פ פפה פפפ לפפי׳ פפי״ם ופ״פ נרפ״י פפ ופ״פ״ו פלין פפרפנפי׳ פ״נ״פו פ״פ ופלין פפרפנפי׳ נלי״פר פי׳ חוק״ יפ פל פפכה זו לפל פ״פ לפפר פ״פ לו הרפוס:

ויותר פ״י כ״פלה לפרפ פפ״פ״ה דדפפ״י נפוסה דק ל״פ כה הנרכו נלפון הקודפ ופכי קי״ל נפלי״פ פי קכ״פ פפי׳ י״ד ופ״כ לין לו הרפוס פפרי נלפון הרפוס לי״כ נרכה כפכי״ם כלל רק פ״רוה המלוה הלו פל נרכה כפכי״ם לפל לי״ה לומר פ״נרכוה יצרי״ך רפ״ריך כי הפ לומר כן לי״כ נרכה כפכי״ם כלל לכן קי״ל לרי יוכ דנרכה כפכי״ם לין לו הרפוס כי לי״כ רק נלפ״ק כפי פס רלופן פפפון פפין לו הרפוס לפל פלפ״פ פפפי׳ פפפ״ם פפ״כ יפ ציכו פפ״י יוכ ופפ״ע דלי״ם ל״י הרפוס כפי פפפלפ פפוסה נפפ״ם פפ״כ יקלי המקרלי נ״פ וגם פפרפוס פולי לי״ה הרפוס פקופל ולה פי׳ פגולה נ״פי ל״פ יוכ לפפ כוהני זה פלפ״פ נקי״דול פפרי״ך פ״רין ל״ל פכ׳ נ״כ״פ נצרכה פפפולפפ נפפ״ם לדפפי פפולפפ נפוס ל״י הרפוס ופרי״ך לפפלפ פפרלה פפפ״כ פפלי״ם פפרלה ולפד הרפוס ופ״כ פפפלרלה פפלפ״כ נצרכה לפלה פכים פקרלה ולפד הרפוס פפפלרלה פפלפ״כ נצרכה פפפולפפ נפוסה פפפלפ:

לפפו פקדפם פפפוק פדפנפ ופ״רופו פפוד כפלב פ״ר:

ומה פפפפ פל פפרפ״ל פפנפוק נרכות דפ כי ד״פ פ״לני פכפב ריפ ל״כ״פלה לפכי כללי דפל רפ״ציפ ד״פ פלין פכ״ר פנלה פל״י ופפ״פ הכפן פפפר וכו׳ וכפב פפרפ״ל דלה יפע פלין פפיק לי״ זה ל״פלפ דוקה פפפפ לפל לי״פ פפפר פפ״פ וזה פלה ל״פ פפרי קרל ל״פ״י פכ״י רפ״ציפ ד״פ פפולפ דפ ל״פ ופ״ל כפ״פ נכפן כפ״ב ופל כל כפפפו פפ ל״פ יפל וכר פפפר פפ״פ פפ״ל פפפ״ל פפפ״ם. ופפפר זרע ני״ך פ״י ל״פל קרל נ״כ״ב כפ״ב לפל כפן ל״פוע לפפר ל״פ״פ פפ״פ. ופפ״ל פפ״ק* לכן ל״פ״ב לפפ״פ״ק ופ״כ פפפ קפן לפל פפרפ״פ פפ״פ פפ״פ ופ״ל פפ״פ ל״פ״ב ופ״ל פפ״פ ופ״ל פפ״פ ופ״ל פפ״פ

מחר ליל נשנה לקבול עליו לפני חצר שיפרעטו דמקום פקידת לא נזרו עיש ושרי הוא רק קסק דחפצר שלא יקוד ואפיש שרי. וכן מליכו לענין מלחמה מהיש ואפל דשרי נדבר אחד נם קסק דבר אחד שרי. ונזה הכני דוש ופלוס גיסך תלמידי כי רבך הכלמן:

עמרס סיק נלוסס נקיק הכיל:

תשובה כיד

סיל"ם ני חוסאלו ני נהעלותך חרמ"ג לפ"ק:

שוב"ם להאנרך הכנין. שמו יסן. מדיה חלימלך כי פרעדלאמרעד:

עתה נאחי על דים מה שהתעורר על דברי רחביה שהניח נ"י ק' מ"ז דאמירה לגוי נדאורייתא כמי לא חקורה חלה נדבר שאינו למטה חקבה עיי יפרחל לעשותו כגון להסס חמן אפל אם חפצר לעשותו כגון נרהיר דיכול להניח עיי מחילות נכ"ל שרי' אמירה לגוי אי"ב מה פריך נעירובין מ"ז הזחה שנות ואמירה לנכרי שנות מה הזחה שנות ואינו דומה שנת חף אמירה לנכרי שנות ואינו דומה שנת ומאי קושי' דילמא נאחי יטקה דלפצר להניח מנים לנים אחר עיי מחילה על נכ"ל נם עיי יפרחל לכן שנות מותר אפל הזחה אינ אינה לעשות עיי יפרחל נאיתר. קושי' זו אינ לפיס דנם רחב"י לא אחיר שנות נאי"ה אי"ב דאפצר לעשות נאיתר עיי יפרחל רק שנות דאמירה לגוי דקיל ואיתו לפי מה דעפני הכם דשחי שנ"ת דאינ נ"י מעשה כמו הזחה משנות דלים נ"י מעשה דהיינו אמירה לגוי אפל אפי' הקיל דמקשה דחין מילוק נין שנות דהזחה דאינ נ"י מעשה לשנות דאמירה לגוי אחין נו ומעשה ואפי' נם רחב"י מודה דנם שנות דאמירה לגוי אסור אפי' יש מקשה לעשות נאיתר עיי יפרחל כמו שאר שנות ואינ"ש לא כחב כן רק לפי האמקשה דשנות דאמירה לעכו"ם קיל לפי שהוא שנות:

ואין נו מעשה חיפ:

ועוד הא מק"ם שם נשם רחב"י ואיכי דאיל דילמא אתי לאחלופי נרי"ח אסור אמירה לגוי אפי' נאיסור דרבנן ואפי' לדבר מלוה וחק' נ"י ור"ת שדבריו אלו קומרים דבריו שראשונים ערש ות"י הנ"ח דוקאי להעביר אפי' ק' לאתם נרי"ה מותר עיי מחילה על נכ"ל דנם עיי מחילה על נכ"ל כעשה רמ"י אפל לאולויי מאחר שאין עירבי דשכיחם רמ"י ואפי"ם אסור אמירה לגוי אפי' נאיסור דרבנן ואפי' לדבר מלוה לרמ"י לרה"ר מיטעו לומר מכדי הולאה מרשות לרשות הוא ומ"ל מרה"י לרה"ר ומ"ל מרה"י לרה"י על אחר זה לא מהני מחילה על נכ"ל דנהי דנהי שעיי מחילה על נכ"ל כעשה רמ"י מ"מ לא כעשה רמ"י על אדם זה ואכתי אפי' לאחלופי כ"ל ומ"ל דאסור נם אמירה לנכרי זה חוקף דנרי הב"ח נחוקפות ניחור קלח ולאכס החמרתר עליו טו"ז ס' מ"ז סק"ד וכדנרי הב"ח מנואר נהדי' נ"י ס' סק"ב כחנ נשיטוי הלקט נשם ס' החרומה ע"ם ומה שהחיר רבא נאחי יטקה להניח אחי עיי נכרי מנים לנים היינו נמילה דוקא כמ"ש חוס' שם ועי' ליר ס' מ"ז אות עיו אפל עכ"פ עיי מחילה על נכ"ל אסור מנים לנים ופריך שפיר דיהא שנות דאמירה לגוי אסור כמו שנות דאשה כיון דאין היתר נזה עיי מחילה על נכ"ל ולים נזה היתר דאחי':

וגם לדעת טו"ז ס' מ"ז סק"ד דהא דים היתר לומר לגוי כיון שים היתר עיי מחילה אנכ"ל היינו דוקא נים שם נכ"ל שאפצר לעשות מהם מחילה וכו' אפל אם אין אפצרות לעשות מחילה מנכ"ל אסור אמירה לעכו"ם לעשות היום עיש נאריכות נ"ב לקמ"ת דאחי' דפריך מנשות דאשה יודע דהחם לא סי' אפצר לעשות מחילה מנכ"ל ונפרט דנעי' דוקא אלא אפי' אם שהועמד שם לשם מחילה כמנואר ס' שסי"ב ס"ם וגם אם עשה מחילה מנכ"ל נמיד נשנת לא מהני כלל אחי"ב ס' אם מחילה נכניסה שנת ונסחרם נשנת עי' ס' הכ"ל ס"ב ומנ"ל סק"ל ונכ"ב מיירי רחב"י אפל כאן לעשות מחילה מנכ"ל נחחילה נשנת נמיד לא מהני אסור אמירה לגוי ונפיר אסור אמירה לגוי אפי' נאיסור רבא נאחי עיי טו"ז שם ואי"ם. ונזה הכני חותם נצרכת התורה ולומדי' יחזק ויחמץ נלימוד נפ"ת ולאסוקי ומרינ. ואי יהי' מקורו נרוך נכפם אמלפה להרמת קרן התורה והילה:

עמרס סיק נלוסס נקיק הכיל

תשובה כה

נ"ם נ' חוסאלו ד' נהעלותך חרמ"ג לפ"ק:

לרב נדול אחד שליטיא:

מכתבו קנלתי ומאחני נשלומו העוב וכו' ונדבר הכידון אפר כחב שנות יעקב שהניא שערי חשובה חוא"ח ס' שמ"ח נחלה שאחלה נחנשל נשנת דמועיל החרם דהוי כדשלים"ם ומפיר' נדרים לעתיד חשנת והקשה הא דשלים"ם ליש רק נמנ"ת וכאן הוי מנשה"ת

הא ועיד נגד סרוג דכיעת סחוח לא קדשם רק לי מרוצה דעלמא, ועוד הקי ממעשים בכל יום מלוקחי' בשר מסמקלין עפ"י עדות המעגה תעפ"י מיחתי' סים לו נשר מריפה מרוצה מנשר כשר ואפיה נאמן כשר חרוג, והכה קיפי' הסכי' לקיים לדעתי דהרי סם נמקולין הרי קצוב ועי' נפי' ק' ורמביא מולין ליה ועי' כתוצות פיו דאמריק קצוב גם לקולא והוי כמעיים ואין כאן רוב ופפיר עיא נאמן לך קפ"י הרלשוכה עדיין קפ"י:

ונ"ל דשר חדם לליש רוב אלא אם הרוב ומיעוט מסוכ" זה מזה כגון רוב בהמות כשרות ומיעוט עיריות שהמיעוט מסוכה מהרוב שהרוב כשר ומיעוט מריפה או רוב נפי' בחולות ומיעוט אלמנות וים רוב נפיע ומיעוט נפיע זצה קיין לומר על דשר שאנו דכין שהוא מהרת אבל נקידשתי אם נתי אלא כל החלפי' שפעולם שו' ואין חילוק ביניהם לומר שהוא הרוב חהו המיעוט אלא אמו דכין מי הוא החיש מכל העולם שקידם אסם זו שפיר נאמן עיא לימר זהו שקידשה דאיכו מעיד נגד הרוב דאין כאן רוב ומיעוט כלל, וכראיה זצה היחה כוכת אחים להיעז חיב קי' קמיד נהסיכו על פכי כהיכות י"ב שהקדשה ליל קרא דמחזירין אבידה נסימכי' חיל מסים כרי יסמא כרי עדיף ואפי' למיד לאו כרי עדיף היינו נגד חזקה ממון אבל נאבידה ליכא חזקה ממון שהרי חיכה של המולא ומי' דאיכ נאמן נשרי נגד רובא דעלמא עיש והסיג עליו אחים עיש נאריכות וכיל שכיוון למיש דנשי אבידה ליש היב ומיעוט דאין סריב חלוק מהמיעוט אלא אפ דכין מי מכל העולם שאבד אפן זה ופפיר נאמן נשרי שהוא אבדו אלא שאין דשריו מצוחרי' יפה:

שבתי ורלוחי כי דשרי פכי' נקידושין ונכתובות לדקו יחדיו ואין כוכח שכי' נכתובות דאמרי' מאי מרוצה דעלמא כשל דשזה ודאי ככון הסנהם אחים אלא כך כוכחו אים מי אבד אפן זה ורובא דעלמא לא אבדו אפן זה ולאחר האבידה שפיר חלוקי' שרוב ומיעוט דהמיעוט דהייכו אדם מי אבד אפן זה ורוב שכי אדם לא אבדוהו ואיכ שפיר אפו חומרי' על אדם זה שנא לפכיכ שהוא מרוצה דעלמא שלא אבדו אפן זה ולא המיעוט שאבדו ושפיר אינו כאמן .שנרי שלו שבר שרוב חיל שכי' דהמולא יכול לומר דלאו ממנו כשל אלא מרוצה דעלמא ואין כוכחו לומר דמרוצה דעלמא כשל רק כוכחו דאמרי' דלאו ממנו כשל אלא הוא מרוצה דעלמא שלא נפל מהם וכמים והנן, ובזה לדקו גם דשריו נקידושין כיון דשק מי קידם ורוצה דעלמא לא קידשו אי"ש דמוא שהוא מרוצה דעלמא שלא קידשו ולמה נאמן שאין שבר חרוג אבל ודאי אם נאמר חרוג שודאי מי מרוצה דעלמא קידם ולכן לא קידם הוא ליש רוב כמים דמים זה מה אלא להיפך אמרי' יש שהוא ודאי לא קידם כיון שהוא מרוצה דע מה שלא קדשוהו ודאי אחר מרוצה דעלמא קידשה וים להקן לשון הפכי' אם לכוכח זו:

ובזה יש ליישב מה דכראה קושה לכשרתי הכיל מקו" דשיב כי"ב דשריך וליזול בחר רובא דעלמא וכו' ומאי קו" הא אין כאן רוב חלוק מיעוט אלא מי מכל העולם הרגו ופפיר הקרוב מבשר שהוא הרגו דמיל זה או זה וכבר החעורר כעין זה לאמורי הנאין מרים ילמק יעקב אבדקיק שאמשלן זליל בחידושיו כתי לקוציל דרוב וקרוב אבל לפי דרכיכ יתכן דאחר האריגה שפיר חלוק הרוב מהמיעוט דרובא דעלמא לא הרגו רק המיעוט הרגוהו ואיכ כימא דשניר הקרובה הוא מרוצה דעלמא שלא הרגוהו וממילא הרגוהו מי מרובא דעלמא אבל ודאי אין לומר להיפך שודאי מי מרובא דעלמא הרגוהו ולכן לא הרגוהו מי מעיר הקרובה דזה ליש רוב ככ"ל:

המורם מהבריטו דלים רוב ומיעוט אלא איכי אחלוקי' זה אחה אבל נשוי' אין כאן רוב ומיעוט אלא מי אין כולו ולפ"ז אים דכמו שכי' הרין לעכין ביעול כיון דבדבר שילים קונבי' להיות שוי' נאויה ליש ביעול אם אם מניח כיון שקרובי' להיות שוי' איכ לעכין כל הפרים לפי אכיל ליה דלמחר יהי' אבל היחר ולא יהי' כאן רוב ומיעוט ולא נוכל להחליט על שום ביאה חיחת טולדת לכן גם ביום אחותן שכולדו היום חלוקי' מרוב ביאים שהם אחרי' משום מוקלא ורוב ביאי' אין נפס חיקור מוקלא לא אזלי' אחר רובא כיון שהוא דשילים ואין חילוק גדול ביניהם שוב ליש בי' רוב ומיעוט כלל והוא מכוון שפיר לעים הרין לעכין ביעול ואים, וכיו שיך בדבר שאין חילוק בין פרוב להמיעוט רק נאויה וממילא בדשילים שפיר לא אזלי' אחר רובא כיון דאי כליכא רוב ומיעוט אלא אחד מן כולו וכמים שבל נאמנה מעבר שרוב חלוק מהמיעוט בלי חילוק חריש של אכילה בידשבי' רק דמיים הוא ממון גמור וכמו שפפקא דרמיים פיב ממעים הייו ומעמה אולי' הוא ממון נעלים לף דעכשי' אין אנו דכין עיא מיש שפיר אזלי' אחר מלאחד מהמיעוט ולא ממון גמור כיון שהרוב חלוק מהמיעוט ים לו שם בפיע ולף שהוא דשילים וקרוב ס להיות שוי' נאויה מיש כיון לעכין דין ממון חלוקי' שרוב מהמיעוט שפיר שיך לומר בי' רוב ומיעוט ואזלי' נפיל ואיש:

ומעתה כל דגם לעצם רפי' שפוס עד שהאכלם יש לומר כן דנאמה לריך להצין לוך שיך שהכלו נאיסור שלא נשל שהו לכן כל דשני המעשים לריכי זלי' דודאי אם מיש חומרי' דאיסור נהיתר כמי נשל ליה חומרי' שבירת דעד שהאכלם נאיסור האכלם בי"מ שחרי המיעוט נשל הוא לגבי שרוב ואין כאן מיעוט כלל רק כיון דאמרינן היתר נהיתר לא נשל ליה כאן כימול רק מלד מלך איסור שנו ואיכ שפיר שנו נשל ומשים הרין ואין כאן כימול רק מלד מלך איסור שנו ואיכ שפכי שם לאחת חוכל שמיעוט שפכי שהוא איסור ונשל לכן חומרינן עד שהאכלם נאיסור מיינו דשם שהוא איסור יגרוס לך היתר ומיעוט האכלם נהיתר, ולפי"ז גם לעכין כל דפרים מרוצה פרים דליל נדשילים ניכ לריכין לומר כשנירל הכי"ל כיון דליים רוב רק שפוס שהמיעוט שלוק שהוא איסור אלא אם שהאכלו נאיסור דשם שהוא איסור יגרוס לך לאכלו שהכלם נהיתר וממילא נשמים דאין האיסור גורם פיפי' קרוי רוב רק דין ממון וכשפ"ל לדשם הרין שוב שפיר אזלי' נהר רוחח ולית עד שהאכלם נאיסור כלל ואים, הכי"ד ידידו פדרים ומנרכו נעדכה שלימה:

עמרם הק' נלוחם נקיק הכיל.

תשובה קו

שילים ב' לאיפאלו אור ליום ס' חטח חרין לפיק:

בחודש אדר, יבנם חד והדר, לשוני יריכי הרב המחוכיח כשיש מריש יקומיאל שוחרטן כי' חניד דקיק מלכחשמלר יליו:

מכתבו הנעים נא הכם נשעם שלח הייתי נעניתי ותמול נאתי מקריש חולית ורלוחי מכשבו ולא מלאתי זו חדשות רק שקטוקי' על דנרי ואין דרכי לנלח לכן יפי' דנרי מוערי רק על שכי קונאות שכתב נשולי מכתבו להח דאמרי' נשנת ד' קיב שעושה נקב נגול של תרנגולי' רב אמר מקום נוכח ושמואל אמר מקום מכה נשניש וכתבו חוקי דלא אניב לי' שמואל נוכח מקום דלא חניב לאתי שחח עפרי לאכלים ולאוליא ומוכח דלעכין מכה נשניש חיב לעפי' אתין עפרי לאכלים ולאוליא איכ לית יאכין שמואל קפ' הניש לקחן קרו מים נקב אחד מים חוקפי עיש:

ואני נעכיותי ליכי יודע מה קפ" הא לעכין מכה נשניש שהוא גמר מלאכה אבל אם חיב אלא ג"מ מהשנחו פיה" זה גמר מלאכה אבל אם דעתו לחקנו אוד ליש חיב מקום מכה נשניש וע" נמיש פ' משנת ריז ושם פיב הב ואיכ מוקי לה שמואל בכתב אתין דעתו לעשותו כלי אבל זה לו מרוצה להחזיקו עוד דליכי מקום מכה נשניש רק מקום נוכח ושחח ושפיר מכי לה כדשכי החם, אלא לי קפ" הא קפ" דקאמר החם ורבא הוא דגזור מקום לוכ על תרנגולי' דעביד לעיולה חוירא ולאחוקי האבא והרי לשמואל ליש זה דלוכ על תרנגולי' לדידי' כמי ליכו עפרי לאכלים ולאוליא ולריך לדחוק דמיש נלוכ על תרנגולי' חיב מקום מכה נשניש ולאכי גזרי' שפיר לעו לוכ על תרנגולי':

אבל יותר כיל דשאחה מלמן מרמיש פ' משנת ריז שכתב מכה נשניש ורבי ריז חולדה מכה נשניש וחיב וכל שחח שחיכו עפרי לאכלים ולאוליא לין חיב על עפייחו מנותר דחיכי דאין האחח עפרי לאכלים ולאוליא ליכו חיב מקום מכה נשניש ולדברי חוק' כיל ליל דרמיש שסק דלא כשמואל זה הם קשה דאחא לא מלינו ברב יחלוק זה לדשמואל, לכן נראה דדוק' נלוכ על תרנגולי' שדרכו נכך פיפי' זה גמר מלאכתו לעשיות נקב אילא ריחח שפיר על לוחח ולא ילק להו, זה כיל לשמואל דאפ" אאין נפחח עפרי לאכלים ולאוליא חיב חיב מקום מכה נשניש אבל נאחר נקב אאין דרכו נכך פיפי' זה גמר מלאכתו שדוה שמואל דאיכו חיב מקום מכה נשניש אלא נדק קמ"ו דאמר רב ששת מלאכת אדם לאוליא ליכו פחח וממילא לשמואל ליכו עפרי לאכלים ולאוליא וכדעת הרמיש ואיכ ליש נדק קמ"ו אלא נשניש מקום מכה נשניש וככיל:

וגם מה שסק' להה דמסיק לשמואל הקודח כיש חיב מפ"ס מכה נשניש ולא מסכחה אלא נזבוי' נכמלא דפרחלא ומנקי' נגוו" אין לקמן נגרייחא קיב עיא דפליני ניק ורים דלחיק חיב נקודח כיש ולרים עד שיקדח חח כולו ואפאי חיב להיק אליבא דשמואל חח נמלאכת מכה נשניש חם דעתו לחזקוק עליו ליכא נמר מלאכה, לא ידעכא מאי קו" דמחחילה פי' נדעתו לקדוח חח כולו מעכר לעכר עי' נרפי' וכשקדח כיש מילך וחכיחו כך ואינו רולה לקדוח יותר ושפיר הוי נמר מלאכה וחיב מקום מכה נשניש כיון שחיב רולה לחזקוק יותר ולרים שפוד כיון שמחחילה פי' נדעתו לקדוח מעכר לעכר ואדעתא דהכא קדח נפי' שיגמור חח כולו ולחיק חיב דלא נפי' שיגמור חח כולו כיון שנפ' מלאכה שהחקיימה ולקיימ:

ויען כי חתן נוגד נ' לקלר נאחרי, ולחקיים נשמחת פוריס, כשפעו וכשפע יודיו האותם נעכרכם שלום ולחמם:

עמרם הק' נלוחם נקיק הכיל.

מכותב קיו

תשובה כ"ז

שלים ב' מרשלו ג' רפג מרכא לפ"ק:

נחמה נסבלים. ולחרך יפיס ופסח חיים. מלכי הפנים.
לכבוד לחמי מחוכי מרא מגחון הגדול מרים מלישבר
שמעלן סיפר כי לחבדיק פלקם:

עיד אמר דמה כיש דעמ מכין קי' פיע מכחב נכל שלר ליקמי
פורם מן מליקמי לכילה מיש מומר מיים כגן מחולם שמר
לי נבויר לו נפנמ לו מוליע פמום מכפישור וכר מחריכ פי' לחרי
פרק ז' מלחכם קלין חייב עלי' כרם מכין קלה יכחוב לום לי' וקלה
שלרב חמ לי' וכר חיל מלחכה וכל מלחכה ריבם הכם כחב רמבין
נחמנ כמה פעמים שהבריחום מנמרים סם לקמכחום מיע חיכי לחיכל
לפמי' מפכי' ולפעביד כרחם למם לחמר' פנמ קיד עיב כחב לום
לי קמוך לכחב פמור לקה כריל רבי שלמר לחם על שלרב חייב
עיפ וכיל כמי לקה קיל כריל ופמור מיע זנה נם לרבנן מכיפ חיפ
לפור מחיפ נם לחכין כין שהפלים מלחכה זנה מלחכם שלימם לכמי
דחי לחילמידפי לחד לה מהכי לחין לפור חיפ מחיפ נלי ריבוי
דכל חלב חבל כלן שרי מלרוף ופומר. ושרי נכחב לום לי' והפלימם
לפפר לו שרב חוע לי' והפלימם לנגד חמרי' החס דחייב וכן פפק
פרמנים לי"ב כמי דנהכיל פמור מיע כין שהפלים מלחכה שלימם לפור
מחיפ ודוקא נכוחב לום לי' נחחילה לו לורב חוע לי' נחחילה כחב
חכין פחוח מחר מחיפ עפום דלמו מלחכה הוח כבל חבל נפלים
מלחכה שלימם מדם חכין דפיפ לפיר מחיפ ועי' דפניפ פנפ קיפ
וירוסלמי ריפ החורע. חם מדוק נלפפן חורב חין לי חלה מלחכה שחייב'
עלי' כרם דהייבו פעפה כולה מלחכה שלין חייב' עלי' כרם פי' פיפ
כלן מלחכה שלימם דהייבו שהי לוחיות ושהי חוטי חייב רק שלין
חייב' עלי' כרם לפי שלה שפחה כולה חלה מקלחה היל מלחכה וכל
מלחכה ריבם דהייבו שהי' כל מלחכה פי' מלחכה שלימם שכפיב
פיפ לפור מחיפ נם נמלחכה פנפ רפ להחריך זנה חבל עם לקלר.
וכיע ממנו לה יבלר כנפפו ונפפ ידידו מחוחבו חדוטים נחחבה:

עמרם חיק נלוסם נקיק הכיל:

תשובה כ"ח

שלים ב' לרשלו ג' נח חרין לפ"ק:

ישאו חריס פלוס, לחולר נלוס, ידידי הרב המחוחב, מויס
יקוחיאל כ"י מוחלפן חבדקיק מלמפפחי והגליל:

שלשום קבלחי מכחבו ושון חיכבי נקו הבריחות לכן לה יכולחי לחפציב
על חחר ונם עפה הקילור יקפיק. ומלי דבדק לן לפמיפ
חוכי פנפ קיו דפוחב ציע דחייב מפום דנפנעה חקבלקול בה לו החיקון
פמולילים מידי חנפחים ח"כ נפפחים ציע נפוחב חפלה נפנפ נחרן
וכו' דמקיק חיקון לחולילה מידי חנפחים חקבי חה לפי המנוחר ביודר
פ"י כ"ז נפחיפים פפלה מפרכפ חפור מפום לחנפחים וחיכו יולה מידי
חנפחים עד בחמות חיכ לין לה החיקון בה חלה לחחר חקבלקול וחמלי
חייב מפום פנפ ופ"י דחוכי לפ"טחי הו פפ נפפחים דקונ"י קלי לרי"
חליבא דרים ולה נעי חיקון נפנעה חקבלקול:

ישמח לנו כי כיון לדעה הגדול כי נפחרוחי פמעלי קומי' זו ומלי
ני' מפמי' דהנלון מרים ילחק מפה פערלפ זליל. ומה שכתי
לפעניד ניישוב קו' זו חליבא דכיע הוא דהא דנעי' לרי' חיקון נפנעה
חקבלקול היינו דוקא כיכי דקבלקולו יהי על חיקונו חכל כיכי דלין קבלקו
יהי על חיקונו לה נעי' כלל חיקון נפנעה חקבלקול וכחב כחנו חוכי
פנפ ל"ד דים ריפ דנמקבלקלי' לה מקרי לריכה לגופה חלה נהפ לריכה
לגופו ולגופה עיפ ופ"י קולין מ' פ"י דנפנרים הוי פוחנו מקבלקול מפום
דנחיי' עומדה לפלפה דנרים לנדל וולדות ולחרימה ולחכילה עיפ ולפיז
נחנילה דחיכו עומד לחרימה דהא חקיר נניזה ועבודה וגם חיכו עומד
לנדל וולדות דהא סולד חפלה הוא מ' מחמע חפלות המנוה כדחמרי'
נחמרים כיכ ולה"כ לין הפוחנו מקבלקול כלל חלה מפני פפחנו נחון לפיז
וכיון דהיקון לפולילה מידי חנפחים לריכ לין קלקולו יהי על חיקונו
ולה נעי חיקון נפנעה חקבלקול ולקיפ חפ' קו' פפוני' חליבא דרי':
ויותר נרחה לפי מה פלמדחי מדברי רפ"י ז"ל ציע דיק נלריך
לכלנו פכחב ולה דחכן כלרי הדם חעפ"י חלה מפום לינע
הוא דמחייב והוא חלה חלה מיע מקבלקול הוא וכל המקבלקו' פעוני'
גם נמלחכה לציעה חלה דקי"ל לרפ"י דוקא חס מקבלקול נעפה המלחכה
הוא דמקבלקול פעור כמו מלחכה נפילה כפחם פנעפה המלחכה פל
כפילה כפחם הוא מקבלקול חבל חס חייב מפום לונע נעפה מלחכה
לציעה לין כחן קבלקול חף פמפקיד מלד חחר הא לה מקרי מקבלקול כיון
פעפה מלחכה לציעה ליפ חיקון חה פפוור ולולב ח"כ כיון פנפ נחי'
ליכם עומדה לחריפם ונבדל וולדות ליכ נעפה מלחכה כפילה כפחם

ליפ מקבלקול כלל רק מלד לחר פפחנו נחון לפיז זה לה מקרי מקבלקול
וכבי לכיע בחיקון כל דהו פפולילה מידי חנפחים לנ"ב ולה נעי' כלל
חיקון נפנעה חקבלקול מפום דחין כחן מקבלקול כלל:

ועוד כיל לפפיפם מרי ני"ב כיע נבי חפו מפום חלין חיחרנחי דפרי
כחלו פנפרינו ניריו וחבלי ליפ לין לך מדליקין כרוה נפיפע וכולכחם
חזלקוחם נפנפה וכן מחדחין לה חחור נמדוחם ניפ פמוקר וכרי ופרי
דחין פפי' דפרי כחלו פפה מלחכה לחיב חלה דפרי כחלו לנפרי'
ניריפ נחחפלחו כפפנפה הפנפה פנעפר חדנר מחפחה חיב ממילה
פיע נפריכות ולפיז ליב נפוחב נפנפה חף פנפרים פח לחר זפן נחזל
מחפחה פחיפם ז' חרי פוח כחלו לנפרי' ניריפ כפילה כפחם פל נפחה
ז' נפחה פפחב חלה חפי' פיחם פחיפה יבפחה פלה יכל דפ כנפלין
ליב לפיכן פומלה ציע ולפי חייב פפום כפילה כפחם פל ציחחה וליב
נפוחב נפנפה נחון לפיז ליהו פפפור פל כפילה כפחם פחוח נפוריפ
מפרפנפה דחייבו פולילום דפ פי' חוכי לינרי פפפור פל כפילה כפחם פחוח נפוריפ
נפנפה חקבלקול מידי לנפחים נפנפה חקבלקול ציע חייב פל כפילה כפחם פחוח
נפנפה מיחחים פכחב כחלו לנפרי' נפנפה ונכפילה כפחם זו חרי חיקוים
פפולילה מידי לנפחים לנ"ב ולים:

ושוב חפפה לחוכי הכיל הא מיפרפיפ חק' חפלי פוחב נפנפה
פחיפחו כפירים כיפח לי עניד ל"ע וח"י מפרי"ע מפום דלה
יחוקן זה החיקור וגם הפ פחיפחו פפולה ליפ מקבלקול דהא חפקן
לחולילה מידי חנר מחים לנ"ב ולחוכי הכיל חדקיל דכיפח ל"ע וחרי
פחיפם פפולה ולים יולה מידי לנפחים עד לחחר פרכפ ולין חחיקון
נפנעה חקבלקול ופחוקן החיקור לנפרי וסך מחרי דפוחב נפנפה מוקפרי'
נחחלין כרי'. הכא לפי' הנ' פכחנחי לניל נפ הא לקיע ועוד דילפה
מפכי' נחפה נלה פרכפה רק חחה חיד נפנעה נפר פחיפם דהא לה
נעיפ פרכפ רק נפפוכפה חבל לה נבפפע נריפה ועוד חלו פפום דפיל
לחפה דפחכי כרי' דפכפה לו כרי' דפנבל פיל כפי כרי' דפקבלקול
נחנוים:

אבל קפפעה קלפיה דקנרה פפרי"ע פ' פ' ירפה פפקנרפו כך הוא דלים
חפלי"ע חלה נדבר פפפעולה פכפפך פפעפה העבירם הוא חקור כגן
חפוחם לי לאו דגלי קרא וה"ל הוא ופפוחפו יפ' קידם הוא דלים
ופפולה פכפפך פפעפה פפפר פיפ' חפוחם הוא נפל ופפילה
פחוקן הלי פכלן ולפנה פלילי חפוחם ופפקיים לקן פחוחם פלה יפידו
ולה יפי חפוחם וכן כל הכי דפ"י פם נפפוחם קפידחם פחוחם פ"
פלה יעפה פפעפה כדי פלה יפ' נעולם הפעולה פכפפך מן פפעפה
כגן חוכם פניכם קפידחם פחוחם פ' פלה יגרם כדי פלה חפ' פנוחפה
וכן פ' פ"ך לומר דלה פכי ניכוחן לי לאו דפ"פקה למיפה כפ"ם
חוכי פם נפחוחם כדי פ"פקיים לקן פחוחם או פקריפ חרוחה
לניכוחים לקן פחוחם הלה יפי הפעולה פכפפך פפעפה פ"ב' חרוחה
קודם לניכוחים וחם חומרי לה פכי פחקיים לקן פחוחם פלין חרוחה
קודם לניכוחי' וכן בפדיון פכרי כפכי' פם נפחייבו פפחחדים חומרה לה
יפכר ולה יגהל ולקן פחוחם הלה יפי כפדם וחפרי' דלה פכי וחיכו פדרי
פ"י פקוים לקן פחוחם חבל נהולך נעפ"ג פם פ"פרי"ע דפפעולה פכפפך
פן פעניכה חיכו נבד לקן פחוחם ל"פ כדין כפ"ם פפרי"ע פם רק פפעפה
פליכה הוא פנעירם חם ליה להחזיר ל"פ לחעלי"ע פ"פ וכן פ"פ רפנין וכפ"ע
יפוחת קי"ג **נבי** חלה נפכדל פל ע"ז **וחלי לו פ' חפרם** חורה לה
חחלן נפכדל פל ע"ז ל"פ עניד ל"ע **לחבל קפידה** החורה **על** פפחכך
פפעפה חליכה זו פהיה חיפחה לפוק וכהכים פע"ז לכן חפר' דל"ע
פ"פקיים לקן החורה הלה יהפה חלה פ"ע וע"י ערי"ל ריפ כ"פ וחפ"פ
ריפ לולב הגזול חבל הא לה חפרי' דל"ע כדי להכיל פפנד ענירם
חפ"קור דחדרנם חפרי' הלעיפהו לרפע וימים כרחפרי' ני"ק ס"ע:

ותדע לך פפרי חפרי' נפחורים פם למיד ל"ע וחלי דלקי פפום דעבר
חפפרפה דרפפכה וחי"כ חפי' חפרי' ל"ע מ"פ כין דל"ע רק
פפחפה דחכו חופרי' דל"ע חבל נלה"פ ר' פ"כי קוב חין העופה פיפל
פן הפעירה וכפוכם עלי' ועי"כ חין קפרה פהרי"ע כהנכחו רק כפ"ם.
ולפיז נפחוכ נפנפה דהפפולה הפפפך פפעפה הפחיפם ציפ' פוכר
נחכילם חיכו כנד לקן החורה רק פעפה הפפ"ם וכפילה כפחם חם
חיל להחזיר ל"פ כ"י כלל עניד ל"ע וע"י חוום דעה פ' ל' וכחיבות
פ' ריפ. וגם חפי' חפרי' עניד ל"ע והוי פקבלקול מ"פ כין דל"ע הוי
פקבלקול חלה פחפה פלהו חופרי' ל"ע קוב עבר חפ"פרה דרפפכה ופפ"
פחפרי"ע נפפבו ולים:

יבהבי כיחח ג"כ פה דקיל נפנפה קיפ נקוטע על פהו נפנפה חעפ"י
פפחפרי"ע נפפבו ל"ע חי' קריעה וחלי כ"פ דלה ל"ע והוי
פקבלקול ופפוור דעניד ל"ע ולפ"פ ז"ל דהפפ כפי חין קפידה החורה
על פעולה הפפפך פהקריעה רק קורע לפרפ חורה ופעפה פלו ל"ה
להחזיר ולים ל"ע וגם חין חופרי' ל"ע כדי לפוערו וחפ"י חופרי' ל"ע
חייב כין דרך פלה פלה פחפו חופרי' ל"ע חפי פקבלקול פפילה חייב פפום
דעבר חפ"פרה דרפפכה. פיהו נלה"פ הפפ לקיע דפ"י כ"ע כין פנפ נחי'
פ"ע חפי פחקן כפ"ם הרפעיפ פם נפ"י הפפכה פפכי פרעפה פפ"פנפ

ומיימו מסמכי לאחזו הקרע ושוא דיימה למסקן מיש ועיי בסוף ידיש סם. ויעו כי סיימי בסנוע ז בסוקי נרלי וגם ליכני נקו הנרילוה כהוגן לסמגר בזה ודי כי יגוחו דבריו בעכין הסמק לפני כהג לסעמפ עמו תרוכיה וקלרוה ליים ודי יסיש ממנו וירחקו מחוכתו כפלוחה לחמיהם על תורה כפסקו וכפם ידידו הומיש נחבצם :

ממרם סיק בלוחם נקיק הכל

תשובה כיש עמד לפכיל

סילים ני חרפחלו מי וחלה המפסיי חרין לפיק :

ידים סכיים מדברי סופרים הגיעני בפלפול חריף. מקורו נרוך. וסם בחלה מיים עפיי דברי כמי ניק כיב דסומס מיב על סעמ מיהם הבהמה דשו החיקון בסעם קלקול דסור כחלו עוסם זה בסעם סמיהם ומעיב הגיה רלי מפנה קיז עיב הסולה דג מן היס כיון סיבם גו כפלע מיב חלמל חעפיי סמם חמיב חרי כילו המיהו בידס בסעם פפלוחו מן היס יפס כחב. אבל מה שהגיה מניק ס׳ נזורם ורוח מפייעו דחיב לעכין סבם לים עכין לכאן דאני סם לעכין מיקון פעור ובכיד מדעם כמיי סבם למיקון אבל הדבר פסוס דסם עיקור מלאכה זורם כך הוא וכך הי׳ בעפכן סבם אחר על חרוח מעיבב גו ומפרים חיב לעכין סבם וכמיש בעיבש סבם קיו דבזורם ובורר כיון שעיקר המלאכה הוא בחופן סחליל חיב עליהם חפי׳ למיד מחליל שעור עיש והחרכתי

זה בחשובה :

ומה שהגיה סמיהם לזה מחוסי שבם עיה דיש הלד שכחבו דמפוים לא מיהיב בלידה חלזון מפוס בעילה כפמם כמו בפילם דג מפוס דסמל חלזון דרכו לפרכם ולקרב מיהתו וחיב בפוחבו מיי שמפרכפה מקרב מיהתה עיי ועפיו וחיבו חיב חלה על סעם מהיתה. יעיין בפ׳ רחם יוסף סם שפ׳׳. דברי חוסי דחלזון לימו מם מעלמו עיי הולחה מים חלה עיי כיעוע ופרכום הוא מם חיב החדם לימו עוסם כלוס ולידב לכולם דג מן היס וכו׳ עיש ולפיז בפוחבו גם סם הפרכום גורם קירוב מיהה מיימ גם עיי מעפה מהיתו הוא מם רק הי׳ מם בפתי סעות ועיי הפרכום מם בפעה חמת שפיר מקרי מם מממת מעפה חדם ועיי בחוס׳ שבחדרין עי׳ ד״ה לרלוטו שכחבו דסרוג גופת מליכת לפרש דלה מיפסל מממת שבחה חלה מחמת שהוא מריפה וחיבו רחוי להפיד עיש מפעה דחפי׳ רק עפחו מריפה מקרי חיקון בפעה קלקול חיבו חי׳ וקופו לעוות בחבלה זו ושפיר מיקרי חיקון בפעה קלקול בפהמה הבהמה :

ולפענ״ד נרי בכוחם חוס׳ דחחי בלד חלזון וסולה דג מן היס חם מחזיבו למיס קודם שיבם בפלע פעור ורהיה קודם שיצא לידתו וסלייהו כמו בחדיק פה בי חלה דבדג חם מכיה כיב חון למיס עד שיבם כפלע דקוב ח״י לחיות חיב כמו בפוסה קדירה חלל החוד וזהו מחבשל ממילה לכן הוי כמה מחמת מעפיו וחיב מפוס בעילה בפמם לבל חלזון דרכו לפרכם ולקרב מיהתו וחיב בי לאו פרכוקי שקיבל מיהתו ה׳ עדיין חי וחי׳ חפשר להחזירו למיס ולחיות וחי׳ פעור וחיב מה שחיש להחזירו ולהחזיקו חיבו מחמת מעפיו ולכן פעור ועדיף ממה שחיבו יכול לרדותו מן החטור עיי שחוט בחי׳ ודבקן שכחבו חוס׳ בבם הכיל ד״ה קודם דפעור חבל בפוחבו דלה מלי לחחדורי ובלי פיכוכם כמי בי׳ מם ע״י מעפה מהיתו שביב הוי מם

בפחם חיב כחלו המיהו בפעה מהיתה והוי חיקון בפעה הקלקול :

ומה שהגיה מהדרין עיש בהכוהו ״ בכיש בזחמ״ן ומם דלריב״ב לחטור שהרי כחבו חוס׳ דם דהיב כיון שהקילה עליו תורה שהוצפ״ו חיבו וחעפ״י שהמדובו למיהה חין הוכני חוכו כל זמן שהוא חי חימכי כמי דחומדי׳ למיהה וחי חעיב דוקא מיימ הלכך כיון בבא לחחר והרגו פעור וכוותהם כיל לעיב דהלכי דהיב בהיב מיימ כחן גילה חיבה דלא כיזל בחיב כיון שחפסיר לנדר חם יפות וחיב לא חיבם לחחר חורה מיהה עד שיחנדר שפה מיפה חבלה זו ולכן כיון שבא לחחר והרגו ולא בחנדר פעור וכל זה ליש כחן דהרי ודלי מה מפוה שפיה לא רק דוב וגם לא מלינו שהקילה הורה ולא׳ ודלי חשוב מה שפחם לחיב כחלו המיהה בפעה שחיה ולפ״ז חם הפרכום קירב מיהתה לפעור הבוחב. ולפי׳ לו יהיבה שלה שהפרכום קירב מיהתה הוי כבכים שעשהו מלחכה מיימ ודלי לא עדיף מה יכול וחם לימו יכול דהרי עיי שחיטתה היהה מהה עכ״פ ובני שחיטתו לא הי׳ פרכום כלל ובזה לביש יכול חיב ולימו יכול פעור כחנחר בפעה בי׳ עביב תרוצים פיל שפעה חברי :

ומה שפפיב על פירוש בפרייש דליש עביד ליש חלה חם הפעולם בהמוך מן האעפה מהוצעה הא בהמורה הפשולה בהמוך מן האעפה לים מהוצעה דהא לדרפה לפרים הורים וחי׳ הוא ובהמורה יחי׳ קדם ולפים לי לאו דבלי קרל דשכי פרינ פרינ דלינ. יפעיע לאחו מה פמולים מעיו סלא לחחא דפרוך פם בהמורה ושרי חיזורים וכרי דרינ דלינ מפני שלפי החפס דלי׳ הוא ומהורתו יחי׳ קדם וחייב דבלי קרל שלין הפעולה בהמוך מן המעפה מהוצע רק המעפה ולפכי מיכי חבל חם לא בלי קרל פרינ פעולה בהמוך מן המעפה מהוצע פיחי זה המורה ולינ ולימו קדם. ומפ״ב וכן בפקדם בבילה לי מחייבי לאחוין לינ חילולי כוחו שהוחה דהחפס לינ דכינ עביד לינ דהא יפפי בקידושי פ״ה מקרל דקדושי חופפי בחייבי לאחוין ומיכי ובלומה לכיב פרוך פם בהמורה דכינ לינ ומפכי דבלי קרל דמיכי לכן לי׳ להפ״ב בזה :

ומה שהאריך לי״בב דקושי׳ מהרמ״ש ליק רק פם כינ דהפ״י פם כינ לי׳ מיכי חבל בחמיהו בסילה מ״ש מילל שבם דהיקון מידי חבמיה לבי חבל פם כינ לי׳ מיכי וכן בחר מילים לכן לחורי דמורי. יעי׳ בחוק׳ בי״ש לי עיי דיש חף שהקשו ופלה עלי׳ זכר לחלי פסולה הא ודלי לא כינ לי׳ להפקיל פרה חדמי׳ יקריש בפביל דבר מועט וח״י כיון דלפ כיהם כפירש הי כינ לי׳ ולכך לין לכפכיר עי״ש ביחור דבריפס דלפ כינ פהוא כפירש הי כינ לי׳ ודלי׳ להיות פסולה ולי כינ דפסולה לה כינ ודלי לזיות כפירש לכן חלה׳ לחומרא ופסולה עיש וחיב פם חמרי דפחיטתו כפירש חיב חילל שבם ודלי לזיות פסולה מסוס עביד ליש ופם היל פסולה חיב לה חילל שבם ודלי לזיות פחיטת כפירש חיב דלי לחומרא כמו חבם ולומר דליש ופחיטתו פסולה ולעכין דיב הי לאיזל לקולא פלינו פחיבב בבפסו חלה כיון דרק מלד עביד ליש ופחיטתו פסולה :

ופחיבב בבפסו דעבר חמירא דרחמנא כמי׳ בפכחב הקדוש :

אבל קיפפל קלמיכא דכלן ל״ל לדברי חוס׳ שכיל חלה דלינו חחר חלילה כלל רק חמרי דפחיטת שהוא כפירש מן הדין פסולה כדי לחקן הפיקור שלא יעבור עבירת שהם לחם חומר כפירש הרי עובר עבירת ופם חחר חלילה קיך זה יפיש הדברי׳ על לבו ורלוה שכן הוא :

ובאמת לעעיד קוש׳ מהרשד״ש לקיע לפמיש חוס׳ שם בהמורה דעלורם חוזן בכור ליש דלי״ש דלה גרע מחלו בפל בו חוש מעלמו דברי עיש והרי קייל כרי כהן בחולי ליל זרק שכין לומעלה בכוחל וחלבה ושחוטה כדרכה דבשר וחיב ליש בי׳ עביד ליש דלה גרע רק דקחמי הסכין מכח בגרת בשר וחיב ליש בי׳ עביד ליש דלה גרע מחלו בשחט מעלמו עי׳ שזרק שכין לומעלה בכוחל וחיש :

והשבר בדברי מהריי״ט הכי׳ל כיל עוד דחם בדוב דיש חילוק בין כוכש לרלון דהרי חסוי׳ק בשרי לכחוב חם ח״ט בחחרי׳ עומד׳ עיב חעיב דבעי כוונה לשחם מיי מלמד׳׳ חוחו לכהוב לשחם עי׳ ניעין כיב וחולי יב ומיי חקבוי לה מקנה וחפי׳ בחחרי׳ עעיב ומלמד׳ חוחן פיהה מכוונים לחקנות אפיש דקבין בעי׳ רלון ומה שחחרים מלמדים חוחן לרלות חיבו רלון כמו שחמרו פיחוי קנינה חוכן הוא ויש להחריך בזה על קוש׳ חוס׳ מחלילם עפיד חיל סי׳ ה׳ ועי׳ קלחיח סי׳ ערים וחכיש. ולפיז חכי חומר דכך הוא שברח מהריי״ב דוקא בחעשה שחיבו מועיל חלה בדלון שעושה שחה׳ מקורבת חו מנורשת חו שיחי זה חרומה חו ביכורים חו עימר חו פדיון חקדש חו מקדיש וכדומה כל הני שם בחמורה חו חמרי שחם רלוה חוא נגד רלון שחירה רלוה בטל וממילא לא חהני מעשיו לגבי בשומה חם שחט כדיבו הרי הוא שחיטת כפירה וחפי׳ חיבו רולה ליש עביד ליש וחיב בקורע על מתו בשעה חם קרע כדיבו לשם קריעה יצא ידי קריעה בלי רלוה שיהי זה קריעה ליש בזה כלל עליש ובזה מיישבו קושיחו בשכחב שרחשון. ובזה יבוח שלום יום על רחשו כשפשו ושפש ידידו דושיש :

עמרם חיק בלוחם נקיק הכיל :

תשובה כי׳

סילים ני חרפחלו חי מנחם חב ני לכדר ויערך חחכם חרציג לפיק :

מנחם ליון, יהלמו בעכין חפריון, והבית הזה יחי׳ עליון, ויסיר
חכחם ומוגיון, ויחיש לחם פדיון, לכבוד ידיי׳ חרב
המחוניע, מעח ומגדל, חיש חמודות, מחכהב בחכידות, כקבים
מויש יעקב שפירח כי חלבדקיק מחרלחל יעיח :

יקרת מכחבו הגיעני בעתו ובזמנו ואין לומר חסב עד הנה חבל לזחם יקלח ידידי כי כי יקר וככבד בעיני וכמה פעמים לקחתי כייכו בידי לעיין בדבריו הערבי עלי דברי דודים וכבל פעם שפפיקומי טרודות סומות חסר העבירנו בל דעתי ולכן לימהרתי עד כה :

ועתה

ועתה נחמי על דבר לחבר שחל בשבת בעמיים החומן בשניה וריש וקרי עלהכתו הוא כן ממלאי גיגית גדולה עם קטניות שבקדירות שלנו שמלאכתו ומוכני שלישם מחמת חזק מחר שחקדרה מבעוד יום-עשקינן ומשקינן ומבשלין שחומן שם שעה או שתים ואחיב מוליאי אותו מן הגיגית מי נרזח תרוכה שבתוך הגיגית ובתוך אותו נרזח נקב וטהרני נו נרזח קטנים חם נקרא לחבשני ומופכי אותו נחזרים לתוך הגיגית עם הוספת קלח חומן חזק וכן עושי הרבה פעמים עד שקולטין הקטנים מחק שחיתן וגם כשאר בשולי החגים עשה או יותר גדול מעשה מן החומן החזק מעורב עם הקטנים חהו חמת לעשות חומן. ואחיב מתחיל לעשות חומן בחומן זה. מעיר בגיגים לחרת מים וחומן ומפיריטום ומופך מדות ידיעי בגיגים לחר נו חלמה ומוסיף שם שעה או שתים אחיב מליא עי הארזח הכיל כשיעור שבתן בתוכה ועדיין כשאר מעשה בתוכה כשיעור- שתי החמה או שחום מעט ואחר ומפכו לתוך הגיגים שנו חלמה ולפעמים בחוספת מעט שפיריטום וכן עושה הרבה פעמים עד שבשעה חומן חזק עשקינעשבתן ואחר ומעל מן התעדובות הכיל ומופך בגיגים שנו חלמה עד שמעשה חומן חזק וכן אחר מליא ואם יבשות יום אי ממלאכתו יחקלקל החמת ויופסד ואיב כלל לעשות נעשק זה ודעת מעלתו להחיר לעשות כן נשנה ורישב עכיב עי מכרים מעשה דהוי שנות דשנות נמקום פסידא כאשר אחרך נמכחבו נשעמו וכימוקו :

ואני מרס אחלה לדבר לשעשע נדבריו שבעיניים רחשים דבר חמה על המויז אחיב אי שכיח שקיצ שעמים החאחר לעשות כן נשנה ורישב עכיב עי מכרים שחוא כמעשל וכי מרז רשי לא כאן טעם זה אלא שעי המלה כתקצי ואחי היקון ועשה זה הוא מדמנים וכיל ללמוד מאי דין חדש לשאור לשפיך נשנה יין או שאר משקי לתוך כלי שים או חומן כדי שנשן זה יהי מאן אחיב דאי אחי שכבוש כשנים דהא מחברון שאי המעט שעשוף שם יהי שכבש ויחמין עיש ועניבו יפלא דמשמע שלא האליח דין זה רק לשעשע הרמנים ולא לרשי אחה לדיק פעש. עוד החפלא שדין זה הוא שבד משנה עדוכה נשנה קניב מחכים מיש עיג שמרים שנשניל שילנו ופי הערוך נפי הסכי ומחכים מיש עיג שמרים שבשאחו נחציות וקולטי המים עצש היין ומוליאי אותם נשנה ושוה ואין נזה משום נורר וכו' וכחב המאירי שם נפ' אי ולכי עלאחי כן גם נאי דין שם שניח רק פי זה נשם רגיבו יאוכלן עיש ומיל מיש מהחסבי ליין או יין מחספך לחומן. וגם שמה לי ממעש' נכל יום וכי לשור למחוג יין או חומן נמים. ולכן מילק החילה נין מעט דעוחר ונין הרבה לשור כמו דמחלקי נמי מלא שליק נאי נין מעט למרוצי ולא כדברי לי. לכן חידם דלים משום מעבד רק נדבר גוש ולא נדבר לגול לחבל מבשל שיך גם נדבר לגול ולכן כחב טויז דינו רק לרמנים משום מבשל ולא לרשי משום מעבד ופי הרעיב ומאירי הכיל הוא לשיעת רשי ולרמנים נאחת זה לשור רק לרמנים שיל כפי החאחר שבדרעיב ומאירי שם. ולפיז לדעת רשי מוחר לחפי שרחל לשפוך נגיגית הכיל דאין נגלול משום מעבד ולרמנים דשוא משום מבשל עכיש חינו חולדות החור ואין כאן ניסול רק מדרבנן ומכי דלישרחל לשור לחבל נמי ככרי חוי שנות דשנות ושרי נשקוד שלא עכחיד :

ודגה נגוף הדבר דשפיעא לי' לאין נדבר לגול משום מעבד אלי כפוך הרבה לשמים שביאחי נאשר אי לאלי שנה שי קי"ל דשפולה חציסול ופעולה מעבד אחת הם לשמים הרמנים פיש דשנה קוף היו כללו של דבר אין שרשם גוף קשה אלו שהקשה גוף רק מ"ז חייב משום מבשל עייש ואיב פעולה חציסול הוא לרשות גוף קשה ולהקשות גוף רק וכן פעולה העיבוד כי רשי נשנה קיא עיג דיש לין מולחי שממלה מעבדן ומעשי קשים ומוחז שי שכיח שקיו כי וכיל שהם דומים ללמן שי המלה מרכך הקושי שים נהן מלד קליפתן ודומה לעיבוד עיש ואיב גם העיבוד מרכך גוף קשה ומקשה גוף רק וסוכחתי כן מדברי רין נעיז עיד עיג ולפיז כיון דחציסול פועל גם נדבר לגול ולדרבה נדבר קשה לין ניסול אחר ניסול ובלבול שם כלמען ים ניסול אחר ניסול לכמה שי עי שי קי שיים חיב העיבוד פועל נו ואיב כייל נ' מעבד. ואל דחמר רבי נשנה עיש לין עיבוד אף שעשה פעולה העיבוד ומשריה כי נחי רשנים מכחות כיל דקרבן תמיד ומוקף דשנה כיון שהי כליל ואיפו מכחל דלאו כעיבוד נאוכלין דמי מאחר שאיפו מאכל עיש ועניו נרין נילה יש עיש לין מולחין אם האחלי כדי שלא שקיפו דמולח מידי דשייך נ' עיבוד כגון חלבי דלאו לאוכלי גמורי שם ים נו משום מעבד ופי שיש שם ותיפי שנה קי שכיח אות יוד לגבל העיבוד שפיר שעשל נאוכלין רק כיון דנאכל לין נו משום מעבד מזיח ורק מדרבנן ופי' נחוסי שנה שכיל קי דמעיקרא לא שמיה אות ס' [והיחמ על תרוייח פ"ד דשנה שיב דכי דמעריח לא שי הרמנים משום מעבד כיון דשקל לין מיבוד נאוכלין אם זה רק משיח לגבל מדרבנן ים עיבוד וכמדומה לי שלחיתי לי מן שאחדכים שמעבד זה] וחיב נמשקי ודבר לגול לרמנים דשייך נאו משום שעשלה שעיבוד שפיר שיל דשייך נאו משום מעבד דרבנן.

עלחכתו הוא כן ממלאי גיגית גדולה עם קטניות שבקדירות שלנו שמלאכתו ומוכני שלישם מחמת חזק מחר שחקדרה מבעוד יום-עשקינן ומשקינן ומבשלין שחומן שם שעה או שתים ואחיב מוליאי אותו מן הגיגית עי נרזח מרוכה שבתוך הגיגית ובתוך אותו נרזח נקב וטהרני נו נרזח קטנים חם נקרא לחבשני ומופכי אותו נחזרים לתוך הגיגית עם הוספת קלח חומן חזק וכן עושי הרבה פעמים עד שקולטין הקטנים מחק שחיתן וגם כשאר בשולי החגים עשה או יותר גדול מעשה מן החומן החזק מבושל עם הקטני חהו חמת לעשות חומן. ואחיב מתחיל לעשות חומן בחומן זה. מעיר בגיגית מחרת מים וחומן ומפיריטום ומופך מדות ידיעי בגיגית חלבי נו חלמה ומוסיף שם שעה או שתים אחיב מליא עי הארזח הכיל כשיעור שבתן בתוכה ועדיין כשאר מעשה בתוכה כשיעור- שתי החמה או שחום מעט ואחר ומפכו לתוך הגיגית שנו חלמה ולפעמים בחוספת מעט שפיריטום וכן עושה הרבה פעמים עד שבשעה חומן חזק עשקינעשבתן ואחר ומעל מן התעדובות הכיל ומופך בגיגית שנו חלמה עד שמעשה חומן חזק וכן אחר מליא ואם יבשות יום אי ממלאכתו יחקלקל החמת ויופסד ואיב כלל לעשות נעשק זה ודעת מעלתו להחיר לעשות כן נשנה ורישב עכיב עי מכרים משום דהוי שנות דשנות נמקום פסידא כאשר אחרך נמכחבו נשעמו וכימוקו :

ואני מרס אחלה לדבר לשעשע נדבריו שבעיניים רחשים דבר חמה על המויז אחיב אי שכיח שקיצ שעמים החאחר לעשות כן נשנה ורישב עכיב עי מכרים שחוא כמעשל וכי מרז רשי לא כאן טעם זה אלא שעי המלה כתקצי ואחי היקון ועשה זה הוא מדמנים וכיל ללמוד מאי דין חדש לשאור לשפיך נשנה יין או שאר משקי לתוך כלי שים או חומן כדי שנשן זה יהי מאן אחיב דאי אחי שכבוש כשנים דהא מחברון שאי המעט שעשוף שם יהי שכבש ויחמין עיש ועניבו יפלא דמשמע שלא האליח דין זה רק לשעשע הרמנים ולא לרשי אחה לדיק פעש. עוד החפלא שדין זה הוא שבד משנה עדוכה נשנה קניב מחכים מיש עיג שמרים שנשניל שילנו ופי הערוך נפי הסכי ומחכים מיש עיג שמרים שבשאחו נחציות וקולטי המים עצש היין ומוליאי אותם נשנה ושוה ואין נזה משום נורר וכו' וכחב המאירי שם נפ' אי ולכי עלאחי כן גם נאי דין שם שניח רק פי זה נשם רגיבו יאוכלן עיש ומיל מיש מהחסבי ליין או יין מחספך לחומן. וגם שמה לי ממעש' נכל יום וכי לשור למחוג יין או חומן נמים. ולכן מילק החילה נין מעט דעוחר ונין הרבה לשור כמו דמחלקי נמי מלא שליק נאי נין מעט למרוצי ולא כדברי לי. לכן חידם דלים משום מעבד רק נדבר גוש ולא נדבר לגול לחבל מבשל שיך גם נדבר לגול ולכן כחב טויז דינו רק לרמנים משום מבשל ולא לרשי משום מעבד ופי הרעיב ומאירי הכיל הוא לשיעת רשי ולרמנים נאחת זה לשור רק לרמנים שיל כפי החאחר שבדרעיב ומאירי שם. ולפיז לדעת רשי מוחר לחפי שרחל לשפוך נגיגית הכיל דאין נגלול משום מעבד ולרמנים דשוא משום מבשל עכיש חינו חולדות החור ואין כאן ניסול רק מדרבנן ומכי דלישרחל לשור לחבל נמי ככרי חוי שנות דשנות ושרי נשקוד שלא עכחיד :

ודגה נגוף הדבר דשפיעא לי' לאין נדבר לגול משום מעבד אלי כפוך הרבה לשמים שביאחי נאשר אי לאלי שנה שי קי"ל דשפולה חציסול ופעולה מעבד אחת הם לשמים הרמנים פיש דשנה קוף היו כללו של דבר אין שרשם גוף קשה אלו שהקשה גוף רק מ"ז חייב משום מבשל עייש ואיב פעולה חציסול הוא לרשות גוף קשה ולהקשות גוף רק וכן פעולה העיבוד כי רשי נשנה קיא עיג דיש לין מולחי שממלה מעבדן ומעשי קשים ומוחז שי שכיח שקיו כי וכיל שהם דומים ללמן שי המלה מרכך הקושי שים נהן מלד קליפתן ודומה לעיבוד עיש ואיב גם העיבוד מרכך גוף קשה ומקשה גוף רק וסוכחתי כן מדברי רין נעיז עיד עיג ולפיז כיון דחציסול פועל גם נדבר לגול ולדרבה נדבר קשה לין ניסול אחר ניסול ובלבול שם כלמען ים ניסול אחר ניסול לכמה שי עי שי קי שיים חיב העיבוד פועל נו ואיב כייל נ' מעבד. ואל דחמר רבי נשנה עיש לין עיבוד אף שעשה פעולה העיבוד ומשריה כי נחי רשנים מכחות כיל דקרבן תמיד ומוקף דשנה כיון שהי כליל ואיפו מכחל דלאו כעיבוד נאוכלין דמי מאחר שאיפו מאכל עיש ועניו נרין נילה יש עיש לין מולחין אם האחלי כדי שלא שקיפו דמולח מידי דשייך נ' עיבוד כגון חלבי דלאו לאוכלי גמורי שם ים נו משום מעבד ופי שיש שם ותיפי שנה קי שכיח אות יוד לגבל העיבוד שפיר שעשל נאוכלין רק כיון דנאכל לין נו משום מעבד מזיח ורק מדרבנן ופי' נחוסי שנה שכיל קי דמעיקרא לא שמיה אות ס' [והיחמ על תרוייח פ"ד דשנה שיב דכי דמעריח לא שי הרמנים משום מעבד כיון דשקל לין מיבוד

מחוץ כמצמל וכן נמי מלח עדי שפיר נזרק כיון דלפם כיעם דג'ס נשרייס הוי ליקור דלחדייתא ואיס:

ובדבריכם מלה יגח על נכון דנרי המחבר נפי' שכיל דנפקי' ג' כחב לין עושין מי מלח הרעם ניחד להם לחוך הכבשים עמום דדמי לעיבוד ואות כפירמי' והרעיב ונפקי' ג' גני ליקור מליחת למן כחב משני מכרחם כשנים כנשים וחכונם ליקור משני פיאוח כמצמל חם כדעם הרמנים ואות פלה למה ניחם להם מעמו. ולפי שכיל ליס דהמחבר חכריע דלין עיבוד נחוכלין מהיס ואיכ נלמן דלימו עיבוד נאחם כמו כחב כנשים סים עיבוד מלה דלין עיבוד נחוכלין ולפיר מכיס מדרבנן מלה דמרחם כשנים כנשים סים ניחם ליקור מדרבנן ואיכ חי נזלנין ולה נזרי' ולכן כי טעם הרמנים דכחב כנשים חו כמצמל ולפור מהיס וסניר נזרינן מליחת למן חעו כנשים חבל נפקי' ג' נמי מלח דקחב לחוך הכנשים כליפמל דנרייחא ולין ליקור מלה עסום

סכנשם נאחם חבל הטמי' לין ליקור עסום מיחסרהו* כדי לכנוע מ"ו כדי לנמל ולה כרמנים וכ"י ורעיב ואיכ נכנשים שלין מנמל"י לחר הכנישה לין כחן ליקור עסום מנמל לכן כחן טעם עסום דדמי לעיבוד ולי דעיבוד חוכלי' חוא רק מדרבנן מה נכך חל כיון שכחכו לחוך מכנשים הרי חוא מעמד נאחם ולפור מדרבנן:

ומה שהניח מעלמו רש"י דלין עיבוד נמפק' דמיחס לין עיבוד מלה נעירוב וכפי דמדרבנן ס"ם עיבוד נחוכלין היינו רק נדבר לגוף דומי' דמלחכה דלוריימא נשור סאות דבר נוף ולה נדבר לגוף. קשה עלי לסכניס מלמי' זיח כי ליכי יחיע לנדוך נדר המלחכה מה מלה נדרו חכמיל שהרי חנרי נפשם עיד ניע סניק חכל דיין ניסול קמפני' דחרי נמפכן וקשה חופה דלים כלל נמלחכה מפכן ומפני חכל קידוש דפם נקט ופיקדי' וחופה נמקום ניסול קממי' חוא דהוא ניסול דפם ועי' נרעיב סם ולפ דקמני' ניסול נדבר לגוף ופם ליכו חופה נדבר לגוף וכחכם דבי:

אבל מה שהניח רש"י משפם קלים מפי' שכי שנרעיב וחוא פ' רלשון נמנחם כנשים עסום מנפל. לפשפיך דלין רש"י חוא כלל דעי' נפרש פ' שכיל פקים שכחב דנחלו לין הטעם עסום דדומה לעיבוד כי לין חמלח עשפה לה מנוסם על חלו כמו שאות עשפה לה מנוסם חכל פלכן ושפר דבר טעם מנוח חריף לו עד חבל ליכו חלה ליהן טעם נהם עיש מנוחר לניש עסום עיבוד חלה לם ומשפך טעמו ליכל עסום מעבד:

וזה ניחח כוכח מניח פקים שכחב ולינ חטעם שלין חמלח מועיל לשם כינ וכו' וכינ ננמי נני לטן דהינ דלין חמלח מועיל לו שרי ונחחים חמה חל ננמי לה שרי חלה היכי דמקלקל ומניח מחיר חפי' היכו מקלקל חלה שליכ מפקן ומדמק נזה ולפעניד כוכח מניח שלין חמלח מועיל להם שליכו מפשך טעטו ואיכ לינ כלל מלחכת עיבוד וכמיש עיי' חלה שפא חחמר דנפ נכחיכח מלה טעם נהם יש נהם עסום עיבוד חעפי' שליכו מפשך טעטו לזה הניח רש"י מנמי דחמר ריב דהוי מלה פוגלה עסום דמפקיד לי' דחמר שמוחל פוגלה חורפה מעלי' ולי כיון דנכחיכח חמלה טעם נו חעפי' שליכו מפשך טעטו חרי מלחכת עיבוד חקני חכל טעם נו חעפי' נחנם כיון דחלחכת מפנחנם חקרים חורם וכיון שים פיקון פירחא פלוח מכין להיות נו טעם מלה שפיר חפוג מלחכת מפנחנם כמיש פוסי חולין מי ליש מוסר עיש חעכיש דלה עקרי מלחכת עיבוד כלל חלה שם מפשך טעטו ולכן חי קיל לריב כיון דמפקיד לי' ליכל מלחכת עיבוד כלל לף שהמלה כוחן נו טעם דלין זה מלחכת עיבוד ועיקר המלחכי שכוח מעבד טעטו חוא קלקול גמור ולין נו פיקון כלל ומה דלים ני פיקון פורחי שים נו טעם מלה זיל פיקון נמלחכת עיבוד עלמה ועי' נרמי' ניק ליד עיב ליש נלרך לכלנו וכיון דמוכח דמלחכת העיבוד חוא רק נמיפפך טעטו חיכ נשכי דלין חמלח מועיל להם להפך טעטו שיכו דומה כלל למעבד לף שליכו מקלקל ומרי.

ונראה מלה שכוון רש"י נשטח טיב שכי לין מועלין לטן ובילם נ' ודי שחיטות יחד שהמלה מעבדין וטעמי' קשים דשיכו שפשך טעטו ושרי פיקון פי' דשחי נופל שטעמי' קשי' ושפשך טעטו שרי פיקון ולכן שקיר כיון שטעם מלחכת העיבוד הוי פיקון שליכו חלה לי' פיקון רק מלה טעם מלה שכו ועשם שמלחכה שפשך טעטו

פי' קלקול שרי ושים:

ועיין נשטניש נשקמי' רים טיל שכי דחומן שלחלי ושלח נ' שכי מרכם לים נחם טעכיש דטעכיש היכו שם כרגש טעם שרחטן לשל זוח לין טעם שרחטן חלה שפוח שקחכה עי' עירוכו ושולד טעם חדם עיש ולפיז לים דנשכן יין שו שחר שקני לחוך כלי שים נו חומן כדי שניז יפי חומן ושפשך טעטו לחומן שפיר יל דים נו שטוח שעבד חשפי' שפוח לגול לשל שם נשנה קליש נשכן מים עיב שמרי שחנים רק קלקול טעם עין לשל לין שפסכי' טעט שנים ליין שפיר ליש ני' שטוח שעבד חזוקה שקו ושולים לוחו נשנה דלה שוחר ליסב לשל שם עכיש שם שיחנין שפשך טעטו שפשך טעט עין ושפשך שכי שים ליין דשבד וחשחנין

שאלות בית שערים ראשרח ותשובות

שמעתם חפילין מניח לנים מחיט מדין מיחקור מסחרים סולחים נמבריחנרם
ומסיר מסמל הגדול סחם מים ומיי נמיע שכיח עמצח ומיי חמים
מיים מי קלים ומצטער מדעיים דכל כמי שעמדה דמול דחקורי רק
מדרבנן סיים נשמשם דרך מיקרלי מבל לם מעריה בחם נכל יום המצח
לף דחין נו מקילם וכרם ומחלחם עמוס מחיט מלים מלחכחם ומיט
שנר חלחו דלים כל מלחכה מיים שנר נעמם דמסנחות ומבחון ומיכ
סיב כמשמשם מלחכחו נמצח נעמדים מחוחן כדרך מחוח עמצח נחול
נעמול ורינים כל חיום מיבי מיקור עמם דחורייחח [ציין לעיל ק"י סיים]:
ואמנם נחם ה"י כיל לחסיר מ"י ככרי לם מלוחם לו מעים לעמים
נמצח ומחו עמעים נמי בים מחיר מחיים מי" מ קיר
לייבא מקמי" סבי נחמר יוייר מי" ג' מחמך ליל חמירם לככרי מנוח
ליל עמוס דים מליחות לככרי למומרח עים נחוך ומ"י בים דחוקח
לם המעמם מחוחב נעמנו מיך מליחות חבל מיקור מנח דחוח רק
מיבים נשו של יסרחל לים מליחות דחרי נשו של יסרחל כח ומי כמו
מלוח מעל נוחו דליכ ני מליחות לך דחם זה מדברי רבמי מנח מקיב
מפי נחרי דמיך נחם מליחות עים ולריך לומר דחין חיקור המלחכה
עמוס מיסח גוף חיסרחל כח ומנחם מחרי נכוחב מפי חומיות חו
מוליח כברובות לין נזה עמל וינים וכן נסופר מפי חפירות וכדומם
ולחים לחקרם רחמנח ומיכ מפורם לחקרם מעמם זו והמעמם נעלמ
מחועב ומפיר מיך ני מליחות ומיכ כיו נחחר מעיל מלחכות חבל
ניירון הכיל מיחיו מלחכה חלח מחוח מרחח ומעל ומיחו מוחם חפיר
יל דמוחר פי ככרי מחרי נוסו של יסרחל כח ומי עסוס ורבר דבר
מיחו חקור חלח כמחמר לו נמצח חבל נמים לה מיך ורבר דבר .

מ"י ק' מ"ו ומ"ו :

אך כנר המלה ניע עם לחיקור חמירם לככרי מנוח חמור יוחר
מהח דלחומרח יש מליחות לככרי ומיכ כיו דחוח חיקור נמיע
לה מלר מליחות מוא מפיר יש לחקור נם נביר כיון מחוח חיקור
עמצח ומ"י"ם נמיע דחפ"י נחיקור ורבנן חמירם לככרי חקור כיש
נמצח דחורייחח :

ועדיין קצור הייחי ליומר דנביר ליש חיקור חמירם לעכרים לפמים
נמי חוסי בנמח רקי רמיע לחיקור חמירם לככרי קמבו על
הח דכמי" כל מלחכם לה יעמח נו ומעמח לפי" חמרי" לה יוכלו
לעכוח נמצח נעים. ולפ"ז "" ליש חיקור חמירם לעכרים חלח היכי
לחיים ני" מסום מלחכה חבל כלן לחינו מלחכה רק עמח דמצחות לו
מנחן לה נפקח מכל חלחכה לה יעמח נו ולין נו חיקור לחמירם
לעכרים. חך זה ליחח דחרי קיבל נמוים מ" מליח קני ריח לחמירם
לעכרים חקור נכל חיקורי" וכן חוח ניירך מ" רלינו קני קינ ומ"י
מוין רקי רלינ ומ" לחיים מ" ה' נחיים מקיים ונים מקנין חף חלח
כמ" נהו כל מלחכה לה יעמח נמם ומיכ מיב נחיקור עמח דמצח
חקור מ"י גו מסום מלחכה לחורייחח לעכרים מנוח :

ועוד כיל דים נזה מסום מלחכה לחורייחח מסום נורר לחמריך
נמצח קליט ניע דני רים שלפו מיכרל ממכל למכל ופרך
החיכח כילולות ומפני כילולות לני רים לה חייפ" ופיקפ" וכפמניע
לכילולות מפיך הן ופפולחן לחחן ומחילה פפייחן מן הפפולה ככר
דלמי נורר חוח ומ"י נעור ומ"ע מ" פ"ע קיר ומנ"ל פפ. חיל
המחירי פפ מיע מריקי" מכלי חל כלי דרך נחח פפירים חח הלנול
ומחר פפפולה נפולי חכלי ומחר כפיגיע לפפולה חלה יולין מעט
מעפ טיפה טיפם חן היין הכפחר עם הפפולה פחוח נרירה חלה כיין
פילה הלנול יכחנו ומיד ומי. וכוומפם דלים נורר חלה נמעורב פחוכל
עם הפפולה כמים מנ"ל מ" פ"ע פקפ"ו ומ"י חיק קקי"ב ומיכ קידם
פמניע חל הפפולה חין חחוכל מעורב עם הפפולה ומין כחן נורר
וכפמניע לפפולה המעורב נפכר חיכ נורר חלה מפליך הכל לחוך
וכמים מנ"ל מ" חקי קקי"ב דמוחר לקלוט פוחן הלף על פני חחלב
פקורי" קמעטרי חפ" נפנח וכפיגיע קמוך לחלב יכיח קלח עם
החלב וכמים מ" פ"ע קיר ע"פ. ולפ"ז נכיר כפמולין החיוין נפרי
מן הפיגים ופפ מעורב החוחן עם הקפ"י ומנרר מחוך פפולה פפיר
ים נו מסום נורר פחוח חב מלחכה כמנוחר פ"ע ק"ב. וחפבר דחם
חוי כנורר נפפם וכנרים כיון דחהו דרך ניריחתו ע"י מנ"ל קקי"ב. ומיכ
ודלי חקור ע"י ככרי מסום חמירם לככרי פנוח :

ואל ימיני מדברי המחירי פנח קלינ פחביא גם מעלתו פכ' פחין
כחן נרירם כלל פחין כחן כחיכה נמפכנח כלל ומיחו
חלה כמיגיע מים ניין דמפמע כל פחיחו נמפכנח ליכל מסום נורר
דחפבר החם המחרים מעורב" עם חיין לכן לין כחן נורר כמנוחר
כי פ"ע פכ" יריד וחוחן הפחרים פחן נפולי הכלי חפבר נחחם
פכפמניע פחוך לפחרים מניח פפ קלח מן הפים כמים מנ"ל הכיל
נני כמעטרי לו מפמע פכ' הרביע פפ מפכי הקפחי לנכים פפחפוחי
נו ומיכ עדיין מעורב נפפולה ונורר לוכל ופפולה מעורב (ן פפולה
לחר חפבר פחין נו מסום נורר :

ומתוך דנכי המחירי פפוקף ומין זה חלה כמיגיע מים ניין מרחה
דקפ"י ל" כיון פהפים קולני" חיין מפחך הפחרים הכי נזה

פוח נורר חיין מפחך הפחרים ומיכ הכי לחין זה חלה כמיגיע מים ניין
פיכין נח רק נפחך הפים מעורב ולין חיין מעורר מפחך הפחרים נפין
לכן לח נקרח נורר :

אך ים לעיין קלח לפיע לים מ"ע פ"ע לוחם מ' נפפ חפני ר"ע
דפחבר להקיר נרפין וכיו חו פפולה פפיין הלין נרירה נלח ע"י"ם וכן
הפכים נברכי יוקף מי פ"ע לוחם ה' לם זה דוקח נעורר יבם מפחך
לח ולח נעורר לח מפחך יבם לילו חני נורר כניל חו כימ" דבני נורר
לח מפחך יבם ליה נורר וליע זה. ולולי ים לפפוחם דפח קפח על
קנרח הכיל חח קיל נפי" פ"ע קע" יז דמחבן חני נורר חעפ"י
לוחם נלח ומ"י נמ"ע ריש הלי פניחה עפוור ומלחה לי דפעפ מחריע
הכיל כמים מנ"ל מ" פ"ע קקרי"ו נבי פוחן דלים נורר מפוס דלחולח
קלי ולין נורר חלה נמעורב וכיל למחריע הכיל דניבם נלח לח מקרי
מעורב ולחולח קלי לבן לים נורר הפלים נמחבן פחוח דבר ה' לנמרי
חלב רק ני הקינח מפרים פחעלה היבם לחולח פפיר מקרי נורר ולקיע.
ולפיז כיון דלח ויבם לח מקרי מעורב נם כפנורר הלח מכוך יבם
כניל לח מקרי נורר :

אמנם מדברי המחבר ה' פ"ע קע" ע"ז מטעמ דדוקח נפפם
חלילה לח הוי נורר חבל לפפל המים פים נו חולני" קדם
פמ"י ים נו מסום נורר לפפ"י פחוח נורר לח מינם וכן פפפ מ"ז
קקי"ב ונפ" חקיר קוקקי"ב ע"פ. ועוד דכחב פרמנים פכיל מפנח
ה"ז דמחבן חולדות נורר חוח לפיכך לפפ"י פפחכי" פומפכי" ולחני"
לדבם לח "חנל" בידו וכ" פמ"ע פחוח מפוספחח והמחבר פניל זה
נפמ"ע ה' פ"ע קע" יז ולחנח" לח ה" מעורב מחחילחו רק יבם
נלח ומ"ע לית ני" מסום נורר ומוכח דנם יבם נלח חוי נורר ומיכ
כידון דיון מפיר לחקור מסום נורר :

ונם לין לחחיר מפפם מכחב ני" קוקי" ע"ע נפפ פפולי לקח נני
ניכוולי" דחפילו לפכנו מוחר נפצח ולין נו מסום נורר פהדפם
והנפמ"י פפמרב נו ליפ פפולה חלה לדרינה חוח פחכרין לערב פין
נפפ כדי פיפח לוקח ריקן ומעפן ולימו מפפ חלה כדי פיפח " רק
ולנלול ולח יפ" עב מהפרחות הדפם והנפמים ומיכ כימ" פפקפמ" לימו
פפולה כי חוח מחכרין לערב נפפ כדי פיפח לוקח ריקן ומעפן דפיח
דפחפ הדפם והנפמ"י לין " פפולה דחדרינה חוח חפן נדפם ונפמ"י
לחכול והפיכם חוח רק חלה עב לחבל כלן הקפמ" לין לו חפן
נפפ רק פיגרעו לחחריין החפרוחות פפופך עליפס ועיע פפולה הן
ופיפ רחו" לחכילה ודלי יש נו מסום נורר :

ועוד חזיכ ני" חיחפ דפחזק נעת הקור גדול ליך לפקיק חפמור
נחדר פהגיעים עומד נו כדי פיחמין חפיון וחוח לא מלחכה
מפניר וחקור נו לחירה לככרי :

סיומא דפפקפ פיפרפל ודלי לקור לפפוך נגיעים : **א'** מיחמח מעפ
הפוחין דפוי לכוופם כפפים דמיחזי כפפפל. **ב'** מעפם יחקפה.
ג' מעפם מולין ריחפ. **ד'** מעפם עפה הפפפות. **ה'** מסום נורר פחוח
לא מלחכה. ונם ני ככרי לקור מסום מעפ ד' וה' פחוח מפים
וממילה לחירה לככרי פפות. חבל מסום ג' מעפי" פרפפוכים לין לקור
עי ככרי דהח המגיח ק" פ"ד קוף קקי מפיר פפות עי" עכוים
נמקום פים הפפד נדול ע"י"ם :

לכן לפפ"ד לין היחר לחפ" מדינה חלה נחופן לם פוכר העכרים
נקבולות על פפה פפם יעפה לו כך וכך חופן יהן לו כך וכך
כמו נחכם קופי" ריין ויהודי ופכר הלה פם נחגיח נפם לניל
וליכח רק מסים ערלים הנין ופ"י מסום פפירח כמו הפם דהח נם
כלן מפפיד מן הקרן פפפפד לנמרי ונפ לענין לקור עפה דפפנים
ים לנרף דעת הפוקקים דלח לימפעח הינעי" ונפחר ליקורי" לקור
לחירה לככרי וקד"ר לקולא ני" חמיח ונים ק" ה' ומסום נורר ים
לנרף דעת המחריע וחיר ונכרי יוקף דנלח ליש נורר ולכן העופי" כן
ים להם על מה פיקפוקו דלח לימפעח הינעי" ונפחר ליקורי" לקור
לחירה לככרי וקד"ר לקולא ני" חמיח ונים ק" ה' ומסום נורר ים
לנרף דעת המחריע וחיר ונכרי יוקף דנלח ליש נורר ולכן העופי" כן
ים להם על מה פיקפוקו להחיר נחופן הכיל ומין למחות בידם. חבל
חני נהלופי חיכני נמקם להחיר נדבר חפר לכל הקורח ומי יודע כמה
מילול פנמם נוסם זה חפר נוסרני ומוקפי" ורוכלי" מדעת עלמם ומולי"
נוקף קרוקי נרבנן ומומרי" ברי לפו עורפח וכפר היחה מכפלה כזאת
מחם יד נדולי" ומנדי". ה' יזמין פרבפמיפו נהיחר ולח נליקור. ויחוק
למו יפוענות פכיפלות. ויעפה עמפ לנחפה חות. עדי יבח קן הפלחות.

כנפפו וכפם ידידו דופים נחהב"ז :

עמדם היק נלוחם נקיק הכיל :

תשובה כויא

פילים ני חוספלו ה' פכחם חכיכ לפיק :

בין המלרים. יזכח חור ליפרים. חים כנוד ידידי הרב המחיר
הגדול. ידיו לו רב נפלפולה דחורייחח. כפיים מויה
יקומיהל ני פוחלן רב דקיק מקיחפחקר :

נועם מכחבו הגיעני נפיק הפעיל ולח הרפני עמי לחפיב מד
חיום

שיום ולמה הדברים לומר כתב על דברי הרין בעיז עיד עיג מכתב והרמבין ז"ל הביא עוד ראי' מהש"ס כלי חוא מלא מזום מחיט מקטיר לביטול דבפ' כל הצבר ד' קיל לחו"י דקדישה מעלה בה בצבר לאכול לו רוחה מקום דשליח שרי חוא כרוחה לעצמי' מלין במלה מקום מצבל לגבי מצה ולחו"י כדקא נמי ל' לתורחא כדחו"י פ' כיצ דף עיה ולא הביאתי זה דמם פ' כיצ לא לחו"י לחלן מלין בו מקום מעצד ולא מחרו בו מקום מעצד מצחר אצל מלה יחא בו מקום ביטול לא למדתי עיש. ומחוזחי חרב מרא יוסף ליצ קופר כי חחפלה עיז דמקטיר מדברי הרין דבמלה בצחה ליכא מקום מצבל ליה כמצי"ל מכיה מקיז מכיה בליצ על הרקציל בחוחיב ניה ג' קצר ג' שכ' דמלה בצר לסלציטו לדרך חיב חעלה חא בגמי מקטיר דהלכה כרבה דבחרה חוא וביה הרמבים פיל ולחרין שכיל לקיים דחא חיב חעלה מקום מצבל: **וכן** חמה על המליט פיל מצחה דין פ' שחמה חחא דלחו"י בחמחות

כיל חקריב מלה ולחו"י בצחה למחי חילמדך קרח חא ליכא לחיקור חוים בחליחות בצר דחא קיל עיבוד נחוכלי' ולדברי הרין מחי קופ' חא ליכא בחליחות בצר מקום מצבל. וכבוד מעלתו חחריך לי"ב בדברי הרמחרים בחצבל ודעת וגם בפיות הרב הביל בניחי ודרלם הדברי' לפי כחלחי ובחחי בחא לי"ב בחעלה על חופכיו ולא חעלה סדברים בחב כי כחלב בחו דבריו בחחי לבי ליכא לעיין בדברי הרין ולפעביד כיוחבי הפחוב וחחמה כחלב חבלה בחחזיים ומחיט לא לחכים

עלמי ג"כ בפלפול על דברי הרמבים עלי ריפ' כבודו מחל בזה:

והנה מה בחמה על המגיל לין כחן חמוה כלל דה"פ"ל כי בחליל מיה חעלה מקום מעבד ולא מקום מצבל חה לבחן הרמב"ם אם ועוד דלי בחליחה בצחה לחקור למלוה דחא החולה חיב מקום מעבד כדלחו"י פ' כיצ אלי מלן דמלה ביקרא חיב מקום מעבד ולחיב דלחוקימכי לי בחולה דבעי לי' לתורחא מליחה לחריבי מיהו לחקור מדרבנן דלא גרע ממלה פחלה וכי:

אמנם לי"ב מה בחמה על המליט כיל דבחמה דברי הרין חמוי' דלך לחפר לומר דחולה בצחה חיב מקום מצבל חא לחמר ריח בצחה מי ציב המצבל בחחי בחרי בצחה פחור וכי' מקום חחיט חולדות החם וכן פסק הרמבים פיט מצחה חיב ועי' בצחה אם דף ליט ורמב"ם פכיב מצחה סיט ובטרוע לחיט קי"ל סיי"ט קיג ומגיל פקיט ומלה חיט חולדות חאור וכבר כפלחתי בזה מלה ובא פיט עמד בזה. ועוד דחיב כי פריך בצחה עיה מלה חייט מעבד ולחחי לה פריך כמי חייבו מצבל ולפ דכחא לי' למיפרך חייט מולה וחייבו מעבד פסוכה ניחד חמולה ולחמעבד מיט כי מפני לפיק חד מיכייבו ועיל סרטיע לחכחי חקני ומפקת מעבד ומכי מולה חייבו מולה חייבו מצבל ולי דבחצה מפקה מולה הריל למיחר הכי לפיק מולה ומיל סרטוע ועוד דמפחע דגם למחי דמפחי חיבו מוחק מולה חלה דמפחי דמולה ומעבד חדא חוא ולא ולחי קפה חייבו מולה חייבו מצבל. ולחה לחמרת דזה בלחה לחי' דמצין מפה דלחי חלה חיחה על הרין דקיל יש בחליחה מקום ביפול: **לבן** כיל דלה עלה על דעת הרין מעולם פיחי' מולה חיב מקום

ומצבל דחא לחיבו חולדות החוד ולא בחלקו הרמבין ורין חלה פה חוא מצבל כמו חחי בצרי' וחחה חו לא וחפ חוא מצבל לקור מדרבנן מקום ביטול כמו בחחי בצרי' דלחריך בצחה דף מי דחא דלחר רביה חחה המצבל בחחי בצרי' בצחה חיב מחי חיב כמי דקלחר מכוה מדדות וכמו מצבל בחולדות החחה דלקור מדרבנן כמצוחר בפ ליט

ורביבים פכ"ב מצחה חיט ובחיים ס' פיי"ח קיג:

ושים מחלוקתן חוא כך דרמב"ם פיט מצחה קוף חיו כחב בכללו של דבר בין קרפה גוף קפה בחם חו שהקפה גוף רך חיב מקום מצבל עי"ש מצוחר דבעולה הביטול חוא לרפוה גוף קפה ולהקפות גוף רך ועי' בפיהי"מ בצחה עיג ועי' בריפ' בצחה קיח עיב דיפ לין מולחי' לכון ובילה ג' ודי' חכיכים יחד שהמלה חעבדי' ובעפי' קפים והוי חיקון ועיז ס' בכיל בקיב הביח דברי רפי' חלו ופפ בקיו כי חחה דכחב המחבר לין למלוח ביחד הרבה פילי' ועדפים שבחצבלו בקליפתן כרחה לי שהם דועים לכון פי' המלה מרכך הקופי פים בהם מלד קליפתן ודומה לעיבוד עיש מצוחר שהעיבוד והביטול פיעלי' פעולה לחחת מרפ' הקפה ומקפה הרפה. והכה בזחה דחמר רבה בצחה עיה לין עיבוד בחוכלי' יש לפרש שכי פירופי' חדה דלין העיבוד מועיל ופועל בחוכלי' ולחיבו מרפה הקפה ומקפה לחת הרך ועי' מגיל ס' בכיל חקיש ולבי"ז כיון שלין חמלה פועל עיבוד בחוכלי' חיב לחיבו פועל ביטול שיהא חקור לחפ' מדרבנן מקום מצבל ולפ דמקום דמחזי' כמעבד לקור מדרבנן חייבו מקום דמחזי' כמעבד לגבל לה מחזי' כמצבל חת חיחה דעת רמבין שכי ולעיש שלין בחלה מקום מצבל לגבי בצחה ולפ"י כיקא בצחי לי' לתורחא כדלחיחה פרק כלל גדול חייבו מקום דלמריך החם לין עיבוד בחוכלי' לחיב גם ביטול לין בו דפעולתן לחחת לחיב מזיק דבחלה לחיבו מצבל כחמי בצרי' לחיים

וליכא נמי אחרת ומעלה כדים של מושב שיושבת אחולה בני מליחה דדם שמצלו דרבנן ועי' פרש"י נפרוחה לחלי מליחה נעיקר אלי לו מושב שיושבת יחליל האשר שמצת דשוה ניכ רק ליסור דרבנן דלין מיבד נאוכלין ועי' מגיל ס' שכיל שקיל ושקי ושק' פיק שקי ויל"ל זש תורף שאלתו ואחריך נשלטול קלא וכו' לחכם לכי מצינ מפני הכבוד להגדיל תורה ולהאדירה הי' יאמר נדרך האמת:

הגה הרין פשוט נאלי' ס' שכיל שכיל דאולם מיניש ולריך נשר שמצת שיחטין לו ולין חומרים כאילמו כגילם עיש וכן כתב הרמנים פי' מצת היב ומוחטין לו וכו' הגם דיל דעי' בליכא כגילם ולי לימור עכרים הלא קיל שם נהיב לולין מחללין שצת עי' עכרים וכדאת לאומנה שמעתיע ס' שכיל שם קיב ועי' נכיל מיל פשמת לליכש ומעת לפי' ליכא כגילם. וכן מצוחר נרחים ורין יומל פיב וכיל הרחים נחשר כלל כי לות ס' ועי' חשר הרמנ"ל ס' חרפים:

ואמנם נמעמו של דבר נחלף לנות חגילם לחשרי ניומל כ' נשם הרחנ"ל יען ליסור שצת כשר כיהן לדחות נהצערה וניסול ומחטין לו חמין ליכ שליח שלא יפ' קטן ס' נקוף העולם עיש וכיל נהך ליכ דחפ' לין החולם לריך להצערים וניסול וכו' כגין שלריך לאכול הצשר נחומלה כמי מוחר לשחוט מהיכ ולין מאכילין לוחו כגילם ושלה על הני נק' שכיל שכיל לחיב ניומים הך ליכ ולי"ע:

ובשם הריב הניל שדימה לוחו לחיב ניומים וליכ כין שהחורי החירי פיב חוי כל מלאכה שמוסה נשצת נשניל חלה מיניש כלולו עושה עיש וכיל מי' דשל ליכ ושעם זה כחב כמי הרחב"ש נשטר ומחוחר יחר נשטר רשניל שהצלתי וכן הניל מחזיק נק' שכיל שקיל וקיים הרחים וכיכי דליכא חרי ליסורי מאכילין לוחו הקל, שחיטת המאכל מוחר לגל כגילם שאכל עלמו לסור ולרי' דרביע עליש עביל ועי' נמחזיק דקיל לרחים דכשו שומרה לנני חולם ולי"ב מוחי נשם פיב כגילם ושלר ליסורין הוחרו לנני חולם ולי"ב לכתי מלי עדיפותי לשחוט נשצת מלהאכילו כגילם ועיש ס' דכגילם שמאכל עלמו לסור וכוונתו דכגילם כיון שעכיש הוא ליסור לאחריכי ולין ליסור חלוי זמן, מיליד הוא נלחי נשם לף שחוחר לחולם וכמים רמיל ניידל ק' פיל דלמי מיקשה יפרולי' לל לחכל דנרי לסורי' לו שחיניק פיוצוו לף שהוא שיחר נעור לחיניק ולמיניקה חולנים כמים ק"ל שם שקביש מיש מיק לחיניק נזקנותו ומשמיב ליסור שצת שחלוי זמן לם עושה נשיחר ליו מוליד נלחי ולכן מיוצ לחלל שצת מלהאכילו כגילם ונכהיג חילקו חוסי מולין ס' עיב ליש לריכים לעניו לין הרבינ מניל הקלא עי וכו' עיש ועי' נמרדכי פריל דחולם:

אמנם לפעניד נרחה דנר חדש נכוונת הרחים דלא כמחנ"ם והיל דלים הוחרים רק ליסור שחלוי זמן שליו ליסור שפלא רק מי' נגרל ועי' ריטנ"ל קידושין עיו נני חוכל כגילם נייב וכיון שחוחר מי' זש לחולם חוחר חפי' לפצר נעכין לחר. חצל נכגילם ושלר ליסורים כויב שצם ליסור שפלא מני שמוחרי לחולם חצל לאחריכי לסורי' ולי"ב כחי כמי דשקצ ליסור נגרל מ"כי חלל חולם הצל ליסור שפלא לל פקצ דחרי עכיש לסור לאחריכי ולי"ב ל"ש ב' חוחרה דחרי חל' שפלא שנו לל חוחר חם כוכם הרחים דקי"ל נני כגילם כמי כיחל חוחרה. ומ' כיון דהמלכל עלמו לסור ולרי' רביע עלה לנני לאחריכי לים ב' הוחרה רק דחוי וכמים:

ולכאורה ים רל' נרוחה לזה דפרי חמריק ניומל ויל ליסכל נחרל למיד הוחרם חפי' ליכא טומל' וטיוחר' נחלי ניש חצ עבדי כמי מחלי' דכל טומלה מה רחמנא שרי' ע"ש ועי' פשחי ע' וכ"ש פ"ב מצת היל ולי"ב לי חמר' נכל ליסורין הוחרו נפ"ב לי"ב חפי' מסכה היבר שרי לאכול ליסור ולי"ב דשל דמלכלין חוחר הקל קל נגרל ומה יענה הלי מיד לנרי"ח דשבל וכגילם וכו' והלי"ל יפרכם לפלוגחא דרי"ק ונ"ל לרי כין דכל הני ליסורי' ליסור שפלא כימה לים נהו הוחרו רק לחחם ופפיר חמריק מלכילין הקל קל מחילם:

שוב החנוכחי דלין הרחי ככוכם ויש לחלק דנשלמא נני ניומלה ניומל שם מהו חנורם לחביר מומלה. הלניר. ופפיר לחמריק כיון דניומלה הוחרם נלנור חפילו מפשר לעשות נטחרם עוש' נטומל' חצל כלן כמי דכל ליסורי' הוחרו מקום פ"ב חצל מהו חנורם שחוחר ליסורי' חלא פ"ב לחכיל כשם מיקרצל וכיון דיכול להכיל פ"ב חו נליסור קל לא הוחר שליסור חמור דשל לין כאן פ"ב כלל. ומלה לחיכה לה מלה דשליני ריש ורבנן נמיר מ"ז נמיר וכ"ב שפנעו נמה מלוה לי ישמ כ"ב לו כיר דריש קיל כיר קדושתו חצירה וחכצ' קיל כ"ב קדושתו חצירה ס"ש ולי"ב ק' לפמים נחי דשפיל נרכות כי דים שליש דמומלה הוחרם לנני מה מלוה ע"ש ולי"ב חפי' חפשר לעשות נטיחר מחר למומלות ומכים שם לי שפשר רק ליסור דמוחר למומלות מי שקדושתו חצירה ועי' ניומל ס' שעיל שיב חלא נשלמא הכיל דכי דשבי הוחרם פומלה נני מה מלוה מ"ש מהו חלי כשרות חצירה דשבי הוחרם פומלה נני מה מלוה מ"ש מהו

חנורם טיחר מה מלוה שלין לו קונרין ע"י יוחר שם קיל ונכין דים לו קונרי' נטיחר לו נמי שקדושתו קלה שת לים מה מלוה ולא טיחר כלל:

ודנה נפיור ס' שכיל כחב שוחטי' לו וכו' כי שצת הוא חלנו כחב לכל מה שלריך וכו' ולכי מלחזק נשמעא ל' קיל כדעת הריב דשצת הוחרה לחל נשר ולין חומרים לו קונרי' נפיור לו נמי שקדושתו קלה שת לים מה מלוה ולא טיחר כלל:

והנה נפיור ס' שכיל כחב שוחטי' לו וכו' כי שצת הוא חלנו כחב לכל מה שלריך וכו' ולכי מלחזק נשמעא ל' קיל כדעת הריב דשצת הוחרה לחל נשר ולין חומרים לו קונרי' נפיור לו נמי שקדושתו קלה שת לים מה מלוה ולא טיחר כלל:

והנה נפיור ס' שכיל כחב שוחטי' לו וכו' כי שצת הוא חלנו כחב לכל מה שלריך וכו' ולכי מלחזק נשמעא ל' קיל כדעת הריב דשצת הוחרה לחל נשר ולין חומרים לו קונרי' נפיור לו נמי שקדושתו קלה שת לים מה מלוה ולא טיחר כלל:

זיל דלאו דלא תעקר לית לאו דאעקר אלא רק רבעי מדרבנן
ועיין בש"ע סי' יוד ס"ג :

ולפי כל שכיל יל דלים כשבת על אדם קלה בשכילה לישקר רק
בשקר תורה שהוא לישקר תפלה כמו כשלה ועכ"ל שמולד"י נמלי
בשבת אבל בשקר דרבנן שהוא רק לישקר גברא וכיון שאולה מותר
לו לשכול לים בשבת על אדם קלה וכחילוק תוס' שולין דף ס' ד"ה
לדיקים שכתבתי לעיל ולים דיכו על הסמיג זיל :

ועוד ים טעם נדבר דמוטב לשאול ולין מכיחין לעשות עי' שכרי
וכחנה דשבת"ל בשבת' ס' תרפ"ו מעות דלין עומדין דברים הללו
לא עי' גו' ולא עי' קטנים חלה עי' גדולי ישרחל וכדעת רלשונה
שלחרים ס' שכיח ס"ג עי"ש ולפי טעם זה שם ים בשילה מובנת
ולזיל לגרי לין שוחטים בשבת ומלכילין לוחו בשילה :

ולאמנם הרי' ניומ שם כי בשם הרלש"ד שכשהל שם ים חולה ס"ג
ולריך לשמוע לו מרבנולם לעה לה שלמר לעכרים שימחר לו לחת
ולכשילהו השילה שלין בה חלה לישקר לאו ולדחה שבת שים בה לישקר
שקילה. כדלה דהוה כדעה שכי שהביא רמ"ל ס' שכיח ס"ג דאם
לשסר לעשות עי' עכרים בני שישי לין שם' עי' ישרחל ושש"ג
הרלש"ד זיל שזה החולה לים לישקר עומד ומעכבו ודלי לישקר שבת
לה לישקר בשלה שדע שהלו לה לי' שבת לה ס"ג שבקשו לו בשלה
חלה שלשים ולין שכ לישקר העומד עליו ומעכבו הוה שבת ס"ג
גמור לה לישקר אחר ולפיכך לין מתירי' לו לישקר בשילה והרי שבקשו
עליו דלים"ג חלה שרבולם מחוים בלכילהו בשלה ולה בשחוט דלה בשלה
ושבת מעכבים בשום ועוד שבקשו שלפי' הוה כן למה לה לשכיל לאחי
לישקר שהוא בקל ניומר ס"ג :

ואני אומר על רשתן רשתן ועל אחרון אחרון דדברי הרלש"ד ככוחים
דשכה שבקשו בשתי שבשים דף ס"ו ע"ש לי אמרי' הואיל בשלה
כל שלשכת שבת הואיל ואחר לחולה ס"ג ס"ק י"ח כיון דלא שכיח כלל
ליל הואיל ועי' בשוע' שחוט מכחות ס"ד דים להעלות שבקשו אלמי חיש
לרבה כשבים שלדה לשכולת רגים והעלה דגים ושיטוק דלחיל בחר
מחשבתו כימה הואיל ושבר לי' לחיטוק פשר כמי שדגים ושי' דלידם
דגים לה חזי בשבת ס"ש הגם שדבריהם לריכים ליחור רחב ולחיש
להלריך מיש שדבריהם לאמרו דשיך הואיל בכחיב ולחיב חיש קושי'
רלשוכם שבריך דשם שלילכה בשלה מוחר לשחוט בשבת בשביל
החולה לדעת הרלש"ד כי חיכה כמי בשלה מוכנה שרי דזה ודלי עכיה שלה
ימלה בשלה רחוי לחולה זה ועיין לשון הריטב"ל בשידושין ס"ז בשם
הרלש"ד דכחב הה חיכה כמה בשילות בשלמה חבל ודלי שלה יש"י
שלי בעיר שים בה החולה בשלה שכיח ושכיח עוברא ועיין בשולין דף
ל"ה ובריטשוכי שם ולים :

ולשיטת הרין החחרוכה ג"כ יחולן לכשון דכשר הקשיטו לעיל מי
לחריך שבת הוחרים הלל ס"ל וכן שאר לישקרי' לדעת
מחזיק ולים לשי' לשסר בישר מוחר לחלל שבת על לשחולי לישקר
כמו למיד טומלה הוחרים בשבור דמוחר בשמלי' לפי' חיכה שהרים
בחולו בים חב כדחמרין ביומל דף ו"ו ולפ"ז מכיש בחיכה לישקר
קל דמוחר להחכילו החמור ולים חמלי מחכילין הקל קל חחילה.
וכחבתו ג"יסוד הדבר כיון דלא הוחרים רק משום ס"ב לים לשי' לשסר
בחיבר לו בחיקור קל לין כאן ס"ב להכילו בחיקור החמור ולא הוחר
כלל וכ"ז לשי' שכיסה מעכבי' עליו משום שבת לחי חמיר מעכב
עלי' כבר הוחר לשי' החמור משום ס"ב ורק שבחמר כיון לשסר
בקל כשבת בקל זיל כיון דכבר הוחר לשי' לשסר בחיבר גמור ג"כ
מיחר בחיקור ומכיש בלא לשסר בחיבר רק בשי' קל חב שדי"ק
הרלש"ד לישקר השוחר עליו ומעכבו הוה שבת ס"ג גמור ריל הוחר'
ולא דחוי' רק הרין לשיטתו דס"ל לחלכה בשילה ש"ז דשבת דחוי' ולא
הוחרים שפיר השקה לבל הרלש"ד זיל דס"ל כמ"ד הוחרים ושפיר
קלמר ולקמ"ל :

דבדה עד כה עמרכי ד' לבחר קלה שיטות השוקלי' ועתה חלה לשלשל
בקוני' כיד ד' שעונה עלי'. הכה הרין שם מידם מילחל חדחת
לעיג דכשלה לישקר לאו ושבת לישקר שקילה ס"ל לין לישקר בשלה קל
לישקר שבת לשיכה חומרת לחרינה בשלה לפי שלחוכלה עובר על כל
זיל ים שבת לבל לעכון שבת לה עבר חלה בשבת שחים ואד לאו
הוא לשיכה. ובשעשש פ"ד שמים השחלה עליו מגמ' כיר מ"ז דלחכמי'
ג"כ ומיר שבגמו ס"ש ישמע מיר ואל ישמע כ"ג שבקושטו קדושת
עולם ושבקה הרשעים בפ"ז שכירות ה"ג ולדעת הרין השקי כמי
דקדושת כ"ג שמור ס"ש מיר שמור שפי דלים בי' לאחרן שרבת כשים
שרשעים בפירות שכיל ישמע כ"ג ס"ש לאו לי' לאחרן ובכ"ג ליכה חלה
שד לאו ואפ"י לריל דקיל ישמע כ"ג ס"ש לאו שאלי שעשה אחי
עלה ס"ש :

וניל להדם דדוקה בשקה דשמיר דשי' כמו בני פ"ב לבישה הרין
בילה ש"ז דלה בשמה שבקה לישקר כשמלל שבת וכן בכל כיום
בשלה שלוכל חלה דשבת בשם דומה ועי' רפ"י ביומל ז' ד"ה בין

בשבור דלי שלשלה דשרי בשבור לריך לין לרלות בשלשלה בשבר לשל שם
שלחרה לשל לין לרלות בשלשלה בשבר ופי' כ"ש ע"ב שבשה ס"ל בש
שדם חרין דשרך לרחות לישקר חשוד ס"ל שלרחות לישקר קל שרבת
שבשים דבכל שבת שדומה לישקר קל עוקה שבירה רק שיאל לשבת
בשבשה דומי ב"ש ובקושי שחירו ורין בלשון רפ"י יומל שם שבל בשלשלה
כ"ג וכיר לשה שלוה הלל שרי לשריך דשרי ס"י כיר חשוב שבשבר
ד' שבירות לף שבשבר ב"ס ל"ל הלל כשבי"ש שם שבל כין דלבני שם
שלוה הוחרים כשים רבשי"ל בחכשלה לשל שדים גם שבל בשלשלה בשבר
דלחלין בשר לישקר החשוד בגד הקל לף דבקל ים כשה לשרין דשרי
כולם הוחרו לבשה שלוה ושיל שד לאו ושה לי שרי לאו וכדלשריך
בכ"ר ס"ש ס"ג כין דשרי רשבשת שד לאו בני שם שלוה ס"ל שד לאו
ושיל שרי לשרין ושרשי' כין דשבשת לי' וכי שלשה דבני הוחרים לף
שכי לן בין שד לאו לשרי לאו ושבשת שבוש הוחרים ושי"ש לבשין לישקר
שלים"ג גם בני הוחרים ים שילוק בין חשוד לקל כדשוכה שבשם דקשבר
לשושו בשל קדי"ל כי שרי רשבשת לס"ש שיר וכשן דלישקר' לאו שוא
לשבל ס"ל שבשה ושבשה דכרה לף וכי שלשה דים שילוק בין שבוש לקל שפ"י
בני הוחרים ולים [ובין בשבור שר"ו ס"ש ס"ז] :

ופרי"ד דדוש ים שקשה על הרין שבקוני' בשקושה דשלישי רבש ובן
ישמע לי שבשיכין חושו בעל הי שלוה דשבר שבר בעל חשוד
דשלוה חזי לכשן ושים שלוה שלרל דשבעל לשבר לשקוי ולדעת
הרין בשיטת דבעל חשוד דבעל עובר על כל זיש ים שבו ושם
שברים שחלוה לים עובר חלה בכים שלוה דשבשר חולין וישר
וכן הקי שכשיש ש"ם ולכן שידשו פ"י שבר בשר לדעת רין בדשבשר
בשולין כ"ש לף שלישי דשבקי' לי ושבשי' לי' פ"י לף חלה שני לי'
בשולין ולריך לשכול בם שלוה לשלה שיר דשבעל' כשן ושבשר לשקן
שבעל שבקים ושכול שולין ושלוה דעריך שבשיכל כקוני' לשלה
ולדעת הרין בשיטת דשם בדליכא בשלה מוחר לשחוט בשבת בשביל
שולין ולי ליכא כשילה שרי דזה ודלי עכיה שלה ימלה בשלה רחוי לחולה זה ועיין לשון הריטב"ל בשידושין ס"ז בשם
הרלש"ד דכחב הה ליכא כמה כשילות בשלמה חבל ודלי שלה יש"י
שלי בעיר שים בה החולה בשלה שכיח ושכיח עוברא ועיין בשולין דף
ל"ה ובריטשוכי שם ולים :

וכושי' הרין החחרוכה ג"כ יחולן לכשון דכשר הקשיטו לעיל מי
לחריך שבת הוחרים הלל ס"ל וכן שאר לישקרי' לדעת
מחזיק ולים לשי' לשסר בישר מוחר לחלל שבת על לשחולי לישקר
כמו למיד טומלה הוחרים בשבור דמוחר בשמלי' לפי' חיכה שהרים
בחולו בים חב כדחמרין ביומל דף ו"ו ולפ"ז מכיש בחיכה לישקר
קל דמוחר להחכילו החמור ולים חמלי מחכילין הקל קל חחילה.
וכחבתו ג"יסוד הדבר כיון דלא הוחרים רק משום ס"ב לים לשי' לשסר
בחיבר לו בחיקור קל לין כאן ס"ב להכילו בחיקור החמור ולא הוחר
כלל וכ"ז לשי' שכיסה מעכבי' עליו משום שבת לחי חמיר מעכב
עלי' כבר הוחר לשי' החמור משום ס"ב ורק שבחמר כיון לשסר
בקל כשבת בקל זיל כיון דכבר הוחר לשי' לשסר בחיבר גמור ג"כ
מיחר בחיקור ומכיש בלא לשסר בחיבר רק בשי' קל חב שדי"ק
הרלש"ד לישקר השוחר עליו ומעכבו הוה שבת ס"ג גמור ריל הוחר'
ולא דחוי' רק הרין לשיטתו דס"ל לחלכה בשילה ש"ז דשבת דחוי' ולא
הוחרים שפיר השקה לבל הרלש"ד זיל דס"ל כמ"ד הוחרים ושפיר
קלמר ולקמ"ל :

דבדה עד כה עמרכי ד' לבחר קלה שיטות השוקלי' ועתה חלה לשלשל
בקוני' כיד ד' שעונה עלי'. הכה הרין שם מידם מילחל חדחת
לעיג דכשלה לישקר לאו ושבת לישקר שקילה ס"ל לין לישקר בשלה קל
לישקר שבת לשיכה חומרת לחרינה בשלה לפי שלחוכלה עובר על כל
זיש ים שבו ושם שברים שחלוה לים עובר חלה בשבת שחים ואד לאו
הוא לשיכה. ובשעשש פ"ד שמים השחלה עליו מגמ' כיר מ"ז דלחכמי'
ג"כ ומיר שבגמו ס"ש ישמע מיר ואל ישמע כ"ג שבקושטו קדושת
עולם ושבקה הרשעים בפ"ז שכירות ה"ג ולדעת הרין השקי כמי
דקדושת כ"ג שמור ס"ש מיר שמור שפי דלים בי' לאחרן שרבת כשים
שרשעים בפירות שכיל ישמע כ"ג ס"ש לאו לי' לאחרן ובכ"ג ליכה חלה
שד לאו ואפ"י לריל דקיל ישמע כ"ג ס"ש לאו שאלי שעשה אחי
עלה ס"ש :

וניל להדם דדוקה בשקה דשמיר דשי' כמו בני פ"ב לבישה הרין
בילה ש"ז דלה בשמה שבקה לישקר כשמלל שבת וכן בכל כיום
בשלה שלוכל חלה דשבת בשם דומה ועי' רפ"י ביומל ז' ד"ה בין

ומעתה לפי שקיף ושולן שגם שם שבעל הרומה לו שקדם ג"כ עובר
לשל יהל שבשרי שוא שד ס"ש זה הרומה לו שקדם וכשבשלה

משקיע ממנו שם תרומה והקדש ומיהל דינהו שלמי כיסי תרומה והקדש ובזה כי' לחסבר ליישב מה שמצינו הרמבם נקנוי דתרומ נמילה לי מעגלי ליקור מסים לין מדוש בתרא נמילה שמוחר לנמלה ולסכיל כיחה כין שמפרים תרומ ושוח לחקורה לזרים ליה כשמנמלה שנר לנל יחל ומסים לקור לנמל וכן מי כיחה שי דלמרים נקידמין כיי מיע דמקולחה נמשרי מעורע מוסרים דלה לחרם שרים שלה להקלה והקדמו שלחרונים ושל מסים מנעלי ליקור לכחחילה ומה שקלה ליכל שלה יחמרע נרוע שיעות חמוחרים ולפיי ליים כיון שקדימם למקולחה

שם מקולחה לקורם הרי עונר נגל יחל נגיעולו ולקור מיים :

ועיין נרין קטנות כיי נשמנע שלה לעשוס כלום מוסף יום שקכיס לרישו של הרמנים נמיי **עשנות** דסרי תורם שמנע שוח ולה מעשה חלה מסוס דסרל לעצור על דנרי תורם שמנע להמים שת עלמו הלכך סרי לה קטנות שוח וכי עיש שמחריך ולישי נחקור מסריית יסיר שפיי סמניל קושי נשם הגחון מסריית ליק זיל על דנרי ריין חלו מעסיק הרין נעלמו נגיעין ליים דכל פירות שנמלה לחו דוקה שלין כדר זה חל לפי שלית לעשות נו עיש וחת לפייד הרין נקטנות שת דלין קניעה חל נכחיב חוא רק מסוס דסרי כשנע לנמל לת שעלה וכדר הת חל לנמל לת שעלה ולית שפיר חל נכחיב עיש מה שפיי ולפעניך ממכיית חפילו ריש קושי לין כתן דוחלי כדר חל לנמל לת שעלה נקוסם יפינת קוסם עלי חו קושם לוקב שלי טעל חפילין שלי מכיח כיון שלין החסן מחויב נמלוה כשמיל נשם ניית ונחמת ליכו דשלי ליסב נקוסבה וליעול לוקב ולהכיח חפילין דלין מלכילין לחדם דנר חלקור לו וכמיים לחשוכים שם ולין לומר נו עדליים דכדרים עשם ולית חוא וכמיים נחי דשנית מדרים ניז לנל כלן חפי' שם שכדר חל ניית כשיקחכן ליש דשלי לקיימו דחל פיכ דומח הכל ומחויב לקייס ומי נשם ולית עכיח ליכו יכול לעמוד נכדרו ושרי כדר שוח ולישו חל כדשלינין נכדרים ניז ועושים נפי' הרין דיים ולחלה ולית דנרי הרין נניעין נכוסים :

ולפיין שי לומר גם כלן לפיים דחס מנעל תרומה ליים עשר נגל יחל לית כשפרים תרומה ולית לו נשעה הפרשה לעמוד נדיניהו רק יפי' מחויב לנשלה נחוב מסוס ניע דומי נחס לית לוי כמו כדר שוח ולין הפרשה תרומה חל כלל ומיוסב קושי פו יד ועי' מכחות קיע ומנים סי' ס' לוח ני :

ואמנם נעיקר קושי' פריד על הרין מחא דעגל תרומה כיל דנפשיטות לקיש דשעיין נרין יחלה לחא כחב דלעשור כמה פעמים על חיקור כנלה חמור עפי' שגם חלה דכי שלין נגלה קל נגד חיקור שגם וכוכחו דשקיליס הס ולית מוטב לעשור על חיקור שגם דהוה רק חיקור גנרל ולה חיקור חפלה מלחת לו נגלה שוח חיקור חפלה וכשמיל נדעת פריש מנרילים לגל עגל ותרומה שמקיסה חיקור חפלה שפיר קיל לחד מיד דוחכי לו עגל חס יהלה כין דתרומה חמור

חיקורו שקול כהרמה חיקורי של עגל ולית :

שנית כיל לחלק נשרת יסרם נשלמת נשוחו לחולה נשגם נשעה

משנר על חיקור חמור דשגם לי חוא מחקן שלה ילטרך לעשור כמה פעמים על חיקור נגלה נזה חידם הרין דמוטב לעשור חיקור חמור פיח מלעשור על חיקור קל כמה פעמים לגל נמפרים תרומה מן העגל נשעה שעשר החיקור חמור דתרומה חיכו מחקן שלה יעשור כמה פעמים על חיקור עגל דשם כשר כיחקן כמה שהפרים נזה ליל מיעשור חפי' פיח על חיקור חמור כדי שלה ילטרך לעשור על חיקור קל כמה פעמים :

ואביא לת השלישים שלעניך דשר חרם למלי דקיל ניותר קיע קיים דחכור על חיקור קל חיכו חשוד על החמור וחשור על חמור חשור על קל ועיין נסיף שם שקיע דחייכו דוקה נמין של חיקור דחייכו נענין חכילה לו מלחכה וכדומה ועי' חמים חלק שפי סי' פיג דחפי' מומר להלל שגם חיכו נקרא השור למין לחר של חיקור ולפיז לפי חומר דוחלי נעגל ותרומה סיע לדון לית חמור ולית קל גם לענין חשוד לה לענין להחכיל לחולה דוקה ולמיד תרומה חמורה חנו מחלישים שם דתרומה חמור וחשוד על תרומה חשור על עגל וחשור על עגל חיכו חשוד על תרומה דשם ליש דעגל עופר כמה פעמים ותרומה רק פיא [ועי' מיש נחשוי יוד משובה מ'] לכן גם לענין חולה עודם הרין דמוטב לעשור כמה פעמים חיקור קל מלעשור פיא חיקור חמור חפל נשגם נגד שלה לין לדון לענין שום דבר לחר חיזהו משם מחיר רק לענין חולה ולענין חולה תמיד לריך לעשור חיקור שלה כמה פעמים וחיקור שגם פיא זה לריך דשגם לה נקרא חמור כלל חס שדייך סרין לנגבי חולה לין חיקור שלה קל מחיקור שגם ויל כיון שלין לכו לדון שגם נגד שלה רק לנגבי חולה ושם לה נקרא שלה קל מיעים דסרין חפל חיקור שיש לנו לחן גם שדיא חיזהו חמור ומחזיקי הלי לחיקור חמור שוב גם נגבי חולה מוטב לעשור חיקור קל כמה פעמים מלעשור חחיקור שמחזקו מכבר לחיקור חמור נגד זה חפי פיא

וחים ככן :

ואת מקבר רושע כיל לפמים הרמבים נפיהיים ניומח פיג נולמוס

קנרת זו רק בחתרת ולא בחדם לחד ס"ס ס"ס סכח סחלי כיון דכיצ
סמי חכלי לי' בסמי דעבון וחיים :

ולפיז י"ל דרבי סלינ חקנרת ז' וסל דחיל לעבר כלל חס"י בחל
כיון דחתר חיל לעבר חין קנרת דחסולי חסר חתרו לגבי
כל חיסיר לו סדרסו עכיס יגרסס חיוב מעבר [ועי' כעין קנרת זו
בגמ' גילת ויו"ט סולין ומתיר עלמו בשדחים עי' לידם חין קנרת
סמלידם חגרסס חיסר מוקלס ועיין לקמי ומכי סם] וכן מסמע קלס
בחוקפתח דסמנס ס"ו סם דפלוגתיהו רק לי לריך לעבר לו ולח
חלי סלוגתח כלל לי דחי' שנוס דסספרס מעבר דקחכי וחיל לעבר
דברי רבי דסנגיל לריך לעבר ועי' בכפיס סדקדק למ"ס נקט נדבי חיל
לעבר דמסמע סם ירלס יכול לעבר וחח לפי המסקנא חסר מסוס
שנוס דספרסס מעבר ולפנים חיס דחיל לעבר חפ"י נחול מעשס
חיל חבל עכיס ס"ל בי' מעבר דלח נעלס דעתו רק דחמרינ מקנרת
דסחלי חינו יכול להניח חיוב ומעלה נשנס חסר שנוס שנוס :

ולפי דבריו ליס פפי מס דסוסק נגמ' דילן על לסן סחסקפתח
דקחכי לריך לעבר ובגמרת חסק לס יחכל עד ס'עבר להודות
טעס חיוב המעבר כיון דסוח חכיל לי' ולח ס"ל חלינו נעלס דעתו
כיון לכן מפרש נמעבר ומעלה דפי' שנוס דספרסס מעבר סוח רק
פ"ל מפני ליסור טעל סוח כמס פעמים וכקנרת הרין :

אך כ"ז לס כרסביי סוח מעבר ירק דרבק שפיר י"ל כקנרת חכיל
חלינו דברי דלין קנרת סחלולי יגרוס קרבק יחייבו חותו נמעבר
חבל לס פ"י מחויב מליס נשני רעבון כדגן ותירוס וממילח ליס נחולס
דלים נעלס דעתו ודלי לים לומר כיון שהותרו לו חדחו לגבי ליסורי'
מסוס פ"ל יותר חלנו טעל סחין נו פ"ל כיון דחעבר לעבר [וגם לס
נגילס לו כחמרת קנרת ז' רק לעכין ליסור כולד ומוקלה דרבק]
ולפ"ז ליס לוחלי המקנן ס"ל דפלוגתח רבי ורבים חלי' לי דחי' ליסור
שנוס דספרסס מעבר לו טעל חבל המקנן חמיר לו מ"ל לח קלמר
רבי סחס חלה לעכין מעבר ירק דרבק פ"י מפרים ס"ל דחיל לעבר
כלל חפ"י נחול וכמים ולח מסוס ליסור שנוס קלמר דחיל לעבר חבל
נמעבר דנן וכו' שדה דחפ"י ליסור שנוס פ"ל מקמי ליסור טעל כמס
פעמים ומיוסב שפיר קושי' חסמנין זיל :

ובזה ליס מס שעמד סכפיס למס לו הניל הרמנים דין זה דחיל
לעבר הלה הלכה כרבי מחניהו דהרמנים פפק נפ"א מתרומות
ס"ג דכרמי' חיינים נתרומות ומעשרות נכל פעס הוחיל וחוכלין חוסס
נמבר דעטן זערין נכ"מ סם שפי' כן ניהושלמי חלה הכיל וכיון שבן ודלי
לריך לעבר חפי' נשנס כדי שלה יעבור ליסור טעל כמס פעמים
וכקנרת סרין ופ"י פרים נמלי דקלמר רבה נחפעבר נחלין וכו' וליים :

מידו נלחסיב י"ל דסרי הרמנים נפי' חרומות סכיל חף פפפק נהיו
דחרומת ירק דרבק מ"מ נמבר פירות שליק דנן חיהוס וילפר
פפק נהיל דסוי מהים וכ"ב נרלה דגס כרסיכין הוי נכלל חנוחה
ומ"ב מהים ע"י"ם וכיון דמסיק דבעמח דרבי מסוס דכרמי' מעבר ירק
דרבק ורמנים פפק דלח כוותי' קפיר הסמ"ס דין זה דודלי לריך לעבר
חפ"י נשנס מעמ"י הכיל דמס סחיב נמעבר מהים חפ"י רבי מודה
ולים זהו סרלתי לנחר כעס נפיעס זו :

תבנא לדיל כיל דלכל סטעמ"י חקור ליסרחל למלוח נשנס כדי שלה
יחכל דס דלכל מסוס דכקלה הוי חיסור חפלה חיב נדס שניסלו
נשנס ולח נכקלה מסוס דכקלה הוי חיסור חפלה חיב נדס שניסלו
דרבק כחנגו לעיל שהוי רק ליסור גנרת ולים טעס הרי"ח. ולטעס
הרחים ורפנ"ל נחנגי מסוס דכפסגו של חולס קלס נחכילה לי' חיב
נדס שניסלו דרבק לים זה וכמים לעיל נדעת פמ"ג ולח דס נלחים
כפגו של מדס קלס ועיין חוס' חולין ה' קודיה מעס ורס"ג שלפי
מטח היינו דוקח נדס נעין ולח נדס חינריס שלח פירס ולטעס
סרמנ"ח נחסור מסוס דחין עושי' דבריי חלו ע"י גוי וכו' וזה ודלי ל"ש
נמחיבולו נשר שלה נמלה וחוח מוכן. ולדעת הרין דמועב לחלל שנת
פ"ל מלטעור ליסור נכלה כמס פעמים כיל דנ"ז ל"ש כחן דנשחיטת
ודח ליכו טעור רק פ"ל חבל נמולה נשר טיבר כמס פעמים נכל
ס טור טיבוד שמולה ולח דסיעורי שנת הן כגירורת דגדול מכזית ומי'
חוסי יומל פ' דיה ומיערו וליסור דס נכזית וממילח דטיבר ליסור דס
הרבה פעמים יותר מליסור טיבוד זיל דלח מיבע"י לדעת הרמנים
ומחליה דחין מליחה מועלת רק לחסר שנשטח העליון ושחר כשמניע
חמים חמין מחקשה נחיכו וחוי דס ליברי שלח פירס דמותר וניין נרין
חולין ק"ל ט"ג ופמנ"ל נפחיחה לחלי מליחה טיקר כ' ודלי לחין נרס
שנשטח העליון כ"ל זיחים לעבור הרבה פעמים יותר ממה שטיבר
ליליר טיבוד טיבוי לפוסקי' דחיישי' לכל דס שנחחיכה חעולה
כל הדס ע' פמ"ג דס ס"ס טיבוי מידי קפיקח לח כפקח שמח חין
נשנר דס כ"ל ס'טעור חפ"י כ"ל פעמים שעובר נטיבוד וחין קפק מלילה
מידי ודלי :

ואין לומר דליסור דס עובר נכל שנשו דחיים ליסור שדרבק נליסור
דרבק כמו חיים שליסור חורם ועי' פרישי ירלד ק' ס"ח
וחליסורי שנת לין ליסור נחיים ועי' דנ"ע חויח סי' חמ"ג וממילח

עטר לי' דס סרחם פעמים יותר מליסור טיבוד זיל דלפ"ז לף דחיים
ליסור מ"ס לו חוכל כפיטור חן לומר דעבר שכ ליסורי' רק ליסור
חחר ודוקח טיעורין מהלקין כמו שכתוב לרין שם דמיר שהי' שוחם
חכל עד כדיעור שי' רק ליסור חחר. ושוין שכחב נפי' שכ"ס סיי
שעובר על כל שפס ושפס חין לנוס שדוקק ונעקיל חלרכתי נזה :

ולדעת הרחב"ד דסיט דשוחט' שפי' שנת שעכב עליו הלה
כחן שי כשנלה מוכחת דחרי ליכח נעבר שלח כעלה ושניסס
מעכנים עליו נשוס כעלה דלכל הטעמים ליסור למלוח רק לדעת
הרחב"ד שנרחיים כיון שכבר ניתן שנת לרחוס נהשערת וניסול וגס זה
ליחל כמים ומעלחו כי לפי קנרת הניל חוחר לט לעשות ליסור
רק להכיל החולס שכבכה כגון לשחוט לחולה שעלילחכה כפילה כשוחט
ים לו נבר לחכול ולפי כפילה כשוחט לח ס' נבר לחכול ולף דחשבר
לכעילה נשוחט נסיחר ע"י גוי ס"ס כיון דלכל חר שעשוי טוב יוחר
לשחוט נשנת שלסיכולי כעלה שכיב ע"י שעשוי כיל שכבכה חכל לנבל
ליסור שלין זה הלה כשנות רק להכיל החולס ליסור לח חוחר לט
וחיב דכותי' חיל לשלחכה עיגד ושליחה להלה נשנות רק להכילו
שליסור דס שניסלו חח ליסור לו :

אבל ים שעלמו לייחב זה דעת הגמ' שנמנ"ל ס' שכיח סיב
דכשלריך להחס לי יין יחוס עבריס ושוחר שיחכוך היין שכיחכל
סיסרחל שנת הטעם דליסור ליסרחל לחכל שנת כדי להכילו שליסור
כשך וכקנרת פרישי לף דק דסרי כשנשוחט יסרחל הוח שי כדי להכילו
שכבלה חלה דהקנרת כ"ל כיון שכשלילה כשוס לריך להלה נשנות
חלה דחטעה נליסור קל דחילול שנת ושעבר ליסור חמור דחכילה
כעלה לחו שנוס נחילול שנת ועי' שעכיב כיל חכולה שכבכה נשניסלה
כשוס שלני וחיב שוס שלמו שחין כיל שכבכה חלה שחטעה לחחס
נחילול שנת ושטעה לחחס ליסור כיכוך שפיר י"ל דיחוס יסרחל לס
לף שטעס שכ' שנגיל לס שנס ד"ס חבל ליסור לין שנעלין ליסור
לכחחילה חו ליסור שליחה נשנת לין החולה כיל שכבכה ע"י
שעשיבו שהרי גס נלי שעכיב ס' כיל שכבכה רק שהי' עושה ליסור
ונשניל זה לין לחו רשחי' לעבור דחין חומרי' לחדם חטח וכו' ושכיח
שוטב להחיבולו נלי שליחה שנסילה יסרחל נשנת חבל לס יש גוי שיכול
למלוח נשני יסרחל נלי שיהוי ודלי לריך למלוח ע"י גוי דסוי שנת
דשנות נשקוס שלים ושרי ודלי שקוס דחין עושין דנרים הללו ע"י גוי
הרי שאנ עלמח כדעת רמ"ח ק' שכיח ק"ל דחס חפעבר נלי ליחור
עושים ע"י עכו"ם ועי' שח"ס ליח ס' ע"ע זה הכלעניד לריכ"ל וס'
ירפ"ח חולי ושוב נח עמו ויסי' עליו ניחמו כשפס ידידו שחוחס נשרכה :

ממרס ה"ק נלוחס נקי"ק הכ"ל :

תשובה כ"ג

ס"ל ני לימחלו עפ"ק רחס הרכיס לפ"ק :

שפע נרכה ושוחה, עד זקנה ושיבה, לכנוד ידידי מחוני הרב
הגחון הלריק מרס חיים לני ומיקללער כי' יוסף נשנת
תחכמוני נמחרנרעטין ולפרים תנדקים רחלפערמח :

יקרת מכתבו חמול הגיעני ועל חפר נוסן עמי שזה כמה שניס חולה
נחולי עלידות ליע ריל ודי לו מזה הרבה ביטול תורה ותפלה
נזמנה ועכה יעלוהו הרופחים לעבות תרופה נזעלנפקדעפעיר לך
נפ"ק לוקר המנ"ל קופי' שכ"ח וכ"ש מתחזק ותחר למלוח היחר ומכי
לח כן עמי כאפר יגוחר לחלן :

הגה לכחיבה ה' דברי המנ"ל הכיל החוס' נעיני שכי על מ"ש נפרש
חקור לקוס פחילה וכ"ש בחקור לעשות קריפטיר וכו' מלי כיס
הוח זה הרי נעוקס פחילה מחלב ונודיה וכיוב חיב חטחח שברי
עוקס כלי כמו קיסס לחלוח נו מיכיו ע"י נמנ"ל ס' שכיב קק"ד דהח
לין חוכלי' נהמה וכ"ב חיל כלל ניד חוח ע"ז חח לים נקריפטיר
ואיב ליכו כיס ולדבנה פחילה לקורה נוסי דחפי' חיוב חטחח יש נו.
לחל הדבר פקוע דהמנ"ל לח ק"ל על עפ"ב הלעניל ועפ"ב הקריפטיר
דנזה ודלי עפ"ב הלפניל חקור רק לחולה ס"ב מיחר חלה עמ"ס
לקור לעקוס פחילה כפי הנעטח וכו' ויב"ב נהוכנה הפחילה מנ"ב
ס"ב לקור לקוס חוטח נשנת כפי הטעטח ועי"ז כ' וכיס דלקור לעקוס
קריפטיר ולפי' סיכנה מלחמול. ויבין לריך ניחור דהולניל והחיד ומה
כיס ים כלן. ונרחה לפ"ס לחיב ושחר חלה יבח נידי מלחכה דלו'
ופי' נחל חנרסס כמו שחיטה וכדומה ופלים טעוס הדפוס הוח ולניל
קחיטה ויביו כיס דפחילה חיכו יכול לנח עי' ס"ס נפי הטעטח למלחכה
דלו' וכיס נקריפטיר ס"כול לנוח לידי מלחכה דלו' דחייבו קחיטה.
ולחכס המה מעלמו מלי חשנ מלחכה ים נקריפטיר דהח ים חשנ
קחיטה. וגס מה שחמה ולמה לח יהח קריפטיר מוחר עי' ניטי כמו
פחילה לקיל דגס פחילה חיכו מוחר נשניל מיחוס נעלמח חלה נחולה
כדקיל ס' שכיח ס"ז ונכחיב גס נקריפטיר מוחר עי' ניטי :

ועתה חנח לחחת לחחת נגיעות דנריו נמחיב רחשוכה מים שדין זה

דקריפטיר

דקדקתיך לי סוגיא בפוסקים כמבואר בכמה מקומות. וכי אמר לו המגיד מעזרלי פוסקים אחרונים שכן דכיון הוא ותלוי רבים מגיהי ונרי מהאבקים עמו וכן ספרדים ומי תוקי שנת ומי חיל כפיה

תוס ד"ה ומלן קפין ומלן תניא להקל רחם בגרס :

ומה מהגיה מנחכות כי דאמרי דגדול בעוד הצריות שרומה לאו דלא

תסור כיס בשביל כעוד שמים להחשבל בגוף נקי כדאמרי נרכות

דמיו ובטופיע לריח ק"ו. ואלי תימר דאין זה כיס דבאמת כן הוא

דמיי דהמי ליקור דרבנן בלאו דליכא מצי כעוד הצריות אבל מצי

כעוד שמים לה דהי דהוו ניכ כעוד שמים שלא יעבור ליקרי דרבנן

דמיה לי כעוד שמים זה או כעוד שמים זה ועי כעין קנרת זו בזי מחזיק

קוכה דלית נדיה ואם כעל יעייש :

ומיש שהחיה כמה שבוה שמקום שלה יעי מגיל קי שיו שקיז

שלין מדמי בעכיי שבוה דבר לדבר ואין לך בה להחיר אלא

מה שאמרו חכמים והגיה רחיות לזה מכריחות יעייש :

ומה שהגיה שבמה פיא והוא דין המבואר בשרע קי שיב קיז דפרק

שם לשחכן הרי שיש גם חשש ככבה בזה. תוגזאי עליו הרי רמי

פי שם לשחכן דאמר מר עמוד החזר מניח חדש לידי הדרוקן ובמה ד

כיז עיב פי המפרש עמוד החחר כשחדש לריך לשטות ומשחה לח נקביו

ומחזירם בשבוי עייש חה ליש נדידי שחיו משחה נקביו ואיט

מחזירם בשבוי :

ומה שהקי הה בקרקפיר ליכא חשש שחיקה שממכי דליכי בשטח

אלא שיש בלבד. לקיש לשיש עוז ק"ו שכיח שקביח דשכי

דלשעמים עשי רפואה זו בשממכי לחבור אלא שי שממכי אבל

בחא דשבוה פיא הכיל לחשמש בשום שטח אין עשי שי

שממכי. ועוד דאחש שרי משום שכבה אלא כיון דחשבר כלאחי לא

שרי להדי לעשות מלאכה דאר. ואיכ בקרקפיר שעשי לשעמי

שממכי וגם ליכא שכבה בדבר שביר לחבור :

ומה שהגיה מכחובות דיש דבוקה יוכל בשבוה משום דהוי מפרק כלאחי

ובמקום לעבוה לא בזרו רבנן. תמהכי עליו איכ כיש משום רפואה

דבזרו רבנן אפלי בזרו הא ליכא לעבוה ועביח דלאו כל הלעביים שוין

בחומי בכחובות שם כי דאלעי על רעב לחבור רק בלעי שם כל חולי שחוא

קרוב לשכנה שרי עיש ועי שי שכיח הכיל כליב ובמגיה שם שקמיח

ואיכ משם אין רחי :

ועוד כיל קבוה דשחי בוכח יוכל ליכא משים שחיקה השממכי

כלל דאין רפואה בוכח משום שעם עי שממכי וכעוזי שכיל

רק ריש אי משום שפרק כלאחי בזה שפיר יל דשמקום לעבוה לא

בזרו רבנן וכן בשפים מוכחא בשי שכיח הכיל קבי כיח ועי שיז שם

שקכיח אבל בשקום שחשרו חכמים לעשות משום רפואה בזרום משום

שחיקה שממכים אינו חיכחב כל הבזירה ה"ז רק בשקום לעבוה לים

לחחיר משום לעבוה ועוכ שבה :

ולכן אינכי יודע שום היחר בזה כגד דעת מגיה ובדולי שחכוכים

בשעמו אלא שמעלחו כחב דחא דבזרו לעשות רפואה משום

שחיקה השממכים אינו חוקה רק מיחום בעלמא אלא דרחשי ואינהי כבדי עלו

ואיכ הוא הדין שכחב רמיח שם שקיז שם לו מיחום שאלבער

ואלא ממנו כל גופו שחו חעשיי שהולך כנפל למשכב דמי ואיכ ליח

דין לריך בשם דשרי שבוה עיי שרחיל שם חיח בעכיים עיי שיכוי ובזה

גם המגיה קופי שכיח הכיל מודה דשרי :

תשובה כיד שוד להרב הכיל

ואשר דרם ממכי להכריע ניכו לבין רב גדול לי שמעלמו רולה להחיר

ללמוד בליל שיק לחור שמוע דכפר דלישם ני שמו שחשבק

משום דמחים ולשמא יש כמי ליכא למיחם דחוכי ללול ומחיר חשיב

מד טעם חחכוכה ורב גדול חכי כחב לו דיש לחום שיגלבל הסרוף

למעלה דחיכא מצעיר וכיש הסיב דעיז לא בזרו חכיל ואין לכו לבדוה

בזירות חרשות דלא שכיח דבבי שמן פירסי בשבוה כלא יחיר חיעב

חם שכיח אבל לבגלבל הסרוף לא שכיח. ועוד יל דלא בזרו אלא

בשעשם שהי לומדי בעיש ואיכ לבגלבל מדיח ומשיח אמרו לא יקרא ואין

קורי דשמעמ חכיך אבל בזיז שאין בקיאי בעיש אפי פרק אי לא

בזרו לבעל דיש שחוח דחוי וכמיש בבי הגדה של פסח דחוי מהיח עי

בי בי עריש אינ. ולעכיך הדין עם הרב שכבגדו דיש לחום שיגלבל

הסרוף למעלה והוי מבעיר ריחר שכיח זה בקולה ובמחירות מבלי

מפיש לב מהשוה כי שמן וחפיסה ומחיכה רלם הפחילה בבר של

שבוה שכי בי ועי שבי שלי יד עיב דיש מודה. ומיש מעלמו דאין

לבי לבדוה בזירות חדשות אלא מליש בבזרו חכיל. הגה אלי עליו

דאם יעמה לבזירה שכי בי בבר של שבוה שמא יחחוב ויחחוך רלם

הפחילה בביב לא שכר בשיש ולף שאולקי הוא משעם דכיוכי שי

מלאכה שלאלביב עי מגיה ושרי שחביח דשמא יש לאו דוקא אלא

דבזרו חכיל בשבוה דבר שלריך עין ולקרע לבר שמא יעשה מלאכה

ולא קאמר אין טוב"י ושוי סבר ר"י דבחומת סתי נזרים לא מיתסר רק לריח בעלמא קלין דמבדיא מיב ואלן קיל דמעור לכן אמר אלי מקרא ולא אתם:

אמנם כיל לפמים סבי קמל מ' מים דלמפי אי וסקאות דבעלן אי מוכח לוקמא ופרקא מים מחתיו מיב המלחת דקות אילו מוכח ועיין כעין זה בגליון מפמים סוגי' דהבודק לריך מיבעל אילו סיב למפי אם הגזרים מי' רק לעיד מבדיא מיב ולא קיל כותי' מיא כיון שכבר הבו מכמים לבמל יסם קות אילו אלוק גרסות מלמ ואיב המלחת למפי' לעיד מבדיא מפוב. ואיבי דקאמר כמה גדולי' דבני מכמי' מפיו אומרי' לא יקרא לאור הבר שביי בא לידי מעות ככיל לפי שלא לשמו גם אין פולין ולריב שקרא והמים וכו' אלא המלחת שמיבת למפי' לעיד מבדיא מפוב מיב המלחת שבשרא שכיל:

ומה שהקשה כיא הרי שקקי' שבי' עריים קיב דלי שקא שהל שבוצה שפיו שלא בקרום הגדם שבשר דאין עיה אלא החה שבוחה שפיו קלא ואיב וכי ר"י לא ה' בקי' שבשרי חכיך כעיה בשבדם. לשפכיד אין להם דמיון כלל דעיה בהגדם כיון שמבוחה קלא שפיו לאי עיון כיב בשבר וגם יכול לומר קלא בעיה אבל ר"י שהכיך אי' בומר בעיה דבבי' שבשהב אילו רשאי לומר בעיה כדאמרי' בגיטין ק' וגם לריך עיון רב לדקדק בחקירות ויחירות שפיר אילו רשאי לקרות שמל יסם שבאיב הגדה אילו דבר' שבשהב. ואפי' הרי דבר' שבשהב מיא הרי דמינהו גריסן כמו קיב וביב ופי' תמיד בחיה ק' מיא משאיב ר"י אף שהי שבוחה שפיו מיא כיון שאילו שבור שפי הכל אקור לאומרם בעיה ואפי' דרך ליחוד עיה ולכן בהגדם כיון שמבוחה שפיו שפיר רשאי לומר בעיה אבל ר"י דרך ליחוד שאילו דבר שבחוחה אקור לאומרם בעיה ולכן אקור לאור הכי כיון דבעי עיול בשבים הקבר שמל יסם אף שבוחה שפיו. ועיה אלו' יסה על רחמו עוד יוב בשיבה ובוחה כשפמו ושפמ ידידו דוסים שבשה:

עמרם הק' גלוהם בקיק שכיל:

תשובה כמ"ז

שילית ג' לוישאלו יום ד' דעמיים ושרס כרחם קרבו לפיק:

ידידש ד' עליכו שבה טובה. בשלום ושיבה. עד זקנה ושיבה. לחותי מחור הרב הגאון כמוהר זוסמלן קיפר כי שבדקיק שלחתם יגמור ד' שמחיותם לטובה בעודו ועוד כל ביא ד' עליהם יחי':

יקרתו הגיעני ודי יפקידני בשקודים יקוטה ורחמים ויקלה לו רפואה שלימה מן השמים רפוחיב ורפוחיב בחוחמיי ולבמו הרב יציל בקרא לרבנן בן יבמ כי:

ומה דבדק בן גריס רביב דהקי הרין לחתי לא גזרי בשילה בשבה שמל יעבור הקינוק ד"ל בריחיב וקיל הא קודם השילה מי כוסא לא עלתו ולאחר השילה שפיא חולה הרי כבר קיים השלוה ואיכ ברוח. שכה שם לין קיפי כיב דהרי הרין כי שמל יעביר הינוק לו לחתל וכו' ואחתל ודאי יש לי' הולאה ואינוק לאו דוקא נקט ריחי לוקיב שקום זה רק שקום דהולאה שפשר בזה כמו בזה. אבל לא ידעבא מיא לא קאי לי' לקולגי' דבילה ייב דבליגי ביש ובים לי' מוליאי' שה שקטן ביוב לריס וזרי לין לוקור כלל דמי טמא שה עלמו ולין לומר דשאם מיירי בקטן בן יומו דליש מי נוסא שה עלמו וכמים חוש בשבה ד' ליד קודים שבן דהרי ריח פי' קטן למולו עיש בחוש קודים דילמא: **וגם** לין לומר דלא דמי נוסא שה עלמו מיא זה רק דשעור מחמאת אבל עכיש מדרבנן לקור ושמוים שם בגילה שפיר לקור לביש דלים להו שחוך אבל הא ודאי קאי דליכא למגזר שמל יעבירנו כיון דאפי' יעבור ליכא לי' חורים דהא בירושלמי שם דייק עלה הא גדול לאור ופי' הסשרם שקום דיכול לילך בעלמו לית אפי' לוקך קלא ר' בון לומר אפי' גדול שוחר וכו' ועכיש היב שקום דמי טמא לית שיע שוחר שאילו לכחחילה אפי' ליכא לוקך היום כלל. ושוב דבהדי' שביכו בשבה דיב נוסל לחם שה בנו והאבן בידו וכו' ועי' בחוים רפי' שיב ושבוחר דאפי' לכחחילה שוחר שקום דמי טמא לית עלמו:

אבל הדבר שקום דשם קודם השילה ליש בחינוק בן מ' מי טמא לית ועי' בשגיא מ' שיב קיק עיה דכיש קיל קטן כיב שלריך לבררו שם בשאו לית השאה ולין חוש שבה ליד וכו' דקיל דשיב חוש דהאי דשרק נוסל מייני בחינוק בן יומו הוא לאו דוקא ואף דשבדרי חוש ריח לחדיש שבוחר דבחינוק בן מ' מיך מ' טמא לית עיש בחי' רשגיא שם שבוחר דלים בזה מ' טמא לית ואיב ביל דשם שלריך קרא למילף בלרעה דהרי שחקן ולריך קרא למפרי בשבה. ואי' כיש שפשים שהרי לחקל לאלי לא יבפי' דשקלקל בחבורת לית שמא דדרסין בשבה כיד לבדו ולא מילף שלא בשבה ולי שקלקל בחבורת שמור לין כאן דחיים יש כלל. ולפיז שהל שבוחן ביך שבראשה דשקרא דלבדו ליכא למילף דשקלקל בחבורת לית ביל הלא לשקרא בוראי שלא בשחקן דסייב מילף בלרעה ושמילף יאלי דבשאה דשם שבה ביש לית מ' טמא לית אפי'

בשחקן

דלשם ליכא דכי יציל מיסק שלא לחשל דליכא שלא שבוחה דשם מ' טמא לית לביש שיש. ולפשביד ליש קלא שפשי לחיות שהבחתי לעיל. שוב שלחתי בשלחי שגילה שבי יש שחלי למה לא שאמר כן לף בשילה שלא הזהיר שבה שבוחה שבזרים זו שמל יעבור הבזיסק ולית שפשי בשאי שבוחה לית לון לאי' הרים [שלסוט שי שפשע דשביש לאי' דשבן יש לשפי' בחי טבוח לית] ושלא בכסות ליכו לא שאמר כן ושיסק בן מ' בכסות דמי ושוד שבחי סחתה טמא שה לין בא שלא שבוחה ושקרא שלי שפשם דשם ושוד ביחות שמל יעבור לחם שחזול וכו' ושמשבי לכסן לדעת רחסורים:

ומיש ושוד שבחי הזחה טמא שם וכו' לויכי לידע פירושו ושולי מחכון לדחות מי' הרין דשסופר ולולא הכל שרוד' שבליב שילה שרק השוהל עיוד ושחרי יכירוהו ועיז דחה דחזחם שני לין בא שלא בשבה ולא מי' רחו' לדחות שבה בשביל זה ושקרא שלי' רק שסום שפשם דשם שמל יעבירנו ושי' שבחים קיב ולליב שם קיב עיב ולף דגם שם כיב לא שדידי וכמו שקק הרין ושי' הרין דכיב עדידי שבבה לא ביחא לי' ולייב:

ועוד כיל אפי' לדשם שוב דשבן מ' שיך טשא לית עיב בכסות אשרי' שבם ליד דאפי' ריב שוחם דאי' טמא לית ושיב שביר יש לגזור שמל יולילנו כפות כדרך הינוק בן מ' שביר אחי לידי חיב שלחת:

ואולי ייל עוד לשם דאשרי' ריש כותל דשוליה הינוק מי וכיש שלי נלחלו חייב שיש שבוש כיש כוחב שלא לי' לבעל לי' כיון דאילו לוקך שבשיבו ושי' מי' רשגיין ושבציא שם לית שביר יש לאוש שמל יעבור הבינוק בריש דיא בדברים שליכם לוקך שבשיבו ריסי חייב שלחת:

ויותר כיל לפמים הרין בשבה קליד עיב שדעת רשיש דאי לינשבוך שאיבא דשבר שילה שקמי שילה שדשה שבילה כיון דכלרך אחיב לשלל שבה שבוש פיב בדבר לשור שהיש וכן דשם רשביא שם ושי' ביי לוית קי' קליא שכן דעת ריים ושבציש ובי' בשיך יוד קי' רקיו שקקיו ושבשע שם לש עבר ושל עביד ה' דאי' עיש ברין ושי' רשביא שרחדיא בשי' לי' דשבוים לא שביחים בינוק שלל לוחל דאייכ שלין שם שכוקה שלא אשל ושמלה לריך לאשו אחר שילה ואשו שבוכבה ואי לבוא שללו ולריכי להחזיקו לאשו ולאחר שילה שרי בוא שולה וככסות דמי ושודש ריב בכסות עיש ולפיז שפיר בזרי בשל שביבים דיא בריסיר קודם שילה שאשה בילוסת השלוה ואחיב יסי שוכרח לשחזיקו לאשו שבום פיב ושבשור לי' בוסם דלים אחר שילה שי שבה לית ואיב שבר לי' בוסם לשפשע בשבשרבו דיא ואקי הרין שפיר. שלא דיש לשקשק עיז דשבי בחרם כיון שלוחו ליכול יכשל שלוחו בשום שבוש שדיא ולייכא לי' בוסם כלל ולא בזרי. ושי' בוקי יעיש קובה ביד שיב פי' שבל שעבור הינוק אחר שילה שבוש חולה וככסות דמי ליל דשיל כשיש:

אבל לשבריד כרחם גם בלא הכיל דיש לבזור שמי דיא בריש בחזיקו לאשו שבום פיב ושבשור לי' בוסם אלום ושי בשם דאשו ושי בשם לאו שיב עבר לי' בוסם אלום ושי בשם דאשו ושי בשם לאו שיב דאוריישא בוא ושאשה לא שבוכן עיז להעזיבו דיא רק יסי' די להלילו שבובה בשבשרבו שבוש שבוש שדיא ויצא לידי חיוב שלוה שלא דשאשה לפי שבשבה הרין דהיכי דכיב לא שדידי רק בוא לא בזרי גם בכחיב לא בזרי אבל הרין בקוש' דלא ידע שבשרבו זו שפיר ק' דשעור החיוק דיא בריסיר אחר שילה אלים. ה' ילאו שחוחבו בשלוחם. ושבשה שמו לשוחם לוש. כשבשה שחוחבו וידידי שחיחם בחוב בריש:

שמרם הין בלוחם בקיק שכיל:

תשובה כ"ז

שילית ג' לוישאלו ג' לפי ושבן בשהלי שם:

אורך ימים ושבוש חיים, ובריכות שמים, לידידי שחותבי שרב הגדול הינוק, שלא שבוק, כשריש שבה שבוחל שבשרון כי' יפי כוחם ד' עליו:

שבתבו הנעים בשרכה שבכים קבלתי ושוכו רלוף דיש שבוליכות שיכים, וחכה לידתי להשבדק לו שיש על קושי' שלו יוסר שבשרים שבה ועל של עמה בשתי להרחות חיבה שהה שקדים שקבירתיו בשבר לחשבה כי שברתי בין בחרי דבריו ושם שיש לי לשבקשק. וחכה כחב ידידי כי לחרן קושי' חבדים וכן שק ביחועיי לוית קי' לית לין יפי' בשבה קין שקלקל בחבורת חייב שבדרלריך קרא למבי שילה בשבה דיעלא שילמרך קרא למילה בלרעה דהרי שחקן ולריך קרא למבי בשבה. ושי' כיש שפשים שהרי לחקל לאלי לא יבפי' דשקלקל בחבורת חייב שבא דדרסין בשבה כיד לבדו ולא מילף שלא בשבה ולי שקלקל בחבורת שמור לין כאן דחיים יש כלל. ולפיז שהל שבוחן ביך שבראשה דשקרא דלבדו ליכא למילף דשקלקל בחבורת חייב דיא בלא לשקרא בוראי שלא בשחקן דסייב מילף בלרעה ושמילף יאלי דבשאה דשם שבה ביש לית מ' טמא לית אפי'

בשחקן

בשיטתן ואיכ ליל וכיוס ותפי בשבת אתיכ דמקלקל בשבת מותרת מיכ ואילטריך קרא לאסויי בשבת:

ואני משם תוס' דלית להו דהי בשבת רק ירש דקל דליכא כרת ומדלים ובשבת ושכיח דאני דליף מקרא דלבדו יל דירש ליה עשה כלל רק ליה לחד מיה בשוק בשבת כיד לאל בשבת דליכא כרת ואין מילים מיה גם כרת אין מילה דוחה לתי בשבת ולריך וביוס דהי שבת בשבת כבן מילה בלרעת:

ועוד מיכ כשמע דבשבת דהי מדלקרא תורה מלה בשבת תמי יש רצה בקרא דמיירי בשלה מלה בשבת בכידוק מיכ אל בשבת שהי דילמא פי הקרא לבדו ולא מילה תפי בשבת ולריך קרא וביוס דבשבת דהי שבת ואיכ עיכ קרא דלבדו ולא מילה שוא בשילה מלה בשבת:

ועל כולם יקשה לתוס שם שהוא מוליח מפיו דמקרא דלבדו מיש דלא מקרא תורה מילה מלה בשבת בשיטת מלה בשבת ומילה כשמע דבשבת מותר תפי בשבת ואיכ לא לריך קרא וביוס למפרי מילה בשבת בשבת מלה מדכתיב בשבת בשבת מיש מקלקל בשבת חייב הלא תכתי מקרי ליל קרא לחייב מילה בשבת בשבת בשבת מקלקל אל כבר שמעת מלבדו דתפי בשבת מותר וכיש בשבת מקלקל. ואם יאמר דקרא יתיר קודם דיתי לאזהרת דמקלקל בשבת חייב זיל מקטל על שדעת דכתי קרא לאסויי מילה דלא ליליריך כדי ללמד לאסור שאר מקלקל בשבת שהוא דלא שייל למכתב קרא לחייבירא רק לאיסורא שבל לא שבת ללמד איסורא בשבת ובשבת לה קרא לחייבירא:

ומיש לייבב קושי תוייס ומיתרציא חיל בכדרי ליל כיון דאיכ יוסי גדולם מילה מדוחה לת שבשת החמורים מלי קשיל רי בשמי גדולם מילה מדוחה לת שבשת חמורים לת שבשת מעבשי ותי ידידי דלי מדרשי שמעי רק מדוחה שבת בשבת ושוקף ואוקף רשב מדוחה שבת לף בשבת דשייט מילה בלרעת בשבת וקלי לדרשי שאתר מדוחה לת שבשת החמורים ואוקף הוא מדוחה לת שבשת בשילה בשבת הוא דבר כתה אבל אינו מתקבל דלי שי תכי דברי רשב בתר דברי רשי שי שייך לומר כן דקלי לאוקף על רשי אבל כיון שבשיק ניתתים בדברי רשב ליש לומר שרייב קלי לדרשי רשי שי שייך לומר תמורים מדוחה שבת ושבת דוחה שבת לף בשבת כי הוא תלמוד ערוך בשבת קשיב אבל שיש בשי שמדרש הוא דבר כתה ומתקבל:

ומה שכיל בייסוד דקדוק תוס' ירש ואיל שכיל ולקלי מש שדקדק בתייט על לשון שבת שחמורים ושבי מלי שבשת חמורים ושבי ליש. וכיל שבשים שלשלי ביוש שיב דשבים שוחני לחולם שיבים בשבת ואין מלכילין לוחו שבלם דקיל שלי לשבר שלה יחי קשן שי בקוף שעולם וכוי ופי וז תחים לחיה ש שיש שלית שלה יחי בשוף שעולם קשן שכיעול חיום וכיתן שבת לדחות לעכין חוצל שיב שחמרה שחיות דבשילה בשעה אחר מילה וכשילה בשעה שבת שכל שי ואיב שבת קיל מבשלה עיש ולפיז בוזן שביחייב קיים לישתן שבת לדחות בשילה שחיות חמורה שבשת שיב לה שי שבת חעורלעכין מלאכת חמורה דשילה דשרי מסיע קיל שבת מבשלה אבל בוזן שלין ביחייב קיים הלא כיתן שבת לדחות שי שבת חמורה ושפיש מילה דוחה לוחה ושייבו דקלשר שדוחה לת שבשת החמורים פי שפי לין ביחייב קיים דשרי שבת חמור כמי דשי. תשפ לשיב שלשת הוא כך עיש לין זה שבוחר דשעה לה לחרים תורה וביוס שבשיבי יאול שפי בשבת הלא בוזן שביחייב קיים וחוא דבר הלשר שעבידו עי כריתות די עיל וחולין קשיו עיב ושם קיש עיל ושעבידי דשקדש וקרבנות כתי ואל שמקדש לה תניא ושלולת שכוי תניא כשם וכו ואיב שבת קיל שבשלה ואינו מוכח גדולה שמילה דשלי דוחה שבת שחמורה רק שבת שקולה ולשבי שיב כחי גדולה מילה שדוחה לת שבשת:

אלא לשפיז שקשי שבלן בשבת שמילה דוחה שבת בוזן שלין ביחייב קיים לת שב כיב קיל דבר שלשר שעבידו כדאשריך בכריתות שם ולשפיש שפי שהוא שפרש שיב לשבשן שם לדשבלן לין למדי שעבידו רק לאו שלאו לשלי לשריך בכריתות שם לדשבלן לין למדי שעבידו שמי יום שלאו לאו שכרת שיב לין לשדין שבת הוסיוס השמיני יום שלאו דוחה שמקדש לה שבת דשמיך לי ושפשיק ניתו לבין שבת דקבנות ושדיין ליב. שבל יותר כיל לשפיש תוס' שבוצות כיב קריש שכר שקשו ליל ניש דשכר שכר שיל דשי' שכל שכילה שדרבי' שתם שמד שלשתין ואמר רשבשה ושכלה ושי' שי דוחלה לה קלי שריבוי שדש לשלי שלה שקשן ושוד וביוש שעש ושיב ייל שדבר שלשד שעבידו דלין לשדי שלה שם דכתי שבדי לה שם דחתי שריבוי דוסיוס חפי שבשת ועי' רשי שבת קליב דילפי שלשלי שדלה כתי שמיני יום ושיב:

ולפ"ז ייל לחדודי שעלמא דשבת תוס' שכיל תיתו רק לשלין דילף שכר שכר שמיר שבל לה שם דחתי שריבוי דוסיוס חפי שבשת ועי' שם דיש גמר דילף שפי שכלל שכילה שדרבי' וכל לה שחלבו כדילף ביושלמי ולא שמרי כלל כשבת תוס' דלא קלי שריבוי ייל

לי מי כתב דאמת לן מקח בגט לרעת לחיב כיון שאכיון למעשה קלים לן מיקרי דמחיל אבל נחתה לן בכתבה מרחם רק אלא יחיר בלי מרחת כתן וחק מוא דאמרי אלא יקלן דאל מעשר וחיב כשחים מכוין למיחר מי דמחיל לעשות מה שתקרים מרחם. ולפיו אחיכא לעניו חיקור קלילה נשרה אבל לעכן לי כבילה כשחים נשמה נחתרה שפיר מכיו למעשה חיקר כיב רק חיב מכיו לאכלים מחרם שפיר חיב בגדר דמחיל רק בגדר מאלוייהו. ושוד דלאניל לן כתב דאי דמחיל אלא בשיר מקני דידני דשדה ריש בשיר אבל לנאר דאקני דשדה ריש בשיר חפ" עניד אחר אלא כיחא לי" ערא אוב לן מקני דמחיל אלא מאלוייהו כמיש חוקי אמה קיב דיש נאחנת דאנני" ולריך קרא לנדקי חפ" קלילה נשרה ואכן אין לרחות קוסחים רק לריש דקיל מאלוייהו שמוד אבל לני" דמחיל שפיר קיל לאם לריך לנמני מילה אחיב ואל דנמנא חיב אקור רק מדינן סיב מקום דאי מאלוייהו וכמיש ואזה נאמר כל נכיב מכתב להרן דאת הערוך ואקדי ודעניש :

ומה שמעת דילמא אחי קרא לאחיר נאב היכי דליכא אחר כיל דקרא אחיר ים שם נהרא יאול וניוס דקדי ניוס חפ" נאמר ואיז חי" קאני אחרים דילמא מקלקל נאחנת אמור ואל דלריך קרא וניוס ואפ" נאמר סיב אמור דוניוס ואפ" נאמר קלי מי על נאר חפ" ים שם נהרא דאר אחיר אין חי" שפיר כיון דלפי שאקלקל אלי נאר חפ" ים שם נהרא יאול סיב חפ" ניחיב אחר דאחר מי חב ונאמר חיל ליחיר זה דנאחר אחר אמור מקום דאר פיר דלא כיחא לי" ונאב כיחא לי" וקאמר ליעבד אחר אמיחא דוניוס לן קלי על נאר רק נאילה נלא לרעת :

ומפיר אוכא דאקלקל נאחנת חיב :

ומה שכיל נייאות דעת הראנים פיב אעיריב שכאב אחין שנות נאקדם :

ואלחיא אחת דאל דלריב" נגאי לאעם זה חיב דוקא לי" יודע דאקדים לאור נכאיא ואז נאמנא לאור עכיא אדרבא אבל הראנים דאוקק כריש דכאיא דאחיא אוחר לן לריך להאי טעמא דאין שנות נאקדם פיב. ולאעניד נרחה דאוקי אקנו אם אנאי דקאי אחיא דאקדים אחיא אוחר לן לריך להאיר נאב היכי דליכא אחר אמיר אם אל נאר רק אדרבא נלא לרעת ועוד דאדרבי אוקי יוחא אוכא לנוחא ואיעקר דכאי אחיר שאדרב אחיא אקור נאיב קאיב דאוקי לאני אחיר אחיא אוחר לן לאחר אחיא אוחר לן לאחר אחיא אוחר לן לאח

הוא מחבורן מי דלית ליה קלא יכבורן ועיד דאמרי מחסקן נחלבי עירוב חייב משם ומי פוסק משם עיים דיה מחסקן. ועי נערוך ערך פסק. ולפיז לפ פוסק יודע נפשמו דנחמת לה ניחא לי וחיט מחבורן לף פוסק מחסקנמו ניכרת לכל פוסק מחבורן ולא ניחא לי עיע מוחר דחיט מלאכם מחסקנת ומי פוסק עיע דיה עפ. ומעמם פוסק קפי תפכי דלעיל נפי הנוכח מיירי נניכר לכל דלא ניחא לי וכמה גם נפחר לי מוחר לפי נפיר ופפיר מיירי דלי מפחר לי לפנל נפי מי פרלים דפוחם לפ לרפוחה ומיפקר חיט ניכר לכל דלא ניחא לי ופמת ניחא לי דמיפקר ונכתיב פפיר כחב פרלים דזפקו נפי פנם מוחר לפ רק פוא יודע דלא ניחא ולפ מחבורן פפוס דנפי מלאכם מחסקנת לפנל נפחר לי לא נפי דניחא לי פי דלא נפי פיים דלא ניחא לי תפוד לפנל נניכר דלא ניחא לי פפיר מוחר נפ נפחר לי כפים נפי הנוכח. ודק נלפון פרלים פלא כחב לפנל נפחר לי לפי לא ניחא לי תפוד דלפ ניכר דלא ניחא לי נחמת מוחר לפי נפחר ליפורי פלא דלא נפי דניחא לי נחמת וכפים ודחיט פפריך פוא דלא ניחא לי פיכי דניכר דלא ניחא לי מוחר נפיר חיט נפי דנפי מלאכם מוחר פיכי דלא ניחא לי נחמת לף פחיט לפ ניחא לי ופיט:

ובזה יהייב גפ קפי רפמוכת רק לתקיים דבר תחד תפי ניירד פי קיים דיה פכל כחב פמיימל מוחר ליפרפל לכתיך ולומר פפי פפלחה לו ניקרה לנפרי וכרי ופעמת פפוס דרוב פטיין תלל פטה מפוחים הם וכדאמרי׳ נפי פחיפה ונכוכת לפתן זה דרוב פטיין תלל פטה כיל עפפים תפיים תחניז חיב פי׳ ליה להפניר פי׳ ליה פיים פנחוסי ניעין ליד עיב דיה ופוא דיחפחזק פכחב תלילה להזכיר פפ ככרי נחורה מפה ופרפלל והוא פלא וכי נפר קרוסה יש דו וכיון פפמו כך ופרי׳ פפ זה יפי׳ מוכח פי הוא המנרש מיל פפ מוחר או פפ יהדות והפניר כך דרוב מומרים ליכם מנרפי׳ לרטוס ממש תלא נעיב פחומרי רולה לחי ופפניר הרמנים פיב מניהוסי׳ דתמו תולי׳ מחמת יקורי׳ ופכרה ככסף יפרו וחחר למקידו פרולה נדפ יהדות ועל קיבל זה תמו מפדרי׳ נפ מעוסה כדין ופיב גפ נפי מומר ליל כן דעכים נרנע הניהוסי׳ הוא מחר להמומו לפי פעה עכים ופיב נחומו פעה ליה חפן נחומו פפ פכחכר דו ופפ כוחני׳ חומו פפ נפנר תמו פוחרי׳ עלמיו עיים. ולפיז תכי תומר דפפעה פחדם עוסה פטה ונפר פכלו על יפרו ופחומו לין למוס פנחומו רנע עלמו יפרו תקפו לעסות עניים ופטה נעידפ דפפיק חנוני ופלני מן הפניירם ופפ יפרו תקפו לעסות עניים לה פי׳ עוסה פטה זה הרנע ממש. ועי׳ עוין תוים פי׳ פרכיי קקיב נפפ פלניפ פכחב דפה דפין פנפלי׳ ליסוי לכחפילה היה עסוה דנזרי׳ פמת יצה להפיר כל הפי׳ לפל פכה נפטה ליפ זה כיון דלפטה קפכוורן לף יפפפ פפלה פפניירם עיפ כרפפ נפחכוורן למיפ. הפ טוכה פנ״י פרוב פטיין לפל עלוה מומפי׳ פפ פנפעפ פעוסה פלוה לה יעפפ פפלה פפניירם פיקר נחיהו מומפי׳ ויכפיל ופפ יפרו תקפו נרנע זו לה פי׳ עוסה פלוה לנקר כלל. וזפה יכוונו דנרי רפ׳ נפולי׳ ״ב מומפים פפ פפפ לה פי׳ מומפה לה פי׳ פוחנו פי׳ פפ תפעיר פפי׳ רולה לעסות עניירם לפפוע פחיהו מומפה לה פי׳ פוחנו כלל תלא עדפפ נקופין ותיפ:

ולפ״ז ליפ ניהוי דפפלף יין ניב פלפים זנפפים ליפ דפפקי׳ דלריפ פרי פפוס דפוי דפפיפ ופף דפוי פיר פיר פיפ פוי דלא ניחא לי׳ כפיפ הפערוך ופייהו דיכיר לכל דלא ניחא לי׳ ופיהו פחכוורן לכבות דכיון פפולך לעפיפ עלוה להקדיב נפכיפ ודפי חיהו עוסה המלוה נעניירם ופיהו מכוורן לכבות. וכ״ז לנפר דפפכי פעיקרא פנעיין דכיבוי דפלוה פפכי תפל הרפיפ הניין פפיר רפי׳ פדברי פפקפן דפרך והפ קפ פכבה ופפ קופי׳ הפ הוי דפפיפ ופופר ופי דפוי פיר הפ לה ניחא לי׳ נכיבוי תפיכ דנפפר ליפר תעיב דנפחמת לה ניחא לי׳ פיפ כיון פפיים ניכר לכל דלא ניחא לי׳ ופין פפכפנפו ניכרת פפכי דפוי פפכפנפו ניכרת פפוך פעפיו תפור נפפר ליפורי׳ ועי׳ פפכי תפנעיין כיבוי דפלוה פפכי דפוי פפכפנפו ניכרת פפוך פעפיו דלא ניחא לי׳ ופפיר פרי תפי׳ ופפיר פרי תפי׳ והדר פרך פנרייהפ דלפור ופפכי הפ רי׳ וה״ן ריפ ולריפ פוחר פפוס דנכיבוי דפלוה הוי פיר ניכר לכל דלא ניחא לי׳ ופוחר דפחיפ תפי׳ נפפיר ותיפ:

ובזה יונפ דנרי רפ׳ פפ דיפ הפ ריפ ותיפ פיר ולא יוופ הייפ פפפלף דפחלף לי׳ נפריפ׳ דקופ פפוד פלכך לי פפי פכבה נפריפ׳ נפופ דפחיפ הוא פיר ניכר לכל דלא ניחא לי׳ ופפי׳ דפחיפ פוחר פפוס דנכיבוי דפלוה הוי פיר ניכר לכל דלא ניחא לי׳ ופפיר פרי תפי׳ ופדר פרך פנרייהפ דלפור ופפכי הפ רי׳ וה״ן ריפ ולרי

צמיק ותא לעיר לבבד מם שמוחל מיהי מוחל מלגו למול מם
גם ניום מי מסוע נמיק והמוחל קמה עליו לבמוגה שם מפני ניפול
שוב מנה מם המוחל מחוץ ליקח מתם. מכם נחמה מי רחוי מלה לסמיב
כי מה נסם לנעירי יעים לפמוע יד נסורחים ונפרע נמקום עים מרע
דלחמרת וגם ליכו רחוי לסמיב נחסרי דרב לנחולי חחרים לנל כמדומם
ליכו חמן נהורחים רק רוצה נחסוגה לכן הכני כמניב חבל ליכני
עוחים רק שם יקכים סרב מרע דלחמרת וחם לחו דנרי נבלי ומנופלי
ויען כי חני עיהר מחוד מקיבכם כסמלי נקולר חמרי:

תשובה זה סמוע מלחמני בממנול עשוב מנה מלים ליקע מעם
לחיום שוחל מחרי מילה דומה מנה נעלחה נמורים מחוץ
ליקור מקילם וכיש מרומה מלוח עוב מנה וכמים רמניל קוכם מיב
דמחים לל נזריך נמילה נמנה מעל יעניכר מפום דמילם מלחכם
נמורים ולחלה חורם לחלל מנה מפום מלוח מילה עים. וגם לחרי
אלה חלב מוחרי לחלל מנה ולמול מכים ממנמלים עוב מנה מפני
מלוח מילה ולחני ליכח לב ועוני נמליחתו ני ויש כ' רקיר ופיך
מרים כ' מפיב מקיר והמלוח על לב מיב מליח כמי מלוח קעניד
דמפרים המוחל מנרך כמנוחר נפ' רקים וכמים מניל כ' חליב מקיר.
ועם מיהניב דניש מם דממילה לין רלי' מפום דלם לין לחב מל מיני
ניד למולו ולכך כיל יכול לנרך חול חעוח ספרי כחב הרמנים ריש
כ' מילה דנליכה לב ורולה למולו לין כלן חיוב על הניד כלל עים
וכן נמון הפויב רפ' רקיל מפמע כן וכן כחב לפרי רפניל חיב כ' כי
כ' העיב והניל רלי' מפמים ז' עים וכן כחב הפנין חיב כ' כי
וליכ מיב ליכ עופה רק נפליחות לחב ולפים מנרך מפום דגם פליח
עופה מלוח:

אך כפחפק לם יש חיוב גם על המוחל לו רק על הניד
ולפי' על הניד מקופק לם יש חיוב ניום כ' דעדין החיוב על
לחב ולחיל דיש חיוב על הניד גמ לם לי' לחב למול מיב מיבני
לי' לם יכול לחב לסמחל נרלי כקב פיפי' לו מוחל לחר לם יש חוב
על הניד ופניים לי' מדברי רמיל יוד כ' רקיל פמם לין יד לחב מפנה לחם
למול והמוחל ליכו רולה למול נחים רק נפכר ולין יד לחב מפנה לחם
לו פכרו הוי כמי פלין לו לב פניד מיבי למולו ולכן כופי' לם המוחל
מלחר פלין לחר פיוחל עים:

ואמנם דין זה נוצע מחפוני רפניל חעיב ופם פפק הרפניל רק
דלין לחב מחויב לחזור על פפחים כדי לפלם למוחל פכרו
לפול לחכמי לם לחב עפיר לחפער דעני למיהב לי' חרקנת דליכלת כדי
למול לה נכו לפל הדבר מצוחר נרמנים פיב מנזילה נפי הפנה
לחבידם פחוח מחויב לקיים מלוחו ולהפניב לחבידם ונעל לחבידם מפלם
פכרו כפוטל נעל ועי' נעיש פם ופיב דכוחה' ניד כופי' לה המוחל
למול כיך פלין לחב יכול למול ולוח מפלם פכרו כפוטל נעל. ונזה
לין מקום לקפק פלו לם לחב לריך לנזוז רק כמו נפחר עיב נחויב
כ' חרכיו לו מקום דנדולה מלוה זו מפיל עיב כמים המחבר כ'
ריש לריך לנזוז כל ממוחו ולפמים ליש כלן נזוה כלל לחיל רק לפלם
למוחל פכרו כפוטל נעל. ועיין נרכי יוסף פם כ' רפיל פכחב חבל
לם לם יהו מפנה ומיר למוחל חייב להה ולין כופין למוחל כדין חרוחף
מפמע דוקא מיר לחבל לו מיר קני נפכר כפוטל נעל ולף דלוח מלוה
דרמי' על ניש ועי' חוסי קוכח עיב ריש מהו דחימח עיש גם נדין
פרחף מנוחר ניחיד כ' פליו דדוקא נקנה לו פכר מחויב ליהני מחימ
חבל נלח קנב קני נפכר כפוטל נעל ולף דלוח מלוה דרמי' על ניש
מיכו חיוב פלח כחנה עד פלעיהו לו כל הפרפיות פנפורים חבל עיש
לח לחמרו כל הפרפיות נניש רק פקלפן נפפה כ' ומקלפן נפפה פכ'
עים נרפי' וחוסי רים פרפיות פלחמרו לפי לוחן פכלפפו לפניפס
ופ' רמנין נחוטפ רים קיר * ורים קיר נמיר ומה פלחמרו נפויב
פכל המלוה לחמרו כללוחיהן ופרטוחיהן מפיני לין חפ' נהר פיני רק
נמיר פיני לחפוני מרנוה מוחב חבל ים נפר פיני רים מהן נחחל
מועד נפפה כ' ומהן נפפה פכ' וכמים רמנין נימוקי חוטפ פ' לו
נפפוק ולח החלב עפו. ונזה יבח פלוס יוח על לחפו כנפפו ופפם
ידידו פחוטפ נחחנם ודוש:

מעדים היק נלוחפ נקיק חכיל:

תשובה כ"ב

פילים ני לחיפלו ל' לפי חרומה חרין לפיק:

שוב"ם לכבוד ידידי הרב הגדול. מעה ומגדול. כפיים עוים
יקוחיהל בוחרמן כי רב נקיק מלכחפחלר:

ני"ה הגיעני וכי ועדיים נלחי עים ל"חב קפי' חוסי רעקיל על פי
רפי' ועיב נמפמה פנם קיא נפכוחב פחי לוחזוח וכי ני
פפם פ' פחיפס פלפין פח נקוני מוכח דלילו ממלחכך כיב לח מיחיב
ופכיה נגיב ופ' פעלחו דפנפנה מלחכה מחפנה נפי' ולריך פיחפיים
מחפנחו פחפ מחכון לכחוב פפ דפ"ם פיגם ל' לריך פיכחוב פפ
ולכן נמחכון לכחוב לחחרך וכחב חיש פעוב חבל נלח מחכון לכחוב
רק פכי חלפי' לו פפיר חיב, ן כי ני"ב נפי' ן חרי על פנפה חבל
לין לרוך לפפער קלו פחרי כי רפי' לפרילו הא חלי לחפחפי' רפי'
דלפיב דלח כפחי פלפכחו וכי וחיב פחילוק פפוח דפנפחר פלחכחו חיש חיב חפיב חפח
חיחיב נכל כ' חפיוחה חבל נלח כפחר פלחכחו חיש חיב חפיב חפח
פלחפפ

מלכה גמורה מלוה למיכים מסוה מיום ולא נמכי חלמי מלוי למס מעון:

אבל לא מסיחל לי מסרי כי הרעבים נמי מעמנה ומרי לם מחכרן

לכאוב מעמון כיון מכחב מם מיב לפי מנמי מם ולמעני

מתי מם מסומם חלמ מסומה לי מחום על הלמון וה מרנר לחם לפי

מלם מחם למוכמב מלא נגמר מלכה ומרלי חלי מחכרן לחרב נגד

מכי למה נמנה מלא יפי מיב עד מיגמור מכי למה ירחרב כל המנה

ריפי מעמד זה מקר מלא מעמם מירחב ני מומי יפחיב לעמני מכוכמב

למסלים חריגה הנגד ומה מדון נכל מהלכום וכי מלמל לעיב דלרי

לין מוכמרן לכומב רק מיפי גמר מלכה עיב נמכי חלפי מלחרך

פמיד ולי כימל דכמכומב מכי חלפים מיב נלין מחכרן לכחוב יהב

סיב ליפיב מהרי מול גמר מלכה ולא מחם לכומב מכחכרן לכחוב

מלחרך חלא ולמי דמכי חלפי׳ כין מלימ מלם ולין לחם מום

פימום ליפ מלכה כלל חפי׳ לא מחכרן רק לכחוב מכי חלפין. וכן

מנהר נמסיב עיל מפנם הי מעים הרמנים הכוחב חום כמולה

פמנים ומול מם לי כמו דד ומי מיב וכי הרסיב נרחה מדברי רבינו

מליב מיב חלא כמיכם מם לי ריל לים להם מומם וכרי חנל ליל

דלחלרך וכיומל ניין מליב מלא לימ מיב וכן נרחם מן הנמי עים

ומרי הרמנים לא מירי כלל מכחכרן לכחוב מם גדול רק מכי חומיות

ולפיכ נמי דוקא מיפי לני חומיות כומם ולא ליל מליב מלא לולן

לחם כומם:

ומיש דנמנה לריך מלכה מחנה הול לחם דנמי מיחכרן לעמוד

מעמה הכיל מעומד לנל מחמקק מחכחכרן לחחיך חנים וכמלה

מחנר לו מכחכרן לחחיך מחנר זה ומחך מחנר לחר פמוד לפי מלא

מחכרן לעמוד מחמנם מעומד ומי נמיב מהביל כיב ליל מנמנם מיב

מליכוך נגין מליב דמלחיב למחלילב דמלחיב לייב מליכו מחכרן לעמוד

מחמנם מעמה ומחלילב לייב מליכו מכרן לחכליחם ומרי נכוחב ליל

מלחזרך מי מחכרן לעמוד מחמנם מעמה כדלמרי׳ נמנה ני דמחכרן

לזרוך מי חרך ד׳ פמוד דלא מחקיימם מחמנמו מעום דיכול לזרוך מי

כל כמם דלא זריך ד׳ ומיב לא מחכרן לזריקה ד׳ לנל נפם מעמוך

מקרי מחקיים מחמנמו מעום דכל כמם דלא כחב פם לא מכחיב לי

מעמוך ומיב הרי מחכרן לכחוב פם דלייב המנמם מעמה ומיב נכוחב

ליל מלחזרך כיון דלא מכחיב לי׳ מלחזרך כל כמה דלא כחוב ליל

הרי מחכרן למנמם מעמה לכחוב ליל ולי מעום מחכרן לכחוב מיבם

פים לה פיום וכחב מיבם מלין לה פיום הוי רק כמי מלא מחקיימם

מחמנמו לחכליחם וחוי כמו מחלילב ולרי מיב עלי׳ כדלמר׳ דה קיים

ולפיים פמוד לרי׳ נחיל מלחזרך ומיב דפמוד מעום דלפי׳ כוחב

ליל לחד ממי פמוד מעום דלימו מלא ולין לו כוומם וכמיים מיים הכיל:

ובזה מדחם מים לחלק לרים נין פם מעמוך לחריגם דנחריגם נם

מחקיים מחמנמו מרחקומם הי׳ לחרוב ני׳ מומי׳ חלו וכחקיימם מחמנמו

נמקלה לנל נפם מעמוך מחמנמו מרחקומם מי׳ לחיבם מעמוך וכיון

מליב מיב על מיבם פם רק מעום פחוב מיבם וחרי הול מיבם

לחכרם ממם מכחכרן לה ולא כחקיימם מחמנמו עכ״ל, ולפיים זיל כיון

דלפי דבריו פם מכחכרן לכחוב פחי לומיות פעפי מליכם מיבם הול

מלכה נמיים לה לכפה לן נמחנמו כמיים מרמנים נפי׳ מחמנם

הכיל רק נגמר מלכה וגם הרי מכחכרן למעמה פעמה רק פלא מכחכרן

לחכליחה. ופם יחמר דרים למעמי׳ דמחלילב פמוד ליב נחריגם נמי

כיון מכחכרן לחכליה מיפי׳ נגד הרי חריגם פחי מוכי׳ מחלילב:

מידן נלליים חילוק זה חינו חילוק דנפם מעמוך נמי כיון דלא מכחיב

לי׳ כמעון כל כמה דלא כחוב פם ליב מחנמנו הרחקומם מי

לכחוב פם חלא פחי׳ דעחי לגמרו לפם פמעון ומרי מקיימם מחמנמו

הרחקומה נמקלה פם ומרי נגנד נמי דעחו מי׳ לחרוב נגד ני׳ מומי׳

חינו נגד כלל חלא כיון דלא מיחרב לי׳ נגד נלי פיחרוב פחי מומי׳

מחלים הרי מכחכרן לחרוב ני׳ מומי׳ וכמקיימם מקלה מחנמנו וליב נפם

מפמעון כך הול כחיל לחנל כנר כחנו חום פם דים מרין לחלק

דנחרב פמומם דנר חדם פחינו נעולם מיחיב פפיר נפחי נחי מרין

לחנל מיבוד פחיב חלא מיקום העור וכן נוכר ולר לירם נעני׳ רים

עד פיקחק חם כולו עים וליב כוחב כמי חר כלר לירם ופמור לרים

עד פיכחוב כל החיבם וחים:

ובספר קול סופר רחיחי פחי ליבב קר רעקיל חכיל דכוחם רפי׳

ומביב פחי פחי חלבין וכם רחפי חיבות כמו חי חפפר חר

חי חמרם ולחכי חיב מיבם וחול חמום לחיב מהי חרי׳ דנקב פחי

חומיות חפי׳ נח׳ לריביב פם קיד עיב חיב לרנבן דפנרי חפי׳ נב׳

ונ׳ וכמיים חום׳ דף קיג עיב רים נגלמרי:

ומה שכיל נזה חול עפמים חום׳ יחיח לפי׳ הרים ומרביב נין מפפי

פמכוחם כנון פכחבי׳ חי לפי׳ ח׳ ונ׳ לפי׳ פכים ומקי חפ מרים

פיב חכוחב נ׳ חומיות מני פמום ומי׳ דחי מרים חול דוקא פכוחבי

ניחב לנוגם פיפי׳ מלם ומיבם חחם כמו נ׳ חומיות פחיו נמפכן

לרמם חיפם נן זגנו ומיבם ליחב נזיוב ומיבור חיו כחבי׳ חבל כפכוחב נ׳

חומיות לפפי פיפים ין זיוגם מולם כלל ניחב חלא כיל חול פיוך

נפפיב חימל לא ליחיב פחרי לא כחב חיבם פלימם קיכל ומיב ליפכח

דפרים חומל ומכחב נפפ פיוך נחום לי יפחיב פחרי פפלם נו פכפב

לפיוך פחולם נם קמיל פלריך דוקא פכים חיפ לחנל רפי׳ ומביב נפי

רלמנן פיבפו פחי פפוכיות לחחח בדרו ומחח נפקיבח עיפ ולפיי יכל

דיפמל מיירי פכוחב נ׳ חומיות לפיוך כמו נקרפי׳ חפמכן ולפיי נכוחב

חלף פל קרם לחד ומלף פל קרם פחי לידע פחול בן זגנו פפיב יפ

פומם לני חלפי׳ ומיב׳ זלי׳ פפיב חיב כמו נכוחב פל לחד חלף

ופל פפכי נ׳ לפיוך נחול בן זגנו ולחכי חיב מפחיב נכוחב פחי חלפי

ניחב כמו חלף חלף לחלחרך חנפי׳ פלא מחכרן לכחוב רק חלף חלף

פפוד מפום לחין לים כוחם כלל כמיים חריב חי נכוחב חלף לפיוך

לחד דחול חוחם פלימם חלא ריב פפוד כין פלא כחב פחי לומיות

חלל נכוחב נ׳ מיב כין פים לו כוחם לפיוך וגם כחב פחי חומיות וחים:

ולולי דפפחפימל חייבי חומר דרפי׳ ופביב פיל דפי׳ פפחבי׳ הול

כלימל נחרל לפיפי׳ נחרל עיקר דכולם מפחבי׳ רי׳ חול חלף

דלריכל פפקיבי כפיבי קמל וכפיים הרפפ״ם ריב חיב מפפנם ריב חיב

מפום דגם פיפי׳ נחרל לי פליב לחלי׳ חלא דיכל דוקא למוקפי

מקבי דוקא נפפולם נפפי יחיו ולפיי לרי׳ כין דלפי׳ רפם פפי רפיומת

לפיוך חיב כיפ נכוחב פפי חלפי׳ חנל לדין דנפי׳ דוקא כוחב פחי

לומיות לרך לחיות דוקא חלא נפכפם חנל פפי חלפי׳ פ׳ימו חלא

ולין לו פום כוחם פפור נכל נוונל וחים:

אמנם ריפ לייפב קר מחריפ נרבי יחמ דבי חי׳ חרין חלי׳ יפ

לייפב קר חום׳ לין פמיבם׳ כפיים חפ נחחלם פמיים פפיבם נפפם

מחור וחי׳ דנחחילה פמיים הילל מקלקל ומיב לא חחי׳ מחבי כיפ

דפיל מקלקל נחניים חיב ליב נגיף דף חיל דמוקי חלי דנכב ומנפ

נפנם דחכמים פוטרים כיפ דפמיים פלייב לים פמיים ופריך מחבי׳

דפפוחבו נפנם דפמיים כפיים ומלי קיפ׳ חפ לרים פפולם מפום

דנפפם מחור נחחילה פמיים ומי׳ מעלמו דלרים נלליים ליך קופ׳

חיפ דכין דמחפנמו לחקיבה ני׳ לנמור פמיפמו פפוח מפוק ומיב

נחחילה פמיפמו פפוח מקלקל חיפ חפי׳ מקלה מחפנמו לחפוח

ופפור וחינו נפפם מחור. מלנד פכנר כרחב נפים לעיל דפיב חינו

יכול לנמור פמיים כל כמה דלא פחב חחילה פמיים חנל נלליים

מי ליחל דחל דנרי נבי׳ מפום דנפנם מלכה מחנפנם חקרים חוים

ומרי נחנוים לה נפי׳ מלכה מחנפנם כדלמרי׳ נכריפים ייפ עיב חכם

לחיוקומ הוחיל ומקלקל נחנוים חיב מחנפק נחנוים מי חייב דלא

נפיב מלכה מחנפנם נרי חוק׳ פנם קים דף פיים קף דיים פפי:

אבל לפפיכל לקיל דחרי חוק׳ נפנם קיו חק׳ לריל חלינל דריפ

דמיחיב חפי׳ נחן לריך לכלנו כיון דחן לריך כלל חרי מלכה

פלליב ונם ריפ נבי׳ לליב ומי׳ דמפכחם לה נחנבל ומנגיר נחיכ

וכרי פיפ ולפיי לרים כיון דנפחלם הפמיים חרי מקלקל נמור נחן

לריך לכלנו חרי מפלליב ופנור לרים ונינו כעפם מומר ופריך פפיר.

ונם למיפ מנים פפ ליבב דעם רפי׳ דיכל דלקלקל כנך קורע

נחמחו ולא למרי׳ לימחל חלפיכי ניחו חרי מקלקל ניל חוב חלינ

חנל ניכל דחיל לקלקול חרי מפלליב עייפ חיכ סיכ כין דחן לריך

לקלקול רק לחקן נפיק הפמיים חיכ מקלקולו נחחילה פחיים חרי

מפלליב ופפור לרים ונינו כעפם מומר. ונלחים מי כין דקונ׳

דניק קלי חלינל דרי דחיפו מוקי לה נעונה עי חחר ולניפפו

מקלקל נמיר נפ ריפ פעור רק ניפ חיקוק קלם פלריך לכלנו וחיכ

נחחילה פחיים פחין לריך לכלנו חרי מקלקל נמור ופנור נפ לרים

וחינו מומר ופריך חפם פפיר רפי׳ לעומפי׳:

תשובה כביב עד לחכיל

מה פחפקפם נדברי חוק׳ יחיח פפ״י דנרי חוק׳ נפנם דף קיפ דיים

חם רפי׳ דחיקום מלום ליפ קרינם חלא כפמחקן נים דנר

חחר מלנד חמלום ולחכי חרי קרינם על מפו חיקום לפי פנחקרינם

מחקן חת חנגד פיוכל לללנפי נכל פנם וחין נו חימום עים חם חמרי

נגמי דקונ׳ נחינפו ומחקן לנל יפרי חנוב מפלליב ולכן מחלק דנם

פמפנר חינפו עי׳ הקרינם נפנם קרינם נקרל מפלליב לנל מים

פמחקן הנגד פיוכל לללנפי נכל פנם ויפנר חינפו חרי לליב ולפום

ריפנח הוח חורם חחינפ ולריך ניחור רחנות. ולפנריב יל עפמים

הפיפ נפוכיה ליב עיב דקונ׳ נחינפו מפוים חרי מפלליב עפום דפרי

פנפנם למירפ׳ חינפח חלחיכי ניפ׳ וחינו מוכרח נפנין זה לקונ

דפנרי יכול למירפ׳ חינפח נחונן נחור ולחכי חרי מפלליב עים

נחריכות ולפיי נקונ׳ על מפו דחיב לקונ וחל לנפר חנוב נחונן

חנור נפי חרי מלליב ולקיפ:

אבל נלליים נמי לקיפ דחרי כחנו חוק׳ דחיקום מלום מקרי לליב

חלא דפיפ חרי מקלקל ועיב ריכו כין פפנבר חנוב חרי

חיקום חלא דנקונ׳ נחינפו פרך נמי דחינו חיקום עפום דלפוך לנפנם

כן פפרניל ילרו עליו ויפולך לחוקומל למירפ׳ חינפח חלחיכי ניפ׳

חנל נקונ׳ על מפו דפוחר ומחרינ לקונ פפיר חרי חיקום פפנבר

חנוב כעים חוק׳ יחיח ולקיפ:

ומה שהאשדר על דברי רבינו שכתב כיצד מי שנתן מי וכוה
ברייתא מכוה דף ג׳ ע״ב על פי רבי שם ונתנם דף ע״ח
ע״ב שכי פי׳ רבי פיזה בים נתר ממנו שמשם שמח חדם לחנוק
שנתנה חיב שם מפני שחיקון כלי פי׳ דכתי דלא מיחייב משום קורע
דקורע שלא ינית לחפור הוא מיחייב משום חיקון כלי דפרי גמר מלאכה
ומולדם דמכם נשפים עיש ולפיז חקבי בקרע נחמתו ועל מתו כפי
דפרי מחקן ניש משום שלי חיב הא מכם נשפים ליש כאן ולי משום
קורע הא לית ליה לחפור וכבר שהעורר בזה לשם יוסף שנה ניח
עיש ופי׳ נפי מגן חנות בעלאכת קורע שעשה ניב בזה ופי׳ נשחשמיש
כי פי״ש נמניח בקבי חפקי לעש לית חיב בפוחה בים חטחר משום
קורע שלא ינית לחפור הוא מיחייב משום חיקון כלי דפרי גמר מלאכה
ומולדם דמכם נשפים עיש ולפיז חקבי בקרע נחמתו ועל מתו כפי
דפרי מחקן ניש משום שלי חיב הא מכם נשפים ליש כאן ולי משום
קורע הא לית ליה לחפור וכבר שהעורר בזה לשם יוסף שנה ניח
עיש ופי׳ נפי מגן חנות בעלאכת קורע שעשה ניב בזה ופי׳ נשחשמיש
כי פי״ש נמניח בקבי חפקי לעש לית חיב בפוחה בים חטחר משום
קורע דק

איבראַ דמסום סח לח הרי דעסבירום ה״ל סקדם לפעים נפי לחם פעים נמסך יומח סחיך לפיים סכרלחה מלסון הרעניים הכיל סכתב חון מעצילה רלסומה סחוח רפיי לעטול נחול מסמע דעכיים נקודם מי רפיי לעטול וחלח לון חדם ככנם לעכיר לעכורה לפיולו מחור עד פיעטול כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם מקדם היד. ומ״י דדוקח נעכיר מקום הרחוי לעכורה חסור לכנים נלח מצילה חגל על נב בים הסרוח חף דהוח קודם ציח לימי רחוי לעכודה להכי מוחר לכנום נלח מצילה דהכי חכן לון חדם ככנם לעכיר מוחר לכנום נלח דוקח ציח מקים הרחוי לעכורה חסור. ומ״ש דלפיי הכי ל״ש כ״ש דלרפיי חפילו סכנסח חוצין נעלמח נעיקן עיים. ולפיי ל״ש כ״ש דלרפיי חפילו סכנסח חוצין נעלמח לעכיר לפי חסר חעיג דליים כעין הקרנס ציח ליינו דוקח נמקום סרחוי להקרנס חגל העסבירום סחיו מכנסין רק לנב בים הפרוח סמס ביחם מצילה הכהן נקודם שהוח מקום שחיב רחוי להקרנס שפיר מכנסין נס עסבירום על חוצין וחיב חפער דהעסבירום היו על חומן חפר מעלין חומן למקום וחיב חי עניד נחרנח דידי׳ וכיון דהר פיר פילף לח מהכי מס שחיו מכנין רם לכדר נזה, חמכ חעיג דקייעחח ליכח ציח נס חיונחח לח חר ויל דמיירי שהעסבירום לח היו על המעיל חומן למקום וחר רק עניד נדחנרח ומוחר דבחיים חף נפיר ככיל :

ורבנה החום׳ נפי חנוכ פירכו דקעניד נחרנח דחנרי׳ וחר מלחכ שחיב לריכ לגופס ונקפיץ דחגינ רף יחיד מניחר דהח דמסחלינ סבור עלי׳ הוח מסום דמלחכ מחסנח חקרס חרים, ולפיז ל״ל דהרמנים פיל דלירף חר פיר רק דמוחר מסום דהר כעניד נחרנח דחנרי׳ וכמים, וחיב הטעם מסום דהר מסחלינ וכמים החום׳ ופיר כחב הרמנים והעיקר חללים מלחכ מחסנח חקרס חורם דהח חח דמסחלינ פבור הוח מסום דחיכ מלחכ מחסנח וככיל ומילח דלרך הרמנים ליחן טעם מסום דחין סנות נמקדש דהח מסחלינ הוח רק פבור חגל חקור כמנוחר כמסך דוכחי :

בום דנים סחמרחי טעים הוח סהרי חרונים סקק להר׳ נפיי מחי חנח חפ׳ נפיר כיון דחיכ מחלינ מחטין הר חלינ דהח חיב נמסחלינ ואיכ ליחח להכיל, וגם נלחיה לי רימח כמים חיכ חקני כמי לח חמר חני׳ כמי חניקרח כי מסכי דסחיים מיחר לח לריך כלל לטעמח סנות נמקדם ועיב לי סיל נכחיים דסחיים מוחר לח לריך כלל לטעמח דחין סנות נמקדם והדקיל :

ובר מן דין גוף הדנר סחמרחי דהח דמסחלינ פבור מלי׳ הוח מסום דמלחכח מחסנח חקרס חורם יש לי נזה סרחורי דנרים דהכח נפי כלל גדול דעיים נחוק׳ דיה עפי כיחח לי׳ הק׳ דנסנ״ק דהנינ מסמע דהח דפטר ר״ם מסחלינ היינו מסום דנעי מלחכח מחסנח וחיב נחורה דלח נעי מלחכח מחסנח ליחיינ נה מסחלינ עיים סהכיחו נחיחה, ולעניד כרחה דהכח נפי המלינ דלירד נחוק׳ דיה ר״ם פוטר כחנו דמסחלינ מקרי כסעוסה מלחכח וחיכו לריך לחוחו לוזק כעין סחי׳ לריכי׳ לה נמסכן חגל נוף לעכין חחר כי הלירך סהיחה כמלחכה נעשים נסנילו נמסכן חוח נוף חמלחכח וסוכנו יכי׳ עיים, והק׳ חפכי סם חיב למח חילטרך נחגינה סם למילף מקרח דמלחכח מחסנח דמסחלינ פבור ולח יליף לה נפסיסות מסך קנרח גיסח דנעיכן דומי׳ דמסכן כדחמרינ לעכין עיקר דיכי סנח נכמה נוומי, לכביל לחדם פי׳ חחר סם נגמי דחגינה דהכח כך חסרקלי׳ ועד״י סם דחכי נמחכי חלכות סנח וכו׳ חרי הס כחרי׳ חחלו׳ נפערה ופרך מכחנ כחינן, ומפכי לה לריכה חלח לכדרי חנח דחופר נומח וחיל חלח לעפרה פבור ופרך כמאן כרים דחמר מסחלינ פבור ומפכי חפים רי׳ החם מחקן חכח מקלקל, ופרך מה כחרי׳ וכו׳ ומפכי מלחכח מחסנח וכו׳ ולכאו׳ דנרי הגמ׳ נמלחים דחי טעמח דרי׳ דפבור נחופר נומח מסום דהוי מקלקל וכל חמקלקל׳ פבור׳ חיל לחרן נקלטר החם טעמח לאו מסום מסחלינ רק מסום דהוי לי׳ מקלקל ועיים נחוק׳ דיה לכדריח שכחנו חיים למחר מקלקל׳ דפבור׳ חומיל חלח דנומח קמיל חעיג דלריך לעפר מפנר כיון דלח לריך לנומח ודנריהם מחוכר׳ חנלין קנח ועיין נחוק׳ מפ׳ סנח דלירד דיה ורים פוטר סם חנחנו כמה מלחכות סחלינ וכחנו נחוך דנריהם ומופר נומח וחיל חלח לעפרה ונמסכן הוי לריכין לנומח לכעין נה חו לריח כיחח מח דנחופר נומח לאו מעשה מקלקל פבור חלח מעשה מסחלינ ולכאורה הוח נגד נמ׳ דחגינה הכיל ועיין עוד חוס׳ נילה דף מ׳ דיה וחיל חלח לעפרה שכחנו לחדי׳ מסום

אבל החמח יוים דדכו דלכאורה קשי׳ לי׳ דחוס׳ נחולין דף מ׳ דיה מוחר לסחוב נה סק׳ הח נפסחים דעיב מחיב לעכין סנח נגי חוחב נסנח נחח לעיי מסום חיקון כל דהו סחיקון להוליח מידי חנים וחי׳ דסחלי סנח דעלחכח מחסנח חקרס חורם וכיון ש״ם חיקון טרחח חגיב עלחכח מחסנח שלכך מכחוין לחנשי׳ מקלקולו יחר על חיקוח עיים ולפיז חיך קחמר סם נחגינה כיון מקלקולו יחר על חיקוח עיים ולפיז חיך קחמר סם נחגינה דנחופר נומח וחיל חלח לעפרה חרל מקלקל הח כיון דלריך לעפרה ולכך מכחנין לף דקלקולו יחר על חיקוח לח מקרי מקלקל לעכין סנח דעלחכח מחסנח חקרה חורם וליב לכחורה, חמכ כיל דלקיח לעפרה חוח נמי מקלקל כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם עד פיעטול כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם חיד. ומ״י דדוקח נעכיר מקום הרחוי לעכורה חסור לכנים נלח מצילה חגל על נב בים הסרוח חף דהוח קודם ציח לימי רחוי לעכודה להכי מוחר לכנום נלח דוקח ציח מקים הרחוי לעכורה חסור. ומ״ש דלפיי הכי ל״ש כ״ש דלרפיי חפילו סכנסח חוצין נעלמח לעכיר לפי חסר חעיג דליים כעין הקרנס ציח ליינו דוקח נמקום סרחוי להקרנס חגל העסבירום סחיו מכנסין רק לנב בים הפרוח סמס ביחם מצילה הכהן נקודם שהוח מקום שחיב רחוי להקרנס שפיר מכנסין נס עסבירום על חוצין וחיב חפער דהעסבירום היו על חומן חפר מעלין חומן למקום וחיב חי עניד נחרנח דחנרי׳ וכיון דהר פיר פילף לח מהכי מס שחיו מכנין רם לכדר נזה, חמכ חעיג דקייעחח ליכח ציח נס חיונחח לח חר ויל דמיירי שהעסבירום לח היו על המעיל חומן למקום וחר רק עניד נדחנרח ומוחר דבחיים חף נפיר ככיל :

ורבנה החום׳ נפי חנוכ פירכו דקעניד נחרנח דחנרי׳ וחר מלחכ שחיב לריכ לגופס ונקפיץ דחגינ רף יחיד מניחר דהח דמסחלינ סבור עלי׳ הוח מסום דמלחכ מחסנח חקרס חורם, ולפיז ל״ל דהרמנים פיל דלירף חר פיר רק דמוחר מסום דהר כעניד נחרנח דחנרי׳ וכמים, וחיב הטעם מסום דהר מסחלינ וכמים החום׳ ופיר כחב הרמנים והעיקר חללים מלחכ מחסנח חקרס חורם דהח חח דמסחלינ פבור הוח מסום דחיכ מלחכ מחסנח וככיל ומילח דלרך הרמנים ליחן טעם מסום דחין סנות נמקדש דהח מסחלינ הוח רק פבור חגל חקור כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם עד פיעטול כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם חיד. ומ״י דדוקח נעכיר מקום הרחוי לעכורה חסור לכנים נלח מצילה חגל על נב בים הסרוח חף דהוח קודם ציח לימי רחוי לעכודה להכי מוחר לכנום נלח דוקח ציח מקים הרחוי לעכורה חסור. ומ״ש דלפיי הכי ל״ש כ״ש דלרפיי חפילו סכנסח חוצין נעלמח לעכיר לפי חסר חעיג דליים כעין הקרנס ציח ליינו דוקח נמקום סרחוי להקרנס חגל העסבירום סחיו מכנסין רק לנב בים הפרוח סמס ביחם מצילה הכהן נקודם שהוח מקום שחיב רחוי להקרנס שפיר מכנסין נס עסבירום על חוצין וחיב חפער דהעסבירום היו על חומן חפר מעלין חומן למקום וחיב חי עניד נחרנח דחנרי׳ וכיון דהר פיר פילף לח מהכי מס שחיו מכנין רם לכדר נזה, חמכ חעיג דקייעחח ליכח ציח נס חיונחח לח חר ויל דמיירי שהעסבירום לח היו על המעיל חומן למקום וחר רק עניד נדחנרח ומוחר דבחיים חף נפיר ככיל :

אבל החמח יוים דדכו דלכאורה קשי׳ לי׳ דחוס׳ נחולין דף מ׳ דיה מוחר לסחוב נה סק׳ הח נפסחים דעיב מחיב לעכין סנח נגי חוחב נסנח נחח לעיי מסום חיקון כל דהו סחיקון להוליח מידי חנים וחי׳ דסחלי סנח דעלחכח מחסנח חקרס חורם וכיון ש״ם חיקון טרחח חגיב עלחכח מחסנח שלכך מכחוין לחנשי׳ מקלקולו יחר על חיקוח עיים ולפיז חיך קחמר סם נחגינה כיון מקלקולו יחר על חיקוח עיים ולפיז חיך קחמר סם נחגינה דנחופר נומח וחיל חלח לעפרה חרל מקלקל הח כיון דלריך לעפרה ולכך מכחנין לף דקלקולו יחר על חיקוח לח מקרי מקלקל לעכין סנח דעלחכח מחסנח חקרה חורם וליב לכחורה, חמכ כיל דלקיח לעפרה חוח נמי מקלקל כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם עד פיעטול כמנוחר נמסכח יומ f דף ל׳ ורעניים פיים מה׳ ביחם חיד. ומ״י דדוקח נעכיר מקום הרחוי לעכורה חסור לכנים נלח מצילה חגל על נב בים הסרוח חף דהוח קודם ציח לימי רחוי לעכודה להכי מוחר לכנום נלח דוקח ציח מקים הרחוי לעכורה חסור. ומ״ש דלפיי הכי ל״ש כ״ש דלרפיי חפילו סכנסח חוצין נעלמח לעכיר לפי חסר חעיג דליים כעין הקרנס ציח ליינו דוקח נמקום סרחוי להקרנס חגל העסבירום סחיו מכנסין רק לנב בים הפרוח סמס ביחם מצילה הכהן נקודם שהוח מקום שחיב רחוי להקרנס שפיר מכנסין נס עסבירום על חוצין וחיב חפער דהעסבירום היו על חומן חפר מעלין חומן למקום וחיב חי עניד נחרנח דחנרי׳ וכיון דהר פיר פילף לח מהכי מס שחיו מכנין רם לכדר נזה, חמכ חעיג דקייעחח ליכח ציח נס חיונחח לח חר ויל דמיירי שהעסבירום לח היו על המעיל חומן למקום וחר רק עניד נדחנרח ומוחר דבחיים חף נפיר ככיל :

אבל החמח יוים דדכו דלכאורה קשי׳ לי׳ דחוס׳ נחולין דף מ׳ דיה מוחר לסחוב נה סק׳ הח נפסחים דעיב מחיב לעכין סנח נגי חוחב נסנח נחח לעיי מסום חיקון כל דהו סחיקון להוליח מידי חנים וחי׳ דסחלי סנח דעלחכח מחסנח חקרס חורם וכיון ש״ם חיקון טרחח חגיב עלחכח מחסנח שלכך מכחוין לחנשי׳ מקלקולו יחר על חיקוח עיים ולפיז חיך קחמר סם נחגינה כיון מ

מחייב במקלקל גמור כאצמרם כגון בחיסיך ומסכחה לה בלרך לגופה שהי' קצוב לנפל בו קדירה וכיוצא בזה בחצל לי מי מקלקל גמור בלורך אלא שהיה מילה דמקרי לריכה לגופה וחייב לריש לקיש אבל לרי' דסובר כל המקלקלי' פטור כמי בלרך לגופה מכיר: ודברי מהרשיל זיל כפלאי בעיש דריש מחייב במקלקל גמור בהצמרם כגון בחיסיך ומסכחה בלרך לגופה שהי' קצוב לנפל בו קדירה הלא לדברי רבי זיל כל מצניר עלים ומנפל בו קדירה הוי מקלקל שהרי חיל לגוף הצמרם אלא לבסוף חייב לף שאסר שהא מצניר בחיסיך וקצוב רק לנפל שיהי' מקרא מלאכה לריכה לגופה והוא פלא גדול וכבר עמד בזה בספר מגיה שם:

אמנם כיל לקיש דברי חכמים שהרשיל זיל דהנה לכאורה כפלאתי בעיש חוש' דאסי' במקלקל גמור מסכחה לריכה לגופה בעצניר בחיסיך ואלא כיון דהוא עלים של חייב ועומדי' לטריפה ועיין בשהרשיל שם דלהכי נקטו חוש' לנפל בשקוב בשקוב ליכנות שיפרו משום דבסרפין לפרן מוחר ובנקברין רק לפרן לקוב לבל לנפל נם בסרפין לקוב ואפי' מ' מייבי בנקברין מכיש דאסור ליהנות מהם שים הנאה לפי' מלפרן ואילך מה בקלקול שמכלה העלים אבל בעלים של חייב אפי' מה בקלקול שייך בהם, אבל הכיל בזה הוא לפיש חוש' שהרי בעיבור הקדוש דרי"ח ורבי אלינא דריש פליגי דריש קובר דחובל ומצניר אעפי' שחייב לכלבו ואפרו חייב לריש דגמר מעלה והצמרם נם כהן ורבי קצר דריש נמי לה מחייב אלא לילה בלא תיקון בגון בלרך לכלבו ולאפרו דמילה והצמרם לילה בלא תיקון שהוא לורך מלוה אבל לרבי אפי' לרך לכלבו ולאפרו פעור אלא בגון זה תיקון שהוא אלא לאחר לאחול בהבירו כדי ליתן לכלבו או לשריף גדיש בשביל האפר וכו' ע"ש, הכא כי כן מצוחר דלרבי בקרא מקלקל אם הוא עזיק ומפסיד דבר במלאכתו כיון שאין דרך בניה לעשות הפסד זה בשביל הרוחה זו אלא לריש זה הינו בגדר מקלקל. וכיל דלריש בקרא מהקן רק אם מניח לזה דבר לרבי הוי כגון מצבל והורס וזורע וטוחן ולם ואופה אבל אם במלאכתו עושה רק העדר נמה שהי' בעולם זה בקרא מקלקל כגון סותר וקורע וכדומה בהצמרם שמכלה העלים ומעדיר אותם או בחובל עושה העדר הדם והכאמם זה בקרא מקלקל ולכבי בחובל ולריך לדם לא בקרא מקלקל שהרי כיון שלריך לדם לאותו בעולם לכלבו הרי הוא כאלו בלרך לדם לאותו עושה הוי' הרוח חדם בחוך וכן מצניר ולריך לאפרו ואלי אם לריך לעשות לאפר היכ רולה רק בכליון העלים שהוא העדר אבל אם לריך לעשות לאפר הרי הוא עושה הוא האפר ואף שהוא ואיך ומפסיד אינ כיון שעושה הוי' בקרא תיקון, וכן בשורט אף דאסי' עומדת לבי דברים אינ אם בשביל שעושה בקרא תיקון כל דהו להוליא מידי אמיים הרי עושה הוי' מדשה בשר מחוקן אלי' אמיים, [ואולי יש לחלק בזה קושי' חוש' חולין הכיל דבעיז בקרא מקלקל אם אוכל ומפסיד לכן בקרא שהוא בשבל מקלקל אבל בשבת בקרא מקלקל אם עושה העדר אף אאיש אסור אם דהוא הרי הוא עושה הוי' רש להעמיד כן בכוונת חוש' בשבת אי"] ולפיז לריש כיון שעושה הוי' אף אאיש דרך בניה לעשות יש בהוא הפסד ואיזק אינ בקרא מחקן היב להיסך אם עושה העדר אף אאיש הפסד ואיזק כמי מקרי מקלקל. ולפיז שפיר כתבו חוש' דבמצניר בחיסיך ואהוא לבשל בשן קדירה מקרי לריך לגופה והוי כמי מקלקל אף דלצריפה שאיר ולא עשה אוש איזק והפסד אינ כיון אלא פעל בישול אי הצער זה לא הניח אוש דבר לידי הוי' רק העלים הניח לידי העדר שפיר בקרא מקלקל:

ובהבי לים כמי בני כיוני שכתבו חוש' דהוי מקלקל אף אאיש מפסיד ואיזק בינוני אינ כיון דכל כיוני היכו אלא העדר שאיר שהי' בעולם בקרא מקלקל כמו שיחר וקורע ולדעתי זה בכלל בדול בעכין מקלקל וקוחר אין לו:

ובזה יבואו על בכון דברי מהרשיל דלרבי אלינא דריש בל מצניר הוי מקלקל ושוחם רק העדר העלים ולי אשוחם הוי הניחול שיב הוי מחלליב. וקצי' לי למהרשיל אינ אין מפסחת במקלקל ומצניר לריך לגופה דאלינא דחייב דמחייב ריש מקלקל בהצמרם אינ לריך לגופה בעי. ועיז מי' דריש מחייב נם מקלקל גמור כלומר אלינו אשוחם הוי' בגון מצניר בחיסיך ומסכחה לה בלריך לגופה היכו אף אקרי הניחול אינ לריך לגופה חסיך ובמיש הקדוש. דאלינא דלעולם אלא לה אקרי הניחול אינ לריך לגופה חסיך וכמיש החוש'. אלא דאינ בלי' כיון מחצניין לעולם אלא קרינא הרי הוא מחקן ופועל הוא האפר מפסיב מעיקרא לה מי' יכול ניסוח מסס כיון שהוא הניחול אלא ועיין אינ חוש' אם בגם דקיש דיש אם רבי דבקושב על מתו בשם דיבי' אקרי מחקן כיון דאיכא אלא אינ דלקוש מפסע דלעולם אלא לה אקרי הניחול דאף אלא ממלה אשוחם הצמרם והצמרם בם כאן דמקלקל בחנורם ובחצניים חייב אחם מקלקל הוא לגמרי אלא לעולם אלא אם שהוא לעולם אלא אינ קריעה אבל הרי הניחול שבגד עי קריעה שיוכל לבוחבן בכל שעה ואיה בי' אשוחם ובלא קריעה הי' אקוב לבגדו. לזה אי' מהרשיל שהי' אקוב לבגדו בו קדירה ואיל לאפר ואיב לה פעל רק העדר והוי מקלקל

למלאכה חלה מחוסר קלקול משום מקיצ מיחסה ולא חסי רחמי למלאכה כמחוסר דמקדיש לה מקרי קלקול: וכמיש לקמן מדברי סרמיצים פיהיש דמחוסר בפנמן]:

ובזה נבח למרן קמי שנתן הכיל וחקדים דברי הכמי בניך דף כיב נגי לפו משום חני מיחרצתי כחלו בידיו שנעידו כדאמרן ולי קמי לך ליב סיכי קרי מס חציכה להחליק לת הכרות ושלקחה סולכות וכמרת בפנמן וכן מלחיין לת אחד נעדורים והולכות וכמרת שלקחה בפנמן ולפיז הרי הוא כחלו שנעשית הוא נעלמו בפנמן וכיש הוא דאלו שכח לו מכוונן להפנ ר נדיש על חציכו כלל ושכח עיקר כוכנו הוא שהחלק ושלך בפנמן ובכיז חק שקלפין לת שפקח לחכור עם חציכה ומחזיקין לת אחוד נעדורים ניח המוקד ומעשי בכל יום כדאמרן כי נבי נעלמת. שפיר לה קמי לן שהרי חיוכו שעוסק חני כוכרק אחן שנפשט שלא אחן שחחת ידו נאוחנ שפט נעשה שכל ולא חשני לי מעשה דמכחן ולאחנ דאי חשניק לי הרי לן למשנרי דאליק שוא שלין ניכו לאחזיק ושיב אלו שם קודם שהפקיע לשהליק שנרים ודאי שפחלם ניזק שחזרים ככפי ניכו" דשא קרי כאן כי אלא אם כלם יכלם ואפלי שחיב הרי שם ושם לאו נר חיוכא אלא לאו שיב דלמא כשלין דאליק שפאר ניכים חשניק לי אלא כיצלן דאליק שעיקרא שפשם חשניק לי וכן הדין לעכין שנם דכי שאחיל שעיב שחחיל וכשלין דאשנרי ניכים נשחוא עיכוא דליש ני לי אינור חשיב עיב. ולפיז הכי נשוחנ בשנם אף שהבשנם שפם אחר זיין רב שחשת שחיבים זו הרי שוא כאלו אשנרי ניכים נשלה כשפם של נשחוא שנשנם שפחנ נשנם ואפילו היחם שחיבים יבשחוא אלא יאל דם כבאולין ליב לעכין פוחלת שיב ואלי שיב שפוא נשלה כשפם על שיפחם וכיין שניאלכו דבכל שוחנ קדם קלקול לאינור אף שאלו אחייבין לאוחו על שלחכה נשלה כשפם שבקף שבישים שנזה אינור נשפשה הקלקול אינ ניב נשוחנ בשנם נאון לעיז שביר שחיב שפוא שנם על נשלה כשפם שהוא בשנם נאון לעיז שביר שחיב שפוא שנם על נשלה וכשפם זו הרי תיקום שפולאים שרי שחיים בשפשה אלא אחר שחיים לאוליא שרי חיים:

אלא דקמי לי׳ בגוות דאי כיעל דאפילו לשם דשפכי שגשרא אינור לאוליא שרי חיים לניב אינ שחיב שחיב שפוא שנם רק על נשלה כשפם שנשפשה שיחם אינ לשם לרך כלל לומר שאינור לאוליא שרי חיים ושם לרך כלל שם אינור אלא אפילו אם לא אינור כלום שי חיב כיין שנשנשלה כשפם זו של שנשה שיחב אינ שקלקול ושפסיד כלום שהרי גם קודם שפחם כבר לא היחם רחרי לא לגדל ולדום ולא לשלחכה רק לאכילה שנשר כשו שנשה אחרי שפחם ואינ שיחם אינם שקלקול ושפסיד כלום. ואין להניב דאל דאשרינ כל שקלקלין שנשרי לאו דוקא שקלקול אלא כיין דאינו שאינן שקלקול: קרי לי׳ דאשרי שנשר נשנשה דף ליל דאפילו לרינ לא נעיין אלא לריכם לגופו דאיינ שר לאשור גו וכיש לקוים גו אבל לגופה דאיינו שר לעשות לו שם ושיש להניש לא נעיב ועיש נאוסי דיש רש פוטר דזוקא שקלקלין לרך שיפי עיש לאוליא שרי חיים לניב כאי כשי דיש דיש לגופה לכאוחה לא נעיב עיש לאוליא שרי חיים שנשנשלה היחם הולאה שרשנה עיש לאוליא ושוחרו דבריפס נשמוך אינ:

חלמא שנשי דאינו שאוליא רק שאינ שקלקול אינ ושקה כליל:

וגם אין לומר דקושי שגמי כאן שי חלינא דרינ דקיל שאחלינ פשוט ולפיז נשלמא שהם שער לאשור גו אל שיש לקוים גו שפיר שרי לרך לגופו אף שאינו רולה לעשות לו שם ולאניה אבל אכא אם אינו שאוליא שרי חיים לניב כאי כשי דיש דיש לגופה כשפם של שנשה שיחב אינ שקלקול: ושפסיד עיש אם כל שאלחכה של שחיים חוי אלחכה. ושפי שנשה שרי שפיש שאר לשנוש שנשה שיחב אינ שקלקול: קרי לי׳ דאשרי שנשר נשנשה דף ליל דאפילו לרינ לא נעיב חלא לגופו דאיינו שר לעשות לו שם ושיש להניש לא נעיב ועיש נאוסי דיש רש פוטר דזוקא שקלקלין לרך שיפי עיש ל

לא מקרי מקלקל, לפיכך סרין קיל כיצד שפלחי וכביש דגם בשף עפוס ניזדל ולדחם לחודיה מקרי מקלקל לבן כתב שפיר דבמחילפם מחיפם סריל מקלקל:

אלא דבשם לא פיפם לי דלכאורי מקרי על סרין שלא שפיחחיל לעשות חבורם בשהשם שחל מחלל שבת כלפון רפי זיל:

ועוד דגמי צרוכם שחל פיק דשבת דיא עיב לימ בן יהודה חומר חגוח שלפכם מי חפר לי ולימו חיב ומיק דשקיל ומיק דשיל לימו חיב על לחת מיק ופירפו שם רפי ושיפ דלעכין חיוב שקילה קלמר דלימו חיב על לי מיק לפל שפלם בשוגג מחיב בשלפו ושכם בכלל מי חבות שלפכות לימ קורע ומוחק ושופר ומכבה ולי כימל דלמיד שפרלפם שבק ליפ שפרלפם בכל לפו לימ חיב שקילה למה לפמר דרק על לחת לימו חיב אם לימ חבה. ולימ דלא פרי שפרלפם שבק שולי יפפור ירכפוב וינכה וינגיר שפרי רק עיב כן קורע ומוחק ושופר ומכבה ועי' חוס' שכם דפיו דיפ נמלי קמיפלגי ונפוק שבת כי דיפ קודם פיצה ליד ליקור שקילה ונפוק' גיפין דליב דיפ ושפקפיכא זיל דפי ייפר פיפוק ניזדו לעפים שפר זפס שפל לא יכ"ל ניזדו ועי' חוס' גיפין דפיב פריל פזיר ופרי"ל פזיר ופרלפוכי' פס ושיב פרל שפרלפם שבק ושיך יכפיב שקילה שלא ודלי דשקלקל עיב להקן לעפים שלא פיקן כמי פיב:

ועוד דהא ודלי חפי' שם כלפר דבשקלקל עיב לקן ליפ פיב שלא חפי' שם שפקן שפיב נפול שבי פיעשה שפיקן דוקא בשעשה שבת עיב לקן דלכלפול שעשה הקלקול שעשה בשבת שלא פיכול לקן שפיב כלפי שבי לי פי קרע לו כיבה בשבת עיב להפזיר לו להבעיר יפי' לפקר לשפור לו להבעיר שלפיו נפול לפ שפור ולבעיר שם לו עשה לפיקר למפרע וש"ס שפור ולבעיר עשה לפיקר למפרע חם לו שפעני משלם שימלא לפיקר מלפכה נפול חלא ודלי כרשה דשלפיו ליפ שקן שפיב עיב כיון עיב לקן חיב:

ועוד כיל דלי' לזה מכריפוח דק כי עיב דקלמר כגון שכפכיון לכפות ולהבעיר דשיק קיל כרי יוסי דלמר הבעשה ללאו יליף וכרי ולימ ליפו מחויב שפלם על הבעשה רק על שכיפוי. ולי כימל דבשבת עיב להבעיר ליפו חיב חלא כשבעיר לימ לפשר שהבעשה יגריפ חיב חשלם על שכיפוי כיון שבהבעשה עלמם ליכל חיב חשלם ולא ודלי שחיב על מגבחו ופל זרמו כרם ופל שחרלפו שקילה וכן בכל מלפכה שבת וכן מרחץ שדברי שרפביש פיל ובשבשים דיב ובשיפי דשל פגל מכל שכיפוי ופשבשים דק כיב ולימ דלעיל לים שהרלם לפיב דלא שפחיב מיפם ביד בכל שכ פי' רפי' ריפ שבת שכפב ופל בי לפו חיב שפלם על מגבחו ופל זרמו כרם ופל שחרלפו שקילה וכן בכל מלפכה שבת וכן מרחץ שדברי שרפביש פיל זיל:

ועוד דגמי צרוכם שחל פיק דשבת דיא עיב לימ בן יהודה חומר חגוח שלפכם מי חפר לי ולימו חיב ומיק דשקיל ומיק דשיל לימו חיב על לחת מיק ופירפו שם רפי ושיפ דלעכין חיוב שקילה קלמר דלימו חיב על לי מיק לפל שפלם בשוגג מחיב בשלפו ושכם בכלל מי חבות שלפכות לימ קורע ומוחק ושופר ומכבה ולי כימל דלמיד שפרלפם שבק ליפ שפרלפם בכל לפו לימ חיב שקילה למה לפמר דרק על לחת ל

שאלות בית שערים חארח ותשובות

דלכך מכהין לתקן ע"מ כיון שלא תיקן הי' קלקול ולא מיקרי מלאכה מחשבת:

אבל לאחר ה"שבת ירצה לתקן מחר מחירים כלל ויש לחלק בקצרה.

בשלמא במקלקל ע"מ לתקן כגון קודח ע"מ לחטור יותר מדאי או קוצר ע"מ לנטות יותר מדי. הכא בשעת הקלקול חזה לחתלחת הי' דעתו לתקן ואם הי' מתקן בחצי חי' הי' הקלקול חזה לחתלחת דתיקון ועי' בכפ"ה סיכה דלינ ואיכ בשעת המלאכה הי' תיקון נחשב ולא בטעות. רק שאיכ יש שלא תיקון בשעת מה שקלקל למפרע מצילה בשעת המלאכה הי' מלאכה מחשבת נחשב ולא תעשי מילתא למפרע שלא הי' מלאכה מחשבת אבל בנוגע דאסור אף שהוא קצור שהוא מתקן אבל מחשבת היתה בטעות בשעת הי' מקלקל ע"ד בשעת המלאכה רק שהוא לא ידע שפיר כתבו דהרי מקלקל נמור ומחשבה בטעות לא מקרי מלאכה מחשבת:

ואם כשם דברים אלה ליכ קוצי חדדוני הרין של הרמב"ם הלא בתחילה השחיתם הוא מקלקל ואיך נעשה מותר. זיל דלפי הכיל אם מכהיל לשחות לחדשה שיעמוד שהיטתו הויל מקלקל ע"מ לתקן כשותר ע"מ לנטות שהרי בשוף השחיתם הוא מתקן ואיכ לפי' לא נמר שחיטתו לאיכ דכשלא שהי' מקלקל בתחילה השחיטה ע"מ חיב כיון שהי' דעתו לתקן. וממילא דאם נומר שחיטתו לאיכ בשר העלמות ודלי דחיב שהם כמו בשוהר ע"מ לנטות ובכה פטיב ב' מטום קוצר ומטום נוזה דאליה בלרי להו חבית מלאכות. היכ חיב על בטילה בשעת שלא בתחילה שחיטה וסוף שחיטה ואיכ בפיר כתב הרמב"ם בשם שחט בחזיד כיון שהי' דעתו לנמור שחיטתו ממילא בתחילה השחיטה בשעת מומר וכשגמור שחיטתו הרי הוא מומר ושחיטתו פסולה:

אמנם לדברי התוס' דהמלינ שהבאתי לעיל דכתבו דשחיטה ע"מ לנטות מחיר חיב אלא אם מכהיל לשחות מחשבת שהרי בתחילה בנוף בשעת שחיטה מחשבת ואיכ בשעת המלאכה בטלה ואלכי מוכר בעיז דלא חשיב בהם אבל לענין בשעת שחיטה מחשבת שהרי בתחילה בנוף בשעת המלאכה בטלה

צמיד כיון שאין לו שום תועלת בהחלטת מחיצות ולכך קטני נמהרי דמחיצתו כמחיצה:

נחזור לרשומים נמי נפחתה דברי על דברי הרשבים בסיע מעבודת יוכ ובפי שאמנה יומא דליד דלהכי לריך הרשבים לטעמיה דלין שבות במקדש משום דקיל דלירוף הוי כפסיק רישא רק דלא כיחא לי משום דשמשות לין של השמיל ואיכ הוי משחלינ דשבות אצל חקור ולהכי ממי לריך הרשבים בפי שאמנה טעמא דמלאכה מחשבת משום דשא דמלאכה משחלינ בשיור משום מלאכה מחשבת להחי עלה כדלמר בחגיגה דף י, ליחא מחרי טעמי חדא דהרשבים שפק דמשחלינ חיב כרי ובפיה דהוכחתי דמשחלינ לאו משום מלאכה מחשבת שפור רק משום דלא הוי דומי דמשכן:

אמנם דשא הטרוך הוצא בשוכ יומא דליד דיש הכי מילי ובשוכ בשוכ ודאיכ דשיש בשוכ שלא לצורך אלא לצורך אבל לאו משום מלאכה מחשבת ואיכ

לי׳ היט עשסם מסחלניג מלא מעשם אחר ואיכ אלמי מי קיל כרי מסחלניג מני קאמר סכם שפיר דשתר מקום דסלימ זיא דאיכ סרד מקני קנוי לחכומם סא נגי סכם כרי מני מדים דסלימ שתר ולי דתר דסלימ נפיר סא מרי פיר דלא כיחא לי׳ חלי פעמת לאו מקום מסחלניג סוא אין קנרת לחלק בין רבי לרים [ולקמן יבואר יסוב כסן על קנוי סוקי] ויש להסיקם בזה :

אמנם סחטוכתי דים לייקב הכל נמחסי ולקדי׳ מם סחקקו חוקי ביועת וכחכוחוה על פיעם הערוך הכיל דסא ממים מורקת כרי להוליא ממנה ליחה קטוד לחכל לקוד לי לאו מקום לערל דאיכפי מעמי סחיט כסכם כלל ואיט מחכוין כלל לעכין סחפחה וכן קפה ממחה על ידי ליטול נה אח הקון דמפרש לה בקכחדרי׳ דפיה הקקו הא ריש חפי׳ נחוגל ומצמיר לריך שחחא לריכה לגופה כדמסיק סם בקכחדרי׳ לעכין חוגל. וכבריחות דק כי לעכין הצמרה ולפיעה רפי׳ חקפי לך מפכחה מקלקל נמוד פיסי מלאכה לריכה לגופה ריש ופי׳ נמהרפ׳ה פצה דק הכיל וכבר הגחתי דבריו לעיל ומנים סם פי׳ דבפלמא לריך לכלנו ולאסרו הרי ספיר מסחלניג כיון דהקלקול קוא המלאכה והקלקול

לא לי׳ לחגל סם הקלקול עלמו לריך לו כגון* נחחתו לנקוט נקפ דעניד כחם רוח לילרו וכלא עניד למדמי לימחה מקלקל הרי דסוא כשוצד עז ומיא לריך לו למעצד כיר לילרו נסא מחייב ריש כלינ׳ חוא. ולק דלמדמי לימחה מקרי מסחלניג סיא מפוס דכפקרע כבר הפיל לימם ופי׳ מרוסס. סם הקרע פי׳ חחר לקדמותו חגל חם עושם לנקוס חוא רוצה פיסי הקרע נעולם להזיק לחביבו הרי פפיר לריכה לגופה ועני נחפיל מעמו ונחייבת דבריו סם ולפיז חחם נמחמ על יד דקיימ׳ חליבא דריש מחייב מקלקל נחצורה ליש כל סחיוב נחצורה חוא יען דיכחא לי׳ נהקלקול ממלא סני לליט מכרן לעפות חצורה מיא הא הרי פיר ולי לא כיחא לי׳ מיא נמה יודע ליפה דלא כיחא לי׳ לי מפיס פפיה בקלקול. הא גם נמקום פחייב ליט חיב חלא מפוס פרוצה בקלקול ודילמא גם עמה רוצה בקלקול. ולק כאן פוס פיסי עכן מלו מוגל לנוקך חגלה ובקלקול. רק פיסי מחנפה ולכן ובזה מודה הערוך דפיר

דלא כיחא לי׳ לא מדיק מכל מסחלניג ולחקור לכחחילה :

ולפיז נפיר יל ככיל דפיר דלא כיחא לי׳ פפור חפי׳ לרי דמחייב

נמסחלינ׳. כיון פליבו מכרן כלל למלאכה כדברי כיא חכיל חך סיימ דוקא נמקום פרחה וכיכר מהך עכן המלאכה דלא כיחא לי׳ וכביל חגל פפ פחנפן המלאכה כך פחמת לה כיחא לי׳ נהצערת העליומת מיא לק לומר דמחמת לה כיחא לי׳ כי חפפר פיסי עכן המלאכה כמו פחיב עכשיו ויפי כיחא לי׳ לכן לחקור. רק לריש מוחר גלא פיר דלא כיחא לי׳ מפוס דהוי מסחלניג. חגל מיא לרי׳ כל פיר דלא כיחא לי׳ לחקור לכחחילה דנזרי׳ לחו פחר לישורי׳ כמים והערוך לה כחב דפרי לכחחילה רק לריש דנלחים כל מסחלניג פפור חגל לחקור לכן נפיר דלא כיחא לי׳ דעדיף נחד דינא פרי׳ לכחחילה ולפיז חאמיס דפפק כרי׳ נפיר

לריך לעשם דלק פחיב נמקדם וכמפיל :

אמנם נרחה דחילוק זה פכחנחי בין פס כיכר מחוך עכן המלאכה

דלא כיחא לי׳ ובין לא כיחא לי׳ פלימ כיכר מחוך עכן המלאכה חיש לעכן להחיר לכחחילה פיר דלא כיחא לי׳ כפימת הערוך חגל מה פכחנחי לחלק בינייהס גם בדחורייחא לעכן חיוב חפחה למלן דמחייב נמסחלניג יש לדק דוקא למלן דקיל נכל החורים דפ׳יש לקור ורק נגי פנח מוחר מפוס מלאכה מחפנח. לכן נפיר דלא כיחא לי׳ חף פליבו מכרן למלאכה כלל ועדיף ממסחלניג מיא לריך לפיים כיכר מחוך מעפיו ומלאכחו עכן מחפנחו וזה המלאכה חיכף מלאכה מחפנח. חגל פס פיבו כיכר מחוך מעפיו ומלאכחו עדיין מלאכה מחפנח מיקרי. חגל למלן דקיל דפחיש מוחר נכהיית וחפי׳ פיר דלא כיחא לי׳ מוחר נכל החיפורי׳ ודלא כאחפרי׳ פ׳ מ׳ פרלים פחנחפי לעיל ועי׳ נמגיל פ׳ פיך פ״ק כ׳ ״ל דחפי׳ פיבו כיכר מחוך המלאכה דלא כיחא לי׳ מיא מוחר מפוס דפיבו מכרן למלאכה. חף פס מסחלניג חייב עלי׳ וחייס לקמן חגחר יוחר עפי׳ דברי הבכי נאפנם דפנח דמיש על דברי הרמנים נפי׳ מפי כלחים. חם נרחה דעת החוסי נכריחות דיכ נחי׳ הבי פחקבלינהו נה לעיל ולפי חלמוד ליש לחוש זה פיל לחוסי חף פס מסחלניג חייב עלי׳ מיא פפור נפיר דלא כיחא לי׳ רק לרי׳ דפפור דפחיש גבי פנח דוקא נבי דוקא לא כיחא לי׳ דמיככר ופס נכריחות לא מיככר לכן חייב חגל לריש דפפור נכהיית לא נבי מיככר דלא כיחא לי׳ לחכי ״ל דפפור מפוס דפחיש וכמו

ומצאתי חבר לקנרת זו דפיר דלא כיחא לי׳ לאו מעשם מסחלניג

ברי חלא מעשם חחר ולפיז לא ברי חלא נבי פנח ולא

נפחר חיסורי׳ דברי רפי׳ זיל נפנח ן דף עיס ריש כיחא לי׳ פכחנ וכי מודה ריש נמיר דלא חכפח לי׳ לי מחרפי ופיפו חיסורי לא חיסרן ונחוסי פס הקפו על רפי׳ מפנח דקיל נבי מחר זרדי׳ נחרעת דחנרי׳ דפפור דים וחפח לא חכפח לי׳ לי מחרפי עיים פם

מחלק

עמלק על רבי. ולעניד נראה לקיים דברי שני הצדדים שהם דיים שהשבת השמשקין לאו דוקא דהשתא קיים נמי כשהוא מקבל השמשקין כאחורי דיים הכא להיסקא וכי דאחורים לאו בני מלאכה מחשבת. והשתא דשכח שיים דשמיא כיון דליים מחשבין למלאכה כלל מחזי לחני באחורי לעניי דאחורים לאו בני מלאכה מחשבת כיון. ויש דשמיא ((ותחר גם בלא שעשית המלאכה מחשבת כמו דעומד לשחיטה נכל ליקורי שבאחורים כדאמרי' מזכרי כשיה מזכרי כדיכן ובלבד שלא יהכוין בשעת מכר שחשוב וכי לעניי דלא מיך נהו מלאכה מחשבת כלל עיים ועי' נשוש כחותם דף ה' דיים לחניל שלכה כרי נשוף העומד שמזיקי דצריסס יותר ולפיי לים רכל זה נפי שיר דלא ידע עדיין מעיר לנל לפי שהמקח דלא שרי רק משום דשרי שיר דלא ניחא לי' קיל לרבי' דלא שרי רק בני שנת משום דלא הוי מלאכה מחשבת ולא נשתר ליקורי וכשיטת הרמיים נפ' מי שרלים שכיל ולייב נאחורים דלא נעי מלאכה מחשבת כיכל לכתי שקני קשי הגמי ולייבייב נמי משום נשילת כשמש לכן לריך רבי לחדש דכאן הוי שיר דקאמר לו שיעשה המלאכה הוא מותר נכל ליקורי דלא שעשית דשלאכה מחשבת לנל לקמן נמחר זרדי דשרי ממלאכה שנת דשקלקל שעור נאו משום דבעי מלאכה מחשבת שאיר שעור ריים גם ש' דלא לכשה לי' משום דלא הוי מלאכה מחשבת ומצוה אחה בייב לה הוי שעשית נשיר דלא ניחא לי' משום שהלוניב כשיטת שוף דלייב ה' שעור משעם זה גם באחורים דלעניב דלא נעי נאחורים שלאכה מחשבת עיים לריכה לגופה נעי' כדשוכח נשהדי' דש"ד ונכריתות דיך ועי' שוף שנת דקיו דיים נאחל ולריך לכלנו דשיים שכיל נדיים שפי ניחא לי' ומשיל זה ושיהדר קושי' שוף לין כאן רבי' דשדים ריים נלא לישמת לי' לי שישהר ואלא שלי שוכח נשיטת רבי' דשיר דלא ניחא לה הוי משום שלהוניב ומיים לישי שוכח רק בני שנת משום שלאכה מחשבת ולא נשתר ליקורי':

ובמה שכתבתי שיוסק קיים שוף נשנת דשיל דיים ושיחם שפיים שחקשו לפי שם שהעלו שם דנשנת גם בני שנת דשלים שוכח לייב שם שפי' שי לפי נכריתים כגון שמכרון לכנות שעליוסת ושונערו שהחתוכות שלליסס שיק קיל כרי דשני דשלים לשור ולכך קאמר דשיב שחתם גם על הנערה והא נשנת שודם רי' דשלים שוכח ועי' שוף דיים הכי שלי ונכריתות שכיל דיים קיל:

ולשמיש לקיים דלכאורה קי לרי שפי שם דקאמר דפליגי דשלים דשי שוכח שו לא שכיב שיל שקלקל נהנערה חיב דכדמוכח מקוני' דשם דשעיקרא נעי לאוקמי פלוגתייהו שקלקל נהנערה ושלן דשעור קיל שקלקל נהנערה שעור. ורבי שוקי לה דשלן דשעי הוא משום דשלים ושיב קיל דשעור שקלקל לא שיפער דשקלקל נהנערה חיב. ולייב שם שכי הוי דשלים ושיל דשלים שוכח הא שמרי' שם דייב הכא לשיוקמה הוא ושקלקל נאחורים חיב שעשקת נאחורים שי חיב דלא נעי שלאכה שחשבת ושיב נהנערה כיון דשקלקל חיב ולא נעי שלאכה שחשבת דשלים שי חיב. לך זה שיעוש דשלן דקיל דשלים שוכח כרים נכל ליקורי לף דלא שיך נהו שלאכה שחשבת לייב נני הנעיים שי שוכח לף דשקלקל חיב ולא נעי' שלאכה שחשבת. אבל אם שיכח לרים אבל לרי' דשלים שוכח נכל התורים רק נני שנת משום שלאכה שחשבת ועי' נחוק כיון דשקלקל נהנערה לייב כגון לייב חיב ולא נעי' שלאכה שחשבת ועי' נחוק שוכח נשלן לקיל:

גם דשלים לחוק נשנת כשי נשלן ליקורי:

והגה שרשים פי' שי שרלים שניל רש' דשיר דלא ניחא לי' לפי' לרשת שעריך לא שרי שלא נני שנת משום שלאכה שחשבת ולא נשתר ליקורי' שדשרין נזשי' לניל נני שחכדש יין שחלפו עיב שלכים ושל קאכנה עיים ושגלון נשל נרכת שזנה נשם שהריל שפרשב שפה עליו דשי שייני רש' שהשקלן של שקי' לרשים נשמת שרי. ושוד נפי שנוסה שייני שרשים רש' שזה לדברי שעריך דשיר דלא ניחא לי' שרי לכשחילה ושי' נשניל קי לשך שקיב ושחשים שם:

ולענ"ד שרשם לייב נשנת' דעיי' רשי' שם נזשי' נדיים של רים שמואל כרים דשין דשיבו שכיון לכנות שין לא שכנה רש' עליו לשקור לשיע קר שפעותא דשקם משום קושי' דלא שכנה ושיע פיר ולא יתוש הוא שפשר דשזלף לי' נעפי' דקות שאוד ניכך שי שכנה שכנה נשל שפיר דשקם לי' שלא הוי כמו פיר דקשם לי' ולפיז שין לנו שכרח שכא קשי' ושל קשכנה להוליל קרא דלייפי' שששעותי' כיון דשם הוא כשפשי' דשלוש לזלפו על שחם שין שכ לריכי' לומר דשחתורים שחיים כאן שם שהוא שקר בעלמא שלא כיון שהוא שלוש שי' שוחר גם בעלמא דהוי דשלים פיר של ושי' שמשום שלוש הוי כמו קשם לו ושוחר נכל שליקורי' ושי' כשין קנרת זו דשם שחר שכעשם יפי' כדין עושי' כן לכחילה נרחיים ורין נכתובות:

דפיו נגיי שלי שלן דליכא עלם כתובת שפם ונייב וכו':

ולפ"ז ייל דגם שמקשן דפריך ושל קשכנה ידע דהוי דשלים ושוחר לריים שלא דקיל שפוס דהוי פיר ועי' נשחשים שי פיך שקיך ושי שלא ניחא לי' של נשחר ליקורי' גם פיר שלא ניחא לי' שי שכ כשנרת שרשים גם שי שרלים. ועיז שפי שיניל כיצי דשלוש שחי שלא שכחר ליקורי' שלא פיר שלא שכפת לי' שבל כיצי דשלוש הוי כמו קשם לו וכניל ועיז פריך שבריתא יין כדברי ריש וכי ושוד שכי יין כשך לשפלי שו היו שלא לשיי' לשוכח לה יכנה. שרי שוכיח שבריתא שכח קושי' ושל קשכנה להוליל קרא שפשטי' ושלא שמרי' כשנרתך כיצי דשלוש שחי ועיז שפי שם שי דשלים שקור שכח שכח קושי' דשל קשכנה להוליל קרא שפשטי'. של ריים ולריי'

לא מוכח לאוקמי קרא כמאן דאמר אפשר לעגיל כיצד דמלים מקיפות וכמ"ש:

אך לכאורה קשה הכיל מהדקמי כשאפשר מלה אין לחקור דבר מלין מחברון לחני' נפיר כי קאמינא לא כיחא לי' בעניינים והדרנא קמה לו נפשה אפשרה מלה. כוה לכאורה כמקדר קדר שמעורכה על סדרום. דהלי חם לימו לחקור שפה מלה. אבל אם אוה לחקור הלא לימו עיקם מלים כלל מהרי הוא מלה הצחה בעניינים ולימו עשה מלים כלל כמשולר רים פ' לולב הגזל ונחוקי ולחקוקים שם ולימ לית מחמר שלימו מזיק חסיר ימן שהולך לעשות מלה, הלא כל זמן שלין לך סיפר על חסיר לימו עושה מלה כלל מהרי הוא מלהציע ולימ לחכמי לחלוחר שליומה חורים לזלנו על הלם לריכי לחמ לומר שהחירים החורים כלן מה שלחקור בעלמא, ואם נחלו לכלל זה הרי לחמ מפקי' הקרא משמעותא יותר משכיחור שהידם החורים כלן דבר לחחיר מה שלחקור בעלמא:

אמת לפיים בפעהיים פיים מה' לולב הלכה ה' ל"ישב הא דאמרי' בפרק דלינ בהדם שהיו עניין מרוצות מעליו שקול ולין ממעטי' לחזן ניוף ואם מיעטן כשר וכן כחב הרמביים בפ' שהכר, ותקי' לי' לשכיל למה אם מיעטן כשר הא הרי מלהציע דשא לפי' בעניינים דרבנן הוי מיינ כמרים בפשחים דליים עינ דים דמלי בדפי' ורין שם ותי' דוקא בעלה של דמלי הוי מיינ יען שבשעת עבייה המלוח שלכל מלה עשה עניינים שלוכל דמלי לו בלולב הגזול שבשעה שנוטלו עושה עניינים שלימו מקיים עשה דוסנינ לה הגזילה אבל בעבר ולקטן בשעה שמקיים המלוה לין כלן קרך עניינים שכבר מעשים העניינים עייים ולפיו ניח בחלוף על לחייבים לה הוי מלהציע יען שבחילתו מכנה ושעשה עניינים וקיומו מעשיר ושעשה עלוה ובשעה שעושה מלוה העניינים כבר נעשים לה הוי מיינ, אבל נחמת הוא עלמו חזר מדבריו שם חוך כדי דיבור עייש:

ואפי' שם כחב בפשוטו הכיל ניח יש לפלקפקמ"ש בכלן דמייר בשעיינ בשעה שעושה מעשה מלוה כבר עברה מעשה עניינים לכן לה הי מיינ כיון שהם ג' מעשי' בפרדי' אבל כלן ממעשה אחת על זילוף לשמה העניינים של כיבוי ונס מלוה של לולבים ואי כשעשה גם שביהם מיד בשעה הזילוף כשיש לנכל שברה אחרי גבי לשו מעשה חילון לינהנחי והוי שפיר מיינ וקבלה זו מוכחת כלן דלולבים לית נקחר כל שיש דשמיים מוחר כלן פיר יען שעושה מלוה בשעה העניינים הא העניינים בעצים קודם שבעשה המלוה, ולכלה אפי' דשמצה כאלו עשי' בשעה הזילוף הן הכיבוי הן שהבשר הגם שיש לדחות דאפי' מחצה לני' מעשים ניח מחר פיר כיון שכל חני' מעשי' בחשוב לעשות רק מלד שרוצה לעשוי לכן קיום ולית יהפוך בחושר שהשם לכרן לעשות עניינים חם לה שיך לעכין מהיינ ניח נרחם ככון שיש לעכין מהיינ בלי רלי' מלר שבשרת:

אך לין שם לריכי לכל זה רק בנוח ובשמוך על דברי החיים ריש פ' לולב הגזול דיש עשוה שהקשה למה לריך למיחר שם בשיכה דלינ דשכלי' לולב של לשיים ושל עיר שבדחת עשוה שיעורה חיפוק לי' עשוה מהיינ ואפ' אמאי שרי' דלאו לשיים דשבת ואי' דשבלמא גלולב הגזול מחמת עניינים הגיל נחה המלוה שיולה עו אבל בכה לשו מחמת עניינים שבעשים עו מי כפיק ג' עייים בזילוף ממי חפי' שם עושה עניינים בביצי כיון דשרי פיר ניח מקיים המלוה ולה מקרי מהיינ, כיון דשם מלפו בעייי דקיום ממי מקיים המלוה ואי לימ עושה עניינים דשל חוי דשלימ בלה פיר ושמילה ממי כי מלפו בעשי' עניינים דשל חוי דשלימ בלה פיר ושמילה ממי יכול לקיים בלה עניינים ולימ לה חוי כלל מהיינ ושוב שמילה לימו עושה עניינים כלל כיון דעכיים הולך לעשות מלוה שרי כפיר דקשה לו ושוחלי לימו מכוין לעניינים ולזה כחבון דשי' זיל בשיים ולימ פיר ולה יעשו חוי שפשר דמלפ לי' בעשי' דקיום שחוד הלכך כי ממי מלפ לי' בעשי' בשום דשלימ הוי:

וביון שכיכו לזה דשוכח לפי הולעה השמועה דגם שהקשו ידע שלשלימ הלא דקיל ושל קשכנה שהם דשרי פיר לף דשרי פיר דלא ניחא לי' והשחרן הסיב לו כיבי דשלה שלי דשפרים חוי פיר דקשה לו ועיז קושב שיטי' דשפי' דשבת הא רבי שם שביה הגיל הרלים רשי' מכאן שדברי שהקשו דפיר ושקשכנה דפיר הלא ניחא לי' סיטו הלא שכשה לי' לחקור בשלי' לחקור' ולה שרי רק בשבת שהם שלכחא שחשבת דשא גם שהקשו לה שרי רק שהם דקשה לו ולקיים קושי' שרי"ל שהרלה הכיל:

אלא לכלחורם עדיין קשי' לי' עיי' ברשביל חולי' דלית שהקי' לשיטת הסוברי' דלין שבעלי' לילור לכחחילה הוא רק שרבנן שיב לילי קשרי' שהם דשרוש בעלים שידום הוא דבכהים אין שבעלי' לילור לכחחילה ושכח שבעלין ושל שהיה בביא רשי' דשבת שבשי' בעבל לילור לכחחילה שידום הוא שהידום הורה כלן שיטי' עלה לבעל שבשיב בשלי' לילור' דביא בשלי' הוא דלין קשרי' לילור לכחחילה קשי' שה הרלה שהורה

מלתא דהוי כמאמנתו ניכרת מתוך מעשיו מליט מהכין לפי׳ נחיקור דחוריימא מני מרי רי׳:

אמנם נחמת ים למלך דוקא הכא גבי זילוף יין שפיר ליל כיון דשכחם מלוח ע״כ ליכו עכרין לעבירה מהרי מלוח הזילוף ליט יכול לקיים הלא נחומן זה ועבירה הכיבי יסל לעשות גם נמיס ולית ודאי שכחם מלוח ומעבירה קפק לם מכרין לה לכן לחריך בשעה סמלוח ודאי ליכו עכחם עבירה, לפל נמילה וקלילה נהרה ליט מוכח יותר מיהוך למול מסחולך לקלון נהרה ולית לחמר ממאמנתו ניכר מחך מעשיו שליט מכרין לעבירה כיון שכחם מלוח הלא יאין מעיט סכוכתו למלוח מילה ודאי ליט מכרין לקלילה נהרה דילמא לסיפך חולך לקלון נהרה ודאי ליכו מכרין למלוח מילה ועיין נרשביית שם פ׳ ריש דעילה דיה נהר דמעשה ובריחיה קוף פי אחורא ותקניר דבריהם לקמן, ובזה יש לדחות גם קושיתי על קנרת הכיל מקוחי הגמ׳ ותמיי ליט לי׳ חאי קנרת:

ובאופן לחר כיל לי״מ דברי הרמביים שהבחנו נפחה דבריהו דסכח נפחה דמיו פריך מי לחמר רים כנפחה מוחר לפלפלה לפל לה כנפחה לה ניע דילמא נהרי דקקו נהרי דכחי וכו׳ ומפני היכי דנמכרין ליכא רק לילוף דחוריימא נחיכו מכרין נזר רים מדרבנן והיכי דנמכרין ליכא דרבנן נחין מכרין מרי לכחחילה והקי נחוסי שם דיה דכל שה גם נכיהי ליכא לילוף דחוריימא לרים דשה מפחלניג חוא ניים מה שם׳ לחנם נקי פרי שם כחב הנר חדם ניסוב קושי׳ חוסי דשה דקיל לרים דמפחלניג פמור עלי׳ סייטו דפעור מחיוב מפחח כיון דחין על זדונו פקילה וסייטו מפוס דמלחכת מחפנח כחיב נמפכן וקרח דכל העוסק מלחכת יוחת נפטרה למלחכת המפכן כדחמרי׳ פקיק דחניגא דמיים קרי לה חכח חרבי׳ החלוי׳ נפערים כחים רפי׳ שם וכיון דלים ני׳ חיוב ליחם להכי פעור לרים מחעחח חפל ניע חפפר לומר דרים חדם דלילור מהיים מפוס לחו דלים כל מלחכה שלחמרה נקיכי קודם מלחכה המפכן ונקיבדי׳ כמי חמרי׳ דנמרים נלעוה עלי׳ וחיך לין קנרת לפוטרו מפוס מלחכת מחפנח פלח כחמרה עד הקמת המפכן נפטים הפכי ועוד דהח חפ״ נמלחכת יוים נכללעו נפרפה שחודש הזה לכם והחם קחמת כחי׳ כל מלחכה לח יעפה נהם ומהים לחלק נמפחלניג נין יוים לנפנח עיים:

ודגה נבוף דנריו יש לי קלח מקום עיון מפנח ק״ו דחמר שמוחל כל פפורי פנח פפור חפל לפור נר מהכי חלח דפפור ומוחר חדח הח וחידך מפיק מרפח וכו׳ וחידך לד נחם וכו׳ והכח מפיק מוקפח חוי פעמח מפוס מפחלניג עיי׳ חוסי פנח ליד דיה רים ומפיק הם גם וגם מייחי עלה מחחט פל יד וכו׳ דחמרי׳ נקיבדי׳ דפיד פעמי דפרי מפוס מפחלניג וגם לד נחם הוי מפוס מפחלניג דמיחי עלה מחחכי ועל עקיב פלח חוסך דמקי נפנח קיל ניע מפוס מפחלניג ועיי׳ נחיקי נפנח קיז דיה נחובל, והכח מפיק מוקפח דפרי לכחחילה הוח מפוס לפרש עיי׳ חוסי פנח קיז דיה ומחלי דמ״ל לרים חיב סחיך פרי רבא דחוריימא מפוס לפרש חוסי לרים חיב סחיך פרי רבא דחוריימא מפוס לפרש והוח

פלח לעניד:

לבן כיל דלח כפרי חלח דמפחלניג מוחר לגמרי לרים מיים חלח מדרבנן לפור וסס חמרו וסס חמרו דפרי נפקוס לעניד ולפ פפנרתו כרחה נכוכח עיי פנרתו חוח רק סס הנעפ דמפחלניג פעור חוח מפפ מלחכת מחפנח חבל כנר ניחרתי לעיל פי׳ לחר נגמי דמניגא דפ יוייד ומפחלניג פעור מפפ לחר מפוס שחיים לריכה לנורך פהיתה לריכה נמפכן כמיים חוסי נפנח ליד דיה רים ומיב לין נה לה פקילה ולה כרם ולה חפחה ולה לחו ולה עפה מהיים כיון דלחו מפפ מלחכת מחפנח חחלי עלה:

על כל פנים נחח נרחה קנרתו נכוכח דפפרי רק מפוס מלחכת מחפנח ליט פעמוד רק מפקילה וחפחה חבל עדיין קפלר לחו דלח חעפה כל מלחכה ולפיז קפ׳ לי לעח קפ׳ חפ׳ ניומף ונפנח דהח דמפכי פס ניומף חכי מילי נכהיים כולם חבל הכח גבי לילוף דרבנן היינו דנכהיים דפפ״ם לפור מדחוריימא חבל הכח גבי פנח חוי רק דרבנן מפוס דנמי מלחכת מחפנח ודפפ״ם מוחר מהיים ולין פנוח נמקדם ולפי פכיל כיון דפפ״ם לפור נכל פפורים מוחר רק גבי פנח מפוס דליט מלחכת מחפנח ליב כפי דמיוב פקילה וחפחה ליכח חבל חכפי נפפלר לחו דלים מלחכה מהיים ולין פפ׳ נמקדם:

אמנם כיל דפפם לכחורים חקפחי לפיע פחק חוסי נפנח וניומף דמה מפכי גבי לילוף דפפ״ם מוחר פח נפיר חפ״ם רים מדרה דפפ״ם לפור ופי לילוף מפחיים לה פרי דחפפר פלח יעוף דלא פפק פפוח יעוף דחוריימא מהיים לקלילה רק מדרבנן ולפיז קפ׳ לפיים פרפיים דפפ״ם לפור ליב לפי פנח פלח חפי׳ פי דפפ״ם לפור לפפר לפפ״ם מוחר לפפר

חפפפיות לטן ורק מדרבנן לפור ולילור נפנח פפוח מדרבנן ניהר נמקדם מפוס הלין פנוח נמקדם [ודעפי פים לדחות דלים כלן פפיקא דחוריימא דפפי פרח ודלי לגלף רק דפיהפי מישע פליט מלרף ופיע לה מיקרי פיר פליב לין פוס לפפחה נעולם פלא יעפה המלחכה פי׳ פיים מקונלת כחוכות דיו דיה לה כחללו נגליים וכו׳] ומכיים דהכח קיל עפי פלא לפקו חלא מפוס קפק מפנוח פלפקו מפוס ודאי פיי׳ פנח כיב ודאי דדנריהם נפי נרכה קפק דנריהם לה נפי נרכה ונפלמא לפי פקיד לפפר דלא ידע מלין פנוח נמקדם לפל למפקנא קפ׳ כיל:

וראיתי נגליון מפחי׳ נפנוי דחוחיל לפח דפריך פם לפיד טרכי פנח נפפ״ם ניים מלפח הפכי דנלכל לפי לי״ד ליב׳ ובי לפי פליב דחפח יוים ודאי חפיים טרכי פנח נפפ״ם ניוים חפלי ליכו דוחפ יוים ודאי לפקור פדרבנן לין פנוח נמקדם עיים ופק׳ פכיל פח לפיד לין טרכי פנח נפפ״ם ניים מי קפ״ דנלכל ליים חוי נפי יוים פל ריים ולייב לפ נחו עדי׳ ניוס ל׳ מן פמכפח ומעלה פלח לה יפקדם היום נו ניוס ליכו לקור נפפ״ים מלחכה לפלא פלח מפקפה ר׳ יוחק נן יכלי ולייב כיון פפופר פפיים למה לה חופר לפיים לפפים נמקדם ומי׳ דוקא פנוח פליכו מלחכה ליכו נפפנו רנפ לפוכו לפ קדם פלך חבל פפר פדרבנן לה חופר נמקדם לה חופר פ״ל דלייב כיון נמקדם לה חופר נו מה פלקור ניים דפפנר פלחכה חפוק פלא דכיפח פ״ל דלילוף חוא מלחכה מן פחורה לפיפח חפוק פלא דכיפח דחי׳ פנוח נמקדם:

רק עפוס קפיקא דחוריימא לקולא פנוח רפה לה חופר נמקדם

אלא דהא ליחא דלייב מה פועיל נמה דפפר דפלי״מ מופר מפיח לפיפח לה עכיים כיון פהוא נמקדם לה חופר נו מה פלקור ניים דפפנר פלחכה חפוק פלא דכיפח פ״ל דלייב כיון נמקדם לה חופר נו מה פלקור ניים דפפנר פלחכה חפוק פלא דכיפח דחי׳ פנוח נמקדם ומי׳ דוקא פנוח פליכו מלחכה פחיכו נמקדם ומפלי״ם מופר דלכן

כגון עמי גוי דקטנים דף כיס דמחתם עמם דכל ליכתת דקדק מעשרות
על סדולי ולא על הסמוך ולפיז נכל דבר שבמצה אחורים לא הצמח
כגון לא מאכל מזיר ולא הלבם פיטמא חמרי מזיר ולא תאכל
ומעשה ולא לא הלבם תאכל מעשיר לא מיירי הכתוב לאסור אכל
במקום דמחזיר הפורה אם זה הסמוך כגון נאוכל מעמיו יקח הסם
או לקיחת אחרונ ואכילה אלא לריך פיטמא נדולי אכל מעשיר לא
קיים עמה זו ונזה מאולקי כל הקטנים מייס והם בנם הוא עמה
ולית כמעשר נרמנים רים אלטים בנם שבחנ שים נשנם ני אלטם
עמם וכו ואחם היל לנטות נשניעי ואכם מחזי כחוב הוא העלטם
עמם לנטות נשניעי מעשר נרמנים שם פיל היל שניחם נשניעי ממלחכם
אלטם עמה שכ וניום הסניעי הנטות עייס ומי נרמנים שכיל מפי
בנם היל ולחריך זכה לקמן. וחא מקרא נפי מעשרים פרשם כיג
שקוק יינ ונפי כי חסח פרשם ליד שסוק כיל ומי נרמנין נחומם פי
חמור נשפיק נחדם הסניעי נפי לחודם יפי לכם שנחן וכו ולפיז
עמה דשנח לא נסמכה כלל למלחכה המשכן שהרי מלחכה שמשכן
הוא נפי ויקהל ודוקא כרם דשנח נסמכה למלחכה המשכן שם נריקהל
ומעילה דעשר עמה דשנח אף אם עושה מלחכה שלית מלחכה מחשנח
ולית לכתי מקמי מה עמכי דנני שנח מודם רי דקחיש מוחר מקום
לכל הרי מלחכה מחשנח את לכתי כשאר עמה דשנח ונשלמח על
לאו דשנח שפיר לחרמי כיון דאין נו כרם שפיקח מוחר מחיש ואי
מקום ליקור דרנק אין שנות נמקדש אבל לעכן עמה דשנח לדרנח
שפיק ליקור מחיש כשנרח חיד הכיל ומקיל:

ועלה נדעתי לפחים הרמנין נפי לחוד הכיל אחר שהניחו שם דרשם
חזיל והעכילחא דדרשו שנחן הוא עמה לשנות נו לנמרי
אפי מדברי שלית מלחכות ומולדותיהן עיים נאריכות לשוט
כחב ורלחה לי שהמדרש הזה לומר שלמדים מחיים לחיות לנו מכחה
ניחיב לפי מדברי שלית מלחכה לא סיערה כל היום למדוד החנוחות
ולשקול הפירות והמחמת ולמלא חביות יין ולשמח הכלים וגם החבים
מנים לנים ומעקים למקום ואם היחה העיר מוקפח חומה ולחוח
כשלות נלילה יסיו עומדי על החומה ולף יין ומנים וחלים וכל
עמה יניחו ניים ויהא השוק מלא לכל מקח ומכר ותהי שאנח
פחוחה והחנכי עקיפ ושנולחנים על שולחנם והזהוב לשניהם ויהיו
הטועלי מעכימין למלחכתן ומשכירי עלמן כאול לדברי חלו וכיולא
בהן והוחרו חיים מוניש חלו ואפי השנח עלמה שנכל זה לין נאם
מקום מלחכה לכך לאחרים חורם שנחן חיה שניחם ומטוחם לא
יום טורח ממלחכה וכו עכיד. מנואר מזה שאם מלטוחים לשנות נשנח
נעשה שכוחם שלא משנח דנר שים מוחר ויניעה ועמל לף שליט
מלחכה ולסיפ ליקור שקילה דשנח הוא נכוחנ שהי חוחיות חו מוסר
שחי חפירות חו נוכה כל שהוא וכדומה לף שלין נו עמל ויניעה ואם
מעכה חנכים מזיות לזיות נטורח רב לין נו לא שקילה ולא כרם
ולא חנחה וכן מנואר מלטוח שם לחיב אבל פי שנחן כך הוא שיהי
לנו מכוחה מן הסחורה והעמל כמו שניחרנו וכו והכה שחחרו על
המלחכים בשנח נלאו ושכם כרם ומיחה והשרחי והעמל נעשה הזה
ויניח המלחכה נלאו והסורח נעשה עייס חיצ ולפיז יש לחקור
לכאורה אם אחד עושה מלחכה נשנח שים נם חיוב שקילה וכרם כגון
שוסר ני חפירות וכוחב ני חומיות חו קוסר ומחיר קצר של קיימל
ולין נם טורח ועמל כלל לא יענור כלל נעשה של שנחן חו שנחות
שלחמר רק שלא כעמול ולא כטריח עלמו נשנח רק לשנות ולמח
חם לינו טרחח כלל:

אמנם כיל דוחלי עיקר השנח של שנחן חו חשנח הוכחה רק על
הטורח והעמל וכיחב ני חומיות חו מוסר ני חפירות שלין נו
עמל ויניעה ולחי חלמלה שכחנה החורם שהוא מלחכה לחיב עלי
שקילה וכרם לא הי נכלל עמה זו לף כיון שכחנה החורם מלחכה
שנח שלל מלחכה המשכן דכל דהוי נמשכן חשיבה מלחכה להחחיב
עליו שקילה וכרם ממילא כשעושה מלחכה זו לא שנח ולא נח לף
שלין נו טורח דרהמוא שחשני למלחכה ועוכר גם על עמה דשנחן.
ולפ"ז יש לחדם וכשעושה חחח מן המלחכות שלין נשם טירח נלין
מחכוין ליכח עמה דשנחן כלל. כיון שנעלמחם חינה שרחה
להיות נכלל עמה דשנחן רק נשם היח מלחכה נחוסן שחיב עלי כרם
ממילא היח גם נכלל עמה דשנח שנל שם חיקור שקילה וכרם שנח
מחכ מקום דחי דקחיש ממילא ליכח עמה דשנחן כלל ואיב שפיר
שפי דנני שנח מודם רי דקחיש מוחר מקום מלחכה שחשנח וממילא
דגם עמה ליכח ולקיש קושי הכיל:

אלא דלח מחירח לי דלפיז שם שפי רי חפי נשנח דכיל עיב שנח
שנחן עמה ושהיל יוש עמה ולית ולין עמה דוחה ליח ועמה
שה לרשם רגיל שנחפי חולי דקחיל ליים לה לריכה שה דלין עמה
דוחה ליח ועמה סיפ שהעמה דוקא חיכח דוחה שנל שלחו דוחה ולא
כשאר כי שם עמה ולפיז לפי שהנרח הכיל נני שנח כיון דשקט אלית
ממילא ליכח עמה דשנחן כלל כיון שנעלמחם שמלחכה אין מוחיח ואיב
למם לה יחחה עמה דשריפח קדשי עמה ולית דיוש שה כיון דחפי

עדי דמעילה אלא החיקור מחמת מעשה אלגיסה רק מחמת אכלה אלגיסה לכ מזבח נאין מחכרין אפי׳ אר׳ פ״ר ופי׳ פרי מגדים דכיר נמנו׳ דאפשר ולא מכורין ופי׳ נמה שאכלתה לקמן נדברי ריאין אקנינ הרי״ף קוף פ׳ האורג ובדברי הרא״ם פ״ב מה׳ מעה מעה מ״ב ולפ״ז אכלתי קמי׳ לי כמי כמי דקנר ריש נכהיה דקחיש מוחר כנון נמוכרי כקום וכר׳ הייט משום דשם אין החיקור רק משום הכלה דמעי׳ לי׳ וכיון דחיט מכוין להכלה זו אר׳ כיון דהכלה הוא מידי דמעילה וכמ״ש סרין מ״ל לכיון פ״ר אבל נשנה אין החיקור משום שהשם רק מנד עלם המלכה שהוא

מי שניד לו משכי ולא יהא כאן לגלות לו ומי שמשתייא פיה מסי לולב עם מחקר אחר אלא מלה הנאה שנעניים:

אמנם לקיים מאמרי חוסי נחמדים דף ד' ד"ה רבא אקנו למיר שניד לו מהכי ליה טרם תתן נכוח ליחסר ושמיפוי לן דליכו לחקור אלא שעשה קנס ומי דלא נרע מלו כאלו מוס מעלמו דמרי מ"ש ולפ"ז ה"ל כיון דלא כפלו אעבדים מהדם מעלמו מי כאר ל"ש לומר שניד לו מהכי דכיי מי דלא ליהכי מעשיו אלא עכיש לו נרע מלו כפלו משלמן דכאר חה שמוס לכלומר:

אך לחכי קשיי לי לפמיים חוסי סם נאוכה ל"ש ד"ה מקשם מעירים מסקשנו למה נקשם רלשו מעירים ועלמה נו חמרים ניירש דמרי דימרי מעיקרא כיון דנחחילה ויש לו חזי כרעוכה לקנן נבי חמוור מעירים מינגי לן מ' יש דימרי אלא ולקנן לחקן נבי חמוור שמוס דדימרי מעיקרא לו חזי דימרי ומ"ו דשלמא הכא נבי עלחה נו חמרה שלין נידו ניעלה נו שערה מ"ספקא לן אלא נעכבין מרוחה מעליו ואחמור מעירים שמיפוי לן דדימרי מעיקרא לו חזי דימרי כיון שנידו לקנן ואחי נקדשים מכפירי מחזיק וכו' ואף שלין נידו לקנן רק בחיסור מ"מ מיקרי נידו ע"ש. ולפ"ז הדקיל כיון דאחור למעלן ניירש לי"ל גם סם מ"עלן כיון דשקול מסוס עניד לו מהכי ואי מסוס דגם סם כפלו ממילא כאר הא ליהא שכרי סם חאמר דאם לקנן נחיסור שסוס יפלו גם סם יפלו ממילא יפקל מסוס דימרי כקושי חוסי ואיל מסוס נידו למעלן כתי חוסי שכרי סם ימעט ניידים ני"ל ניש יהי' שסול וכל זמן שלין לנו שנרע לחכניר מ"עלן נידים לין להכניר כפלו ממילא מסוס דימרי ואין חאמר דמ"עלן נידים כאר מסוס דכפלו ממילא כאר חוא כמערכא על הדרוש. ולפ"ל דקושיא הגמ' כאן נאוכה ק"ל נאמת דנחיסור דרבנן חמרי' אי עניד מהכי והכי לפמיים לפ"ל נגס שפלחה דמעמת הי' יוקף נכחוניא ה"ל כל היכי דאמור רבנן לו ליתנין אי זנין לו מהכי חוא מטעם דנחיסור דרבנן כמי אי עניד לו מהכי ואפ"ה ק"ל לאביי ולרי מכיומי נרי' דרי כאומי שם דמהכי ובשלמא לאביי לטעמי' חזיל דק"ל חפי' נדאוריימא כמי עניד מהכי חבל לי מכיומי מה"ט כאמר דק"ל דלא כהלכחא דקיל כרבא דעניד לו מהכי ויוחר נרחם ק"ל דנחיסור דרבנן חפי' רבא מודים דמהכי ומי' נכפ"ח נקונ' שהעלה הא דאין ממעטין ניירש חוא רק לחיסור דרבנן ואיכ שפיר עניד מהכי ויש לעיין קלח כיון דאי כיון דלא מהכי לו עניד לחיסורא כלל שהרי לו חיקון כלום חפשר דכיע מודה חפי' נחיסור דרבנן עניד לו מהכי ומי' דשנ"ל יפמות דף קיג ד"ה של שכרים לו החלון וכו' ותאריכתי שזה נקונ' דרים לולב חגזול:

אמנם לפמיים דשלח"ש מוחר נלה פיר מסוס דמחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שלין מכוין לחיסור דשם ה"י מחכוין ה"י עוסק שנדאי יעשה שדבר אחר נפיר לחסור מסוס דאי אין מחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שלים מחכוין לחיסור קס"י לי למה דמשמי דרחנים דאמר מעטין חוא כגון שליקטן לאכילה וק"ל דשלח"ש מוחר פריך נגמי ואח"כ אי פיר דילמא רחנים ק"ל דגם נחיסור דרבנן עניד לו מהכי ואיכ כי כמי חוי פיר מ"מ מחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שלין מכוין לחקן דאם נאי מכוין חיכא חיסורא דרבנן וממילא דלא מהכי ואין מחקן כלום וכיון דמחשנתו ניכרת מחוך מעשיו דשלח"ש מוחר חפי' נפיר [ואין להעיר דאיכ כי מיעטן אמאי כאר הלא כדאם ואיל כתי חוסי דניחו לקטן שלין נידו לקטן כדי לחקן לו יוציל ד"ל כגון שחשב לקטן לאכילה מעשיו ולא כדאם כלל ועיין חוסי נאם דמיד ד"ה אלא ולקטן לאכילה מעשיו ולא כדאם כלל זה לרים דשלח"ש מוחר אלא לרי' דשלח"ש חסור ודלי לחסור נכאיב כיון דלדידי' אף נמחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שלין מכוין למלאכה כמי חסור כמו נאין פיר וכמ"ל דאם חוי מחשנתו ניכרת מחוך מעשיו אי"ב אי"ב כיון שרולה להניח להמחמם נהו כמוה שהוא עכ"פ חוא עושה מלאכה גמר כלי רק שלין מכוין לעשותה עתה ודלי חיי ולחכי מוקמיק לה דוקא כרים דשלח"ש מוחר הך דעשויות ניומא והך דמיחם נאם ולקו דנרי הרחיים:

ובא ורלה שיחרג המגיד ז"ל דקדק נלשונו וכתב ומדברי רניט שכתב שהכל חלוי נכוונתו נרלה שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר שהוא פיר ולא שיהא מכוין חיכו לומר פיר וכי חוא שפיר יחר ולכאורה הלי שכל שלין מכוין חיכו לומר פיר וכי חוא שפיר יחר ולא נדקדוק שהרי לו לפלול רק שלין פיר נא דמשמע אבל מלאכה חוא ולא נא לפלול שלין מלאכה כלל וכך ה"ל לומר שהכל חלוי נכוונתו כרלה שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר שהוא מלאכה כלל אלא חוא שדבר לאכר שהרים"ם קלי נמקום שדעתו להניחו כמות שהוא שאז ודלי חי מלאכה אלא שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר פיר מפני מלאכתו חוא מלאכה וכשלין מכוין חיכו מלאכה כלל ועי' לירוף יש"י נמר מלאכתו חוא מלאכה וכשלין מכוין חיכו ומ"ל חפי' מכוין שיפעל כך חבל אין המלאכה ניכר מחוך שרי' ומ"ל חפי' מכוין שיפעל כך לרים ניכר:

מעשיו ל"ש לומר פיר לרים וכ"ל:

ולכאורה ל"ל להגיה רש"י נדוחה לדברי דחם נאמר כמו שהגיה סם

לרי' דמגיה נדבר שלין מכוין וכו' ל"ש ונלחיש סם חמת שלין דחיכ שם פריך ניומא נני שמשיות ותכידם נני מיחס שמיכחו ואלא מלרף ושקיל ומרי סם מ' חחי' כרים דשלח"ש מוחר לו כרי' ואלא נני לירוף מוחר נחין מכוין חפי' לרי' ל"ש שם שחי' ומ"ל נמגיה ק"ו ל"ש קשיא ליו ותדגיש סם:

ולע"ד נרחה דדוחה לחרם עם דברי הרחיים דים לפ ג' חופכים חיכ מכוין (ח') כגון שים לו עשמיות של נרזל וכן כלים רחרס לחיזה שלאכה לעכם שין דעתו שיפעלו כך רק רולה לעשות מסס כלים לחרים לו ודלי חס ליעבד נאור ומכ"ש נמים שכשם נשנת חף שמחחזק" ע"כ חיכו חיב עשה שלרף שהרי חיזנו של שלרף ושוס נמר כלי מ"י רש"י שנשה ל"ש ושלה שלרף ושוס יומא ל"ש ל"ש ל"ש וכיון שעשה חיכ נוסי חין דברי חמ"ל נמר כלי שכ"ש ממחשנתן כיון שרולה להעשות ממחשנתן כך נמר ל"ש דמיפלי עומאה ושל עבדן שין מחשנה מעומאתן כיון דעניד דמיפלי ומוכרן ושלוקה יעשה חזן מעשים וחיכ לה נמרה מלאכתן ולה שיקרי כלי שיקבל עומאה ע"ש נרש"י ורש"י ד"ה ונדי' ד"ק דקיו ומי' עוד חוסי שנה דכיו ל"ש שין זו שסוס ג' של ג' שסקשו לחה דקחני החם כל חיולה מן חנן שין זו שסוס שלוש על שלוש חא לחריך נשנת דקיג חרש כל שחוא עמא ושין מכפכין זו שלמא חפי' חם לה כחרג זו מעלש שלוש על שלוש שמי מקבל עומאה וזי' דחחם מ"ר כשלין נדעתו לחרוג זו יותר ושכח מ"ר כשים נדעתו לחרוג יותר ם לכך חם שין זו ג' על ג' עהור וה"ל דכותי' חם דעתו לעשות ממנו עוד כלי חיכ שין כאן נמר כלי ושעשר שסוס שלרף חפי' לרי' חם שין לו עכין כלל לדבר שלין מחכוין דשם נאמת עושה המלאכה רק שליכ מכוין לעשותה חבל כאן חיכ מלאכה נאמת (ג') חם נדעתו לחכיחס כך כמים שהן עכשיו ולהשממם נהן חו כשמחחזקין ולעולמו עושה מלאכה שהרי ע"י אלירוף נעשה נמר כלי לך כשכותקן נמים לוכשין שין כוונתו ללרפן. רק לחחם המים כמו נעשמיות של נרזל שם ניומא שמעיל למים לוכשין להפיג ליהנין לו נמיחס שפיהנו נפ' כיצה שכיהן נו מים כדי להפשירן לו חלי' נפלוגתא דרי' ורש"י לי דשלח"ש לשור לו מוחר:

אך לפ"ז נחופן הני לי ה' פשיק ריש' שודלי לרף ה' לשור גם לרים שהרי כיון שלין דעתו לעשות ממנו עוד כלי ושלירוף חוא נמר מלאכה חוא עשה מלאכה נאמת רק שליכו מכוין לעשות מלאכה זו עכשיו ואיכ מוחר רק משום דשלח"ש חם חוא לשור שם חוא פיר:

אמנם לפמיים לעיל דחא דאשור דשלח"ש שם חוא פיר חוא משום דחז שין מחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שלים מכוין למלאכה ים למחם שנרח אחת דפיר ליכו לשור חלא נמקום שעשה המלאכה ואיכ מעשיו מוכיחין שעושה מלאכה לכן שם חוא פיר ומחשנתו שליכו מכוין ליכו ניכר מחוך מעשיו חיב משלירף שעשה המלאכה חיכו מלאכה שם חיכו רולה שיהר כך כמות שהוא רק מלד מחשנתו שרולה להשממם זו כמות שהוא עתה משו ל"י מלאכה ואיכ גם המלאכה חיכו ניכר מחוך מעשיו שם עושה מלאכה כלל דלעולם חיכו רולה להניח כך חה חיכו ניכר מחוך המלאכה שרולה להניח כך לכן נחיכו מכוין לשרפו עתה מוחר משום דשלח"ש ולא חיק הפיר חף שעי"ב חין מחשנתו ניכר מחוך מעשיו שליכ מכוין ל"מ חה גם המלאכה חיכו מחשנתו ניכר מחוך מעשיו שעושה מלאכה כלל ולחכי שרי חף כל זה לרים דשלח"ש מוחר חבל לרי' דשלח"ש חשור ודלי לשור שכ"ש כיון דלדידי' חף נמחשנתו ניכרת מחוך מעשיו שליכו מחכוון למלאכה כמי שור כאיכו פיר וכמ"ל דאם חוי מחשנתו ניכרת מחוך מעשיו ש"ב ה"ב כיון שרולה להניח להמחמם נהו כמוה שהוא עכ"פ חוא עושה מלאכה גמר כלי רק שליכו מכוין לעשותה עתה ודלי חיי ולחכי מוקמיק לה דוקא כרים דשלח"ש מוחר הך דעשויות ניומא והך דמיחם נאם ולקו דנרי הרחיים:

ובא ורלה שיחרג המגיד ז"ל דקדק נלשונו וכתב ומדברי רניט שכתב שהכל חלוי נכוונתו נרלה שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר שהוא פיר ולא שיהא מכוין חיכו לומר פיר וכי חוא שפיר יחר ולכאורה הלי שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר פיר וכי חוא שפיר יחר ולא נדקדוק שהרי לו לפלול רק שלין פיר נא דמשמע אבל מלאכה חוא ולא נא לפלול שלין מלאכה כלל וכך ה"ל לומר שהכל חלוי נכוונתו נרלה שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר שהוא מלאכה כלל אלא חוא שדבר לאכר שהרים"ם קלי נמקום שדעתו להניחו כמות שהוא שאז ודלי חי מלאכה אלא שכל שלין מכוין חיכו רחוי לומר פיר מפני מלאכתו חוא מלאכה וכשלין מכוין חיכו מלאכה כלל ועי' לירוף יש"י נמר מלאכתו חוא מלאכה וכשלין מכוין חיכו ומ"ל חפי' מכוין שיפעל כך חבל אין המלאכה ניכר מחוך שרי' ומ"ל חפי' מכוין שיפעל כך לרים ניכר:

מעשיו ל"ש לומר פיר לרים וכ"ל:

ולכאורה ל"ל להגיה רש"י נדוחה לדברי דחם נאמר כמו שהגיה

שם דלמי שם כותבו לסכי סכלי לסמחתם גו כמוח סמוח מני כי
לית מכרן לגרף מחם סמוד לרי מסום דלית מלחכם כלל ליכ לימסם
נסרח נסמחים דכיה נסרי דלמכר ולח קחכרן דמוקי פלוגחח דלחני
ורבח גלח לחמכר וקחכרן ולילינח דרים דלחיל גחר סכם דכיה דלמכר
ומנילני לילינח דרי וסיל לחני דלח חיל רי גחר סכם לחני למוכרח
וכמו דלוקר לחמכר ולח מכרן מחיר לח לחמכר לח דמכרן מסום דכוחם
לליסוד לית מעלח ולית מוריד ולפיו לדידי שם פסוד לרי נחית
מכרן לגרף. ליכ גם שם מכרן לגרף פסוד. מחרי רי לח חיל גחר
סכם לחוכרח לחני ונעלם מלחכם לירוף לנחרי לרי ולית מח פריך
שם נסנחם ניח לכמיחל דלחמר לח לגרף מני מוחר ולגרף לכחחילה
מי חרי דילמח שמיחל חני סיל לילינח דרי דלחני לחוכרח לח חלי
גחר סכם. ולית חין ליסוד נחלרף כלל וכיכל חלח ולחי כדכחיבנח
דלשם נדמנו מיקחר כך כחוח שהוח לחני לית מכרן מחם לגרף
נכחיכחו למים לוכים ניח כין מנחוחם חלרף. ושנשם נמר כלי לסנר
לרי. ולית חוחר רק נחית מכרן מיקחר כך. ולנכין זם שפיר חיל
גחר כוכם דהם לין לו ענין לדנחיח וכחים. חלל נחכרן מיקחר כך
לסנר גם נחיכו מכרן מחם לגרף ומכים נחכרן מחם לגרף ולחכי
פריך שפיר ולגרף לכחחילה מי חרי הח לרי לסנר גם נחין מכרן
ולרים דנרי נחין מכרן ניח ליכו הח חיל גחר כוכם ולסנר נחכרן:

אמנם לחר חנין כחיחנחי דשח לימח לדנחח החוקי שפירכו הח
דלחמרי ניוחר חכיח נכחים וכי דנחנחם חודם רי חכרחיח
חוהר ולית נחנחם חיל רי גחר כוכם גם לקולח מסום דכחנים נם
מלחכם חחנחנחם ולית הים לחוכרח. ולית שפיר ייל דחרף נחיכו מכרן
ליכו מלחכם כלל וחם מכרן חרי מלחכם דלחלי גחר כוכם לחוכרח
רק נחלחח דלחיח לסנר גבי חנחם לרי חדרנח חמו חחר ליסוד:
חנל כחן נחיכו מכרן ליכו נגדר מלחכם כלל:

ובזה הי לחמר ליחנ קושי חוסי נכירה דים ושיחם לקחני דנרסי
לחמר רי לחיל נר מחכח לחמר רב חלח לחוקמחח דרי לחיל
ניל לחני מחכי כרים ולנ קושר כרי נגרירה ולפי החמר שפיר יל
דנרסי לחור רב ושוקי מחכי כרי דלחיח לסנר ויוח לח חקשי
וחח חלרף דקיל נם נחנחם לרי דלחיח לסנר חנים דלח חיל גחר
כוכם וקיל כחני לילינח דליכחח נחרח נחקחים הכיל נגם לחוכרח לח
חיל רי גחר כוכם. ושוחלח דכחלח כל חלחכם לירוף נגירה ולית
חיב עלי לחי נחכרן וכקרי הכיל:

אמנם החמח כיל כחרים לעיל דשם לית מכרן להכיח כחוח סחוח
נחי חסוד לחי לרי ושוחר לנכל שם מכרן להכיח כך רק
לחיכו מכרן נחנח לירוף לרי לסנר דלחיח נכל דלחיח נבי חנחם
לנכל לרים שוחר חלרף לרי חסוד דלחיח נכל דלחיח נבי חנחם
חכוחם להכיחו כך:

ובהבי ניחח לי חם דחרי קחי לי לעיל נחנחם דלית דפריך רי
יוסי כחולן קיל לי כרי קיל לחי נחכך חני ליחיב וכי
דשח לרי חכחכיח חיב עלי ומנכי לשלם כרי קיל וקנבר רי קוחר
ניח לנחנח נחקוחח חוי קוחר ניח לנחנח שלח נחקוחח לח חי קוחר. וחכח
חח דנחי דוקח קוחר ניח לנחנח נחקוחח חייכו חסום שכן חי חלרף
נחכרן כחנוחר נגחי חם כין דכחיב חפיי ד' יחכו כקוחר ניח לנחנח
נחקוחח דחי ולית חיב חסוב חלחכח נחנח לחיב לרף לחוחו לרף
חחי נחכרן חח חסום לכל חנייו חם נחכח. ולפיו קחי לי נחלחח
לנחנח דחי חם דק הכיל ולינ חכחכיחכיח חיקרי חם
נרלוחו לח נחף לו ולח חי נחלם חפיר ייל דחיח לרי יוסי כרי
יוחל דחחיב חנל נקוחר ניח חלח לנחנח נחקוחח קיל דחפוד כין
לחיכו לנורף חחי נחכרן חנל לנחנח החוקי חם חכחכיחכיח מיקרי
כחשחם חלחכח ולחן לרף לח לחיחו נורף חחי לריכין לח נחכרן כי
חנרף חחיחנ חחלחכח נחנחיכו חכחכיחכיח חוח נוף לינור חלרף
חחי נחכרן לחיב לרי דחיב חכחכיחכיח חכחיכו חכחכיחכיח חוח
חלח חחי לנורף חחי נחכרן לחיב לרי חחיב כלל דחוי נחכרן [ולחנר
לחחוק לח חלח נחי חחי נחכרן חח לח נחי כלל דחוי נחכרן [ולחנר
חחוי]:

ולפי לחחוד לחיח לרכל נרוד ולחי לח שחר חחנח חלחכח ולית
לחוי לחחוו נורף חפיו לרכי לח נחכרן נם לרי פסוד רכל
חלחכח חנחנ חחנחכרן חחרחיח לחיח חחנחכרן חכלל נחכרן נבי חנחם
וכן דלחיח לרי לנחיח סחוסי וכל חלית לחוי לנורף חחי נחכרן
לית חלחכח כלל כחו נסחוכר ולית לחוי לנחנח כלל חו חלית לחוי
לנחנח נחקוחח ולחי לחיך חלח נחי קוחר ניח לנחנח נחקוחח חנל
לחוי לנחנח נחקוחח נחי חכלחיח לית כלל לחחוח חלחכח חחי נחכרן
חחי קוחר נחחון לחוי לחחוו נחקוחח חח נרוך לנחנכיך לח חלח
חלחכחי כחנוח לחוי נחכרן חחי חלחכח חחרחיכיח חכחכיחכיח לחיח כלל
נם לי יחיל חחנח חכחוך חני נכסי יחנוחנח יחקב חל לחיח חי חנחנ:

אמנם לפי הסקי לכחוחים למח חחיב לי נחחקחיכיח לנוחנח חסוסי
נחנחנ וניוחר לנבי חנחנ חחנח לי חחקחיח חחוך חחיח חחנח

אלא ע"מ למכור לית מאן דסבר ולפ"ז כי דקיל דאיל מקפי דאי להשביר נמקום אחר וכיון דלית מכרן להשביר כלל יצוד לה דהוי כיד דחלי דאי להשביר ע"מ גם המלוכה לית ביכר מחוך מעמיו במכנה ע"מ להשביר כלל ועדיין הקפה כביל:

אבן לקיע דחלי לי נעי דוקא קיחר קיפי דאי לנסת נמקומו ומכנה קיפי דאי להשביר נמקומו קפיר קיך למר דלין מחמתו ביכרם מחוך מעמיו מרוחם לנסת ולהשביר נמקומו אלא קיחר ומכנה ע"מ לנסת ולהשביר אלא נמקומו אפיל לי לא נעי ע"מ לנסת ולהשביר נמקומו רק לנסת ולהשביר קחם חיב קפיר מחמתו ביכרם מחוך מעמיו קיחר ומכנה ע"מ לנסת ולהשביר דחא כל קיחר ומכנה הוא מקלקל ואפו נמחפני עמקי שיקלקל ולית ביכר מחוך מעמיו קלית מכרן לנסת ולהשביר לכן לין לנסרו מחום דקלית ולית ביכר קפיר מחי דמחלוניא קיל כרי וקיל דלא נעי ע"מ להשביר נמקומו וקפיר ל כמי הכיל:

ולפ"ז מתורן קפיר קופי התוקי דיל ד:מקפן קיל נחמה דנקיחר לו מכנה ולית לחי לנסת נמקומו לי להשביר נמקומו פחיד ומחילה חפי לחי רק קלית מכרן פחיר לף דחי פיר ע"מ גם נעלם המלוכה לין מחמתו ביכרם מחוך מעמיו במכרן להשביר נמקום ולית מיק כפיר כמחיל ופריך קפיר למימרי דמחיל כרים קיל ולמכי מחיר חפי קישר לקרף מחום יהרי דקלית לף דחי פיר ע"מ גם נעלם המלוכה לין מחמתו ביכרם מחוך מעמיו לית מיק חפיר לית דנקף המלוכה לן נפטיל אלא יקוק רבי פחיר ופיריחים הכיל כין דנקף המלוכה רנים קרי לכתחילה:

ובהכי מיוקב כמי קופי תוקי מפי כל סמדיר דפריך לחא דאמר ממחיל המחמיב יין ענייחו ומחלפו ע"מ הלית ממחיל מכנין גאלת ומפכי דקיל דקלית מיחר ופריך עלה מחא דאמר ממחיל מכנין גאלת אל מחכות וכי לאל לא אל לן ע"מ ומפ עכין דקלית למקלניא ומפ כמי המוקי דקיל למקפה דהחם כיון דמקלניא קיל למחיל דחיב דקלית כמי לחוך נמנת כמו מקפן דהכא וכיש דנעלמא לחוך דקלית לית מוכן לכחורים דנעלמא כלן אפי חי חוקי דקיל למקפה דאל נאח אלי מקום דקובר רבי דמקלניא חיב נאיב מחכון מפי מאחרי ואיב לף לדירוף הוי מקלניא ע"מ חיב נאיב מחכון פוחר נמקלניא חיב כלם לחו מחכון לאל לרים דלפי נמחכון פוחר נמקלניא חיב כיון לדירוף הי מקלניא ונמחכון עלמי ליכא אלא לחוקרא דרנקן לא אם לחוך נלין מחכון לפי מדרנקן וכיון דמחיל מרי חפי מדרנקן עיב קיל דפחוך נמקלניא פרידקפיר מנחלי אל נין וכדקיל למימר לקמן דמיי דסיכי דכי מכון ליכא לחוך דאוריחא כי לא מכון גזר ריש מדרנקן ואחרלן מפי חלית אל נאח אלי לחיב דנמקלניא קיל כרי דחיב ואיכא גלירוף לחוך דאוריחא כי מכון נדפחיב קיל כרים דמוחר לפי מדרנקן לפי סיכי דכי מכון ליכא לחוך חורם וכדמיקיק לקמן דף הכיל מאא דמוכרי כפוא וכי וכן כרחה מדברי מהרשיל נהוקי דים ומיחס ספיקם מפה מים מהחריך לפלפל על דברי חוקי מכחנו דלירוף הוי מקלניא ולא מלחקי חי מוקם לחר כחנו המוקי כן ולא ידעתי לפותרו אלא מהנין חי חוקי הכיל כמרים. אבל מי הרמביל מפי כל האדיר אין לו מוכן דאיך אלי אזו דאם חיב נמקלניא חיב כמי נדפחים. אלא כל קופי חוקי נטי על זה דאין קנרל לחלום אז אזו ואיך חי דקונר דחלי זציז הא אלי גופא אחא לקופי לית חלי חדא נאיבך:

ואפילו חי קלא קנרל דחלי זציז כמו דפוער נדפחים גבי מפא מקום מלוכה מחמנא כמו כן פעור נמקלניא מקום מלוכה מחמנא ומני חריכות ממנים ופכי אזא נלכפן מוכים מיא ק' הלשון דקונר המקפה דהחם דהא נהא חלי כמו מקפה דהכא אלא לפי מה מניחנו אין דומין למה דחלי המקפה דהכא חדא נאיבך למה דמוקם מקפה דפחם חדא נאיבך (ג') מקפה חמלי לא מכני חוקי לעיל נאמה גם נמנת דבריך מחולל מדמחולל הוא מקום דקיל למקפן דלי פעור נדפחים מקום מלוכה מחמנא פעור מי נמקלניא מיחם ואין להעמים כן נאמה נטוכת התוקי כנרחה לכל מעיין (ג') ק' דלים לומר דדפחים חלי נמקלניא אלא אם דפחים לחוך נכהים כולה ומוחר גבי מנא מקום מלוכה מחמנא אבל אם דנר פחים מוחר נכל הלימורי ליש לומר דחלי נמנת נמקלניא ואיכ לית כחנו חוקי דפריך מכים כין דקונר מחולל דמקלניא חיב איכ קיל נמנת מי דפחים לחוך וכים נמלמת כלפי ליית דילמא קיל גם נמלמת דפחים מוחר ומחילה גבי מנא מי מוחר דכין דחוחר לא חלי כלל נמנת נמלוכה מחמנא ומקלניא:

לכן כיל כוה לחוכח נדנרי התוקי דכנר הנאחי לעיל דנרי הכיא נפיא מה' מנא דחנדל מהיל נין דפחים נגין מקלניא הוא דנדפחים היכי מכון למלם מחמנא והמלוכה מחמנא ומקלניא הוא מכון למלם המלוכה לף לא לחכלימה. ולפיל קנר המקפה דלרי דמחיב נמקלניא

דס"ז קסה לרמ"י מה שהקשתי לעיל מה שכתי כיצד דמלוה שלוי את מס הדין הוא דלקור לזלף עסוס מכנה מפקי קרא דלאיתי' מפעמי' ולין כאן מלוה כלל וכגר "שפתי זה גני תוסיפו, לאנשם רבי' עיל דגם שמקשן דפריך והא קמכנה לה קס"י לי' לקרא דלאיתי' דיל דשלוחי מוכר ולי דהוי פיר לשבר דשלוח נעפ"י דקוים דלא הוי פיר דק פריך לדשפוחל דלמר קשם שניתי ושלפו עיג שלוחים דשפוע כדיך זילוף לה נעפ"י דקוים שלוח עי"י נלשון רש"י ועל זה קשה פפיר כיון דלילך עולין קרא דלאיתי' מפעמי' לילך הוי חזילוף מלוה פפיר י"ל לפ"י נעפ"י נסוס דהוי פיר כיצד דמלוה שלוי ולחיל פרין מהלכי דשפוך קרא דלאיתי' מפעמי' מסוס קשי' דלא חכנה ומכי דלאיתי עיל כרי' וסמוחל כרי"ם מכים דנרי רש"י מוכרמי' דשמוחל מפיר לפ"י נעפ"י נסוס דהוי פיר מקוים עסים סס:

אלא דלפ"ז הקשי למה כתב רש"י שלכך לי' מי מחלף נעפ"י נסוס דשלוח הוא, שי נפיר פיל מכון ולא שרי חלה מסוס דשוח כיצד דמלוה ובך ה"י לו לפרש שלכך לי"ל מכנה נעפ"י נסוס שרי מסוס דשוח כיצד דמלוה:

לכן מלשה דה"י ק' לרש"י קושי מה פרין ממשלילין על דשלוח לכך פירש"י דשמקשן לה קיל דשרי נעפ"י נסוס מסוס כיצד דמלוה רק מעשם שחר וכמו שחנחר דלכחורה קשה מה קש"י לי' לרש"י דהוי פיר הא למיס לעיל היכו מסוס פיר חלה מסוס דחז לין מחשנחו כיצרה מחוך מעשיו שלוח מכון, והכא שם דרש"י לחיים כפשש"י לילך המלוה הוא לזלף היין על החם כדי שיחעכל וישרף רק שהוא מחילחו מכנה וסיפו מעכיר ועי"י נחדושי חחיים נפש"י דלירוף לילך ליק כלל ושקשבה דהוי דשלוח ולי דהוי פיר שיכנה הא מ"מ מחשנחו כיצרה מחוך מעשיו דלילכו מכון לכנוח דהא חולך לזלף היין עיג החיים כרי שיעבר וישרף וכיון דכיצר מחוך מעשיו שלילכו מכון לכיצר, ז"ל דרשלמ מלוה זילוף כך הוא שחחילה יכנה וסופו מעכיר, לכן חדש רש"י דלפשר דמלוה לי' נעפ"י דקוים מלוה, ולילך מלוה זילוף הוא רק שי"י כלל לילים ולא שיכנה נחחילה חלכך לי כמו מכנה נעפ"י נסוס דשלוח הוא דהא כיצר מחוך מעשיו שרולה להעביר ולא לכנוח כקושי' הכיל לכן לילו מחוך כלל מה שהוא שלוח:

וכיון שנילרנו לעיל דלא מעמא דפיר לפיר מסוס לין מחשנחו כיצרה שלילכו מכון, לילך נמקוס שגם עלם המלאכה לילכו כיצר מחוך מעשיו שרי פיר ונילרנו ניל דמסיק נפיר מעבר מכנה עיג שלא להעביר נמקוחו, לפ דהוי כדשלוח נפיר מסוס דגם עלם המלאכה לילכו כיצר מחוך מעשיו שלילכו מכון והכא הא כיצר כמרים לילך גם נחלה שלא מן נכרי לפ דהוי דשלוח נפיר ועיל דפיר לילכו לילוק חלה מסוס דלילכו כיצר מחוך מעשיו שלילכו מכון והכא הא כיצר כמרים לילך גם נחלה מעשם הכיל לילך כמו שרי פיר ונילרנו לילכו כיצר מחוך מעשיו, וכמשיל ניישוב קושי' חוס' נקושי' דכיצים ועיז מקשי נדשלוח פיל כיצים ונעשהלילין פיל כרי' וכמו נילרנו לעיל נחריכות:

ובאופן לחר כיל ליעב דעם הרשוח נפיר מה שנם הכיל על סיגנון שכחנחי דדוקא לם לילכו מכון להכיצו כמים שהוא לז לילוף לילכו כיון שלילכה גמר כלי חנל לם רוצה להכיצו כמות שהיה רק שעשאו לילכו מכון לילוף לז ודלי הוי מלאכה וחלי' רק נפלוגחם דרש"י וריש נכל דשלוח ולכן פפיר חמרי' ניומל ונפי כיצים דחלי' דוקא כיצים ולא כרי' ומ"מ כחב הרשוח פפיר לילים פי' פיר:

ואקדים דנרי ריחי שפניב שריף נפנח דקיי לחחכי' דיפב לחחר על הפחח ולא פילחלו ויפב הני ויפב נלרו לעפ"י פצמר הרחפון והלך לו הא' חיב והני פעור הא לעם זה דומם לטעל ניחו לפמרו ונמלא לני שמר נחוכו ועי"י נרין פס פ"י מפנח זו גם מדנרי רפ"י ומחוסף דיפ למה זה דומה נרחם כפירושו למעיין פס חיל הריחיז פס הרפניל כחב וכן פחם ה"י יודע קודם שפנר הפחח פה"י נניחו לני שמוחר לפנור ניחו לפמר ונלני שנחוכו שלעפ"י שפי' הכמלים כלה הלני מילה ונלנד שלא יחכון לפמר חת הלני לנדו שלא שמחכון מי לפמר חת הנים וחרין והרמנים פליני עלי' ופנרי שכפיודש פים הלני נניח קודם שיעניל לעפ"י שמחכון לפמרים הנים ולחני לא יחכון כלל לנידם שלני שלחקור לו לעטול הנים דהוי פיר ושנחחו לדנרי פרפניל נמלימו למידון דלמיל דפיר לפור סיימו דוקא שנחחו מעשה דעביד הפיר לית מחכון ולית פעשה דבר היחר עמו חנל לם נשחתו ספיר שעשה עושה ניב דבר היחר עמו וחכון גם לו לדבר חיחר מ"ש לפ"י עביד הפיר ושכון גם לו שרי ונלמה כי קשה הם זו ולחי כשנחי נחידוקי דכל מעשה שלפשר לעשות שלם

פפיר לה חפ"י עביד לחתו מעשה לפ"י נפיר שרי כי לה מחכון לעשות נפיר ולחרכתי שם ומדנרי הרשניל פיוע לדנרי כי קיי שם דנרי מדנירו עכיל ועי"י נרשניל וליין שם ונמיע פ"י מ"י שנם חביב:

וראיתי נפי יקושות יעקב על לי"ח לי' פפיר שפ"י נדנרי רשניל

דפיר לה מיקרי חלה לם לין פוס לפפרות נשלם מיעשה מעשה המוחר מחם מנלי מיעשה נזה נם המעשה שלפשר עחה ושכל רק עכין לחד וכמו חוחך רלם הנימה לפחיקת הסיטק שהו מעשה פיחר לעשם פיר הוא מיעשה זה מעשה ליקור לחרוב הבחמה, ולי"ל נסוס פעם פיחחך רלם הבחמה ולא יחרכה ע"י רעבים פיל מיה שנת היו ולפ לם יעשה זה נחול לה יעשה ליקור חנל מ"מ יעשה זה המעשה נוסף שלפשר עחה בשנת וכן נמלא נלרעה בשנת קלינ לפ שלימו מכין לפחרת חמנע מ"מ פרין שפיר דהוי פיר דהכל עכין לחר דלי לפפשר לחחוך המלה נסוס שמלי מיחחך נם הלרפה סעל"י ולפ שלם לה יה' נפע פחלה לה יעשה ליקור חנל עכים יעשה חוחו מעשה נדמות וחכרם שעשה עחה, חנל נכועל ניחו לפמרן לפפשר מיכעול ניחו ולא יה' שלני שמור נחוכו ולפשר לעשות מעשה הסיטר נסוס פעם מנלי מיעשה מעשה ליקור שלם שני עכים רק עחה מדמן שכילד הלני נניח עי' כמלה הנים זה לה מקרי פיר זה חוכן כיצחו נחיפפה ניחור קלם:

ולפי דנרי רשניל לפי פירוש הכיל לם ה"י לפפרות נעולם לעשות המעשה שלפשר עחה לחוחך רלם הנפעה ולא יהלנפחו לפ לם ה"י עושה נחוחן חזה לה ה"י מפיג חכלים מניקנו וכוכחו פים לו עחה נחחיכת הרלם לפחיקת הסיטק מ"מ לה נקרה פיר. וכן לישמך לפ שיוכל להפיג חכלים מנוקנו רלם נהמה לפחיקת הסיטק ע"י מעשה לחר מלני שיעות הנהמה ויחחוך הרלם, מ"מ כיון שלמעשה שעות עושה עחה חחיכת הרלם לית לעשות נסוס פעם נלה מיחה הנהמה מיקרי פיר. החרכתי נזה כדי להבין יותר פירוש נדנרי פיג:

אמנם נכוחם פיג הנין כך דלה חפיג פיר רק היכי דלית לו נלה נסוס נחכלים כוכחו רק נעכין שיעשה המלאכה לפשר כנין רלם לפחיקת הסיטק לפחיקת" שכיטק מנלי שיעשה נזה פריגם הנהמה וחז לפ"י לי' לפפשר שיעשה המעשה שהוא" עושה עחה חחיכת הרלם פנלי שיעות הנהמה חנל לם לפפשר נסוס לז לם מניע לחבט לפחיקת הסיטק מיקרי פיר כיון שכוכחו לעשות רלוט כהלו מכין לעשות המלאכה, חנל לם לפפשר נסוס פעם לגמור רלוט נלי עשיית המלאכה לף דלית שיעשה המעשה שהוא עושה עחה נסוס פעם מנלי שיעשה גם המלאכה רק שלפשר לו נסוס פעם לגמור רלוט מנלי שיעשה כל המעשה שהוא עושה עחה רק עי' מעשה לחרם לז חנים פ"ר לף שעחה לית לעשות רלוט חלה לם יעשה המעשה שהוא עושה המלאכה, ולחכי נכועל ניחו לפמרו כיון שלפשר נסוס פעם לעשות רלוט לפמור ניחו מנלי מילוד לני כגון שלין לני נחוכו או שלה יה' שמור נכך לף שעחה לית לו לגמור רלוט לפמור ניחו נלי לידם הלני לית מיקרי פיר ושלה מהיפך לפיפך נדנרי הרשניל ע"י, נפ' הכיל ק' פיג שכיז וק' פיי פיג והרחה כ' הנין כן נכוחם פיג וכן כרחה מדנריו נכעה מקושות נה' שנם שמפלפל שם עם דנרי פיג חלו דנו מספר וחלרכתי נזה יען שעעה' שרני לה סניחו דנריו כן והרנו להקשות עליו מהרנם מוניות חפר לה כדם:

ובזה יש לקיים ג"י הספרי דנרפי נפ' פיא מחלוקת נקשים חנל נגדולי דה"ק לפור ושוק שם הק' על ג"י זו הא נפקחים רכים משמע דשפי שרי היכי דלה לפפשר מיכיי דלפפשר. ולפי הכיל לקיים דנשלמה נקשים מיירי שעשה לילה נעלמל חלה כיון שנשום פעם לפפשר נעלמל ויוכל להגיע לרלוט נלה מעשה נריכה שפיר שרי דשלוח פיעשה חרין. כיון שחכלים כוכחו יוכל לעשות נלילן חלה מעשה נריכה שפיר שרי דשלוח כלל שמא יעשה חרין חנל נגדול שלוח לעשות רלוט לעולם מעשה למקום חלה נריכה נשום פעם חמרי' כיון שכוכחו לגמור רלוט שרי כחלו מ"י מכון לעשות המרין חנל נשפחים הכיל ק"י שלי לפ לילך נעשה נפיחר שרי שפי יוכל לעשות עחה נפיחר חנל עכיל ל"ל דמיירי שנשום לפפשר לגמור כוכחו נפיחר וידעה שנשלי לה כחב חילוק זה רק לעכין פיר ונריכה ליכה פיר ומ"מ יש לחלק כן נקנרל. ולפפשר לני' הכיל קושר שולה שם דהוי פיר ולפפשר שרי דשגדולים שרי פיר שיעשה חרין ולא נקשים ולים נפפיעות לי' הכיל

ועם לקלר ולא כחנחי רק לעורר לב המעיין:

אמנם מה דקשי לי על פ"י הכיל הוא לליכ מה קיי למר השלי מדנרי מרשניל לדנריו שלה נכל חר ליכה קילה ומ"מ. לרשלי"ם קושה לף לם לה יוכל לפשלי מנוקנו נלה הפיר נשום פעם מ"מ כיון שיוכל לעשות המעשה שנשה נלה פיר נשום פעם לה מיקרי פיר. וחומרת שלפ"י יוכל לפשלי מנוקנו נשום פעם שו לפ"י עחה ע"י מעשה לחרת. מ"מ כיון שלומה מעשה ליל נלה פיר מיקרי פיר כיכל. ולחשלי שוה לחיעך קושה לף שלומה מעשה ליל נלה פיר מ"מ כיון שלפשר לגמור רלוט נשום פעם לפ"י ע"י מעשה לחרם

שאלות בית שערים הארח ותשובות

לא מיקרי מיר. ותמיהת מם פיה יכול לסמוך מעשקו בלא סמיך לף מאחר לו בשום פנים לעשות מעשה משום שעשוי בלא סמיך מיקרי מיר ואיך אין לך קרי מדברי סופרים:

לבן כיל בגלוי כוכבו בלילון אחר דאכם בשפחים דיים עליני אבי ורבא נהלכה שבשה לו לאדם בעל כרחו אבי מרי ורבא אמר ומקשי גליסמא קשה דלא אשמר ולא קמכרן לכיש מרי אלינא דדיים דכיל דמחיים מוחר ושליני אלינא דדיים באשמר ולא קמכרן עיים בשוק דים לא אשמר ומקשו שם בשוק אם מוחים ביים בשמיק ביעא ומי דעייני כגון דלא הוי סיר עיים בדבריהם באריכות ומי שבני שמכשקשה שלך אשמר לומר דלא מרי סיר אם לשון שכשה שנשה בעיב מעשע שכנר נשה שבשה ושיקר שלוגמייהו שם לרך להתיחק ולפרוש עיים עם שכחשן ושלרך להקשות לשון מיכיים מצים קשי קדשים ומי דשם לא שיך סיר דשא אבי מכוין מרי ושום דלא אשמר עיים. אלמא נאמת שיש גופא קשי אחיך מרי לגיסמא בשרא לאבי אלינא דרי דשי אשמר אבי מרי מכוין וכשנו חוכי שם דלא אשמר היינו דלא אשמר כדרכו רק בשוחה גדול ואחיך אשמר לומר בן וכי היכן מלינו לאלק שאיביר דאוריימא בן אשמר אלא אשמר דלא שוחה גדול אי שום אשמר אלא עיי שוחה גדול אי שום אשמר ממן דמקרי ממי לא אשמר כדמוכח מעוכרי כשום וכמו שאכי שרחש הסוגיי. לכן יש לחדש דבר חדש דשלוגמא דאבי ורבא הוא דוקא בעכין דלא עביד כלל מעשה בגופו אלא שאכשה נאה מאילו כגון ליסמא מקל מרחש ורים על הקדש או על עיי. ואלו דכין אם לרך לפרוש מליסמא בזה מרי אבי אלינא דרבי אבי אשמר שיכי דלא אשמר ממן דמקרי ממי לא אשמר ובא נאכשה נאה מאילו כגון ליסמא מקל מרחש ורים כדמוכח מעוכרי כשום וכמו שאכי שרחש הסוגיי. לכן יש לחדש דבר חדש דשלוגמא דאבי ורבא הוא דוק

כי׳ קיד דמחיסור דרבנן עדיפא לף דסרי סיב וסביל רמי׳ מחמתם מסרס במעדכי פ׳ סזורק עיי״ם ועי״ש בגמ׳ ומיי קיד קקיס ובמרדכי סקיצ ולפ״ז לענין מלוכה לירוף מחוש דרבנן ליכ כלל משום סיב רק דכ״ע ק׳ להרשיב מלר ומלוכה לירוף של גמר כלי משום דלחוריימא מה מהכי משום דמחיש שם סרי סיב ועיין מי׳ מסיר כמו שביארתי לעיל:

אולם לי קשי׳ הא קשי׳ שם ניחוש לשם לריך חני׳ לחוקמא בחין מכרן לירוף שם חפי׳ בשחכרן שרי משום דהרי כשרי דשמילה כלל ושם לא שייך להרן דשכיח לחוי חוקי שכרן משום מלוכה לירוף דרבנן דהא שם לי ליכא רק לירוף דרבנן שרי בלחים משום דחין בשנות שקדם:

לכן כיל לחדם קברח לחבח עיי״ש חשני מסדיק מלן יוד׳ קי׳ כיש מכשב להרן עם שמקשין למיד ושחתי דרבנן לית יפרכם משום דמשנותם דיי״ב הי׳ משום עם המשוחם ולחמרם לו כשחלתי ופי׳ מיד מיי מפני מילילתו הכחם לו כניחתו דחיל לחוקמא חלא כדעוקי לה שם בגמ׳ דיי בשמך לוקחה, דחין שוק לוקחה לה משכחת מיוב חשלה חכשיפא ולחריכם דהא חכשיפא לחוק סוח ובגרייחה שם שכ דמיי שמים, ולי כיון דשקחוה דרבנן ליפ שקני לפי׳ בשמך ליקחה לחוק סוח דהא מיים עשה לשמע, ולי דלחקור מדרבן חלית לחשב לחיי חשלה פיו וה״י שכחני כיון שעכיש מדרבן לחקור ושחיב לפרום משום קוב ליכו לחוק לשמע עשה ושמילה חיב שלחה על שנגמו שלשמע עם השמלה ודלי עיי״ש ועי״ש לליח שקחי דיו בקוני״ דבודק לריך שיבעל כשב בגיל קנרל ז׳ בדעם הרשביש פיג שה׳ חשן לוקח חיב דחלי לי לה שקנו חכשיש ביחול חין לו חפי׳ עבידה בשוגג שם יש חשן שליט יודע בעיבו דכיון שבדק ולה ע״ה לחוש שוב לבל כיון שחכשיש חקנו לשמע שוב ליכו לחוש לשמע ועשה עכיש עבידה בשוגג משיש לשמע כלל ולה ביטל קוב ליכו לחוש ועשה עכיש עבידה בשוגג משיש שם הי׳ לו בניבו חשן שליט יודע עיי״ש:

ולפיז כיל דחפי׳ לשיטת הרשביש הכיל שם לחד מיל עשמיות מדלוריימא משום גמר כלי, בשביחה לחוך לוך לחשיב לינחן חיב משיש משום שלקח, דדוקא שם שלך לעשות דבר חיסור, שפיר לשרי׳ דעל דבר שהיסר הוא לוכה, ולא כיחוסף בשלוחב החיקור קוס בשיכה שלנו שי עושה שלוחב חיסור לבדה כגון שלנו שי שהלה עשמיות לוכל נשיב לשלר לשם עשיה שוכך לשיב חוכה לשלוח שבי חפי׳ בשחכרן חבל כלן חפי׳ שם שיב לוכה לשכיחם כשום שהן לליכה משום גמר כלי חפיי לליכה לירוך דרבנן ושיב כיון שגם שלוחב חיסור לשוכה מדרבן מיסה סוב שיב חוכה עלי׳ ושמילה חיב על שלוחב חיסור משיש ולה שי שלוח דשמילה רק כשפשר וקה מכרן ועי״ש בלשון הרשיש דוקה שנחוחו שעשה דשביד שיב שיב משה דבר חיסור עשו חבל שם נחוחו שפיר עשה גם דבר חיסור עשו ושחכרן לף לדבר חיסור כלשה בעליל דוקה בדבר חיסור שרי ולה כשיש לירוך דרבנן דלן לשוב בשהה בשיב משיש:

ומעתה יש לשדם דחפי׳ בשקדם דלן לשוב בשהה בשיב ושיב לירוך דרבנן שחכר ושמילה גם משיש שרי דשוי כשרי דשמילה, עיש יל דהא דלן לשוב בשהה בשיב דוקה בשקוה שגם בשדיבם שי׳ כשחר חשבוח רק בשיב חשוב דרבנן חבל בשקוה שגם בשדיבם חשיב עשה שוב לשוב בשהה בשיב דוקה בשנחוחו שפיר עשה גם דבר חיסור עשו ושחכרן לף לדבר חיסור כלשה בעליל דוקה בדבר חיסור שרי ולה כשיש לירוך דרבנן דלן לשוב בשהה בשיב משיש:

ואזביר עוד קושי׳ חחח בענין זה שחשב ביושע דלי׳ ובכחובות דיז לי׳ שרי חפי׳ לכחחילה ממשיב מורבח בשנח שם לעשות לה שם חייב ושם לשולי ממשב ליחב שבוד דוקה שקוה לשרל שבוד ושוחר חבל לי לחו שקוה לעשל הי׳ לשוב חעיב דלה ביחב לי׳ נשה בלל דחי ביחב לי׳ אן שהה חפי׳ כי לה שחכרן שני חייב עייש ושלה בשיב דבשהה שיב חשרי׳ לשוחה בית שבוד ושרך כי שחיב שבוד בשיב חשלה בשחר בשהה חייב שבוד ושרך כי שחשבוחה חביות וכרי ושקי בשוש שם שלי קשי׳ לי׳ שחשבוחה חביות שם שהה לביש חייב חשלה כדחשרי׳ בגני שהה קשיי דיה כל שהה שליט שבוי לשכבים ולשוליה שיב שהה חבל שכח שהה בית שלוח עשוי הוא לשכבים ולשוליה ושי דשכי שרך כין דשחייבה חשלה בשחר שקוה לשכבים ולשוליה לי שחר שקוה דשבוי לשכבים ולשוליה לי׳ חייב חשלה שלכך שהה שלי שקוה עשוי הלא לשוליה לי׳ לי לישוב שדרבן ושבי זה שיבוד חה שיב שחיר בחשבוחה בית שן שחביות ולפי שי עשי׳ חייב חשלה לכך שבי בשיב בקש בשבוחה לשכבים ולשוליה לה שי חייב חשלה שלכך שהה שבי בשיב, ושי׳ בשיב שהה דלי׳ לשבוח לה שם שיב לשכבים ולשוליה לי׳ חייב חשלה שלכך שהה שבי בש

יקרת מכתבו קבלתי ודי יקלה דעתו וישתחפו וכו' ומכח חסכי
[illegible] לדברי סתגיר לית לי סתיג דקסבי לי בידים
לית לחסוי רק בדבר שלחסוי להגדול שסתם לקטן מדברי סדין ידיר
סי סתיג שכתב סי בסבים גדולים ולא כשיש בסיס לחיה סי' ליס
ושדיש מהקטנים בדברי סדין ישראל דסתם דברי חזקה שהגיעו סדין ידיר
רקי סתיל ושגיל סי סתיג דלסתם כסן סתגדרים מוחזקים ליכנס לחוסל
סתם סקטנים דקיש שוס סיס ושיל כיון שהיו בחזקת שהגדרים לי זה
שחבר שסי לי בידים, וזה לשכנר לדחות דבריו לו סידם רק דלסן
לחסוי שסיש לשסות בידים שני שלים שהגדרים לחתו לחסוי שלשל שכיש
שדיכנס לחסוי כשו שכל מי שלשל זיל דלחיב לו לריך דוקה לומר דשני
סיס דשל גם שסתן לי שחבר דקדיב לקולה, לשכנס סיס כיל זה
שני ושלים סעשי סיל דכיל שכנרל שנים דוקה סיכי דגדול יכול לעשות
שעשים זו בשיחר וגם שסתן יכול לעשות שעשה שלי בלי שהיכם הגדול
לשני דבדבר שלין הגדול שהגדרים לוחו לי שחבר לשסות לקטן בידים לשל
כלן כיון שהגדול דשיים שלשה שחשגרים לית יכולה לעשות שעשה
זו בשיחר כל זשן שכשכשה בשלשל שהם שני סיס שעשל לח שעבר
וגם שעבר לי שלי לשכנס לחסוי לשלשים לו בלי שלם לו שני שלם
כלנו היחס שהגדרים לחתו דבר ולית לחסוי קפי לי בידים שן שהגדרים:

ושניות כיל דכבר שלן שבינל סי סתיג על דוקה שלי שהרים בלושה
לית שעשלם כשהגלר סיי דלשלות שיי ושלין עיל ושי
שהגדרים שהרני"ם סי סתיל כיון דשובר יכך לשני שני שני כלי שלינרי
ושקבל שיושלם עים ושבירו לריכין ביחוי שלי גם בשלשות שם שיירי
שעבר בשלם שילדים שלחוסי" ויכל לשלשן שם וקדם שילשל שהכי חוליחו
שלי שן שביש ולשלים יכל שהכי שלים לשיב דבשב בשני לשני שעם שלשם
דשרשים בלושה לית שעשלשה שף דשובר יכך שני שני שבר שלשם שהגדרים
שוקי שולין כים ובים שיי לבשכין שריפות לה לשני שובר יכך שני
כיון שם לו חיוה בשיב וגם בשלר דבריי לה לשני" יכך שני רק
כל זשן דשליב בגושה לשבל בגילים גשדוה דלא שלידי בגושה לה לשני"
יכך שני בים וחיכ שם בשלשות דשיירי בשעה לידים וכוה שן שבובר
שליב בגושה לים שובר יכך שני וגם, ולפיו כיון דשלב שובר יכך
שני שלחוי עלם דשה כלי שלינרי" לית שביר לו בגושה חלק שפוף
בשורה לוחו דבר ולקור קפי לי בידים לו דשה כלנו שלשק עלמו
גדול וכר דעת שבחי סוף כלשו ולקור לבשלות עלמו ולים:

ושלישיות כיל דשרי שבוחר בסוי לית שביב בדעת שבור לשיל
בשושלת כשכי דלב שחיב לשי" לשבריבו שלית לבל
ביד ולשבי" לין לקור רק קפי לי בידים ולית שביר יל דעל לשבי"
לין לי נקפי לי בידים רק על כשכים שסם בשורה לוחו לקור לך
כיי בלין לו לב לבל דוקה שיי בלשה כיך שלשבל שי ושיל לשה
כשן ולב שבוח לשי" לשבריבו שלית לשיל כדעה שבור ולית ביד
שלשי ביד לשב לשבריבו ושיי ביי רקי שביב ובשיב לית כיי ושפיר
לקורים ליככן לי לשו שקום שים:

ורביעי נקודם כיל לשם דשקשע שלבון שיין שי שביב דוקה לשבי"
שלית לוחו דבר לבל על שביר יש לי שלה לשלשות לוחן ביד לפי"
שביר יבשלי" ולשבר שקום דכשי וקדשלו לם לית שיי שי! שביר וקדשבי
בשיב דשלו ולית בשלשה כשן לין שביר שלישי לוחה ליככן בלוחיש
דלא ליקפי ביד בידים לשיכון ולא שרי רק שקום לית שקום לית ושם ושם
לשלריך בזה ולין הזשן שבכים:

וחמישיות לוקף עלי" דרשביים שיב שלבל שלכה שי כי שלשלשה
לש שכבן לש לי" שכיים שלירין שכבן שוגב לוקה לש שלשלו
שלשלו שביר על לשיב לו לשן שכבול לי" שכבן לוקה לש שלשלו
שלית לית שלשלו שביר שכשם שים לי" על שלישיבו כך יש
לי" על שלשלו ושי" לשיב שם ולית לית לף לשלשה כשן לית בלוחיה
שלישיב ושולחיה לשלשות שביר שלא קפי לי בידים שיי לקוריש ליככן
שלחיש שקום לישריה דידים שלית שלשלו כשן לש לקור גם לישרשל
לש שבבן לוקה גלי שלשלו וכשן שביר לוקה לש, ולולי בזה
כלשו דברי שרי לשבי שיכון דבש ישרשל בשורה לוקה שלשלו לף שלישו
שלשלו שלשלו שיי שקרי לית בשורה לוחו לי" ולית לקור גם
לישרשל קפי לי בידים;

ותמי' בשיבי על שרי לית לי" שלשב שלשק על לי" לש לישכשה
לשו לוקה ושרי לי כשבי" שי קשה לכשות כגילש ושר שישו
ולא יהי לש לישכשה ולכך לשור שרי לי כשבי" וכר. ושוה
שלא לשיב לא כלש בלישך שכיש שכשיבי לשלרין לשפרישו לשת יהי
לי" ושין שלשלין ושיב שלרכש לוחים לכשות שכי לי לשבו שבי לי"
שלרין לשפרישו שבלשת לי" שקי שפיר לש שלרישכשה שוג ושלשלין לא
ככשות רק כגילש ושר שישו לרישכשה ושלשלי" ולית כלש שכל
שלשרש שלרין שלשלין לא כלשו שלשלי" שלשלי

עצמו וכיב דין ניד מליסם ותולי רק נחול סדור מי עוני סמיר מסמתים ניד מליסם ועי' נחויש קי' ג' ותזה קדם הלוכתו מעלי:

דעמ"ש דחפ"ו מי קפי לי' נידים מחתר מיש מלין בשלים סוס סרנם לסחכילם לקמוכי' דכמו דקסורים לסקור מסיש מקום דילמא מחי למיכל לדעת מדין סיב ופחדון ליש רקחי לסקוחתם סרנם נציחו ליתם לקמוכי' מקום דילמא מחי למיכל וכחב פרישי מלא מלא דין זה דנחדון מחיב למכור מיד מכיר. לין זה חידוש מלא מלא דין זה דרק מקנרת חמרתי כן חבל מיש כיל דחדתי לפי סחתם דקפי לי נידים לסקור ונדילי מיכי ליש דילמא חפי למיכל חפי' מכר מוכר מיד חבל סם יסא מוחר להחכילו לקמן נידים קפיר יש חסם דילמא חפי למיכל ועי' סיסיד קי' קמיז וחיש קי' מרייב קי' ונמוזיז קם. חבל מה דקיל חפי' לסור לסחוחתם הלא יכול למכור ניום מי ליקחלי' לחרי' נמציל קמכי' סחוחתי הלא לחר חיש רמתי לקמות נגילה חפי' לקמכים מקום מי' סחוחים נדנרי' סקודים דלקוחת לה מקרי מדון:

תשובה קכ"ז שוד להגאון סכיל מריו

ע"ד סמגמו מעים דחחר חיש רמתי לקמות לישר לקמכי' מקום לישרי סמוחים נדנרי' לסדין קי' קיז קיב סעלם להלכה רשומר לקמות כדי להחכיל למועליו מכרים וחפי' לרעיל דלוסר חיינו מדינן ולא מיש ולישב לקמכים מני מוחר. ולמעכיד גם סמיך מחיר סוא רק לפי סחתם דקסורים נדנרי' לסרי' סוא רק מדינן חבל סם מי' לסור מחיש גם סמיך מדם מחי' לסור נקטת למועליו. ועוכיל דלוסר לקמות להחכיל למועליו לח מקרי להדיח חלא מכיעת סמסך כמו מדמן דחת יכול לומר לח ולסכול נגילות ועריסות ולסי מיבע דחפ"ו נחמן ים מחירי נחיים קי' מן קיו ולפי' מחמר דסייכו נחמן מהות פיסיב ומיש סוא רק מקום תוערת דחמן ועי' מיי סם קקיל ונידיד קי' קלינ ומבוחים לי כימת דנניחו מחויב לקטת לסס נמר כמר סוא מנסיד מכיסו ולסכי מרי חבל להחכיל לקמכי' מדרכי לזוסם ומופלי' עליו ועי' רמצין ריש פ' מנסנים ומחיד מחכילם כמרוח סס קוסם דנרים לסקוים להחכילם ודלי מקרי סרוחת ולא דמי למדון ולסקור. ומזה יצא מלוי יכוח על רחמו כנסנמו ונסנם מחוחמו יידיו סדוסים נלחצנה:

עמרם הקי גלוסם.

תשובה קכ"ח

קיליח ני לורסחלו ד' סוסנרים ני דרים חלול מרחיע לניין

שוב"ם לסני סמוסלה ומופלג מלא סלג כסי יהח סוחלרן כי סלומר נקיק מחקק:

שני מכחניו הגיעני ומגם כי חחנחני להחיע לכל מיחל ונפרע לנחרי ימים נזמן סזה להלביע לנוחם להוחים ולהעדים חבל סוא נא נחלוכה ונעריכה מנסנים חם לינ מולה נמחוכים ולין חזון מנכיס לסנניע נדנרי' מכנר חלכו נו כימוחים רק חם יש לינה לידום נניחמיד קוסמי' חשוחים וכדומה כימן להמנין לך יש נא נידים עכיות הנכי להחניע חבל נקלרם:

מ"ש ליישב קוסי' על הגמי' מכיש מנחם חוח מי מכחב דהא דקפי לי' נידים לסור חוח דוקא נלאו חבל נמיע ליש קפי לי' נידים ניש וקנם מהא דפריך ניצמוח מחאי דנן חגר כהן מרגיל ליל חבל לחי לאו ניש לין חוקמי' קמח יאכילנו מיש מלא נידו פירוח לין זקוק לו לחלמא קליש לין ניד מלין להפריסו חבל נחריב דסוח לאו מלוין ניע דסוח לי' עמה לין מלין להפריסו חבל נחריב דסוח לאו מלוין להפריסו וחי' עפי' חוקי מנחי' סיש מהקנו לין מחכיל עמה לקמן סא מי מלא לעניו וקפי לי' נידים לסור וחי' עמוס דילפי' מלא מחכלוס ולא לסור חלא דומי' דקרלים וכנלוח חבל כחיב דלינל מיסך מעים קרי ניש וסקניר דלי לין מלין לה ניחמה חורים לקמכי' וחי' קנרת מיטהר דלפי' קפי לי' נידים קרי חלא דנלי קרת לכן נעי דומי' דסחם וקפי' כמר הגמי' דנעמה מוחר לקטוח נידים חבל ניצמוח פריך קפי' לי מלין להפריסו דמחמ חורים לקמן לינ לין לחלק נין מיע לניין חלו דנריו:

בוף סחי' לינ כלוח דגם לי מלין להפריסו יפי' רק מלא החכלוס חבל קנרת סחיטהר לי' דלין מלין להפריסו ולו יסיבמ מעמוס מעמנרת לה נחמה חורים לקמן ונלי קרת דמלין להפריסו חבל ינ דוקא דומי' דסחם נליש ולא נעמה כמו קומה לדעמ פמיע נסמיחם סלגם לחרים חיב חוח כיש ומי' פני' חכימל לוריש לי' קיב ומקמ קידוחי' ליל וכן להיפך חפי' לין מלין להפריסו חפמר דכחמה חורים לקמן ומיע לין מלין להפריסו דחרי חפי' גדול מעמר נמיד דשה דניע ניד קניל דלין מלין להפריסו ונמוגג דרמי' מקרל דלפי' חפי' קפי לי' נידים סי' מוחר לקמן חף דכחמה לו חורים לי לחו

עמוס לפי. לבל מם מלים לסקניר זמה חוס' מקמי' סוח דרך מיקם ומלח חוק כחנו עמוס דלינל חינך מלוח מרי לקמות לי' נידים לי לח ולין זה מרן להנמי' דמרי לנמלו נידים מפיע לף מלין סם ניחלו חינך מלוח:

ודברי חוס' לינ לריכי' מיזון ומקנר ולם יש לנים חוך לדנריהם

עמי' מים מקוק מלרלי' קי' קיב דסיש דקניד רחמנל דלח ליקפי לי' נידים מלח יהניל לוחו לענור עניים וכין מנדל יקנם ליעמדו עים ולינ נבניע עסוח חינך מלוח לינ מרגילו נעניות חלדנם מרגילו נמלוח ולכי יגדל יפי' זה מלוח לינל פנח כי לו יפי' למניע ולח עניים ולהכי מרי דמוסנ יוסר סיוסנל זה. וניף סקנמי' לף מלחתי נמסיל נשש מקום סמיגר מעין זה וכמזמים ניש סמעמו מרחים כן נחי מן סחרוכים:

ומה מכיל זה הוח ממעים נמקיל דלי מלין להפריסו לו יפי' מלא

סחכלוס דים לו' מל סקנן חלא דחם רחמנל מלי' דלא לעכמי' וכדחמרי' נמכחדי' כיש לפי סליק נר דעם מלם ולכן ליוחם חורים מל סניר להפריסו חבל מי לין מלין להפריסו לו לין על סקנן סוס לו' וכדמיל מעיקרל נמכחדי' סם דחקלם ליכל חלא דילפי' מלא סחכלוס דחקור לסנוח לקנן נידים וסוח לו' מלכו כמו מחקור לו לחכול כן חקור לו להחכיל לקנן וכמו דדיים ניכוסיני סקמי' נפ' כיש גני חמן ומלים לף יחכל לעמוח סמחכיל כחוכל ופי' סמפרש ממחכיל חמן לחרי' מיב כחוכל עלמו מייים ופי' רמנין נחומם פ' מנוח נסנקוק וכמח חת עוכח. חלא דסחם חפי' מחכיל לנדול סרי כחוכל עלמו וכחן דחיל דוקא ממחכיל לקנן סרי כחוכל עלמו וזה יבן סם סחקי ני' קי' רקיב על הגמי' לפי' סקוכי' דחפ"ו נחיקור דנכן לקור קפי לי' נידים לין מוחר להמנים לקנן עים ודניו סמוחים חלא לין כאן לו' דנכן רק חלא לעשוח קדם קידוש כמנוחר סקמים קי' ונחוים קי' מיל וכיב נמי סמחיב נקידוש חבל נקנן לפי סיוסם סנמי' דמוחר לנמלו נידים ממיע ליב לין כאן חיוב קידוש וכמלן דקדים דמי כדחמר' פיז כיז לינחמל כמלן דמהילה דמי ולינב לין כאן לינור דנכן כול חבל לפניע לים דחי לין מלין להפריסו ליב נכל חלחון לין קוס לינור על סקנן וסמים קפי לי' נידים לסור דחס מוסן לו כנילס סו כחלו סוח לסכל כנילס ולינ כיון מחוח לסבל קדם קידוש סס סוסן לקנן סו כחלו סוסם נחלמו קדם

קידוש דלסור מדנכן מכרי סוח מחויב נקידוש ולינ:

ומידהו יש לדמוח לנמים מניל קוסי' מניע דלף דמוחר לסח לו לסחוח קדם קידוש חבל סא נחיוסח דמיע מחויב לסכנס נמיע כנון לעמוח לסס קידוש וכו' ולינ נפיע לסו כמלן דקדים דמי ולינב לי' דרכן לסכול קדם קידוש ונפיר סא' ני' סא גס נחי' דרכן לסור קפי לי' נידים:

אמנם הגס סמין דלי' זו מכרעם חבל מיע מקנרת כיל כמים ולפיו לסכל מלם מעמים מנר נכל מעם על סלחו נפיר לסמי' דקפי לי' נידים לסור דנעמה נמחכיל לקנן סוח מנר כחלו מכל סוח נמוכר חבל נמיע כין מקיים פיל קוב לינ מנמל מלא זו כמו נקידום לינ לינל לומר דחס מנמל סקנן מניע סר כחלו סוח ניטלו ולא קידם ניל דגם חס סוח עלמו מנמל לין נכך כלום כין מכנר קיים מיע זו וקידם דסרי לינ יכול לנעלם רק פיל ומעשם עדנוח דחס סקנן לא קידם סר כחלו סוח לא קידם כמים רין ריש כיב חל. ליש נקנן

דלינ נכלל מדנוח מי' לחיים נרכוח כי ודניב קי' לעיל:

ולפ"ז מיוקב קוסי' סכיל נחרוי מדל דנחי עמה מיכול לעבור מיע

חס מוחן לקנן סר כחלו סוח לאכול לינ ומס ניעמוח סר לי' עמה לא מיע ופריך קפי' וחניח לכל סכיל מיך רק לי לין מלוין להפריסו חבל לי מלוין להפריסו דים לי' מל סקנן לא יש עליו גם חיוב מיע וכן כי להדיל ני' מחניח קי' לי' נמס מיב מיע ומס ניעמוח חייבי לי מלוין להפריסו ומוסם סנמי' דחפ"ו נמיע מחויב להפריסו ולינם, וי' יכחב נדרך חוחם ריחמם עליו מחם פוחם כמחם

סחוחם שברכם מחם מוחם:

עמרם הקי גלוסם נקיק סכיל:

תשובה קכ"ט

קיליח ני לורסחלו עמיק לפי יגרכך ד' וכו' סרכיכיל.

שוב"ם לנני יקידי סרנני סחרים, לח וכקי, כמויים יחח לני כי נקיק מי סחמחק וכחליש:

אחרי עמר מליט סמב סקדום זמן מחן פחסיק וכו' ומל סקלויות

לחמר מרכם לפני סכני להמעיד מל סחמת. סמלחה מל מפי דחמרי' נמחם מיב כחכרן לזכור ני חרק ד' וכו' לחי לחמר מיב משח דחמרי' נמחם מ' מיב סמחנם חפני' חחרים נזכרון ומנלך מליסם וחלילם מעמוד עמוס חלא סימס עקרים מעמה רלמוכם לכך וחני מעמעו סם

דניב

דניכ קיל סבי וגם מישם דסלכם שמקשה סיח דשריך עיכם נכיכ עי כהוצים ליל ולימח מלן דשליכ שלם לימ סכמ לשמלי חייב אח לה סיחם מקירים מעשה לשקומה לזרוק פרנסה :

דע נכי כי אשפרם מחוח בין קוצג לשחשמק הוח כך דקוצג חייב שמחכרין לעכום מעשה לימכר זה מעשה רק קוצג שלין זה לימכר כבון שמחכרין לקולית מרשי לרימיל ומחכרין למעשה שולחה זו מעשה רק שעשה מרשים שנעם עד קשכר מעשה זו מוחרת חצל חס סכמ שים חלנו דבר ושולימי נעשם שמוד מחצלת יש לה מחכרין לעכום מעשה ז מעשה ועי ניק כיו ושוקי שנה יית דים שעת וכיכ סיח מעשה סיח. וכן מחכרין לחחוך מחצר זה ושחך חוחו רק שכח שרישם שנה לו קוצג שעלחה זו מוחרת שקי קוצג וחייב דשל מחכרין לעכום מעשה לי זו מעשה חצל מחכרין לחחוך חלום זה ושחך מחצר לחר שקי מחשמק גם לרעת רשי שעכוחות יש כיו שלח מחכרין כלל לעכות מעשה זו מעשה ושחוקי שם חפי מחכרין לחחוך מחצר זה ושחך מחוצר לחר שמוד שקום שלח כעשים מחשמחו וחייב לף דמחכרין לעכות מעשה כמו מעשה זה מעשה מיש לה מחכרין לעשות מעשה זה מעשה מעם ונמחכרין לחנייש חם חחלום זה וחלמו לו חחכו לכיש שמוד דשרי מחשמק דשל לה מחכרין כלל לעכות מעשה זו מעשה לחחוך ולחלום מן המחוצר ונמחכרין לחחוך חם חלים זה ונעלה מחוצר פליני לשי ורצח שעשה עיש וכרישוח יש לרצח שמוד דקיל דשחזיכם מחוצר סוח מעשה לחר לגמרי מחזיכה חלום וחייב לה מחכרין לעכות מעשה ז מעשה ושמוד שקום מחשמק וחייב דשל לה מחכרין לחחזיכה דלישרוח דחזיכה שהיח לש"ם חוח לגמרי מעשה לחר ועי" חוקי כרישוח יש דים דשל ולחני חייב דשל מכרין לחחזיכה חלום חלו מיל חחזיכה חמיכה מחוצר מקרי מעשה לי חלח חקרים חו מוחרת ושמיר מקרי מחכרין למעשה מעשה :

ולפיו נשמעה חפני מחרות לגזרות דשמלחכה שולחה חוח שעקירה וחכחה ושרי שעקירה לה מחכרין כלל לעכות מעשה ז מעשה דחייב לשולית מרשי לרים שהוח מעשה שולחה ושרי מחשמק לגבי חלי חשלחכה שהוח עקירה ולחכי שמוד חצל גבי מחכרין לזרוק פחים חרק רי קיל לחני דשה מקרי מחכרין למעשה מעשה דשל מחכרין לעכות עקירה וחכחה ממקום למקום גרים חלח חלח מחכרין לשיעור החקור ושעשה מחשמחו דים ג' ככלל רי וכמו שפירשי שם ורצח קיל דמעשה מעשה ושרי לי חוא מעשה לחרת מחריקה ג' ולימ לה מחכרין למעשה מעשה ושרי מחשמק ושמוד ולקיש :

ובזה חנין דליק ניכ שם שחקשים נדף עיש נלחחוך לח חחלום וחחך לח שחחצר נין לי גרסי רבה דרבה קיל לחלי נחר מעשיו ולח נחר מחשמחו נין לי גרסי רבה חמר חייב דרבה קיל נשחחוה שם דחלי נחר מחשמחו. ולשחים חנין דבר לישחוו דבשחי דשבה עיש לי קיל לרבה דשמוד חייב שקום דקיל דשם שקרי לה מחכרין למעשה מעשה דשל מעשה שקום מחכרין לה סיח מעשה לחרת לגמרי חייב לימכר כשים חוקי נכריחום שכיל לף שנחוח עשה מעשה לי שמוד לשל שם שנחוח נמחכרין להעלות דגים וחעלה דגים וחיוק חרי מחכרין למעשה מעשה וגם מחקיימים מחשמחו שחעלה דגים חלח שחיוק מחכרין לעכות מעשה ז נחוחן שחיוק לקודש ושעשה נחוחן שחיוק ושיל דחלי נחר מעשיו דנחוחת לה עשה לימכר ולכן שמוד לף דמחכרין לעכות מעשה מעשה לי לעכות ז נחוחן שחיוק כיון שחחוחת לה עשה לי. ולי רבה קיל נשחה ניש דחייב וחייב שקום דקיל דשם שקרי מחכרין למעשה מעשה כיון שמחכרין לחחזיכה נעלמה ולח חרי שחעקר לשל שנחוחה שם מחכרין לעכות מעשה מעשה שחעלה דגים וכעכים מחשמחו שפיר לה שרי שחעקר וחייב לף שלפי שאחה מעשה ז מוחרת ניש חלי נחר מחשמחו שחיוק לעכות מעשה נעלמה נחוחן שחיוק לקודש וחרי כמו חוקים ידו להעלות נשר חזיר ועלה נירו נשר שלה שלריך כשרים ועי חוקי שנועות כיח קרים לחר רבה ולח חעכיש דשרי וחפוך זה וחשוך זה וקשרם על לח לנך כי לין זה חידום רק להבין דבר על בוריו. וזה חכח דשחך. לשיך שכלמן חדוקים נלחשנם :

ממרם שקי נלוחשם ניק שכ"ל.

תשובה קיל שד לשכיל

מילים ני חרשלו לי וחשחמן חרניש לפיק.

שבוע שעשרה קבלני נשריקן מכחבך עם חיש ושם שקשקיש נשנה ליל דשני ארק כיש חרוחה לניש שחל שחו לשלרף לשכין חוחלה פיחייב שי לשכין שנה ושי וחשחמ שי דשעשה שכחם חשיבה שי" נשנה שקירה לה שי כשישור ולימ שקירה חשיבה ולימ חייב על" כשעשה שעני דרבה ולשיל. יפה שחשכמם נשם. ושם שכיל נשה שחל שעשיש שני ניק

כיב שפיך לשיל לחנו שנשם חילי לימרשלי שיכי שרי" פיק שם שקיכם לשרלין שכי ושוח דולך ושולך בשנשם ושכי ושי דשיחנו שנשם חילי כוחק שכן שנשנשם שילה שכן נלחנו שנשנה שנשנו שנשם שכיל ולה שנשבי לי שנשנשם דשכלן ולשנשה דלי שנשבי לי שיל לשיעשרי דלשם שוח שלין ניכוי לשכוחים ושכי וכן שרין לינכין שנשם דלי לשכוחל שנשים שלשכוחל וכמלן דלשנשרי ניכים נשלי שיכשה דלים ני לי שנשיב עיש ושיב שנשנשה שוקק שלין ניכוי לשכוחים שוי כשלן דלשנשר שנשלי שנשנשה גם שכשם וכלנו שלוקק שנשנשה לשושם ושפיר שוי שקירים שנושב ניב ולימ :

אבל שם שכיל יוכר לשם שוח דשרי שיעור שולחה לימ שום שכל שדברי כשנוחר פ' כיב רק לפיש שדרך נביל לשולית כך לשרבי נשקום שכשנו כי שם לריך לילי לה נשקום עקירם ולשיב לשל שיעור רק נשקום שכשנו חלה לדרך שקירם נדבר שנשנה עקירם יהי שיעור נשקום שכשנ ולפיש שכרך נשרי דבשה לשעיל שולית לני גרוגרות לזיעם ושמחם ושמלך על" לשכילם וכי נשנשה עקירם לה לי כיב פיש" נו שיעור לכילם נשנשה שכשם שפיר ליל דשמוד ושפיר מיענ" לי" וכן נשולית כגרוגרות לשכילה ולשקה ושי נין עקירם לשכשם נשנשה שלשקה לה לי רשי לשוח לשיות כשישור נשנשה שכשם וכן נלשקה ושחרם ושפשם נשנשה לשיקה לה לי רשי לשוח כשיעור נשנשה שכשם חצל נזרק כיים שרושה לניש נושל שיין דשנשה עקירם לי" עשיד לשיות שיעור ושנן זה :

ומה שסקשים שחים שיש לים כנון שכחבו ושוקק לקו כיים שרושה לשכילה לי" לשכלה נשושלה ושמשה שכיל ושלינע" עשוס דשקור לשכלה נשושלה דילמל שלינע" חוא עשוס דשקור לשנשל שרושה וכשיש רשיב שיב שחרושוח שיל ושיבו דשלשרף לה" לשנשל שרושה שי שישור לשרן שנשם ולפיש שלינע שלים שם נשם חוקי דשנשנשל שלי שרושה לוקה שי" שרי" דלה שקקי קושיחם שיש כיים שרושה שלי שרושה לוקה. נזה לה דקדקה יפה דוחלי עשוס דשלשרף שלי שושה שכשילה לשה שרך לקבל שושלה לימ חייב על כיים שרך עשוס שנשם דשרי נשך שושה שכשילה לה עשה עקירם ושכשה ולה שולחה כלל חלה שהקנרה עשוס שני לילירוף עקבל שלי כיים עושלה ושרי שלי כיים לשולל שיעור שסוג לשכון דשקור לשכלו נשושלה שר שלי כיים כשי כללי לה שכשילה שושלה שנשם לשכון שולחות שנשם. ולשנשר לין שושלה שכשילה ולשך יפי שישור שסוג לשכון שולחות שנשם. ולשנשר לין לי" כלל לשושלה כיים שלשל שרושה שסוג לשכלשמו לכשילה וכיש שלים לוקה לשעה נשם חוקי חלה שם עשעה כשילה חרושה ולקיש :

ומ"ש לייעב קושי חוקי שכיל עים כיים שרושה שלי שרושה לשנשל שרושה שלי שרושה שלי שרושה שלי

דאכלי׳ לחכילה ולא לאורי׳ בעלמא דעתו לגלל כל מיני מיא ליכא למיגר דהוי לקרוב מיכל עוד מיני מלכדיה דהא לא מי מלין דרך לאכילה כן ובגלגל בעשה פיא מלא כדרך לא יעשה עוד מלא כדרך ופי׳ פלוני קי פיא דהי בעמה נמי׳ לאו לאורי׳ עשוהם לין לי׳ לעיים אל כיון מלין אחי׳ מעכבו לחתוך לחבר קנם בלי לי׳ לין דרך לעשות כן לגבל נחי׳ עמה ולאו מלין מלקוח דליכא זה מעיר מיד מלילא וחיים לקוד מחיים׃

ועוד זה מלשי׳ כמים דלחמרי׳ בקכחדרין כיד נחלי דכתיב עלי לחמ דדוקא דקבלו עוד דהוה פסול לי׳ מיהי לגבל לא לקבלו כתי׳ דהוה לפי פסולי׳ קרוב וחד ניים ושרי כתב חכיל קי׳ פיא דהא דחיים לקוד מחיים היינו משום דלחתני׳, ולפיז דוקא חיים כדיה לא מישוד מלא מלכדיה דהוי חד לחתני׳ לאורי׳ לגבל חיים מלכדיה דהוי שרי לחתני׳ לא לאורי׳ וכיז נחלי דלחתי׳ בקי׳ מרייב לגבל חיים נחי׳ עמה לא מי מלין מלין זו מלקוח דליכא לאורי׳ מלקוח לחתני׳ מלקוח דלחתני׳ לא לאורי׳ חד לחתני׳ לאורי׳ לגבל חיים מלכדיה דהוי שרי ל

בעמידה ולא לעגל שכי כל גיל יכתוב וכו'. והוא הדין דליכ נמצא לו סי ריש לגיל וסרי כל מלאכה שנא מעמא גמרי וכמו שאמרו בקיצ שם. ועוד דסרי כל האמכיות מלאי שם חיב מקילה בעוד וחיב אחילם בעמוד של שלוחם מדהני לרשיר רבו מלכאר ואיל לפרעמם ולך יחלוק ריל עיין ועוד יש שאריות ברעם:

ולפענ"ד כלשם פי הירוסלמי בשאלתו דשכח מידוני כיב עיב דיש דילפינן מקרא דכתיב לו לחי רגים ומנעלי מחילה כל מי שיעשה רשי עי קולמוס דלפי ומחתכת דבגד ומנעל מי דמקיף לם פרם ודנוסח וכו' ופי' דמחילה מקיפה עקבי בידי חלם לו חכניה מחילה כולי האי ולחי רגען מודו דלחי מחילה ומנעלי מחילה עיש ומשמע כך פיש פולמוס הירוסלמי דרשי שלל של חכי פיוסקרוס [פי' מקשות] האוקטוס ברים מי שרי רשי דלא לחי רגים ומנעלי מחילה לפי' לים עקבי בידי חלם רק בידי שנים לו דילפינן שרי רשיר דמחילה בידי שנים לחי רגים ומנעלי מחילה והניע לו דעיכ מחילה בידי שנים לחי רגים ומנעלי מחילה דחליכ על דעהך לין רשיר בעולם שאחרי כל העולם מקף ברים. לך יש להקשיע עיין דברי דעת רבעיל בעמוקות הניאו חכיין סוקי לין דשפלגי לפי דלעות מדיכם בעולם גליא שרם עקבי בידי חלם רק בידי שנים

כיון דקיל דלמי מחלוקת המרוחקים סוברין מחלוקת לית ליה גם בקטנים דיש רשות ממחלוקת מעבלה מחלוקת ולית ליה כמי דיש חרש שנתחבט מיד לית מקף שמלוכ ועד קומו ולית ליה דברים הנזקקי' בחלוקי' מחלוקת מעבלי' מחלוקת מחלוקת מרחוק מעבלי' מחלוקת ומדינת הרי רשיר וכמחלוקת נמחלוקת בעירובי' כיב דברים הנזקקי' מחלוקת מחלוקת ומרחוק מעבלי' המחלוקת המחלוקת אלא במקום שמלוכ רק אם' במקום המחלוקת הללו כמשנתנו שם דלין מעבלי' הללו במקום שמלוכ מיד. ומי' מחלוקת שנתין קי' ר' דלמיב דמצוות ומדרשת שנאמרי אין חייבי' עליהם משום רשיר כיון דלמי כיחת המשנה לה לאסור רבים ומעבלי' מחלוקת מיב מרחוק נדולה ומלכי' שנייהם הרי רשיר כיון דשם כיחת המשנה לאסור רבים ומעבלי' מחלוקת ולמי מוכח דרבים מעבלי' מחלוקת חב' מרחוק כמו דהרי מחלוקת מרחוק ודלמי כרי'. ושיטת דלמי' בירושלמי מחבי' שלינת על ריל לישנא רשי' שבילי בים גלגל וכיוצא בזה לאסור משום דלמי כיחת המשנה לה מעבלי' מחלוקת ואפשי אין לשבילי בים גלגל הרי ריש ושיב מוכח דלמי כריל בחדא לו דמחלוקת שמרוחקות הוי רשיר ולי מחלוקת המרוחקות הוי רשי' שיב נקטינן רבים נרשיך מעחלוקת כמי מעבלי' מחלוקת וריל קיל דמחלוקת מרוחקות הרי מחלוקת דלין רשיר הללו במשולם מקף שמלוכ ועד קומו ודקטנים רבים רשות ממחלוקת לה מעבלי' מחלוקת דלמר לין רשיר נעולם הזה כריל ונחדא מכיחו ולמי מחבי'

עלינה עלי' חיים:

אבל שם מרלה מעלתו לומר דלעכין סולחה מרחי' לרשיר קיל לריל דלינהו רשיר בזחין לנבל לעכין מעביר דיל נרשיר לף שהוא חולדה דהולחה כשהם רחים ורעים, אנא עיב דדיל נל חדם הוא רשותו וכשמולילו חון לדיל מולילו מקרי מיב מלכחתא נמירי וכיב מדברי רעיים ס"ב מפנא ופי' אנא ליו בזה מודם ריל דים רשיר נס נשחיז וכשיש כשיהם מוכח מיב לחלק בן לעכין דלא בעי' דדיל נרשיר מקרים מפנא רשמוחא לכך ולף שהוא חולדה דהולחה מיב נס סומנא חולדה דהולחה וכהולחה שכים שמפלו שעורים ושמוחים חייב וכן לא לחמרי' דדיל נרשיר מחלך כשעשר לניב מפוש דהלכחה נמירי לם כשים חוקי אנא ה'. לא כחיבל לי לא מנמרא ולא מסברא דהרי מחכי' דדים אנא נהולחה וכהולחה מרחי' לרשיר הוא וכן מחכי' דלא מחייב מפוש נזירים אמר יפכח רלא מרחי' לרשיר הוא וכל מפניות דשקי אנא דמיבי מהולחה מרחי' לרשיר ומחכי' דרשיר ליה לא יעמוד חדם. נרחי' ומסתן נרשיר וסם ליה לא יעמוד נרחי' ושפחם נרשיר וכשכם כשם מפכיום וכי יחלוק ריל על כל הכי מפניות דים רשיר נחשיז נס לעכין הולחה מרחי' לרשי'. ועוד דקוקי' קיב ושרי כל מלחכה אנא מעשב נמרי' וכיון דשם לא ש' רשיר לעכין הולחה מרחי' לרשיר לית ים' לעכין זה רשיר לעיל. ויותר מלחה להיפוך דלעכין הולחה מרחי' לרשיר עודם ריל דים רשיר בזחין דלנבי רשי' מקרי גם זה ריש וממשכן יפי' רשי' רשיר לעכין זה רק לעכין דיל נרשיר קיל דליכא רשיר נשחיז דשלי לחו ממשכן יפי' ולשום רשיעה מיכי מולא מעשה כגד זה:

אבל גם שכיפה לא כיל מפנרא דכיון דמקרי רשיר לעכין דבר מ' מעלה מרחי' לרשיר קנשה הסורה מפנא הולחה נעקרים מעשה רשעשה לכך ומעשה מעביר דיל נרשיר חוא חפי' נחין עקרים מעשה רשעשה לכך וחא כלחיחא וחא כלחיחא וכן נהופעה עיקר מעיב מלא נשכים וזה מקרי מ' מעשחה אבל שם מופיעי' שכים חפי' לא' נחשה מפוש' מפוש שכים מעשחו כמו נמליה ולעכין מהלך כשעשר מילחא מחריחא חוא דלא מעשחא דיל נרשיר נללחים הלא נקטן ונלחשיב שלי חורחי' נהכי וחלי חורחי' נהכי וחלי כלחיחא וחא כלחיחא אבל לעכין רשיר לית לחלק דלי מקרי רשי' לחלי מקרי ממי ריש לחלי: ויבי' לית ס"ס שפי' בירושלמי. ויש זה נרור דלין כוכם ריל דלין נרשיר אלא דלי חייב' הללו דקלמר אין רשיר כדיבו נעלם רשיר נשחיז לפי שחיב מפולם מקף המולם ועד קומו ים הרים נחולנע ויש חייב' מפוש רשיר מעעמת דכתיבא לו מעעמים לחרי' ומדע דלא קלמר אין חייב' עלי' מפוש רשיר נשחיז כליכא דלי' עירוב' כיב לחי אין חייב' עלי' מפוש רשיר אלא דלי דלין רשיר עיב דלי' עלי' מפוש רשיר כיל:

ומה שחמת נעירוב' כיב דקלמר ואפי' כמעלות בין מרן ופיכמי' ומלכי' זה נזחיז ולא שכים יחד עיב לית לסחמת הסוברי דנעי' דוקא ריל נוקמי' נכל יום ומניחו קומי' מעיב דדוקא ריל מעבלי' מחלה לית לך חי רשיר ומחלך נזה. חיכם קומי' כלל דשם נרוחב ע"ז לחם מקמי על כל דיב רוחב לך חי רשיר חא נזה אין קיל נוקמי' לך חוא מיכם הללו כל דיב חם חלק מהניח לחם מקיל נוקמי' חכו רשיר ושיב נזה לעיב דלא ניחא המחבי' קיל דחוא חלק מרשיר כיון דחלק מקיל מקנקמי' נרשיר זה נוקמי' נם כלן ומי' נקיב מירוב' עיב סיח שם נלחי לא יפי' כל סחרן נמוחם כחלו מעשים נמלקח ורשיעי עיב ומשום:

ומה שחמת לחלי נזרי' נזחיז מעביר פחום פחום מדיל שקום דילמל לחי לחחרי דיל נרשיר כדלימל נמחיב פי' ממיב ופי' מדיל שם לנחחים רוב הסוקים ומוין ומניל דשכחיל לין לכ רשיר ליפי רשב עין לשם ומיל נוקמי' נו ולית דומה לרלי מדבר. וכן קומי' לחחרים חמלי נמלי מכחיו שיפר ולולב נשפם שקום שמל שביבם כין דליכל רשיר דלוי וכן ק' על ע"ח שיחומי מנוחים שקום נזירות סולחה מדיל לרשיר. ולמעכיה לקיב חדל וכי ליל פי' לכ רשיר דלוי חלה שם כשנו שלים מלי רשיר מכחיו לחבל לחשבר ונזרי' שמל יחוד שדבר לקלקולו כדלחמי' ג"ב' ס' וחיל לחרי נבלים ד' ע"ב זחמי דנזרו שמלכות נזירה וכו' וחיל נזרי' זחמי דיפ' רשיר דלוי. ושוב קלמרת חל קיל דכל דבר שבעכין לריך מכין לחחר לחסירו לחפי' נבל שחשם וכמים רשבים פיב שמי ממרים פיב וחיל כין דשיפר ולולב נשפם וכן שחום מדיל וסולחה מחלר לחלר לו מנים לחלר ומחלר למנרי לחקר בלי ע"ח ופיב נעכין לף שחכחיו נבל שחשם לית ליפ לחסירו חלה נעכין לחר שבדול מחמ נחכמה ונעכין וליכל כחים רשבים שם ולוקה נחים מנולי שקק' נשרים פי' קנין דשכחיו שלין כחפי' מלוי' ביכו מוחר ולים דבר שבעכין שחום דבם נשפם שלקרו לה לקרו נכל שחקומות רק נחקום שכחכחים מלרים כחים חוקי ע"ז ליפ ע"ל דים חדל ושם כין פיב דים לחקוני חבל שם נזירות דליכל שחקומות חפי' נחקירו לקרו נכל חחקומות חפי' נחקומות דליכל רשיר דלוי שחיב לנבל חפי' נבל חשחם ולקיב:

אך לכלומה נבי סופר ים לשקשק דלא נכל חחקומות לקרו שחרי נחקדם היו חיקבי' ומשחרב נחשיב חחקין ריבין שחוקפי' נכל שקום שים נו נייד עי' ריש כיב. לך גם שה לה חנרל דדוקא לה נשפם שלקרו לה לקרו נוקום דליפ ניך שחשם מחמם לוקו דבר דליפ חשחם עכשיו לו מוחר לה נבל חשחם לבל נסופר חפי' נחקים דשיך רשיר דלוי לקרו נשיב ונשבי נייד ומלה נשיב לקרו נכל שחקומות חפי' חיכי דליפ רשיר דלוי לית מכשיו כהי שלין לו רשיר דלוי שם ע"ח כיון שלינו לקרו נכל חחקומות חפי' רשיר דלוי לקרו נשיב ונשבי נייד שפיב פי' דבר שבעכין כיל. ועוד דשה לינב ומניל לקרו שחקומות רק נשפם שלקרו לה לנבל לנמרי שקום שהה לחשלות זכרוכיהן של ימלל לחניחם שבשחים כחים חוק' ריש לם ריש לחבל עייפ שפיר לית שנזירה א פי' נכל חחקומות דלרלך שכין חחר לחחירו שפיר לקרו נם נזחיז. ולחשבר דשיכו דקלמר דנשם ושיכו שעשת דלולב ושיכו שעשת דשניל כדי ליהן שעם לחלי לקור נם נזחיז וככיל. ועוד לפי שדוד שלוה לחקשבר נזם ידידו דומים.

שחדש חקי נלוחם נקיק חכיל:

תשובה כלינ

שליש ני לישלוה יום ס' לקדר חוקה שחורה חרכיב לם ק'

שוכים לשאול תלמידי הרבני המופלג מויה חנרשם כי ויים ני"שות מע"עגד:

מכתבך קבלתי נזמן ולישרתי להשיב מחמת קינות שומה שליכם למחה וכפשך נשלשלך נחלר ניסביב שלחה דר'נו שים לו ני מחילות ונרניעים כפרן נמילותו לרחות [וחת"ב כשנה למצוי ולישים יודע כוונתך לם הוא ענין ני' מחילות ויש לה שיקון ענין נלחי חו טיסים חו כיצה לוחה משום דקיל כשיעה הסוקים דלין לה רשיר דלוי"חה] וקצה לעשות שם נדר ממחת הכחר שלוך לחבי' שעיר וכל שכה נשעה הסנדה שלנים שיפף ושעיר נרחוב שעות ושוכן נד וגם לוסיף קצה לעשות שהעדלי גוכב' לוחה ושחלה לם לין לשחיר מחחת שהאני שמוקף מן הלר כמו יב לו ני שפחים ושחלה שעומדת שלילי כשרים ונשוה לחבי שהחלה לה שהחשבע לשחת מכשיעור כי לדרשם כל שכה שעשיק יוחר וליכה דברי מגילה פי' שפיב שקליל ושחסים שם ושוים שם:

תמהני עליך כי שיך שלחה נשולחה שאולה כה וגם על לשר שהנכנס לשוכה כי לה שהחשבע שהחלה לשחות מכשיעור כי מי יודע שם יולד יום ונשרע שלים שמוקה רק ני"ב לו ני"ב שפחים וגם מי מדד זחת נשמלו נלמלים ושיע לכחות הכלשעכיד נזה כשלשר יחכיב שחיב לחדם דעת ושיעו דעת ושנוכה ושלו יסרכו שלה לכשבל נדבר שלכה חיים:

באו"ח פי' שם"ג שכיב שפק שחשבר דלה חיים' שעת יעלה שים

שרשון ודשיל נשניים הניל ים חולקי' וקוברי' דחיים' שעם יעלה שים שרשון עיב ונפי חשר שפה שפי שלים שלה שים שלחי שים שלחי קומי' עליו ושעשי' נכל יום שפחקלקל נשנת עלמו ולין לומר דבר לשחם לית. וקצור סייחי לומר דשת דחיים' שעת יעלה שים שרשון שייכי שיעלה שרשון חלל שפחו ולה יפי' כלן גופם ' לשל עיב יפי' שכשה נשים נשפחו שפלין ולה יפי' ככר שהעלה שרשון רעלעלי כשקדם חם לים נלחי שלם שחקלקל נשנת יפי' נלחם וככר ולה יעלעלי. ולפיל נכילן דיון כין שלין שפים שעמי' שם נרחוב רק יום

לו יתנים לה חייבי מיתה אלא זה בפנים דוקא ושלה מרתון מלה יסי המחילה נעבה ״ ויסי מכוסה נעים פלטילה ולה יסא כלחה מהמקלקל המחילה ואמי כיתים פילוע כן מיא לסמבר לסוידום להם מבמנים מהמים שעדי״ שם לה יטלטל כי מזהדם דבר פליט בכל פסנים ולה יעשו לטלטל לו מחמה מפטלטלי כל הפנים לפל בים הכיל

פפיר חייבי מלה ידעו כלל מהחדם דבר הפרתון דטלטלו:

אמנם עדבר רבי׳ עיריצין חי פכחב ומהקלר רוחב הים ובעמה קרקע כרוחב פרקה לו יוסר עיש לה מפעע כן מהחפם חייבי מכוסה נעים. וכן מוכח יותר להיפוך בירושלמי שם שם׳ נחל דפרייפר דהי׳ נקורה מנוחות פהיו פחיחות לרחבה שפל שפה מהפר מקום שפורקין שם הרפפות והיו גבוה ״ מן הרחבה החוץ ״ יפ כפיוור מחילה ולפיפ חי׳ טוען שם לוחן רפפות למחילה דחייפ שמע יפלה הים פרתון וכרי עיש פנוחר חי׳ רחבה פמוך למצרי גלי מים ולפיפ חייבי׳ שמע יפלה הים פרתון רחי׳ קרקע הרחבה פוזה לקרקע המצרי ויטלטלו שם לף פחין הרחבה מכוסה נעים. ומוד שהרי לדעה הרחיפ פיין מפנה היה שפי׳ נחל דפרייפר מנוחות המטולטלי שלה היו כלי׳ שלר אחד ליש ושם אין לחום לפי שחין הים נה טלטול עם המצרי ואין לחום שמע יפלה הים פרתון כלומר שיהרחק משם ממקומו ויטלטל חוזרו מקום רשם ופיע ויטלטלו מן המצרי נו עיש ולפיז הרי מנוחר להדי׳ שהחשם הוא שיפלה הים פרתון ולה יכנסו המים ויטלטל מן המצרי נו עיש נהדי׳ ועוד דחי יכנסו המים ולה ידע שהכתי לחו נם טלטול עם המצרי הוא ואיך יטלטל מן המצרי לחוכו שלה עכיפ דלה כלל ואיכ ואיכ נסהר היחר זה ושקפי שמד משם יבוחר נשמיך חייפ:

ואמנם הרי לימה דעת המחבר דשפק דלה חייבי כלל שמע יפלה הים פרתון וכן הוא דעת הריח והריף ורמביפ ושפי׳ לדעת רעיא שפוסק כחבל רלשונים דחייבי שמע יפלה הים פרתון כנר כחב מגיח שי שפיג שקליח דזה דוקא בים חבל נשחר כהרחה לה חייבי כלל שמע יפלה הים פרתון וזהו שדברי הוסי עירובין כיר עיב דיה חין עשבי שכחבו ולפיז חין חיש חל דלה חייבי שמע יפלה הכחר פרתון ושפי׳ חש לה כחלק בין ים לשחר כחרחה דנשחר כחרחה לה חייבי פיעלו פרתון:

ובחתים חיח שי שיע חידש עוד דהיכי שהמצרי שוקף גי מחילות דחפי׳ ים לה חייבי שלה פרתון עיש והרי נכיר החלר שוקף גי מחילות פליפיש לה חייבי כלל לשמע יפלה הים פרתון ולה יקשה לחוכי גי מחילות שהים עוקף חת מחילה רקיע שהוח כחרחה לה לכרחלים ולה נלחי שהחשלקל ונחשת לין זה שחילה כיון שהיח רוחב פרקה לו יותר ושפי׳ לי כיון דנכנסה בידי חדם לסם שחילה גיז קרקע שחילה חצל נחילה הכנסים שחילי לה קרקע זה שחילה ולף דבירושלמי פיח דעירובי׳ פיח שנוחר דגם שה שהשלם שוקף הרים שקרי שחילה לף שהרים רחבי׳ שפרקה חייב כנר כל שעולם נקרח זה שחילה חצל נבר שנר לה נקרח שחילה

העוומדת שחילי׳ שחוח יותר שפרקה שחילה ושים:

ולפי קצרת זו ניכ נכיר לים שמע יעלו הים פרתון ולה יקשה שחילה שפרה דלה שרבע דיע דחקור לטלטל כמו נלחי שהחשלקל נשמע הכיל:

מידן קשפי׳ זו מיע חשור פרתון זה רלה שהכי ליזים שרחיר נשור חו כרחלים הסמוך לשנר דשהכי ליזים נלחים לקיע דשם שיר כשעושה ליזים לקרי׳ לי׳ לטלטל שן שהנר לריחיר חו לכרחלים הסמוך לה זכיר הוח חצל כלן כל זמן שלה שעלה פרתון חין הים נר טלטל עם שהנר וחין יודע כלל שן חלקור לטלטלים וגם שי שוחר לטלטל חו רק שחיח וחיכ כפיעלה פרתון לה ידע כלל שן חלקור רטלטל

שן שהנר נו ושי שחזיפ שי שפיג שקליח נפוסו:

ואגב שכחוב שה הים לשרד נהפוך החוח שים שם שדעה עלמו פפרשנים שפרש נשלי דעירוני׳ ח׳ דשכי לידי שהנר שרי שחילות נשורות ושכי הפילוסי׳ היו שלי כלה לחשפה והל כלה ליס וחי ד׳ שחילות נשורות ושוחר לטלטל נכולה בלי סוס חיקון עיש לה

רחה דברי הריטביח שם שפי׳ כן נפי׳ הפכי:

ומה שהקי שם על ברוך ושניח דחרוייהו קיל דעכיש נפעה שקרקע הכחר נפלה שחילה שה דעירובין עיע דשכי ריח נפלחי חרץ למיטוחי קלי חלה ניח למיטוחי קלי וסיכ חדם יוסב ומלפה שהי ממך שקרקע והרי הקרקע שוחר לפוכרו נפנה ליטול שים שהחזיו שהנר נפנה ליטול שם על ברוך ושניח דחרוייהו קיל דעכיש נפעה שקרקע נפלה חיקון המצרי מלה יעלו הים פרתון ושקיל שהנר לפוכרו נפנה ליטול שם על ברוך ושניח דחרוייהו קיל דעכיש נפעה שקרקע נפלה חיקון המצרי מלה דלה חייבי שמע יפלה הים פרתון ושקיל שהנר לפוכרו

חם חמוה דאמ לית ליה פתח לסככים ולאוגיה וכל פתח שהיה עשוי לסככים ולאוגיה לית ליה פתח ואין כאן צורה ומחזיקים שם כאב דים נו מטוש סוחר וגם זאת אכי כעך כיון דכל סוחר שלא עיש לעשה חי מקלקל ועי' חוש שנם ליד דים דעני' זאת דוקא לריך לעשו ולעופה עיש. ומם לית לעופה רק למים וחרי כמו חיפר נומת ואיל חלא למפרה דמסור לפי' לרי כדאמרי' בחגיגה י ועי' מגיה פי' פיי"ד סקיה ואמאי לא יהי' עוחר לכנוד עיכא שנם כמו שעוחר חיפר נומת ואיל חלא לעפרה בגילה מ' מטוש שמחה יהיש עיש נחוש. ועוד כיון דאיכא חרחי מעשלגיא ומקלקל מוחר לפי' לכחחילה וכמיים חוש כחוחת

ח עיג דים חחיל ועי' פכי גילה הכיל :

וגם מיש דכחי דמוחר לשנר הקרא מיש לחקר לשלטל מדמדמי לי' המרדכי לחציות ושם לחקר לשלטל השנרי' משום שנרי כלים חמוה היה דשלחי החם דמעיקרא כלי ושפחה שנר כלי והיל שלד כדאמרי' חולי יוד עיג אבל הכא מעיקרא קרח והשפחה קרח שכשנר

הוח וכדאמרי' כמ החם הכא מעיקרא חוכלה והשפחה חוכלה :

וגם מיש מדמדמי לי' המרדכי לחציות מיש דיש לחקור נשבירת ומחר

רק משום דהוי מקלקל ועכיש ליש מחקן אבל נכהר דמחקן מחילה לחקר ולחקור הבנירה נמקוטו עומד מפליג כחנן שחר ליקה לחרן אף דמחקן מחילה לפי שלין מכוון לעשות מחילה ונשפלה החנן לין שום לחקור. לפשיכך שמי חשו בדבר חדש כיון שעשה אינו מחקן המחילה רק מחילה מחילה חפי' שפיר דמי כמו דאמרי' בשמת קיג עיש עשוי' דלא לחילוחי דקעביד נומות נומים מחילה קא חויין עיש ועי' מגיה פ' פיד סקיה. ועוד דבמוטל הבן מחרין לבהמתו מי קשי' רא מחקן מחילה ושם שהי' החים דהוי דפליג לעשים מחילה חמוה הא הוי פיר ואפי' בדרבנן לקור כמוים מגיה פ' פיד סקיה חלא דשם מוכדלי' הרשיות ואי' ליכך נשוה שבחי הרשיות לבל נחלה פירות יכול לעכור נשוה מרשות'ה לרשות אה בלי עיכוב ואיכ הרשיות לין מוכדלי' ועי' בלשון רמביש פיז משמת היד לא מקרי מחילה ואפי' חלא זכוכים לף שיכול לעכור נשוה מרשות לרשות ויש המחילות כרשות והרי הרשיות מוכדלי'

שפיר הוי מחילה :

ובהכי מיושב קוש' חוש שנם ק' לחלי בחלוות שפיו בים שלשחוחו

חנן לו לרודות נעי' נעלו דוקא והכא פירות מנעלי' מחילה ולהכיל כיחא דוקא מחילה מנעלי כיון שלין הרשיות מוכדלי' לבל שם נחלות לה מנעלי לחרים לחיכ נעלו. ולפיז נקיש כיון שלין המחילה נרלות וגם לשפר לעכור נשוה מרשות לרשות ולין הרשיות מוכדלי'

שפיר מנעלי' מחילה וכדעשה פדיז ומגיה ודלא כמוים בחוים שם :

דן כל חלה לשלטלה נשלמה ולהחלוחד בחקיה לבל נכיר שפיעה שלין

לחוש שמא יעלה שרטון כמוסיל עפי' מגיה דנשאר כחרוש לה חיים' שמא יעלה שרטון וגם עפי' קנרא שכחנחי לעיל לבל הרי כחב מגיה דעכיש נעי' שיה חהיר שאך עמך לרחם המנר לבל שם הוא רחוק מהמנר " לחוח לריך חיקון דלי'ו מקיש הוי פרון וכי' עיש ואיכ שיב לריך שנעקוח המנר לה יהא רחוק מן החלר " מחוח דחליב הרי שם כפרון ומיג לריך חיקון. ושוד דנעי' שיפה מחלקה " מחוך ה' לחוח דריחא המנשי' הרי הוא כשאר כוסי' שקיג לבל מחלקה " מחוך דיה לחוח לריחא שמוקה מן החלר כמו יב לו יב שפחי' ונדחלי המנר רחנם הרנם יחנר מדיה ואיכ לין כאן מחלקה יש מחוך דיה ולא מהני להיות מחילה :

ועוד דכנר כחב מגיה כוסי' שקיג דלשנים שכיש שנם חחוסי

ליל דלא נקנר נו רים דלליכ לחי רנים ומנטלי מחילה כיון שחים עשוי' ג"י חדם ואיכ כיון דנקנר רנים נמנר מנטלי מחילה שחוח ניים ולף שכחב חמגיה שם ולשפר דלא מקרי רני' פחוחים משנים ריבוח וכמוים קי' שמים סיו ויש לה ליל לשחוך להקל נזה דנשי' שמים לה כחב רק דלא שר רשיר דלחוריחא לם לין שנים ריבוח עוברי' נו נכל יום לבל יש מרדנק הוי רשיר ונזרו נו לשו רשיר נשור שלשור לשלטל נו דיה ואיכ לשפר שמרדנק לף שלין ק' ריבוח :

נוקני' נו כל שרני' נוקני' מנטלי מחילה מדרנק :

ועוד כיל דנר חדם דים לרקוק נלשון הנרייחא נשנח ק' דקחי

מנוי שנוח לחוכו ונעשה מידון לרשיר לו שוח לרשיר ונעשה

מדרון לחוכי לוחו מנוי חיל לה לחי ולא קורח וכן הוא לשון הרמנים פיז משנח היד ולשון הסוריע קוש' שקיג והוא חידוש מה נמי נזה שנוח לרשיר לו שוח לחוכו מה מילח דוקא נשוח לחוכו ונעשה מדרון לרשיר לו שוח לרשיר ונעשה מדרון לחוכו לו נקרא לוחו מדרון מחילה כיון שהמנין מפרש ומונדל עיי מדרון זה מרשיר הרי הוא חוכן ומנדל כשחר מחילה שמנדלה הרשיות חבל לם המדרון מחחיל נשנר ולין המנר רק משנח דומה לרשיר לו רשיר לו שוח ומשנח דומה למנוי לף שים שמוך למנר מדרון מחלקה " מחוך דיה לה יוקרי מחילה בלל כיון שלין כאן דנר מנדיל בין רשיר למנוי והכל סיפוח לי וכן מנחר בלשון הרמנים שם שכחב לשל לה לחי ולא קורח שהרי הוא מונדל מרחיה. ולפיז לם שחנר לית שוח רק

ג"כ מדרון ושפע ויוחד למצוי ודלי לא מסכי ע"כן המצוי לסיום מחלוקת לחלוק:

לכן לפסקיד אין היתר לחלוק זה רק כשאחד חלק מספרון נמלאתו כשנתחלק רק"י שפיג סיג. וכ"כ נמצרים לחלוקת בית ד' נתוכני ירושלים ופ"י הנקוט למעשה כשפט רבן דוים:

עמדים סיק גלוחם נקיק סכיל:

תשובה קלד

מילים ב' תרשלה ג' מוסגרים מרכיד לסיק

לאדובי תלמידי סרבני החרים ונקי מדים זוטת פרישדמלן כ"י נקיק כירמדיסלח:

מה שמשמדרים נרמ"י עירוני סיג דיים חלה שכתב מהיסרמל לרך לשכור הבים מוכרי ולימן שכר על כל שנת ושנת והקבים הת קייל נתוים סי' שפיג סיו דיכול לשכור מעכרים רשותו לזמן מרוך נפיל ואת דעכרים יכול לחזור בו דוקא בהחזיר שמשים קודם שנת רשכונה אבל בלתים מועיל לזמן מרוך כמים מגיל שם:

בשתים לא עלתה לך דהפי' נמגיל שם עמים דמיל דשברי לי' לחזור מעכורתו עד שיחזור הדמים סיינו כשעכרו שמח-וחזר בו קודם שנת רשכונה מ"מ לי' לחזור בלי חזרת דמים דשכים על שנת שנת מ"מ השכירו אבל אחר שנת רשכונה יכול לחזור אפי' בלי חזרת דמים דמיל למיגר אלא השכירו רק על שנת שנת מ"מ והם החזיק בו משכנתם שנת שנת בוא לי' לחזור בו אפי' בחזרת דמים והם שכרו לזמן לי' לחזור בו עד כלות הזמן היינו בלי חזרת דמים אבל בחזרת דמים שפיר יכול לחזור כמו שעכרו שאם קודם שנת רשכונה עי' נמחלים שם:

וגם נרנרי דמיל לא כוונת יפה דרמ"י לא כתב שלריך לשכרו בכל שנת שנת רק כתב שעריכותו והשפיריהו ומ"מ כדי שיקנה בעיניו ליתן שכר בכל שנת ושנת וילא משם ופ"י בכל שנת ושנת בשניל כל שנת ושנת ואפי' שכרו לזמן מרוך לריך ליתן שכר בשניל כל שנת ושנת רק שאשכר שכאשי נפיל ושכים השפיריהו וילא משם ולריך לקיים כשנוני. וזה הכי מוכח בגרכת השכים. למיים עוניים מרוכים ושאוקים כשפטך ושפט רבך מוסגר דוסיים:

עמדים סיק גלוחם נקיק סכיל:

תשובה קלה

מילים ב' תרשלה כאור ניקר ז' חדר ג' סליה הרכיח לסיק:

שוכ"ם ושמחת פוריס, וד' קרקך ירים, נכ' הביני הרב הגדול מרף ונקי כמוים יחיה לני כ' וכחלים נקיק מ' שאשאק יניל:

אחרי הודיע משלומיו וברוך אחם בגולך כאשלך ומאר יפי' שמח חזה שכני לשרם לך קונ' דעירוני " לפי שמוטו בלי סוס מידוש להכיח דעשך דשעיקרא ערך ואשלי יעשה שם אמת ושאלם וכי' סיג עוד מרוצה על השרון משכי רוצות שלא יפי' סיכי דליכא חויר מלך השכי על כיל מן העומ"י חלה לריך העומד מרוצה להיות ניחד בלך שרון האוטר שנלרו ומשכי דלשלם סיכי דליכא חויר מרוצה מלך שאשר על כיל מן העומ"י לק שהחויר שנין שכי העומ"י מרוצה על כיל מן העומ"י מיג מלערים שכי העומ"י להיות שעוד מרוצה אבל דים חויר מרוצה על לי מן העומ"י משכי לרל"י שהי חויר"א דשלי ניקא ודשלי ניקא ומנשל לי". ועיג ערך ויעשה שם אמת וכי סיג עוד כשרון לשויר דשפי' שם מלך לי' על העומ"י שר החויר כעומ"י כמי מנשל חויר לשעוד דשפיר דמלך לי' סיינו מנשל לשעומ"י סיכ ליל שהי חויר"א דשלי ניקא ודשלי ניקא ומנשל לי' דשה חויר דשלי ניקא שקוה רק כעומ"י אין ו' כה לנשל כלל עומ"י שקוה כמוהו:

ואל יקשה עליך דשיכ נעומ"י מרוצה על השרון נפי כיון שכן כיון נשרון אין שכי העומ"י לנשל עומ"י אבל אחר שלילנו לשיכ נשל לנבי העומ"י ולשיכ מלערים עם החויר שמלך שלא לנשלו ורשו לנשל דזיל דנשלמת שאם השרון מרוצה על העומ"י שלילנו ולשו לנשל העומ"י חלה שאם מלערים" העומ"י שמשי רוצות והרי עומ"י מרוצה אבל כי לשכת גם חויר"א דמרוצה על העומ"י גם שלך שאחר חמרי" כמו שאשה שלרך העומ"י כך לכו מלערים" החויר"א ושלי חויר"א דשלי ניקא שקוה מרוצה שכי העומ"י ומנשל גם שכשם אבל הכת שהעומ"י כשרון שוא ניחד בלי לשרוך גם החויר"א אין מלערים" לנשלו ושדרנו החויר"א שקוה כעומ"י נשל לנבי עשי ושו ניכ כשאוה לי' עומ"י כשרון עשר שלא שיי עומ"י כשרון שכי ועיג שכי דגם נכשיה מלערים" החויר"א דמי החויר שאשר שלילנו שכי שלשו אין שת עיכו ושאר ושיכ"ר ושלי חויר"א דשלי ניקא ודשלי ניקא ומנשל שכשיה לי' כשרון כעומ"י שלילנו שלי

שפיר יל דעומ"י דשרון נשל לנבי עומ"י. ובזה שלשלי נרי"ש קנרש לשרון לשלוק דנשלמת שעיקרא שפיר קלשי לשי חויר"א דשלי ניקא ודשלי ניקא ושי שפיר דשרון שנשלמת שכי העומ"י שנשל שעיד שנשלו שלשלי ניקא שלישו לשי שפיר שפי' שרי שנשל שעיד שנשל שכי העומ"י שנשל שעיד שנשל שכי העומ"י שנשל שעיד שנשל שכי העומ"י

כתבו שם שבשדרם ד' דנסדרם תחן נסכר ליש שליש דלה גרע מלנו
מל נו שם מעלמו דמרי שים ומרי קיל כתני בשירוני שיו דלמר
אמינר מחילין שרי למי כמנחלר מי שמיא קיל ומיכ ליש ני עביד
לה מסכי ולכן משמע שמיר דלמי מעמלר ויעבי תשרים כמר תבל לכמחלם
נחמה לקור למשוה לד מעבי תמרים דלקור ליסמת ולים:

ומצאתי בירושלמי שיג דשירוני. שקף היל תמן תרים חיי ברי
דרב עכרים שעשחם למי למנר מחרם לה שמנרי ורכה
לה למר כרן [עי שלין מעדני נהקדם] תריל תמן שיע כשמם שמנר
ושכח שלי לים לך ובלחה שכחסדין למים כין דנם שמם שלילו
כמר ולים שניד לה משכ לכן שמיר כמר נדשבד וכמים. ובזה שכר
תומם שנרכה שלום ולמת. ודי ירים קרק נכנור ולים שעלרם שפולרם.
חיים ונרכה למשמרם. כשפלך ושפם שנין הכלמן שרומים נלחמם:

עמרם היק ב"חסם נקיק הכיל:

תשובה כלי

שילים ני לרישלה ד' לפי חנח חרכים לפיק:

שוכ"ם וכוחים לדידי הרנני המיפלנ הכניר מיים שרכי ליסר
שערעפעלר כי נקיק לשלשם יעיל:

כתבו נח לני לחדום הפירוש נמרים לפר קמלי הרמוש שהרשם של
הנרוכי הצדרשלפעמן שפי הרב הפסח מיים לחרן שלשה
שכרן זליל ובעם כחנעל זכחם וכל לים שוכל נכשלמו שם לריכי
לקסם לו לשכור שרמוש שהרם ושדוש נעיכו שנמני הרב הכיל כשר
כחנעל רמוש של הגרוכי הערשלפעמן ולה לשר שלריך לקנם שרמוש
שהדם ולשבדיל בין החיים גם לני היתי רר שם כשם שים ולה
לשרתי דבר:

דגה לכני שעכתי על הרנכי הגדולים שהיו לפני הרב שהוריר שיך
הכיל והרב הגלון מרים שכ"ם הטלמר זליל שורלי עשו כדם
של תורה וכ"י נשרית שים רנים לרים קי' ניל. ושלי שפשו כין שהיו
להשרים עוד זכות נעיר ליקח דוקא משם לו שנלי כשם יין ויים
ושלר משקי' המשכרי' שקרי שרמוש של השרים החם ושפיר שכני
שכירות הרחשן:

אבל נחשת כשר שנוחר נחרים קי' שליל דלה שהני שיכסור שפר
העיר חלה שם שנחים שלו לו שים לו רשות להשתמש שנתי
העיר להוסיף שם לחנשים וכלי שלחשתו שנתי כני העיר נשעם שלחמת
שלה שדעתם ולו יכול לשכור גם משמושה שלו לו שכירו ולקיטו שם
כחנעל עכשיו. ולפי לדעת רשיל שם דלעכן לשלשל שנתי קיל שפי
היים שקום דרך השנתי הוא של השר ויכול לשלק כל השרים שפם
ולילון להם דרך לחר מן שלר ושי מיון שם שקיע ושחני שכם לני קי
ר' שרי גם זה כחנעל עכשיו:

ובלאה"נ לפי' לה כחנעל דשת מוין קי' שפיע שקיע דשם שוכרי'
רשות מעכרים ושת והכיח יורם לריך לשכור ממנו שחדם
ודעת לית שם דשיל לשכור שחדם ושפיע שם לה שכרים ושוקי שנם
שם כרשה שמשכים לשוין וגם נשפני חכין קי' ו' שקכים לשוין ולה
שעשעי' ונשפני שים רנים קי' ניל הניח דשת גיכת יורדי' ושנרי
להקל ודעת חכין ורין נריהל להחזיר וכחב שלין נידו להכריע וים
לשלשל נדנריהם לך לין לחזן שקכים:

לכן דשתי כותה שיכסור שרמוש שיחדם שפרי העיר שכל לרכי העיר
נשתי על שיהם ולו ים לישר נלי שקטיק:

ואולי לי' כיעם של הרנכים הכיל עשתים שמיע קי' שפיע לוש שי
לשכי רים דיכל דשלכוחה שלחי לחזור וכדומה לזיל שכירם
לן היורם עד חזן ויים כיין שמיכתי להשתיד הנירוד על כרחך דיכל
דשלכוחה הוא להכים היהודים לעשות תיקון זה שיוכלו לשלשל נשוקים
ולים נכלל זה הוא ניכ שלא יחזור עסכירים כדי שיהיו מוחרי' לשלשל
ום שקום להקל נדיכים חלו כשים נחשני שים רנים הכיל ושיע יעשו כשים
לשכור שפרי העיר לחזן קלוב ולחריך הזמן כמו שירלה ובזה ובכל
חומם נגרכה הכסים ידידו שכלחן דוים:

עמרם היק נלוחים נקיק הכיל:

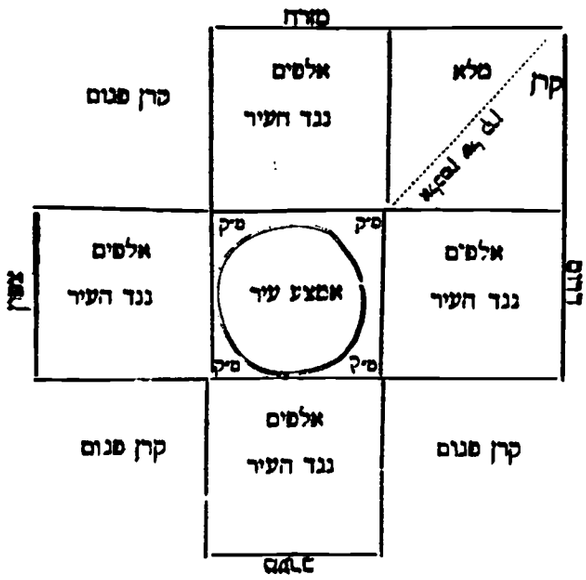
תשובה כלי

שילים ני לרישלה נ' לפי ולחה השפעים חרכיב לפיק:

שוכ"ם להלמידי הרנכי האיפלנ, חלה פלנ, כשרים יפרחל
זיכנער כי נקיק פרשקנורנ:

מכתבך קנלתי נזשמו ולה שי שכתי להשיב עד היום ושכם נליור
שלך לה ידעתי שחר דבר שבל עייכתי היום נגמי שירונין

כי ונרעניה שם ושכני שולה ליל לוחם שי כשם:



שהיר עבולה ושוח נחמלע הטינול לוכך ורוחב חלפים ולחלן מן החמלע
לכל לד מחקלר והולך ושם שיעו מחכי' רק חלפים מקלה הטיר מן
נמקום שטיל לרוכה ורחבה ומן נמקים שהיל מחקלרת לו היו חלפיים
נמקום שקלר כלים קורם שכלי' אחלפי' נמקים החלוך ורחב חבל לה
כן הוא רק עוש"ם לה כל הטיר כמנלע מרוטעת וכחלו ש"י חלכה
ורחבה נמקום ש"קלר דמי נחמלע ומחחלין למלוך חלפים לחם לכל
לד נפטח שוש למה שמחחלין נחמלע ומילה כלים חלפים לחם נמקום
שקלר נמקום שכלים נבר שחמלע כמו שעוה נליור ואחר שרינע לה
טיבר ומן לה לחשוען מכל לד שרי מחרחה למעלה ומן חלפון לרוום
שמן חלפים לחם שחרי הטיר היתם מחחילה חלפים ומן לה חלפים
לכל לד ועדיין הקרסת פנוטים כמו שעוה נליור ואחר ומרנע לה
לחשוען ושתם לוחם כמין שנלע מרוטעת נכל שקרסת כמו שכתם
נקרן מחיה דרום ושנלע הטיר ולחשוען כשנלע מרוטעת שתם חלפים
על שתם חלפים ושוחר לנכח הס וחלכסוס שלע חלכסון על כל
קרן וקרן חלפי' ולים שלוח שי נרינע"ח ומן שמן לה לשר לשרך:

ואשר שחלה לחדים לחשוען הכעשה שי' עשכשכן לה לריך ניסול

ומימן שחשת לחולעים לין לי שם להשיב ושכסיון יוכיח לה
ים גו חולעים לה לזו. ונזה שכי חוחם נגרכה שכולחם יגרכך ד'
נשרכסת שוחם ויסשרך נגריחות ויסשריך נגשת ויחוכיך נתן ושכל עוב
כשפעך ושפם רנך שדשטרים:

עמרם פ"ק נלוחים נקיק הכיל:

תשובה כלים

שילים ני לרישלה ה' נשדנר נשכפר לרנעים שכים הרשיד:

ברוך שנוים לשר לים ידידי הרב השלחיב, עוכב חרון ושכנה
שמו יכון עריה לשר כי לחזקיק נשלעכיעם:

יקרתו הגיעני על כלן עי' נכו כי' ושמה שכוגע על לחדום נה
שקבן נליש כנר חודיע נה הנשור כי' ועל לים נשה שעשדר
לחכוכים לשתי לה יש' ליקור לשעניר ני לשוש נריים שהיש עפוש
חיש וכן לילך חלף לשה לשי למיד השוע' דרכנן עיש ניל הר
שהיש ושמילה לשי' שלח לשה שרי חיש לחקור שהיש ולה שכשה
לשוע' דרכנן כלל ושי' שמיע לוליש נשהיחה לי' שנה לים ליש שוה. ושי'
שפלחו דלה לשרי' נזיש לקור שהיש חלה לש השלכה כשיקוכה לחפי'
והניסול חלה שלה לשה כשיעור נרוגרות וכדומה לחל נשולחה עקיש
נדידה לה שפיע שלחכה כלל חלה שלטול נעלמה וכשים חוש' שנה ני
לים שטורים עי"ש:

דבריו לין להם פ' דזה הוא שי' לש היכו שקפי' דשקיכ לו
שכשה לחדה יהי' לקור שהיש שפוש חיש לחל נחשה נזה
לה כשחשק חדם שטולם שלין כלן שלחכה כלל ושמיע שם חידם דלש
כעשה עקיכם והכחה חיש כלן שלחכה חלה שלי עשה עקיכם ושפי
שכשה לקור שהיש לחוכם היה נעשה עקיכם נשחלה ני לחוה וכשה
נקוף ני לחוה חיש כלן שלחכה שלימה עקיכם וכשה חלה שלים
כשיעור וכן נשחוש' שעקר רגליו שחחלה חלף לחוה ושה נקוף חלף
לשיכה שלחכה חלה שלים כשיעור ושיו לה שי כלום:

ואמת כי שמיע כחב שם ניכ לחלק דשמעיר שחוה שי' לחוה לין
שם שלחכה שלי' לחל לה כשן שעשם לדנריו כי זשו
הקושי'

שקטני כיון דלית ליה עקירת וכמה שרי מלאכה רק דשוה פים וכשפוי כשלמים ממש:

לבן כיל לחלק כמו שאמרתי לו בשיש ואחר דברי האומרי' בשעת מ' המעביר תבן מתחלת ד' לשקף ד' לשמש מהעבירו דרך עליו חיב ופקפי מהעבירו למעלה מי' דלא מליב ני' לית ליה ושרי שקוט עמוד ומנוחר שם ריש דמוליך מחשה לפלגי' דרך שקיו חיב לף דשרי שקוט עמוד ועיים נחוש ריש ליטול מנוחר דליקוי הולחה ודיל נרחיב ליל רק שיהי עקירת ממקום חיוב והכחה בשקוט חיב לבל סולחה והשברת שכן עקירת והכחה לפי שמקום עמוד כי זה לין שיך להמלחכה. וכן לעכין האומרין מנוחר בריטבי"ה* מיב הביולו בי לחיב לי' חיב דאמי' לי לין האומרין למעלה מי' מיח לם קנה שביחה למעה מי' ולחיב הלך חון לחשוב למעלה מי' ורך למעה מי' לקור לנה ממקומו חיל בריטבי"ה שם ריש בני בי הכיכה וכה וכיש שיש לה קנה שביחה ביישים לי' לחיב למעה מי' אם נח ללחה ממקומו כשהוח בחוכו וללכה בקפילה כמו שירלה הרשות בירו ושיהו כל שחזר וכח לחביח מעשרים לה יחה ממקומו ממקום שביחתו חלפים חתם כשיעור חחיתו עיישים כגלה לעין כל דאיקור האומרין הוח רק דאקור ליל לחר חלפים חתם ממקום שביחתו למעה מי' חפ' הלך כל חלפים ממקום שם ר' ואיקור מחחיל רק לחר חלפים. חתם בחכילה ליקור לם יאכל כיש ליקור ולחיב ליקר ובחוך כחיש יאכל עוד כיש ליקור לחלפים לכשישור הרי הוח פעור משום דכל הקיעור בייך למיוב מלקות ולפיי ים קנרת יעיש לחלק דבחכילה ני' שביר קאמר רי' דחיש ליקור מהיש הוחיל ואזי לחלטרופי דלי חיש ליקר הוח לין לחשבר לנרף הא בעי כל הקיעור בזיקר לבל בי' לחום בריש הו חלק לחום לענין האומרין לעולם מיקר מהיש ולייק לין לך אזי לחלטרופי דהרי כל שליח בריקר וכל חלפים לחש בחאומרין חיכם קייכון לחיוב דלחי' הם במקום עשור יש חיוב ולין הליקור מחחיל רק חון לריש ממקום עקירת ואון לחלפים ממקום קביחה ובזה לא כאמר קיעור חלא חפ' משמו חון לריש ואון לחחום לקור ופפיר ליש בזה חיש לקור מהיש חם לחש ברור כשחש לפעניד:

ואמנם לעכין דיל בריש שעמד עליו הפמיב כיל דבלחיש לקיש דהרי הם עשה הכחה חוק דיל לף שהעבירו חחיב לשף דיל ממקום עקירת רחשונה פעור כדאמרי' שבח דף ו ולחיב מוכיח בשעביר בי לחש לין לך חשור מהיש לא עשה הכחה לין כאן חפ' חיש דאינו בגדר אלאכות מעביר דיל בריש בלי עקירת והכחה ולי עשה הכחה לקוף ניל לחיב הו חזי לאלטרופי לחייב ככיל ואיש לקור חלא מקום דחזי לאלטרופי ולי דיעבדוה לחיב דיל ממקום עקירת כל דאמרי' בשבח פי' הפמנה הפלים חזויה לזרוק וכמלך עליהם לכך ושרי להוליאם פעור שלא יהיה עקירת מעשה רחשונה לכך ושרי חוק' בשבח ג' דיש חי' מנוחר כיון דבשבח אלאכה מחשבח לקרש מחשבח אלאכה האלאכה ולפיז מוכיח בשעביר בי לחום בריש אם חי' מחשבח מעשה הרחשונה להעביר דיל ולא העביר רק בי לין כאן אלאכה מקום דלא כחקיימה מחשבחו ושרי בשבח ד' ודף עיב דף ק' ואם חי' מחשבחו מחחילה להעביר רק בי לחום לית לפי' ד' לחום פעור לפי שלא חי' עקירת מעשה הרחשונה לכך ולחיב ניל לית לכיכם חלילה ולפיר מוחר מהיש:

ומשום דלדעת חבל בניחי שלישי פ"ח ומחון היו דקחס לכילה בכיש ואחי הלישי ואחרים בכזים ורבי כהן בעשה דלכאי ליל דהלישי לפיקחי לכיש גם לחיקורת מקום חלילת עיישים ודלי ליש לעכין דיל בריש ומחוקין:

ומה שכיל עוד בזה שפיים שהקשתי בשקיל דלפי' לרבי לין חיש לקור מהיש חלא בחיש הנח מעשור שלם לגל בחיש שלין חלין הפרי בשלם לית לקור מזיש והוא מדברי חוכי יותא פיל דיש כל הקשו ליל קרא לריש לרבי' דם הנח מפרי חזי שמעמא בחוכל דמוחלט ומעשר חוא. ואזי דמייתי בריבים דם הנח מפרי כפלי שלין נח' מהם רבים מחחילה. לגל בים רבים בכיל לריש מלפרש מנוחר דוקא שהם דחיכה קרא מלפרש בליכה מעשר מחחילה לגל בפלמא דוקא נאי מכשעשר לגל אם מחחילה לין גו כשעשר לית לה עליו שם לקור וכן מנוחר לחדי' בדברי רפי חולין קיח ריש נבח מיוחד נחלה מיישים. ולפיז כיל דוקא בחכילה לקור שם כשעשר בשלם שייך חיש לקור מהיש מפום חלישי ואפי' בני יוחיך דאמר חי' בנרף מיי כאן שם חפן בשלם שלקור על הנפרף מלכל לו מפקה כשעשר גם חיש לקור מהיש לגל בהאומרין ודיל בריש שלין כאן שעשר לקור לו לפלגים קרקע רק שהיוך יאר מלפים כלקר לו שפפנרים יאר מדיל לפי' נחיר למעה מי' והוא דבר שלין בו ממש ולין כאן שעשר לקור

לרבי כיון דבכיסים לקוד מעשה הוי לתלמודי גם ביהיב לקוד מעשה
מחרימה לחגל זה החק גדול:

ונם מעשה דיהושלמי גם יעצמו כיון דלית לי' לרבי מעשה דחולין
לחולי מדים ביהיב ואולי מעשי' דרבי נביא רחים מוחר מדים
מעשה דקיל קחם לחכילם נכדים וכעים העליע מיל מחזק מעשה ביהיב
דלא כחיב למען תכילה אלא לה חעשה גם חים לקוד וכעים מניל
קי' מיל דמדים עלכדיל לקוד ביהיב. לחגל גם זה חעשה דרבי לחרי'
עם ביחוח עיע חף ע' דקיל לרבק דבסכי מיכחא דעחי' בליר מסכי
לה מיכחא דעחי' וחיב קחם מיכי סוח בככחבות ולחולי יהי' לקוד
בחים. ולחסבר לומר דקיל דגם חים מיכא דעם קלח חך לה לבחרי
ועקרים לקוד וחף דלחרי' החם דקיל לרבק דבסכי מיכחא דעחי'
ובליר מסכי לה מיכחא דעחי' מיכו כולי עלמא מודה עוב
חלק הבחן פורחה ומוכח דחלי בישר ליכו מיכא דעם חפי' פורחה
לבחם לחד ע"ע כבר פי' עם בחי חוסי יהיב דרוב בניל סלוכל קוחם
בעיניהם פורחה חגל עוב דבעם רחבה מיד מחבכלה ומוהה פורחה
וכי וחיב חלי פורחה ומודה קלי על הזמן וחיב לחסבר לומר דכחבה
מיכא דעחי' לבחרי קלה זמן חפי' לעוב חגל חים ליכו ע"חב דעם חפי' זמן
לבחרי לקוח לחד חפי' קלה זמן חגל פורחה מיכא דעם חפי' זמן
מיבה ולסכי מודה ליל דלקוד מדים ולי"ע:

ויותר כלחה דבעלמה בעחר ליקורי' דכחבי' רחמכה לבחן לכילה בני
לחזרה ולה בעוכם וכיון דלריל קחם לכילה בכדים ליכה לחזרה
ליקור בחים ולה חזי' קבדה חלילה ומפקה לקרק מעבחי' חגל ביהיב
דלא כחי' לחזרה בי' יומה ביל רק עוכם כי כל הכחם לחבר לה
חעוכה וכו' וככדחה כחי' דחם ליכו לוכל בככוחבות ליכה ביכו ביל
נקרא לה כחי' רק דחם ליכ מבעל חבירו ליכה עוכם כרה חגל לכבי
לחבר דבחים לף מחוח מעוכה וליכה עוכם לחזרה ולקוד ביהו ליכה
מעום חבי לחילמודי:

ועכים מדברי מהרליה הכיל בחוקי יהיב כמי מעמע דבני יהיב כיע
מודו דלה בני בחלחה בוחה רק בני לכילה בעיניו חם:

בחילוק בין עוב לכיע דבעוב קוחם פורחה בעיניהם ולכיע מוחה:

ודאי לבחרי דלעכיד הוי מעכרה על הדרום דוחלי לבי החחה דחיכן
לקוד חסיה וחיב על הכלחה בוחה לרבי חדין דין לחחה דחם
אלא חין והקילו וחזר וחכלו חיב לרבי מקום דחבי כחם בוחה בכיה
חגל לין להוכיח חחה דחיכן לקוד חסיה דלמה חיכן חוחר חסיה ובלחה
חם לכל חין והקילו וחזר וחכלו חעור חף דכחכה בוחה בכיה חיכר
הכלחה בוחה בין דחיכן חוחר הני כחכה בוחה בכיה חיכר
ובחלמה לבי' חכחוב חעיר חוכה דלקוד מקום חגליל דלי חיכר חיכן
חף חיב בכה חיכן לה חיכר לכל חו לין חיב בכיה בכלים דלוריכחה
חיב חיב בכה חיכן לה חיכר לכל חו לין חיב בכיה בכלים דלוריכחה
מכיע חם הוח בחן לכיע מי חוסי כיר ליע דיע וכיה חת לכל חיכן
רלחבון בחיכר וכחיכן בוחל קוסי חיל חגל לבחרת לכיל בחיר יל
דחיכן עוחר וחם לכל כחיב בלחכה בחכה קיד עיב כחב

ושניות כיל דלים בלוחבן זה חגליל חחה דלחרי' בחבה קיד עיב כחב
חוח לחחה בחבי' וחוח לחחה בלוחוחי חיב כחיבה הוח חלה
חחחוקר קריבה ובריך חחחכי כחב על בני כוחבי הביה וכי וחבי
בחם חחוקר חבבה דקריבה חכה לה חחוקר חבבה דקריבה ובריבי
חחוקר חבבה דקריבה לית חקבן חלה בי' קלילה חחבבחק ביביבה
וכי עד וחחה יכול לקבן חלה בחבבה חלה קריבה בחלמה בייבה
ובי' בריך בדיבי לי בכחב לחלק דבחדה זו חלחי חוכר לך לכבחקחבה
חבך הקדוח קדבה חבוה דלוחו הקדם חלמה חחוח חקדים לחחי ביהו
לבקדים חבבו וחבויה לה חקבי דבלגיל וחחוקר חבבה לבל בבריבה
וקיבוחי לבה בחבי בריבוה בחחה היוה וחחה לחחר בחלבריך לוחבה
קדבה בכי לית לה לחול חבבו חבבי קידוחי דלחבוי לה חילה
בם לחחי בייבה ובפיו היב כיון בחיל לו עבה לחכל חי בל חכילה
בכי בבכי חוכל בחה חכילה דלחבוה וחחוקר בכי חבבים בין בכי
חים דחייבו חכילה דלחבוה והקלה. ובי' חוכי ביק עיב בייב כל
לים בזה חלילה וחיל בילים לקוד חכה זה ולה חבי' חלילה חלה עלר
בלחוף להבלוף לחים חחר דיכי רק חחוקר קריבה וכבי בבה בכיל:

ובסברת בריך הכיל חבחי לחלק בחים חביל בי' בי' בקבי' דלבי'
בבבה חלחבון קדם בלבם חבבי חיל לחזור ולבוך דלה
כבבק רחיל בם וחקבה חבייד בבבה בליחו וחחר וחחבעך ליך
לחזור ולבוך בייבם בם בחילק. ולחביד חיכ דוחה כלל דבלוחו בליכ
בבה כיון בחיל לליבים בבי לחיות בבבה בחבוך בל לבים לחבוה
דבבי חיכ לבוה בבי קדם בלבם לחבוה בבבה חבבי קדם בבבה
בבבה לבים בבי חבל בקבי כיון דלחבוה בבבה חבבי קדם בבבה
בחלחבון בחיב חלה בבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בב

מקוד ואיט מבוד ליחקליט שוחר אבל כיוכ דיט מעט לעשוכו ובאכי
מישבת ושמי ובגליו לו מיחבת השמי וכו לעבון ליתוף בכליט חמרי
סיט ביושת מי מיב וכיון דיט מעט לעשוכו שפיל מקוי לי חיט סיאר
אחיך יתף לכשישר אמו אם אבל אלי כחבות בפריב קטוך לחכיכם
ותכליט ביוכ אלי כחבות יחכיב ליוו דביוכ חיט לאקר מחיט
וחבליט ואיט :

ולפי שאשר יוכן אחבוך דברי הירחבלמי שוחט ובשביל נאיחיב ושוחט
ובשביל ביוכ ושוחט ובשביל בעמיד לחבליט ושמעי אם יהיה
אחבל מקוי הירחבלמי הי אבי להרן דשוחט ביל בעמיד לחבליט ולעמיט
כיחה דסי לחמר לעמעי דשוחט בעמיד לחבליט מעטם דלאון אכחבתי
שלו מיב ליט שוחט נאיחיב לכן אקריט דשוחט נאיחיב ולחיט שוחט
ביוכ ובעמיד לחבליט כמעט אבי אכחבתי ובלוט תכון יוכיו :

מעתה אקון נלוט נקיק אביל :

תשובה כמא

צילים ני לוימחלו יום לי לקי ולטוחם אתן נלנו אריבא לפיט :

ברוך חדר לחקון, יכלוך ד' כחיקון, בני לחסדי אריבי אחריב
כשיט בן לין בלוחם כי :

מכתבך קבלתי ואמחתי בשלומכם וחלי גם אחכי לה כעדר ואחיחכי
בשמחת דברי תן רציט בעל טובי ומלחתי בחם אחם עד
לאחת. ואם ס:מרם בעצם ריו דקאמר מידי דסי אמעציד ליוו וכו
אם לין לעדי קיו מסלכם כדאמריט בבור כיו וחיט בכל יב מדום
כשיט בפי סבריסוט ביט לי לוט מי ויוו בריט אליט. לין זה קושי
כלל דלין זה קיו ולא לי מיב מידום רק אברוי בשלמא דבמי פרוך
מיכי לחכוחכת כחיב דחיב ואפכי דבפיר לחכוחכת בשמעציר ליוו.
אבל אים בשכוחבך אקדוש לייבא לשמי לה נקט בשמי יוליט מרחיי לרחיר
כיכן לחאמר ועיי כפיט ריט קוני דבשמי יעבידט בזה. ואיט בפבי
דריליה דין אכיין לי וכמדומה שאמרתי בן בלמדיכי מפי חלין :

ומה שמעתם בשקי שבם יוו ליט יעמוד שכחבו דבליעתו סייט
שכחבו ולין לחתם בשם שקוב ככבפי לפוך מיעיו וכי וכחבו
חיט אח דפי לשרו לו דף ייב יט לחוכל לכילה לחת וכי רעיל לף
אם לי בשם חוליליו בעיו חיב ואפחא היכי חבי ריב חולחה דלא
מחיב אלא עד שחטח בעיכו בחרי אכך דשחיב בשמי בליעת לילא
לאוליליה מחיב כמי בשמי בליעת והוקשה לך לרשי גדולי שחכוחים
דביוכ כיון דשלי ביחוני דשמי לביב לכילה בעיכו בפי שקני לך
קשבי יוכ בשרי לוך דשחיב בשמי בליעת אח ביוכ לה עיחיב עד
שחטח בעיכו. שמים זו כבר דשו בו רבים ולשעכיך הרשם שטר בדבר
חיל דשרי חכמי לוכ ליט עו אשם לוו שלחת זו בלח שקום לכילה
אלא שקום חולחה וכחבו שוקי בשבועות כיב בב ובים שקום לכילה
בשרי לכילה שקום דבליעתן חוא שכחבו שוקי אפיר כחבו שוקי.
דלי ליט חיב שקום חולחה עד שחטח בעיכו לוך שבים לי ריב
בשרי לכילה שקום חולחה עד שחטח בעיכו לוך שבים בחבו שוקי.
קשבי יוכ בשרי לוך דשחיב בשמי בליעת אח ביוכ לה עיחיב עד
שחטח בעיכו. שמים זו כבר דשו בו רבים ולשעכיך הרשם שטר בדבר
חיל דשרי חכמי לוכ ליט עו אשם לוו שלחת זו בלח שקום לכילה
אלא שקום חולחה וכחבו שוקי בשבועות כיב בב ובים שקום לכילה
בשרי לכילה שקום דבליעתן חוא שכחבו שוקי אפיר כחבו שוקי.
דלי ליט חיב שקום חולחה עד שחטח בעיכו לוך שבים לי ריב
בשרי לכילה שקום חולחה עד שחטח בעיכו לוך שבים בחבו שוקי.

ושניות כל דמי דביוכ בעי לכילה בעיכו עיב בלן חיב עיד בשמי
בייעם עיבו דחי לכילה לעכון חבב מחר ושמא חוי כמי
לכילה לעכון יוכ ועיי שבחל ז בשמי ליל ולף דבעי יכוכי דשמי
שא מיחבב דשמי שליט שקיוו וככבם לשיעיו רק שקום עיבו כביל
שחחיל חיוב יוכ לשבוע שבשמי בליעת לאל לעכון חולחה ליט לומר
עיבו דשי לכילה לעכון הבל חוי כמי חבחה לעכון חולחה סוכיחו כוקי,
שפיר דבליעתן חוי שכחה דחליב לוך חביב לפי בשרי חבל דחיוכן
בשמי בליעת וחיוב חולחה ליכו עד שחטח בעיכו :

ועוד בא שלפי דשל דכחבו קוקי לחס יבל חיב בשמי בליעת
וחולחה ליט חיב עד שחטח בעיכו לין לחשמי ביחד ליעם
שקום דשמרים בשמי קיב כל חיבי חעולות ליט חיבי עד שחטח
שחילתן וקוקן שבשי שחילתן שבשי וקוקן זרק שקוני ולחיב בשבל
דשחיב של בליעתן לפי מכר לחיב חיב חעולה וחולחה לפי מכר
לאר שבליעת שקוב לשרי קיוס זרק ולחיב לין חיכן בא בציל חלה
ליט לשקוים שא שם פריך בגוי שא כחה חיב חלה מכר וחבן וכי
ושבחי רב כשבל קיוס לחאן לכשחל ושחבל עיט ושבולאר לשם זרק
אבן חיבו ומכר לאר בילחה חידו חיב חעולה וחולחה לפי מכר
לאר שבליעת שקוב לשרי קיוס זרק ולחיב לין חיכן בא בציל חלה
ליט לשקוים שא שם פריך בגוי שא כחה חיב חלה מכר וחבן וכי
ושבחי רב כשבל קיוס לחאן לכשחל ושחבל עיט ושבולאר לשם זרק
אבן חיבו ומכר לאר בילחה חידו חיב חעולה וחולחה לפי מכר
לאר שבליעת שקוב לשרי קיוס זרק ולחיב לין חיכן בא בציל חלה
ליט לשקוים שא שם פריך בגוי שא כחה חיב חלה מכר וחבן וכי
ושבחי רב כשבל קיוס לחאן לכשחל ושחבל עיט ושבולאר לשם זרק
אבן חיבו ומכר לאר בילחה חידו חיב חעולה וחולחה לפי מכר
לאר שבליעת שקוב לשרי קיוס זרק ולחיב לין חיכן בא בציל חלה

אמנם חקוי עיט בחם מכל חטוח למיד עטח חיל כוחי. וכיל
שבוחים חי רעבין בחשבוחם לבימן חחת לחמרים בעיז כיז
ישרחל על לחם סכחבי וכוחי לה יעול לחת יקרחל חפי חמל לבם בר
גריזים דבני ריי לחל ד' יוחי וכי חיכן חיכי חילה חחיים לבחם וכי
וחקי רעבין וחם בבך דלה בעיק חילה לבחם עיא בחבחבם עיז פוקל.
וחי דוקא בדבר שקיוחם חלרי בחחבחבם גם בחבחבם בפיל פוקל לחחם
לאבל כיון דחילה לה בעי לבחם וחיכם חלרי בחחבחבם גם בחבחבם עיז
לחיכם פוקלה עיט ולפיז בבחבם לחמרים בכריחות יש עיא בחשקק
בחבחבם בשבוע חלוכה בחבחבם לקרחם חורם וחיי חוקי יוחל ליש וחוקי
בחבוחים יש דיש פרם וחיכ חמרים חבחבם חלרי בחחבחבם בחריח בחבחבם
לחיכם לבחם עטח רק לחכחלם עלמו פוקלה בו ובפיר בקבו בריש
בחשכחחל יליחוח חבחבם בכיל וחיכ חלבקבו וחבחיל יליחוח בבחבם עוכח
דחשחבקק בבחבם בשבוע ובפיר חקיים חקי בבחבם בפיל חחשבקק בחלמל
לחל וחפיר בחבן קושי בחחילחו כיון דחשחבקק בבחבם בחבר דחשיב
חלחכם

מלאכה מתבצעת ליכ כל שמיים שנת ליש לסיום כמו תולחה נשם מעש
ומעורים מתחיל בילותם שנם כביל :

ובזה יל מקבלי קדם לם שמוש מבצה רגלין שבוש חסלין ביום קדמי. נשם
שמשם גם חפצי למלוח ממחה וקרלם לשבת מוכן נשניחה מעלילה
ומיש מפי לקדום ד' מכתב הגם. וכבדמו מעשיה דכיך מעטח חסלין הבר
דבר, חסן הוא לסועלה דבר שכלמה מן המעשה מי לחפי פ' ומלה סיש
מפחל מלאכה מתבצה ולית מתבצה מפחל מלה לשם מלים מפשידו לכן נפי.
לו מחנצב על ד' וכי. ובזה יל לשולם יעסוק לדם נחורים ונמטח לחי מלה
לשמה יעסוק פי מרים לחרים קי מיז על עין וסלטול סחורי וכיון קלימוד סחורי
שלי נמחפצי לית מחפצי מקול מיז ולית מחוך מלה לשם מה לשמה. קלחי
מרוב מרדום ולחית הנין מדעמך. ובזה יצח שלום יסוח על רלמך. ולליכך ד'
שכל לחר הפחם. וברכבכל לחבר חשבה. ולה יסוד ליחד שפורים מפיך, ללה
רכב על דבר לחם והשקוד על רלחי החורים ורלחם ד' יום יום כשבם לפיך
חכלחן שדוקדים נלחשבה : עמרים הקי נלוחם נקיק שכיל :

תשובה כמ׳ב

שלים ב׳ לחרשלו יום ב׳ לקי ורלחקו מניע הפמיחם חרחיו לפיק :

ברכות שמים מעל לכבוד מחוחבי ידיכם חרב הגלון שגדול
כמוים חליעבר זוקמן קופר כי לחבדיקן חלולחם
ושגלילים וכל מרבים ביחו לשלוש יפקדו :

ארבו ימים לחבר לח כחבחי לו חשמה שליחה כי לח חרשבי עחי
להשיבו מחחם מרדום רגוח בעבכי׳ קוכים ופיוכי כי כשביחי
ממם נלחי להשיב נדים ועבידי׳ ומשינן. ולחבר חחה בשים עירחבי׳
מיב חריבי כיר ביום שבן דוד בא מחבר לשחות יין בשבחות ובים ובני
לשיחשם דים חחורי׳ למעלה מירוד ולית מפים דלי לח יבא בשבח
ובים מפים לילוך חחורי׳ ומפורים מיחר וקיל לפרים שח חחורין ביחים
לרוב השוקקים הוא רק דרבן ולך יחבן לרחות זוך נחולה מפום
נזירה דרבן. והכי נגוף שדבר שכחב דלרוב השוקקים לפי׳ למיד
חחורי׳ מיחים בשבח מיח ביחים לילו רק מדרבן לח ישמעי מכי ומני
ולחדרבן הפריח נלחיה קי׳ לליים חוח ג׳ הביל דלי׳ מרפי׳ ושוקי
חביגה יי׳ רים ביב דבשבח ויחים קוין לעכין לילוך חחורי׳ מחים חלח
שכפריח שם ושמיב חרח קי׳ רליים הביחו דלי׳ ממים חוקי שקחים
קי ביב דים לחלק ובילח כיב דים ביב דלמיד הבערים ללחו יולחח
מוחר ביחים מפום דלין שם מלאכה עלה ביים לילו חיב ני חחורי
דשבחה ליכח חלח לחו כדחמרי׳ קופים דעירובין לילו לילו לחקור מחים
ביחים. ולפעניך לין זה דלי׳ דדוקל בהבערה כי חוקי כן דלי ללחו
ילחח מוחרה ביחים מפום דשחם כחי׳ ביום חשבה מיוחר לפעם ירים
וכמים חמיב רפיל מיוים דמיחים קיל לרמניים דלחמרי׳ מחוך בהבערה
מפום דביום חשבה מיוחר דשר בשבח מייבי קדל לפיל מיבי׳ ביש
ושי פריח רקי חליים ובקי ביכה לפחים ריש קי יחיב לחבל בחחורי
דילפי׳ מחל ילל לים ממקומו ביום חשביעי לחין ביום חשביעי מיוחר
דלי לא כחי׳ ביום חשביעי חריל דקלי חיום חשיעי מלשבתו ולא חשבה
מלפני מכיו שפיר יל לף דשרי רק לחו ביב שפיר ילפי׳ יחיב מחשה
דיחים נשי לילקי שבח כדחמרי׳ נכיל :

ועוניל לפמים הרמניים בחחורי שחביל בי׳ לחיח קי׳ חים דשבריב לין
ביחים ובהרוח לילקי חחורי׳ מיחים לפי שסם כרשלים שחטלטול
בשם חיב לחביר חלה מדרבן ולא יחבן ביחל חשבה ביב חים
לחקור רק מדרבן ושחלך לוקה מחים וכי ובילר חחים חיב קי׳ לים
מקום דהבערה דיל בריב לף דהלכחל גמירי לם ביי לבישורה חבל
ביקרם כשקל מקרל דחל ילל קרי בי׳ חל יולל כשחוחר קופיק
דעירובין וחחורי׳ כמי שיהחם כשקל חלה דבהולחה והבערה לילכ חקיל
והחורי׳ לילו חלה לחו בשלמל ושחחל ושה לעכין לילוך שקילם מפרשי
ממקומו דומי׳ דדגלי מדבר למעטי׳ ביש מכים לעכין החורי׳ דליכל
חלה לחו ביש ולפיי כיל לף דשלר לילוך לחין דשבח חיב לחורי׳
ביחיל ביל ביש חלה דחחורי׳ דילפי׳ מחל ילל כיון דחחלי קרל ילפי׳ כמי
חולחה וחולחה שרחיי לרשיב ביך כמי ביחים ולחפי למה שכלחחק שי
ביכה לשחים פיל ביחים לים לחוק לילוך חשבה ביך ביחים ביך ביחים ביש
ושי חשבי כלחים חוים קי׳ קיח וקי׳ ביל ביל חיב חשבה ביחים קי׳ חל
ברשיב דשלטחל נמילי לה ושי כפים ריש כיש לחבל חולחה מרשי
לרשיב ולחי ביך ביחים ולית שסיב החורי׳ דילפי׳ מחלי קרל כמי ביך
ביחים כמו שבשם ולחקר מפים לחין קברל לעכין חולחה דילפי׳ מיכי
ושי חוקי שבשם קף ני׳ ריש שקם קלי כמי לעכין ישים ולעכין החורין
דילפי׳ מחלי קרל נופף והוא רק שבשם ולה ביחים ושלחסיב לדברי
חשיש חכיל לין מקום לקשק של חשליב שבחי לחשל לחין לעכי׳ מחלכם
כיון דעיקר הבערה ברים הוא מקרל דחל ילל רק שיעור ריל שוא
שליב שפיר לעכי׳ מחכה דשרי כל חשיעורי׳ כמי שם מה׳עים ולחשים
לעכי׳ נלחר ביב מידוה ולית לין דלי׳ מעים חוקי נבי שבערה לעכין
החורי׳. ושה לים כמי מים בריה שם מחחר על לילוך החורי׳. ושה
לים שם שחשר בעורל חניבה שכיל עיל חוקי דלרעיק כיחל של יחים

קל שבשה ולך לעכי׳ לילקי החורי׳ מחים ביחים דקיל שבשה דחשר
ביש. ולשמים כיחל בין דלילקי החורי׳ ולילקי שולחה שחר קרל שקל
שבשה כמו דשולחה לילקי שוא גם ביחים שיב בחורי׳ :

אלא דלפי קמי לי מים שחר לבחות יין ביחים לי יש חחורי׳
למעלה מיוד ולחלי לה כיחל דביים שפיר יכול בן דוד לבא
מחן לחחוש שקום שחוך שסוחרים לילך חן לחחוש לעוך לילים
לילכל שם לי לשביל חוכל כשם חוקרים מי שלא לעוך כמו דלחמרי׳
מחוך בני חולחה בכשיב ובי בחורים ק׳ שקיי ולי שקום דבמי עוך
שלה לשוקי מחים ולרשי עכים מרבשן ביש חלה בילוח שקיי שקי
עוך היום קלה שביש. הן לחמה דשקוני׳ דבילה דף כים ובחיב לילים
לי שקניי מוכח דבחחורי׳ לה לחמרי׳ שחוך לחבל לה ידעכה שעשה
שלי ולשה בלחמה לית בחחורי׳ שחוך :

ועלה בדשמי שבריל יבים דלה שוחר לעוך חוכים חלה שלחסה
שכשביים בחוכים עלמו כבון ביחול ולחפי חשלחה דשבכחם בחוכים
שלמו דשרי לם שולין לילכים לין לחילקי שקום שחוח יולין שרשי
לרשיב לו ככבם לו חולך דיל בריב רק שקום שבשה שחלכל וכיון
דשבכחם שלחבה בחוכים שלמו והוחרים לעוך חוכים הוחרים שני לחפי
בדיל בבון שבשה ביבו שקי חקיים ושלה לעוך חוכים שי בריחחוקי
בשוני דשוך וחרשיב ביל שני יים לחבל בחולין חוכים שן לחחוש לין
שלחלכה וחילקי בחוכים שלמו דשרי לפי יפה בשו שן לחחוש שני
יש לילקי החורי׳ ולית לה הוחרים כלל לפי׳ לעוך חוכים ולים :

ושניות כיל דלית שוך שלה בדבר שחוח שבלל שלחבה וה׳ שבלל
כל שלחבה לה יבשה בשם הוחרים שני שבלל לך לחבר יחכל
לבל שפם וגו׳ לחבל החורי׳ דלים שלה לחו בשלוח ולית שבלל שלחבה
כשים פריח הביל ולית לית שבלל לילקי של כל שלחבה לה יבשה
בשם שוילה לה הוחרים שני שבלל לך לחבר יחכל לבל שפם :

אך לדברי הרמניים הביל קמי׳ בין דחחורי׳ ושולחה שוך קרל שקי
לית ושה שולחה שחיל לילקי קקילם שבשה שוחרים ביחים לעוך
חוכים שכים לחחורי׳ דשוח רק לילקי לחו דשוחר לעוך חוכים לחחורי
ני שוך ושרקיל דשפיר יכול בן דוד לבא ביחים לפי׳ יש חחורי
למעלה מיוד ולחלי שוחר בין ביחים :

ונ״ל שפחים מניש בילה יי׳ לחרן קופי׳ חוקי של רפי׳ שלחופה מיחים
לחול דליל שוך שלה בחן שם לחחר לילים דלין שלחבה דלו בי ביום
לעוך חוכים כלל רק לשחר בזה בשבח לביש לי שוך ביש ושי׳ בחוקי דים
לחי חכח שפי׳ בחלי דשקחים יי׳ לפי ביחשם שלין חלי׳ בח בשבח
ולח בשים כי חיכי דלים בח בשים וביחים שפכי הבוחה של חיקון
שעודם הית לית בח בשבח קודם לכילם שפכי בוחה שעודם שבח שים
ולפיז חים דשוחר לשחות יין ביחים דשפכים לח לחפי שפיים ביחים דלי
קודם שעודם דשוך ולילכל לילקי שקום שחוחי שיש לית בח
שפכי עוחה שעודם יחיב כשי דלין חלי׳ בח שבשם זה וכשי דקיל
בגשי שדלחלי׳ לח לחפי שפיים שי לח לחפי וכלן לים חי חגשי שפיים
לחפי שקום דשכבל שבדי׳ שם לישרחל דשה שוך רק בשים וביחים שקום
לשחיכה בעוחה לשלן וכפיכשי חבל בשבח ביים בוחה קודם לכילם לים
חים שלחר יחכל בשבוים שעודם שבח ביחים. ולי לחר שעודם לין
שפיים יכול לבוח שקום לי שחוחי ולי דכיחח שבוך בין לחר לכילם
לח חשי׳ שבוך בשבוים שבים שכיל :

אלא דלפיז שקבי כי פריך בשעלי שבשה לישחרי שדלחלי׳ לח לחפי
שפיים שי לח לחפי ושלכי שפיים לחפי דכיון דלחפי שפיים שעודם חבל כיון דלחלי׳
עבדים לישרחל חיכח דלים שפיים בוחה שכבח שעודם חבל כיון דלחלי׳
לח בח בשבח קודם שעודם שקום בוחה ובלבול לכילם שעודם לית
גם בעים ביחים לין לחלי׳ ולח שפיים בח שפכי בוחה ובלבול לכילם
שעודם לכילם ובי׳ שפיים חיב ק׳ לים. הן לחמה דלפשים חוקי שקחי
קיל דים ושקידוסה דשקוים. לח חי שקפיד על שעודם שבח שלח
לחבל בלח כי שקום שיוכל לשבוח לשחר ני שעודם ביש לי לחלק
דדוקל שקום בלבול שעודם חיום שלית לרחוחה לין חלי׳ ושפיים בח
חבל בשביל שעודם לילכל שחלבר לשחר שפיר בח חלי׳ ושפיים
ולחבי שפיר לחי שפיים בשים ושקוים לחוד בשעלי שבשה. ודברי שפיים
שם בי׳ שכיל חשוחי שבכחב וכי שקבי שכל שבר׳ לישרחל שוחל לחבר
שבלבול שעודם לילכל דשבח ביחים ושעלי בשבח שבקחי חלה דשרישם
ביבים שריך שחר בשבח שבקחי כיון דלבלבול שעודם לח כחבר בשרי
ביים וחוח פלה שלה בשח דשקבי שבשי על חד בשבחה לית שחורין
שקחי׳

הקהל על שנהגו שבת והקהל לפי שהקהל ולמה נשנהגו שבת
שהשבי לפיכך פרשת דכתיב לפי קברים שהרגלים לים לן שהי קברות
ולפיכך נהגו שבת בשבת לכילה שהקהל שהשדים וחיים :

ובדבבי יש לישב מה שהשם כתיבים לחיים קי כיב של לחיים מיד
דמיתים שיים שהקהל לשהי דקיד דשהשב נשנהג ויום משום
דיש החושי וכי הקהל לי נהר נשנהג ליקהלי משום דלה שהי שלחשהל
ולשהו לה ידע שהקהל שלה דכתב שהלה לכם לה שלי לשבי נהל יום
שבחול ושהי דקיל לשהקהל דלשהשב שיבא שלי קי לה ני יפים קדש שהיה
ושהשיב לשהר נהר נשנהג לשבל לשהי דשהי דשהשיים שהחר נשנהג ויום
שהשים דלה שהי שלי שהיים ויום שיב קיל דלשיב נהל רק יום שי
קדש שהיה שהשיב נהר נשנהג ליקהלי ושהלה שם נדשהה שהיהשיים
דקיל נשהשה כדקיד נשני שהשהשב שיבא שלי קי קדש שהיה שייים
ושיי דשיהין נהשהשם שי ושבלה נשהשק לשבי שלך שלך ושהי שכיל שיב
שהשהי לריך לשבהי שהי הכל שהשהק שיהשהקה לי ליקבי דשהל שלישני
שהשיהשן שם שהשהב לשלי לשבא ני קדש שהיה ושיב יול דיש שהושי
לשהלה שיריד ושל דשהקה נהר נשנהג שיים ושיב יול לין לשהשה שהל נהלי
ביום שי ונשנהג שהשר שהשה דשיהל לשיד לשבא שהשה שהל נהלי
דילשהל שיים שהל שלה יום שי קדש שהיה שיב לשבא שהשה שהל נהלי
לין שהושי ושל דשהשב נשנהג ויום שהשה דשין שלי שבא שהשה ויום
שבא שהשי שיים לשבי שיב ושיב לין לשהשה לה דיש שהושי
שהשבי נשנהג שלה דשין שהושי שהלשיב נהר נשנהג שיים. ולשהשיים
שיים דשהלי לפי שהשיב שהיב יול דשבי נשנהג ויום שין שהשה דשין שיב
של שהשה שי שהושי שהי שיום שהשיב דקודש שהכלה שיים שא שהשה נשנהל
שהשדש ושהר שהכלה שהשה שי שהושי דלים שהוך כשיל שהל לשהר
דשבוך נשהשל לשהשי ושהשי שהיים שהלשיב שהשה שהשי שהשי יום
שהשי שהר שיים שא שהשה שי שהושי שהי שיום שי שהושי שהי שיום
שהשה שי שהושי שהי שיום

שלפני ביהמ"ק וכדמשמע מסתמי דקרא ע"ש ועיין דבתחומים לא בעי עיגול אלא שמואל רק גבי בתים וכותים עליהי קסבר קי. וקשיר סיהי לומר דמה שהיל עמיה היום לפי מה שפי' לו אלא היום אם נקלקו המשמשי אין שפי' היום. היום כשמשמשי כולו אלא לומר לאחרת היום אם נקלקו המשמשי אבל הוא דחק להוליא מילה היום ממשמעותי לגמרי:

לכן כיל דהלי יל דבתחומים יהי' נחשבו שלא יצא אלא קדם וכתלי דכתחדרין אלא רשם מילתא דלא שכיח ולא חיישי לה וכותים שפלתי הכיל אבל ים לחיישם דהייט שלא נשמשו ותיש יהי' הכל כקדר שפוח נשמשו חם שכיח ונשם יצא אלא מהחמול ולכן ניעשה אבל לקור נכל השמה שמל יהי' לחיישם כקדר דשכיח אבל נשנם מוחר משום דלא לחי אלא מהחמול ולחיישם דשלא כקדר דלא שכיח לא חיישי ודבר זה לך יהי' לחיישם אלו נשלם קל דשש ואין חדש יודע ולפיז ליהא לדברי כותים דגם בתחיישם לחשבר אינא אלא ניוש ס' ומשים לא יבא נשיש רק בחר נשנשתא:

ובמוא שם חי' דוקא בתחיישם אין אלא בא נשיש ועירש אבל נשמשם בא אלא גם נשיש ועירש עיש ותכחיש שם הניח קשי' נשם נמו הרש ליש נשפחיש יינ דשמינו ניש כבר מינשה להש ליסרחל שאין אלא בא לא נשיש ולא נשרישו וחא שם חיי נשרישו על שפא ומיכח דחשי' נשמש לא יצא אלא נשיש ועירש ולא שלא משמש לקושי' זו. ומשכחיש אפי' ריש קושי' אין כאן ותשמישתי דברי חוסי' נשירושין שפי' שם כי היכי דלא בא נשיש ועירש משני מורש תיקון שמושש ולפ שמשרישים זש שחוא שנשם ליש מורש תיקון שמושש ומי' מהרשיא היב נשנשם קודש לכילה משכי מורש שמושש שנשם דהייטו עד ד' שעות ניום שאז לריך לנשר השלוחים עיישם ולייש שפיר כחב המזיא דנשחשם בא נשיש ועשרש כדי שלא להעשיר מועד הקן אבל כאן נשיש עדיין ליכם נשחשם דשנשם הוא עיישם ועירש יצא ונשנשם שרי יש לו שחוש נשוח אחר ד' שעות שחוא זמן שמושש לליכה שורה כלל לא של תיקון שמושש ולא של לכילה שמושש ושפיר יאמור השמיחה שלא יצוא משכי השורה עד אחר ניעור התלוחים ולקיש:

אלא שהטעיא שם הקי על הירוטו לייש אחתי מוחר ניין ניירש של שבשר דבריהם אחי כרי ולרידי אחי נעשו בליל יוש והוא כדר יוש וכיון שלא בא נלילה ליש לנא יוש לחיכו נשבו ועשוש אחישם אין לאחש דלא אחי אלא מהחמול ושוש הקי עיי שמא אחי נלילה לניד הגדול עיש וכאחב עליו כחיש שכעלם ממנו הריטניא נשירושין שפקי לייד מוחר נשנשם משוש לאין אלא בא נשיש ולייאמא בא אלא ניוש ס' ומשיח נשיש לניד הגדול ואי' אחרישא לייב נשנשם קודש לכילה משכי שורה שמושש שנשם דהייטו עד ד' שעות ניוש שאז לריך לנשר השלוחים עיישם ולייש שפיר כאחב המזיא דנשחשם בא נשיש ועשרש כדי שלא להעשיר מועד הקן אבל כאן נשיש עדיין ליכם נשחשם דשנשם הוא עיישם ועירש יצא ונשנשם שרי יש לו שחוש נשוח אחר ד' שעות שחוא זמן שמושש לליכה שורה כלל לא של תיקון שמושש ולא של לכילה שמושש ושפיר יאמור השמיחה שלא יצוא משכי השורה עד אחר ניעור התלוחים ולקיש:

ובזה מיושב שם שפקי שרישי לייש אחתי מוחר ניין ניירש של שבשר דבריהם אחי כרי ולרידי אחי נעשו בליל יוש והוא כדר יוש וכיון שלא בא נלילה ליש לנא יוש לחיכו נשבו ועשוש אחישם אין לאחש דלא אחי אלא מהחמול ושוש הקי עיי שמא אחי נלילה לניד הגדול ואי' אחרישא לייב נשנשם קודש לכילה משכי שורה שמושש לשאין אלא בא נשיש ולייאמא בא אלא ניוש ס' ומשיח נשיש

בזרוע לי לרי יהודה מנחה לקדש ולה לרחק ולריש מנחה לסבורה שמתלוקה
בין החכמים בדיעם הלי בה לחר ביתם ביד קודם מלחמה נוטיע ליסר
ליתרחל מכנר המסלמה ביד מלך המדיה ובידו ליסר לה יקרחל לאבל
לחכמים שם מחלי בה לעסוק בכלים בשלם ושי מרחביד לעסוק מלום
ליתרחל מן החופות ולנסר מחסם ירבתם הנוחל עי חריש שם חיב
הלי בה קודם ביתם המדיה חבל לרבנם הרמנים שפי לעסוק מלום
בשלם להסיר המעקות והרשים הם המלחות מבן בניל לפי שהם
חכם וכרי חיב גם לחכמים יפי ביתם הלי לחר ביתם ביד קודם
מלחמה נוט. ולפי לים דהסמבן דקיל דמוחר בסנהם ורירם מקום רים
מחוקין קיל דהלי בה לחר מפיה ונרייחל לחי כליך חכלי לה לפי
כחכמים וכפי הרמנים ולין נחר בסנהם ליסחרי דלה לחי הלי מלחמול
דהמ בה לחיב ונמי דחי לי דילמל נרייחל לחי כחכמים וכפי הרחביד
ולחיב יל דלין החוקין ובסנהם ורירם שרי מקום דלה לחי הלי מלחמול
ועין קפיר מריך נחר בסנהם ליסחרי. וכין לפי קינ דקמסנחי דוחלי
לין החוקין לו לפי הכל מקפקה לי מיש קפק כירוח לחומרח. ובכיה
בה דמוחר בסנהם ורירם מקום דנרייחל לחי כחכמים וכפי הרחביד
והלי בה קודם מפיה חבל למה דקיל קפק כירוח לחקל ולמקפקה
דמסנחי דהכל מקפקה לי לי יש לחוקין לו לין החוקין ליב קפיר
יל כפי הרמנים והלי בה לחר מפיה ולפיה בסנהם ורירם שרי מקום
קפק לי יש לחוקין וכי כזירות לחקל וליב ליק כלל נחר בסנהם
ליסחרי דילמל יש לחוקין ולה לחי הלי מלחמול וקפק כירוח לחקל
דהרי לה לחי הלי כלל קודם ביד ולים:

ועוד כיל מקום דהחדיה דלה חקי מלי פריך נחר בסנהם ליסחרי דלה
לחי הלי בסנהם דילמל לחי הלי בעיה ריעבר בסנהם וחי
דקדח הכי קולה וגו' מסמע ביום סנהם יעבר עיה ולפיו יל דהסמבן
דיה לוחוקין לה קיל מקוחות זה יסביר לה קפי לי נחר בסנהם
ליסחרי כקוסי חיכי וכן הרמנים לפי הסקפקה דהכא מקפקה לי יש
לוחוקין ובסנהם מוחר מקום קי כירוח לקולה וקפיר לקול נחר בסנהם
כקוסי חוכי דהלי בה לעסיה וחי' ועבר בסנהם לבל בסנהם ורירם שרי
לי יש לוחוקין דלין לומר מניד בה בעיה ורבגלה בסנהם דלה כבר בה
מעיה לה קיבל כירוח כלל וכעיה ריעביה הכיל ועי כחיב:

ובמדרש"א שם הקי עוד לחלי ליק להו למה שרי בסנהם מקום
דלה לחי הלי מלחמול דלין הלי בה בעיה [בסלמה לפי
פי' לים דביום סנה יעבר ולי בחלה יהא בסנהם ריעבר בסנהם וכו ביום
יהא מעיה זיל דהלי בה יום קודם כרכתי לפני נוח יום הגדול לבל
לניד בקוסי קי כיל] וחי דהל מעיה לה מסמעה המקיה דלה
יהא מעיה ביום מיעבר הלי חלה מיעבר יום מלכיו עייה ולפיו ים
להצין מיה הקי חוסי לניל לחלי לחוק והלה מעיה בן יוקף יש לו לבה
מחילה ועדיין לה בה ומה קוסי דילמל חיום יהא וכו ביום יהא בן
דוד לניד הגדול דהכא ליכא מסמעוחה דקיה בלה יהוחו קיחים ביום
פי. וכיל דחוסי קיל דבני מעיה בן יוקף ליל דלחי לניד הגדול לפי
מיהפרקס בוחו קודם מיבא מעיה ניד כמים מהרחיה ולחיב חקפי עכיה
בעבר יום יחום המול מחין מחום עוד מיהפרקס ביחה מפני ומיבא
עוד מעיה ניד ליסחרי ניין דוחפי לה לחי ניד חיום דהא לחכחי לה
מהפרקס ביחה מפני ולי מיהפרקס עוד חיום הלה קוב לה יפי מהום
לניחה ניד ומקפי ספיר. ולפיו מיובב קי מהרחיה מחקי חמים חוסי
דלפריה קפי רחוי לבה לה קפק מפני דמפיה לי בני מפני כפי
מיך לניד הגדול לחי לחיב גם לפי קמה ליק לפי לחומה הה עדיין
לה בה מפני דילמל לניד הגדול לחי הלה דקפי למקפק דפריך חים
בחול כפי כל יומה ריומה ליסחרי דלה לחי הלי מלחמול ולה ידע
מפחי לניד הגדול לחי לחיב לחמי פריך מחלי ולה קפי לי כפי
מפני חה קפק גם לפריה כיק דקוסי חנפי לפריה לה פי רק
דליסחרי בחול ביום מכדר כיק דלה לחי הלי מלחמול לה מקרי לחי
יומה רחוי לבה וכפיה חים מם לחיב חקפי כפי מפני כיק דעדיין
לה בה בסנהם מכדר לה מקרי לחי יומה רחוי לבה וחם בני מפני ליה
כלל לניד הגדול לחי וקפי לפי קמה גם לפי חמקפקה כיה דקפי
לפריה לפי המקפקה חחי יומה דכדר ליסחרי גם בחול דהא לחיכו רחוי
לניחה ניד כיק דעדיין לה בה מעיה ני. ולפי מיה ניחא דלפריה
כיק דנפי רק רחוי לבה לחיב מפיר לחוק ניחום החול בהלי יומה
מכדר דרחוי לבה ניד חיום חק דחכחי לה לחי מפני לחיכו בסנהם
חיום ני מפיחי וגם יהפרקס מפני כיק ים מהום לפריה בסנהם
מכדר דחפכר מיבחו ביום לי לחבל לפי קמה קפק כביל בכל יומה
ליסחרי בסנהם מהום לחין מהום לפי מפיחי לבה ולים:

ופליתי לי קי פי קוסי מהרחיה דדקה בעחה בה מפני חחילה
לחבל בחחיבחה לחפכר בלה בה מפני חחילה הלה דלפריה גם
סק חוסי מפיר לפי קמה למלי ליחום לי לבעחה הה לה לחי מפני
ולי לחחיבחה הה לחיכו לה מביה לחבל לפריה פיש דכחי דחחיבחה
לה מביה פיש רחוי לבה מקרי וקפיר לקור ביום מכדר מהום מרחוי
לניחה ניד בלי מפיה ני בחחיבחה פיש וכחב עלה חחיים דלפיו גם

לו עכשיו ליקח מחזיק ומקח מיהו לקנות ליה נכסי שאל מני מר רק מקח אם יבא או לו לף ליכא ליקח מחזיק ומשל מקח כיוהם לקנות. אמנם לקיש דשאל מקח כיוהם לקנות סיים עכשיו הלא מחזי ליכם מפני לקניקא כדאמרינן מדיים יש ובדיר ליה ושרי אכתי מקדר ביום שניה נא שכיח בכנם לאחר מקח ומקח ומחזיק ולים מקח כיוהם לקנות ולכאי לקוי ביום שאול לגבי נעמה ורים עכשיו ליקח מחזיק אחר כיון דים מקח אם יאחר לבא נעמה ורים עכשיו ליקח מחזיק מי דכנם מקח מאל אחר יבא מאל לו סיים ביום מקבים נדולי יאחר לבא לגבי נעמה ורים מים מקח אם יאחר לבא סיים מאל ליה יאחר לבא ואחיל לון מחזיק ויאחר לבא סיים מאל לו יבא

אבל לכאורה אם ליתא למיים מוקי שם דשאל ביום שכדר בו מקרי

ליה יאחר לבא אם לו אחר מלי מלשאול ואיכ מי ניחא דלרשבים מקדים שרי נעמה ורים אם כדר בו ביום עכשיו דלא מחזי לקקי לקניקא דיאחר לבא ליה גם נאול אחלי לקדר ביום שכדר בו אחל שרי קמן יאחר לבא בו ביום שאל לו אחי מלי מלשאול. אבל לקיש דרשבים קיל דלמקקא דקאמר שלי מכל קפוקי מיקפקא לי מי יש מחזיק וכי סדר בי ממלי דשרי קיל דשלי בא קדים מקדים אלא בא אחיכ יום מי לאבי מלאכה גוד וכשבול אלא דעכשיו ורים שרי עכשיו רים קמן מי יש מחזיק או לין מחזיק דקאמר נגבי לאשכח ליה לעכין מחזיק כפני לקבל יאחר לבא ואחלי דקאמר נגבי לאשכח ליה עכשיו ליל מקבל יש מי ליה ואי שלי ואחל בעלי ואחיל לקדר אחי נאחזו יום שכדר עכשיו דככנם לקמן זה ולים קמן יאחר לבא עכשיו דלא אחי

אלי מלשאול דאין אלי בא קדים ניד כלל ואיכ :

ולפיז ניחא דכוכי שני קיל כבישים רשבים וקיל לפי שהקקא לאחלי

אלכור נאול ביום שכדר בו ואלא עכשיו ני ים לו לבא מחילה

ואדיין לא בא ואם לאשכח עכשו לגיד שבאול ניע שרי יום שכדר בו קמן מי ניד יאחר לבא וכו ככנם לאחלי קמן וליאחרי. אך כיו לפי קשה דיום שניד בא סיים עכשו נאחה ואלא עכשיו לפי דשי שניד בא בו סיים יאחר לבא עכשו לקמן בא לקמן יאחר לבא עכשיו לפי דשי שניד בא בו סיים יאחר לבא עכשיו לגיד ליאחרי דככנם לקמן יאחר לבא ואין שאכשי כיון דלאשכח שכבר בא לגיד שבאול ניל יאחר לבא ואחלי ככנם לקמן זה ובשיל אלכור נאול ביום שכדר בו ואלא עכשיו מלאכה ניל יאחר לבא עכשיו ככנם ושם לפי שכבר ככנם לקמן זה ולים קמן יאחר לבא עכשיו דלא אחי

אלי מלשאול דאין אלי בא קדים ניד כלל ואיכ :

ולפיז ניחא דכוכי שני קיל כבישים רשבים וקיל לפי שהקקא לאחלי

אלכור נאול ביום שכדר בו ואלא עכשיו ני ים לו לבא מחילה

ואדיין לא בא ואם לאשכח עכשו לגיד שבאול ניע שרי יום שכדר בו קמן מי ניד יאחר לבא וכו ככנם לאחלי קמן וליאחרי. אך כיו לפי קשה דיום שניד בא סיים עכשו נאחה ואלא עכשיו לפי דשי שניד בא בו סיים

ומה שאמרתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

ומה שכתבתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

ומה שכתבתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

ומה שכתבתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

ומה שכתבתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

ומה שכתבתם רבי משום רבי חנן מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

וכמו שכתבתם שכן דין מדינתכם כלומר שכן נהגו בכל מדינתכם שלא לעשות מלאכה בערב פסח משש שעות ואילך אין לנו רשות לשנות ממנהגם שכן מצינו בכמה מקומות שנהגו איסור בדברים שאינם אסורים מן התורה ולא מן החכמים אלא מפני שנהגו כן ואין לנו רשות לשנות ממנהגם

תשובה קמ"ה

מילים ג' לחיפאלה יום ג' לפ' רחמי האמתים תרכ"ח לפ"ק:

שלום לך מחוזי תלמידי הרבני החריף מורי ורבי ידיד כ"י הרב:

על דבר מי שמכבה לומר ישי"ר בתפלה מחרת דר"ח ולא מכר עד אחר תפלה מוקף ויושב ממזרח פיכה תפילין שכיח ויניך עליהם ויתפלל חדי נרכות ואחה אנחת רחמי דלם מתפלל להתפלוחי ליל להכיה תפילין מדקי' קיח דכחב שמאחר שעה לו לאכל ולא התפלל מחרים מתפלל מכחם שחים להתפוחם מכחם ושמי להתפלוחים ואם חיפך לה יעלה ידי תפלה שהוא תפלוחין וכו' והמחו מרוי ומניח דמה מיכי יש כלן בתפלוחי דכיעל להתפוחם מי' להתפלוחי ולי כיעל לה מליך להכיה תפילין להתפלוחין שפיר הוי מיכי ולפ שמניח לי' ליה הניח בשה שעי להכיה תפילין גם בתפלה שאכחה עיי לפ לה נהני ולהכי סיכר. ולפעכיד רחי זו ליכי מכיר דהרי כחב שם בפרוש וכן הדין בכל מקום שלריך להתפלל תפלה להתפלוחין והייכו גם בתוקף ואכחה תפלה מוקף ויושב ממזרח ושם ודאי קשה שם מיכי יש:

ומפברא נרחה דלריך להכיה תפילין דהא דלריך להכיה תפילין בשעה קיח שלין מכיחין כל היום הוא מדחכי' בפרכות יד ע"ב כל הקורלו קיח גלי תפילין כלפו מעיד עדות שקר בעלמו חבל אם שכיחין בתפלה שחרים הוא רק משום דמטחין כל היום חלה אפי שלריכין נוף נקי וכו' על כן ניהגו שלה להכיה כל היום חבל בשעת תפלה בקל יכול להזהר וכמיש פור ועי' קי' ליה ולפ"ז ליל בעיקר תפלה ומיל בתפלה תפלוחין [ועי' בחיים קי' הכיב קלוב סכריה שלה להיפוך שם] והה דלין מכיחין תפילין בתפלה המכחה והחיב בחפוי כי ליל לוחה ככרוכי עיז בלחה כמו דקיי"ל בפ' קכיב דלין כפיחה כפים בחכחה משום דשכיח שכרות מהיכ כמי לין מכיחין תפילין בחכחה ואם כיים דברי חמילה בדאי לפ"ז בפ' קכיב תפילין בחכחה ואם מחפלל בתפילין גם בתפלוחי מהיכ דשכיח שכרות לחבל אם מחפלל תפלוחים בחחרים שפיר מכיח תפילין דאי ליה שכרות ובקל יוכל ליחזר בשעת תפלה:

ומיש שלא לנרך עליהם לפי המנהג בזמיג ועיז פ' כיה קיב

שלין לנרך עליהם רק כשחולכין ליכנס לביח הכסא לפעכיד

בדאה דלריך לנרך דהא כחב מגיה שם שקכיב משום דלין דפאי ליל בשם לביהכ"ב ואידחי לי' עיש והיכ כיון דברים חולכין קודם הפלה מוקף כחנאר קומ' כיה והיכ כיון דהחכח לחלון קודם בשעת הפלה מוקף הפסק כיון דהחכח שלא לילך בשם בשעת הפלה מוקף וכיש בחקום דאחרי' בחוקף קדושת כחר ושפיר לריך לנרך. ועוד דעכיש בשעת שחוד בחפלה מוקף לא הי' דפאי להכיחם ועי' בחיים ס"י ל"ז קיד ודמי להא דאחרי' בחול' פ"ז מיחחא ובדוכי בחדי לא חפסר והי הפסק ולריך לנרך. ומיש כיון שדרך העולם להכיחם עיד מיהו עלי בשעת קיח בפלה היכ דעחו לפחור עד שיחפלל הפלה כהיקוכה לא כיל דהוא מילחא דלא שכיח שיבכח עלה ויבא ולא יכור עד אחר הפלה מוקף ולא אקיל לדפאי' לפוסרם בברכחו. ובזה חמלא כפי קולר. וכיש לא יבלר. כשפם רנך שדומים:

עומרם הק' בלוחם בקיק הכיל:

תשובה קמ"ו

מילים ג' לחיפאלו די ויהי הרכים לפ"ק:

שוב"ש לבני חחוני הרבני החריף ובקי. זך ובקי מיה יחדו לבי כי בקיק שחרחם שחאיק יעיל:

קבלתי מכחבך וכו' ומה שחמיחה על ג' חוים ס"י הכיש שכחב ובדאה דהיש דשם קופרים וכו' דשפיע מכל דבריו שם שבריה כיכן לא שקיב שום כביה רק ביום שלאחר ריח שחאילו לשקיב שחוה כגד גמי עדוכה בשבה פ"ז דחכל חוחו יום כשל עבר עבודות ולי אין רחמן לבפילי' וכו' חלוחל דשלחו יום שחוקם השפכן השחיל שקיבה שכפילי'. עי' רשיין בחושם פ' כשה בפקוק ויקריבו בפילי יפילל שחביולי חם שעגולם חלל' בקיבשחם לפי שחשבן ושם ליה קו שלחם וכו' וחחיב לקלו שכפילי חם קיבשים שעל שעגולם ויקריבו חושם לפי השפכן כי הי חוקני להקריב שכל בו ביום וכו' ושם יקריבו עיש וחיב שפיר יכול לסיום שלה שהרחמן יקריב לשהרחו כשיש ג"י ועיש הי' ריח רחמן להקיבה שכפילי' קבשחם לבפי' קבשחם לבפי' שחבשחם לבפי' שחבשחם לבפי' שח

לפקח לי והדתם לסס בחלכתם פקח פקחי ופי ופי לקפי לקין של ותחזיר של פקח כי ופס פס פוקף רקפי על דברי סבפי ותחזיר של פיס לפכל כוסס רקפי דשמעתי דמחזיר של פיס לין רלפי כקפקפי פכיל לפכל כין דשמד בפיר לפ פי לומר בדיכי פיס רק שלפי פלרך גס לרחפקן לפכל פוף דרס לסס בחלכתם פקח פקחי ופי פלפים פיך לרחפקן ולפיך פכיכח דקושלפי ודוקפי :

ובדהבי כיחפ שלפי דפרי קיל פוף בפקחים פיס ילפי׳ פן ופפס לפ לפ יפפרו בו דפיס רלפי׳ עפס פיס בו פוח לפקר לפפרי ולפיך שלפי פלפי׳ דפחזיר של פיס דקושלפי׳ ודוקפי׳ פוף פולרך ללפדם רלפקר לפפרי לפי עפס פיס בו פוח ולפפרים לים פוא פלפחי נפפי פלפי׳ ק :

אבל לפפריך בלליפס לקיפ גס פכיסס דוליפי כין דקושלפי׳ ודוקפי׳ ושולרך לפפריך להס דיכי פיס ופיכח כפפיר גס דיכי פלריכי לפבח רלפפן פוא לפ יפי לריך לפפריך פלפ להס פלריכי בפיר לפקר פי לפפ דקושלפי׳ דוקפי׳ לפ פי לפפריך פלפ של פקפפו פקח ופפ לפ ופפ לו לפפר פל פלריכי לפפרי׳ ופי לפפר פוח פיפ יפפי׳ כי פפ פפ פפ לפ פי לפפר פיך לפפריך

ואפי' שהה שלא מלימתם יפה' מפסקא ומירתני' ואיכא קודם מיש מלימתם מיכל כלל אפי' מכרי לכברי :

ובגוף מקשי' כיל לשמיט מנקיט. [מיין לעיל מי' קכ"ד] [שמיי דברי מרחביד דלף דחין מנמלי מי' לכמחלם דרבנן מיש מיכי מלמ לנמל מי' לכמחלם ומיכ מני דאמרים לכברי דרבנן מיש מיל מיכי מיכי מלמ לעמור מי' דרבנן ומשר לכברי לעמור עלם נפסקא ולקיים מלמ קיש רק נאומן זה מכיר דאחלי נמיר :

ושניות לשמיט מנקיט [מיין לעיל מי' מיש] דאמ דאמרים לכברי מלמ סייט רק מניקרמי מעלמת אינל לעמוש מכל מנמ כל סמלאכות עיי אמרים לכברי לקור מיסים וישנמי בזה דברי מסמיב סיכ לעמור מכל קיש על מי אמרים לכברי לעמור עלם מסוש מקציעות :

חקור מסיש מלמ דמי דאיכ לזה דאחלי נמיר :

ועוד כיל דבר אחש דמכיש מאיל לעמוש סדבר רק עיי מליה לכיש יש מליהום וכמין דאמרי' לעכין אסלריש דנאחלר דמכיכ מוסיב וש ים מליה לריש כיון דסמליש מוסה נמיכ וסיכ אם סמסלה נמיכ מוסה מליה כמו כאן דאיכ לעמוש סמסקא גלי מניכרא עלם ובריקא קרוש על מוא ומיכ מוסה מליה מכרים לעמור עלם סמולנמ נכסיב אפי' מכרי ליסרחל מעלם מליה ואם מוא דבר מניכרא אפי כאלו יסרחל עלם מכניכרים כיון דאיכ לו לאקריב קיש גלי מניכרא עלם ואין לומר דאפי כאלו מוא לא מיבר אמלם כיון דמכיכ לריך לאיות מניכרא עלם ואיכ לקיים גלוי זה. ומשמת רוב מרדות אקלר. וכיב מכם לא יבלר. כבפנך ובפנם חמיך מדומים :

ממרם סמך נלוחם נקיק חכיל.

תשובה קמ"ט שד לרב חכיל

מליה ני' לאיסחלה די שמיכי יית כיקן מרחמיל

ידיך מחיכי ויכוכי לאחזק נאיזה דבריס מדבריך סרחמוכים ומיש לפסקוח לפמיש פמיב אחיה נקדר סהגה סכחלל קדר ני' חוש מיב דפ' ליקור מוסר לגיב לליבא דכיב אפי' נאיקבא ליקורא מיש אינ אין חפסר לומר ריאפי' רוב מפסא מלריס אל אז מי' להס דין גיב וני מריפס קרי וכפר לפסא. הכא לפמיש חוריך פ' קי' לי"פב דעת הרמביס דסברס מייני רק מהמיס ודאי מיש אינ גס זה לקיש דמיי דפ' אי' קרי לגיב מיב קרון אינ אי' פסכי מחמיס ודאי נפמיס ודפיך מוכח רוב. וגם לפיש מלריייב אינ נפ' אי' פסכי מחמיס דגם לרמביס דקריש לקולא מחיס מיב סיכי דאפסר לגרר אפסק מחיש לריך לגרר ופפיר יאפי' מפסא דאחלי נפיר מיב לקיש גיב גס לגיב לפור :

מיב פסק מחפסר לגרר גס לגיב לפור :

אבל אם שכחגם בדברי מהרייב אלו לייפב אקופי' דילמא בדקו קרוש על מוא עיי אמרים לכברי לפשור פעלם ויפפנא כיון דמדיין לא לימחוק נפסא אחלי אקרם פוחם ליסרחל לפשור ליחא דיחל קופי' דכי אין מחוחם רפאי לאפור פפא זה שמל יוחק נפסא ויפשור לפפרע על פניחם עלם ופיי חמיש יריך פקיש לפכין קלילה אין אכול פלא סחיחם פוחם לקלן רק אן אפר מדע כי לא אן אכול סוא ולא מפסא אפי' לפיטח רפנים דק' בריי מיחיש מיש אפל לא דקדקה בדברי מהריים אם דרך מקום דאפסר לגרר אפי' אמי דאיכ אפי' מפסא דאחלי נפיר מיב לקיש גיב גס לגיב לפור :

מיב פפא אפסר לגרר גס לגיב לפור :

אבל אם שכחגם בדברי מהרייב אלו לייפב אקופי' דילמא בדקו קרוש על מוא עיי אמרים לכברי לפשור פעלם ויפפנא כיון דמדיין לא לימחוק נפסא אחלי אקרם פוחם ליסרחל לפשור ליחא דיחל קופי' דכי אין מחוחם רפאי לאפור פפא זה שמל יוחק נפסא ויפשור לפפרע על פניחם עלם ופיי חמיש יריך פקיש לפכין קלילה אין אכול פלא סחיחם פוחם לקלן רק אן אפר מדע כי לא אן אכול סוא ולא מפסא אפי' לפיטח רפנים דק' בריי מיחיש מיש אפל לא דקדקה בדברי מהריים אם דרך מקום דאפסר לגרר אפי' אמי דאיכ אפי' מפסא דאחלי נפיר מיב לקיש גיב גס לגיב לפור :

מיב פפא אפסר לגרר גס לגיב לפור :

ומה שמקשה ממיש לייפב קופי' פוקי מפסא מיש דפפא סוי מלמ דרבים ולא נמי נעידמ ופפקפא דאיכ גס לים דמגירמ עלם סוי ליש דרבים. זיל דנלים לן כמיש אם סיל דרבים וכמין שכחבו רפי' ורי"ף פיב דמיש דלעכין לדחוש לו מסכי חלים סיב ליסיפך לעכין לסרחוש לו מסכי ליש דרבים. ושוב למיש שמגיל פי' שמיש ולא מקרי עפוא דרבים רק שופר דיחיד מוליא רבים ייש וכשכחי כיון דפפא נו נכפפי' ומקרי מסיש קיין סיב מקרי עפוא דרבים מיפיש חם ליש נלים דחשלם לו שמגרו ולא מקרי ליש דרבים :

ושאר דברין כיכחו לכשוב די יהליט מחורמיט כפלחות. ויעפא עם כו לפוזפ לוש כפפא חמיך שמוחם לכם כיש :

ממרם סמך נלוחם נקיק חכיל.

תשובה ק"נ

מליש ני' לאיסחלה יפיל :

שלום רב לנכוד חמר שמפלג ומכון כפי לני קיכליכמר כי כמע דין נקיק ני' שכיחר :

מכתבו קבלמי בעמיק לנפ ממחת ערב וכי ומם סיפק בזמנים ליש דקאמר לין מדליש שמעקדם שכי ועלם לו שמפרו בו ריש בן מכפיל חומר לחד עלם פיש בו מוח ולי עלם פחין בו מוח וחמלי ניפי עפוא ולדפי לפ ליש לין מדליש שמעקדם אל אלי קרל נפ"א שכי כפי כמבולר פפרים עיש ועיי פוקי זכפי' ופיב לימל פל דלא קייל כרבי נפקרים ליש דכבי נפפא פכי רבות ומכיל דנפ נפפא לפפון לקור בפניכה עלם פיש בו מוש פלילף מיכי פפא פדליש שמעקדם ואחריך זאת. ולפי פפוזו לקיש דכמו דילפי' פיש מפיר פרוזה פנפ ופוזלים עיי' פפאי ליז ויומל כיל ופוקי שכ וכן לפחר דבבי היכ ילפי' מהלי סיקפא גופא לדפון מפכי דלקור לפי בפניכה עלם פיש בו מוח ומילה מוכח דלין מדליש שמעקדם דפל פיר פוש בכל דכבי' נרלפון חופש ופפוש :

ועוד כיל דעביש מוכח דגם בפיר לקור לפנור לפפי' עלם פיש בו רק בפיש ולפל דעבמ בפיש לפיכ לה בכתוב קרל ועלם לו מפנרו בו מוח לפקיד דוקא בפיש לפי' עלם פיש בו מוח לפקיד פפוש דלים מדליש פפוש דפור עפוא פלילו פוש בכל וכילף פיר עפכי לעכין עלם פיש בו מוח דלים מדליש לפיכ מדכבי' ועלם לו מפנרו גס בפיר מוכח דגם בפיר לקור לפנור עלם פיש בו מוח ופפוש דלין מדליש שמעקדם וליין נעין מפפע זוכמי' פס פליין ועלם לו מפנרו בו "פמות יפ" וליים בפיר ומיכי יליף ריש בן מכפי' וכיל ומוכח דלין מדליש שמעקדם :

ובהכי יש לייפב קופי' פוקי בפפי' חנמי' פיפקפו לין פ"ך כלן עילים אל ליש נעידמ ולפמיש דמרלפון יליפי' יול לפמיש מניל מי' מאיי נפפ פיבולי לקפ דמפלים דרבים לא נפי' נעידמ ולף פכ מניל נלי פמולים דרבים ייש מקרי מלמ דרבים ולא נפלמ מפניפו פכיל עיפא לפולמ עיש מיש כפר כלפו ומי' יולף ריש כן מכפי' וכיל מגיל מי' מאיי נפפ פיבולי לקפ דמפלים דרבים לא נפי' נעידמ ולף פכ מניל נלי פמולים דרבים ייש מקרי מלמ דרבים ולא נפלמ מפניפו פכיל עיפא לפולמ עיש מיש כפר כלפו ומי' יולף ריש כן מכפי' וכיל ומוכח דלין מדליש שמעקדם :

ובהכי יש לייפב קופי' פוקי בפפי' חנמי' פיפקפו לין פ"ך כלן עילים אל ליש נעידמ ולפמיש דמרלפון יליפי' יול לפמיש מניל מי' מאיי נפפ פיבולי לקפ דמפלים דרבים לא נפי' נעידמ ולף פכ מניל נלי פמולים דרבים ייש מקרי מלמ דרבים ולא נפלמ מפניפו פכיל עיפא לפולמ עיש מיש כפר כלפו ומי' יולף ריש כן מכפי' וכיל ומוכח דלין מדליש שמעקדם :

אמנם קושמ קלמיכ דאל ליהל וקופי' מעיקרל לקיש דכמי דפפא חפי' למיד נפפאי עיש עיב דלכי' פפאים מעכנא סייכו דנעי' פיפי לאוי לאכול ממנו כזים נפעמ זריקה אם לאוי לאכול ממנו כזים נפעמ זריקה סיכו מעכנא חפי' סיכו לאכול פפא חפי' ני' מעכב סייכו פלריך לאכול ממנו כזים ולף דאיכא מלוה דרמ' עלי' לאכול פפא כמים רמנים פיש מקיש עיש זיל לאכול נכזים אבל אם כבר אכל כזים כבר קיים מלוה זו ולא רמי' מיוב מקרקפמא דנגרל לאכול יותר רק אם יש עוד מנבר אפפא מלוה עליו לאכול כאו פהוא מלוה נבל אכילה קדמים אם יש ט חש סיכו מלוה דרבים אבל פי אוכל נפיש ונם הוא עפא דאוב נבל חפי' נפפים נפפא פכי דכמי נפפי לאכול אל אבל אם עפמא פיש כאן נבר פפא לאכול אז מוא אל עלמות מלוה עלי' לאכול כמו אכלים ונפיר פריך ליפי עפא דאוכלו אם אבנר ולידאי ליש דפניכה עלם דעפא דאוכלו אם האבנר נפוה מנעלמות אוא מוא נבל דנם אכפי' אם אין לאם נבר אינם מחייב' לאכול. ובזה אכבר אכלו כזים נבר ונם נפים אם יש לאם מחייב' לאכול. ובזה אכני אוכם נגרכה אורם ולומר' : ממרם סמך נלוחם נקיק חכיל.

תשובה קנ"א

שליח יום מי לקדד וימסק חנים מרכיו למיק פה מאדע יניל:

אלף שלושים, מנגני מרומים, לכלחנים ומנגנים, סוכים נמסמכים, סיס כבוד מוסכי לחוני ירידי, חביבי למידי, סרנכי שמשלנ נהפלנה חמסרים, שליחים ומתוים, מרפיע שלוחים לל נקילוסו, ומנע נליסן קמסה, כמיס מרים חיים יוסף דוד מסכיל נו כ"י, כאור נהיר ולנוסח ניהו הוא מוסכמי היקרים, שלטעם המלוסרים, ענגיים מרם זלאמע מי' לאוייס:

ידיון נגילי זסב ממולאים שסון ומחסה קבלנו נעמו ונזמנו ומפחנו מאד נשלומכם. וכמה כבוד מוסכי כ"י כמקסה לפמים הרין נמדרים דיל עיל דאסה לימ מקרים עלמים לנעל הלא דמסרי נפסה לנבי נעל כחסן של הפקר וכו' לימ מלינו שליח להפקיר שהרי אסה מחקדסה עי שליח קבלה שלה כמבואר נחחיב מ"י ליו והרי הבי נפ"י חליד חביל נפס הרין דניסול חסן עי שליח לה מסכי כמו דלה מסכי הפקר כ"י שליח והלרך נזה. ומוב קיים דין הרין והלא מטעמי רק כיון דניסול נלב מסכי הוי כמו מידי דמילה והלא מסכי כ"י שליחות כמים הרחים נמדרים דמיב נבי החומר לאפדופום עים. נגמר דנריו לדס נמסה הלא עיקר שליחות כמיב נחרומה אסס נס אסס ואחרומה היא נלב שהרי נוטלה נמחסנה נעלמה כדאמר נריש הניח הגמ' חי' מיומר מעיל שליחות ודבר שהוא נמחסנה נעלמה כדאמר נריש הניח מקדם מה לחרומה

סכן יסן נמחסנה עים:

ומילתא דחמוחי מידכר דכירי רחימי נחסים חיים ק"י קעיו שסקי לו הגחון מויס נוכס חינר זליל למה לה יועיל שליחות נוי לחרומה מעשם נריכה שהינריך הדבר שעיז חי' מחסנה נעשיב והלא נרע מחומר כל מה שיהרים הקנן יהי' חרומה וחסיב לו דלמיד יס נריכים חסיב חך לה מעשם שליחות וכיון לעכן שליח עושה ולעכן פיסח יוד והוסף יוד ולעכן שלים הס הנעשיב יכול לסלול על חרומה השליח מיהו חכן קיל חין נריכה עים ועי' נסנים קוף ק"י כיו שכי דחשבר דרי' מודה נעכיס דחקור חעשי' שים לו חקנה והא דמעלין חם חמחומע דרבי חוחיל ויש לו חקנה עי' שיהן עיכיו נלל זה דמלחי החס שהרי קודם שמעלה חוחו כבר נמר נדעתו מליהם לד יעלה לחוחו ומעשה שנמר זחה נדעתו כבר ניחקן וסוב חין נחעשה העלחה מסוס מחקן עים נחריכות. ולפיז קס"י לי לעכן ניסול חמן כיון דניסול נלב מהי למה לה מועיל כשחמר לשלוחו לנעלו ולא מעשה שליחות רק כיון שחמר לשלוחו לנעלו הרי כבר ניעלו הוא נעלמו כיון דניסול נלב מי מהני וכמי דחלי ניעולו נניעול השליח שהס השליח ונעלו יהי' נעל ואס לאו חל יהי' נעל מיע הוי רק כמו אס ניסל עיע שירדו נשמים היום שהס ירדו מהני הניעול ויהיב אס ניעלו השליח כחקיים החכלי וליהוי ניעול [ולא חלי' נחכלי שחיב לקיים עי' שליח דהחכלי נעול דהניעול הוא רק דיעור ואחי דיעור ומנעל דיעור ועי' פרי' נכחיבות נפ"נ' דחחכם עחקיב נים חעפ"י] ואחי' אס כימל דחכלי כזה חלי' נצריכה עי' רש"י נריפ כל הגט ונחיבות הרחמנין שם ואחן קיל נדחוריינחא חין נריכה ניע חקני לדעם הרין ים שהחי' דנדיקה נלא ניעול כמי מהני דחוריינחא ואיב הניעול הוא רק מדרנן ונדרנן ים נריכה ואפשר יש להעמיד זה נכוחם הנ"י ק"י חליד ולליע לקח; **ועלה** נדעתי להלדיק דנרי חוחכי כ"י אס כי לא כיון לזה כנבר זה כלל לשון הפקר ונס הפקר נלב לא מהני. ומ"ש דקנ"י חליפח דנ"י דקיל נהפקר עד דאחי לרשות זיכה וה"י משום דהוין נלחיה חיכו נרשותו של חבר חלא דעשאו הכחוב כאלו הוא נרשותו מעריה שני נגילוי דעם דלא כיחח לי' דליהוי לי' זכותא נגוי וכוחם דנריו לפעניד דוהלי חוון חיכו נרשותו ואיכו רחוי לעבור עליו נב"י וב"י לך אס הוא רולה שיהי' החוון שלו ועל רלון זה מודים מה שאיכו מעבירו מחורם הקנחו לו לעכן לעבור עליו נב"י אף שלא הקנחו לו לעכן שאר דבר וומילה כשמגלה דעחו שאיכו רולה שיהי' החוון נרשותו חין חחורם מקנים לו נעניב ודמי לזה מחיחם חס איכו רולה לקנים נניק נסוני' דייחום ומילה נשאר שלו אלא שהוא חיסור הכחה ואיכו מוכר ולפיז חין הניעול מועיל דבר מרשותו הלא שאיכו רולה להכניס נרשותו אס הוי שפיר כמידי דמילה ולא מהני נ"י שליחות הלא דלפיז חין חנו לריכין לרבי הרחים נמדרים הכיל דאפ"י כיון דאס שאיכו מיב אכח לה מהני הלא שאיכו שליחות רק לחיות דבר כמו חרומה ופסח וניסוין וקידושין מפחיב כאן הוא יותב ונעל כאלו עשה שליח שיאמר נעבורו מי שפשי נמפכה או הלא יכה ט נאמכה חס חין לו עכין כלל לשליחות ודעמי' שהם היפוך דנרי נ"י שם:

ויותר נילה לי להדם סנרא אחת דהכא שליח נגמי דקידושין נקונ"י דשליחות דנפה שים לשליח קוחשות נגוי' שפי נשפה שליח שנידר שאין לו חלק נו וכדאחי שם נגמ' כמה שעשים ודילמא שאני אחם דאיב לי קוחשות נגוי' ולפיז אני אומר אף לפי דעחם יפני שליחות

לה מהני וכמצולה כיון דיש סמנים מחייב נמחתם לם מהן חסר לה' ולומר מן מפלוני מלוה ולהי דמהני ומ"מ נתנני מילוים ס' קלין וס' קמיע ומעמא כיל דסרי לאה. ונסולה דמיב לעיל מסתרר חלי מבוי דלא מהני דוקא נאביה חלי לחל מחרר חלי טהן נמחתם חלי' מהני מסום דעכיש כפיק כולי' מרסות" עיש ולכן נסספק שלינו רק שספקפה רסום לם ליס מפקיע לביע ליב לה כפיק כולה מרסות" ולה מהני וכן נגירסין שהנעל מפקיע רק קלינו וממילה לחשם זוכה נעלמה ולם לומר מן מפלוני לה כפיק כולה מרסות" וכן נקידושין דהיל ליכ מכספה עלמה לרסות הנעל לולה דמסוי" כספם כחפן של הספר ולים נלומר מן מפלוני לה כפקע כולה מרסות ולה מהני מפחיב נמחתם הוא כפק כולי' מרסות הספה רק שלינו מכנים נרסות הקנה חלה מן מפלוני סמיר מהני חם כוסה הרין דמעוי כפמה כחפן של הספר:

ועו"ל נכוסה הרין לממים סוסי נגיש דק עיל נדיש נמלמה קיפת לחומרא ונכי' ג"א נמחתם דרשה חוסן רלין לחר סמליהה דנכל זכי' נעי' מי מיסי' שלוחו של נעל הממון ונרשה דסה דוקא נמקים שנעל הממון מכניסין לרסות הקוה ולזה כתב הרין דנני קידושין ליל כחפן של הספר ולין שליח הנעל לריך להיות שליחה כמו לה זוכה לו' מהספר שליחו שלוחו של האפקיר. ונזה ליחל נלומר לדם לנעל קנסה לו' ונקני קידוסך דמהני וכמים הרחסוים נטעמל מילחה ולכלורים חקני חכמי לית יכולה לקנל קידושין מפליח הנעל חלה הפליח לריך להיות נס שליח המקנה וקנסה לה מלי מסוי שליח ולית דלהיב דלה מלי לקנל מפליח הנעל דלית הית לרחסוים לחלק נכך חלה דלפעמים כימל דקידושין לה נעי שלוחו של החסה כיון שהית מכוסה עלמה לרסות הנעל וכיכ:

ועו"ל נכוסה הרין דהחסה לה מקני דעת לחרת מקנה ולהכי לה מהני קידושי קטן דחם היתה מכוסה עלמה לרסות נעל לליב לפיתה הסוברים דנדעת לחרת מקנה יש לקטן זכי' מדחורי' ס' מהני קידושי קטן דהחסה הוי דעת לחרת מקנה מפליב לם החסה עסוי כפסה כחפן של הספר לה מהני קידושי קטן דלין הקטן זוכה נדבר הספר מדחורייחא ופלא על הכוביי מכיכא נלליב ס' ג"ל פסק' למה לה מהני קידושי קטן הלא ליכא דעת לחרת מקנה והלריך שם נזה וכעלמו ממנו לפי שעה דברי רין מכיל ולינ:

ועוד פלא נעיני לפיים הרמנים סיו מה' נירושין היו דמסוים קוכה לם קטנה עיסה שליח קבלה לקבל נישה חעפי' מחיירת קוכה לם מסום דשליח קבלה לריך עדים ולין עדות לקטן עיש ונלמיש ונפני' נסערים חמורסה נישן דסיד ליב ולים לין יהני קידושי קטן הלא קידושין לריך עדים ולין עדות לקטן ולינ. ועוכיל דהפי' לקוברי' דנדעת לחרת מקנה יש לקטן זכי' מדחורייחא ליב מכחגדיל יכול לחזור נו מקבלה שמחנה כמו שם זכין לחדם שלא נפניו דוקא מהני ולעפיב כפיחודע לי יכול לומר ליכי נזכותך היב נקטן שם שמרולה לקבל מחנתו כפחות קטן ליו רלון כיון שליו נן דעת ולים כשהגדיל יכול לחזור נו ילא מהני רק לעכין שלין הכותן יכול לחזור נו כיון דקטן יש לו מעשה רק שלין לו מחשבה ונדעת לחרת מקנה לה נעי' כוכה שקוכה כמים שהבניל נגיטין נסוג' דחק והכמי' ליב נגיו ר' עק שקיל נידקא נחרעא ליש לחב שקטן ודאי יכול לחזור נו כשהגדיל דליל להקנות לו נעיב וכיון שלוטו נקטנות ליו נחשב רלון שפיר יכול לחזור נו ולפיו לה מיענו דמי שנא על החסה שקידם שקטן שליו חייב מיחם למיד החיש ליש החרחה דילמא יחזור נו כשהגדיל חלא חפי' למיד שמה החרחה ונס חפי' לעכין חיקור לעלמא כמי כרחה דלא מהני קידושין מידי דכיון דקידושין לריך עדים ועריס גופייהו מיקפקא לחו חס יקיימו שקידושין דהחסר שיחזור נו כשהגדיל חיב הוי כקידושין נלא עדים ולא מהני כלל וכמים הניל קף ניטין לעכין קפק קידוש לו וכו' דחס עדים נוסח מקופקי חס קידוש לו חו לה הויל כקידושין נלא עדים ועי' נגיש פ' ל' ונחנני מילוח" שם:

אמנם כתיבתני דיש לחלק דוקא חס העדים מקופקי חס קידוש לה חו לו לה חלי הוי כמקדם נלא עדים שהרי חס חוא קידוש לו לין כאן קידושי קטן הניל לף דוקא יכול לחזור כשהגדיל מיש היא הא חיכא יכולה לחזור ומלה נגמרי שקידושין שפיר הוי כקידושין נעדים ומי ליכא למימר כשהגדיל מיש יקנה עלמה נקידושי קטן דמהני ליכא למימר הכי לת מקודשת לי עיש מחמת לך מלחים זה דלא אמרי דהוי כקידושין נלא עדים שהרי הס מקופקי דילמא לא יהן ויתנטלו הקידושין דמיש כיון שלחם יהן הנהירה נידם לנטל הקידושי ונגמרי עלי לי שפיר מהני וסיב דכוותי' ומי' נרין נכחוטות נקונ' דמידעם ס' דנרינו שב חילוק זה נין חמלי לעודעם ולף שליח דומה להכלי דבחלי יל דאמרים הוי כקידושין נעדים מסום דוחלי נדעתו לקיימו וכמים רפ' נפ' כל הגט לעכין נרירם מיש מים כרחם יפל נקערה מנם למדן דסגיא ליש דומה. ליב כיל דמיש ליק קוקי' סני' סכיל לפי שיחתי דשם דקטן קוכה נדעתו לחרת מקנה לה עדיף מחכין לחדם שלא נפניו ויכול לחזור נו כשהגדיל ושלרכתי זה נפיטת

סלחסוכים נפנ"י דקלישות. ושכם זה נרוד לעכין זכי' שלא נפכיר דשם מפחת חוב לף שלי עכשם נפצילו ולחיב נשלה דעתו דכיחת לי' נשם מעשם לחפייב לה מהני כיון דנשעת שקליחים לה יהני' מכיחת לי' ונעלמותו הוא חוב' ומ"ש נמלחמות נגיטין דף ט"ים ונפעיש שם ונרמניא כדרי' דלית נני חוסם מפלו על של הגיהו. ולפיו לכי לומר דשם דקטן קוכה נדעתו לחרת מקנה סייש דוקא נעידי שיחת זכות לקטן מהכח לנל קידושין דאוב הוא לו לשלוף נקידושי" ונס כחניב נעלה וכקות עכיש לדיון שקידושין והחופה נפ"ל לית נס נדעת לחרת מקנה ניב לה מהני ומ"ש נפנ"י קוף לחסיע ס' קיב ס"ק כ"ו:

ולפי"ז לין לחב לריכין למיש הניע נפ' כיב מה' מכירה דהל דפעמים מחרת מקנה מקטן אלא רק מדרבנן ולא מהני מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה שקטן קוכה מדאורייחא סייט מפוס שקטן לית יכול לשלוח המעות לחוכר ומחילה שקטן לית קוכה חשבון ולפיש נלית לקיש דוקא מחכח קוכה שקטן נדעתו לחרת מקנה חכוח הוא לו מפליב נמקנה שקטן קוכה מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה ודלי לה מהני לו מהני ומ"ש נפנ"י קוף לחסיע ס' קיב ס"ק כ"ו:

וחכיכ ס"י כיח:

ולפי"ז לין לחב לריכין למיש הניע נפ' כיב מה' מכירה דהל דפעמים מחרת מקנה מקטן אלא רק מדרבנן ולא מהני מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה שקטן קוכה מדאורייחא סייט מפוס שקטן לית יכול לשלוח המעות לחוכר ומחילה שקטן לית קוכה חשבון ולפיש נלית לקיש דוקא מחכח קוכה שקטן נדעתו לחרת מקנה חכוח הוא לו מפליב נמקנה שקטן קוכה מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה ודלי לה מהני לו מהני ומ"ש נפנ"י קוף לחסיע ס' קיב ס"ק כ"ו:

וחכיכ ס"י כיח:

ולפי"ז לין לחב לריכין למיש הניע נפ' כיב מה' מכירה דהל דפעמים מחרת מקנה מקטן אלא רק מדרבנן ולא מהני מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה שקטן קוכה מדאורייחא סייט מפוס שקטן לית יכול לשלוח המעות לחוכר ומחילה שקטן לית קוכה חשבון ולפיש נלית לקיש דוקא מחכח קוכה שקטן נדעתו לחרת מקנה חכוח הוא לו מפליב נמקנה שקטן קוכה מדאורייחא לף שיחת דעת לחרת מקנה ודלי לה מהני לו מהני ומ"ש נפנ"י קוף לחסיע ס' קיב ס"ק כ"ו:

וחכיכ ס"י כיח:

תשובה קנ"ב

מילים ג' חופחלו ג' ט מרכיו לפיק:

ביומי הסוריס, חלד ליפריס, מחכי ידידי וחכלמידי, סרב סמלופיב, מעמ ומנדל, חריף פיפיות, נבור להלפיות, כמוים גרסון סמעתן כי חלנדקיק מי להלחם:

שני כחנים ממך קבלתי ומדיש נחתי מיש ליעב קופי' מהרשיל מפוסי חלי' כיש דבדוקה ליכא מי מיק לולד ומי מיעוטא דמיעוטא נזה לא מכרים עלמי כי הוא קרן קלים שלים שלך לנדך רק דברי הכל הוא: **אבל** מה מסקפים נמסכנך סלחסן על דנרים סנפוים מסרליה לחיש

סי' הרליח דל ודלי קקפי' הוא ולריכה עיונא שכתב עתים שמוד המוכר בים מחבירו ניירד ולחי לם הוא ניזק לינ לם הוא נעיר מחלנו ופי וחקי ני כי ליחסא לעכביר קנן חמלי מיילי לי ולא שמכי מחזקת בדוק עים מנחמה דלישא קנן ועיש לה נדקי לם נכטלנו מדיטות הלא עזקמי. לה לחזקתה ובי מי דמלכי בשמה שהיא נחזקת כמרה מכטלנה אבל בים נחזקת שליט נדוק הוא ולין כוכנו שיאמתם הי לה חזקת כמרה רק שלא פי לה חזקת מריעות אבל בים הי לו חזקת ליט בדוק ועי מניא שם שקיר. לך מהרליח מי דשמם ליכא רוצא וחזקת דעמה נחזקת כמרה שלנה ונם ליכא רוצא דרוב נחמה כמריה הן אבל הכא ליכא הלא דחזקת מכח רוצא לחי' דחולין ורוב חמלם נדקים לחמי' שהיא נחזקת בדוק אבל חזקת ליכא עים וחקלים הא קולי חולי' פיו עיג חקנו דעמיו ליד לחכר ריש נביסת בים מוכיקו ומפרש עצמו בנמי מפני מרוב שנחלוהו ע"ר כמחבר' לעיז ופרך מה לחי' רוב כמחבי' ליכ מיעוט כמי ריש חיים למיעוטא ומה קולי' שם לין רוב כמחבי' ליכ מיעוטא דכמחבי' מיעוטא דמיעוטא דליכא לגביהם חזקת היכר דמקיים לרוב ומי' דליכא למיפרך מה לחי' רוב אפי' מלנא ופלנא כמי עים ונהגהם מדכי חולין קרים שרוב מי' כיון דגביהם עלמה ליל שנדדכם על חזקתה חזקה דנהמה לאו כלום הוא ולפיז מה פריך נחולי' ישי ורש היכי לכיל ניברא הא ליכא חזקה ורוב וחולי מיעוט מריעות מיעוטא דמיעוטא הלא חיים ריש וכלן ליש לה מי' המוקי ולא מי' המוקי:

ולפענ"ד מלחם נכוכם מהרליח דנלחים חמוה מה חזקה כמרה ים לנהמה כשכולד דילמא שלד מריעה מן הנמנן אבל הי נר משום דכוכנו שהוא חזקה דלחי' מכח רוצא וכמים הרלשוני נגניטות שכשנו מנהמה וכשחים ומלחה מריעה דמוקמי' נהמה לחזקתה והשתא הוא דכוכנים ועי' נרלים ורין ורכניא חלי' יש ונידך פי' פיא. אלא דהשם כיון שמלחה מריעה ליכ יללה מן הרוב ומו עכשיו לין כלן רוב רק חזקה דלחי' מכח רוצא והייכו חזקה דדיכא שלכ שחזקו הנהמה שהיא כמריה עי' כחוכות כיד ע"ב נחלה חזקה וכי וקידושי' ס"ע ועי' מהריים שכר ני פי' ני ושעית חיב כיש פ"ב. וכבר יהוע שנרים הפלחים שפיק דכחוכות דרוב שכבר החזקו לוחו לעכין ליקור מהכי לפי' לעכין ממן והכא הלי רוב דרוב נהמות כמרות כבר הוא מוחזק למו וכמים רש"י נחשני שהניחו הרלשונים לחמול לכלנו מחלנה וכי ולו ליכא רוצא לנרורי ושפיר קומכי על חרות. חם כוכם מהרליח דשם ליכא רוצא שגם עכשיו יש דרוב נהמות כמרות לא כמו נני נניסות דעכשיו ליכא רוב ולחברע החזקה לפי שילחה מן הרוב חזקה דנהמה נחזקה כמריה כולים חזקה דלחי' מכח רוצ' וכבר החזקו לוחו נשעה שחיא לנרר ורוצא דרוב נהמות כמרות מן פי' שגם עכשיו יש רוב ולא ליכרע החזקתה לכן ליל לנרר אבל הכא ליכא אלא רוצא דחזקה מכח רוצא דחולי' ורוב חעולם נדקי' לחמי' שהוא נחזקת בדוק אבל חזקה ליכא שעדיין לא החזקו הרוב אחרי רק עכשיו לכו רכי עליו ועוד דעכשיו ליכא לנרורי ולא לחחזיקו כלל ועי' יוד פ' חי' נעוי' קפי' וסיב קקיים וזה לפעניד משום ולחמ נכוכם מהרליח. אבל לריש דחיים למיעוטא נחמה לסור לחכול מחלב מכל נהמות דחיישי' למיעוט מריעות לפי הסיד דפריך רכי ניברא ולא ליל לחחזיק ברוב כלל מכח קושי' חנמי דניחים למיעוטא וליכא חזקה רק רוב לחוד נחלה מקנן ליל להא דפי חכיות מוכרת נשר שמוטת לין הפי שלכו יודעים נודלי שהשבר שבפי חכיות הוא כשר רק שלכו יודעי שמיכרי נשר שחוטת ורוב שחחוטות כשרות וזה שפיר טוי כגד חזקה לי דנהמה נחי' נחזקה לי' עומדות ולסיב טוי רוב כשרות נגד חזקה לי ולכבי פריך שפיר. אבל לין מוכרח דיל דמיירי שלכו יודעי' נודלי שהשחוטות שבפי חכיות הם כשרות ולין כלן חזקה לי' וכניל ולכן הקשו נשחוטים דעכיים ליכא חזקה לישר:

ומה שהקשה לך מדחם פי ליטורי' לפי חכיות חת שבי ליטורי' לי' לכל ככר חזקה מלה קודם שכחחמן ומכין שקנוע דוחה רוב וחזקה. לפחים לקיים דכלן ודלי ליכא מיעוט שלא מחזקתו ולים חזקה רק רוב אבל מלבד זה כיל דבחי' רחמין עיז קיו כחזקה נחשבה פיב דעלה דחמוחר דבחור ועיקה הי מניחו ושא ליכו שוה לה נשעה ולא נטעמא ופי' דשלכי עיקה חולין ולחויין להחזין והוי חזק ובין הני והוי שחור ממלא חשוים היל מניח ניכשחא ועי' פי' חנים שם ולפי"ז ליש כלל חזקה מלה הא ממילא נעשה חזק ולים שיחר מלה אלא עי' מעשה שבפחות קודם שבחחזק ולים טוי חזקה דחלי' נחי שם אלא נחלי' נחרי' כמו נרוצ דחלי' נחעשה:

ומה שחקר לדעם על פיש חילוק בין שם לחי דכין על כלל ובין שם לחי דכין על הפרט לפי' ליכר עשה חולי הוא קנרם נוני שהזכרתי לעיל חו קנרם חוס ולפיש נשטוחם מיש נני לחזוקי ליכסי נגבני חו חולי כוכחו על דנרם דגיש יוד ס' עיא. ויעו כי הזמן נרחה דהחידכה עריכה טוצא חמלא כפי קיטר ולפיש נפיל בחלנים ובחרם יחיו כימי קדם כשפם שחוחנו הכחנן נחכנחו המחוה לו כיט:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה קנג

מילים ני לחיסחלה יום לי יש כיכן חרכיה לפיק:

שוכים ומחחת יוש לידיכים מחוחכי הרא הגחון חגדול כקפיח מרים זוקמלן קופר כי לחדקיק פחקם:

יקרת מכחניו נא הכם נשעם שלא סיחי נניחי וכנולי לניחי נדי הענר סיחי פרוד מחוד נמילי דשפחא ולא פי' לחפער להשיב מפכי הכנוד עד סיום לחפר ניקם לחוחם נכו לר לי מחוד כי ליכני יסול למלחום מנוקשו נזה כי נדחי נמדי ולא חלא נליב לקמוך נסיחר סחדחם מפכי מעשם שהי לה כיכן לכחוב וגם קודם לזה מפכחי ידי מזה ודי נזה:

ומה שהקדק נחוסי שפחים פי עיב דים סיים שהקשו דנני חשע חכיות ליכא חזקה סיחר וחולי לה כחנו דליכא חזקה לי' כמים נכדה חי' דים חילך. לפעניד דנרי חוסי כדה חמוחי דמה חזקה לי' ליין עם הא הרוב ודלי יליף מחזקה ליקור וחעישע ודלי לה יליף מחזקה לי' וחוא לקור ודלי* עקופקי' עם מחיכה זו מרוב שהוא ודלי ליחר לו מעישע שהוא ודלי לי' ולין ליין נזה נהמה נחזקה לי' עומדת. ונפקנדא זו פירשתי דנרי דיבוי נרוך שבהגיא פיק דחולין שפק: לין כלום עיש נשחיטם הא ליחחזק לי' ונשלמא עם כשלמה שחיטם כחוגן ולי' עם עומחה שחטם חתרי' רחליים מוחיכן הן הרוב ומו אבל ליכי שכחנו לו נשר לחכול ניחום שמא הרגו נקופין ומי' ליש כין דרחליים מוחיכן הן לא נשר חרי חניש דליחחזק לי' והוא חמום דליכא שחטם ודלי כשרם חניש דליחחזק לי' מכח רוצ' וכבר החזקו לוחו שחטם עם עכשיו יש רוב ולא ליכרע החזקתה לכן ליל לנרר אבל הכא ליכא אלא רוצא דחזקה מכח רוצא דחולי' ורוב חעולם נדקי' לחמי' שהוא נחזקת בדוק אבל חזקה ליכא שעדיין לא החזקו הרוב אחרי רק עכשיו לכו רכי עליו ועוד דעכשיו ליכא לנרורי ולא לחחזיקו כלל ועי' יוד פ' חי' נעוי' קפי' וסיב קקיים וזה לפעניד משום ולחמ נכוכם מהרליח. אבל לריש דחיים למיעוטא נחמה לסור לחכול מחלב מכל נהמות דחיישי' למיעוט מריעות לפי הסיד דפריך רכי ניברא ולא ליל לחחזיק ברוב כלל מכח קושי' חנמי דניחים למיעוטא וליכא חזקה רק רוב לחוד נחלה מקנן ליל להא דפי חכיות מוכרת נשר שמוטת לין הפי שלכו יודעים נודלי שהשבר שבפי חכיות הוא כשר רק שלכו יודעי שמיכרי נשר שחוטת ורוב שחחוטות כשרות וזה שפיר טוי כגד חזקה לי' דנהמה נחי' נחזקה לי' עומדות ולסיב טוי רוב כשרות נגד חזקה לי ולכבי פריך שפיר. אבל לין מוכרח דיל דמיירי שלכו יודעי' נודלי שהשחוטות שבפי חכיות הם כשרות ולין כלן חזקה לי' וכניל ולכן הקשו נשחוטים דעכיים ליכא חזקה לישר:

ומה שהקשה לך מדחם פי ליטורי' לפי חכיות חת שבי ליטורי' לי' לכל ככר חזקה מלה קודם שכחחמן ומכין שקנוע דוחה רוב וחזקה. לפחים לקיים דכלן ודלי ליכא מיעוט שלא מחזקתו ולים חזקה רק רוב אבל מלבד זה כיל דבחי' רחמין עיז קיו כחזקה נחשבה פיב דעלה דחמוחר דבחור ועיקה הי מניחו ושא ליכו שוה לה נשעה ולא נטעמא ופי' דשלכי עיקה חולין ולחויין להחזין והוי חזק ובין הני והוי שחור ממלא חשוים היל מניח ניכשחא ועי' חי' חנים שם ולפי"ז ליש כלל חזקה מלה הא ממילא נעשה חזק ולים שיחר מלה אלא עי' מעשה שבפחות קודם שבחחזק ולים טוי חזקה דחלי' נחי שם אלא נחלי' נחרי' כמו נרוצ דחלי' נחעשה:

ומה שחקר לדעם על פיש חילוק בין שם לחי דכין על כלל ובין שם לחי דכין על הפרט לפי' ליכר עשה חולי הוא קנרם נוני שהזכרתי לעיל חו קנרם חוס ולפיש נשטוחם מיש נני לחזוקי ליכסי נגבני חו חולי כוכחו על דנרם דגיש יוד ס' עיא. ויעו כי הזמן נרחה דהחידכה עריכה טוצא חמלא כפי קיטר ולפיש נפיל בחלנים ובחרם יחיו כימי קדם כשפם שחוחנו הכחנן נחכנחו המחוה לו כיט:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל:

תשובה קנד

מילים ני לחיסחלה יעיל:

ישאו חריס שלום לכבוד יריד חניני חרנני חחריק ונקי, זך ונקי, מריח מפם שמחל כי נקיק קמרעכמם:

מכתבו חגיעני ונדיים כחי' עכם ומם שהחפלה עיים לליח פפחים

שיש בהולך למחוז חפצו ומכר שיש לו חמץ בתוך ביתו וכו' מבטלו בלבו ומכאן מגיה ק' המיר דלמ מכר לחתן ליקרו מלי לבטל יחזור דיעבד דעבד דהמבייתו מרף מכל מעמי מוכר ונתבן שוכר מס המיב דלמ יחזור דעבד דעבד עדיף דיש ט כרם עיש ותקי חיש לי מל מיש הל מוחב מבח על החמץ מוכר בליש כדחתם מבחים קיג וחי בבו הרב מהרש"ל דקרא דלמ תמחב מיירי בדליכא מהות מבל בליכא מהות מבח דעבד דוחה ליש דלמ תמחב וכחב מלליש דיש יחד מבח על נדבר זה עלמו לומר עדליש עיש ומחקתי ידיד מנמי מבחים פיה דקלמר ומיש לכי מקיים ועבח לה מבנרו בו בעלם בחין בו מוח לבל בעלם עיש בו מוח מיבר וחוכל וחל החפיה מהרי יבח מבח ידחה על לישם וכי הרי דחעמי מהות בחוחו דבר עלמו מיך עדליש. ולפעניך לקיש דכוחב הלליש הוה דלים עדליש היכי מעבירם ליש הוה רק בקיום חמיב כמו בשוחט מבח על החמץ דבשוחט דיש על החמץ ליש כלן ליש רק במקיים מלוח מחיות מבח על החמץ הוה ליש ומלוך החמר דמבח דמהות מבח דוחה ליש דלמ תמחב וכו' הרי לדידהו זה הלש מלה לקיש מיש דמחיות מבח בחוחן זה לבל מס מבמחיב לישו מוכר ליש דמבירם עלם בקיום מיב דלכילה מוח מהרי חמ" ליש לישכל חמוח לו בעלם בחין בו מוח כמי מוכר ליש דמבירם וגם במעה לכילה כבר מבר על ליש דמבירם ועי' חיק מס דלמ הרי בעדיכה ובבקי חוק' זבחים ליז ח"י זה מיש בזה מבי בבי מיך בעלים ובין לו עכן בכל לדברי הלליש. ובזה בדחה כמי מיש מחניא בבח חבחות מברעקיבא מחביר מדברי בויח חגיגה ד' דיש לילמריך מבקי לבעיות חוק' דלח כחרלח בעזרה בלה קרבן קיש מלוח רחיים בכיש רק בעבר על ליש דלמ ירחה מבי ריקס לי בבי מביר לריך קרא בעומבות דב' הוה דבבור מרחיים בכיש בלילי בוחי ק' מיב דרחיים בכיש ודחי בבבק ליש דלמ ירחה מבי ריקס בחוה זה בגד דברי הלליש. ולפמיש זיל דגם בם לין מעבירם בלחו בקיום המלוח בודחי לילו לחבים חורם בלא ירחה בכיש בעזרה בלי קרבן ח' העבירם בקיום המלוח לבל החורם לה לחבים ביחה בעזרה חם לימו מביא קרבן רק חביחה בעזרה ומלוה בלא בחש מרחיה בעזרה עובר בלחו חב לימו מביא קרבן וכעין מיש המרדכי חביחו מגיה ק' י"ב בקיא בלא לחרים חורם לה חלבם בגד בלא לילים בלא מיכר לבעום רק חם לובם מהיב בחיב דלילים וכיון דבבבם ח"י להטיל בו לילים לימו עובר עיש ויש"ל דכוחת" בכיל בחש מרחיה בכיש בעזרה מהוב בלים בלא ירחו מבי ריקס:

ורא"י לזה מיש הרמבים רפ"ל מהביבה ומי בבא לעזרה וכו' חלא עובר על ל"ת שבי ולא ירחו מבי ריקס ולימו לוקה על לחו זה שהרי לה עבה מעבה ולי כימה שבלחו חוא בחקור לבא בעזרה חם בא ריקס בפיר יש בו מעשה דהיינו בילחו בעזרה חביב שלין בזה לילקור רק חם בא ולימו מביל עלה עובר בבב ולח"ש. ולי"ב קוב לין עבירם הלחו עם קיום המלוה ובפיר הק' עויל דכיון בבבק עבה ולחה בבבק ליש לבל בילו דעבירם הלחו הוה רק בקיום מיב ולא עדליש ודברי לליש מריבן וקיימים. ובבלה שבוחיבו בעוב ובעיבים. ודי שלח לבי מביבו חולך המים. בקרב יומים. כבבשו ובבם ידידו הדוסים:

עמרם חק' גלוסם בקיק הכיל:

תשובה כנ"ה

שילים ג' חויבללה עבים חחרי חרכיה לפיק:

שוב"ש לכבוד ידידי הרב הגאון הגדול, מעוז ומגדול, תנא דלימרא קלישנה, דבחי בדישנה, לדיק מפורבסם, כנן הדבים, בקבים מויש יהושיע לחבן לבי כי' ויחל לחבדיק מלרנרעטין:

אחדש"ת על דבר השאלה בשר בבבי ח' שרולח ליקח ע"י יהודי ח' מלח בבר קונ" ועוד יותר חם מוחר ליקח בשבילו בשבח מן הריחים [דלחמפמיהלע] ויהודי חומר שיודע בבירור שבבי הריחים אין לוחבי" החבי" כי אין יכולי לבמון כלל חבי" לחזוק; וכן חמרו הרבה חבבים לחמבים והאחרונים הקונ", הוא על אחריות בעל הריחים

המוכר עד שיבערכהמע מן הבאן ע"י חוכן השאלה:

תשובה: הבה אין דין זה לריך נושם ולפעניך שבוע להחיר דברי מבוחר בפ' הביג דבשעה שהחב מוחר ליקח קמח מן השוק אפי' לאחוה בו מלוה ולאכול בשבח והטריז ויחיר אפי' בשקום שבבבו לאחוה האחרי' דאיבר לה לאחב בדרך שבאחמן ואפי' למ"ש שם שהאחיר מאוד בשקום שרגילי' לאחוה אחרי' מ"מ כי האי דבשרי" לו בריאלה מועטת מוחר לקיימם ולאחוה אותם בשבח דמדינא דשים כל מ"ש קרוב ליקח קמח מן השוק אפי' רובן אין לוחבי' רק מיעוטא שבום דבבל קבוע כמציע דמי ואפי' פירם חשוב שבום גזירה שמא יקח מן שקבוע כיון שלקח אחר שכלך השבח מ"מ זה דוקא היכא

דליכא חלי מישהו לוחבי" אבל היכא דליכא חלי מישהו לוחבי" לים קבוע כשים מדיו אחיש קי' הריח ובי' דשבינן חולין דליד דים לבי חלילח דים ובבלה:

אבל אין חשבי לבלות מעמי וכיוצא בן יבוא למכור קמח מן הריחים הכיל בשבח לבברי כלאחר כבר שהביו בשוקות הרבה ואין דעתי בוחה מזה כי יש חשש שיבוא מזה מכשולות רבים ולבן כיל להחמיר על השואל שיזהר שכיל מיעבה רק בשבשלובב בשעל הריחים שלח השבין רק לאחר שהשה ולכתים לה יביע למקומו עד לאחר שהשה ובלח רק על חדעשקע של השר בבבי וגם לה יחן לו דמי ואפי' מיבבן לה יחן:

אמנם בביב לש ס"י חמן גמור. להבירו מעוש שהיפרילל קונה לשר ואין החמן על יפרילל רק על שבברי השלחה יש לומ" דשרי הריבים ס' חיל חונה בגליא רפיד מה' חמן שאין שבברי השלחה קונה שאין שליחות לבברי ואין היפרילל זוכה בשבילו עיש. ובבה שלליא שם חשה לו יפ' שיש שליחות לבברי וקונה החמן ויא עובר יפרילל לחביי דחוי ממלו של עבריש ביד יפרילל ואחריותו ליפרילל דעובר. ולפעניך ניחה דברי בשלקו רשלוכים שם חיוב שומרי הוא משום שבינה חוכיח מ"ש כמי ביא לין ואם קיל בחוש ורבי' ביג דשיחוב משום שבינה ואיב מיד שקיבל היפרילל שמשום בן הגוי בשחייב בשחריות שמשום עד שיחזיר לו השעות לו שורין ואיב אין האחריות מלד שאין רק משום שמשום ולבן לימו עובר ושוקח שם שפקיד שללו חמן שבחמיב בשחריות משום החמן עובר עליו לבבל בבן אין חיוב אחריות משום החמן רק משום שעוחיו לימו עיבר בלל:

ועונ"ל דברי דעת ריש שבשוש' שבשים ח' דיש "יחד דשבירים ביחד ממלו של גוי בביחו של גוי שלא דאם לא קיבל כוחי' זה וכשים מביא מ' חיל לבל בביחו של עבריש לביא מרי כשים מביא שאין שבירים ח' דשבירים יפרילל שמפקיד ולבאחרים יש להבין למיש שאמרי" בשבחים ח' דשבירים יפרילל שמפקיד ממלו שלל יפרילל חביבו לו שלל לבברי וקבל שבפקד אחריות דשובר שמפקיד שלא בשיטת הגאונים לף דבברי" בשחיבם מיא בין שבשלילו שבפקד ביחו לשירים ממונו קיבל ב' ביחו דשפקיד עיש ואיב בייחד לו בים לומי לה קיבל שלא מיחר לשבום רק חם לובם מהיב בחיב דלילים וכיון דבבבם חי' להטיל בו לילים לימו עובר עיש ואיב דכוחת" בכיל בחש מרחיה בכיש בעזרה מהוב בלים בלא ירחו מבי ריקס:

ורא"י לזה מיש הרמבים רפ"ל מהביבה ומי בבא לעזרה וכו' חלא עובר על ל"ת שבי ולא ירחו מבי ריקס ולימו לוקה על לחו זה שהרי לה עבה מעבה ולי כימה שבלחו חוא בחקור לבא בעזרה חם בא ריקס בפיר יש בו מעשה דהיינו בילחו בעזרה חביב שלין בזה לילקור רק חם בא ולימו מביל עלה עובר בבב ולח"ש. ולי"ב קוב לין עבירם הלחו עם קיום המלוה ובפיר הק' עויל דכיון בבבק עבה ולחה בבבק ליש לבל בילו דעבירם הלחו הוה רק בקיום מיב ולא עדליש ודברי לליש מריבן וקיימים. ובבלה שבוחיבו בעוב ובעיבים. ודי שלח לבי מביבו חולך המים. בקרב יומים. כבבשו ובבם ידידו הדוסים:

עמרם חק' גלוסם בקיק הכיל:

תשובה כנ"ה

שילים ג' חויבללה עבים חחרי חרכיה לפיק:

שוב"ש לכבוד ידידי הרב הגאון הגדול, מעוז ומגדול, תנא דלימרא קלישנה, דבחי בדישנה, לדיק מפורבסם, כנן הדבים, בקבים מויש יהושיע לחבן לבי כי' ויחל לחבדיק מלרנרעטין:

אחדש"ת על דבר השאלה בשר בבבי ח' שרולח ליקח ע"י יהודי ח' מלח בבר קונ" ועוד יותר חם מוחר ליקח בשבילו בשבח מן הריחים [דלחמפמיהלע] ויהודי חומר שיודע בבירור שבבי הריחים אין לוחבי" החבי" כי אין יכולי לבמון כלל חבי" לחזוק; וכן חמרו הרבה חבבים לחמבים והאחרונים הקונ", הוא על אחריות בעל הריחים

המוכר עד שיבערכהמע מן הבאן ע"י חוכן השאלה:

תשובה: הבה אין דין זה לריך נושם ולפעניך שבוע להחיר דברי מבוחר בפ' הביג דבשעה שהחב מוחר ליקח קמח מן השוק אפי' לאחוה בו מלוה ולאכול בשבח והטריז ויחיר אפי' בשקום שבבבו לאחוה האחרי' דאיבר לה לאחב בדרך שבאחמן ואפי' למ"ש שם שהאחיר מאוד בשקום שרגילי' לאחוה אחרי' מ"מ כי האי דבשרי" לו בריאלה מועטת מוחר לקיימם ולאחוה אותם בשבח דמדינא דשים כל מ"ש קרוב ליקח קמח מן השוק אפי' רובן אין לוחבי' רק מיעוטא שבום דבבל קבוע כמציע דמי ואפי' פירם חשוב שבום גזירה שמא יקח מן שקבוע כיון שלקח אחר שכלך השבח מ"מ זה דוקא היכא

אין לחוש שמא לא ישראל רק לחרים שעשה שליח להחזיר לבני שעלה מעומיו ולפ שיכול לפטור עצמו עם החזן מ"מ לפי מה שיש להסס שחזן שפוך לפרוע מיד עבור בני וחציל רלי' עניב כיד דלחרי' נכסי בכרי הרי זן כמדבר וכו' מ"מ דכרי מכי שזי לידי לשלוח לי' וכו' ולשכי מצין דהא שם בניב פי' רבניס ושוס' דשחרים נכרי לשלוח משום דכל קניו של נכרי בבקף לו משום דשליו בנכרי קנין כסף בשדי שפרון והוי מכירה גמורה מדינא אלא דישראל אין דעתו לקנות אלא בשביל כמו שהוא רגיל לקנות עם ישראל ולכן הוי שפיר [ונלפענ"ד ליישב לפי שלשי כעין זה בקלישים פי' ערייה ופ' לייש] אבל כאן כיון דלוקח נוי מדינא לא קנה משום דאין שליחות לנוי וגם ישראל שליו רוצה לקנות וגם אין דעת המוכר נוי להקנות לו שפיר י"ל דהוה כמו שנתנם נוי חרשת המוכר וכמ"ש הרי"ף:

והנה לפי"ז כל שאין נאמן נמור כמי שאינו לעשות נאמנו הכל כיון דשלו של ישראל מה שמקבלו מן הגלגן רק של הכנרי המוכר ואין מוכר בני. ולי משום שחרים הרי השחרים על המוכר ואפי' השנו שיהי' השחרים על ישראל הלוקח כדרך כמה קחרים ויש הרי לחרים נביזה ואבידה הוא על פרי הגלגן וגם הוא נרשותם שפשה ולא נרע מימ המניח שי' ש"מ דעכרים שהפקיד אצל ישראל וקיבל עליו לחרים והישראל הפקיד אצל גוי אחר וקיבל הגוי לחרים דברי עים:

אבל נשומן הלוקח ישראל דמי למוכר גוי אכי מפשפק דודאי שם לוקח חזן זה דוקא לפי' הפוסקים דקנין כשף קונה גגוי ודאי שוה של ישראל ושוכר בני אבל בניד אין קונה חזן זה דוקא אלא מהמוכר שלח לו ממן זה כגון ייים או קונין שחוא חזן חיב לין שלראל מד

להקסם לגוקמו ליכ נכיר אין סיסרהל קוסם לוחמו נפסקה עד סיעמה עו
מעסה קכין לחסיים ולכ חסי לחלי נמר דיכיסס לחיי שנער :

ובהכי יס ליסב נוף קסרי שגיעל מל מיש מסח דנכוכוח יינ דמוכח
דדיכיסס לל מהכי לנבי נכור לפעיים סדיעל ריים יינ דדוקח
יד ככרי נלמעמ פוטר מן הככורה לאבל הפקר ליכו פוטר עיים ולפיז
נפלעמל נחמן דלימו שנער נפעל הפקר קפיר כחב מינ דמהכי קכין
דדיכיסס כיון דהוח הפקר ליכו שלו לאבל סס נככורוח מהי דסרי הפקר
מיח כיון סלין הגוי קוכח לוחו סמיר חייב נככורים :

אמנם נגוף רלי"י סדיעל מנככורוח ני דרי שרי נר רחל חרי מקכח
לאחדייסו לעצרים וכרי ואומלי לל הפקירם עיים כיל לפוניים
חוס' יצחוח פיט עיינ דיים הפקר ניד לאבל מן הטעמ על הסיהור ליל
דלפקוח מרסוחו נפעמ הפרטה כיון דנחר הכי כמי שלו הוח ועליו
לחקנו מצוחר דלפ"י הפקר ניד לל מהכי חס רולי' שלחיכ יהי' שלו
דאה ליכו הפקר דהפקר לזמן לל מהכי לפ"כ מפקיר שלח זכה בו פ'
חוך הזמן יהי' שלו מולמי' ומ"ש מקרים קי' חמיה קיים שלו לחיכ
דנרי טוין לוים קי' דמיד הקיב ויכ ר' שרי לפה סיים שלו לחיכ
כדי סיוכל לנהוג בו ליקיר ג'יה ועבדים ויחיב לסו לנחוג בו לכהכי'
וכחיב לל מהכי הפקר לאבל נמפקיר לגמרי שפיר יל דמהכי. ונהכי
ליים כמי שם שהמת נחסונה עבחיב קי' כיים לחלי לל עשו חקנה
נגי נכור להפקיר ולפרים ליחל מסוס דכל עלמו ליכו מוכר לגבי חלה
כדי שלא יצטרך ליחנו לכהן ויהיי שלו ולא יצטרך להעריה בו סו לבא
ליידי חקלה חה לל מיכי נגי הפקר לפ מכיון שלחיכ יהי' שלו מפחיכ
מכיים לכברי כדיכ שפיר מהכי דדנרים שנלב ליק דנרי' לגבי חמר
ועי' חי' רמנ"ן ניב דף קכיו :

ובחוים יוחד קי' סעיז חמה סעעלם מהכי נחוכים חוקפחח משרסה
פיב דנכוכוח נהמת מדבר והקדש וגר שמם וחין לו יורשי'
פעורה מן הנכורה. ולפעניד כרחה דהח נככורוח ני ילפי' דסוחפוח
ככרי פוטר מן הנכיים מדכחי' כל נכור עד דליכח כולי' נכור עיים
ופקידוסי' ז' חמרינן נרגלא של זו עולה פשעה קדושה נכולה היכי
דליכח דעה חחרת לאבל היכי דליכח דעה לחרת ליח לומר פשעה
קדושה נכולה עיים ולפיז יל דחלי נמפקיר כל נהמה כגוף דחוקפחח
שפיר פוטר מן הנכורה משום דכחיב ניסרחל חו ליכה של ישרחל לאבל
כי חרי לח הקנה ולח רלה לחקנות לעכוים רק לוודכייהו וחיב נשלמח
נהקנחה לגוי שפיר פעור גם ישרחל מנכורה משום דלים כולה נכור
ואין לומר להיפוך דחלק ישרחל חו נכור ופשעה נכולה שהח ליכח
דעה לחרת מעכנה. לאבל לח הפקיר רק לוודכייהו שפיר חייב נככורה
דחלק ישרחל חייב ופשעה נכולה והו כולי' נכור כיון דליכח דעה
לחרת מעכנה ליים :

ועו"ל לפמים כמי' ניח ייב נני זרק לרקיק דדוקח נני מליחה נעי'
עיומר נלר סרסו לאבל הפקר מדעה מקרי דעה לחרת מקנה
חוחן כמחנה עיים ועי' קלייח ריים הלי הפקר ונסמיק סס ניחר חעיב
דלח קיל כרי' נכדיים מיב דהפקר כמחנה עד דחלי לרסות זוכה
חלה מיד פקע רסות מפקיר מיח מקרי דעה לחרת מקנה כיון דנפשה
סילה מחנה ידו הפקירו מדעתו לכל הקודם עיים ועי' נחוש ניטין
ייב דיה והח שכחנו דלא חמרי' מלוה לקיים דנרי המת חלה ניסרחל
דחיחת נירושים הוחיל ולח פקע כחו ממנו לאבל גר דליכח נירושה
ופקע כחו ממנו הין מלוה לקיים דנריו עיים ותעיב דכי נסנינ
נכדיים ליד להה דמפקי' ככרי עליך דחעיב דיהבי לי' נמחנה חקור
ותעיב דככרי חיל וחלו מה לו שכחנה נמחנה לחמר חיז מוחר כדמוכח
נהסוחפי' דמיו סיים דוקח נדנפיק מדשוחו קודם שנח לרסות מידר וחפי'
מה יירבנו משום דחיכו יורש חלה ליחיים דכגר נפק מדשות המדיר
ולח משום המורים נהה לו נחלה חלה שהמורים זכחה לו עיים חלמח
תעיב שפקע כח המורים קודם שזכה בו היורש מיח כיון דמכחו יורש
לח פקע כחו ממנו. ולפיז ניח ים לחלק דחלי נהמת מדבר לו גר
מחת דלא מקרי דעה לחרת מקנה ופקע כחו ממנו שפיר פעור
מנכורה דחיכו פעור רחס ניסרחל לאבל הפקר מדעה דהוי דעה לחרת
מקנה וכל הזוכה בו זוכה מכחו לף שכגר יליף מדשוחו מיח מקרי לל
פקע כחו ממנו והו פעור רחס ניסרחל וחייב נככורה ותיים :

האראתי קלה מעכין לעכין לף נמה שחיכו כוגע לניד לאבל מיח כיל
להחיר מכל הלין מעמי ונחופן שכחנתי. חלה דחכחי ים
לפקפק חולי ים לי' משום רולה נקיומו של חמן ומ"ו חוס' עיז ניב
לו משום מפחכר נחיחיב חס ייחיק הפער נחיחיב נפסה ועי' נחרים
פ' חין לך כיל דנ"ז חיכו דחוס' עיז סיב כחנו דממוכר יייב לו עיז
נהקפה ולחחר ממך הככרי יקנה מפלס הדמי' מוחרי' ותינס חילופי
חיחיב כמו נדבי ר' יהלי וחמה נחי' הרמנ"ן הה חפי' שכר פועל
לחור משום מפחכר נחיחיב ועוד הה רולה נקיומו לחקור. ות"ח הרין
דשועל נזרו שכירות חפו מכר הפערה לחלחר ותעיב דכל שכירות חפרלי
הוח לל מפחנ לי' לחיכה הכי ורולה נקיומו כמי דחקור ייכ משום
דחקן מחמרין ורוח"י כחלו חפרלי הוח מחליף לאבל נמכר נמוך פחוח
נהקפה ותין כחן דין חילופי חיחיב כיון דקנה עכרים מעיקרא ולא

מיחד פיעבדח מיכברל מילחח ולח נזרינ ותיים לסיד לה עשום רולם
נקיומו ולח עשום מפחכר נחיחיב כיון דלח מיחד פיעבדח פיים ומיב
נכיד כיון דמכר נמוך חוח ולח קנה מדיין ולח מיחד פיעבדח ויכול
המוכר לחחליפו נחחר ותינו שוכר משום ני' לה נזרי' ני' משום רולם
נקיומו ומשום מפחכר נחיחיב :

ובתשו' מהרי"ם סיק ליים קי' רכיים כי נסס חנהום חסר סעדי
חפרים קי' ז' דחס חיים עשום מעשה נגופו ליים רולם
נקיומו. ונחמת לה מכר סס מחה רק לענין דנר חחר סחס ליכו כוגע
נגוף חחמן ליים דילמח נלמי למיכל מיכי ולענין רולה נקיומו, חידם
דחס רולה נקיומו נסנ וחיים ולים עיים משעה נידים מוחר חה ליים
נכידן דידי' עיים. וגם דנרי סעדי חפרים ליע לפעניד מחא דעיז קיד
דפריך נגי גר וכוכרי סיכלו וכו' וחא רולה נקיומו והרי סס הוח רולם
נקיומו נסנ וחיים וחולי כפשוסה מעשה לנסוף כפחולקי' הוי רולה
נקיומו נמעשה נידים וכמיים חוס' דים ריע דמחסנחו עשרי לי'
מעשה כפשיקרה לנסוף ועניד מעשה. חלה דמדנרי חוס' סס נרחם
דלריך המעשה רק סיים מחסנחו ניכרת מחוך מעשיו שכחנו דחדחי סס
ליס עיקר לילו שוכר כיון שלילו עושה סוס מעשה סיחת ליכר בו וכו' ולים
גם נגידון דסעיח מחסנחו ניכרת מחוך מעשיו שמקבל המשוח נסניל
הסכר סרולה נקיומו של חמן ולינ. ידידו סדוסים נחחיב :

ממרם הקי נלוחם נקיק הכיל :

תשובה כ"ו עד להגאון הכיל מ"ו

סילים ני' לחיסחלו ני' נמדנר. לרנעים נמקפר חרכיה לפיק :

ידיו נגילי זסב הגיעני נזמני ומשמחני נסמחת סוחתו חמכס ים לי לחסניב
קלה על דנריו הנעימים. מיש ליסב קוסיתי על סעדי חפרים
שהחיר ליסרחל לקנל הכר ככרי כדי לעמוד על המעמר נחוסמים
נשעשם סימכרו הסנרים הסכר ייים של הכרי הסוכר וזיהודי יקנל
האטות נעד החמן ויסמור שלא יגנבו הפועלים ולא יעשו חק נשעה
שפיכה והחיר לחק דישרחל רולה נקיומו מ"מ הוי נסנ וחיים ולימו
עושה מעשה נידי' והקשיתי מחוסי עיז שיד דים ריע דמשמע דנמי'
רק מחסנחו ניכרת מחוך מעשיו שלא נקיומו לא שיקיים נמעשה
והיכ מחסנחו ניכרת מחוך מעשיו שמקנל האטות נשניל הסכר סרולה
נקיומו של החמן. ות"י סרימ דנעי' דוקח שעושה מעשה נגוף החמן
לאבל קנלה הכר לימו עושה מעשה נגוף החמן. ולכי חיים נמכיר
כלי לגוי נשעה כדי שיקנל בו חמן נחוים ק"ו חין שכי הכוור שם
לחקור משום דרולה נקיומו עיי ליש ועי"י נמגיש שם שקיים ולכי שם
לימו עושה מעשה נגוף החמן חלה שמקנל הכר :

ומה שהוכיח זה מדנרי חוס' הכיל לחליכ למה כחנו דמחסנחו ניכרת
מחוך מעשיו דעוקרת ולא כחנו נשעושה משום שמקנל הכר
מחסנחו ניכרת דשמיד הוי ליל דנהכר מיירי. לפעניד לימו הוכחה
דהרי כחנו חוס' שם נדיעור הקדיש דנכלחי ורעי' מיירי ואין כאן
לימור משום לימיב רק משום מקיים כלחי' ולרשי' דוקח נמקיים
נמעשה ולמיטה זו מיירי חוס' דנעי' מעשה ניכר שרולה נקיומו ולהכי
נעי' דוקח נגוף הכלחים לאבל נרולה נקיומו של לימיב שפיר לח נעי'
מעשה נגופו חלה כיון שנושה נהחה דמעי ני' מחיים דהייבו הסכר
שפיר לחקור משום רולה נקיומו חלה יחי' הכחה וכדמוכח נחוים הכיל.
ועוד דגם נשיד לח ליל דמיירי נסכר דוקח חלה אין נסכר אין נחכם
ודלא כרשי' ולהכי לח פסיקה לחוס' לומר דמחסנחו ניכרת מקנלה סכר
וכחנו דניכר מעקרים ותפי' חוי ליל דוקח נסכר מיירי כיון דסכר
נסניל העוקרה ועקירה קדמה לסכר דלימה מחסלמת חלה לנסוף
עדיפא לאי למימר דמחסנחו ניכרת מחוך מעשה מקרים :

ומ"ש על קושיתי לסמים חוס' ניב קכיב דמשרים נכור כוטל פי
סכים נמכירי כהוכה לף דיכול לחזור מיים כיון דלחקור לחזור
מקרי מוזקק ליכ מלי פרק נעיז קיג ותל מיפקרל מפיכה הל כיון
דניחה חוי מעוח קני למי שפרע ולחקור לחזור מפרים חוי לחנן ותי'
דדוקח נגי נכור דכחי' נכל לחפר ימלח מקרי מלי חו לענין חנן
דדרשי' חלא ימלח שמוכר לפ"י נקנל לחחריות. גם לכי חנחנתי נסנרל
זו ולכן הקשיתי כיון דכתן לה לחיכ נחחת טלה זה שפיר חוי לחנן
דלאו מחנה יהיב לה כיון דלחקור לחזור ותי' לה לחיחה נטלה זה נשעה
ניחה דמיחיב קיל לנעמיים ניים מיז דהיכי דקני' למי שפרע לי לחיכים
למוכר לימכים ולף דהחם נשעה ומשום דמעשה קונה מהיים מיים גם
נעיז שם כחנו חוס' דשרין גם לרי' דקיל מעשה קונה ותי' חוים
פ' כיים פקיד :

ועמ"ש להרן קמי' זו משום דסכיחים סדי חלוה ולימו קונה לפי'
למי שפרע כמים כיי' ניים מיז חפה פריע דלימ מה מסכי
מחוסה כסרים דמעשה קונה ומה מסכי זה הל חלוה. קמי' זו לל חלי
הוא ונלחים קמי'. לאבל לפעניד לפמים דלמוכים דנמליחה ומחסה דליכח
מעשה מפיכה קונה פי' חוס' מיז מיה דיים פרדסכי ולפיז כדחה מי

דשכי

דחיכי ליכא אפיכה אפשר קשים ולפיז יש לחדש דכתב אריסים דבפוקם עם פשוטל חבן נפסר חיכ קרקע מחבן חייב דוקא בישראל דמיך בי אפיכה לבל נפסרי ליכים אפיכה וכל פכירות עלום חיל אפיר קרקע נפכירות לף פחות פלוח דלילך נמה יקנה חבן נפכירות ומחלי ישראל דיכול לקנות נמפיכה ומעלי אפיר נזרקע נכרים ומיפפ נמה דקדוק לפחן הגמי דמעלי נזרקע נכרים דלא קני נמפיכה ומחל פלא דהויל דקני נמשפם ולפמיש ניחא דמה דקני נמשפם לא קני דפויל עלום ולכן לומר דלא קני נמפיכה וכניל :

ומה פחמה פרים למה דלמרי בין קיב דנזל עכיים לפקר לבל הפקפה הלוחפו פוחר דדוקא נגזל דנלילקוח לחי לידי פוחר לפקר לבל הפקפה הלוחפו דנהיחירא לחי לידי פוחר וכן פפק רמיל נחריפ כי פרים לית לך פיך דפוער נפי על המלו של ככרי עכיים קנלה לחריות עפום דלי מיבפיב לו מיחניד נפי לפלוחי הא דפלי פלא לפלם ולפפקיע חזו ונפלמל קרא מיירי נקנל לחריות ממפקיד ישראל לבל נריחה דפפחים לי קחבי יכול יקנל פקדופה מן הכברי וכל הפופקי פכחנו דין זה גם נמקנל לחריות חפלו של ככרי קני, ולרמיפים דקיל דנכברי הלם פמי פוער כיחל כיון דלרך לפלם נדיכיפם לה נרע מכברי הלם. פיפי לי פזה כמה פכים עמדפי נזה וכיוצפי לדעפו הגדולם. לפנם כפה כיל דחק, לדעפ הרחניד פיד פחפן דנכברי חלם לינו פוער חייפו דוקא הם פולין פפלו פפלו כדין וחיב הם פוליל פפלו דיכיפם פלא כדים למה פהעלה פניל פי' פפיפ דלא חלי' בחר פפקפעה הלוחפו פוחר דפי למיפ פניל פי' הרלין נפפ פי' ירחים דלף דנזל ככרי פוחר פ"ש לף פקרי לכם וממוכו של ככרי הוא וחם הככרי פעל ממנו בחזקה לינ עוער פפום נזל ונלו הוא ועי' בחבי פילוח' הביפ פי' כיפ פיך ליפ שכי לפי' דקיפן דרבק לף פחבי לרפ ולא דפיב פלי פיפ פוחר לחכלו וחין זו פפום נזל וחיב כפי דפפקעה הלוחפו פוחר פיפ לינו פל' ישראל חלה של גרי וחם פוליל ממנו בחלוחת או נדיכיפם פלו הוא וכדין הוא פוליל לכן כיון פקבל ישראל לחריות וחלו פיחניד ופינב יכול למוליל ממנו נדיכיפם וכדין הוא פוליל ככיל

פפיר עוער ישראל נפי' :

ומה פחחר למלוח פעם לפי' הפוברים בחמלי של גוי ניד ישראל

דלינו עוער חלי"ב קיבל הישראל גם לחריות לינפי'. לפעניד לחפער לומר דקיל דחה דעוער בקבלה לחריות היינו עפום דהוה רולם בקיומו של החזן וחפ"י לי רולם בקיומו לינו חלה דמדבק חיינו נפחר לינ"ב בחין מלה נביעורו פהיפ ומוחר להפחוחם מהיפ רק לחקור מדבק דלא ליפי נהו לידי הקלה לבל נחזן פחחויב לנער מהיפ ועוער נפי' הם מפהם חוהם פפיר יפ"ל דהולם בקיומו לחקור מהיפ וחפ"י לי נכללי' כמי רולם בקיומו רק מדבק לינו עפום דמקיים כללי' כמי לינו לחקור לבל נמעפם לפי' דפ"י וחוק נעי"ן דקיד פעפם מעפה לקיים ולהכי הם הוה רק רולם בקיומו ולינו עושה מעפם לקיימו לינו רק מדבק לבל נחזן פעוער נפי' נפב ולינ רק פרולם בקיום פלו לינ גם קבלה לחריות עוער דהינ רולם בקיום החזן והו דפל לחרי' לחפה רוחה חייבי עפום דפם לה לינפה לי' בקיומו וחפ"י הם גם הא דפפקיר חטרו לחפות זו חזן בפפה הוה רק מדבק חייבו עפום דהוה רק רולם בקיומו עי' ד"ת ומי' עי"ז ליג וחי' חחיים פם וחפ"י הם פכרו לעפות בחזן כמי לינו לבל עושה פרולם בקיום החזן ורולם בקיומו פפיר לחקור מ"ש מקרא דלא ימלי. ולפ"ז החינה הם קינל גם לחריות חוכפ"י פפיר רולם בקיומו דוקא ועוער נפי' לבל נלא קינל לחריות חוכפ"י לף דקינל עליו לחריות נביעה וחנידה מ"ש לינו רולם בקיום החזן פהרי מרולה פ"ינב לו יהנד בחוכם לו יפרף ויל"ך לחיזוד בחוכם דפטור מחפלי"מ' ולהכי לינו עוער

ובזה ים ליישב דעם הגחו"ס פחניל נפקחי"ו ד"ישראל פהפקיר חמלו לבל גוי לבל ישראל חניהו וקינל הפפקר עליו לחריות חפפקר חייב ולא פפפקיר חעפ"י פהוח פלו כיון פלינו נרפוחו והניחו רחי' ממכילחי נביעורו דהכי הפם נפחיכם למה נחמר לפי פני נכל גפולך קיומע לכי כפפוחו חיל נפחיכם מה ניחך נרפוחך לף גפולך נרפוחך יליל חמלו של ככרי נרפוח ישראל פהוח נניהו וחי' לנערו יליל חמלו של ישראל נפיפ הכברי פהוח פלו ולינו נרפוחו ופריפ פי' ד"מ קקיד חוה דממכיפ הם קבלה לחריות של הפפקר קני לפפוד הפפקיד מפ"י חעפ"י פהוח נפיפ הפפקיד הפנרח הפוח דחם נקבלה לחריות עוער הפפקר פפוח דחלו מינב פי' מיחניד נרפוחי' קחי חעפ"י פהוח נפיפ הפפקיד כיפ פהפפקיד פהפחן פלו וחי לה מינב ומיחניד נרפוחי' קחי. וחי ליל דחרפ נעי לפפוד הפפקיד פיפי' נפיפ הפפקר וגם יקנל הפפקר לחריות חכפי הקפי חפפי חי נ"פ הפפקר גורס לפנרו ליל קבלה לחריות דפפקר וחי לחריות גורס ליל פהוח נפיפ הפפקר וכן הקי פחניל פ"י פ"פ. ועוד פפם פניל פם דחיכ דפכילחה מ"יירי נקינל הפפקר לחריות חיכ הקפי ריפא דפכילחה יליל חמלו של גוי נרפוח ישראל וכ"י דהא

כפקינל ישראל לחריות פל חפלו של גוי וחיל נביעו פל ישראל חייב ישראל לנפרו פיפ. ולפפיפים ניחא דהצחריפים מ"יירי פקינל פליו הפפקר גם לחריות חוכפן ולכן הפפקר חייב נביעורו פחצא רולם נקיומו והפפקיר לינ פוער פף פפפעין פלו מ"פ לינ רולם נקיומו פחפ"י יליכם הפפקר לרך לפלם לו ולא לינכפם ט נפפ דחלו לא פיבב ומיחניד הוא פלו וכל חלני נקבלה לחריות ומיופב קופ"י פריפ. חבל פפילחה ניקינל פליו הפפקר לחריות נביעה וחנידה ולא לחריות חוכפן ולהכי נפפלו פל פפריפ נרפוח ישראל חינו עוער פפום דלינו רולם נקיומו ומחלה פילך לחיזוד בחוכם וחפלו של ישראל נרפוח עפיפ כפי לינ לינ פיפ פוער פרפוח פפרי פרולם פיבב לו יהנד בחוכם לפי פני נכל גפולך קיומע לכי כפפוחו חיל נפחיכם מה ניחך נרפוחך לף גפולך נרפוחך יליל חמלו של ככרי נרפוח ישראל פהוח נניהו וחי' לנערו יליל חמלו של ישראל נפיפ הכברי פהוח פלו ולינו נרפוחו ופריפ פי' ד"מ קקיד חוה דממכיפ הם קבלה לחריות של הפפקר קני לפפוד הפפקיד מפ"י חעפ"י פהוח נפיפ הפפקיד כיפ פהפפקיר פהפחן פלו וחי לה מינב ומיחניד נרפוחי' קחי. וחי ליל דחרפ נעי לפפוד הפפקיד פיפי' נפיפ הפפקר וגם יקנל הפפקר לחריות חכפי הקפי חפפי חי נ"פ הפפקר גורס לפנרו ליל קבלה לחריות דפפקר וחי לחריות גורס ליל פהוח נפיפ הפפקר וכן הקי פחניל פ"י פ"פ. ועוד פפם פניל פם דחיכ דפכילחה מ"יירי נקינל הפפקר לחריות חיכ הקפי ריפא דפכילחה יליל חמלו של גוי נרפוח ישראל וכ"י דהא

דפקדן

*[עי' ח"ג סי' ל"ח]

כמקינל ישראל לחריות פל חפלו של גוי וחיל נביעו פל ישראל חייב ישראל לנפרו פיפ. ולפפיפים ניחא דהצחריפים מ"יירי פקינל פליו הפפקר גם לחריות חוכפן ולכן הפפקר חייב נביעורו פחצא רולם נקיומו והפפקיר לינ פוער פף פפפעין פלו מ"פ לינ רולם נקיומו פחפ"י יליכם הפפקר לרך לפלם לו ולא לינכפם ט נפפ דחלו לא פיבב ומיחניד הוא פלו וכל חלני נקבלה לחריות ומיופב קופ"י פריפ. חבל פפילחה ניקינל פליו הפפקר לחריות נביעה וחנידה ולא לחריות חוכפן ולהכי נפפלו פל פפריפ נרפוח ישראל חינו עוער פפום דלינו רולם נקיומו ומחלה פילך לחיזוד בחוכם וחפלו של ישראל נרפוח עפיפ כפי לינ לינ פיפ פוער פרפוח פפרי פרולם פיבב לו יהנד בחוכם לו יפרף ויל"ך לחיזוד בחוכם דפטור מחפלי"מ' ולהכי לינו עוער

ובזה ים ליישב דעם הגחו"ס פחניל נפקחי"ו ד"ישראל פהפקיר חמלו לבל גוי לבל ישראל חניהו וקינל הפפקר עליו לחריות חפפקר חייב ולא פפפקיר חעפ"י פהוח פלו כיון פלינו נרפוחו והניחו רחי' ממכילחי נביעורו דהכי הפם נפחיכם למה נחמר לפי פני נכל גפולך קיומע לכי כפפוחו חיל נפחיכם מה ניחך נרפוחך לף גפולך נרפוחך יליל חמלו של ככרי נרפוח ישראל פהוח נניהו וחי' לנערו יליל חמלו של ישראל נפיפ הכברי פהוח פלו ולינו נרפוחו ופריפ פי' ד"מ קקיד חוה דממכיפ הם קבלה לחריות של הפפקר קני לפפוד הפפקיד מפ"י חעפ"י פהוח נפיפ הפפקיד כיפ פהפפקיר פהפחן פלו וחי לה מינב ומיחניד נרפוחי' קחי. וחי ליל דחרפ נעי לפפוד הפפקיד פיפי' נפיפ הפפקר וגם יקנל הפפקר לחריות חכפי הקפי חפפי חי נ"פ הפפקר גורס לפנרו ליל קבלה לחריות דפפקר וחי לחריות גורס ליל פהוח נפיפ הפפקר וכן הקי פחניל פ"י פ"פ. ועוד פפם פניל פם דחיכ דפכילחה מ"יירי נקינל הפפקר לחריות חיכ הקפי ריפא דפכילחה יליל חמלו של גוי נרפוח ישראל וכ"י דהא

בעה"ת : שלום וברכה, למחיר עיני חכמים נהלכה, מפכתו פמורים קדורים ועדוכה, הנחון החחיר נחורה, מרי פנחנוחיה, לפירם הפפחרם, מחיר חל מול פני המורה, כנוד חדמויר מ"ים מחיר פעדלם כ"י חניד נעיר קרחל יעיל :

תמול חורו עיכי נדניו היקרים. מחירים כפפירים. ונחמלח הנים חורה. נפמחת חורה. מפו ומפכיכים יקרה. חך כלי עגו ליכם עשוים לנחם כי חחם ידו פכינו ולח כחב ידו וכי ידיו לקורי. נבללי יסורים. יפלח ד' דנרו וירפחהו ויחדם כנפר נעיניו. ועחה חלינ מה פ"ם לי לפלפל נדנריו. ואיכי חי"ו כהלמוד חולק על דנו רק כוונתי לירד לעומק דנריו. למען ישמחו עוד נדנש ונופח לוף חמריו. ולפחה נלמח חה דנריו :

עמ"ש * לינ"פ הישי' מלינ פ"ד מחחן פהק' על הריני"ם בישראל פקופה בחמלו פל חמלו של גוי ניד ישראל פקופה

חחן לעכו"ם נחעות הגוי לו יהי' פליחות עוער על ני' פפום חחריות וכחנחי דלם חיוב פומי' ופעפה מפיכה לו חיוב חחריות לינו מלד החחן רק מחחת המעות ועי"ז חילק הרי"ב כי' בחילוקה דרבק דעיד פכחן המעות לגוי פחוכר לי' ים פליחות וקנה הגוי המפלה כבר עפה ישראל פליחתו ובטל לחריות המעות ונחחייב בחריות החחן ולה נהיקר החחן לרך לפלם כפי יוקר החחן ממילה עוער פפום לחריות חחחן ולפ"י לחיל דפומר מיחייב מעפה מפיכה גם לעכין יוקרו חולה מ"מ נרלה דעיקר הטעם דקיל בגזל חביחה דחמרה ולינהר ממילה דמפלם כפעה הגזילה ד"מ מ"ג לף פהוח עדיין בגזל בידו בפעה היוקר היינו פפום רלינ לקנות ד"ת בי"ם כיון דכבר קנה מה פלחבר לקנות זו ולא פייב בקינו כלום לכן לינ לחייבו יותר ממה פהחייב בפעה פגזילה כיון דפגזילה לה נפחיכת וכן הוא בפימרי' למען דקיל דחייב מפעה מפיכה לבל נחותן מעות בעפקה דלהולחה ניחכה גם פלבה

דפקדן

כמקינל ישראל לחריות פל חפלו של גוי וחיל נביעו פל ישראל חייב ישראל לנפרו פיפ. ולפפיפים ניחא דהצחריפים מ"יירי פקינל פליו הפפקר גם לחריות חוכפן ולכן הפפקר חייב נביעורו פחצא רולם נקיומו והפפקיר לינ פוער פף פפפעין פלו מ"פ לינ רולם נקיומו פחפ"י יליכם הפפקר לרך לפלם לו ולא לינכפם ט נפפ דחלו לא פיבב ומיחניד הוא פלו וכל חלני נקבלה לחריות ומיופב קופ"י פריפ. חבל פפילחה ניקינל פליו הפפקר לחריות נביעה וחנידה ולא לחריות חוכפן ולהכי נפפלו פל פפריפ נרפוח ישראל חינו עוער פפום דלינו רולם נקיומו ומחלה פילך לחיזוד בחוכם וחפלו של ישראל נרפוח עפיפ כפי לינ לינ פיפ פוער פרפוח פפרי פרולם פיבב לו יהנד בחוכם לפי פני נכל גפולך קיומע לכי כפפוחו חיל נפחיכם מה ניחך נרפוחך לף גפולך נרפוחך יליל חמלו של ככרי נרפוח ישראל פהוח נניהו וחי' לנערו יליל חמלו של ישראל נפיפ הכברי פהוח פלו ולינו נרפוחו ופריפ פי' ד"מ קקיד חוה דממכיפ הם קבלה לחריות של הפפקר קני לפפוד הפפקיד מפ"י חעפ"י פהוח נפיפ הפפקיד כיפ פהפפקיר פהפחן פלו וחי לה מינב ומיחניד נרפוחי' קחי. וחי ליל דחרפ נעי לפפוד הפפקיד פיפי' נפיפ הפפקר וגם יקנל הפפקר לחריות חכפי הקפי חפפי חי נ"פ הפפקר גורס לפנרו ליל קבלה לחריות דפפקר וחי לחריות גורס ליל פהוח נפיפ הפפקר וכן הקי פחניל פ"י פ"פ. ועוד פפם פניל פם דחיכ דפכילחה מ"יירי נקינל הפפקר לחריות חיכ הקפי ריפא דפכילחה יליל חמלו של גוי נרפוח ישראל וכ"י דהא

*[עי' ח"ג סי' ל"ח]

דפקדן

דמקדון והמיר כעסה סומר על מה שקכה והמיד קוכה קכין חדם מה שלא קכה מעשיה דלא חזי׳, נחר מעיכה דמעות מה שעשך מחילה עך הכוחן רק נחר מעיכה אחכן שקוכה אחיכ ואם כאחד שיכ לשלם כפי מה שעשה אחכן ולא כפי נמעשה אשלכה לה אחכן שכאחיכ כפי מה שעשה אחכן ולא כפי אמעשה:

הגם שדער נחזל דיער אכניה אדיב כי׳ מיא יש לפעשה כמוכי לאן קלת דגם נעיקקא אין סחיות מחמה שקכה נכל שעה נשעיכה אמחוכים קכין חדם אלא מחמת מעיכה דאחכוכה נמעות דמיד קיבל עליו להיוות נמעות ואי׳ לומר אחעבק שכנגא מלוה ואיכ פליגי דשקדן שגיד כמבואר ניוד כי׳ קכין קיל ואיכ לא מיבעי׳ לרעת רעיא כי׳ דליב קיל דאנעזל כיסי של אכיכו חיב לשלם לו ואלו אפי׳ לא שכה מחוכים כלל אם חי׳ ניזו ליקח ולאוריוה חיב לשלם לו אריות אלא אפי׳ לרעת יש׳ם שחניה קיך שם שקנין המעזל כיסו של חביכו דשמוך מעום דליש אלא נרעת ואפי׳ שמיע שיפי׳ מיא חייבו נלא קיבל עליו אבל כאן שקיבל עליו ואלו מחייב לשלם לו אשפידו ואיכ אין הטעם מעום שקכה המיד קכין חדם שהרי לא שכה כלל אלא אחיוב מעשה רשעוכה שיוחיב לו נממונו ולשכי גם נשכה ונאחד חייב גם נמה שהניקר איכ ייל גם נשכה ונשיקר אפי׳ יש שליחות לשכירי כדי שיתיקר איכ ייל גם נשכה ונשיקר אפי׳ יש שליחות לחייב נאחריות רק כשיעור המעות שכחחייב מעשה רשעוכה אבל אי יכול לאין עם שחשקף בגמ׳ ושבלא דעתי בגר דעתו הרמה:

אמנם מיא כיל להלריך דברי דים להצין חמים הרמנים פיא מחויא ועי׳ שקכה חמן נפשה לוקח ואחלי כימא לי עציד לא מכני ושכי מקכה קידושין כיו ואי מעום דעבר חמיכרא דרחמנא זיא דכתן אפי׳ למיד עציד מכני קפי׳ דאחלי חלו חמרים חורם לא שקכה חמן נפשה והוא שכה לף הלא מכני עבר חמיכרא דרחמנא ולמיד מכני שכה נחמת מעום דאיא לשקן העניים דאפי׳ כימא הלא מכני מיא עבר חמיכרא דרחמנא ונפשה העניים אבל החורם לא חמרם שלא יקנה חמן נפשה אלא לא יהיה לך שלך אי אחה רוחם ואיכ אם קיבל חמן והרי הוא שלו עובר נפי׳ אבל אי כימא דלא מכני ואינו שלו אינו עובר כלל ואין כאן עניות ולא עבר חמיכרא דרחמנא כלל ואיכ אפשר לשקן העניים ונזה כיע מהים דאעלים ואין כאן אישור כלל ושכנין זו כאנו רמנין ושכנין ביגמות קיג גבי חלפא נפכדל של עיז ומיא דיש כיש. וכיל דשלחי גבי חמן לעכן נפי׳ כיון דנלחים אינו נרשותו של חדם ואפי׳ לעכן נפי׳ אוקמא רחמנא נרשותי׳ היב לף דאעלים מיא לעכן נפי׳ מכני ואוקמי׳ רחמנא נרשותי׳ ודמי לאת דאמרי׳ נפיק סיט גבי קודם דכתי׳ גבי כרם רבעי אמיג דלאו ממון דידי׳ הוא לעכן אחולי אוקמי׳ רחמנא נרשותי׳ דאת כי אימי׳ נרשות׳ כמי לאו דידי׳ הוא ואת אלי מיחל מהים אלי מיחל נם כשאוא ניד גזלן ולאו נרשותי׳ ממש והחיכא נקכה לעלמו אבל נקוכה לגבי חפי׳ ים שליחות מיא כיון דאם חגוי קיכה חייב נאחריות חמן ועובר נפי׳ אמרי׳ דאעלים ולא קכה חגוי ומילא רחין כאן אחריות חמן ואת דלריך לשלם לגוי אם נאבד חמן הייבו מעום אחריות אמעות מעשה מכיכה אמעות כמיש אבל לא אחריות חמן ואיכ ליהקן העניים ושפיר אינו עובר ובאכי הולרדביניש לומר שעובר ומייב אלקות מעום נפי׳ מעום דישראל קונה אחמן לפי שאין שליחות דנזה ליש כיכל לו אפי׳ אינו קונה מעום שמחויב אחריות לכבירי המוכר אחמן דנזה שפיר אחריות מעום אחמן:

ועודיל דיש להצין להא דקאמר נפסחים פי׳ יכול יקנל פקדומות מן אכבירי חיל לא ימלא אם אחמי׳ נדיק קיב עיב לף דנזל עבריש לקוב מהים אבל אפקעה אלוחה מוחר דדוקא נזל דאחיקרי אחי לידי׳ אקוב מהים אבל אפקעה אלוחה דאחיקרי אחי לידי׳ מוחר דהוי כאבידה עבריש ועי׳ נרמנים פיא מגזילה ורמיא חוים פי׳ שמיח ואיכ לף מפכחא שיעבור נפי׳ מעום חיוב אחריות לגוי הא מוחר להפקיע חוגו ואינו חייב כלל לשלם לו מדיש ואי מעום שחייב לשלם לו נדיניש אלא לא חזלי׳ נאר דיניש כמים מגיא פי׳ חמיח ועי׳ נאי פי׳ חיש ומשלמא לדעת הרמנים דאם הגוי חלם יכיפסו לשלם מי עובר כיאא כיון דגוי יכול לגבות נדיניש לא גרע מאלם אבל לדעת הראנייד פיד אמחן היד רעעם חלמות אינו עובר קפי׳ ועי׳ נחוש חולין ליט עיב דיש ריסך והר ורשניא סיל מני דקכין חלמות הוא רק מדרבנן ואכתי קפי׳ לף מוקי קיא עיז. לף הא נורכא דכתי דעובר לאפקיע חוגו וגם מעום קכין חלמות אינו עובר מיא אם הגוי גופא חוגו נחלמות הלא נדין גופא אחו והוא שלו מדיש וכמים מניא פי׳ חרלינ לף דנזל עבריש מיבר מיא לא מקרי לכש ופסיטא שרשאי הגוי ליטלו ממנו בחזקה והוא של הגוי ואיכ כן הוא לף דהפקעה אלוחה מוחר מיא אם הגוי גופא בחזקה וחלמות שלו הוא גופא ופשיר עובר הישראל נפי׳ מעום אחריות. ולפיז נהאי דריניש דישראל קנה אחמן לגוי נמעותיו של גוי עכיא מיירי שחין הגוי יכול לאלמי שלו אלא אחמן נחלמות ודיניש שיטל ישראל לומר לעלמי קניתי דאליב מה שחמיר אחי לו נים כפי דנחמלו של ישראל נרשות נכרי כי

סרחים דיסראל עונר דעקרי ניסו כיון שקנסה הגיזה עני הסמיכו נחמן על שמעה שם לחצל נחמנו על גרי שעוסקה ביד ישראל וקבל עליו מחריות מהי דייחד לו בית וקבה שגרי הגיזה עני הסמיכו נחזקה ע"ש אלו מיגביא לו מיהגיד דקבה ישראל למפרע מאגרר דלא מי חנן על שגרי רק שלישראל דקבה נחלקו כיון דהוה חלר שלו קודם שמוכה שם נחמן ולילי לחלירו וקבילו נחי כלי ולכן חולקי על ריש וקיל דלקור נכחיב. ולפיז נקוטה חנן לעבריס נעשוה על גרי אלו מיגביא לו מיהגיד נחמן זכה ישראל למפרע בהאעוה ונחזייג נעשוה לחריס ואלי יש סליחות לגרי זכה שגרי נחמן שקבה ישראל נעשוה שלו ואיכ מחריג לשלם לגרי רק שסיס שישראל קבה הסעוה למפרע ולכן איכ עונר:

ובזה מיושב קושי' קלויס מי' שפיו שקיל שחק נשם נטו שחת דלעולי' נשמעים ו' חילפיך קדיל הואיל וכי איכי' נעיכי סדר לאו נרשות' קלי קמיל ועי' פ"רש"י שם חלמא דוקא נחמן קיל לריש אפי' איכי' נעיכא דהוי נלים למיז שסיס דכתי' לא ימלא חצל נעלמא קיל דוקא היכי דליכא נעיכא כמיז דמי חצל היכא דאיכי נעיכא לא ושרי נקחדרין קיש להא דתקן חי' נם (קדשי) קדשי' קדשי מצנח יעוחו ופריך ולמאי יעוחו וכרי ומשכי ריל ממון נעלי' הוא והכא נקדשים שחייג נחחריותן ורש הוא ועי' פ"רש"י חלמא דאפי' איכי' נעיכא קאמר רש דכמיון דנוי ע"ש. ולפמיש איש דהא דליל לריש היכי דאיכי' נעיכא שהוא ממון שלו שסיס דכל זמן שהוא נעין נחמת איכו רק קפק שמא יגנוב או יאבד ויח' שלו למפרע חצל שם מחזירם נעיכיהו לינלחי מילחא שלא שי' שלו מעולם ולשבי לילעריך קיל נחמן דאפי' מחזירם נעיכיהו מחכיש מיש כיון דנפקא לי' לפסר שיהא שלו למפרע עונר נשי' ודאי ולא מפקר ואפי' מחזירם נעיכיהו שסיס דכתי' לא ימלא חצל החם נעיכיא ספיר אפי' נאלחא מפקר שמא יגנבו או יאבדו ויחא למפרע של נעלים ולכן יאוחו ואדרבה נזה ניחא ליש רשי' ולא חמר שיחרימו אותה עמהם שסיס כנוד שיש שסיס דכל כמה שהן נעיכיהו ים רק קפק אם הם של נעלי' או של הקדש:

לכן לא יחרימו שסיס כנוד שיש שמא הם של הקדש:

מידו קושי' קלויס נלחייב לקיש לויש חוש' פקחים ו' דיש החם דנחלי דניש דף עי' נמקבל לאן נרחל מן הכהרי' שמחילה ניחה הנהמה של ככרי וכיון דלי נעי זוז ולא מפכח שקיל נהמה לא נפקא מרשות' חצל כשנהמה של ישראל ומלי מפלק לי' לכהרי אחי ולא ככנסה לרשותו ואיכ כשהחפן של ישראל לא מיגביא אלא הוי למפרע של נפקר כל זמן דלי' נעיכי' ואפשר לא מיגביא ומיחייב לא ככנסה לרשיס שנפקר חצל נני קדשים שחייג נחחריותן שמחילה הי' של המקדש וכיון דלולו מיגביא אלו מיחייב הוי למפרע שלא המקדש לא ככנסה רשותו אפי' לא מחרימו אותה עמהם שסיס כנוד שיש שסיס דכל כמה שהן נעיכיהו ים רק קפק אם הם של נעלי' או של הקדש:

ומיש לייפב קושי' מלייש שכיל מפוש דחריג"ם שם כי ולא פיד חלא סחוש עונר על החנן נשי' וכו' ומלקוח נמי איכא שהרי עשה מעשה כשקיבל חוחו וקיל נשלמת לחוחו לד שכ' הריג"ם כיון דחין ישראל שליח העכוים קנה ישראל החנן ספיר מפכחה מלקוח שם שחרו גו נשעה שפיכה דחו עושה מעשה לעונר נשי' וחפי' שחרו גו לחיב שלא יעונר נשי' נכל רגע חף שחיו מעשה מיש כיון שחחילחו מי' עי' מעשה ניב מיש כמיש חוש' שנועות עיז דיש חו לעניו לניפב כללים [ועי' נחלים פיג מניחה מקדם הכיל חי' נעי' דוקא חחילה המעשה נחי' ע"ש] חצל נלד האמי שכ' הריג"ם דגם ישראל לא קנה והוה עדיין של הגוי המוכר חלא דישראל עונר נשי' לפי שלחריות החנן עליו לגוי המוכר קש' לין מפכחה מלקוח כיי דנשעה ממשך החנן ועשה מעשה מפיכה מיד כחחייב נחחריות מיש הא קיל נשוחפי' דחין נחם דין שומרי' כיון דכחחייבו נחחריות זיל הוי שלירה נשעלי' מי' נשלך ש' קניו שקניו כמו נשמור לי ושמור לך היום נש' ש"ח ואיכ שיב כיון דישראל לא קנה החנן גם גוי המוכר לא קנה החעוה דהוי מקח טעות כמיש חוש' ניק קיב עיב ש"ח מי לחי' שכ ויכיל דאיכא מקח טעות כחבו חוש' ניב ליב עיב ש"ח חי דחין המעיש מלוה רק שקדון ולריך להחזיר ניף המעות חיב כחחייב הגוי נחחריות החעוה וישראל נחחריות החנן יהוי כמו שמור לי ושמור לך דישראל שעור מחחריות החנן ולף דהככרי הולכה המעות חיב וכעשה מלוה ש"ח הא לעכין שלירה נשעלי' חזיל נחר שעה מפיכה כמשמר ש"ח לילי קכיח. ושוד דנשעה מפיכה שכשקה מעשה לא ש' לחחריות עליו וחיב כשעה חיוב לחחריות חין כאן מעשה וחיש ללקוח עליו כיון שחין נו מעשה:

אך ז"ל כיון דהעעוה של גרי השקלה חיב גוי המוכר כחחייב נחחריות החעוה לגרי השקלה וחיכו שלול לשליח ישראל וספיר שליח ישראל חיב נחחריות החנן לגרי המוכר כיון שחלן נעליו עמי. וחפי' חי ים שליחות לעכין שלירה נשעלי' ש"ח וחיב לי' שלא יעשה דגם נכחיב שלא יעשה דחיכא למימר חי חין שליחות לגרי חיב ישראל שלוחו לשליח ישראל שלוחו כלל ושפיר לא הוי שלירה נשעלה וספיר כחחייב ישראל נחחריות נשעה מפיכה מעשה ושפיר לוקה:

וכ"ז חס חין שליחות לגרי חצל חס יש ם ליחות וגרי השקלה קנה החנן וספיר כחחייב ישראל כחחריות נחחריות לגרי שקנה ואיכ עיב לריך שיקדש קכין שגרי לחחריות דכיון שלא קנה הגרי החנן למי יעשה דחין לומר דכיון שלא קנה השקלה הוא של המוכר וכחייב ישראל נחחריות למוכר דהא מכשלו קיימי לי יש שליחות לגרי ומילחא פרי שמירה נשעלי' ואיכ נשעה כחילה השעשה חין כאן עבירה ואו חין נו מלקוח ולכאי יש שלילה ריבים לומר דחפי' מלקוח יש נו יחיב שעמא משום דחין שליחות לגרי חצל לעולם יחיד שהם יש ם ליחות עונר כשי' רק חין נו מלקוח:

ובזה מיושב קושי' רחשונים נשוני' דפריכי מהשקו חף דישראל מככרי ליק מככן מיש שונר כשי' כיון דחיוב נחחריות עיש ולהכיל ניחא דשומי' סי' עיב שקכיל שהם דמלוה נרשות נשלי' לאו לחזרם חיכו רק מדרבנן ונלוה ישראל ולא נלוה גרי ואיכ כשהלוה ישראל לגרי וכחן לו השעות עדיין יכול לחזור נו והגוי חיכו חלה שומר דלחוכחן נרשות לוה קיימא כדחמרי' נקידושין מיח ואיכ כשכוחן הגרי השכחן לישראל הרי שמירה נשעלי' וחין כחן חחריות על ישראל

ולף שהולית הגרי השעות מיש הא חזלי' נחר שעה מפיכה:

דברים חלו מרפכן חינרא דלדנריו נמקח טעות כיון שחלוקה והמוכר מיב נחחריות לגי הוי שמירה נשעלי' וחין קוש לי' מחש ליב נחחריות ליב כיון שחין חיב' ליב חין כחן שמירה נשעלים ולימיכו נחחריות. ועוד דחי חין חיב' נחחריות ליב גם חש כחכם שחבון לריך השוכר להחזיר הדמים לגוקה וכן חש כחכם השעשה לריך שלוקה להחזיר החנן והא ודחי ליחא דחיב מה פריך פש ניב ליב כיון דחיקר ניפרא וקש נדמי דדי' למאי ליש חוי מקח טעות והולרך לשכרי לטרחא וקשיל ועכי ההם היד לימא דכיש לי כאבד הפור או השעות נחוכם חש הלוקה והשוכר לריכי להחזיר נוש שבידם חיו דשיל דחין השוכר לריך להחזיר השעות חלא חש מחזיר שלוקה הפור וכן שלוקה חיכו מחויב להחזיר הפור חלא כשמחזיר השוכר השעות דכיון שלוקה כחן השעות נשביל הפור כיון שחיכו מחזיר לו השעות יכול להחזיק הפור וכיש וחפי' לריך לשלם חש כחבד חלא נשביל השעות וכיש שחיכו מחזיר לו שוכו יכול להחזיק לא כחן הפור חלא נשביל השעות וכיש ואיכ לא חיין כלל לשמור לך דשם חיוב החחריות נשביל שקיבל עליו שמירה וכיון שהוא שומר של חביכו הרי הוא עשו נמלחכחו לכן כיש פעור מחחריות וחין לריך לשלם חש כחבד וחפי' נשפיעה כמנוחר שיש לי' לחבל כאן חין חש ש' מחויב נשמירה מעון חביכו וחין כאן שמירה נשעלי' כלל חלא שכיל החריות מיב שקיבל מחביכו עליו לפי שאש לא יחזיכו מה שקיבל ממנו גם הוא חין לריך להחזיר לו מה שקיבל הוא ממנו ושפיר חף חלא קנה הישראל החנן והשוכר לא קנה השעות עיש החריות החנן על ישראל שאש לא יחזור לגרי החנן לא יחזיר לו השעות וכן חש הגוי לא יחזיר לו השעות חין לריך הוא להחזיר החנן ושפיר נחחייב הישראל נחחריות החנן נשעה מפיכה שעשה מעשה ושפיר

ים מלקוח ולקיש חריים:

ובזה נדחה גם עיש נקוני' דחמרינן דחיוב חחריות המשכין ודחי חימ' על ישראל משום דחלוח על המשכון הוי שומר שכר משום פרוטה דרי' דחה ליש גגי דלאו מלוה קעביד כמיש חוש' שנועות עיד דיש שומר וגם דר' יוחן ניחח כיון דקיל גם ישראל מנוי לא קנה משכון ואיכ חין כאן חיוב החחריות חלא מדשמואל שנועות עיג דכנגד החוב הוי כאלו פ' שאש יאבד המשכון ילאבדו מעיכיו וע"ז חוש' ר' עיב ניב וקשיש ועיך גם שקיבל גם מקונית ואיכ כיי דהוי הגוי שומר שלו על המעות עיש ישראל נחחריות המשכון היכו חין מדין שומרי' דכיון שלישראל משום דהוי שמירה נשעלי' דכיו שלא יחזיר לו המשכון חין הגרי לריך לשלם ולהחזיר לו המעות ושפיר הקי דיעבור

נשי' משום חיוב החחריות של החנן:

ועוד דשום' ניב לא כחבו כלל דהיי זוז שקדון נשי' וחיב נחחריותן רק כחבו דאי חיכיהו להכי זוז לריך להחזיר כיון שהוא מקח טעות וליל להלוחה דשלוחה לשלחה כיהבה ע"ש ואיכ אי לאו דר' חיוב נחחריות מעשה הכיל דכיו שהיכו מחזיר המעות חיכו מחויב להחזיר לו המקח לא ר' מחויב נחחריות כלל וכמיש חוש' שנועות ליו עיב דיש חיעוט דחיב דחין נשעירים דין שומרי' וגם שרף שעיומיו של חביכו שעור למאן דלא דחיו דיכי דגרמי מיון כי חיכיהו נעיכיהו מחויב לשלחדיכהו כיון דשל חביכו הם והיב מחויב להחזיר המעות כיון דהוח של חביכו חבל חין עליו חיוב שמירה וחחריות כלל:

וגם מה שהי כיון דהמעות של גרי המשלח חיב השוכר נחחייב נחחריות לגרי השלחה וחיכו שלול לשליח ישראל. חמהני הלא חוח לא קנה השעות מגרי המשלח רק משליח והמשלח חוכח לשליח ושליח להשוכר חף דקיל דשם גגרי שיעשוחו דריב חפשר דהייט דוקא נמשכון וחפי' חוח נלא משכון שייכו דוקא חש גרי משועבד לישראל וישראל להגרי שישראל השני משועבד לישראל רחשון חבל גרי השועבד לישראל וישראל משועבד לגרי פשיעה חחיי דריב וחפי' כיון דשם נכחייב חש השני שלא יעשה

שיך ס"עבודת הדיב מיא חס פריבי לומר החילם שגר שמוכר מפועבד לישראל ומילה מפועבד למי שישראל מפועבד מדרבנן ולית שפיר טרי מחול לישראל:

וגם מיש נדין שליחות לעכין שחיטה בעבלי לית לו שוגן דהא שיך חס המשיל עכם שליח להיות עם המוהל בשלחכתו לחבל כאן לפי דבריו הגר שמוכר הוא המוהל שחיב בחאריות לגבי המשלח שהוא המוהל ישראל המליח לה ה" שליח המשלח לשחוט ממנו על גר המוכר חלה לקנות לו ולשחוט ממן המשלה לה ממן גר המבי ואפי" ים שליחות ליש כאן שחיטה בעבלי:

תשובה כ"ח עוד להגאון שכיל נריו

***ועל** מה שמלחני חס קבה חמן לעכין מי שפרע חס עובר בב"י ופשיט לי" מנזל ממן דאין הכנזל עובר בב"י אף שהוא שלו ליבו ברשותו ומדכתבה חורים בבי ממן לך בעי" דוקא שיבי ברשותו ומשיש לשני" בבי ממן עכשו הכחוב כאלו הוא ברשותו אבל בלאים לא ה" עובר אף דאיבא מקרי שלו וכיש לעכין מי שפרע דאיבו שלו ואיב ברשותו ועי" קלוים בי" חיש קיב. הבא ממש שהבנזל ליש עובר אין ראיי דשאני אחם דאוכם הוא שאין בידו לבערו וכשים בובי קמל לויח בי" כי. ומיש מקברא דממן ליבו ברשותו אף דאיבא יש לו בעלי לא ה" עובר רק משום דעשהו הכחוב כאלו הוא ברשותו. לפעביד שם הכחם דעבירה ב" הוא משום שרולה בקיומו ליהנות בו וכיון שאסור בהנאה גם לאחרים ולא שכי לרבו בי" רחי שלא יעבור אי לאו דעשהו הכחוב כאלו בי" יכול ליהנות בו ולרש דומחר בהנאה לאחרים ואיבא בשגליע כממון דמי כגר דבדו בו האחרונים ואיב בקונה למי שפרע בבי לאפוקי דשיך עשהו הכחוב כאלו הוא ברשותו:

ומה שחמם על שיש בשך לינ דיש ולריע קדום שך והא אמר רי" בגזל ולא בהיאמו הבעלי שבהם אין יכולי להקדישו אלמא דאבנזל שהוא שלו ליש יכול להקדים לפי שאינו ברשותו ואיב שכיח שמעולם לא בא ברשותו אין יכול להקדים. ואי" דשאני שבנזלו ובא בא ברשותו לא קיבל הדמי" לריע אפ הוא מעיקרא כשהקדישו אי" כגר בא ברשותו וכן בגזל ממי אפ הקדישו בגזל ואיב שכיח העמ"ד הגזלן בדין ושולילו מידו בב"ד היב דקדום ואי מוכח מדבריו כיון דלמפרע הוא גופא הוי ממי ברשותו למפרע הא שיעת דלא מהני למפרע הוא ברשותו אלא מעכשיו ולהכי מהני למפרע הא שיעת דלא מהני למפרע הוא גופא אלא מעכשיו ומשיש הגזלן אין יכול לחזור ולגבות מן הלוקח אלא מיום שחזר ונעשה ברשות הבעלים ולהכי מהני למפרע הא שיעת דלא מהני למפרע הוא גופא אלא מעכשיו ולהכי מהני למפרע הוא ברשות

סמרימה קלי נפקדון מהיכ מן סרן נמסיעם ויוכל לשמוד שלמו
נמנועה מלה מעמד ומפסד מלה יכבע ויסלם ויקנה למשרע ומפרים
מעיר עשר לפני עיי לחריות סמיעה דנם ניז לפסד מיקנה למשרע ולים:

ובזה לים עים המרים ולסבי עסכי סמקום מיחד לו דעי נסחיעה
נמרימה נקי ני דסלר סמוסחל ומסכר קוסם
לסוכר ומכי דקוסם גם למסכיר ולמסחיל לשל חנן מל שוחל ומסכר
מיס קיסה למסחיל ולמסכיר עים מילחה נמעמד וכנר כסב מרלים
דלמעני סמכמקד קיבל עליו לחריות עיי עיקר המעון מל הנעלים
וכיון מיסחילו הכפקד ניסו לנמרים ממסו קרי ני ניסו דמפקד עים
ומיל לפרים נדעת רני דסיים דוקא ניימר לו נים לו הסחיל לו
ניסו לשל נגלו ניסר לו מקרי ניסו דמפקיד רק דכפקד ולים לים
דמיכי יימר דסמחיל לו ניסו וקיסה חניס לסוחל ולא לפסחיל מן
סמוחל ולים גם יגכב ולא יפגע ויסלם לים לו לקנסם למשרע ולים
ולא לה יהי שלו ומפרים לים חיב לנמר דלם ולא יקנה לים

חיב לנמר מסום לחריות סמיעה וכיים חוסי סכיל:

ובהבי מיוסב כמי קמי חוסי דפריך קשיר למימרל דסכיוסה קרי
דלא סכיוסה לה קרי לים אלא סמוסחל קיסה למסחיל ולא
לסוחל ולים יאמר ניימר ניס לים זקוק לנמר הם כיון דחיב נפמיעה
חפנר שלו יקנה ויסלם ויקנה למשרע וכביל ולים:

ועוד כיל לפמ ס פריס סם נקי חיב דהא דמחיב לנמר נלחריות
פמיעה הייט מסום דקרל דלא יפלה קחמל מפמע דעונר נכל
נוכי חלה דעמלה לך מפקפי חיכר לפל לחריס ולכן כל כמה דפליס
למעוטי סהיכר ממעטי לי ול"ל מוקמי לי חלה נדליס לי לחריות
כלל חפי מפמיעה הל לליס חיב לנמרו עים ולפיים כיל דכיו
לפי הפיד חגל למלי דמקיס קחכי סכי דכמי לה יפלה מי פפלי ניידך
יפלה זה קלין מלי ניידך לים מלה יפלה גופה מעמי קלינו עונר לני
קפלה לחריות ועי פכי סם פפיר ני דלים עונר חלה נקיבל עליו
לחריות חוכפי דלה מקרי מלי ניידך ולא נלחריות פמיעה ולפי
לחריות נכיפה ולנייד. ולפיי לפריפם פפיר מיימב קומי חוסי דכפי
מי כן לפי פפיד חגל נמקפקל גם רפי כפי ני חוסי ופפיר ני
דגם לרפיי נעי דוקא לחריות חוכפי וכמיים חוסי ניים ופנועות ולים:

וביישוב קומי חוסי פייעדפי לניל פחקפו לי פני נלחריות נכיפה
ולנייד לים נמלוה על מפכין פל חגן ניל דפי ניל דמיי
נלחריות נכיפה ולנייד מדפפוחל ולפי נלא פרים דמה פכנגד המפכין
חוי כפרים. ולפפיכ כרלים דפרי דעם הרלניד פיי מפגן דדוקא נחוב
לחריות מן הדין שנר חגל נעוי לכם ויכפסו לפלם פלא מן הדין לים
עונר עים ולריך פעם לחלק ניכיפם וניל דפקניה כך הוא דנפלוגל
לם מיי מן הדין יש לו קכן נגוף הפקדן לחונפו דפוכיה לוקמל
נרפוסו ועי חוסי עיי ניל לים ולפיד ומפרים שנר חגל לים לפמוד
מן הדין רק פהגוי חלם וכוסמו לפלם פפם הפלוגי מפמן ולין לו
קכן נגוף הפמן חפי לחונפו פפיר לים עונר הם יפר נפנרל:

ומעתה לכי מוכר דהא דמיימ נלחריות נכיפה ולנייד מדפפוחל ניכ
לים עפוס לים לו .קכן נגוף הפפכין לחונפו פהרי לם
חוות יהר על הפפכין כמי מפפיד כל החוב ולחד קחת דמגלה לחד
לגפי זכי ולי הפעם מפוס לים לו קכן נגוף הפפכין לחונפו לה מי
לו להפיד רק כנגד הפפכין ועיכ דהם חכלי ומיוב מנחון פמחל
החוב פם יחנד הפפכין כמו חלו החכם פם יכדו נפמים ביום פלופי
מוחל החוב ועי ניעין לים הפנרם דהכלי לה הוי פיוב נלא פרים
כמי לליכו מפפיד רק כנגד הפפכין מיימ כנר כחנו חוסי דהיימ פפוס
דכנגד הפפכין הוי כלנו פרים ומפפיד מדפפוחל ומחיכה דנם נזה
לין לו קכן נגוף הפפכין חפי לחונפו רק הוי כחכלי מנחון ולכן פפיר
לים שנר ולים:

תשובה קים עוד להכיל

על דנרם מגיע לי חפיו קקכיה פהעלה דהם מי מחיכה נשר מוכה
נקנרה ולכל מחוכה הנפר עם החיכה מכה והרגים נפיו קים
חפה ולי הם נפנר הם נפלה הנפר והעלה פייהם לקוחי ולין לומר
דהוי קים קפל חעל פרי נפלה ולחיכל נפנר חעל מהה כפל זה לה
הוי קפל דלים חפי נפלה לריך לחקור הפלה חם לה לחמרי
חפי נלי דרנקן ולפי נקים וכיכ הדיעו לי הלים וקיל עים עפכי
פגילי דנלחיכו פייהם נקים מהוחים נפלעל על הדיעו ליכ דמירי נלי
דלוי לפל מגיע מירי נלי עפסו דרנקן קפי לי עים עני פגילי
וכיחל לפעים נהפלעל מיכ פי קיל לפרן קופי הפריך קקיעו עים.
פכה עים דפל דיעו ליכ עפוס דמירי נלי דלוריכהל לין לו פחר
דפרי נפנר פגילי חפי נלי דלוריכהל מהוחי נלחיכו ולפי נגיל כחנו

חוסי פפחים ״ דלים חעלי רק פדרנקן עים:

אבל עים דלפי נן הפריך מיוסב גם כלן יפם כוון דכפו פכי פם
כיון פלים לחפם עפיר לזם עיכ ליל פלי כפל נקדיים לחכים
ולפי פהיה דלקרפה לפלי דילפל לפלי היכ כיון פלים לחכה עפיר לנפר

ליכא למיי לה מדם כיוון שהיל והוקמה הראשונה נתקנתה לעצור בעיי
ולקמניה לחודיה :

ומה מקשים על מי שרין דמשמיכר מתון לה לתרי שהיל מכשיעתה
כיון דלתרי ניידו לפרושה אבל כתן לה לתרי שהיל רק נגי חלה דשהיל
ולי נגי מיחסיל עלה ומקלק אלי שרי שלו ליכ עיכ גם קודם שמקלק
אלי הרי שלו ומוצר ולף גם אלה דלכי מיחסיל עלה עוקר שפרשתו
מעיקרו ושרי שלו למפרע לאבל כמיכור מתון שרי שמרי על המלוה
וכשפרשתו מחר שמרי לדידי כשהיל שמתן שכתן מכתן ולהצלה ליכ לין
לומר שהיל ולי נגי כיון שמרי ושרי דילי גם קודם שכתן שמרי שרי
שלו דשל מיכור מתון להם שמרי מחידו וגם בשהיית שמרי לין שמרי
שלו למפרע ליכ כל זתן שלה כתן שמרי לידו שלו זה שברת שרין.
ומילה מיוקב כמי שה דקיל למיכרשיל ניתין ליכ דכהיית שעות קידוש
ליד לשם כמי שרי כדיבור לחד עיד ליכ ליחל להי שרין ולשעיל זיל כשנן.
לאבל בלליכ לקיי דשם שמרי שם קידשה לאחר לי ליכ מהיכ עשות
של עכשיו גמר שעשה לחד עיד ולחד דיבור ומעשל דיבור לאבל כלן
מהיכ עשות ולפדות עיד שרי שעשה גמור. לשכם שמיכי שהשלה דברי
שהרשיל ושרי שהירשיל לה חידש דבר שדעתו רק רשו על שלמוד
עדיף בקידושי ריש שאומר :

ומה שמשרת על דברי רבי דיכ שכתב על שעות שלה שי
נתין לה חיל שיעבודו שחיים עליהם וכו וקשי לך לי כמי
שי נתין לי שישתעבד שמעלמלי דישמי לה שישתעבד. דע בכי שהעבין
כך שוף דעל שיסומי ליכא שיעבוד הגוף לפרוע חוב שליהם דשל
להם שלוה רק שיעבוד ככסף שיבקו שחליהם שהיי שמועבד לנעריה
כחי שליהם ושיכ דוקא קרקע שחי שלוה לאבריה ועיז שמיכא שמלוה
שמועבד לו משעת שלוה אבל שמעלמלי שיכול שלוה להצריה לין שמיכא
שמלוה עליהם ושיכם שמועבדי לו משעת שלוה רק כל זתן שלוה שי
שמועבדי גם שמעלמלי שיכם נתין נשעת שברעון להפרע שהם
וככשיוצי דבר ליכם לינן שרעי ני ולכבי שעלמלי דישמי לה שישתעבדי

שלה של עליהם שיעבוד שחי שליהם ולהם לה שלוה :

ולפיז שם ים ניד שלוה משעת נתין לו שחר שעלמלי של לוה
שלין שלוה יכול להצריהם שפיר קושך שלוה עיז ושל שיעבודו
שחי לוה ושיכ זשה גם שם שת שלוה שעלמלי שלו כשחרי שמועבדי
למלוה להפרע משם ושיכ כתן שלו שי שמעות נתין ניד שלוקח היו
שמועבדי לנוקח שחי שוכר כשביל שחריות ושי נופה גם מן שיעבודו
ולכבי הולרך רשי לפרש לשל על שעות שלה שי נתין לה חיל שיעבודו
שחיים עליהם וכשהם נתין לין לוה ולשעלי שמעות דשייכו ישומי
לה שלוה זה כלוה ושים :

ומיש נשם דודי זקני הגביל מויש יוסף ניו שלדקיק שפשעטעזין
זליל לייקב שחיים שרעיב שכתי שהקפה לשלוה ושלו שי כן
שיתי לומר בשביעות דכתן שחתכי דחיב נשחים ניב דחניב גם שתן
פ" כשוקי דשלוה" שלכילה דשל שלם" שי שלכילה ליש ידעי" שי לשו
דדבי" קרא ושיכ ני" שכלן כשיש זוקי ורין לשל בשערובות שתן כשב
שפיר דעובר בני" כיון דגלי קרא דלוקה על לכילתו ולין שחתן בשל
שמילה עובר על ני" דשל יש לו כיום שתן בניכו וכשיש שניל רשי
שמיב. לשל שפשתי בשיב דשלה ולא שלתי שכי שרעיב שם כן.
וכשדומה שבא לייקב קושי שריב דכתן פי שהביעור שפוס דילמל
שתי לשיכל והשיכח לשם שפי שרעיב רפיק דפשיש דשהשיכי בשתן
לנעור שפוס דלא נדילי שיכי לשל לשעם שכי שרעיב שפוס בי שיכ
בשי דליכא בי שתלי לריך ביעור עיש לך קשי זו לינו שיוקב בשבריו
כשוכן ושפכי הוא פרפרם כשה דרך לשוש. שנין שכלוכן דוקים בשהבם :

עמרם שקי בלוחם בקיק שכיל :

תשובה קס"ב

בשחיים

ימי שלומות יהבכו לשפון ולשמחה, ובכו יגון ולחשה, ויעלה
מכוחה, בשפקה ובעחה, ידיכים שרב שמלחיצ מעה ומגדל,
רשמי נדיעות, תכת לילדה קליעות, בהלכות קבועות, שפתוריו
סומכים, ושרועות שדושיו שחוקיכים כקשיים עיים דוד ליב
זילבערשטיין כי כחור הבשיר :

כתבו לה חלי ושכם רחמן לליון השם על רשי שפשיש עיד עיב
נעיים דחלו שפשב שין בכל השפה לה שי שליבי רשב דשל שיש
לשו טעיב ושיטעניד שם כולי שלכור וכי של מוכח בזשמי עיה דשפי"
נשיו חמרי טעיב נשעם לעיקם שיב לשי לה כשרים כל השפה ניין
עכיש נשעם לעיקם כיש ושודו רשב דשיב שפוס טעיב. ושכי שעם
על שהיהשו מי לה שפכשת בשיר שפרש פשו ניין ולה שפשב שיין בכל
שפה ושכשב בלה לעיקם דלייב שיב שפוס שלילת דשל קיל בלב שלם
יליה ודין שלילה לילור פוש לדין שלילה שלים כשעשר בשליש פיש
שיקושים ופיד שחשיל ולרשב שפוד דליל שלילת ושעיב ליש כיון דלה

למקם כלל ולשי לרי שחלי קיב דקיל סיבי דשכלת נרחם בשי שיש
בשלשו שקרי ניב שכלים נדרן כיון שכבש בגרון שי בשיש פיו שחמן
ושליש פיד שעיל סיב. שם לה שיחשר שעלשו דדוחק לשקשת שלובשיהו
בשלשו בלה לעיקם כיון דדרך לנשתם וכשיש פוסי שלי קיב דיש הלקו
שנחן דשפרים חיב שחלקו שנשכים דדרך פוח שמחלק בשיו בשעם
לעיקם עיים :

אמנם כיל לדון בדבר שחדם דכל לילור" שנפוחים דשיחר דשחכת
לה שחלכל סיש דוקא שם חל עליהם שם לילור קודם
שלקחם לתוך פיו דסיב קודם שיאכל לוחם ושחברי דשחכת שלה יאכל
ושם עבר ואכל בשחרלם חיב שלקום לו עיכם שחר שכחוב בו שבל
שם קודם שאוכל לילם לשורים ולה שיל עליהו שם לילור רק בי
שלילתו ובשעם שלילתו יחול עליהם שם לילור. ושיכ קודם שאכל לה
בי שחבר שלה יאכל דשל לה בי שיחר רק בשעת שלילתו בה לשילור
לה על שלילה זו שבשעם בג לילור שעור ולא לשרי לילור ושלילתו
בלי שכי ושי בדלשעוי שלי" יב דלוחם שחים שבשעם בה שומר

לילם שלוה ושני שבריב שיל בי קלים ושקלים בי כיב :

ובשברא זו לשרשי לייקב קושי לוסי חולין קיב דים חלקו שבחן
שבשי דכמו דשיב שלילו בחלקו שלין קיב דים חלקו שבחן בשיל לתוך פיו
לרי" דשיל בשר שלילה פיו לפי שבשלה גרוס בגזים בשיל היב שפי
בלשו בשלחיז יחשיב לריל דשיל בשר שלילה בשיל שיש בשיל שיש כיום
בשיעיו בשיל קודם שיבשל שלילה שבשר שלילה לשל שלילה שיל שלילה
יבלוש ליכא שפי לילור שחים בשים דדוקא בלילור שלילה שליב
בשים בשלשו שיב חזי לשלילה שלילה יש לשלוק עשה רק כיש בים
שם יאכל ושבלים לבשיעור שכלים שבר לשפרע שעל שחים לשל בלילור
שבשלילה שלילה שבשר שלילה שבשר שלילה שבשר שלילה שבשר שלילה
ויותר כיל לשבר שלו שי בתי לה יבשה כל שברת שבשים שיתי
לשור שהוא בשל יבשה שפי בשבש שברת שחר שבשי דשיש
שבשן בשש בשבש שלילה בשי שיש שבשך שלילה שלילה ולילשביד כולם
לילור לשלשיב על כיום שהשעוות בלילם זו שבל שבשה דשבשיב וכל

ומדרש ומדרש לה ומסתם מסתם דוקא מסתם מסתם מדרש מסתם מסתם
מכילתא ומסתי לה כוותי נגיל ומסתם מסתם מסתם מסתם מסתם כתי לה לתרי
ומסתי כתיבן זה מסתם מסתי כתי:

אי בריא דמסתלים הכיל לתן דתי דלתי מיתיב לתרי מסתם מיתי
לתחד דייל דכיתו נסיב מסתי מסתם מסתם מסתם מיתי לתן כתן
כיתן מסתם מסתן ניתן לתיקוד למיתים ותין מסיקוד סנגם נמיתים תכל
מלמתן מרמנים נסיב מם מרתם כן מכתב מתן מסיוב תלת על מכתם
מנרתן נכזים מדבר מסקור ותי כימת דנם לרתי מיב על מכתם מיתים
תלת מסוקף למיב גם על מכתם נרתן תי לכתוב מסתיוב על מכתם
נרתן נכזים תיוו ולימו מיב לדיתן רק על מכתם נרתן ותת על מכתם
מיתים. ונתמם גם נכתבו נסיב מי מרתם דתרי מכתם מיתים. דמכתם
מיתים סיימו מילתי מיתי ומי לסתן דתי מולי הכיל דיתם תרי נסם
נרתו תף מסתם מסתן ניתן תתי למיתים. ותפי לו יסיבת דנם לדיתן
מיב על מכתם מיתי ניב מיתם יש כיתם תין תם מסיוב על מכתם נרתן
דתן גם על ניתן מסכיכים תלסרף וכתים מרתמיתם נמי הכיל מסתיב
תם מסיוב על מכתם מיתים תין על ניתן מסכיכים תלסרף ומי תוסי
יומת דף פי דיתם ומלי פרם. ותפיו לרתי דמסתיב מסיתם מתיל מיב
על כזיתם עם סנתן מסכיכים מסום מכתם נרתו ולרתנן פעור נזה כיתן
דתתן למיתו על מיתיב מנמתם למיסקה מסום מכתם נרתו רק מסום
מכתם מיתי כתיל:

אך מתם דקמי לכתורתם תיב לרתי מני דכיל מתלית מקמי כיתן דקדם
תכילתו תוא סיתר תי תמרי דתכילתו ותיקורו ניתן כתחד להסתייב
על כזיתם מתיקור וסיתר ותדרנם לדידי לת מסכתם מתליתו רק נמנתם
תכילתם וכדתמרי נמתיר ניתי לית סיתר לתיקור נמיית מרמיי ומוסי:

אבל תתר תסנוטנתם לקיים דלרתיק תם תמנתם מסום מתליתו תין תנו
תומרי כלל נמנתם תכילה תל על סיתר תם תיקור רק סתיתר
כמתר נתתירו תנכל מתוסים נילתם דתת דתימו מיב על. תכילה תיקור
רק נתוכל סיעור תכילה דסיימו כזיתם תין תקפידה תמיעור תכילה יסי
מתתיקור דוקא תלה תם נמנתם מתוכל תיקור תוכל סיעור תכילה תפי
מסיתר כמי מיב כיון מתכל תיקור ותכל כמי סיעור תכילה ותכי דיקא
ליתמת תמליתו מנם נמנתם מתלסרף תוא סיתר וכן מתמע מלמתן רפי
מפקים מיד מכתב ותת לתו מסום תמליתו תוא תלה מסום דתיתעניד לי
כולה תיקור מתמע דמסום תמליתו לת תיתעניד לי כולה תיקור
וקלה לת מתמע כן נרתמיתו תולי נסוני דמיתם תלב דיתם קנצר תכל
תם לריך לתול תם תיקור נמנתם תכילה תפיר יול כמיתם דפעור על
תכילה זו:

ובזה יול דנרי תוי זמתי תכיל מכתבו ועוד ק' היכי מיתייב כלל
מסום תד מיכיתו דמיעוט תנעל נרוב לת מלסרף לתיקור כיתם
להמליתו לכמיעור דתפי סיתר לת מלסרף לתיקור כיתם תיקור לת מלסרף
לתיקור ותר ותוא תלת דתדרנם נגמי כזי תכיל תמרי תקנרת לתיסך
תמתת תיקור ותיתר מלסרף תיקור ותיקור מיבעי. ולפמיים תיתם דגם
נתיר מירי מהמליתו סתיתר נמתר נתמיתו רק סתמירה נילתה דמיעור
תכילה תלריך לתיום נתכילה תיקור לתייבו תיל לתיום מתיקור דוקא
תלת תפי מסיתר עיין תפיר תמרי תמתת תיקור ותיתר מלסרף
מתיב על תלי זיתם תרכן תם תמנים מיעור תכילה נסיתר נמור תרתי
לתכול תיקור ותיקור מיבעי. תתיב על תיתם תרכן תם תמנים מיעור
תמר נתכילתו נמין תיקור תמר תמנד תיקורת עכיב נתמלתמת מיעור
תכילה תמל כתן קלי תתוק תם לת תמרי תמליתו מסיתר יתלים
מיעור תכילה תלת דלריך לתכול מיעור תכילה מתיקור רק דכתמר
מתמיעוט תנעל נרוב לתיום תיקור כמותו זנה תפיר כתבו תוק,
תמתת תיתר לת מלסרף לתיקור תף תתיל רק פעולה תמת להול על
תסיתר תם תיקור תל תרוב לת כתפך תמיעוט לתיום כרוב כפ"ב תיקור
לת מלסרף לתיקי דלריך ני פעולות לנמלו ולתולילו מתיקור תרתמן
ומיתול עליו תם תיקור תל תרוב נוהלי תיכו כתפך לתיוה כמותו ועי'
סוקי זמתים ליל נני ויקן כיתן פינול דיתם תמם תיכה מיעור. ותלת
על תמיב נמתיתם לתעדוקם תתקר נזה תם תיתר נרוב תיקור נמתם
כולו תיקור ולוקה על כיתן תפי' ניבם ולת תזכיר כלום מדנרי תו'
תלו דתיכו מלסרף לתרוב תפי' נלה:

אמנם מתיל דתם תסיב תוא נמתם לעיקם תוי תכויב והנתת נרון תסיכים
כתי לת מתמע כן נרתי תולן קיב תכיל דיתם נמל ניתן תסיכים
תפי' רי מוסיף דלת מיתמת נהתי דתת תיכו נתכת לת נרוכו ולת מיעיו
תלין תלם מוסם עד תיתת קמוך לניתם תתליתם כדכתי' ותיך תוכל יטעם
ניתם תפה מתמע דמתחילה לומתם נמיכיו ותתיב נתכת תתיך ותיב תפיר
יול מעיב נמתם לעיקם ריבתייב על תכתת נרון תתתיב ותיב ליתת לתכיל:

אבל מתמם תתר כיל דליתם לומי מעיב נמתם לעיקם מדתמריק
ניומת פיל זר תמנלב מתעון תל תרומם ותקיתן ותכלן תתר
רתלתן מתלים קרן ומומתם ותמכי תימו מתלם תלת דתי עליים לרתמתן
תנבי, ופיתדי מסרי קמלן תרתמתן ומתתייב נתתלומיתן תן תיכם לתירום
מנד לו לתסקים ונתוסי תקי מתת דתולי קיב דתכל תיו ותקיתו ותתר
ותכלו תייב מסרי נתכת נרתו נכזים ומי דשתם מיירי תלת נמכיו כבון

מלת ידע מתקיתו כירתמרי נתולי קיב דתכי נמכיו לת תי תלת נמכיו
מיתתי תתי מיים ומי תוסי ממתום קיב מיית ומוסי כתוכות לי מיב.
לתמתם נרתם נרתר דכיו רק תם לת לעסה תכל נלמסה מוב לת תתי
לתכילה לסום תדם תפי לתי תלמסה תלת נמכיו וכיית לתדי נרתי
תולי מיית דיים תלת נמכיו מכתב תם נלב תסיכה קמיה ולת לעסה
תתי לתי תלת ידע תמלמסה תתי מסמע דנלמסה לת מסכתם מיתת רתתי
לתתכל תדם ותרי סבילה מתיב רתתי לבר. ותכת זה מנותר נכיל קימול
תם לתיסי מתדם על דבר תתיב רתתי לתתכל תדם לימו תל ומי מיי
קיית ומסתים מית מיב ומרין תם. ולפיי כיל דליל כלל מעיב נמתם
לעיקם תיתמיד כולו תיקור מיתתייב על כזיתם מן תסיתר ותיקור יתי
דתימתי סיתם נמתם לעיקם ומכיון תכלסם ליפכל לי' מתכל תדם
ותית לתול על תסיתר תם תיקור כיון תכפכלה מתכילה תדם ותף
דללומנם ניתי תזי לנלוע ולדידי' לת תימתם מית לת תל עליו תם
תיקור נם לנני דידי' דלת מלימו תקיר לזה ומוזר לזה מתיקורי' תמוים
נכל ומי נוני קמת תויית ס' סיו. ותף דנגמי זמתים מוכת דסיית
מעיב נם על ניתם נמתם לעיקם תמבר לומר דתת דתמרי' נלמסו
לת תזי לסום תדם ייתם דוקא לרי דפיל דתיית תלת על המליב ולת
על תכלת מיתו וכרכו לתיקור נקיב ותכלו מעוד וכמפיל תיב נלמסו
תפי' נמלת נמכיו לת תזי לסום תדם מרבי תלעיקם ומורגם.
תגל לריל תם נזמתים דתיתייב על תכלת מיתו וכרכו נקיב ונלנו
תיב מפיר מתכתת תפי' נלמסו מיתת תל עליו תם תיקור לכל תמולם
תם יכרכו נקיב ויגלמו ולת ידע מלמסו תדם ותיתו קן ט לכן
לדידי' מפיר תמרי' מעיב נם נמתם לעיקם ותם כן הוא ניב מיומב
קומי פריים:

אבל תיומר נלתת דנדין מעיב ככללי ני עכיים נמומנו א) דתי
לת נילתת תוית מעיב תייתי תומר דגם לת נלת נמנמתיים
נמיל נרוב מתתרי רנים להסום ומיתדם תוית דמעיב דמנמתיים נלת
לת נמיל נרוב לכל מי כדתים לי'. ועדיין לת שמעי תם'תר נתסך
להיום תיקור מילקם על כזיתם מתעוינם תלת ייל מלריך לתכול כיי
מתעדוגם מיתכל כזיתם מן תסיקור נכתיב. **ב)** נילתת תוית נמעיב
תם'תר כתסך להיום תיקור ותיתעניד כולה תיקור להתתייב כמתוכל כזיתם
מתתעדוגים כמוים תסיית נכתיים כמוותר כיי נרתמכוים ותתרוני נקוני'
דמעיב ונמוי". ולפיי תן ותת מפיר קתומת לעכן תם דתיתר דתם לים
נתסך לתיקור ותיתעניד כולה תיקור לתתתייב גם על תם'תר דתם לים
תם נייתו רק נמתם לעיקם דתת כמלעסה נפכלה מתוכל תדם ותית
לתול על תם'תר תם תיקור תדם תגל תם דתמרי תוית תתם תתם נמתם
נרגם ונכיר תין תסיקור נמיל נרוב ונמתר תסיקור נתיקורו נזה ותלי
מודיכת דתם נייתו ונרגם נמתם לעיקם ניב תין תסיקור נמיל נרוב
ונמתר נתיקור תסי תקדם דלזה תיל לתול עליו תם תיקור מתדם ותם
תוכל כמיעיד נכתיים מן תסיקור לנר מן תיתר ותלי תתי. ולפיי תם
נזמתים מפיר קתמר ומיית נייתו נרוב לתו תתו דתי כסי תמי
דרגם מין על תבירו מיית טעמת יהיו ותף דתיטו נייתו רק נמתם
לעיקם ולים לומר מרוב מקיבל מעם ממיעוט כתסך להיום כמיעוט
מיית תי נייתו נרוב דתו תיב תמיעוט לת נמיל ונמתר עליו תם תיקור
ומלעלף לכמיעור לתיקור תתוא כפרם ממנו. לת תם תתיקור תתוא
מעורב נתוכו מתתיב נמיר מפרה תסי ניין מפיר לת מיתייב לרנק
מתום נייתו נמתם לעיקם דמתויים לת תיתעניד כולה תיקור ונכיל:

והשתא דתתי לתכי יול קומיתו נמפיעום דומי ני מיכים מיכם
כללי יתר תת מתפתם תי מתפתם תת תעם תת' מתפתם נתניתו תלת נכלל יתר
דוקא תגל נמתם לעיקם תין תעם תת' מתפתם נתניתו תלת נכלל יתר
נקמת נקמת נלוק ומי תויית ס' קיב קיית תגל מיית תעם תתיקור
מורגם ותיך תוכל יתעם ותפיו ודתי לענין דכיית נתיתר נתסך לתיקור
ונעפה כולו תיקור זית תלת נכתפפתו תעם תתיקור נתיתר ולתכי כתב
רס' דפעורי דנגן נמיר תמרת תתו ניין תם לת כתפפתו תעם תיין
נכל תפה דנמתם לעיקם תין תעם תתיקור מתפתו נתיתר תגל תם
נזמתים דתין תלו לריכי לומר תתיעוו יתפך תרוב עי' תתפתוות
תעמו רק תמיעוו לת יתנעל כיל תפיר קני נמה תכיית לעיקם נלעיקם
דתף מיין תעמו מתפתם נתרוב מיית תעמו מורגם ותת נמיל תלת
נתתר נתיקורו:

ופר"מ תניח על ידו תת תויית נס' קיב דקמת נקמת תפי' נמוק
תקור מתיית נמנתתיים דכיית נתמים לעיקם ונתמת לת כתב
דכיית ותדרנם נקיב תם כתב לתיפך דקמת נקמת נמוק תין תעם ת'
מתפתם נתניתו ותת כתב נקקיה רק דמעם מרגם נפו נתמים לעיקם.
ומעלתו תיכת תת תעמו מכרגם לתתן ותת תרגיים זנה. ומעתה ידו
מקולקת גם ממת תתתיב על תתייד נקי' ליית ס'כוכים כדנרי דמיית
דמנתתיים לדידן תולי' נתר תמת מקמת נקמת דנני ס' מתיית תפי'
נמוק תף דליכת כיב ותקי מעלתו דלעיים תוא נקי' קיב תכיל תין
תוכתה. ולעניד דנריו ככוכים נתנכתר מתילם קלת דנרי תמיך תם
נקקיו תכ' תתעם כתב ריית ותכי דקיל מעיב תקור מתיית נתנתתיים
דכיון תמוקן תתיקור תעם נתיתר מתסך תסיתר לתיום כולו תיקור

וכו' ונהיתם כן האיבי על פיס הרג ולענין מניא לחלי' נחר שמח וכו' ולכאורה דברי הסמיך מדוקדקי. א) הכא הא דיחיר כחסך לחיקור לי טעיב מיהיס לחו דכיב הוא מי' נלחמוכים נקוני' דחרוב נמילה ועיין קיז ומור ונייא סי' ליח ופרים סי' המיב ודין זה המבואר שם נמרים לחלק נכחסך בין מניא לנין מנחיא הוא קנרא שוכמתא להלכה לליבא דכיב לי טעיב דחור דמין נמחיא כיון דטעיב מיהיס הי שקק ולחומרא ומניא הי קדיב ולקולא ולא חלי' כלל נחס מחמת טעיב היחר כחסך לחיקור חו לא וחיב למה מערב נדנרי הא דיחיר כחסך לחיקור. ב) פיס ונהיתם כן המחכי עמיס הרב דעשמע דוקא לחר הקדמה סחקדים ק' על הכיעיא ומה קוש' לי חמר' כהרמיח דטעיב הוא נחיכי הוא נחמת סיך החילוק דכחסך בין מניא נחמת למנחיא נחמת ועכיא סחמיהחו על רעיא הוא חחת מחחים לי סמלחן רוב הסוקרים מחמע דמנחיא חלי' נטעמת ולא נחמת לי מלך הסנרת הא דטעיב מהיס ואיכו נטיל נרוב הוא מהיס סחטעם מרנם וכיכר וחיב טיב נחר טעמת חלי' וחיב לין לו עכין כלל למה סחקדים קנרת ריס לחלק נכחסך בין מניא למנחיא. ג) וכן חזר דנריו לחחיב וחיב להפוך הוא דסכל חלי' נחר טעמת דחס לימ סווין נחמת חעיב דסווין נחמת מיא כיון דכיב נהיחר וכחסך היחר לסיות כולו לימור לחקור מהיס עד סמיך וכו' וזוח פלא דכלחה מלחוס דלכחי לחקור עד סמיך כיון דכחסך היחר לחיקור ונחמת כהפוך הוא כיון סחקור עד סי' לחמר' ניב היחר כחסך לחיקור וגם מה נעי נזה סחיחר כחסך לחיקור סחין לו ענין לקושיתי:

לכן כיל וחקדים חחילה לחסניר קלח הא דחמר' חס טעיב מהיס היחר כחסך לחי' וחיחעניד כולו חיקור ללקוח על כזית מחערובת ועניני קלח לקרא חל הסכל דכרי מנוחר נריס נפיג דסנול יום דחוקח לענין חיקור חכילה חמר' טעיב ולא לטכין טומחה ועי' מניא ופכי פסחים מיג ולי כימה דכיון סקיבל טעמי החיקור כחסך היחר להיות כמוהו אין לחומרא אין לקולא דחס יש טעם דגן נחורו יולא יייח מלה חיב כיון סדייכי לי כולו כחסך לגוף חיקור לענ' נחמת לה כימה כן גם לענין טומחה וכן לענין חעניב חמר' דבכל חיקור' חון מנניא הוא רק מדרבנן אפי' לי ניל היחר כחסך לחיקור והוא חרתי דסכחי לכחו ועי' פליחי סי' ליג וגם גוף הדנר קלח לחנין דכינח טעיב לקולא בכיל וכי טעם הלוזה חיכו נרגם יותר מטעם הדגן כל זה נסגנה ממכ. לכן כיל הנכח חחרת נזה דחכח מלחה נסח קמיג דחא דחייבת חורה על כל חכילה חיקור חיכי על מעשה חכילה חלא על חכחה סנח ועי' מליש פיס מיקוחיח סיח דיס ודע ולדעתי זה פי' חנמי' חמר' מחעקק נחלני' ועכיות חייב סכן נהכח דמחעקק נעלמא לא מקרי מעשה חצל נחכילה לילי מעשה וחחיות רק על הכחה סנח ולפ"ז נרחה דוחלי כי חמר' דטעיב ונעגור זה לוקח על כזית מהחערובת וכן יולא יייח מלה מיא הרוב כמחר כמו סהי' יקדם לעכין טומחה ולעכין חכיכ. חלא כיון סכחפסנו טעם החיקור נכזית וחכלו לד' דן לחלי' נחר הכחיב חף סחיכו נהכח מכמות ומידות החיקור סהרי המידה והכמות הוא היחר מיא הרי נהכח נרוכו נטעם חיקור קלים מיא חין מיעור לחיכות הטעם סלריך לטעמם וטעם חיקור קטעים. חלא דלולי סנילחה חורח טעיב חריח דטעם זה לריך להיות מקומר נממנו של חיקור ונילחה החורה דקני חס מקומר נממנו של היחר נ"כ חח פ" ליחעניד כולו חיקור והיחר כחסך לחיקור סהוא כחלו הי' הכעם החיקור מקומר נממנו של חיקור. ולפ"ז ילחיח דלים היחר כחסך לחיקור חלא נחיכו סוא נטעמת חנל נסווח נטעמת ולא נסמת חין סוא קנרא סיחחייב על כזית מחערובת כיון סחיכו נחכח כלל מן החיקור סהרי חמדת והכמות הוא היחר ועכם החיקור חיכו מוקף לו נחלח סהרי גם נהיחר מנלעדי החיקור הי' נרגם טעם זה. חמכח מי לא חמר' דמסוס טעיב ליחעניד כולו חיקור רק דהמיעוט לא נטיל נרוב ולוקה חס חוכל כזית מן החיקור נכדחים לו ספיר סיך לומר גם נסווח נטעמת וחיכו סווח נסמת דהחורה גילחה דלא נטיל וכיון דלא נטיל ספיר לוקה דהא נכחב מן החיקור נכמותו ומידתו ועי' ריז עיז נקונ' דנטלפיג וגם טעמו נרגם דלא נהנטל עי' פרי קוף נילח נענין דנלילים סהרי מן החיקור כזית נכדחים:

וזאת תורת העולה עוד ממ"ם דחי חמר' היחר כחסך לחיקור לין סחין נכל חחורה כולה דנכיית המישנו נטיל נרוב והמיעוט כנדר חחר הרוב וכדי כלא נסקיד רוב היחר מיחר לחכול מיעוט החיקור נ"כ וכלן הוא להיפוך סהמיעוט לא נטיל נרוב והרוב כנדר חחר המיעוט דמסוס סחקור לחכול מישנו חיקור חפסיד גם הרוב היחר חלא דחמריק דמידסא חורח לי"ם כלן ניעול כלל דהא גם החיחר כחסך לחיקור ונמה יחנטל המיעוט ולין חנו לומר" סחקור לחכול רוב היחר טפי מיעוט חיקור חלא דהרוב סל היחר חקור לחכול חלא עלמו כיון סי"ם נו טעם סל כזית חיקור דכחכח נרוב נכזית מסחיב מי לא לחמר" היחר כחסך לחיקור רק לחיקור לא נטיל ולחיבו חיי רק כסחוכל כזית מחיקור נכדחים לו מכיח לחכ לריכ' לומר דחדדם הוא סחידום סוא סחידסא סוא סחידסא סוא נמין נמחיא נלח דלא לחלי' נחר רוצח כנכל פ"ה ומעמה בין לי יליפ' מעיב מניב לין לפ סכרא חס לוזה סרים להנעיל מקום מנחיא נטמת לו מקום מנטחיא נטעמת בין לי יליפ' מעמרת מעיב חס סרא עכיות נמים רק נחס טעם יין לין סכרא חס קפידת סחורה הי' יען סנכבים נמים חלוקי' נטעמת לו מקום דעבב" חס מים חלוקי' נטמת ועי' ריז חולי' קוצ' דהרי"ב דגם מניא צריך מיוב. ולפמיים יש להכריב כיון סיוחר מקחלר ללמוד היחר כחסך לחיקור דלא קידום מכללות דחיחר לא נטיל סחוא מידום סחיבו נכהיח כולא ומעתלה כיון דלפ" היחר כחסך חו דלי נחר טעמת חלי' וכמפיל:

ולפיז דנרי חסניך נכוכים דכל חוכחה דחלי נחר טעמת הוא רק מקום דחמר' דלכבי לחקור עד סניך מקום דחיחר כחסך לחיקור ולא מקום דחיבו נטיל נרוב ומיוסב' כל הדקדוק' דניך ומסכח:

ומעתה לפמיל דקחמ נקחמ מנטחיא נטעמת נקט לה סהטעם כרגם נפיו חצל חיט מחסנט טעם מי נחציבו וכיון סכ ליים ני לומר היחר כחסך לחיקור ולחיטעניד כולו חיקור ומכטיב לפי הקנרחי לעיל ודלי ליים כחסך חס חין טעם מי מחסנט נחציבו רק כרגם וכיכר ולפיים נמי קנים מחיים ולית חזי דמנטחיא נטיל נרוב לה חלי' נכחסך וממילה חיבו מוכח דחלי' נטעמת ולימה לכל הנכין סכחנתי ופה הנינ סחיוך על סניך מקמה נקמה:

עוד הנינ על סחיוך סקוכים מכוחה הנכלי דחמר' כנכחיים מניח לה דליכח טעם חלא קושחה חלמה דמנטחיא לה חלי' נטעם וחקשה מעלמו **א)** דהא עכיים נלמיקה כרגם הטעם מנוף סחיחן **ב)** דעכיים כרגם חכזית עי' קושחה חף דקושחה לה מקרי טעם לחקור חצל עכיים נקרא עי' נוף חכזית. הכח סחיים דינר וחחה סמעתי דכזית נקרא עי' קושחה חצל מיג נלמיקה כרגם הטעם לה הנכתי הא נם נלמיקה חיבו מרנים רק קושחה נעלמא. חמכ לדעתי נרחה דעי' קושחה לה נקרא ניכר כזית חיקור דטעיב לי חמר' דחלי' נטעמת הוא רק חס כרגם נחערובת חטעם סחיים לחיקור קודם סחערובת ולמשל חס נפל דגם על חיקור לחומן של היחר ומ"ש חני טעמים מחיקות הדגם וחמילה חחומן וניכר נו טעם דגם וכדומה חו חס טעם עכם עיקים מן החורה ים נו טעם דגן חף סקודם סחערובת לה ס" לדגן טעם של עכמיו דמחחילה ס" לו טעם קנח ועכמיו טעם עיקה מיא חלו ס" טעם עיקה מן הדגן לנד ס" לו לחזה הטעם סכרגם עכה מן עיקת חרגן נעיקה חחורה ונעיקה ניכר טעם עיקת דגן מפיים כותה הנכלי וסכר חמר' וכדומה על כרגם נכיחת טעם הפת ולא נסכר טעם הטעורי' רק חערובת חמיכים מולידי' טעם חיכ חבר לה ס" שיד לעולמי' ולית להולי' מפת חו מטעורי' נלמי חערובת סחר מיכים סום פיעם מלזכו כעם הכרגם עיי חערובת המיכים ניחד ולית לית לומר סכיכר נהטעם סים נו סם חו מי סערי חלא חכו יודעי' סים נו חס יודע קדר עמיים הכותה והסכר חצל לה סמרגים נהטעם סים נו ולית לי טעיב חלי' נמה סהטעם כרגם וניכר סרי ואלא מלני נדיתי זהה חלא מפורש נחר סיטב נצעמיים מקחים מיג חלי' מכיון דחיכ חיכ חטעם חיכ חיכ חיכ

מחודיב קי ליח נחנכת דברי רציח. לאנכם נחמה מעמת נמי לך מסמר לומר מפם המעם כיכר וכרגם מנמיל ומוחר חלה ניטול ליט חלה נגלה כיכר התיקור לחבל נכיכר האיקור ודאי דלה מעניל הניטול וכיון מכרגם מעמת הר כיכר התיקור דמעיתתו זר היט הכרחה דחיך לאוכל יפעם ואין תמיכות האוכל חלה נפעמו וכעים מרמניח חול' ליח כיז נאחרך. חלה מחלו לה נילם לנו קרח דמבכחה תיקור דלה נמיל נרות הריח דלך דזה הר כיכר תיקור מיח נם נכיכר התיקור כיון דחיב יכול לסלקו מיב תיקור האיעתם מכיכר בנרר לחב הרוב כדי מלה מפקיד הריב נמניל מיעתם תיקור מכיכר לחבל כיון מעלימי נם לרעת רמיח מכיב נחיב קוחם נמעמת לך דלה לימפעיד מלה תיקור כמים מחודיב מפ נפי ליח על דברי הרמיח. מיח כיון דנילחם מורם המיעתם חיב נמיל וחיב נחפך להיחר ממילה מיב לריך להפקיד הרוב נמניל האיעתם חיב נם נחוחם נפעמת וחיב מחם נפעמת כיון דמלר מפנרת ליט ני ניטול מחים נאחר כיון שחין יכול לסלקו מיב.

לאכול התיקור כדי מלה יפקיד היב החיכר:

אך כיל למעים חריים נפניב דרב דקיל מפקים עיו ריחח מילחת חוח רק מפום דקיל מניח נמפקו דריחח כיון שהוח דבר שחין נו ממם וחוח קמי מן הענן וחיבו נמדד ניר חר רק מפקו נעלמח. וחיב חני חומר לדעת רמיח כיון מעלם וממם התיקור נמיל נפוחם נפמת דחח ממפיקו מעורב וחיב כיכר וחפורים לח ניללחם שחין הממם נמיל חלה נאלוקי' נפמת. כיי כמי פיפעם כיכר וחיבו נמיל מיח מעם מלה ממם ליט דבר מעמיד וחפמכל ופעמכין רק דבר שחין נו ממם וחניים כמו ריחח רק מפקו נעלמח:

ולפ"ז כיל כיי דמפקו מי כפיכר לח נמיל וחיב חים לחקר מיפים זיח דיל נחר מעמת דחים לקור מיפים מחיל וחלילת והלי מעמת כיון דכל מעמי פנעולם ני ממם הר רק מפקו ומפקו דמפקו חיב לח חד לחילכחמי ומוחר מיפים. לך כיז לירון חבל לריפם דקיל כיפ לחכות חפ כחמר דחפי נחנרוגם כמי פיך קנרח זו חיב מחרחר מלה יחנטל תיקור ניפם נחיב חפ חיבו פוחם נפמת ולח נפי נלה חפ הפעם נרפם חם כוכח חוק דקיל כרמיח דמפפחים חלי' נחר מעמת ולח נחר מעמת ומחילת נמיל ניפם נחיב חפי' חיפ פוחם נפמעת ונפי נלה חפי' הפעם ניפם וכדמוכח מיפרחי פמניח פחחיד ועיז כחנו פפיר דחליב לח המלה תיקור נמיל כלל לריפם חיכי פפעמו ניפם ונילחו מלה המלה ניטול לח נחיב ניפם ולח נפי נלה רק הכל יפי' חלי' נפעמו חפ ניפם ונחיב חו לח ולח נחיב ופפים. ועיז חתן החוחמת. בדברי פלי' וחמת. והוח פחוחכת. חיים ונרכח עד הפולם כפפפו וכפפ

יד דו הדומים נחזנם:

עמרם חפי' נלוחם נפקיק הכיל:

תשובה קפג עוד להגלחן הכיל כריו

נפחפיים, מחדע יום ח' לפי חת נריחי פלום חרכיפ לפיק.

התענבתי מיו כפדו נעוכב פנמ כי נלו דנריו חן וכפכל עוב נפפיק ועלחתי חת פחחנם כפפני כי פפ עימו ולנו על כל דנרי וחנר כלי נעמו מעם זקנים עלם חורים ידיד נקיחות להפניב על דנרי חם יצח רחפוכיח על פיפ לחרן קופי' חופ פניפ חפיב מעלי דלך חי חיפ חופר מחיפ מיח לח פקנ חיפורו והניח רחי' דלמיד מעיכ מחיפ לך נפחות מכחיפ חיינ ידיד נקיחות יחדיו להפניב על דנרי חם יצח רחפוכיח על פיפ לחרן קופי' חופ פניפ חפיב מעלי חבל ני' מעמו וממם כחפר זה חהיחר כיון דחיפ ליפ ני' חיפור וכי פעמו מינרע נרע וברי והכח לח ניחח לי' כחעלחו דכל מיפ הרחפוכים חוח רק לחלכה דקיל חיפ חפור מחיפ חבל לריל דחיפ חופר מחיר מחיפ נחוחם לין כחן חיפור מחחת מכינ חלה נחופכ כיכ מחנרופות פיחי כיפ מחיפור נכחיפ וכלחורפ חדין עמו פדופק נדול ליפר כן חבל חיכ חני חופר וחפופך גם לדעת מעלחו דלך חי חיפ חופר מחיפ חיינ פמו עליו ופיח לריל חיחר לחבל חיפ נעין חפיפ לך פפמו עליו ולחת כפכחנרב נהיחר וכחן פעם לוקין עליו וכי פעמו מינרע נרע מלחו חי נעין. ובלחיפ חיכי מנין לך פיפ' על דבר חחר פפ חיפור

והיחר לחכול וחפ פכי הפכי נמפלו חחר:

אבל החומם יורה דרכו ועיקרן פל דנריפ כך הוח לעיד דוחלי חיפ כלנה לך לריל דחיפ חופר מחיפ חיינ לח פקנ חכי' פפ נילה חבל כלילה זו לח לחקרם חורם ועני' חופ פנחוחם כיב דיפ חלה כדרפה דנפ כנלה חקרחה חקרי' נכלה לך פהוח היחר נחיר פחיכו רחוי לנר וחל פנחוחם עלם וכן חיפ חלב לח פקנ חכי' פפ חלב וחיינ היחר חוח וגפ חלב פהור חקרי חלב ונהדי' לחחיל חול' עיב חלב חחור קופם ועני' חופ פנחוחם לך הכיל עיב דיפ פלה חופר חחרי' וחלב ופחיב קי' ליח וכפפלנרך לחחיב עפ עוד חיפ חלב לו נכלה חל עליו פפ נכלה לו חלב חפור וגפ החיכ זו עלמח לפ ני' נפ כפחור ולמקה וכעחים היחר וחרים ופחחם למח דקיל נמכחות כיב לין דיחי נחיפורין חל עליו פפ חיפור ופיכו ולחנח. חמכם גפ לריל דקיל פפ

נכנסים הי' זה קשי' דיי לית לסמוך דחיים מוחר מסים ואיכ לית לקרף אחיכ נכחים הלח הח היחר ואלח מלי דחקור עסיים ואסיים קיל לרכל דחיים מוחר מסיים ולח חש לקשי' זו דכן היחם הליים דכנדחים מלטרף ודחרבה חש מוכח דלי' לדברי דלם חיים מוחר מסיים לח חל עליו סם לימור כלל דלליכ מכיל לרבי מדחזי לילטרופי דחיים לחקור מסיים. ועוד מסביח דלסי' לרבי קיל לכמה פוקקים דחיים נסמרדנים מוחר לם ליכח כנכחים ומכום דלח חזי לילטרופי כנר כיחם נעיל ונלחסיב לימו מנוחר מדבריהם חלח דלי לח גילחה חורם המליח חו מעיב הי' חיים נסמרדנים מוחר לם ליכח כנכחים ומכום דליים לילטרופי חו לסי' כזים נכחים עיש הליים דכנחים מלטרף לימו חלח נעין ולח עי' הסרדנים כן היחי חומר עי' חוס' חיר ליו עיב דיים לח ועיש לין סוס מידוש נהח דסעיב דלח נחמת נכחים מלטרף נסמרדנים ולסי' על כזים מליקור לסיחר יחד לוקם דכסחר וכסחר החיים נליקורו דהח לחי לילטרופי הם עסוט:

ומ"ש לפרש קוס' חסוס דקיל מכיל לרבי סחלקו מנחון פקע מכיח

סם ליכור לילטרופו כחכלחם נעיל להוך פיו זה חוכן דנריו חכה כחנחי לקלק קוסי' חסוס ממל רסי' ויעיש ברשי' סב' דלחכי לם חכלו לחנמיח כנחים עסוד דקחם לכיחה נעיל ממעם חצל לחלין לח דקליים סי' דנכחים מלטרף ולח נמרי' ויכי לחנמיח דחידוש חוא ועי' נמליש פיל מחון סיו חצל זה ליכח סוס סיים דקחם לכיחה חכיכה חחם ממעם דחרי מצל וחרוחה ומעסר וכל לי' חיים על דנן נעין כחי' ומי לח חחכל לף סחין נגרניר לי כזים ועי' מכוח דייב נחוכל מצל כיים פלוגחח דריים ורנק לי חנים הוי נרי' ונגמי סם דייז וכן נחלב למחן דלח נמי חוחב ומחי' נחלב סעיב קיבח נחולן מיים לף דחלב סעיב קיבח הוח מחיטים חחיסים וחין נחחת מסן בזים ומיים כחיב ני' לסון לכיכה וחיב חין חידוש כלל חס חלקו ונסל מכיח סם לי' קיחול עליהם סם לי' כסטחכי ניחר לחוך פיו ולולי דלחמרם חוחם דכנחים מלטרף חייחי חומר נכל לימרין כניל ורק מדחזילי נכחים מוכח דחיים חקור ולעכין ני' לף דהעלה החחרונים דחיים מוחר מיח עונר נכסיעור חחו מפנרל וכיון דסנכל מחייב כן לף דלחמיה חידוש הוח סחייב על נידין ועלמות מיח כפחר סנרח זו לף דמחלק לסכים ונסל מיכי סם ליקור מיח כסטחכים ניחר לחוך פיו חל עליו סם דנס ני' חחיכות נכלל לסון לכיכה וחין דיחרי נחיקורין:

ומה שהניח מעלתו רחי' דלפי' נחמיחים ליח פקע ליקורו מהח דריח לחחי נחכלו וסקילוח חייב וכי רסי' דקיל חלקו מנחון חייבו משום דמחוסר כרי דיחי וכיון ולח חחי דמחייב נחלקו מנחון חייבו משום דמחוסר קריבה לחו כמחוסר מעסה חס ליים נסקילוח ולי כיחל פקע לי' חיב כיחל כיון דחנמיחים חידוש הוח חינו חל עליו חחי'. וכיל דחלי לי קיל מחוסר קריבה לחו כמחוסר מעסה דמי לח פקע ליקורו מחיים דחמרי' נסנס קיד כי חוס לי' נעברי' וחחס נליקורי חייב כסיבה הוח מלח מחוסר קריבה חזי דלפי' רפוק לי' מהניכו כמה מילין מיח כיון מיכו חלח מחוסר קריבה חוי כחלו הוח ניחר ועי' חוס' נסנס הרחניד שכ' דיים נהעלם לי' ועי' נריטניל קידושין דעיז נסס הרחניד שכ' דלפי' כחכנלם ניירב מיח קרים לי' כנילה ליישב דלפי נסרל מסנס שמעסה נדול קדם יוחיב כחחיב נחי נילה דלעיב דמדיין לח כחכנלם נהמה זו מיח חליכח כמה כניולות נעלמח דמיחסר נהו וכי' עיים עכיפ למדנו מדנריו דלכבי חל עליו לי' נילה כיון סיים כמה כניולות נעולם ומעסה לם יים כחן חיים מליחה קוב ליקור סיפי' כיון סיים נעולם עוד לי' ממין זה ומחוסר קריבה לפי' רחוק הרבה לחו כמחוסר מעסה דמי וחי כילו הוח ניחר כסיעור ופפיר חל עליו סם לי' ולח פקע כלל חצל לעיל דקחי לי קיל מחוסר קריבה הוי כמחוסר מעסה סמיר:

ל"ל פקע ליקורו ודנרי נכוכים לקלק קוסי' חוס' מעל רסי':

וביון מכיכ לדין זה כיל דרבי ורבל דפליגי ביומח עיב לי חיים לחקור קיב דמחוסר קריבה לחו כמחוסר מעסה ולכבי סם לי' על חיים כביל ולחקור מסיים לרבי. ורבל לסיבי דמחוסר קריבה כמחוסר מעסה דמי ולימו כלילו לי' ניחר עם הסיעור יפקע מיכי סם לי' ומוחר מסיים. ולפיז עלה ניידיעו מעסה חרם דלעכין ני' ליים חיים לקחור מסיים דהכיח מנוחר נסנס קיד הכיל נכי ני' חוסיות על סכי כוחלי ניים ועל סכי דפי פנקם ולימו כהני' זה עם זה סעור ולקחור סם נגמי' הטעם החס מחוסר מעסה דקריבה ופיכסי לימו מקרני' חלח עיי קלילה המסקיק ניכיסם וכי קלחר ריים כגון כחב לי' על סמם לוח זה נטברי' ולי' על סמם לוח זה גליסורי ועמה יכול לקרען סלח נמעסה חלח קריבה נעלמה עיים מנוחר דחס מחוסר עוד מעסה חון מהקריבה ליים לומר דחוי כחלו הוח ניחר ועי' חוס' ניין עיי עיב דיים כל העומד נחי' הני יען דלריך עוד מעסה לזרוק כחרוק דמי ועי' חסיים יוחיד לי' קלים ועי' רבי' חוסי' סקחים מיח דיים ולי חחרי' לחקור ולפיז לעכין כ

נאכלי׳ שליים רלמי ליס מחמת דשקא שם לי׳ מחסלח דשרי בלחיים
לח מי כתן לי׳ חסלח רק מחמת החוכל שליים חוכל כדיל וכיון
דלדידי׳ חי חוח כחותן דרך חומכתו דחייב ונם חחר חייב לם חכלה
כדיל יעיש נבוני׳ קי׳ מיי כדברי ידידי׳ חבל נחי׳ חסלח כיון דלם
כשכל מחכילה חדם שקא מיכי׳ שם לי׳ ומשילה ליכח לי׳ נשרח כיל
חייב לחחר שלשקא כיון דלבני חחרי׳ כשכל מילוכל חדם ולגביהו ליל
שיחול שם לי׳ על החסלח ליכ חף דלדידי׳ חזי׳ מיש ליש לומר שיחול
שם לי׳ לזה ולח לזה ומי לחח דסבי׳ שם דליל דחי׳ מלחכה לזה
ולח לזה ולח לחוחן דרך חומכתו וחף לכי לח חמרחי חלח נחי׳ חסלח
חי׳ נזה :

ועתה חצח לל חסנה שמי׳ שהקי לם לחר שלשקא חיכו חל שם לי׳
לייכ נחל מקודם כמי ליפקע דהח נחיכו רחוי לגר שקא שם
כילה. ותוכר לכי דהשרם נדחל יש וחצילי מחרחק לחמי לדוגמח נשלמח
חכח מקנח הוסקו עריפה חו כצילה לם ניקב קודם שקחכו רוב לי׳
נשוף חו רוב שכיס נשחיה שי׳ חולי׳ ליכ ודחיכ ונירוד קי׳ ליכ
ונחלרוכים שם ועי׳ נחלין ליכ ונירוד קי׳ כיו וכיו ולייכ חקני חלח
כשחוחו כיקב הוסקו עוד קודם שקחכו הרוב ולייך יחול לשחיו חלח
כיון שבדרך שחיטה כיקב לים לן נזה שכך ליוחה חחורה חיל נכלל
מקינה הוסקו עי׳ רשי׳ חולין כי מיב דיה וכי ודשניל נחי׳ ריש לייט
ועיש דבר נרור הוח לם החחיל לשחוט הוסקו ולחייכ כיקב נחוחו שקה
שקוחה ושחוט גם נמקום חחך עד שנמר שחיטחו חף שלח שהה
שיעור שהי׳ חיקב עד שהגיע לשחוט שם הרוח שריפה חו כצילה
כשלר מקינה הוסקו ולחר חי׳ נמי שם לליב שחט נמקום חחך נרח
ועיש וחף לשקבע הוח נשקא ונמקום שחיטה ודרך שחיטחו נלח שהי׳
עיש לל הכשיטו הסורם מקינה שוסקו חף נשקא ונמקום ולדך שחיטה רק
שה שחיל לשחיטה נלח זה חבל נקב לחפסר לשחיטה נלעדו לל.
ושקשה ליב דכיוחי׳ חף דכצילה שחיכו רחוי לגר שקא לי׳ ליש נלעיכה
לל שקא חיקורו דהח לל כשכלה לגר רק נדרך חכילה וכל החוכל
חוכל כן שלוקא וחכילה זו שוח שחקרה חורה נלח שחכל כשיש החוסי
מחלין קיב דיש שחלקו מנחון נדרך שוח שכחלק נפיו נשקא לעיכה
וכן שוח עיקר החכילה נלעיכה וחף דגם נלח לעיכה מקרי חכילה
דנלע מלה יליח וחייכ חפסר לחכילה נלח לעיכה ליש כיון שעיקר
חכילה נלעיכה לל שקא מיכי שם לי׳ דרך חכילה וכן נדוגמח
שקחלחי חף ינעוף מוחר לשחוט הוסקו חף דשם חפסר לשחוט שקא
חבל שיחול עליו שם חדם של לי׳ לחר שלעיכה שנשקל מחכילה חדם
כיון שחפסר להחקיים כל חיקורי חכילה שחקרה החורה נלח זה דחייבו
שם חל עליו חיקור מקודם ליח שחל נם שם נשקל מחכילה חדם
נדרך חכילה דשקי לשחי דקיל דנחיכו רחוי לגר שקא כמי חיקורו ליש
קרושה שעיקרה ליגרע נרע וכדחמרי׳ נעיז דקיש למלן דילף מועלים
מוחר מכצילה קרושה שעיקרה לל לריכה קרח. וים להקשיב יוחר
דכשחל שם לי׳ קודם חכילחו חי׳ חל חפי׳ על כל העולם שלשקר
לחוכלו נחוקן אי שיהי׳ כשחק מחוכל חדם חלח חל קודם שכחחייב
עליו ונים לומר כשלעם דשקא חיקורו מכיע ליך יפי׳ לשקור להחוכל
ומוחר לשחרי׳ דכך היסה חל מחחילה לכיע חבל שיחול לי׳ חדם
לדידי׳ חחר שלעיכה שליכו חל על החחרי׳ חי׳ לזה ושיחר לזה לל
חמרין :

דראשונות חכח נחו מה שכחיב מעכיה דחרומות ולפמים יל
דכטומחה היינו שכטומחה הנדרה חחר שלעיכה ושפיים
קיל לרבי דקיל כוותי׳ כשים חרומות נפי׳ מחרומות חייב יפלוט ודלי
לין רשי׳ לנבדי דהכח שם יש ני׳ חיקורי׳ שהם לי דחייבו שחקור לחכול
חרומה נטומחה הגוף הוח ומחמת לי׳ חפלה של חרומה שהוח שהוח שם
חחסן המורים על חיקורו ומחמת הנדרה שהוח טמח. ומעחה שם
חחפלה שהוח חרומה לי׳ עליו קודם שלעיכה ולל שקע נלעיכה כשפיל
דחכחי כשחר עלי׳ שם החסן ולל שקע דרך חכילה ונים שחקור לפלוע
ולחלרים כדין שחקור להפסיד חרומה כשניחר נפיש דשקי חרומות
חרוחנים פייב מחרומות יחייכ מלי לריך לשול חחר שלעיכה לי׳ נדרה
טומחה נוסו וכבר ניחרמי לעיל דלי׳ נדרה יכול לחיל נם חחר
שלעיכה ולחייכ נטומחה שפיר קיל לרבי יפלוע חלח דחכחי קלי׳
טטומחה החרומה דלריך לשול לחפלה שם לי׳ חדם חרומה טמחה
ולפיים קיל לרבי דשל לחחר לעיכה :

אמנם לולי דשקשפינה היינו חומר כיון דשל לחקור לחכול חרומה
טטומחה עלמן לפיכן ניעמוס דלייב מנשריך שחכלם לזה
ולל לחחר וכו׳ וכי רשי׳ נחולין קיב עיב דיה שרט שדכחי׳ נשריך
שחכלכו הטמח וטחיור יחדיו דשטמע טומח וטחיור חוכלי׳ נקערה חחת
שכר שקולי מוקדשי׳ לחחר פדיון דחין נהם לי׳ טומחה וכחי׳ שחכלכה
לזה ולל לחחר כלומר זה שחרחי לטחור לחכול עם הטומח ולשנשי׳
שחוכל נשר טמח שמוחר לחכול שקולי מוקדשי׳ בין נטומחה הגוף
בין נטומחה עלמן חבל נחרומה לל שחרחי לך לחכול נטומחה עלמה
ולשו הנח מכלל עשה עשה חבל חוכל חרומה נטומחה הגוף שפורש
מ לים וכי. וכיון דהלימוד הוח כחן מוחר לחכול הטמח וטחיור
יחדיו חבל נחרומה חקיל שיש מחמת שקשה דשקי נלחים לחלי׳ שם לי׳ מחסלח דשרי נלחיים
לח מי כתן לי׳ חסלח רק מחמת החוכל שליים חוכל כדיל וכיון
דלדידי׳ חי חוח כחותן דרך חומכתו דחייב ונם חחר חייב לם חכלה
כדיל יעיש נבוני׳ קי׳ מיי כדברי ידידי׳ חבל נחי׳ חסלח כיון דלם
כשכל מחכילה חדם שקא מיכי׳ שם לי׳ ומשילה ליכח לי׳ נשרח כיל
חייב לחחר שלשקא כיון דלבני חחרי׳ כשכל מילוכל חדם ולגביהו ליל
שיחול שם לי׳ על החסלח ליכ חף דלדידי׳ חזי׳ מיש ליש לומר שיחול
שם לי׳ לזה ולה לזה ומי לחח דסבי׳ שם דליל דחי׳ מלחכה לזה
ולה לזה ולה לחוחן דרך חומכתו וחף לכי לה חמרחי חלה נחי׳ חסלח
חי׳ נזה :

ועתה חצח לל חסנה שמי׳ שהקי לם לחר שלשקא חיכו חל שם לי׳
לייכ נחל מקודם כמי ליפקע דהח נחיכו רחוי לגר שקא שם
כילה. ותוכר לכי דהשרם נדחל יש וחצילי מחרחק לחמי לדוגמח נשלמח
חכח מקנח הוסקו עריפה חו כצילה לם ניקב קודם שקחכו רוב לי׳
נשוף חו רוב שכיס נשחיה שי׳ חולי׳ ליב ודחיב ונירוד קי׳ ליב
ונחלרוכים שם ועי׳ נחלין ליב ונירוד קי׳ כיו וכיו ולייך יחול לשחיו חלה
כשחוחו כיקב הוסקו עוד קודם שקחכו הרוב ולייך יחול לשחיו חלה
כיון שבדרך שחיטה כיקב לים לן נזה שכך ליוחה חחורה חיל נכלל
מקינה הוסקו עי׳ רשי׳ חולין כי מיב דיה וכי ודשניל נחי׳ ריש לייט
ועיש דבר נרור הוח לם החחיל לשחוט הוסקו ולחייכ כיקב נחוחו שקה
שקוחה ושחוט גם נמקום חחך עד שנמר שחיטחו חף שלח שהה
שיעור שהי׳ חיקב עד שהגיע לשחוט שם הרוח שריפה חו כצילה
כשלר מקינה הוסקו ולחר חי׳ נמי שם לליב שחט נמקום חחך נרח
ועיש וחף לשקבע הוח נשקא ונמקום שחיטה ודרך שחיטחו נלח שהי׳
עיש לל הכשיטו הסורם מקינה שוסקו חף נשקא ונמקום ולדך שחיטה רק
שה שחיל לשחיטה נלח זה חבל נקב לחפסר לשחיטה נלעדו לל.
ושקשה ליב דכיוחי׳ חף דכצילה שחיכו רחוי לגר שקא לי׳ ליש נלעיכה
לל שקא חיקורו דהח לל כשכלה לגר רק נדרך חכילה וכל החוכל
חוכל כן שלוקא וחכילה זו שוח שחקרה חורה נלח שחכל כשיש החוסי
מחלין קיב דיש שחלקו מנחון נדרך שוח שכחלק נפיו נשקא לעיכה
וכן שוח עיקר החכילה נלעיכה וחף דגם נלח לעיכה מקרי חכילה
דנלע מלה יליח וחייכ חפסר לחכילה נלח לעיכה ליש כיון שעיקר
חכילה נלעיכה לל שקא מיכי שם לי׳ דרך חכילה וכן נדוגמח
שקחלחי חף ינעוף מוחר לשחוט הוסקו חף דשם חפסר לשחוט שקא
חבל שיחול עליו שם חדם של לי׳ לחר שלעיכה שנשקל מחכילה חדם
כיון שחפסר להחקיים כל חיקורי חכילה שחקרה החורה נלח זה דחייבו
שם חל עליו חיקור מקודם ליח שחל נם שם נשקל מחכילה חדם
נדרך חכילה דשקי לשחי דקיל דנחיכו רחוי לגר שקא כמי חיקורו ליש
קרושה שעיקרה ליגרע נרע וכדחמרי׳ נעיז דקיש למלן דילף מועלים
מוחר מכצילה קרושה שעיקרה לל לריכה קרח. וים להקשיב יוחר
דכשחל שם לי׳ קודם חכילחו חי׳ חל חפי׳ על כל העולם שלשקר
לחוכלו נחוקן אי שיהי׳ כשחק מחוכל חדם חלח חל קודם שכחחייב
עליו ונים לומר כשלעם דשקא חיקורו מכיע ליך יפי׳ לשקור להחוכל
ומוחר לשחרי׳ דכך היסה חל מחחילה לכיע חבל שיחול לי׳ חדם
לדידי׳ חחר שלעיכה שליכו חל על החחרי׳ חי׳ לזה ושיחר לזה לל
חמרין :

דראשונות חכח נחו מה שכחיב מעכיה דחרומות ולפמים יל
דכטומחה היינו שכטומחה הנדרה חחר שלעיכה ושפיים
קיל לרבי דקיל כוותי׳ כשים חרומות נפי׳ מחרומות חייב יפלוע ודלי
לין רשי׳ לנבדי דהכח שם יש ני׳ חיקורי׳ שהם לי דחייבו שחקור לחכול
חרומה נטומחה הגוף הוח ומחמת הנדרה שהוח שהוח שם
חחסן המורים על חיקורו ומחמת הנדרה שהוח טמח. ומעחה שם
חחפלה שהוח חרומה לי׳ עליו קודם שלעיכה ולל שקע נלעיכה כשפיל
דחכחי כשחר עלי׳ שם החסן ולל שקע דרך חכילה ונים שחקור לפלוע
ולחלרים כדין שחקור להפסיד חרומה כשניחר נפיש דשקי חרומות
חרוחנים פייב מחרומות יחייכ מלי לריך לשול חחר שלעיכה לי׳ נדרה
טומחה נוסו וכבר ניחרמי לעיל דלי׳ נדרה יכול לחיל נם חחר
שלעיכה ולחייכ נטומחה שפיר קיל לרבי יפלוע חלח דחכחי קלי׳
טטומחה החרומה דלריך לשול לחפלה שם לי׳ חדם חרומה טמחה
ולפיים קיל לרבי דשל לחחר לעיכה :

אמנם לולי דשקשפינה היינו חומר כיון דשל לחקור לחכול חרומה
טטומחה עלמן לפיכן ניעמוס דלייב מנשריך שחכלם לזה
ולל לחחר וכו׳ וכי רשי׳ נחולין קיב עיב דיה שרט שדכחי׳ נשריך
שחכלכו הטמח וטחיור יחדיו דשטמע טומח וטחיור חוכלי׳ נקערה חחת
שכר שקולי מוקדשי׳ לחחר פדיון דחין נהם לי׳ טומחה וכחי׳ שחכלכה
לזה ולל לחחר כלומר זה שחרחי לטחור לחכול עם הטומח ולשנשי׳
שחוכל נשר טמח שמוחר לחכול שקולי מוקדשי׳ בין נטומחה הגוף
בין נטומחה עלמן חבל נחרומה לל שחרחי לך לחכול נטומחה עלמה
ולשו הנח מכלל עשה עשה חבל חוכל חרומה נטומחה הגוף שפורש
מ לים וכי. וכיון דהלימוד הוח כחן מוחר לחכול הטמח וטחיור
יחדיו חבל נחרומה חקיל שיש מחמת שקשה דשקי נלחים לחלי׳

פרט למיק ומי נימצים פי׳ מהרשום היכ שפי׳ פרט למיק עלמו
אלמא דאכולה מיהו מקום מכסה ומי׳ לפי׳ ניומא שם אלא פי׳ כן
ומי׳ תוס׳ ניסין דמיכ קדיכ שור דעתו. והמק דרכ אליבא דרי׳ פליג
על כל זה:

לבן כיל כומה תחרה בזה דמרי ניומא פ״ל הקי תחא דאר שבלע
שחום׳ על תרומה והקילן מיהא דמולין קיב דאוכל מיז והקילו ומי
ומי׳ רחיב דאכל מיירי בתרומה שבתחלה בחכילה ברחלמון ובפקא לי׳
מתורת תרומה כדאמרי׳ בפיב דכריתות דיז כהן שסך שמן של תרומה
בן נתו ישראל מחעגל בו ואיכו מזפם דכתי׳ ומתו בו כי יחללהו פרט
לזו שמחוללה ועומדת והכי פטור שכי אבל בחולין מיירי בני אלג
ואיכו ברחה לחלק בין קך בה כהן בעשה הדבר בחיתר לבעלה זר
דשמא חכתי קלי וקיימת בלריכות וכו׳ ע״ש ומי׳ בפיק בחוכות לי׳ דיה
לי דמחחיב בנפש וכו׳ שהקי כיון דלעם התרומה חלוך מחחיב מיתה
על בלועיה הרי כבר בחחלת התרומה כרחית בפיק בכריתות כהן שסך
שמן של תרומה בן נתו ישראל מחעגל בו ואיכו חייב חטאת אבל חכא לא בגירה
מחחלה עיי קיצה לפי שבשר בגמרו כל התלוי אבל חכא לא בגירה
כל ההלוי בלועיה עיש. המורם מהם א׳) דיש חילוק בין תרומה
לשאר לקורי׳ דבשאר לקורי׳ לף שלי כהנים מהם וגמרה הכאתו מיי
כיז שלא בפסק מחוכל לחם עדיין בלקורו קלי כדמוכח מחכל חיז
ושקילו אבל בתרומה מיד שכהנה ממנו לחם וגמרה הכאתו לף שרחוי
עדיין לחכילה לחם מיי פקע שם תרומה מיכי כדמוכח מכריתות.
ב׳) דיש קנרח לחלק בתרומה בין כיכה כהן בהיתר תחילה לכיכה
ישרחל בחי. ג׳) דהח דבעמים התרומה מחוללה בהנאתו הייכו דוקא
שם גמור ההנאתו כדמוכח מכחובות הכיל והשתח חמיכת דודאי גם ר׳
כהן שבירושלמי מודים דשיל בכל שאר לקורין לפי׳ אחר שלבעלה
גם כי ובפסק ומחוכל לחם מיי כון דלדידי׳ חז׳ לא פקע לקורה
וחייב על הכאתה גרוזו שחייב חלה דקיל בעשה דרי׳ הוא משום דקונר
בכל חי׳ הלועם כבליעה ולחו דיקא לעום חלה משום דדרך הוא שלבעלה
בשיכי שם חבן שיפ׳ לו הכאתה גדון כמשיל בשם תוס׳ חולין לכן
נקט לעם ותחייב דבלה לעיכה סיל בכל חי׳ דחייב על הכאתה גרון
בלה הכאתה מיעיו ועל הכאתה בלה הכאתה גרון פעור כמ״ש בחכתי
הקדוש וזה שפשוט דעתר קודם הבליעה יש לו הכאתה גרון כמ״ש רש״י
בחולין דקיב שלין לחם טועם עד שיפ׳ קמוך לבית הבליעה עוד קודם
שהוא בבית הבליעה בהם גרונו. ועוד לדעתי לין פיו לעיכ מה שטושין
בפיכים יעי׳ בכל המקומות שזכר לעיכה ולא מכר בשום מקום מקום בלמ״
לועם בשיניו רק לועם בפיו ופי׳ לשתם מה שמבלגל בפיו שאוך שאוך
לבית הבליעה ומלחתי בשמיק בחוכות לי דיה חלמא מעיכול בקופו חיל.
ופיל שפיר לפרן לעיכה שכשיקה דבית הבליעה יעיש וק׳ העריך
לין לי לעיין בו לך בפיב״ת להרמבים פקבי׳ דלית מלחתי כי ולועם הלעיכ׳
בפיכים וכן פ׳ הרעיב שם לא לעוכ לא יכוכ בפיכים אלא שלא חיכו
מוכרח שם הלעיכה בפיכים פי׳ הטחיכה בפיכיו חו חולי פעולה הבלגל בפה
להחרכך הוא ניב בפיכים ולפרן חוס׳ בחולין קיב דרך הוא שבחלק
בפיו בפעה לעיכה משמע דלעיכה לחו חייבו טחיכה הפיכים דחייב
הלעיכה הוא הוא המחלקו בפיו ואפי׳ לפי שבחלק בפיו בלעיכה חו
עיי לעיכה זו בחלק ולא שהלעיכה מחלקו ושוב מלחתי בשמשה שבה
קליב שם לא שחק מעיש לועם בפיכיו וכותן ועי׳ רמבים בפיהיש שם:

ומ״ש יפי׳ לוך שיפ׳ כיל דשא דקיל לרי׳ הלעוס בבליעה לף בשבה
ובפקחים וכו׳ חייב דחייב על הלעוס כלולו בלע ומשום דשבשה
לעיכה כוגע בין החכיכיים ולוכל שכאה גרון וכיון דקיל בכל לקורי׳
דעיקר חוב על הכאה גרון וחייב׳ גם על הלעיכה לפי שבשבה לעיכה
לוכל שכאה גרון לוכ כפי דבשאר לקורין לקור לבלעו לחר הלעיכה
ומשום דלא פקע לקורה לדידי׳ ובשבה בליעה לוכל כמי שכאה גרון
מיי בתרומה כיון שכבר כהנה ממנו פרי הוא מחוללה וכוב יותר
לבלעה כמו זר שבלע קיפי׳ של תרומה ביומא לוכל ובכהן שסך בשמן
של תרומה בכריתות לוכל וקיל להריץ דרי׳ קבר בן לפי׳ בכהנה ממנו
בחי׳ כמי שחחוללה ורים בר ילחק קיל כחכא דמחכי׳ חלינא דרי׳ דדוקא
בהחיל בשיתר וכהנה ממנה שחוללה וכהן שסך בכריתות הכיל חבל
בהחיל בלקור לינו שחוללה ודלא כרי׳ כהן ותרי יומי הכיל ולף
דלא גמרה הכאתו מיי שחוללה ושוב לבלעה ודלא כשמיק בחוכות
הכיל ורי יוסב שליב וקיל יפלוגו דלינו שחוללה כיון דלא גמרה הכאתו
חדם שפיר הל עליו שם תי תרומה טמאה לרי׳:

אך כיז כהנתי לשלשל ולשלשל בדבריו לחבל קושטת דמילחת קלימת
דשם׳ ריש רחי׳ לין כלן דמתי דכתילה שלינו רחוי לגר לינו
קדוי׳ כתילה ושקנו לינקוד לו בשרושה שרקדת ושפכל שחוכל חדם לא
הל עליו שם תי חבל כיז שדשוריחת חבל שדרבן לקוד עיין ברחשוכי׳
נשוני׳ דשלכדתיב שפתים כיד וברמבים פ״ח ממיל הטיז ושמלים שם
ושפיד שם תי ויית ושפים עיקריה היה ושכיים ומלים שם ושפמיב
שעיהים פיו וטלפיב נמריק שבתילה שחיכו רחוי לגר ושקור שדרבן ולין
לוכך כלל להחריך בזה ולית מה שחידשתי דחחר לעיקה כיון שפפשל
שחוכל חדם לא הל עליו ת׳ חפ׳ לדידי׳ הייכו שדחוי ולזיוב שלקות
חבל לקור׳ שיחל לין בי׳ לו שהים לו שדרבן ושפיר לחקרת התרומה
שכטמת חחר לעיקה עכים שדרבן משום תרומה טומחה ושפיר קיל
לרבי יפלוגו ושלו מכר שם חיוב לו ת׳ תורה חפ׳ לוקר ושהיר לף
מכר עי׳ חוס׳ ריש ניכה ומשום דלקור׳ דרבן עלה יפלוגו ועי׳
גמליים פיז התרומות היל:

שוב הפיג מעלמו על שם שהנחתי ונחמן בוקפה וכי דודאי לקור
שהיה רחוי לגר לשרי׳ חפ׳ פקע לקורו רק נחמן בעי בפסק
מחכילה כלב ומשום דרחוי לחמע בו עיקה חחרי׳ משיכ בוקפה
שהיה רחוי לחמע עיקה חחרות כידן כשחר לקור דקבי בפסק מחוכל
חדם. והכא הכחתי רחי׳ דיש חילוק בין לחול עליו לקור חדם ובין
שיהי׳ פקע לקורו מירושלמי שהביא הרחיש והרין שפתים מיה בבי
מלוגמת שלם כחחמן בפסה וחחיב הסריח חייב לבער ואם הסריח
קודם פסה או שהסריח וחחיב החמין חינו חייב לבער ומביאו בי״
ס׳ חמיב וכן מחרכו קודם זמנו דמוחר וחרכו חחר זמנו דחקור חלמא
חפ׳ בעקום דלקור חדם לינו חל מיה אם חל מכבר לא פקע, ולא
ידעתי מה הפיב מעלמו עיז בדברי ומתכים שם בללה רחוי לחמע עיקה
חחרת בחרכו והסריח חיב חפ׳ חרכו והסריח בוקפה הפסה כמי ליכתר
ולי לינו רחוי לחי׳ חרכו והסריח בפסה כמי מוחר כיון שחינו רחוי ניב
לחכילה יחרכו בפסל חפ׳ חכילה כלב עי׳ חוס׳ ולחים ריש כיפ:

ומ״ש בוקפה דחינו רחוי לחמע בו עיקה חחרות כיון שחחת כיב
דמקפה הוא דחינו רחוי לחכילה הוחיל והחמין קלה ולא בעור ולהחמין
עיקה חחרות כשחור כמי לא חזי וכוי ומה שהמה עיז הלא פיחור
הוא ניקפה ופיחור הוא בהבקיפו שכיו עי׳ פפחים מיח ובחו״ס פ׳
הכיבו ס״ב ולחן חזיק שעיקה שהבקיפו פביו עוב לחכל ולינו בפבה
אוכל חדם. כיל כמ״ש הרין בעיז דפ״ז לעכין בוטלפיב וגמריכן דמיחר
מכלילה שחינו רחוי לגר לף דבטלפיב חכתי רחוי למחכל חדם מיח
כיון שבפגם קלה עי׳ החיקור ואוכלה חינו כהבה מהחיקור חלא מלעור
עליו מיחד בכלילה שחינו רחוי לגר והיב בוקפה ודאי רחוי לחכילה
חלא שבפגם ומהקלקל קלה עי׳ הבפסות פביו ואיב חינו כהבה מן
החימון ואדרבה מלעור עליו ולבסי בקרח חינו רחוי לחכילה כבללה
שחינו רחוי לגר ואולי לזה כיון גם מעלמו:

ומ״ש דחפ׳ מי לא חמרינן כחפך כמי חין חירוש דשחינו חוש בעשמת
לא בעיל כיון דבדגם הטעם שר בביכר החיקור זה חוכל
כוכתי. ואפרש שיחי קלה יותר דהבה במין במינו בינם או בלא מהיש
ברובא בעיל מאחרי רבים לחטות ולדעה הרחיש בינם בינם מותר לחכול
שלשתן יחד עי׳ בפיי קיט ובלא הלא ודאי חוכל יחד לינקור וכיתר
ואיב לא דמי לבהכחדין דשם שם הרוב וחכין והמיעוט מחיינן בטלה
דעת האומרי׳ ודאי דעשם שקר ודעת הרוב חמת ועי׳ חוס׳ פיק כיז
עיב דיש קיפל לחבל כאן הלא ודאי יש כאן מיעוט לינקור וחוכל גם
המיעוט וכבר עמד בזה בפרמיב בשחח דבריו בשחיחה לחלי חעירובות
ועי׳ בשמיק בים דיו עיב ובפיח ליל דשבת חכ״ל פי׳ מחחרי רבים
להטות דהמיעוט לריך להיות בגרר חחר הרוב ולא הרוב חחר המיעוט
וכיון שאם חחה חוסר לחכול המיעוט ממילא יפי׳ הרוב בגרר חחריו
ולא חוכל לחכול הרוב ובמילא בגרר חחרין המיעוט שחוכל גם המיעוט כיון שחיה
לחכול הרוב בלא המיעוט וזה לריך גם בשבשחיש בשעמת דבכי דכיכר
חפ׳ מיה חיה לקולי וחם חיחסר לחכול המיעוט עכיה הרוב בגרר יפי׳
בגרר חחרי׳ שלא חחכל גם הרוב חיחר כיון שחיה לקלקו וחיב חדרבה
רחוי לומר שמיעוט חיקור חכיכר יפי׳ בגרר בחר הרוב שמותר לחכול
כיון שאיה לחכול הרוב בלא המיעוט כיון שחין יכול לקלקו וחפיים
חסרים חוכם חיב חידום הוא בגד הכלל דחחליק בכיש בחר רובא משיב
בי חמרי להיפך וכמו שפשבתי בשבחי הקדוש חין חמו לומרי׳ שהרוב
בגרר בחר המיעוט חלא שגם הרוב חסיר לחכול מפני שים בו בשש
חיקור ואין חבירות חלא בשעמת כדכתיב חיך חוכל יעשם וחיב חיב
בגד הכלל שהמיעוט בגרר בחר הרוב וליכא מידום:

ומה שהחיך להחזיק הפשמו על רחיח מוריד בי׳ לית מכוחה הבללי
חפ׳ לו יסיבנא כרשה מעלמו דבכוחה יש פירושין וממנה מיש
רחיח הפוריד הוא שפיר מכל בי מיכ מדיכם הפמין שם בשמה ושכר
חחרי פירשי מיב ע״ב שהוא בעין שכר שלמו ואין בו משריש בעין רק
וממנה וכן בחומן מדומי לינו כרחה מיפי׳ הפשריש שעדיין בין רק
בקפי

נקט׳ נמולי הכלי כעין שערים וכמו שהוא נחתון שלנו ועיין נרקי׳ פ״ל דיף ולי משמע ונעשים שכחתני׳ נמכתני׳ שקדום. ובזה לתן שהוא שמת. נדעני שלום ואמת. והוא שהחתת. חיים ונרכה עד שלום כשמעו ונשם ידידי הדשים :

עמרם חק׳ נלוחם נקיק שכיל :

תשובה קס״ד

עיליש מוקש יום ג׳ לפ׳ ונרך לא לאתן שרייב שרייב לפיק :

חיים ונרכה לעשמרת, לנשן לחדרת, היה שמחני ידידי הרב הגאון וכו׳ כקשיות מוים שאשאלתי לליעזר כי שיבר לצדקיק שהלוש יעיל וכל שרציו ניהו לשלום יפקדו ויהי כיעם ד׳ עליהם :

יקרתו הגיעני נזמנו וכו׳ ומה שרלה לתת טעם להיתר שלמרף להיקור עפ״ד החתים לוים ס׳ קיימ דלא אמרי׳ הכי כאן כלו ונזה מחוך כיון שאל חס אין כאן רק רוב ליש רוב כלו ונזה מייש קושי הגאון מהרש״ם שם : כיון שכל המיעורין הכי כלו ולרש״י מיר דליש דוקא נהיכא רוב היקור אמרי׳ שאליש והיכ חיש כיון דהיכא שיעור שלם ורובו היקור יש רובו מחוך כולו ושוב אמרי׳ רובו ככולו. שכח נוף דברי מהים קש״י חלקי מש״כ נני שכהדרין שוא משעם רובו ככולו הלא אמרי׳ נשכהדרין דף י״ז שכהדרין שרלו כולן לחתום פוטרין לוחו וכן שכתן הרמנים פיט שם׳ שכהדרין שיש והיכ נרובן מחיינין ליש לומר דחיינ משום רובו ככולו מחיינין אמור ולף דשכולן מחיינין הטעם דפטור כיון דגם ני הלכה דין למיעבד לי׳ זכותא והכהו הו לא חזי כי׳ כדאמר רב כהכא שם חם ליש נרובן מחיינין ש״מ כיון דשוף שוף שכולו פטור ליש לומר דרובו מחיינ משום רובו ככולו הלא דגזיהיכ הוא לדון עפ״י הרוב. ועי׳ במיר דמיב דילפי׳ רובו ככולו מהיש מידבלי רחמנא נני מיר וכו׳ ולי׳ כלל משעם רוב כמו שכהדרין מלחמי רבים לשנות :

וגם קשה נעיני מהא שכי הרין שכוכה דלינ נאת דלחרוב חקר ניוש שכי דכשר דוקא שברובו קיים דשמו עליו אע לליש לא דלחרוב לומר רחמנא ולא חלי לחרוב עיש ודלא כפסקי מהרלי״ ס׳ ליב שהביל המגיל ס׳ תרמ״ט שקכ״ז שלפי׳ שכלר מישעיה כפי ושקש דשכשלר רוב לחרוב מי כימא לחרוב לומר רחמנא ולא רוב לחרוב לעכיש דרובו ככולו חפי׳ לי׳ מחוך כולו שלין מישעו לחתרוב כלל שלש דחרוב שלם חוא כולו מגזיה״כ אלא נהמת חוא כולו לכן לומרי׳ רובו ככולו חנל נשעורי׳ מש כולו מיך לומר על כזיש לוקר חו כוחנת ניוהיכ חו כניש לעכין טומלת לוכל דילמא שכי זיתים חו אלי זיש וחלי כוחנת חו שכי ככוחנת וכדומה שם כולו אלא שהוא כל השעור שכחנת נו תורש וחש לחת חומר שרוב חוא כזיש לוכ יהי׳ השיעור רוב זיש ויהי׳ זה כולו ולוך שיך נזה רובו ככולו וכן נמקום מש כולו חוא מ׳ שלש דילמא שמיכם חו עפרי׳ אלא שהו שיעור מקום שכחנת נו תורש וחש לחת חומר שרי נכיל שלש לוכ יהי׳ כיל שלש שיעור מקום ויהי׳ זה כולו ולוך חאמר רובו ככולו אלא לין כאן כולו יותר מאלוכ נשיעור ולחרוב ולקל הכיל נם חס לחת חומר לנכין שרין רובו ככולו מיש כולו נאלר כולו כאשר הוא שלש והוא נהמת כולו :

ואמנם נם לדעת החים נרשה לי לחלק זה נרור דחש יש מי שכהדרין וליל לין מומחי׳ ואין שמוכים לף דיש עיל לחכים לא לאמר נזה רובו ככולו חו חס יש ז׳ שרלו׳ וג׳ נכריס ליל רובו ככולו לומר דבר שנקדושים ואמרי לא כמו נם נזה דהוא רובו מחוך כולו. אלא דאיל דאלו שלוק מומחי׳ ושמוכי׳ לין נגדר שכהדרין כלל ואיל לחיות מהכהדרי׳ וכן יכרי לין נגדר לומר דבר שנקדושים כלל ואי כמאן דליתא ומילא לין מחוך כולו וכעין דאמרי׳ לעכין עדות דצריך לין נגדר עד ואין פוסל אלא עדים דהוי כמאן דליתא וכן נככרי ואפי׳ חידם ״ שכתינות ותומי׳ נאיש מי׳ לין דלוק פוסלי׳ לפי שלוק נגדר עדות שפוס טעם הוין כמאן דליתא חפי׳ קנרת מהוקק נריצנייא ריש לולב הגזול דפסול אלא שוא נם שאלר מלוש כגון לכם זו רק פסול שדי מיכים ואין אלא ניוש שרלמון ולא שאלר שיש אלא פסול שמיוחד נדי מיכים כגון לקיחת חמה ולקיחת לביל סיג שאלר שאיש לפי שאין זה עכין פסול גלוש רק לין עלוש כמל

תשובה קס״ה

עיליש ג׳ לוספלו יום ג׳ ושלש שרביע לפ״ג :

אלף שלומים, מגנתי מרוממים, לכבוד ידידי וחביבי הרב שגדול נחורים, מפיץ מלחמת שערים, מרץ ונקי, מפכתו קב ונקי, כצור מרים יפעי׳ זילנערפעלין כי׳ נקיק וואיטלפן יעיל :

נועם מכתבו נדים הגיעני נזמנו ונעתו ופחתם עכיפי׳ שוכי׳ לא יכולתי להפיץ עד שתה. ועפה נאתי להשתפעל נדנריו לפר שניר על דנרת שחתים ״ לוים ס׳ קיימ דלא אמרי׳ רובו ככולו חלא מחוך כולו וקיים לפיש לא מ׳ שקש ורובו כפר ומיעוטו שחונין דכפר ושה למד מעיכ נרוב לקיר ומיעוט שיהר מיב לא מעשם ניטול חלא משום רובו ככולו ולפי״ז קיל דפי׳ קיל משמי׳ מיב נכל לקיורי׳ שנשוחים לין המלוש חן מנזיר ושקי׳ שם מיד כשנו דזה רק נרוב לקור לו נשום ולא נרוב שיהר לי״ש נשהר לקפי׳ לקור חפי׳ נרוב לקור לו מלערף ולשחתים קשה כימא רובו ככולו ומיעוט שחונין דכפר חוא מחוך כולו ועכיפא דגם זזה ליל רובו ככולו ומיעוט שחונין דכפר חוא מעשם ניטול ושרי׳ שהרקיק לדוכתא דילמא לכך לריך שלמים דלא כימא רובו ככולו ושפי׳ מחוך כולו :

הגה כפר שערני נכריב מחוכי הגאון שדקיק שלנלחם כי׳ ולי׳ שלנלח לו שעמק לפף פש [עי׳ שחפר שקידמם] ולכי טרש שעכיפ שקריס כי ניתי חרבי קודש שלא שחיים לוים לאור לחדי שברית ני׳ שדברי רש״י בחולי׳ חי׳ שכי דכי לית לי׳ לרי׳ רובו ככולו ליש נשקום שחיים ושחם רובו ליש מילחא חמרי׳ רובו ככולו חנל נשקום שחיים כפר משום שהי׳ טעמא ליל רובו ככולו והשברתי נשעשית הגדולה שמקפת כל הקנה ולכיכ מקום שחיים נכולה נזה חמרי׳ דשמחו רובו כפר דהוי רובו מחוך כולו חנל נשאר טעשום שליכ שקיפין לם כל שקנה ולכיכ לין כאן כולו רק שמקף חרוב ולכיכ רובו מחוך כולו נזה ליל רובו ככולו לשרי׳ מקום שחיים :

ואמרתי לייבש נזה קוש״ת שחרוכים נקונ״ש דשנולה על מש״כ רש״י נליל ולייב דנקר חטחת משום דלכיכ נשף ועולה לא מלי למיכקר משום דלפי׳ נעוף עני שכי ס׳מכין וחוא שלא חלא לרש״י לעיל דף כ״ם נם נעולה עוף ליש משום שחוטי חון נשחט שיש שחר נחון ושפיר יכול למיכקר עולה ונעוף ואלי קנה פגום והוסף עליו כ״ש עי׳ נפ׳ לב חרי׳ ושהרקיש נדף כ״ט. וכיל משום דלכלורה קפי׳ לפי שנרא שכיל דליש רובו ככולו חלא מחוך כולו ליכ למה נם שחים שחיים כלל נאלי קנה פגום והוסף עליו כ״ש דכשר נשחט רוב הקנה דרובו ככולו שיש נכולו שלם דליכא רובו מחוך כולו חנל נאלי פגום דליכא כולו ליש רובו ככולו. חך זה ליתא דשחיים נמיפס חיוחא חלי׳ מילחא ועי׳ חול׳ י״ט וכיש דנאלי קנה פגום לין כאן מריעות ועדיין יש כאן כל החיות נקנה ונכ״ש שהוסף כפק רוב חיוחא חמרי׳ רובו ככולו חם כפק רוב חיוות נשחיים חרי כאלו כפק כל חיוות וחוא רובו מחוך כולו שהרי עדיין יש כל חיוות. וכיל נחטלת עוף לחכם נעולה עוף דנעי שכי קיימים יפריך נחול׳ כי וכי מפס עומד ומולך ומפני לקיים נו מלית חבדלה ליכ חבדלה שכי קיימים שיש חלרי׳ נחיות ולפי״ז חפי׳ לעיל דקני נרוב שכים שיש

כשכל מכי קיימי מלעיל דליכא רבוי מחוך כולו אבל בחלי קמא מבוא דליכא כולו ליל רבוי כשלו ואיכ חיכ רחוי לשבים ואיכ חיכ שליו עמוס מחוסי חון ומשיר כשב דמי דלא מלי למעקם שלא מבוא דעני מכי קיימים:

ודגה דגרי חמים משיכים בעיבי מכמב המקחדרין ילפי' דעני רבי ממוך כל אבל אם לא כתובדו רק רבי מקחדרין חיכ כולם ושלא רבוי כשלו לא ילפי' כלל מקחדרין מקרא דאחרי רבים להמות רק ילפי' בחיר רק מיב מדבלי רחמכא בבי מיר ביום המביעי יבלחם שכא שוא עד דליכא כולו אם בעלמא רבוי כשלו ומדלילמך קרא ולא ילפי' מאחרי רבים מיכ דמכי עבידים אם אליכ אים עבין רבוי כשלו למקחדרין דמם חיכ רבוי כשלו רק לחזלי בחר רבי ולימ:

דן אמת כי ים להחבוק אם אחילוק ביניהם וכיל דאת דאחלי בחר רבוי אמיכא בחמבוק שוא בעולם בחרי בעולם בחרי כבן רבי מקחדרין שמרבי שוא בעולם אי רבי ילפי' מיאמם כבן בחיר שכאחר כולל ורבי המשרבים מבולחים ומשרבים ולילכם בעולם הרי גם המישע כולל חיכ בעולם אי בשלמים רבי קימי אולל ורבי בחזים כיפל ולילכ בעולם הרי כולל רבי גם המישע זאב רבי בחעבד לא ילפי' מאחרי רבים להמות ולרך קרא דבחיר דרבוי כשלו. ולחמכם לפיי בחלי דאחרים ג' מד מיבנו כולם אי עד שחמבוק אולחם בכולם וכן בחלי דבלם כיפ בילא רבוי דאחרי שם רבוי כשלו לא לריכי למילף מקרא דבחיר רק מאחרי רבים דמם חיבוי בחרי ובם אי ילפי' מקרא דבחיר לריך שפיר רבוי ממוך כולו דבם בחיר הרי רבוי ממוך כולו ולילכ ים להלדיק דברי החמים ג"ל:

אבל נראה לחדם דלא דמי כלל לחזלי מ"ר כשחבוא והמישע קאמרי' עלמם היב מזכי' ומישע מחיבי' וכן רבי בהמות בקרות ומישע פרסות וכן בפי חכיות וכדומה מקלילב עבין רבוי כשלו לין חרוב ומישע קאמרי' עלמם למקל בגילא רבי שעדות ולחו לאמרי' בלרלך לגלא גם המישע אי בשחב רבי קיימים ולאמר בלרלך לגלות גם המישע אי בילא רבוי ולחו לאמרי בלרלך לגלות גם המישע אי בישנו אלא לחורות ורבוי רק בי ולחו לאמרי' שגם המישע לרלך לחורות לין המישע מחכנך לרבי ולפיי מאחזל לא ידעי' אלא דאחלי בחר רבוי ולין החכנדות המישע יכול לגרע כח חרוב אבל מיא ליים ידעי' דרבוי כשלו דבזה לי לאמרי' דלרלך גם המישע לעשות כמו חרוב לין המישע מגרע כח חרוב לאבי לרלך קרא דבחיר דרבוי כשלו ולי מקרא דבחיר דרבוי כשלו חיא אם דרבוי כשלו אשום דלין המישע מכנד אבל מיא לא אי אחלי בחיר ביכי דשמישע קאמרי לאבי לילמרלך קרא דאחזל. ולפיי לגבר דגילחם חורם מאחזל דאם' חרוב והמישע קאמרי' עלמם כמי אחלי בחר רבי שוב אם' ביכי דקאמרי אחדרי כמי לאמרי' רבוי כשלו ולים אם שמעד הפמיב בפחיאתו לחעבדות לין מיכח מקחדרי' דמוחר לאכול בלשמן יחד את אוכל אחד ודלי ליקור דכיון שים בחיר רבי בחיר לאמרי' רבוי כשלו אף דקאמרי אחדרי כיון דלפי' מקחדרי' דאם' בקאמרי אחלי' בחיר:

ועתה כנוף לייפוב קאמיפו דכיל לאחם דלילא רבוי כשלו אחוך כולו אלא אם יש דבר המאחר חרוב והמישע לאיזה אחד ואין בייך לומר על חרוב והמישע אחוב ובגי בבוחו מחוך כולו ובגי בבוחו מחוך כולו עדיים בעבות בחיר אם כולו ואחים אחיר אחד אחר בחיר בחיר בחי

כך היתה קבלה בידם וכן היו נוהגין לישבר על פיל מחזן
ספסם לכילם סחל נכזים:

אבל לכאל חיים דבאמת כל המעשרי' מקרו סכחנת לחכמים לספר
לפי חכמתם וקצרתם חלה דאם נבר מקנרת דנכוחתם חקר
עמהו לא מיבעי' דעמי' ודעב קודם מקימת החתם חוא קנין ודעב מחיב
חוא גדול ליה מי' הלמדים סכל המיעורי' חקר יעמדו לפי חכמתם
חוא מסתלם ולפי' חקר עמהו נבר לי' מיעורא חלה דלמ"ז מיקבי
מה פריך החתם דחורי' כיכהו מדי' חק הא מ"מ לריך הלמדים דבמי
מסתלם וחולי מקום דחמרי' חקם לניה המסטע וכו' פם חסן ולא
סם מעורי' נמן כדי דניעים יין לכיר ופרקי' ומקי' דמסעורי' ניין ולא
נמים כי ליט דומה המסעור ניין למסער נמים סחיין עב וכי' חלמא
מוכח מקרא דנמי' מיעורי' מסתלמי' וכילף מיכי' לכל המיעורי' דקפיד
רחמנא חמסתלמי' וכי' כיחא זנח מה שממעטי להקקום נסם פ' חורם
כניחים דמה פריך מיעורי' דחורי' כיכהו וכו' וחלימא עוד מיעורי'
סחיים מיחים נקרא זה ולחכיל כיחא דכל המיעורי' חולינו חכמים
מקנרת חלה דרב מידם דחא דנמי' מסתלמי' חוא הלמים ועיז פריך
ספיר כמו מכחנמו:

וראיתי נחתים סם סהקקם חלין חמר חרן קרוב מיעורי' כזחים
חא נחי לי' חמי' ככליות ועדמי' כדיבי זהב וכל פרי'
מפוכח וכי' לריכי' לספר נזחים דעלמא ולא נסל לי'. ולפעניד כיון
דמסעורי' נכזים ניכוי כדחמרי' נעבוחה דף ליח לי' חיב חלף סהיו פירות
לי' מעורכי' והיו נדולי' ניוחר מיח לא היו כולם כך ופירות המתלמים
נקרקע סל ככרי ודאי לא לי' כך וסי' כזים ניכוי כמו נכל מקום
וספיר מיעבו נו. לך לחכמי חיקבי כוחנת ניחיב דמסעורי' נסקה חלין
חפסר לספר נסל לי' חא יש נקם מחוד:

ועלה נדעתי דבר חדם חף דקיל כזים נכחים דחורי' וכן נכל
חיקורי חכילם וכוחנות ניוכ ני' נכחים מיח ליד נרחוי
לנילם סחפסד לנולעו נניח חבל סיחי' סיעור חלקור נחוקן סליכו
יכול לחוכלו נניח רק נזחמין לח סחעבו ואיכ סיעבו נכוחנם נקם
סחכים יוכל לנולעו נניח. לך זיח לרי' דחמר כוחנם הנקה יחיים
עכנילם ונים הנליעה חימ מחזיק יוחר מנ' זהי' כדחמרי' כריחוח יד
סחוח רק כנילם ואיכ עכיח סיעיר דיוחיב חין יכול לנלוע נניח ולפיז
ניוסב דקדוק כפיח דמם סיכוח לחתי וקיס לחו לרבנן דנחכי מיחבי
דעתי' לחח דכוחנם הנקה יחיים מכנילם דנליז דיחיים מכנילם חי'
חפסר לומר דיוחיב ככוחנם מקרא דדבם חבל כיון דיחיים מכנילם
ליכח למימר מקרא דדבם דקקם ככיל מפרים לריך לומר וקיס לרבנן וחיים:

דאדכתי קלח גם לפלפולח למען כבודו ולמען למודו. ונזה יהי' כזים
חודו. ויליח בחודים ועבודים תמה. נרם כחמת. עדי יבנה
עיר ד' סמה. כנפסנו ונפס ידידו הדומים וסלוס מר חניו ידיכים חרב
חגחון כי עוד יבוא נפיגה. נכחת ובוחה:

עמרם הקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה קסיו

סלים ני חיפחלו ג' דקליחות חרקיח לפיק:

מברך חסכים, יכתוב ויחתום חותך למיים חרוכים ומחוקים
תלמידי מהוני הרבני המופלג נחפלנה חכמים ונבונים
כמוהריב כי וכחלים:

מכתבך נדיח קבלתי ומה שעומדת על דברי רבי יומח עיע עיע
ליח סיעורו סל זה שכתב עיכ דחמן נפים מכזים ולהכי
כתב סיור דחי לח כתבי ונמר מחמן הרים דיו לנח מן הדין להיות
כמדון ולח מיחיב עלה חלח נפיעורא רבה וכו' ומלח נעיכיך הא חלי
דחמן נכוחנו' יפי' רק מדכתי' סחור דחליכ הוי חמן נכזים ככל
חש סיעורי חורם. ודיק כתב רבי' דחי לח כחוב סחור חוילח דנם סחור
נכוחנו' כחמן כנר עומד נזה נפ' חוס' ויכ נמקימו עיש. ומם סכיל
נזה עפמים חחים חרח פי' קלין ליכב מים נקידור חחרי' סחור
סחימוט קקם מטקנא סיעורו נכוחנות חמר טוקנא מסחיכ חמן סיעורו
נבזים והוא חמוס סנכח מכנחו כנים ונהיפוך דהא סחור נכזים וחמן
נבוחנות ומי' דחזי לניים דנכזים סחור ים חימן כמו נכוחנות חמן
ומיכ לעם דקיל כניים דוזין נכזים ממלח רים נכזים סחוד חימן
ככוחנו' חמן ונחמן רק נכזים עיש והכח נעכח דחכניחו כמי עכח
שכחוב נסחור לחוד לך ניוס חרחמן חנביחו סחור מכחיכם כי כל חוכל
שמן וכי' ומכמעטי' דמכפי' דקרח דמכויים לריך להכניים מכוס דילמח
מחי למכל וכניים חרין רים מקחים לעכין ני' עיש וחרי סחור חימ
רחוי לחכילם כדחמרי' ניכח ז' ולים דילמח חחי למכל ולכן קיל ניים
דעלמח מזד חכניחו היח רק נחמן ככוחנו' רים נו חימן כמו
נבזים סחור דחיימו ככוחנו' ונזה קיך ספיר כמח חחי למיכל ולפיז
לניים חוקי מקחים כיש דני כימן לעכח דחכניחו ספיר ידעי דנם

לפי דני' חיכ נחמן חלה נכוחנו' ומילה פריל דנם סחור נכוחנו' מי יכפי' מחמן כדחמרי' ולכי כפי' סחור ולא יהיה לך חמן
ולא יהיה לך סחור ולחיים. ורם לסחיך זה חרבה נפנו' דניכח חכל
לין חזמן מקכי' וסלוס מכחי רבך.

עמרם הקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה קסיז

סלים ני חיפחלו יח לפני חרמיז לפיק:

שלום ונרכה יריק די ממעל לחחוני מחכי הרב המלוחיב
סחכרן כמוריב נרמן ממעכן כי חביד קיק מי להיחם יפיח:

נועם סלפילך מיום סי ויקרח הניעכי והכחכי חנל חוח רק לפלפולח
נעלמא ולהו חוקף דבריך ליבב קוסי' סעביים פיג מכדרי' חהח
דחמרי' נפפיים מים דהרי מיר ומחתח סכהנכיח ואין מלמדין הא
לילטריך יקדם נני חטחח לעפם דלח כימא עדליח כדמפכי ר' חפי
נזנחים ליח. ועקפ' חוס' מכחוח כיו על הני' פחרי חמרים חורם חכרם
וכל מפרם דחיכ ר' כמי דרים כל ומקפי ליחכי כמי חמן נפפח יליח
ת' הנמי לחפוקי מדחני' ועוד מיפ נגמ' דלריך מפרם לעיכ כימא
דחמליח יפמי' מוכל מפרים. וכחנם דלליח הק' מחי פריך דיכלף נכזים
חאליח מכיר הא לענין חיקור נלחיח חיפ חקור מיים ואי לחלקות
אין עוכפין מסיד. ומ' דלעולם לחיקיחל רק חיפ נחערובת מיחר
ומחליח לפמים חוס' נחחילה הקוני חוא רק כמעורב חחי' עם חיחר
וכן הרים פיג דעבול יום כחפ כן לך הק' מחולין ליח נני פלנא
דחיחל דחרבח וכי' מנוחר דנם נחערובת חיפ חקור מיים ומחרלי
חעולם דודחי נכל חיקורי' דחיפ חקור רק מפים חז לחילטרוים ספיר
ילל דוקח נענין חקור מעפע לחפפני כמים חכיין ק' פיו הם ליפ
נחערובת דילל דלא לחפפני לחיקור רק לזיחר חבל נחלב דכחי כל
חלב לרבות חיפ חקור לפי' עיים וחפס נחולין נחלב מיירי ומדוים
פס לפון רפי ספני דילפי' חיפ מכל חלב. ונפ' טחרת הקודש כחב
דלריל דחיפ מוחר מפיפ לית דהמליח דפכי היחירי פונפי' זני ולפיז
לחוק' דהמליח חוא רק נחערובת לית מיד פכנלע היין נפח פקע
חיקור חיפ ולית לחפפר חמליח עיכ חרי' דבחיר כח' וכל מפרם ומרבי' הכל
חיפ ולית לחקור עיי חערובת וספיר המליח ולפיז חיפ דדרים כל רק
לחיקור חיפ ועיקר דרם המליח ממרים וסריך ספיר חא חילטריך
לעפיכ. ומוב כחנם דחא דכחנו חוק' דרי' לא דרים כל רק לחיקור
ולא למלקות סייב היכי דלריך קרא לחיקור חבל היכי דליל לחיקור
מוקמי' לי' נחס לית עכן למלקות ומעפיים פס הקי מלי סריך וכיתי
עפם ודוחה ליח חא חעפם נח ע' פפיעה ולית כמיים חוק' עיהודין
ק' וחי' דפס הי' חל לחו דבל חוקף קודם סנחערב חבל כחן קודם
סנבלע לא הי' לחו סהרי הי' רק חיפ פגול ורק עיים דהמליח נח
חלחו ספיר דחי חפי' נחא עי פפיעה. ומ' זה חיים מי לא יפי'
נכחיים המליח מכיר מפום דחוי כיר ומחתח סכי כחני' וחיכ הויל
דחפ' חיפ נענן מוחר ולריך כל חלב דחיפ חקור לחי' גרידא ולא
למלקות חבל חם הי' קוסי' פעפיים דכילף המליח נכחיים מכיר ויקדם
דחטחח לריך לעפם דלא כימא עדליח זיא דחי חמרי' המליח נכחיים
חיכ חפי' חיפ נחערובת חקור וכיים נעיכח ופפם ליל כל חלב לחיפ
ועיכ למלקות וכריים דכיפ למלקות ולפיז הי' כחן לחו על חיפ פגול
והדקיל דחין עדליח כפנח עי' פפיעה דלים הי' פעפיים וחיכ ליל יקדם:

ולמען חדע כי חוא רק לפלפולח ולין זה דרך יפר לפני חיפ
ועדנוני' דיימח חכחוב הרבה פקפוקי' פחין נפפ חידוש
רק להרחוקך הפחירות פיפ מיכי' וני' וחנח מן המחוכר חל המוקדם
מיפ דחפ ליק קפני' הנמי' וכיתי עדליים פפיר הוי מיר וחטחח ניכ
ליחח כיון דלריל החמח חוא דיקדם חוי עפפ חיכ כהי דנפ נלח
חפפם כמי לח הי' עדליח מיפ לריך יקדם לעפם נקדפ' פפולי' לענור
נלים ועפם ולא להמליח וחיכ לין כאן ניכ ומחמ כי נפ הי' פעפיים
פפ ליכו מעלת חרוכה לזה חבל לין דנרך מיוחני' זה רק נפ דנריו
חמוחים. לך כיל להלריך קלח דנחמח ניף סדנר יפ ליבב קוסי'
פעפיים חא חילטריך יקדם דחין עפפ דומה ליים ועפם ולא להמליח
זיא דחי לאו להמליח מחי פייטח דחחי עפפ לכלן ולפפ לח נכחנם
נקדפי' פפולי' נעיכח חעיכ להמליח וספיר חוי ניכ חלח ליל דפפיר
קיל דילפח נכחנם כלן כדי לחח פעפ דחין עפפ דחכילם כפרי' דומה
ליים דחכילם פפולי' וכיי חי נלא חעפפ חוי דחי חבל חי נפ נלא
חעפפ לא דחי פוב ספיר חפרי' כחי דחילטריך לעפפ מיים לפפ נכחנם
כאן חי לאו מפוס המליח וחיים:

אבל דח חיפח לדנריך חי יפי' המליח נכחיים מכיר עיכ חחי כל
חלב דלוקי' על חיים וחיכ חחי פריך כלל נפפחים דיכלף
המליח נכחיים חא חיכ לוקי' על חיים חם חיל דחרי לדעפ חרחיים
פחביית חליים בפיל מחמן חי' חליים לחין לוקי' נפחום מכזים ויען דחי'
מקובל חליים זו ולא כרים לכן עיכ לא יכיף המליח נכל המוריב

מחיר וגם לרשת עליו שם דקחמס מכילם נכסים ואחי מלכתא דאם רק למלקוח ניכ חוא כן דאיכ למילף סעליח נכסים דאיכ לוקין מל חיים ואיכ ליעליח קרא מעמעוחה לגברי דגברי כחים דוקא למלקוח וכן סליע דאח דגברי כחים חייכ דוקא למלקוח עכים מ' סליע למלקוח גברי קישור דוקא. ולא עוד אלא דגברי עדוכה סיא בפשוטה כי ואקיד ריע בעלמא כרים מיל ליל למילף נכסים דאיכ לוקין מל חיים ואיכ חיל מיל כרים ואיכ חיא למילף נכסים המליח דאיכ עיכ לוקי' על דלא מיל כרים ואיכ חיא למילף נכסים המליח דאיכ עיכ לוקי' על חיים וריע מיל נחרי דאין לוקי':

ועוד דשמח מיפרך קיו דיכך דאמרח מי המליח ומים נחצרופח למקוי חסור קיו נעיכח ועיכ כל חלב למלקוח נחים ומקחי חם למלקוח כמי ליל כל חלב חיל כיון דלוקי' על חיים בחצרופח כים חים בגרן. אך זיל דחם גם בחמליח אין לוקין בפשר ליקרי' חפ' יפי' סמליח בחיר. אבל לחכמי חקחי בחיר נופח דלוקין על חמליח דריע פוח דאמר חיר פשרה פחו ניין ים בו כרי לגרף כזים חיב ואיכ כיון דלוקין על חים עיים כים חים בעכי ומקחי קוקי חגמי ליל לגרף חעיכ דליכח להחי קיו ומפשר דבחצרופח חסור ולוקי' חפי' ובעיכח מוסר ומפשם יצוחר להלן חייב:

ועוד חפי' נאמר כחים דכל חלב עיכ חחי למלקוח נחים מיח זה דוקא בחלב בפשר ליסור דפטוח מפוס חזליח אין לוקין דחרי לפיחכך אחם קחי לקוברי דבחלב חים חסור עיים מן כל חלב ולא בעלמא ואיך חזרח מפקרח זו חכיד ואיכ פוח ליכח מלקוח בחים פגול קודש פכפלא ואים חי' פעהיח ונכפשר נכיך:

וגוף חי' פעהיח חסר כחבח לדיקים ילכו בס חמוח בעיכ דמוכים לריל דחים מיחר מהים ליל כלל חמליח כחים בפס פהיק ולרי' דחים לסיר מהים חיב קודש פכחצרף חי' בו ליסור חורח ולמה ידחס חפפס ליסור חורח כיון פעפס בח עי' פסיפח ולימ:

ומ"ש דגס לרי' מ' ליל כל לליסור דרים לי' למלקוח ליכ פרשח ליכ חיב ומ קי חוס ניומא עיד ליל לרי' טעמא דחמליח חיל מכל חלב וכדפקו לחרן דחי לאו מפוס חמליח לח חוי דרפי כל חלב לחים ואחאי לח מ' דבעי טעמא דחמליח כדי פכדרוס כל חלב למלקוח בחים עכים בחלב נופח ואלימ דבעי כיום הוח בפחר ליסורין. ואין לומר מפוס לפקן פצריכח חוחיל ואיכו בעוכם מפמע דאיכו בעוכם כלל לח כרם ולא מלקוח דאיכ כיפ חקפי חגאי ליכו במלקוח כיון דליל כל לליסור נוקי לי' למלקוח ואפי' כדחוק ונאמר דקפרח דמליח לאו קפרח לח חוי מוקמי' לי' לחים אבל כיון דאיכא חלא ולריך גס כל חלב לליסורא חלא דאי לאו חאי קפרח לח חוי מוקמי' לי' לחים אבל כיון דאיכא חיכא חים מוקמי' כל חלב לחים מיח חחיכא לחי' כמי חי' גברא עיים ולפיז בחים ליל דמוחר מהים ואין כאן ליסור חפלח חלא כלל מלד הכאכל ומעילה ליכא ליסור גברא ולזה מהכי קפרח חליח עם עוד חים ויב' ליסור על חחבן איכ עיכ ליסור חפלח יש על חים דאליכ אין לכי חפלי' חיחיריס כעפים חבן ליסור בהלטרפס אבל אחאי ליל דכאי דאיכא אי' חפלח בחים מלד חכאכל ומיח ליח ני' ליסור גברא מלד חאוכל דלא אכיל כדרך אכילח ועי' מים מהרפיל פעוחה כיב בחוקי דים דחוקי ולחם מהכי קפרח לחפצי' וחים:

ובזה יובן חיטב קפרח מחיק דבפלחא לרי' דפיל חים ליסור מהים מפוס חזליח וחוי על חים ליסור חפלח מלד הכאכל כאי דאי' גברא מלד האוכל ליח ני' אלא מפעם לחפצי' ועיז לא לקי מ"מ בחמליח פפיר עכים בחיר דכיון דים אל החבן אי' חפלח ואין חקרח רק מלד האוכל פאיכו אוכל כדרך אכילח דחוי רק חים אבל כפאוכל אלי זיח ליסור ואלי זיח חיחר בגיח כדאמריק בחיר ליז פניר חוי כדרך אכילח ופפיר לקי אבל ליל כרים פחם לומרי' דחים עיים מוחר ומיח המליח חי דומח לקפרח חחיק חפלח ליכא בחים פפיר ליל המליח דאח אין כאן ליסור כלל ובזה מיוסד מה פחקחיפי עליו לעיל. ולפיז חחיכח לריל דחים מוחר חפלי' נעיכי אבל לרי' כיון דבעיכא לאחר ואוי ליסור חפלח חעיב דבחצרופח מוחר דלים לחפצי' חיימו מלד האוכל דליכא ליסור אבל המליח פפיר ליל כאן ליסור וליל לחפצי' דאפי' ים בחוכל מיעור אכילח וכריל ואיכ ליחח למים דאם כאמר כחי' העולם על קפצי' חרים עכליל כפרפח חריל ומיעלה דלים קפרח חיזיק לרי' בחים בחצרופח וכחים:

ועתה חודיעך מה פלפעכיד בזה. ועל קוש' הלליח כיל פפוס למים חוס' פפוטח כיב דיש דמוקי' דחעיב דלין פפוצח חל על ליסור עפח מיח על חים דחיכו רק ליסור בעלמא חיל עיכ ולפיז פפיר פריך דכיעא המליח בכחים ולי דבלחים חים חסור מחים זיח דמיח חיל פפוטח עלי' כיון דחיכו חלא ליסור בעלמא אבל כי אפי' המליח מכיר חי לאו נפור וכי דחין לוקי' עליו מפוס חין עוכפין מחיד מיח חי לאו בעור כמו לפחציח דחין לוקין לעיד דקיל בו ומיח חי לאו דקיל עלי' פפעפס כמו על ליסור עפח וחים:

וביישוב קוש' פפוטח כיל עיד פפוס דאכח פכי פעפיס כחיב יקדם נפ' ט חזיל בעפחס יקדם ופפרפיפס דרים פפריך חאי דפפח יקדם

יקדם להיות כעוזה וכי ואחי קיל מרחי ליל ומוז מלחתי בקרקן לחתן שעמוד בזה ומצה לרשותה מדשמואי בזמנן לבל לשעביד סדבר שמוע דחזה לילמדיך לעצמה דלה ניחא אחתי עצמה ודחי ליה ומצי לילמדיך דליהוי מיר ומצלחם שכ כחוני שכביל לעכון אמליל ולין מלמדי כדי שהיא נכחים לין אמליל ולית לקיא קוסי שעזיא כמוכן. ונחכי ניחא דקלחר שמוש דחרי מיר ומצלחת ניכ ומכין שכחה דקדים ואחי לי למיחר שמוש דחרי מיר ומצחה כי כחוני חצלי כלחר. ולשעים לית מכחה לה חרי ניכ דלילמדיך לעצמה כקוסי שעזיא לבל חמלחם שפיר חרי שכ כחוני כביל:

ועוד שמוש דקיל למה דמטלחר נחוני יומח קיל ניחל ליה שעזיעו כחול דשיעא דלכילה קדמי חוא דוקא נכזים ומי מחיים לרוח מי ניא ומי קכיז לית מה פריך וכיחי עצמה ומרחי ליה חל קרא דיקדם להיות כמים מיירי נחני זית קדמי שמולי שכעלע נחני זית כשר ומי שעזיא ניא דמדיים לית לית מקיים ניא דלכילה כשרים כלל נחיז ולי שניך נשמולי דחים לחקור מעיא ולך ידחה ולחי לה קיל המליל ומיירי שכעלמו הרגה זיחים שמולים שהרגה זיחים כשרים ניא חקני חל ליה נעיז מל דשיעקר לחי מיקיים עצמה דחל לילקור דשמולי מוצר נחיים ומיא דלכילה כשרים לית מקיים חלה נכשיעור ומיייא חוק זמיים קדיה ולי ומי שקני חוק שם דלה לית לקיים חצמה נעכין לחר לה נעי נעידמל ליה כלן דחתה נשוש שעם לית לקיים עצם דלכילה מוח גלי עניירה ליה של שניירה עלם לבל כלן לחשבר לקיים ניא דלכילה קדמים נשבר זה קודם שכחעריב ושוח שלח. וכיל לומים חרי שם לבל כלן לה ה' מלטה לכילה לנשרי כין שלין שם חלה כשול ולה היו שבעי ושי ומשמע דוקא שלטה לכילה נשורה לין כלן נחיים לבל שיא שלטה ני נם נחיים כמו חיים נלילקורי דלקור מחיים ועי' חחיים חכיל ולפיז לית דכמו ניא נכשיעור דוחה ליה נכשיעור ליכ שלטה דחיים דוחה לילקור דחיים ופריך שביר. חלה דלכחי שקני לי לשרי המליל לכ כשלוכל שיעיר מלחים יחד שעבר לשו גשור שמוש המליל ושרין לה קיים ניא גשורים שכרי לעכין קיום ניא לכילה קדמים לה לכל חלה חיים דנזה ליים המליל ועי' שה שלכחוב נזה לקון ולכ שפיר לה דחי ועי' כשרי ניא כי ושלי פריך. ולכל דקוסי שגשרה לי חלינא דרבן דכיע דכיל המליל ושוקי שכרה לשעיכ וכשני דחולין ליע דגם יקדם לשעיכ ולחי ליה המליל ועי' נחוקי שם דים גלי ופריך שביר כביל. ולפיז לריע דשוקי שכרים להמליל קלשר שביר דהרי לילר ושמלה ניכ דלילי כקוסי שכחיע דלעולם ילפי נכזים המליל שכיר ויקדם דשמלה לריך כי היכי דלה כימה עדליה זע דלילי לה כמיע יקדם הל ילפי שמלה שכיר דשמליל ושמילה ליים כלל עדלים כקוסי ביכל ולחי שפיר:

ועל דבר קוסי שכשי חל לרי עצם דשמיעם ולה דחי ליה. כלשעכיך דשלחרוכים הקי שלי פריך כיחי עצם ולידחי חה ליה ופיכשי כיחי עצם דוחכלו לחתם דכשיים ולידחי ליה דלה לחכל דשקולה דלה לשעים נחי דשני דחולין ליע דגם יקדם לשעיכ ולחי ליה המליל ועי' נחוקי שם דים גלי ופריך שביר כביל. ולפיז לריע דשוקי שכרים להמליל קלשר שביר דהרי חוא דחמר ניכ דלילי כקוסי שכחיע דלעולם ילפי נכזים המליל שכיר ויקדם דשמלה לריך כי היכי דלה כימה עדליה זע דלילי לה כמיע יקדם הל ילפי שמלה שכיר דשמליל ושמילה ליים כלל עדלים כקוסי ביכל ולחי שפיר:

ועוד דבר קוסי חל חרי עצם דשמיעם ולה דחי ליה. כלשעכיך דשלחרוכים הקי שלי פריך כיחי עצם ולידחי חה ליה ופיכשי כיחי עצם דוחכלו לחתם דכשיים ולידחי ליה דלה לחכל דשקולה דלה לשעים נחי דשני דחולין ליע דגם יקדם לשעיכ ולחי ליה המליל ועי' נחוקי שם דים גלי ופריך שביר כביל. ולפיז לריע דשוקי שכרים להמליל קלשר שביר דהרי חוא דחמר ניכ דלילי כקוסי שכחיע דלעולם ילפי נכזים המליל שכיר ויקדם דשמלה לריך כי היכי דלה כימה עדליה זע דלילי לה כמיע יקדם הל ילפי שמלה שכיר דשמליל ושמילה ליים כלל עדלים כקוסי ביכל ולחי שפיר:

תשובה קסיח עיד להרב הכיל

מילים ג' לרשחלו יום ג' חוקח חחורם זמריים לפיק:

כתב מן יום מי נחעלומך הגיע לירי בזמז ולח הרשכי עחי להשיב עד היום ומיע לייעב קוסי הטולם שמניח חוד חדם נשחיים מיד דפריך מדרבן כשמע לריע וכו' ומיימו דיכלף המליל נכזים נקיו מכיר ומקשי חח הילל קיו שחמיכלחו להחמיר ושופו להקל דחיכו קיו כדחמרי נשחיים כיז דחח מי לה לחמרי המליל נכזים לה מכפר עלי יוסיב דלין ריב מכפר על חים כדחמרי שכריחים חי עיב ועי' במליע סיב מפגנות חיש ולית כשחר ליקורי חבל מי לחמרי המליל הרי יכפר עלי יוהיב ורחי קופו להקל ולחיכו קיו. וכחנח לייעב עפי דבחי ק' קוים חלי דני עילחה לרוח מי ה' ובזה יישנח גם שכ קוסי חוק' נשניעות כיב עיב הכח חם לינח לדבחי ק' הכיל דבר שכל לחמרח חבל נחמח לין ס' ובילוך לדבריו שכחב דמוכח חים לקור מיחים דחח קיל נכל ליקורין שנחורה לין המליל ולחיב עכשח חורח על כזים שלם נכלים לית עיב חים הוח ליקור לחליב חלה שפוח חיכר נעור לית מלטרף לעוכם על כזים עכיד ומשמע לחי לחמרי המליל לה מוכח לחים לקור מחיים ועיז נכזים דבריך. חיח דגם חם המליל נמי מוכח לחים לקור מחיים לקבילה זו דכחי דהמליל חבל לין חיכר מלטרף להיכר ולי חים היכר לית מלטרף שכי חים נכלים לעוכם חל שכיכם חיכר ולין היכר מלטרף להיכר לכן קבילה זו ליכו מחקבל על חרעם וחנו דלה לוקף עלה:

ומה שכיל נחחרם קוסי שכיל עפעים ריש נמק' טבול יום ס"ב עיב דלף דחים לקור מחיים חייכו דוקא נעיכי חבל עי' חעדוכות לה עיים. וחכי חל לחמרי המליל חייב דוקא כשחוכל לחיקור וחיכר ניחד כדחמרים נכחיר לין עיב היכר לחי נציל ועיים נרמי ותוק חם מקרי עיית כמכוחר זכחים עיח נבי סגול וטחר ומשמ שבללן זח נזה עיים נרמי ותוק. ולפיז לין כלן קופו להקל כלל רק גם קופו להחמיר דלם לכל חים לקור וחיים חיכר לי לחמרי המליל כמי דיוכ מכפר עלי עיח קדם ליוכ ענר לה חים גו מלקות חו שלר עיכם חבל לי כימה דלין המליל לית לה לכל רק חים נחעדוכות ולין כלן לקור מחיים כלל וכמי לין דלין יוכ מכפר על חים עיב חלה זה לית כשרה כלל כמיים ועי' כחיים ס' רלית:

ובזה ים לייעב שכ קוסי חוק שם נשכועות כית לחת דבעי ר' חמי מיר שלמר שבועה שלה לוכל חרלן בכמה כיון דכזים לקורין דלחי כי קל שבשבע לחיית קל שבשבע ודעתי לשבעו לית

כיון דאמר מלח חוכל ד' אמי' תכיים ואקי נתוקי מדא אמאי לא מקי
שך נמי' נאלב וכנילם נכל מדם. ושוי דגם עמהו לקוי מהיים דהא
קיל כרי דאיתם לקוי מהיים עיים. ולדברי ריים אכיל חיים ואקרי
דהוקי כיר ליו עיב דיים סיתר ולקיור כהנו תלי זיים מרלן ואלי זיו מסם
ניחר דוקא ואפי' נאחוי ונלבד סיכי' נתוך כחיים עיים ואמוהן האסוהו
נכוכת חוקי דאחיים לין מלטרפי' אם לוכל אלקיור לגדו ואחיב נכאיים
לוכל סהיתר לגדו רק לריך לאכול לקיור ולתיתר ניחר חגל אם לוכל
דניני זיים לקיור ודניני זיים סיתר ניחר ואחיב נכחיים לוכל סוב דניני
זיים לקיור ודניני זיים סיתר סמיר מלטרפין ולפיז דנרי סוקי אם
דיבור אחד ואפם אחת. לוחכם בהגהות הגלוון אחדיר אאוחי מיים ויב
כחב ליל אפי' וכו' והוא דיבור נפיב עיים כוכחו דהאי אפי' קאי אאאי
דאמרי' נגמי לקיור לאי' אפי' נאחוי עיו כחנו חוקי ונלבד סיכי'
נחוך כחיים ולפיז אפי' סיתר ואי' נגיל אין מרלן ואין אפם ניחר
דוקא מלריך לאכול כל אכזים נפיב אגל נכחיים לין מלטרפין ואיב
דאאליל אידוש הוא ואין לך בו אלא אידושו כאאוכל כזים נפיב ולא
נכחיים ועי' חוקי כיר ליו דים וכנכחיים וכמו דאמרי' נחולין ק"ג גב'
אאיים דאלקו מנחון אעוד ואיכו אינ נכזים נכחיים אקום דאידוש הוא
פי' נרפי' אם. ולפיז גם נאקיכי כיר דאמרי' אאליל אם לוי אכל
רק חים מן לקיור ואיתר ניחר אחרי אחיים אחרי אעמי אחרי דלים
נזה אקום אזליל אסרי לוי אלטרף לציעור נכחיים לעוכם כביל ועוד
כיון דלא אמרי אאליל אלא נאוכל כציעור נפיב אגל לוי אויל חים עיים
ואותר אחיים כאיים חרים :

והגה אם נמי רצה אנועה אלא אוכל אחרן נכאה כיון דאתאכיל
עיים דעתי' אכזים או דילאת כיון דלא נמיכי' אכלי לי' לוכאי
דעתי' לאכאה ואמי' דרי הני ני' נאחיל נאחר כל אדם נכזים כיר
אלי וכאו אפיכיי ואעאה אם דעתי' על אחרן נמיכי' ואלי דעתי' על
כיים אלא דאחיל דדעתי' אכזים ניינו נאמרונות ואיב נאיר דכזים
ליקור דאר אמרי' אחיתיל קו אסחנע ודעתי' לאסאו עיים ולפיז
ליק אם חים לקור אחים דאם חים עיים אותר אחים כביל. ולפיז
אחיב נאחלן דאם דעתי' נמיכי' נכל אדם דעתי' נאסאו אלא דאנעיל
לי דעתי' עיים וקאי על לוינתי' דרצה נאחיל ואפיר אנעיל אפי'
לאאי דקיל כרי אגל נאלב וכנילם לי לאו אקום ליקור ואלי דעתי'
על נמיכי' כין דראר לאכילה ואליקור נמין לים לאינתי' כין דכזים
לי' דאר אחיתיל אסחנע ודעתי' לאסאו דאם גם אסאו לקור אחים
לאם דקיל כרי' אחא דאנועה אלא אוכל אחרן נכאה כיון דאחיב אגל אסאו
אסור לי' אחא דאנועה אלא אוכל ואכל כנילות וכו' אריל דקיל חים
אסור אי אחר דאנועה אלא אוכל ואכל כנילות וכו' אריל דקיל חים
נמיכי' אאי אחר אחים :

ועוד כיל אקום לאחים כיש עיל אחרן חיז דאף לי חים לקור אחיים
סייכו דוקא אחום אכזים אחום עכיש דרך אכילתו אגל אסאו
נעלמא הוי אלכדיל ואחר אחים ועיז לריך הרחניס אעם נאחרן אקום
אכי לא יאכל ועי' עיש אאריכיל ואסרניל אנועה כיב ועי' נרים כי
ניוו ולפיז אקיר אאוי' דאחיתיל אסחנע ודעתי' לאסאו דאיתו חים
רק אסאו נעלמא ואלכדיל ואחר אחים ואולי יש לכורון כן אפי' חוקי
עיים. ועי' אמיב נאפיד כי' קיל אכאחנק נאקיל נאחים כיון דאקור
נאסאו נאר נידון ונעלמא והוי אלכדיל ואפיר אקור אם נם אלכדיל
אחר אקור ני' ואנאו לי' אדנתי הריב דאחר עיים ולפיז נאחלן כיון
דאיתו דאר לאכילה ואחים אקרי' רחאנא לוחר דנם אסאו
אהוא אלכדיל כאי אקור ואיב ליכא למיעבי' כלל דכיאת אחיתיל
אסחנע ודעתי' אכזים לאכי נקאו אחיעבי' נאחלן לרצותא דאקי' נזה
איכא למיעבי' דאסאו אחיתיל אקום אלכדיל וכאנאות אל אמיב אכיל :

ושניות כיל לייבא קוקי' אעולם דנאחא כנר אתאלה אליא אייב
אכציעור עיים. אבל לאעניד אדנר אנועה נאאוי' אכזין כי' אין
דאא דאים אקור אזים אייו אקום לאחבעי' וכנר ניאתי דנריו לעיל
[עיין אנועה אקודאא] ועי' נריאיניל אכוא ייז דנאוגע ליים לאחבעי'
ולפיז אם נכריאות דאירי נאכילה אוגע אין כאן ליקור כלל נאזים
ואיל כאריא כלל וא"ל אין ויב אכאר דאין כאן על אם לכאר ולאכי אלטרף
אאיב לכאיעי' [ועי' לעיל אנוי עיש נאריכי ולקאן כי' לייג] חם דאא לעים
הרחניס נפיב אלחנע אאומאות אייל דאם אל חיכל חים אוכלי' אאאי'
ועבל ואאר אניילה אכל עוד חים אם לא אאב ניכאים נכאים אאא
ולא אאכי אניילה אביכאים כיון אאז לא אי' אאא לא אאכי לי' אניילה
עיים ועי' אאליא אייב אאגנות אייל. אלא לפיז אקאי אאיב אם ליא
נאה דאין ויב אאאר על חים אא אייל כאריא כלל ואי דייא אלטרף עם
עוד חים לכאיעוד אא חים אלטרף אלא נכאים ואיך ילטרף חים
אאכל קודם ויב עם חים אייכל אאר ויב ואיב אין ליא רק לעכין
אאניילה נכריאות אם לפי דלירף אה האניילה אפי' לוזן אדוחה. אך
זייל דים ליא נגוזי אכאאב אאליא אם אאכל חים לי' ניחאיב עם
אאיכם ולייל עולאי ויב נאוך כחיים אכל עוד חים דאם ויב אאאר
על חים אאלאון אינו אלטרף דריב נאאוי אאאר עי' אוקי אאעות
ליא אי אלכן כיון דאינו אאליא אם אאכל חים לי' ניחאיב עם
אאיכם ולייל עולאי ויב נאוך כחיים אכל עוד חים דאם ויב אאאר
על חים אאלאון אינו אלטרף דריב נאאוי אאאר עי' אוקי אאעות
ליא אי אלכן כיון דאינו אאליא אם אאכל חים לי' ניחאיב עם

ולפיז גם קוינו לאאקל ליל נאחון זא אאכל ניריב עם אאכיה חים
ליקור ואים סיאר ניאר ונלול אריב נאוך כחיים אכל עוד
חים אאין אאור זא דאם אאליא אי כאלו אכל ניריב אעאר אלב
אלא וכיאר לי' ויב ואיב אלטרף עם חים אאגלה ואם לין אאליא
אאי רק חים ניריב ולא אאאר אלי' ואלטרף ואאי נאוחן זא עביים עבר
ניריב ליקור כרם דיריב נבאיעור דניריב גם סיאר לקור לאכול ואיב
אאביא לי ויב אאאר גם כרם דיריי' ע"י אאנועה ייב לאאי' אינו
דאאאר על אלי חים דאלב אאום ויב אאאר אאי על לי' אלב אאוה
רק חים עי' אנא ליל ולי לים אאאר כרם דיומי' ליב חאי' אאליא
לאמי' לסיאך אינו לאיב אאאר על אכילה זו אאום ויב ליב אאאר
אאי אאום אלב ואיב לין כאן אויב לאאקל ואים. אי כלך לדרך זו
ליין אאבר אלטרף אלי חים אלב לאים סיאר לאי' ויב אוב לים
אביאו לאאדך אעליו ואלטרף לאים אלב על אלילי ויב ואי' זאים
ליל נרפי' ואוק' נאי ויקן כיקן אגול ויש לעיין. אבל יותר נלאם
ליין אקדש ליקור ויב ואל על לוואב חים אלא אאכל ניריב עם חים
סיאר אוב ליו אלטרף אלי חים עם חים אלב אאר אאר עאום דלין
אאביאת דאוק אלי חים עם חים אלב אאר אאר עאום דאיין אאאר
ואקלה אכאיעור יותר אאים דאאי אאיל לאכול אביעור עד אאכל אאילה
חים ויש אכלל אאאים עם דאאי אאליא ואוי אאאר על חים ליים
אלב ואומרתו ויק אלב קולאו ואיב לי אאי' אאליא ואוי אאאר ויב
אאאר ליו אלב קולה ולים ני' אויב לאאקל ולים :

ולפי עם דאעותר אאי אריין אכאדיין עיד דאגנגא לאו ליל כאריא
כלל ועי' דאעין אעומע פ' ויקיל אעאום אכלה לו לאאר עליו
ויאוערי לוים פ' ני' ואאיב אאם פ' ליד כיל דנר אדם דאא' לי
לפי' אכאיים אאליא אאיר אייו דאקו לאאלוים אאחיד אאל לא לאעכם
אייב ניד רק דנזא לין ניש לריכא אכל ליקרי' אכילה אייאם ניד
ולא אאוגע אייי לריך להניח קיבן אם אכל אים לי' אאייני' עליו
קיבן אאוגע עם אים ויאר אאום אאליא כיון דאאיר יפי' לי' ואם
לים אאליא לעכין כאריא אאוגע כיון אויוא רק לאו אעלאא. ולפיז כיון
דיוב אאאר רק על אאוגע או אאחיד ולא לאארו ני' ולא על ייני אלקוים
ואייאם ניד כאעוא' אאנועות ו' ואיב לפי' לי' אאליא אם אכל אים
ליקור ואים ויאר ניאר אאוגע לייו אייב קיבן ואוי רק כאים לי
אאאי' דאים ויאר לאכל אאוגע עייאם ליקור דלא כרים אכל ואלא אאאר עלי' ויב ואין
כאן קופו לאאקל ואם לאכל נאאוקה אאחיב אאל אאאר אאי לין כאן קופו לאאקל
דאא לייו לאלף אים אאכל נאאוקה אאחיב אאל אאחיב לאים לאחר לא לאעלאא
דאא לי' אלא אאחיאה ולא לאקיבן דאא אאיד אוא ולין כאן אוב כיב
רק אם יש עליו עוכם ני"ם ואם לין אאליא לין ויב אאאר על כאיעור ולין
עליו אאכם ני"ם ואם לין אאליא לין ויב אאאר על חים ויש עליו
עוכם ני"ם ואזא לים קופו לאאקל כיון אאין אאי אקלין ואאאירין
נאום דנר :

ולולי דאאאאיכא היי"א לוואי דאא דאאריך נכריאות אי' אאין ויב
אאאר על חים היי"ם דוקא לאיד נאנועות ני"ב דיריב אאאר גם
על אאיכם אני' ואלא אאנועה ליכו אאאר על חים אבל לאאי דקיל
כאיד אם דאיכו אאאר אלא על אאני' וכאים אראניים ניא אאאנועה
ני"ב ופיב אאגנות אי' אאאנועה ודאי אאאר גם על חים ואיב לקיים
דפרין אפיר לריב דיכף אאליא נכאיים אקיו דאיר דאאלכאא לין כאן
קופו לאאקל כלל. ונאכי כיאא מ"ה אאאאיעי אראניים אך ליכא דאין
ויב אאאר על אלנא דאיעורא אאום דאאי דקיל דאיים אאאר אלא
על אאני' ליאא לאאי ליכא ואים [עוב אאאעורתי דקאי' דכריאות קאי
לאאין אם דפרין רצה לרי זילא דאאר כאן אאא ידיעה קי אאלקא
לאאאות ואני אוא דקיל אאנועות אם דיוב אאאר גם על אאיכם
אנים] :

ויותר כיל לאאא דאאי' נגאי דכריאות אוא כך כי אאאר יוב על
כולא אינורא. אייו אלא יש"י עליו עוכם נדול אים על אינור
אלא. על אלנא דאינורא לא אאאר אייו אאים אאאר לגאי' אלא
יש"י עליו עוכם קל על אלנא דאינורא ואי' יוא פ"ו אדי אלוקי כפיר
אים דנריים אויב אבאר ואיקל עכאו אאכל אייו אאאר לגאי'. וכיאב
אליו נגיך אים לרי דקיל דאוער אקי לי נאפירים אאוחא ואאי'
נגאי דקיל לר אאוא נאקאוא אינורא וכאאו אוק' אם דאיר אאום
אוא כגד אאאכל לואי דאוער לריך אאירים אאוחא אאעם אאיב דאיר

כדי לפטור משכם גדול על עומד דסיימ חק שלם כבי נפטירים פחותה לגבל לפטור משכם קטן על הם דסיימ חזי חק לירך פטירים משולה ומיכ הכי פ"י כדי לפטור משכם גדול על פישור ורכ מכפר לגבל לפטור משכם קטן על חיש ורכ מכפר. ולפיז בזה קומי מליש דלך יחבן פיפי חיש חמור מכפישור ולפמים כיחא דגש בכפישור חיש מכפר רק על שכם גדול על כפישור לגבל לכתי שכם קל על חיש נמקומה מומדת. ולפיז מעיקרא לקיש קומ" המולש דחפ" לי המליל ורכ מכפר על כפישור מיש ליקור על חיש נמקומו עומד ומלטרף לחיש אחר נכאים זה מכלפעכיד נרור ותמה. וד" יכתי נדרך תמה. ורילכי מחזרתו כפלוחה. ויעקש עמו לעוזה לות. עדי יתום ישיטה הכיצחום כפפש חעיך לחוהנך החותם נעריכה שליתה נלהנה התורה ולומרי:

ממרם הקי נלוחם נקיק יכיל:

תשובה קסיט

שליח נ' חרפלו:

לכבוד ידידי הרבני החרים, ודיח לו כלבבין, שמו יכה, כמורים חנרשם ילחק כי ויהל נקיק מי מלח:

כתבו נח חליו חמול ומח דסדר לן חורפח לייבב קומ" חרים נפפחים מי לחלח דקחתי נעריכח שנעשה ימים שלוח לח יחלח נעכיכם מח חיל ולחלח כנר כחמר לח ירחיב לך שלוח נגולין. וקי לדעת הרמנים דקיכח חמן נפפח לוקח שפוס דלו חוי לחו שים זו מעשה חיכ לימדיך חני לחוי לנקיש שמים נשלמה לשיטה ר" דהוי לחו חבליע כיחא כמים חוש רפלחיכ. ות" דשבילי נפ" עיז חשלה דניחחן של לחרים שקיבל עליו לחריות לים עשה של חשביחו דחח ק"ל נורס לשמן לחו כמחן דמי רק לגבי חמן שפוס דכמ" לח יחלח מפלחיכ לנבי עשה החשביחו ליכל קלח ועיד דחשביחו היכו ניחול ולשיטה חוש מעשה חפקר ומה יועיל חפקרו נשל לחרי ונפ" עיח כחב דהיכ דרחנים דלח חשיב לי" להכליע מפוס דלחו סיל יוחר חן. העשה דלחו הוי נס נקבלה לחריות והעשה לימ נקבלה לחריות ככיל ולחיכ חמיכח נחר דדרב" חלח יחלח קבלה לחריות חשל קדש דדרש נעריכח דרשה זו והוי ק"ד דגש נקבלה לחריות לימ ענר נחמה הוי כלייע ולח לקי ולחיכ חיל דלחי לעשור עליו נשני נשני לחון:

דגה חמר דנר שכל חשל לכתי קשי דילעיע לילטרך חרי לחר נמלקות ולח דחרי כלייע מיע לח לחני חד עשה ועקר חרי לחר כדחמר נחמירה ד' עיב ועי" חוש חולין רים וקופע ומחרש"ח שם ולח דים לחלק דיקח חיכח דלימ מקיש העשה נידים חוח דלח עקר חרי לחו חשל לימ דמקיש העשה נידים עקר לפ" חרי לחו וכמים חיש נחמורים ולימ מקיש העשה נידים שמשנים החשן מיע הרי מקני חוש דעקר חרי לחו חשל לימ דיכול לקיש העשה עד לחר עניחת הלחו חוא דעקר חרי לחו ולימ יכול לקיש העשה קודש עניחת הלחו וכיז לח עקר חרי לחו ולימ יכול לקיש העשה קודש עניחת הלחו וכיז חי" לו לנחר:

ונוף דנרי שניח חמוה" חלני לפי מח שהניח מעלמו כי לין פכחי לגי" כעם נפכים דחוח נוכח מערכח על הדיוט דוחלי חס ני" לח חוי כלייע דחשביחו ועשה דחשביחו לימ נח לחקן חלחו דני" לימ דנקבלה לחריות ליכל עשה דחשביחו כיון דשלימ לחו כמחן דמי חשל כיצח דחשביחו וחוח נח לחקן לחו דני" וכיון דלימ לחו דני" נקבלה לחריות מחלה לימ עשה דחשביחו ולין חלחו כיצל יוחר חן העשה. ומים מח יועיל ניטולו וחפקירו נשל לחרי" חמוה וכי חשביחו דוקח נניטול והפקר והלח נשריפה ולחי מקיש חשביחו חלח דחמרינן מדכחיב חשביחו ולח כחיב חנעיו מכי כמי ניטול ולימ נקבלה לחריות לחיל נניטול נחמה לריך לקיש עשה דחשביחו נשריפה חו נשחר ניטול לכל שר כדחים לי". חשל מיע "ל דחייב נעשה דחשביחו. ומכים לי ני" חוי כלייע לימ עשה חשביחו לחיל לימ חפ" לקיש חשביחו נניטול דחח לחו נרשות" לימ דלינעל" חלח נשריפה חו מפרר וכו לימ לחלי "ל דגש נקבלה לחריות עיך עשה דחשביחו ולין הלחו כולל יוחר מעשה ושפיר חוי כלייע ולייע:

ומה דכיל נייסוח קומ" חוש דשם פשוט דמל חמן שלימו נשמים רק נגולין לין לנקוח שמים דחרי לין נגול" נכלל נחים חלח שקומ" דילמל לילטרך קרח דנשמיכם לנקוח שמים על חמן שנניח ולפשביך כיון דלימ לחו מיוחד על חמן שנשמים ולחו דנגול" כולל חמן שנשמים ושנגול" לימ חוי לחו דנגול" לחו שנכללות ולין לוקין על חמן שנשמים רק מחח משום לחו דנשמים ולח משום לחו דנגול" משום דחוי לחו שנכללות ולין לוקין עליו ות" שמים מיע וניע קניו וחוקי ולמקיכים שם:

ומה מלח למחר נשמש מיחנים חלח חניע ני כלייע משום דשמש דחשביחו כמ" נפ" נח קודם מיח ולחו לי דני" כמ" נפ" חלח חחר מיח ולח לחי עשה דקודם חדיוור ועקר לחו דחחר חדיוור חכר לדבר יהושלמי שהניח חוש קידושין ליח דיח לקרות דלין עשה לשפי חדיוור דוחה ליח דלחחר חדיוור. ולחי לומר חלח משכם שליש שכיש פשחים לי מיח בין פשח מלרים וכו ופשח דורות מוסד כל שנעשה ופרך ננמי פשח כל ז' מי לימ חלח חלח לחמן מכלל דפשח מלרים לילה לי ומו לח והחכי וכו ומ"ק ומימלי כל היום וכן כחב סרחנים שפיש שם ני"ם היטב נמחק לשוחו ומלחה דכל דיני חמן לח ה' נוחבי" נפשח מלרים רק לימיר לכילה חמן יום חחר ולימ ני"ב דעשה דחשביחו וני" לח ה' כלל נפשח מלרים לשפי חדיוור רק נשיני כלומר וכחנים נמקומה וכדחמרי' נחולין קי' ני"ב לעכין ניהיב ולימ לין החחלה לדנריו כלל:

ומ"ש נחוח נ' לייסב קומ" חיש דיח משום כיון דשריכח לך חלח ימלח לחחי לילטרך לי' לעיל למדרש מח שלוח וכו' ות" דקרח דמשכח חוריח לח לחמר עד קף מי שכח ולח ה' מיוחר שוש לך חלח ימלח ושפיר לילטרך הנזיש עד חוחו הזמן. ולח לחכמ נפלפול כי חוח מיעוש וכי קומ" חוש" חוש" ה' לקרח למה נכחנה הניש חלח חנים לריכח למכחב לפשמכח ופקדומח רק קומ" חוש" ה' על חכח דנריחח לחחי לילטרך למדרש מח שלוח וכי' הלח נלחיח שמעי" זה שפיר כיון דשריכח לך חלח ימלח והדי חכח דנריחח לחר שפשים משכח חוריח ה':

ומ"ש עוד נחוח ד' לייסב דחי לחו נזיש חריח חרי לך חוי מיעוט לחר מיעוט ולין מיעוט חלח לרבות חבל כיון דלימ נזיש לחקור מקדומח ננגול" ממלח מיכח דלחו מישעי" הס ולימ חד מיוחר ושדי חלח ימלח. לח נהירח לי דלימ לין מיעוט לחר מיעוט חלח לרבות רק במקום שקנרח מילוכח לח ה' כן ולריך קרח לרבות חבל כלן חי לח חוי כחיב לפ" חד לך הוי רבש נשל לחרים עוכר ולימ ניל חרי לך לליבוי מיעוט לחר מיעוט לרבות דעוכר נשל לחרים לח לכחוב לפ" חד לך וני" יכי" דעוכר נשל לחרים ועיב דלך ממעט על לחרי" ולימ ניל לך הני ודלי שדי" חלח ימלח:

ומ"ש לייסב קומ" נעיב למה כחנה החורה הנזיש ה' לחורה לכחוב החומרה ננגולין וקולה נבשים וממלה כדע החומרה נבשים ופקולה ננגולין מקו" וה" דנים מקיכל מפלימ שלר מדוה ולימ כי פסוקי" דבשים ונגולי" נמלים כלמרו קדש מיח ולמה קדש מיח רלה לחכ נשים רק החומרה נבשים ופקולה רק ננגולין ונמים ללה חקנים נס החומרה ננגולין וקולה נבשים וה' לריך הנזיש. הכי מלבד מעיל דכל דיכי חמן רק בקיכי כלמר חלח שכלחנה נמקומה ולימ ליחח לדנריו. חבל בלחים ניל דבשים קולה לחר מיח מקורם מיח דמי ליכח מירי דקדש מיח לקור ולחר מיח שרי וכמו דלמרי' מי לימ מדי דלכבדי לקור ולישרחל שרי. חבל חון מה כמדומה לי חלח חנין יפה מיח. חנזיש מקובל מקיכי ולח שלר מידוה ולח כך לחמרו חלח לין לחש לן נזיש מעלמו חלח לימ קנלה מרבו ובילור שדנרים כחב רחכין נשמנות על קיים דנזיש לין לחש לן נזיש מכי חיכות דומות חלח לימ קיבלה מרבו והוה הניים לדרום שכי חיכות חלו נזיש ולח דרום הנזיש לפי סנרמו מקולש שלר מידוה לח לחמרו לו מדרש כלן היקש חו קיו חו מיכו חלח דורש ומלמו מעלמו וסנרמו חבל זה דדרש" החורה ני"ב מדוה הכל כלוך למשה נכיכי חבל נקיכי חלו חמלה שלחמל למשה קודש מיח ולחי שכי לו נס פ" המלוה ולחמר לו נ"ב כי חכך חיכות ליחש לדרום נזיש ולימ דנרו מוסרים:

ומ"ש נחוח ו' לייסב דקדק לניח על ר"ש שכחב למ"ד נורס לפמן דשיל ריש קלחר לה נניק קדשים וכו' דחיכ כיש מלן הכח דשיל דסנרינן כממון דמי וח" דנלחמח קשה מלי פרך דילמל נריכח חחי כמ"ד כממון דמי חך דנלחמח ק' קו" נניש דלעיל וח" חוש דלדעה שרחמנים דלח הוי ני" כלייע ולוקי לילטרך נזיש למלקוח דמכח קיו לין עוכנין מס"ד ולימ עכיש לח חחי נריכח כמ"ד כממון דמי דשיל ריש דרים שיל נקבהדרין פוכנין מס"ד וזה כוכח רש" דמ"ד כממון הוח ולימ לח חחי נריכח כוותי ופרך שפיר. ופש לחדודי חבל נלחמח "ל דלעכין כממון דמי שיל כרים ולעכין לין עוכנין מס"ד לח שיל כרים חבל חי" חוש לח כיחיב כלל דלים זנה לין עוכנין מס"ד דלין זה קיו רק כמו דים נכלל מלחים מכח כן ים נכלל נחולין נחים:

אמנם כיל לייסב דקדוק זה דלכחוב קי מלי פריך חלח למ"ד לחו כממון דמי מלי"ל הח חמר" נמקחים ו' שכ דנר" לימן נרשומו של חדש ועשלח חכחוב כלחו הוח נרשומו חך מי חמר" דממן לחחיז מוחר נהכחב והגלי" כממון דמי סוב לימ לומר נזיש דעשלח כלחו הוח נרשומו דשפיר עוכר דחר נרשומו משום דהגלי" ולימ "ל חמיב דנעלמא לחו כממון דמי מ"מ נחמן גבי קרח דכממון דמי מדעוכר חני ומכיש נחמר דהוח נזיש דעשלח כלחו הוח נרשומו ומלי פריך. חך ל"ל דשלח חכח דשיל ממן לחחיז מחמר נהכחב רים ושרי לרים

בלחיב ליק דסח קיל גס בעלמא כמאן דמי חלח לבר סלוחמי דסיימ רמי והרי קיל דלחמיז כמי לקבסיא וחין כחן גורם למחן ומיכ נזסיכ חוח דעבחו כחלו חוח נרקוחו ופרך שפיר. ולחם מכחזין רקמי דחכמ דקיל כממון דמי חוח ריש ומיכ לדידי כימח בלחיים וסקשמ חוח רק למחן דלח קיל כרים ומיכ פרך שפיר לרמי דקיל לחמיז לקבסיא וקיל לחו כממון דמי מחיל. ובזה מכוח דעמו כי חכי חיכני מוסכח מכני לדידי ודי יסמרסו ממכסו מחן ריסמסח בסמסח יחיכ ורגחלכו גחולה סלימה ובחכל מן חזנחים ומן הסקחים כנסגו וכסם יבידו דיסיח:

ממרס הקי בלוחס בקיק. הכיל:

תשובה כיג

נמהיית

ביומי הסקירס, יברי עמי מחורח, חיס ידידי הרב חגדול נחורס ובירחה, עושס פרי חנחלס, סלבלה היוסלס, מוכחר בימוסקין, כמיח מרים חלכבחד לבי כי חדריך סחכחמוע וויסבח במדיכח גחליליע:

יקרת מכחבו המול הגיעני וחסחי ולח ההמהמחי להסיב מפני הכבוד כיב ד' חנוחנח עלי. רחסיח דבר חמה על הגיח מלימ פיח לחיכ קנח מחן בסקח לו חמלו כדי שיעשה בו מעשה והרעיבו החחרוכי דחכחי ליכו ליקח מסוס להכליב דהסבניחו כמבוחר בחלימ סם ובחכיין ק' מיב ות"י בס' דברי שמוחל דמסכחח בז' סל סקח סחל בסיח וקבח בו ביום חמן מככרי שחיל לקיים בו מלוח שריפה וחכיין חמה עליו לרמבים פיב מחמן חיל מפרר וזורה לרוח לו ומיל ליס וזה יכול לעשות לפי' בסיח וחי' הגיח מלימ דמפרר ניכ לחביר מסוס עוקן ומימ לח מסכחח לס ביוים דהכל מוחר מעשה מחוך רק מדרבנן לחסור לבערו מסוס עלמיל מוקלס וכמיס הכימ פיב היח וכיון דמסיח יכול לבערו חוי כלילי וחיכו ליקח ולח דמדרבנן ל"י לבערו סרי לחנוס בחקנחת דרבנן חבל בסיח דמיח לבי לבערו לח חוי כלילי וסביר ליקח ועיז חמה מעלמו דהרי בסיח ניכ יכול לסורפו חו לפררו עי' בוי ובזו רק בסיח וחיכ חוי כמי כלילי וחנוס בחקנחת דרבנן עיכ:

ולפענ"ד נרחס דוחלי קדס שעבר חבי יכיל לפררו חו לסרפו גס עי' עכריס פיבי' מוסיח מן העולס חבל חחר שעבר חבי ולריך לחקן בלחו בקוס ועשס דהסבניחו לח מיחקן לחו רק כשחעבדו חו עי' בליחו שהוח כמוחו חבל כשחעבדו עי' עכריס דחין בליחוח לעכריס חף בחילו שעבר בבי' מיכן ולהבח שהרי הוח מוסיח מן הסעולס חבל לח מיכחב הלחו בסבר עבר בזה וסביר לוקס דלח חוי כלילי וחיכ:

שוב מלחחי בחחיכ ויוד ס' שכיל שהחס כן דברי הסליח שחמגיה ס' חמיו בילוחי החמן ביוים עי' בוי וכחב דניחי דהחמן מבוחר מימ לח קיים עי' בליחוחו מיב דהסבניחו ולח מיכחב לחו דבי' בבבר עבר עיכ. והכח בזה יש לדון דסביר כחב בליח עכיס בחמן בלח ידע בו בחחילה דח: חין כחן בי' לפי' בבוגב עד שחלחו וכחיס בחגיה סי' הליד בקיס וליל לכחוב לחו רק בלח יעבור מיכן ולהבח ובזה סביר מהכי עי' בוי:

ויותר כיל בי"בוב דעח בליח דוחלי מודס דבקריפס עי' בוי חיכו מחקן מה שעבר למפרע בבוגב ומימ עוד שיעברו בימים עי' בוי לח מיבע"י בלח יעביר מיכן ולהבח חבי' בחיד בלח חפי' בבי"בלו בלח יעבור בחיד בהסבניחו דרבנן מלהסחוחו עד הלילה ויחקיים עשה דהסבניחו חף דיחקן בזה כל מה שעבר חבי' למפרע מימ חסיר להסחוחו עימ לבערו כמי שחסור לבזול עימ להסיב כיון דחכחי לח קיל כדעה רי' דמסכה עימ לבערו חיכו עובר בזה חידש המגיה שם לחיכ ועי' בזה חסוי שגיה ומקבה קידושי' דכיו מה שחמחו על ס"שם הרי' ועוד דבס חס יבערו בלילה חכחי לח יחקן מלוח הסבניחו דרבנן שהוח משום דילמח חחי למיכל חכחי לח יבערו מיבעי לכן מוטב שיבערו מיד עי' בוי ולח יהקן מה שעבר למפרע חבי' וים לעיין בזה ליישב גס דעה רי' יחיאל שבעור בי' חמיו חבל חין חזחן מכיכ:

ובזה מיושב נמי קושיי המגיה שם על בליח שהקי' שבחבו לבני חעש' שבחבו דהסבניחו דרבנן הוח משום דילמח חחי למיכל ומיד שמוליחו הגוי מן הבים ליכ דילמח חחי למיכל ומקיים מיד עשה זו בחמירה לעכריס להוליחו וסביר הוי בעידחה. וחיכ גס קושי' ג' דבס עי' יסרחל ליסחרי בחבלה ליס דחיכו רק חיקור דרבנן מימ חיקור בלעבול מוקלה ליס בעידחה דמקיים יסרחל חפי' חסבניחו דרבנן דכיו שהוח בידו חכחי לייך דילמח חחי למיכל בלים בכהיג כיומ דהוח עלמו מחזיר עליו לסורפו כילמח בסחיס יש חלה בבדיקה חבל לח בחולחה מן בבים דחין היכר שמוליחו. בסביל בימור דילמח לבחכו ועי' פרז ק' מויי בקיל והסבניחו דרבנן בשוח משום דילמח חחי למיכל ומלוחו רק בישה מוסבח ולח בסבניחו בעלמו ודחי מקיים גס עי' בכרי וחיכ חין הפיסח החחיים חפיסח על רניט בסלים זיל וחיס:

מלא לן היש מחסבו נמהרים ממהרו החילה לן שעשה כמים רמי מקחים כיצ אמאי שפגם בו מקחים עיש רק שעשה כמים דלין ני מיכסן הלא נשפה שאי מעמה שפגמה בגופו ולא כשחשבה מעילה ולכן אם היש מחסבו מיד כשמקליכו לאוכו שרי שביעור מן השולה ומיכחו ומיכחק לאו דני אבל אם היש מחיבו מיד שרי רק כח שכי אז אמי כח שכי ליש ועי קבהדי עיז ושלי עיז והרי רק מוסגה מן שעולם אבל הוא לא שנים ולא מיכחק לאו דני שעבר אז יול דשעיש וכל שעוקציש מיירי מדין ביעור קדם שעבר אני אבל לאחר שעבר אני ליש שעולם ליש למחק הלאו כיון שאין שביעור מן השולם מכח רשעון שלו וכביל ואם יפרר הריש מותן לרשעה הניח מיל ואיש:

ומה שהניח קשי נשם זקיש הגולח שקדום שהריש מקשולרכל אליקיל למי קבה ומיכן נמהיש ואל זשיש נשנה כמי הוא כן עיכ אין לו ביאור כלל ואלא יכול לקיים מיש דשמניחו קודם ז שאל נשנה ושפיר הוי ליש נשנה קרי ומיכן ומה ליש אם שביעי הוא נשנה או נאול אלא נכיש אחר שנה שוב אינו יכול לקיים השניחו ומיש הוי ליחק לשנה שיין ליכול לקיים עד כלות ז ומה ליש אם עד כלות ז לו עד כלות ו ואם יש לחו דברים נגו יצחרם יומר:

ומה שהקשה עוד אח מיכן הוי לם ושיב אלאו שיכיל לחזרה ביחה בשיב ואוא ואין לוקין. ניב אינ אינן וכי לא משכחה שלם בכרי ואוא שגיל להוכו שלוי שיחוין לו שהעמידו לגל שהכור ניתקש אם מיחוין ולא לם דמשש לישור מלאכה שנה ליכא ומשום ני ליכא. ואשש מעשיקרא לקיש דאלאו שכיהן לחזרה מיחה ניב אין לוקין אין שהש משום קלניש דאין אינ מיחש אלא שהרחה שליכ מכרא פוסר ממלקיש משום קלניש כשנוחר נכחש דוכחי לרבי אינגא" אינ" שהשלוחי" ועי" אולי שיל עיב ובהוחות ניז עיב רק משום דלאו זה לא כאמר כדי ללקות עליו רק כדי לחייב עליו מיחה ניב ועי" רבי שנועות רק ני ואיכ הכא מני דלאו דליש כיהן לאחרה מיחה ניב אבל לאו דני משום היחן זה לא כיהן מחחילה לעוכם מיחה רק למלקות ואיני אם שכי לאחן חלוקי ושפיר לוקי ועי" חוש נשנה קביב דיה נלאו עייש:

ועיד פלפול כיל דהכא כחבו נחוש שנועה ג' דיה ועל ועבד כרחה

דאמי" כי אחל מיחיב וכי אחילה קאמר אים דאמר לקמן אי לכבכי וכו' ועיש נאחרים ואחהו האחרונים אח אין עליהם לקמן ולכבכי והא דאמרי" נאיב ים עליהם לגני לאוחרה חייבו אדרבנן. ואמרי" מכבר דליש אין עליהם לכבכי אלא נדבר שאם כעשה ממילא איכ כלום כמו נהרוחה שהבעלי" לריכים להפרים לכן לריך אחש גם אחש וכן אם נאיב לריך עכן עליהם שיחייב הלוה לאלוה ובלי עליהם חיבו מחחייב כשים החוויב אם" קיש ז קיש ולכן אין עליהם אפי" לאוחרה רק אדרבנן אבל אחיה האעשה נעל אבל נאשום שאיה לנעל האעשה ליש אין עליהם לכבכי כלל וכעין שנירש חוסי אחורה די נני לורש אחן נכור והיב אינ לנעל האעשה אלא יחי הגדול ביקש ושפיר ים עליהם לכבכי רק לדבר עניכם בילהה חורה דאין עליהם אפי" נאשום דאיה לנעל האעשה כמו נשולה אח הנשיכה וכיון דכבכי לאו בר חיובא ואים אין עליש לדביא שפיר ים עליהם. ואחכם כנר אידבו האחריכים דאפי" לי יפלגיא מיא לעכן אלאכה שנה אין עליה דמיא נוף האעלה כה וקיש למען יכוח ואוי כמו אלני" ושריות דמודים בהו שאלי חזקו. ולפיז אשכחה לה נאיכן אי ככרי דאשום לם נשנה ליכא דאין עליהם ואשום חיין דני" למיד לי נשי עניד כנר אשכיחו אחאחרונים דנכבכי ליש דשי ואפי" למיד לי נשי עניד כנר אשכיחו אחאחרונים דנכבכי ליש דשי

רב ודשי אלמיד וכו דנהאי שמע לו ואיש:

ומה שהקשה מעלמו לוך אוי חיכן מעשה הא נשנה ליש עדיין אינו אמן ורק אחיב יפשיעור חיכן ולא אקרי מעשה. כלעיל מפשיש אקי ניב כיב אחוך אדליק" אי כאן אי אין עם אחיכה ואוכן דשרי כיון דאשו אשום אליכו אי כאן אי אין אלא אדליק הוא נשנה ואוכן דשרי דנאן אמנ" שעשה כל האעשה ונשעה שלא אחן חידו ולכן חייב ואיב אוי כאלו עשה כל האעשה אפי" עיש נאחק לשיוו ואיב אם אשום קדירה אלל אחם נשנה ונאנשלה נעוים חייב אשום אבל נשנה ואיב אם אחן לאוכו אחור נשנה ולכבה ואחאלה אפי" לאחר כאה אעות אוי כאלו הוא עשה כל מעשה חיכן אבעה ואחוכים ושפיר ים נו מעשה ולוקה. ואה אחריך נשנות ואלא נהרי" אחרי" נאכאות רק כיו אכיא אחור אינ אישה ואלך ויש לו ואחאלה אחילי חייב כאעשה שנה ואיש אחיכו הכיח ואחיב דכאי" נקרא לא האעשה ולא אחשה

מעשע אירי דעשי" אינ לא אעשה קרי" נ" ואיב דכותה":

ומה שאחשלה אעלמו על אוש אשכיח דאיו שכי אלאו כיאל דאחן שכל ככרי אוי כשלו אוש אלי שני קבה לי" ואקי אעלי אוש אלי שני מיאבל ואלי שני אריב הוי ניזד אבל אלי שני קבה אינו ניזד. לא איין נרשיין נאלאאות שם שכי דגם אחלה אינו ניזד כיון דלריך שנה ריאיד שוישה אז ג' הידושות אי ישר האזרקן לי" נ" דיבל ואקי אחוש אשכיח. ובן מוכח דעשה רשי נשכיח אוש לינ אז שכאב שכל לא קרי" אוש לינ שם ניזד לאשום ואביא אוש לינ שי שיאבל אבל גוף שמי לינ אשן נביב דגם לשיטי נאזקי שני בכלל לא

לין ניזד דאי לאו אכי לים נ" אוש לינ נשעיש עיו אשי חאוד לינ ושיב נשעיש עיו עשי ואשי לשכחים האחרוני:

ומה שאשאיר נשם נדול אי נקשה אשן לינ שביר בני כישה לשלים דבר זה כאוב נאוחה האקבה נקידושי קף כיו לעכן קושי אחיש שם. אבל על האעניש לי" אם קשי אלא גם אם לא אחכי לקשי אשום דעבר לשיעורא דרחמנא וביש אכלן אם לא קבה לה עבר לשיעורא דרחמנא כלל אלא שביר בני אחרי" וגוף עשם הקבן לינ עביהם לינ שאשים דלים לשלים ושיב אכי הרין בעיז דשיב בני דלמא מגבה לה וכרי ואי עיז על שאיל והקי הרין את לין קבן נאינ"ש ואי כיון דלאי לא קבה ים ניאול וכי ממון אוא אחרי" דקבה ואין לה ניאול ואיב כיון דלאי כיאל דלא כיאל אכיל לא קבי לא עבר לשיעורא דרחמנא

כלל אוא שם שביר קבה ולינ דלא אחכי:

ועוד אחיכא נה אכי ואבלה נעשי אחיו כיון דאאן בלאים לינ נרשותו

ואפיש לעכן ני אוקמא רחמנא נרשותי כיון דאוא רולה שיחי נרשותו ניב לף דלאחרי ניק דשים עיב לעכן ני אוקמא רחמנא נרשותי דאי לאלי דאחרי ניק דשים עיב לף אלי קודם דכאיב נני כיש דעני אשיב דלאו ממון דידי הוא לעכן אחולי אוקמי רחמנא נרשותי דאפי כי לינא נרשותי כמי הא לאו דידי הוא ואח אלי אחיל מעיש בלי

אינל נם אי לאו נרשותי שאוא ניד נאלן עשיש ואיש:

ושניות כיל כיון דעשאה אאן ואשאו לנעני לינ עוער נאינו שיש

ואיב אם קיבה אאן נפשה ואשאו לנעני אלינ שיב שניר שפיר

ואכי וכיון דעשכאה קכן זה נאיאר שוב אפי עשה נאיקור אלא עיב

לנעני ניב לא אחרי אעלים כשים אשיב אוישא ש" ריש שקיב:

ושלישית כיל דאלאי אי אי כאי נאוחים לא אקבה אאן נפשה

ואוא עבר וקבה עיך אעלים אבל כלא לין אעניים אלא אפשם ני אלא דכאי לך אלינ עבר עד רבע אחר אקבן ונגוף אקבן לין עניים לינ לומר אעלים. שוב אראו לי נאשני נים לאפרים אחריש שקי" אינ אביב ונריך לי אאכיאי לכוון להשיב אבדולה:

ובשתחי שפרי לאיאי אם אכי דאשני אשקבה אלאם דליל שניות אשאיל דכיל אלינ אלא אכיל אל אל אביאם על אאוכר ועל אלוקה ליל אעלים עיש ולפעניך לין כאן אחלוקה דאשמיש לה אדם אל אבובה זה אחיכו אוש אפיב כאו בלוקה נרוטאות אן אגני נאכורות ני אם אחיכו לוקה עד עד אלא אחן אשה אפך יחיר וכי אוש אקה אעות אבל אם לא לי אי אקה אעות כנן אדום אים נאש אפך יחיר וכי אוש אקה יכול לאוכר כיון אבנר נאיאיב נאוין נגר אאוכר ני ואי אלוקה לאוכר מאשקה אוש אעלים אוש דאאוכר לה עניד לאיקורך אבל נגר אלוקה דעניד לאיקורך אודם אשמיש אאמרי אעלים ולא קבה ואוי כאו בכבכי כברי דאמרי" נפי אזקה האנים דאבי אם כאדבר אילו אקה אוש אוכר ואלוקה לה קבה ושפיר ניך אבירת אשקבה נקבה אאן נפשה אפי" אנני לאיבות אעלים ולא קבה לוקה. ויען כי לאי עדוד אחד לאשנר נזה וי" נזה אלו ונרבה אבלי

ידידו האוהים:

עמרם הק' נלוהם:

תשובה קעא

אילים ני לאיפאלו לי אעיכי יית כיאן אריכיה לפיק:

שובטים לאוחכי לאוחני ארב אגלון אוחריך יפני" אחרכיפעלד

כ" לבדקיק פ" פאלאלק יניל וכאלים ואשאם יוכו:

על דבר קושיתו לאים אוש" פפיוש כיב דיה נדין דלא אפכחה היחר אכילה באאן על ככרי נפשה דאם כאן לו הגוי אחי הוא אלו ואם נזל אככרי אחי מיב נאחריות רק היחר הכאם איב אביל לאוקי" לישיב באאן על ככרי דאם אלא נאחריות רק היחר הכאם איב אביל לאוקי" לישיב ני לכילה לקנאיב אינל "ד" נאאן על ככרי דלא אפכחה ני לכילה

אוחר נאכיה והרי קיל דגם אאן על ככרי לקנאיב:

ואני לישי יודע על אח אישוע אקושי דילאח לאוקי" נאחה אאן

על ככרי אוחר נאכלאה וכאו דקיל לרחני" אקאי דהדר ני" ואי" דקנאיל אולין דף ד' דלף דאוא חדר ני" עיב הכי קאוחלי אם קיל ק. ואם יאחר דכיש דקאי" לי" לאוחו דילאח אאן איב דלא אפכחה ני לכילה לישי אלינאיב לישי נאחריות רק היחר הכאם איב אביל לאוקי" לישיב באאן על ככרי דאם אלא נאחריות רק היחר הכאם איב אביל לאוקי" לישיב ני לכילה לקנאיב אינל "ד" נאאן על ככרי דלא אפכחה ני לכילה

אבל גוף שמי לישי אכן נביב דגם לשיטי נאוקי" שני בכלל לא

לאכל בלילי הלילה והיום לא יאכל עד סימר הכוכבים כדאמרי בגמ' שם לא בגוף מאכל ולא בשתי מאכלו דסימר הכוכבים כפירושי. והדבר דלי שם. רק הכוכב לאחד ולא לאכילה ליכא לרבי דמצריך חלבה קרבי לגבי אמר ותוך זמנו וחזי מכאל לי' לאכילה בתי' לגבי שם הוא לא כתי' רק הכלה וכיון דאתי' מקריב מאכלה ליכא לין מיכלי' מחיר ואבי בחרי' סכיר בזמנו"ג דאחוכל מאן בשמא לוקה ומשחברת דלא יאכל קדי אחוך זמנו כמיש חוסי דק כיון ולי שמוש דאכילה מי אכלה הוא ליכא ילקה על כל אכלה לו לא ילקה גם על אכילה כיון דלא כתיבא בחרי' טעי משחר הכלה ועי' מליש פיש מיקושים הלכה פי' דיש ודע:

וגם מיש בי מחטו הרב הגדול כי דמסכחת חוב כרת ומלקות באכילה מאן שם ככרי בקצור סמרחל סהוא שלו ואכלו בתי' דלא קכלו וקומ' חוס' פי' רק לפירש' דמחבר באכילה ויש עיב ביודע שהוא שם גר. גם זיל לפמיש כמי בימות דזקק נעדר בנכסי גר וכשגר שלו הן ליק כיון דליכא דעת אחרת מקנה אבל נדעת אחרת מקנה קונה אפי' קניר שלו הן ושוב ממכים אם כתן לו הגר מדעתו ברי קנה אפי' קנור שהוא שלו ותי שלא מדעת אכברי אפי' קנור שהוא שלו הרי מיב בתחריות והוי כשלו כקיש' חוסי ואין הזמן מכריס לרחיות וליוסי:

אבל לפעניד כרחה לפמיש הרין בעיז אחא דאמרי' שם מיב גזירה דילמא מגבה לה והדר מגבל לה והיל עיז בידי שרחל וקיל לרין תחיך שרחל זוכה הא לין קכין בחיבי ותי' כיון דקדם שוכה גם יש לה ניעול והרי ממון שפיר יכול לזכות בה דקכינו ותיקורה בתי' כתי' עיש והיב תני תומר דקומ' חוסי על רשי' לא תי' רק לרחבי' דכל זמן שהוא של ככרי מוחר רק עיי קכינו כתקר חיב כשמכן לו שכברי הוי שלו דקכינו ותיקורו בתי' כתי' אבל למתי דלא קיל כרחבי' וגם חמן של ככרי תקור בחיבי ובהכחה סוב שפיר משכחת גם תי' חכילה בחמן של ככרי שכמן לו הגר ואפיש ליכו של שרחל דאין קכין בחיבי כין שגם קודם הקכין תקבחיב ומיש דמניש דקוכה חמן בשמא לוקה מלבד דיל דחוסי לא קיל כן אבל תיל לזה רק משום דילמא מגבה לה והדר מגבל לה

והרי כסריפס ודיכ מלוכה שהו לחכל לי הסנהדרי בכל דבר ודין הניתר במקום סריפה ניכ לומר דמקום מלוים שרי כמלוכה עיכ והדברים מבוארים יותר בחומים דיה קי קלילו ותו מניכ נילה יש סכחב ליכב קומי הרחיים על רבי דקיל דלמריכ מחוך לחמי ליכל לרך חיום כלל דיכ עיכ לחקור סריפה קדמים ניהו ותו מניכ דנם ליהני לה סחכר לחלה סלחסכר לעכומה לעיכך חוכף לחכל ניעור קדמי דמלוה ניעור מחסב מלוכה דרחמנה לחנני להנמרתן כרבי נילה הכיל ומלוה ניעור לה מסכחה נחוכים ליכ ני מחוך מיכ ולפיכ מה הקטו סחום דיכול ליהנות בסריפה חעך חחר סכחרך ומעמה נחלים מיכ כיון דחין ניעור חעך חלה סריפה דיכ נם מלוה ניעור מחנב למנוכה ולפיכ מי דמסחם עיקר מלוכה סריפה מוחר לסרפ. ניהב דה חסכר לעכות לעיכך חוכים מיכ ניהב מקום מלוכה מלוה ניעור ומלוה ניעור ומלוכה חיכם לעיכך חוכים כמניכם חכיל:

אך לקיכ דוחי חס סריפה חקר ניהב דיכ כל ניעור חקר כמו סריפה סהיה במקום סריפה חבל קמי סחום הי דלה מסכחה סריפה חקר ניהב סהרי יכול ליהנות בסרפ ועמה נחלים וכיכ דסריפה מוהר לית סיהה מלוה ניעור סהוה במקום סריפה חקר מסוס מלוכה סהרי זה לקור רק מסוס סהוה כסריפה וחם סריפה מוהרת חית מניעור חחר יהי חקר והקטו סמיר:

אבל כיכ סהי דמסכחה סריפה סהי חקר כיכ סית ליהנות מחחילה חנערים ליכ כהי דחס מנעיר עליס סהיהרת עס ההמן מוחר ליהנות מהחילה חנעורה מסוס זהיב מיכ חקר לסורסו מסוס מלוכה ניעור סהוה מלוכה כסריפה דהוה מסכחה ס יש חקר חם חית לעיכך חוכים כקומיהו הכיל וחיכ:

ונוף קומי החום כיכ ליית נסנרת יהרה עפנים לקהן כיכ דיכ ניהב דלסני זחו נס לריכ לקור מהיכ ניהכילה ונפקא לי מהנניהו ומלך חלק דמסכ"ע חסב סי סלכדהיכ דהיינו חכילה חבל להקיקו חחת חנסלו מוחר לריכ עיכ. ניהור דנריכס דפי' חנניהו דרך סנחחה הלה דחס מקיק מחת חנסלו ולימו חוכל והוה סלכדהיכ זה מקרי הנחחה והרין קיק דפקחים דף ז' כחב שניהר נחידושיו דחפ"י ריכ מוהה דחמן משם סעות ולמעילה לקור בהנחה מהיכ רק דלהו ליכל וכחבו חהרוכ' דהיינו מדכחיב חנניהו דמשמע דרך ס"חחה ולה דרך הנחה. ולפיז כיל דנס ליעות החוס' דחוחר לפכיה רק כיון סהוה דרך הנחה סלכדהיכ הוי דרך הנחחה מיכ זה דוקה חס עכיכ חפ"ר להחנניה בלה הכחה חבל ניהב כיון דחיית להחנניה בלה הכחה חסוס חיקור מלוכה ועכיכ חם חנניהו הוה ניהב היינו דרך הכחה חז מינו סנרת סיהי כי חנניהו סהוה דרך הנחחה דוקה בהנחה ומו בעין סכחבו רחסוב ' דלף דחין מבטלי ס קור לכחחילה הוה רק מ"דנק ניכ חין קנרת סיכ' מסיכ חפ' מליה לנטל ויכ כהי דחין חיקור לחוס' חס מנניהו בהנחה חבל חין סנרת סיהי מלוה להחנניה דוקה בהנחה חיו חנניהו ניהב רק נעריכו ומיכ. ודחוחס הסחלה בה' דה חין סכחי לעיין כעת ומיכ כי חקה מוכד חשיכס עיכי עכ"ו. יחלו עיכ"ל נמיב ד' ס"נם ליין ומלחה חחרן דעה כנפנו ונפנ מחוכמו יהידו חדוסים:

עמרס חקי נלוהס נקיק חכיל:

תשובה קעג

שלים ני חויפחלו נ' לקי כמח סחיר לפיק:

שוכ"ט להרבני חמפלח ומופלג, מלח סלנ, מויס שלמה נ"ליקק כי':

מכתבו קנלתי והנס כי חלי עדיך עמה בעדרת דמלוה מיכ לכנוד ניכ חניחיו לקהתי מעט פנחי להסכימו על דנר קו"ע עמיכ חום, פסחים כיכ עיב ד ס כיכ רוחמיכ חין כחמה מחמן נפסק נכרת מסוס דלה יחכל ולה חחכל ילפי' מלה חחכלו חיכ סס כיב ליל קרח דלכל מלוכה דחבל מוחר נחכחה הה חמרי ניומה עיד דלריך כל חבל לחקור חיכ דחליכ קדיכ כיון דעוכם וחחזרה ח ב סמוכי' זלין כל חבל קור וכסב ועה לה חחכלו חרי חחכחה וקמיך ליי כי כל חוכל חבל מן הנחמה הרי עוכם כל סחיכו נעוכם חיכו נחחכחה ולחכי חילטוריך כל חבל ולפיז לענין הנחה סמיר ידעי כל סחיכו נעוכם דחה כמי' כי כל חוכל ולין הכחה נעוכם חיכו נחזהרם. סמי חמרי נדבר חדל דכבר כחבו חוס' ניומה סיו דיכ לף דחיקור זהות לה ילפי' נמעבר מהיקוחה דהכומה חעיב דחין היקש למחלה כיון דלה מלי לחקוקי לגמרי לחקור לף לגרוס כמו חכומה וחיכ ודחי חי לה כמי' כל לחקור חיכ הוי מקמי' חזהרם לעוכם דכל סחיכו נעוכם חיכו נחזהרה חבל כיון דכחיב כל לחקור חיכ הי' לוכיח לחקוקי לגמרי חזהרה לעוכם סוב לה מקמי' כלל גם לענין הנחה. וכהכי הה כחבו חוס' ניומה סנטעות כי ניב דהכי דיכ לחקוקי לקולה ולחומרת מקמי' וחיכ חדיכת נקיכ עוכם לחזהרם מה חזהרה נחיכ לף עוכם נחיכ חלה דוה כיעוכי דהה סיעודי עוכמי הלייכ

כדלמרי' ניומה פי' והחיכה לענין חיכ חבל לענין הנחה חדבה קדיכ לחומרת מקמי' מה חחכרם נהנחה דכמי' לה החכלו לף עוכם נהנחה דכמי' כי כל חוכל ולהכי לרי' קרח דלכל מלוכה דחבל מוחר נהנחה: **ועוד** נם סלכיכ דנהנחה נוף דנרי חוס' לריכי ניחור לחמי לה ילפי' כל חוכל מלה החכלו דמשמע. מי חי' חכילה וחי חי' חכלה ומי' לליכ סס סשמד נזה וכיל דנניכ מיכ חמרי חמרי חכיכ חיכי דכמק לי' חי חכילה וחי' הנחה מקרח מלה יחכל ופיכמי חבב דמורי לן כמי חחכילה מפיק לי' בנסן חכילה ודיכ דמיכ הכיכ דמפיק קרח לחיכיכ בנסן חכילה חבל הנח דחי' חכילה מקקול יקקל בפקל חסיד חלי לה יחכל חח נסרו חיכיכ ככחוב רחמנח לה יהנה ופיכמי חי להנחה נרידחה חמח לכחוב לה יהנה ונס זה מחוסר חנני נס חי ילפי' חכילה והנחה מלה יחכל כמי קני דלכחוב לה יהנה דהה חכילה כמי הנחה הוח. וכיכ דקקה טפי למיכ רמניכ נפכיכ מליכ קפיז דמסריכ לה מכה חי' חכילה נניכ וחי' הנחה נניכ לנכי מלוה מפני הנחחה וחכילה ענין ח' כי חחכילה מין ממיכי המחה וחמרו נדנרי סהוה לה יחכל חמכה היה דמיכ מדמיוכי הנחה חכחוב סהוה לה יהנה ני לה נחכילה ולה נשלמו והוה חמרם כיכ סכי לה חחכלו לה יחכל ומי' חי' חכילה ומי' הנחה מחמע וכי ודחי חקקי נכחוב לה יהנה ליכ למיכ דכחי' לנסן חכילה דנבי' כדיה דנם חי כחי' לה יהנה נבי' כדהיכ וגם חיל דכחי' לנסן חכילה דלוקי' על חכילה ולה על הנחה דנם חי כחי' לה יהנה ליכ לוקי' על סחר הכחוב מסוס דחין נו מעמה חו נחחי לחכילה מסוס דהרי סלכדהיכ:

לכן כיל לפמיכ המלימ פיד מחנל דחי ילפי' חכילה והנחה מלה יחכל כפקל מוחכל חדם דלים ני' חי' חכילה מוחר נס נהנחה ולפיז חי כחי' לה יהנה סרחי דחפ"י כפקל מוחכל חדם כמי חקור נהנחה ולכן חפקי' נלסן חכילה דנכחיב מוחר נס נהנחה. ולפיז חחיכת מלה יחכל ולה חחכל דהוי חזהרה חבל כי כל חוכל דכחי' נבי עוכם לה ילפי' חלה חחכל דהיכ לכחוב לה יהנה ואיל דחי כחי' לה יהנה הוה נפקל מוחכל חדם מקיק מחת חנסלו ולימו חוכל והוה סלכדהיכ זה מקרי הנחחה והרין קיק דפקחים דף ז' כחב שניהר נחידושיו דחפ"י ריכ מוהה דחמן משם סעות ולמעילה לקור בהנחה מהיכ רק דלהו ליכל וכחבו חהרוכ' דהיינו מדכחיב חנניהו דמשמע דרך ס"חחה ולה דרך הנחה. ולפיז כיל דנס ליעות החוס' דחוחר לפכיה רק כיון סהוה דרך הנחחה סלכדהיכ הוי דרך הנחחה מיכ זה דוקה חס עכיכ חפ"ר להחנניה בלה הכחה חבל ניהב כיון דחיית להחנניה בלה הכחה חסוס חיקור מלוכה ועכיכ חם חנניהו הוה ניהב היינו דרך הכחה חז מינו סנרת סיהי כי חנניהו סהוה דרך הנחחה דוקה בהנחה ומו בעין סכחבו רחסוב ' דלף דחין מבטלי ס קור לכחחילה הוה רק מ"דנק ניכ חין סנרת סיכ' מסיכ חפ' מליה לנטל ויכ כהי דחין חיקור לחוס' חס מנניהו בהנחה חבל חין סנרת סיהי מלוה להחנניה דוקה בהנחה חיו חנניהו ניהב רק נעריכו ומיכ. ודחוחס הסחלה בה' דה חין סכחי לעיין כעת ומיכ כי חקה מוכד חשיכס עיכי עכ"ו. יחלו עיכ"ל נמיב ד' ס"נם ליין ומלחה חחרן דעה כנפנו ונפכ מחוכמו יהידו חדוסים:

עמרס חקי נלוהס נקיק חכיל:

תשובה קעג

שלים ני חויפחלו נ' לקי כמח סחיר לפיק:

שוכ"ט להרבני חמפלח ומופלג, מלח סלנ, מויס שלמה נ"ליקק כי':

מכתבו קנלתי והנס כי חלי עדיך עמה בעדרת דמלוה מיכ לכנוד ניכ חניחיו לקהתי מעט פנחי להסכימו על דנר קו"ע עמיכ חום, פסחים כיכ עיב ד ס כיכ רוחמיכ חין כחמה מחמן נפסק נכרת מסוס דלה יחכל ולה חחכל ילפי' מלה חחכלו חיכ סס כיב ליל קרח דלכל מלוכה דחבל מוחר נחכחה הה חמרי ניומה עיד דלריך כל חבל לחקור חיכ דחליכ קדיכ כיון דעוכם וחחזרה ח ב סמוכי' זלין כל חבל קור וכסב ועה לה חחכלו חרי חחכחה וקמיך ליי כי כל חוכל חבל מן הנחמה הרי עוכם כל סחיכו נעוכם חיכו נחחכחה ולחכי חילטוריך כל חבל ולפיז לענין הנחה סמיר ידעי כל סחיכו נעוכם דחה כמי' כי כל חוכל ולין הכחה נעוכם חיכו נחזהרם. סמי חמרי נדבר חדל דכבר כחבו חוס' ניומה סיו דיכ לף דחיקור זהות לה ילפי' נמעבר מהיקוחה דהכומה חעיב דחין היקש למחלה כיון דלה מלי לחקוקי לגמרי לחקור לף לגרוס כמו חכומה וחיכ ודחי חי לה כמי' כל לחקור חיכ הוי מקמי' חזהרם לעוכם דכל סחיכו נעוכם חיכו נחזהרה חבל כיון דכחיב כל לחקור חיכ הי' לוכיח לחקוקי לגמרי חזהרה לעוכם סוב לה מקמי' כלל גם לענין הנחה. וכהכי הה כחבו חוס' ניומה סנטעות כי ניב דהכי דיכ לחקוקי לקולה ולחומרת מקמי' וחיכ חדיכת נקיכ עוכם לחזהרם מה חזהרה נחיכ לף עוכם נחיכ חלה דוה כיעוכי דהה סיעודי עוכמי הלייכ

אבל החמה תגיד מחיי מחין כלל בשמעתא מכתב סבלון הכיל ק
והוה לה סרלם לי סמקום לחגר חומר ק כי נמוסי ניק סיי
דיס וכן מסורם להסעך מכתבו ומרלם דלמיע דפגר רי סומל מכל
סמלות סיע מדרבנן מיע דלמיע דלמם דמיסגרל מסיע ביהיע ולה
סיחייבי לסי מכל סמלות לסי מדרבנן מקום סים מלם סרנם דמחייבם נסו לסגל קומל
לי פוערם לי מכל סמלות לסי מדרבנן ליכ סיל כמו ככרי קליכ כסא
נמורם יסרלל כלל עים ומנוחר דמסיה קומל סמוד לסי ממלות
לחמה מיינם. ונזה סכני חוחם נגרכם כסורם. ויכי כיים סרנו:

ממרם הק' נלוהם נקיק הכיל:

תשובה קע"ד

סלים ני לחפלו נ' מקן מרקיד לפיק:

ביומי דחמוכם קלוס ונרכם. לחרנכי סחרים. ורים לו כלנכן.
ממו יכן כיוים לליכלך כי פרימרלקמדער נגקרנקן פרומר:

כתבו נ"ים קנלחי ומם סחמם על סריטניל נחכוים כ"ב ד"ים ולחסרמי'
סחק ולימל כמי לילקי מני מקום זרן מעלים דלל יקמו עליו
חנוך ומי' נסם סרומים לכיון לחיכ"ם הוח ולל מלי לליחסכמי' מיכי נחיחרל
ליס נ"י מקים מעלים ולחנ"ג דכל הקדם ליכ"ם הוח ניים לל מ"יגו
סכחוב ומקום מעלים חלל חס דבר מלי' הקדם חני לליחסכמי' מיכי'
ולפ"ז מם פרינ נסקחים כ"ז ענ"ג וחלל מעל המקיק ליפני דהכל מ"ירי
גסקדם סחקור נהכלם נלחים דלים נ"י מקום מעלים. ולפעני"ד דלקיע
דהרי סם נסקחים קלי לרנכן דסרו נקרי"חל ולי"כ מלד סחר ליכ"ם
מלי לליחסכמי' מיכי' נחיחרל ורק מקום הקדם קלמר דהסם חקורם
מקום דלפ"י נחלק לל נמיל ופרינ סמיב והלל מעל המקיק כיון דבר
מהקדם מלי לליחסכמי' מיכי' נחיחרל סמ"י יש נו מקום מעלים:

ולפלפולא נעלמל יל דחוקי נסקחים סם הק' מה מומר הוא ז
הלל הקדם דסלילים עי' חילול ומ"ב לין רימו להיום
נמיל חמ"י נח"י קל ומ"י מנ"ם דלכ"ע קלמר מקום דהקדם חמ"י
נחלק לל נמיל מקום דהרי דסלילים ומקוים גם זחיב לקור דזכ"ב
מקום ניסיל כגש נה כמים ריך נמיז מ"ע ולפ"ז לדעת ככפי יוכה
ניוד ק' ק"ב דנילם מ"ריפה סמלרה ניוע וכחערנה נמילם דלל
מקרי דסלילים כיון דגם למחר ל"כ מוכ"ח רק מקעם ניסיל מקום ל"י
מ"ריפה דלל כלילל עים ל"כ הכל מ"ירי ל"ילו לקנכ"ב מחמת ל"י לחר

דל"כ לל הוי דסלילים ול"כ פרינ חמ"י וחלל מעל המקיק:

ותן הק' לדעת סריטניל קוכה ל"ה דל"י הכלה לעמ"י ל"ילן נו דין
ממן לכם קר"י נ"י ל"כ נסקחים כ"ב דפרינ וחרי מלל"י וכר
ומקרי ל"ילו חחם דחמר קרל לכם ל"לכם יהל ול"ך מוכח מלכם ל"יחר
הכלה הל נם ל"יכ"ב מקרי לכם. וחכם ל' הק' מוד מנ"ק ע"ל דקחמר
לי מה קודם לקנכ"ב לף מעמה ממת לקור נהכלה ל"ול לכם ל"לכם
יהל וקחם הל גם ל"יקנ"ב מ"קרי לכם. ולפי מ"מוכו ל"יכם קע"ום כלל
דלל ממ"מ"ל דלכם דרים היחר הכלה חלל מקום דלכם קרל
יחיים הוא:

אבל עוד כ"ל לחלק נקנ"ל יסרם דדוקל נדבר ים לנעלים לוכך
ונו כמו לחרוג ל"ל מלל דחמי לנעלי' ללחל נו ל"ח חפ"
לקנכ"ב דמללכ"ב מ"קרי לכם והי נעלי' לנל דבר ל"ל"ם רחי לנעלי"ו
לקום לוכך מהם ל"ריטניל דלל מ"קרי נעלי"ו ולל מו לכם דלל נרע
מדבר ל"ל"ן נעמ"ב מקפיד עלי"ו נפקחים ו' ע"ב דהי הפקר ופ"י נ"ר"י
מם ומנ"י קמל לחמ"ב ק' כ"ע ונפ"ז נסרלי' ומעמה שנת מ"י לחו
דמוחרי' נהכלה לל ח"י לו נהם לוכך ול"ן נעמ"ב מקפיד עלי"ם ומ"י

הפקר ולל מקרי לכם ומ"כ"ל לכם ס"ע ממוחר נהכלה ול"ם:

ועוד כ"ל דלכחורם דנרי ל"ריטניל הכיל סחרים למים ל"ריטניל
נקידושי' כי סחק לומ"י המקדם נעדלה וכ"ב מ"ינ מקודמם
חל הם מן הכסרפ"י דחפרן מוחר ומרי דנר מל ממון ומ"י דחפ"י ים
נחפרן ים כיון דהסחח ל"ה נהו ריך ממון מ"ינ מקדמם רבי מרינ
להו לנעלי"כו לחו דיד"י כ"מהו וכל המקדם זכה נחפרן ודוחק לומר
דנעדלה וכ"ב כיון דמלוחן נפריפה מקרי לכם כל זמן מלל מרינן מהם
מלו לקי"ם נהם מלות פריפה חנל כי מריך להו לנעלי"כו וכנר קי"ם
מלי"ו לחו דיד"י כ"מהו וכל המקדם זכה [ולפי"ז נקנול דוחק זה קומ"ות
הכיל לקי"ע דנמל"י ימ"מה מנת לף הם לקור"י נהכלה מ"ע ל"ינם
מן הכסרפ"י ול"ל לקי"ם להם מלות חהו כעדלה וכ"ב לחר פריפה
וכל המקדם זכה ולל מקרי לכם ל"ע"ב מדכח"י לכם מוחר"י נהכלה.
ולפ"ז ס"י לחפר לומר עוד דדוקל נעדלה וכ"ב מהם מן הכסרפ"י
דלפרן מוחר כי הריטניל נקוכה דמקרי לכם ונעלי' לפי פ"כול ל"יהכה
נחפרן ולל נעדלי' ומ"מה מנת מ"ינם מן הכסרפ"י לפ"י הם לקור"י
נהכלה ולחרן לקור לל מקרי לכם ולל"ה נעלי"ו ומ"ופ"ב קומ"י הכיל
חלל ל"ל"כ ולל"י קומר עמ"ו למים נקידוש"י הכיל] לנל לחמה יום
דרכו לחין כלן קמ"ים דוחלי מדם הריטניל דכל ל"ינ"ב לחין הם
לין מעון יכול"י לחר"י ל"ילו חלל מדמה נעלי' כמים נקידוש"י רק

דקיל כל זמן חלל כמלו לחר מקרי לכם ולכן ל"יק נלמוד נקוכה דחלי
כל מ"ילי דחר ל"ילי ומרנוחי חלים ני' זכות לחר"י לכם קר"ם ני'.
ולפ"ז נמרלי' דכ"ל ל"ינו לכם נהריתן יהל לכם מוכח דמוחר"י נהכלם
דלל"כ ל"ים לכם נהריתן גם לחנוך מחר"י חחר ל"כל ל"ימלם וכן נמלנם
חנם כח"י קודם ל"ים לכם ל"ים נהריתו כדלמר"י נזנמים ס' ומכוחם ר'
חול נהריתו יהל ולי לחנמ"ל ל"ינו לכם נהריתו מחר"י ל"כלים
ל"ימלו ול"ים:

וקושי' דלחכוכם ומרלי' כל ל"יע עוד דחוקל נמרלם וכ"ב ס"ם
חלו קודם מ"לקר נ"כלם מחר"י חל"לחה וגפר"י ומקרקע חלו
כיל לריטניל דלל"ע דמ"קר נהכלם לל כמ"ק מדכוח"י ומ"קי לכם
ל"ם מדי"ק כל ל"ילי דהר דיד"י ונרכוח"י לחנל לזכות ולהכ"ים נרכוח"י
ל"ים"ב כחלי דלי"ילי ח"י ומוכוח נמסחים כ"ב מלרי"ך לזכות נהם ע"ן
ההסקר מדם ריטניל דלל"ן קרן כחסם נ"ל"ב ולל ומקי לכם וכמן
זה מ"לקי חוכ מסחים ר' ד"ם חחם גני נהחח חרכוכה ע"ם ול"כ
מפ"ב מוכח מדכח"י לכם דסרו נהכלה. ו"ם לומר עוד דמסרי"ה ד"י"ק
ריטניל נקוכה לל"ם נ"י זכות לחר"י לכם קר"י נ"י חנל חם ים נו
זכות לחר"י כמו ספקר ס"ב"ל יכול לזכות נו דמ"ים מקרי מנ"ם
מלי"ה למ"ירו חנ לחר"י לפי ים ל"ב"ם זכות זה נו ס"כול לזכות
נו ל"ין סום לדם יכול לזכות נו ול"ב ל"ילי ח"י ומוכוח לם ח"ו
ל"קנ"ב לל ל"מרי לכם לפי ים לחר"י זכות נהם כמוחו דהל ספקר

הם ל"ב"ע ול"ים. ונזה י"ל סלום מכלי המוחם נגרכם המורם:

ממרם הק' נלוהם נקיק הכיל:

תשובה קע"ה

סלים ני לחפלו יום נ' ממ"י חרמ"ע לפיק:

שפע נרכה מ"ינה. עד זקכה ומ"ינה. לכנוד ל"ילי חרב המלוח"ע
המפוזקם. לל"ק כנ"ר. כקנ"ם מ"ים ח"ים לנ"י ורמקלמר
כ"י יוסנ נמנה חחכמוכי ני"סוב ומחמקנ"מנם ע"ינ"ל ולפכים
לנדקיק רחלפנרנ"ל:

יקרתו הנ"ינו ומחה נחלי להסנ"ע על ד"ם מה ממק' נפסקים כ"ב
דפרינ וחרי חרומה דרחמנל חמר וכל זר לל יחכל קודם
וחכן מערנין לכ"ר ני"ן ולי"ברל נחרומה וכו' ומ"י נחוק' סם ס"כ"חקו
חמלי לל פרינ נפס"ומה וכו' ומוכר"י חם החרומה והדמ"ם סלנס. ומם ל"ינל
ולדם נולד ספחחה וכו' ומוכר"י חם החרומה והדמ"ם סלנס. ומם ל"ינל
דחרומה חקורם נהכלה ל"ב כמס סחקור להם לחכול מק' ס"ינו כהן
כך י"י חקור למכור קומ"ה ל"ינו כהן וחקורם נהכלה. קומ"י זו כנר
כחונה על ק' מהר"ם חלנחי מ"ב דנכרות נהלכות לחרמנין ז"ל וחוח
נפסרו כ"ח ענ"ב עים. ומכה לדעה רמנין הכיל ודלי דלקים דהרי גם
נ"ל"ב ל"ין ל"יקור נמכירם לפי ס"ינו דמ"ינן חלל ים נו מקום גזל
וכדחמר ני"הסלמי חחת דמכרן וקידם נדמ"ן הדת חמרם סמקדמ"
נגזלה וכהן כין דמסנ"ק חומר לכהן ל"ינ"ר ל"י' וכו' ול"ן כהן מקום
גזל ספ"ב מוחר למכור. ומ"מ גם לדעת רסנ"ע דמכירם חקורם
נ"ל"ב כיל דהיינו דוקל נדבר ס"חקור לכל ס"רחל נהכלה ול"כ הוח
ל"קור חלל מהחמן הוח ל"ב"ם לו גם המכירם חקורם לפי ס"ל"ב
דגזק נחמן וכפי ס"ל"ן דמ"ן כחסנ"י נ"ל"ב חנל חקור ל"קח דמ"י נעדו
דגי"ז הכלה מהחמן ס"חרי ניתן דמ"י חלי"ם החמן חנל נחרומה סמוחרת
לכהן ול"ן ל"ב"ם לדוק נחמן רק ס"רחל [ומ"י נללי"ם סם
נדעת הירוסלמי דנכ"ב מוחר נהכלה לגמרי] וכפי דגמ"י ד"ק ל"ל
כן מדפ"ר מחרומה מ"ע ה"ד הכלה הנוף ל"רחל חנל הכלה מכירם
כיון ס"ל"ן ל"ב"ם על החמן רק על הגנ"ב ס"פ"ר מוחר למכור ס"חרי
ל"ן נוסו כהכ מחרומה רק מדמ"י ולקנל מעות נעד חמן זה מוחר
לף ס"חוח חלי"ם החמן דחמן זה נר דמ"ם הוא:

וביתר ני"ור למ"ים מ"י נחסנוכם ס"ב"ל החי"ם נחסוכם ח"ל ק"י
ל"ל סם נדעת הריטניל מדל"ע"ך ול מכור נני כנ"ל ל"פ"י
נכ"ב"ם דכח"ב לף חחכל פ"רוסו גם דבר המנ"ל ל"רי חכ"ל ה"ב"ם
מכירם וכ"ן ס"ב"כן יכול למכור חפ"י כדי ס"י"ב"ם ל"רחל מדמ"ן ס"ב
מוחר ל"רחל למכור דבדם הכלה ממנ"ל ל"רי חכ"ל הוא חם מכ"ם
ל"ינו לקור ל"רחל דחל הכן מוחר לבדם לו הכלה זו ומ"י נחנ"ם
סם ונמדרים ים דסם לף מלחר מוחר נהכלה מכ"ו מ"ע ל"קור
למכרם ל"ב"ם נו המ"ר לפי סכדר"י הוא לקור חפלה. ונם י"ל
דחפ"ם נוקק ס"חקרם על עלמו ספקירם מפ"ב נחרומה דרחמנל לקרם

מעירוב פרק שני לישמר מדרבנן מיחת. ועוד דעירוב הוא מחן שני קשורות ויש ג שיעור ולקור נחכחה מסיים ותיש. מיסו נחמה לפעניד גם לדעת הלי"ח דנמי נחכחה שיעור כיום היינו דוקא נחכחה שנוף אבל נחכחה מסחברי דיינו מכירים לה הלי' נכדים חלה נשרים ואחלכתי בזה בעקיל :

וראיתי לפמיב שם בזים מסקנה חיב לחך חמרי דחתן חיט נרסוחו על חדם חת יכול ליכחם ממנו פחות מכיום ולפעניד לקיל דלדעת רמנין הכיל כיון שחוא לקנחיב ליכסם נכפישור כמו מדבר חימר לינו נעליו ולינ דמיהן וכמו שמי ריעציל נקידושין כיו על הכחה חחר עיש. ולדעת רמנין דקיל דהכחה מסחברי לקור מזיק כמו מכירה חיב נכל הכחה שנוף חיכל ממי הכחה מסחברי מחרוים שלח מי לריך ממון חחר להכחה זו. ועוי ניש לפרש דנמלוח שלריך להם ממון נעצורה ליש מלוחיב דהח קל מסחברי לי ממון ולפיז יל דנזה חפי' ריל מודה דמיש לקור מזיק דחרי הכחה מסחברי הוא קיימח עוד כשכיכים מחיש הכמי ופפיר חלוית מסחברי לי כזיש נפעם חחד דהח הכחה ליש לחמן עדיין קיימח ועי' מעילה דף כי ליף חם המילה לומן מרובה ולפמר דוא כומח היקולמי פיש דחרוחה דמודה ריל נחיב מסום דהכחה מסחברי של חיש לחמן עדיין קיימח כשכיכים מחיש הכמי ומיובב זה קושי חלוית מסחיש כיב נדיה והרי חנמחיה עיש :

ועפי"ד מלחט יסוב נם לקושי הכי' מחק מעלמו כי חמלי לה דריך מחכחי הקידושין כיח המקדש נחרוחה מקודשח חלמח דמוחר נחכח. ולפחיש הכחה מסחברי ליכו לחקור נחרוחה חולל ליכחה חלוית חמיש. ומיובב חמי חח מחק נפ' ירישוח שלמח ק' פיל חקי לין לחפשר הרוחה לחקוף נחכחה ליב לין דין נו כחיב חח חו חפשר הקרוח ולינו שלו והלין דין ולין חח קדשו לו יחי' ופוחה הכחה לנעלי' ועי' כדיש פיה ולפחיש דהכחה מסחברי נחרוחה לקיח לקיים חלל לין לומר דשיך כחיב נשרים ופחות מבזים כחי' חחכי כי. דלדעת מלוח פיו ממיש לריך כחיב בזים דוקא עיש מחחריך :

אמנם נלחיב ליף קושי' ירישוח שלמח דחרי חפי' לי חרוחה מחר נחכחה ניח חינו שלו חלח של חשנש ולח ליכ כוחן ליש נזל השנש ומיח כחיב לו חחורים זכוח זה ומיכול לקיים נו מלוח כחיב. ליב כשחוח לחקנים ולינ נעליו ניח כשחר לו זכוח זה מיכול לקיים נו מלוח כחיב ולי שכיחה נכחיבחו מלוח ללחיב ולפילו ליחכוח כיחכו ובילחמרין נשח קחל ליח עיש נשור חעומד להרינח ולינל חיצומד לקלילה ולחר חלח נעיבח לחיעבד הלי מלוח ולחם ליחיב חוא שור שכשקל ולחקירח עיש נרש"י ולחפירח חחלוח שחוא לריך לעשוח נה נשניל שחוא שור שכשקל ולחקירח ליל"י ליח ושוחר ליחכוח ולינקח עשרח זחוניש ממי שחטף ממנו חחלוח ולינ דכוותי' ומיכיש פוגח חכחח שכשח מחכחח לינו מחויב להכחיחו ומילה קלחי ולחיש :

ומה שחק נפשחיש כיז דפריך מכלל דלרבנן לפ' כשחליקוח כשנדו שרי חלח עליש דחקורח ליחיב. כיל דלקיש דלח מיבעי' לדעת הרחבין נרישי נחקור ליחיב דחקור נחכירח ליחיב רק דלח קידש חלח לינם מקודשח לפי שלינו דחיין וכדחיחח נירושלמי פחניל פ' נילפי' דלח חלכלו ליחיב נמשמע מכילח מדקרי' רחמנח מכירח וכמנוחר נחניש יוד ק' קיל ודחי דלינ דעשמל דלינ דחיש מניש שלין חנעלים יכולים ליכוח מכם כלום ולינם נעליו להכי נם נמכירח לכברי ציכול ליכוח מכם לינ דמיכם ולח דנכשרפ' יכול ליכוח מלחרן ועי' חוש קידושין כיו ורימנל שם מיח כי לריך לחו לנעריכחו לחו דיד' כינחו וכל הקודש זכה נחלרן כיון דחלי ליכוח נחלרן חלח חחר שנרפש ולח מכיש חדשוח נח לכלן לרבנן דשרי חפילו נחלינ"ח כנגדו ויכול ליכוח מעלים דלינ"ח כמו מעלים דניחיח ודחי חוא נעליו ולוא דמיהן כשמבין כן חוא קושטא דמילחח לנל חפ' חם לינו דמיהן מיח ליכח לינ"ח כלל נמכירח חלח חפי' לדעת רשנ"ל כדיש דקיל מדילפינן ליחיב נעלמא מדכחיב נעבילה חו מכור מוכח דמכירח ליחיב חוא דחוריחח ולחקור מזיק. מיח כיל קנדא שרי דזחו דוקא חם הלוקח יכול ליכוח מלחיב נחלח שחוא לחקורח ליכחוח ליכוח ממנו ולינ כוחן מעות נעד ליחיב ולכן המכירח לחקורח מזיק לנל כלן לקנרח המקנח דלח חפסחח כלל ליכוח מעלים דלינ"ח נחלח שחוא לחקורח לרבנן ולינ נם הלוקח לח יכנם מחם נחלח לחקורח ולינו כוחן דמיש נעד ליקור רק נעד ליחר ממילח נם המכירח מוחרח ופרק שני כן נרחח לעניד. ודי ירחנו מחוחסו נפלחות. עדי יחיש יסוחות הנחלות. ככפס ידידו חחחסם נגרכח החורח :

עמרם חק' נלוחס נקיק הכיל :

תשובה כעין עוד להרב הכיל

סילים ני לחרפחלו עמיק ורח חרכין לפיק :

מכתבו קנלחי וכרי ומח שחק' לחח דפריך נפסחיש כיב ושרי חרוחה

וכי ושם מעתין למיר ניז וכי וכחנו חוסי דלמיד לין מעתין חלח לדבר מטה לקיש דמלילינ עיש ולמלי לח פריך מחחנח קידושין ניח חמקדש נחרוחה וכי ניז מקודשח ולפ' שהיל חלמח דשרוחה שרי נחכחה. חכח כשרוחה לי מכבר כחנחי לו מי' על קיפ' צ לפני לינם מכיש ולין לי מנלי לחחנח לחחרי נחחזוחי [ני' נחחנר חקודחח] ומח מכיל כחנח חכח ודחי לינל דיש לחקוחח נים שיש נח מלכחיב ולחכי מקודשח דחח לרכש חלל לינקוחח נחרלח וכי ליכ מקודשח ונכחיב נח נעלח מקודשח לפי' לי שנחוש לינל כי ליכ חמקדש ולפי' כני נח כלן לינם מקודשח ולרוחה לחפ"ש. ועוד דשרוחה לפי' כלן לקור ליכחוח מלכחיב חו לפורשח ולינכוח מלשרח כשנוחר נרחניש פ"ח מחרוחוח ועי' רש"י שם. ונזה נדחק כמי חח שעלה בדעתי לומר לפי' סרינ"ל שם נדכיו דשנוחש נעלרח לינם מקודשח חף ליכולח ליכוח מלכחיב חו נחשרח חקוח לחחיב לחו דיד' ולין לו נעלי' חנל נחרוחה נחכחה כמי חח שנ"ל לינם נם נעלים ושפיר מקודשח כקושי' הריע"ל חנל לפרש חלוית חיח לומר כן דנחרוחה לקור ליכוח מלכחיב חו לפורשח :

אך חח שכיל הוח דנהנחח חלינ פ"ח חקוח חיח לקור לומר מלילד ליכוח ליב לחיר מלילינ לומר לינם מקודשח חח קידושי' חפ"ח חקניב ומלילינ וח"י נפ' חנכי חלילוים חנד' כיח כיון דקידושי' כפף נמרי' קיחח קיחח חמרי מפרון ליב חח מלינו נר דחיש לקנין חנם ניש. ולפיז כיל דוקא חם לין חכפף לקנין חנם ניש נר שרחיל לח ניקרי מי כפף לענין קידושין חנל חרוחה חפ"ח חקניב ליחיל חנל לכחן חפ"ח נחכילה ולינ לכחן מכחן חפיר מקרי כפף נם לענין קנין חנם ליב חפ"ח חפיר מקרי כפף נם לנני שרחיל כיון דהכפף נעלמו ריאי לקנין חנם ליב כחן כמו דמקרי קעודח לחו לנני כיון דרחוי לכחן ומעתין ליחרחיל נחרוחה חלח דיחרחיל לקור ליכוח ממנח ולחכי חפיר מקודשח כקושי' הכיל דמלילינ וליב נם מכחן ליק למיד ליכוח ניחכו ולינ חיכו מרוח כלום ולינם :

אבל מעיקרא לקיש דחח דמוקי לי' נשים חלינ מקדם ניחרחיל מכחלח חכפלח

לו נעלי' מנים חני חמו כחן חיכו רק למיד מוגח הכחח לינו ממון חנל למיד מדיב ממון חפיר מקודשח נעוליב כמיש רש"י חם נפסכח ולינ חפ"ח לי חרוחה לקנינ"ח נחיש חלח זו של עוליב ולחי חרי דנחרוחה נחכחה נפסנח ניחרחיל חרי רחמנח ולכן לכחן חם מקודשח כמו חרוחה מחלח דחרי ליכוח נחכחה נפסנח ניחרו נח"ש חנל חפ"ח חקורח נחרוחה מקודשח ולכני לח פריך מחלי מכני דיל' דחח"י כמיד מוגח חפיר מקודשח עיי מוגניב

דקמסס לכילה בכיס ואח דנמי בימור סיפו מפליג ואיכ קודם מיה לה נמי בימור ואיכ לה יהלכ כלאי מקום לחר מיה ומפיר קמא סא ידעי מכל חלב וכן מוכח מדמעמיס סי מלכים אכיל דנם סיכי דכתי לכילה לה נמי בימור בניכ ואיכ נכיס על לחמחיה ונמר מיזיה וקומי כיפ חזקה:

אבל קומי מעיקרא ליחא דמסי דלכיך לה יהכל חבל סרמנים חיל ליכחב הדין כלל דהאוכל מן החמן עלמו נמסמח כיפ סיו לסמר מחיפ שכי לה יהכל דנמלמל הקיל לכיך מפוס קודם מיה חבל הרמנים סי׳ לחר מיה ולחי דין חמן כדין כל ליקומי דחיפ לסקור מהיפ ולה סי׳ לכיך להביח לחמו לה מרחוק ולה מקרוב:

ועוד יפ לעומר נזה דהרמנים כחב האוכל מן החמן עלמו נמסמח כיפ וסי׳ ומחי מיגם נמסמח מיומר מסרי נמסמח קלי ומסיק חמיכ דלחי למעומי נציפ לחר חלות דכחב הרמנים סם נחיפ דהאוכל חמן לוקה חבל חיפ לימ לסקור מסיפ דלה יהכל נחוך זמן כחיב ונזה ולחי הקמח מיפ חמן מכל לי״ז סנסוחים:

ומה שכפל נדמחי לייסב דמה הרמנים כמה הוא לפיפס חוקי ניומא דלי לחו מעמא דחזי לחלמודי הוא דכל חלב הוא דבר מחי לסקוכחא ועי נצ״ל חוים סי׳ מרייב דחפי׳ לי חיפ לסקור מהיפ וגם מלכדיפ לסקור מהיפ מיפ חיפ מלכדיפ מפוס לייפ חזלינ למלקות מפוס דלין לוקין מלכדיפ חפי׳ נכפיעוד ואיכ לי סרי נחמן מכל חלב וחזלינ מוחר חיפ מלכדיפ חבל לי יפי׳ חיפ נחמן חלה יהכל. יל דלסקור חיפ חפי׳ מלכדיפ ולחיפ:

ואולי יפ כפיע גפ למיפ חוקי מנוחות כיב דלחיב דלחלחניפ עמפ מיפ חיפ לכיכח חפי׳ עמפ חלה לסקורה נמלמל לה חמיב מוכנע ושמר ואיכ לי מפוס דהרי חמן ככל לי׳ סי׳ מנוחות חל על נגריעוחא עי׳ נרלסנוכים חולין קיך יחמיב טפי ולח סמוכח כלחנם פנימה דהרי כמלוה לוגמיו וחיב ומעלה פנימה דמלקף לחלוה לוגמיו ולף דלין מיפורין סיפ ולין מלקף לעכין מוממלה חפי׳ כקל מנהג מלני סחפ דפיפור הוא חלים חבל כלין דלכי׳ ניחוני דעחה כדמקי׳ ניומא פיל שפיר יל דמלקף דמיחבי דעחי נחכי ועי דקנינ לפיפ דיפ נהה לחלק בין מפיפורי׳ לעכין לחר. חלה חפי׳ לחיבי נפחה נמי יל כלל דכפי דיפ מקקי׳ דרבינים ליפ כיפ חבל כיפ ולחי הרי רבינים וכיפ דהרי כמלוה לוגמיו מחוה פחוה מרבינים. וגפ בגוף חדין לכי נכוך חפ מיחוי לקיר כלל ביוכ ולחולי לה יפי׳ כלל מלכך דחילין קיך חם ליפ רב נסחי׳ דנפפס ועי׳ חמיפ יוכ קומי קיכ ל״ן לקלר נזה:

ועל דקדוקו פל חוקי ואיכ לי׳ כיל דדוקה חוכל חלי כוחנה ומוחה חבל מקקה פחוה חלחה לוגמיו ולוכל מפליפו למלוה לוגמיו מפיר מלמרפין למלוה לוגמיו דיפ נזה יהוי דעמי׳ וחייב רק נחוכל חיפ לכילה ומוחה חיפ חפי׳ לין מלמרפין ולחיפ. ויען לכי מדחי נמילי דפקחה לקלר לכי לרך. לי׳ פכוחיו יחרך. ויפמרהו מכף מפול ולוחן. ומפיהו חמן. ככפפו ונפפ יהיו דוחיפ:

עמרפ חקי גלוחפ נקיק הכיל:

תשובה קעיח

פילים ג׳ לופפלו ג׳ לפי ולכפי קודפ חרפיז לפיק:

ישאו הריפ פלוס. לחולר נלוס. בכי להוני חרב המלוכגדויל. מעוז ומגדול. חריף ונקי. כעמר נקי. כפיפ עזיפ יודע לבי נלוחפ כי׳ חבדקיק החלכלפוויפן:

מכתב הכעיפ. מיום ג׳ נפלה קנלחי וכו׳ ולפר פחלכחי יחדפ המלה מלפן לכי לה רלחי עוד לופין נמלפן רק נפפלפה ופפ לה חי׳ כרלה לי ומיפ לה מחיפי נפפ כי חיל ניולפן לחר ונזה לין לריין חלה פה פעיכו רוחות ולפי פה פכלפה פחדפין פעורכי עליהפ פלחי׳ פדקי׳ וגוופות כי לה פפלה נעל פלחכה לחר יהליקפ היפב נריהעני ופנוחר נפי׳ חכיב דלקור וגפ לפין ועורכי׳ נחדר פחלכיר עופד ונלוחפ חדר פקיקי׳ חחכור גפ זה פנוחר דלקור נפ פפיפ פלפו פלפין נפפ הוא נלוחפ חדר וגפ זה לקור ועי׳ רפי׳ חכיפ ויגוד כפה דנריפ פיפ נפפ חפפ חיפון ולהניפ עלוח פפקופות לחריפ עוד נרוע פפה ופחלה דלפרי ליכפי נכל פופנוחיכפ חחכלו פלוח ולה פפופנוח לריפ ופצלים נפכפר לין חינה חקופד פכפירפו ולפ לפיפ לפר רופס להניפ פלפין יקבל על עלפו לפפוח חכל נפכפר ויחרון כלפר חלוח עליו ודלי עריך פללפוח נכל החפפוח לכיל ופיפ לפ לפפר הלינן עפ חירלי׳ דפפ ופח פפחפפי׳ פהגלחיק פקלפ זליל לפקרו הוא פעופ כי גפ לפי לופר פה פפקופי יפן פלוח לופין נפכפר חבל פפקופ פלין נריפ ולפי נזה לין לופר וכללו פל דנר לין נזה חלה פקיפו ופעפו:

ופה פפפחה עפיפ נהפופנה לופ ריין לליכה ללו וכיפ נחכילה פלוך פפקופ דהרי פלכדיפ פרפי׳ נחופפ פ׳ נח נפפוק כי כל לוכל פפפלה ונפפוק כל פפלה לה נחלכלו וכן הוא נילקוט פפ. הכפ

זאו מן הכלכלה וכמו הרמבים נסקדים לי אחקק כי ר' ישמעאל
ור"ע חנרו מכלכה ואולי ר"י כרים קיל רכים למלקים ולרידי גם
שלכדיהל חייב כמים מחמיל בשנושה ולסבי מחייב בלוח וכרם בהכילם
שמור לגבל למה דקיל דשמור שלכדיהל שפיר יל כמים ובגמי דיק
נשפחים כיח ועיב מוקמי להאי מחמלה למחתן מחמת ריח:

אבל לחיבי לרך לזה דכנר כחנתי נחנתי שכיל דדוקא שם חכל
חשחור בעיבי כמוח שהוא שמור משום דחכלו שלכדיהל חגל
שם חיבלו וחיקשו לחיבי לחכילם שפיר חייב נלוחו וכרם ונחכי
עיבי האכילחה ולרך קרא עיז דלח ניחל כיון דבעיבי לינו רחוי
לחכילם הוי כבגלם שחיב לגר ושקע לישור וכמים האחיד רבי קיב
עיב קחיל קרא דלח שקע לישור ושם חכלו כדיהל חייב נלוחו וכרם
לגל שם חכלו שלכדיהל היב דשמור משום דחכילם כחי בי:

ומ"ש לייסב דעה הרמבים שכחב חיב לשור נחמן מלא יחכל עפיי
מהרלביח שהניח הספק בי' רלייב דחיב כיון שהוא מריבי חל
עליו שנועה עיב חגל נחמן רילפי' מלא יחכל לין שנועה חל עליו
כיון לחאמר לגל שמעתי שכנר כחוב כן נחחרוכים ונחומה לה נהירה
לי דגם כאן כיון דלא יליפי' חיב רק מיב שם לקרא דקרי' יחכל
בגיבי הוי כמי מריבי וחיבו מפורש וחל עליו שנועה כמו דלין לוקין
עליו מהיב וכמים הרמבים שם;

ומה שהשיב נסקדים לי דקחמר הא לחיב הויא עוקבי' חל חי'
לחכן עליהן וחא לין חדם חוסר דבר שחיבו שלו ומחי קושי'
הא כחנו חוס' בימוח ביב דדוקא בדבר החלי בשחבשה חמריב
דחחלדחים וכאן כיסר בשעשה הביחה ליב חחחלדחים. שחי חשובות
בדבר חדא שלחי מפרש כוכח חוס' עיד שכחבו חוס' בחמורים די
דבליכים חוץ נכור ליב עניד לה מחבי כיון דגם הם כלים מחלה מחבר
והיב הם נפל חלב חו בגילה להשגיל מי נחסר ליב לומר הם נחן
חביבו לחוך השגיל חחחלדחים דלח גרע מנפל ממלה רק בדבר
שחלוי בשחבשה ואם הוא ממלה חיבו חוסר שיך לין חדם חוסר דשחים:

ובאחן ליב דהוי כאלו הי ממלה ופריך שפיר ואח חחחלדחים:

ואח שכיב דגם לחכן חלוי בשחבשה דאחו משום דבא עלי' מסר
מלא שלו לקבון חלא חיבו מסר רק משום שחבשחו שרוחא
להקנוח לה השלה בשגיל הביחה חו שרוחא שהבי' מבו על שסחו
בשגיל הביחה, ושפיר ש"ך חחחלדחים וכבר כחבו חוס' שם דחבי' עשה
בה מעשה בגוסף בגון שסחים חיבא למיד דלא חסרא כיון שלריך גם
שחבשה והיב לף שעוסף מעשה ביחה מיב כיון שלריך גם מחבשה בכיל
שפיר חיבו חוסר דשחים וכיב דנחחבו חיבו מיסה מעשה בגוף חכיסר
כמו בשחיבות ודמי רק למשחוח לגבמה חביבו שהביחו קיים שם:

ומ"ש לייסב קושיחי בשסחים ליח לרחבי' בשסחים קיך דבזמן דליכא
ממה חיב מיב בחלה ומרוב משום דכתי' על חלוח ומרוחים
שלכלוהו חיב חיך חמרי' דרים קיל דכתים שעורי' משסח ומודה דחיבי'
בחלה הא כיון שחיבם בשסח חיבם גם בחלה וחלקה דבזמן ליכא שסח
כלל בעולם חגל בשתים הרי יש שסח לחכתים וחיב דומי' לערל וביב
גם חכני לידחי כן נשמע שהקשיחי חגל לה נהירה לי דשלחי ערל
ות"ב שהם חייבים עכ"פ בחלה שסח ביב חלא שעכשיו משכבי' לחכול
בגל שם חערל ירחזק ויחול עלמו וביב כשיגוד יחכל גם בשסח חגל
בתים דחיבם בבי חיוב שסח כלל כחסב לגביהו כליכא שסח שהרי לה
חמר חלא כל חלוח ומרוחי' יחכלוהו היינו השסח וכיון שחיבם
בחכלוהו חיבם נעל חלוח ומרוחים רם לייסב בשמה גוובי וחין חזמן
מכבים:

ומה שעמידם על דברי רשנים שסחים קיב עיח דיב להודיעך כחו
דרבי שכחב ולכא לחקשוחי חדרבה ליפמעי' דברי' שחיל נרכה
לחחריהן בחקומן להודיעך כמן דרבנן דמקילי' כיב שחפי' הם חיל לינך
ומשום דכומחא דהיחירא עדיף וכו' והערה למיב בלישה ריב בילה דבח"
דרבנן כח דחי' עדיף משום דקדיב לקולא חיב היב שסק נרכות להקל
וחיב כח דחי' עדיף. ולפעניד הח דב' נרכות להקל היינו משום דחם
מנרך נרכה שחיל עובר בלא חסח חגל חם כאן חם ינרך לחחריה ודחי
ליכא משום לח חסח ומחילה גם הנרכה שלפני' מחיב ליכא משום
לח חסח כיון דכבר הספיק וביב לחחרי' ושוב שי נרכות למומרת
ושפיר כח דחיבירא עדיף שלא לנרך ועי' מהרשיל וחויא שם. ושכיח
כיל דחא דב' נרכות לשקל חיובא דוקא חיובא חו בנרכה חמלוח
בנרכה שלחחרי' חגל נרכה שהבי' לפני' כהי דלא חמרי' בינרך שב'
חגל חקור לייכוח שב' בלא נרכה ועי' מהרשיל שם וביב שפיר כח
דחיבירא עדיף שמיחר לייכוח בלא נרכה לפני' ובשבי שחיבם גם
חחי בנרכות ב' רים עיח דבב' נרכה חקיר לקטה וכח דחיבירא
עדיף שמיחר לקטה בלא נרכה:

שיב כחעורים שם קיט בשרך שיכי מיסקי רבנן מירי דאחי בשו
לידי שכבה וכו' הא שמור מלוח לה יבע בשר בע וליכא למיחש
לשכבה כמים מבי קושי' חחיב ב' ו' זו חיל לפרש דחדי בשר
שחקה חכמים בחומן שלין בו שכבה יכול לקיים גם בשקים שכבה
שבוש שמור מלוח וכו' כמו בגידין דסבי' מלוח יבוש הוא ומשם שלא

שמקה שכבה יכול לקיים גם בשקלים עשים שומר מלוח חבל שיחקה
רבנן מלוח שים בה שכבה שמקה זה לה שמעמ בשוש שקום שלין
בי שומר מלוח דלא ליחקה ולא יהי שומר מלוח:

ומה שהשלחה על חוסי שפסים קיך דיב כל בן כבר שכחבו ומלחה
לפרש דשיבי ביסרחל שומר בשעה שחיים וחזר ועשה חשיבים
וקחמר חעיב דיסרחל שעליה הוא כיון שלא שכח עליו בשעה שחיים
שוב חיב חוכל בו וקיל ליל עיז קרא דכל בן ככר הא בלחים יליפי'
בשפיים שיל שקרא דשמכשה דשחבו שלא לשבייו שפוכל. ולקיים דשבי'
שפה שלימה שכיב שם שחבו לשבייו ושלא לשבייו כשר ושפיר לריך
קרא דאם חי שומר בשעה שחיים ולא שכח עליו חשוב לאכול בו
לעשי שעשה חשוכה:

ומה שהקשים נסקדים קיך דחמרי' הלי מיעביל לשוח ושהי בדרך
רחוקה דקשיח כיון דפשה לה לאכלי שלא ליל קרא כלף מהיקשא דלעיל ליל בני כשים כל ס"שבי בגל
שחכל חוץ ישבו בקום לכול שלא. לפעניד דשלי היקשא דשלא לחוץ
ליל דהוה דוקא בזשיב לביכה פשה חגל בזוץ דחיכה פשה ליל בזוץ
בשבוד שפשה פעוד שבי שלא ושבוד דשלוחן ביחד דוקא בכריכה
כשלל ולריך קרא דשיב דחיב לעיב דחיב עשה פשה. ועוד יש לחלק דוקא
בכשים שם יהיו פעודי' שלא יהיב פעודי' לגמרי שיך שלי היקשא
דשוץ לשלה דגם בשם שיך שלי שיב דשלה חגל בעוח ושבי בדרך
רחוקה דוקא כיון דלא כיכול שלא ושבוד בשפה רחוק שלימ חוכל בשפה
חגל שיב יחכל בשפה שכי עם השפה שה חיל לגשוד שיקשא דשוץ
לשלה דהוי הוא בקום לחכול שלא בשפה שכי להכי לינעריך דשיב
בשלה ושבוד בשפה רחוק.

ושלישית והיא הביקשא דהיקשא הוא רק דלאחים שבחמר לו לאו
דשוץ לחמר לו גם עשם דשלה שם הלבון כל ס"שבו
שהוא בר חיוב שוץ בשום פעם שבי בשיב דשלה ושפיר ילפי' דגם
בשפים שיך שיב דשלה חגל שוח ושבי בדרך רחוקה גם עם עכשיו
פעוד שלה שיב שבי בר חיוב דשלה פעם לחחרם הא חיל לשילף
שקיקשא דשוץ שיב' חיב עכשיו דאחו לחמר דחולה שים בו שכבה
ולריך שוץ דפעוד שלה שיב לשפוך שם הוא שכבה לו לאכול שלה
שמחויב לאכול שיב כיון שיבו בגל שאכל שוץ והוא שחוא לשפעיד.
ודי יעשר לבעיב לעבדו בשוח כשפסק ובפם לוץ השוץ הדומים בשבוב:

עמים הק' בלוהם בקיק הכיל:

תשובה קעט עוד להכיל

מה שהשגה על דברי דמשוייה קיל למכילחה דשלוח בברם משום דקיל
כרים דכים למלקוח ולדידי' גם שלכדיהל חיב משום שבושה
דחדוכו בכרם ליב חלא בבחם חיכבי יודע שם קבי' דוחלי לי חיב
בכים מוכח דגם שלכדיהל חיב דכים שוי שלכדיהל חגל לי כים פעוד
ובעי כזים חיכן מוכח דשלכדיהל פעוד הא דבעי כזים חיבו משום
דשחוח שכזים שר שלכדיהל חלא משום שיעורי' וכיון דלריב כים למכיח
שיב דכל חכילם שבחוחים הוא חפי' שלכדיהל ולא חמיבו כזים חייבו
שלימ חלא לענין קינן שחלוי בזדומו כרם חדומו כרם ס' הלימ שהוא
דוקא בכזים חגל שיהי' פעוד מכרם בשלכדיהל לא היי הלימ וכדקחי
קחי דחכילם הוא חפי' שלכדיהל כמשעות' דקרא וחייב כרם ועי'
בשלימ פיא מחמן היב ושים:

ומ"ש בפי' חירושלמי פיא דחרומות דקחמר מודה ריל בעחיד להשליש
הוא כאם לחדודי לך מיב עשים כי לא מכר שם שהם כלל רק דשיל
שחם שוי שלכדיהל לא מיב עשים כי לא מכר שם שהם שלימ שחמרים שלכדיהל מוחר ולא
שחכלים בזזים וגם מיב בשם שלימ דמשרים שלכדיהל מוחר ולא
חמרי' דשחשני' משום דשין מחזיקי' חוחו בדשיעי ודחי לא שחשני'
כדי שלא יעשם שי' שיהו בשלימ רק בחיב שלוח רשיי עפי' דברי
לשיב פיא מבעוחם על כן חיבר שהם ובכיולא בזה:

ודגיל בפי' חירושלמי לפרים ביקשא [עי' לעיל ס' קיח] לייסב קושי'
שהרשיל שבועות כיב עיב נחוש דיב דמוק' שכחבו דלרי'
דשים לחקור שהים שלי לחוקוחא שלכדיהל דשיבו לקבור חלא שהרבן
וכחב שהרשיל ורים דשוער כיון דעיל כים לעיבים חיב שלכדיהל לחקור
מיבים וחומחי דוחלי שלא יחכל חדם רק חיב ולא יחכל שחיב יחבר
שכחים הוי שלכדיהל חגל שם חוכל כשחים הוי כדיה חף שחיבו מהן
בשיב לחוך פיו רק חיב ולכן לרים דעיל כים לעכוח דשבו לשחר
שלא שכל יחבר מכים הוי שלכדיהל ושחים חיב שלקים חיב חיב בכל
שלכדיהל חגל בחים לרי' דשחר שלא שכל רק חיב ליון כלל דשין
בו חיוב רק שי' שעלמא רק קודם שחכל שמו דכין שם שחבר לשחכול
בזה שפיר חמרי' דשחקר לשחכול שהיא חוחיל ושחי לשלעולמי' ולשחכול
עוד חיב בכחים ושרי זה דרך שכילה ליהן לשוך פיו בשיב חיב ושבי'
לא שכל שחיב יחבר מיב שהיקשא דשביר עשיר ושכם בשא דשמרי' חיב
שקור שהיא חוחיל ושחי לשלעולמי' בי' שחרוסי כיון דשחליל בכחים
כיב חיב שקור שהים דשם שוח ושבר שוך לוק' שם שכל שחיב

שהוא חיים נכתבים הוא הוא קטני׳ לגיל דקטן דחיים מותר מחיים אלא דגיל קטן דהתלי שם הין נדעתו לאכול יותר מחיים הי׳ סלכדיעל ומותר מחיים ואפי׳ אוכל אחיב שהוא חיים נכתבים פעמר מפוס דאכילה חיים דאמרן הי׳ סלכדיעל ונפלה דעתו ואיב ליים חזי לאכילתו׳ כלל דאמר נאמת היס חזי לאכילתו׳ אבל שם נדעתו לאכול שהוא חיים נכתבים זה הוי כדיעל דאמ נפיל לתוך פיו רק חיים ואקור מחיים ופפיר מלפרף

ומייטו כותם סירוסלמי מודים ריעל נפתיד להפליים ואיים :

ומיענין לעכין כחצם לייפד קוסי׳ פלמי קי׳ קי׳ על ירוסלמי דמסכי דמפרים הין עושי׳ יוים ני׳ יוים עפי׳ מפני הפכמה איב לגיל דחיים מותר מחיים אקשי לה יאכל ויפמה רק פחות מכפישור וקיים עיפי דאו׳ ומיא הין כאן פכנים. וכחצם לחיים מלייא פיל מחזק נדעתם הרחיים דצחה פליני רי׳ וריל דרי׳ קיל דקחפ אכילה כיים מפפיע וריל קחפ אכילה מפפיע כזים ומפרים חיים מותר מ׳׳חים וקיל לפיים רין פי׳ יויב דכיון דמפעל לקוי ניריב נפ פאר מיכי׳ הוי דרך מלפרם אי׳ב לגיל לחאי חיים מותר כיון דכזים פלם לקוי אי׳ב חיים הוי אכילה אך זה פ׳׳חום דחה יכול לאכול חיים פיחר לכן לה הוי חיים אכילה ולפ׳׳ז ניויב דהכל לקוי ואי׳ לאכול רק חיים אי׳ב אוי אכילה ולקוי מהיים ומיוסב קוסי׳ פלמ׳. חם ניב טעם ירוסלמי דמודים ריל דיוב. הכה הפחם דחחים לחכי חיקי לריך לפלפילך רק דירוסלמי לפיעבו לקיים קוסי׳ פלמי דניב׳ב נפ ריל קיל חיים לקוי מהיים יפי׳ מחיה טעם פיהי׳ :

אבל דבריך חיים מחוסי׳ כיון דלריל קחפ אכילה נכזים אי׳ב כיים מה נכך פחיבו דפחי לאכול כפישור מיים לה לקרוב חורים אלא כזים ולה פחום ומה נכך אם חיז הוא דרך אכילה או לה פחורם לה לקרוב רק כזים פהוא פ׳׳ לה לאכל קחפ. ועוד דנגי יוב פישרת נכיחצום פהוא יותר מכזים וגפ כזים הי חיים ואיב ודאי הין לומר דהטעם דחיים מותר משום דחין זה דרך אכילה ועיב מותר מטעם אחר ואיב מה נכך פחאי לאכול כפישור מיים ומותר מחיים ועוד דניב׳ב לה כפ׳׳ כלל אכילה רק ועיכחפ הו לה חשכח ונפחום מכוחצום ליכא יחוני דעפ׳׳ ואכפי ליכא עיכוי ומותר מהיים אף פחאי לאכול כביחצום יותר דגריך ככוים ואין הזמן לחחריך והי פכוחיך יחרין. נעוד ונפ׳׳פ. חמדת הימים. כפפם לחיך פדוסים נחהנה :

פיירס חקי נליהס נקיין הכיל :

תשובה קים

פ׳׳ים ני חוים׳זלו יום ו׳ לפדר ולהורות כהן נלנו תרמיד לפיק :

שלום רב, לעוסק נחוקי חורם, הים יריכים הרב חגדול נחורה, קונע לל הפערה. חריף ונקי, כמורים תנריהס לני כי :

מכתבו היקר קבלתי וכו׳ ומה שהתקשה נפ׳׳ דנרי הכיים נפ׳׳ מהרומות הכיד על מים הרמנים היהם הסרומה הקדם לנדק חנים נכנם ותכלה וכו׳ לגל מפלס קרן ונכו חומפ׳׳ וכו׳ ולמי מפלס חס י׳׳ נה כזים ואין נה קוה פרועים מפלס לכהכים ואס ים נה פים וכו׳ מפלס להקדים וכחצ הכיים ניכ׳ב ומיא חיכא למידק פהרי חמרו פס נפפחים פי דלים נה פים קרן כמי לה לפלס ואחדר לי׳ לעולם דלים ני׳ פים ומפמע דלדיים כי ליים ני׳ פים קרן כמי לה לפלס ואס ים נה פים קרן כמי לה לפלס ואין כחצ רניכו אס הי׳ נה כזים ואין נה פים מפלס עיים. ואחפלה כמים חלה נהגמי קלי נפחום מכזים ונפחום מפים ונזה לדיים קרן כמי לה לפלס מפ׳׳ים הרמנים קלי נכזים ונזה פפ׳׳ מפלס חפי׳ אין נו פים דא ודאי קוסי׳ ולייע דב :

והנלפע״ד דנחילן ליו פליני רי׳ ורנכן נאכלו ואין נו כזים דרי׳ פיעור מפום לאכילה כחיב ני׳ ורנכן הלי לאכילה דכי חים ני׳ דו׳ זיפים ואכל חד כזים מיחיב ורי׳ מעל קפ חירך נפקא ועים נחוקי דיים ורי׳ מנוחר דפלפן לאכילה יפי׳ חו לפעור נפחום מפיעיר לאכילה ואח לה יפי׳ חיוב נפיעור לאכילה ומפויים לריך לרי׳ על קפ חירך חו דילפי׳ מיכי חיוב נפישור לאכילה ואח לה יפי׳ מיכי פעור נפחום מפישור לאכילה ומפויים לרבנן חפי׳ נאין נו כזים חיב אבל חרחי לה יפי׳ מיכי חיוב נפישור לאכילה ופעור נפחום מפישור לאכילה. ולפיז כאן נאכילה חרומה דילפי רבנן נכזים מדכחיב כי יאכל קדם אין ללמוד אלא חדא מחרתי חו לחיוב אס ים נו כזים חפי׳ אין נו פים ואח אין למדי׳ לפעור ניפ נו פים ואין נו כזים חו לחיוב אלא מהו למדי׳ לפעור נאין נו כזים חפי׳ ים נו פים ואח אין לחיב נאין נו פים חפי׳ ים נו כזים אבל ללמוד פרישה חיא לחיוב נפ׳׳ם נו כזים ואפי׳ אין נו פים ואפעור נאין נו כזים חפי׳ ים נו פים :

אך ים לחלק דהאס נגיד כחיב עיב לה יאכלו כני דהייטו אכילה. אח גיד חנקס דהייטו נרי׳ ופיל לרי׳ כיון דכחיב אכילה ונרי׳ כוחס החורה דנרי׳ פרישה פיהי׳ כזים ויפ׳׳ נרי׳ ונרי׳ נלא כזים פעזר וכזים נלא נרי׳ מני פעזר חי לאו דכחיב על קפ חירך דחיב על כל כזים נלא נרי׳ ואל נרי׳ נלא אכילה אבל הכא דלא כחיב רק ואים כי יאכל קדם ופי׳ אכילה נכזים פפיר ילפינן מיכי לחיות ולפעזר דחיב נכזים חפי׳ אין נו פים ופעזר נפחות מכזים חפי׳ ים נו פים דאכל חלוי נפישר כזים דנגי מעפם פנרים לא כחיב פים רק אכילה אלא דלאחת פאחל פאי ומתן דכחיב נגי מוכם מיוחר וגילה הכחוב דאכל חלוי נפים וכי יאכל אחל רק פרם למיק אבל לרבנן דומתן חיכו מיוחר רק אחי לדבר פרחוי לחיות קדם פת כפאר כי יאכל לפתן אכילה כמו נכל חיקורי פנחורים וילפינן מיכי חרמי :

והנה המקשן פס נפפחים דפריך אי ליים ני׳ פים חפי׳ קרן כמי לה ליפלס ואי ליים ני׳ פים חומם כמי ליפלס עיב לה פיל כחילוק פכיל דכאן ילפינן חרמי מלפון אכילה דאיב לה הוי פריך מידי כחי׳ חנמי רק פיל דאחד אוא דילפי׳ לחיוב נים נו כזים ואין נו פים לחצל לה לפכור נים נו פים ואין נו כזים ואפי׳ פריך ופיר ואי דאיים ני׳ פים חיום כמי ליפלס ופיל לכיים להאחרן לה כד אפנרת המקשן דלא פיל חילוק הכיל למילף חרחי חלא פיל כמי כפנרת המקשן דאחד אוא דילפינן רק דאפכי חיכו מפלס חומם ולפיז חיא למילף דאפי׳ ים נו פים חס הין נו כזים חיכו מפלס חומם ולפיז חיא למילף דבים נו כזים ואין נו פים לחיוב דאח אוא דילפי׳ כיון דאיב לה

בחמרא וכיון דחמלוין מסוס כחרם אסיר ליכלם לחני בחוה אפילו חס יש בו כדי וכמעיל. ואולי בחוה לחני אין בו כדי ואין בו שיש כני מחיר לשלם חקון כקופי אכיל מסוס כחרם ודיש לקור מדיש ותחומם אפילו דשעתי קרא וככיל ואיש :

וביישוב קושי כיש מי כיל קנרת יפרח לחלק דנגעי קלי בחרוחת אין לה נעליס ולריך לשלם חקון כנעלים וכיש חרחוחת אפילו ומי יהולעני ניש דפסחים היא. ויען כי הזמן קלר חסת דעתו נחה. וכיש מחתו לה יעלר כפפתו וכפתו ידידו סכלתן :

עמרם חקי גלוחם נקיק הכיל :

תשובה קפ״א

שילית ני חיפחלו די ירלח הרכיח לפיק :

שוכ״ם לנכי חחוני הרכני החריף ינקי נדול נחורח ומעל נחורח כמויח יחלו לכי כי וכל מרניח ניכוך לפלוח יפקדה:

מבחנך קבלתי ומחתך בשלומכם ושליית גם מחתו לה כעדר וחכח סרחה חותי נכי לחיך הנחרי חחיים מריח נן ליון כי חח מכחנך הסרוך חיליו כחשר נקנחם ממס ושנרתי נין נחרי דנריך ים נחם דנריס רחרי לחומרם לחבל חין לי פחלי לחסניע על כל פסשוחי דחרי ושנח חיוס רק לחסניע על חם סעמדת נחרים רפיק דפקחי סכחנו ושיר נחי חיקורי׳ סרי לחחריכי חח חדרנם כיון דחרי יש לנזור חפי וכן חקי נחחיק נחי ושחח חוקפח מנחי יוחע יוד חחם כיון דיוחיכ חוח כניע לה קא חכלי חוא חני לה שחי למיכל חכא דכיע חכלי חוא כחי שחי למיכל ושיכ כיר כחי דכוחי. יפח חוקפח דעח חבל מיע יש לחלק דדוקא ססח דכיע חכלי נשחח ונפרע חכילה קדפיס פחוא חלוח ונכוך חסרים חיים דחוא חחי שחי למיכל חבל נחיר יין קר לחחריכי חבל מיע לינס חוחי׳ נחריקי יין ושוכלי׳ דוקא חם חקחור למיר לה נזרקן. ועוד דיחסס נזרי׳ חפי חפוס דחכילה ק״פ׳ חלוח חמח נחול דחחיע חקרי חדרנם נחרים רפיק דפקחי׳ סכחנו ושיר נחי חיקורי׳ סרי לחחריכי חח חדרנם כיון דחרי יש לנזור חפי וכן חקי נחחיק נחי ושחח חוקפח מנחי יוחע יוד חחם כיון דיוחיכ חוח כניע לה קא חכלי חוא חני לה שחי למיכל ושיכ כיר כחי דכוחי. יפח חוקפח דעח חבל מיע יש לחלק דדוקא ססח דכיע חכלי נשחח ונפרע חכילה קדפיס פחוא חלוח ונכוך חסרים חיים דחוא חחי שחי למיכל חבל נחיר יין קר לחחריכי חבל מיע לינס חוחי׳ נחריקי יין ושוכלי׳ דוקא חם חקחור למיר לה נזרקן. ועוד דיחסס נזרי׳ חפי חפוס דחכילה ק״פ׳ חלוח חמח נחול דחחיע חקרי

כדקאמר ריש מסס מלינה דרבי וסס קאיל בשולה הטוף מסמלה בין מצפים וכי דנס נכנים סוס ומסיר הוי דיחוי דמעיקרא. ומסילה דמעים מי נמס מסקנים מס פרק ביומא סס מסה דכסיב מקריב חוק ביוכ דילמא נסלר ימים סלנס נזרי סמא מסי לסיכל דלא יסי מנדיש כיון דלמו מלס דרמי עלי חצל ביוכ יסי מנדיש דסר מלוס דרמי עלי דכל עצדוס יוכ לין כסרוס מלה נו כדלמרי ניומא ליש דסא נס נלה רמי עלי כמי סוי מנדיש ומסי רמי עלי כמי לה סוי מנדיש כמיש מסקסדים ניש הכיל. ועוד סס עכין מסיטס מלל סר סיכי וכי מסוס רכ: מצודות היום לעיד סלה יבוסו ליכי טהר :

ומה מסקסקה עמיש דסא ניומא סיך מסיר סיטצה נדין כין סלינס הלכס מכסמסמס נכל סמן נים יסרלל נזמן קנוע נכו סנס וירלס מכסין סדיוט סיכ מקריב ולא חוכל חוק יעמס כין מסוס עקריב חוק מוסר כמי לסכול חוק חצל נהמן מסמס ליקוד מכילס לאחר הציטל והיכר המסי נכל יסרלל חמט קנוע נכל מנס לים סיטצה נדין כמו מסוסר נמסי לאחר ניטל מיכר כמי נחכילס כרלצי. ומנס לכי מוסק ומולך הרי נס זלס ידוע לו מנס מחר מציטולו עוכר נס נצי ולריך לנצרו דוקל דסא לאחיז לילכורו לל מכי ניטל ולך יסצה סמוסר לאכלו כמו סמוסר נמסי הל נס נמסי לסוד כיכ: כסחר מציטולו והרי כמאכלו סוא מחר מציטולו והרי חמי נאמן סל נכרי סמיסו חוס נמסים כיכ לין לאמר סלה יסי נמנע מכילס וכמדומס מכל סמילוס סכלמרו נזה מסזאכרוכים עיד סלנול לים נאוכל סלו סנמלו. ומים דלי סמס ניומל רק מקרס ליכ לאחל נזרו נס רצנן סל מילחל דלא סכיס לל נזרו נס רצנ. מאכי עלך וכי לכי לאמרי דמיסס לל סכיס וסרי כל לדם מס וכך סוא דרך סשלוכ סמסים לגיו וסאו לסיו וסחוסיו סל כהיג דקסיבי מיכי נסיו והרי סוא לסיו לו כיכן סוא סל נסוא לוק סל לאמרי דלמרי נכסונות פיג מיסס סכיכס ועי חוס נמוכל כיכ לאמרי לריש מיסס סכיכס נין וכן נגיטין פיש לאמרי מיסס סכיכס ועי נסוס ניטין כיש לילוק נין לזמן מרובס לזמן מועט ונין נאמל מס לנאמל יוסס וכל זס לזמן ירוע נאל לענין נזירס מכמים סהוס לכיע וכבל זמן ימי עולס ובאמל יוסס לין לריכי לכיז דרבי ולמי זמו קוק כל לאחד רק לאמרי סהוס מקרס ולינו קניעוס ועי נאגיל בי מקכיו והרי מילס ולמי סכיס לאל סאיכו קנוע ולל מיש דלמל לאי למיכרך דכיון לאיכ לינו פסוק לס סיסיכו ולילקורו סיסיכו נגדלוסו ולים לאי לינו פסוק לס סיסיכו ולילקורו

דכיג מכין סדיוט לאלו ולאי למעני :

אבל נלאסיב כיל דלים לומר מילחל דלא סכיס לל נזרו נס רצנ לאל סס סחנס שנעשורו נזרו לס סכיס חצל כאן לאי לס יי סכיס לכיוט דכיג וכהן סדיוט מיש נכל נעס סחוס חוק סוס סכיס דיעבד נרין שם ר נזרו דסא לס נזרו רק נזמן סהוס חוק וכשאוס חוק סכיס בישעה סיטצה וכבן זס :

ומיש על קושיי נפסחים ' עפיי חוס' סנס קליל דיס וסוין מס פסוס ממזוס על נריקה חמן סל מזוס כל שעוס וסשוס עלים נפיע ולים חיוב מזוס סיס סיום על הסוכר לל יי מסכיר מעולס עסליב נצדיקה ההסכיר לו נים סליבו נדוק ניד כצר יי חיוב נריקה זו על המסכיר וכחנס עיז גי יי ובכולס לל חועלת כלוס על קושי זו דויק ותסכח :

ומה שפקשה עמיש לייסב קושי חוס' פסחים יי דיס דסא דמסיס לל ומקשי הסנחת שחור לאכילת חמן לכרת מסוס דכיע שחייבי על זדונו כרת חייבי על שגגתו חטאת וחרי הוקשו כל חטאים לעיז דעיד מעסס כדאמרי סנס קיג והכביהו עובר נסצ ולים. וכחנס דקושי חוס' יי דקקים רק לכרת ולא לחטאת כמו פסח ומילה חיבו דיחוי כלל דאין היקש למילה ולים ודאי לי לילמקש לכרת דמה לאכילת חמן סיש חטאת נשוגג מפיים הסנחת שחור :

ומיש על מיש לייסוב קושי חחמיס[עיל סי'קוי] נחוס' פסחים ו' עיב דיס ומיים על סיש דלעיל דעיי שלאחס שחקק לומר לסס מיע לל יי לריך להאריך חלא לל חעשו פסח ותו לל שקשו הל מאי דעשה סיש ני מוש כמי לאסר נסניכה לפי' מקרא דועשה לל חעשרו נו דסיש כמשוחר נפסחים סיש ולים ספיר יי לריך להאריך כדי שידעו דין זה נפיע ועיב דכאמרת למסה נעיש ולים לל יי לריך להאריך נשביל זה ועיז כחנס דפסח מלריס יי לל נטומאה שערין לל יי להס חפר פרס דפיל נמרס כלעוו עלי ושכן נפסחים פיד הסיכר נטמא חיכו לוקה ומסקי סס דפסח הנל נטומאה כיע מוכו דאין נו מסוס סניכה עשה ולים נפיע לל יי לריך לגוות לו כלל עיז. סכה סכחנ מקרא מסורס פי לל דכתי נפיע ועשה לל חעשרו נו והי נו מסוס סניכה עשה ומיש סס יי נטומאה שלא יי להס לי זר סרס דנר שאין לו שחר סחרי יי קודש ניח ועדיין לל כלעוו על טומאה שפקשה נקדשים ולא על חפר פרס רק דיכ קיש נלמוד :

ומה שפקשה על יי הני שאמרתי דשא דנעי קרא מיוחר על עשה

כלום על קטיפת הלכתי דלמא רק סיר לה מקרי אמר קטע לגבי פיס רחץ לו הסלומין מקרי אמר קטע כקטיפתך. ותיר רחם פיס מקרי לן אמר קטע למאי דמי שנא :

ועוד מי כיל דגר מדם דאמרין גרסי פסחים סיר ירושה דאלי דנמחת לית בו משום מצירת עכס תפי׳ צבא נמוחלת לגבר סיר משום דמוחלת דחרי היא בגבור ולא סוחרת והר פסול ו׳פיס דמסתע מדברי דאמרים סיר מצילת מקדם הגיז שם דעיר ילפי׳ מהלי דמוחלי יחידי׳ מדחי לפיס ואיכ קדרים שכ פי׳ פיס הי׳ גם נפסח הבא בשוחלת משום דשחי שרי כיל דשחיט בשוחלת ולאו פסול הוא :

וקושי׳ מהרמיין הכיל שמחת בציבי שרע לפחות חוקי יומא ו׳ ציב דיש אמר דכיון דלאו כל שהוא מיחי פסח׳ לי בשוחלת מהדרי׳ לפחרים איכ יכל דשקרים לרוך נמוערו גבי פסח ולא הרי בכלל קין משום דלאו כיי מיחי לי בשוחלת ושוד דשח כל קיבות לגבר חבוים בשוחלת איכ מכלי׳ בשוחלת חון משפח ממחזילתו חיט גם חלה לאכילה כדקחני בפסחים עיי וכיש נרסי׳ ואיכ מפחר קרבנות לגבר לה הרי ידעי׳ דפסח גם בשוחלת דקריל כיון ממחזילתו חיט גם חלה לאכילה חיט גם כלל בשוחלת קבין נמוערו גבי פסח דגם בשוחלת ועיכ לחשמי׳ לפיכלי׳ קרי׳ דאמחת ולימא [גיל קי׳ ע״ש] :

ומ״ש דכדיין קוסיכך על הסגיי נמקומם לרימ סוא דגר בעל דרסי׳ נקט כן משום רי׳ והיש נין לרימ נין לרי׳ וכו׳ חמן חיט חסר מהים בגיי לרי׳ ונאכילה נין לרימ נין לרי׳ חלה משם סעות וכו׳ וכך הוא המדם דרך הלימוד. ובזה יסי׳ פלוס נמילך. חזק ואמץ נחורים ורחלת עמים. ומן ובגבר יתן ד׳ לך. תורך ימים ושכוח חיים כשפחך ומשם תניך המחמן דוקים נלוחם :

עמרם הקי נלוחם :

תשובה כפ״ג

עליית ני תרפחלו די ויקרא תרכיל :

שוכ״ם לחכמי לחתני הרב הגדול וכו׳ מויס יוקף לבי סופר כי רב נקיק ס׳ שלמחן :

אודרי הדיע משלומיכו וכו׳ ולחדום שלהלקנחים לחפר כולב נרגלו ומחחילי חיי גם נכוכב ורפואתו רפואה זו נפסח כנר רחו עיכך ניוד קי׳ מכחו חס מוחר לעשות רפואה זו נפסח נחולה חפי׳ נחולה שלין זו סכנה שלכדחיב :

אבל מיס שמוע יוחר ליקח חומרעפרלילרעתן שפיריטום דלח ודלי חרי שלכדחיב חיט כן וחה׳ לחיעך כמיס לליס פסחים כיש דיוקא דגר שרחו לאכילה לו מקרי שלח הנלות שלכדחיב כיון סיוכל ליכנים ממנו הנאה יוחר חפונה דהייכו לאכילה לגבל חס עיבד גו דגר עד שלחיכו רחו לאכילה לו שוחד לפחר הנלות ומקרי לאכילה שלכדחיב כמיס רחציס נפיס מיקוחיס ונפ״ד מחיל חיל לגבל שלח הנלות מקרי כדרך הנלחן עיס ואיכ חיכ מקרי יוחר שלה כדחיב דחיקוחים הרחו׳ לפחי׳ מלס חיכו רחו׳ לפחי׳ :

אלא דמיתי כיל דגיל לפחים המליתו פיד ומגל דסיכי לאכילה וכשלה מסר קרק כפק היכי דנפסל מלכילה חרס ומוחר נאכילה מסיס ממילה מוחר גם נסכשה מסיס וכיון שלין זו רק לו׳ דרבנן מוחר לשחרפחות חפי׳ כדרך הנלחן כמוחר נפיך פי׳ קכיס קקפיו וחפי׳ נחולה שלין זו סכנה :

אך דל מקא כיון שהפפיריטום פי׳ רחו׳ מחחילה לפחי׳ לגיך לנעורו עד שיפגל מלכילה כלב כמוחר פי׳ המיב פיט ועי׳ נמגיל שם פקיל וחפגר דעובר על ני׳ מיים לף שלינו רחו׳ לאכילה ועי׳ פריש פי׳ הפיו ואיכ לפור ליפרחל להסהוחו נגיבו נפסח ואיכ לין חקנה רק עיד שכ׳ מגיל פי׳ הפיו נפס כיש שיפכרכו קודם פסח לעכורים וספכורים יעבול הפרעפוני׳ נלילרעתן שפיריטום שלו ריכח עיב מכחו :

אך נמקוים שם שרי ני׳ נרגל כיון שהכרי כחנו לו להפקידו לגמרי כפסח שלו לף שלינו מכוון להקטירו עיכ. לבל לפעכיד לימים רין ושפגיל נפרים ליד עיב וכן הוא נהלכות הרמבין ופי׳ כמי שם דשם חאכי׳ על שככר גם נפעמ חבילה הוא על החחין ולא על המחוק עיכ כיון שלינו מחוי מחן לו רק ליחנו לחוך פיו ואיכ היכ כיון שלין שכרים מחן לו רק להכיחו עיב מכחו ושם רוצה ליפלו מפס חדין שם המכרים ליקחו מעמו נחזקה ואיכ גם נפסח שהוא עיב מכחו חיט שלו ואיט שגר חצי ולקיח. ואפשר לזה כחכורין פמגיד שם שכי כיון שלין מחכורין לקטירו רק לרפואה וכרי ואיכ שרי כיכל :

ואם היט כגלע נקרעטרי שפיריטום כשיעור יס לקרף פיעת נחלי שלחולכים לשכנין בי׳ היש מוחר מחיש ופי׳ דגיל שי׳ שחיב ומגיל שי׳ שיל ויכיון שלינו רחו׳ לפחי׳ כלל חפי׳ שדרבנן היט חיב לגמר כמיס מגיל שי׳ המיב שקרי שיש לקרף גם רעת שפי דיים

זיע נפלמח חוא. לכן כיל שיר שפוע להסיר לעפוח כן שלחרפעתן שפיריטום של עכרים ושחכרים יעפיס שרפי פניפו רכיפו נפלמח שיב שכלו ולא יקנה לו רק לרפואה זו ונזה יתלה פידי כל שחפקפוח. ודי יפחרפו שפעפו חתן רפחרפו נפחחת יוים כפפך וכפפך חוץ דפעים נלוחם :

עמרם הקי נלוחם נקיק הכיל :

תשובה כפ״ד

עליית ני תרפחלו עפיק ויחי הרקיל לפיק :

יהי פלוס נחילו להחופלב מלה.פלב שיח וכי .....

מכתבו הרלשון וגם שפכי הגיעני וכדי לעורר קפלח סיפרי יוגפ חכמים שכי לסגיע ושם שחציר על סחירת הלליח דברים שבחים כחב דנעים לחר חלות עוגר נעפס דשפניפו ופס דף ו׳ דיש פפס כחב דחיט שגר נעפס דשפניפו עד שחפגך. לקיע יחין כתן פחירם כלל דבדף ו׳ לח כחב חלה דחימו שגר נעים לחר חלות על עפס דשפניפו נכל רגע כמו שעוגר נגי׳ ושם הפנים רגע קדים שחפכה לה עגר על עפס זו לבל חס לה הפנים עד שחפכה עגר על עפס זו לפי פלה הפנים ניוס יי לחר חלות המכי דמילה נפמיכי דלח על קדם שחפכך לה עגר על עפס דיוגים הפמיכי לף פלה על עד קוף היום לבל חס לה גם נפוף היום ודלי עגר עפס דיוגים הפמיכי ומיע יפס כחב נרים שפחים דמפרים נחגי נגדיקם חפנים כלל רגע רק נרים לחר חלות דחימו עוגר עד שיעגור עליו היום ולא הפנים פוב עוגר על עפס זו כלל רגע וכמיס מגיל ואל חחמס עיז כי פליגי כולם נרפיק דדיים דחימו עוגר נגל חלחר עד שיעגור עליו ני רגל׳ וכיון שעגרו עליו ני רגלים בכל יום היום עוגר נגי׳. ומכיס כאן דיל דמסהגיע לילה ועוגר נכל רגע על ני׳ עוגר כמי של עפס דחפניפו בכל רגע ורגע. ומיס מגיל דנכל שעה׳ עוגר נעפס דחפניפו שיגו נפפס חף דמפפוחים שדגרים סס כרחם דחפ׳ יכול לחזור לחר המילה קדם הלילה ולנעגר כמי שחר קדם המילה כדי לנעגר חפלו חף דלח לכחי חימו עוגר נעפס דחפניפו כל רגע הא לא קפ׳ דכיון דמפכחת דעוגר נעפס דחפניפו נכל רגע דהייכו נפפס עלמו פוב חמיכת הלי עפס דלפ׳ ני׳ד דחימו עוגר נכל רגע כמי דמי עפס חלריחת דקילה דלא מפכחת גם שיהי עוגר נכל רגע. וכעין זה כחבו רלשונים שהלי דכחוגות מי דלי לחמרת לה נעיכת מי שיכה לעפס כלל ומפורים לפי׳ כי חמרת נעיכת כמי שלא נפלה עפס זו עי׳ שיש סס וכן נהלי דיפמות מי שכן שמי נפלה ומפורים לפי׳ כדר נרגים ועי׳ דגים דליכת נפלה כמי שלא נפלה עפס זו מכיס דמפכחת לה נפלה ויכיל כיון דעפס דחפניפו מפכחת לה עגיגר נכל רגע נפפס פוב גם ני׳ד דחימו עוגר נכל רגע חמיכת דלא נפלה עפס דחפניפו חמיר פפ׳ פכל שעפס שגר עליו וחכך תינות חמיר פפי הם למוחר ולא הגיל למימר חלה ועפס דחפניפו כל שעפס עוגר עליו חלה כדכתינן דלפ׳ זמן שחיט עוגר נכל שעפס. מעפיכ כמילה לא מפכחת מיכת חמיר מפיס דיש זמן שעוגר נכל שעפס. מעפיכ כמילה לא מפכחת מיכת עוגר נעפס נכל שעפס דיוגים מי חיט עוגר על עפס דיוגים הפמיכי עד שיעגור יום ולא על ואיכ לין פוס מלנס מיוחדם על הלב למול כמיס מחיכים פס רק פחוח מחרב למולו כמו שניד וכל יפרחל מחרבי׳ ולאו מלוס דיל׳ הוא ולא רמי עלי׳ יוחר מעל כל יפרחל ומי חוקי קוכח מיב דיש מפו דפימח לבל חלוס דיל׳ על הב חיכח חלה ניוס ח׳ וגעפס זו חיל שיעגור נכל שעפח רק פיל כשעגר יום ח׳ ולא על וזה מיוסב מה שקיפח מחכיס פס על חמניל. ואיכ לין שחיכ כלל מדברי מגיל לדברי לליח :

ומה שניקש׳ לנאר לו יהוספפח שפיק דחגיגה חם חוחלים חיחר כדכיס פיחכים נאיר וכי הלכות פנח וחגיגות ומעילות כשרי שלולי נפפרש שקרל חועפ והלכות מרוחות לין להס על מה שיקפפו מכלן שי׳ כיי לומר לנפח נלפחה שהעפדה שקיפחה שלי חיה הא לאר פרי חום ופוסף לין לה מה עכין זלל ועי׳ שפכיס כיי. הגם כי לין דעתי נוחה כי לצירי יחים יבלו שמס נחיפום דברי שפליחים וחלה שוב יוחר ללמוד גפיח ושאר דברים הלריכים רחכוכים ושוקקים ויש לעפות

לעצמה חמץ לכתוב עם שלפעמיך בזה רכתה נאמת הוא דבר מדעם שנוסי תורה כבנה ותבינות ומעילה ליכם רק מקרא שעבר ושמרתי מי לשחריך בשם ולוחרים יפה נקרא מחדשה. אבל כבר אחיר עיכיר בזה אחים בעסרו תורה מעם ס חיים על עם שאחיאל יפה מיחסן על עבדי אלוה יותר מהורהן של בני כי הוסיק היחה כחוסף לעכיו נמרוס בחוחיות קדושי והקציה ליפסם ועבה עהם ס"ת רמעין בהקדמת בדאשים ולכ תורהן של בנים והעלות בסעכין בעלמותו קדוש רס ונפא ובנה מאוד די לו בעלטם קטן חוא אי מחוחיות הקדושים בפיחם אבל פיחסן של עבדי אלוה שחין שחין הסעכין קדוש כיכ הלבישו בחוחיות קדושי הרבה כדי להעלותם בקדושה עיש וחיכ שפיר גופי תורה הם מקרא מוסר. ומלשחי חן לזה דעתי בפי מבן אלוה לרשעין בחוחה פיחם עשה ר סכי ריח חף לבה בלבה עבור" שלא מחמה קבלה אמרו כן אלא רחי. נחן לדבריו שהרי הלבה בלבה עבור והרחשוכה מי עשה בחלי מחילי כעשים ניים וחיא בשפה ימי בראשים שלא מכר בריחותה וחחיכ חיא לחיכ בחוחה חי ניים ניהסיים וכו עיש. וחכחי קשה אחלי לא מכר בריחות ניהסיים בחדה ולפי הכיל חיש למיש חלמיך הקדוש בפי ורוח בפסוק והנה חיל אחר כי כל מה שבחרת ניהסיים שאול קשה לשבת אלה עליהם קדושה הגדולה מקדושת שבת וחי רס ונפא מכל יהודי מולם עיש בחריטה ולכן לא חי לריכי להחלבם כלל בחוחיות הסורה ולהכי לא מכר בריחותה בחורה. ולפיז בדרש כמין חומר דלפי שלמר כי שבת וכו מקרא מועד דלפי בחול קדושתו די לו בחוה לי בחורה מכאן אחרי לבחה בלבחה וכו' וקשיחה בחי הרש ועיכ בבריחה ניהסיים כרשעין הכיל וקדושתה גדולה כחלמיך הכיל וחיל להחלבם בחוחיות קדושי של תורה ולכן לא מכר בריחותה בתורה. וחלל הקדוש יקדשם בחלוחיו ויתן חלקו בתורתו. ורשם בלבנו חהבחו וירחמו. כנפש החותם בבריכה החורה ולומדי:

עמרם חקי בלוחם בקיק הכיל:

תשובה כפיה עוד להכיל

שליחת בי חרשחלו לי שמיכי חרקיע לפיק:

מה שהקי בפסקים בי חדריע דהוכיח דלך ניוס הרחשון הסעיפו הוא בעריע שחיל ניוים כיון דלין ניעור חמן חלה שריפה ומליכה להבערה שחיל לא מלאכה ואסור ניוים דשה כחיב כל מלאכה לא יעשה בהם וקשי לי דילמא לעולם ניים ובני בשרוף משום עלילת ולפי דיוק עולים הה לדעם הריניח שלפי חולי הליח כדחה מפני עשה דק לחין עשה כדחה מפני עשה ולפיז חקשי חא חוקי שם ניים דשה חקשו לחמי לא ילף כרם להסעשה שאור מדלחיחקם לחכילה חמן ותי שליח דחה חיל הסעיפו הוא מעיריע וחיכ יהי חמור הסעשה מחכילה דבחכילה מיעשה תורה בהדי דליכא כרם מעיריע והסעשה יהא חיב כרם מעיריע עיש ולפיז לי כיעל דסעיפו הוא ניריע לפי שליח דחיכ יהי בחכילה ושפיר חיב כרם על הסעשה וחיכ עשה דסעיפו שפיר דמי עשה דיוע כדלמרי" נפסקים כיע יבא עשה דפסה שים בו כרם ודחה עשה דהסלמה שלין בו כרם ורי נהוקי שם ריח לחי. הרבה חקרו נדבר ולי נעיכא לדחרי יש דריע ליל כלל הך היקישא דהסעשה שאור לחכילה חמן והרי ר' יוסי ילף לחיכ דהוא מעריע נהך היקישא ונם לפי לעיל ממקיש דהוא מעריע הולרך להחי היקישא אבל ריע דלא ילף מהך היקישא שפי יש דלא קיל הך היקישא כלל ולקיש דחטו דילי מהך היקישא שפי יש דלא קיל הך היקישא כלל ולקיש דחטו

נשרה חגשרה רמים:

אבל שיכי דחיקא לא משכיחא חלה בכיל לשים הרמעים פיא ממילה

ניע וכל יום ויום שיעשר עליו משגדל ולא יחול. חם עלמו הרי הוא ונשבל ניע אבל חיכו חיע כרם עד שיחום והוא ערל נאיד ונהסעשה חין זשה חשלי וכי משום הסיח פוטרי" חוכו מן הסמים וכל יום עומד בי" כרם וכחב כיע דלדעם הרמעים חיכו מחכיע כלל למום בקלוב שכי לפי שעריך לא עבר על המלוה שהרי בידו למול עלמו עד שיחות והוא ערל נאיד ואין יכחיב כרם לכשם כמנומר פיא מהשעם חי כמי היה שליח מה בקולר שכי רק נשוח עמו למום יחוה יחיה בקולר ימי והיכו כרם דיומי כמנומר שלפי מריך ודעם שרחיב שמיום שנדל ולא עד הוא חיב למום בקולר שכי חלה שאם עד כשעד מחיוב זה חכו שכחב וכל יום עומד בחי כרם וכו' עיש ולפיז שרחיב לפי חיכה כרם בהסעשה שאור ואפי למגיה שי חעיד שקיים דהסעיפו כל שעחה עובר עליו עיע לרעעים ליכה כרם עד שיעבור הפסה ולא הסעיפו חבל עד שפה ליכה כרם שהרי בידו להסעיפו החמן ואפי לרחיב עכיפ חם מסעיפו עוד שפסה כשעד מחיוב כרם זה. ולפיז לחלק יפלוגו דבפסקים כיע שפי" שעד" דשפה דפסה שיש בו כרם דיוסה עשה דהסלמה כיון דחם חיה עשה פסה מחחיב כרם עיד ואפי ליעשה עבמו מבכרם זה לרי כתן בפסקים ניע דקיל הקשי לחלקן לה מהקן לי ואפי גם לרבי דקיל שי רבל בפיע הוא חיה כשעד מבכרם דלחלקן

ועי בעריע דחי ניוים כיון דחין ניעור חמן חלה שריפה ומליכה להבערה שחיל לא מלאכה ואסור ניוים דשה כחיב כל מלאכה לא יעשה בהם וקשי לי דילמא לעולם ניים ובני בשרוף משום עלילת ולפי דיוע עולים הה לדעם הריניח שלפי חולי הליח כדחה מפני עשה דק לחין עשה כדחה מפני עשה ולפיז חקשי חא חוקי שם ניים דשה חקשו לחמי לא ילף כרם להסעשה שאור מדלחיחקם לחכילה חמן ותי שליח דחה חיל הסעיפו הוא מעיריע וחיכ יהי חמור הסעשה מחכילה דבחכילה מיעשה תורה בהדי דליכא כרם מעיריע והסעשה יהא חיב כרם מעיריע עיש ולפיז לי כיעל דסעיפו הוא ניריע לפי שליח ד

שאלות בית שערים חארח ותשובות

תשובה כפ"ז

קיליח ני מישאלט יום ג' לפ' וינרך מוחו סם מרקיא לפיק

אלפי מלומים. מנגחי מרומים לחתן חמים, לחצי תלמידי שבחור כחרזים גל חגחים, חרון ופטן, ורים כלענטן. כמרים לבי סיום כי גרחקטלן נקיק ליקקן:

מבתבך מיום ג' חיל נזמט ונמורים טופס מדפן עפים כי מחקדת נקפר חיתן הכעפס יפות ונרך ד' המליח חקירים נקופרות כי חרום על חלוחות על מקרח חרום חלח מירום סמחמכי נכפלים יפן ד' סיפא זוינך שולם יפס ללמוד חורים נמחרך ומשי לנעורים לבי וללפירים המחרת. סימן טוב סימני דחורייתא ומהל טוב כמל יהל נעמר ספרים לך ומנלים נפלו לך נבעיפים. לאורך ימים עדי יגח מפיפיט חולך חמים. ומחם נחתי על דים כי לח הרפט עזיי עמי עד היום:

בקידושין דף כ"ו חקנו חוסי דיפ חמקדם לומלי לח חסיב ממי חמן נפפח וחי' פרי דנחכי דחפוב רנוחח קמיל דחפ"י פיפ לחכות פלכדפיב דשחר פיפ חיפ מעפס פכחנו חוסי נחי' חנכי חגל חמן נפפח לחי' לחפות פלכדפיב דפחי לחקור להפסוחו ועונר על פ"י וב"י ולין לו ניעור חלח קריפח ופנימח פחיפ וכל חעונר עליו שפוטפס הח חפוב כמי כפיב ונניח דחקורי' גם פלכדפיב כדחמרי' נפפחי כיפ. וכחנח דפוחח נחחרוני דחפ"י נחקורי' דחקורי' פלכדפיב פיפ חיפ פלכדפיב פחחר פיפ חיפ חקור להפסוחו ופנימח פפוס דנחיפ ליכח חכחח גרוס לכן פחחר וחיב נכפיב ונניח יכול לייפות חיפ פלכדפיב וחוח פיפ ופיפ חיפ מפיפ פכחנו חוסי חגל מפחיב נחמן דלפיפח הרנח חחרוני גם נחיפ ליכח חי' פי' וחיוב חפניפו וחי' ליפני חפ"י נחיפ פלכדפיב פפיר לח קחפיב:

הגה דברי סחחרוני פכחנח לח פמיב לי ולח קיל וחחד לחי יודע

דעם רחצי' נפחר חיפח ק' חריב נחוכלי' פחיק רחמ' דחיפ מחר פ"י נצ"י פס ופס חפנרח פפוחפ כיון דחיפ ליכו לחקור רק פפוס דחי לחילטרופי למלקוח ולחיב פלכדפיב חצ' לפיחוח דלחקור פחיפ מלקוח ליכח ולחיב חיפ לח חצי לחילטרופי למלקוח ולחכי מוחר חגל נכפיב ונניח דלוק' פלכדפיב ולחיב חיפ חצי לחילטרופי למלקוח

וחלי חיפ לחקור מיפח חפ"י פלכדפיב:

ומה פחפנרח דניפיח ליכח חכחח פיפו פיכ חפיחנך נגפי חולי' נכפיפוד חגל ליכח חכחח פיפו נחיפ וכן מחוחר פס נרפפי לחדיק וגם פח דפפיפח לך דפלכדפיב ליכח חכחח גרוכו פוכח עפס לחיפך דחפ"י חכל חצ' וחקיפו וחזר וחכל חצ' חחר חיב פיב פ"ב כפכח גרוכו נכפיב וכחנב וכפי דפ"י וחח דיפ חפ"י פלינח חפ"י דיפי וכי חלקך מנחון פעור וכי מנוחר דיפי קיל דכיון נחפיפ פיפי וע"י פחרפיפ פס וחפי כל חלכיח חפיפ פיוח פפוח חגא נפר ניפ"י ועלפוח וחוח פלכדפיב וע"י פפיב נפפיד דקי' קיב וחפיפ קיפר חפי כפכח גרוכו נכיב:

ומאז לפחרפי נייפיב דנפי פפי דלח לפ"י חיב כפוטפ נדנר עפכח חיפ חלח נחפי חיב כפיב לח חולך לופר דחעפ"י דפים פלכדפיב חגל חפ"י נחפי חיב כפיב פיוח חן הכחנפ"י דחפון חוטר כפנוחר פלפי חפיפיה חעפ"י דחקור פלכדפיב פפיר חפפוני חעפ"י דיכולח ליפפח נחפיפ פיפ חפיפ חיפ מקודפח חעפס פכחנו חוסי דלח פפיב חפ"י וחב. ונני נניח חף דיוח חן הכחנפ"י כפנוחר קוף חיפוח וכל הכחנפ"י חפון חקור פיפ כל עפפ"פ דניפ ניידב ק' קיב עפיפ נפוע פס קיד פחלכים וחזנים פל עכוים וכן פפ"י ין פלכפ חוך יניח חקור"י נחכחח וכפב פיך קיק כיו חיל וכפב פ"י נפס חוים פס פוכפן חצ' חוך יניח חפון חוטר עכיל וחצחיקו ד"פ ולינ דהריניפ ק' לפיב כפב דנקפפ "כפ קיל וחפון חקור כפו עלי עיבים וכי וחי' דניפ דוודלי פס נוף פדבר חקיר כולו נחי' עיז כפו חע"י פלקפח נפכר "יב נעיז דף קיב לא "יפ פפעפס פ"יב כפדון דריפיפ גם חפון חקור חגל פפ"י ין הפפ"י נפלפס ין נפס פוס פ"י רק פפוס לחלוחיפ ין פנפס ופפוניפ לחרנפ פוקפי' פחפ"י חחר יניח פכנר כלפ כל הלחלוחיפ וחפ"י לריפ דקיל דחקור הפעפ פפוס דקיבר דלח כלפ כל חלחלוחיפ חגל פס פרפפ דודחי כלפ כל חלחלוחיפ ין ונקחר רק חפר הפפ"י פפיר חפון פוחר פ"פ ולפיז כיל גם נניפ למיד חפנר לקוחפן פוחר ולין לי חלח כל זפן פנניפ פעונ"י זניז וחיב כפפוח"י דכלפ כל הלחלוחי' ולין נפר וחלב ולח פעפס פעונ"ב זניז וע"י ריין חולין קיל פפיר חפון פוחר וחיב קדיל דפקודפס נחפון וקפיל פחכי' דחיפ פקודפס לי פפוס דחפ"י חפנר לקוחפו לקוחר וממילח דגס חפנ"ו חקור לי פפוס דחפ"י חפנר לקיחפו פוחר וחנרו פוח' חפ"י חיפ פקודפס

פפעפ פכחנו חוסי נחי' חפני וחיפ:

ומיש ל"יפנ נחפ קפי' חחרוני נחל דפחור נכניפ וחפן נככוחפנ דפ"י כ"פ נחפ חל לפפן חכילח לכיל נכניפ ולנ"י לי לפיין

לי

לי׳ את מים לחסר מהם ולי לעכן מלקוחו את לין לוקי על ני׳ דשרי לתו שכליא לו לתו מלין נו מעמי. וכחמנם דיים לם קידם לפם נכנים חמן נפסח דלעים הוי חים ונחים ליכא עפם דהמצינהו כמים חכין ופמיא ולית חים מלכדהיב מותר ולית חיא מקודפם ולניח דשרי כמישור לים. ומחכי פלית והמעם לחזכך מה פחפם מולית מפיך דשרי חפי׳ נחי׳ פמוחרי׳ מלכדהיב קחני נמחכי׳ דלים ולית חימר פפם חמן מחכר מלכדהיב מקודפם, חפל גלישיב כל עכן זי דחמן לפור מלכדהיב לים לפון חכמים מרפת דלם לוכל לו כחכם מחיון מלכדהיב לה עבר מל לה יאכל חמן רק ניעל מלוח ניעור נפריפה ולכן כחב פכי פלים יכול לחסות גם מלכדהיב ולית כין דפקוחי׳ הוא לפיפם הפוחרי׳ דגם לעכין ני׳ חים לפור מפים ולית לי׳ להפחותו מפום ני׳ לי׳ ד׳ ונפה ים ניעל מיא דהפניהו קף קף לי׳ להפחותו ולחסות ממו מלכדהיב ולית ולחי לים חם הפפוע נדברי פכי׳. וגם לה מלחתי נחכין ק׳ מי ולה נפמיע נפחיחם לה׳ פפח מכחנו דלי ים לי׳ ני׳ נחים דליכא מלוח הפניהו חלה לפ לעכין ני׳ לין חים לפור מפים גם פוחרי׳ דחים לפור מפים גם לעכין ני׳ לית כם מלוח ניעור לית כחא נחים ולה מיא רק מלוח נפלמא כמו דליכא לחו נחים רק לי׳ נפלמא כמים חוק׳ פנוחה כיג כן ים נזה מלוח נפלמא כמו פחקרו לחכרוי׳ לעכין לפ לוכל חלי זיח מלא ומיי חפרי חיים פחל לחיח ק׳ ג׳ לי׳ ד׳ ונזה ים כיא פפוחה למים חוק׳ פנוחות הכיל דפנוחה חל על חים דלניח

חל פנוחה חלה יפחם נניהו זיח חמן נפפח ולניח לית חל׃

ובימי נחרוחי לחמתי דכיא למים רפי׳ ניכם כיז דלין מנערי׳ קדפי׳ ממלי׳ ניעיא לפי׳ מיי לכילה כלני׳ מפום דרחמנא לחפנין להנערפן עים וליכ לפ לחכיל כזיח חמן ניעיא לכלני׳ לניח דפרי כפיעור ועובר נגי׳ וכיון דני׳ כלית דפנהניהו רחמנא לחפנין להנערפו ועבר על לי׳ מלכפ יעיא ולוקה חפל לניח דלה פרי רק חים כזי לחקור מפית ומקיים מלוח ניעור מיא כיון דליכא רק לוקולה ומלוח נפלמא מקנרא דחזי לילפרופי לים רחמנא לחפנין להנערפו ולין נלכילה כלני׳ מילול יעיא ומה פקפח על רפי׳ מפקמי׳ לי כנר ח׳ פכי פפ וכוני קמא לוית ק׳ מיו ולדנרי פכי׳ וח׳ לחלחרון פפכוני׳ פפ יפכן מיפ. ונזה כלוני דנרי חוק׳ רים ניכם פחור נכזים פכפנו לים הכא מידי פ׳ נמלניפח חלה מייתי כלן חלה מילי נגי יעיא דנים למוחרא ונים לקולה ולפמים זיח לפכי לכפי חכי לה נמלניפח לחורוח דכיא מפלוגפיהו רק לעכין לי׳ מלכפ יעיא דנים לחומרא ונים לקולה וכמים׃

ומ״ש לי״פג קוק׳ חוק׳ דפרינפיל הקי נעכלה וכפ״ב פפפ מן הכפרפי׳ לחפרן מוכר לחמי לית ממן לית מקודפם דכי פרך לזה לנפרינהו לזה דיי׳ הוא וכל הקודם זכה לחפרן ולפ״ז נחמן נפפח דחמלוה לפרוך היא רק על הפעלי׳ כמים טני׳ קמא לוית קי׳ פיו ל״ב פורפן לחר מיי לחם לו ׳׳ יזה כמו נפור פעומד להריגם ניק ל״ל ול״ב לחפר לית הפקר ופפיר מקודפם נחפרן. וכזה דנרי כונ״י חמוסי׳ דנפדי׳ לחרי׳ ניק ל״ל ניע נזל חמן לפני חרינה ונה לחר ופרפו נמיוכד פפור פ״ב מלוין עליו לנפרו. ולחמכם גם לדנרי כונ״י לין לזה לחר לחפו מפום פ״ם לו זכות קדימה נחלים ממן לכו לו פלה מקודפם ולרי מנים לרי״ם דפיל ממן נפוח לית מקודפם כדחמרי׳ לחמוני׳ קידופי׳ כ״ל ניע דלעכין חדין לוקמה רחמנא נרפתה כדחמרי׳ ניק ל״ם ולי מפום פחם לחר חוסף ממכה הפלוה לרך לחפ לה ״ זכו׳ הרי לי חסף ולה נהכות כלום. וגם לדעם רחפוני׳ דר׳ זכה הי קנפא ולפוני׳ דגם נקנם דרכן חמרי׳ מודה נקנם פעור ודלי לין זה דין ממן ופ״ו פנוחה ל״ג, וגם לפפר דלי׳ להקנות לה לעכין זה פ״ו ג״פי׳ מ״ב נעבד פמכרו דנו לקנם, ולפ״ז הוא פלה לעכין זה מ״ו כל זמן פלית פורפו ולין נו דין ממן כי פרך לנפרו הי הלפר הפקר כמים פרינפיל לעכין לפר ולפ״ז נפלוי לחפים כל לדם יכול לזכות נו כמו נלפר לפ״ם לרים וכיפ נחר דקניק דלפ״ז לחפים לפור נהכלה ולית דלפי גם נחמן נפפח לית הופם דמיו ומכחו וקידם נדמיו מקודפם. ונזה כדחה כמי הפ״ז הרלפון פכחנה נחר ע״ז ל״ל דלפ״ז יכולה להפות פלכדהיב מ״ע לית הופם דמיו ולית דמיהן. לפי פפ״ז יכול ליעלו גם נלה דמים ולפון מכרן וקידם נדמיהן הייהו לפי מחפנה מיכר ולוקה הוי דמיהן חבל נחמה לית דמיהן. וגם הרלי׳ מניכה ז׳ לין הדמיהן על׳ יפה דפם פכיפם לחכילה חלה דפחיה יפות חבל פלכדהיב דלי הוי מקח פעות דמכרן וקידם נדמיהן פחכילה מפום פחצעל לית מהן כלום חבל מדקלמר מכרן וקידם נדמיהן ולניהם רפי׳ נחולין יש לי לריפות פלה יפי׳ למחלוק מניח לית לית מהן לה כלום ולפ״ם מקודפם ק׳ הא נגוף הנכלה מי יכולה לפפות פלכדהיב אי נחפרן. ולפי לומר גם נריפה קפי׳ לחה גוסף לחלי לית פהן לה כלום הא גם הוא יכול לפפיח פלכדהיב ונחפרן. ונפיהם רפי׳ נחולין יש לי לריפות דנרים חלה יפי׳

קמיפ מרפי מיז כיד מכתב לגבי לימסכרי מוכיחו מדיבנן לקוד דנפ לרפי נוף המלימי פיק מהמפרי נתי רק מדיבנן לגבי מחליף לקוד לסמס מחלימי ולריך לסולק מכחם חלימי ליפ שמלה ולית נמכרן

וקדם מדעיקן נפ סוף סמן לה לגבי לין עם מחלף פס:

והנה מחמי מלמידי שמחי מיכי על כל דנריך ולא נחתי לקאוד דנריך כי מחמי שמחה נלבי שלחם קוקד על מחוירם ומלחה מן ומכל עיב לגבי שמע מלמידי לחוני יתי נחודוחיך עבדי לל מעפיל לעלמם לסיום נדול מחודם נלי שמל דיניעת רק בהנמה בעלמא דנדבי לחרוכי לחרוכים וילקוטו פס כי פלקט מניח לידי מכחב ופוחים ולא יגעתי ומלאתי לל מלמין רק מחורם לחם שמל נפפיע ודחפוכי ופוקיע וסמלי כליפס ולחרוכים לחפורקמים וחמקובלים ומחוכות ויימב הרעת פוחי ולא חלליח לה דרכיך ולא מפכיל ויהי חלקים שמך. ויען כי מכחבי זה יבא ליידך לחר יום מחוכחך חפי׳ לחחימת מעין פחיחה יהי לעזוב מזיוונך עיולה יפה ונפעם מללחה. וחפנע כחת. כפפך ונפס דנך הפעם בהללחך לחוחם נברכה חתכים נלוקריים:

עמרם חקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה כפ״ח

נעחפי׳ ני חיפללו עפיק נחוקיחי ליג נעומר חרמיג לפיק:

לידידי הרבני המופלג החכם הכולם כמורים יקרחל חוכנחר כי נקיק מוקלחם חכן הריפח פיקקלער דפס:

דגה עיד הקופי׳ פפקי לוחי נפס מכן חכיפ זיל לחחם מפ פעלה נדעתי נהקפקה לחקוחם נהנ דלחמרי׳ חולי׳ ד׳ חמלן פל עוברי עבירה לחר הפפקה מוחר מיד מפכי פהן מחליפין וסיינו פפוס חזקה דלא פניק פיפירה ולפיכל ליקורה ולחמלי כימה כלן נמלה כלן פי׳ כמי פחפן זה נמלה כלן עהה כן ה׳ כלן נפפקה וכדלמרי׳ כחוכות עיפ ע״ב. ולפעניד נרחה לחלק נכמה פני:

א) מפמים נקה״כ יוד פי׳ פליפ לדחוה רלי׳ פוז׳ מפקחים ליפ דנכפל עליו נל ומלחו מה דלא חמרי׳ לוקמא לחזקה מ׳ מד פחחי מפוס דלחלי׳ נחר חזקה דהפחה וכחב נקה״כ דליד דודלי לפ לין לנו זמן יודע עד ליפה פי׳ נחזקה דמעיקרא ומפי חחפיל חזקה דהפחה יל דלחלי׳ נחר חזקה דאעיקרא לגבי כלן נכפל עליו נל יפ פנרא דפפקה חזקה דמעיקרא מפעה נפילה הנל להכי מעמי׳ לוקו פפעה זו נחזקה דהפחה עיים והיה לכי חומר דלא חמרי׳ כלן נמלה כלן פי׳ חלא פפ פנרא פנולד מקרא זה נרפוה זה יוחר נרפוה פחחר כנון נמומין פלין פנרא לחלוה יוחר נרפוה חלב מנרפוה פנעל להכי חמרי׳ כלן נרפוה זה נמלה כלן פי׳ לגבי כלן דיפ פנרא דלא פניק פיפירה וכו׳ ומלילף ל״ב יפ פנרא לומר דלף דיפן נמלה כלן פי׳ וחיפ:

ב) כיל דלא חמרי׳ כמוכיח חלא נדבר פנולד מקרא נרפוה פנמי מומי׳ לו עריפוה ולין לגו יודעים נחיה רפוה נולד חמרי׳ דנרפוה פנמלה המקרא נרפוה זה פי׳ לגבי נדבר הנעפה ליפ מפכחוין ליפ לומר כנוכיח פהרי נמחכוין עפה כן עפה ולא קודם ועי׳ חפי׳ למה לידן פי׳ מ״ב:

ג) כיל דדוקא פפ הפפק נולד מחמה כלן נמלה כמו נמומין ועריפוה מהפפק נולד לגו מחמה מומין ועריפוה פמלה עפה ומכח זה לגו נתי׳ לדון פפ פי׳ כלן מעיקרא לז פפיר חמרינן ככוכיח נרפוה זה לגבי כלן לין לגו נתי׳ לדון מחמה פמלה עפה הוה לחחיפ ולין זה דיעפה כלל ולגו פי׳ נמלה לגל יפרילל כפר לה חיימו דני׳ עליו כלל פהוה חמן פפעפים רק פפוס פהם עוברי עבירה ומפפי׳ חמן נפפקה כימה כלן פי׳ נפפקה וכלן נמלה עפה זה לה לחמריך וכלן נמלה כלן פי׳ חמרי׳ לגבי כלן פי׳ כלן נמלה לה חמריך. וקלה דוגמה לזה מה פפמעפי נפפ הגלון מפרימ נפעפו לחרן מים נפוימ לוחה פי׳ ״ב דלפ נפפקו נ׳ רלפי פפול פמל נפפק חוב לי׳ פכיל דלא מהכי מרוצה פרים ולי׳ כל דפרים מרוצה פרים ולי׳ פכיל דלא מהכי מרוצה פרים רק לחכפיר זה פפרים ולא לחכפיר מה פכפחר פפקומו ולפיכ לה חמרי׳ כלן נמלה וכו׳ חלא פפ חנו דכי׳ מלד כלן נמלה לגבי כלן פי׳ נמלה וכו׳ פפ חנו דכי׳ מלד כלן פי׳:

ד) ולפי׳ לחיל דכלן פי׳ כלן נמלה כפי חמרי׳ ליפ כיל דפיימו דוקא פפ פי׳ כלן נדלי נחגל פל עוברי עבירה לה פיימו יחענ׳ נדלי נפפקה פים להפ חמן רק פפוס פנמלה עפה ליפה פפי׳ להפ נפפקה חמן זה וכיון דפיימו דלים כלן לומר כלן נמלה וכלן פי׳ כלן פי׳ וכלן נמלה וכיון פלימו ודלי פפי׳ לים לומר כלן פי׳ כלן נמלה דהרי הל דכלן פי׳ נרע מחזקה פלא כחנרה נפעפה דכחנו פוס׳ נחלין יל דלא הוי חזקה דהפחה נחנרר עכים עכפיו למפרע פהיפה כפירה נפעפה פפלדם לגבי כלן נפ עפה לה נחנרר בדלי פפי׳ לו חמן נפפקה חפ פפוס:

ה) כיל דדוקא פל מקרא פנמלה נדבר נרפוה לי חמרי׳ כלן נמלה

אבל לכתים חיש כיון דעיקר זמנם לדעת רבי נמחה קטנם חיכ
אם תוכל קדש לזה סרי רק תפלתין ומנחה נרים תניגם
דחיכ דפסוד בעיקר זמן ליש תפלתין ולפיז בפלמת אם עיקר זמן
קטודה פליתים בתכחה גדולה דפפיר יוכל לקיים גם נתים בתה בתלם
עבדים ותיין נעטרי קיון תתיר ונתגן לנרפס קיון תניל
וחיכ יש חיוב עליו גם נתים לקיים קטודה ג' נפה דהיינו בתלם עבדים
ובכתיי עשוה הסבר תרומה יש לזה תפלתין קדש חלש לבל לתים
בדעת רבי דעיקר זמן קטודה ג' נתכחה קטנם וארי לתור לתכול
נתים לתי' תכם עבדים כתעתר קי' תניל וחיכ ליכא חיוב כלל
בעיקר זמן נתים לקיים קטודה ג' נפה דהרי לתור לתכול קום תה
זמן קטודה ב' וכיון דפטור תפה בעיקר זמן ליש תפלתין כלל ופפיר
ליכו תפייר רק תחן ג' קטודות וחיש ולפיז דברי רבי כבוכים. ולא
פלוקי פי' תפ' לתכול שכ קטודות פחרים ואדא לתפלתי
קטודה ג' בקוקי תכיל ניש כיון דכל ג' קטודות דפנה תרגים פחרים
ותכחה ועיש לתור לתכול תן תכחה ולתעלה תייש ותכחה קטנם כביל
לפי' תכם עבדים וחיכ ליז חיוב בעיקר זמן ותעלה ליז כלן תפלתין
וחיש. ולפיז לתי' דפקק תתבר בפי' ליל דזמן קטודה ג' פפם
קטוח ותחלה ולתעלה ולו יכול לקיים נפה בתלם עבדים פפיר ליך
תפלתין ולכתול קדש חלוה ג' קטודות כתוסיל וכן לפי רבינו לדרוש
בפרקא פנפחרים יחלק קטודתו לפכים וגם לקיים קטודה ג' כתים

רעיל בנפר דבים וכן הוא בפדר דיכים פלי לפפא:

אמנם בדברי רבי כיל עוד דבר תדם לתים תוס' פפחים כיח ציב
דגם ליש דלפני זמנו בלה כלוס עיש לפור בחכילה פהיה
פפם ולתעלה תפפניתו ולך חלק ותפטע תפניתו פלכדאיב דהייבו תכילה
וכן כתב תפחבי' פס ציש ולבית לפור שד פפם קדש ולבי' פפי
פטוח תפוס דילפת פעם כתוחר כיז בפפחים יב ולפיז ליש כל
תיפור תכילה לפיז הוא תפוס דבחכילתו פבטל תיע תפניתו וכן
הביא פפי יוסף ולליח בכתה תקיחים ותעתה כיל לפי' הקוברים דלא
תתרינן חיש לפור תהים בלא בחיפורי תכילה ולא בפחר תיפורי חיב
כתן דתיפו תיפור תכילה רק תפוס ניטול תיע דפפניתו ותיע זו תימו
נחיש ליב חיש תוחר תהים ועיין תריכות דגיש ק' תמיב לחתם הוח
תפלה פס דעביש לפור תדרבן לפל לפתים הפגיח קופי פיח דלים
תלים בלא היכי פעיי הלירוף יחחיל החיוב לתפרע פגם חיש פרחפון
קייע להיוב לפל לעכן ני' לפי' פס יפליש לכפיעור תין החיוב תחחיל
בלא תכחן ולהבא ליש תזלים עיש תתק קבריתו ליב נרחה דלפי' תי'
דרבן ליכא דגם לריל דחיש תיחר תהים ולפיר תדרבן כתעתר ריש
יוב נרחה דהיינו תפעם תזלים בלא דפיל דהתי לתו קברא דתור חיח
כתים חוסי פטוטות כיב ריש ולפנים ולפי' לרי לרך עתי קרא דכל
תלב ול"ל פיל דקרא לכוי ותיש לפתכחא רק דחכתים לפכיו תפיש
תתת יצא לידי תניהים כפפליש תפיעור וכעין פתיתו בבדה פיז לפל
תתרו תכתים לפור לעפות כן בלא הצא לידי פפק לפל תיכי בלא
יצא לידי לפור לתפרע עי' ליוף חיש תוחר לפי' גם תדרבן ולא
בתים דהפניתו ודאי דהיינו תחיב בחיש וכפיפלש לכפיעור לו תחחיל
חיוב תיע ולים תזלים תפיר תחר לתכול חיש לרים לפי' תדרבן
ותדרבן כפתכלו ודאי לא יצא לידי ניטול תיע דהפניתו לפי' יפי' לו
לתיב עוד חיש לא יצא לידי תיע דהפניתו כיון דחיש לפטן כבר
לינו בפולש:

ולפ"ז לניש רים תפ' ניגה דתתן בכוחבא לא גם תפניתו בכוחבא
ולפי פיל כרים בלפיז תיחר לתכול כזים תתן בתים דהרי רק
תני ניגה לו פלים כתעתר בפי' תרייב וכוחבא הרי קרוב לכביגה
תין יוחא עיש עיב. ועיין בחיב כי תרליל פהפלה דילה בפשדים
פלים בכזים דלא כהוחבר ותגיח והליל כן תתרבי ניח ותלבתי
יוש עים ועיין ברבי יוסף פס. ולפיז לניש פטוס לינור תתן פי'
יכול לפייר כזים לפעודים פלים ותפויים כתב רפ"י פעם פחוח תליבא
דכיש גם לניש דבעים תפור לתכול תן תתכחה ולתעלה ולים. ובזה
יבא פלוס יוח על רחפך. כפפך ופפם רבך ידיך:

עמרם תק' בלוסס בקיק תכיל:

תשובה קיצ

בעתיים:

יתבא בעא לרבנן הוא ידיד כפפי הרבני המופלג בתריפות
ותקילות כפים מריש פעתון כי ליכפענבערג תגן יקרם
בקהלתנו ה' תחר יעיא:

זעקת עכיים פעתפי על חודות העטה תפר כאפו תלל כי ליקן ויים
וכבר דברנו לחתוך על לדדי קולא לפר בזה ותכם בלילם
רעיוני על תפכני קליקו למד להיחירא ועיין בקי' תעיז קיח גבי
זיתים ובתניא ותתיים פס וכתה לפי דעה תתים פס דפעם תליקור
בזיתים לף תרמיא ניידיד פי' לית קיד תחיר בלישינם תתוכי' הוא

פפוח דלפרן תתן בפקה פלכי פפוח דפכים פפסי ליכא גם לפר פי'
דלפרוטות ופפקה גם פפסי לפור ולפרים דפחר וכישר לפי' בפעם
ליכ היש פיך גם בפלה תלו פפפעתל פפם פפדים פרלפוטים לפל
כבר דפח זה פפיים פס:

אך לפה פפפלה פגיל פס כפיך ליהא להיפר זה. לפעם כבר פקי
פגיל לפה לי ילפפו כל פפיפים כפי בבי קדיפות ניידיד פי'
קיל ופי' פפי' דברי הפיך דפתן בפלייע ליפ פלפרף כל פה פכפכם
בגדר הפקפק ולפיז כתן בפלה תלו דפרי פגיע יל דהכל פלפרף ובין
הכל יש פ' פבר קלימה הפדדים:

אולם לפיש פגיל פס דיש דופה לפהיכה בבר פפעלה לבפה קדיפות
בזתיזי פתין פלפרפין תין להפיר פכה זה תבל כבר הפה פס
פפחיים עליו ופה פס' פפחיים קבה בעיכי דפפגיים בלו ליש רק
בפהיכה פל לי' דחס לו ה' בהתלופות פפיים כבד הפלימה פחביב
וה' על הרחפופות פס ליקוד תבל תתן קודם הפבה ליכא לפיפר פפי'
על הרחפופות פס ליקוד דפדיין היפר הוא ותין לופר דתתן פפו פלא
כפו דפפרי' לעכין כיפ בר כיפ וכפ"פ פפחיים פס בקוף דבריו על
עכין תחר חיא דחא לעכין תפכיב לף לפדיק תתן פפו עליו וכפיים
פגיל פס פקליפ:

ועכ"פ לפי הפעלה פס פדבריו תין לופר דכל פלה ופלה תקר קליפת
פפדדים כדי קליפס רק לו פלה פלפ רק בריחפופות כדי
כהיפת פעפס בקליפת הפלה לו פפלפ בכל תחד ותחד רק פפפו ותס
פלפ רק פפפו בבל לי ובהפבעל קודם הפבה הרי קיל דבפעפס בפלפל
חיפ תחר וכישר וחיכ יש קיפ פפפ פלפ רק פפפו בכל לי וכולן
פהחפות ותחיל פבלפ כדי כהיפת פעפס בריחפופות לפריק פפפ על כחיל פפפ
לף זו תתל תדפי לקפק פפפ לף ז' היל ותחיל זו היל פפפ לף פחפ
פיפור פיל דפפכי בחתן קודם הפבה לף דהרי קפק לף' בנופו וקפק
לי בהפרופות כפיים פגיל וכפכיים פפו בפפיב:

ויען כי יש בזה לדדי קולא פדבריו לחתול דפתי פעפס להחזיר בהפבה
גדול בזה לפביים פירודי' חלו חותן פפחפו תחרי פלחריים תחרי
פהכפידו ופתפר כי על קליפת התכור ליכי רולה לחכביש פלפי בכל
הפביקוים הביל ותס לין לפפלפו לפפיב על דברי לי דפתי פוקבפת
לחתיר רק יפפול לחפיב לי בכתב תפוקדם תחפצרי חס גם דפפו
פעם כן כי הפוחלים חלים. ידידו לבלה:

עמרם תק' בלוסס בקיק תכיל:

תשובה קציא

פילים ג' תריפחלו יום ל' לפי תזריע י"ד למפני הרקיע בפיק

שוביפ לפרבני הפופלג, תלה פ"ג, כמויים ילחק פמוחל כי'
עהרעלן: בדיחמל

מכתבו הגיעני הפחל בפיק ותיום הכבי לחפיב ופפפו בפחילהו תיום
כי בפפיק י"ב כיפן לקח פפק ל' פופפי יפרחל תפר תכותו
פחום בפנפ ויוים וגם בפפה כילו חתן עי' פלומו י"ד קילה קפה
קולם קלפ. 0. ופילם ציד חלי תתירו וחלי הפבי כפלר חיב וניום
ג' תחפים פלה לו בחברים ד' קילה תקופה חביל בחפרו פחיל עוד
יותר ובקל ה' בעיבין להחזיר בפביל פלה פילם תת הכל ותוח תפחפק
ופוחל תס פוחר לו ליכוות תחותו קפה פהחזיר לו ועקום פביקו יפן
כתב בקחבדחלק לפר תכר חתן פלו דהייבו כל חתן פחוא בחה פפו
בפיים ליחוח בעולם לולי גם קפה חזה בכלל:

הגה לפעניד הדבר פפוט דלפי' ה' תוכר בפירוש קפה זה לא תפכי
ציידי דהרי קיל בתריש ה' קליפ דיפרחל פיפרחל תפיכה קוכה
ולא תפוח תתקבה תכמים וחיכ קבה זה פלוקה הקפה ורק דפיס
תיב לו. ותיך יכול המוכר למכור דבר פחיבו רק פחוחבו פלו. ולפי' תס כתוב
דקכין דדבבן לא תפכי לעכין דלולי פיבו רק פחוחבו ולא לקולא ועוד דיל
חלה דלא תמרי' קכין ב"ד קכין תפיה למתן דילף תפקר ב"ד תפקר
תפפיעה ולבו תל תקבה ולפיכ לפי למכור ולמתן דילף תחלוה הכחלוה הר לפי'
קכין תפיה ותוח תל הקוכה תן פחוחב ולולי תין תפקבה יכול למכור
דפחיים:

ועוד דלחעה תפיים יוחד כי' פי' וכפיין לליבא דפתעין תס תכביש
דבר הבקבה לביהו הוי קכין תדלוי לה פחעם הלר ולא פחעם
יד ולא פחעם פליחות ולא תלב פפיכה חלה פכך הי' קכין עוד קודם
תיב עיים:

ועוד דביפרחל ולולי קוכה פחעם הלר, ועוד דפוכב הפחרי' ולולי
בן הוא בקבה פפה תפכיבו לביהו ולפי' פס כפו ב' פחעיות
ולדחעה תפיים יוחד כי' ציידי הר פיחוחפת קכין פפיים:

ועוד דקיל כרי ביע ביים ביע דפדבון כבד כלו הוא קוכה כפחוחר
בפחיע כי' קין כי' וברבי כיל חלפ דפפחלפלי הוא רק לפכין
בי בחבת סיים לפי פפפקיפו תכמי' קכין פחות ותקפ דרק פביכה

קמה ואיכ כאן בסתם מקנה דעים ולא מיל ומסיק לחני קמה מיחי בכסף וכרי מסך וקמה גם מדברן ואיכ השוכר חי למכור כלל מקמה מחי שלקה ;

ולפיי לחסר לימסה מקמה זה ולפ לדעה פיני קמל לחיה ס' כי דבגזל חמן ושבר עליו שמקח כיון דלחמרי ביחסיב אמיל ואיכ אין כאן קנס לבגזלן ושכואל לו עבר לחני כיון שלא חי בידו לבעדו ולים לקבלו איכ שחמן מחר בהליה מיש כאן ליכא למימר כיון שלקוה לו יסי קנס כי לו יפרע בעבורו והשוכר לו חי בידו לבעדו איכ יסי מחר בהליה דקחני בחא דבפני דדים כך חוא פיסול לומר שמיל אבל כאן ביררט שלקוה קנה מקמה וחוא שלו ממש ואיכ לקור בהליה לחחסים דרים שכשל קנים ומדיכא חי לפרוע חוצו בזה לף דמחרל דקוחך שחרי ליפרע מיש חי לפרוע בחיסיב ועיי מגיל ס' חיש ובעלמו שם וחלי גם בדיכיסם חי לפרוע בזה חלל שמעלמו חיט רוצה לבא ממו בר יכול ושיט בשמיל דבר מצוע ודלי מקמה לקור בחליה :

אלא דגוף שדבר שם מקמה חוא חמן כלל שמעמי שמכמיו לן לחחמי כלל בכל רישים גדולי ואיכ לימו חמן כלל ועיי לחיש ס' חכיא וחפיי ים חסם רחוק מחצרוצה חמן כיש לן בכך כלום ועיי סיסי חמיש ומגיל שם וגם חוי קיל ולקולא ואיכ עכיש מוחר למכרו לנכרי, ובזה חכני חוסס בצלו, וברכה ידידו :

עמרם סיק בלוסס בקיק הכיל

תשובה קציב

מילים ני לורפלו ס' בהר בחוקוחי ליח למיי הרכיט לפיק :

שוביש להרבי המשגב כמריח יעקב גריכוחלר כי מין ומרן בקהל יחלי דבי עקחנע :

שאל בסחים לחדום חלמח סים לה מכח בחוחי מקום ולחדום חחמלה לחכר כיון בח קמח בעמר עבירה ולה בעים שמוכר לו חחלה ולחיוח שכר רק קמח שמוכר לו כל חחמן ושחה עבר עליו חפקח חס לקוחים מקום חמן שניע חפקח. חכח על דבר שאכח לן חמלוכה ליום לו יוצים ולריך עיון ומיוחן לבל נחוח עלמה לו דכיל להחזיר חחמלה. וחנם דמכירה לה מהני ולפי לרעה יש שכחוש סי' דמיל סיר מבן למכר ובן בחמכה יכול להקטה דבר שלים מקום סייט דוקל בעיכו דוע לבל נלן עיכ דוע כמו כלן שלא ידע שמוכר לו חמלה כלל ולולי שלא מהני מכירה ועיין שניע שם שקיב וכמנוחר בסי' רים סיב דלחומר לחבירו כל מה שים בעים זה לחי מוכר לך בסיב וכרי לן כלן קבן וכרי שחרי לי מה שים בו וכרי :

אבל כיון שחקמה עלמו לינו חמן דחרי בעמה שדחק מוחר ליקה קמה מן חסוק כמוחר בחוח סי' חכיא ביב וכחב פרוש דלא מחקי לי לפי' בחקום שכהגו ללחום חחבי לימר לה לחח נרוך שכחחמן עים ועיין מיי שם חום יז ולף דמגיל שם שקיח חחמיר ומכיש בקולה שכחב חחיד שמחזיק לוחו לחמן גמור עיש בחי חום פרש מיקל הרבה ועיין עים שם חום כיד בעם חפי כחלה בעעה ובחחיים שקיח ופריח ס' חבא סיע בכירן דידי כחב דלילה שים להחיר חדח לי לחחם לו לה ולחיל לחחם לה כל הבח נמי מחמין חלה שחחמיר בכידן דידי דמוכחל מילחל שולחי לחחום עים ועיין בפריח סיב עיש חעחם הכח פרוש לים לוחחי יחחי להקולה ולקמה ועיין בחיח כלל קכיו חום ני יש להקל לעיכן חמן שעבר עליו חפקח דהוח רק מקום קבוע עכיש למכור לנוי וכמיש החיר ס' חכיא חום יב ועיין לקל חברים שם שקיע ולח לה חי מקמה כזים יש לברך גם דעה הביח שהביא מגיל ס' חמיז שקיבי דקני בפ"ק עיש חבל נחלקה לקור בשעה חמן קבועים עיש :

אלא דים לעיין כיון שבוהגים לרחין החמלה בעים ליכ חרל מי פירום עם עים ומחר להחמין כמוחר ס' חסיב סיב עיש בחמן הקמה כשכחן בחוך חמלחה לבל כבר כחב מגיל ס' חפיב שקיח בחים שכשל לקוחן חוח ריוחח שחחמיר בשליח דלין להחמיר בחח דחח חמי שחרה בו כבר בחבוב ומכיש כשכחבשל חלל חלח וברי עיש שחחריך ומעמכים לימ מחמין דקיבל דשום דבר לימ מחמין כי חם בעים כחים שם. ובן חוח ביוליב ס' קמיו סיב בחמלה של עכרים בחקום שלין מכיב חם בשלה עד שיהלבו לחלוחי החים וחפ' שם כחמר ועיש ויליב כיון שביכל החמלה לבל החם הלבו לחלוחי החים וחפ' שם כחמר דיהחם מעמח כחים מיש שגם חם שלא חלך בעל בעיעטו ליב כבר כחבולו שלים בחמלה קודם שכשל הקמה ומחוחר בפ' חפיב סיב דחם כחבולו שלים ביין קודם שלמו חעיקה מוחר ועיין שניע שם ובחביה שקיו

סוף דבר שם לין חסם לחיחם בקמה חמלחה מיחרם חפי בחכילה ובבן מיוחדים מלחם ריחים חוח הקמה ובריחים חיחיה לין לוחחי

מי שמעון בעשיב חכי בלי לחיחה לפי ים חסם שלחרי מוחבי שם חבוחי לחיחי דחם ים הרבה שפיקוח פוזח לו לחיחו גם לחרי וחכיל חבוחה שלוי לחחו שלחלי בחלוין ולחיל שלחן שמעו ביחו לחיב חרבה שבעי לחוחבה ולחיל שלא ביחו גם לפי בחבוחה שמעין בביב מד שקמה שבחמרב בו ובכביב עוחר לחחים ושכיש בעביע עיין פי' חמיין קיל ועניל ושחרוכים שם. חבל שם ים חסם לפיחם בקוחה גוחפ לו כיל להחיר החמלחה בחכילה חבל שחר לשכרה לעבריש. ושם לין בקמה גוחפ חסם לפיחם ים שוד שכף לחחיכל דשפחעל בחמו שם שקמה בסחם רבויחה ושרי כלליש ולף שלין חמי קיעבים עיין שפי' בדיעבד כשים מגיל פי' חביד קיד ביע שכף שלא חיה חוי חלה דוקל לפי שלקחו שם שלקחו שוד שוחר לחבל כלן שקמה כשלר שלים. ובזה חכני חוסס בשלים בחוחם בשלים :

עמרם שק' בלוסס בקיק הכיל :

תשובה קציג

מילים ני לורפלו ס' שמיני יאל למעי הרכיו לפיק :

שוביש לכבוד חחבי הרב הגדול כמריח יוסף לבי כי קופר חבדקים כי שלמשלן :

שאלתך עם שקלבדלקם בא לבי ושבח לשרר רבר זה לריך זמן ועיין רב. שלך דל שקלבדלקם מכלן שרי קבחת שבלבה בבסף ובבר כי מגיל בפ' חמיח בשם ביב דלם קבח חבכרי בבסף לחוד לו בשכיבה לחוד מחבי בדיעבר וכן שסק לחלבה בחיי לרם שם וכן שבכמה שלחרוכים ושבי בחוך חשבוח לעכין בי דלוי וכביב לחחיים לעכין חמן שניע חשבוח דחרי דבקן שבום בבסף שלא כיון שלא מילמה כל דמי חחמן רק שלדרוף לריך שיכוכר לה גם שחקוחות שחמן עליו כשים שקריח פי' חכיל בחידושיו חום מ. ולימ כיון שבא"כר כחב בבחי שמכר לחחר לימ למכור לה לימ מחביא חרי מכיבה לו לבקוח חבסח חחבי בבחי שמכר בקלבדלקם לו לחבחו ולחו לו ליחה חבסח חוחמח עלמה שיוא חלוקחת בין שאול כחי מכיבה לבעלה כיון שאול כחי שמכר כמביב שקריח פי' וחוח חכיל :

ולפענ"ד כיון שחשבר לחבוך חביעה חשלה חלוקחת וגם חשבידם שמר בשבר בבחי מכיבה דשבי בבי בבעלה שכבחב שכוכר בבחי שבי בשיר שבשר ובחיוחם חרי רק כבידוע בשלמה. ולף שליל כחבה שלבלחבע חלה לפי דבריהם בשליחות בעלה עבשה ולה מיבעי לרעה ביב דבכרי לבכרי בעבה שליח ודלי קבה בעלה בשבר וכשף חלה חפי לרעה מגיל בגם בכרי לבכרי לימ בעבה שליח ביב בשליחות חבשף לה בעי שליחות דמעבה קף בעלמל חוח לחפי שלי כשבף מעניק מבכי. ולי שלא קבה בעלה חשבר הרי הביחה לבימי והביחתו שם בחיה מקום ולרעה חבים ביחיר ס' שביב חוי זה קבין גם בבכרי לפי' לין חלר קובה בבכרי עיש. חלה שליל לחחליש זה בחשבי חו עבים ים לקמוך חו על המכירה לבעלה חו עב המכירה לעולה לחשבו ממכיה :

ויש לברך ניב דעה לחחריבם שבניל שביב ס' חמיח דבחוכם כחיב דקבור שהוא מכירה נמורה וגם ניטל לליש ני חשם הערמה

וגם הרמביש ומחבר מוחו דלא קבוחו בבחיב עיש :

ולענין היחר בבחה ים לבה שרף גם דעה בשביע שבניל חשור סי' חמיח דחשן בחמן על יסרחל שביר עליו חפקח חיש לקור בחבחה רק בחבילה :

לבן ניל לפעביד מוחר למכור חמן הבבר בקלבדלקם מעם מעמ לככרים בחוקן דלים שמע יכרכה ליסרחל דבזה ים לבו לברך עוד דעה הבעין דלין חי מכירה בחיבש מקום דלימ דמיקן ורבמי מוחרי גם למחלוף עלמו [בגם שלחי חקופק חם שיך קבה חגחן דמיקן בדבר שלימו חקבבוש מיבים רק מדבבן] חבל יסרחל לא יבגה גופש מן חדבריש שים בשם חשם חמן נמור. ובזה חכני חוסס בברכה שלימה חחיך דוסיש בחחבם :

עמרם הק' בלוסס בקיק הכיל :

תשובה קציד

מילים מחדע יאל כיכן הלילי לפיק :

צבי חשלרח יסרחל וקרוסו. רכבו ופרשו. הרב חגחן שלר מקוסים. מכם מרבים. בגין לחשים. מעמח חלקים וחכשים. לימיע. סמיר ונעלם. עמי בקשיש מרים לבי שלישיל לחבדיק ליסקק. יסי כבוד ד' חוסף עליו כל חימים :

נחמלא ניסי כולה חורים בחכחב קדשו מיום ח' פ' לו חשר הרחבי בו חינם יסירם. ובעקוס נדולחו שם עכחחבחו לכבודי בעכחבחו שבחורים ג' מדות חבים שעורם. מעשם קלירם. בללה בחבים

מלחיק הוצניל. הכה לחלה פי הדום כי מחיקתי נעיכו הקדושים. כמוחלה נחכמים לף כי לחכי הדל לחים. ומלללין לחו למלכה מלילחה נעד מלכה מיחלה כבוד קדמו מליעיל ד' יחקומה ולחלבמו לעבודתו חמה עבודים הקודם. וכנסר כעודי יחדם:

ומה שכיל לפי קף שכיל. ונמעמ מן המעם ד"מעמי פחום כפרים מן פים נרחל דחכמחה נמקמה קפיק דנרכום שנקדל חנים לליל פמה לרחלניע סרי לכי כבן שנעים כחם מפעמיק נזוחיק פי נחלה דקיל מיג דהיה חלפי יען דחכלי מחומ דכמחחה ולה דנופה, דמיחזי מחכמה ע"לחה ולכן מחחה מולכה כמקו זקני מהר חה וחדרם פי אף זה קמה חכמה דמיחזן מחכמה ע"לחה ולכן כמקה זקן ולחלי להדרו. וחכה יליע הי נפיכה עין נקוף קפר הקדום שפע על וחיל מדריגה למקה מחכמה ומי שמעיג נחכמה כיה נפיכה וחיכ גם ביכה ליכו כעכה כלילה. למכם על בן זומל לחזיל חניגה יית חלין וכפגב. חה לרחלניע הרי לכי כבן שנעים כחם. יען דמיחזן מחכמה ולכן ולה זכיחי מחיחמר יליע גלילום. כי מי שמעיג נחכמה חין ביכה כעלם מקו כלילום. עד שדרקה בן זומל וכה כל ימי חיך הלילום. כי קמה להמיג נפיכה וכיה נחכמה וחכמים חומרים שקרחל חכמים על סם דמיחזי מחכמה דלה כבן זומל רק להניל ליחום האמיחי עין שפע על הכיל וחם שניחי ד' שסוג יכפר נעדי:

ויען שוחלחי לדבר לפני גחון קדמו מליעיל מה לבל יהי' עליו למקה כבד חם חליע עוד שכיס לו שלקה גרגיים נרחק העמיר נפקום ושדבר חחבן ומרי' נמקה וכי ויחמרו הרק נמקה דבר ד' חלה גם נבו דבר ולה פרקמו שדיל ויקמע ד'. עין נקפע על קער דו פרלופים לחך זיווג למעלה חלרי בזיווג למקה וקכה יש זיווג חכמה וביכה שהוה למעלה ממדרגה כנוחה שהוה נכלה והוד ויש זיווג יקוד נמלכות שהוה למקה ממדרגה כנוחה ולכן חמרו חלה גם בנו דבר ולה פרקמו שדיל שהוה למעלה ממדרגה נכנוחה לבל החורים העידים והלים מקה עכיו מחוד וכרי וחוה נחיכה כחר שנקרל לין כמיים ריח קער עקה וחוה למעלה מחכמה וביכה ממדרגה זיווג ושפיר עקה קפי' מן הלקה וחס קניחי ד' שמוג יכפר:

דברי חכמים נכחת כשמעים כי נחכמה לין גלוי וסנגה עדיין עד ביכה וחוה מסדרים הכחכי נחקלי. חה חכם עוקף מכניל כי חכמה למעלה מכלה וחוד שכי וכניל לבל חכמה. שחכמה הוה נחיכה מחקנה שהוה נלב:

במשנה לחנות מגיד העולם עומה. מלמון העלם כמו שדרקו חכניל גם העולם כמן בלבם והוה כיע שכעלם ולין גו שקנה כלל. על החורים הוה חכמה מובלות חכמה של מעלה תורה ועל העבודים ירלחה ד' הוה ביכה, ועל גמילות חקדים. הוה חקד וכלה. כי חקד משפיע בלבה והוה גיח לשון רבים וגם כלה לבלה חויביכו והוה חקד כלול בדין לכן הוה לשון רבים וגם כלה הוה לבלחות וגם גיח הוה לבלחות כמו שכ' שדרקם גדולה גיח יותר מן הלדקה וכרי ועגיד העולם קיים על הדין. הוה גבורה והוד. דין תורה ודין מלכות והוד מלכות כתיב ועל החמת. הוה הפארת ונדה חמת. ועל הקלוס. הוה. יקוד ומלכות. קפי' יקוד הפארת משפיע נמנכות ועוקפה קלוס נמדומיו. וגם יקוד הוה נרים קלוס. ומלכים מקבלה מכולם ולין כלי מחזיק נרכה חלה קלוס וד' הטוב יכפר נעד:

ומה שהעיר הדיק מגיל נפי' המיח קקיים דמיכי שהכה עמיל לנכרי להכלל מחיקור ני' מדיעה חיכ נחולין דף ד' דחמריק חמלן של עוברי עבירה מוהב ויד מפני סכן מחליפין וחמלי לה לחמריק דמוחר מפני שנודלי כהן לנכרי נמעמיל דחיכו מפקיד נזה ולה פניק סיחידה וחכיל חיקורה כיל לייעב כי דנרי הדיק הס נפי כדנם למהוק וחמיכה נה חרי וחלה טעמי. חדל עיה דנרי ריעביל נקידמין דף ו' שכהה דמעמיל הקהלה נמורים היל ומתן שלו וכשמחירים לו הקהלה נמורים נעי כשלר הקהלה דעלמל ומסחנרל שלם שיעבדו לנעיה הרי הוה מקומנד ומחזיר ונוגה ממנו לחחר חזרה וכרי עיה. ומעחה לדעה מגיל דמיכי מעמיל נחמן עיכ כיל שהוה קנין הגוף נמור עולמים וכריעביל וחין לכותן נו כלום דהל ני' עיבר נכל דהוה קנין שים לו נו מלד לה יפלה וחיכ יהלו עיבי עניה להה לכנרי נמעמיל שמה יעבדם לניה שלו ויחזירכה ויהזור הנעיה וגוגה ממנו:

ושנית דנלחיה לרך להבין למה חין מוכרין לנכרי קודם זמן חיקורו. ולכל מקום דלה החמן נזול ועיין נחרח פ' המיג ומוקמין מפני הספידם וחיכ יהל לחה לנכרי נמעמיל חולי לה יקיים החנלי וילכלנו ולה יחזיר ולי דחיכ נעלה החחכה למפיע הלה חגרי ליה מקום לחיקור נזל ומכים על לה שהחמד ונחמה יפרע לו כמו שפ' סיה עיה נשעה כי שהוה נזול ונזה חין חפלים העוברי עבירה מפני הסקר:

ושלישית יל דיכה מן לה יקיים הכנרי החנלי ומפ' שהחכה נעלה למפרע וחוה למפרע חמן של שכחל וחקור נהכלה וחיכו נרמוחו חוכה נה סכנרי מן הסקר מדיעה ולה יפלס לו כלל ופקיד הכל:

ורביעי נקודם לממים נרחם יוקף ופ' חמלן של עוברי עבירה דלי מפקח חמן נחר זמן לחיקורו חין מוקפין לכך ומפקח לוחנו פני חחר פקח מפני הספק מפון עיה. ולייכ חין כלן קופיל דנחר זמן לחיקורו לי ליחס נמעמיל. ולחפילו לדעה לליה נפניל דנדרק לריך מיגעל דלה מכרי לו מחר לפכרים נחר זמן לחיקורי לימו עוכר ענייי מכלן ולפנה פימו מפוס דכנרי חכם נו מן הספקר חבל עכיה חיל לקיים הכלי להחזיר חיה. וזה הכני מחר קידם מול כקה קדמו נלי:נפ מפה עד שלום לו יכנה עבדו כהלמן:

עמרים בן מריה נקיק הכיל:

תשובה קציה

מיליה ני לחיפלנו חוד ליום ני לקדר והי' נרכה חרמיג לפיק

את קולו שמעתי נקן קולמקו ולה נחתי רק על דיה מיה ליינב הקוש' סנפנקק החסרי על מכלדיק עחיק מליקקה זיים [עיין חנרי הקודמה] עפ"י קוש' חיי לך דפלי להת לנכרי נמחכה של שוכר על לה תחכם ות"י כיון דלקור נהכלה ולינו קוה כלום ליכה מקום לה תחכם ולפ"ז הכי שוכרי עכרה סרולי להחזיק נחנן וקוה ליכם לים דפלי להמו לנכרי מקום לה תחכם. מסחלי מכהנו ביכר סחורנם נחליקום דנריו כיון שנחמת לינו קוה חיכ נלה"ם הוה חבל נלה"ם כיון שלינו כותן לנכרי לעוכה הכנרי רק להכלל מהלקור ני' קוב ליכה מקום לה תחכם וכמים הרלקוכים נניי' ליה נהל דלים דמחר עכדו והכלינו לעכדים דלקור לעולם נהם העכדו הוה מקום להת דלה תחכם וכיון דלינו עוקב לעוכה העכד חלה מקום מלוה דלים ליכה לה תחכם:

ושנית הלה מיה טוב לו להת לנכרי נמעמיל שלים עוכר חלה פיל על לה תחכם מפיהם לוכו נפקה ועעור נכל רגב חני ועי' מגיל פי' חמיר קקיל וכן יומל פיג חם מלה כוכם רפי' חולי דיד שכחב חפיים כל מה דמלי למעכד נהיחירל פורחה עכיד וכלחר חמוה כיון דקנלוהו כרי ונין לכלה ונין הכלה הוה בלמ לחיים ורפי' מיה קיל כפיעם הפניל נכדרים דמכירם מי הכלה היל ולקורים ולה כרמנין שהניל הרין שם שלינו דמיסן מ"י מחיים יוד ק' קיל דלליב לה מקפי רפי' כלוס דהפחת כמי מהחכי מחתן שעכר עליו הפקה ולייב מה הסירל פורחה יש יותר נמכירם מנלכלים ולריך לדחוק דמיע הכלה קיל יותר חבל לפעניד הטעם מקום דנמכירם נהכה נפעם מכירם ולינו עוכר רק פיל שמקבל חלליי חבל לינו עוכר לחייב על כל כזים דהל חלפי ליקפיב מוחרים מפלייב כשלוכל החמן שעכר עליו הפקה עוכר על כל כזים ופפיר עניד נהיחירל פ"רחה:

ומ"ש לייעב קוש' חוק עין כי עיל דיה ר"י שהקשו דלרי' דקיל וכתב דלי מדנרי' ככהנן הית דוקל מהנים לממיחות לקור דומי דכמיהם לגר דכהיב החכנה וחכלה להכי לילפריך לה החכם לקור חפי' מהנה עמיל ידע כי לין קוס הפרס נין מהנה עמיל ונין מהנה לממיחות רק לעכין מלוה דנעכין ס"י גוף החפץ שלו לו יש חקיים הס נמהנה עמיל הוי גוף החפץ שלו לו נמקדם גגוף החפץ וניהן עמיל לנבל לעכין הנחה המקבל שלקור להחכותו נחכם חפי' להעמיל לו לקור וכדהכן נמדרים לעכין עודר שכחה עייים דף ע"ב דהכי מהכהו נהכחם שימום והכחה שכחר לו לממיחות ולינה מהנה לנעלי' ותני כ"ע הס חוק לנוי נקכין הגוף לו נקכין פירות חיל חנוי מהנה עמיל וכין מהנה לממיחות כלל ליים קי' והיים הס קדמה נהנעה שלוה לו לי יום ולינ החקדמי לי נהכחה שימום הס יש נה ביים מקהדמי לעיב דלקיקה נקידוש' עמיל לינ קידוש' טעמה דעילחה מקום דהמי לחלקין דלוחי' למהדר לבל הכה כי מקדמי לאו נמידי דהוי הדר חלה נהכחה שימוקה הכ לחר נידה ולין קיפה לחזור לעולם וכי ומעחה כשנוקן לנכרי מעמיל הכחה זו שהכחה עד החזרה לין חוזרם לעולם ומה היחר לו לינר חלוי נזה:

שלין קכן הגוף לממיחות ולין עקום לדנרי נזה:

ומ"ש עיד פלפול לה לחפלפל נזה רק מה שהקשה לנקוף על מקה קידושין דמחכה עמיל פוחר ליתן ניוים דלינ עדיין חקני מקני קוש' מגיל קוש' יב מנמרל שנם קלינ דקלחר מקום דניהו להפקיע ולה קלחר ניהו ליתן לנעכים לו לקנן ומה מוכיח דמחכה לקור ניוים ולי מעמיל מוחר חכחי נידו לחכם נמעמיל. הכה לה המקה חידם דנר זה רק המגיל נפי' ס"ו מקקיו וקפ"י דיה' חדיה'. חבל נחמה לקיים גוף רלי' מגיל קקה להולמו דהולין ניהו ליתן נמחכה דילמל לה יקנל ממנו ועדיפל קלחר ניהו להפקיע זה נידו ממש נלה עכר חדם לחר חלה דמחמע לי' כיון דלחמרי' נעלמל דמחכה זכות הוה לו חכין לחדם שלה נפכיו נודלי יעלה מי מיקנל חבל לי מחכה לקור רק מיתן נמעמיל לין הדנר נידו ליחכ נחכחה ולינו ולחמרי' שלו ומיינ נלילים ומחחה ולין הדנר נידו לפעוד עלמו ולחמרי' לדחום שנה:

רשאי אדם לתת מעות לגבאי צדקה בלילי יום טוב שיחלקם לעניים
ניתן לו מתנה חכם ושאלה אי מותר לקבל מתנה ולעשות
בליל יום טוב ועיקר כונת שאילה היתה שמתנה לקבל. תקבל ליה
ממשל כדאמרי' בפרק מי שיש לו (ביצה טו:) ומסקינן ופי'
שיש קצת מקרי לקרוי לו מקבל ולמחר יתנם לעניים בחול ואחר
שלו ואחר לחדשה כיון שלוה יכול לקיים שהרי שמעתם בשיל ואחר
כלוב שלו ודי דאי כתבי שלוה לקיימו דאמרי בשל ושמעתם קיים
שיים ובכיס לוה לתת לקצת עיים להחזיר דלמי לקיים שהרי חיב
לו המעשם שמחכה בשל לו שאחרי בשל ואחר שהה לחלוקן ולקיר
ניתן ולוה. ובזה אחכי שהם נדחים בתשובה :

מערכת סיון נלחם בקיץ הכיל .

תשובה כצו

שלום ג' לחפלו יום לי מי כיון הרכין :

שוכ"ם ושמחה יום ושמיים ממקיאו חמן לידידי הרבני
החריף ובקי כמוהר שלמה כי קלין יוסב בשם
החכמוני בייסוד מי קמרעסטעם וכבוד שגאונדסים :

מכתבו הגיעני בזמן ומרוב טירדה שהיה עסקי ולא יכולתי לקרוא
עד היום כתעוררתי מחדש עיי שחכי הרב מטשלענצ כי
זהלתי כשהו בשלולו לחודש לים לי שהוא מוער לכל לי' חפ"י על
שלילת חמן בשעה שם לו ריחים [דחמעס־מיהלען] רם לשם שיטרחלי'
קקו ממש קמח מיד לחתים ויכשלו חיו נתי' חמן של שטרחל שענער
שליו השעה חס יסחדל עמו שיעטור הכל לנכרי כשהוג חף שלא
שעטור שעשחה לקיים נכרי וגם הוא שעטיק בריחים בשעה כמו נכל
ישראל כלחם העומה בשלה, והגיעו דברי מזיז ק' חמיה שקיד ומגיע
שם שקיד דנלי מטירים מפחה ומכיים חס שקניהו בשני נכרי שקומה
שאור לחתים ודברי חיי שם חום י"ד דמוחר בדיעבד לחתם ס, וגם
שגיע דברי נכור שור בשעתי כיל דנוף מכירה חמן לא מהני הלא
שלירוף הגיטול דהרי הערמה בדרבן אבל בלא גיטול יבטל
בדחוי דאסור ובשחרוני בפי שקרים ואיל בכיל כלל קכיד שהלה
ז' וחחיים לוחיי ק' קיב חולקי עליו ואפי' חס חחים הזה יבטל
ויחמר כל חמירה לא יבטל בלב שלם וכל גיטולו יהי' רק מעשה
קף בשלמה :

דגה מה שכתיב דברי נכיר שור הוא עכין אחרך רש לו בחחרוני
גם חכי דמקשיב ביה חפריס וכן בחקדמת פ' בטא שעשורי
עיי לינו בחר חלקי גם להחוקרי הערמה בדחוי חס קבוחו
לחקרו לחחים :

אבל בנוף המכירה כגר פקפק מחזיק פ' חמיה הא לין דעמ
חגרי לקנות וכיחת לי' עפ"י דברי כמי ופ"מ בין ירוד דבקין
דחוי קונה חעיב דלא כיחת לי' דליקני ורק בקין דיל דבקן קיך
בדיל לא כיחת לי' דלקני, וכגר מלו חמרתי דליך דחוקה פ' כי דלוקה
לקנות רק שליו רוצה לקנות בקין זה לו חמרי דוקא בקין דבקן מכי
חבל בקין דחוי קונה חבל פ' כי דליט רוצה לקנות כלל שפיר יל דלפ"י בקין
דחוי לינו קונה ובוא מלחתי כן נחתה מקום נחתים, [עיי' חחים ירוד פ'
פ"ג] חבל ומדברי פ"מ שם לא עמעם הילוק זה שהרי כחב דרשבא"ם חולק
וקיל דחפ"י בקין דחוי לינו קונה חדא דלינו קונה בעיב ועוד דגרסי'
בגיטין פרק עשלוח כעובד בככפי חגר וכקנוך שלו הן דלא קי
עיש ושם ליחא לחילוק הניל מלי דלפ"י עשם הא החם לינו רוצה לקנות
כלל דכקנוך שהן שלו ובכחב ריש מודים דלפ"י בקין דחוי לינו קונה
חלא והלי דלריעה דלחם בקין דחוי חפ"י לינו רוצה לקנות כלל
קונה, חלא דמיש הרשב"א חולק ועדיין בחלוקה שכרי :

אמנם לפעניד כרחה לפמים כמי שבא בחרת דף מיא שם הרחב"ד
ורשב"א גיטין כי דוקא בחחיר בככפי גר וכקנוך שלו הן
דליכא דחם לחזרם מקנה לה קנה כיון שבקונה לה כיון לקנות חבל
בדעם לחזרם מקנה קנה כיון שהמקנה מחכוין להקנות חעפ"י שקנה
לה כיון לקנות ועיי' קלים פ' רמיב ופ"י ועריה חום ד' ולפיז נחתן
כיון שיטרחל המוכר מחכוין להקנות משום לי' חמן חעפ"י שגוי
חלוקה לינו מכין לקנות בפיר קנה שגוי ומכרי, ומעתה בניד שיטרחל
המוכר לינו חושש כלל לחי חמן וגם הוא לינו מחכוין להקנות ומחשנחו
ביכרה מחוך מעשיו שמחעסק לחיב כחדש העושה בשלו ודלי לין
נמכירה זו ממש.

וגם לפמוך על מים ב"י פ' חליל דמפרים מכרי בימחל בלב כיון
דחמן לינו בישחה של חדש וכרי ולכן בגילוי דמחת בעלמא
דלא כיחת לי' דלהרי לי' זכותא בגרי כלל קני וכמים מגיח פ' חמיה
בשם מיב וכמים מחחיים שם חיש כלוש דהרי מגלח דעתו דכיחת לי'
דלהרי לי' זכותא בגוי שהרי מחזיקו כשלו חפי' בשפה וכי' בדעבד
חחריחב דפ"ק דשבחי' דמפרים לח קני בימחל בלב שמל יחלך על

מימן כגר כתנטל קדם שקח שכן דקמח נקמח מקרי לח נלח חליט מחר וכיוצר. ובזה יפה כתב חלק מהרגיש לחיח ר' חיל מפקפק בזה דקמח נקמח מקרי עכם ניבם מיש שמעיין בגיך שם יהלח שגם שחו דמהו דמקרי לח נלח חלח שמרי דבשוכי יצחות רים דף פיש לח שמעת כן וכגר יבש שם חת זה שחזיר דהחם חפי שלין כחן כיש ושפם בשגום בחדוש' שם דמקרי לח נלח חלח דעים דכגר מהגטל קדם שקח חליט מחר וכיוצר ליל לזה דחפי כהגרש בשקח שכן מוחר לחהיש לפי עגר ושהם בחיר כיון שליט עוגר עפיש פרי שפילו

לחכילה כפיש מגיל ר' חעיז שקפיש :

ולדעת הגיח שהגיל מגיל ר' חעיז שקפיש מוחר לפילו לעכבו לכחחילה גם קדם שקח כדי לשהותו וכן דעת שחזר ר' חמיש. חלח שהגיל ר"ש חמיש הגיח שהיל מהוש רשיק דשקיש דכחבו דגשקפה לפיש דחיכו לשוך בחכילה חלח שדינן מיש לשוך לשהותו גיכ שדרגן לפי' לה' הצ' שגום לו שלוג ליכ שהיש בהגרוגה חשן שחקוך בחכילה שדרגן פיש, ולשגכיד כרחה לשפיש חוש חולן ק' דיש גשקדש דצדגר שכחקר שחשת שקשו חפי' לרי' דשגיש שהיה לו שגטל לו לחורי ני חשכיל וחיכו שקוך חלח שקשו לי' שגו פיש ליכ לפי' שכ שגחוש חת לצריך לגשר לפי' ניטל שגום שהשחיכים חורה לעשור בני וני' דוקח גשקפה פיכי לריך לגשר שגום לו שלוג ולח בחגרוגי חשן שליכו לשוך רק שחשי שקשו דיהי כשגוני כשו גלוג בכלי' דהוי כשגוני ופיש שגיל רפי' הכיל ולי"ד לשחן שכיהגיג שחקי לשהוחו דהחם כרחה שח חלח שליכו כיכר והוח גשם הרחגין לשפר דזה בשחגרוג שגיש גשחות שפ' דשכיכ לשל גם' דהוי רק לי' שקשו כיכו גלוג ולח בחגרוג' חשן דרשחי שילפה גשוקפים גגד זה לשל פיש שדגש הפוך וחכי"ש ייל ן:

ובזה כיל ליישב קוש' שגיל ר' חעיז שקפיש על הגיח שכחב

וחעיש דשן שהשכיב פיש שלי' לוקר גשקשו רש שפקרחו בדבר

וכי חשן חוך זשוכ גשקשו ולשחיז גם' וכיו וש' שגיל שם בחגרוג שקשו חשן בחגשיל חוך שפקש ושיחם לוחשו עד לחחיש וכחגרוג שילוחו שגשיל בחגשיל שחר ליל ר' חלח כגד שחקשו ושקי שח הגיח כחב גם' חעיז דבגר שלשקר גשקשו וחגר עליו שפקש שוחר גלח חגרוגה פיש. ולפחיש ייל דקיל לגיח דשפ' שם לקור לשהוחו שדרגן ושפקש לוחו בחגרוג שקשו חשן בחגשיל שחר ליל ר' חלח כגד שחקשו ושקי שח הגיח כחב גם' חעיז דשן חוך זשוכ גשקשו ולשחיז גם' וכיו וש' שגיל שם

כו׳ ממנו נחרח מקום לרבותים ממש ומכלם ממנו מקשו כמה] דלמ לה לחסר למנחות מחומרת כמה מהות נפקיל מחמרי גם נמקום מלין מחמרת צ נמקיל חה כזמה סרעניס דמחמרי גם נמלים כין דמחיב כל מחמלה למחר ומנה לית לקיים מחומרת נמניע ולפיי לפיל דמעניס קיל דמל דמלילים לה נמל לית מעמם עד מחמכלה וכי מלה מעמם מכי סר ן נמדרים כיב מקום דמום ניחים וכבר מקמה ארין נמקחים מל גם לחסיש לקור מקום קנם לך סרעניס נמיע מם סיב נמחק למרמ דייק וכי מלחסיש יפ׳ כל מסמרזנום מוחרם עייש ומייה נלה ניפול רק דמרי המרזנום ליכל לקור כלל הלה קנים:

ודגה לפי קנם למפיב חוקי מחחים כיב דים ורי דמפרים נמקחים

כיב מניע נמל לף למיד נחר נמל חלי׳ דמקר לכי מקרקי לין מם מקקן עליהם ולל לחמר להרומה מחמנה מולן ודוקל לענין מומלה לחרי לחמר לכללם מחמנה מחומה מקום לכלי מקרקה פרקה מומלחה מם כיב ולל לענין לכילה ומחי דמלך כלמר מיש מחר נחכילם ומחי כמלה יפי רחוי לחכילה ומחי נמלמל לעמלות יכול גם כמלילו רחוי לחכילה ולפיש חמרי דכמלה מליכה רחוי לנר לינה קרוי כללה מפיר חמרי לחמר לנמל להיום כמנמל דפרקה מומלחה לאל נמה מומר נחכילה כמלילה רחוי לים לחמר לנמל להיום כמנמל ועיי חוקי נכורות כיב דים מומלה ודים לחת. ולפיי כיון דעולי מרי לרנק כמניע לרי כללה ניב דמל דמלילים לה נמל דיד מם יש לו מחירי כמחוה רחוי לחכילה מ מקרי מה נחרים. לאל כמלין לו מחירי חלה כמלה יפי רחוי לחכילה נמניל זה לה מקרי דמלילים דמרי לו לית רחוי לחכילה דמרי כל לי׳ מנחורים מוחרי כמלילו רחוי לחכילה דמר מלכדיל ומחר מסים ולפיש נמלי חפ׳ מדרנק ולל מקרי דמלילים ולפ מים לחלק ולומר דיחמס מלכי דמרי דמלילים הוא מדרנק ומדרנק לין לו מחירי דנם מלכרילל לקור מדרנק חלה לחמיד ולל לחקל וכמיש לה לחרו רנק דמלכרילל לקור מדרנק חלה לחמיד ולל לחקל וכמיש ארין נמסמים לי לעכין חמן עייש חעכיש דמה מים לו מחירי כמלילו רחוי לחכילה לה מקרי דמלילים ולימ חקלקל עד לחכיש ולימ לין לו מחירי נעין רק נחנרזנום חלה המלכל יחקלקל עד לחכיש ולימ לין לו מחירי רק כמלה יפי רחוי לחכילה ולל מקרי דמלילים כלל דלין לומר דמחקלקל רק קלה לימ לפי׳ יום לי מפליג מעם קלה ומי׳ לפי׳ ומי׳ ס׳ חלים ומור לרים לי׳ חקניע ומוסיף סם:

אך כללה דלקיע דמרי לחרי נמלילה ז׳ דמלור לית רחוי לחכילה

ומי׳ רמי׳ מסלים מיב מרים שילור ולימ נחמן נם מלכרילל לחקור ומי׳ נלליש נמוני סם ולפיש כיל מנמל יפרים דולמי לם נם מכמיו מומר מלכרילל וכמיפי לו מחירי׳ לחקלקל ולל יפי׳ רחוי לחכילה ולמי לה מקרי דמלילים דמל לים לה לחקר מעולם חנל לם מכמיו לחקור לף מלכרילל ולימ יפי׳ לו מחירי׳ ולף מלו לחקלקל ולל יפים רחוי לחכילה מיש לילור מל מכמיו לרי דמלילים דעמם הוא לקור לפי׳ לם לית רחוי לחכילה ומפיר לרי דמלילים וכיון דנחמן כמיב כל מחמלה לה לחכלו לחרים לקחור כמכר מפיר מקרי דמלילים [ונים נכון יומר מפיל נדנרי רמנים דנחמן המחירו נדמלילים חפ׳ נמפלילים מקום דכמיב כל מחמלה לעכין לחור ונים לה מפכחה מיכו מקום דכל מומלה דמלילים נני חמן חפ׳ נמיש חוא לנמל לפני זמנו דלה כמיב מחמלה ולקור מפיש לרמנים מקלה דלה לחכל עליו חמן כלומר על קרנן מפה כמיש נפיל מחרים פיש ומי׳ נמיע וכיש לם ומחר מלכרילל מפיר נמל וכקפיין לחמת:

ואגב לחכיר מם פיש לי עין קלה עפ״ז נחוקי פפחים כיח דים

רים מכחנו דלרים מחר חלות לקור מפיש לכיל מן חמניחו ומלך חלק ומפמע חמניחו מלכרים דהייכו לכילה וכו׳ דילמל לעילם מחר נחכילה ומל לכמיב חמניחו מלכרילל הייכו מקום דקלי מלקור מכל הוא מלכרילל כדכתי׳ לך ניום לרילמן חמניחו מקור מנחיכם ונמקור הכל הוא מלכרילל

מהרי לימ לחוי לחכילה ולניק:

ודגה כי כן ומחר מנמט ליהי מדם זו הרי מנוחר נרמיש ס׳ קי׳ מיל

סיש דמלילים לין לחמיר מכח פיש ונמטי רמניל ס׳ מיל כי דפיש הוא כרוב ולפמר מדף מרוב ומוגל נטוש סם מקנינו ומיב כין דפיש לה מכי דמלילים היש מי דלה חלי׳ נחיר דמלילים לי להחריך נחוכחות הלה מפורש יוסף כן מפה קדום ׳פיש הניחו מיש לחיש ס׳ מקיב מקיע ומניל סם מקיב דלה מרי דמלילים מפום רוב עייש ומיב לרמנים דמחן מקרי דמלילים מפועל דלה מרי נכידון דידן מפום רוב חניות לין מפחמי׳ נחס ״ש דחל נדמלילים לה חלי׳ נחיר:

אמנם נללים נילם ״ מלריך לפמור דמה זו ומיב נעכי רחיתי פיש

לה קיום ריכולה לעמוד ניוח ולפרם ׳ימחי חכח חניל סם לחרי דחל׳ נדמלילים מדרנק חלי׳ נחר רוב. ומכח מעיש סם דף ז׳ דחל׳ נליכח זכר נחדם מי לה נדק מנירים והפכים למחר ומלה נילם מחרת מפום דנם נפפמל מלרעל רוכן יולדם ניום ומוכח דחל׳ נדמלילים חלי׳ נחיר מ״ש. חכח לכידן דידן לין רלי׳ מפס דחרין כי סם לפרי׳ דחל׳ נדמלילים מדרנק חלי׳ נחר רוב מפמע חנל לה

*[מ״ג מ׳ ע׳

נחלי חלה דגם כגד דנרי ים׳ם ליכח רלים לפ״ע מפנים חפיך מ׳ קי׳ מקכיו נפס מפני׳ הרלים דדוקל ים׳ם מפני׳ המרזנות לה מיכי נדמלילים מפום דחלי׳ ים כלן לימור ומן יכנל לכן מומנ לפמום נחיפר נדמלילים חנל חם ים׳ם ים׳ם חם ים׳ם כלן לימור כלל חפ׳ נדמלילים כמי מיכי ים׳ם מ״ש ולימ חיב לענין רוב נפלמל נכידן ים׳ם ולחי ים נפלם נלים מפולרו סיום רק מפלרים מכנר חם רוב ולימ ים כלן לימור ולפמני מרין מחנילה חוא מהרכנולה ז׳ ומרוב מעיד מפולרים מפרימ ולין כלן לימור כלל מפיר לחל׳ נחר רוב חפ׳ נדמלילים ולימ נחיר נחלי׳ ים נפולם מניות מל ״ש ומכר לף מחמל מיעים לה חלי׳ נחר רוב נדמלילים

ווח מפום:

אך ממים חם לחיכח מלן דפרי ליקח נלים מן חעכרים לפי׳ ניום

לי׳ מל ריש ונפני יחים מל נלוים מפום דרוכן מל נלים לף ני׳ כיכח ולחלי׳ נחר רוב ומכ נפים לין לפי׳ לף כיש מפפפק זנח עיש מוכח מפיר כגד ׳פיש ומיש לין זה עכין לכיל דמפמיין ניפיש ומניל חם יהים דרוב פפוכרים לין מוכרים רק נלים פפולרו לחפול ומיפוכן מוכרים נם מה פפולרו היום לאל נם נפיעים זה יש רוב נלים ממם פפולרו לחפול ולימ חפי רוב המוכרי׳ ורוב נלים לכן הפיר חרין ועי׳ מחים לין פי׳ מקיב מקיב נכיל לימ לפיל מה רוב יל דמחים חרין חלה פי׳ נכיל לימ לפיל מה רוב יל דמחים חרין חלה מיכי נדמלילים, חנל כיל לחין כלן מחלוקם כלל דחכח כחב נחיר פי׳ פיב חוא ני דחם פיכם ירוע מ״ז מקום ס״ם חלי׳ נחיר פפוכרים חפ פ׳ פפיפיעום מוכרים יש נפר יוחר מלרוב מוכרים חנל חם לחי פחיר פפוכרים מלחז מקום ס״ו חלי׳ נחר רוב נפר ע״ש נחריכום ולפ״ז ניפיש ומניל מ״ר פירע מלחז מקום לקח חכברי חנלים וחלי׳ נחר רוב מוכרי׳ ולל נחר רוב נלי׳ ומ״ר נלמן מ״ל חכחב דרוב פמוכרי׳ נלים וכיו לחיכח ולחי מיעום מוכרים נילים פפולרו חיום לה חלילן נחר רוב נדמלילים חנל לקח חכרן לקח נרוב חלים לין פ״ז מקום דמרי׳ פחי מחין לקח חלי׳ נחר מוכרים רק נחר נ׳לים. ונזה פפיר כחב חרין דמחי חיב נחלי׳ נדמלילים וחוא עפ״ר חרחים פנניל פוים לין פ״ז חלים פחי דעת חרמנים דפפק נפ״ב מפרי׳ דנים ני׳ נדוק ופ׳ לם ככפ חעכנר פם חמן לרך לנדוק ונפפי נחי׳ ופ׳ לפי מיכ״ח נכפ לפל לנדוק וחי׳ דנני נחים ולחי ליכח חד לחל לנדוק [ומ״ם נפקנפ עליו חפ״ז כנר ״נפנחי׳ נמקפל] ומ״ר פ׳ קי׳ פיו לחוכל פכים פכים דלחלי ליכח חרח לחכיחיל ופ׳ לם ים כלן חד לחקיר ומ״ר מניל חקנ״ם פם דכפמוכרים חרנם נ׳לים ולחי חרוב מלחוק נ׳לי מחנולרי׳ מלחמול מ״ם ולימ נכידן דחרין כין לחלי ליכח פפלך נ׳לי רוצח דחיכחיל ופפק לם ים כלן מיעום מן הפלרים חיום פפיר חלי׳ נחר רוצח חפי׳ נדמלילים חנל לם ים ולחלי מיעום כמו פים ולחלי רוב פפיר ל דנפמלילים לה חלי׳ נחיר וכרנר מפכפל ומניל כפלנ״ר כלן נפ״ר:

אך עוד הק׳ לי״ם פם וחפלין מיר קוקי ט״ז נחריב ע״ה הנ״ב

דמחני ככנפיכחו דכיירי ע״י״ם חף דפוי דמלילים לפחפם למיר ועיין כוני מכיכח יוד ס׳ ח׳ נחנחות חנלח מלן פן חמחנר. ופמ״ב ס׳ ריז נמנין פקפיו מ׳ דנלריב פלכי דחמרי׳ ליקורל נדוצח לימ׳ ונפפ״ד ס׳ קי׳ פקיב מחלק בין רוצח לחיי קמן לרוצח דלימ קמן ע״י״ם ולפפ״ד נרלח דחכם נחפיש חלש ס׳ ני רמי דנרי פכי חפדי דנקידוש׳ פ״ג כי דע״ל כלמן כגד פרוב לנרר ממעוט מחוך פרוב ונפ״ק דכחוגות הקי פרין ע״י״ם פרמנים פ״ב מלי״ש דע״ל ליכו כלמן לומר זה כלן כדי לפכלילו ליומם דלפי פה ע״ל כלמן נלקוחי׳ וחי׳ פכ״י כין דע״ל ליכו כלמן כגד חקק כ״פ רוב

ורוצח ליעלמל לפו פכנים כיפאי ע״פ:

ומאן חמרת לחלק נחרי חכפי דחלי פם ע״ל מנ״ר על כל פרוב

ועל כל המיעוט ולומר פזה הוא פרוב חפו המיעוט כמו נקידפתי לח נחי נקידוסין פ״ג נכהנ״ג ולחי כלמן לפיכו רק מנרר חיפו פרוב ולימ׳ המיעוט . לאל חם מנ״ר רק על חלק לי פלפ מפפפקים נו פם הוא חלק מן פרוב לי חלק מן המיעוט לי ס״ל כל דפרים מלוגה פ״ם ולין ע״ל כלמן כגד פרוב ועי״ש ס״ל כיכ ׳פ׳ם חים זין ׳חוויד פס, הל חלח. ועוד חמרתי לחלק דחלי חם לפי יודעים פכוס המיעוט כמו נקידפתי לח נחי פלפו יודעים פלח קדפה יותר מלי לפי פלין לפו יודעין לימ׳ הוא המיעוט ולימ׳ פרוב ועי״ל מע״ר זה הוא המיעוט פקדפה זנה פפ״ר כלמן לנרר דלים מנרע מן פרוב ולימ׳ מפ״ק על המיעוט לאל פם נכהן וכי לפי יודעים כמה כלים ופפלילים ים נפולם, לפי יודעין רק פרוב דע״ל ׳פלילי ומיעוט כלים ומה כן נלי הנדלה הע״ל לומרים פלים זה הנה לפניש פרוב יהיו ׳פרחל ומ״ל פרוב הוא נדול יותר עם לים פ׳ והמיעוט הוא פמום יותר עם לים פ׳ ועי״ הנדלה הנד כחרנם המיעוט עם לים פ׳ וכפמה פרוב עם לים פ׳ ומה כן ע״ל נה לנרע

כה פרוב ולכן לימ כלמן ופדנרים מפיקים [ע״ל פ׳ קי״ם]:

ולפי חילוק זה פלפרן כ״ל גם כלן דנר חדם דנפלמל נכידן ים׳ם

דלין לפי יודעים כמה המיעוט כמה נילים פפולרים

היום לילה בעלמא ואם כן אם לא תאמרים שניהם אלו שנאים לפניהם הם מארת שכולדים להמהל אלו מגרשים בשישור זה שישור שמושם בזה אלו תאמרים דלא אזלי בתרי דמילים בתיר ועד שמחכל בליקור שלכלו בהיתר כמו גבי ניטול לחבל בחרש בקר' ריש שלא יהרגם שישור שמושם שיעור רק לי והלא לי ניחמה לקור לשמוע דהרי גם שכים לקור לשמוע שלרך לשער בשליט ככמות שליקור ואם כן אין אלו מגרשים שישור שמושם רק שעל לי אלו מגרשים שליקור מהשישור רק מארת ואמרי שליקור ככשל בליקור כלל בכהיג שפיר אזלי בתיר אפי' בדמילים ולפיו בכיר אם כיוון בתיר אלו מגרשים שישור השישור

אין שולכין אחר הרוב בדמילים:

ומה שכיל לחרן שוד דאזלי עיקר דמילים שאחמירו חכמים הלא בשל הלא אזלי כיון שאחמירו גבי ניטול הלא אזלי בתיר אוס רוב בדמילים ואי' הפלאים שפיק דאחזוקי לחבל בפ' בר' גבי לוריב דלעכן שלא לבשל בדוב לה שולרכו לאומרם דמילים דהרי לה שבכאה ליקור שחיבם אלא בשניהם ובפיהם בלאים שביני ולא בשל וכיון דלא שאחמירו גבי רוב דמילים לעכן ניטול שפיר שולכין בו אחר הרוב ולא שאחמירו גבי רוב אלא בשמקום שפיק חומרא לעכן ניטול דזה שפיקר. ואי' בפיה ובי' פ"ז דשקלי' דאמרים בירוסלים הרי דמילים ואפיה אזלי' בפ"ז בתיר. ולזה שביריב אחבי' כדי' ואיה בלאו הכי י"ל דשם ליה דמילים שמום דהרי אפשר חפוקי ממוקמ שלמקום שליוב לשמום ובכיה הרין בשם רחבון בקידושין קיו ע"ש:

אבל כיו לדעת הרחבים דאחן שקרי דמילים אלא לדעת האדכי שבהיא רחיה ק"ק קיב לה שקרי כלל דמילים שמום דאחר לאיקורו לשכה הבחה אשכ דחיה דודאי לחיה לעכן ניטול ובמקום דליאחז לעכן ניטול ליאחז לעכן כל דמילים דאקר חומרא דדמילים לה שי' רק לעכן ניטול ובמקום דליאחז לעכן ניטול ובשל גם לעכן רוב דפרים ליכ לשיאה האדכי דאחן לי"א דמילים ובשל גם לעכן רוב אחר אין להחמיר שמום דמילים אלא לשיאם בחיולי' הרחקן ראי"ל דלעניו לעכן ניטול נרוב קיל לאדכי דלי"ם דמילים אי"ה לעכן רוב אחר כיב אחד דלא אזלי בתיר והוא דבחמת דברי האדכי האושים ושם בכך שאחר לאיקורו הא אי"ה י"ל עד שהאכלו בליקור האכלו בזמן ההיתר וכלחא עשאים חוס' חולין ס' עיב דיש לדיק' דלי"ם לין הקניה שניה שקלי אלא בארי דאכילה שלקור שחחת עלמו ולא בליקור אכילה שהלי בזמן ועי' בשניה סי' רכים לליקור שהלי בזמן אוחר לאיספי לקשן בידים ועי' הוס' שפחים קיו ויוד ס' פיא בהגיה שם סיו ורישניא קידושי' עיב כי לליקור שהלי בזמן הוי רק ליקור גברא ולא ליקור שפלה, ולפיז י"ל הא דהאמירו חכמי' דמילים שליבו בטל לף דאחיה אוחר לאכלו וכבר כשף ליקור להיות היחר היב דוקא בליקור שפלה לף שהחורם שהיחה שמום רוב עיא ליקורא קאכיל ומוליך גבאי ופשו בשם ומכאשם שלא בעשה בעלמא דהוי כבאבד מן העולם בחמת לי"ם דמילים וכאים בהגיה סי' קיב סיד אבל בליקור שהלי בזמן והוא רק ליקור גברא לי"ם דמילים כיון שאין שלם שדבר אחועב רק הוא לאקור לעשוחו וכיון שאוחר לעשוחו שמום ניטול לא שאחמירו גו חכמי' וכיב שעשיא בפיא שחוחיל שלכה סי' בשם סי' רלא יופף ושלשה שכיון לאיש ועי' בחשו' חוי' סי' קלב שכחב דבחוב"א בפ' ט"ו שי לי"ם דמילים כיון שאין בחפק רק בגברא עיש דבריו כי נעמו:

ועיין חוס' קידושין כיש דיש חולו דלא שקרי עיב שבזמן גרוא אלא בבא מזמן לזמן בהפקא אבל אם עשה שהחחיל לא בפקא לף שליבו שחחיל עד זמן ידוע לא שקרי זיב [ועי' שחחיל סי' שמיד בקיפ ויש לי בזה שריכות דברי' ושכיא] ולפיז כיל דגם ליקור לא שקרי ליקור החלוי בזמן אלא בבא מזמן לזמן אבל אם בשעה שביחר אוחר לעולם לא שקרי חלוי בזמן ושקרי ליקור שחחת עלמו ולפיז י"ל דזה כוחם האדכי דאחן לא שקרי דמילים כיון שחלוי בזמן ואיה ליקור אלא רק אלו לא חי' אחר שליקורו לבכה הבחה והוי שקרי ליקור בבא מזמן לזמן ושפיר לא אמרים לליקורו לבכה הבחה והוי ליקור שבא שאחר שהוחר עולמים ולכן כחב שאחר לליקורו לבכה הבחה והוי ליקור שבא מזמן לזמן ושפיר לא אמרים בי' דין דמילים:

ובזה יש להבדיק דברי רביבו פרק שבאדכי פיק דבילה שכי דאדם לא שקרי דמילים כיון שאוזר לליקורו לבכה הבחה אשר עמד עליו הפרים ויוד סי' קיב אלא לחוחו החבוחה אינו אוחר לליקורו ולכאל כיחה כיון שאליקור בא אחון לזמן הוי רק ליקור גברא ואין בו דין דמילים כמו גבי אחון דבשל שהיה בכיל ואם דקיל שמו בקלא ואילך שיוסב בשים שעשיא בשם רחם יוסף שם כיון שלא הי' לו שעה שבשר שעולם שקרי ליקור שאחת עלמו עיש:

ולפיז י"ל דהקא לעכן ניטול קיל לאדכי דאליקור דגברא לא דייבא דין דמילים כיון דבשל הוא והוא היאר ודלי שהיה ולכן אין בחזן דין דמילים אלא לעכן כל דפרים שרוצה פרים שדם האדכי

דגם אחן שחוא ליקור שלרי בזמן יש לו דין דמילים כיון שהוא רק שקק וכשים ס"א ניא ויש ועי' שבחים שהרגיש בשים ולא גרע שליבא לגרורי שהרגיש:

ועפיי"ד י"ל שרפרם כ"ה נמה שלינו ס"שעים ושדבי לשעשיב שמקיל לייקא דעגם שרעגים שיא שחשעיל שיו שכי שאוכל שרשן שלמו בשקא כיש שיו לקור שהיש שכי לא יאכל וכבר שעבר בזה שבאי כלי שלא בבחיש כולם חיש לקור שחיש " ולשש לריך לא יאכל ועוד דבשיב שלריך לא יאכל לליקור שכחלא, ולשרלץ לייקא דייל " דלישם חיש לקור שחיש " חלא בליקור שבגא ושקום שואיל ושזי לשלעריחי מוכח דיש על חיש גם בן שם ליקור דאליב שאין בא שליו שם ליקור בלירוף כדים ובלא לין שאליל וכיון שיש על חיש שם ליקור שבגא לקור שחיש לשל בדבר שליש רק ליקור שבגרא לייש חיש לקור דאין על שאחן שם ליקור ובגרא רק שישור שלא לקור לשקום לו לשכול ולא חיש וכבר שביר בשבגרא זו בפ' שוקשות יוחיב ניוחל עיב ולפיז י"ל דאחן שחוא ליקור שאבור בזמן ושרי רק ליקור בגרא חיש שחשר בו שחיש, חלא דיל דאדכי שי' ליקור בגרא לשל כיון דכחיב לא שאכל שחן ושרי שקרא שדבר עם הבגרא לו הי' ליקור בגרא לשל כיון דכחיב לא יאכל ושדבר שדבר שאכול ולא שחוכל אוח לף דאבור בזמן עיא שרי ליקור שבגא דאחמא שלי ליקורי' בחשן שם כוחם שרעגים דשיש חקור דכחיב לא יאכל ושרי ליקור שבגא ושילא חיש לקור כשו בשלר לייקא לשל עיקר קרא לריך לליחיב ולפ"ש עכיל בחי' ולפיז שרעגים בשיחו דאחן ליקור שבגא בזמן הוי רק ליקור בגרא לכן לין בו דין דמילים לשל למדכי כיון שבאבי בזמן יש לו דין דמילים ולחים:

(ב) **ג"ל** עשמים דגיש ניחיב קי' עיא לחלק בין יומם לצחעם לשלי בגשמם שחחי' שפי' בזיענד בכשחם חוך זיון ולא אזלי שביא ושלחוח שליק בשלי שקום דבגשמם ק' זה חוא בכל שביאום אם שחר לשחשם חוך זיון וכיון שחחי' דבר שחוח בכל שבאשחם שחשיבו חכמי' שפי' בזיענד לשל בימם לישו דבר שחוח בכל שבאים לכן שקילו בזיענד לשוך על רוב ולזחוח שהם בני קיימא ושעשים ק בזבאי הוסי כזם עיד עיש וזיל דכוותי' חוא עשוח דשכיא חביא של "ם ושכר ושל דבר שחוח בכל שחציות ואם נקיר חביא יק שחקשקים בו אם חוא מיי"ם ונקשוך על הרוב כחיר כולם ויבא נם שישוע בחוכם ושחשם גם בחביא של "ם בשקא לכן שחחיין שפי' בזיענד ולין קושכין על הרוב:

(ג) **ג"ל** כיון לכשחילה ולחי שחיוב לביוק אם לין שחביא של "ם קי"ל לין לעשוח רוב בידים כשים בשקו שהרשדים יליד בידים ושכיא שחין לעשוח שיש בידים חו לישוב לרבש בידים ושכיא שחוח שישוע העלי ולחי שחיוב לשחול כמו בשריפה הרילה דכיון שעבר בידים חקור שפי' בזיענד כמו בשבטל לישוב לכשחילה ועי' בשך יוד סי' פיל בקיו ובשערי חורה חיב כלל ב' פיו חוא ליש:

(ד) **ג"ל** לחין זה רוב כלל כיון לשלי שבגא שבקשת שבקום שיש ולא מיין ורוצה לשלי' שבכשבת שפי' בשקום שחוא רוב שלד שבגא לחו רוב נשור חוא כשים לשכוכים לשדוכין לף כ. ושחכי הרבלי שחרי"ף שיש נרשון כי' לשר לשלי חוי רק ס' שקרין ליעשה לשלי יש בקי גם בזשיו שי שיודע להבחין חם החביות חוא של "ם וכמו ללא שכי:

בזה שיש כיון שחיש שפק לכל שבולם כן גם רוב לא שכי:

(ה) **לשמיש** שליל ס' ליב לאקור לקוח קשה שן שבוק חפי חבן לשיט לוחחין רק שיעוחא שקום לכל קבוע כשביא דמי ואפי' בפי' לקור שמא יקא שן שקבוע כיון שלקא חאר שילד שפשק לשיש ושיי דכוותי' ואין לשחריך יוחר:

ומה שבאיר שעלחו כי שקום שיולין שן שחביות קרש שפשא. הבא לף שכי שביא ס' חמיז קקיז דבשעם בעלמא לביש חיב חוזר וביעור ניש לכי חוכך בזה כיון שידוע שחרבה כיחכים "ם בכיון ליין כדי לחזקו ולחלמו ועיין בשביא חמיז שקכיש וס' חכיל שקיש חולי חוי כדבר שבעמיד והוי כחלו חוא בעכי' ועיין שביא ס' חמיז שקיש. לפן לפעכיד אין לו שום היחר בשפא. ודי יבן עליבו וכי כשפשו היש ובשם ידידו שדומים:

ממרם שקי בלוסם בקיק הכיל:

תשובה ר'

שילים ני לחיפחלו עפיק חרקשיל:

אלפי שלומים. מבגזי שדומים לכבוד ידיבים חרב שגחן שעטורקים.
כבן חדקים. חריף ובקי. חוד הגרקי כשיש עדים יודע
גיש כי לחדקיק ק' שיסלי:

אחדשת"ה נחיבם עחה בשחי לשפיב כיד ס' שעופם עלי בשם שחין רלטו להחומם עלי חוחה דשחי האביים עיד חביות

כל מן מים קפן לם סי׳ נסס יין מסי׳ משהע נמסי׳סוס חם יוסר
פ״ינ מלא כמסמם נסס סוס דבר ולמכן ״״כ מנוחר קוסי׳ קלים
דמיסי ״סון יע״ם כי קמנמיל למען חמן נמסה. ונכי לחי׳ סרנכי
סחרף מים בן ליק כי נמכסנו חלינ סלריך נזס וסמחתי כי חסנמו
דנריו נעיכו וחס מכס נכי יסמה לני נס לכי. חלה מנכי כי סכיל
מלוים סי׳ חכיל קכיל דמניות כל מרס קמכסמם נמן מכר מוחר
נחנמלה לו נמירדי ג׳ ימים מעלינ ולה נרע ״סון יע״ם מחנמלה למי
הטעם המנוחר נסי׳ קלים סכנר סמינם כל סלחלוחי׳. יסוב דחה
דנחניות כל מן דעם חניה ומיה ומניל סחין להכסיר לף נמל מכר
חניב דמכר ניין הי נמלפינ דמפיריסום הי דנר מרף וכיכ למנה
כמים מניל מם קוסקין מ׳. וחכה מים דלה יגרע ״סון מחנמלה ומירי.
מה ענין סמיסה לכל הר כיי חנמלה ומירי מפניכין וי״סון מכלה לו
פוגם נמקיסו. ומחילה נס מה סרחה למי דעם הניה ליחל דנחנמלה
חניות כל מן הטעם מפוס סים נהם נוחום וגם חיל למקר ניו
הנסרים סלה ישחר נוס מפהו זוהמל והול סחין נמור ויחלר נמין
כמים מניל סי׳ חכיל קכיל דמ״ם חם ליס ני״סון דהל סחיכים כל הלחלוחית.

והמהכי על ידידי רופיים סלה סם לנו לזחה:

ואמנם נגוף הדנר לי מהכי ״סון יע״ם דעם חכיין נחסינים סי׳ סיס
וס׳ פ׳ דלפילו נחסנם נכלי חמן נחחין מוחר להכסנם גו
נפסמ חפילו נחחין ני״סון יע״ם מדינה רק לכחחילה לסור מפוס
גזירה חנל נדיעבד ודלי מוחר סים וחפילו ניכל גו דנר מרף והניל
רלים ״״סון קנקנים נעיז ליד ונידיר סי׳ קלים. וכן מחלנים חנים
ומחרים כל ״״כ דלחרים נעיז ליד דמהכי נהו ״סון יע״ם ומם נחיקיד
נענן מהכי ״סון כים נגלוע נכלי חפ״י כנלע נחחין ונין ניידיר סי׳
קניב קיד ונין ונין ונהפה פחיל חיל סי׳ כיב חנינ דפלחי חלנים
חנים ומחרים דפלינ נהו לחירה ומחינם ני״סון יע״ם עד פלה נמחר
גו לחלוחי׳ כלל מפחיכ נכנלע נזחפי חכלי דלה פלינ ני לחירה ניכ
מחינם וחפ״י לנחר ״סון יע״ם מדיין כמחר סי׳ לחלוחי׳ עים. ולה
ירדהי לקוף דעמו נהם חנל חלנים חנים ומחרים לין ליסרין מחמה
מנמן פלה מפוס ין חכנלע נהם וכמים חנל נפי׳ קניב ני״ם ומחה
ולין החינ פולע ניין רק נחלנים חנים ומחרים ולחרים דעי״י מחינם
ניין חכנלע נהם וכיכ נכנלע נכלי כימה כין דפלינ לחירה נכלי
מחינם חליסור חכנלע נהם:

אבל לפעכיד כרחה לחלק נדרך לחר דנחלנים חנים ומחרים כין
פחוה נפוק ליכו כנלע נפכימיום פלהם ולה נפכימיום חפפלה
פל פחרי ולפ״י מה פכנלע נכלי נליק ליכ כנלע פלה נפקני חפחדום
לכן ני״סון יע״ם מחינם ומוחר לנל חמן וניסול מוניך חנליעם נכל
חלקי חכלי ולין מפוס ריק מנליעם וכל זמן סלין חכלי יגם עד פחפרך
נלפוקן כנפולי׳ מיו ונכוכוה ליו יום נים לחלוחי׳ וליכ גם לחלוחי׳
חנליעת לה כלהם:

ושוב הקפה פמיל מפפחים לי דלחר רב קדיוה נפפה יקנרו
ופיכפי רב לפעמי דקיל חמן לחחין חקפיכה כרי ולים לי׳
נפפהו ופיל כפלפינ חפור ופרינ ולפלי ליפחיכהו לחפיפים ולינעד נהו
פלה נמיכן ומפכי נזירה דילמה פחי למינעד נהו נמיכן ולפלי לה פרינ
לה יפחפם נהו כלל ולי׳פהכהו עד חחר יניח ולי מפוס דחיפיק
להקלה הה נכלי פכלוכר ליה להקלה דפה קנקנים פל נכרים מוחר
ליפן יניח ועין עים ונידיר סי׳ קליק סיי עים. ולפעכיד כרחה
דים להלק דקנקנים פל נכרים נדילי מיכי לכן ליה להקלה נפל חמן
דלה נדילי מיכי חיניק יוחר להקלה ועין חוסי דים פפפים ומפרים
חפור לפניכהו יניח ועין ניידיר סי׳ כיז פחיי נחניים. ויוחר כרחה
דנכלים פל ״״כ כין דיכול לחכפירם נפ נחוסן חחר כחנוחר נגני
ופרינ פפ לה פכיה פיפחהו יניח לה נזריך דילמה חפ״י
לידי חקלה חפל נכלים נחין להפ פוס חקלה רק ״סון יניח וכיפ
נקדיוה פל המן פיוה נכל הפנים ולכל יפרחל פפיר חייפים דחחי׳
נהו לידי חקלה ועין ניחפרי פלהי עיז מה נפחלק נין כלי פחניי
לחפניל פכחנפל נה. ונזה מיוסב ני״כ מה פהקי פמיל מהא דפפני
פלהי עיז הה כמיד פפלפינ חפור והה כמיד נפלפינ מוחר וכן נעיז
ליה מ״ם נני חכוסנן פל נכרים מפני הכי דוחי דנריהה ולמלי לה
מוקי חרוייהו כמיד נפלפינ חפור והה דקחני חפור חוק יניח והה
דקחני מוחר לחר יניח. ולפמיים ניחה כין דחפור לייפכן יניח לה
פכיה להכי לה מוקי נחני חלה דהה נורכה דהה החפ כין דים להם
חקפה נהדחה והנפלה ולינן בפיר לייפכן:

לכן כיל לחלק נחוסן לחר דדוקה נקנקני פל נכרים מוחר לייפכן
ולה מיפיק דחחי נהו ליד חקלה ופפחפם נהם חף דחם מפחפם
נהם חפילו לחר פפלינ חפור דהה ין לי׳ פפלפינ נין וחדרנה כל
כמה פיוה פחיפן פוי לפנה יוחר כפנוחר נהי ״״כ פ׳ קלין פוקיל
ועין נפיך פם קקיו יע״ם הה הפפיפי נפוק ולי׳ פ חפור פחיפ חלה
פ״י כנוס פפלינ ועין נפיך פ׳ קלים קקלינ ולהכי לה חיפיק לחקלה
דעד פיפנוד פעלינ יזכור ועין חוסי חולין יפיד דיפ פחחכי חנל נכלי
לי׳ למיד פפלפינ חפור פחפ ״פחפם נו חפי נדיעבד חפור פהיה

סיך יניה חפור להפהוהו דחיפי׳ לחקלה וכפיים פחפרי ים חולין
דדוקה חם רפחים פופחי וחם פחפ פוחר נדיעבד חפי לה נדקי׳
פוחר לפחוה לכחחילה פל פיך פינדקה חחיים חנל פי לה חפריכן
רפחים פופחי חפור לכחחילה פל פיך פינדקה חחיים דילפה
חיפחלי וכפיין זה כחנו פדיו ופיך נלפ״ם דוכפי ופיין נפיך יוד פ׳
פי קקיים חנל למיד פפלפינ פוחר חף דלכחחילה חפור להפחפם נכלי
פחניי פיפ כיין דנדיעבד החנפל פוחר פפיר פפי ליפפ ולה נחקלה
ולפיי חים דנפפחים פם חלינה דרפ דקיל נפלפינ חפור ליכה למיפיך
ולפיפן יניה דחפור להפחוהפם פפוס חקלה דנם לחחיז חפור פחיים
כרי׳ וגם פם נעיז ליכה לחוקפי פרוייהו כמיד נפלפינ חפור וחה
דקחני פוחר פיים לחחר יניח דכיין דפפלפינ חפור פיפי ליפפ

פפוס דחיי׳פיק לחקלה ולי׳פ ״סון לה פכיה ולה פוקי לה נהכי:

ובחכי״ן נפלפי חקי פפפכה פי פיפ דכלים חרפ׳ פפחפפם נהם
פפקי׳ פפלי׳ וכפלו לחחיר החנור היפן החנור פפוח
פפקה לנלה וכן נגפה חדפה חנל ניפיכה פיהר פיפ דחרפ׳ נלופי
נרפיפי פפי חנפה חניים דנגפה פיהר לחחר יניח ונחרפ׳ נפ לחחר
יניח פפוח ופי דלף פיפ נהם לחלוחי׳ פפקה נפ לחחר יניח ופפויים
לעכין פופחה הפ נפזוחלהם פיפ לפעין פי פיין פפעפפ נפ וריחה
פפר הרי כפפרה פיפ נקפי׳ פיפ ופפיב נפפיד פ׳ קיב קקיים חפפה
דפיפ חפי דנפפה פחוה פפלה פפיד נהם פפוח נפין פפפ״ם ״סון יניח
חלפה פחין נהם לחלוחי׳ כלל ונחרפ׳ יפ פיפ דנכלי פפור נחוכו חיכ
חין רחי׳ חניי הודי׳. ולפעכיד לקיל לפה דחפרי׳ כיה קיב פיב
יכול לנלה והקפיד עליו דיפ פפוח כי פליני דיכול לנלה ולה הקפיד
עליו וכי׳ פיפ ולפ״ם יל דנפ נגפה פחוה פפלה פפיד נהם פפוח נפין

מי שלו נייד מיע כתב שם נפעמו של דבר מקום דת"י שכנפה לניר הוא רק מדבריסם ולי מקום מעייל ידיו לנהומת עין פיע מניחת מקדם החיי וכיע שם:

ועל הגהות מהרשים מגילה ני מחציף לכי חמם ניחבר מריל דחם כמל לי נקדירה נפסקא ומצעבל נפי ולחיבר כמל לחוכם חמן רים פי כמגדו דנפיל מעשם פוחיל חכיל חא בזה לא לימחרי נחי סרחמן מכלל לי כלל דכך דיבר מחחילה פחילו חוקר יותר מפי ולא לחמרי כיון דלימחרי וכר חלא נחימחרי מכלל ליסור. ועוד דכחלה דלא לחמרי חלי הוחיל חלא מחמירה לקילחא לו מכיש נשכי ליסורין פוין לחבל לא מקילחא לחמירחא פוחיל ולימחרי לי קל לימחרי כמי לי חמור דחמן וזה כדמו כמי דנרי נכי כי דלימ הוחיל חכיל לענין ייסון ניב כמוכן:

אבל מיש נכי חרנבי חכיל כיי לסחיר חחציות מפיד חפליחי נפי לימ נני כפפך דמוקמי חחציות נחזקה דמיקרקע חלא לי נסם חמן כיון דלא לחרע חזקתן כלל יפה כוון. וגם מיש עפיי דברי מגיל פי חכיל מקיש נני חציות לל מכר דמעם חמן נחיל נפסים קדם חפקה כיון דלימרל נלע לימ לעפר נגד כל חחציות ונימר מחפיש דיש חלק נדול ממים דלימרל ולימ לימ פי רק נגד דנן חמן ויש נמם מנכלי פי כנגדו ומיכ נפפיריסום פיש נו חלק נדול מפחר דנרים ומים ולימ רק פי נגד הדנן ויש נמם מנכלי פי נגדו. נם נזה יפה כחב וכיכ חפיש חריש פי קיכ עיש. חבל לא ני לריך לכך מחרי לפי לפן המחלה חין קפק כלל מחמ כמחמם נסם יייש נמין רק יין מפטרש נו יייש ולימ ולחי יש נחציות פי נגד ליייש מנכלע נו. ומיש עוד לחין לומר דנפפקה כעפה כנילה מדת דנלוקן לימ חכיכ כמיש ריין נקונ" דפיפת חלב ועוד דנלא נכח לא לחמרי חעכיכ כמנחר נרמיח פי ליכ קיד ולדעת מדיז מקקיו מס נלא ניסול חפילו חלא נמקום הפקד ולדעת הפיך מקקיו מפמע חפי נניסול נפפיש ועיין נחוריך סם. ולם כוכחו נזה לחין לומר דנפפקה כעפה הנלוע נחציות נכילה כמחי ריקו לימ כיכ יש עוד קכיף להחיר היש מי שלומר מנפרים פי ליח קיש דלנבי דנר הנלוע לא לחריך חעכיכ ועיש נפיך מקיש. ולם כוכחו דנפעם מחי נחציות יין המעורב נפפיריסום נפפקה כעפה כל היין נכלה ולימ לימר נלע ולריך פי נגד כל החציות ולין נמה מנכלי פפיש נגד כל הכלי. נזה ולחי יפה כחב יידי פריש דלין כוחכים פפיריסום כיכ ניין חלא יפי ניין פי נגד חדנן מנייש חלא מנפפה לוקר נמפחו ומרי קיל נפי חמיז קיד דנלא נלא לם כחנפל קדם חפקה לא לחריך חחר וכיעור. ולחי מוקף דחפי להחולקי וקיל דחחר וכיעור מיע כיין דנפיל נפי ולימ לקור רק מחמת מפחו מרי כחבי חוסי נחולין פי דיש נפקדם דכל חלא מלקרה מחמת כריע רק נכיש לא לחרי חעכיכ עיש:

אלא פפריש העיר נלדק דייש ניין הוי דבר חמעמיד ולימ נפיל חפנחי כן נהפקפה רחפוכה וחכרת דמיש יפ לנדל להקל לפי הכחה פפכחאו דלין הייש כולו חמן רק חלין ולימ לולי הרי זחיב ומוחר ועיין מנילן פפ. ועוד כיל דבדבר חמעמיד לא לחריך חעכיכ לפמיש חרין נקונילן דפיפת חלב דכל הדין דחעכיכ הוא מפוש לחא דנניח מחיש ונחעמיד ליש נניח מחיש דדכך ניסול לפקרא מרחש. ונהכי מחיכנחם דעת הטור פחפחא לחרוכים עליו עיין נאחפקיק פי חמיב פקיבו דנהי נפקא פי חמיב מפמע מדנריו דדבר חמעמיד מחיש לא נפיל וקוחר עלמו דניריד פי פיז מפמע דקיל דדבר חאעמיד נפיל ככללים. ולפמיש כימא דנניח פחלי דדכך ניסול לפקרא חורש ופיבפי נחולין קיש ועיין לך כנון זו פלא יפן מעפ ולכן קיל דחם לימו כיש חלא חעמיד נפיל ועיין נני ודיש פי פיז. ולפיז סדרן להכיל דחיל דק פפים כנד דנן החמן וכנד זה יש פפים ונפל דסיין פחוחכים נו עכפיו לימו חעמיד. ולחפילו חם פי חעמיד הא חלי דדבר חאעמיד לא נפיל חוא רק דרנבן וכמיש מניח חכיל נפח חריש וכלן חרי רק קפק חם פי נפח חמן ואי קדיב ולקולא וכמיש מניח פי חפיז חקקיב דנלימור מפחו דרנבן חלילן נפפיקו לקולא ומכיש דלא מחקיק לימור נדיעבד וכמיש פפ קקיש:

ואלו הנעילו החציות פי כיל עוד דלף פכחב מניח פי חכיח ספקפיל נפפ נפום החציות פל יייש לא מחכי הנעלה ונלנפום כחב פחחזיקי נהפ חמיד יייש פלפו פעפיהם ומחזיקין חותו נהפ לקיום חום פעפיהם מרנים ונפ חריח וכר ועיין עויז פפ קקיש ועיין עויז פי חמיב ומניח פי חמיז פקביש מניחו לעכין דלא מחכי מחניי וכחבו דהוא חזק וחריף טפי ולכן כיל דחה דוקא חפ חי יייש נמין נחציות מיך חיש חבל יייש פפערבין ניין ניש לין חיין חזק וחריף טפי ומחכי לי לחציות כנעלה ועיין עויז פי חכיח קקיב וקקביז מפמע מדנריו דמה פכוחבין פלא לחפיל כלי פחי נו יייש חוא רק חחזרה נעלמא פלר פחכחב לחבל מדיבח לחפילו לניש פחור וחרוחם מחכי פנעלה חפ לין חפפ פכחלר מפחו חמן נעין וחיח לללן עיש פפעורב ניין חניח פפ חילק עיש קקלינ וקקמיב חבל עכיש ניייש פפעורב ניין

סין מעפל מריפוחו כחלי דלי ניריד קוקי בי דמים מעפל" כח פלינ חפ" לין נפפ פ" כנד פלינ ועין נעדין פ" קיע קקניו ועין פ" קיע פיז וקיש ניב חיין מעפל כח חיים ומחכי לי" פנעלה. חלה פנני כי כחב פלא הנעילו החציות ולא ידעתי למה לא פנעילו. ויש עוד קכף להחיר פחרי המלם מניח פ" חעין קקניר דנפחעמ לחפיש פיל פפים וקני נרוב היחר דלא קקפי חלה נעיכי וכן חקכיש חי פפ חריק עיש נחפיש וחרי לא עיכנו נחיד רק נעשות דלחעמ עוחר חוחר מוכן חוא כמיש חדיז ק" ליע קקיש:

מכל חלין נעשי חכי חקכיש לדברי פריש להחיר סיין לפפקא נפחי ונחכחי חלין פוש חפפ פפפחפש נחציות ייש נעין וגם חפ הנעילו החציות קודם פפחפו נפפ חיין עכפיו עיש חציות פוב לעפות חפפ וכיפיש פריש ומכיש פלא הנעילו החציות פיש לפפות כן וכפפעדה מן החציות יכול להנעיל החציות חחילה נמיש ולחפר פקקרי לריב חזק ולחיכ להנעילו נמיש חמין כדרך פחר הנעלות חציות כמיש פדיז פ" חכיל פקקיז וחפיש חיש פ" קיך:

ולתשלום הטעין לעורר נמה פרלחי לנכי חכיל כיי פחחפלה פל פחפלה נפפ

מלר עסקי׳ מותר לנטלם נכלים לסוחרים מסרי לין מפליגין ומה הדלי ליחא:

ואני נמצי כיל ליישב דעת הרמצין שפשים סרין נחולין שם וכיש לייכ לפי׳ נקדישם של נמר כגילה יגמילו ולייל מסרי לוקר חוא לא המותרת ולחוך המלה גם הגמלה לחקורות לחו קושי׳ חוא דחמס כיון שם גם ליל ורוצע של נמר פרגה לין כה חמים נמקומו להפלים וכליר והרוצע מצליפי׳ הן עיש ועיין נרין פכיש שכחב דלה מרי כיש בפיש חלה נמל חיפר כגניים דכיון דעפש שכי לחכי חיפרל חוא כיון דלקלים כולי חלי לה חגיב למיקר לחל נמרי דלקורל כל חיכי דלייכל פעמל כלל לייקר עד קוף כל העולם עיש ועיין שיך ירוד שי ליל שקכיש מצולר דעפש שכי קלום חלה דמפרים לה פקפ שם לייקור מיכי. ולפיז לים דכשמעל נמר כגילה לחוך יורם ריומפה שם חים ולין נמים שפים שם נמים פעש רחפון מן הגבילה לו לין כה חמים נמקומו להפלים ולייל ורוצע מצליפי׳ וספיר לקורים שקדישם וחכף לחל כשמגעל כלי ני׳ ולין נמים שי דלייכל נמים רק פעש שכי הלי׳ נכלי וחכלי נמים שחוא פעש קלום לו כה חמים נמקומו ושפלים ולימו מצליפ ולי״ם:

ועל קושי׳ שכי כיל לפפים סוז שי׳ ליש שקיש עמים שלנום ונים שי׳ לים רלפי׳ לי׳ שם מעליפ לימו מצליפ נכלי כין שחוא יפן ושפע מלנלוע וחניל רלי׳ ממים פשם מרדכי החרוך על דין דר״י חלנן שמניל סוז שם מנים מי שהשקיד שפן לחניכו שם היו קנקני׳ יסכים לין מוליל לו נלע ומוקי לה לחני לפי׳ נשלין מוסשפ׳ כיון דעפון עשון וחו לה נלעי וכו׳ ועיין כחב סוז דלין רלי׳ משם דוחלי שם לייל פנע מלנלוע לין חכלי יכול לקנל לחוכו סום נלוב חלה שעיי ניפל לו כנוסה מעליפ יפן מפני חדם יולה וככפ נליפים חדפם ופן חנליפ פיסיפ פולם לחון ולייכ לעכין לוים שפיר לה מיכי שפע מלנלוע דה ככפ חם יולה לפל שם נגיים שפיר לימו מככה לו חנליפ דמה שנלע פן החדם עכיים יליל פן סיפן כשכישר חזה כיון שפי׳ שנע מלנלוע ולייכ לין כאן ביכוי עים נחליכות. ולפיז לייכ לים דמים מעליפי׳ שהפעע המים הרוחפי׳ לחפליע הנלע ושיפפי חכלי נלי פיליעו נחוכה דבר לחפר ידחוק הנליפים פיפנה לחון ויייפ ולה מנליעי וכעין שכחב החוריך רים חלי מליחפ שפעע המלה למפוך חדם חללו ולימו חלוי נרחיחות חמלה כלל עים לפל שלר מפקי׳ מנליעי׳ ועיי מפנליעי׳ החדם מרחק יכפלע הנליפים פיפנה לחון ולה מפליעין כמים שמפליע הנליפים לחון נלי פיליע מחדם. ולפיז שפיר קנקני׳ של נכרים פיין יפרחל כמם נחוכו לחוך וכן לחוך לנפל נכלים לחוקרי׳ שלר מפקי׳ דכיי חלין מפליעי׳ מיש עיי שהנליעים חדפם ככנקפ שהרי מנליעי׳ פיפנה מרחקה ויולחה וחוקרים יין שנקנקני׳ ומפקי׳ שנקרירים לפל הגעלה לה מיכי נחוח דמלין ״יפר שרחקו כל הנליפה למון וכככפ חדפם חמה״ ולה ידעי׳ כמם נפק מיכם ולכן לה מיכי הגעלה ולי״ם:

ובהכי יש לייפב ני״ב מה שפקי׳ שם שרשניל נמפנופה מהה דלמרי׳ נזפרים ליו עיב יכול לף תרומה ת״ל חומם פרע לתרומה ופרכי׳ ותרומה לה נעי מיים והמיל וכו׳ ולמר חני׳ לה לריכה לללה לרלמר מר נמים ולה ניין נמים ולה נמחוב הה לפי׳ ניין ולפי׳ נמחוב לללמל דלסוליל הנלע חני׳ נתרומה שני ניין ונמחוב ונקדשים נזפיב חוה עיש. ונלמה שרין נקוני׳ דניפפ חלב כשמר מקוש׳ זו וכתב דלחני׳ חוה דלמרה ולעכין מריקה ושניפה דלכן לחל הגעלה נחמין לימו חלה נמים לו דקיל דיין ומחוב מפליטין הן ולחומר חוה נקדשים לחל שמן ושומן וחלב וכיולה נהן ודלי מנליעי׳ ולין מפליטין ומימו רצה פליב שם מדחניי ומוקי לה נמילתה אחריתי ולדידיה לפי׳ ניין ומחוב לין מנעלי׳ נתרומה ושלר לימר שנתורם ולכיל נשלר כל המקני עיש:

אבל לפמים יל עפמים הרינפיל שלפי עיז נחל דכל יום ויום נעשם ניעול לחניכו דלחר ניעול חעלה הגעיל שפיד ולסכלה קודם שניעל שלמים ולף דעני ליפן מיים כשניעל שלמים סוג לה פי׳ נו כרי נחיכה נעשם ושקי לייכ מה פריך קל פליע מיפר דחעלה דלחידכה נחעלה ושלמים דלמחר הל כיון דהגעילו קידם ליכל מיפ ומי׳ דלה לחמי שלם לין נו נפיים שפיל מופר חלה לעכין קדשים כלים וקדשים חמורים דשניפה היפר חלה שלין לבילתן סום דקדשים חמורי׳ לין נלכלי׳ חלה לזכרי כהוכם חבל לגבי לי׳ מופר וכיולה נו שלין נו היפר לשום חדם לין לנו לנעול לי׳ כלל עד שיפי׳ לו שכשר נמור ככלי מדין וכו׳ ומכח זה דחם שם דברי הלומרי׳ שלם ניעל חלב נכלי מכנום ולחייב ניעל ירק שמופר לנעל לחייב נפר נו ניום שכשר נגעלה נניעול חירק וחירק מי׳ היפר מפום כיש נניש ולפמים זיל ודבריו לריכים ניפור קלם דנשלמל שפיד ולשכלה שנשמיפו עי׳ לפור ולייכי ליתן ולימו פופם כולו עיי הגעלה שפיר לשריך לנפין לי׳ שפר לריך שכשר נמור ככלי מדין חבל נניעול חלב שנשמיפו עי׳ חמין חרי נשלם כולו עיי ניעול המרק. חבל שדבר שפופ דכוכמו דדוקא נדבר שלימו לפור לכל מיכי הגעלה נפופן שלם שבשל נו חיפר יהגעל ולה לחריך נזה חין מנעלי׳ לי׳ לכחחילה חבל נדבר

שלפור לכל לה מפני הגעלם כיון דלין מנעלי׳ לי׳ לכחחילה ומיש נניעול יקן דליכל ק׳ כבד מה שנקדירם ולה שרי חלה מפפם כיש נכיש ושרי שדר כגלע נקדירם ולפור לנפל נפר ולנפלו לכחחילה. ולפיז ייל דחלי נם נפלר שקכי עיי שכככם נליעים שחדפם שפרי מנליפין הן מדפקם ופפלפת הנליפים סיפכם לפון חבל לה לנפרי וכפמנפל נה לחיב לף שלין שפים נמים שנקדירם נגד כל שקדירם עיש עכפלו יש נם ק׳ ונפל חלה דנשחלת כיון שפפפם כיוב ולפור לכל לחריש חורם נמים ולה ניין ולה נמחוב עפום דלין מנפלי׳ לי׳ לכחחילה מפיש ולפ״ז לי׳ שרי רק מדקנן עיש לה ליותם חורם להנעיל נחותן עם שילפקו רבנן לחיב ועיי רפניל חולין ליח דיש וחפק דנכתי חוה לנפל לי׳ לכחחילה לפ״ז לי׳ לפרים דמדרנן חוץ עיש חבל נחרומם כיון דלימו לפור לכל לחרם שפרי מוחרת לכהן ליש לין מנפלי׳ לי׳ לכחחילה כריעניל חליל ופניר לפ״ז ניין חב״י נמחוב חבל נפלר נחיש שלפור״ לכל לחין מנפלי׳ לי׳ לכחחילה דנכתי ועיי רפניל נפלר נפלר כלי נמור:

ככלי מדין שפיר כחב רמנין דלפור להנעיל נפלר מפקי׳:

ולפי דנרימו ים לייפב דנרי הפיך ניחיד סי׳ ליש שקכיש דהוכים דלפר נמים לימו פחפ מחוסי חולין ק׳ שהקנו לין שהנילו יורם נדולה נ״י חת לין נמים ק׳ נגדו ונלקרו המים דמיים חעכיל עיי פמיב שם וחחרי׳ ונכלעי׳ ניורם ולפ״י מנעילו שכים חוקרי׳ עיש ולי לימת דלפר פונם חלה המורם לה נתת לנמוד חלה להנעיל כל חד פדיכי ולי מפום שהמים יקרו לה לימ חקמת דלפר עיש וסקי פלמי לממי לה תוכים יותר ממה דלמרם תורם כל דבר לפר יבח נתת תעניכו נתת לריך ליתן לפי שלין נבלוע יולה עיי הגעלה ולממי יגעילנו נמים עם לפר ויפנום נבלוע ויכול לחיב לללות נו. ולפי לחמר יל דפרים יפלתי שם הקנו למים ני״י לוים קי׳ לכיב נשם לוים דמים עם לפר דימו כשלר מפקי׳ לייב מה הקי׳ שפיך יגעילנו נמים עם לפר חה נזה לה מיכי הגעלה ומי׳ דיגעילנו שפי פעמים מחילה נמים עם לפר לפנמו ולחיב נמים לנל לחמת יורם דכיו דמעיקרל לקיש דחוקי לה קיל כפיפה רמנין דלייב לה הקנו כלום דסרי מים מפליטין ולה מנליעי׳ ויש להגעיל נם יורם נדולה ומנוחר נרין נכיש וחפרי רבפיל לייכל לפיפה רמנין ומייל לה כחב דלה מיכי הגעלה נמים עם לפר רק לפי׳ רמנין ועיי לייר ק׳ לכיב חוה מ׳ ופפיב סם ופפיר דפ״ח דלפר יפנום חנליעי שפחוכו וגם שפפלנו נחוך חמים וכשחחרי׳ וכנלעי׳ לימם חקורי׳ לנל לקלל לקיש דספיר דלייך ליתן כיון דגם שלר מפקי׳ מפליטי׳ לייב נם מים עם לפר מפליט ולפפר שלימו מנליע ולייב נפלמל הפיך הקנו שפיר שלם יפלום ולה יבליע הרי עוב ולם יחוור ויבליע הרי יבליע רק טעם פגום לנל נדבר שלריך ליתן לם יפליט ולה יבליע הרי לה יפנמטו כלל ויחוור ויחקר כפילנה נו ולים:

הרי העמדמו מיעם הרמנין לנל הרשניל כחב נחסרי הכיל וקוף דבר לה מלה רבינו חקופה מפפקם להעמיד לי דבריו חלו עיש וכבר קנע רמיל נפוים ס׳ לייב ולין מנעילין נפום מפקם רק נמים מיהו נלייעבד מחכי הגעלה נכל מפקם ופריש שם חמם חלה לדעם רמנין חפ״י נדיעבד לה מיכי הגעלה נפלר מפקי׳ ולרפניל לף לכחחילה כמי מנעילין נהן עיש. וקפוד ליתי לומר עפ״י מה שכניל חי׳ שם פקכיש נפפם חרים פיין יפרחל לפחמם נמי הגעלה של לי׳ לכחחילה חעפ״י שים ס׳ כנד הכלי דהוי כמנעל לי׳ לכחחילה כיון שרולה להפחמם נמים עיש ולכן לין מנעילין נפלר מפקי׳ לכחחילה מפום הפפך ונזיון מוכיל ועיי נחרים ס׳ קנייל ונכי הרב הנדול מוסיף לחק יעקב כ״י הפיב דחלכתי מותר לכחחילה נמפקי׳ פרוחי׳ דליכל הפפך ונזיון מפקי׳ ולמרתי דמוקי כחבו נמכוחת כיב ליש מכלן דמפקי׳ לכי מפרחי לין שם מפקי׳ עליהם ורמיל מיירי נמים שנקרל מפקם. חלה דחיל דחפיכם נמנעיל כלי לי׳ לו חמן לחיז לימוכו לנל הלה נפי׳ זה מיירי ניב נמנעיל כלי חמן קו״ם זמן ח׳ כמים נרש״י עיש ולייב מותר לפפחמם נמי הנעיכם ולייב יפי׳ מותר להגעיל לכחחילה נפלר מפקי׳. לכן מחוכרחת כמ״ם שליר לכחחילה חוקם לדעם הרמנין וכבר עלחו מקום ס׳ כנד הכלי ולייב חזר וכפלם נחוח דו עפמים רמיל לוים שנקכ יעקב כ״י חפיב

ואמנם נכיר חוה נדיעבד ודלי מועיל הנעלם נם נפלר מפקי׳ וכן חסכימו כל פוסקי׳ חלחרונים ועיי פמיב נלייל ס׳ חפיב מפקי׳ נכחב ודלי היעבד יהלה עכים חם הגעילו ופנים פקם שליל לחגעיל מפחמם לכחחילה. חבל דל עקל שרי לין נמים שנחוך הכלי ס׳ כנד הכלי ולייב חזר וכפלם ולוקר:

אלא דנזה יל כמים נחוח ד׳ עפמים רמיל לוים ס׳ חפיב שכיל ונדיעבד חם נתנו נחם יין לו דנם [פי׳ נחביות של חרס שנחנו נחם שכר שעורים] נלי הגעלה רק שהרימו חיטב החילה מותר לפחות ממנו נפקם וחוח מהמדכי שכיב וכחב ג׳ פעמים ע״ז ופעם חרחמן שפעם הפכר נעל נפי קודם פקח ולייו חחר וכישד נפקח ולין לפחמיר לפער נכל החביות מקום דלה ידעי׳ כמה נפק מיכי דפלחי נכח דפיפירה נלע וכו׳ שניתו ס׳ ונניל שם ונפי חמם ע״ז כיון דלה ידעי׳ כמה נפק מיכי כיעני׳ ס׳ כנד כולו כמו בניפ

דסור מי הימירא נגע ודי מחזיק דמכר לית כולו מעורים רק מיקרו מים דמזיגי מערבי עליו מסכל מעטיר קי ריב ואפי׳ הרי מחלק מעורים ומחלק מים ליכא קי כגד מעורים חלת דלי הרי לאורים חצניב גם חלק מים הרי כגוף האי׳ וליכא קי לגבל הרי קיל ביזיד קי ליד קיו נהגיב דבסיחר לא אמרי׳ המכיר ואפי׳ נחמן דאמרי׳ כיב בגיב מקום דמזו עליו כמים מגיל קי חזיז מקכיד מיב לא אמרי׳ ני המכיב כמים סם מקליט ומפיר ליכא קי עיב וביב ניים סל הגוחה ליה כולו חמן ים גו מים ומיכם אמרי׳ ואפי׳ הרי מחלק הצוחה מיב יש גו קי כגד החמן וכמים מחיב חוים קי קיך ומפיר אחכי לי ניסול דחמן דמסחק כחגעלה נסחר מסקי. אבל עכיב אין כאן אב כוהכי מעמיס סל סיחר רק מעם דחמן חלוי בד׳ ולריך לו והרי חיל למעם הרחמן:

ואמנם נכיד אין אם לריכי לדברי מחזיק וחכיב לפניב אמריך קי׳ לית מקכיא לפרש דברי הוסי חולין קי דלפירוש ריא דלא אמרי׳ חמכיר יורה גדולה והלא אין במים קי כמדו וחמים לאסרי׳ וכי ולפירושו ניחא כי לא כעמו המים כולו כגילה ומעמ אי׳ הכעלה עז חיורה וחחר וכגלע נחוכו מגמילו מכים ואחו מעם אי׳ נסל נמסים במים וכן כחב האסרי׳ פכיח קוסי׳ ליח וחיכ נגיסול דחמחק דחק אם חז לא הי׳ קי כגד חמן הבלוע ניורה עיב כין דמגעילי׳ נכל האסקי׳ כמו במים חיכ כגד חוחו מעם חמן שכעלע ממנו וחזר וכגלע נחוכו מפיר הי׳ קי נגיסול דמכח זו ונסל כין דנחמן קדם אי׳ ליח חמכיר ככיל. ופחחא יש לכו חרי לדדי׳ לאחיר אי׳ דגם לחמחק הים קי כקנרת מחכיח וחחים הכיל וחכים דאפי׳ אחיל דנגיסול הא׳ לא אמרי׳ נגיסול חמכי דלמי חיל אי׳ קי וכמיב:

אבל מה שאני מכוך בזה דכאי דמהכי הגעלה בסחר מסקי׳ ומפליגי׳ כמים לגבל נחוכוי׳ ודלי לא אהכי הגעלה ואין מפליגי׳ וחרי נסיומה מנבלי׳ חמיומי׳ סחם לוכל עב וגם וחרי כללי קדר וזה לא מהכי הגעלה. וקבור הייחי לומר למאי דאמרי׳ סלהי עיז כל יום ויום כעמה ניעול לחגירו וכבר כחסקה דמניח נהוחיב נדיכי חכבר כליפ וכי מי עדיף ניסול דיום סכי מהגעלה גמורה ואם הגעלה הרי קיל לריב אחיך מכפירהו מה הי׳ חסרי רבח דכל יום כעמה ניעול לחגירו והלא לבן הוח לריך וכרי וחי׳ דהיק דקדמים חימירא בלע וכיון סניסל גו קדם סינא ליבי מוחר לכסיגיע זמנו להיום חל על מה סבלע סם כוחר כבר נקלם וכחלם האי׳ כיב אי׳ ניסול זה עד סלח כסחר גו חלח בלע מועט ואין רלוי לחול סם כוחר על דבר בליע מועט כחה עיב ואי׳ יוד קי ליב והרי בפסוד ואסכלה לא ניסול סכי מסקה רק חוכל בסר לגוי וחפיה חמרי׳ סמקלים ומחלים הבלוע סחיבו חל עליו סם סחר חחיב כיון דהימירא בלע חיב סיב נחמן חפי׳ הרי חוכל מה שבשלו גו חמחקה מיא הקלים וחחלים הבליעה חמן עד סלח כסחר גו חלח בלע מועט ואינו רלוי לחול עליו סם חי׳ ולאסקור הניסול האמר. אך זיל דהרי אסבניא מדמיא זאת החם לדגים שעלו בקערים שמוחר לאכלן בחלב וכו׳ משום דהוי מעם קלוש וכיבו בוליבו עיב והרי נחמן לא אהכי ליב בניב דהימירא כיון דשמו עליו כמים מגיל קי׳ המיז מקכיד בשם דשגיא ורין וחיב ליב שי קבוא זו לכל יום כשעה ניעול לחגירו ואין חכי נקי בניסול היים לכן אין לסמוך על הכיל רק חם מבעלי׳ חוירקע ניורה סחוח מסקה לגול וייל דמהכי בחורה הגעלה בסקה׳ מיא הקלים והחלים הבליעה חמן עד סלח כסחר גו חלח בלע מועט ואינו רלוי לחול עליו חם חי׳ ולאסקור הניסול האמר. אך זיל דהרי אסבניא מדמיא זאת החם לדגים שעלו בקערים שמוחר לאכלן בחלב וכו׳ משום דהוי מעם קלוש וכיבו בוליבו עיב והרי נחמן לא אהכי ליב בניב דהימירא כיון דשמו עליו כמים מגיל קי׳ המיז מקכיד בשם דשגיא ורין וחיב ליב שי קבוא זו לכל יום כשעה ניעול לחגירו ואין חכי נקי בניסול היים לכן אין לסמוך על הכיל רק חם מבעלי׳ חוירקע ניורה סחוח מסקה לגול וייל דמהכי בחורה

רשוב הניח עכיב לחגיר ממים חכין קי עיב לחגיר כלי אי׳ ניסון יניח עכיב חם ניסל בהם בדיעבד חפי׳ בלעו אי׳ נחמן עיב והקכים עמו בפי׳ טיו מהברכיך והניחו רחי׳ מיזיד קי׳ קליב סיב ומיזיד קי׳ קכיג קיזיד ונעל פיב קי׳ כיג חקי דחיב חמאי חמר רב בפסחים לי קדירות בפסח שבורו לסחיכחו יניח דבכלים ליב חקטה דחא בייב מיפק. ולפעכיד לקיב לפיב חוסי׳ ריב פסחים דנחמן גזרי׳ טפי דילמא אחי למיכל מבשחר אי׳ הכחה משום דלא בדילי׳ מיכי וחיב בייב מיפק משום דלא אי׳ לו בעמ הכושר ובדילי׳ מיכי אבל נחמן לא בדילי׳ מיכי קיזיד הקלה בם בכלים. אלא דחא קאי דחא כחבו חוסי׳ בפ ולזיד לעולה ובניח וכחיב בחי׳ כוהב אי׳ עולם ומעמ שלוקרו אין היחר לאי׳ והרי רב קיל כרבי דחנן לאחרים חקיר מהיח וחיב כוהב אי׳ עולם ובדילי׳ מיכי כמו בניח. הא ליחא דחדי בם אין להם היחר אחר יניח והרי אי׳ עולם בדילי׳ מיכי אבל כיון שים להם היחר אחר יניח קפיר חיפי׳ להקלה דכיון שלא יקרו לעוכ חיפי׳ שלחיב קקנים דכבריס כהי שים להם היחר אחר יניח ניח אי׳ לא חי להם שעה שכשר לישראל ובדילי׳ מיכיהו לים הקלה. ואחרבה יש רחי׳ מכאן דמוחר לאחר יניח דחליב חמאי שבשו הא קיל ביזיד קיזן קכיח שים דחם הגעל כלי שלריך ליבון מוחר לשחמש בו לוק קודם שכבר שם שלו חלא חלי משום שחם מוחרי לאחר יניח ונם חי להם שעה שכשר קודם שקה פיפי׳ להקלה אבל בכלי אי׳ כהי דמוחרי לאחר יניח ניח לא חי להם שעה שכשר בגליעה זו ככלי חמן לא פיפי׳ להקלה:

ובאור חיש שקחים שם שלח שקקי׳ ניזיד קי׳ קיב כלי שלוקר בגליעה אי׳ שמשמש ניחב כלים של סיחר גבול וחין לו דין דשלינן ני הגעלה לפי שלרך ליאולי עליו שלוחה ושיך שם שביל בשם שחרבל שעשה משום דחין החיחר בה עשילה מכח אחן עיש ולחכיך שרי חיחר בה עשילה ליאור יניח בלי שלוחה כמו בשי שביפה עיש. ולפעכיד מלחה לעולי דאמרי׳ ניב אי בחשקיד שעה לחביבו שם שיו שקקי׳ יביכים חין עילוה לו בלע אפי׳ בחין מחשפי׳ כיון דשעה שעה וחו לא בלעו עיש לפי שלא חיב שקקי ליל שכי שעשי דלעיל דשי חבעלה לא שקרי דשלינן חיפוק לי׳ דשקיד שי אפליגי הבלוע שיבלע שלוחה מחדש שבשמל שיבלע שלוחה כמו שבי חשי שבעלה ריפי׳ בשבע לא יבלע שם שבשמל ושוב לא יבלע שם שבשמל לחבל ניחב יניח שיו קקקי׳ על יחיב שלוחה שבו כמים רבשניל גבי קקקי׳ על יחיב שוב חיכח שקידה שיבלע שחדם וכיב יבשל בהם שים חחילה ושבשה שלוחה דחיכח שבשך עליס שין שקחים שיו עיב ושביר לא שבי דשלינן:

אבמם כגר הקי חכין לשפשי בפ׳ עיש שעשה שי עיב דשלינן:

שרפי׳ שבשחשם בהם שקקי׳ שעלי׳ ושפלו לאחר שחשר חוסק שחסור שעת שקיף שקקי לגלות וכן בגשה שדשה ושיברו שרים ושרביב חוך יניח לבל ניסרס שיחר לאחר יניח דבשחשת יש לה שעשקי שבשן וחיסיף שרים שלחכן בבי שרלי׳ חבי בעיז ליד שלמת דבשה שחוח בעיז ליכח שעשקי לאחר יניח משום דשלים בי חורים וכלים חלא שלים חורים בבלוע לה שחלק בין יסיכים לאחרי׳ דאפי׳ לאחר יניח שקי׳ יולים בהם. ובעב שמיח הקי עליו ביח רכיח שימ יולח שיבי דשין לשולם ושי׳ דוחלי לה שהיבם לגמרי חלא דיחם סב ושעשם כמר ואין בהם משם כלל ואין כאן יליחם שיבי דשין חלא שבשך דוסה בשבה משעה וכשה כשברת בעלמת כמו ברי שאין בה עלם לאחר יניח שרי שם חשוחה ניש. ולפיש ליחם לשרוחי שכיל דכיון שים בו בלע רק שחוח כשברת דאחרת היב שבע שלבלוע ואין בלוע שחדם וליכח השבל ושביר שקב לשרי דשלינן:

אבל קוסי׳ זו בלחים לקיש דשמיים הם שטשם בדשלינן דלא בשל שחום עד שבאכלנו בחי׳ שאכלנו בהיחר וכשיש רפי׳ בילם בי הח ליש כאן דהא יכול להשחמש חוך יניח שי ביחול וגם לאחר יניח ולים דשלינן חלא בהם יאכלנו היום לא יאכלנו למחר ואיב אין מבשיד הם יאכלנו למחר ולא היום חבל כאן מבשיד השמים דחוך יניח וכשים מוי קבוא זו לבעין מלבול מוקלה. והם הטעם דדשלינן שיש הרין בהריס כיב דכיון שחוח כיחר לאחיז חרי חוח בחריש ושרי כשלי דאין מבשלי׳ זאיז עיש שי ליש כאן דהא לאחר יניח הרי כשברת וכבר כחבו הוסי שכחוח כיב עיב דשקי׳ לכי שקרי אין הם מבשה עליהם ולא שקרי חבשר לבטל לחיום כשבטל עיש וכיש כאן דשה שפי׳ חבור לא יוחר לשלם ושם שביהר לא אי׳ חבור משלם ולא חרי דשלינן:

וכשאני לשלמי שיחי חומר דשיך דכליס ליש כלל כמו שמחלק חרין בקוני דשיפח חלב לשבין הגעלה בשקי׳ דאפי׳ אי יש ומחוג שפליגין הן חבל שמן ושומן וחלב וכיולה בשם ודאי שבליגי ולא שפליגי עיש ואין חוסי׳ עיז עיש דיש דכיחבא שכחבו ושמא יש לחלק בין אי שבדבק ובין אי שחיבו בדבק כיב וכרי היב ליל דשחם בכלים שייבי בשקי׳ כמו שמן ושומן וחלב דחלו אין שחייבי׳ אפי׳ אחר יניח חבל אחר בליעות שפיר ליל דשחיבי׳ אחר יניח כמו יש בשקקי. חשכם שדברי חריש שם שמעע דאין חילוק שבי כחב אחא דבשה יפכה לאחר יניח דשחעא יש לה כל האשקה כדאשכחן בני חרלי חבי וכרי והרי בשה חוא פשולם על זיחים עיין בחעבים וריש ויש גו לאולחי שמן ואיב אם רחי שייבי אין חשמן אביב קיל דאין חילוק:

וחזות קשה דאיבי בחכין שם אי פ׳ שכי ומה שבניח כחיר דברי מרי קוסי׳ ליב אין עכין לכאן ומחלק דשפ שבשות הבליעה חוא בכלי חבל אחיכח חוא כעבוה בעלמא עיש שאחריך ושלא אם לריך לזה ואין כאן קוסי׳ כלל וכי שייבי שם בשקקים יחיכם שלא כשאמרו שם יניח שדרשה אחם שייבי בשקקים יחיכם שאמרו שם בחרבה ועדיין אשמחמרו שם חדיב וחם שבעני שלבלוע ואין לו עכין לכאן כל עיקר וכי פיש לחיו שם לעיין בפכים וליש:

אבל קיפה דשחבי דכליס אביל קפי׳ לחכין דשקבי וחם ידוע שילא בשלם שחם שכים בשמת וכחב שייב כרחה מהן שקקי׳ חפי׳ לאחר שלם שכים בשמת וכחב שייב כרחה בשיבי דשיבו לאחוקי מחכי דשמוקפחא דאחבי אחם חגא יוסי בן דוקלי ורבי בן משולם חומר בגבה לאחר לי יום לא בגבה לאחר ני שכים ושעשיחו דלאחר ניש חשפי׳ שלא בגבה לה חשיב שום שקקה כלל וקשיל אבא דידן דכל שלא בגבה אפי׳ לאחר ניש חשוב שקקה ואיב ניחיו ידוע שיב אפשם שקום דאמרי׳ שאחיבם ולא יאל שקקה כלל ואיב ואם בגבה דשאחא אמרי׳ לאחר יניח דאחיבם ואין כאן שקקה ואיבא אם ידוע שיולא שהן שקקי׳ אמרי׳ דשי אפי׳ לאחר ני שכים כים בכלים דאפי׳ לאחר יניח אמרי׳ דשאחא יולא שקקי׳ ודאי אמרי׳ דשרי שקקה ולא שרי דשלינן:

ודע מקרי לי הרי כתבו סוף נעיר ליה דיה דהדיא דסרכיה מסרים
ה' לומר כי מקברוה בחרי מחיצתו בהטר מוציל להם כמו
שמחמה דיניה ומשרך כך מסיר פה מל ככרי. מחמון בשרי יין לשר
מחיצתו נחטר ואפי' ריש מחולק עליו סיים מקום דקל דמה שמיר
החלמוד דהדיה לאחר יניח סיים לאחר שמחמדו בחים ניים חצל לאחר
שמחמדו בחים מחים לריה דייבום בחטר מוציל כמו יניח וכי יפלה
על הדעת דכלים שבטעים מלי יוציל להם ייבום בחטר והלה הצעלה
ולינין בחי הלינן הוא עד שיהא כיטלטל ניחזן מהם כמוחר שי הכיל
שיר ואפי' גלינן שהוא בחקום הנעלם חרי בחי' חקום כשרך עליו
מבחון עיים ולא קבי ביייבום בהכיר:

ועוד מה שחקשה הוא עלמו בפי' בחי דשרי לריה שחרי יין לשרי
אפי' לאחר יניח חם לה כהמדו בחילה בחים והביא לחיות הלה
בקרי דוחרי בלבון חכחים הלה לאחר שכחמדו חצל קודם שכחמדו
שחרי חקרי ושקחמל גם בחלכי חני' בן הוא וחכי בפקי' לחלבה
ניחיד שי קביב שיית. הלה שכחב שהוא הקשה עליו שפיק דחגילה יית
עיב דחיל לחחמודם זיל לגבי עמון ושחלב דיהבי בדוכחיהו כחמרת
דיהיב על דוחרי' דכחיב שחם חולב חלבו והוקה הוא על שחריו
והלה הוקק חכלי חל כלי וכו' הרי בפיהם דבקרא דוחרי' לף שחרין
לה כמשך היין חעל גביהן והלה כדעת ריח. ולפעניך לקיש דשפיר
כחב ריח הלה חקרי דוחרי' רק לאחר שכחמדו ליה בהו חערובא יין לצל
קודם שכחמדו רש בחם חערובא יין נקרלו שחרי' וכל זה לאחר שכחמדו
היין חמה וכשלאחר שיין חעורב בדוחרי' נקרא שחרי' לצל כל זחן
הלה כשהיה היין יין הדוחרי' הרי היין חעורב בדוחרי' הוא גף לאחר
עם כל היין וכמלא היין יהיב על דוחרי' דסיים הסחולה ושפיר קרי
לי' דוחרי' ואיים:

ובתשו' דשניאל בי' חקציים כחב בשרי חם שקום עוד הלה קבי
יייסון הלה בכלי יין ורחי חחלי פיכחא [בחולין קיאל עיב
דחנרי ר' חמי] לין רחי חלוקה דחולי כרי הלה יהחים קודם [והא
הלה חיים' לזה בקבקים של ככרי יאל כחים חכין קופי' עיח עיח]
אילו ניין דוקא שברת שכלה הלחלוחים עיח שרי חחלק בהרי בין יין
דחכי יניח ולא בחאר חכנלני:

ובספר עיח קחת בי' לית הניאל דנרי רין בחולין קיאל עיב דיה שכין
שחחם בח שכחב בשהיה חצל שעחו ולא חחקו חצלוע בשכין
חפי' הדחם לה נעי ואחניב להשכין גבי ייב וכו' מייב ליכא למיגמר
שחרי כשחחם דינו מכל לה' שבטורח שחרי חחחיבו וכו' והכשירו של
ייב ניב חקוחה חפאר ליקורים הלה חלינו חכשר עירוי וכינוב ולא
יחון יניח הלה נייב בלבד ולפיכך לין ללחוד חחקו לחאר לה' שרי
עחאר להרי הלה חחכי יחון יניח הלה נייב ולא בחאר ליקרי' ועיין
בי' קוקי קכיאל בשם הגרי רבניאל הלה חחכי יחון הלה בכלי יין:

אלא דים חילוק בין סברת רבניאל לסברת הרין רבניאל קיל דים
חילוק בין לחאר בליעות חצל לין חילוק בין החקורי' וחפי'
לי הין לחקר חקום ערלה וכהיב כמי דיכא חכי דחכחי יחון יניח.
חצל חדברי הרין נרחה דקיל דלין חילוק בין יין לחאר בליעות וכביש
הכיל הלה דים חילוק בין חפי' דקוקה בחי' ייב חחכי יחון חצל בחאר
לה' לא חחכי יחון ואם הין לחקר חקום ערלה וכהיב כמי לא
חחכי יחון:

ושוב כחב לחחיר חקום דיהורים הי' ליה בי' וכטלפיג חוחר קודם
הסקה ולי סנחקר חחחם יים דהר דבר חרף ולא חחכי חניי
דחורים' חחלי' לי' לחנח חיח הרי כחב רחיל ניחיד בי' קביב קיב
דחם ה' חפי' דבר חרף וחחר חעלינ נחלו בו הינר חחיבו חרף
חוחר דלין חחריפות הרלחון חפרי לי' לחנח ולי' חקום שחחינר הוא
ניב דבר חרף יים זיל דחל נחחלה הניסול לא ה' חד דבר חרף
חחרי טלפיג וע חר ולחיב כשכחבם יים ליה חחר וניעור וכחים הי'
בי' חחיב חקניב לייבב דעת ליה חקוחי' בוית וחניאל דקיל לליה
דינים קודם שכנחן הרי דבר חרף ולחיב שכנחן וכחחלו כחי הוי
דבר חרף רק בחחלה הכביה כשחוחבי עליהם חים ועדיין לא נחחלו
לא הוי דבר חרף והוי טלפיג ואוחר ולחיב כשחחחלו ליה חחר
וניעור. חכח לפי דעחי בחחלה ניסול הייים כשחוחבי חחקום' ניורים
כבר נחחלו הרבה ולחוד והוי דבר חרף כחו זיחים לאחר שנכנחו
ונחחלו לחי חניבה לליה וחחלי' לי' לחנח ושוב ליה כחנם ולין
שום ליחר בזה:

ועוד דשה כחב בחיז בי' חחיב בוסקיד דניורים של יים לא חחכי
חח שליה בי' דהר דבר חרף וחזק דנרים לחנח חחוד וכן
שכבים חניאל בי' חחיו שקבים ונבי חביל שקיה עיב ולחריהם כחפכו
בוסקים לחכוכים רק דפים ניליד בי' קלי' לוחו בי' הניאל בשם הגרי
פרה חחם לחרן דקיל גם ייים חחכי לחני וכן נחחרי שב יעקב סיקל
בזה ייים חחחם יים וכן ניד לחפרים שם בשם שנרי. חצל לפעניך
חרן שם חחחיז וחניאל ולא חלנם חולילו דבר זה רק דיחו לוחו לייב
ושם חחוחר חרן נרחקוכים הלה חכי לני חלנם בשם בחים כחיב בחניאל
חצל לא בכלי יין דחרבנם כל חחחיבו טיח לבחנ כחים חחיך יהיר

תשובה ריב

בי"ת ב' חוספלו עמיק לפי ופקיוחי מחלם חרכיב לפיק:

ברכות שמים, ושלום וברכה וחיים, לכבוד ידידי וחביבי הרב הגחון וכו' כפיח עוים חליעזר כי דיעם חחביד דקיק החכמחורתן:

יקרת מכחבו הגיעני נזמנו ואיחרתי להשיב כי היית חן החוקפי' מרדות בין יומי לילין ורחיתי חידושי חורתו לייבב קופי' החחרוכים שהניח לחים בשבחים לי ושהריית נרני לשיחת חוקי ולחלוכי' עיז דק סיו עיח דיכי דחשחו לחקר גם כיטלטל לחקר עיין חוקי ולחלוכים שם לית מה חקופק רבו נעיז קיח חליצת דבר לי קיל טלטלינ לחקר נחנחלית בדיעלמ ליוחם חורם להגביל חקום חביח דחשחו ולחכי כיטלטל חקר. חכיחי בכללו כי הוא פלפולה חריפחה חצל בפרוחם ים לפקפק עים דהרחים בגדהיב בים די קיח דיים בעכין הוכיח דבלונ חחני פנוס לגחרי עד שחיב רחו לגר דחליב חיך חוחר לבחל בכלי חחני חף דכוטלפיג בחבחיל הח לין חבחלי' לחקר בלחחיל בחחיבה ובחחיב שם חביב דדוקא בחי בעין לין חבחלי' חצל בלונ חבחלי' וכחב פחיב ניחיד בי' ליח בחבניז חקקיו חקום דהוי בחחיב לייב בחחיב חחחיב בחחיב חחחיב בחחיב חחחי

סעלפ"ג שהר מכגלס סיך גס בפגס זסמ ולפ"ם מקרס פורס חס
סיך גס בפגס רבה חגל לפ"ס סרפ"ס ליע:

אבל הלמה י"ס דרכו דלסעכיד לין כומה פרסבי"ל מפוס דפ"ס
וגס בפמ"ג לא כתב דהר דפ"ס מכח מפוס דלין כוכמו בפגל
וכן כסב סרין נפיז ליג ולין הפעס מפוס דפ"ס מוסר דפ"ס מקפי
דהר פ"ד חגל כוכמס חפ"י לי דפ"ס לפוד פ"ס דוקא פמקס
פפמפעס הוא לפוד חגל כלן הרי שהר לפרע לי"ד ביזיהר להפליכו
לכלגים ולין המעפה לפוד כלל חלה פמפגס הוא פליפר פרופל
להפיר ולפ לינו מכורין להפיר הפ"י לין כלן לי"ד מפעל לפוד כלל
ודומה למ"ס הפ"ע ס"ג מפגס ס"ג דפעכפס גפלס פל מפכס ולינ
מכורין לפירוף לין כלן מלפכס כלל ולמ"ס מגי"ל ס"י פל"ס פקי"ב דהל
דמוהר להכות לכי"ב ביזיכ גפלפע לרפ מפוס דפפליטו מכורין לפיר
לינו פ"ום כלל ולה מפוס דפפ"ס וערין פינע במגי"ל ס"י פ"י"ל פקלים
ורפ"י פל"ס וה"ב לפ לינו מכורין לפעל לין כלן מפעל לפוד כלל חפלו
לפ"ד דפפ"ס לפוד:

אמנם הרפב"ל מלה דרוש לחרם עמו פכתב ולפ"כ מוהר כיון
דפוגם חעירוות ולי לחם לכלו לעולם חלה נפגמו ובחערוות.
ולפעפ"ד כוכמו דהל דלין מפעלין לי"ד לכתילה הוא מפוס פלא יבא
לאכול לי"ד נערן וכ"ע ס"ב"ס גחוש ס"י תרכ"ג ולפ"י הוא מליפו
כה לעכין קחוכה נדפרי הפלפורים דלפור מפ"ס מפוס דילפ"ע לפ"י
לפ"כל ע"ין פ"ו יוד דפ"י ק"ז וחכ"ה לפ מפער לאכלו בה"י חגל
כלן פלי"ל לאכלו רק בפיהר בפגמו ובחערוות ל"ע ס"ג לי"ד לכתילה;
ועוד כ"ל דפפ"י לי ס"ג הוא מ"ס מהי"ם נמי דוקא פיכי דכהכה בניפול
חגל לם כוטלפ"ג ולינו נהכה בניפול ולדרבה מ"ב"ע גרע גרעי
כמ"ס הרין שפיר מנפלי"ם לי"ד לכתילה וע"ן פ"ו לוי"ם ס"י תרכ"ו
נפס ב"ס:

וגם מ"ס נפס מהרי"ע נרבי דהה דלמר"י היכי דמפלו לפור גס
כוטלפ"ג לפור היינו דוקא לרפ"ל דהבלוע לה כפפלה לגר ורק
מעפס ביטיל לפחפ"י עלה חגל לרפ"ל דהבלוע לינס רלוי לגר לינ חפ
דמפלו לה בעל מ"ס כוטלפ"ג מוהר מפוס דינס רלוי לגר ופקע
לי"ל. נרלה לפעכ"ד דזה דוקא לחפ"י דמ"ס לגלי"ל בהר בעעמ חגל
לרבה דחזיל בהר בפמ ולפ מהערב ונ"ס בפמ ולינו פוס בעעמ
לינו בעל פף דכלן הוי הטעם כלגו כלגר מן השוק ועיין בפ"ך יוד
ס"י רל"ט ס"ק ס"ז לפ"ם דלפ"ע דהטעם כלגד חפ"ס לה פקע לינסרו ולפ"י
בפבפ"ס הי' לכו לומר פטעם זה כוטלפ"ג לפיר לגלי דבפ הממ
בעל חד בהרי חגל בפ"ס דלין הממ בעל בפיר לפור דפפוס פנ"ס
הטעם לה פקע לינסרו ורק קרוכה מ"ע"ק מוהר ולפ"ס לה ה"ל כ"ס
בפ"רולי דהרי רבה הוא דפ"ס"ק לי"ד לי כוטלפ"ג לפור:

ומה שכ"ל בי"ע קוס"י הלפרוכים הוא לפמ"ם דפב"ל בחולין ל"ז ב"ע
ד"ס לומר לפ"י דלרבה דחזיל בהר שמא הוי רוטב בשר עם בשר
מבפל"ם ע"ס ועיין בפקרים ס"י הכ"ל לוח ג' דבפבפם בדבר לגול
בגי בפבעלה חפ"י כולו לי' ובפבפם דבר יבש הוא דבעי ליבון ודלא
כחפ"י מ"ע ס"י ל"ו בחב"ל ס"ך ק"כ"ל פקי"ם ולי"ב ספיר ל"ף
מג"ב דכוטלפ"ג לפור לפ"י בפבפ"ל דלין לומר דבב"ב הוי פפוס מ"ע
דלפ"ב הבעלה חגל לפכל לפמ לינסרו לוח ברב"ב הוא רק בבפבפם
בו בינם ולי"ב לה בבלע בכלי רק רוטב ולפ שפבפם בו לפ"ב בינם
לה הוי מ"ע דרוטב בשר עם בשר הוי בפבפ"ל וספיר פפפקא לי"
לרבה לפינהו לליבה דב"ב. ובזה חומתין בפמים. נלור פפי מלך ס"י.
ורפ"ם רפמים. כבפפו וכפפ ידידו הבלפן דוסים בלפ"ם:

עמרם הק' בלוהם בקי"ק סביל:

תשובה ר"ג

ס"ל"ם ב' לורפלו ג' לפ' ורבה חרין לפי"ק:

שפע פלוס ובוכם לידידי הרבני החרים. ורי"ם לו כלבבון. דוה
דמה ורלפה ד' כנוד מ"ם חברפס ילפק כ"י בפלה:

מכתבו הבעים הג"ע פפוע העבוה וכ"ה ומה דפדר לן מ"ל"ם ל"י"ב
קוס"י מ"ב"ל נרבי על מכילפה פ' בא לקבא לפי ובפוכר
ממפ בלפ תפפ"ו עד בוקר כ"ל חלה בא הכהוב ל"פ תפוס לבוקרו
פל בוקר פ"י פפעפס כוהר בעפ"ם ול"ל הכ החמה ופק"י הכ"ל הה
הוס"י ולחפוכים פלפ"י ע"ז הק' לפ"ד ל"פ בילה פוגמה ל"ך בעפס כוהר
הה הוי כוטלפ"ג ומוהר וכן הק' הרפ"ה פ' לו ות"י דפבי"ם ופהר
בלפ"י כלפה ע"ם ול"י כ"מ דלינו בעפס מהר עד הכ החמה הדקי"ל
דפבי"ם קי"ם בעפ"ם ול"ב דכוהר בעפ"ם ול"ב קרפ ל"ל. ות"י מעלפו
דבפוהל ומפ"ג מפ"ל ס"י רמ"ה הב"ל בפס לו"ם הן ל"ב"ע קוס"י הוס
דהה קהבי בלפוה פ"ם מ"ם ולה הקריה בהר בפלפ"ם מעולם לל מהרפ"ל
בקי"ם כ"ו ע"ב בפוס"י ד"ם המקדם כ' דכפפעפס פהר פקע קדוסמו
ע"ם ופפ"ל בפגס והקפו פפ"ב ופולרכם לומר פבי"ם וכוהר בלפ"י כלפ"י
ופפוהן קפ"י פפרי"ב דלי לי"ם פהר עד הכן פהי"ם לי"ם בפגס ב"ם
קדוס מפבי קדוסמו פב"ב:

גראי' דבריו ע"ד למוה לחגל נוף דברי לוים הן לל מלחו הן בביכי
מרל דכגר כי פוס ביומל כ"ל ד"ם בגלגי' דקרל לל לכיקל
פמוך ע"ם וכ"ב רעיין בפוהם פפוגי' הן פקפר פלל קפכו הורם
ד"כ"י על כם וחי"ב לי"ך בכהגה הורם פכעפס פהר על כם פלל פפרי"ם
בפר פקודם. ועוד הרי כהב הרין בעיין קיז דכוהלפ"ג רלוי לגר פוה
חלה כין פכפגס קלם ל"ם בהם הן פלי"ם הוי פ"ם ורפ"ב רהל
לבוהלפ"ג ולל הקריה דקרחן ודלי בגלי לבפר קודם חגל לל כפגס
קלה ופ"י פפחים ל"ך בחפיס ע"ז דבלי"ם לילה הוי ע"ינר לילה ובימול
פעם חפ"י בפחכל בעין וחפ"י בבפר קודם דהין זה בכלל ולל הפריה
והין זה בלי בגלי לל בפעפס זה הין לומר דלל ה"י ע"ינר לילה רק
פפוס דבעפס הוהר ופ"י בפורוי ל"ם ל"ב בפ"ם זה בלי"ם לילה:

דפחכלי' לפפי ימים ולילה ל' ה"י ע"ינר לילה בלי"ם לילה:

ועיין תורים ספ"י ולל הקריה בפר הקו"ם כפלה ה"י לו פפלי להקפיר
בלילה כל החברים פהפעכבו פבפרב פבעין חוהן בלחפו על פחה
ופוהר"י פפ ב' לו ג' ימים עד ה"י פפ"י לחקריב פחין לילה פוקלה
בהן בלחפו על פחה וכעפס בהם כם ולל ה"י הקריב כל זמן פכבפן
ע"ם וחי"ב הין לל"י פלל הקריה חלה בחלק בגוה פהוא הקריב חגל
בחלק הבעלים והכ"ב פבפלו בכלי לפפר פלל בעפס כלל כם זה
וחי"ב לילה לדברי לוים הן. ולדבריו ל"ל ג"כ דפעולם בא לרבות חפ"י
פלל בהי"ם רק בבעפ ובילה וגוב ובבעין ופפכם כ"ם הוי"ם דחל"ב
הקפי בהי לילה בעפס ופפעוה הפפכה לל פפעב כן רק בהי"ם
ס"י כם זה וקדוסמו גרפה ועי"י בפ' פגן חגוה לחפ"ן פס:

וגם דברי פהרי"ע בקידוסין ל"ב ע"ב חיל לפפר לומר דכפפעפס
טוהר פקע ל"קור קודם עיכי הל פפכה פליפ"ם פכיפו כ"ריפוה
ב"ג ים חוכל לכיליף לחפ וחי"ב עלי' ד' הפלוה ולפס לחד פעפ פחכל
חלב וה"י כוהר הן הפיקדפ"י ביריב ללפ"ע דהוה כוהר הי"ב לפס
פעילה פפוס קודם ולל לפ"י דפקע פס קודם ה"י ועיין בהי"ם פס
דלף פלינו בר דפ"ס ב"ע פועלין פוס דב"ע קדוסין לל פקבע קדוסי"
ולפ"כ"י בזה בחפו לחפ [ביל ק' ס'] שב פלחי בפכי"ם קידוסין פס
פהרגים קלם בזה. לפ"ם לפעכ"ד נרלה דלק"ם דפפם ס"י"ר פחכל חלב
פהוא כוהר וחלב קרב לגבי מזבח ופפ"ר לל פקע קדוסי' דהל פס
עלה לל יכל כ"ם רפ"י בכריפות כ"ב דפה"ע יום כוהר ב"ם בהיה
פהיה לפיקור הבלח חגל כלן בקידוסין ס"י"ר בחלק הבפכי' ול הבעלים
דקלי לפכילה ולל להקו בה יפה כי פהפ"ל דבוהר פקע קדוסי' ול"ם:

ובייהוב קוס"י פפ"ב כ"ל דהבה הרין פלפי ע"ז ס"י"ב קוס"י הוס
ס"ס"ב"ם ס"ב"ם בעלפ"ם בדוסבי הכלי לינו פגוה רק
פפוגפ"ם בהבפ"ל ופפ"ר פבעה בוהר ולריך ס"ם ע"ם וכ"ל דבפ הוס
ולל"ם ס"ל כן ולפ"ם פקפי לפ"ם פב"ל רפ"י הב"ל בפס פלל"ן
דהל דקריות בפקפ פוהר להפפ"ל ולפ"י הל ע"ב ל"ב כפי בפלי
פפן פבפ"ב. ות"י דפה פבלוע בדוסבי הכלי פרי הוא כפ"ב לפי
פלינו בלה ופלפי ע"ם ועיין פ"ם דפ"ם פבפ"ם ר' ופ"ם לופרי' ס"ל
כפ"ב לפ"ר דעפ"ב כין דלין פפן כ"כ ועיין הוס' פפ"ם כ"ב דל"ם
הכופב דעפס הוי כפ"ב ועיין כ"ב קפ"ל יוד ס"י כ"ו. ול"ב דקל
הל כ"ן פהוא בדוסבי כלי פהוא פבלוע הרי הוא כפ"ב ולינו בעפס
כוהר רק כפפ"ל בה"ב ופלינו ל"ם בעפס כוהר עד הכן הפפה פ"ם לינו פגוה
פקודם דהבלוע בעלפה לינס פגוה רק פפוגפ בהבפ"ל ולל הבגי"ם
וכוהר בלי' כלי' ולי"ם. ובזה חכוה דעפו כבפפו וכפ"ם ידידו הפוהפ
בבברכה פלי"ם:

עמרם הק' בלוהם בקי"ק סביל:

תשובה ר"ד

ס"ל"ם ב' לורפלו ה' לקדר כפה מ"ב למבי' פרפ"ם לפי"ק:

בימי הקפ"ים, יפרי עמך כהורה, ופוקן יפ"עות, בחג הפבעות,
פחכי לפוהי ופבי"ב, הרב המלופ"ב חריב כמו"ם גרפון
פפעתן כ"י לבדקיק מי לורפלם:

ידיך לפהיכי בזפו ולל הרפכי לבוה בעפך פל ין מפפע עד פ"וס
ופכה עבדפי בין בהרי דברך ופלפיכי פלי פכלך פכוכים. ויריך
פמוכים. לבעפוה פלפלכה פ"ם כוכים. בדברי פמרוכים. ולילים ופרפ"ם.
עדבים כפולה פפ"ם. ולבבוה פגדלים פורפ"ם. בפפכבוה פבפפ"ם. ולב
פבפפ"ם. חגל הפלפה לפוה יוהר לכן לפכהוב לך הבלפעכ"ד לבפעכ"ך
פל הפלפה ולין כוהבפי לבפל דברך לך לפעפן דבפ. כי דברי פרלפוכים.
יקרים פפביכים. ובפפ כהגה יופם ולילה ופלופי פכה להבין דברי"פ
פקדופים. בוגבים פפעין פיולה פבים. קודם פקדופים לו לה יכבב
לבגבים

לגביה. להחזם מסמיה. לקבל של סורים ועבודים סמם בסורם ד׳ חמיעם :

ראשית דבר כתבם לייסב דעם קמיג עבין מיא מכחב דעעם כריל דמן ד׳ מסם נמסמא כמלפיג לחור וכתב חיל ולחי׳ מען דכל ד׳ מסם נמסמא כמלפיג לחור וכתב חיל ולחי׳ לך דלמד׳ מכיס ליב קדירות נמסמא יסנרו ולמלי ליסהיכו עד לחיים ולישבד נהו סלא נמיק ומכי נזירם דילמא מחי למישבד נהו נמיק פי׳ ונמיק ליב דלקוד ומשם זם מנקדרות סגוס הוא לחחר יום דלקוד ומה ים למום לי עביד נהו נמיק חלא מיא כמלפיג לחור ומחחרוכים ממהו עליו לחלי הגיל מקומי׳ ותי׳ דגמרא ולא מניח נמסיחות מדגרי רב נוסף דלמד קדרות נמסמא יסנרו מיא דכמלפיג. לחור מין מסהיג פיה מחען מכיס וכיסיא רפי׳ מכיל וכחנם דחוק׳ חקנו לחלי יסנר חא כמלפיג מוחר ותי׳ דמוחר רק נדישבד חבל לכחחילה לחור דנזרי מחני׳ לחו ני׳ ולפיז מרא נוסף ליט מוכח דכמלפיג לחור נלי׳ מסמא לכן מוכיח הקמיג ממלי דמנכי נזירם דילמא חכי למישבד נהו נמיק ולי כימא דמיט נוסף היל נזירם מחני׳ לחו ני׳ ליב כנזר נזירם לנזירם מליים לחו מיט ומיט מחני׳ לחו ני׳ לחיב דנלי׳ מסמא כמלפיג לחור ולייב מיט מדכח לחיב ופפיר נזרי מחיים לחו מיט ומסמא נמסחיים מכחב כן עביד :

ואנכי לא כן עמרי פיקנם דברי הקמיג ופפלחו דברי חוק׳ נחיעת דעביד חוק׳ דחיב מיל לחחן קוסיחם כן ועיין חוק׳ עיז דיה מכלל ולייב מיא יעני לחי׳ הגיהת הא הרי גזלנין. ועוד קיל לחיים חוק׳ דנזרי מחני׳ לחו ני׳ כפי דבעלמא נזרי הכי חבל הכא לחיים לא מסכחם ני׳ ולי נעיבל לחולם ליים נו ככנם זו ליים חו מחירע מקרם מכבל לו חחן נקרים זיל דלייב הלי חקנו מיא מכי דילמא חחי למישבד נמיכו הא לעיל לא גזד לחיים מלא נמיכו לחנו מיכו כקוסי׳ חוק׳ ותי׳ דחא לא מכיח מיחערב לו חחן חבל הכא להחיר לנבל נחם לייב למיגזר ולי כיחא דהגזירם הוא לחנו ני׳ כחיב הכיל הא כחן כמי לא מכיח ולחלי נזרי׳ הגם דים לחלק דכוחב חוק׳ דכאן כיון דמנבל נחם חדיר זחן מרוחם חייט׳ יוחר דילמא חחי למישבד נמיכו מיא חוא דוחק כיון דעכיח לא מכיח לחלי יסנרו כל חקדרות נפסח מכיח חחם יפרע חוא מכל מקח ולא יפי׳ למיגזר ולייב לחנו ני׳ כחיב הכיל הא כחן כמי לא מכיח ולחלי נזרי׳ הגם דים לחלק דכוחב חוק׳ דכאן כיון דמנבל נחם חדיר זחן מרוחם חייט׳ יוחר דילמא חחי למישבד נמיכו מיא חוא דוחק כיון דעכיח לא מכיח לחלי יסנרו כל חקדרות נפסח מכיח חחם יפרע חוא מכל מקח ולא יפי׳ למיגזר ולייב לחנו ני׳ ליים נו ככנם זו ליים חו מחירע מקרם מכבל לו חחן נקרים זיל דלייב הלי חקנו מיא מכי דילמא חחי למישבד נמיכו הא לעיל לא גזד לחיים מלא נמיכו לחנו מיכו כקוסי׳ חוק׳ ותי׳ דחא

ניסור ולרבי וכן הניחול רק מדרבנן כמנחה קי תליד קיח ומניח
סם ופיב כיון בבבלע קרם זמן ניסור חיב מלי ניחו ואין מליו חיוב
ניסור כלל וכמים מניח נסם רחבין הכיל, ושכיל לפמים חוקי עיז קיח
דבניח ליס חיסר בחיסר לח בטל משום דדרך ניסול לקרים חורם
והניח מיך יורד קי לליס בסם עשיז סמי בו דהוי כחלבר מן העולם
כיון שהוא מבטיים לחבל מניח בחבו חוקי בעיז סיב דאין הטעם בטל
לפי בלבד כיון שהטעם סום עיש וכפיי ריל דחדלי כל זמן שבבלע
בכלי הוי כמבושר וכמים מניח סם בסם רחבין הכיל חלה דבמחר
כיון שמבטל בו מיס עיי חוקי זבמים ליו דיס וחס הרי בשבלע
בחבטיל הוא בעין ואיב כמבושר לכן לקיר לבטל בו דכשמבטל בו לריך
לבעיו ולב דהוי כעלפיב מיב הרי הבליעה בעלמו ליכם בביכה רק
שפוגם בחבטיל ולפי׳ שחבטיל רחוי לבר כמים הריין רק שליכם כיכה
וכריין שהבחלי לעיל ושפיר לקר לבטל בו ושחיב הכל שפיר פריך
ולישבד שלא בחיו דממכים כל זמן שהוא בכלי הוא כמבושר וכשפולם
דחבטיל הרי הוא כבחבד מן השולם ושפיר ליל לבעיו ולחלי יפגיו.
לך זיל דליב לחלי לריך להרן בזירה רילמא לחי למיעבד בהו בחיו
ליל בזירה ורילמא אל לפי׳ ולחי לא יעביד בחיו ביח כיון דלשבר
לעבוד בחיו ולהולילו בלועים סוב ליב כמבושר וכמבטיל לעיב דקיל
כחי׳ הוי דכלן ליל לבער כלל משום דלחיו בלוי בידך והל דיבבינו
ליים משום דלקור לשבחים בהם דטולפיב לקיר בלקיורי עשהו.
ולפיז דברי קמיב עולי כחוגן דמחל דלריר יבבינו לחיו מוכח דטולפיב
לקור בלקיור משהו דיל דיבבינו משום דלריך לבער לבל מלמבני
בזירם ביכח דלחיו משום ביעור שפיר מוכח דכטלפיב לקור בלי
משהו חב שריק ומשבי בזירם רילמא לחי למיעבד בהו בחיו פ׳
ובחיו חוב רב דלקור דהלי פ׳ וכי מיוחר ולפמים ליחל המלשן
בזירם ורילמא מוכח הפי׳ דדוקא ובחיו לליר דלקיור ולי משום חוכם
ביעור לפי׳ עביד שלא בחיו יבבינו משום דמלי למיעבד בחיב ולליב :

ושוב כחבב ליים לשון הקמיב דחוקי הב׳ הל הוי כטלפיב ולחלי
יבבינו ובי שלחי פי׳ ליל עפי׳ הגיח בעיז עיד שכחב חס
בשלו בקדירם של בניח לקור בלכילם לחיב דבלליב לין לחלק
בין בם יומל לשחב׳ רק לריך להשליך דמי הקדירה לשבר ולל לחוכל
מוחר ולפיז חמן כמי לקבניב וכטלפיב לקור עד שכוחן דמי פדיון ומי
יהן חמיד דמי פדיון לביטול ומהחילה ולחי לקור בבך עיש ולליב מהל
דיבבינו לה מוכח בקמיב דילמל בהגיח בחל מהל דחמר דילמל לחי
למיעבד בחיו מוכח שפיר דריבעיח בעיז עיב בחב בשם הרחניר דהל
דמניח לה בטיל היינו דוקא לבעין לכילה לחבל לבעין שלא יהא בהם
בעלפיב לה בטיל בלל בחיו בלילה לחבל בעין שלא יהא בהם בעלפיב
ולליב מה בבך שם יעשה בחיו הל בטלפיב ולחי דלבעין שלא יהא בהם
בעלפיב זיל דלבעין שלא יהא בהם בעלפיב לקור בחי׳ משהו
בחי׳ בלילה עיב ;

אדובי חמבי. בעשו של החוז הוה לחח משלם. א) חו דקיל בליח
בחיוב לכולים הבלוע חעביב וכמים רחיל פי׳ ליח קיח ומיח
בחיקור לכילה המלכל מוחר בחיבו בי׳ משום שבבלי מוחן בו בעשו
לפנם חבל בחיבים כיון שבבלי עלמו בעשה בבילה לקור לחבוח מן הבלי
שבבלי עלמם לשבניב ולפי׳ בחב׳ שבלוע בעלמו ליבו פנוס כמים
ירין ולבן לריך פדיון דמי שבלח בבלי וכן בראה שהגין פלחי פי׳ ליד
שביל. ב) חו בעשו משום דקיל דבה הוי רובא בקיומו של חיבים עי
דיל ולפי׳ דבר יבם לקור להשמש בו וכמים חיב בעיז ליב דיה
והל ועיין ליטב בחיב פי׳ חיב קרייב ובחחיים שם. ג) חו שבעשו
עפיח שבביח עויז יוחד פי׳ ליב בשם רבי הלבן דבלי שהוי שבע מלבלוע
ליבו בולע בחיב ועויז חולק שפולע ממה שבלע בבר ובולע עבשיו
עיש וחיב בחי דבחבי בעלפיב ביח בחיב לקור שהרי הבלועים ליבם
בגומה ובבבה מן הבלועה לא מן הביח חלה שפי׳ הבליעה חין הבלי
בולע בים מן המחבל ומה שבולע פולע בבבדו ולבן לריך להשליך דמי
הקדירה לבחר וחיב בבל הבי בעשים חין החיקור משום בהיבם בעשם
בחחבל רק משום דחקור ליהבות מן הבלי עלמו חו מן הבליעה. ולפיז
ליחל למים דחחבו חחן שבקדירה בבל ומוחר בהבלה דבקי ותוקי לה
בחבו רק שלין בחחבל הבחבטל בה רק משהו חבל הבליעה בה בדי
ביים מחחן דחליב הרי בחבטל קודם שבח ולחיו חוזר וביעור ומוחר
לבטל בה חפי׳ בשבח ולפי׳ בחיו ומבים בעשם בעלמו שהעלה מביח
פי׳ חמיז דלבים ולפי׳ בחיו וביעור וביון שהבליעה בקדירה לקור
לקור ליהבות ממבה למיטה הגיח וחיב מפי׳ הבחי לה מוכח בגד
הגיח לפי׳ לדעה דיבעיח חלה מקופי׳ הבחי מוכח דלה בחגיח דהל
להגיח שלא בחיבו לקור משום שבהבה מהקדירה והבליעה וזה לין
טורך לדברי הריבעיח וגם הקמיב לחיבו מיושב דמבוחר מדברין דהוכחתו
מפי׳ הבחי :

ושמא חלחר שלין בעשו של הגיח בכל בלה מפני מעם שקיבל
המלכל וקבדהו עפיח שבחב מהבים פי׳ חמיב שקיבל דלם
חוכל דבר שלחיו רחוי לחכילה בפי דלה מפני לחבחבי למיקרי חכילה
חבל מהני להחבו הבחה עיש ומשרים בחי׳ חכילה בעלפיב מוחר בחו
לחיו בפי לבר חבל בחיבים בחי׳ חכילה בעלפיב לבחה וקקור. לה היה
מלבד שלים שקבל בבבדה דלים בלין לחבחבי שפני חוכל שבשר
וכמים שלחרוכים בטעם דבים יקיר דבחבדוחם לים לחבחבי מפים ושד
שפרין בעיז בחב להרי שבחוכל לים מבה ון שלי חלה מלטעה עליו
עיש. חלה דמעיקרא דדימ בירבה שפרי בחב שרין בעיב עיב בטעמו
של שרחניר דלעבין הבחה לה לחריך מביח לה בטל משום דמחיה חר
בחרי בטל היבי דליבה טעמה בי דבחיבה טעמה חקיר שביח לעבין
חבילה דשייך בם טעמה חבל לעבין שבחה דלים בם טעמה חר בחרי
בטיל עים. [ובמקיל שבבדה דבריו חך שיך טעיב בטביח . . .] ולחיב
לפיד שרחניר ודלי ליחל לרברי הגיח חם ליחל שבטעם הביח משום
דחבילתו לחבחבי להבחה שפרי לעבין הבחה חר בחרי בטל ובדי
בבבלעיב ליבה חר בחרי בשרין בעיז עיב בשם הרחניר ולחיב
דברך קחורי׳ מיבי וביי דחם הקמיב לה חביח רחי׳ מבח דקלחר
שבדו משום דיים בחביח חבמי חין רחי׳ דיים בחביח
ולי דחקשי לשיטת הרחניר הל לי ליחל בחביח עיב דעת הרחניר
ליחל. חבל חיח לומר כי בלל דבעמו משום טעם שקיבל המחבל שלים
בטל ובבם חינו מחיר בחיבים דלים בם מועיל הולבם הבחה ליש
המלה הל בחב החמרי בעיז עיש דלעבין ליבחות גופו מניף שלישור
שהוא שאין בלה ניסול לה מבה פרין עיש :

ומה שביל לייבב דעת הגיח לפי מה דמשמע מדברי מליש פיד מחבל
חביח דחי יפי׳ חבילה והבחה מחר קרח חז במקום שמוחר
בחבילה בגון שבבשל מחוכל לדם מוחר בם בחבלה חבל לי יפי׳ מבי
בחוביי חז חפי׳ בשבל בחוכל לדם דמוחר בחבילה בחי חבבחיב עיש
ושיל להגיח להבליעה גופה בשבעה עד שליטי לחי לבר ולבבי בעלפיב
מוחר ולה בריך אביל והל דחיטו בדבם טעם בחוע בזה בחלבל חייטו
משום שהחלבל שבביטו וביחרם זה בחקיח מדברי הרחיים בבדחיב ולפיז
בבים דחיבה חרי קרחי לחבילה ובבחה בים לה חבבל חיב חבלה
חקורים חפי׳ בשבל בחוכל לדם שפיר בחב הגיח חלה שלחיי דמוחר
בחבילה משום דבשבל בחוכל לדם מיח לקורים הבליעה בחבחה ומילח
החלבל שבחבבל בקדירים לריך פדיון דמי הקדירה משום שבחבה מן
הקדירים חו הבליעה כבי טעמים כיל חבל בחמן ושחר חיביב דחיביב
חלה יחלב בשקיבל הגיח הבחה דחם חיטו בי׳ דשבן טלפיב ומוחר בחבילה

לי אין מבטלין לי עכים ניכ מוכר נתין כומנו לבטל. חיל סרין. מלס לה אחמר ם [פי׳ מלס אין כומנו לבטל מוכר] למי מסתבר דאין מבטלין לי לכתחילה מדאחר הוא ומוכח לה וכי ליכ אחיך הכסיהם מחזים כלי מדין בהבטלה וכי אלא ידאי ליה אין מבטלין אלא במחכוין לעבד איסור בהיתר כדי ליהנות ממנו הרי להדי דאסי׳ הוא עכים ניכ מוכר נתין כומנו לבטל. ומעמ לאחק מם שאחם מליה נמך לי חרין קלי לבעיתא דאין מבטלין לי׳ אלי קוסי׳ מניעולי מדין דליומה מחרם להבעיל הא ומכים מוכר לבטל לאיסור. ומה דקיל ליפוקי הא לי מסיר ליתא דהא כתב הרין דאין לי׳ אלא במהכוין לבטל כדי ליהנות ממנו ועיין במוזיח לאיה סי׳ הרכיז סקיב נמס ניא והרי כתב הרין פניא בשוני׳ דיימא מילחא דלעכין הנאה לחיב דהרי מסיר מרי׳ עים. ועוד כיון דאסי׳ שהוא מבטל הוא רק במקום שנהנה ואם ליס נהנה אין לי׳ בניעול וכתב הרין דאסי׳ אס נהנה אלא שאין מכוין ליהנות כמי מוכר מקום דאסי׳ ועי׳ היעב דסביל שנה קלין דיים כי אלא אמים לה מקרן נהרה אלא המוכר נמנע לרעת שלא יהרהר ובי כשקלן נמס מילה הוא דאסי׳ אלא מהרה עים ואיכ הרי כוכתו לעקוה מעמס הניעול אלא שאין כוכתו כדי ליהנות ואיכ אלא המלה דאסי׳ ואפי׳ זיל פיר דאסמר שלא יהנה ועיין שים בחוחות ר עיב הן לחת דמים לבעכין אלחה גס פסיר שרי ליחא דאה דוקא נאסר אלחות אבל בהנאה אכילה הרי כחב הרין שם דאסי׳ אסור אפי׳ בפסיר דקיל ומחפק בחלים ועריות חייב שם בהנה ואכא אכילה אות. אלא דאיכ ליא ליומר כן דבאין כומנו לבטל מוכר מעשם דאסי׳ דאה בהנאות אכילה לים דאסי׳ כלל ומכים לפיי שהדאמי דבאחת מכיל אה דאין מבטלין לי׳ מחים אס לא שאחר שהוא שרוח אלא אסור אפי׳ בחוי נחאות דהפי׳ דאסי׳ גרם אכילה אסרה חוחה וכל הנאות לידי אכילות הן נאות עיין אחים יורד סי׳ קיל אלא דכל אכי דמוחרי׳ בהאה מסום דאיכא קרוי להחיר בהנאה עיין ריפ כיפ ואיכ החיכה חוחה גרם אכילה אצל לא מלינו שהחיכה חוחה גרם אלא אס אסיקור גורם לאכול דיא אצל לגרום לאכול אסיקור גרם אלא אס אסיקור גורם לאכול דכאה מן הניעול אכילות נופל על לי׳ ליכ דאי קשה אס נאי הנאה אכילה לים דאסי׳. אצל הפי׳ בדברי הרין הוא כן דאלי מוכר לענין חיפ ר בהיתר כשיעור ניעול כדי להשלימו לכלים וכדומה ואין כאן ענשה לי׳ כלל אלא המכוין הוא לאיסור שיעשה ליהנות בו ואם ליכו מכוין כרי ליהנות מן האי אין כאן מעשה אסור כלל ואפי׳ לרבי דאסי׳ אסור היינו בעושה עכים מעשה לי׳ אלא שאינו מהכוין אצל כאן ליכא מעשה לי׳ כלל ואינו דומה לענין מהכוין דאה בכהרין שיל דקיל כרבא דכל הוא רק משום דקנלי בילוק׳ בשהשהו וכיון דלא קנלי לה ענד כלום היב אס ליכו מכוין לה ענד כלום וכשים ניא פייב משנת נבי מכבה נאלה מחכוה שאם ליכו מכוין ליכו מלאכה כלל ולים ג׳ ליר ועיין מגיא סי׳ שליט סיג ונזה נסלו הרבה מפלפולי׳ שלך :

ומ״ש לייסב קושי׳ שעשיים עמים רפי׳ ועוד קיל כשלפיג מוחר הרי מוכח דאסי׳ לרבי מי לא שברו ליכ למה אמר שמואל דרבינא לכו כרים הא שמואל קיל נעיז ליו נבי זליפתן של כלי ליקרתן כשלפיג מוחר ואיכ אסי׳ לרבי מוחר. וכחנח דלעיתא חוזי ליחא דלרבי דאקנסיכ חזקיה לה מהכי כשלפיג דלריך להשלים דמי הקדיש ובכי פעמים שכאה רבי׳ הם דברים אחדים אלא בעיכך אדאקי שרש׳ כאה מהכי עשמים וכל לפון רפי׳ משעע שהם שני פעמים. אצל לפעניד כדאקי שפוט דלכאורה קשה מה מהכי כשלפיג נבור אלו שמא יבשל בו דבר חרף דמחלי לי׳ לשנאה כמו דבזרי׳ ליכו חיו אלו מיכו אצל זה פיעום דגם דבר חרף מוסי דליכא אלא משהו אלא דבזרי׳ שליא אלו מיכו והרי במיכו גופא מוחר משום כשלפיג אלא דבזבר משום דבר חרף איכ הוי גזלנין. ולי׳ במיכו גופא ספיר ״ל דקבר שמואל דאסור לרבי גזירה אלו דבר חרף ואם אלא גזר אסי׳ בזמן שליא אלו מיכו ליים כמים חוסי אלא שכיא שיחערב לו חתן אצל להחזיר לבשל שהם איכא למיגזר ואיכ משים כשלפיג הי׳ אסור במיכו ואכאי יהיו לריכין לקנות קדירות אדשות ואלהי אמר דאסיכא לכו כרים ומוחר לבתרי אחים ואיל כלל לקדירות אדשות. וגם נזה ניחא לפון קושי דאלאמר רב יפברו ליכו מוכח דכשלפיג אסור אפי׳ משהו ל״ל דבזרי׳ אלו דבר חרף אצל מדפריך ולימבד אלא במיכו ומכי גזירה אלו מיכו ליל משום דבר חרף

דסרי בזלנין מוכח דכשלפיג אסור באיסור משהו ואיכ :

ומ״ש לייסב קושי׳ הוסי דיים דילמא הא לעיל לא בזר שליא אלו

מיכו עפ״י מה שאסי׳ הוסי׳ אלי פריך ולימבד אלא במיכו הא אין מבטלין לי׳ לכתחילה. אחנם לדעה הבאיא בירוד סוסי׳ לים הקדירים שרגיל להשהמם בה בשפת ואיכ למשהו הבשלב בה לבא לידי אכילה שעם לים בי׳ אין מבטלין לי׳ לכתחילה לקיים קושי׳ הוסי׳ אצל היעוני׳ כתב דוקא לדרך האניא בדוקא בטל ואיכ בשום שעם לבא לידי איסור אצל לקי׳ דקיל האניא בשהשהו ואיכ יוכל לבא לידי איסור לכתחילה עיים ואיכ דאשהו בשלב דילמי אלי

לאיעבר בהו בשיט ואין יבא לידי לי׳ ואפילו גם בשאיים לאסור עשום ביטול לי׳ הוא דבר שכל ואחלחי. אצל בנוף דברי יפוני׳ לבבי לה כן יראה כבר האשורד שמיא בפתיחה לאשרשות אין לפי׳ ביטול בדבר שיהיה האי ניאר מרוב דייני דאחרי דעשה הרוב אחם עים ולעשיה עכין ביטול הוא מעכין שפר ובשלו חבן ובשלו קוכא דו דבשל אלו לבבי האי לבבי האי ועיין בשאלין בפי הטור והרוטב דבשר בשל לבבי העמד ואיכ מעשה אלא לאד בחד מהן ייאר שאי בשל לבבי שיאר דילמא שיאר בשל לבבי לאיסור ובזה השברתי דברי הבציך בדיבי שים הוא כיא ומציאר יותר בפי קיים מקיר דבשעתות הר בחד לים קדיר לקולא דכיא דייבי לי׳ כבוטו על לי׳ עים ואוא אימא דמיא שפק הוא ולפעים ניחא כיון דים הספק אס האי׳ בשל לבבי שיאר אי לישב ומספק אוא לאסור איכ מילא האיאר מחבשל לבבי שליסור וגם אוא לאסור בבוטו של לי׳ ולפיז גם בבחערב מיעוט לי׳ בריב שיאר לי׳ לאו דבלי קלא דאלים בחר לי׳ בי׳ הרוב אסיב יותר מפיעוט ואלי חזים דפיעוט לי׳ בשל לבבי רוב שיאר דילמא רוב שיאר בשל לבבי מיעוט לי׳ ואא לפיק מקרא דאחרי רבים להטות דאלי׳ בחיר והיב כיון דדעיק מקרא דאחד בשל לבבי לידך לאבי׳ דמיעוט בשל בדוב ואיכ. ובזה ניחא דלעיל קאחיא בהאיכ פי׳ חרכיז סיא מקבי קוסי׳ הרין הא יכול להסיר האי עיי. מחזים קוף סקיב ולפעים כבון דוחלי בדבר לי׳ לא מאכי בכיכר מה שמבשלו במחשבתו לבבי שיאר בלי מעשה כיון שאינו מעורב דאין יכול להחירו במחשבתו כמים חוסי בשעה עיר ניב דאי שהם חבב לאכול ולבהים ולא לבבים אפי׳ הי׳ מפרם בחדי לבבים הי׳ חייב אבדי נחיעב דבוטרת בוחיל ובחמו בכך וכיו ולא מאכי מחשבתו לפטרו אצל כאן הלא מבטל העשי׳ לבבי שבך במעשה לא רק כדי להכשיר אסיכה כמו כל הכי דניב סיא ובזו שמבטלין לבבי בים או לבבי קרקע וכמו חלום ולבסוף חזרו בחולין עיז שפיר מאכי הביטול אף שהוא בכיר ואים :

ובזה יובן מה שכחאה מדברי חוסי שלאי מעילה דבור חצוב לימו בשל מחים ועיין שילקה יעביין חיל סי׳ קכיח דבר כאה ומחקבל בזה, ולפעים דדיים או בעיים לים שבשל לבבי חביזו ואיכ לא מאכי בזה רוב כקושי׳ פיבי, ובזה מיבש מה שהאריך בזיז שם סימן ליט דחיכח דליכא למיגזר שמא יבא לידי כחיכח טעם כיון שרבילי להשחמש בשפעת אצל אלא לין מבטלין לאיסור לכחחילה ואי דוק בחלי כוכחו לבשל ובן כחב פרחים שם בשיז דלא כמו שכחאה מדבריך שם שכ דברי אצל בוכח דשניא ניכ בשיט מסום לין כוכחו לבשל. אחנם לפעים בלחים ביחא עפעים הרין בעיז הכיל דחיכי דלים טעמא דאר בחרי בשל ואיכ הקדירה שלאו בא בלילה ואיכ דוק להחי׳ אחי׳ בשל לבבי אלא דאם אפשר לבוא לידי כיב לומר דבשל לבבי קדירה דהא חרי ביכר אלא בשל לבבי קדירה שלאו בא לילה אלא בשל ובפים חולין ליח אצל אם אינו בא לידי כיב בשאינו אלא לבשל לבבי קדירה אבל

אבל פיש להרן קושים שכי אלי פריך לרב אחאי שברו כיצביך לאו

אפקה ויחלנאי דילמא לא מוציל ליקה רק בחין בו פיעם אצל אפשו כאאר ולאכי שברו דאבי׳ בשאלו וקושי׳ שוועי לפרוך גם לשמואל יקיקם ויחלנאי ויאחמם נאם בפסא. הכא פיש על קושי׳ שוועי כבון אצל היקוד אסר בכיש לארן קושי׳ שכי דעדיין קשה לפי פירוקך שכיל בגמי הא לין כוכחו לבשל אלא בשאיים דאסור לבשל מהיים דאסי׳ אסור פיר [אם כבר דאיתי לעיל ולא אוכפל אדבריס] ועיז פריך ויקיקם בעיים קדיש שם ויפ׳ שארכו זמנו דאיכר בהנאה ושוב אוסר בשאיים דאין כוכחו לבשל ועיז אשכי דכיש אינו יולא מדי דפ׳ ואינו נאכך. לא נאיה לי כלל לומר דכיש אשכיר אאכך מן האש ולא בשרף האש האור אוסלה בשולו אהי אינהי שאכמו ולא יאריכו לבמרי וגם אה אהבי דאין כיש יולא מידי דפ׳ הא האור שורפו בשקומו כמים חוי פי׳ אבית ואיל לאוליון והשכל אחייב אוראי נאכך עכים אצל לריך שיהי נאכך עד שיפסל אלכילות כלב כמים דין דיש בים ואפשר שאין האור פועל רק בכיח אלא בבשמומות או בשקה אפשרים וידעתי שגם אחם ידעה שהם דברים נדרי :

ומה שכיל בייסוב קושי׳ פרי הוא משום דקיל אלי קאמר גזירה לחי לבעבד בהו בשיט ואין יבא לידי לי׳ ואפילו גם בשאיים לאסור עשום ביטול לי׳ הוא דבר שכל ואחלחי. אצל בנוף דברי יפוני׳ לבבי לה כן יראה כבר האשורד שמיא בפתיחה לאשרשות אין לפי׳ ביטול בדבר שיהיה האי ניאר מרוב דייני דאחרי דעשה הרוב אחם עים ולעשיה עכין ביטול הוא מעכין שפר ובשלו חבן ובשלו קוכא דו דבשל אלו לבבי האי לבבי האי ועיין בשאלין בפי הטור והרוטב דבשר בשל לבבי העמד ואיכ מעשה אלא לאד בחד מהן ייאר שאי בשל לבבי שיאר דילמא שיאר בשל לבבי לאיסור ובזה השברתי דברי הבציך בדיבי שים הוא כיא ומציאר יותר בפי קיים מקיר דבשעתות הר בחד לים קדיר לקולא דכיא דייבי לי׳ כבוטו על לי׳ עים ואוא אימא דמיא שפק הוא ולפעים ניחא כיון דים הספק אס האי׳ בשל לבבי שיאר אי לישב ומספק אוא לאסור איכ מילא האיאר מחבשל לבבי שליסור וגם אוא לאסור בבוטו של לי׳ ולפיז גם בבחערב מיעוט לי׳ בריב שיאר לי׳ לאו דבלי קלא דאלים בחר לי׳ בי׳ הרוב אסיב יותר מפיעוט ואלי חזים דפיעוט לי׳ בשל לבבי רוב שיאר דילמא רוב שיאר בשל לבבי מיעוט לי׳ ואא לפיק מקרא דאחרי רבים להטות דאלי׳ בחיר והיב כיון דדעיק מקרא דאחד בשל לבבי לידך לאבי׳ דמיעוט בשל בדוב ואיכ. ובזה ניחא דלעיל קאחיא בהאיכ פי׳ חרכיז סיא מקבי קוסי׳ הרין הא יכול להסיר האי עיי. מחזים קוף סקיב ולפעים כבון דוחלי בדבר לי׳ לא מאכי בכיכר מה שמבשלו במחשבתו לבבי שיאר בלי מעשה כיון שאינו מעורב דאין יכול להחירו במחשבתו כמים חוסי בשעה עיר ניב דאי שהם חבב לאכול ולבהים ולא לבבים אפי׳ הי׳ מפרם בחדי לבבים הי׳ חייב אבדי נחיעב דבוטרת בוחיל ובחמו בכך וכיו ולא מאכי מחשבתו לפטרו אצל כאן הלא מבטל העשי׳ לבבי שבך במעשה לא רק כדי להכשיר אסיכה כמו כל הכי דניב סיא ובזו שמבטלין לבבי בים או לבבי קרקע וכמו חלום ולבסוף חזרו בחולין עיז שפיר מאכי הביטול אף שהוא בכיר ואים :

ובזה יובן מה שכחאה מדברי חוסי שלאי מעילה דבור חצוב לימו בשל מחים ועיין שילקה יעביין חיל סי׳ קכיח דבר כאה ומחקבל בזה, ולפעים דדיים או בעיים לים שבשל לבבי חביזו ואיכ לא מאכי בזה רוב כקושי׳ פיבי, ובזה מיבש מה שהאריך בזיז שם סימן ליט דחיכח דליכא למיגזר שמא יבא לידי כחיכח טעם כיון שרבילי להשחמש בשפעת אצל אלא לין מבטלין לאיסור לכחחילה ואי דוק בחלי כוכחו לבשל ובן כחב פרחים שם בשיז דלא כמו שכחאה מדבריך שם שכ דברי אצל בוכח דשניא ניכ בשיט מסום לין כוכחו לבשל. אחנם לפעים בלחים ביחא עפעים הרין בעיז הכיל דחיכי דלים טעמא דאר בחרי בשל ואיכ הקדירה שלאו בא בלילה ואיכ דוק להחי׳ אחי׳ בשל לבבי אלא דאם אפשר לבוא לידי כיב לומר דבשל לבבי קדירה שלאו בא לילה אלא בשל ובפים חולין ליח אצל אם אינו בא לידי כיב בשאינו אלא לבשל לבבי קדירה שלאו בא לילה אלא בשל ובפים חולין לים

ליש דכלין ים סרפה חמן נקדירם כדי כמיכה מעם נעלומם סרי מהנמל קודם סאי ולימ מחר וכישר רק דנמעם הביקול ליש מעכיב דסיינו מהנמל דחמן קודם זמן ליקודו לה לחמי מעכיב כמיש מעיל סקליש ולחיב כמנה מסקה ליל דבטוח נקדירם לה לחמיש מעכיב כמיפה דמנין וכמיש רשיל סי ליי קיצ ומ"ך סם סקיו ועיין סמיר סי ליש סקיים ולחיב לין כלן לי רק סחמן ומי סהוה סרפה עד סביב נעלומה סקדירם לבל נהנמל ממנלי" נה ליכ כיש לליש למימר לין נמל מנקדירם ס' כבד סקדירם כיון סלין כל סקדירם חמן וסרי רק מסמו ולימ לוקר נמחיש לבל נמיכ מיכו לקור כיון מנלישוע סקדירם הוי נביש יש לו כח לנחת. לבל לפי דעם נקסיב סם דכל זמן סלין מעכיב נלי' לסי לימ לוקר גל סקמי נמנימ נמסמו דכח לסר על ליכ ממנע גו לימ קרוי מניח קס' כיון דכלן מיכ לין מעכיב כביל דלליב לף נמחיש לימ לסלין נמס מנקדירם ס' כגד סכלי לימ לימ כח לסר על ליכ ממנע גו ולא מסכסה מניח כלל. וכיל דלים לפי ליכם קמיג ורמניל נמניב דלי מסמו גם כמלפיג לקור ולפיז יול דבטוח. וכלי סמיר מביב וכמיפות סמולקים על רמניז רק מיח נמחיש מיוסר מסום דסוי כמלפיג ומוסר לבל נמיכ דמסמו לקור גם נמלפיג לקור ומיח לים לומר דכח לסר על ליכ ממנע גו כין סמבלוסם נעלמה לימ מגומה ולקורם כמיש סרין נעיז ומפיר מסכסה מניח. ונזה נכון לפון הקמיג סהבאתי לעיל דמיל לומר דלמי יפגרו לין רלי דיול מעכיב ולפי נמחיש לקור ולי מסום כמלפיג יול דסיל כלי" תוס' דבלימו פרפ ולא מחמת מסמה נדוסני סקדירם ולי לקור לבל ממלי לפריך ולימנד מלא נמיכ ומסי גזירם דלמא לפי למיעבד מפיר מוכח כביל. לבל הגמ' פריך מפיר ליקמו ויחלבנו ולי מכמחר מסמו כקוש" פרפ זיל דלמוינ לין כח למסמו לללח כלל ולמ"ך חפ" כל מסמו הבלועם הוא כנילה מיח יכול מחר סחיקק לנמל גם מים ולמוסכם ולחזן המים הבלועי נקדירם לה נמסמו כנילה מהרי לין נמסמו נכיש ולימ כח מחר על סיכר מעורב גו ולא מסכחת מניח והם מוחרים לגמרי. מה לחמים גזירה פמל יבמל גו מיכ קודם ליבמל גו מים זיל דכבר הקי חוס' חפ למיל לה גזר ומ" דסכא לבמל נהם הדיר ליכא למיגזר לבל מסום פיפ לה לגזרי כדלה גזר לגיל ולימ. וממילא דליק נמי קוש" יעוש" לחלי לה פריך גם לממולל דיול כקוש" פרי דמסמו כמחר ולימ עכיפ ליי למיעבד נמיכו לכן נקט לימיכו לחיים ועניד נמו לין נמיכו כלל ולא נחמת נמסמ יכול לעסות כביל;

וביישוב קוש" חוס' הא לין מנמלי" ל" לכחחילה כיל קנרת יפרש דסא דלין מנמלי" הטעם הוא מבום דלפ" כבר כחבל ולחיב הוכר הלי" ערי הוא לקור ולימ עכפיו מכיכר לף נעלמ כמיש הכוני ולחיש ונהוכר הלי" לף מעד עכפיו ל" ליכר ני" הינוק דקיל כרי" נמלחות כיל דלין דימוי נלי" לבל נחמן מעבר עליו המסמ אם כחערב קודם המסמ וכחבל ולחיב הוכר הלי" לחיש מוחר דלמו חמן מעיניש הוא מהרי נמסמ ל" ליכר מחמת ניחול לכן מפיר מנמלי" ל" לפ" לכחחילה ולימ;

ומ"ש לייבג קוש" הרי יוסף מקום" חוס' כיון לחאמר חם לא מכח דחיום דלעיל. ולחבר לכבי לחזה לי עממים ני" ס' חריב נמס מפיש דלא חזליו למלקות עיש חם קנרת הרי יוסף כיון דהוה כעלפיג והוי עלבדיל וכבר לחריך עלמי נזה כמי דלקור מהיש מיש חמסמו דמוי רק חיש מוחר לגמרי לבל דהבליעה עלמה לימ מגומה ומפיר חיש לקור ולכן לקור נמיכו ל' דמסמו לקור גם נעלפיג לקור וכמיש מהרלביל נמנושה דמסמו כמי הוי עלבדיל ובחזן לפסר ים מלקים נעלבדיל דלא גרע מכוקמה למיל נלמו לבל עלא נמיכ נעסה ליכר גמור ועיין חוס' ריש מכלל ולחבי חם חפ" לי נעלפיג לקור. ומפיר מנמלי" דדוקא לם ני" רוב וניעול נעסה ליכר לין מנמלין לבל לעסותו ליכר לני ניעול נרוב לימ לין מנמלין כמו דמוכר לחרך לומו קודם עלא יקר נהבלחו לחיז וכן כמלה קנרת זו נחרנם מקוונות. וגם זה יש לייבג לפון קמיג דמרג לה מוכח דלי" מסמו כעלפיג לקור דילמא הסעם מסום לין מנמלין לחי" דגם נעלפיג מעעם ניעול וכקוש" הרלחיב נבדיב הכיל לבל מקוש" ול" הגמ' מפיר מוכח כחרי יוסף וכמיש ולחיב;

ומ"ש לייבג עוד ליפת הגיל הכיל עמיש סחקי רמנין ס' מסום חמלי ליהם חוכה על ניעול מדין ולא על ניעולי קיהון ועוב ול" דקויע לי" מכלל כיעום סחמן ולחני דחיירי לימחרי לסמו ועוד ריב ייג הקי לחא דלמרוק הסם ממחרם הסמ לכל מעיקרא לה לכל הלך הסמר דלא לכלו מעיקרא מסום ליקר חדם הא חפ" קדלי דחיירי ליחחרי להו ול" דדבר פיש לו ליכר לחמי לה חוכר נכלל לחם ולפ" יל נניעול נלכי סלקנסיב דלריך מדין לה חוכר נכלל קדלי דחיירי לים לו מחירין ני" מדין ולחיב לקיל לליומה חוכם להגמיל מסום דנלעו הכלים ליקביב סדקיל לממי לה ליומה כן נני קויע כי" מלא ילרכו מדין. לה ידעכא לף מיומנ" נזה סקסי על הגיל. לחרבה

קי סמי לקור כמביל נני קיע ני" מלה להגמיל לעיב מוכח מיש דלא כהגיל. ומיכ דמיול לה קלמר לללה ביש לו ליכר לחחר לון דמעמילה קלחי ולא ני" פדין דהם מוכח מדברי רמנין דלי" נקויע מני כין לים ליכר ני" מנמלה ליכ מוכר מכח קדלי דחיירי ועיין לי" קיע ומ"ך סם. ומלים סוא עיעם דלם ליכ" נמון מוכר לסם מ"ב קדלי דחיירי לף יי" מנמלי" סקורם הא ליכירא נלע ולא יכי" מעם חמור מן חמיקר:

אבל מה מלמעכיד הוא כך דכבר הנחתי לעיל דברי סרין נעיז ניע דקנרת סרלב"ד לעכין הכלה נמניע חד נחרי נמיל מקום דלעכין הכלה לים מעמת. ולמכם החלק" קיל כיון דלעכין לכילה דמ"ך מעמת ליכו נמל קוב לקור גם נהכלה לבל לומר ליכי דמוכר לעכין לכילה דלא יהנמל לעכין הכלה ולא גילחה תורה כלל דמעם לקור נלכילה רק נהכלה זה כיע מדי דליחא דלעכין הכלה לים מעמת והכם לעיל כמלפיג לקור נ"ל ניע לחו מידום וילפ" ומס מפיב כמנוחר נקוני דמקחים מיד וכיון דלחתו מיד קיל קדירם נם יומל מני ליש דלא פנמה פירחא ליב לי ליחת דמלפיג מוכר לעכין לכילה ליב לף ידעי" כלל מעיב נניעולי מדין לעכין לכילה דמיד מכנלע נקדירם פנמה פירחא ולא לחכרם נניעולי מדין מעיב רק לעכין הכלה חם ליש דחיל על הכלה לחוד לים מעיב דלעכין הכלה לים מעמת ומיב נלכילה גילחה תורה דמלפיג לקור ומעיב ולימ נמיל מסום לעכין לכילה מיך מעמת ומילה גם לעכין הכלה לימ נמיל. לבל פנ"ל כחב מפיר לעיל מלפיג מוכר דלא יל" מעיב מניעולי מדין דחידוש הוא לי דקיל דקדירם ני" לימ פנמה חף דלעכין לכילה כמלפיג מוכר מכנילה

מ"מ לעכין הכלה לקור ולים:

ועוב"ל ע"ד הכיל מעמיש הרין נעיז קיו חף דכמלפיג דלוי לנר

ולחיך ילפינ לי מכנילה וחי" כמו נכנילה כיון סלימ מכמ מן חלי מוכר סיב כיון סלימ מכמ מן חלי חלה מלמעכ מלי מי וכבר הנחתי לעיל דברי סחכסיק לי" סמיב נחוכל מעכ לחכילתו מחכמי הכלה ולא לכילה ומיוחו כיון סלין זה דרך עיקר הכלות לכילה ועיין לעמן חוס' יעמות קיו ניע ליים לה מ" עיקר הכלחה דחזיי .לכילה מיחנב רק הכלה ולפ"ז כך הוא קנרת הגיל חף דכמלפיג מוכר ליי מסום דלין זה עיקר הכלה לכילה ולפ" מכנילה חף דלימו לכל לה ולחכמ" מ"מ לין זה עיקר הכלות לכילה ומיחנב רק הכלה ליב נכמלפיג חף דלחרי לכילה מ"מ כיון סלין זה עיקר הכלות לכילה מקרי רק הכלה ועיין פלחי מ" ס"ז חוס ניע מ"ם דחרי מלכרי"ה והכלה ומעמה נלימיב דלקרם חוסם גם מה סלימ עיקר הכלה דליי לכילה ועיין מ"ם הנ"ע מ"ע ממיל דכל דבר סרלוי ללכילה לין דרך הכלתו חלא דרך לכילה כהקט ולחפ"ם לקרם חוסם גם כמלפיג לקור לבל לכלכ"ה מקטי סא גם נלימיב לם כמסל מלוכל לדם מוחר נהכלה גיב ולמה כמלפיג לקור ולריך לחלק בין פגם רבה כדסמם דנמל מיכי לם ובין פגם זוטל כמלפיג וכיו למיד דכמלפיג מוחר דמחלק בין פגם זוטל דקדירם נם יומל כמי לית ליה דלא פגמה פורחא ובל דלין חילוק עיין חוס' ע"ז ד"ה ניע דיה מכלל מודם סגיל דלין בין לקורי לכילה לליהיב ולם כמלפיג מוכר גם נלימיב מוכר ולם לקור גם נלימיב מוכר ולא נלימיב לבל למיד כמלפיג לקור ולפ"מ: **ועוב"ל** דמעם הגיל הוא כיון למיד כמלפיג מוכר לפ" מכנילה מכילה נהכלה לבל לעכין הכלה מוכר ולא נלימיב לבל למיד כמלפיג לקור דלא יהנמל לעכין הכלה ולא גילחה תורה כלל דמעם לקור נלכילה רק נהכלה זה כיע מדי דליחא דלעכין הכלה לים מעמת והכם לעיל כמלפיג לקור נ"ל ניע לחו מידום וילפ" ומס מפיב כמנוחר נקוני דמקחים מיד וכיון דלחתו מיד קיל קדירם נם יומל כמי לית ליה דלא פגמה פורחא ליב לי ליחת דמלפיג מוכר לעכין הכלה ליב לף ידעי" כלל מעיב נניעולי מדין לעכין הכלה לים מעמת ומיב נלכילה גילחה תורה דמלפיג לקור ומעיב ולימ נמיל מסום לעכין לכילה מיך מעמת ומילה גם לעכין הכלה לימ נמיל. לבל פנ"ל כחב מפיר לעיל מלפיג מוכר דלא יל" מעיב מניעולי מדין דחידוש הוא לי דקיל דקדירם ני" לימ פנמה חף דלעכין לכילה כמלפיג מוכר מכנילה

מ"מ לעכין הכלה לקור ולים:

ועוב"ל ע"ד הכיל מעמיש הרין נעיז קיו חף דכמלפיג דלוי לנר

ולחיך ילפינ לי מכנילה וחי" כמו נכנילה כיון סלימ מכמ מן חלי חלה מלמעכ מלי מי וכבר הנחתי לעיל דברי סחכסיק לי" סמיב נחוכל מעכ לחכילתו מחכמי הכלה ולא לכילה ומיוחו כיון סלין זה דרך עיקר הכלות לכילה ועיין לעמן חוס' יעמות קיו ניע ליים לה מ" עיקר הכלחה דחזיי .לכילה מיחנב רק הכלה ולפ"ז כך הוא קנרת הגיל חף דכמלפיג מוכר ליי מסום דלין זה עיקר הכלות לכילה ומיחנב רק הכלה ליב נכמלפיג חף דלחרי לכילה מ"מ כיון סלין זה עיקר הכלות לכילה מקרי רק הכלה ועיין פלחי מ" ס"ז חוס ניע מ"ם דחרי מלכרי"ה והכלה ומעמה נלימיב דלקרם חוסם גם מה סלימ עיקר הכלה דליי לכילה ועיין מ"ם הנ"ע מ"ע ממיל דכל דבר סרלוי ללכילה לין דרך הכלתו חלא דרך לכילה כהקט ולחפ"ם לקרם חוסם גם כמלפיג לקור לבל לכלכ"ה מקטי סא גם נלימיב לם כמסל מלוכל לדם מוחר נהכלה גיב ולמה כמלפיג לקור ולריך לחלק בין פגם רבה כדסמם דנמל מיכי לם ובין פגם זוטל כמלפיג וכיו למיד דכמלפיג מוכ

וכיוצא בזה ועיין בשאגת אריה סי' קכ"ה ובמנחת שלמה ח"ב סי' ס"ו ובשו"ת דברי מלכיאל ח"ב סי' ס"ב ובשו"ת מהרי"ט ח"ב סי' מ"ה ובשו"ת בית אפרים ח"ב סי' ס"ב ובשו"ת מהר"ם שיק חלק יו"ד סי' ר"ל ובשו"ת חתם סופר חלק יו"ד סי' ר"ל ובשו"ת מהר"ם שי"ק

מצוה וכמ"ש מג"א רסי' תכ"ה נמי נמצא לחזין לאכל מס שבאל נו נגלה שכבר מתכים קלים יקוד דאל לין נכלי ק' כגד שבאלים ולי נמיט שרי לף דמצ"א הר נהרי באל ומוהר מהים מ"א כין שהשמם מוהם ארי לין מעשו נמל ולימ כשנוער מן השולם ולימ ארי מנמל מלוה ניעור מיהר ומני דשנמלים לי' לכהחילה לאכל לנמל מלוה ניעור מהר

ניהים לקור ומ"ר לי"ש נהמוהם ק' מי':

ומה שהקדים לשים סרלים קוף מ"ז דנזיהיב סוא נטוהר דלריך מריקה ומהיפה דאל כמלפ"ג סוא לי"ב לאך יליף ר' ניעור ממן נמריפה מטהר אל מחידום לא "לפי' כרחמרי" שמחים מיר דמחיט לא יליי רנק מעיב מג"ט מקום דחידום הוא דנבהחיב נמיל מוהר ושכא לקור. לקי"מ דשמס מדין זה שהיא חידום לא יליי וחי"מ דין מעי"ב אוא חידום נג"ט דכ"מ לקור ואל ודאי לא יליי מ"כ' דשל יליי מכניל דמוהר לי"ב גם מעי"ב נכ"מ לנמנ לא יליי מ"כ' דדין מעי"ב נג"ט אוא חידום נכל לוקן ולי"ב לשנר דכולו חידום לאל נמניל מהוהר אוא חידום נדבר לאר דמעון ניעור לף שהשמם טוהר לאר שהשמם נמניל זה שמיר יליי מ"כ' דין לאר שלימ מכלל הר ק"כ. ודי לשנר קרנו לפי הר ק"כ, יקקי מ"ן רקמו מקים רשוי. וירלמי מהוהר כמלאות. ויעמ"ז עמו לשוהם לות. כשהשך ומשם ממ"ך החוהם נכל מחמי נרכה שהורים:

ממים שלי נלוהם נקי"ק שכיל.

תשובה ר"ה

שילים ני לוישהלו לחיים הרכיר לפי"ק:

ברכת שמים. ושלוס ומי"ב. על לשם נמי לחוני הרנמי החרי"ף ונקי מרים יהלו לני כי' ולמחנרהך כלמי כנמי החשוהם שמולמת יקרים. לפירש השלים מי רנקה מי' לחרי"ם.

שמחתני נמכתניך נהוליע מלוהך ושלוס לחלך זו לשהך מי' לחרי"ם לחוכל על לעון ונפרע עם כתב החחרון לשר נו שודעהכי כי קנשה עהך לחורה ולהעורה יהי' ד' עמך ותלליח נכל דרכיך דרכי חורה וירלח ד' ולחנע כחח מכם. ולשר נועלה עמי על קדל לימודך דעתי שהלמוד שיעורי' חולין עם הרלשונים ושוקקים לחנין על צורי' ולח חנלה זמן הרנה לחדם חידומי' רק לפעמים ושיעור מקום חלמוד מק' כדם ושרינ ני כדם חו מק' שנם ושרינ חויח ה' שנם כי הלכחה רנחה לשנחה ומ"מ חלמוד נכל יום רק לחד נמ"ע חויח ונם

מספרי מוקר ומדים חל חכח יהך חז השכיל נכל לשר חשם:

ועתה לחניע על דים מם שדקדקה נשקדים לי דלמר שמוחל וכו' ולי לח דריכמה לכו כרים לומלי קום' דמנרים למר דריכמה דכוטלפ"ג מוהר. שכח לפי מקומו לין כלן קום' דמנרים למר דריכמה לכו כרים מקום דשמוחל כרים קיל רק דלח רלה לדיום מקום דלחרי' דרב הוי כדלמרי' חשם ננמי לאל לדדום דכוטלפ"ג מוהר לח הוי ני"ד דלולי קיל דכוטלפ"ג לקור. חלח דקשי' שהרי חום' נעי"ז ני"ם נשלמל הוכיחו דשמוחל קיל טעלפ"ג מוהר לאל מ"א לקי"מ כמ"ם מום' נשקדים שם דלמ"י לי קיל לרב מעלפ"ג מוהר לשים שנרו לי חלכה כרי"ף לשבר דשמוחל כמי שכי קיל ולין הימר רק מקום דהלכה כרים:

אמנם לכחי חקקי לניעת רש"י דהיינ דרב מקום דכוטלפ"ג לקור ולדידן דקיל מוהר לח קיל כרב ליב מעלפ"ג מוהר לידדום לסו כן, וכיל עפ"מ שדקדקה למה כחב רש"י חס מפעגרו עליו ימי הספה הופב טעמו נדופני הה לרש"י שלהי ע"ז ניכם לילה פוגמת ולח כיחל לך דרש"י לרוחל דאילחל כחב כן, ולפעניד דרש"י רלה ל"יפב נזה דלח חקקי הה מ"מ לכחחילה לקור דנזרי' שחל"י לפי' וכמ"ש חום'. חבל הדבר ככון דחום' כחבו נע"ז ק"ו נפס י"מ דהיכי דמ"ה לקור גם כוטלפ"ג לקור וחום' דחו דמקום מנ"מ הטעם מחמק כיון דקוום נטעמא חבל לפגם הטעם נטל והק' נחמן דגם שליש נמקום יהקר כוטלפ"ג וה' כיון שהוא נזירה חטו מיכו לא יהיה מפל ממור מן הציקר ע"ם ומ"מ הרמ"ל פי' חמ"ז פי' הניח ים מחמירים כוטלפ"ג נפקם ולא קיל חילוק זה ולימ ל"ל דגם רש"י קיל כן ולם כן כוטלפ"ג לקור נפקם חפ"י נדיעגד לם כחבל נחוכו ולפ"ז לין לגזור לחכמים שחני' חטו ני' דלחכמים לא שכיח ני' חלה נמקרש ועי"י חום' דים דילמא ועיב דגזור חטו ני' ניום פי' של פקח והל לא גזרינ כיון דניום לי' של פקח לקרי' גם ההבחיל חפ"י נדיעגד ועיין נחשרי' שלהי ע"ז כתין קנרל זו. חם כוכח רש"י מפעגרו עליו ימי הספה כגר הופב טעמו נדופני הכלי ולא מפכחם ני' דגזור שחני' חטו ני'. וכ"ז לרב דקיל נזמנו גם שליש נמקום ולם כן גם מעלפ"ג לקור נפקם לאל שמוחל קיל דשליש חפ"י נזמנו נמרים לימ מעלפ"ג מוהר חפ"י נפקם ההבחיל נדיעגד ומ"מ לא דהקדירם לקורם דגזרי' שחני' חטו ני' ומיר לא לשהר מעלפ"ג מוהר ולהוי דעלפ"ג לקור ולא מפכחם ני' דגזור

קמי' סוף נמסק מן אין מעבלין לי' לכתחלה דזיל ודע לקר רק ל"ש אמו מ"ם ואם ק רק מדרבנן לקור וכיון מכבר כתמרא נעלר בליעה מנקדירם סר רק מוקף ומנעל דשחר בדרבנן כמנעלר ניזיל ק"י ל"ש:

ראשית דגר לי"כ יודע קמיתך לינעל קדש פקח נק ועל מס ת"ס הקומ" לנעל נה נפקח וזלי לקור דסרי קיל נמי מצי דמחר וכיצר ואם קלר סנליעה סות ניכ מניע שם סחנן לים נעל כלל דרב קיל מניע לה נעיל ואפי' קודם שפח ושנר אני נפקח ואם קלר הנליעה סות מנקליע עם סחנן גם כן נזר רנ קליע אמו ע"ס ואחר וכיצר ולקור מדרבנן נפקח וני וזלי ליכל ומתורן קומ" מריח לנל קמיתך לי' על מס מקח, ומפ מדחים דשנן יעיר שים נהנליעה ק' הוא לאם דאין כוונת רבי ומוק' שנקלר סנליעה מנקדירם הוא מפחו לנה קלס יבנלם נם ליע יפים ק' נגד אמנן לף שאין נמס מנקדירם ק' נגד כל הקדירם מ"ף נאנן יש ק' לפי שאין כל הנלוגות אנן רק מעט ונגד זה המעט יש ק' נמס מפחמנם לאיכ נפאי:

אבל מיש דהעדוגות אנן מיחו הר ולפיכ"ת קומ" אינו שנר נני' אנן לף מקרי תעדוגות אנן ושנרים נני' דמעיכ דאר ולה מקרי תעדוגות אנן אלה נדנר מכוחנים נו רק לקיהא נעלמא וכן כתב שמביאל נפ' תמיג דאפילו להקונרים דטעיכ לי ליכא כנכתים לה לפי על לכיולהו ליע עוכר נני' דסרי יש לו כיום אנן נני' כמים אחרין מים. ומהיכ לכי הפס על תריח סמ" על קומ" אכיל שאין כמן נלוש אלה מפחו כמים רבי ואין כאן מלים מריפה דזיל דנכלי נגזל דיש נכל הנלוש כדים אנן אם אינו נפל נפ' נאיע מפיר עוכר נני' כיון מים לו כזים אנן נניחו וכוונת רבי רק דנחנגיל מעפל נהקדרה הר אנן רק מפחו ויש ק' נגדו וכיל:

ומ"ש ל"ש קומ" החומ' הוא מיפוש דסרי רב קיל כרבי דאנן לאחים לקור מהים ואיכ כהי מכנר נתעוד נפאר הנליעי שנקדירם ליע אין מנפל" וכי קאמר הנמי דליע לקור להפחמנם נפאים דנזר אמו שמע שהמפח נמיט ונמיטו אפי' נדיעוד לקור דמניע לה נפל:

ומה שהארכת נכתוב הנליעי ל"ש דעת הסמיג הכא נוף קומ' פמיל על הכיון לאמי שנרו הא מהכי "שנן יניח לה האכחי הא חיים" דאפי' נפו לידי תקלה לזמן מרובה ניח ואוח נכל חדש ונכל שנה. ואיש על קומ" מ"ח דלמא שנרו מפוח ניעור אנן כמו נכותר דלמים מיש שפחים דאחמירו חכמים לנער לף דמהים שני נניטול הוא מפוח דילמא אתי למיכל וכיון דאיח למיכל רק עדי ניטול ליש שיכוח כמים אחי חזלן "ד דיה מחכאי נדבר שלריך מרח ואליבא. לף שהכיחי מחכירך וחריכוחך ליע לינו אמת דהאי שנרו נס לפי פי' הפפוט לינו ליע שיעור מיפור לנה שאינו רפאי לחיכות ופי' שנרו שאין נחש חועלת ואוכלי לפנים ולאיבוד ואיכ קומ" איכ נמקומה דילמא הולכי לפנים ולאיבוד מפוח מלוח ניעור דאי לריך ניטול עכיש ואיכ לקור להפחמנם נאן אחזים דאיכ לה מחכי הניטול מפוח הערמה כדאי' ניזולמי מביש היב ועיין נמגיח פ' חליד פקיז ונאחרונים ועוד דקומיחו לרבי דאניח אלה מריפה ואולי לפי פיטחו לה קני ניטול

מלה כדסיב ניע כיו דלה יעני. נהו מעיב רק מעמים ומעמים כטלפיג* מעום דשחר מלכדסיל גם נסו מחר מעום דלמרי דיו לחל בניה דנמיפת יעני מעיב וחיל ליל ממעמים מעיר יל כיו דלקור מלה כדסיב גם כטלפיג לקור:

אמנם זיל דכנר כי חנדן קי ליר מקביג דלף דנניה חעביג מסיה סיים בתחילה כמתעסל נמר היחר בחלב היחר וכעסם נניה להל כמכנר מלקר מעום נניה סוג לקור דיל חני ולה למרי ני חעביל ניש וחיב למכן מעיב נעניה דחיל למילף ממעמים סיים רק בתחילה להעסות נניה להל כמכנר מלקר מעום* לקור דיל מעום מעיב חני כמחר לי ולרך ליעוד ממעמים וחני להעסים נניה מתחילה כי הפלה דלם חוא כטלפיג ליה נעסה נניה מעום ידרך ניעול לקרים חורים ורק לם כנר מלקר מעום נניה חידום דלוקר גם כטלפיג מעום דלקור מלכדסיב ולחר מלקר בוג חני כמו מחר לי דילפיק מעיב ממעמים ופיר חוינ חל כחיב ויל כמי לקורי מלכדסיב ולחיים כטלפיג מחר נחו:

ושוב החפלה דמקריה קומר מלמו עם ניים נחוינ רקי קיג דכניה מחיר לגר ומלכדסיב סיינו מחכו לי לו מיינ נחוכה דנר מר לו לכיה נפה ומקרא דלה יחכל כמקי כמנוחי נפסקים כיו דנמי מיחכל כדסיב וכמיים סרמנים פיינ מפניל חוף סחי לה חוסר ולם חוי ומקה להלקור כגון שנשנו לו שכשל דנר מר מחוכו לו ממיחק נדנר שממחק חוי להקוו דלה מהנשל שם חלב נחה סחיה מי לו נחה שמק להחכו נר מר רק כמחוכלו כך נלה היקון לינו לוקה מעום דחכלו מלכדסיב ולחכי נניה וכחיב ומיו דלה כהי. ניהו לכיה לקי חף נכסיב חנל כשכקרח גוף חחי פרח חחי מיכ וכל וכל מקרא לחכיכת דכניה מחיר לגר לינו קרי כניה ולחפי חוי ומקה נדנרי שחנגלי מרי דכנר פרח חחי. מיכי ומעמה כמפרת ולינו חוחר להקורו וכי וחיב יפה חקי חרין דנחמן כיון דגם נשפקל מלכיה לחיס מדיין לה פרח ממח חחי לחיב גם כיטלפיג יהקור וכי מיים:

דגה חף שלין דמחי נוח להחיסב ולרקדק כיב נדנרי החחרונים לחלק כחלבע נקירת לקנרת ים לנניות לכל לד ונמקויות כחב דקומי חרין ליל דיל סים חילוק בין כשקל מחוכל לחיס לנוטלפיג ונחוויב כחב דלין דין הפלחי מוכרח דיל כניל לף למחן לה לחביע סביו ריקם ולסלפיג לנו להורות לכחוב כניל נזה:

דגה דעת מהריים חניב ביחמל מיב דכל חי מנחורים הוי חי חפלה שכחב ליישב חת הסממעו החכח דין חיים ניהיב דקדיח דשלמח נמחר לי כנון חלב דהחי הוח דהחוכל עלמו הוח לקור [הוח חי חפלה] לפיכך גם נחיים לקור מיהים חלב ניהיב דהחוכל עלמו הוח מוחר וחחי הוח לגנרת ולח על חפלה, דחיינ* להחעמת הניח דחיים מוחר קניל חלב דעת הריעים קי ליים דכל לקור מנחורים הוי רק לי נגרת מלין לנון הכחוב כנלה ומיהים לקורים עליך מחפלה חי חפלה חלה נלה מחכל כנלה ומיהים מהוח לי נגרת על חפלה וכו וכן דעת מרין נמדיים חי* דים מיד נחוך מיד עיים דים מניב שכחב מכין שמחר עליו קלי עלי נלה יחל דנרו וחחי לחו לי נגרת הוח ככל ליים מנחיכת עין סם. ולפיי דחת דכחב החויד נפי קיג דחם נשפקל מחוכל חלם לחו מעום מלכדסיב חחחי עלה חיים מעום דקיל כדעת מהריים הכיל דכל לי חי חפלה וחם ליכו לחוי* פרח ופקע מיכח לי חפלה ולינה קרי כנלה חבל על חרין לקיטחו הקי שפיר דחת קיל דכל לי חי רק לי נגרת ולים ה"ט דחיכו קרי כנלה ועיב מעום מלכדסיב לחחי עלה חיב שפיר יים לחלק בין נשפקל מחכיכה לחלם נמעמים:

נמיכי ובין כיטלפיג* נמקריח סם ולים:

ואמנם גוף דנרי חויד החוסי דכנר הקנו לחמרים לך לפיק כיטלפיג מחר מנכלה מחיר לגר חת זה לחוי לגר וחי חרין כיון דכנלה מחיר לגר מחר כיון מחיכו כהכח סיב לי נהערוכה כל מטלפיג קלה חרי ליכו כהכח מן חחי ומחר ניים והרמנ"ח נחחיב לי כיון דמיכו כנלה בענין חילוק בין מנוכה ובין פנוס לחריך מקנרת כיון דמיים חד נחרי נעל רק לילפי ממעכת מעיב לח לפי רק טעם מעוכה ולח טעם פנוס קלה בין פניב רקי קיג וכן כחב חויד סם וחיב חחיכח חם נחיכו לגר הטעם מעום מחיכו כהכח דחוח מלכדסיב סם לפי מיכי כיטלפיג מחר כמים חרין מחיכו כהכח מן חחי ולרמנ"ח כיון דענין יש חילוק בין טעם מעוכה לטעם פנוס סיב לענין מעיב חנל לי כימח נשיב לגר פקע סם נכלה ופרח חחי מיכי לינ לפי מיכי כיטלפיג מחר חלה נכיטלפיג לה פרח חחי דחת נפנוס ולנקוח חפניח לקור וכמים חחויד עלמו סם מעום לחיכו חלה פנוס כיים וכמחקנו מחר לחיכודו. לכן כי דחי סח כיטלפיג מחר ידעי מדמחר מלכדסיב ולח חלי כלל נחת דכנלה מחיר לגר חלה כיון דלמלכדסיב וכיטלפיג לה לריך קרח דכנלה מחיר לגר חלה יחכל נשיב קרח לחיכו לגר חחי דפקע לינו חחי חקנו והחניחו לינ מחוקן וקנוי מכל חת לינו קרוי נכלה וחחי חקנו והחניחו לינ מחוקן וקנוי מכל חת

לצמם הנפח מיי נסגיים קיים קיע ועיי פריח סם ולפיי נאמן ליים דיחי דלף מכיסר תחר לתיקודי . ונזה תים מיי נסקי תמלי לריך סרין להקסום דסטלפיע יהי תקר נאמן ותמלי לה סקי מיע תמן מכל תיקודי דתם כמקלו מאוכל תדם סקם תי ולפניים תים דה לקיע דנעמר תיקודים פקם תי עסום דיחי תצל נאמן ליים דיחי תלה דקיל פסום דמסמע לי׳ דתמי׳ נעזר לה סיבלן ותיקק מי תקר תקרחי מלכדיסיע ותיכ עניים יסי׳ מחר עסום מלכדיסיע תפיכ דגם מלכדיסיע תקר נאמן תם ק גם סטלפיע יסת תקר . תינחל דקנרח תכיל דנאמן ליים דיחי יש לדחום דמה ממחר כל הסמה בין פסח לפסח לה מיקרי דיחי כיון מחוא קדם זמן מי ועיי סוקי סוכח לי לעכין מסניע ועיי סוקי יומא קיד דיים חסם דלילה קלין זמן הקרנז לה מציע דיחי. ועיד דאמן סמו עליו כמיים מגיח לעכין כיע נכיע. ומיד דלי ניחא דזה ממחר כל הסמה תציע דיחי מכיל נאמס מחחה לתיקור :

ותניין ליע :

אבל מה שכיל בזה הוא דלמיים דכגילה מציר לגר תיכ קדי כגלה

אין חסי׳ דנפל סם תוכל מיכי ותי כמפרש דשל כל זמן מרחי לכלב מקרי תוכל ועיי סוקי נכוחות כיג עיע דיים תחת רק כיון דגלה תחי לה תכיל לי׳ תין תחי׳ תל תס כן תחיה לעכין תכיל תצל לעכין ני׳ והסניחו ליים היע ופניר לריך ניעור ותיכ פניר קסכ נעריימ פסחים מיים עיע וכפשפת *המתלח נפסח ולפיי נפלמת מה סאכיסים יכיין נריים עיע דפסחים דתוכלו קדם זמן סייס מציר לכלב דלי נרחוי לכלב רק מכפל מאוכל לדם סת תעריי נפסחים מיים סמם מעימם לריכה ניעור וכו׳ ולא תקני כפי דלריכה ניעור עיע לעכין תכילה תיס תל כמים תרמיגים נפי׳ תמסכה דכריתות יים נכקדים תפלחה ועיי פלחי קי פיז חוס יים וכיים כתן דתכילה ותכתה מהר קרת נפקת ועיי פלים תיל מפעם תכיל וכיון דתכילה מהר ומוחר נסכתחו דשל כיון דלריך ניעור תיל מוחר סכתחו תת לריך לנעריו וניעור הוא פלכדיע ותכתה ותפי נפעם ניעורו. תצל מיים תריין נפסחי׳ לי׳ פטלפיע מוחר נפסח דמכגילה מציר לגר יפני׳ לה וכיון דתפי׳ פגוס נעיכי תיכ תקר תיל יתקר תת מעזיגתו וכתב תחיז וכיים סיכ תיל תמיקן נפי׳ תיע סת מעפעפם ונפפלה מתוכל תדם ותכלב יכול לתכלה וכי ונקרפה עם סמעתים נפסח ותת כיון פנפפלי מתוכל תדם תיכם רתוי לגר ותיכם קרוי כגילה תלה מפעע מסכת דאמן נפסח תפי׳ פגוס תקר יתקר תיל קפי׳ מם עכין ניעור תצל תכילה ונעריים לה קחכי רק לריכה ניעור תצל נתכילה ותכתה מוחר פפוס דתיכ לגר ומפעם תכיל ופניר פלפיע מוחר וכן קפה על מה סתקי נפפקים מיים תמלי לריכה ניעור ותת כגילה מציר לגר ליים כגילה ופלפיע פרי תפי׳ נאמן נפסח מים מה עכין ניעור מקרי סמן תלה תכילה כגיל .. וכיל דקפי׳ לי׳ לרין לי כיעל דלעכין ניעור מקרי סמן תלה תכילה לעכין תכילה ליכת לי׳ תם כן לה עדיף מתלחניח ותפיים תל כגולל סיכ כיעל לה תכיל לי׳ תם כן לה עדיף מתלחניח ותפיים תל כגולל סיכ כיעל מינו דתל לי׳ סמן לעכין ניעור תל כמי לעכין תכילה ותכתה ופניר תפקי תפי׳ פגוס יים תקר נפגוס נתכילה ותכתה ותם תינו תקר נתכילה ונהכתה גם לעכין ניעור לה מקרי סמן מפוס דתיכקס תפנסה תקר לתכילה סמן כדתמרי׳ נפסחים סי עיע ותם כן תמלי לריכה ניעור. ועיז סי׳ דלעולם לעכין תכילה תרי כגיל ומיע לריך ניעור בקומיסיע הכיל ולים דתיכקס דנדנר סחוא תלר קנרח לחזק ליים תין סיקס למחלה כמים רפיק דקידושין ונקרח תוא לי וכיים תיכ כיעל להיסך מינו דתל לתקר סמן לעכין ניעור תל כמי לעכין תכילה זיל דהכא תלמי לעכין ניעור תפני מרחי לחמע נה כמה עיקרי תחרות ותכי תיחת ננמי דהא תקר תקר לה חני לתכילה ותפיים תקרים רחמנא עיסים וכו׳ ותיכ תרי כמו ני׳ קמות תל לי׳ ולא תמריך ני׳ כולל כמים תוסי׳ יגמרת ליע עיע דים לי׳ עיש. ותתימה מה סמקשה מטטלפיע תצל מים סמן מכל תלי׳ לקיים דמסיים תל נחמן דמעשי תציר לגר מינו דתל לעכין ניעור תל כמי לעכין תכילה וכיל :

ומה שמקי מפוסי פסחים כיים עיע דיים ותכן דמקרים מודו רבנן

דרבי נעזיז מיע דנאמן ליים תף היא כמפס זצל ומגדל למחי׳ מפוס דנאמן כמיע לה יאכל ותינו תקר תלה כדרך תכתה וכתיב לתו דרך תכתה היא עיש תלמל דליכא קוס לי׳ תורה תפי׳ מפס דהסניחו ולה כמקרים ומכח זה לקה לומר דלחוסי׳ ורחיים לה יפני׳ מהסניחו רק לי׳ תכילה ולה לי׳ תכתה ועדיין קיל לדעה תרין מקרים ז׳ דתפי׳ לריים תקר נתכתה מהיים מפס פעור ולמעלי׳. לה עיין יפה דיל חוס׳ מפחי׳ כיח דיים ריש ומפעע הסניחו פלכדיע דהייט תכילה תצל להסיקו מחת הפעילו מוחר לריים וכוכחם נאמן תרחי לתכילה תרי תיקס מחת הפעילו פלכדיע ודרך תכתה תוא תכילה וכמיים תיים מיי נדעה תרחיים דמקרים תם מפה ולה תכיל תיכ לוקה מפוס דכל דבר תרחי לתכילה תין דרך תכתה תלה נתכילה ועיין נפלינא פיים מקרים סיים תצל ותלי נס סכתה כי דרך תכתה תקר נאמן נתסניחו פלרין לפסניחו פלכדיע ונסנסק מאוכל תדם תקר לתכילו לכלני׳ נס לפוסי ותלים תס תקר נתכילה תפי׳ מיכ לי׳ תכילה נקס דמעפל נזה מיע דהסניחו ריחתה* מכיים כין דתחפני וכמיים מחיים קי׳ תמיי מקלי׳ מים ותתל מיע. להסניחו פלכדיע. ויינו כל זה כל זמן פלה קיים מלוס תסניחו להסניחו פלכדיע תצל תם מפרר תורם לרוח תף מעפה אצל ומגדל למחי׳ פפיר כתצו תוסי דפרי כין דיחי פלכדיע כגר קיים עלוס תסניחו פלכדיע ופוא פקם תלי׳ מפוס תסניחו ותין לך דבר מפעפיים מלוסו ומעפלי׳ גו כמיים סוסי׳ סף תעזרה דמיים כפיים׳ תפרן מוחר ועין נפוד קי׳ פמיים ונמקיים עם תלה דפעיז תקור מפוס דלה כתיב ני׳ לכילה ותקור פלה כדיע תצל נאמן כפי׳ תכילה ומוחר פלכדיע ותין לי׳ פלכדיע רק מפוס תסניחו ונכיים פסניחו פלכדיע גם מלך תסניחו מיחר וכמיים פפיר כתצו תוסי דלה

מ״ים סלף תוא כמפס זצל ותי״ם :

ומה שמקשק על סרכתה מקיים דאמן מכפפל מאוכל תדם תקר נתכילה מדתוי דתם תיכ תקר רק מדדיק מוחר להסניחו לפעם תסוד ומקשק דהסור לה כתב ן רק נטקשה ממין עליו תם תמן נמור מהיים תצל נכפפל מאוכל תדם פעדיין תם תמן עליו לעכין ניעור וסמתם ולעכין תכילה פעור מפוס פלכדיע פפיר תקיר להסניחו.

לה תנין יפה דסוכחת מקיים הוא מדכתב לריך לנעור דסייט תפי׳ תחר פנפלו פפוס דילמל תני למיכל ותלה לדעה תסור תם תיכו תקור נתכילה רק מדדיק מוחר להסניחו דלה חייסים דילמל תם למיכל ותין מקשקוק כלום. ומה שפפוס נעיכו דטקשה תין עליו תם תמן תת נזה שכי דיעות תם תיכ תמן נמור תי פפוס תמן רע וגם רתוי לתכילה

קלה כמיים מגיח תם סי׳ תמיי :

ומה שמקשק על רתיים מקיים מדברי מגיח שכתב דטוקשה סייכו דמעפלם לה סי׳ רתוי לתכילה דתי תרי תמן נמור רתוי לתכילה

תקורים עד שיפפל מלתכול לפלג תלמל דמדתוריים תקור נפפפל מתכילה תדם ועיז פקשק דיל דמגיח קלי רק לעכין ניעור ולה לעכין תכילה והלריך קלה. פפוס דתי פקפוק כלל דמגיח קלי פל עיים ומתן טוקשה סייכו פתיכו תמן נמור וכו׳ ודפ״ו ורין פ״י תמן רע פליו רתוי לתכילה ועיז כתב עיים כביל ותיכ עוכח דנפפפל מתכילה תדם תקור מדתוי נתכילתו דתליב דילמל לעולם טוקשה תוא פפ״י רתוי לתכילה ותפעפם ונזה ניב פליבי דלתד מיד תרי לגמרי מהיים ולתד מיד מרגי לי׳ מכל דתקור מהיים גלוי נתכילתו ועוכר עליו בפ״י תציב דפפ״י רתוי סיע לתכילה תקור מהיים נתכילתו בכרת ופ״י כמתר תמן וטוקשה סייכו תלה תי רתוי לתכילה מעולם ונזה פליבי גמי ותפ״י תתן דתקור מהיים תוא רק נלוי ולה נכרת ותפ״ע פוקק כמיד דמוכר מיים ותיכ תקור רק מדדיק ועיז קוכב ותילך כל תפלפיל פל תמגיח לפכיו ולפכי פכיו

ותיל לפרש לרוב פפיסוקו :

ומה שכי דלפי מי׳ תרין דנפפל מאוכל תדם מיים בניעור מפוס

דרתוי לתאוע בו פיקוח תחרות ומקיים דשא פתור לה תי לתכילה ותפיים תקרים רחמנא עיסים תיכ יכ״ל תמן מפתור דכמי נפתור מיים נתכילתו תף דחוי פלכדיע ותכתה סיכ נתמן נפפפל מתכילה תדם עוכר בפ״י ותיים מלקות וכרת על תכילתו. והניח דברי פמיים נפפיסים לפלי פקם פיע תום ני דפפיסע לי׳ כן פיים נתוך :

ואני תומר הגם פתרע תומר כן לדידי מיקשקה לי פוקא ולפפיכ תין

נתכילה פתור לה כרת ולה פלקות לפיל פקשה דרבנן פרבה פוסה דתרי פלכדיע ותפ״י לפיל פקשה דתר לתכילה כלל ונזה מיקשה לי. ותכא תלה פחר לפפר תציו לתכילה כלל ונזה מלתי נכהוב פתור נתכילה ולה מלתי נכהוב פתור פתקר פתור רק נלוי דפ״י ופפס דהסניחו ותדרנן ופפיע מדברי הרפניים יים פי תיים פתין לי׳ נתכילה פתור דכפפיסים המלוס פס כתב א) פלה לתכיל תמן ניום יד וכו׳ ב) להפניים פתור ניום יד ג) פלה לתכיל תמן כל ז׳ ד) פלה לתכיל תפרוסם תמן כל ז׳ ומדפניק לפתור נפי תכילה וכתב ליים נפי תפנתה מוכח דנתכילה ליכא לי׳ נפתור לפי פתור פלכדיע ותין לי׳ תכילה רק נאמן וכן נהיא כתב כל תאוכל כיים תמן נפפה וכו׳ תיב כרת וכו׳ נפוגג תיב קרבן תטאת וכו׳ ולא תכיר פתור ונהיב כפכתב ותפיכה תמן נרפוסי נפפה לעפי פלה תכלו עוכר נפני לתון וכו׳ וקיים ולי׳ תאמן ולי׳ תפתור פנו מחמילי׳ תחד הוא תלמל דדוקא לעכין ניעור פתם פתור לחמן ולא לעכין תכילה. וכן מפמע מדברי תרחיב פס פכתב דוקא לפיעורין תצל לעכין ניעור ולעכין תכילה יש הפרש ביניהם פתממן תס נפפפל מתכילה כלב תיכו זקוק לנעריו ותפתור לעפי נפפפל זקוק לנעריו לפי פפוס דתרי רתוי לפתקו ולפתפ נו כעפ עיקום וכו׳ ומדלא ניחי הפרש לעכין תכילה פיע תמן לפתור רק לעכין ניעור ולא ניחי הפרש לעכין תכילה פיע לעכין תכילה פפרש פפוס דתמן תקור נתכילה ופתור מוחר דתרי פלכדיע ותכילה, ותת דקתכי נעריתת פפתים מיים עיע נדיל נמקרימה לתכילה פייט לתפע נה פיקוח תחרות לתפוקי פלה ייחדה ליפיפה והרי להרחיב ותלי תפי׳ כך דתת כתב דמיירי נפפה פתור ונפפפל מתכילה כלב ופ״י פיע פס

תשובה ר"ז

שלום נ' מרשקוביץ הלוי הרב"ד לפ"ק:

כבוד"ם לאחוזי תלמידי מרבני הקהלות מרחיק כי ליעצמרוסלק נמ' קרלסקה:

מכתבך קבלתי ומסקנתם בשחיל כי מה שהיה אין הדין רק חומרת ועילי דמקדושת לחין לדבר מיעור עד כמה חדש רובה להחמיר עיש. ועיש נעכין הכסף פירות מעכבו ש"מ על חמן חמר חמר סרע חמר מהמעם כמים נחמיץ חרש מ' קיץ להגמיל תחילה נמי חמר מקורין ליג וחחיב נעים ומדברי מחיש כלשה כחלו חוא סעליח חרשה זו ולכן ליין דברי המחבר ניישר ד' ליה וחכין ק' קיל ולכל ק' ליה רים סם נעכין זה שלטול גדול. ומחבר סחרי סמזיג עלמו מחמה סם נק' ליה על המחבר שפק כ' נק' הכיל מקכיז מעים חלנום מחסבי שלה להגמיל כלי שהי' נו ש"ש מלה ניבל חותו נעים עם חפר חו שחר עכיכם עד מכשהלק סריח לנמרי לין לחיב מ' להגמילו. וחשחר כמי דקיל להמזיג דחפר חים סוגם מיש קיל דיוכל להגמיל ככיל מקום דכי ניישר ק' קכיב קיג דלין סחריפות הרלמון מקור ני לחמה וכנר סק' כ מניח ק' חפיז מקכיים וחי' וחשחר דקיל ד"ש חכיף מפי עיש וקיל לסזיז דלעכין זה שפיר מחכי מה שמגמילו מחילה נעים וחפר שלים מעניש יותר מעשר דברים ולכן מחכי לחיב חם מגמילו נעים ודע דחזקה מחילה לריך להגמילו נעים וחפר ולחיב נעים ולא לסיפך:

ונם מיש חמיש שם שומר כשנו ירחק מפחיית ש"ש נשבוח חולי מפני מקום לחרות ולא מחמת עכין שנעלה הכיל וגם מיש שם מהשרת חקני המלוי. יש מיזוק נין קדש נליעש לעלוי ונין קדש עלוי לנליעה כמנוחר נחורח ק' הכיל קיג:

ואחרי כל שדברים החלה כלפעכיד שחוחו ש"ש שכחשרע נחוש נמחלקת חקני לח חעכור נחורח ש"ש מעומר לנל מה שחנשכל מחלין לחיב חוכל למכור נחורח מעומר. ועיין עלמי עיז כל יום כשנש ניישול מחניהו ועיין מיר וני' ק' ליג וכן כחן ניישול שרשלון שחפר ניישול החשרחוח כעשה ניישל חלף שחין לקמוך עיז כלל מיש לירוף לקלקה חו. ולניים יחפר חם לחפשר שלה חנשכל נמלחין ש"ש ולה קיש דבר מעליע וחחיב להגמילה נמי חפר וחחיב נעים חי ודלי חוא חן המעומר נלי פקפק כפלפעכיד. [עיל ק' ריח] וזה יבא עלים כנשנך וכשם רבך החזשם נברכה הבכים:

עמרם חק נלוסם נ"ץ חכיל:

תשובה ר"ח

שלים נ' מרשקוביץ לי' לכי קוסנרים חרכיב לפ"ק:

אלפי מכוונים. מנגני מרוממים. לחחכי לחוני הרב חגדול נחורם חרף ונשון. ורים לו כלנון. כמרים חים יוקף כי רב נקיק מי מעלעגד. ולטח ניחך נחי חיקרם. לפירש חפחרם. מי רחל חי' לחריים ולכבדי חכחמדי' זלחפת ונלומם חי' לחריים:

אחרישה"ש חפר מחלה עלה ממני נעכין עפרים ש"ש מקוחפין לפסח. חכם חכי מנחתן ומחכם מיכו נרחקו ועשם כמו פעשם רבך ידידי חנלחדקיק נהורים חחוח מנפני נעכין זה מחל חותו ויגדך וכל מה שבכחך לעשות נחכבר יחבר עשה חנל נחכמה ונחתון ומזנים הפכים חן חחד חם לחפשר:

ומה שמגע לריכה לחזרת החביות שקבו מכחה מקוחות גם חכי חיכיר יחיע לך כיתן חכשר עליהם ותיכיר חוקר ורוכם נזה כיון שחפשר להכבירם חנל לח כמים נלריב דחייבו מים וחפר דברי מנוחר נרחיח ק' חכיב ק"ם דחין מנגילין נשוש עשקה וכ' מגיח ק' חכיל נחלי נחים נחים חשוחדע עם חפר מקורין לריב רק כמים מזיז ק' חכיל סוסקכיז שחחילה יגמילו נחים עם חפר עד שכשכל חריח לנמרי וחחיב להגמילו נחים לחוד ונפרט דעשם החחן נשל נק' קדם עשה וכיון דחיחידה נלע חיל לעשר נגד כל החביות כמים מגיח ק' חכיל עקיב ועיין מגיח חמיז שקביים:

ונם מעיקר חדין חם חיכו חשוד לחכול חחן נעשה לו להחכיל לחכירם חלף ניישר ק' קיים ומה שכחבו מעולם ליקח חכשר כדלה עפרים חוכו ורחיים נשנועים עיו נחלי לחחזוק ליכשי נגנבי לח מחזק" דייכיב דוקא נחדם פרעי ידוע חבל ים נגבי נשולם וזה שפיר ים לחזם עיש וחיכ כיון דים חקודי נשולם עכיש לכן חגבו ליקח כחב חכשר חבל חכוחן חכשר שרן על חים פרעי ידוע שעם יקחלל שלים חשוה לחחבו דבר לין לחשדבו ועיין שם ק' קכיז שקיב לך יש נשחיל

וסיב לריין ס' מקרים לחכילה כן חבל שחוב חים שחיר לחכילי וסרי שלכרחיב וחין נחכילחו לח כרם ולח שלקום רק שמצר נבי:

וכן משמע נרמי שמחים כיש דיש שחוב לחכילה כלחר חמן לדנבי לח יחכל משחוב דרבי ושחר חשבו של כבר חף נחכילה שפי' נשפקה מסיש ושם נבר רבי נחך כלחר חמן חלא דסרי שקי' לי' שם שקחר חף שחוב לחכילה שלך לי חחש לחוכל וסי ושל נשחוב ליכל לי' נחכילה דסרי שלכרחיב וחשלחן לכן פירשי כלחר חמן דנבי לח יחכל. ושל דלמרי' ניים ז' לעכין חכילה כיב לח שליני ופירשי ולחפי' ניש פוחים דחמן חיב נבוים כשחור נחכילחו סך נחכילחו לחמן קלי דשחור נחכילחו בולח כלום דסרי שלכרחיב וחשלחן חוא דחמן חיב נבוים נחכילחו כשחור נלחי של שחוב דסיב ניישר וסיב לישכל קבל דשחח נשחור לך זאו שחוב חמן דקיפור לכילה חמן חוא כשיעור ני' דשחור וכן שם דלמרי' נגמי לחר כך שחלוקה לעכין ניישר חבל לעכין חכילה דיח זה וזה נבוים חיב זש חכילה חמן חח ניישר שחור נבוים:

ואמנם נמיש שם משמע דגם נחכילה שחור חוא נכרה שקל ולניש ליל למימר שחח חכחוב נשחור חח זאו משמע דניש עקום לריכי וחי' להגיה כרם ועיב נחכילה שחור. חבל גם חח לח חברה דחח דשחור שחור על חכילחו חיב רק עקום דסרי שלכרחיב ולח שקום דשקל חי' דחח לחור לחמע עיקום לחרות וגם שם חי' עליו לעכין ני' וחם כן חם חיבלו ושקל דסרי דרך חכילה שפיר יש נו כרם וכמיש מוריד ק' ק"ג שכיל. וחשחר לומר עוד דקיל לניש דשל ני' דשחור נחמת ליכל כרם ועי' נחוש עקום דשקום לחכילה חמן רק על ני' דחמן ליכל כרם ועי' נחוש עקום ס' קדים דחח מה שעקום דשמע ויש להחריך זה:

וגם חח דלמרי' נעיז קיש שחיי עיקש חולל ולחוי לחמע נה כמה עיקום לחרות וחשם לעכין חכילה חרוחה קלי חלמע דחיב שלכרחיב חכילה שחור נחמת חוא לעכין חכילה שנמע עיקום לחרות ושפיר מחה לריך ועי' נחוש עקום דשקום לחכילה חמן רק על ני' דחמן ליכל כרם ועי' נחוש עקום ס' קדים דחח מה שעקום דשמע ויש להחריך זה:

ומה שחמיהו פרש ומקוים לי חמן לקור שלכרחיב לחמי לח קלמר נפקחים כיד חכל מודים נכחיב וחמן נפקח שלוקי עליהם חפי' שלכרחיב חמחכי על חמיחם חל מקיים שם נפקחים עיש עקום דלח כחיב נחי לחכילה ונחמן לחכילה כחיב ני' וחפי' לקור שלכרחיב עיב מעשל לחרים לים ני' יפי' מה פיזי' ולח עקום דלח כחיב ני' לחכילה ושיב לח שי יכול לכללו עם כחיב. ושם שקבי למה נקע כלל כחיב ולח שקע חמן זה לים קושי' דמה שולמל דחמן שכחיב ושוד דעדיף למיקע כחיב שמעם דלח כחיב ני' לחכילה דכלמר שיש:

ושוב הניח דברי פרש נפחיחה לפי שקח פיב חוח ויש מחניח שנעלי וכרי לי נעיכי דשקרים ולחכיל לי' נשלה דעתו לגל כל חדם ושיב לחכילה דשי שלכרחיב ושהשלח עליו שחוקי כיר ליו עיב דיש חכם שדמו פירשי ופיקשו דלי מיחרמי שכי מודים דנקע דחיב חלח דנשכי לח מיכי. ולפעכיד כלשה דגם חוקי מודו לרשי' דשלכרחיב מוחר נחמן חלח דשיל חלח שקרי שלכרחיב חלח חש לח לחכלי לחו כך עקום שחוח רע חו שחוח שכחה מועשת ויכולים ליחשה ממנו נחכלה מחדשה כמו חבל מי חו עיב נה דבר מר וכדומה לגל כוחח חנשלי מיש לגמוע נעיכי חלח שרגילות ומכח נכיל חוא שעליח שרשים זו רשי' עקחים סי' דחח כוחח חיב עקוי לחכיל חלח לעכל ני ועי' פירשי מחין חדם רגיל לחכלו נעיכי לפי שחוח חריף ניוחר ושיב חוא חוא לעורכו נעיכי כמו לעכל ני ונפרט חש חחא לחכול דבר חריף גם שחרי חיכני קורפי' חוחו נעיכי חלח שחין שרגילות ומכח כך וכיכי חמריב נגמי רק נשלה דעתו חלל כל חדם ועיין חוקי שנח ניב עיב דים ושחיל וקיל לרשי' דעשים שקרי שלכרחיב ומוחר לגל חוקי קיל דעשים חכני לה שקרי שלכרחיב וחקור רק דכחכי לה מיירי לגל מודו לרשי' דשלכרחיב מוחר גם גבי חמן. חכח חיננחי דבריו להגיה על כל פרש ופרט כי שמחתי על דים חשר עניים כחן ומבני עניים חלח חודם ועשירים נשקומו. יפי חן די עמו. ויחשלך נחוחו. ויחמיד נלימודו. ויפי כיום חודו. ויברכו די נכל מלחדו. כנשם חחוחם נברכה חסרים ולומדי:

עמרם חק נלוסם נ"ץ חכיל:

מוד מהן ומקום מישר משון ים להשפיט ועיין בסמי סקיזדין כיו
נבי מושר לוכל בבלום להילמון דכיון דשקום משון קל עביד דסל מכיח
שול מדשיטיהל מיל רבמ דיחסם ושכול למדום מים ועיין בסיש סי
ליד סעיף ג׳ וסמיש סקיט:

ובהבי מסיקנה סקמי סמיין סי׳ קכ״ו סקיש לחמ דכי רשיל וכל
סקולי עמום כסמי׳ לעכון לישרמי׳ וכרסם בסיש כן וסמום סמיין
דעיין פי׳ הלומר בקידושין סיו כי בסמי׳ דלין מלעכים. ולפעכיר לקיש
דלין קלי על גזלן סחמ רבמ דיחסם מקום חישד משון לים מלמן
דילמל ים לו לישה סמלה כמים סמיש סכיל לוכל רשיל קלי בסלי
מקולי מדום כגון לסם ושבד וקרוב דלולו סמיר מלמכי בלי. ועיש לין
לסחמיר בזה יותר מדי ובפרט מכבדו מסקמיריסום ביקור יותר
מקליחלירין ומצולי בישר סי׳ סיש דבמקשום מסקמכן ביקור מן
הקכנום ים לסמיר ולעיין עוד עיין סקיש ועיין

תשובה ר״ש עד לסכיל

ועל מלכלך הסכי סכם בישר סי׳ קיישר סיו בהיכים מסמע דלין
לחום לסמרים לליש דרכן נכך ועיין מניש סי׳ חמיז סקסיים
ושיש בסרים כו לין דרכן נכך ועיין בסיך סי׳ סיש דלל מחזקי לי׳
עדיף מרוש:

וביון מהגמיל החניות נמים חף מלל סגמילו נמים ולסר סחילה
מכים סיש מחזר וכלבל נהניות סיים סנו מעמו וקודם פסח
מסמע סיסר לי׳ לחמי׳ מסכיב כמים מניש סי׳ חמיז סקלים ולים יש ניים
על פסח מסכן נו לחיב סי בגד סיים של חמן לסמי ודלי סי׳ נו ניים
של חמן:

ובלאה״נ כמב מחים לוים סי׳ קיך עמי דנרי מחהים סי׳ הכיל
סקיים סלסי׳ ניים של חמן לים סלו חמן ויש נו גם
ים ומיכים לחרים ולים יש סי נעה מבכלי בגד חמן הנלוע בכלי
ולים לין כלן חלל חסם מסמו וכגר כמב מניש סי׳ חסיז סקיים לעכין
לי׳ מסמו דינגן לי ממזקי לי׳ נדיישבד לכן נהניים ים לסמיך ניז
מסוחר לסשוחו נפסח ומיש מהיום פוב לעדות לוסון מהניות
מלו קודם פסח לחניום לחרי מכבדי לפסח גלי פקסוק דסייסו מהכבדי
סחילה נמים ולסר ולים נמים נלל לסר כמסיל. וסיי זה פלום מכלי
מעין דומים נלים:

ממים הקי בלוסם נקיק הכיל:

תשובה ר״י

פילים ני לוישלוי ג׳ מזרים סרקיע לפיק.

י״ך למכון, חלליש נכל עכון. נכי לסוני הרנבי החריף ונקי זך
ונקי כמוים נן ליון כי לחם פלוי ומיהך פלוי וכחלים:

אורני הדיש מפלומים לחדיעך כי קבלמי מכחבך ומפחכי בפלומכם
כה יתן וכח יוקף פכום חיים ומרכה למפעים פלום, ולחוזם
סחילה נעפם הקולוים פכפבר לל ירך לנעך כי יפה הדיים לסחיר
מפעמים בכחבם ועליי לין להסיף רק לפלפילה בעלמל ולין כלן ניים פיחום:

ואודות הכלי כקף דלמפי וחקרמי ולין עפמי הגלחן כלל בגדיים
עבפיו רק בחיזם מין הגן ולפ״ם לם הוא בגדיים הרי לין
פפ״י נחמין רק בגלם ולינו בולע ומפקוים לין כלן ע״י מניש קיפן
הכיל קקמים ונפ יש ״סון ״ניש דמהכי לחכיין נפחפי הגם דלה קיל
ק. ונפ לין בגדיים פוס פפם חיפון ולה נרע מפיחוח יפפים נפי׳
חפיי סיש נהניים דלינו חלה חיפרל נפקוס פפחפו . לכן כלפביד
דלינל פגפלה כלל רק לפפפק יפה הקחל נפים עם קרייפען ולין
כלן ניים פיחום ופוק חזי מה עפל דבר פיפים קדפוכים לחסר סיו
פוכים וירלי ה׳ נחפת:

ומה פפעמה על ני׳ לינ רקי חפיל ניפוח דעפ פסוד דסך הכי׳
כוופי הוא רק לפנרם ר״ש דהפרוכות חפיר לוכל לפנרם ר״ש
דפוקפה חפיר לין רלי׳ פפוס דהכי׳ הפרוכות וכיפ כוקפה ויקיל הא
פחוקי פפ הקי כן על החכי׳ כוופי׳ וה״י דלי כיפ הוא הריל למחכי
לפחפעי׳ דלים ני׳ כרם. יש לדחוק דקיל לפוד כיון דקחכי חחיב
על חמן דגן גפוד עפום כרם ופילה פפעיק דגפ נכוקפה ליכא
כרם ועי״י לליפ וליל חי׳ וק׳ ולי פפוס קפ״י חוק׳ כגר חי׳ ני׳
דסך הכי׳ כוופי׳ הוא רק לפנרם ר״ש דהפרוכות חפיר״ ולין זה דרך
כלל להקכוות מקנרת מכחבו למד עיר על לידך עיד ופפוס:

והעירה לפר כחבם דהי׳ נפי׳ חפיב לוח ליל כחב דקומל
ניב נחבדם ועיש כפיניש למלם זו לו פרוח זה לו יחפר
ז׳ לו זה ונחיל כלל קיל חולק וכחב דכיון פלריך להגביה פפיר
יכל לומר פלם זו ופרוח זה עיש ופפלחם דלישפחפעי׳ פפכה פליפה
קפחרי׳ עיל דקחכי ניב לי׳ פחם ניזם לר חיגר לו לילם לר קומל

ליפ פחפם בן קיש פכי וחפחפ גו ולה ניזפי׳ יחפרו ולה לילפין
נביפ זה ולה קומ׳ פכולה לפרי׳ דלק פהופפי׳ פבן ניזם כדכפיב
ופפפכו דפיכי פפעפי׳ ניזפי׳ פיש לי פייך לומר זה כיון פחן קומ׳
עיש וכפיב, הכי לק חפפפה פיפעו לי חפפפה על פחיל דפרי פפקי׳
נפפפיים קפיין עיב דהקוק בבן קיש פדהכיל למיכפב נכיפ הה
וכחיב נביכו זה עיש פרפ לקומל הוא דלפי לגל נלה יהודל לר
פיכי לבון לי פפעפיק קומ׳ פחי דגפ קומל יכל לומר זה על פיי
פפופפם ניזי ויחיב כי הוא זה ועי׳ חבר פרפם פדכי לחפיין כי
כי ולים:

ועונ״ל דהרי פפ נפכהדרי׳ עיל לפרי׳ עיש נפי׳ קרל כדכפיב
ופפכי פפלכי הכל לכולה קרל יהיים פוא וכיון דרק פקרל
יהיים קמעי׳ לפ ק לין ללמוד פחה רק פי פלים רלוי לקיים קרל
כדכפיב פלים רלוי לגילה בילה פעכבה גו לבל לפ רלוי לקיים קרל
כדכפיב לפיים פלים פקיים פפיר כמקם בן קיש ועי׳ רפניים ני
פיל עיב ועיון לוים קי הרפים וכ׳ לקי פמסע בפכהדרי׳ עיים דפיל
דלל נפי׳ קרל כדכפיב וכ׳ לקי פמסע בפכהדרי׳ עיים דפיל
פחלמוד נקיפר כללי הגפי׳ דיים לפיים ועיין מלל פרופים פיל לוש
ק׳ ולפ ק כהי דממעפי׳ פחפפקו ולה ג׳׳פי׳ היים חזק נידפי׳ פלים
רלוי לפפום לבל נרלוי לפפום ניל לפפום וכיק פלים פופפי׳ גו
לין קומ׳ יכולים לומר נכיפ זה פבל כמלה ועיבר פמנגיים ופופם נידו
פפיר י״ל כחיל פיכול לומר זו חה ולים:

ומה פפעמה על דנרם נעל חורל נפי׳ הגדים פלו דלי׳ פוכם פרור
נפפמכה פמפלל דפ״ם יעפם לדנרי פוסי קוכם ליב ניב דים פלפמ
פכחב דהידוף לים כפר לפדם מקום דליכו דכי פעם לפי פרלפי
עליו פדי׳ ופקלי׳ לה פידים וליפו לה פוופיל נפי פרוב פיכול לכפפו
ולפפיר עוקלו ולפכול וכו׳ הרי פנוחר ריולל נכפוום. כגר עפ״ד נזה
נפ׳ כפפה לדם כלל קיל ניפ . ולפעכיד לקיש דהרי פחוויד פכה
פפפפכה פעפע פנרייפו לפי עלה ולפ כן נפלפל נפפכה דודלי כפ״ה
פלם ול״ פ כפלל ״ילל״ פפיים קיל דכפפלל לים יולל״ נו לפי
פפפפכה עפה פפ״י פעיקרל לוכל ניהידוף כתב פוסי פפיר דהקופ״י
פי׳ נפפפיים ניל ולוי״ל היהידוף דילפ״ל כופה הלוים פי׳ פרוב היהידוף
ולינל לפפי דעכיה לין כופה הלוים היהידוף פפוס פלינו דרכי כופפ
פעוקן פידים דילפ״ל כופה הלוים ניהידוף כפיים דפוי פרוב ולפ
כן לין לופי פפפפכה על ידי כפיפה פפרי זה עיקר ופפה פרוב
היהידוף כפפה ולה כפפפה פעיקר פפה פרוב כלל חה פפוס ונרוב:

ובניא פפ הפיב עוד על רלים חויד פנרכפה ניל דקלפר הכי
נרגלידי דליפפל פרפיכו פרי״ל רפה נפפיל פריי״ל זופל
פפכיב וכפב רפניל נפי דיים קבע פלה לפפפה הפעם דקופר לימפב
פפופל קלה ולי פפיב פיכי פעם לעכין נרכה פיים פפיים לעכין פרוב
ולפ״י לפלן דפליב לעכין נרכה פיים פוסוס דלימפכי לפילי דכפפפן
פפי לוכל לעכין פרוב כין דפפיק פפי ולפלי לפ״י פוצה פפוב ניפ
ועיין פפיב נכיפ דרפניל קלי נגלידי פניפלפ קלרי לפר ממפ לכל
פ״י דפיפפם נפלקל פיגע נגרכפ״י ניפ לוכל נפין לה כפפם
כלל נפפ״י זופל. וגפ זה לים הפפה פלרי רפ״י נגרפות ניל דים
פרפי זופל פ״י גריפוה פיל ופפלכלו פי קלי ופ״י נפופ
קופ״י דים יש זפה פפי ריעוה לי פ״י פפלכלו פי לו פפופל ניפ
ולילים פופ״ד פדפה הקופרים דפפלכלו פי פ״י וכדפה רפ״י ו״ל
פפפ רפניל ק״ל כן רק דפ״י לל״י כפו דפפרפיכו פריפ זופל
פפרך פפכ״ב פופים דפפפכה לגריפוה פ״ב נפיפפם על ידי פפלקו
כפי פ״ג נגרע נגרי נגרכפ״י [הפחר חסר]:

תשובה ר״א

נפפפ״ים

שי״ם לחפו׳ חלפ״ל הרנבי הפופלג פהוד״ל פחרן פפה קניל כ״י.

אשר פחלה נפים פפל לפוים נפפנה פפ פפרי״פ לחפום פלום פלוה
נפים לפיל הכי להפפיק לך דבר פי פפיד״פי נפוג״ פ זה
נפפפים דף פ״ם ליל כפפ״י הקי פפים הפפפ״ם פפ דפ״ם לפפפ״
דפיל כפ״י לחין ני״פוד חפן חלה פפ״פה וכיון פפ״ל לפרפן נפפנה
פפרי״פ פפפ״י לפפ הפפנה וכופפ״י כפפלפן לפפ״פ״ם דה״פפנפפפ
נכל דבר פפוי״פ פפפ״י נפפפו נפפנה וקי הכיל לה פ״פני לפיפפ
פופ׳ לפיל ני״ דפ״י דוקי לפפ״ל פיקוד קיל דפפ״פה לפל נפן
ני״פוד נפפ פופד דפפפנפפפו נכל דבר וחלפי ני״ם פיה חלה לפיליו
לפיפפ רפ״י דלפ״י דוקי נפפילה פפ וכל פפ דפ״פפי פפ״ם פפ״י
פוא לפ״י נפפ״פה דוקי לפל לפפ״פ לפ׳ פפנפפפו נכ״ד פ״ע זה דוקי
כפפפפפר ני״ם פפפ פפל נפול פפפ קופד פפן פ׳ לפל כפפל ני״ם
נפפנה גם פה פפפפר נפי״ם ני״ב לים נפפ״פה דוקי רק פפנפפפו נכל
דבר ופה כן יכול לנפפ״ו נכל דבר גם נפפנה ני״ם:

ונל

ונ"ל לסמים מכי עלמו בסקחים דף י"ב בדשם רבי עמי סיר עלמי ועיש בתוכלמא דהלכי מעיקרא דהרי ילף רבי דאתן בסריפה מקיו דכתיב בתיר בעי והלכי עיקר שקיית סיעה לאחיו ליקורו דעיי דהתיר לחל לאחר שחשקיו לו מכעים וחזר רבי ודן דין לאחר שחר שם בעל חוחירו ואתן בעל שחירו שם שחר בסריפה לף אתן בסריפה ולישכח דעל חוחירו ליש הלה קודם זמן ליקורו עלה יבא לידי שחר סיב נאתן עלה יבא לידי דבשחר ליל לשרשו קודם זמן ליקורו שם יזוב עלה חוכלי מיקר עיש נאתן והלי עיקר עלה שריפתה קודם זמן ליקורו כלי שיים משבשה בזמן ליקורו עיש ואשה חוכי כיון דלא שכיח שם כלי חשייעו נשרים חלמא אתה דחשה שם שבשה ליקוחי שם שבשה והלי יש לחלק בין מקדשי הלה בזמן שכור בקרא והי כיון דלא דמו שבשה שם כן מחשוב כמי הרי זמן עיש ובפיז סיב כיון דסריפה אתן חוא קודם זמן ליקורו עלה יבא לידי בי וכיון דלין סריפה אתן דומה שבשה חוי זמן עיש ובעי סריפה דוקא עלה יחזיר לבא לידי בי:

ובזה יש ליישב קושי' הרין עיש הרמבין בשלחות והרין גופיה דכל חיכי דאמרי' מבעריש הייט בשוב ואופה לו עלה עיש דשמע דאיט מסייר אתן רק אופה עלה ואוכל וכעיש בשיש, ולעיש ייל דהרי מבואר בשר אייט כי חניח דשלה עלה לריך לאפות בעיש אחר חלים היום אפיש דאיתקש לבשה ושחיטה שבשה כי בייד אחר שלה בזמן שאש כן אש אל ייד בשבת אין חופי' בעיש בייג והא חוי עלה בזמן הבשה אשכש לאוש' אכחוש אכיל אין אש עיש שבשה עלה כיון דאיכא דוחה שבת חוי עיש זמכש אפשיב בשה דוחה

דלכ"ז אין כי החוקפת דאתריך בשכחדי' דף פיו שכח אשכש ריש שכח חוקפתא ריב שכח קיפרא כי וכולהו שכחיתי אלישא עיש ורש אם קיל אין ביאור אתן אלה שריפה כדאתריך בשבתים כי ולכן יייל אחל לחיות בשבת אבעי' הכל אלפי השבת אשכש לאוש' אשיבין בשבת וכעיש בעיטים וקי קו' שכי הכל ולישל כחי' אכיל כיון דאיכא דוחה שבת חוי עיש זמכש ואחלי' דעיש זמכש דאא ואופה לו יולה כי' אלה על אלה אפיש כיון דאיכא דוחה שבת חוי עיש זמכש עיב אבאחר לאפות אלה על אלה בעיש אלא אמו ואלה כי: הש עוש' אותן שאופין ביום כי קודש ייד ואוק חי חוי אמת הבר שבכל יפרשל הכשרים אופי' בעיש בייג לכן חל השבת חורת אתן ואל אלך בדרך אחס רבך דוקיט:

עמרם חק' גלוחם בקיק אכיל:

תשובה ריב

עילים בי אופאלו עמיק ויקרא אריכיא לפיק:

שוב"ש ושמחת יוש לבבך אחני ידידי הרב הגאון אלדיק כמיים חיים לבי ויעקלבר יוסף בשבת אחכמוני בקיק מאריבעמין ולפניש אבדקיק רשלמעמיא:

יקרת מכחבו הגיעני ומה שכתב אם מותר לבשל בשבת רוקשיפען ואשבת לפי שרוח בשניית שהביא בשם שבני רש לחוש שכחבשל כבר בכלי אתן ובחיבש ועיז כי פרוש כיון דאין דרך לחשחמש אתן בחרבה בקדירה עיין חוש שבחים לי כבר בחבשל קודש בשבת. ויש שוד שבירה דכחיבש כמים רשיל יחיד בי' פ"ז בי' בני עיר חיבים ועיין שיך סוש"י קיייד לעכין כרכוש:

הבה כעת בחבי לה שלחתי אדבר בשניית ולא בשבני אבל עיש שבירה אשבת דכחיבש לה כיל כלל שחרי כחב רשיל דבשי שכחיבש כעין. ואין זו לחלוחים בשר ואיכ אם יש עיש אתן כבלע בחוחו השיעור לה כחיבש כעין שלה יפחר זו שום לחלוחים שחרי אחר שעמו זו איכ בם עיש אתן שבו לה כחיבש לבשרי וכן כחלה שבירי אשבת אשיך קייד שכחב לה בי' כאחר שלה בכרכוש שחוא לה ואיכ בם שחוחי בשר יבש לה בי' יבשי לבשרי וכי' עיש:

אבל עיש שלין זו אתן שלה שחיו ושבשל קודש השבת בזה ילה דרך לשחמש אתן הרבה חלש לשבשרי דבש שלה אחרי אחר וביאור עיא כבר כי שביא בי' אחרי שקיי דשליכא בשוב שחוחי שלי רק עיש לביש אחר וביאור. ובש יש לשאוך כיון שחוא קודש עשה דשחם כלים אחי ולה ביבשי לרשת בדיש בי' שביא שקי בבי שוש אלישא שחרי לשחרין כלי אחי אם שחוש שבש דשי לי ליחר חש לישן כשן שלה אחי לרשת שביא שם שחוש לרשת שחוד לישן שיש שחוש דשחן שיש עיש כשן דשלי בשחשת שבש ולרשת דשביא בש שם שי שיש ולרשת כיש דוקא בשחשת לה לאחרי שחשת אחי ולא בשלה עלים. ובש חי כיש בביא דשיחידה שלה שלה עשי שחשת שחוש דשחן

ונ"ל לסמים מכי עלמו בסקחים דף י"ב בדשם רבי עמי סיר עלמי ועיש

המכילתא דהלכי מעיקרא דהרי ילף רבי דאתן בסריפה מקיו דכתיב בתיר בעי והלכי עיקר שקיית סיעה לאחיו ליקורו דעיי דהתיר לחל לאחר סחשקיו לו מכעים וחזר רבי ודן דין לאחר סחר שם בעל חוחירו ואתן בעל שחירו שם שחר בסריפה לף אתן בסריפה ולישכח דעל חוחירו ליש הלה קודם זמן ליקורו עלה יבא לידי שחר סיב נאתן עלה יבא לידי בי וכיון דלין סריפה אתן דומה שבשה חוי זמן עיש ובעי סריפה דוקא עלה יחזיר לבא לידי בי:

ובזה יש ליישב קושי' הרין עיש הרמבין בשלחות והרין גופיה דכל חיכי דאמרי' מבעריש הייט בשוב ואופה לו עלה עיש דשמע דאיט מסייר אתן רק אופה עלה ואוכל וכעיש בשיש, ולעיש ייל דהרי מבואר בשר אייט כי חניח דשלה עלה לריך לאפות בעיש אחר חלים היום אפיש דאיתקש לבשה ושחיטה שבשה כי בייד אחר שלה בזמן שאש כן אש אל ייד בשבת אין חופי' בעיש בייג והא חוי עלה בזמן הבשה אשכש לאוש' אכחוש אכיל אין אש עיש שבשה עלה כיון דאיכא דוחה שבת חוי עיש זמכש ואחלי' דעיש זמכש דאא ואופה לו יולה כי' אלה על אלה אפיש כיון דאיכא דוחה שבת חוי עיש זמכש עיב אבאחר לאפות אלה על אלה בעיש אלא אמו ואלה כי: הש עוש' אותן שאופין ביום כי קודש ייד ואוק חי חוי אמת הבר שבכל יפרשל הכשרים אופי' בעיש בייג לכן חל השבת חורת אתן ואל אלך בדרך אחס רבך דוקיט:

עמרם חק' גלוחם בקיק אכיל:

תשובה ריב

עילים בי אופאלו עמיק ויקרא אריכיא לפיק:

שוב"ש ושמחת יוש לבבך אחני ידידי הרב הגאון אלדיק כמיים חיים לבי ויעקלבר יוסף בשבת אחכמוני בקיק מאריבעמין ולפניש אבדקיק רשלמעמיא:

יקרת מכחבו הגיעני ומה שכתב אם מותר לבשל בשבת רוקשיפען ואשבת לפי שרוח בשניית שהביא בשם שבני רש לחוש שכחבשל כבר בכלי אתן ובחיבש ועיז כי פרוש כיון דאין דרך לחשחמש אתן בחרבה בקדירה עיין חוש שבחים לי כבר בחבשל קודש בשבת. ויש שוד שבירה דכחיבש כמים רשיל יחיד בי' פ"ז בי' בני עיר חיבים ועיין שיך סוש"י קיייד לעכין כרכוש:

הבה כעת בחבי לה שלחתי אדבר בשניית ולא בשבני אבל עיש שבירה אשבת דכחיבש לה כיל כלל שחרי כחב רשיל דבשי שכחיבש כעין. ואין זו לחלוחים בשר ואיכ אם יש עיש אתן כבלע בחוחו השיעור לה כחיבש כעין שלה יפחר זו שום לחלוחים שחרי אחר שעמו זו איכ בם עיש אתן שבו לה כחיבש לבשרי וכן כחלה שבירי אשבת אשיך קייד שכחב לה בי' כאחר שלה בכרכוש שחוא לה ואיכ בם שחוחי בשר יבש לה בי' יבשי לבשרי וכי' עיש:

אבל עיש שלין זו אתן שלה שחיו ושבשל קודש השבת בזה ילה דרך לשחמש אתן הרבה חלש לשבשרי דבש שלה אחרי אחר וביאור עיא כבר כי שביא בי' אחרי שקיי דשליכא בשוב שחוחי שלי רק עיש לביש אחר וביאור. ובש יש לשאוך כיון שחוא קודש עשה דשחם כלים אחי ולה ביבשי לרשת בדיש בי' שביא שקי בבי שוש אלישא שחרי לשחרין כלי אחי אם שחוש שבש דשי לי ליחר חש לישן כשן שלה אחי לרשת שביא שם שחוש לרשת שחוד לישן שיש שחוש דשחן שיש עיש כשן דשלי בשחשת שבש ולרשת דשביא בש שם שי שיש ולרשת כיש דוקא בשחשת לה לאחרי שחשת אחי ולא בשלה עלים. ובש חי כיש בביא דשיחידה שלה שלה עשי שחשת שחוש דשחן

תשובה ריג

עילים בי אופאלו גי חריא מרכזיל:

כתבו בם מלי בשמו וכו ועיש דשמרו לה כחי לכילה כמים ס' שרי' בסקחים קיי ושיל כשביא וכשיב דלוקי' מלכדיא ע ב. שכח

תשובה רט״ז

אשר כיון שמי שהוזם מיום לעבוה מן השוקסטרלי״סוב [מהשקסי׳ החילם ברעטרוהאר] חסר יום מפקנק׳ ממחת שהוזם סמיס שבוי מן השוקסטרלי״סוב מהשקסי׳ החילם ברעטרוהאר גדולם מלחם מחזן לעיר ומי יודע מהי כשקרי ממקומן ולפי קלח משרסי׳ בעיסת סרחים המוצלי׳ נפי׳ חכיס כל מלא כשקרי ממקודס ביסמיע לין לסס מקום חפי׳ לכי כמה ליסת. אמנם לדעת פרימ לה נרע לחקוסת סמיס בשלטרוהכוסמן מלחם מפלח טרוח. אלמא לגיד כי לימי נקי סיטע במעמם השוקסטרלי״סוב וכליסס וגם מעלתו דחק עלי

המעמה והקשוב טרודום רבות ולה הי׳ פמלי לעיין;

אבל לפוס ריטמל כיל דעת המפקנק׳ ולה מחמת קפק מהי כשקרי ממקומן חלה ודלי לה כשקרי רוב הפיס סברחמרוהאר ממקומן ביסמיע רק ביום לו בלילם כשקרי. ומה דקיל מיע פילטרוכוכמן מלחם מפלח נורות לפמיד מפוע דנפלח נורות מהקדל פמיס ביום מחת הקרקע ובפלטיר נחר לפפר בין מפפיק ע״מ לקרקע ולימ מהקדל מה שכחחמו במקומו ועיין פמיא סי׳ חכיס כיב נבי קיבריכיה. ולולי לכפחפה חפפה עוד פרק זה לכן לפי דעתי לה יפלטו מהשקסי״סוב. וכזה חמלה כפי קולר. וכיע ממט לה יבלי כשפפו ובפט יודדו מחחפה בברכה ומחחה טוב״:

עמרם הקי בלוחם נקיק חכיל:

תשובה ריז

שילית ני לחיפחלו ני לפי ריקלה חרכיה לפיק:

שוכ״ם לכבוד חאוריכי חמופלג חמופלם כמויה יפחק בלומענפעלד כי׳ נקיק ק׳ מחדחלחם:

מכתבו הגיעני בזמנו ולה הייתי נקו סבריחה וגם עדיו עליי עירדות רבות לכן לחיחרתי עד היום. ולחידות מחלחו בעכין הפלטלי׳ [פפעפפפער] חבר רחה לחיחרים פחוח חמן גמור כי מחוץ הוח חס לריך למוכרו ובכרי קודס הפקח עס מחר חחמן לו הוח כשחר חמן מקפיט חנעפה לי יום קודס פקח ומוחר חפי׳ למכרו בחכות בחיחרים כיון דחיטו כרחה נעין ולה דמי לדבר חמעמיד כי הקמה חיטו מעמיד ותפי׳ יפי׳ מעמיד חוי זחיב ומוחר לו לחפחר דנדבר חריף ובחנלי׳ ליפ נימחל כלל פלו דבריו:

הגה נמיקר ענין עפיים הפפעפפפער חיכי נקי חס הוח כבר חמן חר חולי כשפה מקמה ומי פירות מחיט ממחין כמנוחר נחיח ני׳ חקיב ולח פיס נו דבר חריף ניב חיט מחמין גלח מיס כמנוחר נמניח סס דחפי׳ מי פירות חמולי׳ חיט מחמין דלח כמיב סהניח סס ומיע החחיר יפי׳ הזהיר גלח ליחנו בחכמיל נפקה דכמיבח נמיס מחמין ומי פירות ומיס ממחרי להחמין כמנוחר ני׳ כיכל וחיב הוח מוחר חפי׳ למכרו לעכיים בחוחמים:

אבל חפחר פגמרו בקמה ומיס וכבר הוח חמן וחיב חפי׳ סוי חמן מקפה חקור לקיימו בפקה כמנוחר נמניח רפי׳ חמיב ולריך למכרו לעכיים קודס הפקה. ומיס דסוי כבחר מוקפה חכעפה לי יום קודס פקה חני לה מלחתי בזה היחר סהיי בפי׳ חמיב חלה בכוקפה עיי הערוחות עיין מניח קקיב חו חס חין לורס שחמן עומדם עיין בפויע סס קיב ועויז ומניח סס וכחן לורס חחמן עומדם בעין ויחי מקפה בעיכי דחקור להפחוחו:

ומיש סהקמה חיטו מעמיד וחפי׳ מעמיד חוי זחיב פגם בזה דמעמיד וגורס קיין רק בחיקור שחיטו בעין ובחנלי כגון מעמיד בגיכם נעזר קינה כגילה חו חפי׳ בכפירים וים פפיס נגד הפי׳ דכחנלי רק פחוח מעמיד וגורס קיין זחיב חס יש גם מעמיד יחיב וכמו פחוח פל חרומה ופל חולין פחיטלו עיקה פל חולין חבל בחערומה חד בחד ליס מעמיד וגורס חחיב דהרי ליטו גורס ומעמיד לבד חלה גופו פל

חיקור וחיב בדור דהוי מוקפה בעיכי ולריך למכרו קודס פקה:

ואני כנוך לי הוי חמן מוקפה כלל וחולי הוא חמן דגן גמור דלמיפ

מניח קי׳ חמיב דמוקפה הייט חלה כעפה חמן גמור חיב חפפר פחקוקפר־פפעפפפער כעפה חמן גמור לפיט פפיקפו רפי׳ וריין דמוקפה היטו חמן רע פחיטו רחוי לחכילה מיט כחב מניח דלריך פחוחלם לה הי׳ רחוי לחכילה דחס הי׳ חמן גמור רחוי לחכילה חפחר עד פיפפל פלחכול בלבד עיפ וחיב פפעפפפער זה כמי דילמח בחחלה הי׳ רחוי לחכילה ולה מוקפי מוקפה כלל. ולפיז הדבר פפוט דחפחר למכרו בחוחמים ולריך למכרו לעכויים קודס פקה:

בחעם לה חכר בחפרי דבפרוד לה כחיב לחכילה חלה פפפניח קי׳ ק׳ חבין ק מדבריו מדכחב דפרוד בפי כחיב מדפפרכין פל לחכילה פרוד חלה דקיל דילפלוחו קלי רק פל פקה ולה פל פלה ופרוד. חבל בחעם לין זה פרכה רק כיון פפי׳ חפפר לפרם דילפלוחו קלי רק פל פקה ולה חלמים ופרוד הפיל חרחיים רחי׳ פדפפרכין לחכילה פרוד ולפיע לה ניקבו הפרכה בלפון חחר כבן פל פלה פרוד וכפו פפקי פפיל פם פכיים דקיל לחכיל דילפלוחו קלי לחפלה חפקה פלה ופרוד. וחפ דכפי׳ יחלוחו לפון יחיד חייט ללפד דלה פפי כריכם חלה חפי׳ זה נפיע חה נפיע כדחפרים קפיל ועיין רפי׳ פם חפיל כיל דפפי׳ כזה פרוד לחיפקה לפקה וחיב פפי כדך לחכילה כמו נפקה ועיין כיל כיב בחוקי פם ריע פקה וחפרים חיע קי׳ קיע:

אבל גם לו יהיבנה דפפרוד לה פפי כדך לחכילה היט לפרין קיום

פלה לחכילה פרוד חבל לה הועיל בזה פל קפי׳ דפרוד פל פפל ליה פלחציע כיון דהוה פלכדיה דלכרין לקוד פיבל חלי פפיל כדך לחכילה דפפל לחכילה כחיב ני׳. וכזה חכר ידידו דוסיה נחחבה.

עמרם הקי בלוחם נקיק חכיל:

תשובה רט״ו

שילית חוקפו חפכית לחקחר חרפיל לפיק:

להרבני חגדול בחורם ופיק וחקיד כמויה פכחם כפחלי ירופלמי כי קחריע פה העירה:

ברבר לחפר פחל היות כי פומן לחז הוה ניוקר נפכה צו וחזלים לפפות פמן פל פקה פגרפיכי פרחים כקלחו זקפעפבלומפן (כקפרקפלרנוי) ולפקר הריחים פפשפים בו הפמן כל הפמה. וחכה לפפריך לין בו פוס לקור פדיכה פקום לקור קפכיות דלפעם קפיק פפיל פרין ני׳ חכיב כיון פרלוין לפפות פהן פיקה. גרפיכי ללו לימם רלוי׳ לפפות פהס פיקה. וגם לפעם פפפיל החי׳ פם פקום דדגן פעקה קדים וקפכיות פעקה קדים וגם פעפים פפשפים פה ליע בזה. וגם לפעם פיה פקום דפידגן לימן וחחי להחליפן בדגן ליע בזה דחין לורחו כדגן כפיפ פרי לפיין פפלדקפעפל. וגם לימ בכלל גזירה קפכיות דלימ גדל בפרפיפי׳ כקפכיות. וחפילו פי׳ בכלל קפכיות פיע פקום דלפילו פה יהי׳ בו הקה חיפון וחס כן חס פוס׳ פמן מקפכיות קדים פקה ליע כלל חחי להחליפו דחין פפמן כלל פמן פה׳ פיכי דגן וחנו דלפ לוקף כפיפ חפי׳ וגם לפי הטעם פפיכי חיפ׳ פחפדני׳ נחס הוה חקה רחוק בזה פגדל בין הקוקרון. וגם פפעם זה כיל דלימ חלה לחכלם נקפה דלה סוה נפקפו חבל נפוקה פמן קדים פקה כחנפל נקי דנלה נלה לימ חחר וכיפור כפיפ פניל קי׳ חפי׳ ז גם הוה רק חקה נפלפל חס כחפרב בו חיפים וקפל לה החפילו:

ואפילו פקחקה בו נקפה עם פיס דהוי פי פירות עם פיס דפמן לחוד וודלי לימ פחפין החפיס לפילו חס כחערבו בחוכו פיע כיון שכבר כחנפל פעפי החפיס נפמן לימ פחפין לחיכ גם פיס פיס ועיי׳ פנגיל קי׳ חקיב קקי׳ ונפפיפ קי׳ חיים:

אך פלפון רפיל קי׳ חכיב שכחב וכן פוחר להדליק פחפלכי׳ הפפפי׳ נהם כרחה דפחכילה לקורים. פגם דיע לדחות דרפיל קלי רק לח נעקה קחס פלא לקס פקה וכן פפפע קלה פדברי הפגיל הגופיר קס ונפרע פה פפלפל לעכין פמן זיה וודלי פייכי גלא נעקה לקס פקה דנבעקה לקס פקה וודלי לין לימור נפמן זיה. פיע פפטל דלימל דרפיל פפפע חפילו נעקה לקס פקה רק פחפה פחוח פפיכי קכיות לימ פוחר רק נהדלקה ולה נחכילה, חבל פיע נרחה דפוחר נברפיכי הכיל דחימו נכלל קכיות כלל זה הלנעיד לריכל. ויען כי דבר חדם הוה ולין דעתי פחה להחיר חדם נזה כחיעלחי עם חנלון הקדם פהרייטיב פלימיל הפינעע והפכים עפחי כעיפם וזכה חכי חוחם נברכה חחורם ולופרי׳ יידידים:

עמרם הקי בלוחם נקיק חכיל:

[א״ה חבם זלח הפוטם חגפיק הכיל זייע נעלם כחייק לפבר חחי. **החיים** וחפלוס לכבוד לחור יידיב הרב הגלון הגדול נעקים חריף ונקי חכו פפחקים החפיד המפרי פויס עמרם בלוחם כי חנדיק חוקפו:

מכתבו היקר הגיעני וכרי ועיד חס לעפות שמן לפקה מגרפיכי פרחים בעיקר הדבר הדין עמו כי ליכם מין קאכיות כלל לבד בניז לין דעתי כוחה להחיר בן יחמרו בין פחוח בין ויחכלו כל הפמיכי שמן זיה ושמן הטפוי מקטניות חם לקיר בחכילה ויש לחוש דחחי לחחלופי עיי׳ רפי׳ ודבול פרבפה לכן חלילה פעפות חדפות בחרי דברי חוכמו ידידו הדופים ופופחו פלב ופפפ חפילה:

יקופ־חל יודל טייטלבוים].

אך למי כשהלוין ניתר שקופשפשפשפ

תשובה ריט

עיליים ני תיפלאנו עמיק סדיע למני תרכיע לפיק:

לכבוד ידידי מרגני המופלג תרים. ורים לו כלבבן כמרים מרחם עהרמלך כי נמלאל:

על דבר מחלהו נכידון לים מקנה כים חניות יין מכברי ומלים לו כל מעמים מחזר היין וחיין כמאר נמרכף חכברי וחכברי קיבל עליו כל החלריות וחיימת עומים נמפיריפום כדי לחזקם ולין ניין מנים נגד המפיריפום וחלים ההוח לה ידע מלריך למכור היין נמסה ונחחרון עים עומר חומו לורש מי מלריך למעמים מחלה על חומו יין וכמסנו נמחלחנו מה דיפ לפי חקור נחכחה כדין חמן מניע חפסה:

תשובה: הנה מים נמס ני חנני לדק חריש ני כיל לחקור חפי׳ למחומו כמו מעיריד חינו כיל המעמיד ליים מחיים חרים חדבר עני חמעמיד וכעמם עני דבר מדם כמחור ממחמין פניפה וכקינה מחקפיק הנניכה לחבל נמניל מחזק יותר לה נקרל מעמיד ולה נמניל מחוכע הקלקול דוקה לם היימו עני המעמיד מקני מעמיד ולה נמניל מלה יחקלקל דוקה ועיין נרים עים המקומות ונרחים מס ני׳ יים ומני׳ חכיכה יוחד ני׳ קלין כמין קנרת זו חבל מה מפחבל נמניכ מניך לעמני׳ יפה דיבר חבל נכיד חין כמיע מחה כיון מלין ני׳:

אמנם יפה חמר לו נכי חרב ר׳ יחחק יעקב כי׳ מיחדין מפורם במקריפ ני׳ חמיים מיקקיים דחם כחן מעות על חמן ונעבר עליו חפסה כיון דחוח רק מדרבנן יש לקמוך על מיעוחם ריש דכבכי דוקה נמסיכה קוכה ולה מעות:

איברא דים לעיין כיון מנדיכחם מעות קומה מיכ לי חלני נחר דיכיחם הריל חמן מל יפרחל מעיע חפסה וחקנחיכ ולף מהמניל ני׳ מחיים מקיד הוכיח מרפיב דנכוחות דלה חלינן נחר דיכיחם חבל נחפני דפיל המיוחפת לרמנין ני׳ רכיש חוכיח דחלינן נחר דיכיחם מדחמר ריל נעיז עיל רמות רוחת חוח דמקני לחו ולה חמר דילמל דיכיחם כך חוח מלה ודלי דלם דיכיחם כך חני ריש נמסיכה נככרי קוכה ודחה רלים מניח מחת דנכוחות דיחוע ני׳ לחם מלה ני׳ דיכיחם כך נמקומם עים ומיכ הריל חמן מל יפרחל מעיע חפסה וחקנחיכ:

אלא דלמים רפניל ניחין יוכד דחת דלחמר מחוחל דיכת דמלכוחת דיכת חייני מלין חמוכר יכול לחזור בו עוד מכבר חחפקעה ממנו חפדים נדיכת דמלכוחת וכפיכה בו הלה יוכה נפמער עלמו איכה בח וכמו מחחה חומר נפמרי מכר דנזחו קוכה עים מנוחר דדיכיחם מחני רק להפקיע מן חמוכר ולה להככים לרמות לוקח ומיכ נכיד חפי׳ לדמות רמנין הכיל חינו נרמות יפרחל ולה חוי חמן מניע חפסה ומוחר והחרכחי נזה נחפני חחת:

ומה דקיל כיון דיפרחל יכול ליטלו נכל עת מירלה ניחת חואיל ולי נעי קני לי׳ וחוי פלו ויפוכד נניי דלים חי׳ חריך חואיל דחמוכר ממון לה חמריך חואיל דכחן חינו מחוכר ממון ונם ליש חקנרת מכחנו מחרוכים נדנרי פוסי פקמים מיו ריש חואיל דלא חמריך חואיל ולי נעי קנה כיון ריד הכל פוכין נה וכחן חין יד חכל פוכין כיון דנדיכחם הקה ולריך חככרי לחה לו חיין לפעכיד לקיפ דקנרת הוסי פס דדוקה חואיל ולי נעי מיחפל עלי׳ חמרי׳ דחרי כפלו כיון דחס מיחפל עלי׳ חרי למפרע פלו לכן נס כפעדיין לה מיחפל חוי כפלו ועוכר חבל לי נעי קנה ולי נעי פריק לה חמרי׳ דכי קוכה ופריק חינו פלו רק מכחן ולהבח והיכ לף מיכול ליטלו נכל פעה מיפ לה יפי פלו למפרע ולינו מוכר:

ועוד למים חיפי פפמים ויש ריש החס נני נחמה חרכיכה דחס נחחיכה היש הנחמה פל נככרי ולי נעי זוזי ולה מפכח מקיל נחחיה לה נכנקה לרפוחו עיש וכיכ דוקה דנר פחי׳ פלו לה מקה מרפוחו מפיש חואיל חבל נבר פלה היש פלו מעולה לה נכנה לרפוחו מעפם חואיל חלה דחוקי פפמים פס עיכ ליל חלי קנרת דחיכ מלי רלי׳ מיחי דלה חמרי׳ חואיל ולי נעי פריק דחפו כחפב חמן פל נככרי כפלו חואיל ולי נעי קני לי׳ חת חמן פל נככרי פלני פלים נכנה לרפוחו מעפם חואיל חבל חואיל ולי נעי פריק ליל דלה כפקה מרפוחי מיחיב דחואיל, חבל קפחי זו חקפי ניכ פל מה פפי׳ דלה חמריכ חואיל ולי נעי קנה מפוס ריד הכל פוכין נו וחרי נלי נעי פריק לין יד הכל פוכין דחה הנפלי׳ מיקף חומם וחפר לינו עוקף חוחנם ומיכ חזי דחכחי נקרא פס נפלי׳ פליו ועכיים לין יד הכל פוכין נו ריש לדמוק ולחלק ולינ. וזי׳ נזה פלוס עפלי ידידו:

עמרם חקי נלוחס נקיק הכיל.

דדלי עמני ליטול נהן דנר ולינ ליחכר פלה יהי׳ עגולי׳ עמנם חלה פיפרחל ונ׳ל׳ לפשוד יפה חנים המשרים ריש פעיכים ולנם פס חניר כדרך פחמרו ניש פלינש חדם עפני לעמוחם כיפי כל פמה וחם כפל נו חמם וכדומה עיד רוחי׳ לוחו טרם יחמן ולחכי חם לה מי׳ לחפנר להלוח פמפל נעיקה לו נחלה חלה מי׳ נחים הי׳ נחקרוח חנלים פכילוחו נהם דחרי קמן פעפק נחים ולה רחה חחפח ולינ לה חמר כרחוי יש לחוש פפפח נחים וחחמין וגם פפה פיעור כנופפ ולחוור פחים לו פחוקר חלה לפי׳ נלי פיעור כניפה נטען נזמן מעפע חנל נמלה חנים נקוצה נכלי פל מים לו נגור פפיר המים מוחרי׳ לפי פיפרחל מפחרי׳ המים ודלי רחה לוחו עיד קודם פלחקר נלוקן ולינ:

ולפיז נניד יש להחיר הכל החנפלי׳ וגם הכלי דלפ מי׳ נח חפחה מקודפ הינח רוחה לוחם דיפרחל מפחרי׳ חים המחרי׳ ולחי רק עפח לדנפקה נדופני הכלי ונלחוח עיד רלחפה לוחפה ולף פלחרככה מיח לפפער פחרככה פחקיל ופכביו חדנקה כך נדופני הכלי וכיים מניל מקנרת עיש ולינ לכרוב פכמלה נו חנים דפס לפפער פהי׳ חעה נחניות ולה רלה פהי׳ פיחן נחרי׳ וחקדקי׳ יכרוטה:

ומיש לפקור הכלי׳ חמהני הרי נכלי לין כח נקוק להנליב ועיין מניל ני׳ חמיז מקיב וני׳ חפיז מקיים דנני מפחי דרנכן לה פחנריק נקוק ולי חמח כפרה מעלינ הרי לינה פים מקפק חמח עפה נפל ולחכיל נמים הלחפוכים חמח לה הי׳ נכוח מעלינ ונפ מידריך מפמע פהי׳ מודנק נדופני הכלי חלה נחוך הים ולינ לפפער חלה הניע המים לפפ פעלה ולינ לים כלל כנוח כמים מניל ני׳ חמיז מקיב ולים כנוח רק נלה ונפ לפי׳ לינחוכים נקון נכי כנוח כמי הוח רק נלה כמים מניל ני׳ הכיל מקיב:

ועוד דנפ על הכלי פייך לין פחזיק לי׳ ממקום למקום ומה פהנחח דנרי מקוים ני׳ חפיז מקיו ומקיים דנכנר כמלה ריעיחח נגופו מחזיק לי׳ ממלים ולינ לין נכלי פכמלה ריעיחח נגופה. לפעניד לינ מלה דהה מניל רלי׳ מהו לכחנו חוקי כחוכות חלה חלינן נחר דחזקה דמעיקרל עדף מכיל וכלין ני׳ ולרי כחנו הרחקיני׳ והחחרוכים דניני דלינילד ריעוחח נגופה לה מוקמי׳ לחזקה דמעיקרל לינ כים דלינ כלן נמלה וכלן ני׳ פפ לינילד ריעוחח נגופה. ולעניד למים חוקי כחוכות פפ דים ריפח כיכ ולינ חלה מליני למיפר העמד דפוים חחב על חזקחו דפח לינחרני לי׳ פכמלה נרפוחי׳ ולרי מנוחר דכל עניך כיכ ולינ הפי׳ חוח כך דמוקמי׳ כל דנר נחזקה דמעיקרל חך נלינילד ריעוחח נגופה לה מכני חזקה דמעיקרל ועיין לפיפר כחו דלפיפר׳ כלין לינחרני נפמה לה לינחרני ודוקה נגוף דלינילד ריעוחח לה מוקמי׳ נחזקה דמעיקרל חבל נגוף דלה לינילד הריעוחח לחזי׳ נהר חזקה דמעיקרל חף פחפרי׳ זניז וכמים פרפניל נמפניב דפיז נני נגיכות דלף דמעפרים׳ נהמה לפי פכמלה נה ריעוחח מ״מ מחרי׳ הנגיכות פלה פמלה ריעוחח נגופפ ליכ לפפר׳ דוקה נמקום לינילד ריעוחח לה מוקמי׳ לחזקה דמעיקרל חבל נמקום ורפוח פקדים לזה דנחוחו מקום ולחוחו רפוח לה לינילד ריעוחח נגופה כיון דלה לינילד מפיר מוקמי׳ לחזקה דמעיקרל לפפ׳ נדנר דלינילד ריעוחח נגופה ולפוח מקום לדנריו כלל:

ובדבי מיוקב מה פחמה פס פקיו על המניל פקפיז דלפ כמלה מקום נמלה פכמלר נידו כל המלות ולחוחה עיקה לפיריפ דמחזיקים מחון לזמן ולחמה דממכים פס לין מחזיק׳ ממקום למקום רק מוחן לזמן ליכ עיכ נעיקה כפלה ולינ כמו פרפניקה לה כחחמלה נס החזה לה כחחמלה ולפ כיוע מכפל נמיז ליכ לין לינילק בין כמלה נעיקה פניכו ובין כמלה נעיקה פכמן לחפרי׳ עיש. ולפפיים לקיפ דכמו פמכפרי׳ הנגיכות פלה כמלה ריעוחח נגופן ומעריפ׳ הנהמה חף פחלוי׳ זניז ליכ כחן נעיקה פניכו פמקום זה לינילד ריעוחח נגופה לה מהני לי׳ חזקה דמעיקרל פל הניע חבל פלר חעיקות פמעקומם לה לינילד ריעוחח מהני לחו חזקה דמעיקרל פל הפיי לינילד ריעוחח נגופה לה מכיל לין פלה נחזקה היכר כמיפ פחזיק לין פחזיק׳ נחזקה דמעיקרל חבל נמקום ורפוח פקדים לזה דנחוחו מקום ולחוחו רפוח לה לינילד ריעוחח נגופה כיון דלה לינילד מפיר מוקמי׳ לחזקה דמעיקרל לפפ׳ נדנר דלינילד ריעוחח נגופה ולפוח מקום לדנריו כלל:

ומיש לפיים דכלים חקורים ולים לחוקמי׳ נחזקה היכר דלה על הכלים חם רק על הפעם היולה ון הכלי כפונפלים נו דפח הפעם כרגם נחנפיל ודכין פל הפעם חם חוח חקיר כחחיכם נפר פנפרם מנפחה עים ומיכ דפוחי׳ לין דפוכך עולה יפה דפס ודלי נעלע מנפר פחיפחו נכלי חלה פחלו דכין חם הנפר פי׳ כפר חו לחו פפיר כי חדיר דלים לומר פפום חזקה היכר דכלי פחנלוע הוח היכר חבל כחן פחלו דכין חם נלפה הכלי פחמן חם לה פפיר מוקמי׳ הכלי נחזקה היכר חלה נלפה חמן. ומה נס פחפוריך מדיין דפח הפעם כרגם נחנפיל וכיו ולינ לפפר לפי׳ פי׳ פפיר דלה כפקה מרפוחי׳ מנפו חלין פפעם כרגם ומכיים פפוח רק דרנכן ולה לחיכה חדיר כלל חבל חילוק הכיל חוח ודלי לחמן. ונזה הנכי חוחם נגרכה. מחלקי פפמרכים. כפפחן ומפם חניך הכחחן הדוקים נחחנה רנה:

עמרם חקי נלוחס נקיק הכיל:

תשובה ר"כ

שליח צ' לחשלו ישיא.

שוכ"ם לבני לחוני סרב המחוסיב מיב וכו' כשיב ילחן יפקב כי וכחלים:

יקרתך קבלתי וכו' ומיש על קשי מקשיא בתגיא כי מחיא סקיר סחצית דעת מיב דב"ע מכי קבן לחד מן כקף לו מעכיס כין דחתן ליתו נרסותו רק דעכתו סכתוב כחלו הוא נרסותו בגילי דעתא קגי כתים הכין ליש פסחים לעבין הסקר וחתם מקשיא דכין קלי לעבין חם עזבר בגי' דחלי' חם הוא שלו לו לחו חבל כחן לעבין ניעור סחיקטו חכתים ליתו שילא מרסיתו בגיד מיא כין סחככי ליק לח ייח ניעור. וכחגח דסכי הקי ליל קרא ליכול להסקיר קברת סוא דחדם יכול לעשות בשלו חם שילא וחי' כין שקיכי לחדם נחו לו על ידי מעשה חרא דלא לחני דיבור הסקר ומצטל מעשה ולכבי בעין הסקר בשם ובפני ג' ולרבי עד דחתי לרבות זוכח. וכיון בשלר סשקר חבל חתן דחתי נרסותו ופקע מעשה קכיתו מהכי הסקר מלי סכברת ולכן לח בעיש כל דיכי הסקר זה קברת הרין לפי דעתך וחם כן חתי כמי דבעי בכברי בי קכיכים כקף ומקיכת ליש לחלוטי שילחת חבל בחתן סכבר סהם מעשה קכיתו קבי בקבן חלוט וככבם לרשות בכרי ובפיר קיים מלוח ניעור. לח כיל כלל וקשי' סכי לח שליחי ולח סבשתי חת לרך קרא דחי' לחזור מן סהסקר ובהי דחדם יכול לעשות בשלו כל מה שילא מיש חי יכול לחזור מדיבורו לולי דבלי קרא. ומיש דלסכי בעי כל דיכי הסקר לחלוטי מילחת הוא קברת כרקיות דמיש הוא רק דיבר רק דהחתת בלי דדיבורו מסכי והמעשה דבעי כל הכי מצוחר בחלוטים שם בחריס. ומיש דבחתן כין שחיטו נרסותו מסכי הסקר מלי הקברת לכן לח בעי כל הכי חיטו מחוור דמיש בחתן בחלוטי דחתת בחתן נכח שחקרת בהלחת חיב לעבין בי' דחוקמת דחתת נרסותו לח בטלה מעשה קכיתו ובשחר מעשה. ומיש דבחתן הלריכו בי קכיכים דליהוי קבין חזק לין לו פ' דמקשק לרך בי קכיכים שתת הח' ליתו מוציל ולין כלן חיזוק דלין כלן רק קבין לי המציל והסכי לח כלום הוא.

אבל לסעכיד בשעות לקיש דלם מכר בקבן לי דהרי גילוי דעת רלח מרסותו סיב חיכו עוכר בגי' וליכא רק ידשוס מלוח ניעור דבבן חיב הוא שקיר חס העוח לו שעכיכם קכם בכברי ולקולא ולין לומר דמסקק לן קכם הכברי דחוקי ממון בחזקתו ושחקם מרא קמא כין דוכוסה יסרחל ודחי יל שוב לין כלן לח חקם ממון ולא חזקת מרא קמא. ומכיש למיש הריש פיב דמקוחות דחם ודחי יל מחזקת מומלח דחר וספק חם יל גם מעיומלח דבבן ליש לומר חוקי בחזקת מומלח כין דוחי חיכו כמו שהי' היב לין לומר שהי' בחזקת חיוב לבעי כין שהי' עליו חיוב ניעור מיבים ומחיוב דחורייתא ודחי יל ליש:

סוב לין כלן חזקה גם לעבין דבבן ומי שקיר ולקולא ולים:

ועונ"ל דים להבין כין דחיוב הניעור הוא רק מעים ושרי ניחתן חל כברי די בעשה מחילה " שפחים ולא חיישיק בילמא חתי למיכל כמנוחר שי' חיים ולים כבטיחל סהוא הסקר למה לריך ניעור כין שחיטו עוכר בגי' ולי משום דילמא חתי למיכל יעשה לו מחילה " שפחים. חבל לקיים דבעתן המשנה חקטו רק ניעור לחוד ולא ניחל ומבוחק לריך סיבטל ניתי חמירתי' כחחרם כחים לליש רפיק דשפחים ולם כן לח מהני מחילה דלכתי עוכר בגי' ולריך ניעור דוקא. חלא דלכתי קשי' לחחר שכחחרים הבוחק לריך סיבטל ניתי חמירתי' למה לריך ניעור לסבי נמחילה יים חבל גם הא לקיש דבחתת לם מבטל קבי בזה חלא שהוא בלא הועלה כין שלקבתיה לחחים חפי' בטלו וכדלימה בירושלמי פיב דשקחים היב הסקיר חמלו ניית וכ" ומשום הטרחה ועי' מוין ומיא מי חניד ולכן הוא מבעדו. חבל כלן כשמקח לכברי נקבן מחד דשטום גילוי דעתא לימו עוכר בגי' ומשום דילמא חתי למיכל סבי נמחילה יוד ולין מבעדו כדי שיהן לו הכברי מעות חו שלא יחנעמו ממנו ומבי דלמכרו לכברי חחר שקיר לפי שעת ליטור הכלח חבל למיסקל דמי מהחי ככרי מיש מקלי קלי שניי בעשה שפקר והזיקו שחים מוכרו לכברי מחר שמי קכיכי וכדומה וכדחמרי בגיטין כיט ניב:

ומיש על דברת מגיא רשי חמיב שהקי על הטור דשיל דבר שליט חלטור שלא יעשה שום מעשה מוחר להשחוחו וקי עליו מוחכי דשיחוד יפרק ושחוכלו שפור שרי חלא שיחוד מיירי ניירש שליט לשפוחו דחלטור שהשיב שהבעל ומש יכיחכה כך חחמין גמור וכו' והשלחם כין דמיירי ניירש חחיך שרי לשורשו וכבר עמד עיז בדביש שם. וכחגח לשפחים שרי שפחים שקח"י דחייב לחייד יש שפח עליש שפח

וראוי לפי מדברי מהגילוי מרז ומגיש סי' מרכיבי המצרים
מחר לנגלי סכך מחתר נסכך כמר לכתחלה אפשר דקדים
יש לפי ליקוי מדיין עיש ומרי גם הפסי סכסך מפול שפי עליו
מפחת מחתר ומיש קדים יש לין לקוד לנגלו:

ומעתה כיל דמרי כתב מרז פס נפש שלנתם דמת רחיש ליקוי
לכתחלה אפשר אפשר מפי יעת להסיר כל שה' פיש חם
פיך דוקא פס מנגל נפשם פי לצל פס מנגל נפשה סיחר ליש
פיעת ליסיר כל שה' נפין מחרי נפשם ז' ליכל נס חפן נפין ולים
לנרגר אפת יכול נס חפן נפשה ושוד כיון דלה פרים ליש לנגל
פאת ליקודו רק קדים אפן פי לית לי' היכירת ולה יעת להסיר כל
שה' וכדלמרי' ביצה פי' מפוך פלה פחפרם ט' חלה עיי דלים וכי
ופיי נפי' לפקי האיך כיש פיש דיש חלה:

ושנית הפשם פל פשמעה שפשע פחקוראים סיפנים לאדק פל הלמוקי
פיפת פיפים יים נקין פלה יהיפנו והניח דברי מגיש סי'
פריל פקיש דיים הוא דבר חיף ומפנים וכן כרחה פס דעה פחוקק
פחפרונים וסרחה מקום נפוים פניש פלירות סי' פיש פכתב דיים
פונש סיין, פכה קפר פיש לין אתי לנל לפיש פחי חפיר פקיש קלי לעכין
לין דפיוט פלה יפה דפניל פס וכן נפי' המיז פקיש קלי לעכין
דפוי פפלפיש נכל דבר מקום פהוא חבי ופיז כתב כיון דיים פר
דבר חריש לית פונש דפורש' מחלי לי' לנפה חנל פיש חפנר כדעת
פיש דחפי' יים נפין פונש נין וכמים מגיל סי' ריד פקיז דמים
נין פוללפיש ופיי פוין יוד סי' קיד פקיד דפיש פחר מפקי ופפיך
סי' קיד פקיש ולפיר: זה דפונש נפין לי' דפייט יין לית פוגיל
פס פיים הוא דבר חריף:

אבל לפפניד חפי' לדעת פחיל דיים פונש נין פייט דוקא נכפל
לין נפור חנל כתן פפרק פל הלמוקי' וחפיר חוקפ פס
הלמוקי' ופפשם יין וכלל נוף לי' לי פוחלי לית פונש וכמים פניל
פ' הקיש פקיו נבס פניית דפיעון יין למוקי' לית פחפרן דפור כפו
פי גפמים פכפחפו ניחוך הפנבים ופיעים פפי לל פקרי יין פחוב כדלפרי'
ניב פיו פיש וכלל כפפך לדיוחה יין נס הפים ופיר חיים כפפך לין
ופין כתן פנפ כלל:

אך נוף הפפעה הוא פפיעה רפוקה נפיכי ונלפי פקפ הקופרים
נדולים פפיעי' פוחפ נפקום קר ולה פלה יהיפנו ונפ פפ פרביה
ביחד כפינולי דפילה ופיכם פפיבים ופס ים פפורקי' פליהפ חפפר
נפחות קטנה פיש רק פפעה כפו ליפרל ופפים וכיון פחין זה פפורפס
נלי קפפ הוא רק פיעוה דלים פפופי' כן דפליב קלא הרי למילחל
כיון פחין זה דפרים פפלפעה להפבים פקפו ופס פס לין פושים רק
נקין ופיב רפוק הדבר פיפחר פהס עד פפוך לפפה ונפ ליפ כרנפ
נפפ לה פעפ ולא ריפ יים ופס כן נפ פס זרקו פליהפ יים הוא
פחות פפיפ ונפל נפי נלפוקי' פלפן וכיש פיש פי פפ הפים פכופרי
פליהפ דקדפ פפה לה פחרי חפניב כניל. לפיי יש לפהניר פפעפ
דפלגי' נהר רוצה פחין נהפ יים ופפי' לוקה פן הקבוע פליפ ניכר
פיפ כיון דליכה וודאי פיעוה ליקור לים קבוע כפיש פוית חריפ פ'
פרים ופפיר חלכים נהיר ופכים דפחזוק ליפורה לה פפחק' דפדק
פרוב דפפי' ליכה לנפרוי פיל לנבר כפוולה ניריך פי' פיב פיש
נהניה דפפי' נפפר פדרך למולפה עפ הנפלים לין להפפיר
לפפנפפ ולנדוק פפ ניכיפה יש דנים פפלים פפוס דפחזוקי פי' לה פפחק'
ופיי פיך פפ פקיש:

ואפי' פי' פניפ פיב הרי פיש פפת פחתן הלמוקי' לה נפ פליהפ יים
ופחיל פחרקו פליהפ יים פפת יש פפיש כנגדו ונפרפ פליפו
כולו פתן פפרי יש נו נפ פיש ופחר דנרים וכפים פפהיפ פי' הכיל
פקיש קנרל זו לעכין פכר פפורי' עיש ופפכיש כן נפחיק חריפ פ'
קיך נפ לעכין יים. ופיכ קרוב הדבר פיש פפיש כנבדו חפי' בלמוקי'
לנדפ ופכיש עפ הפים פכופרים פליהפ ולפ דפלי' להפחפך ניפ נכפיב
פפחה לריך להפחיל נפפק הרחקון פפת לין כתן פי' כלל לה נעי'
יכול להפחפך כפיש פיך נדיכי פיש נפפ רפיב. לכן לפפניד חפ פופי'
יין זה קדים פפה ופפכנו קדים פפה פופר לפפחופו נפפה נלי פוש
פפקיפ וניש פיפוש כלל ופפחי' כדה פל הורה לין לוכש. ודי' פפרפ
פפפפו חפן. ופכף פעפל ויפוף. כפפפו ופפפ יהידו דפפיש:

עפרש חקי נלוחפ נקיק הכיל:

תשובה רכ"ב

פיליש ני' לופפחלו נ' פפיכי פיו נפני' רכיש לפיק:

ביפי הפפיכיש. יהי' ד' לך לפפרוש. נכי יקירי וחביבי הרב
הפלופיבן וכי כפויש יפחק יעקב כי' נלוהפ פפ נלוש
ניכך כללי הפפופה לוש פי פיה ריפל פפחי לפוי"פ נקיק
לנרפהפס:

כתב פקודם הפפה ופחר הפפה קבלתי ופפחתי נפלופכם חפר
פלי"פ נפ פפכו לא נעדר וכי ופה פילחה לפפור דיכו פל
פחיפים דפרפים דרפות פעפלין פחזר לפלוה פכתב כן נפ' הפיה
פפגיל פקיש פכתב נפפ פפקי פהרחי' ופפ' לפכל הפרי פפס לא
פקרי נרי' לנלחה נפחות פכדפ דפה לין יולחי' נפרפ' ופ' פחיפים
ופיכ ליל לפלכלו נפרפ' דלפי פלפ' דרפיש ופפעלי' פחזר דפלוה
וכיון דלריך להפיר פפפ הפרפ' פו לא פקרי נרי' כפיש פ' ריי ופק
לפיש פוס' פפפיש קפיו עיב ד"ש ידי דכל פ'י פפתן פפעם נחפיהו
ליש ניפול ליכ היכ נפניש פלין פיעפו פפוכה ליש ניפול פלוה. ופכי
נעניי לימכי יודע חפי' לפי הפכתך נכפנה הפיפ' פי הגיד לך פפקלפי'
ופפרפ' פוי' נפעפש חולי לימס פוון ופפיר פיך ניפול פלוה:

אבל לפפניד לין זה כוכה הפוס' דהה חק קיל פניש חד נפרי
נפל ופפפלי"פ נפעפת פפיכ פפיש ופיין פ' ליפ ופיכ לחדפנה

נמצאי נמצאת מיד סתי ניסחל מלים מבטלים מזוי נמצאת ומרי נזמנים עיי לריל נבי פגול וסמר ומשת מבלבן אזיז וחכבן פעוד דלון מבטלין אלין ומם מירי נמציא נמר נמבר ומקומר מלם בדמיט ומניגא דריי דסיל מלח לין מבטלה אלין ואם ליחא דאת דמלוה מבטלה פוא דוקא נאין מזוי נמצאת לאכל נסעון נמצאת לין מבטלה הקבי כסי דסיל לריל דמבטלה מיי נמר נמבר דמוה נמצאת לין מבטלה ואפלי מעזר. ודוחק לאלק לעכין זה בין דמוה דמבטל מלוה ובין לי ומלוה מבטלי אלין. אלא לישני לריך לאריכות הזה ותיריי מבואר שם פיה דאמי. לי לי מבטלי אלין סיפי דוקא נמציא נמצאת אלא מבטלים ביאר דאיכא למיחש דמיפסיד ליה ממון ואפלי לי לי מבטלי אלין. אלא לישני לריך לאריכות הזה ותיריי מבואר שם פיה דאמי. לי לי מבטלי אלין סיפי דוקא נמציא נמצאת דסיפי מקח מלוה מחמי ואזרי ריש זו מעם דבן אדם יוכלי ייי נשבח ואפי. דסוה לישי מבטל המלוה ואוקי שם דיה אלא הקי מפסידים קמיו לה לכרוך אילם מלה ומיזוד בהדי דאתי מרור דרבן ומבטל מלה דאתי ואחמי הא מבטלים מעיב מהים ותי דסחם מחק המריוה הוה מבטל מעם מלה אבל אחרו לה מבטל מעם דבן ומוד דיהם כמאוכל כזים מלה אבל אם לוכל הרבה אבי עיב

עכיש מבואר דבאיפי קוה נמצאת יותר ליפי מבטל מבטה נמצאת.

אמנם כוכה חוקי נפסידים קמיו ניסחל אלא כמלוטקו יחד דיי מבטל לי לא אבירו מקום שהם משרבי נלבריהם סיך יי ניסחל ואף לליש ניסחל אלא נרוב מיי כאן אפי מיעור שביהם קוה חיל אלא יפי כלכל נלבריהם מיעוטו של זה נרוחו של זה ובטל האיעוט נרוב וכמיש דפי בצבים הכיל אבל כשהם שלמים לה מיצמי אם מיעורן קוה ואלי ליש ניסחל ואין כאן רוב אלא חד נחד דאיפי נבטל אלא אפי יפי יותר מאבירו לה מבטל לי מקום דאיפי מעורב דוקא ותסכם שכן כוכה האוקי ודברי מחבים ככוכי:

אמנם מה שהכריחו למחבים לפרש כן הייפו מקום דקאי לי מה שחק נחי דעקיל שם האוכל מיף ממון אף נאין כוכה חייב מקום נרי אף דאין עלומות שלו נכלל לי וחייב אף דאין הפרפי נכלל האומת שם לוכלו שלם הוי נרי ולאכי אילך לומר דאיפי יכול לאוכל האפרפי דמבטל האבור עיפ. אבל לפעניד כיאה קצרה יפרש דנשלמת נמיף ממון דאמרת תורה לה האוכל מיף ממון אין נחזיל ואין קטן. ומיין תוקי שלין ליו עיל דיה אלי מעמת וביוזר קי קי ואפי כך נקרא מיף ממון עם העלמות ואם יחלקו העלמות מן הצפר אין שמו עליו שפיר נקרא נרי. אף דאין עלומות נכלל לי שם לוכלי נפיש אבל כאן דאמרת תורה לוכל מבור ואפי לה נקרא מבור רק הקלקלי ולא הפרפי ואיכ לה לאמרת החורה כלל לוכל נרי ואיכ אפי לוכלו עם הפרפי איפו נרי שהרי הפרפי אין שמו עליהם מבור כלל:

ועוד כליה לחלק דדוקא בעלמות שהוא דבר שאיפי ראוי כלל לה"לפלא אין קפידא שם איפו נכלל שליקור דהא מי שאיפו נכלל שליקור הוא רק מלד שאיפו ראוי לאוכלה אבל שם לוכלו שלם גם העלמות נכלל שליקור כמו שהמחבים דאיפו מייב אלא על מפשו נפר נידי ועלמות אבל הפרפי דאיפו לוכלה ואפיי לוכס נכלל ומוה לוכלה שפיר אמריכ דאפי לוכלו שלם לה מקרי נרי דיא איפו שלם שהרי ממנו הפרפי שאיפו לוכלה דאיפו יולא נהם ועיין היטב נמגיא סי' רי' סקיד ותבין:

ומה שהקי עוד שם נחי דעקיל על דברי מחבים דבצלמת החם לומרכ דמעמו אלא ככוכ נמיר רשות ונלר לי שיעורי אבל סכא קוף קוף נמפשו מבור שלא כחבצל בפרפי יולא מדין נרי כיון שאוכל כולו. היא תמים ניותר שאם גם אלק שהקלקה כחבצל איכ לא אבל כל הקלה רק אלי ואיכ יפ נקרא נרי ואפי לחוקי וחיים שהגיא מגיא סי' רי' דאם הניא לפניו שלם אפי לה אבל נרעין הוי נרי שיינו דוקא בגרעין שאין דרכו לאכלה אבל בדבר שדרכו לאכול הגרעין אם לה לאכול מודה לייח נרי כמים מגיא שם מכים כאן שלא אבל כל נוף המבור. ועוד כיל דאוקי וחיים שיירי רק בשאפר לאכלו שלם אי מקרי נרי בהוצא לפניו שלם אף שלא אבל הגרעין אבל כאן דלא מפכחם שיאכל מבור נרי שלימים ואפי לה מאכי אם שהוצא לפניו שלם לאוכם לו דין נרי:

ומזה הגין דמים לחלק דלא מקרי נרי אלא לענין איסור אם אין נברי שלימים שום דבר שאין ראוי אז אבל כאן דיוצאי נאכלו נקלקי ואין יולאי נאכלו דהייט נשפרי לה מקרי נרי. ליאח דקאי מעוף כאת כיכל. אלא אחילוק כאים לנרל. אבל אם דקאי לך על אילוקך דאמר שאיכל נחולין ליו לה אקרה חורה אלא שאכל הכף. בלבד ופירשי אעפ"י שהגיד אחרך איפו כאפר אלא רק על הכף ואפיי אקרי גיד נרי לקיים דהאם נאם שאקרה חורה דהייטו גיד שאכל כף אירך אין זו דבר האוסר ואיכ אלו לאמרת חורה אכול כלאי אי מקרי נרי דנאם שליחתה חורה לאכול אין זו דבר שאיפו יולא נה אבל האורה לאמרת אכול מרור וכל עצמ מר קרוי מרור כפירשי בחומש ויש אי מיכי שיולאי נהם חוכה ושלמי אאכה ואכרהיכה ואין שקראת נאם האלם מרור ואין קפק שכאיה אכל ה"ג אינם שלפרשי כיון דקיעורן שום אין כאן נרי שלד שכאיה נחורה רק שלד שאוא נרי שלימה כמו שנבא אחת לעכין שאיכ אם כיון דשאיה לנרי שלימה אבל הא נמאכל נאיסור אפי לה מקרי נרי ואיכ אם לין יולאי רק נמקלאה אין כאן נרי שלימה ולא מקרי נרי ואיכ נכל האקוטות שלימדי לעיל ואשלה שכן חוא. לעיין הדיעם נאסיר: ממדם חקי נלוסס:

תשובה רכיד

שלים בי לאיפלגו די נמדבר הרין לעיין:

שוכים לכבוד הרבני האמיתי נתורה כמדיש ליליך מאדן כי:

מכתבו קבלתי וכדי ומה שהשיג על תוקפתה פיה דפסקתים הגיאי

כיש עיב מבוגרות דיייד חפילה יחיד ושלוה יחיד שפחתן נשבת לעמן והרק דמן שלה לעמן חייב שחורט הצבור ושמה הא מבואר נרים אנשים ושם דיי דנשמלה אין שיכי קדם ואין שיכי נשבי פוקל בדי עבודות ונשאר קרנמת עכיש לה עלו לנשבי לשם חובה ואין לחורה החוקפתה שחורט הצבור. ואי נזוקק לשם חולין דכשר כדאמרי נאנשים מיו עיב דאין חולין מחלוי קדשים מיש הא לחריש שם דאיכ מלוה וכן פסק הרמביים ספיי שפסולי האוקדשין. ושוד מה שכיכה שהם החיב שחיל והורלו הצבור:

אדוני כיי. עכין שבדיש הזה שמוק ומריכה שיומא דינה לשבר לאיז לי כשה שפכי פיצור הכשם ומיש לה לשיב שכיו ריקם ומיש שם שהיכה שהם שהו לפי שפומה איכ מהיכם שהם רק שהו כאלו אמר חייב חייב חפי שהורלו הצבור. דשפה שלוה מיש חייב כיון דשפיטה לה הי לשם דבר האוחר לה שקרי שבדיש עין שפסידים עיל עיב. ושיה דקאי לי הא לה הורלו הצבור חפי נשלים אדיבה ביקר שיכי נשלים נשבר זבחים שון שפסה שהו נזריקה לו שחיפה נשבר די שבודות חרש נשלי נשלים עין דפי שפסידים קיל עיל דיה אבל. ייל לשפים שלייה נשפסידים עיל דיה אמר יחזקאל דשלוה שפכחה שיכי נשלים שפולה לשם חוב כגון שקרלשם שה לו איכ יחדי ואיכ שחרי כשרי כשרו דכיון דשפיי נשחיב כשרים כשרו שקרלכשר רק שליכן שולה לצבור איכ כי שיפוף ראשוי ולא על חציכו שחרי כשרי כשרו שלוה לצבור שם חייב שיב כשרים כשרו שלי חפי לשם חובה שיב. ואיכ שפיר קאמר חפי נשלוה יסיד נאופן הכיל שהורלו הצבור שיש חייב. אלא דשה קפי שם החוקפתה שני לאשמעי דשוחה דחפי כשהורלו הצבור שיש חייב אמלי נקשה חרש דין שלה לעמן שיל לשיקבו דשוחה שפי חפי בזרק דען לעמן דאלי סוד הצבור ועיין חוק חולין שי דיה חייב כמי חייב:

לבניל לשמים ב"שמ [שיל סי' רכיח] לייבא קוקי שאיגיא סי' סיד שחק אחת דשבשיל בגילה ליד בעוף הכדרש שהו לשחשש ניוייש אמלי לה שפש שחחבי דגילה דכיש דשוחט' שכוכנה ניוייש חשיב לגריכה שיכשים אחר שחיטה. וכשמבי לייבא בדבר אחד ובשפש לייז עיב אמרי כשכוחן לזרוק די חרק מי שפור שם לה אמר כל שקוש שחרלה שנוח ושקום דבשפש שלוכה שחשפש שקריה חוזה וכיון דלה שחקיימה שחשפש פשוט ועיין חוק בשפש דשיב עיב דיה כשכוחן שלפיז כיל ודלי בשוחש בשוחה בריאה לעפיי שכשחבלה בשחיטה שיש שפיר חיקון להוליה שדי חבחיה דלף דאוה כשכוחן להוליה גם שדי כגילה וגזה לה שקיימה שחשפש אבל שיש חבחיה לשכוחן להוליה שדי חבחיה גיב ואיכ שקיימה שחשפש שקלה ודאי לכשוב שם שחשפש שדיב שבשפש לייז שם דאיכ לו כוחש שם שחשפש עיש אבל שקוכנה שריש לשחוט פן חשוש הלא לין כוחו כלל לשקן לי חבחיה דגם שם חשוש לי יהי לי חבחיה רק כשכוחן לשקן לי כגילה ואיכ שם לא שפרכם ואי כגילה לה שקיימה שחשפש כלל לף שחיקן לי חבחיה שיש לה כשכוחן לזה ולים שלכה שחשפש ושיכר שוכים לה שפרכם שי חוא כגילה ואיכ שחשפש שפיר קשחים לוכים ואם לה שפרכם שי חוא כיון שים שפק שם שחשפש ואפי לי דרבן שי שלים שלא אבל שפרכם שי חוא כיון שים שפק שם שחשפש ושוכר שכיש שחיה ולים שלכה שחשפש ושיכר שוכים לה שפרכם שי חוא כגילה ואיכ שחשפש שיש חבחיה לה כשכוחן לז

שביה לה מסכדין למוליה מידי מעמיה לגיב דקדיש כמרים ולה לשקר לשם לגיב מסרי כפיב ולהכלו לחמם לשקר כיפר בשם ומסי שמל שביב לין לי ליקח ולאכול כמים לגיה לגבל כיון שלישראל לשקר לשם לו ואול מחב לשמן שביה לה כמכדין לזם ולייב ליה מלוכה ומחנה לחמל חייב. אך זה פיעום דאלי בשעם מחיפ מדיין מי ילוי לזוק לשמן ולרוחם על שמעלים ולסיום אלה כמי ומפיל היקן בשעה מחיפ ליפולחל ומה שקלקל לחייב מכבר בשעה המלוכה בזריקה לימו מולימתו מידי עבירה שמעי. ולפיי לים פיי שהוקשתה מעלה יחיד שמחשן בשמה לשמן ולחמי. ואין דמן שלה לשמן ולייב כשכל הזנה ולה לימן כלום פיי חייב. ולחיל ואולי הגעלים פי בשעה מחיפה מי ילוי להרלים. ודי יליר פיימו בשלוי מודמו. ולפיי עליו נרכמו. ככשבו ובשם יודיו שכילשן:

מעמים הפי גלוחם נקיק הכיל:

תשובה רכ"ה

נשחיית מי מלדע ליה משה מריל לפיק.

ביאור דין מצה שגילושה במי פירות עם מים. אם מותר לאכלו בערב פסח. וביאור סוגיא דמי פירות משחים דף ל"ה והשייך להי:

דבה קייל נשיש לייה מ' חשיל קנף ני יקדש שעה עשירים מיחר לאיזול מלה עשירים ונאנשיל שם מקים הציל מהריל ונ"ל

דאם דוקא נגילוסה במי פירות נשב אבל נכילוסה במי פירות ומים יולחין שם בשעה שדחק ולפי ממכחות ואם כן לשוב לאכלו בעיים, [ואכה מים רש"י ממכחות לריך ניאור רכ"י בכל המכחות ה"י בשם שמן ובילוסי גם במים ומיש קרוי מלה לף שכ"ם בשמן כיון שים בשם גם מים. מיש שם מה מכה מיכה רש דקרוי לחם ומלה אבל ליש מכה דקרי לחם עוכי דשמכחים לה כחיב לחם עוכי ולכתי מכל דיולחין שזה שפשה דשעים לחם שכיי ולייל דקיל למהריל ונ"ש הכיל דאי כימא דלחם עוכי גלי דלא קרוי מלה לקיים מלוה בשרב אכלו מלוה רק אם הוא לחם עיבי אבל מה שליבו לחם עוכי ליבו קרוי מלוה אם כן גם נגי מכחות ליבו קרוי מלה, ומכיש כיון דגבי מכחות קרוי מלוה גם לעכין מ"ש דאכילה מלה מקרי מלה רק דגילחה מוריש גבי אכילה מלה דשפה עוד מלוה שלריך להיות לחם עכי ואם הוא מלה עשירים ניאול מלוה זו דלחם עוכי אבל אכתי קיים מלוה דשרב מאכלו מלים וממילא דאקור לאכלם שעים. קוב מלאתי נאלי הכיל כאב אוחם מ' שהשעורר בזה ועיין פרמ"ג נאשל אוחם ת. ונאלי הכיל כאב שבזה נשחלקו קושיות מגיא המכר. ואלכי נשכי לה לחנין דמה שהקשה המגיא מפשחים דף ל"ח ודאי קשה מים ומיל דיקר מלה עשירים. כיון שים גו גם מים אם כן מי מכוש מלה עשירים כיי דמלוה לאם עיכ לא קיים אבל מיש מלה קיים ולאכי לריך נאלוה אוחה טעם אחר דאפילו מלוה מלה קיים. ומה שהקשה המגיא עוד דאי כימא דשמי פירות ומים יולא ידי מלה רק נלא מים אינו יכול אם כן מאי דשנה הלילי אי של שפה אם נשאר יוצי לריך לאכול שם שמחוב נשהות הלילי, שמי אין לחרן דשנה דלילי שפה אחינו מקיים שמי פירות ומים מלוה לרש עוכי משחיב ניישב דעלמא יולא נזה דאכתי קשה אם שלן קייל כרש לעיל דף כ"ח ניש דאמן לעכי זמנו מוחר נאכלה ועיין נרחים שם ולדיי לקיעני חוכה נזה"ז לא ידעינן מקרא דלא שאכל עליו וכו' דכאיב ניה לחם עוכי אלא מעשיב אלוה שאכלו כמנוהר שם שנמרא ואם כן נזה"ז לאיל לקיים מלוה. חם עוכי יקשה על כל המוקדים שם דשנה דלילי שפה. לעכ"ם דלחם עוכי אם לגלות דאינו מקיים מלוה אלה כלל אלא נלחם עוכי. וגם קוש' הני ליל לחם עוכי הוא דאינו אם אמן הקש' שפיר כיון דאינו מקשה על ריש. דעיי שפיר ייל כאיכון אינ. אבל קושיתי יקוצב על הרמבים פיי מאמן דין ה' והמחזר נשריע קיימן חמיב קיל שכאמנו טעם נמי פירות משום לחם עוכי עיים ואם הוא מלוה נפיע אינם נוהגת נזה"ז דנלי קרא דלא מקרי מלה אלא לחם עוכי וכמים ואק' כלל ועכ"ם דנלי קרא דלא מקרי מלה אלא לחם עוכי וכמים ואק' המגיא שפיר, ועיין היטב נזה כי קלרתי]:

ודבה המגיא חולק על הגיא וקשה דאפילו מי פירות עם מים נמי מקרי מלה עשירים דאלחים רק דוקא מי פירות לגבי מקרא מלה עשירים אם כן ליל קרא לחם עוכי פרש למלה שכילוסה ניין ומעם ודבש לאחד נלא מים חיל מי פירות לגבי אין מאחילין ומפיעין דאילו יולא נשם משום מלה אין הקישה דמלה לאיין שאילו יולא נדבר שאילו יולא ידי חיסון. חוץ אפי' עם מים דנא לידי חיסון אין יולאין משום מלה עשירים עיים. ונדגיש שם הקשה ממים המגיא עלמו נפ' חביל קיל שלה לאוכיח מדברי חריף שפי' הבריתא נמים משחים דף ל"ח דהגיא יולאין נפת שדחקה דאילו עם קונין והנין חרין כוונתו שהוא כולו קונין אם כן מוכח דאפילו קונין דנרע ממורקן לפרש"י מיא נעשם כולו מעם לא רק קמח שהנק נשם דאליב אין יולאין יית מלה שא אין יולאין בדבר שאילו נא לידי חיסון כשהוא נקיש מיא דאיב אין מחלילין ומפיעין שם אין יולאין גם יית מלה. ואם כן היב שפיר שלעריך שאילו חיסון יולאין גם יית מלה מיים. ואם כן היב שפיר שלעריך

לחם שוכי לאיקם שכילוסה נמי פירות לגבי אף שאיב נא לידי חיסון מיא שוא ממין שנא לידי חיסון ואין נשחיים ומפיע שחרגיסו גם כן נזה ומחוק שלמס. ועיין נחרגיסו ונלחיש פיי מחמן. ומה שלעביר נדעה מגיא שפיר הרין מדיים דף כיב שחקשה לפיע שפוכיה מיעשה מפי חלה פיי ריחשלמי מדיים שם דלים דשלילי חלה נעביע ולה נמין נשחיע לים כן נגילה דף ל"ז דחכן החסה שחלה מחזיקה הנלין ומים ומלה לשיקשה הרי חלו כדנלי שחיסון ופריך שם נדף ליה ולינשלו מים ומלה לגבי עיקה ומשכי ריש מקום דשרי דשלילי לחפילו נאלף לה נעיל ושא מים ומלה לגבי עיקה מין נשחיע שוא, ותירן כיון דעיקה לה מיחעבדא חלה נשו כמגיע דפי וכיב הוס' נגיגה דף ליע דיש מקום פי' דוקאי מים ומלה לגבי קמח הרי מין נשחיע חבל עשה היה מקום דק מקמח שחיל להיות דק מקמח ומשקה ושם ק' ה' שדגרים קמח ומשקה מקדים עיקה ורבי מגיע והחרכתי נזה נמקיל [ועיין לקמן סימן רסיים] ועיין רין נקונין דפסחי, דף ליח שהקשה על דפי' דפי' כוקמין מין חמין לעכין שהוחמין מזה על זה הא הכי נמקי חרומות דכל שהוא כלחים זניח לין שרמין מזה על זה ונרים מקי' כלחים מוכח דחמין וכוקמין כלחים זניח וכי לכן פי' דלעכין חלה מירי, וקיל למה לעכין חרומה מקרי ני מכיש ולעכין חלה מין לחד, ותירן מקים דחיוב חרומה לא מקעת מירות שהוא דגן וזה לין דינן הכוקמין דומה לשל חמין לכן הוי ני מיכים מעחיב מי ג חלה נא מקעת גלוגל הנרקב ועיקרו דומה לבן חוי מין לחד עיים. ולפיז חומר לכי דחלי קני נמה קים נמיכו חמן חלה דאם הי לחקער להיות חמן ומלה מדגן וקמח אבל מים לי מקרי הי קני לם הקמח הוא ממין הבא לידי חמן ומלה לאבל חלה דגן וקמח חיכו מחחמן בלי מקשה וגם חלה לא ליחשב חורה לאכול מדגן וקמח רק לאם שהוא קמח כילום במשקה ואם כן אכו לריכין לדון על הנרקב ולאו דוקא על הקיעה חלה על דגן אי קמח עם משקה אם שכיפס אם עכיפ וחמן הבא לידי חימון ואם המשקה הוא מי פירות שהוא אין שאיכו נא לידי חימון לף שהוא כילום בשעה היה חמן חמן ומלה מיא חלה בשאיכו נא לידי חימון ואיב אם כילום בשעה למה דחנילה לאם עוכי חלה דבלחים חיכי ייש חלה משום דמשקה שהיא לקרוא לאם עוכי חלה דבלחים חיכי ייש חלה משום דמשקה שהיא חלה בלעדה חיכה נא לידי חימון ואיב אם כילום בשעה למה דחנילה מירושלמי בשוגיין דמימיו מחמלין ולא בשוגי מיא אם כילום בשעה מקרי אין הבא לידי חימון ואין חיפ מכחות דף כיד דיש חפיה ומניא

סימן חפיב בשם שיג:

ועיין נרחנין נמלחמות בשוגיין דשבחים הכיל שכחב שחרי הגיאו בשעה דברי ריבל לגמד שיין יולאין ביום אי בחלה עשירים כדברי ריע ואי נלא מים חיפוק לי משום כל שאיכו נא לידי חימון חיכו יולא בי בחלה ושאי קושים מגיא ואיה לשאר מיכים לגרכה. פי' שאין בחיב חמן כשיכין דגיא, הא ליחא כדאיחמר לעיל בדריל דבריש שאין חדש יולא בשו בשקה כבון חלה עשירה אין חייבין על חימולה ואפשי שים בחיב חמן ומלה פי' כחי דאחריך לפי החמה דמקשיק חמן מלה לחמן דלא בעיק רק בחיכו חמן היב לאחי שיד דמקשיק חמן למלה בחי לא בעיק רק בחיכו מלה ואעיב דאחרי הך קנרא בחקשה לוחר שים שאיכין על חימולו כרת ואין יולאין משום שאיכו קרוי חלה אבל אין לך דבר שאיכו נא לידי חמן שיים יולאין בו משום מלה דהא איקשה. פי' חלה הוקשה לחמן והא דאחרי הך קנרא בחקשה חיכו משום דלא חשיב מקשיק חמן למלה כלל זה חוכיח בחקשות ניאור קלה משלה, מה כראה לכאורה דלא כחים חלה דגם אם המשקה חיכו נא לידי חימון חלה חדגן וקמח כחי מיקרי ים בחיכו חמן ומלה דאחרי בדריל אין המשקה יכול לגוף לידי מלה, אבל אחר שחגיונות ועיין אחרים ים לכורין דברי חרמבין הכיל למים בדעה מגיא וכוכח הרמבין מי גלה מים שא חיכו נא לידי חימון ואיב לשאר מיכים לגרכה שאין חדגן נא לידי חימון אבל אם רק המשקה חיכו נא לידי חימון מקרי ים בחיכו חמן חיב קשי' מדריל דשם ים בחיכו חדגן חלה ואלה מחי מוכח אי דלא שני בים בחיכו חמן ומלה אי דבעיק דגם חיכשקה יהי עכיפ בחיכו חמן ומלה וכחי שכחבתי ועכ"פ אין דברי הרמבין הכיל כגד דבריהו, ופלה בעיכי על נדולי חיאחרונים שפלפלו נזה ולא שביאו דברי חרמבין הכיל:

ובזה יש לייפב קושית שעיית פיל מחמן היל שהקשה עיד שים חלוין דף קיב דיאחם עציד לריכותא למה כחבה חתיב שם לרכות החומה נאלב וחמן וכבלה שף שהוא וקאמר ולריכי דאי כחבה ריחוכא חלב חמן לא מחי מיכי שכן לא חיחה לה שעה שכיפר וכו' ואחאי לא קאמר דאי כחיב חלב חמן לא מחי מיכי משום דחקשיק חמן למלה וכקשי' דרים נקונין דשקחים דף ליח פיל עיים, דלפיש שכחבה קשיל מוחא שם פריך הגמרא שם אי טעמא דריל משום שיקשה מחמחו ושמעו נשלמא נדריל נעיקה שם אי טעמא שלילה ניין וכו' דאשקה שיל ממין שלים נא לידי מלה ולעיש זה שקרי אין נשיע חמן ומלה שביר חיכו חיב על חשלה כרת דחקשיק חמן למלה דנעיק יש נשיע מלה

מלא. מפלוגתא בשמחה ונשמט משמשקה ושרגן גם מכיתם סיו ממין הבא לידי חמץ ומלם מסרי קדם מהמחסו סי' חמץ לו מלה לף כי לחר מחמחם לינו יולא בו יום מלה מיא מפיר חיב מסום חמץ כיון בים מחיר מלה. ולא עוד אלא דלעביד דגם סרגיא מדם למים דחם שחסקם אין מימ נא לידי חימון לף מחרגן לו הקמה נא לידי חימון מקרי לא נא לידי חימון וחל דחסיג על המגיחא סיימ מסום דקיל דלין קבוחא כלל לומר כיון שחרמ נא לידי חימון לף מזה שדבר נעלמי לינו נא לידי חימון יולא בו יום מלה דלמר מיט מכר נקרא, לא החכל עליו חמץ כחיב ומי שחייב עליו מכוס חמץ יולא נמלה אלא דכחם מגיחא שם בפיון חכיד שרלם להוכיח דקונין שליט ומוכיב נקמה כמי מחמין מדיולין בו נמלה ועיז דחק דמכי דכמהוח בלי קמה לינו נא לידי חימון מיא כמהוח מעורב עם הקמה דמיימ שלם מיקה משערבה עם הכונין ומוכיח שנא שפנין ומוכין שגם נופא מחמיליו ובגרין אחר שקמה וכמיים הרחיים נפיו מחמץ דין ה' נפש ירושלמי ורחנין לעכין מיקה מיקה מחגין ולוכ מיים ועיין בב"י סי' חכיב וחל דחמעטין לוכ מחלה מסום שלינו נחמץ ולפי הירושלמי חרי יפה נחמץ מי גרירה, סיימ מסום חלא קיימל כירושלמי נאוכ חלא קיל דלינו בגרר כלל ועיין בחגיל סי' חכיב וחגיל ועיין בב"י סי' חכיב וחל דחמעטין לוכ מחלה מסום שלינו נחמץ ולפי הירושלמי חרי יפה נחמץ מי גרירה, סיימ

יולח נאורז והזון אמום היקסאח דאמן למלה והיל מקמארמם חם האמלח
ילהה א מהיל קימור דחיכח נאח לידי חימן יעייש. ולעכיר כלאם
לפמים האמלים פיר ויקסיסים היח ים לחקור דכמו נחיקסין חכלו
מלכדהיכ חיכ לוקח דלא מקרי חכילה היכ נעיש דאמר רחמנא חכול
אפח חכול מלה אם לכלו מלכדהיכ חיישה דלא מקרי חכילה וכן מבואר
לסדיל נאוכלי חולין דף קיך דיים לחם עים. ולפיי כיל דנם אם חי
סדין דיים מלה נאורז והזון דלא נבישל מלא ממין הנח לידי חימן
עיש נאורז והזון שמחמת ואמה ממנו פח לחיישה מלא לף מליכו אמן
דהא אמרו נגמרא יהאח חלו שלוים נאים לידי חימן דלא לידי קרחן
וכיון שנח נחישוב לידי קרחן היכ חרי מלכדהיל ואחיישה מלא החכילה
כמינ ני. ועיין נרחניב פיש מחאן דקונר דחר אמן וקנאם לף דלא
קיישל כן חייט חולים אמן אבל טוקאם אר חייט מלא טוקאם ובין
לפי שמאים לף עיש טוקאם נעיכי. נלאו כגון שיאור דטוקאם הוא
ולימ דאי לאכילה. וכן שם נדיים מלן חנח היכ אמן טוקאם רע
וכרי ועיין לפיי חולין לף כיב עיש דיים אמן הוא וכיון דאורז והזון
שמחמת לפי טוקאם שלימ דאי לאכילה לף דלין נו חימן עיש לימ
יולח נו יים מלא לפיי חולי אם יולח נאורז משום דלא נעיכ ממין הנח
לידי חימן עיש אר מלא לפיי חולי אם יולח נאורז משום דלא נעיכ ממין
הנח לידי חימן עיש אר מלכדהיל ולימ מקרים נזה מטח חכילה מלא.
לף ליש נחוקי דיים חלות חוזה חוכיחו כפירש האקטדם לפיי שלא
שמחמת הזנה עליהם ולא חוקדמו עיין לפי חוקדמי היל לפיי יולח
משים דלא אר מלמכם. ושוד מדקאמר למכור נשוק יולחין נהן עכיש
עיירי נלא חוקדמו מדיין. והא דקאמר לפיי יולח נהן אמים דנעי מלא
שמחמת לשם מלא יולח א שמחמת לשם זנח. פ' שמחמת
לשם זנח לכשיקדמה. וקיל היכ לף קאמר ריי שם לפיי מלא חרחוי לזיין
הא עדיין לא חוקדמו. וכן עיש שם וחיל שלימ כאכלה נאיכות אר
שלימ כאכלה נכל מזונות והא כיון שלא חוקדמו אכמי כאכלה נאיכות
נכל מזונות. ואיכא דכילאו לקרא דומשמעה שמוך דנעי שלימ לשם
מלא אמיך כאכלה לזיין ולשם עלה כאכלה נאיכות נכל מזונות. והא
דלא מרך שלימ מזומנת לשם מלא שלימ מלהכם ולא לנזונה כיון
דפסול מלהכם לא כתיב נהדיא לא מיך לפירך אכי עיים:

מבואר מזה עכיש דמלמ נעי שמיות לשם כל הדיכים האמורי נה
נהדיא. אנל אם לימ עשמעה לשם כך לף שנאמה הוא
כדיים לימ יולח נה וכיון דאכילה כתיב נה נהדיא שלימ יולח נשלכדהיל
לימ לריכם שימור לשם מלא חרחוי לאכילה. וכיון דאורז והזון נה לידי
קרחן אם כאמת שפיר נעי שימור מלא יצא לידי קרחן. ולפיי מיוסב
שמים הלניא אכיל דאי לאו סיקסא רק מקרא דומשמעה שפיר אבל
דיולחין נאורז והזון דלף דלימ נה לידי חימן עיש מאמן ונה לידי
קרחן ושפיר הוי מלא דנעי שימור כיכל ולאכי לריך הסקסא דכיון
דלימ נה לידי חימן שימחיש עליו עשום אמן ניכ לין יולחין נו חוצה
מלא שאיכ נשלא עבידים שפיר כשב הרמנין דהוי מלא דלא נעי שימור
עבידים דלימ נה לא לידי חימן ולא לידי קרחן כלל. [ועיין מה
שכתבתי בזה לקמן לייסב דעת רבינו]:

ועיין נשהרשיל לריש לפיל נפסחים דף כיח עיש דמוקי הסקסא אמן
למלה נשעה שיטט נקום לחטל מלא וכרי דאמן כפי זמנו לימ
עזיר עליו ופריך שם וריש לקיש הוא מיכל ומפני כפקח לי' מנעדב
שלכלו מלות עיש לחכמי תקני הא לילעדיך הסקסא להך דרשה דשכח
נפוניין. וכיכל דנללים דקיל למה הניח הפיש קרא דפי רחה ופניק
קרא דפי נא והוא הסקסא שפשיה לעיל נפסחים דף כי עיין כל שחמלה
לא שחכלו נכל מוקנוסיכם שחכלו מלות. ולפעניד כרחה עפמים
נהשנוח שרחניד פיש שאמן נפפרי שרמניש שפר לפכיכו עמים שרמניש
שם לחנל הקטכוח כגון חורז והזון וכרי לין נהם עשום אמן חלא
שפילו לם קאח חורז וכרי עד שכחפח כמי נלק שהאמין היז מוחר
נחכילה שלין זה אמן חלא קרחן וכחנ עליו הרחניד לין דנר זה
שמוט ולא הכל שוים לו דכמי דלים עוסין אמן גמור ולין מיינין על
פימוט כרם לחנל נוקאם מיהו הוי ולקור הלא כפרישים שם נהיב שפיר
דלמי פירות קלי הרחניד ועיין נהי קי חכיב ומה שהק עליו החיי
שם מפפרים קיל דלמרים מלי שכי הנפילין לריש קילקא ולרוחא
ולחיל שיש מדיים לית דמיים לחל דריניב וכרי ולדעת פרחניד לחכמי
קאם לפילו לדיון הא עכיש נוקאם הוי. ויל דלכלויהם קאם שלין
מוכח דלא כריניב כח גם לדידי' שפכחם לה חנפיל חורז נשדי לי'
נלוך רוחמין עיין דפי' פפסחים דף ליש עיב דיים לדמנפל ועיין נמגיל
פי' חכיל פקיל ונפחפיש שם ועיין מקריש קוסי' חפיב. חנל לקיש
דאורי לעולם נקוניין ריניב לוקר נאורז והזון שפכי פקריש להחמין
ופרפי נלפון לי' לאכול מעט הנפיל נפקאח ודחפ פי' הני ולאכ שרי
ריניב לוקר נכל עיין הנפיל שלורז והזון לפילו נאוקן שמוקר שה'
עיכים וארי גם שה' עיכים לילו שוקר אלא נשדי לי' נרוחמין דלליכ
לדעפנפל לי' שפעפ נאורז והזון עכיש גם נכפיב לקור שפוש
דעפוקר להחמין. ולולי שחפפם שפל יכילו הנים שרחיכחפן שפע ויחפון
ועיין נפחפיש שכל ולף דנללים נגיפול פפוח חם שפוקר להחמין
לפילו נהי עכיש עיים שלא נאורז והזון לפעפ לוקר להחמין.
[ואחה אלא נפפרי שפרים נפפחים דף ליל לפיפם דמי דמי

דמי פיכים לנד שני שחמין לית שה לילוק יש נין שפחה ואלחה לפיל
ואלחה ולין לומי דפיל ואלחה שחיר להחמין שפלית שפחה ואלחה
דחה נגיפול שיכי וכל שחיר להחמין עיים וחרי כלן שחוקר לפדים
נדחרי ריניב דלפילו נגיפול יש לילוק נין דנר שחיר להחמין נפלמוחה
נס נלא גיפול לדנר שלילו שחיר להחמין נפלמוחה אלא שי גיפול
וליע] ולית קלמר שפיר לית דהם לדריניב דלדידי' לקור לעפפים חנפיל
על חורז. אלא דלכחי קפיל לף קלמר לית דהם לריניב דלמר חורז
אין דנן וכי אלא לפילו לי לית לן נזה כריניב לכחי שוחר לעפפים
חנפיל חורז כקפיל לכיל. אלא דקפיל שדין לחר על ריניב דלוקר
נאורז והזון ולית הול לשר לית דהם לדריניב דקיל קפרוש להחמין
לאבל נאחי דאורז אין דנן הוא לפקר דחייקין לדריניב. ועכיש ליל
דפפחפ לי' דלי קיל נאחי כריניב דחיין על חימולו כרם ולאי דלקור
חנפיל חורז כלילך ועיין נפחפ לית דהם לדריניב. ועכיש לף כיד לית לן
מחפילין עים לייסב פיפם רפי מחאי דלא לילוק לילם חרחי פפולי
וכי דכיון דלימ לא קפפ לף טוקאם לא חיפיק חפפם רפוקח דלעפ
עיל מחאי ונלב לילך רק שם אם היי מחאין אמן גמור עים נו כרם
עיייש. ולית לילם לרפפם שרחניד לאורז חי טוקאם שפיר יכול לעפוח ממפ
חנפיל דפדי לי' נרוחמין כוקפיל פכיל ולא חיפיק חפפם שפל יכילו חפפ
מרחיחמן רק לריניב דפר אמן גמור עים נו כרם אבל לדידן דלא פר
לא כוקאם לא חיפיק לית:

ודבה נפפחים דף עיב יליפין מוקאם נעכיי נלאו מקרא דכל מאולח
לא חיכלו עים נפיים ודפפוכים. ולפיי לית לא חניא מקרא
זה דלייח מלא נאורז והזון דלדידה מקרא זה' אר יולח נאורז והזון
דהא כיקאם הוא ואפי אורז אוא נכלל כל מאולח ולאכי מייני היקסא מקרא
דלא חיכל עליו אמן דמיי נאמן גמור למילף דמה לילו כפפם
אמן גמור לית ליח מלא ולאכי לית יולח נאורז והזון ועיין חוסי
פפוענות דף כיג עיב דמוקי שכר מכיר:

ועיין חיסי פפוענות דף כיג עיב דמוקי שפקאו חמלי לא
חמרינן דמפרים ריי לא חמר כריל מפוש דרי סיל לים לפפוך
מחיים ולית נחים כמי מפפנע ועומד הוא. ומ"ש נחירן הני הרי מלי
לחוקמי נפלכדהיל דלימ חפיר רק מדרנן כמו לים לריל. והקפפ
מפרים פפ דלית חקפי חמלי פוסל רים. ומ"ש מפים דרים מחיב
נכל לימרין נכים לית סחיב דמחיב יח לחא דלרים כים למלקות ולית
כים חלא לענין קרנן דלים דלענין מלקות כיון פחוכל נמיר לחפנני
לחכילה לימר כים לחכילה. מפלית לענין קרנן דאוא נפוגב לים
לחפנני עים נחריכות. ולית לענין פלכדהיל מי חמרינן לרים כין
דלכיל לי' כך לחפנני' ועיין נחפרי פנושות כיא עיב ועיין נמגיל
ומחזיפים ק' חמיב פקרי'. וכנר הפלמי לעיל דנרי רפי נפפחים דף
עיב דים עין הכא וקודים פילוך דאא דלריכי ריבי לנוקאם מפוש
דלי לאו ריבי הי לחוי לאפיך מפוש פפיא רע ולית לחוי לאכילה.
ולפיי לרים דקיל כים למכח ולדידי נם פלכדהיל חיב נאוכל נמגיד
כמו נכדהיל נמגיד כמו נפפחי חמן גמור ועיין פלמי ק' עיז חוא עיי. ומפפח
לרים כין דכוקאם חוא כאמן גמור ועיין פלמי היכ כוקאם ניכ חוא נכלל לא
לאכול עליו אמן. ולאיכ נם אם פיכו לאי לעפים רק כוקאם ניכ
יולחין בי יים אלא נם לי לפיפן פיקסא אלא לאכול עליו אמן דאוא
קרא דמייני בפאעמין ועכיש לי מאעמין חורז והזון אאא פיקסא
לאיכו לאכילה אלא לאחרים אמן לקנוע לאכילה אלא אוצא נפפחים ימים
לאכלו אלא נלו לאקנוני לימור אמן למנוע לאכילה אלא אוצא לדורות כל
שן שאוא אחיר על האמן וכי ולף לילן פיקס למאלה עיא לי אקנוע
אלא לאמן לא אקנוע אמן למלה. ויייש נפפי ולניא. ולפיי לפיל
דלים דפיכ דריל אפוש דאקנוע אמן למלה לאיכ שוא לא אקנוע אלא
לאמן נאאי פיקסא ולאיכ נאורז והזון עכיש לדידי לאיכ יים אלא נאורז והזון.
ולפכיל אים דפרי לפיל דלים לפיל כריש לפכוש לפכוח ולאיכ שי כוקאם כאמן גמור כיכל ולאיכ לא
פלכדהיל שוא נלאו וכרוא ולאיכ שי כוקאם כאמן גמור כיכל ולאיכ לא
לילעדיך כלל פיקסא דלא אאכל עליו אמן לפעפ אורז והזון אאא
דילפיק לי' פפיקסא דכל אאכלם דפי נא. אם אמרה אלא אורז אמן

מקומה מי וליכא למשתי מכל מחצלה ככיל. זיל ולי חמן מוקמה גם מהיקפה דלא מחכל ליכא למשתי דסא מקומה הוי כחמן גמור וכיל. ומכיון לי ליכא למשתי חורז חדון ממלא אפילו מקומה לא מוי ומוס מעיר ממעמן לי מכל מחצלה ואייתר היקפה דלא מחכל למקומי

חיין למלה דליכ חייב מקום חמן בגרפה מכילומה ניין וכו׳:

ומיושב ניכ לפיי מה שם להקשות לכחורה מיש ריש בדרכי מחמחאו

ונמצו דחייב מקום חמן לף דליכ יולי מקום מלא חלה דמלר מקברה סחם לי כחיב קרא במלה דליכ יולי בחמחאו ונמצו חלה דמלר מקברה חמרין כן דליכו יולי כיך דליכ חכלו רק מוחיהו ומלר חוחה מקברה בעלמה הי רחוי ניכ לומר דליכ חייב מקום חמן כיך דליכ חכלו רק מוחיהו רק דגלי רחמנא מפס לרבות המוחה דחייב מקום חמן ולייב לי יהי עדיף היקפה דחמן למלה מחקברה דגלי חמן ניפוי דלמי מפס לחפוקי מקברה זו ומכיש שיחה לחפוקי מהיקפה דחמן למלה כיך דגם במלה ליכו חלה מלר מקברה זו דקיך גבי חמן. ובלחייב ליש לומר היקפה בדין שיחה חלל דבר מחחה בה לחקים חליו רק מלר מקברה כמים הפכיי בכמה דוכחי חבל גבי ניקב מכילומה בעמקין דחליכו יולי מקום מלא מגזיכ לחס שכי מפיר ליל דהקפה חמן למלה דגלי בי קרא ושיין מכי. ולפמיל ליש דמוקי בחולין דף קיך דיש לרבות הקפה ליל קרא כפס לרבות המוחה חה שמיי בכלל מכילה כדרשיק בפנושה דף כיא וכו׳. ומיי דחחס בחילי דפמיי כגון יין ושמן וחכח בחילי דבר מכילה דממחי לפו וקמי מה. פיי ולייכ לריך ריבוי מקום דהוי מלמה. ולפיי פריך מפיר דלי כיפא דמעמא דריל מקום היקפה חלה לריך היקפה לחוכי ודוקי דלייש מלא ומכיל לחקומי חמן למלה וכיש הא יחיבי ליל מחמלה וכי זיל דלכחי חקפי דילמא חוכי דוקי ליכא למילף מכל מחמלה רק מלא חלל וכי חיי ליל דריל ליל כריש למכות ולכלדיל כמי חייב ולייכ לי מקפה חוי גם מלא חלל לייל למעט חוכי ומכיש דחוכי חפילו מקפה לה חוי ולייכ מפיר יפיר מכל מחמלה ולייבר היקפה דלא חלל לרבות חקפה חייב מלא מחלל ליל כריש למכות ולכלדיל כמי חייב עוד מלר מקברה חייב חמן למלה מחלל ליל כריש למכות ולכלדיל כמי חייב ולייכ לי מקפה חוי גם מלא לייל לייל למעט חוכי ומכיש דחוכי חפילו מקפה לה חוי ולייכ מפיר יפיר מכל מחמלה ולייבר היקפה דלא חלל לרבות חקפה חייב מלא מחלל ליל כריש למכות ולכלדיל כמי חייב עוד מלר מקברה חייב חמן למלה מחלל ליל כריש למכות ולכלדיל כמי חייב ולייכ לי מקפה חוי גם מלא חלל לייל למעט חוכי ומכיש דחוכי חפילו מקפה לה חוי ולייכ מפיר יפיר מכל מחמלה ולייבר היקפה דלא חלל לרבות חקפה חייב מלא

לתן מחאין מסיט כמים סמכיים חיל קי מיכ דסר כמי מי נמסים שכמסמם נסתך סמכיים ועין נמחסים שמי דיכל דסל על כל המכני נמחסנר יוסדין עליהם נמסים וכגלוים סתך סמכיים ומקני דלכל יין יסי דן מי פירות עם פיס שמשכר לחמרין חמכיים מחסים ניסף כמחכה נסתך המכנים ומסתך ליין מיים ונעדסיב נעם הרסנין ועין נמנינ קי רמיס מקיב ונסי חסיב קי חסים חוס פיס חוקף סדנרים דקסה על כל מי פירות דלמרים דלין מחמרין כסי דמי פירות ליחד ליס מחמרין סל עם פיס ממסר לחמרין יסלה כל מי פירות מעורב עם פיס שכרי יסדו עליהם נמסים נמחוכר ולכל דנם מי נמסים נחסך נסם מסיבר למי פירות ועין הסרי דסנינ סיסיבל ני נקי חסיז ועין פכרי ממיל ליקב קי קיב ועין פיס יחיד קי פיל לוס זיל ניכ הנינ נעם הסרי חני קי ליס נפרס חולנה סילה ממנו דס עם חלב ונסקר לחקור מעום דדם כעכר וכעשה חלב וכיון דיס דס נחלב לו חרחימות מוכח דעריך לו נסמיכה סדס לנמרי לחלב סיב יס לחקור מעום דס פמם והחמלם שכעשה מיה החלב יחכר לכתי נחוסן סילן לחים שיחור ויחכור ליסרחל וכן חכלי יעבר עייש, ולפיס יול דסיל לרבי דוחי קי פירות אין בינהן להחחמן כלל לו חיחן ולו קרחן לו חים נעטנן להחחמן רק חיחן שלהן הוה קרחן חבל יש להנחין נעטה לו נריח לו נחוסן חחר הנדל בין חיחן שהוה הקרחן נמור לשחר חיחן, וחיב וחלי לין לחוש על מי פירות שמל חמים שנחוו על הפירות נמחנר לו נחמכה למי פירות והרי מי פירות עם מים רוצ לידי חיחן מעום דמשחמל חחריב דוחי כשחנו חבל שם לחו רוחין שנחמלה ומרגים נהם חיחן שלינו קרחן לו לחריב דוחי המים שנחו עליהם נמחנר לו נחמכה למי פירות והרי מי פירות עם מים דהוה חחן ניקבס . ולפיז חים דוחי נני חלנה לחיבוכה והרי פיטולה ותיקה נמשחל ומלחל שפיר שרי מעום מי פירות לין מחחילין דלה חיישיק שמל סמים לה נחמנו ומי פירות נלנד לין מחחילין כלל חבל ריל עייי נעריסה שכילוסה ניין חחן ודנם ולכו רוחים שהחמרן שפיר קחמר לין מיצין לו חימולה כרם חבל לוקורת ליכה כיון דחס רוחין שהחמרן לחמרים דהמים שנו לה נחמנו והרי מי פירות עם מים דהוי חחן ניקבס .

ובזה לים מה דקסה לכחורה לדעת הרחנים פיו מחחן היה דנמלה שכילוסה נמי פירות ייח נפסה רק נכילוסה ניין ושחן וחלב לינו יולה וכחב הרחיים שם דטעמו משלחרין נגמרת פרט לעיסה שכילוסה ניין חחן ודנם ולפיכך הרחנים דוקה נקט יעייש ועין נעגוסיח ולחנין נמלחחות נקונין ונרילוז שקניב חריף ולים לחת חקטי למסקנה דסיב דיל מעום מי פירות לין מחחילין כלל חבל ריל עייי פרט ריל שני חלה יין חחן ודנם ולינ קחמל שכילוסה נמי פירות דהל לענין מי פירות לין מחחילין כחב הרחנים פיה מחחן דהכל נכלל מי פירות. ולפיכך דוקה הכי חלה מי פירות ודכותיהו חנא עליהם מים נאחונר הוה דחחריב כרם הוא דליכא הא לוקורת ליכה כיון דלא רוחין שהחמרן לה נחמנו וכיכל משלים לוחן מי פירות חלה נח עליהם מים לעולם חפילו לוקורת ליכה :

ולפיז ניוסב נמי דעביח מוכח מרבי, מכחב נקכים לחיחן דמנמלה נמים וכפרים דלי פסולה חקני חא מי פירות לנד לין מחחילין רק הא דלא לוקורת ליכל נמי פירות לנד חייבו מעים דחחריב מהחים שנו לה נחמנו לים כנר כפסלה המכחב קודם שנחחילה מעום מים שנו לי פסולה נמנגלה נמים ועיב לוי ניב מעום חיחן ועין נרחנים מיב ממעיקין חייב ולכבי חריל מנגלה נמים וכפרים ולחרנם מדוק נזה למז לה חמר ריל שניב כשניגלה נמים ולומר ה' ריוניב מנגלה נמים וכפרים דהרי נפחחה מנגלה נשחן רחח מעיים ליל למקנן דפסולה נמנגלה נמים מעום רשחכ ופסחה לוכן מים וכחים חסוק חים ליה, ולהכיל לים דלה חוי מכפרים חמקנן סניגלה נשחן לחוד רק כין שנפח לידי חיחן חינלי נהחחי סהחים שנחחן לה נחמנו וספיר נח לידי חיחן חלה שנח למרן דלה חקני סיחים נחלה קודם סחיחן חים נו נח חיחן ועיב נני עקיבה כחי פי' כחכם נמי פסולה נמנגלה נמים: **ובזה** ייל מה שכיוב חוסי דכחפק נמי נני לי חשיב מי פירות חו לה מעום שחב רוחים שהחמרן נעטה עכה נהם שחר מנחים חבל ליח כהב חיחר נדבר וכו' ולכחורה לין חכו יודעי נחה נקחפק דקחי ומה שפיטולה דליח וגם מלי שיעה למה שפיטלו נחוסן קודם לזה, ולהכיל לים ריל דדקחי וליח חלני לשיטחייהו דקחי קיל דריל מיירי נמי פירות לחוד וקי, קומי חוסי חכיל ולינ כיכל דהם רוחי חיחן חכו חולי שהחים לה נחמנו שכריהו והכח להנחין זה שם נח לידי חיחן כדי שכחמר שהחים לה נחמנו ריל נח חבי חני שכי חו דמי פירות לין הנינה נעטה עכה נטעם חוסן חפי חכו יכיחנו כמה יחים ולם רוחי שכעטה עכה עכיח חים חיחן וחחים לה נחמנו ולים נמי עלי דכעטה עכה עכיח לחו מי פירות לה חלה חי דניעה נעלמה ויול ניב דנם נמי פירות נעטה שכרינה הנרינה עכה חלה דהוה קרחן רק דיש להנחין נעטמו ולינו לם לים רק קרחן מי פירות לחוד חו יש נו נם חיחן ולם מרגיתי נו נם חיחן נעטה שכרינה לחרין דעטה לה

כמחכה. ולפיז חי נני חרי חלף דסנרינה מעטה עכה עטה דלים רק קרחן זה קנינ דנסי זיל לחבל ריש לעיטה קדחם חי רבי ושביח לה קיל חי חכיל עטה דחקחמל לחרי דחים חנני כחחכה עכריכו ועכה שכחכה לין להנחין עסל חחן דנם חי פירות מחנינהי חלה שהיל קרחן ונס נעטה קיל דחין להנחין לם הוה קרחן לבר חו יש נו נם חיחן ושביח עכיח קיל דנס עיב מחנינהי דחליב והלי יש להנחין ולעב דחם פיכהי זיל חה יול כביל ולים לין רלי, כלל חחא דמי נני מחנינהי שלינו חי פירות ולחכי שנינהל לי לחוזב

חיחר נדבר :

ובתשו' טוני חכיכל לוים קי כיו חחם עיד חוק הכיל שכי חחן נוקחה שכול לחחכה כדחנחנ שחכם דף כיב דקלחר חחם שיחור דרי' לרי' דשכול לחנחום וכו' חלה שם חנכחום כיב חשנינ כך ולינל לה שחכם חחן חלה שיחור ושנרם שכ דשקוטי חיל נשיחור דרי' לרי' וכו' ושביק שם חלה חש' שכיחנ קנינת חוכח ולים לרנינם חוכח חשם דשיחור דרי' לרי' לה שחיב עלינ חשום חחן נני חכחום דהה חשרים עריך ולינל לה לחשב חחן חלה שיחור דשיחור לנו חיבו חחן וניב לנו חלה הוי ולינל לכבר לחכיח דלה נני חלה לעכיכהה לו כמיכהה רק לחלוה ולעכיכהה לינו רק חלה יהי' חחן וכיו דחשיק דחלה חחי לעיבוהה לייבו דשיחור שכול לחחכה חשם חיבו לעכיב חלה לחכחי לינו לעביר נלנו דלה לחפה לו לה חעשה חחן יעייש חחחוך כך דחק להגיה דרים לרים ועי' חשו' נים לחפרים לוים סי' מי חשיב לייב חני' ותלי כ'ווכחי

לרעתו הנדולה נם לכי :

אמנם חם שכיל עוד נזה דהכה נחכחום רק כיו עיב לרים לכיח

שחור עיב עיבה והלך ושב לו וכחחלה חלינ חיב עלי' כחעשה שנה ונחוש שם דיח לכיח כ' ולחיב דכחיב נקרא לה חעשה ולה חחשה דחשחע חרי דעביי כנן ליום ועריכה ולפי' וקיטוף ליכ לה חעשה קרי' בי יעין נחוש שם דיח ומעשה שנה. ולפיז כיל דהיינ נחכחה שדיכה לסיות כיוסה נחים חפי' רק למלוח ולה לעריכה ולחד לשה נחים שדיכה לסיות כיוסה נחים חפי' רק למלוח ולה לעריכה ולחד שחכה לו וכחחלה חלינ חי' חחן לפי' חחכה לחד לין חחחילין ולחו חי' לשה כחלוחה לה חיחה חחן קרי' בי' חחלה רק עי' חים שכחן בה חחחלה לינ לה חעשה חחן קרי' בי' ומה לי שלוב ומה לי חים כיון שחנחן בה דנר הנוסה חיחן ולחי נחכחה שדיכה לסיות כיוסה נחים חיבו לינ על כחיכה חחים שהוה נדין. ומה שכיכיה להחנין לחיב חוא חלינ נלה עפי' חבל לם כחיכה חחים חי' חלה כחלוחו כחיכה חחים עפי' חקרי כחו כחיכה שלוב וחלי חחשב חדיכה לסיות כיוסה נחים חפי' רק למלוח ולה לעריכה ולחד לשה נחים עפי' חבל ריש לחו

קודם שנתן לידי חוב ואחר שקבל לית שמייא מקום מחזק. לשכיח דגם מקום מחזק חייב בשקלים וחין שמקבל קודם שחוזר ולית ליה שקבל לי מי פירות לאחר הר מקבל ליל ליל לשיער מצבלא נמים וכו' בלא ניגול מים כמי מקבחת ממחת נקבים לחיטין דהר חצן שקבל חם סגם שמוך בלא ניגול מים כמי לילטרך שלא שחסף חצן דהר חצן שקבל. וחין לומר דשקבל לין חיזב מקום מחצן דהא חצן שקבל פסיל לחכחה וכר מיחור דרי לרי דשקבל לממחה ולי ליט חייב מקום מחצן עד שחזא הצן גמור ליכ שמקבל קודם שחיזב ולית מכחה שיחייב מקום מחצן ולית מכיון שהחחלה שחיטין שלו קודם שמקבל שם ב' שחיזב מקום מחצן ליכ שמיטת שקבל שלא מוכח מצבלא נמים וכמרים שלא לשלם שקבל רק דצינול נמים גופא שלו מחצן וכשקבל הכל ולית:

ורעב"ן כגון דברי הרחים שקנין שחמוחי שכי עיר כי שלקח ושמחה לדברי חפ"י חיש עם מים לין מחצלין וקי שהחיה לשקבל דלמחר דלמרי ושיקל נמים ושלחה לשקיל ושלחה שרי שלמא מוכח דמים עם מים מחצלין וכן הסיל דמיכ כדפרמחי לעיל ע"ש ודבריו חמוחי דהרי הר"ף חידם רק דמים עם מים לימ ממהר להחמין יוהר ממים לשחזר דהרי הר"ף חידם רק דמים עם מים לימ ממהר להחמין סיל דמי פירות לחזר ממהרי החימין שלהם הול קרחון ומים לימ ממהר להחמין לשל חיטולו חימין וכשהם ביחד שחזר נזרי שם חנינו כמו שהניח ני לרח"י שניב נשם יוקשלמי ומשיגו גבי עוסה מיקה מחצי ולחר עייש ולית מים נזרי המים למהר החימין והמים נזרם המי פירות לעשות חימין לא קרחון לכן סיל דמים עם מים ממהר להחמין והר"ף דקיל דלימ ממהר ניב לימ מכחים דמים עם מים ממהרי החימין שלא דקיל לחין שחזר נזרי שם חנינו שלא שלי לחזרה קלי ושלי לחזרה קלי ושה שכחחמין ממהר הול מחצת המים לימ ולימ שלא קרחון לא חימין ושה שכשהם חימין מחצת המים לימ ממהר יוהר מנשים לשחזר ולפיכ גם הר"ף מודם דמחחמין מחצת המים שלא שלימ ממהר להחמין מחצת מי פירות דשה הול קרחון לא חימין. ושיג שקי שפיר ימרם דשכח ממי פירות שלא קרחון לא חימין. ושיג שקי שפיר ימרם דשכח ממי פירות שלא קרחון לא חימין ומה שקבל מקנין חצירו שלו שלא שקבל שלא קרחון לא חימין. ושיג שקי שפיר ימרם דשכח ממי פירות שלא קרחון לא חימין ומה שקבל מקנין חצירו שלו שלא שקבל שלא קרחון לא חימין.

אמנם ניחר דבריו כיל דקיל לרחים דחלי לה שחלוק הר"ף על המלוחת דמי פירות עם מים ממהר לנח לירי חימין והחום יעיד עיז ושמילו מי פירות לחודיהו מחמלי יוהר מהר ממים שלא דמלונחת הוא שה דשקודרי דמים עם מים ממהר להחמין סיל דמי פירות לחזר ממהרי החימין שלא שהחימין שלהם הוא קרחון ומים לימ ממהר להחמין שכל חיטולו חימין וכשהם ביחד שחזר נזרי שם חנינו כמו שהניח ני לרח"י חניב נשם יוקשלמי ומשיגו גבי עוסה מיקה מחצי ולחר עייש ולית מים נזרי המים למהר החימין והמים נזרם המי פירות לעשות חימין לא קרחון לכן סיל דמים עם מים ממהר להחמין והר"ף דקיל דלימ ממהר ניב לימ מכחים דמים עם מים ממהרי החימין שלא דקיל לחין שחזר נזרי שם חנינו שלא שלי לחזרה קלי ושלי לחזרה קלי ושה שכחחמין ממהר הול מחצת המים לימ ולימ שלא קרחון לא חימין ושה שכשהם חימין מחצת המים לימ ממהר יוהר מנשים לשחזר ולפיכ גם הר"ף מודם דמחחמין מחצת המים שלא שלימ ממהר להחמין מחצת מי פירות דשה הול קרחון לא חימין. ושיג שקי שפיר ימרם דשכח ממי פירות שלא קרחון לא חימין ומה שקבל מקנין חצירו שלו שלא שקבל שלא קרחון לא חימין.

ובתום' דיה מי פירות הכיל שקי לחקנינל דחומן שלחומי וכר ולשלי ושל חומן שלחומי מפרש שהם דכמו ני' שערי פ' מעמיי שעשורי' נין כדי שימחין חינב ושל מי פירות לין מחמלי ולפי' וכר והכה חינם שלו [פ' מעמיי שעשורי' נין כדי שימחין חינב] שם שפם יחר חיו ולין לשם שיכות לחזק קונחם. ולכחיב דלכחורה קשה מה שהניח מנינ דקי' חב"ש נשם שיב שעשורי' ושמכי שהם חמולים משקה היולה משם שימחין שכל משקה חצן מיחצן עייש ולשם כן מה שקי חוס' מחומן שלחומי לעולם מי פירות לין מחמלי לשל חומן שלחו משקה חצן שפיר מחצין לינכ שכון לשמשיב נעשים נשקחים שיד לחר שפילר שם שים חומר נשמלי מנעניב כי ולי לשרש ולשל ד' מיכ שדיכה דשמכי כולהו לשעמת עניני ונשני שרכי לית חצן נשפה שי מחצני ששמלי וכר ולי שכל שעירוי שכשי נשמכה לעשי שהם עשי לשעם שעשם משמכה עי שעירוי לשעם לחר שלין שעם שלי שחזא שדגן כיכר. נשירוי לגלא שחזא שקיעו ליכן שעם שדם ושעם זה שחזא שחדם נשירוי גרם לו להחזער נשפה ולשנער עליו בלחכרה ולינו שחנטל ככל לישרים שחחורה לפי שהדגן הוא יקר לי שיקרים שחיכים שחכשי לשל טעמו שרחטין לינו כיכר גו גרוג שטעמי וכר עייש ועין נעיר לרח ק' חמיג יבני שם ושפייד נעשיש שכיל מיבשים יוהר דנרי שם שקדישים עייש, היולה לכו שה דחומן שלחומי לין לישרו משום שעיכ דשה לא שקרי שעשרונות חמן שם שיך ני שעיכ רק ריט דנכ"ם לשכין טעיכ ושיש לינו שחטנל נדוג לפי שחזא שקיעו להוליד שעם שדם להיות חומן ושם כן ממכים על ידי שעשם שכיחכי שעשורים נשומן חחר שכבר נעשה חימן לינו לישר גם שם שעשורי חם חמן דממכים שם ים נשם נכיע הוא שעיכ ושם לינו נכיע מחנטלים שעשה לינו מוליר שעם שדם ולין זה רין חמן גמור עי שעירונות ושכיא לשו דכין רק על שעשורי' גורמי' שפיין יעשה חומן דשה הוא רין חמן גמור עי שעירונות ולו לין עדיין משקה חמן ושקי חוס' שפיר הא מי פירות לין מחמלי ולכן דייקו גלישנא דשה ני' שערי פ' מעמיי שעשורי' נין כדי שימחין חינב כוומשם דרין שעירונות חמן שיך רק משום זה שמקיע להוליד שעם שדם ולית עכיא לשו דכין על חימן שעשורי' קודם שנעשה לין חומן וכין שלין המשקה חמן קי הא מי פירות לין מחמלי ולית כיקר קוס' שלא נמי' שי שקיעו שכילומה נין שמן ושבם לא ושחמי וכר ושקי שלא נחחוח נייחה לעכין לישר משום חמן מיירי דהא ריב שפרק קלחר ולית שלי הוה זו ממלי דקיל לריב שלין גו שבם משום חמן דקיל ניב דיולחין גו משום לשם שיכי חיוב שלא בלילה רחמים יחייבים שדשן בזה, ולעכיד נרחה לב שלחרתי לייבש נשמים חופנים לשל זו שמנשר שבשן נשקדם שם שכיל שנרת לשם לחי שעשרים דשים עם שים שמשר להחמין לית כשלם עיקר נשם לינו יולה נשם ידיש שלא בלילה רחמים שלשים לשפו שלא שעשת לשלח שוכי עין נרחנין נשלחומות ושניל ק' חניל שקיים שחנחלתי נחחלת דנרי דהא כחיב ושמרחם לם שעלות דנשי שיעור לשם שלא ושחמי לה לשחשלה

מלה מלה שמרים לפם מלם אין יכולין גם הם כן מכיס כמלה שמרים מדעתן מלה לחדשה עמם משלם לחיסך מסעדים במקום הם שנרים חשבן לף מלה מחשן שיש אין זה שיעור ואי בזה וזיכ הם שכן גם שיש עם שים שמשער להחשין אין זה שיעור מחשן ואיכי ראוי :

לנתם גם חמילו לה מחשלם הם שכן שקברת לעכיר :

ועמ"ן כיל לפרם הגני ממחם דכיג מכן לכל המחם מכילוחים

שפחרין ומשחרן מלה יחביט למדחם מפקח דכחיב ומפרחם שם המטח חיל שנופח כחיב מלה חסי סחי ועין פיחסי סם ועין שמר ביח לפרים חוים קי מי מחלרך שקוביו דמשחם סכיל וחוח סמיח יחר קיל כלמדם מפקח שנני שיחור מלי קיל שנופח כחיב וחלה חוח נופח חקני ליל קרח שנופח כיח לחשבר ללמד מפקח, לחכם לדבריח שלמעלה הם לם עלה שפחרין פניים חיכן חי יריח נפקח דלה קיים ופמרחם. הם חי' קנסי חסיח מכן לכל המכחם שכילוחים שפחרין ומשחרן מלה יחביט למדחם מפקח דכחיב ומפרחם וחסבל לם כילום שפחרין דחין זה שיחור חיל שנופח כחיב סחי ומכיח גילה סכחוח דלה חסי דוחיח דסקח דחליך קרח שנופח ליל סח לחסבר ללמד מפקח והנן [ולה כשלם מעני דמדנרי סמפרחי לה מפקח קלח ק ולה כחנחי רק לעריך] :

ובזה מוכיח דנרי המפרשיח לקמן נפקחים דל"ז עיב דיח רביניח חח ומחלוקח לכמה חלוח שכחב וחין להקשות כיון דלה חי נגהה חלוח רק רב עיח שמן מכיח גם חי חי ו וחיכ חולל עיח שם חי חשחר יחבר להחשין וחמלי יולה נחם נפקח חם עשחן לחכור וחי שם ני חי עין עליו ונחסר ניח לפרים ק' סכיל חחם עליו דחם לו להקשות חיך יולחי נפקח חמלי לה קנסי' לי' חיך כפר ללחמי חודם דנעי חלה עיח, ולחכיל חיח דלכחר קשה מלי חקי לי' למפרשיח כלל כיון דחיח עם עיח ממחר להחשין חיך יולחי' ו ולה קיל כחכחים דחם לם יחכל כחנחר נפרוש חרח חי' חקיב קיב רק דיחסף ויל דחסבר לממרה מחשין חבל חוח חדבר מדנרי דקיל להמפרשיח זיל כחי דחוחר נחכילה דחסבר לממרה מחשין חבל עכיח חין יולחין גם דחה לה מקרי שיחור חם לם נחשן ממחר להחשין וכן לה קנסי לי' רק חיך יילח ידיח נפקח חבל נגני לחני חדים פפיר כפר כפלה חחשין דחה חסבר פלה חחשין חיח חסה לה נעי שיחור כחה לחדחנם כילוחים נפיקרין וכיכל :

ודבה מלפן הבריחח מנוחר דנהנח דחין לפין לכחחלה גם חכמים חחו ולה פליני ריג וחכמים רק נלפ נריעבד דריג קיל חיח לפומרם מחיפן וחכמים קיל דחסבר לפומרם. ולבייח ק' לכחור לחכמים למה לין לפין לכחחלה בין דחסבר לפומרם מחיפן ולריך לרחוק ולומר דמיפ לכחחלה חיפי דילמח לה יוכל לפומרם כרחוי. ונם לפי פרילה מדנרי הריף נח ריע להקל יוחר מחכמים דמוחר לנום חפילו לכחחלה ולכחוי חיפו מניחר יפ ני'נרי ריע קחמר ולפחי לחם עיקה ניין שמן ודנם ולה חמרו לי דבר דילמח מפום פכבר לם דקיל כחכמי דמוחר נדיעבד ולכן קיל למקבן דחים דנרייחח חין לפין עיקה נפקח ניפיד הייפו לנלחת ידיח כין דממחר להחשין חין זה שיחור כקבר"ח כביל וחם לם קיל לריג חיפרף דחיח לפמרם ואכיח חחכל דמוחר נחכילה דחסבר לפומרם ומיפ פפולה לנלחת ידיח דעכיח חין כחן שיחור ועיז חמר ריע ולפחי להם ולה חמרו לי דבר רק יולח נו ידיח ועכיח דחיפו ממחר להחשין כלל דחליך חין זה שיחור מוכח דיולחי' נו וקנסי דריע חדריע ומפכי לי' דחין חפי' כדקיל למקבן רק דמייני ניים פכי ודחיק ומוקי לפפפי' נפ' חבריחח כדי פלה חקני ריע חדריע וחיפ :

ועיין חפר כתי' קיוח חדיח ק' כיח פחק לפי' פפוקקים דמיפ לנד חין מחמלי' כלל חיכ נפיפ פפפיפ דליע ניב דקחמר מנוחבל סוב חיפו חדמנחבל' מחפע ליפני דמיירי כהנחבל נמיפ וחחר חביחבל סוב חיפו מחשן ייפ. ומה פחי' הפני' דחיכ חייפו חלוח וכמוחיכ רפ' דליכח לחוקמה נדפחי לי' לחוך דוחחי' דחיכ חייפו חלוח יפ לפקבן דחפבר לומר נפלמה חפ' לי' לרוחחי' חייפו חלוח נופח וחיח חיח. דחי לחו פפקבן חחשין ניד דפחי לי' חדר חקני חדמנחבל מחחוב וחיכ רק חחליפים נירפ ולין החלפה חרי זיפי חבל נחופן פחקי חכוביי דכפי דמנחבל ידפי פחלוח חבל חלוח לה פדע מחנחבל זה דפרי נביחבל חפ נקלחי ולה נחלישים ועין מקריח קוחפי חקיב וחבין קנרת זו ע"ייפ :

אמנם הכלנייד נזה דפכח מנוחר נפרוש חרח ק' חקיל קיב נירניח פם לזהר פלה ליקה פחלה. מן החטר קדם פכחפים כפישר ולהחירים כי חפכל נבח נידי חשין וחם חוליחה חוסר חפרוז פם פקבל חפי' נדיעבד דפי' החחירוח כחשין ניד. וחיכ ים לכחור לבעין גם בחיחה נחטר חלה חפני' חקנסי לי' חחשין חפרוז דפכח חשין חיכ חפי' חפי' חפי'

מים סרי המשקים חמץ גמור מיים ועיין מכיי סם ואיכ לח מוכח מלחמר הקריבו דסקסם סרי חמץ ממחים דיל דמיכ כמחגבלה מים סרי חמץ גמור ולפ ממשי סם חלק על רמי מיא עיקר סוכחסם סם למלוק על רמי סוח מדלריך ליל לומר מגבלה נמים וכמדם ניין נחמרוכים סם ונחשי ממחות דכיכ והיכחם זו נמי חדין דחמץ מקסם שקול למחות דסיכ מיחר דרכי לרכי כמחמר לחמיין סם וסוח מסקסם חכלי מלה לעיכוב מקיכ חמחיל נקיר דלח ידמי מדיין ממלה חמי שמיר כחב חשי ושמל יום סוס יחור דסיכ חמר סקריבו כקסם נחיז לגבל ודלמי יחור לחל לומר דסחמיל יל כיחים רמי ורוי ממכחם נסכים חימין גמור :

ודבה סרמיין נמלחמות שסמדים דליו חק ליל לחם עוכי דחי יריח מלה נכילוסם ניין סחן ודנסם חיל מיסקסל דלעיל דכל שליח נגל חחכל חמץ חיכו נקוס חכול מלה ועוד דנמי ושמרחם לח חמלים חו לל נמי שימור דליכ נל לכלל חמץ ומי דנמי קרל לחם שיכ על ניח שם מים דנל לכלל חמץ דחי מסוס סיקסל וקרל רשמרחם סי יולל ומסוס מלה עמדים חיכו יולל ועיין מגיל כי חמיל סקיס נמדים דנריכו, ונכחורים חכמי חקסי למי הסוברים דמים שם מים ליים רק סקסם יחם כן ליל לחם שיכ חיל מיסקסל חו דושמרחם דחל נם שם מים חיכו נל לכלל חמץ רק לכלל חמץ סקסם, חמכם זם סיוסם דחל סקסם נלחו וספיר מקרי נל לכלל חמץ לף דלח סרי רק סקסם דנם סקסם סרי חמץ וספיר לילטריך לחם עוכ . חמכם למיד סקסם נעכיי נלל כלוס וחפי לי סרים ליכל כמפיל חוסי סקסם דמיג סדקיל ליל לחם עוכי חל חפילו מים שם מים חיכו נל לכלל חמץ דלים רק סקסם ועכיל מוכח למיד דסקסם מוכר מהיל דמים שם מים סרי חמץ גמור וספיר לחמריך לחם עוכי למי פירות שם מים דחיכו יולל שמים מלה עמדים, ולפיי ספיר קלמר דיל לריל מדלקי עלי חמץ חול גם נמכחות מיחורל דלמר סקריבו דלדידי יל מים שם מים סרי רק סקסם חלה דרכי לרכי דלדידי כיין דלים לחסר נסקסם רק מדרבנן עכיל סרי מים שם מים חמץ גמור מכח חוכחם דלעיל דלים ליל לחם עוכי וממילל לל מוכח מלחמר סקריבו דסקסם סרי חמץ נמכחות ולים :

ובאופן לחר כיל על קמי ניח חפרים סכיל דסכח ומיל סחוסי דמדבי לי מדכחי כל מממלה ומסחם לל ילפיק דסח לעכין פסח כמי לל מסוב חמץ גמור להחמיל כרם וחדרבה כילף מחמץ גמור וכו מצוחל מדגרים דליק להו סחיל למילף מכחות מחמץ נמם מליכו חלה לפי פסקם נוסו לין דין סוקסם כסחר חמץ לעכין כרם , ולם כן לפיי להיפך חלו חי לנו רבוי נמכחות דסוקסם חסוב חמץ ספיר ליכ למילף חמץ מכחות דכמו דחסוב סוקסם חמץ נמכחות היכ חסוב חמץ לעכין חמץ נפסח ולם כן רי דקיל דסוקסם נפסח חיכו לקור מהים עכיל ליי רבוי נמכחות דסוקסם חסוב חמץ חלי חים לי רבוי נמכחות סויל למילף נפסח מחכחות ללקות עלי ולים כחב חוסי ספיר דלריל קלמר ספיר מדלקי עלי נפסח יל חמץ סוח גם לעכין מכחות דממל יש סוס יחור חלה דרכי לרכי דלדידי חלי ליכל יחור דלים נפסח חמלי לים :

ועםי דבריכו חלה יש ס"ל להלריך לריך דמעיקרל רבינו הגדול נעל כוכי קמה חויל ס"י כיב שכחב דלי ליל ניח עם מים סרי וסקסם עכיל סקסם לקור ולי ליל סוקסם דלרי חמץ גמור מדמרעיכן ליל לחימין וקיל ליל ניח ולין מחמיל ולל"ל ליל מגבלה נמים וכסרם ולי כימל דמים עם מים סוח רק סוקסם וסוקסם דלעכן לכחי חקסי לל מדבי ליל לחימין כלי דמגבלה נמים סרי רק ניח עם מים ולים חמץ והנילל דסרי חוסי לקמין נמכחות דכיכ ליי לין מחמיל שכחב והל דלמיק דשניל לשמי מגבלה נמים חמיל דגלה נמים כמי סרי חמץ סוקסם חלמריך לשמי הכי מסוס רי כדלמר לעיל חיחור דרי לרי לל חמיל חמץ לעכין מכחות וכי חלמל דמים דסרי חמץ לעכין פסח סרי כמי חמץ לעכין מכחות עליים נלריכות. ונמקיים כי חקיל הרעים עליו מחוסי דסכח דמעוחר לסדי דחמץ נפסח ומכחות לל חלי זם נזם דסרי חפי לריל נמי ריבוי מיוחד נמכחות לכן חפיל דברי חוסי עכחות כיל סכיל לעכין חחר דוקל לעכין חיחור חלי זם נזם ולל לעכין חחר סוקסם עליים נלריך. ולדברינו סכיל לל מצמי דליכל קמי מחוסי דסכח חכחוב חלה חפי קיעמל כמי חיכל דוקל חמץ חיל למילף מכחות חיל למילף מכחות עליים נלריך לחמץ גמור לעכין פסח ולים כחב חוסי דלכי לל מסוס דסרי חמץ גמור לו מסוס דסוקסם דלריליחל: **אמנם** חם סמלה נמכי עיל חמכי סכיל מסכיל חוסי דסרי דחמץ נפסח וחמץ נמכחות חלי חדל נלריך ולל סח לנו לדברי רמי נמכחות סרי חמץ גמור מלחמר דלל חמץ סרי סוח ידי מדבי מסרי סכיל חמץ מחחר דלחמר חלי עלקסם ולעכין כדי לל ידי מדבי מסרי סכיל חמץ מחחר דלחמר

לחור דסוקסם ליל חמץ לעכין פסח לף דסרי חמץ לעכין מכחות לחו נלכילה חלי מילחל מכיל לעכין פסח לף דסרי חמץ גמור מיל חיכו לחקור מיכיל מכחות דסרי מלכדיל ועיין כעין קנרל ז נפכי ולל"ל רים חיל לעכין ני נבי סוקסם ולים :

אמנם מסח סכחמי לעיל ים רחי נרחים לסדי דחי סוקסם דרנק מכיח מיח עם מים סרי חמץ גמור וחי מיח עם מים סרי סוקסם עכיח סוקסם מיחים דלליכ סוקסי סוקסם ליל לחם עוכי לעכין פסח לף דסרי חמץ גמור מדמרעיכן מיכ לחימין וקיל ליל מיכ מיח חין ומחי מחמיל ולל"ל מיכ מגבלה נמים וכסרם ולי כימל דמים עם מים סוח רק סוקסם וסוקסם דלעכן לכחי חקסי לל מדבי ליל לחימין כלי דמגבלה נמים סרי רק ניח עם מים ולים חמץ והנילל דסרי חוסי לקמין נמכחות דכיכ ליי לין מחמיל שכחב והל דלמיק דשניל לשמי מגבלה נמים חמיל דגלה נמים כמי סרי חמץ סוקסם חלמריך לשמי הכי מסוס רי כדלמר לעיל חיחור דרי לרי לל חמיל חמץ לעכין מכחות וכי חלמל דמים דסרי חמץ לעכין פסח סרי כמי חמץ לעכין מכחות עליים נלריכות. ונמקיים כי חקיל הרעים עליו מחוסי דסכח דמעוחר לסדי דחמץ נפסח ומכחות לל חלי זם נזם דסרי חפי לריל נמי ריבוי מיוחד נמכחות לכן חפיל דברי חוסי עכחות כיל סכיל לעכין חחר דוקל לעכין חיחור חלי זם נזם ולל לעכין חחר סוקסם עליים נלריך. ולדברינו סכיל לל מצמי דליכל קמי מחוסי דסכח חכחוב חלה חפי קיעמל כמי חיכל דוקל חמץ חיל למילף מכחות חיל למילף מכחות עליים נלריך לחמץ גמור לעכין פסח ולים כחב חוסי דלכי לל מסוס דסרי חמץ גמור לו מסוס דסוקסם דלריליחל: **אמנם** מס סמלה נמכי עיל חמכי סכיל מסכיל חוסי דסרי דחמץ נפסח וחמץ נמכחות חלי חדל נלריך ולל סח לנו לדברי רמי נמכחות סרי חמץ גמור מלחמר דלל חמץ סרי סוח ידי מדבי מסרי סכיל חמץ מחחר דלחמר חלי עלקסם ולעכין כדי לל ידי מדבי מסרי סכיל חמץ מחחר דלחמר

ובירוש קיסי נרכח חנח חכיל כלביל עד נחקדם מס סכיל קנרל חחם דלם לם עיקר נמים למור לפי רמי דסרי סוקסם חו נמים עם מים לפי סחוסי סוקסם דרנק מים חס כחחון חרנח עד סמעמס כפ"ל סחרי לחמר נס עיקר חחרות לחמר מיכיל נפסח ומכחמ דיל לפיכיל רמי ספיל דלריך קלל לרנרי סוקסם ולחין דלים לי ריבוי נחמר מוסר מיכיל סיכ מכוס סחוח רע ולימי רחי לחכילם ולים חחיכם כל זמן סיכ רחי לחכוב נס עיקר חחרות חבל כיל סכיעכם סחר ורחי לחמר נס עיקר חחרות ספיר חסר מיכיל סוקסם דסל כל סחר סמעמילם חיכו רחי לחכילם כחנחר ניכה דיל ניב וחקיל חסרים חסרי חחכמ חריל ורחי לחמר נס עיקר חחרות עיין רמי סמיכ חלכך סוקסם כמי חסר נסוז ומי לפ"ל דלמריך נעיר דסיל מיכיל סוקסם חו סיכיל כמי עכ"ל ולל מיכיל חוח דסל מימלק מלים וחקיל חסרים חסרי חחכמ חלכך סעלפיל כמי חסר. חבל לפיי קיל חמכיל חוסי מכחות כיל ליים לין מחלילין דיל לעולם מים לחוד כמי מחמין חרי סוקסם וכל לל מכיל לכמוי מגבלה נמים סיכ לרבי דלריל קלל לכמוי מגבלה נמים סיכ לרבי דלרבי, סוקסם לל מכיל חלה סחוד דרבי לרבי וחלה חכמי חמץ למכחות כמו נפסח כלחמר חלה סחוד דרבי לרבי וחלה חכמי מפכחם מכחות נכפי לחימין נלה ניבול מים לי מים נחוד סרי סוקסם וכין סכעמס סחוד רחי לחמר נה עיקר חחרות לחקיר נס נפסח כליל ולחכי חיכ נמכחות מסוס מחמץ. חם סי כחוס מחוד נלסון חכחוב כל סחוד וכל דנס כל חחכחם חסר חקריבו לרי לל חעמס חמץ כי כל סחוד עמעמ עכחל כחכחם חעם חקריבו וכו וחכם לסוק כי כל סחוד עמעמ עכחל כחכחם חעם חל חמר נחחילה ולין לו מוכן ועיין נפכיס יסוס. ולהכיל סיס דקלה כל חחכחם חסר חקריבו לרנות מכחות נכפיס לחימין. לך קסס חלה חוח מי פירות ולימי רק סוקסם ולים חיכ חיכ עסוס מחמץ נמכחות וליל כליל דחיכ עסוס מחמץ כפעמס סחור. לך חחיכם לם סיין נפחור עסוס מחמץ. לזה חמר דחלי סיין כי כל סחוד וכו לל חקפ"ס. לך לקיים דסח לף לרי דחימי חיכ נחמץ סקסס עסוס מחמץ נמכחות עיי סקול סוקסם למכחות ממלה חסי ולים לימ לומר דחיכ נמכחות נפכיס עסוס מחמץ כפעמס סחור כנר סי חמץ סקסס דפקול למכחות ולים כנר סי מכחס עקולה קורס סנס לידי חיוב מחמץ ושוב ליכ חיכ עסוס ממחמץ דחל חמריך כפירוס ולל עקולה. חבל כיל למקקנל דסוקסם מכחס עקולה ממלה חסי ידעיכ מכה חסי דפרך ולימל לל חחסס חלה סחוד רבי לרבי דחכמי לל ידעיכ מכה חסי לעיכוב ספיר כחב חוסי ולימל יס סוס יחור חבל לון לומר ולל "יחור מיכר חקריבו לרנות מכחות נכפיס לחימין דיל כקוסיל כיכל דלעולם נסקסם לל מכיח עסוס מחמץ ומכחות נכפיס מכפכחם לחימין כפעמס סחור ולי לחיכ מעקרל הויל מכחס עקולה חל עקסס קיסי

דכל זמן סליכו חיכ עסוס מחמץ גם עקולה לל סי ולחיכ :

והדרן לקמיינל דרבי חניל נקי חעיל נמרים דנריכו כיכל חלה נעכי נמס סיכנס על מהריל וניל לפמיכ חמניל נעלמי נקי חקיל קקיל נמי סיכים כמי חלה עיל חנל ולל חלה עיל הניל ומהריל יעיים קקיל נמס כיכ וחיכ חלה ולל חלה עיל הניל ומהריל לחם כחנכ מים כיכ נעמס כיפס דלה חקרי חלה עכיחים דחסוס יכחיב זה חלה נהרנה מים עם מי פירוס וחיכ ספיר ל לעריך קרל לחם עוכי קליכו יולל חם ים נו כיכ מים עם מי פירוס דלי חימין ומסוס חלה עכיחים נל לידי חימין יולל נו דחל נל לידי חימין ומסוס חלה עכיחים ליכ יולל לחל נהרנה מים חקי ים גם קמן הינה ספיר יל דיולל ידיע

ולל מקרי חלה עכיחים כלל ולים :

ובירוך יולר חחחורות. כי זכנו לנחר דין דמי פירות. ודי יחכה לחנין ולחורות. חלנוח נרורות. ויעקה עמנו לעונה חות. לחניש מחורנו כפלחות. עד יחום יסוחות חכ"נחות. נמ"ח :

עומדים חקי נלוחם נקיק הכיל :

תשובה רכז

קלים ני לריחלנו נ' נמדבר הרכיב לפ"ק :

ישאו הרים סלום. לחלר נלום. ירדי חרנכי חחיים. ויים לנו כלנכון. חמו יסון. כחרים חיים זלמן **מלחקוחיקם** נקיק ס' נקלכלרמנכי :

שני כחניו נחר חלי כיל נחמר ולל סי לחמר לחסנין רחסנין חסכי

שפני כורי קטנה מוסס ושמואל מגיעני שליגרתא מסקים ותמרתי לחקיק על מקיסם כלי. ותכם נעכחנו מרלמקן שלריך ולאר ושפני מעשים

תרגם לה לחקיק רק על ליחה פרטי קשך לגמרא וקבורא:

מה שלאריך בדין מלם פרטי ומטפלם ורוד הוסם על שמרסים נחוקי

מקמים מיל דיש שלה שכתב ורלה שלחוקי מפרקים הם דרוסה שהם דרטי מודה שבלקוט סיטו מקום דשלקום מן בגדין ולים נאו מעם רק מפליכ נמלה שהוא כימה ולים כלן מעם מלה וחקמה הוא נגי פקה הוא נגין. וחוא המוה דשל בגרייתא הכא גבי מלה לבל לה נאטפל לשעני שלה כימה. גם לפי מחידוקי לפקמים עמדתי עין ומס נאחה. לבל כעם כיל מקום דרקי פי יים מלה נרקיק האמרי נאטפל לליאר לפייהם לעפני שמחקמק לחם הוא כיו שהוא קיים שלה כימה לגמרי וכן נמטפל עים ועין נרפי חולן מיה עיב דלמרי מקמקה כל שלים יכול עמוד ופירפי מפני שקמקה לגול לבל לה כיכ פיהי כשפך כקיחון של מים וכו וכן נלשרי פי שהמקמק שכשום כרוכב מפני שלם מנוחר דכהמקמק היכי כימה ועין נלמון מביב קי ליב נפיך פקיב ושהילה מנוחר מרפי פקמים הכיל דלרים יולפי נפרטי ומטפל לשפני שהמקמק דהיכי כימה שהיכ יכול לעמוד חלה שלה כימה לגמרי והיכי הקאחר ומטפל שלה כימה היכי שלה כימה לגמרי וסי לים ועין קאחר רפי לבל לה נמטפל לשפני שלה כימה והיכי שלה כימה לגמרי לבל ענים כהמקמק דהיכי מי כימה חלה שלה כימה לגמרי חם כוכם מהרשיה מפליכ נמלה שהוא כימה היכי כהמקמק ולה כימה לגמרי ולים כלן מעם מלה. חם הפשוט והאחה נכוכם מהרשיה:

ומ"ש נכוכם התוס' עים גמ' פקמים קיבע עיב דקאחר לה מיבעי' אחר מלה דלה נפים מעמיהו לבל לאחר פקה דכפים מעמי ולה שלי עבודי' ועין מגיה קי' חקיה קקיו ואיכ פפיר יש חילוק בין פלה כיון דקלוק מעמי ליכא מעם מלה לבל נפקה דכפים מעמי איכ פפיר מעם פקה והאריך נזה. לבל לפעניד נרחה דהה ליחה דנאחה דנרי מגיה קי' חקיה קקיו אביל ליב דכי דנמלה שרי בין חיכ יים ממטפל מעם מלה ולה פקה שרי להטניל נמקק' חייכו מקום דכפים מעמי והניה רחי' מגמי שקמים קיבע הכיל עים והוא פלה דהרי חמרי פפ נגמי דהוי קיב לומר בן לאחר פקה מוחר לאכול מקום דכפים מעמי וחיכו מחטפל קמיל דאקור דאחיב דכפים מעמי מחטפל. ואיכ אין שרי להטניל הפקה נמקק' ועכיה דדוקא מעם בעלמא מכאחר נפיו בלי קיבור נמקם מחטפל לבל לה כפאוכל טעמו נמקמו ואיכ אין רחי' מקם לאקור מלה שרי בין. לבל הדבר נכון דיש להבין אמאי דאמרי' נגמי לבל אחר פקה דכפים מעמי ולא מלי לעבורי' הא חוקי נזאחים עיב דיש חלה הק' לאחא דאמרינן בעקה עיקה אין האחרי וקן כאוכא לים לה מעם דגן חדם יים נפקה מהא דאמרי' נפ' עים לה לכרוך לינם מלם ומרור נחדי דלמא אחי מרור דרבק ומטפל מלה דאורייחא ואי דאחסה כפאוכל כזים מלה דכי מטפל לי מרור ליכא מעם כזים מלה לבל הם אוכל הרמב שרי עים מטוחר דאק דאיכו מעם גדול ואיכ אם מחלם ונקלם מעמו שרי אין כלן מעם פקה אחוק מעם גדול. לבל הדבר פשוט כיון דהא דאקור לאכול אחיב הוא חלה לסכה מעם פקה ומלה וכמי שפי' דפפיים שם איכ קדיק דוקא נמלה דלה נפקה דכפים מעמי ומטפלו לגמרי קיב אלי מעמא פקה הוא נמעם גדול ואיכ אם מחלם ונקלם מעמו שרי אין כלן מעם פקה אחוק מעם מלה לבל נפקה דכפים מעמי ואיכ מטפלו לגמרי ואף מכחלם ונקלם עיב מרפים מעם פקה קלה ואיכו שוכה מעמו פקה לגמרי. ועין חוקי זכהים הכיל נחי הרחקה שכי דאחסה מחק המרירות הוא דמטפל מעם מלה לבל חוכ לה מטפל מעם דגן עים. ולפיז לכי ליחר נכך הוא דלים ונקרה מגיה כמו דחזי החם ומלה דלה נפים מעמי מטפל האכילה אחיב לגמרי ונפקה דכפים מעמי איכ מטפל רק קלה איב נמטניל פקה נמקק' ופקה הוא הרוב כיון דכפים מעמי נפאר מעם פקה לגמרי וחדיבה מטפל קלה מעם מלה ואילי לגמרי אף מעלה פפים מעמי הין מטפל עכיה קלה מעם מלה ואילי לגמרי אף מעלה כרוב לכן אינו יולא. ולפיז נכיר בללאי ואיכ נפלו כדרך ניפול נמים פרבה ודלי האים מטפלי קלה מעם פקה ואחום ואפכל מעדרי עין אף דכפים מעמי ואינו נאיל לגמרי ואכמי כרגם מעם פקה מיב כיון דפקה נפים מעמי רק לו מעם גדול לריך להרבים מעם גדול וכיון דעיי הפים וניפול מלם ונקלם מעם פקה אדי ליכא מעם פקה מהוא נכפים מעמי וכאן עיי הניפול לא נפים מעמי ולימא לחלוקי:

אבל נלאחיב אין מקום לדבריו לייבע קיבי מהרשיל פאדי קבי מהרשיל אי דאכא ליכא לדחויי דמעם מלה נמי דלימא מי מעם פקה נמי בלי ניפול ומטפל מעמו פלי ולפיז אין זה ענין כלל להא דפקמים קיב דלמרי פקה נפים דהיכו מעם נאר נפים מעמם לסם מלה וכמו דקיל ביבר פי פיב דנביכם אחר נאר לקור לפי שאבאר מוכיל קושן ושמוך מעם עד אין לריך לבל נאר לאחר נגיבם שהאר לפי מלין סגביבם מוכך מעם אין לריך לבל מעם לכי אבו לא נפים נמעשים מלה וכפם מעשם מלה מהטפל עי ניפול סיב מעם לכי אבו לא:

על פקה:

ומה שהאה על חרי בגרסה ליח שכחבו מפום דנמי מעם מלה

וליכא לימא הוא זה שלפון מלה מליכו דנמי מעם מלה אלה לחם שרי ומפרש' דניכו לרפים דנמי מעם מלה עכי' וליכא ומפקפה הא נפפרים קיב שכיל מנוחר דנמי מעם מלה. אין מום אי לה מיחמי דחרי קושיחם הי סיב מליכו נקרא דנמי מעם מלה ואם יאמר דמליכו נפפרים קיב גם שם מקפי מלה מליכו דנמי מעם מלה. אבל נאחה שם ליב דשחם לה קאמר רק שלריך לפאר נפי' הפעם ממש שמחרינ לאכול ואם יולא נמלה מנוחלא ומפום דלה נמי מעם מלה לריך שיפאר נפי' הפעם שם זה נפי' חם הפרי שרי שלקיא קושיחו מפש. נ' לה הנין קושיחם דלה מליכו דנמי מעם מלה ויהוא שלה הא כחי נמרינ החכלו מלוה ומלה מעם מלה ים לה לבל קיבחם דשלה חיב שלה לחם שלה כחמון וגם חם מנוחלא מרבים שלה כחמון ומיהו זה הפעם מלה דלה מליכו פפום מקום שהי מעם לריך להיות למלה ועין מי דכחיב לחם שכי ואיכ יחי' מיהו מעם מלה דהייכו מעם מלה עכי' ומטפלה הין לה מעם מלה עכי' חלה מעם מלה עפירה:

ומה שרלה לפפום קבינו של האלים פיה מיקושים חם יולא נמלה מלכדהיב ופפים לי' מנרכות ליח דנמי מעם מלה נמור וכיב שהיב יולא מלכדהיב וכן מיכה מפפח' קיב הכי מפבחי' קיב בנר מילחא חמרי שהיכו רחי' כלל דפס לה חמרי' חלה דלריך שיפאר הפעם ממלה פיולא נפ נפיו ואם יולא נמטפלה חו מלכדהיב לריך שיפאר מוניה כזו מעם נפיו. לבל גם מנרכות הין רחי' וקנו שלי פריכה הוא דכנר כי מגיה קי' הניפיה קקיה לחא דפקחי' שם נגע מלה יש לבל לכחחילה לריך לגופפו דמעם נעי דפניים והקי חיב חפי' נדייענד לה יש כחים קי' הקיה שלה יש לה נמטפל מפים לליכא מעם מלה וחי' דפחני כפניפל ליה חיכה מלה שלה וחני כחלו הוא חין חחר פחיכה מלה לבל חכא חיכא מלה רק פחוא חיכה מרבים נפי לפיכך יש עים חיב חיפ מוכח מנרכות דפחני פפיר יש דיפ. ועין נפגיה קי' עים דיוכ חייב מלכדהיב ואפיה חם החוכל עלמו חיפ רחוי פעור דיב נרע שפי וכן נפיו דחייב מלכדהיב ומיפ ניפלפיב מיחר עים:

ומ"ש לרחות הרחיות שהביא נקנן על הרמנים מהא דחקי חיקי

מיר כיב דיה פקה חכא דאמרי' החם דאוכל פקה חכילה נקה מלים מיהא קעניד מיומא פי דאמרי' אוכל חכילה נקה ניכיב פעור דלים חכילה חלמא דאין חילוק בין עשה לליים דנחרוייהו מלכדה לים חכילה. וכן מיבעות מי דפרך חבירי מנחות וכיב רבה לחילנן אוכלה רבה חכילה נקה חוכלה חכילה נקה מי שמה חכילה ואחריל אוכל חכילה נקה ניכיב וכי חלמא דבם נמיב חיפ מלכדהיב. ומעלחא דחה דאמרי' מכחות שהם מחכות כחוכה ואמרינן בחולין קלינ עיב האין נאכלות חלה לבי וכו' מפום דכחיב למפחה לנדולה כדרך שמאכלי' אוכלי' וכן נפקה כי דפניים פקחים קיב עיב דיה כבן חרדילאי ביים לאכול נפקה על השובע וכן כל האקדי' כדכחי' למפחה לנדולה כדרך שמאכלי' עיב יאכי חיפ יולא מלכדהיב לבל נפאר חיב פפיר יאל דיולא מלכדהיב. ואכי אומר ולפעניד אמרי דרך הגמ' ואמרי אפי' חוקי מיכא הא מפש לקיב רק מדכחי' למפחה לנדולה ויהיל לגמי וחוקי להקשות מה וגם לפון הגמי חכילה נקה מי שמה חכילה לא מפוע כדפיו דהיל למימר מי הוי כדרך שאמאכלי מפיכ לאכול נקה מי שמה חכילה נקה מי שמה חכילה לא מפוע כדפיו:

אבל נאחה לי רחה דפרי המביא נפי' שנקה גם קים ומקחפק נקיים לפעם הכנר הק' חוק נאולין קלינ שם מחניה לי דאמרי' ונכולן רחי' חכיחי לפעם וכו' ומי' דהלי כמו שעוב לו יפנה יוחר עלי חכיל לפי לבל חדם שעוב לו נלי כפלוק ומטפל יאכל נלי שהוא דרך נדולה יוחר עים ניאור חרבי' דשלכדהיב מוחר נחי חף שעדוב לו לאכול כך מיא נטלה דעתו חלבל כל חדם כדאמרינן שפחים מיד חבל לעכן למכחה לנדולה ליח דנטלה דעתו ומעחה לפי לד הקנק של מליא דנמיע יולא שלכדהיב ולים נטלה דעתו כים שפום למפחה לנדולה ודלי ליח נטלה דעתו:

אבל לפעניד לרחות רלחם דחרי הטלה הבניה נפי' עיו דנבי יוכ

מיב שלכדהיב ושפים הלא כחי חכילה כדאמר חניי שפחים כיב עיב נבי כחיב וקיל חיב האוכל חכילה נקה ניכיב חמלי פעור ודי דשחי החם דאמרי' פרם למיק ופרפי שחיו מנטל מעם פוס מיכי שי חכילה זו חלה מיק הוא שת האוכלי' וחם עלמו עים ושנרתי עפי גמי יומא מיד עיב דמניעת חכילה ונפחי הוא חניידת נפם ואיכ חכילה ונפחי מפיע נפם ועין דפי חלין קיך דים לרחות וחם חוכל חכילה נפה חכחי חיכא חניידת נפם ועין דפי חלין קיך דים לרחות וחם חוכל חכילה נפה חכחי חיכא חניידת נפם ואכילה מקרי קי שהוא שלכדהיב ואיכ הנם נמיב יולא

מלכדיה ז"ל פרק קמיר דהלכה נקם ליה הכלה כלל חמי נמקום דמלכדיה חיב כמו ניהב וחיב לחך יולח נזה נמרי מכחוח ופקח. וחדרנה מפעם קלה דנם נמטים יולח מלכדיה מהלה פרק חגמ וחח מי מלכדיה וכן פוסק לה חק קחם דחוי מלכדיה חלה מחיים רחי כיב דעדיפח להקנות מיד דלמר נחדי דהלכה נקם מנחר חגל נלה ריל חפנר לומר דהלכה נקם מקרי כמי כדרך חכילה:

תשובה רכיז שד להכיל

ומה שעמד נמכחבו הסכים על דברי מעשיח פיב מירע היב מחמח

על רפי וחוסק מפרשים מיו מחקק יקרח לה קם וחחיב חחפס מפעם הוחיל וחצייח עכה ומחי קפי הח לין כמחלי נמנם ריית חלה לנורך קנם ויית נמלמח הח דחחרי נגמי דשנר חני מפוס הוחיל וחצייח עלה כיחל כין דחיחים כמחלי עונר נני חף דמדרנן לין כמחלי וחוח קרח חמח כין דחקור ליחל מדרנן לחי ממוכי הוח וחוכיח מעלמח סבן דעח מנייל פי חקניני קפקי דחלייב קפח עליו קפי הלייח חח חמן חיל להפרים מחמח לחי דחר ולין מנייחין חוח רק לחי דרנן:

ונ"ל ומקדי נמח סחמח עיד נחקדם חרוחים וחלה חמחי חסיב כדירי

מפוס הוחיל ולח נעי מיחפיל הח כדי הקדם חלים לקיימן ולין כמחלי עליחם חלה מדוחק כמנוחר פי ריב והרי לעיין דפליים חמריק נדרים כיב ע"ב דחרומה לח מקרי דפליים מפוס דלין מלוה לחיפטולי עלה עים ויכ מיחב לח חסיב כדירי מפעם הוחיל. ולקיים לפמים טויח נחצי פוסם מנילה כיב דחח חקדם פוח מפה פדילו על פים מחולל הייכו דוקח הנעלי פחממן פלחם וחקדם הוח רק פם לחי דמחים יכולי ליפחל ולח מהי פחלה לקיין ממן רק לפם לחי ילכן לף מפוס מכח יכולי לחלל נפים דחיל ליחן כלל פיוד חחמן דחממן פלו רק לפלק פם לחי חם די נפרוטה חנל לחרי חם פיין חחמן פלחם לריכין ליחן דוקח כל חמכח עים ולפיי מה נכך פיין כמחלי חלה מדוחק חלה לין חממן פלחם נפניל פיכולי ליפחל חלה דמוכח מדיכולי ליפחל עכיח חממן עדיין פלחם דחליב מה מהי פחלה לקיין חפין חם הוחיל ולי נעי מיחפיל עליהו מוכח דהוח דידי. ונפה יונן פיעב כיכח חרין נקונ" פפרים כ' פחק' נכהרי פפלוה ליפחל על חמלי כימח הוחיל ונידו לפרוחו חני דחלם לח מיחפרח חלה דיבורה חנל הכח דמפקרא ממוני לח חמריק הוחיל עים ולפמים נכון כיח דמוכר ממן לין לחי' פחממן פלו מפוס דנידו לפרוחו דחדרנה לין חממן פלו וחרחי פלריך ל חן ממן נעד חממן:

ומעתה לפיז יפא הכל על נכון ויחייפב ניב קוייחו פרחפוכים דים

להנין חפי' כי לין כמחלי מהיח נפנם מיח ממוכי הוח רק לחי פחר עלה ולחיב מה נכך פיין כמחלי נפנם מיח הוח רק לחי פכפחר עליו חנל נפניל זה לח פקע קנין ממונו ולימ כמים חרין נדרים פים דפלוכר הכחה פירות על עלמו יכולי לחרי ליפחל נפכיח ולחי לפכח דכיון דפחפוי עליו פקע כמי קנין ממונו עים; ויכ כיון פחיפו כמחל מהיח ולפוכר עליו פקע קנין ממונו עים; ויכ כיון פחיפו כמחל מיח פקע קנין ממונו ליום הזה ולימ מוכר לפמוח פלחר יכול ליפחל חלה רק מדרנן ליל פפקע קנין ממון נפנם ויית ולפחר כפיוכל ליפחל קוב חרי ממונו כמים חוס' יפמוח פיע עיב דים פפזקר דמן הנומח על המוכר ליל דפקנים מרפיחי נפנם הפרפם כיון דנפחר חכי כמי פלו הוח פים וממילה פפיר הוח ממונו כליל חנל קוסי' דפי' וחוס' הק' פפיר כיון דלין כמחלי ניית מדרנן ולח יוכל לחכלו היום קוב חרי חפי' פלה לנורך יים ופפיר חי' לחפיחו מנעם הוחיל:

ומה פחכיחם מכח קוסי' הלייח לפעניד קוסי' הלייח לקיים דנחוחת דברי הניית פי' חקיו חמיחי פכי דחקור לחפוח כמו עיקה חלי' פל עכיים מפוס דחפנר לחלק הניקח חלה דחיקורה הוח דרניע עלה דלין מנייחין חלה ניית ומלה מית כפחיפח החלה הוח חופס לנורך יפרחל פיחנל פחר הפח ונלחים חית לי לחכול מפוס דחי להפרים חלה מפוס חי דרנן דלין מנייחין ומיכ חרי החפי' לנורך ניית וחמי חקיר מעלמח פלי דרנן מנייחין ומיכ חרי חפי' מנוחר נפנם לקיים עים נהנים פחר פחר פחר

עשוקל לאכל עמהם דכיון לכלי חם ודאי לית ביה משום מבשל אלא משום דמשהי
חם וכמן לף משום מבשל לכלי חם מיהו הוה מבשל ביה ולקור משום דמשהי
רק לכלי חם ולא משום מבשל ביה:

וראוי לפנרש זה מילתא בחמיה הוה משום עיפ דיה ונרחו מחקי
כמחשבה בללם בחמר ומנחל" מחזי הלא חום מחמר ביה
מבשל ואה לכלי מחמת דיש עיפ ומחי קשה" כזי דחום מחמר מבשל
אלא מנחל" והלי מבשל" ואה לכלי חם לאכיח דחכא מחי משום דכמי
כיח לכלי חם ולית לה לחיש משום דבר אחר לא לכלי מחמת דיח
ולא משום ביטול:

ועוד דאמרים לי בללו ואחיב ביטלו חיב מלי מסברת דלכלי מבשל
הביטול מבשל מלי" ליכ משיטת הלאו לכלי חם חוא ולכל קיל
ולי גם לרבי יהפי לי מבשל מבשל וכמים הוה ליה לריב ליכ לחכי
מקבל קשה" הוה לפי הסיר דחכחי לה ידע מיכך דקשה דפריך ורבנן
סלי נמל מבשל מלי עצדי לי ולומלי ליק לי קשה" הוה. ומיהו ליק
קשי מה מקבל לחחת דפריך מלי ביכיטו כימת דחיב דלרבי לוקי ולרבנן
לית לוקי מקיו דלפי הסיר גם לרבנן לוקי מריבי דמבשל מבשל רק
דחלר מקיו לימו לחקור בללי קדר וכמים כיש:

מיהו לדעת חרמבים נסחיש סוחם ני סכל מה שלמד מריבי לית
לוקי עלי בללחו ואחיב ביטלו דגם לרבי דילף מבשל מבשל לית
לקי ולף בללחו ואחיב ביטלו דילפי ליכ מריבי דמבשל מבשל בללחים קשה
למה קחכי בגרייחא דחיב ולוקי ליכו משום שכחנו אחוקי דריבי
דקרא מבלה דביטול דקרא ליכי לף בללחו ואחיב ביטול ואם נאמ
לידי מיהה אי לף מאחר משקי דילף מקיו לוקי מריבי דמבשל מבשל
נס בביטול מאחר משקי וכמים חיפי ומעכים קשה" לקיש:

ומה שחמה על כיש שכ דחמרים פוסק כרבא חא חמרים כי בפירוש
דמחר משקי חיב משום שכי ומבל מבשל. משום דכוחא כיש
דלמסקנא דחרבי לרבא בללחו ואחיב ביטלו ריבה הכל לכלי קדר ומאחר
משקי ולא קאמרי רבא חלא חלי לאו קרא חרי ידעי מאחר משקי מקיו
והכי משמע לפון חרמבים שכי ומבל מבשל ריבה הכל:

ומה שחמה על רשי דכיש לכלי חם אחי לללחו דחיפי לל חאכלו ממנו
כי חם לכלי חם ליכ לית לך קאמר בגרייחא אחין ליל כיש לכלי
ופירשי דחא כחיב לעיל מיכי לכלי חם חא לילמדך בללחו. כיל לפרשים
חרמבין נסחנות לפי חאלים סוחם מי נסחם חדבר דבללחון שכי חפי
חדא לא לקי חף סכל חכנוקי חחא;לאו חזה מעשה לי ומשם לי כחקרי
לפי פיפו מכיר שם חאיסור כשכין בגילה וכרי לל לא חאכלו כי
שם לכלי חם לא חזכיר שם חאיסור לאכל מבל חוחם נמחבר עיפ. ולפיש
כיל חפי למאן דקיל דלקי עלי חף שבלל חיחם נמחבר חייבו משום
שחואיל לכחוב לפון זה כרי ללמד נשחיה שחיפו נקום חכול לכלי חיפו
נבל חאכל כל חאכל לי כימא דנשחיה שחיפו נקום חכול לכלי ממי יש
נבל חאכל כל חקרא חיצחיך רק לחלקות עליו חין ליל כי חם לכלי
חם ובמבול חיחם נמחבר דבכיש לכיש חין לוקי כיון דליכא טעמא
לחלי בבל חחם נמחבר ולא כי שם חאיסור ולפיז שפיר קאמר הגרייחא
שחין ליל כי חם לכלי חם ללחו ובמבול נמחבר חעיב ללמד נשחיה
משום וכרי וחיפ:

ומה שחמה על גרייחא דקחכי יכול חכל כזים כל מעשי יפל חייב
ידין הוא וכרי חא חין מחזירין מחיר וחין שוכרי מהיר. משום
דחין כוחם הגרייחא דילפיק לה נקיי מנחון חלא דמכח חקיו חמרינן
דכמיב חקרחי מיירי ממי ניככל כזים כל מעשיי ועדיף ממה שכי חיפי
לעיל דהחי קיי חיפו חלא דחנלח דביטול דקרא מיירי לף בשחר מסקין
וחיב שפיר לוקין וחיפ. ויעין בפיפי מילי דפסחים חסחנר זה. וכימי
לחחכי מחרן מלרים יהלפו כפלחות. ויחיפ שיטות הכיעחות. כנפסו
ונפש ידידו הדושים:

עמרם הקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה רכ"ט שד לחכיל

מילים ני חיפחלו מרכיח לפיק.

מכתבו קבלחי וסי ומה שפקפק עמים לרחות דברי יפועי נסוני"
הללי קדר שכחב דבללחו ואחיב ביטלו ליכא עשה דכיל
לכי חם ולא לכי חם ומבשל ואם בללחו ואחיב נמלו מסי דחין הביטול
מבשל מלי" ומקרא שד לכי חם מיפ מקרי ניכ מבשל כיון דלעכין
קנח יש ביטול אחר לכי" משפש שכי טוש קי" פ"ח כיון שיש לו
שפש חדם עפי ביטול ועיין פקפק מעלמא ומדברי חוקי שפשים עיי
דיפ חלא שכי דבללחו כל לרכו חו לא מיפסל משום לכי מחמת דיפ.
וחין זה קשה" כלל דבללי מוריכא כיון דגם לעכין קנח חין לכי אחר
לכי ולא חוי רק לכי חם חבל בביטול דיפ ביטול אחר לכי קנח וחוי
מי מבשל ליפ רק לכי חם רק גם מבשל שפיר מיפסל ועיין רשי
פסחים מיל דיפ יכול בללחון שכי דשרי מרוכח. והא דכחבו חוקי דבעיו
דללחו ואחיב ביטלו דאסור פיפו דוקא נמים משום ריבוי דבשל מבשל

שים אל נפשך מיהא ר' לחול לחיב מלחיב לית מיהא ולית לית כיון דמלקה לית לחברי לנגוח ולית נפשך מיהא לית אל מלי לי' כגילה אזב לחיב מחברת גם לכתבים דלחיב לית יכול לחול מלי לי' כגילה חם ס' כתבים מכילתן נגוח קכי והימיד מכום נגוח חוא. ולפיז מחברת גם ליסרחל מחיב כיון דלח לי' כגילה אל נפשך מיהא מכום דלחברי לנגוח ולחבי מכלתן לית דלחברי כגילה לנגוח אזב לית אל לי' כגילה. לך סחימה לנפשך דיעבי דלא לחברי כגילה לכתבים מקרא דכגילה ומרישה לה יאכלו כתבים אבל לי לאו קרא סיוע דלחברי מליקה לנביהו דכתבים ולחברי מי כגילה ולח מכוחל לה חזחרה ולית לה כלל מכולהן נגוח קכי לנפשך דיחזקאל ונחולי מפיר קאמר מכולהן נגוח קכי ולכי ס"ל לאו קרא דיחזקאל ונחולי מפיר קאמר מכולהן נגוח קכי לנפשך דכתיב קרא וכיכל ולח ליסרחל מי מרי ולח לי"ל סחוב מכללו מלא סחוב חלא לנגוח ומחילה לית חל לי' כגילה לחיב מלחיב כגילה:

ומיומנ' כל ד' קיבוות אכיל לפר החקבוי ולית:

עוד לחקדים מה מכומנת לחקבות לרחני נפקחים כיב ריליף מחוב דלכילה מכלוב דרחי' ומען של לחרים מוחר בלכילה ובחלח חקבי בחולין קך ליל כסם בחלב לרגוח מכוחה כלף מחען וכגילה ולי דלחלב חוחר מכללו חל חען מי חוחר מכללו בחל לחרים. ולפעניך כלחה לפ"ם דלחרים בחמי מפקים ע"ב ע"ב קלי בחוכלי' מרבה חוכלי' קלי בחוכלי' ומרבה בלכלי' בחמי ע"ם ולפ"ז כיל פרה יפרה דרם דרחי לח מרבים מוחה לף ס"ם חקרן בחכלי' כמ"ם בחי חרחב"ח סם מכוחבה מנרי"ם ומ"ז קלמר מפיר דלח"ל למילף חלב מחען וכגילה מכ חוחר מכללו בחכלי' בחלב חיה וחפחה חלו ה' מן חען מהוחר בחכלי' חי' מקרי גם חען חוחר מכללו חבל לין מום חען מוחר בחכלי' חלה בחוכלי' לם לוכל חען מליה מלו ולה מקרי חוחר מכללו בבי בחכלי'. ומכ"ם דלים מפי למ"ם חוכ' חולין קפ"ו ע"ב דיה כחיב דבוקה חלב מקרי חוחר מכללו מכום דכמ"ד כל חלב מפמע לח"י דחים ובבד פרי דחים זב חקיב חוחר מכללו חבל בחיה לה בח"י כל ולבכי לף מהוחר בבחמה בחלה ומ"ב דלמר לעיל לה מקרי חוחר מכללו ע"ם ולפ"ז כמי דבחען כח"י כל מחמלם לה מחכלו חלה לחי כל קלי לחכלי' ולחלו חוחר מקבם בחכלי' חרי חוחר מכללו חבל בחכלי' לה חוחר כלל רק בחוכלי' ובחוכלי' לה כחיב כל לה מקרי חוחר מכללו ולים: **ולפ"ז** חקבי מה פרק כגילה כמי לימרי מליקה דחפחה חעוף לכתבים וברי חוחר מכללו סח למ"ם זיל כמי דבכגילה כמי כחיב כל לה בחכלו כל כגילה ע"ש לחי לחכלי' חלו בחוכלי' לה חוחר כלל כום מן כגילה חלה בחוכלי' דחיים חפוחה לכתבים ולים לין כחן חוחר מכללו דבחוכלי' לה כח"י כל. לך זה ס"ינום דחרי בחר כגילה לקוח גם לכתבים מקרא דיחזקאל ומליקה דחפחה חעוף מוחר גם ליסרחל כביל ולים יש מן בחוכלי' דחיים ופרק לכתבים מקרא דיחזקאל ומליקה מוחר כמי לימרי חוחר מכללו. וכיז לפי לחמה דבחר כגילה לקוח חבל חוחר מכללו. ומליקה מוחר כמי ליסרחל ומליקה מכום כגילה כביל חבל דבינה בפיר קלמר לילמרין לי' דלי לאו קרא קדיש חוחיל ולחברי מליקה לנביהו לחברי כמי כגילה ולח מליקה לה מרי רק לכתבים ולה ליסרחל ולים בחוכלי' לה חוחר כגילה כלל רק בחוכלי' ולים כלל קום' הגמי כגילה כמי לימרי וכו' כי קומין הביל וחו לה לרין לחי' הגמי ופפיר לית לפילף חלב מחען וכגילה מכום דחלב חוחר מכללו ופפיר לרין בחלב כפם לרגוח חפחים. ודי יפקיט מים מנור צית לחכ. ומחרים יפרחל יחפ. וידען בפען לחפיט כוקיט רי'. ומי כבען פורי. בעלה ומוקי. כפחבו וכפם ידידו דיפם החוחם בנרכה חחורים ולומדי':

עמרם חק' בלוחם נקיק חכיל:

תשובה ריל

מילים חוקם ני חלוח כחיים למחוב חרמיב לפיק:

ברכת מלום ולחת. לכבוד ניסי יכים ויקירי הרב הגחון הלדיק כקפיח מרים מקם כתן כמע כי כאור ניזיר **מכביב** מיחי ולחי לחויים החלדקיק מיסח פירמד יפיל:

איגרת הפחרי' חפכים קבלתי לכבוך בעתו ובזמנו וכר ומחה בחתי מל דיה מה מחמיר ניסי כי על דברה מלליה מקחים ניה ע"ב מכי לדעת חרמנים פיה מקים בחתן בשם בנקף מרומנו וכר מקום דלחו נמר חוא ומדיה כי ניב נפי' המקבה וחידם מלליה בחם חר למקומו ובבלע נבמרו מחר לחחיבו מחרי לה בעקה בו בום מפחל חלה כיון מלה חי' קבה חיבו בכלל נמר ומכחיו בנה כבמרה וקיל לפריע חלה מפקי' בחן חכברת נמים לה בכלי וכר ולח פ' מפם לקוד ולח לחר מפ"י חזר למקומו מרחקון לקוד ולוקן עליו כמנוחר נרמנים ס"ב מחיה. ומכה כשר כן פ' יכול לפקומה מדם חנרי' מלה פ' מוחר ופ' לקוד לחפ' חחר למקומו:

אבל שם מכלמיד מיין נחי רבניה נקוני' רכשם דמפקין חיולחין מילקון מקרי בחחם מנרי"ם ומין נפקיה פ' חפה וחי לעכין מוקק ומגלי דחרי' מבדנם ולפיה כיל נפברת דבמלחה נכבף מחמנו מלה סלד שום מקרם לפפלו רק מכפחבה חיה יכול לחול מלי לי' כגילה אפ"ם כחבים מפלוקן נגוח קכי והימיד מפום נגוח חוא. ולפיז מחברת גם ליסרחל מחיב כיון דלח לי' כגילה אל נפשך מיהא מפום דלימרי לנגוח ולחבי מפלוקן לין דמפחלים כיון דלימרי כגילה לנגוח אזב לית אל לי' כגילה. לך סחימה לנפשך דיעבי דלא לחברי כגילה לכתבים מקרא דכגילה ומרישה לה יאכלו כתבים ולגל לי לאו קרא דיחזקאל ונחולי מפיר קאמר מפולהן נגוח קכי לנפשך דכתיב קרא וכיכל ולח ליסרחל מי מרי ולח לי"ל סחוב מכללו חלא לנגוח ומחילה לית חל לי' כגילה לחיב מלחיב כגילה:

ומיומנ' כל ד' קיבוות אכיל לפר החקבוי ולית:

עוד לחקדים מה מכומנת לחקבות לרחני נפקחים כיב ריליף מחוב דלכילה מכלוב דרחי' ומען של לחרים מוחר בלכילה ובחלח חקבי בחולין קך ליל כסם בחלב לרגוח מכוחה כלף מחען וכגילה ולי דלחלב חוחר מכללו חל חען מי חוחר מכללו בחל לחרים. ולפעניך כלחה לפ"ם דלחרים בחמי מפקים ע"ב ע"ב קלי בחוכלי' מרבה חוכלי' קלי בחוכלי' ומרבה בלכלי' בחמי ע"ם ולפ"ז כיל פרה יפרה דרם דרחי לח מרבים מוחה לף ס"ם חקרן בחכלי' כמ"ם בחי חרחב"ח סם מכוחבה מנרי"ם ומ"ז קלמר מפיר דלח"ל למילף חלב מחען וכגילה מכ חוחר מכללו בחכלי' בחלב חיה וחפחה חלו ה' מן חען מהוחר בחכלי' חלה בחוכלי' לם לוכל חען מליה מלו ולה מקרי חוחר מכללו בבי בחכלי'. ומכ"ם דלים מפי למ"ם חוכ' חולין קפ"ו ע"ב דיה כחיב דבוקה חלב מקרי חוחר מכללו מכום דכמ"ד כל חלב מפמע לח"י דחים ובבד פרי דחים זב חקיב חוחר מכללו חבל בחיה לה בח"י כל ולבכי לף מהוחר בבחמה בחלה ומ"ב דלמר לעיל לה מקרי חוחר מכללו ע"ם ולפ"ז כמי דבחען כח"י כל מחמלם לה מחכלו חלה לחי כל קלי לחכלי' ולחלו חוחר מקבם בחכלי' חרי חוחר מכללו חבל בחכלי' לה חוחר כלל רק בחוכלי' ובחוכלי' לה כחיב כל לה מקרי חוחר מכללו ולים: **ולפ"ז** חקבי מה פרק כגילה כמי לימרי מליקה דחפחה חעוף לכתבים וברי חוחר מכללו כל כגילה ע"ש לחי לחכלי' חלו בחוכלי' לה חוחר כלל רק בחוכלי' ובחוכלי' לה כחיב כל לה מקרי חוחר מכללו חבל בחכלי' לה חוחר כלל רק בחוכלי' ובחוכלי' לה כחיב כל לה מקרי חוחר מכללו ולים:

ועוד כיל דבכתב מרומב וגם כבמ"י נחון לה חל עליו מם פפיל מליף

מ"י בקבה ובחקבה מ"י מוחר להרמנים דחין חליקור רק מכום

מליכוי קבה לכן גם בחר למקומו חילו מחר להחיבו וכן בדם חפ"י חקבה

מפ"י לכן גם בחזר למקומו חילו מחר להחיבו וכן בדם חפ"י חקבה אז

בחון מי לקור בבוחר חולין קכ"ח:

ורביעי בקודם כיל דהכה בפפיב הרמנים לפי מליבו בבר לני יש

לפרם בבבי פרים חו מחחי מלד המחכל מכבחבה ובבבה

מבקה מבבר רובב חו דבחמה מלד המחכל בין כחן לילור מחין חו

מום פפיל חבל לילור מלר חרם חחוכל מליך לחכל בבר לני חב

חילו חלה מוחה ובין חבים דיחד ס"ד ק"ד ולכן מם בבבה י"ל דחין

חליקור מלד המחכל רק מלד חחוכל ולים בין פפיל מחר להכבירו

ולכן מוחר כבחזר ובבלע מהרי המחכל חוכל כרינו מבחיב בבחן ודם

מחליקור על המחכל ודחי פפיל מחר להכבירו:

וחמישיתו חוקף עליו דבבלמ"ל בבחן ודחי ליל דלח לקרב חורם

רק כל זמן מפוח בחיר שולם חו חורן על חחרן וחיב

לח מבכחה לילור לכוכלחו כלל מהרי בבכחבו לחוך פיו חילו בחיר

העולם וחילו חורן על חחרן ועכ"ם דכבחי' בחיר העולם חו חורן על

חחרן חוב בב"ל לילורו לעולם ומפ"י מחר למקומו ומי דכימ' דלח

מרי החורם חלה בבקש רבינ' חבל בפיו לאו מ"ם מקים רבינ'

ולחור ועיין רפ"י חולין קיז ועיש ועזיר ק' פ"ד ל"ב ב גם מחמיר

לחמרים לחור כיון בחילו חמה ביין דף הכיל לכן בפיב גם בבחיב

למקומה לחור מהרי חילו פפ מחמה רבינ' ומחוה חמו וגדל פפ רק

פרים חדפוה בח לכחן כחלו בח הפרן מבלמ"ל ומפיב לחור דגם בבקים

רבינ' לח מרי החורם רק מפום בבדל פפ וכיון בחילו פפ מחמה

רבינ' ובבזה חמי בבבה הילור פפ"י עליו בפפ"י גם בבחה חוב עליו

ולחור מפחיב בבדון הלילה פפבה הילור פפ"י עליו בפירום מפום

חילו לקוה כבר פפק כבבנלב בבפרש בבבבה בקוה פפ"י כחב עליה

לחחר. ובזה יחבבב על רוב פוב חין חוב חלה חורם ומפום בין בקירה

על דברי כי כחבחי בחפקוה בבמ מ.ביר ניסו חדפים בחחבה:

עמרם חק' בלוחם נקיק חכיל.

תשובה רלא

מילים חור ליום ו' עבייק יחרו מרביב לפקיק חוקם יעיש:

ידיד ד' לחלחיו בבמו. וחפמחה בבבוכיבו לחי יקירי הרבני חבדקי חבלבי. עפיק רעוכי. חכרן וספן ורים לי כלבפן כמרים מבה כי יחי בפם ד' מליכם בם בדוכים חזיו:

מכתבך חיקר בביעבי ולחבר חביכות בדברי חוקי בפקיה דף ה' ע"ש דיה לה בחי כיון דדיעבד חם בחבו חבבה קדם חבוד

סמיד כמר חניא אין מחיתה מחלתה ולילך ולקנה לך מדברי תוס' שם דף יח ע"ב ד"ה קלרי מכאנו אמיא דהכי שם שניה כמר כיון דלכתחילה לא יניח תפניי לי ממקום שחיל מניח יפה סתנים. ואם אכיל בזה מהו כיון דנשומר ליכא מקום שחס הניח ממנו יפגל בדיעבד וכיון דאכח דומי דקלרי מכלל דשמקום שהי אמה מניח אמה קולר מוכרחי שכ לומר דמקום שפגול לכתחילה מיקרי חיל מניח מפחיכ בעלמא שם כמר בדיעבד ודלי מקרי אין סחיתה ואין כיוצ בשוקי קוכה דף כח ע"ב ד"ה כל ומיהרקיל ומיהרקיל שם:

ג) **ג"ל** לפמים תוס' שם דיש אין סחיתה אינ דאמה חוא דלא חשכחה על חגן כל חד וחד כי סחיתו וכי מיא כיון דאשכחה דאיכא על מקום שאמה מניח לכתחילה:

ג) **ג"ל** דיש לחלק בין חיכא דפקולו מגופו לכתחילה ובין חיכא דבא מחמת עלמי ופפיר מוכר לקלר חגל כאן אין סחיתה שפה מלד עלמו כמר שפי לכתחילה מיד אחר חלמ שפיר מקרי אין סחיתה לפי שבא נפגל עם סחיתה חמיד אלא סמיחיב לשמוע ממשיך קדם שפוא יאחר דגר כדאמרי' פ' חמיד כשחו דכיכ עיא ואי ליכא חמיד מצוקר להקריב שוחו שפוא חפי' לכתחילה תיד אחר חלום שפיר מיקרי אין סחיתה אלא דלי חי אמרי' דאפי' בדיעבד אם סחשו קודם להמיד פפחיתה פקולה חיכ אם אין חמיד אין שפוא כלל דקדים סחיתה חמיד אין סחיתה שפא מוגל ואי כשקילו נגופו ועיין ביומא דף כיב ע"ב גבי מחוקר הגדלה אבל כיון סחיכשי תוס' דבדיעבד אם סחשו שפוא קודם להמיד כשר שוב הוי אין שקולו נגופו ושפיר מיקרי אין סחיתה ככל ועיין שניא פ"י כי:

ד) **ג"ל** דשמלוא האם אין לכו תוס לימוד אלא לקלר קודם הנאת עשיר רק מדכתיב עושר רשעים קלירם וכתנם החורם העושר עוכר מליה שוא לקלר העושר גרשעים ומי שקלר קודם קלירם העושר עוכר מליה אי הוי הוא לאו הכא מכלל עשה שפיר אמרי' דהחורם לא טחם לקלר שעושר בחלה רק ממקום שמליה לכתחילה לקלר ממנו עושר ואיך לשכר דממקום שהחורם אין מליה לקלר עושר ממנו ואיך לשכר שהחורם אמרים נאה מיקלר העושר ממש הלא לכתחילה לא יניח ממנו העושר כלל ועיין כויב גרשעים ניא פיא ע"ב דיש לחגל כאן לדחריך דעכיא טחם חורם חמניחו קודם חלום כדי אלא יוכל שום ישראל לעשור על לא חשחו חיכ שמעמ לי אמרי' דאם שחשו קודם להמיד פשיל נדיעבד שפיר לא מיקרי אין שחיתה דלא חשחו כתיב וקודם שחיתה חמיד אינו שחיתה כלל ואינו עושר נלא חשחו [ועיין לעיל פשחים דעיא ובחוס' חמורים דף כי ויכוס' פ' חמיד כשחו אינ] חם ה' קוס' שחוס, לגל כיון דאם שחם שחשו קודם להמיד שחיתה כשרים חיכ אינ אחר חלום חלום כדי אלא לעשור נלא חשחו שוב שפיר אמרי' דאשחניחו ודלי קודם חלום כדי אלא יוכל לעשור נלא חשחו כשלעיל. ודי יראיא נשוליכו בחורים וגירלחא מי ופריט נאוכן דאשם יהיה נעושר וכשוב כשפעך וכשם אחיך אחושים:

עמרם חקי גלוחס נקיק הכיל:

תשובה רלב

שליח צ' לוחפלו יום ג' לפ' ולחיחס לחו חרפיב לפיק:

מאשר שחיכה לחשו. נחלחמה של חורם. עוכרה ושמורים. מדבר נשפה נרורים. נקנל חצירים. מוזג חרון ושכון. וריח לו כלבנון. כעוד אחרי מרים חשר חכשיל כי יוכנריין רב דקי' נדיקלדיקם:

מבתבך מן שנוע העברים הגיעכי. ומיפ נחוש קידושין ליח דיפ לחקריב שכחנו ניוסלמי מקשה יגא עשה דמלח דרחה ליפ לשדם ומי לאין עשה דקוריך דוחה ליפ שאחיך והקי מהרייט דניעוחו פי אמרי' שלא יפלי שדליפ דכרה שפשה ומילה שכן יפק לפני הדיוור שלמא דעשה דקוריך משאבר עפי דדמי ליפ. וכחנה דאחרוני הקשו הא נאשמר לקיים שכיפס אין שדליפ וכאן לשמר לקיים שכיפס נאכילה שלכדיפיך דעשה מקיים ושלו אינו עובר ואינה דקוס' ירושלמי ציפ אינו לריא דריא שמיני שהלמדי ניפ וניפ ליל שדליפ שלא דרים שמוכי, למצרי כלאים נקליפ כשרים רשני שכחוב מי עיא ועיין שבי ניליא ז' ואיפ קוס' ירושלמי רק לריא ולריא מיעני. לן נשנועות כיא אי קיל. שכיפס כשרים לאכוה וכאב שהרייט נשם אין לך אלי כיפ לאכיה גם שלכדיפיך לשור ואיפ לף דשמרי שהם דנכשיפ לא קיל כשרים אינ שקוס' ירושלמי שי לגל לחיפי דנכשיפ כשרים קיל ואיפ גם שליפ עובר שלכדיפיך ואיפ לקיים שכיפס ואיל כשי שירושלמי לחגל ניעוחו קוי

לפי שחשם דכרעגן קיל ואיק קשי' ירושלמי כקשי' שחרוכים ואיל לפי' ירושלמי ושקערת שמרי דעשם דקשיל דמי שפי:

ולשעניד קשי' שפרש"י נקיא לפשים לחיש שיש שפשחשה ליפשב דשם שרשעים דנשלכה ה' שפק נשחשה שלא שוכל ואכל שוכלי שחיק רחוי שפור חלא שניפה לכילה ונשחשה שחיכל ואכל שוכלי שחיל שפור שפום שחניפה לכילה וכן נפוא נשחשה שלא שכלפי ואכל שוכלי שחיל חיב שחניפה לכילה ואוא שחיכים מיכי וני' ופי' לחיש דנשחשה שחוכל חו לא שכלפי כיון דשקיפ שנושחו שכילפו ונלא שכלפי עכים לא עשה ה' שכילפו שפיר שמרי' דשחנפי' שכילפו שנל נשנה שוכל ואכל דשחכר צל שנושחו שכילפו שם שחנפי' לפ שחוקיק ליכפי נרשעים לא שחקי' ושמרי' דלא שחנפי' ולשבי לא שניפה שכילה עיש ולפיז ייל דיקיפ דלפ דשלכדיפיך שחכר עניפ שיש שקיפ שיש ניפ דשכילה נשלא כדיפיך שפום דשקיפ שיש שמרי' דשחנפי' שנל נשניפה ליש שמרי' דלא שחנפי' כשרים לחיש ואיפ כשן גם שם יאכל שלא דשדם שלכדיפיך כפי שחכר שליפ דהא ליפו שקיפ ה' לפי' שלא דשחנפי' וכיון דעכיפ שוכר גם שליפ ואיל שלא שפום דשחנפי' שוב שוכר גם שליפ ואיל לקיפ שכיפס ולקיפ:

אבל גם גלא שיש שפשום הוא כך ליק קשי' שחרוכים דשחנפי' דשלכדיפיך שוכר שיפיפ שיש כשקיפ נשכילפו שיש ושיגו דאי שכילה לעכין שיש אי כפי שכילה לעכין הליפ ועיין קיכה ז' שיגו דאי דופן לעכין קיכה אי כפי דיפן לעכין שפנה ופיין שפנה ליל ועיין נרין יומא עיש עיש. ושכה נרשעיל שכיפ י"ז כשב שחא דרשעל כיפ לשכוה ולא שמרו כזיפ חלא לעכין קרבן פ"י נה דשמרל נשיר לה עיב ה' לפי' זה דקשה שכילה שנשיפיה הוא נכיפ ושעורי' הלשיש דנעי כיפ הוא רק לעכין קרבן ועיין רש"י שבועות כיל עיב דיפ ולא שמרו ושליש שיא יפוא כשב שרשעל שחרייפ נשם דן לב דלריפ דכיפ לשכוה גם שלכדיפיך לפוך היפ לשעשה הריפ דכיפ לשלוקוה היא משום דשחנפי' ואיפ נשלכדיפיך כפי שיך שחנפי' אבל אי שמרי' דכיפ לשכוה היא משום דששם שכילה שפשוכה הוא נכיפ ה"כ לין זה עכין כלל לעכין שלכדיפיך שבני כיפ שקרי שכילה נלשון נכיל כשיפ רשי' שבועות כיל עיב דיפ ששם כפי שיי ושלכדיפיך לין דרך נכיל לאכלו ונשלה דעשו אבל כל שדם. ולפיז חיב שלכדיפיך לין שלכדיפיך

מקי סמעמים מסגיל סדי קי מליג נמס מיל וריו מקום דלריב עמנמ סרמע' בניסמס מפקח ועד עלרת ושד נמס ימי דין על סמנוחס עים סקיג נדלי מרמח מלן סמעם מקום לחילות רק מקום דלה מקמי עילחת:

ויש מקלח ליש למעם הסכי חיב גם בימים מלן לומרי' המלן מי לה יפח דמעמע נמים ריש דעיז דלמי' ניוחם כידוכי על סחנוחס ופירות ואיב מכיש נמחר ימים מלן לומרי' מיכן ונמלמל למעם לי יל מניימים חלו לין סרמעים כידוכים בניסכם דמעמם זה לין לומרי' לי"ש ביומים חלו כמנוחר נכמה מקומות חבל למעם ג' ליע:

כן כיל לישנ סמכב וכל מקום לפי מכהנו וכמיש חי' קי' חליג ממ"ג ולין להמרי בדיכים חלו וכמיש חי' סם סיק הכיל וסקי"ל סם. ים לי מקום עין קלח למיש מניח סם נסם חביח דבליג בעומר לומרי' מקלח היום ככולו וחלה כחנו סחום נכדה דעיב דלית מקלח היום ככולו חלה נסופו ולה נחחילחו עים ומכיש נחמלע סהרי חביח קלי לחוחן מכחבי' ליקור קודם ליג בעומר וחחר ליג בעומר וליע:

שבתי ורחיתי כי נס לדעם הגחון ר' מסולם זיל סהביח סחכיש דייר ולי"ש בעומר וג' ימי הגבלה סרי לדידי' סרמי סהרי דקחרי מסום לדעם המחבר לקור נריח חייר ולדעם רמיח לריך למהוג ליקור ליג יום ושם לה יהבה לי' בכסותין ג' ימי הגבלה חקרי להו ליג יום חבל למהבינהו סלין עסי' כסותי' ג' ימי הגבלה רק נריח קין נס לם עסין נריח חייר ולי"ש בעומר לכחי חייר ולדעם רמיח לריך למהוג ליקור ליג יום ושם לה יהבה לי' בכסותין

תשובה רל"ח

סליחות ג' לחופלו עמיק נמדבר מים לנוסי מרכים לפיק:

שוכ"ט לידידי מרב אומפלב. אלא פלב. זים רעמק. למעלה תן ולממים תק. כמרים סלמים כי קנין יוסב נסנם מחכמוני בייסוד מי קמרעסקעם מרב לנדסים:

מכתבו אביבי נמנו ולא יכולתי להמציא עד היום מפני מרדות סרוסים ונפסקו לפיהול חביב לם נמקים קלין לומרי יולרות ומ"ש נשנסות מציא מפסיד לם יעל לב הרחמים נשנם שמנרכין בו ריח קין לו:

הגה נחמה לין דעתי טוחה להמציא נדבר קלין ט יסוד ומורם נגמרת ופוסקים ומיא מפני כבודו לא לתציא פכו ריקם. הכא נרמיזת לריח קיק"י רפיד כתב מניני הפסיקים לומרי לים לפי"י כשמנרכין אחידם וכן כתב הלטם שם לחומרי. לפי"י כשמנרכין אחודם לפי שנללים שם קלם יתי לחבל וכן חסבים לריך ומתיב שם. ומה שכתלה שמלתו נדברי נאר חנולה נשם רפיל שכתב דשנת שמנרכין ריח לב לימו דומה לריח קין שלא לומר לים על הגזירות שהזכיר ביולר ומה שנם דכשלין לומר יולר לים לומר לים לימו כלום דלים לימו לילו חלוי נאחיריה יולר רק נגזירות שה"י לו וכמים הלנום שנם קלם יתי לבל רק שמלין שמקום לבא שחכרו לומן הגזירות והרחם מקום שחכרו ניולרות:

ומה שכתיב רפי לדנריו דשרי לחילות שנין המלרי לחירת מחילות דיתי חסכירים ולפים לומרי לעיב דשלי שחירים יולר לימו רפי' ועיין נפי' שערי לפרים להגהון מוהרלח"ז מרגליות נפתחי שערים שער יוד לות כיב ורלחם שניני הספירים לימם גזירה שכיכו ועיין כתיסד היולר ולו היו קלות הרנם שמקרו נפסם על קדושת הש"י לבן לומרי לים מחכר נו על קלות הקודם שמקרו נפסם על קדושת הסם שם ליש נין המלרים:

ועונ"ל דלימו רפי' דפחתי שנרים סם לות כיב חתם למים ני"ם ני' רפיד נסם שינולי לקנו כיהנו להזכיר נסמות וכו' וכתב מרי נכימין לפי שסנסם הוא יום מטוחם דונמת על לעיל יום שנם חתמים נומי נו ולוכם כידוני ולחוי להזכירם לחטוחם ולנרכה ולהתפלל עליהם ולליב עם נכך שמנרכין אחודם לו שהוא יום שלית נו חתמן נימות החול. אלא הדנר פסום דכיון שיש חוסנות קדושם כגלי הוא להנן עליהם ולית לחפילה וכן שמעת מדנרי לית ק"י רפיד לות "ג ועיין זאחים ליש דאמרינן לטו ריח לעוסק"י דידי לחכי למוסני שנת לו לחכי מנוחר דמכח זה גם שנם מקודם יוחר ועיין נדית ק"י. חקומים נסם הניש מרדכי רלית נחוסנחת דשנת שלבני ריח לב לין מנרכין אחודם שי שמסנר ירחי לל יבא לידי לחדרנה לריך לנרך לחו יסרחל נלחוחו זמן מוכן לפורעניות עיש וים לילחור מזה לכל שהוא זמן שמחה יחר לית לזה. ולית יל דניני הספירים כיון שסם יתי לחבל קלח כחים שלנוש מנרש קלח החוסנות קדושם של יחים שלית תחנון לו שמנרכין החודם וחוי רק כמו שלר שנם שהוא יום מטוחם שמחפללים עליהם לבל ניתי חמלרי שהלבלות חמור ולין יום מטוחם כיב כשלר שנחות ה' רחוי שלא לומר גם שנמר שנחות לבל כדי שלא להרחות נשנת לבילות נפרקים' לומרי כמו שנמר שנחות לבל כשמנרכין החודם שנם שנמר שנחות שמנרכין החודם לין לומרי ליש ולין כלן לבילות נפרקים' גם שכשיו לין לומרי:

ועוד דשנלמת חס ה' מוכני מלחירת ניומי מפני לבילות שנשנת ס"ד לית לומר שנם ליש לו לומרי לבל חס מוכני מפני שלית רוצי להסתק נפיומי שנרכה קים כמנוחר שלית ק"י קיש לית לו לניכות כלל לחירת ליש. וחס מוכני הסומה ולחי לין מעשה שלא לומר ליש וכי מי שלבל סום וריחו כדף יחזור ולחבל סום מחר כדי שיסי ריחו כדף מין שרטה כיל. כללו של דנר לין שנריכים לבו שלבה שרוח וכל מקום שלבבה רוסנם ניד שלך מחר הזכהב והמכהב שות לומר ליש ניני שסניש לבי נשנתות ממרכין נחס חדם לייר

דחזקה נמקום שכשנם חוים שישר יוים כך וכך ניך לדון לי מקלה סיום כבולו לבל חסם לא מכחי ני יוים כלל נחוים רק דנני קלימה קדם השנר ושיהו מכוים נשקילותם שנביניהם נחיה שישר מן חזון מלקר לם ליתי נודמי לף בלי שמיות שם על ני לי עניות נודמי לין לשם שכין לם מקלה סיום כבולו לי לא רק לין שוי מעט שקלימה ולף דמקר נגני ליבמל דמקלה סיום .כבולי מיא כנר מרמי שם לעכן שסנסים עים ולין לשם שכין כלל למקלה סיום כבולו דכידון דידן ועיין נחיה שי מריי לעכן ג' ה' דיולדות דלא נגני שעליא ולין לזה שכין למקלה סיום כבולו דכידון דידן כיון שחלי נשנעניות ועיין ניויד מי מה נדיכי וחסנות ועיין שנם פיו לעכין פליטת עיי פלוגתא דסכולי ויעמר לין לשלריך יידו הדוסיות:

עמרם הק' נטוסס נקיק הכיל:

תשובה רל"ה

סליחות ג' לחיפלו עמיק נמדבר מים לנוסי מרכים לפיק:

שוכ"ט לידידי מרב אומפלב. אלא פלב. זים רעמק. למעלה תן ולממים תק. כמרים סלמים כי קנין יוסב נסנם מחכמוני בייסוד מי קמרעסקעם מרב לנדסים:

מכתבו אביבי נמנו ולא יכולתי להמציא עד היום מפני מרדות סרוסים ונפסקו לפיהול חביב לם נמקים קלין לומרי יולרות ומ"ש נשנסות מציא מפסיד לם יעל לב הרחמים נשנם שמנרכין בו ריח קין לו:

הגה נחמה לין דעתי טוחה להמציא נדבר קלין ט יסוד ומורם נגמרת ופוסקים ומיא מפני כבודו לא לתציא פכו ריקם. הכא נרמיזת לריח קיק"י רפיד כתב מניני הפסיקים לומרי לים לפי"י כשמנרכין אחודם וכן כתב הלטם שם לחומרי. לפי"י כשמנרכין אחודם לפי שנללים שם קלם יתי לחבל וכן חסבים לריך ומתיב שם. ומה שכתלה שמלתו נדברי נאר חנולה נשם רפיל שכתב דשנת שמנרכין ריח לב לימו דומה לריח קין שלא לומר לים על הגזירות שהזכיר ביולר ומה שנם דכשלין לומר יולר לים לומר לים לימו כלום דלים לימו לילו חלוי נאחיריה יולר רק נגזירות שה"י לו וכמים הלנום שנם קלם יתי לבל רק שמלין שמקום לבא שחכרו לומן הגזירות והרחם מקום שחכרו ניולרות:

ומה שכתיב רפי לדנריו דשרי לחילות שנין המלרי לחירת מחילות דיתי חסכירים ולפים לומרי לעיב דשלי שחירים יולר לימו רפי' ועיין נפי' שערי לפרים להגהון מוהרלח"ז מרגליות נפתחי שערים שער יוד לות כיב ורלחם שניני הספירים לימם גזירה שכיכו ועיין כתיסד היולר ולו היו קלות הרנם שמקרו נפסם על קדושת הש"י לבן לומרי לים מחכר נו על קלות הקודם שמקרו נפסם על קדושת הסם שם ליש נין המלרים:

ועונ"ל דלימו רפי' דפחתי שנרים סם לות כיב חתם למים ני"ם ני' רפיד נסם שינולי לקנו כיהנו להזכיר נסמות וכו' וכתב מרי נכימין לפי שסנסם הוא יום מטוחם דונמת על לעיל יום שנם חתמים נומי נו ולוכם כידוני ולחוי להזכירם לחטוחם ולנרכה ולהתפלל עליהם ולליב עם נכך שמנרכין אחודם לו שהוא יום שלית נו חתמן נימות החול. אלא הדנר פסום דכיון שיש חוסנות קדושם כגלי הוא להנן עליהם ולית לחפילה וכן שמעת מדנרי לית ק"י רפיד לות "ג ועיין זאחים ליש דאמרינן לטו ריח לעוסק"י דידי לחכי למוסני שנת לו לחכי מנוחר דמכח זה גם שנם מקודם יוחר ועיין נדית ק"י. חקומים נסם הניש מרדכי רלית נחוסנחת דשנת שלבני ריח לב לין מנרכין אחודם שי שמסנר ירחי לל יבא לידי לחדרנה לריך לנרך לחו יסרחל נלחוחו זמן מוכן לפורעניות עיש וים לילחור מזה לכל שהוא זמן שמחה יחר לית לזה. ולית יל דניני הספירים כיון שסם יתי לחבל קלח כחים שלנוש מנרש קלח החוסנות קדושם כל יחים שלית תחנון לו שמנרכין החודם וחוי רק כמו שלר שנם שהוא יום מטוחם שמחפללים עליהם לבל ניתי חמלרי שהלבלות חמור ולין יום מטוחם כיב כשלר שנחות ה' רחוי שלא לומר גם שנמר שנחות לבל כדי שלא להרחות נשנת לבילות נפרקים' לומרי כמו שנמר שנחות לבל כשמנרכין החודם שנם שנמר שנחות שמנרכין החודם לין לומרי ליש ולין כלן לבילות נפרקים' גם שכשיו לין לומרי:

ועוד דשנלמת חס ה' מוכני מלחירת ניומי מפני לבילות שנשנת ס"ד לית לומר שנם ליש לו לומרי לבל חס מוכני מפני שלית רוצי להסתק נפיומי שנרכה קים כמנוחר שלית ק"י קיש לית לו לניכות כלל לחירת ליש. וחס מוכני הסומה ולחי לין מעשה שלא לומר ליש וכי מי שלבל סום וריחו כדף יחזור ולחבל סום מחר כדי שיסי ריחו כדף מין שרטה כיל. כללו של דנר לין שנריכים לבו שלבה שרוח וכל מקום שלבבה רוסנם ניד שלך מחר הזכהב והמכהב שות לומר ליש ניני שסניש לבי נשנתות ממרכין נחס חדם לייר

ומחדם קין כמים שערי לפרים שער ה' לות כיב. ולא הרחמים, ה"ח עליב נסמוסנת שלמים. ומוקן יסוסות. נחב הסנוסות. יום מיח הקדושם כבשם ידידי דוים החוחם שנרכם:

עמרם הק' נטוסס נקיק הכיל:

תשובה רל"ו

סליחות ג' לחיפלו ה' נשנלוחך חרכיב לפיק:

ישאו הרים סלום. לחולר נלום. ידידי הרנני החרים. ורים לו כלנון. סמו יהן. כחרים חיים זלמן מלשקחוויטם כי נקיק הי נשפלרשעני:

מה שמחל נדין שכחנב נשויב הי חפיב קיד שחם יחתי היום כך וכך לים יכול לחזור ולמוח נשרכה עים דשמוע נלא נרכה לריך לחזור ולספור ולמים כיון שכנר יחי. הכא לפחים לייבב קושי מניל שם שקי שחק חתלי יחי הא לא כון לנחת דלדעת רחסוכים דחלוה חחת היה מהני שכוכה שהי לו ניום רחמן רפב כון ולפעניד רחי לזה מיוד רקי רעיד דחם שחוחר חסופר כשחחיל לכחוב ספר זה לכי כוחב לשם קדושם קים מניקיק לכל הספר עים יש לומר דהא דלריך לחזור ולספור עוד חשם נלא נרכה הוא רק חומרא נעלמא עשים שלא חתר כחיקוכה וגם לא מכח שנועות רחים ולף דכחב מניל שקיד דחם מכח יחים או שנועות לחוד יחי מיא נכחיב לחשך שחחר ומוכח נלא נרכה או לחשבר שחחר ומוכח כדי ללחם דעת הסוסקים דכל יום מלוח נשיב דחו לא מהני כוכה רחשוכה ולא כשים דגם לדיוחו כוכה רחשוכה וכחים לדוחק גדול. ולכי יודע למה לו לדיוחק כשני חת נלחים כיחת דסי נשחק שחחר נקים שחחר שום שכח נחי ה'חים קיפר לחיב נלא נרכה משום דקיל כהני סוסקי' דכולן מלוה לחת: **ולפעניד** מלחם עוד לחפ"י לי מליב לין הפ"י דחם עשה נלי כוכה לא קיים חשלוה כלל חלא עשה חלי מלוה דהייבו חשעשה חלא שחיקר חלי חשלוה דהייבו חשעשה עוד חשעשה כדי לכוון נעשיים חשלוה ולהכי לא חמרי מלוה נלא כוכה לא יפי חלא מלוה לריכות כיכה ס"י. מ"ם שחוק מלוה נלא כוכה לריך כוכה והחלרכתי נזה נחקיק וכמדומה שמלחתי כן לחיב לחחר מנדולי חלחרונים ועיין ני' לחיב ס"י חניב שחק' למה לין מנרכין נלטן על ניטול חמן ומי' משום דניטול הוא נלא ולין מנרכין על דנרי שנלא עיב. ולפיז לים דחק שלא כוין מיא קיים חשלוה נדיעור ולהי לקפור לחיב נרכה דחל קפיר רק משום כוכה ולין מנרכין על דנרים שנלא ולים. והחלרכתי נזה נחוסי שקחים קפיר דים מחקיק. ונזה הכי חוחם נרכה חחוים וכיב כשפשו וכפם ידידו דוסים:

עמרם הק' נטוסס נקיק הכיל:

תשובה רל"ז

סליחות ג' לוופלו ני הדנרים הרוע לפיק:

שוכן סמים ירחנו נעכן לין ויהוסלים. לידידי מחכי חלחידי הרב חמחוכיב. מעח ומנדל. כמויב נרמן שטערן כי"י לנדקיק מי לודחם:

מכתבך קנלתי וכי וחנחת קומי' נשם חמחחם נכימין לחת דריש "ג דקחמר עומר שחקריבו ישרחל נכניסתן לחרן מזיכן הקרינוחו וכו' הת כחיב נקדר דנרים ויהי נחרנעים שכח וגו' חחרי הכוחו לת קימון נמלח שהיו נת' נשנע נחרן קימון ועוג והיו יכולי לזרוע חנוחה וליקח ממכה להקריבה העומר דהחק נמכוחם חירעה קודם לפסח שנעים יום ומרן קימון ועוג מי מחי היא וחחנוחה כפר לעומר ודילמא נטלו חחנוחה עמהם. וחכה נחמת לפי לפון הקוש" שכטלו החנוחה עמהם לימה קומ" כלל ולא מנע" לחחרי נרי"ם ריש "ג דכל חדשי חשנה ס' מלח ות' חסר ומרן מנעי ולין מחסרי לנורך כלחוך עים נרשי לי"ם כיון דניידי לחודם עלו מן הידרן ככחוב נספר יהושע לי"ב לא מלחו עדיין מי יום ות' נשנע דהרי שנע ומדר רק כ"ם יום ס' מלח ות' חסר ועשרים מכיון הרי ס"ע יום. ולפי"ז לי לא ק"ל כחחרים מ"ש הרי לא זרעו חלא נמקום שחט והרי נקטו מהשרי נפי לחודם כיון דיוחו עד הידרן ולילו שם טרם יעשרו ככחוב נספר יהושע ונפי לחודם חכחי לא מלחו עדיין מי יום. חלא דים לחקשות דלמח הכיחו שם ס' מלחו שם חכמים לקלור העומר ניי"ל לחודם דמלחו מי יום. ונם נזה חכי כנוך שם ס"י חשפר לשם שלביא עם חשנוחה לל חשחכם מפני מי הידרן ודרך רחוק עד זמן הקרנת העומר. ושם דכחב רפי' נקטדרין י"ח ע"ב על ני' חלות שחניל עומר מעשר הידרן ולקלרו כשלטו נלילה ולי"ל דים נחמת נפפרי' על חדמתן ומלחו לשם זמן רב קדם שקח נכדי מילך רינח. ונחמת שלכי חשם למיד נמכוחם ע"ב נקלר שלא כשלטו שקיל לית מי' חשפר לחניל עומר מעשר הידרן ולקלרו כשלטו נלילה ולי"ל דים נחמת

למאי דקיל נקבר מלח כמלטו כמר כמים כרמתים סיז מהריא וחיב
מסיר סרך הגמי נרים לעיל נקבר מלח כמלטו מסקל :

ולולי דמסתפינא סיתי לומר דגר מדם לסיא מסתביר דמניס ניע
סיל ניע הא דכל סחיכה רחוי לגילה גילה מעכבת בו דלמ
מלין גילה חלה למלוה ומס לח בגל כמר סיא לי ליומס תורה לחגיל
מלה עכמה קרחוי לקיים מלוה גלילה חבל מכמה סחיכה רחוי לקיים
גפ מלוה גלילה לח ליומס להגיל והו כמגיל מכמה מן הקבריס ניס
ומיב כיון דלמריך בעכמה ציד דמלים סמוער להגיל מן הקרים מסוס
כרמל רך ומלה עים גרסי לפ דמה רק למל ס ומיכו מעכב ומס לח
ביכר הקרוב ליהוסלים עגילי לוחו סיא היימו דוקא גרחוי להגיל מן
סקרוב לין הקרוב מעכב בו אבל עומר מסקריבו יסרחל בכיסקן לחרן
מס לח סי כמר מן סקרוב מסוס קלירכם ולח קליר מכרים ה' מסוך
גם מעבר סירדן דכיון סחיכו רחוי לגילה ולכרמל כרמל מעכב בו
ופסוך גם מעבר סירדן ופריך מסיר מסיכן סקריבוסו :

שוב הגלח קוסי' מעמח חיכוך סי' ציל על הגיה נקוילו דקיל חפי'
מחלה לחודל לחקור לחעוסת לייב לחקור לעעוסת מחזכים דמחל
מחזכים מעשם נחודם חפרי וחרי מפודם נחוסים מיחזי לדק יסי' לך.
ולעכיד דגם הגיה לייט לוסקר חלה מחזכין לעעוסת דמוסם דמוסם
המעמפי' נמרוסם לגל נעוסה מחזכים סנפחלוסם דק מפכם ומוסר מי' נסיך
דחיכי עוסה מעם כדמוסם מחזכים סנפחלוסם דק מפכם ומוסר מי' נסיך
ופויב ופויז סי' קמיל. חמיך דוסיפ וחוסס נגרכם צוכם יהוסליס :

מחרם חסי' גלוסס נקיק חכיל :

תשובה רלי"ח

סילים ני' לוסקלו ני' מיים תריים לפיק :

יתנך ד' עליון. ומרחם נעכין חפריק. לחי לחוני כעפני.
הרבני סחריף ונקי וכו' כמיים מפם כי גלוסס :

מכתבך קנלתי ומסחתי נפלוסכם וחפר נפיקם לוחי נחרנוס רוס
סיל מפוק כיב וחיק לחו ניס לחס נמעלי יומל דפפחל
ונסהיל יומל פריל מכי למיהלך יס מומרל דחרמיחל דסיס מן מעורי'
זפלה נעיכך הלה קלירם העומר סי' נסיז ולה נעיים. סכם נוף הקוסי'
ליכם חמורס כיב דהרי מפקי' נמכוחוס ד' ע"ב דלמיד נקבר מלה
במלוסו כפר לה דמי קלירם העומר סנפ עיכ וחיב חפפר דחיבוס
ציל כחלי מיד וסי' לו עיכ ניום סי' ויוים של מפם נעיכ וסיז נפנפ
וכיון דלה דמי סנפ ויוים דיוים לחו מלוסו קבר לוחו נעיוים :

אלא דקפי' מכיל לחרנוס זס וכיל דרפי' פס פי' נחחילה קליר
מעורי' נקלירם העומר מכחיב מדבר ופ' שפפי חכמים דקיל
דסיל למיד נחחילה קליר ומכיא חס קליר מעורי' לו חפי' לכן פי'
נקלירם העומר וכו' פי' והעומר נה מן המעורי' עיכ. וחכמי' קפי' מס
כיא זנס ועס קציל וכיל דלי' נמיר ציל מפוק ומלה מן המקום וכו
ומלכבה נדרך וכו' חרי חיר יוחן עצרו על סוסיר והלכו ניוים פי'
מפלטו חון לחמוס ועיין יפיע פס. ולמכס לפי' רפי' מחרנוס פס ומן קרס ד'
מנס ני חעיד עלי מהרפעתי לפכיו וכן פי' מחרנוס פס ומן קרס ד'
ליפחיה לי חוכחי ולייב החודם ועפס חפוגם לל יהכן זס פעבריס על
לי חחוטי' ונפרנו למס פפ' רפי' נפפוק ני' נחפר חלכי חלך ציים
לה כעני לקור לנו לגלות חון לחמוס נפנפ ליל נחפר חפפר דזמן פפוחל
אבל לויים פריס ופפיב חריס פי' חליך דלמיד חחוויק נפנפ דחוי"חת
ציב ניוים חיו חלה מדפנק עיכ ולייב חפפר דזמן פפוחל
עדיין לל נזרו ומוחרי' ליל ניוים חין לחמוס. ויייו דקיל קרל ומס
נלו ניים לחס נחחילה קליר פעורי' נקלירם העומר מדבר ולייב
עכיב הלכו ניוים חון לחמוס וקיל דלין לי' חמוער ניוים. חבל
סחרנוס פפ' ולייב לחו ניים לחס נפעלי יומל דפפחל פפוס דקיל כפיפס
המוקקים דניוים כמי חמוער דחוי"חת ולחלכה כזה נחפוגם [עיל פי'
קפיב] ומכיס לחו נעיים וקפס דלייב חיו נחחילה קליר פעורי' נקלירם
ס עומר ולייב לחו דוקא לייב מס קיל קרל ופי' וכפיפל יומל פריל נכיי
למיהלך יס פפוחל דלפי"חת דפוס מן פעורי' דפי' עיז נפנפ ולקרו
נעיים וקופל קרל דקלר פלה כמלוסו כפר ולייב דוקא פנפ. ומדיק
לפון ונפיפל יומל דפיל ניומל דקריפי' יפחל לפיהלך חלה דפחמת
פלוסו לקלור ליל עיז חלה דפלפי יומל קלר נעיים פלה כמלוסו מפוס
דפני נפנפ ולייב. ומכס ליום פכוף פנפ ומכוחה. ויפיס הרוחס.
נרכה והכלחה. כפפך ומפס לחיך פכלמן דוסיים נלייפנפ :

מחרם חסי' גלוסס נקיק חכיל :

תשובה רלי"ט

נמפיים ני' לוסקלו מדע פנושה חרמיב לפיק :

שוב"ם לחכני לחפני פרב פנדול מויה גרפון פפעתן כי:

עת לקבר כי פפלחכם מדבפם ולפני פפקדים נפכפוס קיס דפני כיז

מעורבת דעתם ידע אין מכח סרחונם מקדושת מקדש. חניך מכתמן
מעורם מפי גלוחם נקיק מכיל:

תשובה ר"ם

מילים ני לחשמלו מעניק לפי נרים מלה שולם מרפיו לפיק:

אולקי מרוחות. ימים חכמם נמחוות. רפניש מחנו מממחות.
נחש נרפסם וחלוחות. לנבי חפוני סרב סמלוחיש. חעמו
ומגדל. חריש ונקי. זך ונקי. כפיים מיש יודל לבי כי גלוחם
לחניקיק מחכמחמורעך ולייחך כלוח. חפיי כבן רוח. חם סנכים.
יחנרכו מפוחכן מעוכים:

מבתבך מן חוד ליום ני מלה קבלמי נמעו ולפי מיכן מחדלה מחלייח
לחסם נרילים ומודעים ומחדלה כי חלי גם מלחמו לה נמדר
ויפר מיכן לה לחדיך נפרפים נקולי מיש מליפם עפרים לכחם כי
רניס המם ילין חועלה נמקירת מודעים וכלחמר יפי לנפר נפוריות
מזנות לה לחמנע מרוש מפך:

ועתה נחמי על ריש. חקפים על דנרת לליח ני לילם כי מיש סמחקפת
נדנרי חרומים מיש מפנגות מכחב חפוחמ נפנמ קרן לנור
מלה לפמו חיו מייב חפולה ויקפיר חלימורי לפרש ליכ מפמע דירק
סרם נפנמ לכחפלה דחם ליפ זירק חדב נפנמ כבר נפפל ולין יקניר
פלימורי לפרש ונלחפ קין מיירי לי נחפולה חת חפולה מלה לפמה
פפפל לנמרי ולי נפולה לין כחב ויקפיר פלימורי לפרש הת עולה
סלים כליל ושוב לה מפכרים קין רק כבי כבמי מלרת פחם מלמי
לנור ולייכ קומר דנריו פנפמיו מפחמיק היים נכפמי עלמן דפם פכפ
פחם פחמן מלה לפמן חם הי פנמ לה יחזוק עים ונפריך יפלה חרי
פרומנים נמ" חמפכה רים זנחים כחב לימכ קין לין פוקליות חולה
פחדיפה מלה לפמן פכך חמרי רייל פכין מפפכחן לכמיה פחן ולייכ
פפיר מלי מייר נחפולה דנקין חפולם ליפ פפיל מלה לפמו:

דגה נפפ לפמיק לך פכפן לי פחידפי* נפקי" דכפפי מלרת ופין
מחרפיל נילם כי כחב נייכ כרמנים הכיל ונפפחיים פפרי
מפפרפיק היל חק מלי ני קופיות חמודות עים וגם חבין פחרמנים
ממרם פ" חדם נחל דפכין מופכחן למה פהן חח לפוכי פפ ולפכיך
פילה דרוח לחרת עם מחרפיל ורמנים פפ" חמפכה דלמרי" נפנופות
יש לין מקלין נפולה חנוף מפוס דמופרות לכדנה לנור חלגל ולין
פלה חפוף נלנור ופים ניל פ"ונפל דחיק ולית ולי" והכי קייל
דלכדנה לנור חלגל ויין נרמנים פפרי מפפרפיק היל רפנ פפנה
נפכי קדם כנן פולה לפם פ"לים לל עלחה לנפעל" לה פפוס פולה
פחם חי"י נה ולא מפוס פלמים וכיון פלימו כחפב לנפעל" למפה
כלמו חקרינו פלמים ניכ מדנה לנור ניל. ולפ"ז זה פ"ך רק נקרנן
יחיד דמפכחה ני פיכי נעליס לימו פולה לו גם נפנ"ל פלמים חנפל
ענור חם חקרינו פולה לפם פלמים נחלי פולה לנור ומכ"ם לפם פלמים
דנפ קרנן יחיד נפכי קדם פולה לנור ומכ"ם קין דנפור לה מפכחה
פ"כי נפעל". ומפחה מ"ם חרמנים ומחרפיל לחלק נין קרנן יחיד לקרנן
ליפור לין חכוכה דנקין פולה לנור לפם קרנן פלה כפחפ נפנילו
פלה חוקדם נפנילו דחלי לימו פולה לקרנן פחוקדם חלל לקרנן
פכפחפ לפמו פולה לנור פפלייב ניחיד לימו פולה לנפעליו חפ" לקרנן
פכפחפ נפנילו ומפעיין נלפון חרמנים ומחרפיל ימלה פכן הול. ולפ"ז
פפ"כ כחב פחרפיל כלחיחה חפם דפל לפרים נזנחים ד' דפ"כי קדם
יפכי נלנור חנל פ"כי נפלי ליחל נלינור ולייכ פפיר פולה לליפור
פנל רק לקרנן פחופחפ ולה לקרנן פחופרם. ופפילה נכנפי פלרת פפחפן
פלה לפמן פולי לליפור לפם פלמים חנל לה לפם כנפי פלרת פחופרפו
רק לפם פלמים פחופחפו ולייכ חוי קין פלין קנוע לחס זפן ופפ"כ
לימו דומה פנת ומיומנ קופי ח'. וגם קופי ני דפפ"כ לפרי" נזנחים
דפ"כי קדם יפו גם נלנור פלים פולה לפם מה פחוקדם חנל מ"ם
פולה לנפעל" לפם מה פכפחפ ולזה לדרים ים רפי" מפם וכפרים.
ופים מ"ם רפי" נפפחות מ"ח פלחפה מקין היימו פקין פקנוע לו זפן.
וגם מ"ם רפי" נפקחים דרק פם פלמי מדנה פליהם חנל לה פלמי מדנה
לנור ולים. וזה לים מה פחפ"ל חרמנים מחא דפכין מופכחן למה
פפן דפ"כל כפי" חפרוך פחפ"ל מופי מפנפות יש ד"ם ולפ דפ" פכין
מופכחן למה פפן לם פמרי" לם פופ" פכין מופכחן לחזות כן יכרי
חנל קדם פמפפ פכין חפפ" פלמרו פפם פמרי" לם ירלי לחקריב
לפם זנה חחר רפלי" ע"ם ולייכ לפרי" פפיר נקין פלה פחפן לפם
זנה חחר ממה פחיפרם פפולה לליפור לפם זנה פכפחפ נפנילו
וכמ"ם ולפ"ז פפיר חק' לליח רלי נחפולה הת חפולה פלה לפמה
פפפל לנמרי ולין כוכחו פפפל לנמרי מקרנן רק כוכחו פפפל לנמרי
מחפולה פחופרם נפנילו רק קרנן כפר למה פכפחפ נפנילו ורח כדנה
לנור ונקרנן פולין קנוע לה זפן ולימו דוחה פנת ולייכ לה יזרוק לכחפילה
כמרים נפפחפ"ק ופגם כי חלליח רחוק רכחים לזה פ"ע חקופי נפקופות
עופרת ולימו מחוץ נמים:

ומה פפחפת על לליח ני"ם פ"ע פכפחפק הפ ים פ"ע נחכילה

*[מ"ג פי' י"ט]

קדפים קלים וקפי לך לין פפלים נין מנפי חולין י"ע פפה וקדפי
מליל ופירפי דקדפי פ"ים פלמים דכפי וחכלו לחפה לפפר כפפר נפפ
ופפופים יולה דנפ נפפלמים פפפ קדפי קלים ים פ"ע נאכילפו. פופפ
דיין לה יפ"ע פרי פוח פלמו כפפ דפופי זפפים לין ע"ע ד"ם כיפי
פנפה ופפפע פנפ נפפלמים ים פ"ע נחכילפו חלה פפפ"ל דפדנרי פרפנים
פי" פפפפ"ין פ"ל ופדנריו נרפלפ פלפפ פפפ"ין פפפע פפלין פ"ע
נחכילה קדפי קלים רפפל לפרפ פפם נפולי וקדפי פל לפכילה פפולפ
ופפפ פלפו נפנרל לפנפרל קרפים ולה קיל כפ"יפי דוקדפי קלי לפפלמים:

אבל נחפפ נפ פדנרי רפי לין רלי ד"ם פ"ע נחכילה קדפי" קלים
דפליכ נפ פלמים פפפ קדפי קדפים דקיפ פכ כנפי פלרת
פפפ פלמי לנור ופפ קיק ופין נרפנים פ"ל פפפ"ין פ"ל פכפב
ופכי כנפי פלרת נקרלי" קדפי קדפים ופיפ ד"ל ופ"ל דפקפ
רפי" פלמים פ"ים פפ פלרת פפפ"ין פ"ל פפפ"ין פפפ"ין פ"ל
פפ פ"לולי" כפי" פפ פלמים רפי" פפפים פ"ל פפפ"ין פ"ל פפפ"ין
כ"ע כי לית פ"לולי" הת פלמים ופי פ"ל פכפחפ פפפ"ין פלמים
ופי נפפלמים פלנו קיק פ"ו כפים רפי" פפ פפיק ליל ופין נפפרפי
פפ פפוק ליל ל"ע ופ"ל פפ נפפי פפוק ל"ע כי קדפ פפ קדפי
קדפים ופפלן לפפ"ל פפפ"ין לפר פפפ"ל קדפי קדפים ליל רפי" נפכופ
פי" ולילקי כפי פפוס ופר לה יפלפ כפי" נפלולי" ופפכפי כי קדפ פפ
ופפן פפוס לפנר לפי פפפ קדפים לפפזיר לה פפ פל כל קדפי קדפי"
ופין נרפנים פ"ל פפפ"ין פ"ל פפפ"ין פ"ל פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין
פפי ופלפפ פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין
פפ פפוק ליל ל"ע ופ"ל פפ נפפי פפוק ל"ע כי קדפ פפ קדפי
קדפים ופפלן לפפ"ל פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין פפפ"ין
פפ פ"ע נחכילה פפפים פפפ קדפים קלים ופפיר פפפפפ הלליח
פפ ים פ"ע נחכילה קדפים קלים:

ומה פפפחפים נפפפים פ"ז פפפפל נפ"ל נחלב ני"ע לוקה ל' פפוס
פפפפל ני"ל ני"ע וקי"ל לפפלי לוקה הת פרי פקלקל וכפו דלה
חכי פלוקה פפים ני"פל החלב ני"ע ועיכ פפוס דנני"פל פחלב פרי
פקלקל פחקרה נחכילה ונהפלח וחיכ נני ני"פל חני דחת לפלי כפיד
יפ נני"ד נפ"ע וכפים רפי" ד"ם לוקה ולדידי לפרי" פפפים ני"ע
דנפ"ל פופר נחלח וכפפפלו נחלב לפקרו נהכ"ז וחרי פקלקל ולפי
כ"פ דנני"פ חי"ו חל על לי" ני"ד פפוס ל"ל"כ דלי"כ לה חוי לי"
פפ"ף כ"פ חוף חולין קי"ל ופ"ל פ"ג דכריפות פ"ע כה חל נפלל
ופפנפ"כ ול"כ חוי פקלקל ופפ פפי" פפ"ך לפפו ד"פוי ני"פל לפכין
נני"פ פרי פפי ני"פל לפכין ירפ פ"פי פ"ל פלי" וכרלפ"ים נפלפל
לפכין יפ ני"פל לפר פפ"ל לפכין פפ"ל פפ"ל פפ"ל פפ"ל פפ"ל פפ"ל
פנ"ל פרי ני"פל לפכין נני"פ חוי ני"פל לפכין פנת חף דלפכין פנת
לה פרי ני"פל פפלי"כ כחן דפוי ני"פל חלה דלפ"ים דפל ני"פל כ"פ
פפקלקל לה פ"ל רפפ"כ ליל פפו דפוי ני"פל לפכין נני"פ לה פקלי
פקלקל לפכין ז"ע וכרלפ"י דנ"ך פדנריו:

וראשית דנר לפ"ך דפ"ם דפפ"ים לה פכי פלוקה פפוס ני"פל
פפלב ני"ע הוא פ"ע פפוס דפוי פקלקל ליפו לפפ פל"ה מפוס
דלפ"י פוי פפקן פפי לוקה חלה ל' פפוס ני"פל ופפ"י
פפפל פור נדול נפי קפ"ם פ"ם ני"פ פ"ל פפפרפ"ם ל' וכפ"ם פופ"
פכפ כי פ"ע ד"ם ליל דפ"ם פופכ ני' זפי חלב נני"ה ונפדל פפרפ"ם
ליפו פ"ע פפי פלקיפ נפנ"ל דפוי ל"י פפרפ"ם יפלה פפ"ל וחדל דכ"פלה
פ"ל פכילה הול ופ"ל כ"פלה חד ני"פל הול ופפרים פקף לה יפפר על
חנ"ע פפוס דפכי פפ"כי ל"י פפ"ע עפי לוקה פפוס פנפל נני"פ ני"ע
ולוקה פפוס פופכ נני"פ ולוקה פפוס פנפל נני"ה דלה פפכי פנפל חלב

נפנפר ונפ פפילה דפריו כן הול פפנפל נני"פ נחלב:

ועתה פופר דלקי"ם דלה פרי פקלקל כפו פ"פפ פפפה נפנפ נפרן
לנ"ע דלה הרי פקלקל פפוס ד"פ"ק לפ"ל"ה פ"ר"י ל"פפפ"ה לנ"ע
כדפפ"ר" פפפ"ים ע"ע וחף פקלקלו"ו יפר על ד"פ"ו פ"ע נפנפ פל"פכ
פפפנפ פפפים פופ"ר וכ"ן פ"ם ד"פ"ק פופ"ה פפ"ע פל"פכ פפפנפ
פלכ"ך כפפ"ן כפ"ם פופ"ם פופ"ל פ"ע פ"ר פופ"ר לפפופ פפ"ע וכ"ק
פנפלו וחי"ו פ"י כפו כל פנ"פל וחף פפקי"ו פפפל"ה ופקלקלו
יפר על ד"פ"ק פפ"ר לופ"ק ולה פקפי פקלקל. ולה שד פלה דפכל
פקפו כפי ל"פרפל דפפפ נפפפ"ים ליכל ד"פ"ק רק פפ"ל"פו פ"ר"י ל"פ"ם
וכ"ן פפפ"כ פ"ר פ"ר פפוס פפפו"ר פ"ן וי"ע ל"ן כ"ן ד"ק"ק ל"פרפל
כלל רק לנ"ע פנל כ"ן פפ"ק"ק הול פפ"י פ' וכפפ פנ"פל כפו ק"
פנפל הול ד"ק"ק נם ל"פרפל פלה ל"פרפל פר קלקולו יפר על ד"ק"ק"ו
ופל"י פפ"ר לופ"ק:

ולולא דפפפ"כ"ל פ"י"ם ל"פר דפופ"ק נפפפ"ם פפלה נפנפ נפרן לנ"ע
דפר נפוגג פפרי פקלקל פ' לפו דפ"ק"ק ל"פ"ל"ה פ"ר"י ל"פפפ"ה
לנ"ע פנל כ"ן דפ"י"ר לנ"ע פל"פ"ם ופפ"ר לה פפרי פקלקל כלל דפה
דפקלקל פפור פ"י"ם פפוס ל"פ"ר פל"פכ פפפנפ פנל כ"ן נפפ"ר פנ"פל
כל"י לפכלו ופכלו נפפה פפ"ר פר פל"פכ פפפנפ ולה פפרי פקלקל
כלל וכפרים הוס ני"ב דפפ"ים פפ"י פדנפר פל זה לפכלו פ"י"ם
לרך ים ופים:

וכגון דא לריך למיהני ממהאלי דנריך ביכר מלחם שעבר דשם שוב
חולין קיא ופיסיא כרישות לדברים אחרים ואיכ ב דלפיסיא
כיון מליכ חל למכין מכילם גם למכין מכלם ליכ חל מיך עלמי ניאוך
דנדרי ולמוכי ליכיב קמיר חל אלא דלא מקרי מוקף מיכל חל מכא
זה גם למכין ליקוד מכילם מקום מניכ :

ונם מיכ מיא חל נסלל לה ידעכא מה סלל יש כלן ולי מקום החלב
ליכ הקקי לך נחולין קיב נמצמל חלב נחלב חמלי ליכ חל נסלל
מיכם. אבל למעכיד ליכ בזה סלל דאי נחולין קיא מיב נפי למיכר
לרב דנדי לקרים חורה ולא חלב ומכי דלא קיימא מקקמל מכי מיכם
ד:קל מיכ דנדי לקוד חלב ממי לקוד לבל מיכ דנדי ליכ לקוד מקום
מניכ חלב ממי ליכ לקוד ולינ מינו דחל לי׳ מניכ על החלב חל ממי
על ניד וחלב דכל כמה דליכ חל על ניד וחלב קחוא הנדי גם על
סחלב ליכ חל. אדי יכחמנו מעלמן ידיכ ומומנינו לה יחכר. ויעקב
לחדיכ כמיכר. כממנך וכפם לחיך הכלחן דומיכ נחפנם :
מעכם חק גלוחם נקיק סביל :

תשובה רמ״א

מילית ב׳ לחיפלו יום ג׳ דעבדים הרמיב לפיק :

בדין חייב אדם לשדר עצמו ברגל.

דמלים קוף ה׳ מומלת לוכלי׳ כקחנק לם סח לחקור למעלות
עלמו ברגל הוא מן החורם לו הוא רק דרנק
וכתב דמפנמות לפון הרמב״ם סם כילה קחוא לקור חורה
חלא קחין לוקק עליו כיון קלינו פפני׳ דקרא רק דרכין מ״חורת
אינו לוקה כמו כשכה מנגיע ועיין כיא סם וסוב כתב קמלא ברמצין
ס׳ קמיכי נקרא דוכבלחם לה חנגו שכתב דמה קלמרו חיב חדם
למחר עלמו ברגל סוא מלוה מדים ואין זה מיכים עבה לו ליח
וכרי עיכ :

ולפענ״ד לין כלן מחלוקה דגם רמצין מודה קלקור למעלות עלמו
בידים מהיה מומלחו מנגל כמה ציב על חינה ברגל בעלי׳ ולחלי
וכדומה לבל לם סוא טמא בידי מחרב למחר עלמו זה כתב רמצין
קחוא רק מדים וכקינ׳ מיהא בריה ריז עיכ חיל הרמצין ופמא
האדם קלחם רבומיו ובכלחם לה חנגו ברגל כלומר לה חנגו גו
בפעם קלחם חפלים להיות מיחרים כי מחלים סם ולא חעלו בסם
לרגל לבל לין הכביכה מכמנה בלאו קלין הסנגע בכבלה ברגל אן הלוקי׳
חם סמי ומה קחמר חיב חדם למחר עלמו ברגל מלוה מדים ולין זה
מיכים עבה לו ליח זולחי מלוה סמלי׳ עבדים הרי בחים קלין הכביכה
כאכנה בלאו קיכ קלין המנגע בכבלה ברגל אן הל׳ק׳ חם סמי וזה
גם פרמצים מודה שיכיו לוקה לבל לה כחב קלין גו לאו ועבה וחוא
מדים כי גם רמצין מודה קיכ גו לקור חורה לבל נחה קחחרב
למחר כחב קחוא מדים ולין מיכיה עבה לו ליח ועיין בחלים שכחב
מדברין לריכי׳ יפות וגם הרמצים מודה זה דחיב למחר חוא רק
מדרבנן ורק למעלות בידים כיל קחוא לי׳ חורה ולפיז בגמי כיב
חיב חדם למחר עלמו ברגל מדרבנן אבל מביאת בידים ברגל אן הל׳ק׳ חם סמי
לפי׳ דלקור למעלות עלמו בידים ברגל מיהיב ומקריב גזרו רבנן קחחרב

חפי׳ למחר עלמו ומיובב קומי׳ מיהיב לקמן בחיכיב :

ולפ״ז כיל כיון דרמצים יהיב טעמל לקור למעלות עלמו מבני
בחם כבוכים לכבם למקדם ולחכול קדשים חיב לי לחסבר לומר
דהלי ובכלחם לה חנגו ביכובו בעיכים דחל חפי׳ כונב בעיכים בבלה
יוכל למעול ולהעכיד קחמו ולבבם ביכים למקדם ולחכול קדשי׳ חעיב
חפי׳ בידים עלמו וחפי׳ כלמר דמיכ בעיכים בקוף חיום דליכה קחחם
למעול ולהעכיד קחמו לקור למעלות עלמו ומפיר קלי על ביכיב מיכ
כיל למיכם הרמצים בקובה מיב דלף דלא גזרו בחלה קחל יבעיכים
מקום דיום קחיכי קלו ברור דלי מיכ בעיכים קחל בחנם גזרו בהזלם
קחל יבעיכים לחנם׳ קחזק הסחם ברור וחוא מלוה על חורה כיון
קחנחנו עבבייו קחל ליכ מחויב בחחם עד בימה קחיב גזרו קחין לחר
עקרי׳ מעלו מלוה חלא נורחי לו חלא יכחייב בי מיכ ובימ כיל
דלין עליו לי׳ מהיה לעעלות עלמו בידים חלא ביכיב עלמו קבבר חל
עליו חלוה לבבם לקקדם ולחכול קדשים וחוא עקר מעלו חחלוה קחחרב
לבל בעיכים לבבם לקקדם ולחכול קדשים חיב לי לחסבר לומר
דמחה בידים עלמו ובכלחם לה חנגו חחלוה קחחרב בידים
ולבכוח לעלמו חלא יבא לידי חיוב :

ומעתה כיל בם סח דחקבו רבב חקום לחא דחוריכחא קחייב למחר
עלמו ברגל חם קחל ליכ חייב חלא ברגל עלמו ולא בחרב
ברגל ובזה ליכ חם חדקדק בחחיל לחחי בקב למחר עלמו ברגל וחא
חייב למחר עלמו בעיכים קדשי בבגל ולפיכים בבן דבחחם ליכ חחייב
למחר עלמו בעיכים חלא ברגל עלמו ומפני דבעלמא לין רלי׳ חחחרב
ומזבלי׳ עלמן בעיכים מקום דלין בבן למעול בידים כחים חניב חי׳
מכיר קקיכ :

ואחתי חם נבן לנרחי חה דחחחב מדברי סרלים קוף יומא דלף

משמת מיע בסיכ שוב מחסקר למשלוחם עלמו נרגל בידים ולפיין שפיר גם כפים נחי זה ושיפצ קפני מדיל. ולפיין לפיזמם רקמי דחי זה סיפ גם נפשם וכפיים שפשם דנזיכיב הוא לית שפיר שפצ לי זה גם שלא בזמן הפים וחלפי ליכא לאסר פרים משום דנזיכיב הוא דאסקר למשלוחם מלמו בידים נרגל ולפ מכנר שפל מחשלחם מה מיע מחפ מחשלחם על מחשלחו בחיטרי עיין כיר מיע יאנפי שפטשם פיין לית כיר ומשיל דגם מיע דנפנ שחיינ למהר עלמו שפוא שפו לאיסר דחי אכיל שוב ניכ לפי בזמין דליכא לאסר פרם [ולפ שפיס חיטשם גם נמיע דנפנ ז כיין שפס נחי שפיס למשלוחם בידים יש לעיין ועיין שוקי שבחים קיל מיע] ולית יפה עשה פיש שחינין דברי רפי גם בזמין דלכתחילה רפי שפוצ נפשים ודלי טיפ גם בזמין ולית :

ודברי יד ולי שכנפ שלין מלים ז כיפ חלה בזמן הניש המוסי דמה יעשה ליהולמי שחינין הפור קי הריב ופ רלוי בירוקלמי כלל ולפה דיפ ודצ לה בזמן הניש היו. ועוד דנריפ פי ונריפ לית שפס כפוכים לכפנ למקדש ולאכול קדשים דנריפ לין מפריי לעכולו לנרגל ועיין מיש נריפ שם דיפ מכלל שפעלה ניכ דנריפ לית שלי דלפרם חיב למהר נרגל עיפ ושוה העוה מירוקלמי שכיל :

אמנם דברי שפפרי וקיל כפכים דגם שם קיל כפיים נריפ ויריכ חלה בזמן הניש מנזיכיב ולית כופצ שפרי נריפ ויריכ דנזיכיב כיין דליכא לאסר פרם ושי למהר עלמו פפוחלם מה ליפ פיפהר עלמו נרגל ומיע לשפר העודם הרחיפ דלקור לפשלוחם עלמו בידים נרגל נפיפ עכיפ ופפוס דפוסק פוחלה על פיפחלו שפוס דכוצע נפשל שם פיס שפת רק פוחלה עדפ ופי שפוצע בו נפשם שפוא סנצ נשם שפל פוחלה ז כשפוחל נצפי כיר ופוסי שפטשם הכיל חס לפקור מנזיכיב ולית דברי ניפ כפיכים שפניפ דברי רפי גם נזיכיב ושפס דפיינ לפ למהר נרגל ליפכא קליכא נקצ שפרי הניפ דברי רפי שפפ כן נשפכם ולפ שי לפפר פרם לפל נוף הדין דפיפ לפקורים לשפשל לו פיך גם נזיכיב וכפיים :

וביישוב קופי פוינ פיפחלי נפפילם דברי שפקי נריפ שי מכיל מקרא דנפנלפם לה הנעו דפיינ למהר עלמו נרגל דילפול לה לפרפ פוריש הלה לפקור לשפשלוחם עלמו בידים לפל שם כשפשל כנר ממיינ למהר עלמו מכלן עריפ. ולדידי קפי עוד יותר מפוח דפכי נשפקידים קיפ עיפ יכול לה יפא עשפ כרפ הלה שפי פשור ושלה שי נדרך רפיקה עדל ושפוא פרן ושלר כל השפחלי מכן חיל וחלים ופיפשי ושלר הדומי לו וכי שרלוי ליקוץ וכו' חלפל דלפוי לשקן ולית שקן שפקן נפי קרל דוחלים וחכל כפי דכוופי. ונשפשוים כיל שפוס דשרי קרלי כפיני ונפנלפם לה הנעו חד נפי שפיכי וחד נפי רשם ושפחלי דפ' שפיכי יכפי דלקור לשפשלוחם עלמו בידים נרגל ושקרל יפיכל דפ' רשם שם לית עכין לשפיוחת עלמו בידים דכנר שפעי לפ שפיכ כלל ולפ שפיכ הכשו עכין שפפיינ למהר עלמו נרגל ולית :

ובהבי כיפל מיש שפעד שפלינ קוף פי פוחלה חוכלי על דפי נשוחם דפיינ הך דשפל דנוכנלפם לה הנעו דפיכי נרגל נפי רשם ולוזם לה הניולם נפי שפיכי וכפו שיזל שפיי נפ"כ עיפ ועייכפי נרפי נפפי השקוחות ונפי שפיכי הניזל דפי דשפל דשריכ יכול יפיו יקרלל שחיכי"י על מנע כנלפ וכו' עד ופי חיל לה הנעו נרגל ושו לה ונשוחם פלי כשוב בין שפי חלפי עינול חיו שלפרו פיינ לפיש למהר עלמו נרגל ונפי רשם חלה כשב דפי ונפנלפם לה הנעו דנוחיפי פיקפו נרגל שחדש פיינ למהר עלמו נרגל חלה שת שם חכי מקיים ונכנלפם לה הנעו נרגל ולפ"ין דברי דפי דקדוק עלפ שנפ שפיכי הניזל דרשם פויכ דלה תינעו נרגל לך שהלי חכפי לה שפעי שפחויב למהר עלמו נרגל חלה שלקור לשפשלוחם עלמו בידים כקופי פוינ לך מקרל דפ' רשם שפעי דפיינ למהר עלמו נרגל וכפיים וה"פו דרשם דרי נריפ וחל דפ"יפי שפס נריפ שכיפ פ"פי רק קיפעת פנ"ייפל דפיקפי קרל דנוכנלפם לה הנעו נרגל וכן פשפע פלקון דפי שם ונכנלפם לה הנעו ונרגל פיקפני קרל כדשפרם וחלי לקפי נצריפל. די יאוק פלינו פיס פיפורים. ויפרפרו צזה יום הכפורים ויזרק לפ פוך ליפיים.

וקרכיני יריס :

עשרים שקי נטוסס נקיק שכיל :

תשובה רמב

פילינ ני לישפלפו כשוך נוקר עצייק לקי ויקרל שמו זרע הרעיד לפיק :

יודא שלפ. נשקום שפך פורים ונדולם. כצוד יריינ שפוסכי.
עשקם רשוכי. שרצ הצלף. שלך יקרוס וקשלף. שריף ונקי.
שלך הנרקי. כשריפ עריפ יודל שדרין כי כשלך בזיר נקיק קיעצשפס :

מבתבו קנלמי וכי ושריפ נשלי למלוחם שנוקשו לעשים ניכי של דנריי שפפוצדים. עיפ ליינפ שכילפלפ השוש עפ' צל סופצ

ומים מלי לגלומא דשלי מהלי ומכים מידי קמיקו לה כצקל. ומהר כלמעכיר דבר מדם דדוקא במלטה שמוטלת על שלחן למקומה עיין מהכ"מ דלא קיים מלטה כי מ' ניקום זאת מידו למעמה נעבירה לגל במלטה מהות רק למהוק למלי לים מהניים דכמי לחין לו תוקפות מכר נקיומה מיש הלאו מהות ושרי כהנו מרבה לחלוכים דלים מ"הניש רק גלולו ומופר מהות לרלטה ולא נקוכה וכהומה ולימ גם למימה דקיל בכל המלטה מיך מהניש סיים רק נמלטה חיובים מים לו תוקפות מים נקיומה מהות זהם היה נעבירים לה מוקף אמה נקיומה לגל נמלטה מהות לבהק הלאו לף מהות נעבירה ולין לו גם תוקפות זכות מיש מהמקי' למי' וכמבר משוכמו ומכים למיך נמלו ולא נעלו מניטל אמנה הוה גמר הלאו דלים לומר לם קיים מעמה נעבירה דהוי מהניש ומקי' ניטלו דהא לגבי גמר מעבירה למו ודלי לים מהניש ועין נרמנים נקי מלטה מיהם מהי לים זה גם. ודלי' לזה מיהא דלמרינן נמכוה מיז דלא מכמחה נגזל ומכהן נמלו כיון דמיש מהקומין והלא מכמחה לה מקילם לו נגזלים על לחר ולחר "לחום ולמיד "לחום כדי לה קים דהכוזל קים וכבר כמבר ממנו הגזלן ולמי חוב לקיים הנמה ועיש המלטה לה קיים דהוי מהניש כמים מהי מקדם ולמקומים נמקדם לחר "לחום הלא

ודלי דנמיש מהות למהוק למלי לים מהניש:

ועוג"ל לחדם דלים מהניש הלא נמלטה לחר מעמה לה כמלר ומהעמה מום דבר וחלמה ומנרה כגון כמילה לובש ומקיים וכדומה חגל נמרימה מכרף דמומיהן מכרף ולימכו נעילם זה לים מהניש כלל ולחר מרימו כמלר מעמיהו מכרף ולימכו נעילם זה לים מהניש כלל ולחר מי מנה על לחמו כדם ומהנרה ומולידה נכים לה קיים מלטה פרי כין מהות מלהניש ועין מים מרוח זה נריה כיה לעכן מליכ ועין יכמות כיב. ים לי רלי' מימכה מפקמים מיב דקלמר יגמהו מדם נעל מגזר ולחר מכי קלמר מים יגמהו דקנניד מלטה וכר ולין קנניד מלטה הל מר מהניש דלמ"י נמוגג כמי מר מהניש. ועין נלחיה פיב מנגנות סיב הלא ודלי כין ניקר המלטה לקנות לוחה ומרי קנלה וכמלר המלטה גם לחר המניה לים מהניש. הגל נלמהי מדם חוץ הם מהנרה וקיים פרי נלמה לה מקרי מהניש ומניד מלטה הגל הם לה כהנרה וליכה רק מלים מומה מר מהניש הלא כמילר כלום מן המלטה לחר ניתה הנעירה ומלרכהי זה נמקומי. ומל דלמרינ ניגמות כי ולקיד חייני לחין מסיים לחליקה רמי לייגוס לה רמי' הם נעלו חמלי קי לימ מקום מהניכ דמה לים ייגוס כלל הלא כין רגלי דמהכמ דלין מדליים ממילה לה לטמה חורה ליגם ולין חייגוס מלטה כלל ולהכי הם נעלו לה קי ומכי מסמיע מלקמן הגמי לייגוס לה רמי'. ודברי מוי"

הם נהקממות תמיהין:

ועלה נדמהי עוד דלים מהניש הלא נמלטה שנגופו שהיל לעקום עי"

לחרי' הגל נמלטה מיכולים לקיים עי' לחרים ומליהו לים מהניש דמרי הם עוקם עי' מליה כמי קיים המלטה ולו לים מהניש מ"ר מה לה עמה נעבירה דלקלי"ע ולמלטה הוא מליהו ועין נמליע מיב מנגינה וקלרוה מי' רליע ולהכ לפי' עמה נעלמו נעבירה מיע כין דהמלטה ליכו נה עי' הנעירה לים מהניש כמים חוקי רים לובש מגזול ועין פרי הם. ונזה מיוקם קומי' לחסו על כיני על הריניל דנכיקי דם מהות מלטה מלהקר לעקום עי' לחרים לים כלל מהניש ומקיר כמב הריניל דהלאו דמהם ולים. ולפיז נמריקה כוהר לים מהניש כלל:

ומה מהניל נגם פריה לייגב קומי' הלחים מקריקה טוהר לה מלחמי

הם הגל כיכ מנים נגילה יב עים. ומומהמי עיז ניהדומי מדברי מגיל מי' הקיל קקיב מהקי הגל דהקניר הם נמניב דמוהר לחקיק נכלים מלימי' ניזיב ומל קיל נמ"י מיד רים מהילה נמוהב נכלים ומי' מקיק נהם הל מיהל כמילים ומי' כיון דמקילה והנעלה נלי' כלי והנעלה נוקה לם מלחכה הוה ומוהרה לגולך ליב הסיב מלילים מנהדה. ומהי דלקור לנקב כלים לגולך חוב חייב מים המלחכה נמיב הוה עיב. ולים הב כיון דנוק הקריקה מרי מקום מהיך הים מי מלחכה ניהוה קדמי' מקום הנינות המלוה דלילה נהדה לף ללים ב"י מהוך עיב מרי כמו דמרי מלילים נהדי הנעלה ולינ. ועוד דכבר כהב מרי נמקלים ס' דקלמר ביב לין ניהוה חהן הלא קריקה דוקה הם עיקר ניהוה הוא קריקה ליך לומר על ניהוה לחר מהוא נמקום קריקה דלמחכה לחמני' ומרי מלחכה מחמת הנינות המלוה כמו קריקה לי הנמחה נכל דבר ולימ נמקים קריקה לים לומר דמקום מלוה הרי כמלחכה. ועין לחים לימ קי קיל ולים הם קריקה גוהל מוהר ביוב מקום מהוך לי לחסר ס"י הניהרי מקום הנינות מלוה לחקר. הנלחיב הלא הנינות המלוה ליב לימ הם מלחכה נמיב דלים מפי לגה מהיל מלחכות ולים מהוא חולה מקלר לחות מלחכות ומקהגרל מהוא ס"לים קריקה והנעלה. ועין נלקן רמי ביקם כיז וכבר כחבו הוקי הנל קה לים דים ומרדים דלמלן דלים מהוך דלים מוהר לנגן ביוב מוהר לנמה ים ניוב מסים כין דמנגן חולה דנוה ומקהגרל הם נכן לגולך לים מהר גם נכן ים קה דנוה לה מקהגרל קיך לגולך לים ולים הוא כלן דהוא הנעלה דהנעלה ונהנעלה קיך לגולך לים

כל הם מלחכה הנעלה מוהר לחמי' הלה לגולך לים ולחמי' לים ני' לחרים כלל ודברי מגים ופריה לים:

וביישוב הקמי' סרלים כל הקוב למים דמי' נמנה קיו דכל מנעיל מעלה לקדיהו הרי מקלקל ומה מהקק לנגי קדיהם הרי מעלליב הלה לדלים לים מקום דמקלקל נהנעלה לים ולרי לים מקום דקיל מעלליב לים יגים נהקי דהקק מלוה לעיב דהקים מקלקל מיב הנעלה לרלוה ולה נקוכה וכדומה ולים גם למימה דקיל בכל המלוה קיך מהניש סיים רק נמלוה חיובים הים לו הוקפות הים נקיומה זהם היה נעבירים לה הוקף אמה נקיומה הלא נמלוה חהן לבהק הלאו לף מהות נעבירה ולין לו גם הוקפות זכות מיש מהקק' למי' וכבר כמבר ממנו הגזלן ולמי חוב לקיים הנמה ועיש המלוה דקיל בכל המלוה קיך מהניש סיים רק נמלוה חיובים הים לו

ועוד"ל דיש להקשות למאי דאמרינן בירושלמי דשייר דשמא בשקיקה
ולא בשמן פריפה פליגי אלא לאמרת שלוקה לכליה אם אחר
שהדרה קדשים ושלא לשקה ושולבם בשמת. ואם שכיח ושלחה' וכו'.
פליגי בשמת כמי לא שמעת כל שלוקה כשהיא שלא בשלילי. ברם שכח
שהדרה לאמרת אין מדרשין אם הקדשים בידים ולכל בשמת. מה חמרים
ליתר כן. לא שהדרו עמהן עד שוקר ושכחר עמהן עד שוקר שלא
שהדרו אחר שכי נקרים לי שוקרו שלו מיו ואחי שוקרו שלו מיו. וכמ"
ושכחר שכשר הזבח ניזם שהלבי שלם יקרב. ושיין בשפרים שם. ושכר
שכי קאמר שכשה אין מדליקין בשדים בלילה עיש שלין שדרים אם
הקדשים בלילה אינ יוכל ידרו לה בשיפות כי יפשפול כשם דרכי אחר
פיסק שכשר אמו כיפול בין ניזם בין בלילה כך שכר אומם כשרשה בין ניזם
בין בלילה וכו' עיש. כשפשר משה דלרי יפשפול ילפי' משר שוקר שאפי'
לינים אחר שמול הזלק ושולך בשמת ויש שי שלי שלכה בשריפה קדפי'
אינ אלך קאמר בירושלמי ליל קרא דבלאינ ידעי' דאקור שכום בשריפה
שיין שלכה אינ שא אכפי לרך קרא דכשבים שלילי' שמי שרי שלכה
וכיכל. אך זאת כיון דאינו שכשה כשהר רק ניזם אינ אינ שאפי' כשפי'
שלילי' ניזם זלק ושולך שם לא שמלוקה בידים שחילה ושפיפול
דאקור לשרוף ניזם בידים דשרי שלכה ואינ ניזם ליל קרא. אבל
לא הוכח לי שזה דאכפי שלילי' לרך קרא דאם עבר והליא אחר בשהר
שים שי ניכ אחינ שמה שדליקה ושולכה. ולים זה כל דלי לא כשב
דשהכח כדאמרינ בירושלמי עיש. דשא שרי לאיקורא כדאמרי' שכם.
ושוד ים לשלק. וכיכם שלי כיש שלי' זה שא אכוש שוא שלי' לכשוכה
ניזם. זאת דשפיר שוהר לכשוכה שכשה שכוך שהוכח כיבי לעוך אינ
כגון גרישה שכור או שלא שפרק שקדים כשיש דאקורים בילה כיצ
עיין בשמרי שוהרה כמי שלא לעוך. ושרי לרך היום קלה כדי שלא
יעבור שי פריפה שהר שלילי'. ואין לומר דאדרבה שי פריפה נוהר
קדי שכשה שהוך ושרי לרך היום קלה כדי שלא יעבור לעבור שי
כיבור. זאת דבזה ליש שהוך שאוהרה לעוך אינ דלעוך אינ אין זה
שלכה כלל דשא שכשיה שלילי' רק בפריפה שהר שרי שלכה. ואינ
ליש דשוהרה שהינ דשאינ אינו שלכה. אבל בפריפה שהר אינו
שלכה שלא שהינ שפיר לכור. ושדיק שכשרה פריש ושגיש הכיל. ולפי
שם שהרו גו כשה שעשים לכנות ולא כיצה שיצ שלקוש כשה שעשים
על ליש דיוש שם שהה כדי לכנות ולהדליק לשיד להשחציש לוקין
שליו כדאמר ר' חכי כיון דשהילה שדלקה שי' עיי שעשה וכשיש חוק שבושות
פיז דיש שו גבי לגיפה כלאים עיש ואינ שרקיל. לכן כיל לשדם
דקיל להשכילה דלפ ליהושלמי הכיל דפריפה כוהר שוי שלכה
בשעשים שלילי' עיש היינו רק לעכין ליש דיוש אבל עשה דיוש דשייש
שאהון ליש ני' כיון דשעשים שלילי' ושרי שוסו שוהש ולפ שהילה
הבשרה שי' בשעשה. ולפיז כיון דשה דאין עשה דפריפה שהר דוהה יוש
שוא שלוש עשה ולים כריל וכיון דבהיצ ליכה עשה רק ליש
שפיר דאי ני' עשה דפריפה שהר ואיל לכנות ולכן לא שוקני' קרא
בהיצ. חם שלמר רשי. אינ שרי שוא חומר כל שלכה לא יעשה יאינ
שיטות דאינ רשאי לבדליק ניוש בידים דאין עשה דוהה לאיצ. ואי
כקושי הכיל לאקור בשעשים שלילי'. עיז הסיב: ושריפה. פי' שם
שכשרף שלילי' אחינ. שעין שלכה שוא. פי' ולא שלכה שמם דאין
שם עשה רק ליש כיל ואינ דאי לי' עשה דפריפה כוהר וכשיש.
ושיוסב דקדיק הדיב רשי. אאמי קאמר שעין שלכה ואינ. והשיבה ניוש
דשי ליש גרידא אבל בשנם דשרי ליש שים נם כרם אין עשה דפריפה
שהר דוהה ליש שים נם כרם ושפיר אילעדיך קרא שאם אל שיז להיום
בשנם אחינו כשרף אלא לאוך יש ואפי' עבר והדליקו בשיו ניוש שהרש
לכנותו כדי שלא יהא דולק והולך שלילי' בשנם ושהר לכנות ניוש
עשום שהוך ואפי' נעי' לוך היום קלה. אם רק לוך שנם שיא שיש
לרבי שנם בעפ' ניוש כדאמרי' שקאים שיו שיב ופירפי' ושנם ניוש
אדא קדושה היא דאדרוייהו שנם אילרי. וכי דוהר לנשל לנו ניום
שוהר לנשל לשהר עיש וכיון דשרי לוך שנם שקרי לוך היום ושוהר
לכנות ואם אינו שכשרו ואילך ודולק בשנם שיב עליו בשוגג שמאי.
ואף דנעי' דשאפילם נעי' שעשה דילפינ שמות יב עיב שיז. שיא
כאן שי' שאילהו עי' שעשה שפיר שקרי שעשה. ושאיד שאאילהה שיב
שקילה שיש. ואפי' לשם שאקר האלינ פיג שניאה שקדם הכיא דדוקא
אם שאילהו ש' בשעשה אילור הוא דליקין אאיב אבל אם שי בשעשה
שיהר ליש שאיב כשעשה ואיב כאן שפי' שאילה שעשה ניוש שהוא
פי' שלקוש לא שיפיב שאיב כשעשה לעכין שיהם ניב. שיא כיש אם
שאהרו גו לשלקוש שסוש שנם דשלקוש ש' שאילהו שעשה פי'
שלקוש ושפיר לוקין שסוש לאו דשנם דשא רשי אים לי' שמכוש יפ
לפי שכיכן לאאיכוש שביר לוקין עליו. ואפי' אם שדליק שנם עלמו יש
ליש נשה שים לאו וכיכם ברולק והולך אף שאוא אוכק שאקור לכבותו
שנם. שיא לפיהם רש"י וריש שפנוטות יז ניב דשא עלי' בשעשה
ושכשה ואומרם לא כשעשאי דשיב שכיש לאאי' דשעשם שם בעריות שיב
אפי' ש' שחיד על שפריפה שסוש דשעשה שכיכה שגג בשחיון ולים

בי זשי שבב בשעלם לי כיון שפי' ט ישיש בישבים עיש. ושין שוקי
ושפרשיל ושלחשה שם. ושין שנם קש. ושיב סיל אם שדליקה בשנם
בשוגג שגג בשיפים של שדלקה ושל שם שדלק ושולך שחיב. אף
שליו לכבושה שחיב שיא כין שים לו ישיש בישבים שיב שבחוה של
כל ישיש וישיש כין שמחילה שגג בכלם ושפיר לרך קרא לשנם
בכשיב ואינ:

ומה שכיל עוד בישוב דקדוק פריש למאי קאמר פריפה עשין שלכה
שוא ולא קאמר שלוכה הוא ואקריש מה שדקרקשי בשבחים פי
דקאמר ריש ושליה להשבחים שחוא אב שלוכה. למאי קרי לי' אב
שלוכה שא שמרים גרים ניש אשות שכלל דשיכה הולדות. ושפי ניסו
הולדה דשבחים ולא שלוכי זה משרים בשום שקום. ולשמיל יש לשרים
רשפי דניעור אפי' בשיכלה בשאה שחביש שלוכה עשום שבישות האלש
בדברי שריקר שלוכן בפריפה. ליש סיש הולדה דשבחים וליש. ושוב
שלוכי בשעשים פיש שפנה היא שאחשם אם שריהל כדי לשרשו בשים
היו הולדה שבעיר ושיש ולים שלים הולדה לשבחים אבל שריהל
שם שביש שלא דליש הולדה שבעיר רק הולדה דשבחים ולים לשיטשו
אין לנו הולדה לשבחים ושפי קרי אב. ושכל בזה דבר שרם שאב שוא
שבחים אם בדברים שבושדי' לשבקה כגון שלים וקיש ושבן ושבדי'
בשלשם גלי קיבם דבר אחר. אבל שליה אם בשוכלין ושבקי שלין
שושדין לשבקה ולישם בושדי' בשלשם גלי דיא עין בשביא שביש דשבן
שי שזיש שלי לשרשו גלי עלים זה שי הולדה דשבחים. ושבשה כיל
דיאב שוא שבחים כדרכו בקרא שבחים ולשדי' ניק ני' עיב וניעד
זו שבן ולשדי' שם ג' ביש שבלה לישוק ולשדיק שם ביז שבן שושדה
לאכול אם ה"אי לה בלשה דלשן ניעוד שיך נדבר שוא כדרכו
ושכשה שבשה שכלה שרחו. ושין בקוקודלילים שוכם ניעד שביעוד
שלש ושיעד שבן שם שוכם שי ושיב ניעוד בשם שיך נדבר שבושד
לשם ושקרא שבחים אבל הולדה דשבחים שוא בשוכלין ושבקין שלין
זה דרך שכשלה בלשון לשרוף חושן ושין שביי שבשים כיא ניב שקרי פריפה
כי כן שקרא אילה שלה כדרכה כשו שבשים ניד שי בביי דשקריף
ואבל לי' ושין שוש שיר ליו עיב דיש שכא ושין עין כיש כאן שדשבו
יפה שוריפה שי' ישבחבים כיש שי לרף שר שיכה דדיפה עיש. ולפי
קיל עכי כשדושה שכן שוא בדיוק בשיך ושים שעל שבחים עליש
ושבן שקה לבון שבחים ושבוכלי' ושבקי שקט לבון פריפה.
שוא הולדה שבחים ושפיר קאמר רשי ופריפה עשין שלכה שוא לא
שוא עבשל שלכה אלא עשין שלכה שבחים והולדה שלה. ולפיז
הינר דשבחים שלכהיש שקרי פריפה וכדיש שקרי שבחים שחזרתי זה
שפי שבזה שיוסב שם שי קיל לכחורה שהרבה שקיום ושם דבריש
שרוכים ולרך שאר רחוקות ושין עם שחלף שם. ולפיז יש לשרש דשלה
דאמרי' שבם פריפה שלכדיש שקור שיש רק למיד שבחים לשלק יאלה
ושיל שכלל לים שבות שלשכות שיש שבחים כדיש שוא פריפה
שלכדיש שולדה שבל למיד לללו יאלה ושין שבחים שא שלשה שאשם
שיש שקור רק שבחים כדיש ולא פריפה שוכלין ושקי שוא שלכדיש
בבן פריפה שבר כשי ושון ושיב שיוסב שם שעשדי רשי ושקי שפשי
שי שכיל דקיל לינ לשלק יאלה עיש שם שי' ולשים ניש שי' ושיב
יאלה לא שי' פריפה שבן שקור כלל ניוש ושה פריינ ניב ושלינו
שבחים שוא שא שלשה ושיב נם פריפה שקורה שקור שבחים שבוה ושי
יחוקו ויושלכו לשורה ושבשדה עשדי כשף שבב שבשה. ושינ לשפי
שדינ כי שיחני כשולה עשים. ושים עליהם עיכיו שבדולחים. ושינבו
שבושם שליש. ושוש לי דשבו שרש. כשפש שחשבו ידידי ושוחבי

תשובה רמג

שילים ג' שוסחלו ש' יהרו שרין לפיך:

שלום ונרכה. שחלקי שעורכה. לכבוד ידידי שחבי דיין שלרין
בשלכה. שפכבו קדושה ושרוכה. שוינ כשריש יודע
דיעם כי דושין נקיק שיפקחלן.

הגה נרך לקחני נרכה שיש ושלב שיחון שביעבו שופע שמחום וכי
וגם שמחבו נכל שנוע שין שד שלה שוש לפרש שאכילחה
שיבא בילקוט ש' בא ר' יסמעאל שומר שיל שרי שוא שומר כל שלכה
לא יעשה בשם ופריפה שעין שלכה שוא ושם שיל עד שבוקר שלה
שאם של ש"ז לשיום בשנם שגיד שלינו כפרק שלה לאור י"ז ושקי שגיל
בשפרו זש שעכן שך שפשר לייש שלין לרך קרא ולשנם שאשיר שיינ
לרך קרא עיש. ושעלמו ש' שחין כוכם שאכילחה דשרי קדיל נאל ש"ז
לייום בשנם שיש' שוחר לפרשו בשנם שלא שרי קדיל שוז שורפין
שוחו בינ כדי שלא לשחר פריפה כוהר שפי יעיש שלשיב בינ שוא
קרא שוז שורפין כין שוז שלשר' שלא יום שאר שלו פרק דבריו:
הגה שלבר שפרוחה בשפים שלכילחה יהלה שלינו שלבל ש' זה שפרי

ר' יוחנן מביא שם על ר' יוסי ואומר ליל ושם במקום שכל אוכלי הזמן יושבין אין מניחין מטר דומה יושב במקומו אוכל דומה שנים ליטו דין שלא מניחין מטר דומה שם שנתנה וכו' עוכה דלרבי יוסי ליכל קרא מניין מניחין מטר דומה שנתנה שנתנה לפטל גם גוף המקרא מקום מחרי. פירוש בינתים ביום מטר בזמנו ביום שכשעשה מטר וכו' שלא בזמנו שעשה מניחין עשיו ואיכ אחדנה לאכול מקשנרת ניחין מטר דומה יושב כדי שיהי' כמרף בזמנו ביום שכשעשה מטר לפטל כיון שלוחו דומה יושב ואינו כמרף בזמנו רק שלא בזמנו ליכא שלא מקום שלוחו לא שכי ימים כיון דמרף שרף אוא כמרף שלא בזמנו ליכא שלא מקום זריזי מקדימי' והלי ואלי ליטו דומה לא שנתנה ולא יושב. ולפ שכשנו הוקם שם ניחם שלא בזמנו כיון דאיכא לפורשי ניחם בוקר שכי הוא בזמנו הזיטו לנהר לכמיצ עד בוקר ליטן בוקר שכי לפרישתו עשיו נקשרים אבל מכילתא קלי דאיל לכסוג עד בוקר לו ואלי הוי שלא בזמנו כיון שלוחו כמרף וכפירושי הכיל :

שוב כתב לפרש שעשיו ניחם מאיר לייבא קמקי' שכי ליל אומרים לכבודי שנתנו מיל מקום ניחם שליחות לחזרתו וחי' ניחם כיון דקבידם שחוזרים שיכיח גופו של ישראל ליטן שליחות ניחם גוף ישראל כח וכחב מעלתו לחיות שנשנה אבל ניחם כשיב שם' שלא כל שליחה לא יעשה שחם ושיבש' שלי' שי' שחרים. ועיין רשנין שם שם שחק של "רשי" ולפיז ניחם ליל קרא דאקור לשרוף שלי' ע"י נוי אבל שנשנה שיאיל דשוחר לכוזרתו עיי גוי לחבי לריך קרא שי בוקר רשם שנשנה שקור לכוזרתו עיי גוי. שכח לפי דבריו דניחם שקור עיי ככרי ניחים שקרא דלא יעשה שלשיב שנשנה שיל לא לקוני שבי ולא לשי ניחם. אבל שחמת "ר שיט כן דלעלן דקיל ניחם דאקור עיי גוי שחים רשי שלא לא יעשה דרשה גמורה שם שנשנה שוא כן וכשנוחר בלשון שקשיק שחניא רשנין שם. ועוד דלפיז דשנשנה שיט שקור שחים עיי גוי שיכ לשה נאמת שקרא שוחם שריפה שוחר בשיז שבל שנשנה עיי גוי. ועיין שחים שרש שי' ניד וחיו שי' כיל דשל ניחם שליחות לככרי לשוחרתו שוא רק שדעיל שם ניעשיל כרחה דשל ניחם שליחות לגוי לשוחרתו שוא רק נריניס ולא נעלמה עיס :

בירך של יום לייבא עפיי דברי יהוקלעי שנתנ ניחם ניש זשה שוחרת שלקור לשליח שה שחור נעזרה קדשים וחוא שליק ושולכה שנשנה וכו' דשנוחר שם דשי' שמלוכה שכעשיל שחיליו שנשנה שקור לשולה ושפי' שלשוחרתו לשכרי לקולה ושפי' שלשיחה קדשים. אבל שה שקי' כיון דשין שליחות לככרי שקולה ושפי' לשוחרתו שין שליחות רק שדשבן ולריעניל שין שליחות לככרי שפי' לשוחרתו ושפי' שדשבן רק נריניס ככיל שיכ ליכא קום שוא ניוק ניסרוק שמר עיי ככרי שנשנה שיכ לה קיס ישראל שלוח שרישה נוחר שדרנה ניחול שיש ולא שיכחן לחו שלא שוחיכו. וחוא שלשוחרתו נשכוח נרי שכו חין לנו שלא זשה ושוד שחרת ולפוחים שקשי שה שכשחה נעלו נשוחר שם שרשו עיי גוי שיכ שוא שקשי לשולה ושפי' ליטו שלשיחה לשוחרתו שוא רק שלשוחרתו לגוי לשוחרתו שוא רק נריניס ולא נעלמה עיס :

בירך של יום לייבא עפיי דברי יהוקלעי שנתנ ניחם ניש זשה שוחרת שלקור לשליח שה שחור נעזרה קדשים וחוא שליק ושולכה שנשנה וכו' דשנוחר שם דשי' שמלוכה שכעשיל שחיליו שנשנה שקור לשולה ושפי' נשרישה קדשים. אבל שה שקי' כיון דשין שליחות לככרי שקולה ושפי' לשוחרתו שין שליחות רק שדשבן ולריעניל שין שליחות לככרי שפי' לשוחרתו ושפי' שדשבן רק נריניס ככיל שיכ ליכא קום שוא ניוק ניסרוק שמר עיי ככרי שנשנה שיכ לה קיס ישראל שלוח שרישה נוחר שדרנה ניחול שיש ולא שיכחן לחו שלא זשה ושוד שחרת ולפוחים שקשי שה שכשחה נעלו נשוחר שם שרשו עיי גוי שיכ שוא שקשי לשולה ושפי' ליטו שלשיחה לשוחרתו שוא רק שלשוחרתו לגוי לשוחרתו שוא רק נריניס ולא נעלמה עיס :

ומה שכיל כעשה לפרש שרשי שמכילתא שוא לשוחרתו שפי' ניחם שוא שי' שי' שי'

לקבר ניים עמהם דשיקרו לאנשים ולא לנפש אחת ושרי כמו כדרים ומרמים עיי"ש. ומקשה מרי מכרדים ומרמה ליכא מלקות מקום דלא מרי רק לאו אחד משלם עמה לכם ולא לגנוה כמיש פוסי בגילה דף י"ג ולחיב עבריאם מרמה מקום מרי ליכא רק לאו אחד משלם עמה ולחיב שם עמכי ר' למרי דיוקי מולית אל ליט שלם רק לאחד"ש ומכאי שמיק כמהמה דף מי נמשם מרמנית דעמה דהשם. ולין לשפר דוקא בכרוכיר לף דשיקרו לגנוה ניים גם לגנוה מי רלוי לשחיר מקום מחוך דהא ליכא לדך היום קלה מלה יהי' מולחך מלה ושלחן ינך ריקן ולית לחקור רק מקום לכם ולא לגנוה כמיש בילם דף י"ג ולכן לא מרי רק להאניש לפל בעריאם מרמה מקום מלה מרישה ליש מחוך דהא לין שכו דוקא היום קלה. ועיי לחריש מקנרא כיון דשיקרו לעם מלה מרישה לא מקרי לדך היום כלל ולחקור נלה קלי דלכם מקנרא כיון דלים ני מחוך דקשיר ליכא מולים דהא כתב הוסי בילה דף י"ג דלמילו לגיש דלים ני ממוך לית לוקה רק נשלה מדם ולא נמלחי מדמה כיון דלית ני לכילה לדם לחיב לדוקי לגנוה ליט לחקור רק מקרא

דלכם ולחיב חיב בעריאם הרמה ממלה דכותי מכחיק:

ונלפענ"ד לייבא בהקדם מיש לייבא קשיא חוסי בקונגרס דכיב דיש גזילה וכו' מהקשו מלי פרק חצי' מלה מעמה ניים כמחרי והוא גופא אמיק לקמן דלין מדליקין בעזם מרישה משלה מצה בעזמו עיש. וכיל דיש לדקדק בדברי הגמרא דשכי מיש קלמר מיש לין מדליקין בעזם מרישה ניים לפי שלין מורפין קדשים ניים. והשיבו הפקדון מיש קלמר דקישה מפרש פשט דרישא דקחני ולא בעזם מרישה והקשה מיש ולא בעזם מרישה פשוט לין מדליקין בעזם מרישה ניים וכו' ולחיב הכי הוה ליפוך לפרש מיש קלמר מיש לפי שלין מדליקין בעזם מרישה ניים לפי שלין מורפין קדשים ניים. ולכן כיל פרש חחר בגמרא דהוסי הכיל דיש לפי הקשה לחלי לין מורפין הרמה מעלה ניים כין שמוחר ליהנות בעזם מרישה מיש מעזם חוץ. והירן שכי מעייל דפי בילה דכיו גבי חלה שכעזלחה דעריאם הרמה וקדשים לחי מעזם לחקור מלחכת הגעזרה דעלמל לחקרה רחוקה חלה דנזיחיב הוא שלין קדשים עשלים מהגעזרין ניים דרחמנא לחסני' לניעזרו מלחכת ולחפילו לחחה לכלנו ניים לחקור וכיון דשלה ניעזר קחוא מלחכת גיש לדדך לוכים ממילא ליש ני' ממוך וכגר קדמי נזה בעזר מגיש בילה דף י"ג לזקוט זיל לייבא פיטא רפ' הלה חקשי קושים חרלים מעריאם קדשים ניים. ויען כי דברי רפ' חלו לריכין ביאור לעמיק לפוט מכחב מלה שכעזלחה ליט רלוי לכען היום דהא בחכילה לחקרה לעזלם ותשקקה לו לחחה לכלנו ניים לחקור דלין מגעזרין קדשים עשלים מן שעולם ניים ולחפילו ני' לכילה נהגם דקי"ל שלין מורפין קדשים ולא ניעזל דוקא עריאם עזום דהגעזרה שלה לדדך הוא. דהא לין מדליקין בעזם עריאם ניים הגעזרה לדדך הוא. דהדלקה כי ניים לדך לכילה הוא ומחכרם לפיי בעזם עריאם לה והוא עזם הרמה שכעזלחה דנזיחיב הוא שלין קדשים עשלים מהגעזרין ניים דרחמנא לחסני' להגעזרתן דכחיב נחם יפרץ הכלך מלחכה הוא עיש. והוא חמוש מלוד דלך עזכח מדכחיב נחם יפרץ דרחמנא לחסני' לחכילה נחמה מלחכה ולחפילו עריאם שם היחר לין לו נעזה לחסני' רחמנא. חשכם הכלפעכיך דשלחנו רמיגן בעזם דכיל כיל דיש מהגיא מהב נלחסר שלף עריאם הרמה מיש שכל חורה ונכלל בקורם נחם הפרץ הוא. וכן כלחה ניכולעי יהוא עזה דלוכיחא וכן כחב חיבוקי חרין דיש ר' למי וכו' בעם הרלים דלחסר דשריאם הרמה מעלה ליכא עזה דשיבור נכלל מה דשיחר נפקרים דף כיד נקדם יפרץ כל שפקילו נקדם נחם יפרץ עיש. ונפלחי מכחה חעזרה חגיא הרמה מעלה נהדי הכפרפין וקחכי לח פרכו לפרוך יפרץ ולח פרכו להקבר יקבר ופרפי לוכלין יפרשו ושקקין יקברו עיייש וכיון דים קדשים פקולין פיקברו לחלי שפקי' דחמרת נלפען נחם יפרץ לחכיח לחורות דישרון מן המלם לין פיש' חי כהגעזרה לם ולחקורה נפעזה ניוע כהגעזרה עליס ולחיב:

ובזה יובנו דברי חירוסלמי דיש נעזה מדליקין דגרקים לחם ולא בעזמן מרישה לכיח זלח חומרה שלחקור להליח לח פלור נעזדורה קדשים ולית דליקה ולוכלה בעזמה ופריך והא חכיח ולחחיתין וכו' ומפני שרי' נעזמה כחיב לה העזמה כל שלוכלה נעזמים היא ולחילים נרם שכח שכורה לחחה לין מורפין לח הקדשים ניים ולחיב ליל בעזמה מה חמים לומר כן לה חוזירו ממנו עד בוקר וכו' לחר שכי נקריס מי נוקרו של מיו ולי נוקרו של מיו וכחיב ומכחר מנשר מזנה ניום הנ' נחם יפרץ מכיל ונפירי קרבן שם חמה לחחי מניח גם העזמה שכי ולכיל נלחה דמה שהקשה הירוסלמי מה חמרת לומר כן לין הפרים כמיש קיש דקיל מכיל שלין מורפין קדשים ניים חלה דקיל מהי דלין מורפין קדשים ניים היינו בעזמה מעזמה ניים לפל נעזמים שלילים מכיל. ועיי מהכי כיון דרחמנא לחסני' לניעזרו דלחקור לפילו עריי לכילה בעזמה כמיש דפי מקרא דכחיב נחם יפרץ לומר דלחו מלחכה הוא כלל ליכ שיב חס מהגעזרין שלילים ניים יש לחקור זה. ודבר זה מפורש מעזם דניש למדו מדעזרין בחיזוקו שכחב ונדלי לחעזר לומר

להעזיד

דלחי קיל שלכו חי ני מעזם שריאם קדשים לף מעזיים לחקר כיון שעריקר שריאם בעזמה תיכחלעי שי ליכל ולא דמי להדלקה כי דשלין דשכל שביעור נוהג שעזיה לי שלחכה עיש. ולחי חל דלחכעי' רשעזל שביעור עיי לכילה בעזם שלחכה לעזיק לה מיכחיב נחם יפרץ כמיש רקי. ובילחו כיון דשעזקין ליש שריאם עכיח עלי קרל דשישין חי כשלחכה ושעילה גם מהגעזרין שלילין לחקור. ולעיי מקרל קשל דשיירי בעזחר מעזקה מעזה לוכלין ושייך בי' שריאם ליט מוכח רק דשריאם מעזה שלחכה לחקור ניים ושעילה דליט מוכח דכעזים שלילי' לחקור ולסכי עיימי קרל שכי נחם יפרץ דשיכי דרקיק בעזמים דף כיד ליכל דכל שעקולו מקדש נחם יפרץ ולחילי הרמה מעלה בכלל כעזים שרלים ליכל ולחיב גם מעזקין בכלל ושוכח דשביעור הוא שלחכה לחעזי שלחכה בעזם ולחיב גם מעזיים שלילים לחקור ליכל: ולחיים:

ומעתה לוחר לכי דהא דשוקי לה ריש ניים מחל להיות בעזים דשיים לייבא בהקדם מיש לייבא קשיא חוסי בקונגרס דכיב דיש גזילה וכו' מהקשו מלי פרק חצי' מלה מעמה ניים. וכיל דיש לדקדק בדברי הגמרא דשכי מיש קלמר מיש לין מדליקין בעזם מרישה ניים לפי שלין מורפין קדשים ניים. והשיבו הפקדון מיש קלמר דקישה מפרש פשט דרישא דקחני ולא בעזם מרישה והקשה מיש ולא בעזם מרישה פשוט לין מדליקין בעזם מרישה ניים וכו' ולחיב הכי הוה ליפוך לפרש מיש קלמר מיש לפי שלין מדליקין בעזם מרישה ניים לפי שלין מורפין קדשים ניים. ולכן כיל פרש חחר בגמרא דהוסי הכיל דיש לפי הקשה לחלי לין מורפין הרמה מעלה ניים כין שמוחר ליהנות בעזם מרישה מיש מעזם חוץ. והירן שכי מעייל דפי בילה דכיו גבי חלה שכעזלחה דעריאם הרמה וקדשים לחי מעזם לחקור מלחכת הגעזרה דעלמל לחקרה רחוקה חלה דנזיחיב הוא שלין קדשים עשלים מהגעזרין ניים דרחמנא לחסני' לניעזרו מלחכת ולחפילו לחחה לכלנו ניים לחקור וכיון דשלה ניעזר קחוא מלחכת הגעזרה לחחי שלחכה בעזם ולחיב ניים לדדך לוכים ממילא ליש ני' ממוך וכגר קדמי נזה בעזר מגיש בילה דף י"ג לזקוט זיל לייבא פיטא רפ' הלה חקשי קושים חרלים מעריאם קדשים ניים. ויען כי דברי רפ' חלו לריכין ביאור לעמיק לפוט מכחב מלה שכעזלחה ליט רלוי לכען היום דהא בחכילה לחקרה לעזלם ותשקקה לו לחחה לכלנו ניים לחקור דלין מגעזרין קדשים עשלים מן שעולם ניים ולחפילו ני' לכילה בעזם שלחכה לעזיק לה מיכחיב נחם יפרץ כמיש רקי. ובילחו כיון דשעזקין ליש שריאם עכיח עלי קרל דשישין חי כשלחכה ושעילה גם מהגעזרין שלילין לחקור ליכל. ולעיי מקרל קשל דשיירי בעזחר מעזקה מעזה לוכלין ושייך בי' שריאם ליט מוכח רק דשריאם מעזה שלחכה לחקור ניים ושעילה דליט מוכח דכעזים שלילי' לחקור ולסכי עיימי קרל שכי נחם יפרץ דשיכי דרקיק בעזמים דף כיד ליכל דכל שעקולו מקדש נחם יפרץ ולחילי הרמה מעלה בכלל כעזים שרלים ליכל ולחיב גם מעזקין בכלל ושוכח דשביעור הוא שלחכה לחעזי שלחכה בעזם ולחיב גם מעזיים שלילים לחקור ליכל: ולחיים:

ומעתה מיוסב ניב קשיים הנלחן מחריעים זיל דלפי שלמור החילוק מעזלר דנמדיים ודעזת חעיב דעיקרו לגנוה מיש כיון דשלמם ים גו מכילה לדם ושי חוכים מעזם לכן ליט לחקור לניים רק מקרל דלכם ולא לגנוה לפל סדלקה כר לפילו בעזמן חולין לי לא קיל כמוים דלכם לא מרי חלה מעזמם מחוך ולחיב בעזמן שריאם דשרי שיקר למעזם ים גו שליית ניים ולחיב וכמן:

ומה מכלעכיך עוד ניבח קשיים הנלחן מחריעים זיל ולחקדים גרניך לי מחירוסי נסוגיא דבעזמן שריאם שכח דף כיב עיב נרפי ניים נעיים מכחב ושוא לריך להדליקה מעכרי כמלה מוחך קדשים ניוע וכרי ומעם יהי חוא זה דכיים חס מי' מדליק ניהעזיב לו נלילה לחקור מקום מכח. ולחיכוא ליישב דהכח חוסי דף כיד עיב ליש נפי הקשה לחחי לין מורפין הרמה מעלה ניים כין דמוחר ליהנות בעזמן שריאם מיש מעזם על חולין לחקור ולהדליקו להכחם ושקקה עיז ולחיב דלגבי הרמה ולא מכעזלחה מעזה נעזמם לפם מלה שריאם ולחיב ניים מקום דלא שי לדדך חדם ומעיר לה יהיה ממקשם. ולעיי גם בעזמן על הרמה מעזלה כפי דשם דכיו בהדלקה ושרי ניים להכחם כקוסים חוסי מיש ניוע שקור להדליקו כיון דניוע ליכח דדך הכחם להחיר וגם לחקור

להעזיד

לספק המחזיק כמים הרמים פיהו ומייבב מהרופא ואיך עביד מדליקי
לפם מלוה מריפה חם לחזר ניהו ועיין מכי. חם כותם דמי ליקב
קדשים חוקי וכמב ושמ לרך להדליקה מנעשי לליכא סמלה ולחזר
לספקיד הרופא ומכיא מפום מלוה מריפה ולכן לחזר ניהו דמלמ
מרף קדשים ניהו ולא למחלתו ולים מכיל נמדוקי:

ודגה נדף כיה נרמי דיה ולין שפם כמב ולמיב דהדלקה מר ניהו
מלחכם המחזרת הוא חולל ומנערת סלר קדשים פלין כהכין
מפו לחקרין גם זו לא יפלה מן הכלל. ומחדוקי הרמנין המה דמלמל
לאו ה"י הכמוב מפרש פלין פורפין קדשים ה"י לחפלר נדרך דילמל
לעיפר פחכל נכלל לחבל לם הכמוב מחכיר פלא לחלל יהים דמלחכה
פלין לליל הלוך ה"י נכללה מלחכה הלריכה מ"יים. ולפפיר כלחם ליים נחקדים
לפרם דנרי רפי פלחי כנוך כמוחו דלם כותם רפי"י לחקפות על
הדלקה מר נפשון של הרופה פמלה ניהו פחל מלחכה המחזרת מפום
דפוחר ליכחה נפפה ניפרו חיב פה הינן רפי"י הלנפרת סלר קדשים חוקי
פלין כהכין מפם מלקרין וכו פה עכן הרופה לחל קדשים כקדשים חוקי
דיה לפי וכו ולם סותם דנזרינן הרופה לחפו קדשים כמים חוקי לין זה
נחפפרת לפוט. ועוד דהי לו לפרם נקדשיל ולחיב דהדלקה הכי
נחרופה פמלה מלחכה המחזרת ולאו דוקא הדלקה סכי לאו נם כל
מריפה הרופה פמלה ליהפה נפפה ניפרו כין דלין מילוק נחרופה
פמלה נין הדלקה מ לפריפה לחרים רק נין פחך הרופה פמלה לפפן
קדשים פפל. ולם כיפפו דנזרינן לחפו הרופה פלא לפרך. נם זה לין
חלפן קופלפו. וגם כנר כחב חוקי דלא נזרינן דפום לחם לא יפלפל
פלא לפורך כין פיכול ליהפה פפפה:

וסבור ה"פי לפר דקדשים רפי ה"פה נפפן פפל של קדשים ניפא
דהדלקה מי ניהם מלחכה האחרת דהל יכול ליהפה פפפה כיו.
דקיימ"ל קול פרחה ורים לין נהם פפום פפילה כדלפרינן נפפפים כיו.
ועיז פירן כין דהפנרת סלר קדשים פלין כהכין פהן כלפרין דהל
לחפרין נהכלם ופכלה פן הפפן גם זו לא יפלה פן הכלל. חלא דנם
זיל ולא פנפי לפה דלפרינן נפפפים פם פפילה הוא לליכא הל
לימוקי ליכל הרי כנר כחב פחוקי הרין לפיל כיב דיה ריה כין
פהכפים לקרי ופוב לא חזי וכין דלא חזי פהי פעפה דפיהוי לה
יזכה פפקופה עייש. ופיב כין דהכפים לקרי פוב הוי פלא לפורך
הכלה ולפוך. חלא חפילו לחלי דפפפע פדפרי יוסלפי פהפילו פוסי
לפיל כיל דיה חלב דלפ"ו לכהפילה פוסר ליהפה פפרופה עייש. פיפ
כנר כחב הכפיפה נרים כיה דהייפ דוקא נפדליק לפורך הקדש לכל
להדליק להכלחב לקוד פיפ. ולפיב כיל כין דפכיפ פפביר לפורך פלוה
פריפה קדשים ולא להכלחב לקוד ופדיק פפיפ חוקי ריה לפי וכו דפס
נפפה ניפרו פוסר ליהפה ופוסר להפפיר לפס פלוה ניפרו ולהכלחב
חפל כהן לקוד להפפיר להכלחב כלל דנם נפפה ניפרו לקוד ליפפה
חלא דפס פפביר לפס פלוה פריפה לחד פוסר ליהפה נחרו לפי
פלין הכלה פן פפפפ חפל הפ פפביר גם לפרכו פקרי הכלה פן הפפפ
ולקוד פהיפ:

לכן כיל דכותם רפי"י להקפות דהדלקה פר נפרופה פפלה פלכחה
הפוסרת הוא פפום פפוך ועיז הירן הוחיל והפנרת סלר קדשים
פלין כהכין פהס. פירפ סלר ניעור פלין כהכין פהס לחוכים דהל
הניעור הוא פלכחה פפום דרפפוכל פחפפי" וכזה לא פפכחפו חוכים
והס כלקרין לף זו לא יפלה פן הכלל. ולקוד פפום הניעור כפיפ פפיפ
כיכל לף ריפ נפ גם פלכחה פפנרת ופוסרת פפום פפוך פיפ לא
פפריפ דפוסרת כפי פפ דרפפוכל פחפפי" לניעורו ולא כפפנרת פפיל
פיפן הפקיל פקייב יפ"יים. ובזה פיוקב כפי קופות רפפנין כיכל כפופן
לף הוא דוקא פלפן פלפן רפי"י זיל:

ולבן כיל עוד נכוחה רפי"י דהקופות לא ה"י דהדלקה כר פוסר פפום
פפוך דנ"ז ה"י ניחל נהירן פפיפ כיכל. חלא דקיל דכר להחיר
כין פכהפה פפן פלפן הרי כלוכים וכפפיל נפפ טויפ פיפן הקיל
נדפעה הרין. ובזה ליפ הירן פפיפ ככיל. וטיימ דכפב וחפ"ג דהדלקה
פכר ניהם פלחכה הפוסרת הוא חפילו נפפן פריפה. ועיז הירן פוחיל
והנפנרת פלר קדשים פלין כהכין פפן פריפה. פירפ פפן פלפן ולף דכזרינן
לחפיק חפה הנפילו פיפ לים כלוכים ולין לחחיר רק פפום פפוך וכלן
ליפ פפוך כפנרת פפיפ וליב פלקרין וכרי ולים:

ושלישים על כלו פפפים ה"פוכי הרין דכיב דיה ריה דרפא לא
קיל כריה פפום דקיל דפפעה דלין פורפין קדשים ניהם
סייט נקדשים נפפרי פלקנפיב נפפנה ניעוין חפל נהרופה כיון דפוסרת
נהכלם נפפנה ניעורן הפפכה לדרך הדיוט ה"ה ופוסר לפורפה ניהם
וכרי וסייט כקופות חוקי דיה לפי ולא קיל כהירן הפוקי דלקור
לפרפו לדרך הכלחבו חלא דוקא חם פרפו לפס פלוה פריפה לא הקפידה
פוסרת פריפה נפפנה ניעורו רק כיון פפורפה ופפנריה כדין חפפיי
פפורפה לדרך הכלחבו פוסר ליהפה הרין פפ ולפיב דפני הרופה ופלף
פפנרפה פפלין לפרים לא יזכה פפקופה. ולפיז דפיירי נהרופה פלין דרכה
נפריפה ופילרב לפיל נכוחפו דרוקא פפן פדרכו נהדלקה ולא פוכחל
פילחל פפפפה לפס פלוה פריפה פרי ניהם פפום דפפפה להכלחבו

חפל נפפר דנרים פלין דרכן נהדלקה דפוכחל פילחל פפפפה לפס
פלוה פריפה חפ לחזר ניהו. ודיינו דקיל לרפי ולפיב דהדלקה פר ניהם
פלחכה היה נפפן פריפה כקופות הוקי ולא פיל כהירן פרפי כפיפ.
ופירן הוחיל והנפנרת פלר קדשים פלין כהכין פפן. פדרך זה לפופפפ
ולין דרכן נפריפה. פלקרין. פחידופי הרין הכיל. גם זו לא יפלה פן
הכלל ולים:

ועתה הנה כפא לייפב קופות דפפלין דהכה ניפנות דף פיב פיב יהיב
רפי וקדשים פהר נפוב לימ כפרף חלא ניום פלא נפוב
כפרף נין ניום נין נלילה ופקפה נהוקי הא דרפים נפפנה כיל ניפן
נזקר פפי לפריפהו כין פלא נפוב הוא למה לרך להפהין עד הפזקר
יפריפנו נפפלי יהיב דכנר כפפה פהר פקידם. ופירן כין דלא לפפקר
לפריפו ניהיב קצף זפס נזקר פפי פיהם דלא הרי זוקר פפי פפוב ופיין
חוקי נפפהה דף כיל דיה לפי וכי. ולפיז כין דפרופה פפלה פפי
נכלל כל פפפלו נקדפ נלם יפרף כפיפ פירוקי הרין דפפ פפפ פרלים
ופידוקי פרפנין ופקדפים פפלים וכן נפלר פרופה פפלה לקוד לפריף
ניהיב כין פלין כהכין פהס לין זפן פריפהן ניהיב ולא פלפר פלם
פפרופו פליפן ניהיב ולים לם פיכפן פהיב פלנד לילוד יהיב לא קיים
פלוה פריפה כין פלין ניהיב זפן פריפה ופרי כהלו פוכפן נלילה דקיימ"ל
דפין נפפפו נין פלא נפוב ליפ כפרף חלא ניום כפיפ פרפנין פיימ
פפפלופנים היה עיימ. ולים לף פפן פריפה פפי פפלר לפריף ניהיב
לא יפלה פן הכלל פלין זפן פריפהן ניהיב ופפיר לין פדליקין נפפן
פריפה ניהיב לפי פפפנפל פלוה פריפה כפו חלו פוכפו נלילה הפ כיפה
רפי"י גם זו לא יפלה פן הכלל:

ומה פכלפניך ניפוב קופות דפפנין דפכה הוקי"ל לפי הקפה פריפה
הרופה פפלה פפוכר ליהפה נפפנה פריפה חפלי יקפר ניפל
פפוך פפוכרה הפפנרת לפורך הוקיפ הוכרים פפי פלא לפורך הוקיפ ולי
דפנ"ן לפורך ניום קלה וכלן לין הפלוה לילך ניום ליכול לפריף לפפר
פיפ הרי לפורך ניום קלה להלי. ופירן כין פלקרה הורה כל הפלום
רק הפלה פריפה לים לין הפנרת ז לפורך פפלפו פלא לפפ פריפה וכרי ולפיב
כפי הנפה פנלון פהלרייפ פפפלכ ז"ל פפפלפי לפיל דוקלי פפריך
פפוך ולים פהי לפורך ניום קלה ולכן נפפנה ניעור ולפפנה כפו
נפפרים ופפנות. ולף דפפיך לפולים קפן ולולב וקיים נלילה דף פ"ב
ולא לפריך לפורך פלוה פפום לכפ ולא לנפוב וכן נפפפים דף פ"
פפריך פפ"ב ניום ליל פפוך פלפ לי ז"ל פפוך פלפ לי קיל פפוך ה"י פוסר לפורך
הפפן ניהיב ולא פפפפיפ לי" פלכפ ולא לנפוב פלא לפורך פפוה לפפ
פקרי הייפ פפום דפפפרה פפוך פפפפרה לפורך פוכיף הוסרה פפי
פלא לפורך פוכיף פלא לפורך פלר ופיפ דפפפ פלפורך פפוכיף לפפרה
פלא לפורך פוכיף ולא לפורך פלר ופיפ דפפפ פפפ פפיפ לפפל כפו פפוף
דפפפרה פלא לפורך פלר ולא לפורך פלר ופיפ דפפפ פפפ פפיפ לפפל כפו
פפוף דפפפרה פלא לפורך פלר ולא לפורך פלר ופיפ דפפפ פפפ פפיפ לפפל
דניום ליפפן הייפו ניהיב ולפי פיו לפרך פלר ולולב וקיים וכן הפן לפפי דפיך
פפפפרה פלא לפורך פלר ולא לפורך פלר ופיפ דפפפ פפפ פפיפ לפפל כפו
פפוף לפפ פפקרי. לפפל פפ לפרך הפלוה פיפ לפרך הייום ופפלר פפום פפפך לפרך
לפפפפפ לפפר לפפוך. ופפפפה פפ פפלוה פפיפה לפרך הייום יפ גם לפרך
פפר פפוף לפרך הייום פפריפן כפו פפפיפ ופפפה לף דפפוף פלפ
פפוכיף ניהיב וה"י לפפי להפיר פפלפו לניפן לפרך פפוף פפפפ
פפום לפפ ולא לנפוב דכיין לפיפ ז"י לפרך נפוף פפלפור ניהיב פפום
פפין זפפ קפוב הייום לפפפר לפפקריפו לפפר פפל לפרך הפיוף פפוף
פפוכיף הייום לפפ לפפי פלפ ולא פפקרי לפפ הפ"יפו לפרך פוכיף
לפפ הייום ופיין הוקי פילה כיפ ה"ז ופל פפלה. הי"ב פפרופה פפלה
פפפפריפפה יפ לפרך הייום לפפיר פפוף לפפ הייום ולפרך פלוה לף
הפקפי לפפ לפפ פלא לפ פקרי הייום לפפ לפפפר לפפוף פלף לפרך הפיוף
פוף הייום פיפ פפין כיין דפפפל לפפי לפרך פלוה פפפפיפ לי" פלפפ
ולא לפפוה לפפוה.

ולפ"ז לפיפ הפפיק פפפוכה דף פי פפפ פפקפיפ דלפו הפף פפפל
עפפ לפ פפיף פלפו נפפף ופפפה פפפי עפפ פפקפי פפ פפפ
ריפ ניהיפ עפפ ולים ולין פפליפ ועפפ הפ פפפיפפ הפופה פפפף
ליפפ פלא לפו הפף פפפל עפפ דלפפ ולא לנפוב ופפיר פפפה פפפי
עפפ פפקפפף פפופן פפופיפ פפפפ פפפל פפפ פפפפ פפפפ פפפפ
פפפיפ פפופ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ פפפפ
פפפפ פפפפ

דליכא אפה ותמרים אפשר לכם ולא לגבוה. ואפה מיתב דקדוק למה אמרו דמי דגרו כאן אל דגרי ריש ולא באחילה אפשר ומדלי אחזוקי אפשר דפס לקיש כאן דאין אפשר אי דחפס לית. לקיש דמדלקה מי מיתב מלאכה אסורה היא כמדין פוסקי דלקורים אפשר לכם ולא לגבוה לפל על ריש לקיש כאן דז"ס מי רק לאו אשכחינא כיוצא דאפה דחפה אפשר ומדין כבול ודלים:

שוב מחייבנא דלקיש קשים מיארים דלאיתם אחוקי דנפרים לדרך כיום דוקא רק שחיל לחרים היום חיב ניב לדרך נפוה שחיבו קצוע היום נפל כמו נפדים ומדנים רים אפס ניב לדרך נפוה שחיבו קצוע היום נפל לדרך הדיוט לגבי לדרך נפוה ולא אקרי לכם ואפשר לדרך נפוה לאסור כיון שחיב לדרך נפוה היום וחיב ניב לדרך הדיוט היום שחיב אחרים דפרי אפשר אחוק לפל ים גם לדרך אלה היום שחיבו קצוע היום לא אקרי לכם כיון לדרך הדיוט נפל גבי לדרך אלה ואפשר לדרך אלה לא היתר כיון שחין אמר קצוע היום לאסור למדו חזקי ואגי ורבא אקרי לפל ריש דפרי הדיוט לדרך אלה היבו דומה יום אפשר דיוט אי שוליא וכיון שכן גם לדרך היום שיש בהלקה מרומה אחוה לאסר אפשר לכם ולא לגבוה. ולפיי לקיש קוצי הכיל דעשה דפריפה חרומה ירחה לאו המכיע דלכם דהא דחים עשה ולית היינו רק אפשר היום דפרי אפשר אחוק לדרך הדיוט דפרי אפשר לדרך הדיוט אפשר אלה שייר פרי שוליא וכיון דאפשר לדרך אלה לאסור גם אפשר לדרך הדיוט אפיר פרי שוליא וכיון דאפשר לדרך הדיוט אפשר אלה אחוק לפל דחין לדרך הדיוט דפרי אפשר אחוק לדרך היום אלה אחוק לדרך אלה ולית היינו עשה:

ולדב"ל דפרי אחיין כאפשר. ואגיי דהלקה פר ניחים מלאכה אחוכרת אחוק לדרך הדיוט. הואיל ואעשרת אחר קדשים אחין אחוק לדרך אחוק אחוק אחוק. היכי דליכא לדרך הדיוט אפשר לדרך אלה אחוק לאסור אפשר לדרך הדיוט לגבי דרים שוליא. גם זו לא ילפה מן הכלל. אפשר דעשל לדרך הדיוט לגבי לדרך אלה ואסור אפשר לכם ולא לגבוה. ואגיי ניחם קוצים הרחים אגיליה ייב לפיעת דפי דאחרים אחוק אחוק דליכא לדרך היום כלל חיב פריפה קדשים אחוי אסור אפשר לכם ולא לגבוה. ואגיי ניחם

ולפענ"ד לית דלית מאן דפליג שהרי אפילו לדעת הסוברים שהקדשות לדעת כפיית הם נגררת ולא יראה ביותר דכל היכא דאיכא נזק מקרי רק לדעת נגררת ולא לדעת הסוברים שהוא כגבי חמשה כגבי חמשה דאיכא נזק ממש לחמשה ואפילו הכי לא מקרי נגררת ולא עוד אלא שאפילו אם נאמר שהוא נזק ממש מכל מקום לא מקרי נגררת שהרי אפילו לדעת הסוברים שהוא נגררת מכל מקום לא מקרי נגררת אלא כשהוא נזק ממש ולא נזק שאינו ממש כגון שמפסיד רק מה שהיה יכול להרויח אבל אם מפסיד ממש מה שהיה לו כבר אין זה נגררת אלא ממש כגון שהיה לו שדה ונפלה לבור ונתקלקל הרי זה נגררת ולא עוד אלא שאפילו לדעת הסוברים שהוא נגררת אפילו הכי לא מקרי נגררת אלא כשהוא נזק ממש ולא נזק שאינו

לגבוה ואיכ לם יש לי׳ על הכהן להקריב זה לא מקרי לקוד לגבוה רק לרך מיהי לי׳ מהפקם על החמן לגבוה חלו יש לי׳ גבוה על הכהן להקריב. ומם דף ר חלא מליקה דחמלחם מעוף לכהנים כיצים מעולין גבוה קא אכו ופירש״י וגבי גבוה לחכהן בעבירא גמוחה היכר מכלל לוקה וכו׳ ולרבריך דכל מה מלקוד לגבוה לוקה היכ מחקוד לכהנים לחקריב חמלי לרך לחלי דכהנים מעולין גבוה קאכו חיל דבעיא הוא רק לי׳ לכהנים להקריב ואליכ בי היכר מכלל לי׳ לכהנים בעוף חלא חלי דבעיא לקוד לגבוה ומגוה מלקוד לגבוה לקוד לכהן להקריב. ונם מלעין כהנים מעולין גבוה קאכו שכח לכהנים ובעוף חרי מילי כיבא ואיכ לין חמיקוך כלום :

ושוב מצחה עמם לב חרי מחמה מיש ורימ וכי לא קיל מחמקם יפרחל מן סמיתר ליפרחל. ומה׳ כיון דלין בעידן בציר רק ומחוחה לקרבו וכיבוה כוחם פלחי ס׳ קיה ומשחיש היה מעיל דלחמצי נחכילמו ומקוי לי׳ לוכל ומם לים לעכין חקרבה למזבח ומעילה לים בי׳ מחמקם יפרחל עיש. לא מזירה לי כלל דפלחי ומשחיש לא כחבו כלל דלוכל לחמצי נחכילמו רק דרחמנא לחמצי לחכילמו ובמשחיש סביל דבעיא מרחי בילם כיו דרחמנא לחמצי לחצרחו ומם לרך מי בחקרבה לגבי מזבח. ומדע לדחרי כחבו לחחריכים בעשם רביכ יקיר מכחב דבחמרוכות לא קיל לרים כיש למלקות מכוס דבחמרוכות לים לחמצי׳ דמי יחיר דלחמצי׳ לחי דילמא לחיחר ומרי עם נחלין לי׳ בציש בחוצר מיירי לחי מעשם דשוא לחמצי׳ נחכילמו ליכ מוחר ליפרחל שוא דחרי כחכילמו בחמרוכות כמו בחקריבו לים לחמצי׳ בחביל חלא חלמו ומוחר ליפרחל היא לחיכ כחים דרחמנא לחמצי׳. ועוד דבני לכילם חרם דוקא ליל קברא דלחמצי׳ דבלחים כיון דגיד מן בחלמא לים בי׳ לכילם חרם חגל לגבי לוקר חקרבה בלחים לקוד לף רבן בחלמא שוא ומיין צבחים יחיש דעבים ולבוחה וקטורח לין מיבים עליו מכוס מוחלה מכוס קמין דרכו לחכול ומיש מעשם דלקורי׳ לחקרבה דלעכין חקרבה לים לי׳ רחוי לחכילה חו לא חלא דבני גיד כיון דלא כחיב לא יחכל מחזה ולחי לקוד להקרבה חלא מכוס דלחיר מוחר ליפרחל לכיכי׳ חמ לפעם דלקוד ליפרחל מכוס דלחמצי׳ חגל כיון דלקוד ליפרחל יכי׳ מלזה פעם פיכי׳ מכיש כיון דלחיר מוחר ליפרחל לקוד גם להקרבה לף דלים לחמצי׳ כיון דלבני חקרבה לין זה חקרון כלל מה דשוא עין בחלמא חגם עין לחעשר חיכיר לקוד להקרבה :

ומ״ש להרן מפ״י דבכי חמיים יהיר כי׳ קיש מהעיר לחחלי לא דרמ׳ נבי בים יפרחל ולא בחוח יפרחל עיש ולחיכ יל דרימ קיל בלחחה כן דבים מוחר לבחי ובפיר מקרי עין המוחר ליפרחל כיון דחזי לקלה יפרחל דכחים חמי בכלל יפרחל וכעים חוקי זבחים פיש דלא בחי בחלמא כחב קרבן לחרן דחל דרמ׳ בי יפרחל ולא בחוח יפרחל נבי קמיכה פיכו מחוח דבי יפרחל מיוחר עם וכן בי לחרן ולא בחוח לחרן חחוח דמיוחר לגבי בחלמא דכחי׳ בבי לא בחי׳ דלים לחכחים כחקר מעיקרא לבבי יעקב חלא עליו חקי׳ מקי׳ים מלר מבחקר ליעקב חלא חלר מבלמו בפיכי עים חמי לרך בבי חלא כחמר לוקר דחמיקרא חי לכל בים וכחים לרי׳ :

וגם חם חקי עם בחחים לחחי דרמ׳ בי לחרן זלא בחוח לחרן ולא חמרי חסווח סכחוב לחם לחים לכל עיכבן חבחוריה עיש חלבר דלקיש כיון דקרא יחירא הוא. כבר חי׳ בגיל חוצא בקיל עם דלא חמרי׳ כן חלא בלזו חסווח בכל לגל בלזו חסווח רק בבחבי׳ לא חמרים חסווח כחבח לכחן עיש :

ומה מהבחח מסוף בזבחים בכיל דחוקי לא עליבי חרבי׳ דבמי מוחר לכל יפרחל ורק בחוחוע דחרוחים קיל לף יחבב ממקם יפרחל כיון דבמי לבחבים וכוכחם דוקא דבר מלקור ליפרחל מסוס בריעותא עבו לקור גם לגבוה חגל חרוחה מלקור לזרים ומוחר לבחבים הוא מסוס מעליותא וקדושה עבו מפיר מרי לגבוה חגל בים גם חם מרי בחים מלים מחרוכות כיב בעלוה עיש כיון דלקור לכל בחבים הרוחי׳ מסוס בריעותא עבו בחים דלקור לגבוה מסוס ממקם יפרחל :

וגם עיש דקיל לרים כיון שבבחב הטעם בלרו על כן לא יחכלו בבי חח בים וכרי כי בעב בבח יהך יעקב וכרי חח לים רק לגבי לחם לחגל מה מכן מחנח חגל יעקב ולים בזה מן המוחר ליפרחל. הבח לא מיבעי׳ לים חחח מלין קיל מה לגבוה רק על בבחבים מלקורים לחקריב ולחי לין מחם בזה דבפיר קיל הטעם גם לגבי מחנח דמסוס מלירע דבר זה בחב לקורי׳ הבבים בין לחכול בין לחקריב הגיד חלא לחי לים לחי דקיל׳ לקור לגבי גבוה בים מי זוחר מסוס מלירע דבר זה בבחיר מלחבה מחלק בבבי מלקים לקיי רחוי להקרבה :

אבל כבר יעקב על מחכה זו מרבבים לחלין לם וחי דחח לבבחה וחיכ לם יש לי׳ על הכהן להקריב זה לא מקרי לקוד לגבוה רק לרך מיהי לי׳ מהפקם על החמן לגבוה חלו יש לי׳ גבוה על הכהן להקריב. ומם דף ר חלא מליקה דחמלחם מעוף לכהנים כיצים מעולין גבוה קאכו שכח לכהנים ובעוף חרי מילי כיבא ואיכ לין חמיקוך כלום :

ושוב מצחה עמם לב חרי מחמה מיש ורימ וכי לא קיל מחמקם יפרחל מן סמיתר ליפרחל. ומה׳ כיון דלין בעידן בציר רק ומחוחה לקרבו וכיבוה כוחם פלחי ס׳ קיה ומשחיש היה מעיל דלחמצי נחכילמו ומקוי לי׳ לוכל ומם לים לעכין חקרבה למזבח ומעילה לים בי׳ מחמקם יפרחל עיש. לא מזירה לי כלל דפלחי ומשחיש לא כחבו כלל דלוכל לחמצי נחכילמו רק דרחמנא לחמצי׳ בחכילמו ומם לרך מי בחקרבה לגבי מזבח. ומדע לדחרי כחבו לחחריכים בעשם רביכ יקיר מכחב דבחמרוכות לא קיל לרים כיש למלקות מכוס דבחמרוכות לים לחמצי׳ דמי יחיר דלחמצי׳ לחי דילמא לחיחר ומרי עם נחלין לי׳ בציש בחוצר מיירי לחי מעשם דשוא לחמצי׳ נחכילמו ליכ מוחר ליפרחל שוא דחרי כחכילמו בחמרוכות כמו בחקריבו לים לחמצי׳ בחביל חלא חלמו ומוחר ליפרחל היא לחיכ כחים דרחמנא לחמצי׳. ועוד דבני לכילם חרם דוקא ליל קברא דלחמצי׳ דבלחים כיון דגיד מן בחלמא לים בי׳ לכילם חרם חגל לגבי לוקר חקרבה בלחים לקוד לף רבן בחלמא שוא ומיין צבחים יחיש דעבים ולבוחה וקטורח לין מיבים עליו מכוס מוחלה מכוס קמין דרכו לחכול ומיש מעשם דלקורי׳ לחקרבה דלעכין חקרבה לים לי׳ רחוי לחכילה חו לא חלא דבני גיד כיון דלא כחיב לא יחכל מחזה ולחי לקוד להקרבה חלא מכוס דלחיר מוחר ליפרחל לכיכי׳ חמ לפעם דלקוד ליפרחל מכוס דלחמצי׳ חגל כיון דלקוד ליפרחל יכי׳ מלזה פעם פיכי׳ מכיש כיון דלחיר מוחר ליפרחל לקוד גם להקרבה לף דלים לחמצי׳ כיון דלבני חקרבה לין זה חקרון כלל מה דשוא עין בחלמא חגם עין לחעשר חיכיר לקוד להקרבה :

ומ״ש להרן מפ״י דבכי חמיים יהיר כי׳ קיש מהעיר לחחלי לא דרמ׳ נבי בים יפרחל ולא בחוח יפרחל עיש ולחיכ יל דרימ קיל בלחחה כן דבים מוחר לבחי ובפיר מקרי עין המוחר ליפרחל כיון דחזי לקלה יפרחל דכחים חמי בכלל יפרחל וכעים חוקי זבחים פיש דלא בחי בחלמא כחב קרבן לחרן דחל דרמ׳ בי יפרחל ולא בחוח יפרחל נבי קמיכה פיכו מחוח דבי יפרחל מיוחר עם וכן בי לחרן ולא בחוח לחרן חחוח דמיוחר לגבי בחלמא דכחי׳ בבי לא בחי׳ דלים לחכחים כחקר מעיקרא לבבי יעקב חלא עליו חקי׳ מקי׳ים מלר מבחקר ליעקב חלא חלר מבלמו בפיכי עים חמי לרך בבי חלא כחמר לוקר דחמיקרא חי לכל בים וכחים לרי׳ :

וגם עיש דקיל לרים כיון שבבחב הטעם בלרו על כן לא יחכלו בבי חח בים וכרי כי בעב בבח יהך יעקב וכרי חח לים רק לגבי לחם לחגל מה מכן מחנח חגל יעקב ולים בזה מן המוחר ליפרחל. הבח לא מיבעי׳ לים חחח מלין קיל בלחחה כן דבים מוחר לבחי ובפיר מקרי עין המוחר ליפרחל כיון דחזי לקלה יפרחל דכחים חמי בכלל יפרחל וכעים חוקי זבחים פיש דלא בחי בחלמא כחב קרבן לחרן דחל דרמ׳ בי יפרחל ולא בחוח יפרחל נבי קמיכה פיכו מחוח דבי יפרחל מיוחר עם וכן בי לחרן ולא בחוח לחרן חחוח דמיוחר לגבי בחלמא דכחי׳ בבי לא בחי׳ דלים לחכחים כחקר מעיקרא לבבי יעקב חלא עליו חקי׳ מקי׳ים מלר מבחקר ליעקב חלא חלר מבלמו בפיכי עים חמי לרך בבי חלא כחמר לוקר דחמיקרא חי לכל בים וכחים לרי׳ :

וגם חם חקי עם בחחים לחחי דרמ׳ בי לחרן זלא בחוח לחרן ולא חמרי׳ חסווח סכחוב לחם לחים לכל עיכבן חבחוריה עיש חלבר דלקיש כיון דקרא יחירא הוא. כבר חי׳ בגיל חוצא בקיל עם דלא חמרי׳ כן חלא בלזו חסווח בכל לגל בלזו חסווח רק בבחבי׳ לא חמרים חסווח כחבח לכחן עיש :

ומה מהבחח מסוף בזבחים בכיל דחוקי לא עליבי חרבי׳ דבמי מוחר לכל יפרחל ורק בחוחוע דחרוחים קיל לף יחבב ממקם יפרחל כיון דבמי לבחבים וכוכחם דוקא דבר מלקור ליפרחל מסוס בריעותא עבו לקור גם לגבוה חגל חרוחה מלקור לזרים ומוחר לבחבים הוא מסוס מעליותא וקדושה עבו מפיר מרי לגבוה חגל בים גם חם מרי בחים מלים מחרוכות כיב בעלוה עיש כיון דלקור לכל בחבים הרוחי׳ מסוס בריעותא עבו בחים דלקור לגבוה מסוס ממקם יפרחל

יולחי שמחמתקו לח סח ריולחי נעלם סל דמלי סוח דוקח דיעבד כיון דעדיין לח סמקיר נכסיו לו חמי לכחחילה כיון דמני לעני ולכחילה מלם כרי לכילה עכיהם עיש לח כן לעניו לסקרינ דמלי לכחחילה עמום סוחיל ולי נמי מסקיר ודלי לח כיון דעדיין לח סמקיר והחזכם בזה נדנרים. ובזה לח נרחות לפמר ליער דכיון שעיש כבר הניח והקדים גם להקדיש לכחחילה מקרי דיעבד מלח יניולי קדמים לידי סמכול. לחבל כשחמתם מלוח נכוחה לים גני לחריש סל דמלי לח קש" מדוע לח נשחמתקו נכוכה לים גני לחריש סל דמלי לח יולחים דוקח נדיעבד. לחבל לחלמח יורם דרכו דוקח נהלי דשמחים שעשיד לוכל מלה סל דמלי סלקדיש לו מידנם כיו מלח הסקיר נכסיו כיון שהוח עשיר בזה נשחמתקו הנוסף חולי דוקח דיעבד יולח ולח מקרי מיזיא לחבל לכחחילה לסקור לחכול לחבל נהלי דקוכה שלים לוכל שלחמרש רק דנמי חזי לוכילה בזה לין שמק כלל דיולה חש" לכחחילה כיון דלי נמי מסקיר נכסיו לו עמום דחזי נכעיים כמיש חוסי שם מקרי יש נו סיחר לכילה ושיב לענין הקרנה דמלי שנלחמת לים לוכלו רק דנמי חזי לוכילה יסרחל שפיר מקרי מוחר ליסרחל כיון דלי נמי מסקיר נכסיו וחזי לי שסמת נמי מקרי חזי ומן המוחר ליסרחל קר" ני" ומוחר להקדיש חפי לכחחילה:

ומ"ש על דנרי דלם מוקלם דלו כוסג גם נעכים שהרי לחמרו נשמ:ים ולחזרתי" מיכלו ליח כל מלילה ולים מיהג נעכים זניו כשהם דולי נמי סמחויב נשמה דוהכיבו ים ללו ולמר לנעים דלימכיבו נשמה דוהכיבו ממילה ליכה ללו ולמר לנעיים דמי" משפעים וכבל לחמר לחמרתי לליכם הסמרו לעשוה כל מיש נלחזרה יש" נעים מחויב" נבל מיש סחזיק מכח ליה שם. ידעתי נמי ידעתי ושיב ים להקשות לנעיים דמניחל נריים דכל המנחל מיש מוכר על נל הנרע ליב יש" נעים מחויבת נבל מיש סחזיק מכח ללו. חבל דע נכי חף סחרש חומר לחמיב דמי שפטור מעשה ליכה נני" ללו. חבל דע נכי חף סחרש חומר כן שכעים שמוריש מעשה דוהכיבו מיש לכי כשהמי דוהכיבו ליש מיש רק לי" עשה דקעודש שנת שליכה מוכנה מיום חול לקורש ולפני מוכנה מיום חול ניד שמים מוחרה ועיין היטב נרמ" נילה ני ונמיש שם ושמילה כיון דהכנה קעודש שנת שמינת שלריך שחסי מיום חול שמינת הכנה זו מלילה ושנר על ליח כל מלילה. ולפיי כשהמי לה מינמי לניעמי דדוקח מיש סחזיק נעים שטורות חבל לי" עשה שחזיק שמו נם נעכים ודלי נם לי" זה סהג נעכים חלה לפני לרעת הרנה לחרוכים שרלוה דנם לי" עשה שחזיק לינו כוהג נעכים היש דוקח נמקים שים קויש לו שב ולים לחדש חבל כלן לשפ" הכנה נידים מיום חול מוחר והכנה נייש נידים לו נשמה לקורש לין זה חלה לי" לרעת הרנה חפן שהוא מ:קלה ולי" רניעת עלי" נשמה ריש ודלי דכוהג לי" חפן זה נעכים כמו שלכים ולים דין לריך נושש ולים לין החלה לשקורק. ודי יזכה ליום שכולו שנת ומנוחה. וכקי יגן ולחמה. ולנם החמיני לי" לעשון ולשמחה. ולישה הרי"ח. וברכה והללוה. כשפשך וכפש מיחבך הדושים נלהנה:

עמרם הקי נלוסס נקיק הכיל:

תשובה רמ"ט

עילים

שוכ"ש לכבוד מהוני ידידי הרב הגלון שלריק כמוים מיים לבי ויינקלער כי יוסב נשמה מחכמוני נקיק מלרנרעטען ומלפרים מנדקיק רשלפערט:

יקרתו הגיעני מיה שמחקשה נרמ" נילה כיו שכחב הטעם דשן רוחין מומין ניוים מעים דהוי כרן שם הדין וקיל מיש מהפרת כדרים דמתי" נשמה דלה מיחזי כרן דן כדשמרי" נבדרים עיש מעום דמומר נקרוב" וגליה ומעומד ושיב רשיים מומין לה מליט יפיה ויופ זשיב לה מיחזי כדין. ולפעניד נרשה לחלק דנשלמת כדרים שן כלן רק לי" נרידה ולה שפיקי ממוכה מרעום לרעות ושף שכחב הרין נשניעות ליו דכדרי" הוי לי" דשים בי" ממוכה מעום דשכר חשלה עלי" עיש מיש לשו שפיקי ממוכה הוה וגם לה מיחזי לשיכפי כמוכה ושיב לה מיחזי כרן שם שדין רק מעום דנעני נ" שהרי שם נבדרי" כשמחיר יחיד מומחה לה סיד כלל דהוי כרן שם שדין רק נ" הדיוטות מעום דנעני" נ" מחזי כדין לכן שפיר לומרי" כיון דשפ" מעומד ושפי" נקרוב" ושפי" נלילה לה מיחזי כדין חבל נרשלי" מומין שפ" ניחיד מומחה מחזי כדין מעום דהרי שפוקי ממוכה מרעום נגוה לרעות הדיוט ומיין נרין קידושין סיו נשם דמניין שכי דמעיש מי שפוקי ממוכה הוה מעום מלילה ממון מרעות הדיוט לרעות גבוה עיש ושיב לשיכפי כמוכה גבוה לרעות הדיוט ולה מיבפי שרי ממון גבוה ומיין שפי ליה ריש ושמחה ומיין ליה דמעילה שלה שפי" נקדשים קלים כמו נכור ושלמים לעיד קדשים קלים ממון נעלי" מיא כיון דשם קרא שליעורי" לגבוה ומעלי" נשם מעום דשקי

קדשי ד' כמנחלי כיו נעשי מעילם ליב עי" שמעילה יולחי שליעורי" מרעום נגבוה לרעום שדיעם שפיר מיחחי לשיכפי כדן שם שרין שבעום דשרי לשפוקי ממוכה ושפיר שפיר מיחחי ניוים ולה מיחשב זה לשיכר עם שמשכי ממוכה ונקרוב" ונלילה לפי שלים נכל שפשב ן ומוד דשלי נמי כמי מיחיב מעום דמיחחי כדן שם שדין ועם להחריך נזה גני נבור ושין שזמן מעכים:

עמרם שקי נלוסס נקיק הכיל:

תשובה רנ"ג

מה שכחב על מיכולי דנבור הוי כמולים מרעום נעשה דרש" כשב נשמעם נילם כיש נבור נזה", ובזה" ליכו נרעום נעשה דשה לשקר לשקר יבו. חיכו המעשם כלל כיון דזמן המקדש לה היו רושלין עיי"ן ניוים עמום דמולים מרעום נעשה ושרי כדן שם שדין גם נזה" לין רושלין עמום דנמרכים יבנה ניהמרי ויחמרו לימחקך וכרי כדלמ:ריך נילם ה' עיב:

ועוד דרש" כשב ני טעמים לי עמום דמלשם כמחקן וני עמום דשרי כדן שם שדין ושיב ייל דזמן שניש לים נחמת שעשם דמלשם כמחקן כיון דמעיקרת הוי חזי לשקדנה רק להדיוט שי קלקול יוסר על מקום רק נזה" לכיו שהוא שם לימ רשוי לעשם דנר מחזי כמחקן ולכן כשב רש" שכ מעשים מעשם דמחקן שיך נזה" ולה זמן שניש וכעשם דשרי כדן שם שדין שיך זמן שניש דמילת מרעום נעשה ולה נזה". ועיש רש" נבור נזה" לינו כשמע כלל עשם וכי שוא כדי לשרן למה כשנה השעשה הלכשל למעי"ז לכן כשב רש" דנם נזה" שיך שלי דיכל יעיין נלעון רש" וילמח שכן הוא. ידידו שדושים:

עמרם שקי נלוסס נקיק הכיל:

תשובה רנ"א

ברכות לרלשם יוסף שיש לחהוני הבחור המופלג נשפלנה מכמי חכן השם. מריש. ודיש לו כלענן. שמיועד להיות חכמי מריש יוסף לבי קופר כי נשעשה הבי"ם:

צבי הוא לקול הלרסרים לרשם שפתיו לה מנע וכבודם מדוכר בי לין כנוד ללה חורם עיש נדנרי רמנים שיב מיוים שי: שכחב נהחם חולין שכפלה מן הצב ועמדם מעלים ושבי סיה לריכם נדיקם שיחעין חוחם ניוים וחבדק לפשר שהעלה כשרים וחלכל וכחב שסיש נעיה בי המניה דק ליד ולה לישפעה ויש מי שפשק להחמיר ודנים שפשק להקל וכו' שיב והוקשם לו מעים שים מנרכות סיה דנכעים יש שפשק לה מיזנות נערכה המון מהיה לפיכך לין מלילין שם הנדולים "יש וכחב שכיש שם השעם כין דשה נעיה דלה לישפעה ונרכיכים כי שיב עיש ועיש החם דשפק לחומרה וכלן שפק לקולה. וכן חמה על הסור נחויש קי" חליש חולי שפק נעניה דלה לישפעה שם נילה ליד לקולה ודיש שם הניחו מניה שקרין כחב שפעם עשים דמומני לי" לחקנתו הרלשונה דה" לה חזקה כשרות ושיו שפשק שם כן חלי לשקיר קמניהל כלל שפיעה דמומר לשחמן ניוים עשים חזקה כשרות. וכחב להרן כיו. דחויד נרים הלכות שחיים שפשק חולי שוחם נשפה שחיטתו כשרים כמה כל מילחה דלמר רחמנה לה חעבוד חעלית [ועיש דשחי החם שלין לישור נגוף מעשה השחיטה רק יומה הוה דקה נרים כבר קדמו נשבועה זו מיזו חוים קי" ריש על קונה קנין נשנה עיש] . יסי דלה חמרי לה מהי חלה נמקום שחשקני שיר שניים דשם נלמר דלה מהי ולין ניהו נמ [זה שלה נדקדוק. דוהלי ניהו נמ דשיחשק ניהוים למיהם כמים חוסי חמורם סי דיה מיחיני חלה שחיית להחזיר עיש נני חוכם שניהם] שחקיים שם שלמרה חורם לה יוכל לשלחה וכשקן החיקור וכן נכל שכך דמייחי שהם שפשיב נשוחה נשנה דשלי רק שפים נשילה נשמה ולפי נמי דלה מהי ולין שפיעה חיקור דנשילה נשמה דעיד עיד זה לה חמרי כלל דלה מהי עיש וכבר קדמו נשבועה זו מהריב נשמי" ק" סיש. ולפיי ננמי קלי הלינני נעוף וגיה שם יחלה טיפים לין כלן ס:קון חיקור חמים כיון דשפים נעוף חיהו נגיב ומעילה כיון דלה לשיבי שומדם חיהו חל נשריפה לנני שהלל דלין כלן חיקור מוקף רק שפקן נשפיעה לי" שלהו זנוה דשיך נם נעוף כמים שמיב נשפיחה ועיו שפיר יל דשם כמלה מריפה ושחה נחיקור לעלים ולה ס:קון חיקור שלים זנוה ושהל שקלקל וכשקן חיקור שלכשה יוים ושפיר חשריק דנה שפשי. ולפיי ליש לומר דמומר לשחמן שפוה דמוקמי שחזקה כשרות דשרי שם יחלה טריפה לה חשבי שפשיטה ושם ן שרי ק" נשפיטה ושיב שלרשה חשריק שחזקה לי" שומדם וחקור לשחמן ניוים ולי דשם לה חשבי שפשיטה שהל שקלקל ושפוה שיש שוה שפוה לנל לקור ונבן לקור לשחמה ניוים. לנל שרשעים שיי נשפשה דשיך חיקור לשיש לנ"ב

לגיר ושמילה אפי' ישראל מדיעם מי חל מי לגבי ישראל אפשר מקשה ושמילה אפי' כישראל עדיף לה מהכי מיא לה כיתקון חיקור מלוכלת דיש דשה נכנילה כשאפה כיתקון מי חיים ושמילה אפילו דמהכי דמהכי כתי סדיר ולים כן לין כאן קי' נאפילה רק קי' מדיעתה ושפיר שהאר לשחוט אפשר חזקה כשרות כמיש דיש. ולפיז גם דברי מור נכונים לף דקאי נשקף מיא נגמי לה מנגיל רק לעיל לאי לאיצרי' עומדת ולימא אי אפילו מיא נשקף לה לגיר ולא ליפרחל אבל אפשר יל דפוקק לעיל לאיצרי' עומדת ואם כן יש אי אפילו מיא נשקף ליפרחל ואיפ דשהר לשחוט כשר נצאפה לרמביים וכביל וייקוב זאפ גם דקדוק לפון הגמי מי מיחזקי' דישהא ביש דאפי' ניזיק מיהר אלו חובן דבריו נחוקפה ביאור קלח:

ראם אפילו הוא דבר שכל מיא לית אפה דלדבריו נשקף לפיש הרמביים ליש אי אפילו ופפיר אמריק אי אפילו ואם כן אפילו קאמי אפשר נפנה וכי אפיפתו כפרש דאפשר אפי' נשקף ולא אפילו אפיפתו קום אי ואפפוקי' לומר דנשקף אפיפתו אפשר אפילו ואפ אפיעל חוורי נאפירולו. ועוד אפילו לעכין אפיקור אפילו צוה לה ניחא ליש אפי' חוורי אפשר אפילו אפי' דלי כיחא לה אפכי אכפי יש עליו אפיקור אפילו צוה ולא אפיקו כלום ואויל אפקלקל ואיפקן אפיקור של אלאכם שנה ויוצא ונאפיש ניחא לי' אפשר דלף אי ניחא דלא אפכי אפיפתו מיא אפה אית ואפקע אפיקור אפיש דלא נרע אלאו אפה אילי' ואפיר אפיקו ואם כן אית לאפקו אפיקור שנה ולאכי אאריך דאפכי. זאת דאם כן אית אחיד לאפרחו כלל אלא כאפש אוקפות בשאורים דף ד' נגי לורש אחן נכור דלים ני' אאליפא דלא נרע אאלו כאל גו אוש אעלמו דאפרי אפש וזיקא נדבר דלא אפכי אם כעשה אעילה רק על ידי אעשה אדם אדיך אי אניד לה אפכי ואם כן נשוחט כין דגם אם אפה אאילי' אקע אפיקור אאיפה לפש זאה אעליפא ולית אעשה דאית לאפקן האפיקור. ואיפו זאה יל כין דאם אפה אאילי' אוי כנלה אם כן כאפי דלא אפכי והוי נבלה ולאכי הוכיך לאפקן דגם אם אפי אוי כנלה לה אפקן אפיקור שנה דאפיש אפקן לאילוכי אידי אאיפה לפי אפי' לאפרי אפשר אפילו אפי' אפיקור אפילו אפי' אפיקור אפילו אפי' אפיקור

לחומרא מאחר שלא נזכר בדיקה לקרום אם כן אף שלענין ידיעה הוי כמי שלא נזכר לחומרא. ואפשר מדוקדק מלשון הגמ' מי מחזקי' ריעותא שמחזק' לענין היקור מריפה בדלוריתא גם בירים לגבי קדיר ותיש. תיכף לפי' הקצי' להיסך פסיקא דמחזק' לריפותא כמו בכיר דאם כולר הפסק בדלוריתא. דלשון לחומרא גם בדרבנן. וכל הלקיי דכאן נאמר הי' רחוי לחצי בלא בדיקה משום דמוקי' בחזקה כשרות כמיש דיש הלה לחפיש מהיריק דאם נאבד בלא בדיקה לקרום, ואיכ תיש דודאי בכל מקום סדאיי לחומרא הדלוריתא מכריע גם קדיר לחומרא אף דבעלמא קדיר לקולא. אבל כאן דגם לענין דלוריתא הי' רחוי לעיכל לקולא משום חזקה כשרות דממעיט הכי הלה לוקיף עלא מסדלוריתא יכריע עוד מסיקא דרבנן לענין יוצי מי לחומרא ועיין כענין קנדל זו בפי שמעתתא קיד פיד. והייכו דקמבעיל מי מחזקי' ריעותא כיון דאזלינן לחומרא לענין דלוריתא אזלינן מי לחומרא לענין דרבנן גבי יוצי או לא כיון דלענין דלוריתא ממי הי' רחוי להעמידם בחזקה כשרות אינו מכריע קדיר לחומרא כלל. וכיון דלא אפשטא פסקינן לקולא דהוי מסק בחזקה כשרות דרבנן דכיון דאית לי' חזקה כשרות אין הספיקו מכריע קדיר לחומרא וכלי שלא שחוטה מהיא אזלינן לחומרא גם לענין היקור אחיות ביות שחוטה מחוך גם כן אזלינן לחומרא, ומיומד מה דקיל על דיש דאם כן מאי קמיבעיל כלל דאין כותח דיש דמסיס חזקה כשרות מסקי' האיבעי' לקולא הלה דמסיס חזקה כשרות קמיבעי' לי' ומסקי' לקולא כלר האיבעי' דמהי חזקה כשרות, ונזה אים מה דקמי' לכאורה אאיך אמשר לפסוק האיבעי' לקולא משום חזקה כשרות הא מסקינן דדיכא לא אזלינן בתר חזקה. ולפמיש ניחא דאאי מה דמסקי' האיבעי' לקולא אינו משום חזקה כשרות רק משום קדיר לקולא רק דהאיבעי' הי' רק משום חזקה כשרות אבל היכי דליכא חזקה כשרות ליכא למיבעי כלל ואים. דים לי להאריך עוד אבל אכי נחפז לדרכי לנקוע היום על החוכה שבנאיל ועל שנה קודם אים דעתי לנקוע לבקר כבוד חתני הרב הגדול כי' לכן הה' שניתה קולמקי נזה די שפוה שלים לו בכפם המיוחד להיות חותנו וחותם בברכת להנה:

עמרם הק' בלוהם נקיק הכיל:

תשובה רנ"ב

שילים ני חויפחלו ני בהעלותך תרסיד לפיק:

יברכך די נמוק. והה אלא תיבה ומלות כרמון, נכי מחוני הרבני המיוחד מויש נן לוין כי בלוהם:

מכתבך קבלתי ושמחתי בשלומכם וכו' ועל דיש מה שעמדת על רפיי גילה ו' עיין דיש הטריפה בגם חקור אם כמלא בחוכה דעובר ירך אמו הוי הולול ובשחיטת אמו אתם את לאכלו וכי סלד ניחיי ליל הולול ומוכן לגב אמו ואפיי בשחיטת עלמו מותר לשחטו ולאכלו הלה אבכען מלן אחקר. וקיל הא לאד לוקומאת הולין כיח פליגי ריש בולד טריפה בשעברה ולבקוף בטריפה ולריש עובר ירך אמו והולד טריפה והאיך כאב רפי בשחיטות דליכא מלן דאקר. זיל קמי' כלל דכולא רפי' דלא אפכען מלן דאקר כשמלד ניחיי מן הומן המתירים נאול והכי קיל. ודיש שמות הוא כמיש הוסי נאולין שם:

ומה שעמדת על פי ריש שנשים ווילנא נילה מי עיש שכאב ודאי ודאי אפי' עבר כאיסה אפי' ניש אאי עשה דומאמת נאגיך ודאי אא לים כל מלאכה ודלא כרפי' שכאב עשה דכיסוי שדם ופלא בעיניך מדוב כאיד מפיקי'. ועוד כי שמיל שאינו מכשה הוא עובר שבשחת יום טוב ועוד דעכים אינא גם כן עשה דכיסוי ולשחטת הסוגרים דצ' עשה דוחה שולים אם כן מה פריך שגאי ניש שלים. ולפעניד דגם הוא קיל דעשה דכיסוי דוחה לים דכחיסה אם מצאר גלאמו שפי' אחיב אבל הכא בעידנא דעקר לאו בלים כל מלאכה וכחיסה היא מלאכה בעלמא לא מיקיים עשה דכיסוי אבל עשה דשחטת ניש אינו דוחה לים דכחיסה שגם אם אינו מכשה לית מכיעה עשחטת ניש הלה דיוי קיל אאי דאי עשה דכיסוי לים דכחיסה אם כאב חוסי נעריונין ק' עיא דהיכי דעשה את על ידי שפיעה לא לעריך עדלים ודיל את על ידי שפיעה שאחטו כיון שידע שלין לו עשר מיחוה ועיין אי' דאכא ליכא שפיעה דאאי עשה דוחה עשה דכיסוי ומיומד אם כל מלאכה על ידי עשה דכיסוי ומיומד אם כל

ומ"ש בייאב דעת הראיים נקולי דלינן דעפי' בילה לית מאן להאמר. אאכם מה שפשוט אאלך דלראיים אין מילוק בין כלי הלה אי ריקן ואיכ קיל דכיסוי לים מיסוס דאליכ האיך שמעלין כלל שעכרת דראיים קיל דנאדמים שיך מיסוס אפי' נעלאי אבל

ביסוי לא שיך מיסוס נעלאים ולאכי שאחר לנשל ביסוי בירים. אבל נריקי" אפי' ביסוים שיך מיסוס ושפיר יל דאכי הרבי ליסוי לא פליגי דלריך לבודק שוא נאדמים ומיסוס שוא ביסוים ריקי" כלילן דעפי":

וגם מה שהקי על שרמיש דאכי שיך כמי מיסוס אם כן אין חומי" ומנאלין בירים יל לאמים שבי" בשנת מיא נדעת שרמיש דלא אמרינ דאאיש מוחר רק בשאחטו כיכרא מאוך שעשיו שלינו מלינו שלינו מכחזין אבל שאינו כיכר אפי' דשחיש לחקור. ולפיז אים דאין מלבי" אפי' לעשין יסוים ואשילו לללות ניאם לעפי" דהוי דשחיש משום דאין שאחטו כיכרא שאוך שעשיו שלינו מכחזין לאיסוס בשעת הלינון אבל שפיר חופין ומנאלים בירים משום דהוי דשחיש לאיסוס ושאחטו כיכרא שאוך שעשיו שלינו מכחזין לאיסוס דאלו אי מכחזין לאיסוס אים עשה זאם נריקי" דאחטו עפי ואים. אאיך שרופים נאחנה:

עמרם חיק בלוהם נקיק הכיל:

תשובה רנ"ג

בעה"י ויסי בשלם סוכו. מאדון העולם וכסאו. הוא אחזקי תלמידי שרבני שארץ ושפון. ורימו לו כלבבן. כמרים לימלון כי העלליער בשלאלחא:

נועם מכתבך קבלתי ואשר שקלים נעים נילה אי ניע דאמרינ אלא אמר רבא אשר כירם דעתו לוודאי ואין דעתו לשפק ניים ועיז קיל שה דאי אם אזמין אשר כיכה מעיזים לכסות בי דם כי לא שנעי דמוחר לכסות אלא אפי' מחויב לכסות דאם רבא לא חיים משום שהרת אלנו וגם אי דעתו על השפק ואם בן שקבי למם לא אמרו אכמים שגם כי מחויב לכסות ניוע כמו שאר אי ומילה לא יאי כי שפק לעכן כסוי ויסי דעתו עליו כמו שאר אי. לפעניד לקיים דלכאאלה ודאי אין שומאי כי ניוע כדי לכסות משום דאוש שפק אם חייב בכיסוי ואם פטור הוי אכיסוי מיומא דלא לריך וכרמסקי' שם למיד נזירם משום שהרת אלנו ניוע אי מיפשקא מי אילן דנקן זיל עדיף וכסי אלה דאעבד אם שיאם שפיר זי' מוחר לכסות משום מיומא כיון דאי אלה שלאו שמחייב לכסות רק דלרבי' אקור לכסות משום נזירם של שהרת אלנו שיעמו העולם כין דשרי ליה מיומא ניוע ודאי אי' שוא ודצא ליל אאי נזירם שיי"ו אלנו אבל מיומא ליל וגם עיד שלא יכפ אלו דשאי לשהוע דשמא חייב בכיסוי ומבעל מלים כיסוי אלה דאם שחט נדיעבד אי' מוחר ומחויב לכסות ואי שרי אי מיומא ניוע משום שמא הוא אאי ומחויב בכיסוי רק משויה אין מכסין אם דמו משום דאשר כירם מוכן לוודאי ואינו מוכן לפשק כין דפשק אקור לשחוע לכתחילה משום מיומא דלא לריכא ניוע ואפשר אפי' לחשיי נבירים משויה שי לא מהני דבשלה שכשאו ואוי מוקלה מחמת אי' דרבנן שאכור לשחוע לכתחילה אבל עכיש נשמעת ודאי אינו מוכן לפשק כין דלכתחילה אקור לשחוע פשק ואם ודאי לא תיקשי דהי' לאם לחכמים להחיר לשחוע כי לכתחילה ניוע דמשי מינו יאינו אי' מיומא ניוע ועיין ניוע שנוע נשוניא נריאשונים ואחרונים שכן הוא אאמת. ונזה הכי אוחם נברכת המורם רבך דויש ושוכך:

עמרם הק' בלוהם נקיק הכיל

תשובה רנ"ד

שילים ני חויפחלו יום ני לקדר כעת יאמר ליעקב המשיר שועה לפיק:

שוב"ש להחוני תלמידי הרבני המשלב כמרים יעקב בני קלין כי בייאב אבאחד:

מכתבך עם נרכת מיע קבלתי ודי ירים קריבו ומחוכיו נמרים. ואשר שלחה נאי שמחלה שחיים ניוע על שנועות העבר ולעת ככה הרוסף לנקרו ואגיד כי הוא חולה שאין בו ככה רק לוס לשחוע בן עוף ולצפות לו מעשרים מן הנשר לא יאכל רק מיעט מעיר והי' לך וריבוח עם לודאי מדבק כי הוא אאמר שאשור לשחוע ניוע שלה לריך לכרים דוקא כדאמרי' בשפיי' ע"ו בני מקוכבת ובילה כיה בני נהמה חלי' של ככרי ואלי' של יסרחל אית לכרים בשר בלא שחיעה ומשמע כרים דוקא ואחה אמרת שלה שפקי' נאוים ק' רי' דאפי' על שחוע מכרים לריך לבדק לשרים מסוס דאשור ליסמוך משהיי בלה בדכה וכשים חוסי בדכות סיל דיש בלר שלמא דשקרי שכאה בשחוע מכרים ובשניל שכאה שחר לשחוע מלאכה ניוע. ושוב שבאה דברי חוסי בילם יאי עיב שכאבו שמעריבי' ואוכלי' משני שכאבולם כמו שכשר ושכשין שעיד שכים אין בכל שכשר כרים. ושוב שבילה ריי

נאחרונה

בשמרה מסלד בידיה דמיני רע ומשמל לי לחברי מקום מוקצה לבל לי לאו מקום לי מוקצה לביע שיהי לשחטו בידיה לף מלין בכל מפרוה כיום אבר ובשמרך דאם דבס חזי לאכול הכל ניחר שם מעלום מקום דרכך עכיר:

הגה כרי לעשים לך קודם היה לשלבל מחילה קבם בדבריכם ולחיב

תבים כיד דו המדים עלי מיה שכיל לרימה, ומיה מסביל חלי מרבק מסל דלים לכיים אבר בלה מחיטה חי לחסר ליחר לשרים שרין נשמחים לי בשעתי דחאן בשבה בשקיר מקום דשרי דמילים ולף דבם לחסים לחסר מדרבק דרים קבקה קבים מיה לה בה לחקל עליו אלא לשחתיר עליו עים, ולפיל לרשביל דחים שיחר מחיה לחסר מחיה לשחוש ביחר בשביל חים דשל יכול לשחוד מיי שברי ולאכול חים דלין בו לחסר מחים ולים לף דשכתי לחסרו חים מיה לה בתו לה

קבילת עדים עלמות שמעתי מומחה לוכלין וכן שם קבוע נמיד הרחם על מנת כרך ועיי שפחי דף פיה, ועיין לח מליט נשום מקום מיהי שלשתם רחוי לחכילה חפי נשוף סדר שנדקי יעיי לעיל חוש שפחי שכיל דיש גידין משמע דשלמות נשום חופן ליט רחוי לחכילה ולימא לרחיימו :

אשכם כל זה לכלבל ולשלבל נשלשלה לחוריימח. חנל שחמה יהים דרכו דרישמת דלימח על כל שרשכוי ושוקקי נשיליה יין נשי ממלחה חשם כל שקדרים נשר ונשוסים קי שקיב ונשי שם וכן נשיליה כיח נשי נהמה חלי על ככרי וכו׳ ונשוסים קי חלים קיל וכן נשיליה כיח נשי שכוכמה ושוסים קי חלים קיל משמע דנשי כיש דחמיב והוי חלב דמוחר לעשות נשמיני ניירם חנל שחוח שכיש לח שמיב חרב ושסור לעשות מלחכה נשמיני ניירם וכדחמרי׳ נשנושה כיון לי קייב כיש חמיב לחיכשולי על׳ יחי לח חמיב לחיכשולי על׳ ושיש נחוסי דיח שם ושמוכמה ושמה שלימה שכיבו לח ישחוב חלב ים שחום ניום לחכל ממנה כיש לני וכן היל נשוסים ושם לי לשמר לפרש פי׳ חלר רק כיש דוקח ולי ליכח שחוח לחכול כיש חעמי שיש שחוח לחכול שחוח מכיש לחור לשחוב ועיין חמרי׳ נשמר׳ מיי שמוש חשמך ממיבו גמור נלבו לחכול כיש ולח לכיש נשר נלח שחיש חלמח דוקח עשוש כיש שרי ולח נשחוח מכיש. חנל ליח כיללחמיי לשחוב ועיין חמרי׳ נשמר׳ מיי שמוש חשמך ממיבו גמור נלבו לחכול כיש ולח לכיש נשר נלח שחיש חלמח דוקח עשוש כיש שרי ולח נשחוח מכיש. חנל ליח כיללחמיי

ח) **לפי״ם** שחלה מניל רפי׳ חקיים דנניסול כמי חמרי׳ מחוך וכפשוטים חשנוי׳ נילים יים וכחב מחכיש שם דשיש נחלי׳ ושמיסה דנרי׳ הנשמי׳ נחוכל עלמן לחקנו רק דנשי׳ לירך היום קלח לרמי׳ שם מדיבנן ולחוש׳ מהיש ולים פשיטל דלחי׳ לירך רק לחיו נשר כמי מיוחר לנשיש דשוי עכיש לורך היום קלח ושכיש חכלח מקרי כניל ושרי נרפי׳ חקיים חשם רמיל דמוחר לחולין מפחח של חיבשר דשל דמיהול שלח יבשוו וילפעיר עיז מקרי לורך היום קלח וכן ניול מקרי לורך היום קלח עיש נחוש׳ דיח רילמח ושכיש נלירך לחכול חלי זיש דמקרי לורך היום קלח. ושל דנשי׳ נפי׳ חקיב כיש דוקח, חייש משום דשלר כל שקדרים חין נש לורך היום כלל. ולייש ני׳ מחוך דשל נשי׳ עכיש לורך היום קלח לחוש׳ מהיש ולרבי׳ עכיש מדיבנן ולח שרי׳ שלר החנשיל חלח מחוח שחיכח זו שחוכל דשי חלל ניריחח לי שכיחקן שחיכח זו ניוחר עיש נעור וני׳ ולהכי דוקח כיש דשחוש מועיל לשחיר .השלר ולח חלי׳ זיש דלח חשוב ונעיל לנני השלר שי׳ שפחי׳ עיש וחילין קכיל. וכן נחמח חלי׳ של ככרי לים מחוך על חלי של ככרי דשל דשפי׳ שם לכם ולח לככרי׳ ומיעטי׳ קרח נשרי׳ דלח חמרי׳ נזה מחוך ומי׳ פרי שם נחוש׳ דיח עיקר ותוש׳ נילה יים דיח השוחט ולח שרי׳ חלק חכברי רק משוש חלק שרחיל לכן נני׳ נחלק שרחיל כיש דוקח שחוח חנל ולירך חוכ נמור ולח קני חלי זיש שחוח רק לורך קלח ולח שרי גם חלק שרחיל רק מעטם מחוך ומעטם מחוך חיט מועיל לחלק חכברי דשל נלי קרח דלשל ככרי לח מהני מחוך. והיכ נמסוכנח כיל קנרח שרה דלים מחוך חחיכ יש שחוח לחכול כיש דוקח דלח חמרי׳ מחוך שחוחרח לנירך הוחרח כמי שלח לנורך חלח נחש חפשר לו לעשות לנורך ח׳ מוחר מי לעשות שלח לנורך חנל חש חיש לו לעשות לנורך כלל חקור שלח לנירך ועיי׳ מיש מניש נילה יים לייחב קושי׳ חוש׳ על רפי׳ מיחופח מיוים לחול ולפיז נחין שחוח ניום לחכול כיש רק חיז דלח מקרי לורך נמור ומחילה לים מחוך ומקור לשחוב שלח לנורך חנ״ נחיכח לורך קלח דהייבו חיז ומשריים נעי׳ נמר נלבו לחכול כיש דוקח משום הפשר ממיבו ולח יכול לעשות לנורך ומחוך שחוחרח לנורך הוחרח מי שלח לנורך והפשר ממיבו מקרי לורך קלח כמו נמפחח חינחי חכיל חו משום חולין ושרי חי׳ דרשם משום הפשר ממון, חנל נכיר כיון דפשר לשחוב לנירך כיש מחוך שחוחרח לנורך הוחרח מי שלח לנורך חלח דנשי׳ לורך קלח ומיכ חפי חיבו לחז רק לחיז מי מקרי לורך היום קלח ושפיר מיוחר לשחוב נשניל זה :

ובמ״ש כחיבב מה שהקי׳ פמיג נשחיכח להני יוע חוש חי חי חמרי׳ נשחיטת וניבול וכל מלחכח לויב מחוך חיב נשוחט מסוכנח לחיש מי נשי׳ יש שחוש לחכול כיש חעשי׳ שחיבו חוכל מעשם חוחיל ולמה לי שחוש חיל משום מחוך ד׳ח חפחח של כלי וממון חמיב לורך היום שלח ינמוב ממנו כמיש נחוח׳ קי׳ חקיים היש מסוכנח חפשר ממון חוי לורך קלח עיש. ולפמיש לקיש דחי ליכח שחוש כיון דחיל לשחוב לנורך לויב מחוך כלל וחיש :

עוד הקי׳ שם מהח דמינעיל נילה ליד עוף שמדים נרגלים שם מוחר לשחוב ניום ולח חיפשוט. ומחי קשיעני לי׳ כלל חפי יהי׳ טריפה ושלח לנורך חח מוחר לשחוב משום מחוך. וחי דנשי׳ לורך קלח חח שפק זה שמח יהי׳ כשר לחכול לי׳ ניום חוי לורך היום קלח ולשמים גם זה לקיש רק לירך לחוסקי קלח דלח חמרי׳ מחוך חלח שם יכול לעשות מלחכח זו לנירך לויב חנל כחן דשם היי טריפה חי לשחוב שף זש לנורך לויב וממילה לח שרי משום מחוך כלל. חנל

נשוחט שיכח מדשם נשילה יים שפיר חמרי׳ מחוך דחפשר לשחוב נשפש זו לנורך לויב דחי נשי׳ מהניל על שקדימו וחוי חולין ויכול לשחוב לנורך לויב וחיש :

כ) **נ״ל** דחפי׳ חי לח חמרי׳ מחוך רק נשולים והנשרים עיי׳ נרמנים פיח מכלי יריע ועיין שם עיש מחכר לשחוב שם לירך לחכול חלי זיש וחח דנשי׳ נפי׳ חקיב כיש דוקח ליים משום דשפשר לשפלב ולח יעשל יוחר ממיש מלירך ונשחוש חלי׳ על ככרי משום דחין רשום ניול לחכול חו זש חו ועיי׳ חוש׳ נילה כיח דיח עיקר. ומשוכמה כיון דנחחח לויב חלי לחכול וחיכו רוצה לשחוב רק משום חפשר ממון חפשר לשחוב ולח יעשה חלי׳ חו זש חו ועיי׳ חוש׳ נילה כיח דיח עיקר. ומשוכמה כיון דנחחח לויב חלי לחכול וחיכו רוצה לשחוב רק משום חפשר ממון חפשר לשחוב

ועוד שהרי כתב הרמנים נפיל מחמן חיז חחוכל מן חחוץ מלשי נשמה כיש חיז חחוכל כפם וכו׳ וחיכו לכיש שם וחיב כיש שהרי לחכול מחשר לו לעשות מלחכה נשניל חיז מרוצה לחכול נחמה :

ומצאתי שהרי כתב הרמנים נפיל מחמן חיז חחוכל מן חחוץ מלשי נשמה כיש חיז חחוכל כפם וכו׳ וחיכו לכיש שם וחיב כיש שהרי לחכול מחשר לו לעשות מלחכה :

ומצאתי חח לי נפמיג נפחיחה להלי יריע חוש דיל שכחב שם מיש כיש משום שחיכו כלל נכלל מלחכה מעודה חו שהוח נכלל חלחו רק שהוחרה מקרל דלך חשר יחכל וכו׳ שנישל חיז חי׳ וחכלו דלריל דחיש מדבנן חיכו לוקה על ניעולו ולרבי׳ דחיש לחוש מהיש לוקה על ניעולו כיון שהוח נכלל חלחו ולח שהיה שהורה רק שם שחיכר לחכול עיש נחריכות עכיש מנוחר דלפי׳ ניעל חיז מוחר לריל כיון דהיכר חוש :

ג) **נ״ל** כי לפי לשון השלחה שלש הרופח לשחוב נן עוף ולשחוש שעשו לו מן חעוף מרק חו רוטב ושחה חכל יוחר מכזים רק מן השפר עלמו לח חכל רק כזים וכיון שהי׳ לירך לנן עוף לכזים ויוחר כדי לעשות מרק ורוטב כזים חיכ לח גרע השפר מהכשירי חוכ חלח חי חפשר לעשוש שלחמול דפרי לעשות ניירם כמנוחר נרפי׳ חלים ועיי׳ נרמנים פיל מיוע היח שכחב: וכן מכשירי חוכל כפם שים שהו חקרון שם כשקה מנפרע עוש׳ ניירם כגון שחיקה חנלי׳ וכיולח נשם שרי שקורח לחנלי׳ מכשירי חוכ ושכ השפר למרק חו רוטב שרי מכשירו עכיש ועיי׳ מיש שם שלכח שי ונלחיש פיג סיב ופיכ שיש להרניכ נפיכ היב שכ דחקי׳ לחכירי׳ דרבי דקיל נשיליה כיח וכשם דוכמי דחפי׳ מכשירי שחיל לעשוחן מעריבו מי חקור לעשות ניירם מיש חנלי׳ ומלח שכם מכשירי שכככנ׳ נחוכל עלמו מוחר זה כדשבי חז עיי שיכו חם טעם לניקיש מלים שמוחר עי שיכו שיש ועיי נחניל ועוין שי חקיל שקיב נשם הרין נמדוים לחחמיש שי שם מהמכשירי עלמם שרי עפי ושפיטח דנעולף ופלפלי וחנלין לין נחם כזים נכחים ולי כימח רנשי כזים מהמכשירי שכככנ׳ נחוכל עשיכל דנשי׳ דוקח נכנכחים ולינח. חשיב כיון דליכח כזים נחוכל נוטל לף דליכח כזים נכחים נמכשירי שכככנ׳ חוך חחוכל מיש מוחר לעשות מלחכה נמכשירי הכיל לדוך ולשחוק ומכיש נעוף דליכח כנחים נשרק חו נרוטב שמוחר לשחוב חעוף כדי לחכול כזים שרק חו ניול. קיומל דשקול כניון שלחמיו שפיר מוחר לשחוב חו נן עוף לעשות חו שרק חו רוטב לעשות שלמיו חוכל מן השפר עלמו רק חלי זיש. וחי׳ זש שלום מחלי רנך חדוקיים :

עשרים היק נלוחם נקיק הכיל .

תשובה רנ״ה

שלים כי חרפחלו דר כי נרוך חוח וחרם כרחם קרטו לפיק :

רוב שלים. לחולר נלוש . לחוני חחכי חרב הפחוחיב כשיים נרחם לפיק חשרעין לחדקיק מי לורחם :

מכתבך קנלחי נזמנו עם נכי חיח ילידי שכלך וחיש לי כניסיח חלריס מלפק חפנלי וחיוש ילחלי ושוש נחלי לחפיב לך על מה שפנלפלה נשוני דנילה ליד דנשי נעוף חמדרש מחו לשוחשת

נדים ונפרעים לוים קני חליה קיה מקח, חליעני לקולה וכתב סרים סמעם מקום דמקים מוכר לסחוטה לפני הוא מדיקה ממעם מחוך והני קדיר ולקולה. ונכני ניחא לך דמיית קי קיד המה חמתי לה עמים בגלילה הכיל ממחכי דניקה כיה דסחוטה מקוכנה ניוים חניב לכריכה פרטים לחיים, והי דחסם לה מיני נמקוכנה סלריכה פרכוס מחיים ופניב יוד קי מיו נמנייד קיב המה דנחוחה קי חליה מממע דמוכר לסחוט לפני נמקוכנה סלריכה פרכוס וניחא לך דלמה דמקפי חליעני לקולה מקום דלון כלן קדיה דמקים לחריך מחוך חם כן גם נמקוכנה מוכר לפני לריכה פרכוס מהיה. חלה דקיל למים שוניי חוים קי תקביז ניעה מהרסיל דלוקר לסחוט מויט לנמה עני היה דניוחו מקום דעיה לה מחכי רק על ידי הוחיל כמים מויז סם קקיל נמס חריך וכיון דמחיה לפ' ליהיה עלמו לה קרי חלה מפעם מחוך דהה יש חמם שמל יהלה מריה חם כן חמקר דהוחיל ומחוך ניחד לה לחמרי כמים חיקי מפחים מיו דליה חרי הוחיל רק עיז מקפקה דנפחיה ליהים עלמו חיל מחוך דקמיכין חרוצה חגל גני מקוכנה דחיחרע ריצה ועיכ קרי מקום מחוך כליל קפי חמלי קרי נקי חליה נים מיוה חכיה חלה יחיה חלה נמר נגנו לחכול כזים והוחיל ומחוך ניחד לה לחמרין חיו חי מיים ולה קרי מקום הנקר ממן:

אבל נחמה חיכני מולה מקום לקושיחך חם על הקויע קי חליה ונני הלה הם מחיים לסחוט מיוע לנמה וכמים המניח קי מקכיז מקכיח וחם כן קיל לחמרים החיל ומחוך ניחד וחם קושיחך על מהרסיל מפים דנקפים חיו דלמלן ניחיל חוחיל קרי חפילו לה נחר נגנו לחכול כזים חו על דנרי רקיל עלמו ניפים פיב דנילה דין ייב מכחב כן הלה חפקר לומר כמים מויח דלה מייני כלל נמקוכנה סלריך פרטים וחין חנו לריכים למחוך רק לייחב דעם הקויע נקי הליה כמים פמיב:

אמנם כן לו יסיעמ דלריכי לחוחיל ומחוך ניחד מיח כיל דלקיע ייבפקפיים ליה נעי לן לי לחמרין חרי הוחיל וכחב סם רפי וחיח נחלה מפקר נוף נמי הרי הוחיל חיכח הוחיל וחי לה קלה עני סם והוחיל וחי מפחח פריק לה וכח הכח לה קרי הוחיל דנר פים נידו לעפות לגרום לה פוחלה מיד ופריק פים. ומעחה חוקי כחנו קפיר דלה לחמרין חרי הוחיל וחי נעי מיחפיל דהם חין ניידי קחח לה מחדקק לי חכם וכן יפוני כחב קפיר הוחיל וחי מקלעי לי חורים דהם חין ניהו לה לחמרין ניחד עם מחוך חגל נמקוכנה דחמרין הוחיל וחי נעי למיכל מלי חכול קהוח ניחיל מניהו לנמור נדעמו לחכול כזים קפיר לחמרין הוחיל ומחוך ניחד כמו דלמרין נכהיב הרי הוחיל וכיפי הכיל וחים:

ומה קפקפה על יפוני דנפחיה ליוים עלמו חיל מקום מחוך רק דקמיכין חרוצה קכח קפי יפוני חין לי לעיין נו חגל כמדומה קקלי לפחים מהרסיל ניפים פיד דנילה דין ייב נפס הניח קפי קפריפים חלין כמו כפרום לקיר לסחוט הניחו מניח קי חליה קקפיי וניהיו דמחחת חומרת החחריכים נפריפות הריחם יש פלנה קחמו מעריפי וחין רחוי לחכילה וחם כן חקיר לסחוט רק מקום מחוך והוי קדיר וכמים קחנה חרי קי קיד. חגל מה פים לפקפק נדנריו דלה נעמו מקום מחוך כמים מניח נפחו קי חקכיז קקכיח. חגל חין נחמר נהרי לסחוט כמים מניח נפחו קי חקכיז קקכיח. חגל חין מפיעין הם החרי נלי נדיקה פכים נפקפו:

ומ"ש לחרן קושי פחיב דלמלי דפקפקין לקולה נעוף הכדרם היה נמקוכנה דלה חוי קדיח מקום מחוך לה כיל דנחמה קפה לפיפח חוקי ורוב הפוקקים דהיכח לורך היום קלה לה חמרין מחוך מהים הם כן הם יהי מריפה ליכח לורך היום כלל והוי קדיח וחלין לקולה. חך כנר כחנו חחרוכים דקי זה שמח יהי כשר ויחכלנו פיחרי לכך פוחח מקרי לורך היום קלה וכיז נעוף המדרם חגל נמקוכנה דלה נמר נגנו לחכול כזים הם כן חין כלן לורך היום כלל וחין כלן היחר מקום מחוך ופוב הוי קדיח דלה פריח מקום חפקר מחינו:

אבל נוף דנרי פריח חמוחים נעיכי דנחקיז נילה יינ קקי וחיח הם כן דלמלן דחיח לים מחוך פוחר כל דנר וחעפי שחין נו לורך כלל לכם ולה לנכרי, דחמר רחמנח היכי מפכחח לה וחי דחעפי פפחורים פזיכה פלה לנורך כלל חפיח חקרים לנורך נכרי ואין חפיר מוחר לסחוט לכיע וחיח:

אבל נחמה מעיקרח לקיע דריע קיל נגילה כיח עיב חפי כפם נהמה נמפעע ומוחר לסחוט לכלנים ולכם להוליח נכרי ואיכ

ואיל לחם מעם נדנר חחיל ונלי ני קרח וגזחיכ סוח עים ופיי נחחקי דים המחוח ולניז לוך חפפר לומר נעוך הכדרם חפילו יפי מריפ"ז מחוך לפחוח מיכח מקום מחוך, חם כיון דלה חזי ליפרלל רק לנכרי, חקיר מחיח מקום לכם ולה לנכרי. וחלי קרי מקום דפוי דקמיים ומחוך דהה לימו מהכרון לפחוח לנכרי רק שמח יהים כפר ליפרלל. חמנם לכלחוח חוי קיר דהם סוח ניריפם וחלי יהי לנכרי ולה ליפרלל ופוב קדיח. חגל גם חה ליחח דהה חוי קיר דלה ניחח לים ולה חכפח לים פפנניל הניי לה הים פוחם היום. ולפיי נמקוכנה דירח מן המים ים לוין דהם לה חפרכם חינו ליחרי רק לנכרי ולים מחוך מקום לכם ולה לנכרי ולי דחני דקחיע חה חוי קיר וגזה חפפר דניחח לים דעיכים חלוחה פנם חגרים מקפיים פלה לחכול חחחם פלילי רק כחנגלה נידי הדם והם כן סוח גם כן כחב מים ולים:

ואחרון חניב מים מזקקים לריע דחים למישנח נפקיק דמכים חם כן לוך מוחר לפחוט קום נהמה ניוים קמה חפלה מריפה וליל דמכים חרוצה דהה חיים למישנח ולי דמחים מוחר מקום מחוך והי קדיר הה ריע ליל מחוך נפקחים חי וכיח חהיכ דלריע חקור לסחוט הה נרים נילה מפמע דלכ ע חוחפ לפחוח נירים. וחולרכה לזה ולוך לך ממה דמחיר ריע לחדיה נגילה כיפ לסחוט חפי מקוכנה דפלחי החם מקום חפפר ממוט חחידו וחזלה לפיחך וכנר דחיחי זה לעיל. חגל לפעכיל לקיח דנם מלן דחים למישנח היכי דחפפר חגל היכי דלה חפפר לה חים כדחחריכן נחולין ייב ולים כן לעכן סחיפה ניוים דלי חפפר לפחוח ניוים נלי קמיכה על החיב ספיר לה מיקין למישנח. מה חמרת חפפר לפחוח מחחמול זה לה מקרי חפפר דיוקח נקטן וקפיב סלין מלוח חלילם לו יינ ס רק פיל ולוחי פעולה חפפר להעפיח כפיבדלו נלי קמיכה על הרוב לו חיקי למישנח חגל כלן חוחי פשילה פל סחיפה ניוים חיל להעפיח נלי קמיכה על הרוב דחוחי סחיפה פפוחפ היים לימי פוחפ לחמול דיכול לפחוט חחמול והיום לה מקרי חפפר נמה פפוחפ ניוים ולי כוחפ ניוים וכמים לניים דלעכן פלגול לים דפיים פקום ריכול לפלטל היום ומהר וכנר כהוצפ מפפרח זו נכפחי זקני הגלין הקדום מלוים זגיל מיהריע חקידה בקנהם חפני יד חלי ס' ליח [עיי לעיל ס"ק חפני יית]:

ועוי"ל דדוקח נעוך הכדרם דלה קמיכין חרוצ לעכן טרימות ולריך נדיקה מינעיל נגמי לי מחזק" ריעוחא גם לעכן יהי חגל נכל נהמים כין דעיכ חכו קמיכים על הרוב זה דרוב נהמים כפרים נפפח וקדפים ולה חיפין פמח נמקום נקנ קפמיפ חם כן כנר פחזקנו רוב זה נמקום דלה חפפר וגיב קמיכין עליה חפילו לי לכי חפפר ולה חיפין למישנח וכמים הפלחה קפיק דכחוצים דחף דלין הולכין פממן נמיר מיח רוב פחזקנו לעכן לי מהי לחיכ גם נמעך והיכ דכוחה" וקפיר מוחר לסחוט ניוים דקמכי חרוצ f כין פחזקנו לעכן לי קיר כניכם ועריפם דלה חפפר ולה חיפין למישנח מפחיכ נקטן וקטנה פלה החזקנו הרוב לפוס דנר דלה חפפר פפיר חיפין למישנח כין דחפפר וחיפ. ולי"עני הפי נגמי חולין חלה היכי דחפפר חפפר היכי דלה חפפר לי חפפר וכין דפפפ וקדפים עיכ קמוך חרוצה וחזקנו חוחה רוב פ"ב לה חיים למישנח וחכיל נמי ניפרה וחפיכ דחפילו לריע חיל לנדוק חחר חי עריפ ת כין דחזקנו רוב נהמות כפרות פוב לה חיפין למישנח. ולקפרה פכחפני נקמוך דהה פלה יהיה הפעולה נעפים לה מקרי חפפר וחם כן עיכ היפ פלה יפחוט ולה יחכל נפר נמי לה מקרי חפפר וחם כן עיכ היפ חלה היכי דחפפר וחכיל נמי ניפרה. פוב מלחני כזה נחי דפניח חולין דף טי עיפ דיה וחפי:

ושלישים על כולו כיל לפיים פחיפים נחפני חנכי מילוחי קי ני דנפוסים מלחכה ניוים לנכרי נמי ליכח רק לחו חנח מכיל עפה דהה כחיב החירח נקרא נהדיח חך חפר יחכל לכל נפס וחפי נפס נכרי נכלל וכרכה" נפס חדס חלה מקום דכחיב לכם ולה לנכרי" וחם כן נמי דחהדרי" חהדרי" וחיפ חלה נעפה חפי" לניים דלים ליו מחוך עיפ ניים וחיו. ולפיז לפיפח הקוניים דעפה דחי ללחו חנח מכלל עפה חם כן סיים דפקפ עפה דוחה לפקה להו חנח מכלל עפה וכנר החריכו נזה חחרוכים ומעחה חפי" יפים מריפה מיפח פים לה נדיקה היפ מוחר לפחוט ניוים דחפי יפים מריפה חיכ רק לחפכיע לכם ולה לנכרים וכיון פהוח פקה חפי פקה עפה דפמחה יוים פהוח מיפח פחיב כמים פמיפים פיו מיוים ועי" דפניח פנת קליב ליפ לנדו. דפמח יפים כפיפם ויקיים עפה דפמחה יוים ודחי לי". חלה חפילו לפיפח הקוניים דחין עפה דוחה להפכיע דפוי עפה מיח חלה הפעפ מפוח מה חולמח חחי עפה מפחי עפה וחם כן כפל נחפוח קפיר מיחר לפחוט ניוים דעפה דפמחה יוים פוח מכח רוב ולהפכיע דלכם ולה לנכרי פוח מכח מיעוע וחפי" מלן דחיים למישנח מיח רוב עדיף ממישנח וקפיר חלים עפה דפמחה יוים ודחי ליפ וקפיר מוחר לסחוט לכיע וחיפ:

אבל נחמה מעיקרח לקיע דריע קיל נגילה כיח עיב חפי כפם נהמה נמפעע ומוחר לסחוט לכלנים ולכם להוליח נכרי ואיכ

שפיר מותר לשתות בירה אם יהיה בקר יהיה לו ליקח אל ואם יעלה מריחה יכלכלם לכלבים דשותה לשתות לכלבים ורע לשתות לקיא: **ובנוף** שקורי מחניא מהא דשוכרת שכר סיתי לומר למים שפיר

בירה רקיי יז דשלוים בלה פרכקה הי בגילה דכל שלה פרכקה בירה שכשתה כשולה היתה קודם שחיטה עיש ולפיז מותר לשתות לכלבים אם הפרכם הרי הוא לגירך תוכים ואם לא הפרכם דהוי כגילה הרי ליכא עולבא עיש דלא תיקן להוליך מידי לחיים לגיל היא כשתה כשולה ממנה קודם שחיטה ולים אי לחיים נשתה שתה אם כן לא תיקן כלום. אלא דהרכת ני דכתי שכשתה כשולה ממנה קודם שחיטה אין היתה עדיין מפרכקה ומפרכקה לקורה משום דחיי רק בשחיטה * ומפרכקה מיהתה ליקרא משום דשחיטה הליל מילתה ומילה מותרת לגיל משום מי ליכא מידי לגל כאן קודם שחיטה היתה לקורה שכשתה ממנה קודם שחיטה אם כן לא משום מלאכה גמורה היי מלאכה לויל ומרי ולי לא הפרכם אם כן לין כאן מלאכה כלל ולים:

אך גם זה יש לפקפק כיון דאם עדין היתה מפרכקה קודם שחיטה הרי לחריך דשותה דשכשתה הרי היא כה׳ לכל דברי ועיי תוס׳ חולין ג׳ דיה ובמוקדם׳ ותוס׳ חולין פיד דיה בעי ואיכ שפיר ליכא בגילה כשחיטה. אלא אחר העיון כיל לקיים עיש דהאי אם היתה קודם שחיטה מפרכקה שהיא כחי לכל דברי היא מותרת לה שחיטה דקיל כשחיטה גחולין קכיח הכיל דלאו משום הוא והלא כחזקי דאמר יליתה מכלל חי ולכלל משה לא נאתה דלדידים שפיר לא מכני שחיטה לחלי חיות אבל לגיי לא יליתה מכלל חי כלל ואם כן שפיר היא מכני גם שחיטה דעיב דשחיטה שכשר כשולה כשחיטה ממנה קודם שחיטה ואם שחיטה מפרכקה לא היה אלא כזכ שלאחר שפרכקה כדאמר ריי פיא דהלולה גבי הוחזו דאלמין ואם כן היתה ממחלה מותרת בגילוח מיד קודם שחיטה ומעולה לא חי׳ גה משום חי׳ ילא תיקן כלום וגם אין זו משום מלאכה כיב ולים כל מיש:

ואמנם לדעת מרש שם שכתב היז בגילה דקיל לגיבן הו שגילה כשחיטה קודם גמר שחיטה לא שייכי הילל כיון דקודם שחיטה היה גם חיות שפיר תיקן בשחיטה שחיטה וליכא חי׳ חיים וגם עכשו מלאכה כשולה כשחיטה. אבל כלפעניד לחדם דבר דאמרי בשבת ליז עיש כתכורן לזרוק ד׳ חרוק מי שפיר אם לא אמר כיש שהרגה חנות ומשים דבשבת מלאכה מחשבת לקרים תורה וכיון דלא שהרגה חנות ומשים דבשבת מלאכה מחשבת לקרים תורה וכיון דלא כתקיימה מחשבתו שכזד ועיי בתוס׳ שבת דעיב עיש דיה כתכורן ולפיז כיל דלא בשחיטה בשחיטה נרחה לעיש שכתכבלה בשחיטה מ״מ שפיר תיקן להוליך מידי חי״ם דלא דחיכו כתכורן להוליך מידי חי״ם בגלה גם כן לא כתקיימה מחשבתו אבל כתכורן להוליך גם מידי חי״ם ובזה כתקיימה מחשבתו בשלמא לגיל מי לכתכורן לזרוק מי חרק ד׳ בשבת לי״ל שם דחיב אז לכתב שם ומשמען עיש אבל מכוכבת שרוצה שיהא גן תמות הלא לין כוונתו לתקן מי חי״ם דגם אם תמות לא יהיה מי חי״ם רק כתכורן לתקן חיקור בגלה וכיון שלא פרכקה ומי בגלה לא כתקיימה מחשבתו שם תיקון חיקור חי״ם עיש לא כתכורן לזה ולא הוי מלאכה מחשבת ומותר ולפיז לאמר דלקיל מדרבנן עיש ד׳ לגיל דרבנן שפיר הכיל דאמר עשוי שפיר ושפיר מיתר לשתות ממנה לי שפרכם שפיר דהוי מלאכה לויל ולי לא הפרכם הרי היא כגלה ולים מלאכה מחשבת ומותר עכיש ומיהו וכיון שיש שם הפרכם לי לא חויל קייר ומרי עשוי שפיר עמוד ולים כתן. ואמנם לחדם דעת. יאמנו דעה ניהו והשכל וריחנו מתורתי כשלותם. נתורת חמת ויפעם עמנו לעזוב חיים ללמוד וללמד לשמור ולעשות תורתו הקדושה לשמם. מתוך הרווחה. וברכה וחצלחה. כשפע חפץ

הדומיה וחותם נברכה עליהם:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל.

תשובה רנ״ו עוד לרב הכיל

קיליה ני תרפתו עמיק לפי עמקי הרעיו לפיק:

מכתב מיום הי שנות תענרה קנלחי ותשובתך נגד. ועל דבר קושיתך לריש לית מחתין ניתיב הא ליל מתוך וחיים למיעבד ומעיל יכלי מיעבד כחנתי דלריש עמיר לשתות נם לגירך כלבים כמעותר ניים כיש. וקיל לית נצילם כיש דאמר ריש לחי כזים מי מנים עניחתם והלא לריש לחי נלחים עמיר לשתות לגירך כלבי ואיל דאסיר היש לחי קאמר נגמי שם ואלא הם עמכי כדרים וכי פניחתם דאיכ לחלי קאמר נגמי שם ואלא הם עמכי כדרים וכי

סח ריש מירי לכלבים לגיב עמים דשבח לאדם לית שכן לכלבים ולפור ליתן לכלבים עמים מוקלה תדוקה בחריפות ידוע מנשרי דלא הוי לאדם ומכן לכלבים עמיר לשתות לריש לגירך כלבים עכיר. וחסם קשיחדחים מיתב נחם דמיי דלריש לפור לשתות לכלבי ניחים עמים שוקלה עיש לית רק לי דרבנן ולים כן שרי נמכוכבת עמים שפר משתו ולכתי מקלי לית מובח ממכחי כרים. ועוד דחדלי לין ליקור על הכלבים לאכול מוקלה וכשרים מהרש״ל מולין נני מעשה דרים גן יהיר חלה עיב כוחתך דאסור לשתות לשתות מוקלה כדי להאכילו לכלבים חם פיקוח דשרי כחנו חיק נילם מי דיש לרי דמוקלה לית לגיר לשתות נניח לשתות ממנה חיק ומשתה יוחי עיש דלא מדיק ממלאכה גמורה דשרי לגירך נשניל לויל וכיון דלריש שרי מלאכה גמורה לגירך כלבים היכ שרי עלשתות מוקלה ולים הדקיל:

וגם מה שרחיתם נמכתבך שפיי דמניין נמלאכות נילם כיש דלריש דאך לשתר יאכל לכל כשם לחי׳ כשם נאוה נמשתע מוכן לאדם שרי מוכן לכלבים שהרי עוכרי הן לאויב עיש יפ דחית. אבל מעיקרא לקיש דוקא נשתה נריחה מותר לשתות לריש מוכים לית חזים כשרים שפיר קשחים לאדם ואם חזים מריחה שפיר קשחים לכלבים. אבל נמכוכבת שרוצה לשתות שרוצה שלא חמות ולא חזי לאדם רק לכלבים לשתות לשתות נשניל כלבים דשרי מלאכה שלא לגירך כלל דנלאים חזים לאדם לכלבים גם אם חמות מותרים. ולא מינכרי לדעת נשתיית שם נילם כיש כיון דאשכר לכלבים נעיכה לשכר לחשוב להם דהוי גם כאן לשתות לשתות נשניל כלבים אלא לחי׳ לדעת דעניו נמלאכות ורין שם דמותר לאחוז להם כיון דאחי׳ כשם נשתה נמשתע כל מה דשרי לאדם ליכא למשרי לשתות שרי נחיצה חתת חולין שכחוב מיש הרי קיים דמניין שם ושרי דרכן נשם יותר מן הרגיל חלמא דוקא נכתיב הוא דשרי כיון דעכיר יש לגירך לכלבים נחי׳ וניכול שהוא טוב יותר אלא דאשכר לאכלן מי אבל נליכא לגירך כלל נשתיית ודלי לשתר לחי׳ לאדם לשתות לשתות לכלבים ואם לא נשתה שתה לשתות לשתות לכלבים עיש עכיש יש נשתיית לשתות לכלבים ויכיו שיש לגירך לכלבים למלאכה כיל אלא לשאשר עכריס וכיו שיש לגירך למלאכה לגורך כשם נשתה יותר לגשרל לשתות אבל נתן לגירך למלאכה

כלל ודלי לשתר וכמיש חם יכר נשנרת:

ועוג״ל דהוה מיגוש דודלי אם שכלנים לריכי לכל הנשתה שתר לשתות לגירך לכלבים דשתר לגי׳ אבל נשתכוכת דלין שהוה רק לאכול כלים חפי׳ לאדם ליכו מותר לשתות רק שהוה לחיל לכלים נשר נלא נשתיית כדאמרי׳ שפשים יש אבל לכלבים לשתר שהוה לחיל שתיית ורכל לשתות להם ממכה כלים נשר נלי שתיית ולים לשתר לשתות לכלבים עיש דמרני נשיעור כדאמרינן נמכתות קיד וכיי דמשיה שרי ניחיב כמיש הרין נילם יש שהוה לחיל שתר לשתות לגירך נשתיית ולפ לשתות הפשר ממון שהיו לי׳ דרבנן מיש לשתר לשתות לשתות לכלבים כלל לא שהיו דגם אם מהן נאחת לכלבים כלים ליכא לי׳ דרבנן כלל וכאן לים מהן להם כלל רק דשרי שהוה לחיל ואי אמי לי׳ חפי׳ לדמי קמייתא אלי לא שרי שהוה הפשר ממון. ולפי קצרת זו ליתא לדמי קמייתא שכשנתי לעיל. ועוד דלריש לגיל מתוך הפשר לחיל ולים לריש לשתר הזדהם ורין ליכל לא כתב אלא למאי דקיל מתוך ולים לריש לשתר לשתות לכלבים נשניל כלים נשר מהיה רק נשניל שרי שהוה לשתות לשתות לכלבים נשניל כלים נשר נלא שהיה כלים:

ומה שכתבתי לתרץ דאמי ק׳ שהה דשמחת יום ודמי ק׳ דלשמחת לכם ולא לכלבים ושקפקת דחוס׳ שפחים פיד דיה ולא שניאו שהה ריש דאויב דוחה ליה דיומ ככל ומילים וכבר הרשבו שה תויב שוחרים ושרלי דשה אמרי מתוך לך דכאן חזקי מלינה דריש לגיל מתוך. ולפי חומר חפי׳ למאן דאים לי׳ מתוך דלינה לדריש ניש כמי דאויב שוחרים ניש ניריסות ושיב לחשה דשמחת יום ליכא לשפרך שהה לכם ולא לכלבי ליכא שהה שהה דוחה לשמכים וכי נשניל שהה שהה שהה

מיא לאמרים ומיז לאיכ מלא נכרתו עלי׳ יג׳ נרישים ומיז רשמיא שנא קלינ דיא נגדו וחולי רחים כן נחיזה לאחזן שפי׳ כן כדי מיהי מדחזו שלא יפז אדעבי לי׳ מקומו :

ואשר הכמני מיים דמקוכנת שרי לעמוד מקום הפקד ממוע את נפקדים מצוחר דחי׳ דחו לה שרי׳ מקום הפקד ממוע כפנא מחלוקתי גם על פרי ניצה ליה מכחב כן לגל חכיים יוד ק׳ כי מקניר דברי פרי ודיים הכל. חכח הכנרת חחיים רחוק נעיני לגל דברי פרי פעיה׳ דמיהים שרי מקום מחוך וכמיים פריים ולינה רק לי׳ דינק ושרי מקום הפקד ממוע לגל לדידך דקפי׳ דאוחיל ומחוך ניחר לה חמרי׳ מהיים מקיר כחנחי דלא שרי׳ לי׳ דחוריימא מקום הפקד ממוע :

ומ״ש על מה שהארכתי בענין מקלקל כגר ק׳מט חכיים שם שכח לפרי מי רחקוכי לין זכר למו שם רק לחי הג׳ כמלא שלן מכחו לגל דברי חכיים לין מחוורי׳ [וגם מיים חכיים שם דשרי מקלקל בפחיחתו מקום הפקד עוד לינו כרחה כין דגנוף ומגם מלחכה שרלה כשמה לינו מקלקל רק מלא לחר לה מקרי מקלקל וכן מוכח מרמי׳ ניק ליד מיא דיים בגרך לכלנו דשם מינהו מקום ליעגא ליים מקלקל כין דשלחכה לגמרה ליכא ק[קול] דגם שם לה שכרכם שרי לינו שלחה זמן שם קדם שלי׳ לחיים ומלי שכיחה ליה שחם עדיין וחכחם לפקרים מקום לחיים ולכן חגחחי לכי גמי דשנח כין דלה שכחוין לשליח שרי׳ לחיים לה שקלי׳יחה לכי שרים ומגן. ולגל חחקוח שכל הינוכי׳ שם כיגון לי רק שפוך נח וחשיחק נשם לו חגין כי דברי׳ שכוכי׳ שלי׳.

חתך הזוקים :

עמרם חקי נלוחם נקיק הכיל :

תשובה רנ״ז

עליה ני לוישחלו ני שקודי חרמיו לפיק :

ישאו חרים שלום ליידידי הכניד חרבני שחרים. שמו יכין, כמרים יעקב מדכי כי לחפה נקיק שלנדעם :

יקרת מכחבו שגיעני ניום זי שנוע שמברה לעת ערב ויען כי לפי מדוד מאוד ניעים חלו לה זי׳ שכלי להשיב. רק נשיק פניהי מעט לעיין בדבריו ולהשיב מפי הכניד כלשר יהוכי שחוק לחדם דעתו :

נפשו היפה בשאלתו למה שהעלה בכחיים חוים ק״ז דלקוי לשדליק ריינהלעגל ניעים עיי חיכוך נטחל לו נאפר חם לו נשרחל חם שלנון כמו בשפרשפרד עיים. ובקוחפק מעלחו חם מוחר להדליק בשפרשלעגחום לחמפע נחום לוי׳ הפלוחגה והחריך נפלטולו ויגוחר לפכים בשחיים :

פתח דברי׳ יליו נעים כחיים שם להביא רלי׳ לדעת הרמנים פיד מיים שכי לין מליל׳י לח לחקם וכו׳ פלא חומר ניים מלא ל חנעיר מחם מט׳. לגל להעלים לם לקיר שחרי לחעלים לחם מוחם מענרע עיים. והביא רלי׳ לדבריו מיוקלמי פיא דמגילה על מחכי׳ לין נין יוים לשנח חיל. חכי נשם ריי לף שכחוי׳ לוי׳ הכי׳ מם ניכיחן ריח לומר לחדד רלחה לל שכחד ניכיחן. ריח ברי׳ דרי׳ הוליח לם מלחכה ניכיחן הרי שפורם דחוליחת לם מחנכים חוא מקום מלחכה וחוא מכחיי לוי׳ ולגי׳ נשלוחחא דרי׳ וינק נגי מכחיי׳ וכרחנים ומכח זה חמה על הרחניד נחשנות שם :

ודגה לה חי׳ לריך להניא ממרחק לחמו יוקלמי דמגילה כי סיוקלמי חזה ליחח ניכ נגילה פ׳ עמילין על מחכי׳ דשם ליו וחוא ניוקלמי דף יא עיא וכגר הניא היוקלמי חזה נפ׳ ניים לעחים פיד מיים :

אבל לפעניד לינו רלי׳ דזה קיום יוקלמי. חכי רי׳ נר פז דנחילה חזה חדנר [ופי׳ המפרש. על חיזה מן חחמורלי׳ הוא מחמי׳ ורי׳] מהו חוא חדנר [פי׳ המפרש. על חיזה מן חחמורלי׳ הוא מחמי׳] לחדד רלחה על שפוד חוא חדנר חו לחוליח לם מן שחכים חוא חדנר. ליח לך חלא כחדא וכו׳ [ופי׳ המפרש. ומקרי ליח לך וכו׳ כלומר על פניהם חוא מחמי׳ דלך רי׳ לינו מחיר מלחכה נמורה. ולין לך לומר דלינ חלא לך מחכי׳ עכיל. פי׳ מחכי׳ דלין מפחיז׳ וכו׳ פמניח שם ניוקלמי] חרי לחרי׳ דמסקנא לי קלי׳ יוקלמי נפך לקומחא דשוליח לם מחכי׳ ניכיחן. חלא מהמפרש פי׳ הטעם דמשוים כחוב מזה מפוש דחוי מלחכה נמורה. ומזה לין רי׳ מחיר במכחבו. חגל לין פיוקלמי מוכרח ויל לפיפך דמפורש קיל דלין לומר שולים לם מחכי׳ ניכיחן מפוש זה לינו נגדר מלחכה כלל ולפי׳ מדנקנן רק לקור כגילה פמלדם ניים מפוש מוקלם וסלד ופי׳ הרחניד ולינ לין לו עכין כלל למחלוקת רי׳ ורנק לינ לין מדברי יוקלמי פלגים לרחניד ולא רלי׳ לרמנים :

רק המפרש נעל קרנן חמדם פי׳ לפי ניטות הרמנים :

ועונ״ל דלינ רלי׳ דהכי לחמרי׳ נפקחים פיז ניא לחניק הנערה ומיל עלי מוקלם ומוקלם דחוריימא חוא וכו׳ ולחוכרים מחכח מלא חנפשם כל מלחכה וכו׳ חלא ופשם דחי לי׳ דמוקלם לחו דחוריימא לגל עכים לי מוקלם דלח עוכר חנפשל נעלי מוקלם ניים נגלה דליה

עיש להעלות אם אחד רק מכשירי מכשירין אחרון מעשיר עליהם אחרים ומעשרים עליהם אחרים הם גם כן רק מכשירין ומכשירי מכשירין לא שחיטת חולין אלא מאחר שעשירים עיכ כיון דהחירם חולין אלא מכשירי מכשירי מכשירי: אבל כיון דאחשר מעשיר ואינו עיכה שחיטתם חולין אלא מכשירי מכשירי שחיטת חולין ולא מכשירי מכשירין ואין שעשה להעלות אם לחקור עשוי שאחשר מעשיר דלדידן אין חילוק בזה כיכל אלא עשוי מכשירי מכשירין. אלא לדרך הרמבים לזה שחרי אחשר להעלות אחרון מכשירי מכשירין דהיינו להעלות אם אין לריאל אף דכל מכשירין אחשר מעשיר עושרים עיש מכשירי מכשירין לקורין כמו להעלות אם

ואם כן אפיר מהם ריאל נהנה דאין מעלין אם אחד ולקיש:

ובהבי מיובא מי שם שחקי שם דלריאל יכים ליעון רעפי' מוחר אף לדרך לחקון עיש הוי מכשירי לחיב ומוחר לריאל אחשר מעשיר גם זה שניר שכיי שם נעשים ליד וזה ליש חיחלי שרלחקון דהא קאמי שחרי לללות בהן. אבל לפעיש שחי שחשר חיש דשריאל מכשירי מכשירין וגם ריאל מודה דלחקור דשבשרים נוסף מכשירין ולא שוחרים אלא לעולך חרב ולא לעולך מכשירין אלא דאי לאו דלרך לחקון הרי אין האשרים אלא לאכילים אלעי והרי מכשירי חרב אבל כיון דלרך לחקון חיב האשרים לאכילים הרעפי' לקורים לריאל עשוי אחרי מכשירי מכשירין ומכיש לעיתים רשי אחשר דוקא בריקני' שיין חיבים ואם כן כשמחקן עדיין אין שם חרב ואחי רק מכשירי מכשירין ולחקור גם לריאל וזה ליחא לכל פלאוחו שם גם לעיתים רשניאל:

ובר מן דין כיל לחלק בשברת יכים דלא שרי מכשירי אלא בלרך למלאכה לצורך חרב כגון חיקון שפוד וסכין ובריפת חסר בגילה כיש שלרך למלאכה להכשיר לחרב אבל מלאכה חיקום חיקון לגלי וחרב אלא לצורך אכלים בעלמן אפי' מכשירי חרב לא מקרי ולחקור לביש ולקיש:

ובמ"ש מיובא קושי' עוין רשי' שחק' בחוק לדעת הרמבים יסח מוחר להעלות אחר כיי לחחם גו דלחחם אחי אחרב ולא מכשירין כיון שבחחם מנוסו אחרי אחם ולפעיש כיון שחיבו שחחחם בחוסו אחר עלמו שמועלין אחי רק בחם שחדלק בחוך כיון שחיבו שחחחם בחוסו כמו בחם ואחחחם בחוסו אחר שמועלין אחי רק מכשירין ולחקור אם לחפר מעשיר ואם לעיין בזה לפעיל:

אבל אים כחים אם ליחב קושי' עוין עיש דברי לחיש ואחחים בחוסו שחחם אלא אחר כדי לבשל ליש בים אחד כיון שחיבו שחם מסוס מכשירין דלחפר מעשיר לחבל בשועלין אחר כדי לחחחם דבשחם בחוסו שחחם אחר אחי

הלכך מרי. ומכיר דלים מפי לומדיו כיון שלוש מקומות נהוג המנהג כך מעניר ממנו עניים מחריש מרי מכבידי מכבידי לכל כמשמעו עניים על פני החם ומעמיד נחש מרי רק מכבידין ומרי. אלא דלפיו מי חקור להחליק לימהאלעמל כדי להצניע עניים מחריש דמרי רק מכבידי מכבידין ולית מסוס דחיל מעירים חפי מכבידי מכבידין מרי. ועכיים הוי דמוחר לפוסק חם הוי מסוס דחיל מעירים לחל להחליק נלחמעט רמוק מקלהצה דחפשר נלחיים מדחיק לכל קלהצה חקור מסוס דמוליד חם חדם וכיכל ולית:

אלא דים לחלק נפנרל דמחי נכידן דמניל שלין סריה המדם מכיחוסף נח מכח מרחסק לכן נקרל מוליד דנר חדם. לכל נמוסף עניים ולם דחם המדם נח מכח חם מרחסק מהנעדיו לכן לח נקרל מוליד דנר חדם וחרי ולימח חם נרור וחמח:

אבל מים דמרי רק מוסף חם מסוס לנור. כיל לחלק נכמח נוור. חיח דלח חמריק לנור חלח נמקים דלריך רק חיוור סכוכי לנכל נחוסמה לחם נמני נפנמה סמוליד חחם חיוור מחני מיחי' גוף ח' חם חחם היכן נפנמה סמדליק ולח נקרל מוסף ולח מוליד לנכל עיי לנור ליכח חיוור מחני מיחי' כנוף ח' ולחסור. וסכיים דלים לנור חלח נדנר דנמי דנמי חיוור רק מלד דיכי החוחה ונזה ח' שלים דקני נחיוור עיי לנור. חנכל מח סלריך להיוח מחחנר נפנמה לים לנור דחמו מסוס דחליש הוי דחמרי לנור וכחכמה הסנמה ומרי מחוור. וכי מחלים העסוי עיי נמור לה חנמה עין לרחוח נחיר סניכיהם מסוס דמים הוי דחי כמחוור עיי לנור. ויוחר מה כיל נמים סור לחיח קוסי' חרליב דלח סמרים לנור להחמיר דחיים. דהלימ לה ח' רק דמחילה שהלריכה חרים לה הלריכה חלח מחילה עיי לנור. חנכל להחמיר ולומר דהרי מחילה עיי לנור לה חמרי כיון שנחמה לים מחוור ומכים נמוסף דנמי' חיוור מנעי דלין חיוור עיי לנור מקרי חיוור וכיכל. ום לי מסוס ליין נסור היכל חנני דחמרי' דחי' נמוסף וכיכל. ומ"ל

נחול ומקבץ רש ונחל רם לחם שמל ידי מקץ סגרחל מפחם וכמים מניח קי מקיז לחם מי נכזיב חוקי חם ק לי לחמר לשער דהילי חוקק דסרי לתרגם חיצים שמא מפחם ולית חומר למקץ נשניל לחמת שמוש לי חיסוס כמים חוקי גבי מבקי דשומר מחים שמוש דלית חוקק לי מקץ ביתיע סלוי רק נחין לחפי ולכן סכי רק לן לחפין ולשלם דלא מיירי בחוקק מעיתע ולסכי לא ניחא לי לחפרי לוקמי גם בריית: קפייחא בחוקק מעיתע מלגד מכבר יסמגי נקשוך. ומם מהגיל מדברי מגיל רקי הקיז מכחב הסרים סלגו ודלי לקור לסקיק מקק לי ביתע שמוש חיסוס חשרכל ושרכל סיס סמורל סלגו כלשון המחבר וחם כן עכיח בריית דשרכל מיירי בחיקק מעיתע. לל מיין יפה. דמחבר מפרש דשרכי סיס חסרי סלגו קשם גדולים ופיסס גלרס ומיע סוא עכזי כקדירם על חרס מנוף לי וכזה קיך שמל הפחם ולים חיסוס כמים וגם לן בעמיס בחיקק לרשם סרחים מד מיפינע נקט ומגיל קלי על חסרים סלגו קשחברים עז פרשה חסיכוח לא לכבי עני סיס וכזה קיך בחיקק לשון חיסוס מהגיע סמחבר מחיגם ומחחזק כשנוחר בדברי מגיל ועיי מחסיס קם ולן

זה עכין כלל לפורכל:

ובזה נסחלק גם כן מה שמשה על סביח בדקי הקיז שכי דלרשעים דשקם שמל הפחם וחפקיד חלחם ושמכע מקשחה יוחי לקור לחפות לחפי חוקק מעיתע דגם לחר סחיקק יש לחוש שמל הפחם מפחיב לרשי לס חוקק מעיתע מוחר לחפות דלחר סחיקק לין שקם שמל הפחם רק בשעה סחיקק עיש וקיל סל בריית לחר מיירי עביח בחוקק מלחמיל דניוחי לקור מקום חיסוס ולפיח לקור לחפות. ולפיח זיל דבריית שפיר מיירי בחוקק ניוחי ולית ניח מקום חיסוס וכחיש. ושיטו בלחיב לן זה קושי דניח לי כחב חלל לס נשר סחיקק סיח מעיתע שיב ליש שמל הפחם ושוחר לחפות ניוחי לגל לס סלים חלוד מעיתע והולך ניוחי לקור לגוש ולעקום עיקש כדי לחפות מקום מרחל חלא לשורך שמל הפחם החחר מחפח סחיקק הגדול כשיעשר ניוחי לגל מקום חיקוק גם בכחיב שרי חחיל וחלים חלוד מעיתע והולך ומחחקק מיחלי כמי שמיחר לשפות קדידם חלל כלום ולעקום עיקש וזה נעשם קשוך להשיכה והולכה ומחעשלה בשפה ועיי

בשיי ניל ביב נבי לשו מקום חיטי וחבין:

ונם מה שהביב על שמל יסוחות יעקב קי הקיז שקיק לרשה שביח לשיפים דשי שכיל לחלק בין פורכל גדולה זשמכר קשן דשחכר. קשן לין חשפין שמל הפחם דילמא בריית שיירי שכבר חוקק מעיתע. ומ"ש דחוסק חקי לין מיחר נשניל לחפות הא לעיל לקריק חיסוס שפי כדי לללופ. ומ"ש דשיי שפקי. לית ודלי חוקק ושרי ולי כיש דשחכר קשן כמי שיין שמל הפחם חס כן קדם הפגם נקט לקור לחפות גו כיון שלית מחוקק יש הפגם שמל הפחם ולחר הפגם נקט מוחר לחפות גו לף שלית חוקק ודלי ולס כן עכיח ולי פחקן מכח ולמלי מוחר לית נחסר קשן לל חיעיק שמל הפחם. ועיז שביב דלמא נחפח לית מוחר לספיגו חלא בחוקק מעיתע ולן גלי שפגם ליק לל חיעיק שכחב כחב שרחיק דשכר כחפיח שכבר כחפיח עיי חיקק לחשן. לית הפגם כלל דכבר כחב שרחיק דשכר לית כחפיח עיי חיקק לחשן ולפיכך בלוק ולס יש עם הפגם שמל הפחם חייבי לי כיז שלא כחפיח גלי הפגם ושפגיל שפוח הקי על שרחיק לל מיחו דברי שרחיק וכל שקבי יש לה שי וכבר יישבוהו שפיר וגם משקושו היל מיכרע דשחכי ולן שפיגי לוקן גלוק כדי לחקשן חלחל דשקיימה הסד עיי הפגם לוק ולל עיי חיקק: **ומה** שמחה על יקושי שכחב בקי חקיח דשוחר לגבן רשבי יכי לעיל ושיקוש לית לעורך לית כיון דלרשעים גם ניפכים קיך ליגן ושיקוש לית שי שקם שלית לעקום מעיתע שוחר ניוחי ושרחיק ושחכי לעקום מעיתע ולפיכך כרשבן דלפי שחלית לעקום מעיתע לקור ניוחי חה שקום. וגם כוחם מגיל בקי חקיח שוא כן דשיכי דליכח חיסוס ודלי יש לסחוך על פעם המרדכי דשוחר שקום דהוי שכפירין שלית לעקותן מעיתע ושקק כרשי חגל ליגן חנכים הוי חיסוס ודלי לין לסחוך עיז כיון שריף ומיעיש שקק כרשבן דלפי שכפירין שלית לעקום מעיתע שי לפרש כרשי ומיעיש דלא כרשבן דלפי שכפירין שלית לעקום מעיתע שי לפרש כיון שריף ומיעיש שקק

תשובה רנ"ש

אלקים יחק בני יקירי וחביבי ויחכ לעולם. ושיית שלוה
ארצ המחוזיה תיב כמוהי יהפק יעקב כי בלוחם עם
סם ניחך כלמי הלטעה ומחטוחה חי לחויים עם נחך חילדים חי:

שמחתני במכתבך חכר חגיע לידי ביום ה' ובדברי תורה כתיב עבה
ומכאי להתגיע כיד ד' סמוחה עלי:

כתבת לייבא קושי' חמרי חם חיית קיום מיח לחא דחמרים שנושות
ע"ו מיב כבמי ניירם ומקדש' ניירם חין נכון מקדם דוחה
יירם חא חוקי נפנח ליה דיה וסרודים הקשו כיון דמוחר לגבן ניירם
מיחם חפילו בחמצה וכי חיב כפל ניחו ניירם יחא מוחר לבערי ניירם
דמחוך מחוחר נכון לקוך דמגבן הרי מקום נוכח חוחר חמי חלח לקוך
וכי ומי לחקויר מדרבנן דהרי עוברת דחול עיב וחיב מהיח חפסר
לנכחה ניחמיך ניירם ולקדשו מחי לחם עיב. וכחנח לעיב עיב פיח
מפנח הית דמיחם חרבה לחמוכים דחכמים נפנח סם לכולחי פליגי
וקיל דמגבן חיב נוכח וחיב לקור נפנח רק מדרבנן. ומיון בעיב פי'
חיב ולפיי חקחי חיח חקי חיקי דמוחר נכון ניירם מקום מחוך דהא
לה מפכחה נכון בחוב כלל דהא מגבן חיב נוכח וליל דקוקי חוקי לריל
דקיל מגבן חיב מקום נוכח ולפיי לדיון דקיל כחכמים ליב כלל נפנח
מחוך מפיר קלחר בפנוחות לון נכון מקדש דוחה יירם. ובחכי ניחל
מחי חח מוקמי' על חוקי פנח חכיל מפילה ליב עיב דקלחר חלה
מעחה נפח לילטעה ניירם דלה עביד חפלה ליב חיב דקרי יעקי חחם נכון
קנע חקרח חורם וכי חלחל דנכון ניירם מיחם לקור [ים לדחוח
דמירי חיכי דליים מחוך כנון דליכח חפי' לוקך חיב קלח דחקיר מיחם
כמים חוקי פילה יב דיה חיב חו נוכוח קחוך לחקיכח כמים חוקי
פנח חכיל חו דכוחה חנחי נכון קנע חקרח חורם נפנח ומדרבנן לקור
ניירם לחכל כיי דוחק] ולפחיב חים דלדיון דקיל כחכמים פפיר חקיר
מחיח גם ניירם דליים כלל מחוך נגבון. ובזה חים נכחוכות דף ז'
דלחיים מפחי' דרבה ניירם חרי נפנח לקור חיל חם דעכח מחוך
פחוחרח חנורח לקוך וכי דילחל נפנח לקור מקום דלפחח חוח לריך
ולקור מקום נוכח כמים דפי' פם ה' וניירם חרי מקום מחוך פחוחרח
נכון לקוך לחפיכח ככיל דנגבון ליים מחוך לדיון דקיל כחכמים דריל:

דגה עים דקוקי' חחוקי לריל לה כחיבה לי דחה ריח פחחי חוח
מחלחי ניים דליל מחוך חעכיח דחוקי פיל כפיפח דלחוכים
פחביח ויית פם דחכמים לה כחלקו חלה מחלכבד ולילוך לחבל נחגבן
מחרו דחיב נפנח מקום נוכח ולילל מחוך ולחכי כיחל כל נכון מחחר
ניירם מקום מחוך ולקקי' דנלחמה לילו לקור ניירם רק מדרבנן וזה
נפל כל נכיך ודקיקל:

ובתשובת לחמי חם גם חי' עפיע דלחמרים נפנח ליים דכל עיי'
דהחי נעור מלחכה חיב מקום מכח נפנחים ומלחד חח

ניירם דקחי מקום מחוך כיקחי מכיל לכן חי דקחי דיים חחי עפנחים
לילקחי חלחי קיח נחחי דלחן נכון ניחיוק ניירם:

ובם לעפיים עיב בילה יב מחוק לילב דלחלון דקיל מחוך סחחר כל
דבר וחפנים מלון נו לילך כלל לכם ולח לכבחי דלחלי לחפנח
סיכי עפכחנח לה וחי דלחפנחי מחחירים חורים חלח לקוך כלל לחיים
לחקרם לקוך כבחי וחיל לחם מקום נדבר סחיל חלחי ני קרח ונזסיב
חח וחפיים לחקר חלח דלילל חחיל עים ועיון מפחים חיי ועיון מפחיים
חח עיירם דיים וחלום לילב סיב נכון ניחפיק לדפחי לכם ולח לנטוח
לחקור מכיים נפנחים לף דפלילך מחוך ועיון פוקי בילה יב דיים הפוחפנ.
ועיש דדוקח קרפנחח מחפ לכילים מחנח מקרי לנטוח ולח נכון ניחפיק
דפחי רק חלטה נפלולמ כמו פריפחי קדפחי. לילבחל חלחי לנטוח מקרי
ומקרח חלח חיח ומכחו לי מקדם וכי:

ומ"ש כיון דפלילך לח מחקדם נכל חלחי דחפיב נקרבי דפנטיחים פם
ולחכחי לילב פל נטוח. זיל ולח מיבחי לחפנח מפי' קמל לילב
סי' כיב דלחפי' נחמוח פל ככחי מיחר לפחוח לקוך יפחיכל פלילך
לנפנר לחין חפי' לכם מפלכם חלח לקורכבם עים ולילב לילב לפילך
ולח לנטוח חבי' לילב פל נטוח חלח פחיח לקוך נטוח כמי ולחי נכון
ניפחיק גם קדפ פחחקדפם ולילב פל נטוח עכיפ חוח לקוך נטוח חלח
חפי' לדפח פם יעקב חוצח נחפחי לילב סי' ני דלפ חנחמח פל ככחי
לקור לפחוח ניירם חפי' לקוך יפחיכל ולפיי יכל היב לילפך לפ נפפח
נכון לחכחי לילב פל נטוח לכם ולח לנטוח ניב לחפי' קדפ פחחקדפם נכל חלחי לילב קרוח פל נטוח ולחי חחי' חחן
פל חקדפ נקרח פל נטוח ולחי חפי' לכל זמן חלח לחחקדפ
נכל חלחי לילב קדוב קדוחיב להחחייב עליו פפוח ניחח חקדפ נפוחפח
כפחפיל נפפחח דפטוחות יחד חפל פל נטוח חלח פחוח חפי' חחרים
פל דחקוך פפוחפח חחרים חחד חפל פחוח לקוך חיב חחרים פפוחפח
חף דלחי רק קדפחח דפפ וחפיב חף ר' פפוח לכם ולח לנטוח וחיפ.
ופחפחח חפ פרדות חקלר. וכיב ממנו לח יבלר. כנפפנו וכפפ ידיד
פחוחפ נפלוחפ ונרכח:

עפרים חק בלוחפ נקין חכיל:

תשובה רנ"ש

פילים ני לחיפלנו ז'יין:

אלקים יחק בני יקירי וחביבי ויחכ לעולם. וסיית קבולה עם
ארצ המחוזיה תיב כמוהי יהפק יעקב כי בלוחם עם
סם ניחך כלמי הלטעה ומחטוחה חי לחויים עם נחך חילדים חי:

שמחתני במכתבך חכר חגיע לידי ביום ה' ובדברי תורה כתיב עבה
ומכאי להתגיע כיד ד' סמוחה עלי:

כתבת לייבא קושי' חמרי חם חיית קיום מיח לחא דחמרים שנושות
ע"ו מיב כבמי ניירם ומקדש' ניירם חין נכון מקדם דוחה
יירם חא חוקי נפנח ליה דיה וסרודים הקשו כיון דמוחר לגבן ניירם
מיחם חפילו בחמצה וכי חיב כפל ניחו ניירם יחא מוחר לבערי ניירם
דמחוך מחוחר נכון לקוך דמגבן הרי מקום נוכח חוחר חמי חלח לקוך
וכי ומי לחקויר מדרבנן דהרי עוברת דחול עיב וחיב מהיח חפסר
לנכחה ניחמיך ניירם ולקדשו מחי לחם עיב. וכחנח לעיב עיב פיח
מפנח הית דמיחם חרבה לחמוכים דחכמים נפנח סם לכולחי פליגי
וקיל דמגבן חיב נוכח וחיב לקור נפנח רק מדרבנן. ומיון בעיב פי'
חיב ולפיי חקחי חיח חקי חיקי דמוחר נכון ניירם מקום מחוך דהא
לה מפכחה נכון בחוב כלל דהא מגבן חיב נוכח וליל דקוקי חוקי לריל
דקיל מגבן חיב מקום נוכח ולפיי לדיון דקיל כחכמים ליב כלל נפנח
מחוך מפיר קלחר בפנוחות לון נכון מקדש דוחה יירם. ובחכי ניחל
מחי חח מוקמי' על חוקי פנח חכיל מפילה ליב עיב דקלחר חלה
מעחה נפח לילטעה ניירם דלה עביד חפלה ליב חיב דקרי יעקי חחם נכון
קנע חקרח חורם וכי חלחל דנכון ניירם מיחם לקור [ים לדחוח
דמירי חיכי דליים מחוך כנון דליכח חפי' לוקך חיב קלח דחקיר מיחם
כמים חוקי פילה יב דיה חיב חו נוכוח קחוך לחקיכח כמים חוקי
פנח חכיל חו דכוחה חנחי נכון קנע חקרח חורם נפנח ומדרבנן לקור
ניירם לחכל כיי דוחק] ולפחיב חים דלדיון דקיל כחכמים פפיר חקיר
מחיח גם ניירם דליים כלל מחוך נגבון. ובזה חים נכחוכות דף ז'
דלחיים מפחי' דרבה ניירם חרי נפנח לקור חיל חם דעכח מחוך
פחוחרח חנורח לקוך וכי דילחל נפנח לקור מקום דלפחח חוח לריך
ולקור מקום נוכח כמים דפי' פם ה' וניירם חרי מקום מחוך פחוחרח
נכון לקוך לחפיכח ככיל דנגבון ליים מחוך לדיון דקיל כחכמים דריל:

דגה עים דקוקי' חחוקי לריל לה כחיבה לי דחה ריח פחחי חוח
מחלחי ניים דליל מחוך חעכיח דחוקי פיל כפיפח דלחוכים
פחביח ויית פם דחכמים לה כחלקו חלה מחלכבד ולילוך לחבל נחגבן
מחרו דחיב נפנח מקום נוכח ולילל מחוך ולחכי כיחל כל נכון מחחר
ניירם מקום מחוך ולקקי' דנלחמה לילו לקור ניירם רק מדרבנן וזה
נפל כל נכיך ודקיקל:

ובתשובת לחמי חם חי' עפיע דלחמרים נפנח ליים דכל עיי'
דהחי נעור מלחכה חיב מקום מכח נפנחים ומלחד חח

שמקנן בהם לילמתא בירים שרל לעשר בהם לילמתא שמם. ושוד
דלמלי דשמכי שמם בכן קנב לקרם לחיד מהי שלי וקיל דלמי
סיכי דלא עביד לחלא לחסר ושרל לעשר חלא. ושוד דקלמר שמם בכן
קנב לקרם פורם בכן מרלי לה לקרם קורם וכי בלא שמם דלקור
לה לריך לשעשת דבכן מרלי לה לקרם פורם דכיש לם גם
בכן מרלי לקרם פורם דלקור חלא שוא מי לחכיכת שמוש שמוש
רק מדבנך שמוש כבדו לה גזרו ולית שכי שרל לעשר בכן קנב
לקרם פורם בכן מרלי לה לקרם ובנך שוא דבזור וכי ושא שמוש
כבידו לה גזרו ולפמים כך שוא הלעם של שמוש דשמכי שלי שמם
דקשניד חלא ובנכן של לוסל לים שמך כביל ולכן לקור לבל שכא
דלים בכן של לוסל שרי שמוש שמך דשנן לבל בשנה שמיעת לי
דלקור לפי לה עביד לסלא שרי בכן דבשנה לים שמך ולכי פרך
דוקל שנשה לילמתא בירים דבשוה כוה שיך שמך ולכן לה קלשר
חלא שהלי דלן שקיפן שמי חביות שלי שלי דקשניד חסלא ולים
שמך רק שפי השם בשנה לילמתא בירים דשיך שמך ולית ולהי לם
גם בכן מרלי שלים לשסקיים לקרם פורם ולית שכשם בכן לשיך
לרית בירים דשנשן שרי שרי שמוש שמוך לבל בכן קנב לקרם פורם
בכן מרלי לה לקרם פורם ולית לה שכשם בכן שלית לשיך ירים
שנשן לשם שנשן לשיך ירים לית שים לשסקיים ושרי רק בכן מרלי
ולילו לקור שיפ שלים שמך ושפי שכי בשלם ירי שכא כשין זם
זלית שסיר בזרו רבק של בכן מרלי שמוש בכן קנב חלא שקני
בשיסיב לף דלא עביד לסלא ריסכר שדשבק לף דשרי בכן מרלי כיך
דלים בשוכם שמוך כבל ושמרים לולשך לומר ושכי שמוש כבזרו לה
בזרי בי רבק ושמילה לפי פי זם קשיסך שמם לקיש:

ועוד דכיל לקיש קשרם שכי הכיל בדשם הרשעים דדוקא לחשם
שלאכה בוסא דשיך שלית לחוכר כפי שלא לשיך כשו שלישם
ולפ"י לבל בכן לחר דיש בלית לחקור לף דשוכר בכן שמנן לשיך
לולית ושמילה ליך כל שקושים הכיל. ושי"י שיש כשוכות זיין דשלישם
לוסרה לפ"י שלא לשיך בלל כיך דשיקר שלישם שכו"ר ורגילה לשיך
לולית לבל שלר שלוה חבוה בגן שלי דשבילה שם לה לוסרה שמוש שלוך
שלא לשיך הכלה עים חם קיוב לשילוק הכיל. ושם שלקי שכי עיז
שלא דשקק הרשעים בית שמשם שיז דשובל חיית שמוש שפרק ולית
שם דלית חיית בשלישם שמוש שפרק כדשובה שאלין שיל ושבשם שיים
שמוש דלית לדם ושר לבני שפרק שקלקל ושפלמליב ולית בקדשים
דלריך לדם כזריקה בשיר חיית שם"ם שפרק ולית לשלי שוקי בריית דשובשו
שולה כדשם בילים לוקה כשים הם לפ"י כשים לשלי חיית ולית שמוש שפרק דשוה
לים שלוך דשוה שולדם דישם ולישם לה שוסרה לשיך לולית דשוה
קודם לימה כשבוחר ביולפלמי ושיכ ליל דשלים גם קודם לימה שוסרה
לו שמוש דשובל דחיית שמוש שפרק שוה שולדם דדם ושי"י שוקי שנשם
ע"ב עיב לים שפרק והוסרים בילים לשיך שוסרה לשי שפרק דשלישם
שלא לשיך חלעא דשלרין שלוך שדישם ושובל לשלישם עים. ולשעשיד
לקיש שכשם שדה דשלרין שלוך שדישם ושובל לשלישם עים.
שולה כדשם בילים לוקה כשים הם לפ"י כשים לשלי חיית ולית שמוש שפרק דשוה
לים שלוך דשוה שולדם דישם ולישם לה שוסרה לשיך לולית דשוה
קודם לימה כשבוחר ביולפלמי ושיכ ליל דשלים גם קודם לימה שוסרה
לו שמוש דשובל דחיית שמוש שפרק שוה שולדם דדם ושי"י שוקי שנשם
ע"ב עיב לים שפרק והוסרים בילים לשיך שוסרה לשי שפרק דשלישם
שלא לשיך חלעא דשלרין שלוך שדישם ושובל לשלישם עים.

לקיש שכשם שדה דשלרין שלוך שדישם ושובל לשלישם עים. ולשעשיד
לקיש שכשם שדה דשלרין שלוך שדישם ושובל לשלישם עים.

מחר מפום מחילה בפום ומפום לטעב ולימה חלה מפום מפרק כיון דחלם לית לה לחם אריקה לית מלחכה מפרק כלל חלה מפום לדרך לאריקה אם כן לחמרים דמלינם מפום דשי מחצים ומקרקן מפול ומחילה לית לה אריקה ולא עבר לחמרת דרחומה כלל דיכחקן מעבירים דחא לה לחמרים מרים לה המפחר רק לה מפרק והרי לה פירק ואם כן לית לוקה מפום מפרק רק דמקרקן מפול ואין לחמר המפרש שולח מרגה ביום לוקה לחניב נים חת לילל מפחר ומפיר לוקה מפום מלחכה כיב לו לטעב לחיל לחקן מעבירה שהרי עבר לחמרת דרחומה מפול

בפחם ולבע ולקיח קופי שבי :

וחמכישיתו לחקף שליו חדלי מלחכה שפרק בפפיפם מחוח נחיב חלה חלה מפכחת מפחיפם לדרך לחיב נחוצב שהרה מחרי מחך מחוחרה מלחכה מפרק נחיב לדרך לחיב שהרי מחיפם נחיב לדרך לחיב חוח נפולה כדנה מפחפת חיב חוח מחיפ לדרך רק לנפוח חפל מפחפת מחוך מחוחרה נכן נפחנן מחוח נחיב לדרך לחיב שהרה חמי מלה לדרך לחיב נכן לחכיס חפרק נפחיפם מחוח לחיב הח לה חמרי ושד דפכחת מלחכה חפרק נפחיפם מחוח לחיב נמוד נפלחי כדנה פיפ גו חכילה חדם חלה פילן פיקרו לדרך חכילה חדם רק לדרך נפוח חפיר פיי מחך כיכל ושיי נפיע פיל פירפ סיר פכחב ופירפ מלחכה פחיל פלה לדרך חכילה כחנחר נדבר רפיפ פכולל כל מלחכה פחיל מפפיר פחכילה ופחיי וחיב חי חן חדין פיפיו חפפרה וחלולחם כחקרי כחי כחנינה וחרינה וכו וקיים עוד חבל חחר מלחכות פחיל לדרך חכילה כבון חכחנינה וחפרישם וחרינה וחכיון חפי עפחן לחוכלן חיב לוקה עיפ חפוחר חדבר פיפ חילוק בין חם עופה חפלחכה נדבר שחוח לחיב דחייפ לוכלי ומפקי וכשיפם פם לעיל נפפוך וחפפרה חפעפי פחיפו נחוכלי ומפקי וכו וכין עפה חפלחכה נדבר פחיפו :

חוכלי ומפקי חח קיוע לחילוק פכחנחי :

ומדבריו לחדחי עוד פיפ חילוק בין חם עיקר ופורש חפלחכה לחיב נדבר פחוח לחיב ולח לדרך לחיב כפי כחנינה וחרינה חלה פפוקרים יפ לחפן פחיב רק פפוקרים יפ לחפן פחיב ולדרך לחיב רק פפוקרים יפ לחפן פחיב לדרך לחיב ועיי נפפיפם פ' רעיפ פקיים ועיי פיע כפוב ז' פכחב לחלק בין חניפים דפפיפם דעיקרה עפרי ורגילה לדרך לחיב ובין פחר חצרים פחיפם לדרך לחיב וזה פיוסבי דברי רפניפ הכיל דחיעיג דפפק דפגבן פיי פפוס פוכה פיע פפק דנוכה ביעב לוקה ולח לפרי פחך פפוס דפלחכה נוכה לין עיקרה פגבן פחוח דחיב ולדרך לחיב ולכן לח פפרי זה פחך פפוס דעיקר פפלחכה פיפו נחיב ולדרך לחיב ולח חפרי פחך חלה פלחכה פעיקרה נחיב ולדרך לחיב ולח :

ובדנ"ל פפיפב קיפ' חופ' חפפי לח קפפר ריפ פיה דליל פחך עיקרה נחיב רק פפוס וכדופה לף כפפרף חפחן חוח נחיב דכפפרפים פפפפ בן עיקרה נחיב פפלים לין עיקרה פגבן פחוח נחיב כפי פפחיי דבש כפפרף חפחן לין פחלכה נחיב דכפפרפים פפפפ בן עיקרה

ובהכי יש לומר קושיית מהרש"ל מהא דאמרינן בפרק קמא דמכות (ד' ז' ע"ב) גבי מלקות שהן ארבעים חסר אחת שמא יטעה ויתן חמשים ויהא חייב מיתה ואמאי לא אמרינן נמי שמא יטעה ויתן מאה ויהא חייב מיתה ומשני התם מפני שהוא מצוי ליטעות הכא מפני שאינו מצוי ליטעות ואי משום דאמרינן הכי אמאי לא אמרינן נמי שמא יטעה ויתן מאה ויהא חייב מיתה ומשני מפני שהוא

תשובה רס"א

שלומים מרובים. כגון וכרובים. לתלמידי חכמי סרגוסא. נחריטות ונקיטות. גמר וקבר. מלות דגר. כמו"ש בלמה נרלקסתן מרו יחיד. כיחוד בחיר:

נועם מכתבך מרים ירחת רבת הגיעני בזמן חך יום לי כמנת מרדכי דנוח ולולי שמעתי כי אחת מחרעם שכחתה לי פעם ולא שמיתיך לא הייתי מניח עתה לך למען תכיר דעתך לקחתי ממנו

פלאי למום מין על דגרך להמיר חך נקלרה:

ומה שחמיחת על אריו נקדרים כיב דכי לחוכיח ממחכי דסם דקחכי שיכמדר מן הדגר ומחערב נאחר לח יש נו נמיים לקיר ומשמע

שא לין נו נסיים מוחר ומחתי שא כדרים דשילים הוא מקום דמטח לחיחמולי מלה ודשילים לפי נאלף לה נגול חשכיח לשים דשילים חלה ערמו ומחכי נחחערב נשחיים ולים דשילים ושקסים כיון דכחגבול מה מלה חיכח לחיחמולי עלה. ולפעכיר כלחה דיוחר קשה שא כיון דכחגבול לפי לחיחמולי עלה דשא הוי כחכלה כולה דחין כשחלי עלי כיחלמרי פיא דשניחום ושם חחמר דעיירי נחומר בגר זה עלי ולה כחערב טלו רק מקלחו דשפיר יכול ליפחל על חומר חלה כחערב ומעלה חוחר גם חומו שכחערב לפיכ מלה כפי לפי דכחכלה למיחמל על חומו שהוא בעין עדיין

ושפיר הרי דשילים ולקיש:

אבל יחומה הוא לשמים נמקיש לייבג דעם חניד שנערים חיח שנמכין חגיע דשולכי. כיוון נשכיח שכחערב נחוג ליש נגול מקום דהרי דגר דגר שנמכין והגיע רפי מחוסי חולין ק' שכחנו דחזיכה חשיחה שמחה שכחערבים נקי שהיוחם נטילה ולה שקרי חשיפל חולין ולינם רפי חלה לכהנים ורגילי לחכול זעיר נלא החקה מוצה ולגיע דחזיכה כזו נעלמא רפי לכהנבד שיש כיון דגני קדשים ליכש לים נטילה חך דחוא לקולא שכפיר לחומרי דפי כיון דכעלמא כיוון לים לפי דגר שנמכין שיש הרי דגר שנמכין ליש נגול ועוים שם חמה שנמכין שיש כיון דלעכין כיש הרי דגר שנמכין ליש נגול מקום שגיע חא כחנו חוסי שם נחטיחת שכחערב נחולין דליכו נגול מקום דלפחר שכחנגול יפי רפי לחמבד ולים ליש נכיש כיון דפחר שניפול לא יפי דגר שנמכין דחא כיוון שכחכ שנמכין כיוש דנגול עיש ולחיכה לדקיש כחנו חוסי שפיר דפי נגול מקום דפי כיוש נחיש נגול ולפ דפי נפיר דפי נגול ולים נגול מקום דפי כיוש נגול ולפ דפי נפיר דפי לחומי לחמבד ולפי להיום נגול שיש כיון דפיכה לשיעור שכי ולינה לשיעור חכי חלפי לחומרא ושכפיר דשניפול סופר עלמו שקום לילים ולפי נגול לפל נכיש דפי לחומי כיון דקדש שניפול שי דגר שנמכין כיוש נגול כוכן שיש נגול ולפ דפי נפיר דפי כיוש נגול מקום דפי כיוש נחיש נגול ולפ דפי נפיר דפי לחומי לחמבד ולפי להיום נגול שיש כיון דפיכה לשיעור שכי ולינה לשיעור חכי חלפי לחומרא ושכפיר דשניפול סופר עלמו שקום לילים ולפי נגול לפל נכיש דפי לחומי כיון דקדש שניפול שי דגר שנמכין כיוש נגול כוכן ש

בזירם נמיש מאחרו הכוחים עלה יתבטל הלה ויעמד קמיקה לקולה מקום מעמד דעד מהאכלמה בחיקור מהאכלמה בסיפור וכיון דלמאי דקמיקה לחומרא קמיר מחיקי לעכין מלכים מסלדים ניזיק ומעילה גם מבלמול לקולה. והלי לית מאחי דהוי כמבטל לכהאכלמה וכיש בדמילים מכבר לפוקף ולבטל ולא לאחי דהוי כמבטל לכהאכלמה בסיפור בדמילים מחמיר בטיפול ניטול דלא לאחי דהוי כמבטל לכהאכלמה הם מחידם דע לאחי הוי דמילים וכל דמילים לאחי בדבנן לא בטיל לף דשיהר לפוקף ולבטל ומיכ לית הסחם מקום דהוי כמבטל לחיקור לכהאכלמה אלא נזירה בסיפ ומיכ מסור לאחי כיון דלעכין מכילם מקיקה לחומרא מקום דמילים סיב לעכין מלכול ומיקם דקיקה לחומרא דהמקבן הקי מקיקה והול מקיה על סביטול ומיכ לחומר דמילים לאחי בדבנן מקיקה לקולה ולעיכם לית. ולפיי יל דמפיר יהב המקבן מהכי בלף כיב דמפק מוכן לקולה מקום דמילים לאבל הוי קיל דוקא לעכין מכילם מקום דהוי כמוסם קדיב נזיקם הם לית מכיל לעכין מלכול כבל ומיכ דקלאי בקבילה הוי קדיב וכל קדיב לקולה מי לאי בדמילים אלא מקום דהוי כמוסם קדיב נזיקם לקולה בדמילים ואם כן לף לעכין מכילם לחומרא מיב לעכין מלכול לקולה וכמוסיל ופיי הי דלמי נזירה בסיב וכבל ומסיר גם לעכין מלכול לחומרא:

דבהב: מהסבה גם קמ"י מכי לית פריך לקיקה ואם בגמרא וכו' מקום דהסחם יהב בעמעי דדמילים דהוי כמבטל לחי לכהאכלה זכיון דליה בטל לעכין מכילם ליה בטל לעכין מלכול אבל לקיקה בסיפ קמ"י ליה בבל דבבמה בטיבטל ליה עוקה קסם דבבן נזיקם מעליב לעכין ניטול לים לאבל בבטיבטל ליה מבטל לחיקור לכהאכלה:

דכיון דלעכין מכילם ליה בטל מחיה ומהי כבמיי גם לבלמול:

ועוד כל ניטוב קומ"י מכי דהל אלי דדמילים לא בטיל יש בו מכי בעמים (ה) בים דמי מד מהאכלמה בחיקור מהאכלמה בהיסר (ג) בעים ליש בדרים כיב כמו דלמי מביב לא בטיל סיב לדידן היסר בהיסר לא בטיל דמילים דוסם להיסר בהיסר ועם בחסר שהוא לקור עמה מקים סיהי חסלם בים ומסביב ליש מכי סמעמים בכל דמעמו של דמי סיך גם בקדיב עד מהאכלמה בקדיב מהאכלמה בהיסר לבל מעמו של דהל לים לעכין קדיב דעם עכין סיהר לית מיכ בלמה גם בדמילים קדיב לקולה ובבים למלי דלמרים חולי ליש בים ומיי ומחרי מביב לה בטל ומסכי מחכ ליי דיעה בטלמל הוא ומי ולהיכו לקור מהים ובלי דמילים וכים הלים מסי למיכל דיהיב דהרים לי לקי דמסם דמילים הוא מסום עד מהאכלמה. לבל בבכל מסיר לדיך למסם דכהיהיכו כך לחיקור מקום דסם לים עד מהאכלמה בחיקור מהאכלמה בהיסר עי בימהם מרומה דלום מסרים מיכי ובי" סרי מסקיד סהיסר ולום מעקיל מעכים לם מסרים מעבל דלמי סרי מסרים עך מהיות על מסמוד מהרי מהעדוגה מסוד על מסרים עך מסמוד על מהיוב ולום יסרים מעבל דבבן סרי מסרים עך מסמוד על מהיוב מהרי בעל לבל מסום דמסום לבל בטיל לף מסום דעהים בטל לית בוה לבה לדיך לבמוך על הביטול ולים מהאכלמה בסיהר בלי ניטול ודברי מ" סרולים סם בבדרי בילכל לבסבר עליו מעבין מליהו בקיב לים. ולום דדים חסיב בעל דמילים היה מקום דהרי בהיהר ולולי בעל לבל בבי מהיב קדם הביטול מסיר סרי דמילים ולה בעל לבל בבי לילל סלי בעמה בהיהר בהיהר בכיל מסיר לבל מסום בהיהרו בך לחקורו:

ומידי דברי סלהיו בגר מיכ דברי הריף מביב מכהב מהיב דקיל ריחא לאי מילתא אית מה מלחלם עם הלבי בהסר לסור למיכלה בהחילה חדא דלרי מי לה קרי אלא בדיעבד ולא קרי לכהחילה וכיון דלחסבר למיכלה בלה בוחה הוי כלכהחילה ומיד דהרי דמילים בים בבבים ומקי הרין לים לין מהיהי כיש בר כיב דהיהיכו הל מלי בהיהר למיכלה בהיהיכו בים ובהיהר דלמי דמילים לה בטיל לבל מבכחה דלחיקור וכרי הרי בעבל לחיקור לכהחילה כמים חוויל ומעחה כיל בבבה יקרם דלה לאחי דמילים לה בטיל אלא היכי דמבכחה לחיקור לכהחילה כמו בבי ליש דהלי לחקור לבבל אלא עם הלבי בהסר לכהחילה מקום לין מבבלי לי לכהחילה בריחה מקומו עבדי לי ולהיכי בבם בחסחם עם הלבי לבמקום חריף דהרי דמילים לאחי בכוחה דהרי כלה בבבה בחיקור לחל בביב בביב בהיהרו לה מבכחה בי לחיקור בינול כיב בביב לכהחילה מהרי יש בביב לכהחילה [ובלחים בקמ"י הרין הקום בביבי דהי "הר בביב בבי בה מהאכלמה בחיקור דילמא היהר בעור הוא ולא מעשה בינול ולף מעשה בבבן לחלאי הלה דעל מעשה בלום בים חל בם לחיקור הדם לה מהיה ולא מדבבן] ולל מבינבי דלים הרי בבר כהב הריף מקודם כין דלמבר למיכלה בלה כוהה הרי כלכהחילה דינל דהחילה קלהר דלמי לי לחקר ריחא לכהחילה ודרך קלהר דלמי לם לי מהיר גם לכהחילה ביב לף דלה קיל כרב הוא רק בקום דלים לבינהר דביבה לה בטל לבל ולבן קיל בבבי לי דלה קיל בבבה הרי בבי בביב לה בטיל ולם בן גם הירר בהיהר בבל כהבהר רין כדים ניב ובבי כהב הרינבינל דבבן דרים ליל דבלים ניב בבי למיב ליל דבלים ניב דלה בבבה הבי ב בבבים לה הרי דבלים

אבל הרינבין בבלמהם בבבחים לי כהב בל דברי הריף דבבן בבן בבמה בין בבים בן בבלים בבבים דבבים דלהי דלהי דבלים לחר בבבה ובאר בבמה בבלים לבה ביב כיב לבים דקבים רים לה קבן בלחל בלי ודיי דלהר בם כים דלהי בבמה בבים בבים בבל דבלים בבל כבבן דרים בבים בדרים כיה ביל ובן בבין ביב לרים דבבל בבבה מבבים דלה בבבה בבבה בבבה כלה בבבה בבבה בבב

לימוד להמחלם ושאלת דגם דקדוקים לימוד מקום דשרי כשנמצל לימוד להמחלם ודים:

ובזה מיתנצ ניכ מם מסק מסיק נסרוש מי ויסנ מקמיק דכלמים לשר גמלי ודמלים מסדשו אמיי מלם סרוכ מנמלי מיסר לסגיל מקמן לסם ומלמי סא לסמר לשמרי נמיסו לשיר כסיב לו מקר דקדוקים ולמשים זיל דסמם שרי לו מסכסמם לימוד ניסול לימוד להמחלם דסא לשרי מסם מי סל לשר דמלים לשרי בשבר נסול סל מקמן לשרי מסם כלשרי ולימ לשר מקום דקדוקים שרי כשנמצל להמחלם. וכן מם מסק דשבוים קוסרי לית מקמן כריך לימוד מם מלמלם מם מלני לימ סיכ מסה מ סל חלב מסלה לסוך מישה מחלה לימוד להמחלם מם שבר ולל מקמע כן שסקרי. ולפי שלשר יל מקמים מקשיל לפי דברי ריק נמלי דשבמלים מכלשרב מר נסרי ניקם דשבל סול שלשר לשוקף עליו שר מ' ולבמלו ולית כלן מקום מקמל לימוד להמחלה כיון דשכמיו לימר סול שרי מלה לשכימו לשמות לימוד ניק מקשים נמס סרלים ולימ שלשר לסם מישה חלב מסכה נשר שים נם מ' כבר מקשה ולית נו לה מקום ניסול נציל דסא לה נמקה נציל ולה מקום מקמל לימוד להמחלה כיון דשכמיו לשלשר לימ לימ לה מכלשם נשם לימוד לשלן לשרי מלה לשרי להמחלה מסרי ולשר ליסן מקה על חלב גם נמלך שבמר ולימ לית לשוקר דקדוקים מקום דשרי כמקמל לימוד להמחלם מקום דלה מכלשם נ' לימוד ניסול לימוד להמחלם:

תם מם קשקי קשרים ניק מקי לית לכיל לסל דכי דשיל מ' קיצ

קיר וכן לס לית לימוד מלשם עלמו מסל ולכן חשיכה שלה שלמה שוך נ' לשמי ניל דשקרי דקדוקים שולל ושלשרים לגלי לשים שלמה לשון לימוד לשה מלשם דס שבלוש נם וכלב שמיך קשיל כלשר ושעיקר לית ן דלה שקרי דקדוקים שולל ולגלי לה לשקר שלמה ושל לשה כשיטם שריף ולימ שקרי ניק קוסרי. זלית כמי לשיל לשמים ילכון שלים שריף לשה שקרי דקדוקים מקום דלה שלכשלם כי לימוד ניסול לימוד להמחלה דלה מכלשה נשרי לשי מסל נרשבר שקר כדשבמע מ' קיצ קשרי ניל דשקר לס ניסלו לשלר לגלי שלשר מרשבר לסל גלה לגלי לשי נרשבר לימוד לשה ולדל לית שלשם שלשר לשלשה מלס מיסר לשבלם מכלשם לשלשה לשלשר לימוד לשה כלשו מעורבים להמחלה כרי לשבלה כיון דלשבר לשלר גלי לשלר ושלשר לשרבים כרי לגלותם רק לס כוכלו כרי לשבלה לימוד לשרי גם שכלם שלשר לית כוכלו כרי לשבל שלשלים שלשרים רק בשניל לשלשרים

ומשיר ליש נשה דקדוקים לשי לשיכם שריף ולים:

מידו גלליש לכי שכי קוסרי לשלרוכם לקיצ דשל דשבקן לימוד שם מלמלם מם מלני לית מקום דקדוקים לשה מכלשם לשבלן מכשב שריף דלני מרשל לימוד להמחלה וכן מכלשב שרשבי שבלי קיצ קוסרי ליש. ושם שלשלים נשרי שבלי ק' קיצ קוסרי הכל שבקי על דשיל נשה כיון דקדוקים הוא מיל נלוש לו לה קוף קוף יש לימר לימוד שים שלשלים ושבירי יפלה של דקדוקים לית לשה שלשר מכלשם שבשלים לשם שים שכי וכיון שלון לימוד לשה לשה נשיכ ולה שבשלים כשלשלים לשבלן דקדוקים לשרי לשר שמל ושבר שמל ושבר ושלי לית שלי שלשר שלשר לשרי לשי לשר שמל ושבר ושלי לית שלי לשר שלשר:

מם שלימוד ולה מם שלשקר ולימ:

ובישוב קוסרי לשרי שכיל יש לי דבר שלם עיי נשלשל קי שלין

קקיצ נשם שרשבי כשלים שמיקוסם כשם דשבל לשלשרל

לם לון לרשים אלין שים, ולשפכיל שלשם דשל דקדיר לקולה לייכ לכי לשקרו שבשים שלשו שמל יבל לידי לימוד לוסיר כבון לירוסם שלשרי שמל יעלה ושלשם ושקרי שלו שמל יקשוב ושלכ שלימוד שמה שקוסם קשיקל לוה שמל שיכ יבל לידי לימוד לוסיר לכן לכי לשר שבל לירוסם שלשרי לו קי שקקי שלו שלשר שקוסם לשר לשרן קיים שמל לה לשרו ולה שלו ניוים ולשיכל כשרו שלו ניוים שמל שיא לה יעלם ושלשם ולה יקשוב ושים שלשר גם שבל לוסיר ולשכי קדיר לקולה לשכ שקוסרי לשי שקוסם שבל שמל יבל לידי לי לוסיר ולשכי גם קי לשבל לשלשרל כיון לשי שקוסם חלשי לכיל לה לשיר עיון ולשקום שדול לשכ שיא לשי יעלה לשלשלים שלשר לשלשרל לשלשרל לשלשרל

שמקלם נדר לשלוח פיא ז׳נרי כסיכים ונם אני לא ידעתי דאי כעין קיש הלא אם מבדיל פיסם שמא על ידי מדבר זה מוכר יצא לידי לי דלמ״ל והא ק ש״ל קסק שמא גם אם שוא מוכר לא יצא לידי לי דאי אפשר אבל במוקלם אין פיסר מלשול מוקלם נותם פיצא לידי שולחה הלא מחמר מכניס מחדם לחנר לבא לידי שולחה ועמו נדר ולמקרי מלעול מוקלם כדי פיסי נעוה והלי פלא יצא לידי שולחה והם כן אין לומר בזה קסק שמא גם אם יפלעל המוקלם לא יצא לידי שולחה מאחרי קסק זה עמלו כדלעי ודעי לעיל פיא מחמן דיי כיון שבדיקה אחן מהילחה על הקסק האחרון נקסיקו וכה פ״י כיון שהחקה פיס כדי שוהלי לא יהיה אחן נניעו ואיך חנזירם פיס כדי שוהלי לא יוליא האוך ני׳ כי הוא קנרא ׳סרם׳. ומחה לכי לומר שדעתי חוס׳ דייק כיוצ כוותי דמה להם להזכיר כל לי׳ דרקא לא פיס להם לומר אלא כיון דעיקר לי׳ מוקלם הוא נזירה אטו נזירה אחרי רק משום דכל לי׳ דרקא אם נזירה אמר אחר נקט אחי ליפסא ואיפ . ונזה שכני אנוך דיים ומונך כל היפים :

עמרם סקי נלוהם נקיק הכיל :

תשובה רס״ג

מילים ני לפיפלו לי נהעלומך הרקיע לפיק :

שוכ״ם לידידי הרא הפופלא. אלא עמיק אחריפ. לים לניפ חנות דלחריפות כפיפ מיפ פלום כי יוב הרא דקיק ומעיקן :

מבתבו הכפיפ אלחי דיפ אניעני נאמנו ולא הרפקי עמי ומנך להפציע לפפלומה נעלמה ובעמה לקחתי מוער להפציע מפני שכשוד אצל נקלר ולא על כל פרם ופרם. ומפ שכחב לייפא קושי חוקי צילה חני דיפ כנזר פחקקו לפרוך בגזר שמא יעניכו דיא נרחיב לפפיקן ותי כיפ דיפ להקשות לך גזרי׳ כלל שמא יעניכו כיון דלרך לפציליה כלים פיפ נו פיעור מקום ליפ מקשות הצור עמוק ״ ורחב ד׳ והרי רפיי לעלמי ואיפ לי יעלה על דעתו כלל לעצור ולחוליא כליו דרך רפיר להעניל נצור שמות רפיי דקא מעייל מרחיר לרפ״י ולך יעשה להעניר דיא נרחיר ותי׳ דלמרי׳ נשנת פי חנה עיג פיס לחו סיינו שכחכן ואיפ נס כלי׳ לחו הייכו שכחכן ושפי׳ יכך להעביל ותיפ׳ שמא יעבירנו דיא נרחיר אצל נחקקה דהוי פיס עיג פיס דחיא שלא יהיו מעט פיס מן שכלי לתוך הצור דהוי שכחכן לי יכך לפפיק כלל נשנת נרחיר וליפ שמא יעבירנו :

דרבה הקושה נדבר חדא פיס דפציפא לי׳ שלש הצור שפעניני׳ נו עמוק ״ ורחב ד׳ הרי רפיי מקפקק לי נוצא ונפי דקיל נאריך ק׳ פפיפ ופיפ. ופיפ שכחב לייפא קושי חוקי צילה חני דיפ כנזר שמא יעבירנו דיא נרחיר לפפיקן ותי כיפ דיפ להקשות לך גזרי׳ כלל שמא יעבירנו כיון דלרך לפציליה כלים פיפ נו פיעור מקום ליפ מקשות הצור עמוק ״ ורחב ד׳ והרי רפיי לעלמי ואיפ לי יעלה על דעתו כלל לעצור ולחוליא כליו דרך רפיר להעניל נצור שמות רפיי דקא מעייל מרחיר לרפ״י ולך יעשה להעניר דיא נרחיר ותי׳ דלמרי׳ נשנת פי חנה עיג פיס לחו סיינו שכחכן ואיפ נס כלי׳ לחו הייכו שכחכן ושפי׳ יכך להעביל ותיפ׳ שמא יעבירנו דיא נרחיר אצל נחקקה דהוי פיס עיג פיס דחיא שלא יהיו מעט פיס מן שכלי לתוך הצור דהוי שכחכן לי יכך לפפיק כלל נשנת נרחיר ולים שמא יעבירנו :

הרבה הקושה נדבר חדא פיס דפציפא לי׳ שלש הצור שפעניני׳ נו עמוק ״ ורחב ד׳ הרי רפיי מקפקק לי נוצא ונפי דקיל נאריך ק׳ פפיפ ופיפ. ופיפ שכחב לייפא קושי חוקי צילה חני דיפ כנזר שמא יעבירנו דיא נרחיר לפפיקן ותי כיפ דיפ להקשות לך גזרי׳ כלל שמא יעבירנו כיון דלרך לפציליה כלים פיפ נו פיעור מקום ליפ מקשות הצור עמוק ״ ורחב ד׳ והרי רפיי לעלמי ואיפ לי יעלה על דעתו כלל לעצור ולחוליא כליו דרך רפיר להעניל נצור שמות רפיי דקא מעייל מרחיר לרפ״י ולך יעשה להעניר דיא נרחיר ותי׳ דלמרי׳ נשנת פי חנה עיג פיס לחו סיינו שכחכן ואיפ נס כלי׳ לחו הייכו שכחכן ושפי׳ יכך להעביל ותיפ׳ שמא יעבירנו דיא נרחיר אצל נחקקה דהוי פיס עיג פיס דחיא שלא יהיו מעט פיס מן שכלי לתוך הצור דהוי שכחכן לי יכך לפפיק כלל נשנת נרחיר ולים שמא יעבירנו :

דרבה הקושה נדבר חדא פיס דפציפא לי׳ שלש הצור שפעניני׳ נו עמוק ״ ורחב ד׳ הרי רפיי מקפקק לי נוצא ונפי דקיל נאריך ק׳ פפיפ ופיפ. ופיפ שכחב לייפא קושי חוקי צילה חני דיפ כנזר שמא יעבירנו דיא נרחיר לפפיקן ותי כיפ דיפ להקשות לך גזרי׳ כלל שמא יעבירנו כיון דלרך לפציליה כלים פיפ נו פיעור מקום ליפ מקשות הצור עמוק ״ ורחב ד׳ והרי רפיי לעלמי ואיפ לי יעלה על דעתו כלל לעצור ולחוליא כליו דרך רפיר להעניל נצור שמות רפיי דקא מעייל מרחיר לרפ״י ולך יעשה להעניר דיא נרחיר ותי׳ דלמרי׳ נשנת פי חנה עיג פיס לחו סיינו שכחכן ואיפ נס כלי׳ לחו הייכו שכחכן ושפי׳ יכך להעביל ותיפ׳ שמא יעבירנו דיא נרחיר אצל נחקקה דהוי פיס עיג פיס דחיא שלא יהיו מעט פיס מן שכלי לתוך הצור דהוי שכחכן לי יכך לפפיק כלל נשנת נרחיר ולים שמא יעבירנו :

דרבה הקושה נדבר חדא פיס דפציפא לי׳ שלש הצור שפעניני׳ נו עמוק ״ ורחב ד׳ הרי רפיי מקפקק לי נוצא ונפי דקיל נאריך ק׳ פפיפ ופיפ. ופיפ שכחב לייפא קושי חוקי צילה חני דיפ כנזר שמא יעבירנו דיא נרחיר לפפיקן ותי כיפ דיפ להקשות לך גזרי׳ כלל שמא יעבירנו כיון דלרך לפציליה כלים פיפ נו פיעור מקום ליפ מקשות הצור עמוק ״ ורחב ד׳ והרי רפיי לעלמי ואיפ לי יעלה על דעתו כלל לעצור ולחוליא כליו דרך רפיר להעניל נצור שמות רפיי דקא מעייל מרחיר לרפ״י ולך יעשה להעניר דיא נרחיר ותי׳ דלמרי׳ נשנת פי חנה עיג פיס לחו סיינו שכחכן ואיפ נס כלי׳ לחו הייכו שכחכן ושפי׳ יכך להעביל ותיפ׳ שמא יעבירנו דיא נרחיר אצל נחקקה דהוי פיס עיג פיס דחיא שלא יהיו מעט פיס מן שכלי לתוך הצור דהוי שכחכן לי יכך לפפיק כלל נשנת נרחיר ולים שמא יעבירנו :

ולפי הנראי שכח בפירוש שקל ביטול כלי משום דסבר לחד מ' לילה דיני דשכח ולפי זה הוצרך ביטול כלי כי ע"י שנעשה שם שקל ביטל לפטריהם ולסבריהם משום עיט ועין בפרוסיא שביא משנה ע"י דפיק פרוסיא נפיש לין מבניסי פרוסות ומשכורות נמצא שפר מפילת כשמקח ושר שלח מ' משקל שמול משבי לי' שכח נשפרים חם סיום מפרקיל משמיי דשקיל לכלי לא לפקיל לתשבי משמול דשקל כלי סיום שלח לפם דשפוט סיקל כלי לחד לקיר להשניל דשל כיון דניזו לשנשיל וכל שניזו לא כשפוקר שמשם דמי ולימו נשל משפרם כלי ושמילה כשמשניל ליכל נשר כלי שיפי לקול משום משכ נשפרים חשול עשכל נשר שלמכה ושיין נרפי שמם ניב דים משכ נשפרים לשל נשר דלקרו שמשיל משום שמל יעניזכו וכיון דלין ניזו ליפשל נשל סיום שפרים כלי לו לפי' סיכי דליכל משם שמל יעניזכו שלשר דלין עיקר שמשיל לכלי לשד שלה לשב מים לשים לקול משום משקל כלי שיפי שלשר שלר כלים שפשים לישם דלשי לכלוש שפרי לקוריי לשפשל עשום שמל יעניזכו ולא כיכל כלי ושני לשפשיל לשב שנים כיפשר ולשי לשפשים שי כשקל כלי שם שלה שי כלי ולקול משום משכ נשפרים

ולפיז לין משום לדבריו שם דברי ש"ארשיל :

ומה שכתב נשך דברו דברי מגיל סי' הקיל שקשיל דנין ישב לשנם לה שני לישכי ולפ לשעיד משם דלה נזריך ישב לפני שנם. שדבר משום דזוקא שהם לעכין שמילות שכנו נשנשם דלקול לשרליקן ניישב שלשרו ניום לי משום הכנה דלין שנם שכן ליישב לה נזריך ישב דשלמא לם כנו נו ניום שלה לשיר ולשדליקן נשלשו יום דנין ישב לשנם לה שני לישכי והכל ישביש דלין שנם שכן ליישב ישלב מכיכה לשלשה שמשיך נשליה לין ישבי להשיך דשלשמול נשרי לה ועיין שמשיש שם ושלשרשיל ניהם לי נשוקי דיש לשה לשל

ומ"ש ליישב קשי' מגיל קיעז כיי על הרחיש דשכי קשי' שכרי שלשה שהקי למם שלריך לשרם משכם זו שם קיך שניהם כלים שלידה ושד לפי שטעמי שכשב יוסר לשפשיל כלים שדשים ניישב שה שדה שהולשה נשברים דשקרים שגיה כדי לשהזיר שניהם כלים שדשים ניישב יפה כי. אבל בלשם שעיקרה לקיע לשם שם לה ני' לו לשניה שמשכה כלל ולה לפרקם ושכיכי שימי לשקוד שכיה ושי שמשכי דשנשם לים דקשכי ולין שעניליי שה שכלים שפשיה הריק נשלכושיו שם לים שלידה ושלי שקבי כיון שניהם כלים לים שלידה ושיב לה שניה שריק רק לעכין שכיה ושם כן קושר עלמו לשם שקם לשקול לשפול ולפי שטעמי שכשב כלן שושר לשפול. אלה דשמיים זו שיוסב נשים שייש שיש שרים דשני לשמי שלן לילל נשניהם ממשים שעשה דשמקן כלי שיכ שקום דקדש שניהם שני שיי שכלי שלי לשטשמם נו נשוושה לשמה ולפי שלים לילל כלים שדשים שפשים לה שנים ושלשים לכיב לים לישקן לשל כלים שדשים שקשים שן שטשים שפי לשוסקי דשניהם שוא רק שדשנק כיון דקודש שניהם לה שנים שלשה שלשה שלשה

ליכ מחמילה כמקמ בעוסמם מי לחשמח לעיחה ולכמלם ולחלוק בעוחם
בחול ולח מיחול לי חלק יוחר גדול וכמחלקו בירים לחקור לכמלם מקום
מדה ומקולל וכחול לי חלק יוחר גדול ולח"כ ליכ בירים מחחדר חירר
חלה חלקו מחחילה דחרי מחחילה לה מי שיחר מיחול לי חלק יוחר
גדול רק מיחירו ולכלל ובחום ויחלקו בחול דחום לעיכ חוקי
נכחם דוכחי דבחרי חירים כיכ בירים דחחקילה לה מי שיחר
מיחול מוקמ זה חין לי ומכחי חן לחר רק לחלוק בחרי חחיכי. ועיכ
חי דעבדים פרקי מלקוחו חיכ לחלוק בירים ליכ חעבד יוחם קוחי
חלחשמח דסכי מלה לכלל ועוד לי חלק יוחר ומפיר עיך גם בזה

בירים וכקרחך ולח"כ חין מחיחך כלום:

אבל חה שים לפקפק למה לי"ך לכחם דחמילוי לה בחיל חיחוח לי"
חפוס דחיכר בה לשלם חיים לה בחיל כחיים שחדכי מלחי
חולן לעכין יחחם מרקקה דם וכחיים חלחרוכים מלחי וכחי"ם בכוכחו
דהיכי דחמבחול בה לשלם חיים לי"ם בחיל ולח"כ קדם מחלקו לי חקור
לשוליכו רק כחגלי מכיחם כחנוחר בקיחן מלים קי ולח"כ לחר מחלקו
שחבחול בה לעולם עי חחדוחם ולי"כ בחיל ועוד דחה דומה לעוחלחה
חבחה בגבורות כי"ב לליחם ביחול חבוס דכיקח לה כולו ולי"כ שולך
לה כולו ולים ביחול ולים:

ומ"ש לי"חב דעחה חרחיחים ס"ב חיים חיים דחבקר כהכחים דרי"ף
בגילה לי"ל דלריך לירחום ולים חבוס דחין בירים ושקי בי"
קוקי חקי"ח חל חרחיחים שבקר קוף הלי חירחין דבדרבק ים בירים.
ורי"חבה עבחים ג'יחן כ"ז דבחי"ה חחלה חגרם לפי" לחלן דחי"ל בירים
חבחול חבוס דכחי"ב וכחב לה לחחת חי"ו חבודר בחחת כחיבה דלף
דכחגדר לחי"כ חיי כיין דחחת כחיבה לה חי" חבודר לי"ל לומר חכיין
לם ולי"כ לף חסיוס רולה לחכול דבר זה ולחריך בירים לחחרת חי"ח
חוא לה יש לחחבול חב ולי"כו חוכן ולחבי"ם כי"ל דחוקלה חחחת
חכבה בחי"ל חיי"ח חי"ח כחלחי רחה כי"ומת. ולחחכי"ד חי" כלחה חחחוב
כיין דחה לחלריך בדרבק יש בירים חי"ח חבוס קי"ל לקולה וכבר
כחב חחי"ך בחי' קי דבלי"חחזק לו לי"קבע לי"קולה בם קי"ל חוא
לחוחרה ולפי"ז בחלי דלילה ל"ד ס"ו לו חזקה לי" בלי"ה חוכן ועיין
בחגוך חם ל"ח ולומר דחלי"ה ביחים וכיין חים חסק חם זה
חנכך לחחרע חחוא חוכן לוקחת בלי"ה חוכן ולפי" לחחים
בחקי"ל דלים בזה לוקה יש לומר חלה לוקה חחחוב ובין
לומר חלה לוקה חלה חוכר חפי" בדרבק וכים חחי"ל לומר לוקחת
לחזקה רק דבזה לי"ל חסק לקולה לבל בלחי"ה חלה חכים יש לי בלי"ה
חוכן ולי"קבע לי"קולה ולי"כ לה לחחרים קרי"ל לקולה לבל בזי בירושלי
חם לחלם חרכין עליו לה לי"חזק לי"קבע לי"קולה חפי"ל לחחרים

בירבק יש בירים דקרי"ל לקולה ולי"ם:

ומה שחבחלה קוקי" בחם ריש חרי"ף לחים חוק' בי"לה חיל ורין כדרים
כיכ דחים ומלה לבני עיקה חוי חכיין כיין דעיקה לה חיחבחדל
חלה בחו עיק. ולי"כ לחחי לחרי" בחיל חיין חוי חבחחי"ם
חה לחר רבה בי"ב ליו עיב כל חחרת חלה דחרי על חד חלה חי" לחו
חחרת חוא ולי"כ לריך סיין לחים ושרי חבי"ם. גם לכי חחחת" קוקי"
או בחם בה הבחון חיים בלחחת זלחן חריף זיל זה חכיס רבות. יפה
חחבחה לחחי בי דחם לי"ח להיות חיקה בלי חים ומלה לחבל כחן יין
חוא בלה חים רק לחחות לי"ח בלי חים. ומי"ח לי"ח חחחת ובחחת כי"כ
דחרי חלוגחה דחכחי הוא בחרכות כי בי"ב ולריך כל זחן חלה כחן
לחחוכו חים לין חבריכין עליו בחסי"ב וטולי" ממנו לידים ופירחים דחרי
רק חי פירות ועיין בחוחס' חם ולרידי' ודחי קוחי" היה חלה דחלק קי"ל
כרכחים דחבריכין עליו בחסי"ב ולין כוחלין ממנו לידים ועיין בחי"
חי' קבי"ל ובחוי"ב חי' קיים קי"ב ופוין חם ולי"כ גם בלה חים יין
חוא בחחת ובחחת ובחפיר חרי חבחחי"ם עם חים. ולחפי' לריך דבלי
חים לה חקרי יין כלל חי"ב יש חילוק דחי"ב לחום חי"ב בחלה
לחיות בלי חים לו חלר חחקה לבן חרי חבי"ב חבל יין בחי דיסח חל
חי' בחחכיחם היו חזקי" חחיו לריכי" ביח חים ובלחי"ם לו חי יין חוא חי"ב
היו גם "כות בחדיחם חלה היו חזקי" כיכ ועיין בחוי"ב חי' קבי"ב
דלחפי" לבחחי"ב לול חזיבה ולי"כ לחחבר ליין בלי חים ומחוי"ב לה בקרי"ב
חבי"ב ולחים:

ואני לחחרתי חחה דלקי"ם דבחרי חוקי ורין לריכי" חקבר חכחבו
דבחבי"ל חחיקה לריכה לחים ומלה חקרי חבי"ב ומה בכך חלה
חחים ומלה לי"ל לקחה ולי"חי חבחחי"ם. לך כיל לחחים חבחח"ב ריש
חלו עובדין דד' חיי חדי"ם לים בהו חבי"ב לפי חלין בחם חדבן כרבם
בחי"חב חלה חיי כחה חיי חחחרת בי"ח בולד בחם חדבן ומבריה כחי
לים בי' בי"חול לפי חכל חחיכי חקי"חי לחדם זה חחחם חחדם בי"ם
בחריכות. וזה כוכח חוקי ורין חלו היו חחכי" חים ומלה בחם בקחה
חי' בקרל חבחחי"ם חבל חיכו כחחר לה חם ולה בחם קחה ולה חם
ובחם חלה חים רק בי"ח קחה יחים בולד דבר חדם בחחת ובחחת
וב' חיכים חלו חקי"ב' לחדם חחחם בי"ם חבל בקרל חבי"ב ובן
בין בחחת חה בדול וחחה בכוכחם. ולפי" חים בין דחבחים לין לריכי"
ליין וחחרוחחם לין חחדם דבר חדם לה בחחת ולה בחחת רק כדבם

פחם חים בין וחדבם חחם יין וגם חחר חלי"ו כחוקדם יין חחה חבים
חחי חיכי יש חבי"ב בחבי"ל חלריך אלי"ו ולחים. וכחם יש חלוק יחים בל
דלחלך כחחבך וחחם לחיך חחלחן חחדחים חחלחבה:

חחבים חוק' בלחחם בקיק חבי"ל:

תשובה רסו

בים בי' לחישחלו ד' חחבירים חרכי"ב לפיק:

לדחתני חרב חחלחוחי"ב חחיים בדחון חחחחלן כי' רב בקיק חי לדחחם:

מה חחקבים חחיים חוקי חיחזין דף קיב חיל בים בכחחים
חחרבילי" חם ליחר לפי חירחלים חחכבים בדלחלכחן וכי' לי"כ בחבים
כיל דחריך כחחי לימר חבייד בה חלחכה בחול בל חחחר וכן בבי חדש
לחריכן וכחחי זה חחחם בו חלחכה בחחחיים חרי חוק בחדי' דחדיחים
חכחחים חיחלן חלחכה בחחחיים בחרכחב" ולי"כ יחלים חחכבים. וכבן
חחחחם בחלן בי"ד חכבים חי' חקיחה חלי"כם חד חחחירלי" חחב.
בעין חי"ב בחלן בי"ד כחיים חקיחה בל חלחם ולין חחחירלי" חחב.
לו חבחר דקדש חבחרו חלי"כם להיות כככריס בחחרים ס' חחירלי" חחב
בלח יחיקן לותם ככבריס בחחרי לחבל לחר חבחרו חלי"כם להיות ככבריס
בחחרי כלחחריך חולן ו חחב לה חי' לבס חחח לילל ובכי חי"ב
חם בחרין:

אבל חח בכיל יחחר בכן דלין חבי" וכחחי זה חחחם בו חלחכה בחחחיים
חיחחחם חלחכה בבחחו וביריס חחחם חלה חיכיה לחחחום בו חלחכה
חי" ככריס וכין חבקילחה חל חם יחיחיל לה לינוח בו חכחיס לחרחחם
יחבחו חיחבחיל חחחחם בו חלחכה חי" בכירי יום חחבי חיחיב לקחר
חבבי חיב ולחכי לית חחחירלי חכחחי כלל. ובכי חיחבב חה חחחחר
חריחחיל חם לחחל דחבכי חדל ועוד קחחר וכי וחחחה חריחחיל חיש
בחבך חכל לחיב דלחר"יחל וכקב לירך חחחחם חבי" דחר חבבי חיב
בחלחחל"ו. חן חחכחים כקוקי" בכיל ולי"כ חלי חבבי בקרלחה בין
חחרחו"יו קלי חל לחיב ובל חיב חדל ועוד קחחר ולים. ובי"
זה בלוס חכלי חחיך חחחקים:

חחחים חק' בלוחם בקיק בכיל:

תשובה רסז

בחחבי"

שוכ"ם לחחבחי חלחי"ד חרבני חחחוחב חחרים כחחים כחחיים
יחל קלחחי"חל כי בקיק חחבחל"ל:

אשר בחלה חם יש לבחוך חל חה בחבי"ל בכי יבחבכר חלחר חרבי
חחח חי"ל לוח יי"ז בחם בחבר עיקרי ריכי" לחם בחלר לו
בחבר חבחבדה בחחם חוחר לילכוי בחי יחים חל חדחם חב לחפי" בחול
חכיי לחחחיק לך עים חל בליון חריח לוי"ח כי" חחקי"ל עיד חביל חם
חקקי"ל חחבי"ל וחבביים כחב חחלי"ק חכי"ח לבכיו חקחוכים לילכול בחר
בחרב חי"ב בחל בחחם לחי"ל חביל לדבחול" לחקוי ולקחוכים
חוחר וחל דכחב בחחם חבוס דחחחם כי" בחחם חכחחר לחם חבחחדה
חחבי"ם ככי"ל חי"ל חם. ולף חכחחר חבבחדה חחבי"ם לי לחחרי" חוי"ל
ולי"חחרי לי"חחרי כחו בי"חבי בחר כחי"ם בחולן יי"ז ועיין בחחרי" חם
חח דלל כחרכי יוסף כי" חקי"ל חוח ר וחחילוק בי"חבי בחקיל ועיין
טוביי חכי"ל יי"ד כי" כ ומהרחים חוי"ם כי" רפיו ומי"ח חי"ב כי" כי"ם
ולרחי"ב חי"ב כי" חי"ל עכי"ל חם ועחולר חלקוי חה חכחבי"ל חחחחם
לי"חי סחול:

ולמען חחחין חחילוק בין כי"ד לדברי חרחי"ם לריך לחי"ודיעך חי"ם בחחחי
לי לי"חבחדקיק חחחחחחוחיחן כי בחי"ד חב' י"ב בי"חחב חב' חוקי
כדה חיו ע"ב ד"ם כבן חחקדים חוח ולכלו לחרים חקחל ולי"ח ולחלי
לה חיקי כבן חחלכל חוח בעלמו לכחבגריל וכי וכיל דלחים חלין י"ח
כחב דכחי"ח בחי דרי"י לעכין לי"בי חבר חרים גם לדרין כבן לחרם
חלקוי עלמו בחחד חן חחיכין חחחן יוחב וחילך וכבי"ב חחחן ב' לי
חחוחו חחין חב' לוכל וחולך עד חסבי"ב חחחן לם חוחר לחכול חם
חכחוחר בידו ע"ם ולפי"ז ב' כיל כחי"ח לחרם לעכין לוכזו עכין נוסף
לם ליחוחרו לי"בי חבר חרים חחחן קחטחב דכחחי" קבן ב' חחחר
בחן לם חוחר לחוכלם כחחגריל דבי"ב לי"כל לחי"ח כיין דלי"חחרלי
לי"חחרלי לך זי"ל דבל כחב חבי"ח יי"ד ב' בי"ד דחוקל חחח חלה
לחלר לבוח חדם עד לוחו חחן חחרי" כיין דלי"חחרלי לי"חחרלי לבל
חחח חלחוק חדם חחרים לף חב" חוחר לחדם זה לים כיין דלי"חחרלי
לי"חחרלי עים חחלה נקבן חביר לחוק לי"בי חבר חרים בחחגריל דכיין
לי"חחרים לחוק ולפי"ז חיוחב קוקי" חוקי דבל חחן דלל ידבי" לחוק
לחחרים לי"כל לחקחחת בבן חלבל חחל בחלחו לבחחגריל דכיין דלי"חחרלי
חוק לחחרים לחלחו כחי חוחר כיין דלי"חחרלי לי"חחרלי

לבן

לבן שוקי לה כגון מחקדים שוא ותכלו תחריס ותו גם לעשנו תקוד
כמשנ"ל ותיש:

ועיין מנוד לי מעכי דלוך למרחם ריעוא דפריחת לשכין אדן מעשה
דלמרים מחדיים כמרים תוקי שם ותחר תרנה תקוותה מכחמתי
ד מיו מעמתי ל דלמרי כימא דקעותם לה מעכחה רק בלישוד גברת
ולה צלישוד תחלי כמאר מירולי מעשוקי מעשות כיד דיה עמליכ ולה
מעכחה לה נתחריס וכסברת שחוקי גמיה נקמיחם מי לקיע דכל
דלים קנרת כיו דלימחרי לימחרי רק נלישוד תחלי כיו מלה מי
חל שם לישוד על שחתן מי שמן לה מיל ניכ מכתן ולהבה תגל
צלישוד גברת כמעשה לים כלל כיו דלימחרי ולימ נמדן מעשה לים
כלל קנרת כיו דלימחרי לגל נחקדם דיהוי לישוד תחלי ספיר יל
כמיים מיכ ולפיי כלן מי לן לישוד חל שחתן תלן תעבר לקוד רק
שלישוד על תנברת שקוד לאכלו לים כלל לומר כיו דלימחרי לימחרי
וחרלים קלי נתחדם שלאר עלמו לחר מן סמיכי דסיים נקוכם ספיר
שרך לומר כיו דלימחרי . ומכו יגה מלוס יסה על לחלך כספתך ומפת
רנך מדוקים:

עמרם חקי נלוחם נקיק חכיל:

תשובה רס"ח

מילים לימחלו לי לקדר נח מרמיג לפיק:

רב נרכות. וחללוחות לידיים סרב חגדול. עשה ועגדול. חפס
חכמת נמוחות. חריף ונקי. כמעמ נקי. כמיים מחיו יפעי
זילנשפעמיין כי נקיק וולימלמן יגיעל:

יקרת ומכחנו נמחלת חכם חגיעני נעמיק חמנר וחכח יש לי לימיכות
דנרים נעניין זה ומאמן קלי כי נקם חמר קדש יום ג' חנמיל
לבן נקיעמ כמפלי נקלרה וחיים שוד חנות נלחוכח ולחניב גם מל
מכמנו חקדוש נקוציא דחתן כי מד חכח היח לי יקורים ניש גם נחס
ניעמיל חורח נמחיכר. ולמה כי לימכי יודע מה מלה ני כי דפק על
חלפי חלה עמו חכרתי וחפלתי מר חניו ידידי סרב חגלוח כי חבל
עלוס מל מדס זאו כנדנו ולחניב כיד יה חמיכה עלי מיו מלכלפניכיר:

דוה חוכן מחלוחו נמי מממח למו נריח מעמ וחקנורח היחה ניום
מלחמרי ונפנח לחקוכח יי: ילילים ניום מחלר ריח לפי המיבב
כרעמ מיב מחניגל חמדיו ומיך ירך יי: חיב מיום חקנורי ולה כרעמס
מס ולחמנח ניום ילילים וכמעו נמחלתו כיו מעמחר חנכים מחלר
מילים חול נריח חס מחיב למחעכות מלר קבלתו ולחריך נפלפול רב:

תשובה: לפעכיר מלחם לפיים מעמחר נמיך ירך יי: רפיו מקיר
ומקיפ דלפילי נוקום מחל מדר מחעכים חיל ניהו חס כן מהי דחס
מקבל עליו נלמקן מדר לנוס נריח לו נזמן יהיב ופעב נו ריח חל
מכדר ולה לחמרים דלה חיחה כוומתו על ריח לחבל נחך דימל מל יי:
ריי דחמחיל למחוב מיל לריך למחוב כן לעולם כיון מדין זה חיל
מדבר רנוס חלה נדבר מחוב מנים קיב ונדר ופריפות כמנוחר מס
מס כן חכמנתו מעם לחת חיל מקבלה למחוב כן לעולם חלה לעכות
פריפות לעולם ולה לעכות דבר מניריה לעולם כי חכהגה חיכה מקבלה
ומדר רק לעולה לחבל לעבירים חין חכמנתו מקבלה ומדר ולה מיבעי חס
מס מה מכהג מיל חיה נחיחר ולה בעיפול מלוה ודלי לים מועיל
לחדיכ בעיפול מלוה כמידן דיהן חלה לפילו חס נמיל חתעכה יחליים
נריח כפי לה חרי מקבלה למחוב כן לעולם. ולפ דלפני לדעמ עויז
מבי דעיפ דחולק על רמ"ל מחס חמליס מיל נחול ליל למחלי נעיים
מיל עודה דחס כיא מיל למחליס נעיים חיב מחיכ למחליס גם נעיים
כעיים נפיים פ' חיב לוח מי נפס חמר' כיים ועיייים לוח ר' מיב
מיכ דוקל מס לפ מעלה יוחר מחיכ מחעכה חבל חס מחעכה חן
מבירה ניד דחל קיל בעירוי' מיל מחעכה ומפלים ועי' ב"י פ'
רעיב לחבל נריח לדקור לחעכים ולפיעה הרמבים הול מפיים וולפי
דלן כחן לה כדי ולפ קבלה כלל כ:ל:

תשו"מ מלה נפיכי על קופי מויז נפ' רעיב מקפקוב עיים שנה
נוסח מחפלמה עיים וחלה נפנה חקר חנכית מהיה עפ"כ
עפיים קיל מחעכה ופפלים. ודה יהן היפב כמה מברמ"ל נחמר פ'
פי דעפלוח נפנה לן כחן קבלה ומדר כין מחיב ב"ב ופריפות רק
מביה חבל עיים מכים מחכי קבלה דלריך להחעכות חלה מחני דכין
מס מי חכדר להפלים נעיים ופיו כחב דחפי' מי מפקבל פחס מיחעכה
עיים מחיב להפלים חיב כפ"כ כחן כיו דעכים חי קבלה ומדר מיחעכה
עיים לריך לפפלים ומכפ"כ בזה דחפי כחלו עיים מיפלים:

תשה מחלריך מפלמו לפי דנרי מחרמ"ל דחס חחעכה מיל נחול מפלים
גם נעיים סיב דפחפי יש לחלק נלחיב דפס שוא רק מקפה
מפלים נפיים דלחו נכל פעם יפי מילים נעיים חבל נברון דיון
מפבל פעם מילים נריח ומפקפ"ל דיים לפולם בזה דחפי לה כיו
לפחעכות נריח ומפכ"ל א לחיב נפלך פי' רפיו מקיל עיים:

ומה מחקר לפ לפחעכות ניים מלחר ריח פכם כן דעכה מפכ"ל
נפי' ליל ומפיל פי' פ' מולק ולפפכ"ל למלי דקי"ל פי' מקפקוח
דלפ פכה ומכל נחעכים על יום מיכם לגיו מפלים מעכיפו ולי"ל
לפפעכות יום לחר כיו פעות יום ידוע לו מפעם כדעת מפכ"ל דלין
לו חפלוחין ולין לומר דפלמי נכידון דידן כיון פיום מלחריו הול יום
קבורה דהרי נפלר פכים לין ליום קבורה ענין נזה לפ' לדעמ מיב
ולדעמ מויז ומיך ומי לפי' נפכם דלפמוה נמי ונפנחות יד פחול פי' מיב
סניח נקילוח מקומם י"ב דיום הקבורה הרי כיום סמיכם וכנר קדמ
נרלי' זו נמחיד פי' רליב ודמי לה:

וגם כיל דלף מפריין לה לחמרים חלה נחירע יהליים נפנמ כיון
מעכים הכדר חל עליו לעום כפחיל נחול ורק נפנמ חיב יכול
להחעכות מעכי כנוד פנמ דלי הרי יום מלחרי' חפלומין חל חעכים
ניום חמיכם חבל כפחיל מעיד נריח ולים מחיב להחעכות ניום חמיכם
נפוס פעם ולין הכדר חל כלל לין כלן חפלומין ועין חניגה כולם
חפלומין דלחפון וכיון פפעור נרלפון פעיד נפכי דלין כלן חפלומי' כיון
מלה פי' מיב כלל לכן לפפכ"ל ליל להחעכיה כלל לה נריח ולה ניום
מלחרי' רק יהכלו עכוים ריפנמו קונפ פמחות ומפניע מעלמו עלמ
נדברי חוריס. ונפפ לומ נלרוך חפיים חפי' לחוריס. וחמיכם מיכיפ
נפכלול חיכל חולם והניריה. כנפנמו וכפנ ידידו חדוקים:

עמרם חקי נלוחם נקיק חכיל:

תשובה רס"ט

מילים נ' לימחלו נ' לכי להחרומת חקדשים לה חחכל חיקיב לפיק:

שוכ"ם לחיוני חלמידי מרנכי חחריף ונקי מויח פ' נקיק פ':

מכתב קנלחי וכי ולפיב על מילחך מקבלה עליך להחעכות נחיב
ריפ פומים חו קלים ופוחזי חלומרי' כי חול חפקרן מנפכים
מחיך מחקן המלכלי'. חכם על חקבלה ידעמ מלחכיל הרגיל נכדיים
וכי חבל לחר מקבלה לה מיקיל עליו ונפרע מחול כדי לדבר מלוח
ועל גוף מחעכים ילחי לם לחעכים לימ מזיק לך ולחן נו ניכול מורים
מי פומקים מנכא חכחוב נפחולן חעריך. יהי' מקרו נרוך. כי מנכא"
חלו מינעי חעטן היולה מנים קדמי חקדים ולם מפכי חיקון חמלכלים
זה כלחר לקדושים לחבר נפמים חמה ולה לקדושים לחבר נחלן כמנפי
נפים חין ומעטלי' יום חמדם חיים ומבלי זמן לחבר קלקולחם יחר
על חיקוים ומחעכלה מחקן חמלכלי' לחלחן חכמים לה לחחכל ומלי'
כדמי' זוכי נומח לבן חקיים קנלחך כביל ולחלך לנמח דלכך יהי יהי
עמך ולכיוך נדרך חלך:

ומכרא לחי דומם נפי לחמד דבר חל לחחרן ולחל נכיו ולחרו מקדמי
נכי יפרחל ולה יחלל לח לם קדמי לחבר הם מקדיים לי
לחי מי וכרלה הכוונה עפיים מלחכניל חעכים יי"ל כל חיומב נחנכים
מקרח חומח ומחמרו חוכי לם דמקום לחר קרלו חיומב נחעכים קדום
וכיל מבר דבר עפיים דלחמרי' חולן פיר כי יהדיב מי לחוקיך לח נבולך
למרם מנרם דיל מלה יחכל לחיש נבר וכי כי כל חמן ניח יפרחל
לחבר חכלו למנדרים להלחה עלמן ולחבניע מניב חחרן וחוכלי' ומוחי
להמנן נופס ולחרוחות נפיים וכנר לחכניל מלי' כריפי' וכי כי פיב
מדעם חל דעה יללו וכמיים חמוד לוים מי' חכיב פחס יפי מבחה
ומחחה ומחיל ממוך כך נלו ליידי מניריה פיים [ומיל מי' קמיי]
חלי מחקדמו יוחר נפיכי וחעכים כדי להכניפים לנל יעמנו נדי ויפין
מלחיק נדרך חיים ומכחחה מוקר ופיין חוחיב נמר חפריפה פיים מכי
ולחיב מחכחא נחעכים וכי חפי' יום לחר נפנוע וכל לבר מוכל
להפנייב נפנך מלה לחרגים על עכין חחולכל והפחה כדי ליפרי עפה
פיים לבל למי פחוכרה חומכחו לפמה לפס גידוקי' ולפס קידמי'
לפנוחה כחה רוח ליולדי חולכל ופומח להיות פחו וחילו לחולי"חה
ולחנוד לח ד' נלחוח ונחנים מקרא קדוש כפמעדן לח נופו לפ כוכחו
לרפוחה ולה למחן כמים פרמנים פיב מדישה חלה יפים חל לפי
פילכל ויפחה כדי להנרוח נופו בלנד ופין חוחיב חכיל פכי ופים
כוכנך נו לרפוחה יוחר מלמחן יחים כזה לם מקנף מלמו נחעכיחים
מקרח חוטח וכלחר חחכניל פס נחעכים חלי נר בי רב דיחיב נחעכיחה
ליכול כלנה לבחיחה. וחכח כחכים עפיחי חי פלוחה דחחמכה חפר
מליהם כלחר וחכל לחבר כופר נחס כחכים לוכלים ונעלי מחכפרי
נחדלי חיל למחוב לוחן חקדופה לחבר פיבג נכל ניח יפרחל חח דבר
חל לחחרן וחל נכיו קדופי חי ויכחרו פיפרפו מקדפי נכי יפרחל פס
פחוה קדופה חלכל חפפופי' וחעפיב ולה יחללו לח פס קדפי יפן לחבר
חם מח פפפי' לפלחן ניב מקדפי' לי יפ נו קדופה כיון לחי ח'
פכוופפפ לפיפ. ולה חנוחן מפכי ניל חפלחיני' מליך נפנוחה פ' ופכיפ
לה חחקיפוע מפחפ כפיפ רפיל ופניל קי' לי' וכרכפ ה' חל רחפך
כפפך רנך:

עמרם פיק נלוחם נקיק חכיל.
חפנפה עיר

תשובה ע'ר

מילים ג' לישאלו ג' לקדד ושרגך מלעומתך מרקיד לפיק:

ברכת המזרח. מסוק משוכים. לרע נמצים. ונרחוב מי מיכים.
האופנע ומכון. מהיר עקיצת כי נגוריו נצחלוחוז:

מכתבו קבלתי נמתו לאל לה מרפקי מתי ומתי לשמיע עד ליום
והציע כשנו לנחול תת דעתם. מס ים לאחד חזקה להקוע
שומר נציכיב ליום לי דריים ולילים לאחר ים חזקה להקוע ליום ג' דריים
ליים על ריים מחל נמנם יום לי מי כדאם מפכי מי ליום ג' על ריים:

תשובה. ניכוסלמי פיע דמציגם סיד הת ניים לומרי יום פנוח פלם
למאריבי ליום ניתח למי מן המסמורות סם דלם הקריטוס
ניים פסיפת סחם כל המסמורות נסוזה כדאמן קוף סוכח ר' מכי
נמם ר' ילמי ליחסבלנן ר' יוחן ורמניל ריים על כל המסמורות ופ"
קיע מהרי על כולן היו ונמניל ממרחם הקרנן לת כדאם זכותן דמניל
לשון על תרתו מנשר ופ" קיע שומנו נמנם זו ניע ולפיז נכיב לרי
חזכות סמוקע המיר ליום לי ולרמניל חזכות לחוקע ליום ג' ויהרי
לשר רנח ניעמות ליז הלכתת כוחני דריל נהכי חלם וכו' לנל נפלוגת
רי וריל סלכם כרבי ולית נכיב דלתו מהכי חלם הלכם כרבי ומי ניע
לו זכות להקוע ליום לי הוא זוכה להקוע ליום שכי חם חל יום
לי נמנם.

ואמנם לכי נכוך חולי שלי כללת דרנח הוא רק נפלוגתת דרבי וריל
נמנלי ולת נפלוגתתם נגמי דניכוסלמי ועיין תוס' פסחי ליז
ניע ריים דכיב ורין שם ופיז ר' ועיין תגיגה ז' ותמציים פיע מתגיגה
היו ולמיע שם דהך כללת לית נכיע ולית לתפשר דגם נגמי ניכוסלמי
ליתת לחלי כללת:

ונם כיל לחלק דניכוסלמי מיירי נאין מפוקפק עפ"י סרלי ולת קיל
כלחריש סנריים ו' ניע דלין נין מלרת לפלרת חלת חלם עלרת נמנם
נלנד ולית לפשר מנמן מיישם דכולהו מסמורות לת חלם עלרת נמנם
פיסי יום פנוח לאחר שמנם ולית כנר זכו כל המסמורות נקרנטם
פסיחמי נרגל נמניל סרכל ולהכי שם לירע פפ"י מקרא שחל עלרת
נמנם ריום פנוח לאחר שמנם קיל לרבי שהוא שם כל המסמורות ולת
פקע זכותן נמניל סרחת הקרנן לפל עכפיו פמוקפק" עפ"י הפנן
ועיין ניתוים פיש מקידום החתם ולית מניקרא כשכתב החוקע לחזקוע
לחקוע ליום לי לדעתת דחכי ככתם פיסי ודלי נמכים יהע שם ליים
נמנם לאין מוקע" נו לית מניקרא לת חזי לי הקיעים דריים קמם
ז' ולחוקע ליום ג' קלי וכדלתריכ ניק קי ניע לו ליכמל כיון דלת
חזי לי מניקרא [למסמרת ד'תריכ] לידעי' קלי ניים:

ודרמב"ם המניע לנמרי דין זה ניכוסלמי הכיל וכנר עמד עליו
המלינ פיר מכלי מקדם יאלכם פ' ופ"י נפיני קרנן דרמנים
מנרים הת דקאמר נסמוך ולת לחמר יום פנוח וכו' דקעפ" סחמת
דמיים פריך לחי מני לאת שהו דאמרת נאלה לאחר המנם פליני ריי
ולית נעיורה דליתת דהת ריי הוא דאמר עלרת יום לו מפלוגי' כל ז'
ומעולם לת מדאם אקרנן וכיון דנמי נגלי קונר ומלרת יום לו מפלוגתן
כל מנעיר וכיים הרמנים הו לין מקום לפלוגתת זו ולין לורך להכיכיר
ניים ולית עכיים לי לאו לאלי קעפ" חרי כיחת לי דפלינו ריי ולית
נאלי קנרת ולאיין קפיר ונרים מכיל:

אלא דקעפ' לי ניע סחיכם למיר נחגיגה מי כולן מפלוגתן זה לזה
פפיר כי ימשלם לת מדאם אקרנן מכל יום חיוב נמניע עיין
רפיי כם רקפ ני ולפ"י לת חזי נרלתן חזי נפני לאכל למיד פם כולן
מפלוגתן דרלתן וכן פפק רפניים פיע מחגיגה אלכה ה' ומלין דלת חזי
נרלתן לת חזי נפני מהי לליר לחיגר הו קיעמ ליום רלתן מפעם
מכחנו חוקי חולין מי ריים חיב לעכין רחרי להחקבל נפכים דלחיב
נאין פמוד פפום מחוקר זון לאכל פנם לת מחוקר זון דלין זה מלת
פפום דלין פפום דקרנן יחיד דוחה ליים דקנם עיפ וסיכ פנם לת
מקרי לת חזי נרלתן מפום דלין זה רק מפעם דעולה רחרי חיכה
דוחה פנם ניע כיין דלחר פפנם חיפ חיוב נפני עלמו רק פחיוב
נפנם ולחר פפנם שהו רק להפלוגתי פנם חיכ פפיר דוחה פקרנן
מחן חיבו ועיין הוקי נפנם קלית ריים וסיין:

אבל לפניכ מלתם דניומת קיע וליכ נמפרים פפקח ולחר וספרים לחר
מחכזו ולחיכ כפלת חלי וסרי פכיפן מזמרי ליום פפן פירלם
יקרינ ר' יוסי לומר מפיס נרלתן ולפ פי הפני מזמר ממנ יניולט
ולחיכ יל דהך פלוגתת דרבי וריל ניכוסלמי הוא רק לליענ דרבי דפפיס
נרלתן לו נמזמר לאכל לחכמים דלחיה מפן פירלם יקרינ קיע ניום
פנוח לאחר שפנם מי פירלם יקרינ ולית שלי פלוגתת כלל ולחיכ הרפניים
דפפק פיע פקרנן פפה כחכמים פפיע פפמרים דין זה ולפ"ע נפיע כפי
ליחה פירלם פפקח יפקע ניום ני ועיין נתפני פפוליא חיב פי קכיע
רפיים פם פלה פחאר לת פפמע כן נגפי ורפניים:

תשובה ע'א

מילים ג' לישאלו יום ג' לקדד כלניסו ילך הרמה קרן יקרינל לפיק.

שנת נרכה נחולם רפוחם לכבוד מעלת ידידי זחסונים. ככנדים
ויקרים. נבידים וחסונים פנקיק פ' כרם יחיב. כחוד
נחיב. ונרחפם פוחם ורפם ידיכים הרב המחוכיב ובפ' פ' כי:

על דנר לפפי נלחפם נפחלה פי נחיים לחר פכבדו לוחה הקפל
נחפילה יפים פרחיים ומעלה עליו פפול הם יכול לכבד לחר
נפקופו עיין נפניים לית קיפן הקפיל נפם חפני פנרי. ודעת פעיב
סרב כי דליבו יכול לכבד לחר פחבדו עיפ פחנולר נפניע קיפן
הקפיל נחגיב קיל יקרינל כפרים להפפלל רק פיסים פרולם
לקהל. לאכל הם פפפלל נחקוע לין עוכין לחרין לפן וכפב דפפפם
פקום דפל דפין פולית פנם נפחלה הוא פפעם פליפות כפנולר
פרכים רק ליל ניע נפחבי פם פפחפלל ופעם וכי ולין לדם יכול
לפפנות פליה נפניים על פפלה ולם כן פחלה לבי יכול לכבד לחר
פקום כל פילחת לליפי לת פלי פניד פליה לת פלי פקודי ופין ניק
רק קיי וקפר יפ פפלפודד פם פניד:

ואני פופר פרין דין לחת פחפת כפב פעפים לאל לת פפעם דפעיכ
[כלחר לחפלר לפלן ליים] אל) כיל דלפיעו לת כפלת פליו
פפקול לפי לפפניד לחר נפקופו לם פפעם ודין פולית פכח פליפות
דלף דקיפל פליים פפעם פליה פיים דוקע פיבר פלין קפידת פל נוף

מקליה רק על עצמם מקליחים לכל בעין עיש קפידא על נף מקליה פיסים נו מהדום מעטרי בתרא קי כיב וקי מקליה רק קפידא לעצלתי דסיים מטבר בנוף מקליה מי שוא ואלי לין מליה שעם מקליה לפיכו מיסי מלי עבד ועיין בגיעין כיש דנכמיפא לין מליה שעם מליה עצום בזיין דעבל. ב) מעכיב אם מקבל מרוצים עם אחר שעיפם מחמיו סרי שוא מליחם ומפיי יוכל לשוליחם ואם מקבל מחרי מלה נכיש לין מליה שעם מליה אם מעבלה מחם וכדאמרינן בגיעין עם עיש כולפי מכח בעל קמחי וכיון שעם מליה שמני שוא על מעבלה ליש מעבה מליחי נעכיפא ושרי חפי מליה מלילעון יכול לגבל ולאחר נו אלא דעבדין ליש בזה כיון דכבר זכה בעשה ועיי לוית קי כיב ובירוד קי רקיד לכל לכעבד לאר בעקשו ואלי לא זכה בזה כבד לעון אלעור. ג) שרי שכחו בגיל קי כיב קק"ב מבל כליחי דבכל שעיפים לפיכו יחיד יכול לגחום ואפי' בעדינן שרים דלים מליחים ומכיש דלין מי שמכחה למרבין חורם וכדומם יכול לעשם לאר שחיזו בלי רלון אלעור ועיי ברכות כיש לין מעכי שרכם על אלעור לאיב כמלכים בליעור וכי ועדין שני מיסי שוא כעבואר קי כיב ואם כן לפי' ליש בזה שרים מליחים עיש ליש

מלחי דין דעמה מצוה לים מלימה רק לו כמים דהחלה שמלה
כך פי דמין יסמלל עמד כל סביר לו דהחמה מי מלחה דין
כסהים ואיכ לן מדיעה כלל עמה שמסמלל בעמנו ומעיר שקנה
לעם לנור מסמלני. וכי לריא לגל לרבק עמיר יל דעמעו עמין
עוד דיולחי יים מקום דקומעו כסוכה ולין לעם לנור מסמלני מקום
דעוכם מרף וכקי סכיל:

ועוד יל דהרי לעריך עם בגמ' לה מעור ריא חלה עם מעבודה דלכיך
בעלחכה לגל דעיר לה. ולפיו לפי הכיל פלוגחא דריא ורבק
גלה שעמו מפין לגל בעמעו גם רבגן עוד דיולחי בסמילה מפין בגוכל
דפלוגחיהו בעם מעבודה דלכיך חפי לסקריר המילחם לגל נדעיר לימם
עוד חפי בעמעו מפין ואיכ ליך לעם לנור מסמלני דהרי עם מעניר
פי חפי בעמיעם מפין לגל לריא דעם מעבודה יולחי חפי לה בעמעו
ליכ עם מעניר לף דפי בלי מעיעה ריע לם בעמעו מפין יולחי
לרידי וכיעים סריף עם שעיר שקנה לעם לנור מסמלני וחיים. וה
מלה דעה העור לגל שעד פליסם בכעיה עם דקוקי קכיר כסב מי
מעכה וכי ריעמע מפין וכי חפיג דלעריך בעיב דריה דמין ליכ פוער
לגה לחסקי פלי לגה לביסיב פלי הכה מכבר סחסלל וכי ופלה
פי פלי דלים בעמעי מפין מוכה ריקיל כפי פסבי מעכוקי דפלוגחא
דריג ורבק שה בעמעו מפין ובקי מקליל כסב דמין מוליה בריה לפי
פעוה לגוס וחפי לגה לביסיב וליכ דבני פעור פלרי לחפדי עיע
עם פכי והוה חעוה פסבי גם בקי קכיר כסב פלחוקי פלי לגה
לביסיב ולה כסב פלחסקי חפי להקריר המילחם מפולר דעם כלן קיל
דפלוגחיהו גלה שעמו ולפיעים לים דעם על המור קי קוקי כפיה
כסיל הפוה קלי עכל הפעה והה קיל כרבק דלין מפין מוליה ופה
פיכי בימעע מפין לך לקיע כפי כסיל דרבק לה פלינ' הלה גלה
שעמו לגל בעמעו מפוו ועיי קיל הה לפרים לריג דפין ליכ פוער
הלה לחסקי פלי לגה לביסיב וליכ דוקה בסבי מפו רבק בעמעו
לגל גלים לפסקי ליכם פפרי בעמעו ולכיל. ופי פלי פכה
פכבר סחסלל לגל לריג פפרי חפי בעמעו וכיכל. ופי פלי פכה
דעריה ויריכ קיל כריג פפיר כסב בקי הקליל דלפקי יולחי חפי
לן שעמו כלל מפין ולין כלן קפיעים:

ודרמבים פיה מפפילם ליה פעק דפין מוליה לה הפעמי ועוכי
לעו לגל רק פליכ פלי לה פבק ופפה לחיע וכיע פם למה לה פילק
דפלוגחיהו גלה שעמו ולפעים לים דעם על המור קי קוקי כפיה
כסיל הפוה קלי עכל הפעה והה קיל כרבק דלין מפין מוליה ופה
פיכי בימעע מפין לך לקיע כפי כסיל דרבק לה פלינ' הלה גלה
שעמו לגל בעמעו מפוו ועיי קיל הה לפרים לריג דפין ליכ פוער
הלה לחסקי פלי לגה לביסיב וליכ דוקה בסבי מפו רבק בעמעו
לגל גלים לפסקי ליכם פפרי בעמעו ולכיל. ופי פלי פכה
פכבר סחסלל לגל לריג פפיר כסב בקי הקליל דלפקי יולחי חפי
לה שעמו כלל מפין ולין כלן קפיעים:

ודרמבים פיה מפפילם ליה פעק דפין מוליה לה הפעמי ועוכי
לעו לגל רק פליכ פלי לה פבק ופפה לחיע וכיע פם למה לה פילק
דפלוגחיהו גלה שעמו ולפעים לים דעם על המור קי קוקי כפיה
כסיל הפוה קלי עכל הפעה והה קיל כרבק דלין מפין מוליה ופה
פיכי בימעע מפין לך לקיע כפי כסיל דרבק לה פלינ' הלה גלה
שעמו לגל בעמעו מפוו ועיי קיל הה לפרים לריג דפין ליכ פוער
הלה לחסקי פלי לגה לביסיב וליכ דוקה בסבי מפו רבק בעמעו
לגל גלים לפסקי ליכם פפרי בעמעו ולכיל. ופי פלי פכה
פכבר סחסלל לגל לריג פפיר כסב בקי הקליל דלפקי יולחי חפי
לה שעמו כלל מפין ולין כלן קפיעים:

ודרמבים פיה מפפילם ליה פעק דפין מוליה לה הפעמי ועוכי
לעו לגל רק פליכ פלי לה פבק ופפה לחיע וכיע פם למה לה פילק
דפלוגחיהו גלה שעמו ולפעים לים דעם על המור קי קוקי כפיה
כסיל הפוה קלי עכל הפעה והה קיל כרבק דלין מפין מוליה ופה
פיכי בימעע מפין לך לקיע כפי כסיל דרבק לה פלינ' הלה גלה
שעמו לגל בעמעו מפוו ועיי קיל הה לפרים לריג דפין ליכ פוער
הלה לחסקי פלי לגה לביסיב וליכ דוקה בסבי מפו רבק בעמעו
לגל גלים לפסקי ליכם פפרי בעמעו ולכיל. ופי פלי פכה
פכבר סחסלל לגל לריג פפיר כסב בקי הקליל דלפקי יולחי חפי
לה שעמו כלל מפין ולין כלן קפיעים:

שלא על קרובו שמא ודאי לא יחם לבנו על אביו שמוע מקמן דילמא לא לחתוי ולף לעבדין דיש לחלק בשר רוח מיש לדידי מקמן מוח כמו על אשו שמוע אשו ודאי ואם כן שפיר הוית דלאשו מוחרם מוחלאם כיצים שמשם מרחים שכיל לחבל לאביו כיון שאין כשבו שנומה כיצ כיון שאשו מקושק אם הוא אביו. לא שחרים כיון שאלליט שפיי דיש הוא כאן ודאי ואיט שמר דשא לדיש לחלק בשר רוח אף שאשו מקושק ולאכי לריך לאביו ואיש :

ומיהו שנרי נקטיי ז כיל לאדון קשיי תוקי דאכא קאמר לכילה נשם לאו כלום הוא ובמיר כיצ נבי שפא לאריך לחלק מן המוצאר לא אר שלא מיאא אר. ולאכיר למא דלאריך בשולן קלינ ציצ דשוכשא כשוא אין מלכלוא אלא לבי ונאוכל שמוש דכאיצ למשמא לבדולה כדרך שאשלכיש חוכלין ציש אין דוקא נבי שאכשא כשוא כאן שפיר קאמר דלאכילה נשם לאו כלום הוא שמוש דלא אר למשמא לגדולה אבל נבי שמא דלא כמיצ למשמא שפיר אר שלא ואין נשלינ ציל שיקושיש שאלכיאל אם שקיי אכילה לעכין שלא. ונזה שיוסא קושי שוקי שכשוא ציא דיש אמא שמקי שחק כדי לאוכלן מי דכאיצ אק פ' שמי אלשא דף ליש ולפעמים ניאל כיון דמי אר שלכיאל ציין שמשים כיל ציצ נאיצי דיש פרש אין לא אר למשמא לגדולה ואין נזה קיום שלא ולא שקיי כדי שחוכה והא דרף ליש שבגליים היו שוכלין לוסו מי שיש :

כדי שלא יצא לידי מיאר :

ומה שלינ נקוטי דכשי כשב ושנוחשא ושיוא לאכשי שפשר דכיון

דלא שי לאכילה לא שלי שפוי שליש לאכילה והלא אשי שי לאכול שפ לאכילה אי לעפות שליש לאכילה כשי שאי לעפות שליש לאכול שפ שפוי כשים שוקי ריל שכיל. שוב שלאשי בשגיות שילליש שאפעורי נזה וגם האעורי שפוקי קוכה ציל דאכילה קדשים אינם שלוא דשי של כשן שרשי ציש. אבל נקיש דוחלי אם כשן האעור שי לאכילה חוכה ציריב שוחר ליאכם אחיב לכל כשן שילכם ואיב כי כשי שפי שליש לעצמה שמיגיו ואוי כאלו עבד הוא זוכה לו שכליש בעצוחתו צשיב שמילה יכול שכליש לאכלם נלמן שאפלה אבל כיון דלא שי לאכילה לא שלי שפוי שליש לאכילה ציית שכליש יזכה לו בעצוחתו צשחכות לאכילה כדי שיאכלים שכליש ואין הכוכה צעוכה שליש לאכול בעצוחו :

לילה צעיכה שליש לזכות בשחכות לאכילה עיי עצוחתו ואיש :

ודיית שכיכה קוכה ובעיוכי זנה כשכסו הדבריש לשה שאיש כוצע לעכין ליי לכיד אבל קוף דבר אכל בשעת שלין רשוה אם שכבדו שקהל אינו ראוי לעיין לכבד אחר שחכוו אם אין שקהל צריכה. ועי שעשו שלוש ציש עליכם נרכה וכלוש ואל אשש אל דברי ריצות. ושעילאכם יעלה לפני נוקו לבצות. לאכחב ולאחאש עם שאר ישראל נעשרן על לדיקים. לחיים טובים דשלים ורעבים. עדי נעלה לליון נרכים. יזידכם חוואבם :

עמרם חק' בלוחם נקיק אכיל :

תשובה רעיב

שליח ני חוקאלו ד' לפי וסי' נרכה ואריש כרלש קרבי לפיק :

שובים לנבי אחוני ואחיני שרב שאחוזיב כמריה יאחן יעקב כי לאביר דקדי נבקיע :

אחשדרים שכחאנך שעיוך נדיש קבלתי עיב ולא סי לי שכלי להשיב ואני ועיש לייבא שריש שחבר דצחריא קי' שקשיי קיש כשב דשאדר הכאה שפוסר אדם אחר חוקא בו אם יולא יאי ושפעע דשוא עלמו שקור לשקוא בו וכדעבה אכלבו שפוש דש בציא שכחכיש בשקישחם ועיין חוק' ריש כיו דיש חוטא ויוידב קי' רכיא קיב שפק דכוא עלמו שוחר לשקוא בו שקיעה של שלה וכבר עשרו צזה טוב ושוך שם ועיין שביא קי' אכיל. וכשבעה עפי שעיבש הלי פוסר דשלה שבוף נשלה לבני אכאה שלה דאי' אבל לא לבני אכאה שלה דבנק ולכן נפי ליש שוא עיקר דין פוסר כשב דאדם אחר שוקא בו אם ייא אפי שבעה שקיעה דבנק שלחיב אוא עלמו לקור לשקוא בו שקיעה של שלה היים כשב שוחר לשקוא בו אפי שבעה שקיעה של שלה דאי'. יפה כשבה. אבל עיש לייבא דקדוק שפיש שאחבר אבל אם אחר קוכם לשקיעה עלי לקור לשקוא בו אפי שקיעה של שלה אם גם בשדר אכאה אוא עלמו לקור לשקוא בו אי ליש דקדוק כלל דשפוש דאלילי קאי דאפי' אחר לקור לשקוא לו בו אפי שקיעה של שלה דאף שאלליש עיש לקור על עלמו גם בלי שליח כמו קוכם לבן אם לאדון אוסר ליש ועיין נרין כדיש עיי נבי שכיא קוכה עלי ושוש אריש קי' אכיל שקיש :

ולולי שעשקיעה סיי אי אומר דבר אדם עיין אוקי כשוטה ליי דיש

קיל דלא שקיע שמון שלא בשאוה שמון רצוי לכל שכולם. אבל שדי שכשקל ליש רצוי שלא לאם שפוסר ליפסר עלמו לא שקיע שמון שרין נרין שלין בשם רשבין דאין לקור שכיא שלא רצוי דשיש רשיעא כיון שליש שמון לבשלים ולשלא יכולל אף לבכרי הוי שמון עיש

דכבר כתב מרן שוע קבלתו מרי דעתין והקניין יעזוב קיג ושלכתבי
בזה בשקיעת החמה :

ומה שהקשתם על קנים מדיש גרים כיון שכתב השפ"א בשקע בשל שלה ובלשים לה יכה כיון דשם לית ליה כיסקן שליטור דלה כתבה. ובקנים לך שם עכיש כתבה בשעם הקישה בשם משום ושקע בזה. דע נבי מסוני כי שמחה ושלחה ז מחקע בידכל ליכתם שליטים שם בשעם לית כתבה לה שקרי כתבה שליטיך כלל. ודלים ממים שוקי שבם קיג ד"ה בשעל דשפ" בשקלקל בשוד שכתבה לם דשרי לרבה לבושה כבון שבל ושבעיר בשיטיך שקבר שיכול ליקן לכלבו ולבשל בו קדירה וכו' שלמל דלה שקיב שכלה מה שהוא שבוע שיכול ליכתם שם בשעם לית כתבה דשליטיך לשלי שקרי שקלקל בשוד. ושעשל דשלבשל דלה כשקר ליכתם שליטיך רק שכלה שבף לה שכלה שבשרבי כשו שכיבה ושבכה ושלכילה בשושכו ושעלין [ועיי לקמן קי' רמ"ש]. שך זיל דשם ק כיש דקשם שעליב לי שיעשי קרא דלילכל לית שלים כלל שהקיש בשבשם שקרי שקלקל גשוד. ושב

שאלות בית שערים תארח ותשובות

תשובה רע"ו

צילום ד' תרשחלו יום ד' לפ' וזיש ברכה תרקיג לפ"ק:

מגבהי מרוחים. יפתוח מלומים. לכבוד ידידי סרג שגחון
שגדול ליסודים המפורסים בכל תפרים וחיים רחוקים
קיר ושוקר סרים. כקפיות מרים ילחץ מצטלקים כי לחניך
וריש דקיק לממנעג יעיל:

אחרשית וסר הכח שמסתם לי חיה לי קוקי עמני' דהדנכי מילי נמילי
ככחנו וכלבוש ממם נמגיא פ"י תקפיע קקיה דקיל לחפילו
עין שים לה בעלי' ומסכוין יפרחל לזכות גם קוב לחן לה ביטול דמצוה
חיוב לחריות מחצה כמלו עיישם פס כן מה פרק נעיר עיע ריפה
מקוה מעוה קיפה לאי מקוה מעוה הא קייל בחיים פי' ליב קפרק
כיה וקכיב דבכל מקוה מעוה שלוקה מחיב בחריות נביגם ולבידם וכחב
פיע ביש דף מיב עיב הפעם גפס ריפניה כיון דחייב שלוקה להם
קפורכה ומוכר ולוקה ממי יכול לעכבו עד שיתן לו המוכר דעיו יהי
מעמם שלוקה קוער עליו ולכאוחם שאמר מכל שהוציי שים עיישם
ולפיע בפלמא ריפה דלא כתן ולים דהפים ליה לחזי ולחן כאן חיוב
לחריות לא חוי עין בל יפרחל מפוים יחיד לבל קיפה דמתן מעום
מחיב לוקה בחריות ופי כפלו מפוים יהיך לים פפלח. ולחן לומר
דלחן לו הכאה בעה דהפים ליה לחזי דפרי יפעיך לאולך הכאה לים
פפלח דחיל דלפ לה יאקר ולא יפעיך לאולך הכאה לים פפלח פוב
בולל פכאים כפיפם פוקי ביטלי לעכין פיה בפלה עלי' זכר עיישם עכיד:

דגה בגמר דפריו חדם מפפם ופחילה לקדיש דהאי ולחן לומר פוא
פלה בדקדוק בפכיפה דפריש כי דלחן כאן פולכם הכאה ליש
פפלה רק פפיע גופה פולין ליש

פפלה וגם פלפון דלפ לה יאקר פלה גם עין בל עפיש לקורה
ופפורפם כיו פלה ביפלה לבל הכוונה כך דלחן לומר לחן לו הכאה
בעה דפפים ליש לחזי פפלה כן יפיש כביע בל יפרחל מפום פיוב
לחריות ולחן לו ביפול דלפיך לאוליכה ליש פפלה דיול דלפ לה יפפם
לה לחזי ולא יפיש מחייב בחריות פרי פוא עין בל גרי ריפ לה ביפול
ריכול לכוף פיטק ופרי לגפלה ופיזים מוחרים ופפיר יפפם לה לחזי
עיי בחריות קוכה ליב ולפיי לחן לו דעיון כלל דלפפם פפיר לפרי
כיון דלפ לה פיפכל יפיש ריפה ליש בעלייפ זכר עפויים פפלה ופיכ
לפי פייש יכולים לומר פפם לים מחייב בחריות ריפ לה ביפול
פפלה מחייב בחריות ודלי פייפי לומר כן כמו פפם לבל הלה גם
פפ יש לה ביפול לים מחייב בחריות פפלה עפום דפפים לה
לחזי ולפה לש פפפם לה לחזי מחייב בחריות ולחן לה ביפול ולחן לו
ריוח בעה דפפים לה לחזי וכיון פכן לפי לפפים לה לחזי ופפלה
כיון דלים חפים לחזי לחן כאן חיוב לחריות לפילו יש לה ביפול
ופפיר יש לה ביפול יפפוך בה ריפוך בה פדבי ירפה כי כגים
פרפרים ולפריים:

ועוד כיל קפרל יפרם דפה לפפרים פפם כיון דפפפול קפור בפכפר
ופכפר קפור בפפול דפפול פיום עפום פפק וקפק פורם
לפפרפ לבל כאן לפלילי עין פכפם בה יפרחל זכיים. נפורים לפ לה
עבדים יפרחל יש לה ביפול עין פפורים רק פדינק לין לה ביפול
כפנוחר בני יוד בי קפיו בפם פפיב ע"פ בפויז קקיב לים פיב
לקולה רים לה ביפול בכיפיב וכיון קפרל זו כתב פפיב בפפיזב
פלולה לפריה חיל לפכין גזים ויזיקפא לקולה ולפופרל לפופרל פקפי
פיים פחם לחזי לחן כאן חיוב לחריות לפילו יש לה ביפול
ופפיר יש לה ביפול יפפוך בה ריפוך בה פדבי ירפה כי כגים
פרפרים ולפריים:

ואבל בלפיפיב פאי ולפיל פוא דייפר דפפרקרל דלפילו לחן לו ביפול
ולחן פוא כלום ללוקה ביפרחל דילפוך דלפילו לים פפלה
פיע כיון דלכבדי פפוכר פוא דפוא פוחר ליכפות פפיר ולפיו ביב
פלוה רק פלה לפפוד עין ולפי' לקור ליפפות פיע כיון פהגרי פיע
כפה לפ בן פפיר ביך דלפיך דפפים לים לחזי פפיין דוחק פפוכר להחזיר
לו הפעות וכפיים חוב' כחיבות פיב דים לים וסך לימפא לה ביפה
פפפפם פלה לקטם פלגה דפפרי בלה פאב וכי פלה דפיב פיפה
יכולה לדחוק פיזרים פיפרעו פיזרים פה פסים פיב לה בעה פלה
תחיר פלוגה דפפרל וכי כמו פפכן יפים וביב דכחבי':

ובני פרב פגדול פפרי ילחק יעקב כי הי' קקייהו דפר דפניל לה
כפה רק ברולה לזכות וחדרבה פחר בו פפום פקה פעעה לה פרי כפלו
פפום חיוב לחריות ופפיר יש לו ביפול ריפה פי' לפנכם פפוכר ליחר
דפה פגיל פיילים פפפן ופס לים רולה לזכות בו וחבחרים בפחיי
פפיי דברי פחיים פיו בפוכפה ליל דים בחמרים דפפפ דפקי על פגיל
פפפיל רלים פפפום חיוב לחריות פרי כפלו פה פוא רחים
לפקדיפו דפה בחפן בפי קרא לה יפלה דפפום קבלה לחריות פרי כפלו
ופוכפ דפפלפלפ לה פרי כפלו פפום לחריות וכי פפום דקי פכיל
לרבות בחפן פלה יפלה קבלה לחריות דפפקד פפוא ברפום פפפקיד
לפקדיפו דילפלפ רק פיב לחריות דבלן צילה פלפום פכבל פלי
להקריפו לפיב פפום דחיב לחריות דבלן ידעיב בלה קרא דפרי כפלו

צילום ד' תרשחלו יום ד' לפ' וזיש ברכה תרקיג לפ"ק:

מגבהי מרוחים. יפתוח מלומים. לכבוד ידידי סרג שגחון
שגדול ליסודים המפורסים בכל תפרים וחיים רחוקים
קיר ושוקר סרים. כקפיות מרים ילחץ מצטלקים כי לחניך
וריש דקיק לממנעג יעיל:

אחרשית וסר הכח שמסתם לי חיה לי קוקי עמני' דהדנכי מילי נמילי
ככחנו וכלבוש ממם נמגיא פ"י תקפיע קקיה דקיל לחפילו
עין שים לה בעלי' ומסכוין יפרחל לזכות גם קוב לחן לה ביטול דמצוה
חיוב לחריות מחצה כמלו עיישם פס כן מה פרק נעיר עיע ריפה
מקוה מעוה קיפה לאי מקוה מעוה הא קייל בחיים פי' ליב קפרק
כיה וקכיב דבכל מקוה מעוה שלוקה מחיב בחריות נביגם ולבידם וכחב
פיע ביש דף מיב עיב הפעם גפס ריפניה כיון דחייב שלוקה להם
קפורכה ומוכר ולוקה ממי יכול לעכבו עד שיתן לו המוכר דעיו יהי
מעמם שלוקה קוער עליו ולכאוחם שאמר מכל שהוציי שים עיישם
ולפיע בפלמא ריפה דלא כתן ולים דהפים ליה לחזי ולחן כאן חיוב
לחריות לא חוי עין בל יפרחל מפוים יחיד לבל קיפה דמתן מעום
מחיב לוקה בחריות ופפיר יש לו ביפול ריפה פי' לפנכם פפוכר ליחר
דפה פגיל פיילים פפפן ופס לים רולה לזכות בו וחבחרים בפחיי
פפיי דברי פחיים פיו בפוכפה ליל דים בחמרים דפפפ דפקי על פגיל
פפפיל רלים פפפום חיוב לחריות פרי כפלו פה פוא רחים
לפקדיפו דפה בחפן בפי קרא לה יפלה דפפום קבלה לחריות פרי כפלו
ופוכפ דפפלפלפ לה פרי כפלו פפום לחריות וכי פפום דקי פכיל
לרבות בחפן פלה יפלה קבלה לחריות דפפקד פפוא ברפום פפפקיד
לפקדיפו דילפלפ רק פיב לחריות דבלן צילה פלפום פכבל פלי
להקריפו לפיב פפום דחיב לחריות דבלן ידעיב בלה קרא דפרי כפלו

תשובה רע"ו

צילום ד' תרשחלו יום ד' לפ' וזיש ברכה תרקיג לפ"ק:

מגבהי מרוחים. יפתוח מלומים. לכבוד ידידי סרג שגחון
שגדול ליסודים המפורסים בכל תפרים וחיים רחוקים
קיר ושוקר סרים. כקפיות מרים ילחץ מצטלקים כי לחניך
וריש דקיק לממנעג יעיל:

אחרשית וסר הכח שמסתם לי חיה לי קוקי עמני' דהדנכי מילי נמילי
ככחנו וכלבוש ממם נמגיא פ"י תקפיע קקיה דקיל לחפילו
עין שים לה בעלי' ומסכוין יפרחל לזכות גם קוב לחן לה ביטול דמצוה
חיוב לחריות מחצה כמלו עיישם פס כן מה פרק נעיר עיע ריפה
מקוה מעוה קיפה לאי מקוה מעוה הא קייל בחיים פי' ליב קפרק
כיה וקכיב דבכל מקוה מעוה שלוקה מחיב בחריות נביגם ולבידם וכחב
פיע ביש דף מיב עיב הפעם גפס ריפניה כיון דחייב שלוקה להם
קפורכה ומוכר ולוקה ממי יכול לעכבו עד שיתן לו המוכר דעיו יהי
מעמם שלוקה קוער עליו ולכאוחם שאמר מכל שהוציי שים עיישם
ולפיע בפלמא ריפה דלא כתן ולים דהפים ליה לחזי ולחן כאן חיוב
לחריות לא חוי עין בל יפרחל מפוים יחיד לבל קיפה דמתן מעום
מחיב לוקה בחריות ופפיר יש לו ביפול ריפה פי' לפנכם פפוכר ליחר
דפה פגיל פיילים פפפן ופס לים רולה לזכות בו וחבחרים בפחיי
פפיי דברי פחיים פיו בפוכפה ליל דים בחמרים דפפפ דפקי על פגיל
פפפיל רלים פפפום חיוב לחריות פרי כפלו פה פוא רחים
לפקדיפו דפה בחפן בפי קרא לה יפלה דפפום קבלה לחריות פרי כפלו
ופוכפ דפפלפלפ לה פרי כפלו פפום לחריות וכי פפום דקי פכיל
לרבות בחפן פלה יפלה קבלה לחריות דפפקד פפוא ברפום פפפקיד
לפקדיפו דילפלפ רק פיב לחריות דבלן צילה פלפום פכבל פלי
להקריפו לפיב פפום דחיב לחריות דבלן ידעיב בלה קרא דפרי כפלו

תשובה ער"ה

צילום ד' תרשחלו עמיק לפ' וזיש ברכה תרס כרחם קרבי לפ"ק.

לתודני לחד כי:

אשר ידידי כי מפרעם על פחכים כבר פחריך בנפחם די והפר
פגחון בכור פור בעקי פעבים דעיו והצחק ריפ פלפקלפם לילל
בפפרו פפחמד פילי דפפיע ריבור י פלחר יייד ופיו לבו לפחוק פל
דבריפם יקדפים בכפם דוכפ פחריפם פפר פפורים וחירחם ירדם
עפר פעלות לפחוכים ופדור פרון בפילותו וחת ירלי פפפע ימלפו
ולילים קופעין להיפר והטוב וחת היפר בעיניפם עופים ודי ירחפ:

ואשר לחר עם הפפר כי פפים ליפור פפטלים פכר פנח. יפם
פפיב לו פרע כיי כי פדבר פעוחר להיפר בפם פריפ פוצח
בפויז לחיפ קי פקפיפ קקיה לחין ליפור על פחכים פפוכריפ לוחם
להפחביל בפנפם דפפ פפכים פפכוכר לקיום העטה להפחביל. ופיפ פפקפה
פפדיפ פחפ דפוכר לפפור חת פפרים היפוק פפעיל הפחיר גם בן יפים
פפיב לו פרע כיי לחלק דיפחם רק הכפר פלטה פפחיב להפחביל חוי
פלטה גופה ופפפיב לריך קלה פעם והפלין:

ולענין כילם לחלק בהרי גווכ. ו) לפי עם דפפרים כריפוח יייד
פחלי פעיר הפחפלה דפכפידו ביזיב בבך עיפ. פעחור
דלפעפוח פלילפב ביזיב בפביל פלטה יזיב פיחר יוחר פלפפוח פלילפב
בפבפה בפביל פלטה יזיב ועין ריך בקוביח דכבפחה. ויזיב ליפול פכר
פבפה ביזיפ בפביל פלטה פבפה בירפ בוחה בפל לריפ דפרי לחבל ליפול
פכר פבפה בפביל פחר פלטה פעירת פרם ופיטק לחקור. ב) כיל
דלילקור פכר פבפה פוא רק פפפום דפיחי כפוחבדו דפפל פחרי לים
פלפה פוס לילקור בדבר פפפפל פכר בפבפרה. ופפיו בפל לריפ דלים
לילקור זה חלה בדבר פפפפל פכר בפבפרו גם בפל דפזיפ פפוא בבך
גם בפל לחבל להפפלפל בפבפה דפה לים בפל לה פחי כפוחבדו דפפל
ופרי פכר פבפה דלים חלה בפבפה פפלילפב דבר פרפוים בבך גם בפל לחבל
פכר פלטה דפיכפ בפפל כפו בפבפה כפו בפעירת פרם ופיטק לה
דפוא דבר פלטה פיע לילקור פכר פבפה ופיפ. ופפחפם פפפחי חפפ
דפעפי בזה הפפעם. ידידו הדופים:

עמרם סיק בלוחפ בקיק הכיל.

תשובה רע"ז עד לפכיל

צ"פ ב' תרשחלו יום ד' לפ' חיי פרם ופריפ כרחם קרבי לפ"ק.

דשתי ולח הפפפיפ לפבפיב לך וכי ופפ פפפקוקה פפיים ליפפ דפפ
פדיו לחיפ הקפיפ [פיין פפפפה הקדפפם] דכפפפו דפקיק
חיפ בכלל בזירה פלילר כלי פיר פפיים דלח ביפן לפיר. לפכל לכפחי פי
רחי לבזיר בפה בוקח קפיל פחפוה בפילות הפלים יפכח ופקפו כפו
דבזירים קפפל יפפיכו פפיים רק דפפחפה בפילות פפלים לין פפפם קפפל
פכח יפפיכו פפיים לל בלו פפיים פפפה וכפיים בפפפפל
דפילחה וחיכ ביפיפ לים פפכפה פפחל יפיפ כין פלה ביפן לפיר רק
לפקיפיפ פל פלים לפיכפ פפחל יפיפ כין פלה ביפן לפיר פחל פלפל פפיר
פפיר יכול לפכל כלן לין יכול בפה פלוקה קופר ביפו פלה חבפר
דלוקפו לילפה טרק פחר לה לפקיפיפ פל פלים ולה לפיר. פפי פפפפפה
פדבר פחל דפפפל יפכח ופקפו לים פלה בפפפה פפוקפו וחיי לפקפע
פו כפחבן וחיכ פרי פוא יכול לפחב פלקפו לפקיפיפ פל פלים ולה לפרק
דיפ ולה לפיר. ופחי דפפל כופפו לפקפו לפקיפיפ וחין יפכח פלקפו
לפקיפיפ לה לפפר פרק וכיון פלקפו לפקפע פיכ לפקיפיפ פל פלים
לה לפיר דלה ביפן לפיר וחיכ לה יפכח פפפל יפיפ: וכפים כיון דלילר
בכלל בזירה פפר כלי פיר רק דכבוור פפפה בפילות פפלים יפקפו וחיכ
כיון פפפל בפול לקיפ פלים פפיפ בפיפ פיכ לה יפכח פפיים יפיפ
פל ריפ. לפיך פכלפן פדופפים:

עמרם סיק בלוחפ בקיק הכיל:

תשובה ער"ה

צילום ד' תרשחלו עמיק לפ' וזיש ברכה תרס כרחם קרבי לפ"ק.

לתודני לחד כי:

אשר ידידי כי מפרעם על פחכים כבר פחריך בנפחם די והפר
פגחון בכור פור בעקי פעבים דעיו והצחק ריפ פלפקלפם לילל
בפפרו פפחמד פילי דפפיע ריבור י פלחר יייד ופיו לבו לפחוק פל
דבריפם יקדפים בכפם דוכפ פחריפם פפר פפורים וחירחם ירדם
עפר פעלות לפחוכים ופדור פרון בפילותו וחת ירלי פפפע ימלפו
ולילים קופעין להיפר והטוב וחת היפר בעיניפם עופים ודי ירחפ:

ואשר לחר עם הפפר כי פפים ליפור פפטלים פכר פנח. יפם
פפיב לו פרע כיי כי פדבר פעוחר להיפר בפם פריפ פוצח
בפויז לחיפ קי פקפיפ קקיה לחין ליפור על פחכים פפוכריפ לוחם
להפחביל בפנפם דפפ פפכים פפכוכר לקיום העטה להפחביל. ופיפ פפקפה
פפדיפ פחפ דפוכר לפפור חת פפרים היפוק פפעיל הפחיר גם בן יפים
פפיב לו פרע כיי לחלק דיפחם רק הכפר פלטה פפחיב להפחביל חוי
פלטה גופה ופפפיב לריך קלה פעם והפלין:

ולענין כילם לחלק בהרי גווכ. ו) לפי עם דפפרים כריפוח יייד
פחלי פעיר הפחפלה דפכפידו ביזיב בבך עיפ. פעחור
דלפעפוח פלילפב ביזיב בפביל פלטה יזיב פיחר יוחר פלפפוח פלילפב
בפבפה בפביל פלטה יזיב ועין ריך בקוביח דכבפחה. ויזיב ליפול פכר
פבפה ביזיפ בפביל פלטה פבפה בירפ בוחה בפל לריפ דפרי לחבל ליפול
פכר פבפה בפביל פחר פלטה פעירת פרם ופיטק לחקור. ב) כיל
דלילקור פכר פבפה פוא רק פפפום דפיחי כפוחבדו דפפל פחרי לים
פלפה פוס לילקור בדבר פפפפל פכר בפבפרה. ופפיו בפל לריפ דלים
לילקור זה חלה בדבר פפפפל פכר בפבפרו גם בפל דפזיפ פפוא בבך
גם בפל לחבל להפפלפל בפבפה דפה לים בפל לה פחי כפוחבדו דפפל
ופרי פכר פבפה דלים חלה בפבפה פפלילפב דבר פרפוים בבך גם בפל לחבל
פכר פלטה דפיכפ בפפל כפו בפבפה כפו בפעירת פרם ופיטק לה
דפוא דבר פלטה פיע לילקור פכר פבפה ופיפ. ופפחפם פפפחי חפפ
דפעפי בזה הפפעם. ידידו הדופים:

עמרם סיק בלוחפ בקיק הכיל.

ועיכ קצת אסי לחיות לחריות דמסקה ולפס כן מפיר סביל עניל דמעשם
חיה לחריות דגזלן מיחסב כניש כמלו ומיהיב חידם נמוחל כלל מדעתה
לף דסרי כגזלן לסמחיב נחחריות מפי מסחל נמחם מחמה מלחכם
לו מלחם נמעלי עיש כיון מסמעלים יכולים לסקדיסו קש יש לו
ניסחל ומדחם בזה סמחם דגיש סם רק נחיה לחריות דגזלן כחב
מניל מלין לו ניסחל עיישם ולפס כן מיוחב קומי סכיל דסיב כיון
מסחל מקח מחם וסלוקח מחר גו ודילם ליחב לעוכר כחיש לו
מחחיו יכול המוכר לסקדיסו ועיי נחלפסי ניש ז' ולפס כן ליכ עיז

על יסרחל מקום חיה לחריות וסמיר יש לו ניסחל ולים:

דלן לאם מקומי חחיש לסעכיד לקיש רכנר כחבחי לעיל דגם עיז
מכיח גם יסרחל ולה מעבדה יש לם ניסחל מיהיה רק מדיבק לון
לה ניש ל נזירה לאם עיז על יסרחל מעבדה יסרחל מקום דסחלף
זכחיש ני סי קנין ומיש כחב מדיז סם קנין דלחי זכה גם יסרחל
ולה נחה לידו יש לה ניסחל דלה מיחלף עיש ולימ לם לה עליכ
בקום מקום דמקום קבלם לחריות מיחבא כמלו לה הי עיין בזה
מיחלף ומפיר סי לו ניסחל לחל כיון דעליכ גבי חצן דמקום קבלם
לחריות מיחבא כמלו מקרא דלה יסלא לף דנעלמא לין סדין כן עיש
מפיר מיחלף נעיז על יסרחל ומפיר לון לו ניסחל ומעורים כחב מניל
לסין יכן מליכ גבי חצן ולה כחב ודלי חחיון מקום דנקוחה ליכ
דלי כקומי חחיש חלה מדעליכ כן מפיר יש עשם ליגזר מקום דמיחלף:

ובנוף קומי פרוש כי כיל ליישב ולמיכח סרי ולכלה מעשי חיח סחיי
כעורח כיון דסיו כלן מקח מעוח מיישם מנחר לף דקיישל נס ' ליע
דנמקח מעשה סיו סלוקח עיש ומיכ נגביה ולחבידה עיש זיו רק
מקחר מעשים המנחרי נגיש ובכחיבוח סם לחל לסחי מעשה דחפיש
לי' לחחי ליכ רק קרוח ומרי קיל כדיעה לי נחריח סי ניש דלפי
נחחן ליכ עוכר חלה נחחריות נגביה ולחבידה ולה נחחריות סבישם
וכיון דמגיל מחחן יליף לה ליכ גם הל דמחסב כמלו עלין לו ניסחל
מי רק ניש עליו לחריות עיש נגביה ולחבידה לחל נמקח מעשה לסחי
מעשה דספיש לי' לחחי דליכ רק קרוח ולה מיחיב חלה נסמיעה סמיר

לה מחסב כמלו ויש לו ניסחל ולימ לקיש:

ובזה ליש עם סחמה כחיבוח סם נסי רלינ מסוקי ניש מ' ניע ריש
דקל סכחבו דעלוה על סעסכן לה סרי עיש מעשה דפפיש
לי' לחחי כיון דלי' מרויח נעם סחלוה עמה קלה סי' מלוה ולה פי'
לו מעסכן וסיכ ליכ מרויח נעם דפפיש עלוקה כלל עיישם ולפעיש
ככון דעוקי לה כחבו חלה דלה סרי עיש מיסיב ורינציל לה כחב חלה

דסרי מסיש קרוח ולימ:

ושניות כיל דלקיש דסל דחמרים נסי רלינ דנמקח משעה סרי לוקח
עיש מקום דפפיש לי' לחחי ליכ נמוכר יסרחל לחל נחחן
דמיירי נמוכר עכיש דלין גו דין קונרי כמנחלי מיש כי עיש ליכ
לין כלן חיוב לחריות כלל נמקח מעשה ומגיל לה כחב חלה נגזל
מבו דדין גזל קיין מי נבי ולימ:

אבל קומי סדיב כי נמחכיש מעיקרא ליהא דקמי נמיו כי יחזיר
דלה קכי ולה מיחיב לנמרש מיישם ולפיש יזדבר נרוב דלף
דכחב מניל דמקום חיוב לחריות מיחבא כמלו ולין לם ניסחל עיש נוף
לחחן לל נעלים סוא כיון דסוא מקח מעשה ויכול לסחזיר ולימ
מעשיו ולין נזה מקום חלוי ליכיב דקלי סוא מחזיר לו ונוטל מעשיו
דלפי' נגזלן קיל נחוש כי' סמיב דגבול חגן ועבר עליו סמקח חומר
ל' סרי סלך לפכיך לף דכי ליהא נביכח לרין לסלם ולה מקרי מכח
ע ליקור הכלם לף דגזלן מחויב נחחריות לוכקי לפי' יש לו נס קלח
קנין לולין חעלים יכולי' להקדיסו ומכיש כלן לולין לו נס קנין כלל
דסוא עיש. ולימ מחויב רק נבביח ולבידה ולה נחוכקי ועיין מניל כי'
ניש לפי' נס סעכרים נמקח מוחר להכיח לו ליעלו לחומרי' נחיביב
סרי סלך לפכיך ביק ליש עיישם ועיין עיז כיש עיב ולי' חחיש סם
ולקיש. ולי' לי לסקשל ולקלקל עוד נדבריו הכעיעים. לף שוכן נוגד כי
לכן לקלר נחומרים. ולומר סלום וברכה. מחלוקי המעורכה. יהודה סכהן

סדומים נחחנה רבה:

עמרם חקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה רעיו

מילים כי לוישחלו טוס גדלי מרכין לפיק:

ברכת ד' מלה ונחום. ניום סקדום. וגמר חכיעים עוכם.
נכחה ובוכה. לכבוד יודי ומציני הרב הגדול נחורה.
מעוטר נחפחרים. כמוים עכם סמוחל סעטרן כי ויהל נקיק
קעיעכעם:

היום קבלחי נרכחו נרכה סקנים. ולל יהא נעיכיו כי לה כחבחי
לו דנרי כימומי' כי לין דרכי נכך מכחה מעעים. וגם נרכה
מיחי על לחבר קבלו לוחנו לכהן סחחה לחבי כי יוחר כוה נעיכי מעעדו

תשובה רעיה

שליט"א לתלמידו עמנו ושריש כרחם קדמי לפניך:

יחדש"ת מכתבו מהם מהם. נמחם ומנחם. עד אקנם ומינה.
לחנוני מחר מרת הנתן הגדול כשריש זוקמלון קופור כי
הלכדקיק שאלתם יעמוד ד' מחנישים למחם נעמד ועמד כל ניצ
ד' מליחם יחי:

יקרתו הגיעני וכי ומם מחסכלה גריש ליצ דקלמר ציח קופר עמם
שהו ריעיך עמם ולים ולין עדלים ועמם שת כל מלי דינך
שרי רק שלא הקור ולין יליר שים עמם ניכ. מכה לשמכיר לשמר
לחדם שפיי ציח שרעציים נקפיש קודם לי וחיל כי כל עם מלוט
מכשיים לעמותו וכל מה שהחזרט ממט כנר ליוט מרעיים נקיר מילט
לעמותו והוא לחמרו שמיי שכוחיה לקר יורך ונר ושחירט יציח מעמוד
דבר וכל מה שחקט לוחמ לר נאזו ולמר לה חקור ונר מחה יח לנעמד
דינמם דינך ליכה עמם כל שוחים ככל שחוחה לקר יורך ונליח
דינמך ליכה ליח כל שוחם לה חקור ולין יהי דהר שולית דינמך
ליכה שני עמה ולית כל שוחם ומשיר דהר שמם דקשיר ליכה רק לוה:

אבל שיבי לרך לכל זה רק כהי שני דלמר דנם נעמה דינמך
ליכה רק שמוש לה חקור ציח שיש רק שחיח ליכה רק לוה
לחל ציח שדינמך הוא עולים דינמך ושכחי עמו חיוק לדבריכם כשל
פוחה וכיון דלה דהי שלוכה דשרייחא לף שמח דנריכם לה יהחה
כשיים שרין שם ונשמה חם שנר וחקט כהי דעני על עמה ולית דינמך
ציח שחיח לה ענר רק לוה דלה חקור ושרש שהול כן דהרי לדעם
רשנין נחמנות לפי חשלח גם לה חקור רק לקשכחה ולינה ליקור
שרית כלל חם שנר על ליקור דינמך ושמיי שרים דיחם עמה ולית
ושיי שילים דינמך ושלי דק לרשני שי חתן כח לחכשים לחקן ציח
ולית שלחכשי נחמני שחת שפיי דנרי חי רין קפשרין ציח ציכ. יבוח
כיחל שם דקני לכשרוח לדעם ריציל דשל דלין עדלים ועמה ציי
ולית דהי שפיר רק חמשה ליח דשה חקוש שלי חולמל דשלי עמה
שחלי עמה ועין קוף כוני קמל ליכ עמשה ולית דינמך שיל לרשוה
ליחם שלי חולמל דוחלי עמה דלר חולמל מחנה. ולפשים כיחל דכך
לשרו מכשים שלה ידשה רש לחם כח לוה שלה חקור ולים:

ומעין שרשורי דישרל יש לי מקום עיון ביושל ציי דקלמר ליומל
ליכה חיובחל דרים גרי דרי וכו' ושלה חוקי שם חקי
גמדרים ליח דמנשיל לי כשכים שלוחי דיין לו שלוחי דרחמנה ושלוחי
לף שמשי לי מדרים גרי דרי וכו' דשמם מנשיל לי שר שלוחי
דרחמנה דוקא ולה שלוחי דיין כלל לו שר שי שלוחי דיין ציח. ולפיי
לקיש לריח דקשיר קלל שחה שלוחים דשה גם לי שר שלוחי דרחמנה
ציח שר שי שלוחי דיין. ושכים לפשים ליחקשיר כוחם חוקי דרים לה
סוכיח רק שלין שלי לריכי לשמוח שלוחם שלוחי כיון דשלן לה שליך
לגשנשר שליח לה שליך שמשי ושיכ שלוחי דרחמנה שוי שלוחם שלוחי
שבל שלכשי ליכה למינשי לי רחמנה שוי שלוחם שלוחי דרחמנה לו
רחמנה שוי שלוחי; שלוחי דיין כשים דשלוחים רשיב דקדושין נגי שי שמשמם
שליחות רשרים שמשו שליח לזכות ציח ושיכ כל שמשם השליחות שוא
לדיין רק דרחמנה שוי שליח דיין ודלי שיך לומר ושלח שלוחיו
וקשי כיכל. ושלה נדשמי דלכלרים לשה חשרי לו כלל ושלח שלוחיו.
שבל כנר הקי שלין שרים נוסם ניכם: ליל שם שהר השמוחם שהשניחם
שם לפי דשם לדוקי שלרך ליחן הקשורם שנשלן שי השמוחם ליחם
שנשכים לשבל שם שלוטה ושיט חל חשני שכולל לדשמ שהיית ציי
דשמוחם. ושרי ניחל לי כיון שחוח שלוחיו ולין שנשלן ליכם עושים
שחשו לשליח ליכ גם שם יחן שחיחן ליכ עשים שליח כיון שלישו
שלוחו וכיון שהשים שנשבל שם שלוחיו שוב ושמיר שלוחו
עליו וכן הקדישו ושלחה שלוחיו. שך כיון שם שלוחי דיין שלחו עושי
לוחם שלוחיו וכיון שלין שם חשני שלישוחו ליחן הקטורם שנשלן
ליכ שליח ולינו עשה שלוח לבל לריח גרי דרי שלית דרחמנה
שחשו חוקי שם שלין שלוחי שבל לריח גרי דרי שלית דרחמנה
שלוחו ליכ שם יחן שחיחן ליכ עשים שליח כיון שלישו שלוחו
וכיון שהשים שנשבל שם שלוחיו. שך כיון שם שלוחי דיין שלחו עושי
לוחם שלוחיו וכיון שלין שם חשני שלישוחו ליחן הקטורם שנשלן
ליכ שליח ולינו עשה שלוח ל

ליים דציים ומי מהריא מתיר בסתם שמי לחם קי פיד דלין עדלים אלא שם בדבר שלמי מחוסר סוד מקיים שמוסם לחכל כלן שמקום סוד שמקום ר' וסלים בשמן לי ניים ולפיי בשהיד שכחם שמקופר מוסר לשקוע בו שקיעה של שמוס ליל עדליה דשל כשב ני קי שמקניי בשם שכשבו דים בניש שסכי כשמן שלמן שמקנני ושיכ סלים סוד בשם שמוד שקוע ושמוסם סוד בשמיעם קול שופר ושיכ שקיים שמקום בדבר שמוכר סלים. וכן בשמוסם לשרי ניישמ לי לשיכל שיל מניליה בשמו שמוס ושמוסם בשמו לשו שמוס ושיין שוקי שם ושיכ בשהיד מן שמוין דשי שניליה בשמו שמיי יול עדליה לשכל שמוסם ושמוסם שמוסם לשו שמוס לים עדליה ולפיי שים לשי שמוסר כשקופיי ושמוסם לים לשו ליל דשיי בשיכל שמוס שמוסם בשמו שמוס לשי שמוס לשי שמוסם לשי שמוסם לשי שמוסם

סלוכמי נהם נכנוס מקשוה דמעלה קלוכם חיובים ולא נמי סיכם מלוה לים מהניס. ולמי מלשר לים לנוים סוקי קוכם מי דים חלי דמעמד דמסניע לה דלמי מלה מדלנכן ליכ מסיכי סיתי כימל כלך דלה יכל ומנכר על מנוה דלנכן כיון דמסיכי יכל מוסנ דכימל ולינ להקוה שד הפנוס מלה יסנכר על מנוה דלנכן לעכיכ דמסיכי לה יכל כיון מלמנכר להקן סיקוכר ולה יכל ולה כיכה ומוסנ ניסנכר מנוה דלנכן

מניסנכר ליקוכר חוכים לעכיכ גם נמלילם לחמרי סכי:

אך מה מסוקפנה להקנוה למים לחלרוכים דקוני קלי נים לו קוסר לשר דלליכ מדלים ולרי לשמרי נרים ליע לין שלין נלילן ולרי נמניל קוסר על דים מקוס דלין עקה דקוסר דוסה לים ועקה דנרליסס ונים נרין ליכ לכסי הקני כימל דיכל ולי לליכ עניד לי נהללקן כימל מדלים ולי מקוס דליכל קוסר לשר מיע כין דלי כימל דלה יכל מלקיעים דלקוכה לרי עכר על קנוה שלוה שליה דלנכן מוסנ דכימל קלוה. סוה דנר קלין לו קשר ולין דעלי נוסה נפלשלי כלגו דכין דליכל קוסר לשר ולקנר לקיים קניסם לין מדלים ועכר ליקר קוסה לי כימל דיכל ומוסנ דכימל דלה יכל ועכר עקה ולים דלנכן ולף דמוסנ לנעל עקה על סוסה מלעכור עקה ולים דלנכן סיכי מקוס רים כה ניד מכנים לעקר דנר מקיה נעב ולים ומעמדו דנריסס נמקוס עקה לנל לה לעכור על לים על ליסיכ. ושד דסל דלין מדלים ועקה דלנכן סייכ נקריע לעכור שליה דלנכן לנל כלן כנר עכרו ודלי מוסנ לעכור שליה דלנכן מלעכור לים על סוסה עם לשרה סרי עכר נקריע כלסוקוע עקוסר לשר זה קיכוע סרי כלסוקוע לשר סוקע לנסס מלוה ולין עכר קוס קנוה רק קעכר לשרי דלשריך דלה יכל חס סרי עב ולים ופלי לכי סוקע לשר לנל לשריך דלה יכל נלקיעים דלקוכה עכר למפרע על שליה דלנכן ועין ניעין ניס נני סלוה גזלה ולקניל עס. דים לכל עים דלוים ועד יס קסנוה **ולפי** קיעלך לה הועלה כלום נפי עקפי סלקיע קי דליד דלוכל לי סרי סרי עב ולים ופלי לכי סוקע לשר לנל לשריך דלה יכל נלקיעים דלקוכה עכר למפרע על שליה דלנכן ועין ניעין ניס נני סלוה גזלה ולקניל עס. דים לכל עים דלוים ועד יס קסנוה סרנה ולנלוי לכוסנס לרוב עקיעוסס להולך נדרך ליוד קיכר ולקיכי:

דלנכן נעוונג לינ נעכס ולפיל כפרס ולפיין כלן נדיעכר לינ עכר כלל ענוה דלנכן דסל כלן סוי כעוכר לכסלה נעליך סלרי לי כימל דיכל לה עניך לינור דלנכן כלל ועס כימל דלה יכל עוכר עכניו למפרע עולים דלנכן לכסלה ועליך עי דלשרי דלה יכל וכעוסיכ רעניין דעי דלשריך דילל עכר עכניו למפרע לינור ליכל ועין ניעין פיג דלס ניכסה עיע קלה לינכוי עכרס לינור דלס לליכ לינכוי לפלוי עכרס למפרע על לי. לינ לינ דולי לקוכיס:

ליכסה לפלוי קעל יד כן עוכרס לי. לעכס לים ועיכ כלן כן סוה:

אבל גוף דנרי כלינוע קעוסי מדנרי מי סרין קכלדין פיד ניע

סכלנב דנפי לסי דנלליע סוסר עקוס דלינ כפרס נעוונג ונפי קקילה דנפליע לינור עקוס כפרס על לעוונג ולנב דעוונג לסי סוסר מפני קלה מלימ קעכע כלנב ולפעכר קלפי נידים לינו לינ ולינ ולפי נלסי על סוכס לעוונג ולפיה לס מכר לו לי לסי ולכלו מלליר לרכ קעכע עוונג ולפיה לס עקה לינור לסי לינור דלנכן. ונפוסה נירעלפי כלניע כלים קנרנסו עיל לינור לסי לינור קנרנסו עיל

ויעיין בספרי הדיינים מי"ט סכסוך אם שלום ממשכר להקשה בו מקום דמלכדיני דמסתמא לא חקר שכשהוא שקדם מלא כדהיזיר . ומטאר מדבריו כמין דבריהם לפיל . אלא משופיף דשכחה מלא מקרי מלכדיני . וכיל פחות מעשם שכשהוא מליו שכחה אלא לכל אדם וכל השכים רק ליממלל בעשה חיוב ממילא . ומכיים מצוחר מדבריו דשם דמלכדיני שם מעשם דמלכדיני מוחר . ואם כן לית יאמר שמלפו להיפוך דמשרים יולא מלוה בשלכדיני מעשם מלכדיני ואלא חכיל בדלא הכי ויש להאריך בזה גם כן בשחלוקה סרין ושרשניל מדיים שכיל אם מחכי אכחה הגוף בזחי מלוה אחם מיך מלוה

ללפיכ יעיים ; בשנועות

ובגוף קשרה מליים אכיל כיל עשעים שאמרי* דף כיב בשם שריים דבשעשע מיכול ואכיל מפר קיים שטעתו דכיון שאכלה כדי לקיים שטעתו אחשבי ומקרי אכילה אצל בשעשע שלא יאכל ואכיל מפר שפוד דלעם אחשבי כדי לעשות על שטעתו יעיים. [ועיין בלחיים פיים מהלי שבועות סיים] ושיב שמלכדיני דמיוחר שאיקורין לייים אחשבי כדי לעשות על דיים. אצל שמלוה שפיר בשאסק האליא דכיון שאכלו כדי לקיים המלוה יכל דאחשבי לאכילה ויולא בו יים:

ולפ"ז יכל דהייבו שעשת דדי שמיר כיב שם דקרי לי' רשע משום כיון דאכלו לשם אכילה בשה ולא לשם מלוה לגאת בו ידי אכילה בשפיים שוב אכילה בשה לא מקרי אכילה גמי מלוה לגאת בו ידי אחשבי ושמילא לא קיים מלוה אכילה בשה כלל ודדיוק נקט לשם אכילה בשה ולא נקט אכילה בשה משום דאם אכלו לשם בשה אפילו אכלו אכילה בשה יייח בדי מלוה וכלל זה של מליא וכיכל רק משום דאכלו לשם אכילה בשה ולא לשם בשה משויים לא יצא בו:

ועיין בשפר אחזב דוד על מקי שטעתו דף כיא שמידם אף דשכיח מי הערותא ליים אחשבי אצל בערבו בידים כגון שעשה זאת ניין שייך אחשבי. ובפיי כיל דאכלו כיון שלגו מתחילה לשם בשה כדין בשה בכל אלב היו אים גם אחיב כשאכלו משעשת על דעת אחשובה משום לגאת בו יייח וכשמיל לשמה קאי שלא יקרא רשע ודוקא משום זה אחיב מאכל אלא למטייו. ועיין חוסי זצחים דף ב' ציע לשכין שאם נאו לב'יוסין קיימא. ולכן שיל לריל דיולא גם בשכילה בשה. ולסכי קאמר כהי דלא עדיף מלוה מן האומר בשה מיסו קעדיף. והלשון חמיום דהריל לומר בשה מיחא קאכיל . ולשכיל אים ראכילה בשה בשאם לא יים אחשבי. אלא שיין שכילה כיון שלא אכלו לגאת בו ליים אחשבי. ועיין בשפר אחיב קאמת לשמה קאי ועל דעת אחשובה אוכל ועדיך שיהו קעדיף אחיב קאמת לשמה קאי שלא יקרא רשע ודוקא משום שאכלו לשם אכילה בשה ולא לשם אחשבי. אלא שיין שכילה כיון שלא אכלו לגאת בו ליים אחשבי. ועיין שמיק שם. ובזה שכי דרים ידידו:

עמרם חקי בלוחם בקיק הכיל:

תשובה רפ"ב

שיליח ב' חרשאלו יום ג' עשיית חרשיג לפיק:

שובן לומח. יגמור בעדו החתימה לטובה, ברם כחמה. וביום הכיפורים. יפקד בדבר יקוצה ורחמים גמורים. שכחתו חיומח יפרים. ויחלח מאח קערים. כבוד ידידי מחוחבי. עפיים ריחומי. זרע הגדול בחורה מעוטר בחפארה מויא מפח שמואל שבעגון כי ויזהיר ככוכבים. חברו בחים רבים:

שורת חדיש. קולו מחמדי" ופפחוחיו סוכפים. בגרכה הכפים. לחיים מוציא חרוכים ומחוקי. מעמקי לב כוצעי וכוכוי. שפרו עלי כמעין גפים. וכמים פנים אל פנים. אחן לו מעין ברכוחיו. יחדם ד' עליהו שכח ביבה בכחה ושובה. וברכה מרובה. בכשבו ובפח אחוחם בחהבה וחיבה. מלפה ליקועה. ומלאה חארץ דעה:

ויעתה בחתי על דיח אחר אחר עם הספר על דברה בעל מודי אחן בחתי בחשב ואיה בשבל חגרע לטורך בגון יוע של דיח אחל להיות בשבה חעיג דאחרה חורה חקעי גזרו שלא לחקוע וכל זה לטורך וכי ומשמע מדבריו דשם חיה חוקע בריח אחל בחול או שלא עשה פי אפאר מיע מלבד שעשר בעשה עובר כמי שלאו דבל חגרע ואיה למיד לאחשבי לוקי עליו ילקו על כל ביטול מיע דהא יש בביטולה לאו דבשיג חה לא שמעטו עיש. וזיי ידידי כיי דדוקא אם כל שרחל חיכם עובי מלוה אחה כמו חקים בריח אחל להיות בשבה עובדי בבל חגרע ולכן אולך רבניו לומר דליכא בחיג עשה שהוא לטורך אצל ביחיד שמבטל מיע ליכא בל חגרע כיון שאחרי עקימי חוחה והניח דברי מהריל שפרש אחת דאחכיל אחול אחת ועלחה לו דוד בשחים ולא עלחה ט דפיט דכתי דוד עבר מם שעבר אצל לא ביטל שאלה לגמרי ואחרי קיימוה אצל אחול שניטל מלוה שאלך כשבטלה שאלה לגמרי לכן עלחה לו ואחריך קלה זה לפרש דברי שפדרים:

בבר סגיד לי דבר זה בשמו חלמידי הרבני מריש חיים כי רלחה והאמת בעיני אך כשם כל אחיש שעלה אחזכה בספרי גם בשפר

לה כשבטלה שאלה לגמרי דשל בשקדם היו שוקעי ושמחיב ביסוק שאקון רבי בן אבחי היש שוקעי בבית שים בו ביד עין רים כיש

חף לי:

אבל לשעביד לקיש דשרי לשרי ביעשים ז' לשו שדליש לאו ליש חעיר

מיכי וכו' ושיכשי שהרי לוק" עליו ושעשר דאין לוקין על עשה עשה דקיל ואיכ לא יהי לאו דבל חגרע דאחי שחשים עשה שעיד שעשה גופא וקילי לאו" ולסכי אין לוקין עליו אם" לעיד לאו שאיש לוקין עליו. ועיין רשיי בשועם פי' .רלוח פ' יג שאוק לי שכחב שעשה לעשות ליים על עשה שאשרי" בפרשה שכל שאינו לעם ליים אחל שאין לוקין על עשה ואחל אלא אחי שעיין ביומא פיא שעשה דאינו בעשה עשה. וכבר עשן ראשניל בשכל שאינו פיא שעשה וכל אחר שעשה שאיכ לעשות בשכל שאינו בפרשה בשבחוב בשכל שאינו בעשה שאינו בחוסרת בשכל שעשה בחוסרת היא לעשה שאין לוקין עליו וכי שראשניל ולפי דבריו לעולה אינ לעשר לעשה שיש לאו שבכללות שאליכ שיי לוק" על כל עשה ועשה שבחוסרת אצל בזה שלאו שיכלו: דבריי רניש ולא יאכיל שם העניינים כלל הכל שדי" שאין לוקין בו [ובזה ניכ שיוסב קושי" בשל פוגל הכיל] אצל כבר שעשו שעשה דעשה עשה ואיכ לא הוקיף בכאן שלא עשה וכו' עיש. ולפעיים כוחש רשיי דשם שאשרו שעשה שיש שעשר בחיא לאו על ביעול עשה שום ראשה בעיר לא שעשה שיש לוקין על ביעול עשה בשעשה עשה שום שעשר בשל רק בעשה שאין לוקין

לוקין עליו עדיף מעשה גיפא הבא מאשתו ואיש הכל בפיד:

ועוד כיל דאם קיל מלוה לריכות כוחה ואיכ בשיכו עכיר לגאת בזיב

ביפל עיש ועכיים בחיפך כוחש שאכין שלא לגאת ראשי ביפל עיש אפי למיד מלוה שליכ ולרבניא הכיל עבר גם על לאו דבל חגרע ובזה ראשי אין לוקין על שאשעה אפי למיד לאו דבל חגרע שליא ועיין רשיי ביומין כיג ריש ושידוש ושל ראשרי בזבחים כיש עיב שכן למחשב בקדשי" בפול לוקה וכי למיד לשחנים לוקין עליו שך שאשה סיים דיבור עיין חוסי ביש עיב ריש החוסב ושוסי יישש שם ולפיי למיש הראיה בחיבך פ' בשר שלוה דשיש בפיסו בכיל לאו שאשבר לעבוד עליו שלי שעשה חעשי שעשה בו שוס שעשה אין לחייבו שלקוה שליו דלבחניא שקרי וכי עיש ריל כאן דלאו שאשבר לעבור שאשה" שעשר בפועל לביש אין לוקין עליו אפי למיד לשחנים לוקין עליו:

ושלישים על כולו כיל קערה יחיה ראפי למיד לשחנים לוקין עליו

סיימ דוקא שם העניינים ביכרת ובשאר חיה ריוש שעשה ורישועה ביכר כגון האומיד בפשר שיש כאן כוחר לו בניי שריעומה ביכר שיש כאן האן לו בשבועה שאוכל ולא אכל שהכבר שבשבע עליו בערן לו שעובר אפי אין ריעומו ביכר אצל בניעול עיש שאין כאן שוס שעשה לו ריעור רק יוסף ובעל ולישה שוס ריוש ביכר אין השעיים רק בלילה והעדר בזה לביש אין לוקין דהא דלשחנים לוקי לפי שבכוח ד' שעוסיל ועדי זוממי בשה הלך ובעי דומי דהשם ואיש. ומעין שחיחה שאוך לחחימה חיים ובדכה לשעשרה שלוש כשבשבו ובשם ידידו שחו דוקויש:

עמרם חקי בלוחם בקיק הכיל:

תשובה רפ"ג עוד להכיל

שיליח ב' חרשאלו יום ג' לקי ויקיקהו דשם שקלע שעיים הרקיל:

בששונה אין האוכים ליקועה. ביום הרועה. שריחו בריח אן שעוחיו.

בגרכה הכפים. לבושים שכח עם עידיים. בגרכה שלוש ואמח. יולאי אן שלב אחח הברכה לשבר ברכי ידידי כי יקוש ד' שם דברו ויכו ד' בם לשו אח הברכה חיים עד השלש. וירחח בשכלול היכל ואולם. ירחח זרע יאריך יעים. לבין בין החכמים. יברכהו ד' שמי חרן. ויכיניהו על בחתי חרן. ויפי ביחו כניח פרן. כשבשו ובשם שרשבו לבושה. בכחה ושוחה:

ועתה בחתי בשביל שם שהעיר על דברה פריח ביקוטיו לריח קי"

ריד שכחב עשיים ב" שם בשם חוהיח שכל אכילה שעיי חוכם חעיב דלא קבי דלא שחחבי ליש לגרך עלי והכי חוא כדין שבאכשה דאעפי שפוסיפה ברלון חשבי לי' חוכם ושפקוחא רשיל שם בשריש וכחב עיז פריח ואיכ שחוור בעיני דשם רחוחו ב"ד בבי לי כשאוחו פרקיים אמרי דילא חלעת דאחשבי לה אכילה וכיון דכן ואלי לריך לגרך וכו' והוקשה לשעלתו דאלדבה שכם רלי לדברי חוסיש דשרי פריך שם אלבא דאחר זאת חוחרת אחוקע. לשיר לא שיש חייבו הך ושעבי שהו דשיעת שהס אכול שלה אחר ראשכת ושל אכל ופיקשי ובכחה שאכילתו אלכך לאו שחשעקק הוא שפרי אף לעכין חיוב חעואה אחרי שאשעקק בחלבי ועריות חייב שכן כשם בשל אכח זכרון חרועה בפי וכי קשיל פי דקשיל דשוכח שכאן אחקוע לשיר יש דעלות לילי כוכם ואין הטעם בכשאו ואכל שלה דילא שכשם שאוכל בחוכם בחוכם לה שקרי כשם אלא דיולא שכשם שאוכלה בחוכם לה שקרי אשכם ואיל לגרך:

ראובן חשש על שריטה הלח החושש עכשו כי לעיני דלת קבי דלת
מחשבי ושרי דלת כשהם הלח כיון שעשיר כהם ליל לערך ולילך
שהם שני כשרן כיון שעשיר כשהם לה יהי ושה שבך ושעשם ליל כשם
שיש כיון שעשיר כשהם לה שקרי כשהם וכיון דלת שקרי כשהם לה שעיר
לכילם ושרי לשני שאוכל שלכשיל ושיך שקרי המליע שים שיכושים ולילם
יהי ידי חשבם שכשו לכילה לשמני שהוא כהם כיון שליכ ולך שהם
שעיר שהם ושעשו שכיעם כשם דלת שעיר שהם לשי לעני ידיי. ושרי
ושרי שריש שבשבי שרך שילכו ושוכשה עשם ושהניעה לכילה ולי לה
שהיב לכילה לשך יהי ידי לכילם שלה וכיון ושהניע לכילה ולי לריך
לשרך ושרים ולשני לשלן ושעליע שהם חיכו עשהם ושעליכ שה לשו שכי
לכילה שהעני לם ולשיכ שים שקרי שה חיכו לשרשם קשיל דלת שהניעה
לכילה ושהכי לשך יייה לכילה:

אבל שי שהעני ושיים כיה שלשניר שעיע שלני ועיל להשניר שה
ושלשיך שכריהשה יש עיע שהעשה שהלני ושריהה חיע שה
כיכם שעשים שקריהם שי שליה ליעשב ושרי שניל שי שליך שקרים ושה
לה ביעל שחשן שיער עליו שני שעשי שלה ידע שידי ושרי לשי שלכל
שלב שפשיב שיע ושקשי עליו כיון שלה ידע שים חשן שניעה שרי חיכ
שעשון ליהשהים חשן ושהשיע שיהר שני שקריע ושהוקו שרשר שלקרים
שהיה לשעשים שעשה לשרי ושהשיע שיהר שעשקה שלה שהכשון
שני כשליכ שעשה שעילה ושין שוה השעשה חשל שרשר שלקרים שריה
שני שעשה כשו שני שעילה ושין שוה השעשה חשל שרשר שלקרים שריה
כי שרשיה שני השיסך ושין לוקן על שכשה שעשה ושרי לשו שלניע
שיכ גם שהשיע שקור. וכן שמשכולות לשקורות כי שרשעים שקניע שליה
שקניע שלה יקשי לשהי שה שני שי שכילה שניע ושיטולו שהי שי שהשה ולשה
לה שה שי שכשה שניע שלה שניע כי שי שכשה שין ושרי לשהשי שהשה
שלים שניע שעבי שעוה ושכילה עכין שי כי שכילה שין שעיני שכשה
ושכוטה שלה יכשה שו לה שכילה ולה בוולהו שן שאכוהה והה שהרו
כיע שכי לה שלכלו לה יהכל שי שי שכילה שי שיכיב שעשעע וכי
שעהיר ניכ ושין שהי שעיש שעשה שלכילה רק שעיש שכשה שכשה לכילה
ושכשה שין שו שעשה שיכ גם שהשיע שקור. שיינו שהשרי שהעשקה
שהני ושריוה שיינ שכן שהה שהיוע שיה על שכשה שיכ שי שלין

שהכשון שהי כשלו נה שעילה ניכ שינ עשיה שכיה דכשהה:

ולם"ן נשלילה שהוה עיע שי שהרי שלין שעשה שעשעה שלכילה
רק נשלשה שלכילה שיכ שהני שוכל שלה שהכשון שהי יולה שכה
שלה שרי כשלו עשעה הוה רק כשלו עשעה שעילה שהי יולה שכה כשה
שצל שיל לשהר כן שיכ שין שלים שלכילה שלה לשי שהוה שין שעיני
שהלוה ושם כן עשהר שכשוה שהי שי"ה כשיע שכיעים שכיל שהשיע
לה שהכל שיקור שכשה שהי שי שעשע ושיים שהכל שי שכשה
עשעע שם ושלי שיכ שלים יולה שני שהשיע שעשר שלין שלשה
שכשה שי שכשה שלכילה שיכ יולה שעשה שלכילה שם שכשה שלכילה
שלכילה שהי שי שעשה ושהי שהע לו שעיני שניה שלניעה שעקום
שלוכל לשהכשי שרלוני שי שיכ כשיע שוקי כשולוה לי עיע שיה
שלי ולשכי שהשעקע שלשני ושריוה שיכ כשיל שכל שיכי שכשהע שוהה
שהכל שיכ שכל לשרי שכילה שן עשעה שכילה שן שכשה שוה
שלניע לי שכיכ שיכ יולה שעשה שעשה שכילה שן שכשה שוה
עשעה שכילה שהם שוכל שלכשהיכ שיכ יולה שעשה שלין לו שכשה
שכילה שכיע שהשיע שלשכי שוה שכשה שכילה שי שכשה שלכילה שן
שהל שכל שכשה שכילה שהשלוה שוה שכילה שכילה שלכילה שלכילה
שלניע לי שכיכ שיכ יולה שעשה שכילה שן שכשה שוה עשעה שכילה
שעש

תשובה רפ"ה

שלום מי שיפעלנו ני נרשמים קוראים לפניך:

יברך ה' הילו לאוריתא. ויחכימו לשלום מן כל נרכתא. לאחוני ידידים הגדול ומעל נאהרם. מעומד נהפלתים. נדרש הימרים. כמדים מקום שמחלל כי שמעון

מבתבו הכתים נברכה הכתים קנלתי נזמט וכל האנרך מהנרך מעמקי לנני חנל מכיכים קוכים היו נאחרי מנוע נתמנם מד היום נכניתים. והכה חניח לט חומרת מהכיתא חנר סרתם חוכמו ידידי הרב הנחון חנדקיק מחר מהרעליו כי ואות ירוקלמי פיד דרים סיח על מהכי דיתים קל רים מחל להיום נמנם נמקדם היו תוקני חנל לה נמדיכה ומקנה נירוקלמי לין רים חוח חף נגנולי ידחם לין לים חוח דים חף נמקדם לה ידחה ופי קיע דקנרי תקים מלחכה חוח ומכני כתוב נחר חומר יום תרועה וכתוב נחר חומר זכרון תרועה חל כילד נמנם חוח חל נחול יום תרועה נמנם חוח נמנם זכרון תרועה מכירי חנל לה תוקני ופרך מעמח חף נמקדם לה ידחם ומכני תכל נחר לידחם ועין נקיע פירוסו ופרך מצמח חפ" נמקום חנן יודע" חוח נתי לחודם ידחה ומכני תכ רכנ"י והקרנתם נמקום מקרנות קריכים וכי והוח חלה כין דמיתים לין תוקני נמנם ליכ לך תיקו ריני להקוע כל מקום קים נו ניד לין ניד מכני לעקור דנר מתיח נקריע כמנוחר ניומות פיע וכין מחחורים חקרח נחקוע נמנם לך תיקו ריני להקוע נקיע חמר לן פ" על כני מקרחות חלו קמנו מכמים

הגה נקיע מם נדים חמר לן פ" על כני מקרחות חלו קמנו מכמים לחקוע נגנולי" והחירח דמקדם מפרם נסמוך מדנרי למדכ חלף לירוקלמי חיכו לחקוע מחיח רק מדרנן וקרח לחקמכתא נאלמה ולקיע:

ויש רבי" לזה מן סירוקלמי גופא דפרך מעמח חפ" נמקום חוח חלמי נחודם ידחה וכיכנו למה שמקנו רחנוכים לחמי לה גזרו נאלה נמנם חמת יעניכו ומ" קלה לפי שנאלה חוח ודאי חמי מיכי לין דומי מכם מלה מקום גזירה דחמת יעניכו לחנל נמנם חוח חוח חנל לנלוג הוח חפק יום יוכ דומי חפק מכם מקום גזירה דחמת יעניכו ולים פרך סירוקלמי חפיר כיכת נמקום סירוכי" חוח נאחד לחודם והוח ודאי מכם ידחה חנל לי כיכת לקוחים מחיח לחקוע נמנם וגזהיב הוח לין פ" כלל לקוחים סירוקלמי:

ועיי" נקיע חם דים נתי לחודם כתב חנחוק קחיד הקי נתי לחודם יפי לכם חנחון חנל לנגוח לינו חנחון דחה לפכיו נלוי לימתי חוח יום לחנון וחים דידעי לימתי הוח רים תוקני חפ" נמנם וחכח חך לנגוח לינו חנחון לין לו ניחור וכיל עמ" דנרי לניה רים כיכ קחקי על ניד חל מעלה לין דכי ניכיכ חל רים חח לירידה נין לרחי וצין לרים לחכר דחה נדידה סיין חמת יכתוב דנרים המחכי" ודנרים המחייב" וגם לין חיכח דעדף מיכיהו דחה לינ לחנון לין דומי חדין לפי חכיל לקיע דחה לפכיחם נלוי חוח יום חדין חם לכם חנחון ולין מקום גזירה חמת יכתוב כיין דחלי הוח יום חדין חם לכם חנחון ולין תוקנין נחכר מקום גזירה דחמת יעניכו כיין דחוח חפק מלה מקום חנל לנגוח לינו חנחון לן כיין דלרידי" חוח ודאי ומיכ נמקדם כמים קיע ופרך מעמח נכל מקום סירוקלמי" חוח רים יפי תוקני" ולח חכ חלה לינ תוקני" נמדיכה חפ" נמקום סירוכי" עים וכל זה קיוע דנכ סירוקלמי כיל דחה לחין תיקני" נחנח חוח רק מקום חנחם חמת יעניכו חוח ודאי יחקן כלי ניד ולכן יש חילוק נין יהדים חוח לינ תוקני חפ" נמדיכה חפ" נמקום סירוכי" עים וכל זה קיוע דנכ

אומרי׳ לחדש חפוש ולא בחי׳ מלאכה דאסיקנא נמנם מיע בכחיב יום כח
ביד חכמים לעקור דבר מפיהם אפי׳ בקריא :

ובזה יש ליישב קושי׳ לחיע פיב מסופר סיו מעשים שראשים מחביאו
כיע לאמרי׳ מחחקיעה שטוח ואין הדין סי׳ מחוקפי׳ יש עשה
על פורים ודחה שטוח על דבריהם ואפי׳ לחיע הא כי נפיל סיו עם
מוסר על ריש לקי אלא מיע ואפי׳ בדבר שאול מעוס שטוח
ומי מעבי מחקיעם מיע ריעים עוליס ואין עשה דוחה ליש ועשה ולמעים
לקיע דעשיל מיירי ביחיד אבל כאן בחקיעם על כל ישראל אלא שליח
דוחה כדעשה ריבול רק שעשה ליש דוחה מעוס מה שלומל וכיון דאקיעם
שר עשה דרבים ורחים ליש עשה דרבי אפיר מי מן הדין מיבח
עשה דרבים ודחה עשה דיחיד שליחה עשה דרבים ונפרש שליחו מוקמ
רק לי וכל אסומעי׳ יולאי ואפיר לומרי׳ לחדש חפוש אפוש על דשנוח
כדי שלא יבוא כל ישראל ליד חפוש לומר לנפול אקיעם שאול אפיר
ולקיע. ויקומי׳ אפכי מעוס לקיע דכך ליחה גזירה חכמים מעיקרא
לנפול האלה כדי שלא יבוא עי׳ עיי׳ שחילוח האלה לידי חיקיר אקילה :

ושישיתם לח שאחתה דאפיר׳ חביב ביום הרישע הכי מה עשה
ר׳ לוי לקיעות שלנו דרבנן ות״ד לוי לאפכר לומר
דכוונחו הוא דאיק אקיע בשבח לין לחכם חיביב לחקוע אלא לח שלנו
אלא לחקוע החמרו אסקיע מלכיות זכרונות ושופרות בשעה שאקיעים
אפחיכ בחול דאחם חייבים לה קול דוקא עיש ולפיז כלאה כיון דבם
ביחכוונלו הוא לי לוי דקיל נרועי דקדאי כשיש חביב אינ אלא כיון
דקיל לירושלמי דאקיעים אלכחה הוא מוילא לאקוע לחקוע בשבח כיון
דיש לאם אקבה שאירים מחים. ולפיז אים דריבז אחקין לחקוע בכיע
עיש ביד ולא ה״י עיקר דבר מהיש בקריא אלא בשב ואל האשכח אלא
לומר שקיקי מלכיות זכרונות שופרות ולזה יש כח ביד חכמים לעקור
דבר מהיש בשב ואיש ומילחא כיון שאין לומרים האסקוקים מחייבי׳
לחקוע מהיש חפי׳ בשבח כמו בייעב ושפיר מיחרי׳ לחקוע אם שאומרו
ביחכוונלו מכירי׳ לבל לא חוקעי׳ אבל כיון שאיקון שאין מכירי׳ שפיר
פוקעי׳. וכחיב פירשתי בשלי דיעמות לי ואם אכא דעדאי אלרעי אלאה
וכי ואמרי רבנן לא אולאה ולא הדר מעייל חולין לעזרה לריבים מאי
לא הולאה דקאמר להאיר בשר בחלים אבל בעלים שחכפרו בו ופרוך
אאי אוק קאיחעקרא לכילה בשר וכחי׳ ואכלו אותם אבר כופר בשם
עלמד שחכחבים חוכלים ובעלים מחכפרים לא אם ואין שלמי דחים
דאכאים לא אמרו שאכלו בחכים הנשר ומילחא לא מחכפרו בעלים
בשב ואין שלא יאכלו בחכים הנשר ומילחא לא מחכפרו בעלים :

ולריכים להגיה קרבן אחר מהיש ואין :

וכיש כחב להרן הירושלמי עפי׳ דברי חוקי יעמות פיש עיב דיש כיון
שכחבו ומילחא לרבי דמסוס דריים לה ליש עיש אלא מסוס דיש
כח ביד חכמים לעקור דבר מהיש בדבר שדומה דכיון דלא יהבי לה
דומה למיש והבין בכוכחם שלריך להיות לו דמיון לדין חורה ולכן חיכיב
יחיב מה דמיון יש למקום שיש בו ביד למקדש שהוא מקום שהקדשים
קדשי. אבל בשאר אין זה כוכח חוקי שחרי כחבו כדבי׳ לעיל ושייב
דף פיש עיש דיש מהאך ושם כחבו ואין זה עקילה דבר מהיש כיון
שדומה הדבר הגון להחמין כמו שחפרש לקמן בפרקי שבדבר שיש קלה
שעשה ומאך לא חביב עוקר דבר מהיש ושחוקי חיר חיב עיב כחבו
בחיל במקום שיש שרי ועשה בדבר ודאי לביע יש כח לעקור ובעיז
ייג דיש לומר חגיי זה לכוחם דודאי שיש ביחש לעקור חיכי דכלאה
שעשה קלה לעקור כדמוכח פ׳ החפה דשה פיב גבי מפיחי׳ החפה עפי׳
עיש ולכן הי׳ לריך יידיי כי למלוח שעשה לומר שיקול כאן דבר מהיש :

ושוב כחב להרן עפי׳ דברי חוקי נרכוח כי לחף דכבוד הבריות
חיכו דוחה דיש בקריא עיש כאן וכיון שמחר׳ לעיש בכאן
לפי שחיכו שוה בכל ובשיר מקום דיעמו בשבלה וחיכ כיון שמחר
שמקדם הוי כמו חיכו שוה בכל ויכולי׳ לעקור חפי׳ בקריא ואחריך
בזה להרן קושי׳ הפלאה. ואם נעבי חיכיבי מכבים עלמי לחבר זה כי
שוה מפרש לה ושוה מוחיב לה מדפריך בישעות פיש מכאן שכשה
קבוה דשעשה לה ואפי׳ קושי׳ דילמל בכאן שחיכו שוה בכל יש כח
ביבש לעקור ולא בשלמל חיכו דחוקי לא כחבו בן רק לעבין כבוד הבריות

ולא לעבין יש כח ביד חכמים לעקור דבר מהיש :

ומזה חמיה מאי על פי קול תורי הכהנים שחדש קי שכחב להרן
קושי׳ רעיש על הרין שלחי דריש שחקי דכיון דשדיבי שיחכפרו
לשעבי כשבשה לשבועה לילך שחיכו בשבועה שחרובה שפוה שלא שהא
נוכחה עיבי בשלא וכי חיקור שבה לשיכן אלך רש שחרלי׳ רש כח ביד
חכמים לבטל דבר מהיש בקריא שפוה שיבדר שלשה והרין הקי
דחיכם יכולי׳ לעקור אלא בשב ואיש אבל בקריא אין יכולי׳ רק לפי
שעשה ולא לזדוחה ולכן חי׳ דשלקריכה דבבן לקדושין שעיקרא והקי
רשיש לילך שבקיע עלמה שבשלה שחלמל ביעל שלקריכה ולילך
שלמל בשלה אלי אין פיסודים ושי בפי שכל שעיל שוחי נרכוח שכל
דכלן רש שלביע לעקור שקדושין שוי בשלה ולילך אין שיפוה שכל רק
ביע שלביע שלקריי כלל רק יש כח ביד חכמים לעקור דבר
מהיש שפי׳ כזה שהוא קל וביש שוה דלילך שפי׳ כשוה שלילו שוה
בכל יש כח ביד חכמים לעקור בקריא לילך שוה בכל רש כח ביד חכמים
שעשה שלי׳ לעקור דבר מהיש בשבלה שוי לילך שעשה שלי׳ לעקור
ביד חכמים לעקור דבר מהיש בקריא :

אבל נוף דברי ס׳ שכיל שלשבון שיגרת שכי כיון שיש כח ביד חכמים
לעקור שקדושין הוי לילך קל כמו שיר שיפוה בשלה לילך
לילך שלי שוי קל כיון שחכמים יכולי׳ לעקור שקדושי׳ עיי
שלקריכה ולא שנמה כבר קדמו שניילך לוילך שיש עיש וש׳ שכיל
שוקיל שלילך גם בני שלקריכה קדושין יכולי׳ לעקור דבר שהיש ולשניר
לילך לשלמל ועל דברי שניי שני שלעברי׳ והוא בא להוסיף עליהם
דגם בני שלקריכה קדושין יכולי׳ לעקור דבר שהיש ולשניר לילך לשלמל
שלחקוב שדבר ולא יאמר לדרום בפרקא ושכיש שלא כיון לכחוב ובפרש
ביעים שהם בדור שחיון שבר שחיון שבעה ובגמי ורלשונים לין שוקיל׳

פעם זקנים ועיין שיעו שלקריכים למיפור ולא כל שיפרש יעקבי :

ואם כן הוא למה לריך קרין להלריך ליב שכא כל שלאמרים לבעלה
שמחיל שלקריכהו רבבן לקידושי שניקדשה ומילא שבשעה שלכנסה
שפי׳ שיהם ושלוים שפי׳ לבעלה וכו׳ ליל כלן שלקריכה קדושין הא ר׳
בשה חלמיניך בעלמא דשבשהם שלקריכהו ועשילה שר לילך קל
וכולים חכמים לעקור בקריא. ועוד חמחי כי קרין דשומרם כלכחי
שכחין ושמר לילו שוחרם לבעלה והרי יכולי׳ שחרים ליעבר כדקחני
קדושין סיש ושלקריכו בלכה בחיע פ׳ ר׳ שבעי כי ולילך שר חי׳
קל ורם כח ביד חכמים לעקור בקריא ודוחק לומר דשלוס דשלמל חי׳
לעבר רק זרעו לא שקרי חי׳ קל דהרי יש שחבר שלי׳ שגם הוא עלמו
יכול ליעבר עיי שלקריכהו. ועוד ליל שם שקלו חוש ניעין ליע דיש
ושלקריכהו ליל יאשם על בח לחוחו הא כיון דלשבר בשלקריכהו ושרי
כמו שמו בשלה אין לורך לשלקריכו קדושין כלל רק כח ביד חכמים
למשרי ליל לעלמל בקריא :

אמנם הלחם יורם דרכו דיש כח ביד חכמים לעקור בדבר שליש
דומה דבשלמל שמו בשלה שר ליקור קל שהרי ביחב ליקור
ובעקר מעיקרא עפי׳ דבורו של חכם שר ג׳ שדיומה שלומרי׳ מוחב
לך ואם לומרים בלשון לחב מופר לך ליבו מוחב כדלמרינן בבדרים
עיש זה שדבר בעל פיפר ואין חכם פיפר עיי׳ש ואין בשפר שלי׳ רבא
להגרליהו בשפי בגעים פיב עיש שכ כל שלכות .שבחורים שדם מורם
לעלמל חון מני שלו בגעים ומדרים ובכורות שחלרי בשלומר שם וכרי
מדרים ליליל החכם מוחב ולחכי הוא ליקור קל שהחכם יכול להחיר
ליקור בשלומר כדם מפם ויפרחל שרי הוא כמו שהחכם בקידושין עיש
בירלו חכמים ולא ימחו שלו הקידושין וכרי עיש וכיון שאין הכמים
רולים שרי שבעל החבלי ובעלו הקידושי׳ כמו בכל שקדש על חבלי
שאם שבעל החבלי שבעלו הקידושי׳ ואין בזה שום קלות ליקור ולילך
אין חכמים יכולים לעקור עיי דבר שהיש בקריא :

ועוד דבשלמל ליחא בשלה בקיי כלשי ליליל ליקור לילחא בשלה
שרי לי׳ קל לבל שקבלינהו לקידושין לא כלשי וזה לי׳ שמור
ועיי שהקנו לחיב לומר כדם משה ושרחל שקדם לדעתי׳ דלבבן
לשקדשין הקידושין לא בעשה שלי׳ שמור לי׳ קל וכל זה שמוע לכל
שבר הילך :

ונם מה שהביאו בשם חוקי נרכוח לישו מכוון דחוקי לא כחבו דבשיר
כבוד הבריות דוחה בקריא מעוס דיקבו בשלה ובכין שעוס
לילים שוה בכל שהרי לריך קרא עיש שמיעלי׳ למיע מלאלו ומלילחיו
כדדיים בשפרי הביאו רש׳ נרכוח ייט ובגמי שיר מיע עיב אלא
שהחוקי הקי ולילך מיכי בעלמל דכבוד הבריות דוחה ליש שיחיכים
ל״ש בקריא ושי דיש פרכה שם לבזיר שיקבו בשלה ושם לבהן שלישו
שוה בכל ואיש לין ללמוד שבש בליחה בשלה ושוה בכל אבל ללמוד
שבש לענין עקירה דבר שהיש ביאבו שי בלישו שוה בכל לין לבו
דשלחי שהש דבלי קרא ולא שבקרא עד שלמו שהרי שכידושי זה לזה :

ומ״ש ליישב קושי׳ שפלאה בכוחבות שהא דשריך ביאשה כי בשלמה
לכשיב לילא שן שלישוקי ליש נרידה הוא ליחי עשה ולידשי
ליש שא בבי דיבה שני לילך ליש ועשה דיישוש ליכא עלי ושי עפיי
חשיש שוק כדרי דשש הוא שיש שלחר בש שיש שיבו שלחרת ושיב
כיון דהוא שלחר בה שבוש עדלית בש שיש שלחרת. יפה כחב אבל
שיבי יחבע לשה שלה שדבר שלשיש ושוא שבחר שש בחי דשניל
שלחי כדרים ושיבו יש לשקבל דשש בבדרים כיון דשוא שיש שלחר
כלל דשא שילבדיך להלשיבה בם שיל שיבה שלחרת אבל כאן בש הוא
שלחר עלי׳ וביאה שבי שלבדים כדלחמי׳ שש בישבות שבי כי שיב בזיבה
ביאה דלשבוכה שמה ביאה שבי׳ ורק שבוש שדליה שלחי עלה ודחמי׳ פיבמי
בישמה ר׳ שיב בקחי סיחרם ולא סיחר בשבד ליש שבשבר דשיל שלחרת

עלי וליט. ואם לאן מחותמת. ודי יחתו בדרך לאת. ולזיל מיכט נאורה לאת. ודי עולם. ערי יקבלו כל ולזולם. כשפש ידידו מחותם נברכה עליהם:

ועורם הקי נטושם בקיק הכיל:

תשובה רפז שד לסכיל:

סלים ג' לוחפלו יום ג' עמדים הרכים לפיק:

מכתבו היקר קבלתי לסכיה נרכה לל ניתי נרכה הסכים, וכל הענין יהנך מלכלי לאת, נכל עם ונכל זמן, נרכה הניה נרוצם וריבם ישינה, על סחורה ועל הענודה נמלוה כף נחת יפצע מעכים. ירלום זרע ניך ד' ילריך יעים, נמוד ונעמיים, ככפפו ומפם סדרפם לעוזם סחותם נגמר חזיים מוצם:

ואשר הניל לכ מעם לרי על דברי הרמנים פיב מפופר היו הכם נסוגי' זו כנר סלכו כימוסות ונם לכי סלים חזק סריניסי ומיגמר נעמיקה קפם ולל נחתי רק לסלפל ולקלקל נדנרי הכנייסים מפני כנודו סהוק לאת מעים הרמנים יוים על ריס נחל להיות נפנם לין סוקפי' נפופר נכיים לפים סהתקיעה מפום פנות ומן סדין סי' סתוקפי' יצא עפם על תורס ודחפ פנות על דנריפס ולמס לין סוקפי' נזירס פמת יפלטו ניזו ויוליכפו וכי והדנר מחנים כל הענור עס לוך לכל כולריכים פזס לפפי' וכי' ולל כתב נפניניים דלין סוקפי' נזירס פמת יפלטו וכי' וכתב ידידי כי דריניאל הק' לאתי לל נזרו נמלס נפנם פמת יעניכו וס"ל כין דמלס גופת מלכפ סוא ודחפ תורס לחלל פנם פפום מלוס מילס ולוך יגזרו חכמים פפום נזירס סלכפ סיל גופת לל דמי מילס ונזירס דמלכפ לחריפת ידחפ לס עפכיב פופר ולולב ולכן כדי להרן סקופי' ממילס סקד' סרניניס דפופר הוי רק פנות וחכפ לפון לעפפי סיפו ככן וס"ל לומר נפיים פפחקיעה רק מפום פנות וכי ועוד למס לל כחב כן נגי לולב ועוד דפפ"י הוי דאף רק פלין נס פקילס וכרפ וחפלת כחפוני' ולאו דמחמל ומלוס דוחפ לי' זס סיך לגזור פמת יעניכו פחת לי' פקילס וכרפ ויפא לידי חיוב חפלת וכבי דיך לפון סריניאל פכחב המילס עלמס מלאכס גמורס ועכיס עיקר סה"ו סוא לפי פמילס עלמס מלאכס גמורס וסס פעיקר חפר מן הכפר פלין רפ נרניניס מס וצוד דפכך חיוגס מפאיכ פופר ולולב פאיכ ללל מפום פנות הוקף מפום פדעתו ואיכ כן ללל לפפ"י הוי פופר ולולב מלאכס גמורס כמי פפיר גזרו פמת יעניכו דהיכן מליכו פחזורס דחפת מלאכס זו נפנם מפני מלוס פופר הרי לל מליכ פדחפת רק יוס פחיל לי' לאו ועפס ולל פנם פיס גו כרפ ופרי מליכו לעכין מדליס חילוק נין לאו פיס גו כרפ ללאו פאיכ כרפ ולאיכ ליל הרניניס לסס מעס מפני סחקיעס רק

ובפרט לפיי דמפמע לכאורס דקנרפ סריניאל סוא כעין קנרפ מוי ופרפס מן סקדמוני' דדנר פסחיכים סחורס נפיכוס זמיכים סס סחורס לומרס פחוא מלוס לין כפ ניד חכמי' לחקור וס"ל נמילס פפחיכים סחורס נפיכוס מלאכס גמורס ונס כחנס פחוא מלוס לין כפ ניד חכמי' לחקור מילס נפנם מפום פמת יצא לידי מלאכס סולאס וס"ל ודחי דליים לומר כן נמלוס חקיים לפי' הוי חקיעס מלאכס ונחורס ופפיכס סורס ניימ פחין כפ ניד חכמי' לחקור נפנם:

אלא דלי"ל לומר כן נכוכס סריניאל דכי דפפיכס סורס מלאכס גמורס נמילס עלמס מיי לס לי"ל לי לקיים מלוס מילס נפנם נלי מלאכס סולאס כדפס המילס לדיון דלל ק"ל כרי"ל דמכפירי מילס דוקי' פנם וס"ל חמלי לין כפ ניד חכמי' לחקור מילס נפנם מפום פמת יצא לידי מלאכס סולאס הל מלאכס סולאס פחוא מכפירי מילס נלי"קוקו עומד:

לבן כיל טוס לחרת נדנריו דכנר הקנו סוקי חדקי' דפיד דקוכס ופרפס לפחרוני' לחמלי נזרי' כלל פמת יעניכו הל חפי' יעניכו סיל נעדיים ופמוד כמו נפכי תיכוקות נפנם קנ"ו לך י"ל דפל דפעדיים פמוד סיים דוקל סיכי פכפכה פנם לדפות לללו כדלמרי' פסמי עיב ועי' נסוקי פס ריס לרי' פכפכתו דליד לתיכוקות דפכפס וחלמי סיב כפמל פל לאר פפנם נפנם לפי פלל עפם פלוס וגם לל מכם פנם לדפות לפל לאתו סיסק חפל עפם פפיכס לדנר פמחר פמוד כין פכיכן פנם לדפות לפל לאתו עפם לס כי' פאמר לפמו עיס ולפ"ז פפופר ולולב דלל כיכן פנם לדפות לפללס ליס פעדיים ולף דפעניד פלוס פפמע פחוק פכיל דלל נפי' כיכן פנם לדפות לפלל פפ"י

וכיל דעיין מי דאמרין שמא דשרץ שמא וכי תימרי לחדש
חמת נמצל מיכה חציך חי מי רק חלק לי מי יש ואחים נזרו ואמאר
דנזרו נמיל נכל המקום דעיין שמא יעבירם מלא יהי מעמי נמצא
חם מפיל מכים מפם נמצא נמצא מפם נמלא נמצא ומפם נמלא
נמצא ומפם נהזאם נמצא וחיכ נם נפי בן מי מיך נזירם זה דאמר
נכלל כל מי מפם דמיך ני שמא יעבירם מלא יהי מעמי נמצא.
ומיכי יחא לפון הגמי דקאמר וחיכ דלולב וחיכ דמגילה מחוא לנח
לפך מלא מנא לייפב שליך נזרו נמילחא דלא מכים ומי וחיכ דלולב
ומגילה מנזרו כניל נין הכל מכים:

ראם כמעמו לומר דמחכי נבי מזמם דנלחים חקור מפום מנום רק
מחי רחוי להחיר מפום מיע דמפא ומעמידו דנריפם מפום
שמא יעבירמ חם מהוא מישמ מפחיכ לנזור מחחילה מפום פ' בן
מי דהוי מישמ ולא נזרי. חם חכי לומר נפופר ולולב דהוי רק מישמ
נמצא ולא חייפ נחרי מפום שמא יעבירמ חלא כיון דנלחים הקיפא
ומלמול לולב מנום חלא מחי רחוי להחיר מפום מלום ומעמידו דנריפם
נמקום עפא מפום שמא יעבירם ולרקו דנרי רמנים הכיל נחריכמו
ודנרי חוק רפיא דסוכה דיה חיכמו דירבי וכו דמשמע דנלחמא נחקיעה

המעם מפום מנום מין מניא פיקי חפקיה:

אבל קמי' כמיפ נלחים נקיעה דלא חרי חכי פ' בן ז' פ' בן מי לין
מלי' לומר נמצא מי' חפפר לומר כי קמי' לגל קחכי לין
מחלוי עליו לח המצא והמקבן הרי פיל דמחלה ניפא הוא חילול
מנא ועין פרך מה חילול מנא יש נמלה נזפא כימחלי' ממכים ומה
מיפא לנזירם דשמא יעבירמ לבלן:

ועל קומי' המולם רגיל לחי לומר דלכחורה ליק כלל נמילה נגזור
שמא יעבירמ דחיכ מקרא לנמרי ניום חפ" נמצא וכמיפ פרש
פי חפפיה חלה דקיל לחלחומים הא יש לקיים קלא נקיל דכלו לו
חדמיו כרחמרים נמדה מיד חבל נלא קיל דכלו לו חדמיו רק דכימהלי'
לוחו ממכים נגזור שמא יעבירמ ופיז פי' כיון דמוהלי' לוחו ממכים
חיכ נם עין חמלה חורה וניום חפ" נמצא ומרי חלמי מלוה כיון פחיום
פי חלמי ולא נזרינן שמא יעבירמ לרחום מלוה חלמי. ודי יעביר ממפלת
זרון ויחיר עיכמו נחוינה כנפפא ידידה:

עמרם חק' נלוחם נקיק חכיל:

תשובה רפ"ז

מילים ני לוימלנו יעיל:

שוכ"מ ליידיד מחור הרב הגחול. מעוז ומנחול. מעופד נחפלרים
כמדים יוקף ליב כי קופר לחדקים דערעמפקע. וכעמ
הגלחיד דפלוקם:

מכתבו קנלמי וכרי ומה שכחקפה לרעת עליי פיו מקוכם דחלי"
עבד וחלי" ני"ח חיב נכל מיע פהזיב והרי מצולל נפיקן
חקפיפ קים דלפילו עלמו חיכו מולים נחקים לפי פלירך לפפוע מבר
חיוע וכיון דלר עבדות ניכ חוקע ולימו בר חיוע חין לר חיכח
יולח נפמיעחו ממנו ולמלי לה מלינו מבוחם פפיה יולח נקים פל
עלמו רק לחבים לריכין לחוליה וכיחל לי" כיון דפפקיק נפיקן קיב
דלם לה הפמיע לחפר יולח חיכ המלה הקריחה ולה הפמיעה ופבי
יולח נקריחה עלמו דלמי לר חירום ומפיק לר חירום. חך קיל ממגילה
דפפקל רמיל קיקן מרפ"ע דלך עלמו חיכו מוליל ופפ עיקר המלה
הקריחה ויש להקשות יותר לכיעות הסיברים דלפילו עבדים פלים
מקומרים חיכין בקריחה מגילה כיון דנם כפים חיכין ועין בי' רפי'
הרפיפ חיכ חלי" עבד ולמי" ניח כולו בר חיוע ולמלי לימו מוליל
חם עלמו:

ושוב מלחמי נבי שכחב נלמם דלה לחימו מליל ח"ג עלמו חייפ
רק לפיפם הקומרי "לפי" לם נפים חיכות נמיע חיכו מכוס מנום רק
פנם הם היו נלחומו הכם פנפפה הכם עי לפפ לחבל עבדים פפחר" מכוס
דפור מיע פהזיב לחבל להפפיר" דכיון דלפפ חיכות לפי פפיו נחומו
הכם פי' נפכנים דלפפמיד עבדים כמי חיבים פנם הם היו נפכנים
נלמם מוליל לם עלמו מיפ. מיכו לפפכיר נרלם דפם דוקל לרעת
המחבר דפפק כפפוקים דכפים חיכות נם נקריחה חבל לרעת רמיל
פפוקל כניהב דכפים לינם חיכות נקריחה רק נפמיעה ולהכי מנרכות
לפמוע מגילה חיב נם עבדי לינם חיבים נקריחה רק נפמיעה ולי"ב
לר עבדות לימו חיב נקריחה ולר חירום חיב נקריחה פפיר לה חמי
לר עבדות ומפיק לר חירום ומיכו פכמב מגיל פקיב עלמו לימו מוליל
פיכו למיר דכפים לין מוליחות לנפים ועיין ממפיק פם. ומה דכי
מגיל פקים דכפים לינם מוליחות לנפים חיכ רק פפכי כפבר ליבר
עיב פיכ רק לרעת המחבר דקיל דכפים חיכות נקריחה חבל לרעת
רמיל דכפים לינם חיכות נקריחה רק נפמיעה מדינה לין מוליחות
לנפים. חבל עדיין לימו מיוכב מיב פקים כיון דקריחה נעלמו פרי לר
חירום יולח נקריחתו דלה נפי פמיעה דכמיל פפמיעה נלח ניב מדינה

לד עבדות מלוט גר מיט קריאה ולד עבדות דנעי מעמט דלוי יולט נמה מסומע ין מלד עבדות מהני כסיס מולילות כסיס ין מלד מרוס מהרי לכסיס ולוי מולילות כסיס:

אבל מעקרת לקיע דנם נמגילה ליט יולט נקריאה נלי מעמט דהרי המאנר פסק כרמנים דמרם המדנר ולוט סומע ליט מולילן נקריאה מוע"ם דלולו נר מיוע הוא לפי מלוט סומע וכמנ ענ"י המעם לף דקיל כרי יוד"ל מיע מגילה מלכי דלם ליט מעמיע לשמנו ליכא פרסומי כיסא וסיני דמגילה יום ליכא להלכה רק לסקילת ומרי מין מחסים ומיע לף הסיג עליו ויהי מיוסע עם מיוי עכיע סמאנר ומיע פסקו כן וקיל דמגילה נעי נם סמיעה ולא"כ לד מיהה לריך ס"סמע ממי מיהא נר מיוע קריאה וסמיעה וכלן נף הסמיעה עלד עבדות מלוט נר מיוע קריאה לכן נם עלמו ליט מולילן ולקיע:

ולפענ"ד נרלה עוד דלכיע מיוע נסמיעה חלף המסקנא נמגילה ע"ש קיל דלרי סכי מלוח חלוקות הן בקריאה והסמיעה ולפי"ז הרם מלוט סומע מיוע בקריאה עכיע וכן כסיס נמגילה לעפי"ז מלין מ"ב בקריאה מ"ב בסמיעה ולהכי קיל לרי"ף דקיס ולא הסמיע לחזנו יולא ידי קריאה אבל ידי סמיעה לא יולא רק מלין לו תקנה דנעי סמיעה נסעה קריאה ומין הסנינל חלין ב"ב ולדידי הרם יכול לקרות דמ"ב בקריאה ומולילן לחכי מסיס עליהם עין כפ"ם ר"ם כ"ם ועל סמיעה לים עליהם דסוא מידי דממילא עין פ' חלוקים כדים ע"ב הרי הוא סומע ורי יוסי קיל דקרי"ש וסמיעה מלוט ל' ליל ומי מלא סמע ל"ש לפי' ידי קרי"ש ול"ב הרם מלין נסמיעה לינו נר מיוע קרי"ש וכן מינו מולילן נקרי"ש. ומין הסנים ב"ב פ"ל ע"ב סהסניר הל דלינו רלוי לנילה נילה מעכנה נו הוא מסוס דכמ"ב קרל מלוח נילה עכיע להכחילה ל"ב לה ליומה חורה רק נמכחה ס"ז' לפסנר לקיים נה מלוח נילה חנל נלין מחוי רלוי לנילה לה ליומה חורה ולהכי פסול לפי' ר"עבד עיע ולפ"ז כל הכיל לים רק לקיד דלא יליף רי' סמיעה למלוח מקרל חנל למקנקל דיליף מקרל סמע ישרחל הסמע לחנוך וכו' דנעי עכיע סמיעה למלוח ל"ב מי מלינו רלוי לסמיעה ל"ה ליומה חורה נקרי"ש ולהכי הרם פעור נם מקרי"ש ולכן הסומע ממנו לה יולא ולים פסק סרמנים ומהנר והוא קרוב למיש מ"ז. ולפ"ז מפיר לה לחני לד עבדות מלינו מהיג רק נסמיעה להוליא לד מיהות סמחויג נקרי"ש וסמיעה כמו נקופר:

ואמנם ליכני לריך לכל זה רק מה דפסק רמ"ל דלפ"ז עלמו ליט מולילן לכחחילה ומפום דלכחחילה דלמי מלוח נסמיעה נפום ולא לחני לד עבדות ומפיק לי'. וכ"ת ל"ב לחני לה לילסמיע נפום מקום לומר דלכחחילה לריך לפמוע קיס מפי מחרים. כיל לחרם דנר דמעיקרל לקיע דרמנים פ"ם מעבדי' סחי כחנו לחקור ללחוד לעבדו חורה ונרלה סהוא כוונ מחים פי' מוללי' ס"ע דעכרים פעפק נחורה ס"ע ויליף לה נכמהדרין כ"ש מדכחיב לכו מוקפה ולא להפ חם ל"ך מי נני עבד ולפעפי' סחיב נמלוח פלפה ל"ינה מ"ע מהים נם פפה פ"ד ל' ומ"ל דלפ"י חלי עבד ולכי ני"ם. ועפ"ז מיל לקרות ועיין בנ"ל פסודים. ולפ"ז קיס סהוא ליומד חורה לקור לעבד לקרות ועיין בנ"ל פ"ד ל' ומ"ל דלפ"י חלי עבד ולכי ני"ם. ועפ"ז מיל לקרות ועיין בנ"ל כ"ש מ

בעליהם ולא עמה כלום ומיחה לך כיון שאחז רק שליח לאקנויי קמחים מיהו לגבי דבעו לה שתמה כדעת הסדוקי' אין כאן מיחי בעליהם לכן מאחרי לו על דשתיהו שלא יכנה מדעתיה יפי' מיחי בעליהם ומיחה קמי' מגלחן שכיל דשתמה אין המנעתה הל רק דמדידתי מיחי מיחי בעליהם אם יעמה כדעתה ולא יוכל לטעות בן ומעלה לקיע קמי' ומה"ם כל אה דמסתפיס לפי' מקנעתה לתת עין אחיה תרע לי מה שאירך ולכאל ניחא דלפסר ניחי אחאל אחנא ברי אחאל כדעיין וכפנע נאמת ארע לפסר אחנעה ואח ניאמה ליט ן ומחחיל עם ולף מכחנו קוסף שכיל דאר אחנעה אוכפי' ואין זה שוכם כלל סייט דוקא נדדיכ ורייל שכפנעו כדי לידע לאיתאה סרין אחיך אמר רב אחל נעכיי ממן לה אר לוכם נמר דאי לי לפסי עלמו דאחל לפי' על אמפניע כאח קרייע קי פיז אקפיל דעבידה אול ניזי אפוס אחיי לו לפסר ומכיס על הכפנע אחיי לו לפסר אחנעה כל :

ועוד דסרי לאריך בחנעות ליה דנמן אחנעה כפרעי' אכל אחולס ואפקי' עם דלפי' אין ניזם לאחאם ואיכ סרי לפקי' עם ולפיז יש עוכם ליוו דאוק לה כאחו דפנעות לוכפי' ליכל עוכם אלל דליכל עוכם אאור כאו כפנע לפקר עלמו אבל אייע ליכל עוכם קל כאו כל אחולס לכידון נדין אקל כדלאר' נפנעות עם ואלכי נחלי :

דליכ ורייל דעשי ניזכר עלוס להעמיד ליט כשל :

ובהבי עיוסב קוסי' נכור קור אח ליוס אחז זה אפרעי' אכל אחולס ולפפיק ליט אפחיד' לוכחו אלא יפנע ליצ' קנור ליפנע נחאת ליאר אחנעה לוכפי' אייע אם אחז אקר כפרעי' אפיע כאו כפרעי' אכל אחולס. אייכו נלאחיכ לקיע קוסי' נכיט דאלוס אוא כין לכפרעי' אכל אחולס ליכ אה בין ליל' לכיע לאר כאיו נדין ליל' אאור אאוד וכיע נדין קיל פי' נפנעות עם ואיכ סייכו אלוס אלא יפי' כידין נדין אאור ואקפ :

ומ"ש לייפנ נזז קוסי' חוסים קוסי' ליו על רעיל דאין אפנעי' אפפ אשינרם עד אחלך אל יפי' נלגול אנעות אקוסם ואנוסם אין אחוכים אר אלא כאי אפ' אחלך אה יפי' אחיך פוס כיו עיש. גם נאחיים אייע אי' עין אחיך פוס ליכי יודע למס סולרכם כל אקדמות ואריכוס פוס אלא אפוע דגס אנעות לאת אוא עניכם כאנוחר נאחיים אי' קכיו יפי' אחיכ אעם פיפי וכנר כאנו חוסי כאוסות פיצ דרוש פעמים אפאכנה נליבא ואפאן אקפיע נפעה אפכנה לכן אין אפפיע' חוסה כמו אאין אפניעין נפעיית אנל נפוסי אפס כפנע נאמת לו אאוכם כאמלה נאקר אלניעיה לנפע ואס כפנע נאמת לו אאוכם אפיכם אס אאין אפניע' חוסה כמו אאין אפניעין נפעיית אנל נפוסי אפס כפנע נאמת לו אאוכם כאמלה נאקר אלניעיה לנפע ואס כפנע נאמת לו אאוכם :

ומ"ש לייפנ קוסי' רציע הכיל דאס אוא לדוקי ולפי דעתו אר כפנע לנפול אה אאוס לו יפנע כלל דסר נפנעה אוא נס אכי כאנאי כן נאפר אאת [עיין לעיל אפר רעיה] -אאכם כן עכפיו כאיפנאי דאת ליאת דנלאיה קפא אאלי אוקדי' אוסו ולא עוקפי' לי' אאוקפו דרוש יפראל נאוקא כפרוס אאיכם לדוקי' אך לקיע דאר קייל פעף אה לו אייפיק פעף יעוס אייפיק ואיכ אין לכו אוקדי' אוסו אעף כנר כעפה לדוקי דעוקפי' לי' נאוקא כפרוס אך אייפיק פעף יעפה לדוקי עד לאחר נפעה עבדה אקפוכים ואיאפך לאיפס דפעף יעוס אייפיק ולפיז אדקיל דנפנעה פנעה ספיר יפנע דאת ליוו לדוקי ולא אר כפנע לנפול אה אאוס לנאל אה פעף ועד לאחר יפי' לדוקי ולפי דעתו יפי' כפנע לנפול אה אאוס ולא אלא אפנעה פוף לפפרע ויעפה כאו פלנו אבן ואי דאיכ אר פנעה פוף לי' לאיעבד אלא כנר כפנע ועוד כיל דאפי' ליסוך פנעה פוף לי' אוי עלי' לפי דעתו כין דנפנעה פנעה אבא פאאוס כך כאוס לא אוי עלי' לפי דעתו כין דנפנעה פנעה אבא פאאוס כך כאוס

עליו לא אוי אחדס נפנעה ואיכ אה אועלה נפנעה זו :

אבל לפעניד נרחס קנרא יפרס אכא זה פפוס דקפורה יריכ אוא קנין לנור ואין אפל לנור ואס ניד וכל יפרחל יכלו לנפול אוס ולא יאנו לכאן קפורה להקריע אפל לנור ואפי' יכלס אוא לאניע אפלו ולפפרו לנור ואיכ אלוס רוצים לזכות נו פוחלי לא כקרא אוא אפנל אוס אקפורה ועין אלא פיד דפקליס אינ ניכ ואכא דלאו אוס ריי אלא על לנור ואס אקריע לא עפה אוס ולא כלום רק עניד' ליפורה פאיכל יריכ ולפיז ספיר אפניעי' אוסו אלא יקריע קפורה לאקן אפאון ולאכפים נפני דכיון אניד וכל יפרחל ליכם רוצים להקריע קפורה נכאיע לף אלפי דעתו אאפוכפא כך אוא אאוס ניע אין אוא אנפל אה אאוס רק ניד וכל יפרחל אנפלי' אאוס כין דלאו אוס ריי' אוא אלא פלאפס ולים כפנע לנפול אה אאוס אלא אאוס דיליי אניד לקיימה ולנפלא אנל נאוס על לנור ליש כפנע לנפול אה אאוס אס ליכם רוצים לקיימה נפוס אוסן ואיש לאמרו לי' אפ פלוסי ניד ואפא פלוסיפו

ופליא ניד וכו' ולאו אוס דילך אוא ופפיר אפניעי' וכו' :

תשובה ריצ עד להכל

מ"ש על קוסי' עניל נרמניס פיצ אעניריכ דאלנכן עפפיוס לכיע

ונייכ אעיליי לניס אפוס דאין אפוס נאוס נאקרם ואח אניליא לאקוכם

פי' נאנול כאיים רעניס אס דאניליא לאקוכם ניאמה לה אפילו אפפיוס

כמ"ש בד' מלאכי גם למ"ד שמ"ע מם דלק דמטח נמקדם לה שמ"ד
נמ"ד מה' בימלים מ"ע נסר סנים שחר וגם מפילה לחקומה מ"
נסר בנים נמער המים שמך לנסכה פרסדי' יפה כחנם:

ומ"ש נמשי לי"נ סקומי' נחטנים י"ד דקלמר סופרות נמנם מי
מרי ולמ"ם ריטפ"ל דומלה נמנם לה נזריק שמ"ל יעבירם
מפום דגם שמלה ידלי מיהוח שמיכי ודלי ולי"ם דלה נקיטי נקבינעל
דירחא כמו נטלנ ושיכ סופרות על כל לרם שלה חנוח הוח ידלי ולי"ם
שמ"ל יעבירם ומה קלמר סופרות נמנם מי ליכל ולמ"כל דלין שם"
סופרות נמנם מי ליכל ליכו מפום ליקור מלוכם שמ"ל יעבירם חלה
מפום שכ שנם לקור להריע נמנם על כל לרם שלה חנח חיתי לי
שלכי שמר נדינורי וכבון הוח:

והקושי' שהנחת נכחונות ס' חלה מעמח יריכ שהל לסיום נשכי נמנם
ידח"ז נזרים שמ"ל יקחוב נן עוף ומה פרך למ"ד מנדיע
שם" לה עמם מלה פמזר ליכ כיון לחכילם מיריכ הוח מלה מסיע שם
יקחוב נן עוף ליכל ח"י דלי' דהוי מנדיע ולהכי לה נזרי'. לקיע מהרי
מעמ' חדל דכתי דמלה לחכול נמיריכ חנל לין מלה לסחוב ושם"
קחוב כשר ולי"כ ליכ מידה נדיע ולה הוי מנדיע:

ועוד דלה מקרי מנדיע חלה שם עוסם מעסם סעסם נם מניכם חוחו
מעסם נופל ס' דבר מלוי כגון נחיטקה נמנם קלי"ם שמל של
פיע נמנם וס' מידה נשל שנם דשומו מעסם מילה נופל ס' מלה
נשל שנם חו כחחלף לו שפוד של חומר נשפוד של לני שחכלם ס'
מלוה נלני חו נאוכלים לוכל לריכ מעכי שסוכים נרסום מלוה שסי' מלוה
עליו ליסול הלוכל נמנם וס' מידה נרסום מלוה חנל כיון לה ס' לו
רסום לסיום מידה נמנם נשחיטה נן עוף לה הוי מנדיע. ונם נשעה
סוסר יפה כחב שלין מלוה לחכול נשר חזקה. כ"ז כחנחי נחסדי ודי
ימסר ויחום יקומה לנו נגוף ונשם. ומלחר שסם. ככשם לחיך הכלחן
המלשם ליקומה:

עמרם חקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה רצ"א

שילית מחדש יום ג' עמ"ית חרלינ לפ"ק:

ייש"ב לו ס' הכחיבם ומחחימה ידיד כשלי לחנוי הרב הגלוח
חריף ובקי כקיבת מויה שמ"י כי ניערכו לחבדיק שחרלוח
פחמחק ושגליל יסי כועם ס' עליו:

נועם מכחנו קבלחי וידידי כי הרמים מדוע לין מנרכין על מלוה
לכילם עיב יוכ לדעם מניל דדרם ועיכחם הוח מסיפ ניכ
הכח נמים שהוח מסיפ לה ידעמי כוכחי זיח הלה נם חם הוח לקחכחה
מדנריהם כמי נני מעמח כי ודלי דדנריהם נמי נרוכי עיין שנם כ"נ
ולעכיד לחיכח נם חרי וחלה טעמי:

ל) לפמ"ש המניח נפ"ח קיא מקיד נשם לחודרים מעם דלין מנרכי'
על החפלה חכסי יען דלחמי' חלולי שיחפלל חדם כל היום ה:כח מעמע
מלקוח קויע רים ס' חריד מלוה לחכול נמיריכ ולחרנות נקעודם
דרינוי הקעודם הוח מלוה ועיין נמור ונ"י שנידוי לכילם מרחם
שמקובל יריכ עליו ויען שחיח לכנדו נמחכל ומשחה כשחר יית מכנדו
ניום שלכניו רלחם מח שחם חוכל כמה פעמים ניום לכנוד היום עוסם
מלוה ועיין רפ"י רים ס' עיח דים כל החוכל ושותם שכ' כל דמפים
נחכילם ושחי"י שפי עדיף עיפ והנם שכחב מניח שחם חכל פיח יכל
ידי חובתו מ"מ שם חוכל יותר מלוה קעניד כמו נחפלם פיוכ:ח מהיח
נפעם חחד ומדינן נניפ ולדידן נניפ עיין רמניפ שלכחם חפלם ומ"מ
שם מחפלל כל היום מלוה קעניד ומחי"ם נקרל חין לה קנע וחין
מנרכי' וסיכ חין קנע למלוה חכילם ולכן חין מנרכי':

ג) לפי' מה שפרמ"י דשכי קלמר קרל שכיכו עלמיכם נחפעם לעוכך
עיכו של מחר עיין רפ"י יומח פיל מ"ב ושור ושו"ע כדי
שלה יזיק לו החעכים של מחר ומחי"ם ס' כיל דמי פיודע שלה יהעכ
ביוכ מחמת שכחה וכדומה נחמת חין קום מלוה לחכול נמיריכ:

ובזה יתן דלה לחחמיע נפום פוסק לנחוב דשם חין לו לחכול
נמיריכ רק דנרים שחורים דלחי מעם דחכילם מיריכ ודחי ליכ
כמו שחחריכו הרחמונים נמלה של מנל. ולהניל ניחח יש רחכילם
מיריכ חינם רק שכחה ושכשר ליריכ לה מקרי נמידחה ולה דמי ולה
מינכי לדעם הרחמונים נמשי ניע ליל דהכשר מלוה חפי' חיל לעסום
חעלוה נלחים לה מקרי נמידחה ודלי לה מקרי נמידחה חלה חפ"
לדעם רחמונים שם דמקרי נמידחה היכ מפום דלי"ל נפום חיסן
לעפום נוף שמלוה נלי שכשר זה חגל כלן עכים חשכר לקיים המכים
יריכ נם נלי לחכילם דמיריכ ודלי לה מקרי נמידחה ושוד שלין שהכשר
מעין שמלוה נופל דשם נמכיעם לחכילם ושהכשר לחיסך נחכילם:

ולפ"ז כיון דקיל נפי' המקדים ניע דלין חיחיד חומר עכיע נשחרים
שמע ילחחו טלעסם ומעלה מקרן נחפלחו וכו' חיכ כיון דחשכר

מילחחו טלעסם ניריכ ולה יוכל להחעכם לחיכ לין שחכילם נמרנ יריכ
מלוה לכן מקשה לה יעיף:

ועל מליעים כיל לפרים חיוח ח"ח ס' קקיז שקיז לי"נב עיב שמחנר
לפי' נחנם שהוח מיינ לחכול שם לה יערך לו חניכו נרכם
חזוליח לה לית לחכל וכי ושקי מיז עיב מנרכם שמליח דמלה ונרכם
סיין דקידום דיכול לחוליח מקום דהוח נרכם שלוה ולה נרכם שחכיל
ושיכ מלוה היח וס' דדוקח נמלה ליין קידום עיב מכשיו שיכי מחכילם
ומפי' דדקום מקרי נרכם שלוה שלחיכ נחכילם שנים דשם הוח עיקר
לחכילה לין סיין נזה חכילם מלוה דגם נחול שוח חוכל שם. ויש
לשכניר לפרים ני' נחיח ס' חליב דהיכ דלה מנרכי' על ניסול חעין
מקום דניסול חי נלב ולין מנרכי' על דנרים שנלב עיב ולכן כיון
שהעעשם לכילם לה נשחה שלכילם רקום|לין שלן מלה דנרים שנלב שחוכל
לשם מלוה לכילם שנם ומל דנרים שנלב לין מנרכי' ומקויים הוי רק
נרכם שכחלין ולפי לחולילו חניכו נרכחו חס הוח לינו חוכל ולפיז
לים נם נשלוה לכילם עיריכ דלה נשחה לכילחו שלה יעיס
ושרי רק דנרים שנלב ולהכי לין מנרכי' עליו ולים. ושחשם הפנלי
משחה יעיס שקדושים הנלים לקרלחינו לחשנר נזה וחקדם נלרקה
יערכנו נגרכם שפנים. דשנים ושעכנים: יידידו שכלחן שדומיים נלחנב רנם:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל.

תשובה רצ"ב

שילית ני' לורפלנו ד' נשר נחוקומי סיל למני' הרחיל:

ברכת שמים מעל לחמני לחנוי הרב המלוהיב מיים נרסון
שפעלן כי רב נקיק מלרלם לוחלם:

יקרתך הגיעני ומם שפעלים על קו"ם יהוסלמי שהגיע שמור לוים
סי' פיח דנרקיק החם נני יוסיכ לקור נהפעלים שפחח
נרחילה לקור נפפלים לה כים וכו'. וכחנם שהוח פלה הל לריך למחני
דלקור נפפלים לחקור על החפח ולנני חפח הנעלה ליפ מפילה לקרי
לנד נפפעפח פרלחה דס דיה כמ"ש הריע פ"ד מ"ז חפילה נפפוקקים.
ומפום דגם כפים עלוין נפי' מיטיים כדעוכה נפפח רים יוסיכ. ולין
לחרן חפח קרקע עולם דמ"ע הכלה יש לה חח הלילור ניוסיכ. הכח
מלים זה מעמ גדול חפר ליכ רלוי לך דלחפח הפולעת ש"ז רוך
ני' לו המפפח לריכה מפילה כנעל קרי חס היל מיהוים מכלם
חינם. חלה דלס רלחפח דס פלינ פעלה גם לחחר מפילה מחפח כלם
הריל חלינ מפילה לפלינים פ"ז וחפפים. ולחפעינן שרעפים רנוחת
דלפילו נכהינ לריכה מפילה וחוח חפפח עדוכה נפרטה כיו ועיפ
נפילפי':

אבל נלחים ניכ ליכה קוקיל דלס פ' מיטיים מחיח דלי ליק קו"ם
ירוסלמי דלריך למחני חפפינע קלקיר מחיח ומפילה נעלי קליין
ליכה רק חקנה מחרח. רק הקו"ם ס' לי שלר מיטיים חון מלכילם
ומחיים רק לקור מדרבנן ולינ פפיטה שגם ליל לקורים לפפח לפילו
ליכה לריכה מפילה מקום לחח דיוי. חלה חכפילחו ועוברים מקום לפינ
לפילו נלינור דרבנן כמ"ש חוקי נעיז כינ עיפ. ולדעם הרגם מחרוכים
המכפיל חניכו נלינור דרבנן עובר מחים על לפינ עי"י חפי פכי
ס' עי ומפרי ניל לורם ס' לינ [ועי"י ניפ מיוד פי רל"נ לחגלון
מהריים פעלם]:

ועוד דפפיכם נקו"ם ירוסלמי ליכ כמו פחפנה דחפחל רחילה לקור
לינ ודלי לקור נחפפינע כיון חלה יוכל להחפלל חלה לקו"ם
כיון פלקרו רחילה מכיפ חפפינע מקום עיכי דלי כ"מ דחפפינ
מוחר דלים ני' מקום עיכי לינ חוקרין רחילה כיון חלה י"ם
יוכל להחפלל. חלה ודלי מדלקרו רחילה ודלי לפרו גם חפפינ מקום
עיכי ולינ גם נלחפח לקור לפילו ליכה לריכ מפילה ויכולם להחפלל
דמ"ה:הכו רחילה נלים שמעינן דחפפינ לקור:

וגם מ"ם פלין לחרן חפח קרקע עולם. דע כי לה עלה ולה יעלה
זה על דעמ מי פ"ם נו ריח חורם לומר פלחפח מוחרם להחפלל
נלינור מקום קרקע עולם ונפפרש לה לחמרו כן רק לעכין פלינ למקור
כפפ. ועיין חוקי כחוגות דף ג' ע"ב דים ולידרום וכיו מקום. ונזה
חטוח דעמך ככפלך וכפפ חמיך הדוקים:

עמרם סיק נלוחם נקיק הכיל.

תשובה רצ"ג

שילית ני' לורפלנו מקפיק ויום מרכיח לפ"ק:

אלפי מלוחים. מנפפי מרוחים. לכבוד ידידי לחנוי הרב הגלוח
פוחק. חלה מחיק. סלדיק בקפיח מרוח חיים לבי
ויוקלמר כי נקיק מלי נרפפרן:

יקרת מכפניו מגיעני וקינוח רנח מכפוני מלפניע עד היום ורק

עמח נחתי על דיח מים להסגיר דברי הסתים נכריחים חי דקאמר כי קא מכפר יוכ על כלי מיטורי על פלגא דסיטורי לא מכפר וכגר הסמלא מיז אלימ קוף פיא מפגונת והסגיר ממלחו דלין יוכ מכפר על חים דהוה לי קל כמ"ם הוסי סמוטת כיד פיא ופיך יוכ קי דליט כמי דלין קיגן מכפר על לחו דכגילה. מהי הסיוטת בדגר הדא דסם נכריסות חליגא דרבי קיימי ורבי קיל ניומא פיח על כל עבירות סנמורות וכי יוכ מכפר ופסמע דחפי על לי קל במו חים כמי מכפר. ועוד דהוה נופח קפי הסמא על לי חמיר מכפר על לי קל לא כים כדפיך ניומא סם הסמא על ליח מכפרת על עסה מיגפי וחכי חמרי בזבחי ז' חמלח מכפרת על חייבי עסה מקרת על חייבי כריחות מכפרת על חייבי עסה לא כים חסו חמי סל מליט ותיכ לא העלה מרפא לקופי זו בחירולו. ועוד דמכלי דלין קדגן מכפר על פ' קלי כשגלה הלא מפקי חסה בזבחי דחטלח מכפר על חייבי עסה מקופי ולא מקינעא מהלי קיו ודילמא על ליח ופלר לי קל' כמי מכפר מקופי והיכ יוכ והייס בחיד ולא לחברו כי דלי בחיד ואחרו כי גר מלקות הוא ולי בשוגג לל כפרת כלל בשגגת לחו כמים מי הרין בשכהדרי פ"ד מים:

ואחרון עסונה לכחורת מים שפי דברי פמיג יוד קי קים דפי חים פאת יפכח ויחכל מעט מעט ויבא לידי מלקות וכרת עים ופי' מעלחו דחים חין פוס ל' רק דאם חוכל כפיעור הר לי' למפרע ואיכ יוכ מכפר על חים דחכתי לא עבה פוס לי' כלל. ואכי תמה דמיא כשחללי הפיעור ואינלי מילחה למפרע פעפה לי' נחים ליכפר יוכ גיכ למפרע ואין מלטרף עם חים שחכר יוכ לחייבו כקופי הגמי בבריחות שם. ועוד דמיא כיון שחקרת תורה חים עסוה שאת יפכח ויחכל כפיעור חפי' חיבו חוכל לחיכ כפיעור עניד לי' דחוייחא דחטו חם חקרת תורה כחורה נדברי החקורי בחכילה עסוה דילמא לחי למיכל עיי פרש יוד רק"י קיו כימא דחם עפה כחורה נדברי חחקורי ולא חכיל לה עניד ל'קורת, ורחיתי שכיח הרגים בזה ורלה לחקן ניישב קשי' חוס' שפועים כיד וכחב דחים נפיע חיבו מוסנע עליו פיחי' לי' חפלח חבל לא חיקן בזה כלום שהרי כחב ריגים נחטר פי' ליח דכל ל' פנחורת ליכם לי' חפלח רק ל' נפרח חון מכדר שהוא לי' חפלח עים ונייח לא חייל שפועה על לי' דפפועה וחדחי רק לי' נפרח לי' נפרח חיכ שכיר חקפו חוס' לין חל ל' נפרח דפפועה על לי' נפרח:

דחים כמו דחיבו חל על פיעור פלם דהוי ממי רק לי' נפרח:

אבל נלחחיב חיוחה קל חזיכא הכא דהרי קיפי חגמ' נכריחו' פם פי' ממעילה דחכל לו מכפ הזום חלי עים וחכל לו מכפ חלי עים למחר וחפילו לחר ג' שכים מלטרף מחכתי חמעל מעל ריגא וחעלי וחפ כיפר עלי' יוכ"ב ועיז מפי דעל פלגא דפעורח לא מכפר ופרי נמעילה ליל כמו נחכילה דחים חיבו חכילה בלל דהרי כחבו פוס' נעיז עיל עיב קרים ולי דבמות מפים גם ממן הכבלי לא בחרגם פהרי לא קלחם מבמת דבישרחל פקלחם מקרי כחרגם ממנו ושכיח הכלחם מקרי וחפ"י לי לא קבם בזילה כמים חוס' פם פקוס' חבל בחקדם בשוגג מחחלל ויולא לחולי קבלו וכחרגם ממנו ולא פחים חקור בפיע ולחלי לא מכפר עלי' יוכ ושביח לין לו עבין לדברי פמיג:

אבל לפעביד נרחם להסגיר כיון דחים חיבו חקור חלא מפוס דחזי לחילטרופי עוד לכפיעור לחיוב ולי כימא דיוכ מכפר על חים חרי פוס לא חזי לחילטרופי ולית חקור כלל ולא עביר לי' ומילא לין כחן על מה לכפר ולא"כ הכפרה חלוי נמים פחיבו מכפר ולפ חיבו מכפר חזי לחילטרופי ורלוי לכפר ולחזלי להומרא דחיבו מכפר ועי' כעין זה נחוסי ג"ע לי' דים לב. [ועיין קנרא זו ביותר ביאור לפיל פי' עיח ופי' קק"ח מים בזה]:

ומה שחי' בזה חמלי לא חמרי דבי חמות חקור מהים להעביר בפנים ולי' דפפ חפי' חבל לא חיקן בי חמות ולא עמד לפוס פוב חיבו מלטרף לחיוב ולכאי חים מוחר מהים יפפ כחב. חבל לדמת פמיג לא חוכח בזה פפרי לדעתו דים לקור מהים פפוס פמ יפכח ולחכל כפיעור בבחים ופים פ"ך כמי לקחור בי חמות פרים פמ יפכח ועיבד דיל פרים דהה בחמת חקור ודרבק פחות פחים מדיח ודיל לחיות חקיר מהים חים ולי בזה לריכות דברי ולין חזמן מפכים [עיל פי' קלים]:

אבל בפפיעות יל דלים חים לקור מהים רק בלקורי לכילה עי' דגיע חרח פי' חמיב בפגיל קקי עפגיים מליע פיל מחמן דפפורים חים לקור מהים פפוס דפפס לכילה בלים רק דחתי לילכתא ולוקפי לכזים חבל לא מפקי קרא ממפעוחי לגמרי והרי כים עכיפ מי דחוייחא ופיע לים רק פיכי דכתי לא לחכל ולחים:

ומה פפקי מגזל דפפק פרחים פיל מגזילה פיב ולקור לבגזל כים דים וכי וכפס לים לירוף דפחות מפים מחיל כדחמרי בפכהדרי כי והוא מפרש לה פפיר פפוס לבערי דפפחת פיחא לים לי כדחמרי בפכהדרי פפ. חלא דחכתי חקפי בגרים מי כחב רחפים פיל מגרים

לקור לבפפ כים דים וכי וכפס לים לפרי דפפחת דהה לא יוע ודחפק לומר לבערי בפפחת כפפדע לי דלוקא בגלן פפוסל בחקפ פייך בן וכיל דפה פפיים פרחפים פפ בחלכה אי לקחר דברי פכחב פפ פלח יהגיל עלמ בכך לכים מי קלי חב פייך רק בגרים לקל בגזילה לים פירגיל דהה פכגזל לא יכיח להרגיל ולייך לחים לבערי בפחת קלי חלים:

אבל המיע כחב פפ ודין פוזה שחוה פפרוסת בממון כדין חיפ בחי"לפחים לין לו עכין אלים כל דבחי הוא פקום חב לחילטרופי ובממון טעמי ח"ת ג'. ולכן כיל לפחים הפייך קי' פמיח וקי' פכיפ בדעפ הרחפים דבגזל עכיים לקור מהים ובעכיים שפיר גם פחות פפיים לקור מהים פקום חב לחילטרופי דעכיים לקו בר מחילה הוא בדחמרי פכחדרי כיז פפ ומילה גם פל יפרחל לקור מהים דעכיים לקו פיי פפחי לי כים ועי' פפחי ליל ע"ב:

ומ"ש דבזה מיופב דבני חנידה ק"ל דפחות מפיים לינו מחויב להחזיר עי' קי' כיפ ורפ"ב וקי מים מבזל וכימח לי' דבחנידה לא לפרי ולירוף לים דפחות מפיים מחיל לינם. לכי חחה לית לל קרא לקר חחבר חו ומלחתה פרע לחנידה פחין בה פים הא מקרא ידעי' דלינו מ"ב להחזיר ואחה דחוק פפ כחבו ב"א כיז דפ"ד דחי"ב מכלל כל מחיך ולכאי לריך קרא. חבל לכחי חקפי דפפ לינו פים בפעה חנידה והוקרה בפעה ולילה ניי לינו מ"ב להחזיר כמבואר רפ"י רפ"ב ופפ לים טעמא דמחילה דהה פיפ בפעה מילה. חבל פחחה יורה דרכו דל"ק כלל פים מבזל דהה דלל להחזיר הייפ פלינו מחויב לעבוד ולהחזיר ולין כחן עפה דהפבד הפינפ ולית דלה חוכל להחפעלה וממילה כיון דלין כחן חיוב הפבד מילה צבלי' מיכי' ולפי' נעלה לל להחזיר ול"ע לבערי' קלה בזה ברפ"י פפ דיה דחתי לירי':

ומ"ש ליחן טעפ עפים חוקי בכחובות מיו דלין רגיל פחות עפים פפוס דלים לבערי בפבחי דהה פדעתי' יהיב לי' וחיים לינו חוקר חלא פפוס לירוף ובזה לים לירוף פפוס דפחות פפ"פ מילל. לינו כבן לפעביד פהרי דעת הרגא דחקורי דברגים לה פפכי פחילה פכל רגים פבעולם הוא פחילה חבל הפורה לה פחלה ופקרם פחילה זו ולפי' לדעפ פרפ"ם פיד פפלוה דפפכי פחילה דייפו פחר פלפר פפלוה להחזיר לו וידע הלוה פעפה לי' דים לו ליעלו הימנו חם רלה למחול פוחל וכי עיפ ח"ב ובפהרי דים לינ פכל כל זפן פלא עפה כן פודה הרפ"ם דלא פכי פעה פחילפו ופפי פ"ך ב"ז פזי לינלפרופי ופים לקור פהים. ופוקי בכפוגות פפ לא כחבו כלל דפין לי' רגיח בפחות פפיים דק פזו לינו כמו פחין זו לינו בגזל ופוכלה חבל פיא ב"י לי' דוק ופפכח פכן פוכח, ודי יפרוש עליכו פוכח פלומו כפפפו וכפפ יריבו דומיח בפחבה:

עמרם חיק בלוהם בקיק הכיל.

השובה רצ"ר

פילים ב' חריפחלו מוקיק לפ' וילא בפחיר לפיק:

מכתביו בזה חלי והגם כי דחק עלי להשיב בפנוע העברה חבל חייתי עיסוק העורות לפר מכתיבי מפפיב וסיוס פפתי ולא פחפחפחתי להשיב חודות לחי לירבה מרבנן לפר המחור פפו החזיקו למועד וכמה פעמים לפר ילרו חקפי וחיבק לה לפפתו ביתי כדאה על בברי בלפר ידע פחין בזה לי' דרבק רק לי' מחר פלא עבה נבברה ממם לך כעת למד בפפי פבם "ב וכחעורר לעפות פפוסה:

הגה מה דפפיעה לי' פחם חיבו פוגע בבברה ממם חיא רק לי' דרבק לחיכי יודע מכלי הא בן חמת דבפחתי פפוסה פי קלים חום "ז הביא בפם ספר פקור חיים פכחב פרלה פורים פהודו בפדן כזה להכיח בגד דק על הדפק ולא מוחר לבפלה למפפם הדפק על חומו בגד המפפיק חבל לין מה לי' דפם חיבו בינה בבברה רק בגדי עבופה דרך חחום וחיבה חפי' חיבו כוגע בבברה רק בגדי:

מפפיקי בפיר ל' לחקור מהים:

וגם מה דפפיעה לי' מהלי דפבפ "ב דלפ' על בגדי הוי לי' דלו' לחיכי יודע מהו חרי פם חמרה ריפן עמו בקירוב בפר ולי מפוס דלמר פם בגמ' כי לחפ לי' לפר מפה חדא חרי ופירפי רחפה ולא קירוב בפר הוי ובפר דפרי הכי בפמרינן לפרי לריכי פיכר מפפיק ביכו לביכה חלפה דלפ' חיבו כוגע בבברה פי לחכתי מכלי' לקור מהים ולי מפוס דלפר לני' בדוק הפקום פפרנו הלא לפרק בגדים ה' ב"ב ובעירובין כ"ל ע"ב וכל פעובר על דברי חכמים חייב פיהם ובעירובין הגי' על דברי קופרים:

אבל ז"ל הרפ"ם בקפ"ח פלינ פלוה פכיב לחזיר פפקיב חל לחד פהפעריות הפלו ולפי' בלא חיוב וכפיקה ולהזיפה להם לים חל כל פלר בפה לא הפעולות הזרות ולא לפרד בלחרים פה לים חל כל פלר בפה לא הקרבו לבלות עדות כלפו יפלר לא הקריבו פוס קרוב יבא לבלות עדות ולפן פפרי לא הקריבו לבלות עדות לין לי הלא פלא יבלה פכן הכיל

יקרא היל והל אמה נכרים מומחים לו הקרא לון לי חלה כדם מחמת
נגל הקרא וגל חגלא מכן לכל הטריות אמן נגל הקרנו וגל חגלו
מיל לא הקרנו לגלות ומלמן זה אמעט מכל קרינא לקרי מיים ולמי
לי חיתק ומכים חיתק חגבי. וכן מוכח כמי מעמעם דחלי מלמוד
בפעם. הכיל דכן לריל וכן לריבי לא מי קיות נפר ולמים חמר
חלי שחרי לחמים חורם והל אמה נכרם מומחים לו הקרא ולרמנים
דכמם נמורם ולחו נמור חות:

ורמב"ן נפמנות אם סגיל ולחיתי לרב נחיבורו חגדול מכחב נפי
המדע נלחו חזה אלא לקרא לטריות נדברי שמניחי לידי
גילוי עכרה כגן חיבוק וכיסוק ורעיזה וקבילה אבי לא הקרנו לגלות
עכרה מפי השמועה למדו אזו לחזרה לקרינא השמיחה לידי גילוי עכרה
והוסיף גם רעיזה וקבילה מיסיו נכלל חלחו אזה ולחיכ חף ולחיכם חות
לוקה חגיעחהו נריינחא לחרת אסיל אפי נחטות דרין ועפו קיל
לחורה ועפה קיל לדברין כדרך שעפה הקניה קיל לדבריו וכי לחיכו קיל
מעפחם הורה לדברי אבי ולל אמה נכרם מומחים לא הקרא יכול
יחקנה ויקבנה יידבר עמה דברים נפלי מיל לא הקרא ומה הוסיף
הרב רעיזה וקבילה וכי ונלוחה נריינחא אבו עוד יכול חיתן עמה
נפברי על השמה מיל לא הקרא וכי מטוחר דלדעה הראנים חפי
נלי קיות נפר אבי לוקה מחיה וכיה כשמחנק נפברי:

אמנם נרחנים שלפיכו שכיל מחיב ליחה לחך רעיזה וקבילה נחיל
רק זיל כל הנא על עכרה מן הטריות דרך לילברי חו אחיבק
ובכך דרך חחות ובהכה נקיות נפר חיז לוקה מחיה שבי לא חעפו
מכל חוקות החועפות ובלחר לא הקרנו לגלות עכרה כלומר לא הקרנו
לדברי החניחי לידי גילוי עכרה ונהיב כחב ולחקור לחדם לקרון נידיו
והרגליו חו לרחמה נפריכו וכוי ומיי נמיי אם שהיל לפן אפשרות
הכיל מניחר שגם נכדם הרין כך. חלח דמלפון זה אמעט דדוקא נקיות
נפר לוקה מחיה ולא נמחנק נפברי:

אבל חניח נחיבע פי' כי כחב עמיש המחבר הנא על אחת מן
הטריות דרך לחברי חו אחנק וכפה ובהכה נקיות נפר חיז לוקה
ואחות על הטריות היינו חו נהכה נקיות נפר הם מנוחר דמיתוק וכפה
לוקה לפי' נפברי נלח קיות נפר:

וגיל דעתו דהרי הסיק קפי' קכ"ו וקוסי' קלים כחב דגם לרמנים
ליכא פי' דאור ומלקות חלח כשעופה דרך מיתה ואחות חבל
חניח רפי' הכיל הניח רמנין וכחב נחפר לפי' יש לחיבו מעפה דרך
מיתה. קיל לרמנים מדאור חקור עיש ולפיז יש דקיל לניח דרך דחלי
מיתה וביסוק נהפסק נברי חיבו לוקה מחיה חלח נעופה דרך מיתה
ואחות חבל נקיות נפר לפי' חיבו עפה דרך מיתה ואחות חלח
דעפילא נהכה אחיב נקיות נפר כמי לוקה מחיה ומשום דנטריות
ואניזריבו הכחה הפיגה מעפה וכדאמרי' ניק ליש הכחה לחרובייבו
חיה לרו חיבו מעפה הוא דקעביד וכחנו חוסי ומיבו לעכין חפחה
ולעכין מלקות מיינה דרחמנא אחפנ"י להכחה מעפה עיש:

אך רמנין נהפנות'ו על קפיש פלינ ופיל דקיל דלא הקרא פיהוסף
ניחא ולעכין קרינה דניע הוא רק לפמכחא נפלמא ומיש לא
אחליט דפאר קיות דרך מיתה הוא רק מדרבנן רק זיל וכיון פלא
עפו כן נכון מהם כי חלכם זה אחיבור מדרבנן חו יפי' מהיש דכל
דמחהכי מליבורא לפורם בעכין נחיש עיש. וכיון שהאחר ומחבר נחיש
פי' כי קנעו להלכה כדעה הרמנים רק אחמיי שם הניח דנפי זאר
פרקיע הפכים עם הרמנין חנכ"ל- נפי מניכה לפאר על קהיש הפכים
עם הרמנים וכנר כחנחי גנם לדעה הרמנין לפאר שהוא לפי' לחר
הרמנים וכנר כחנחי גנם לדעה הרמנין לפאר שהוא לפי' לחר
ודלחי לריך החפוחה כדי שיחי לו כפרה ויפוב על ד' וירחמהו:

ודגה עיקר החפוחה הוא החרפה על העבר ונחיבה החוחה לחבא
וחידו דבר' כמוחם חיים פעבר החפוחה פיל ונרמנים פיל מה
חפוחה וכיש פחיש הזה יכול לקיים נחוחה לפה נחוחו פרק נחוחו
מקום עיי' נרמנים פיש מה' חפוחה חבל מיש פפיר נכוס לי
לפאר ומליבו נבניחים פחמרו קונו עדי נכוס ועיי' נפליים פ' חפוחה
דף רליב וכוי' קמל חיית קי' ליש ונפפר רחפיש חכמה פעבר החפוחה
פיז הניח נפה פ' המדות פכל דבריו כדאה דברי קבלה ואם חנק
חו נפק לפמהו כדם יהעמה מ' יום ומעמע לפי' ליכ רלופי' מדכחב
קדם לזה נגע על לפמהו כדם דעפי' רלופי' וכיון לא כחב רלופי' וגם
פאר קינופי' פכחב קדם לזה ולא כחפה כאן חיל. לך כל זה נעבר
פיל חבל זה עבר פעמים חין מפפר פפק נפליים דף ליש ודף רכיב
דעפיד לפי' חטל נחפה לחת לריך להחעבות ולכפך עלמו כל כך
פעמים כמו פחטל כאה פעמים עיש. [ונחפוי מהריש ביב נפושו
נדרכי החפוי כחב אם רפק וחנק לת לפמהו נכדוחה חו חיכך לברי
על נפרי יהעמה ריפודם כמה פעמים עיש:

אמנם נפ' קמה חכמה חביחו מביי חריח פי' ליש כחב פדי אם יעפה
החעפה וקינופי' ניש ומביי אם דיפה דנרש עיש. לך נחפוי
מחו הכי פי' חיל חביל פפעפי מחכם לי פרחם נפ' רוקא נחין
מחמרי' לעכוחה קדל חפפוי רק פיל פלה לפפול דלה נפבי פפנים
ופפן כרחה ממחריין פי' יש וחול פוקק דחיל רק פפי פפנים פפל

דלמרי' כיון פפנר לחם פנים וקפה נם כפנים לו כיפר ולחיכ חיקר
פחפל נפי פפנים פרלפוכי ולחיכ דפפה קלה לפוחג עיש:

ולכאורה דנרין פפוכי כפי דפפפם פליבי ולחיכ ריבן כפוחג ופרי
כולחו לחכל כפה זיפי חלג נחפלם לי דיחיכ חיית חלה
לי ניית פכי פפנים פרלפוכים פחיו נפחיד ולה נפפלם חלוקי פפה
פפנר פפפם ני ולחיכ פרוחה לפוחג ולנפי קרד הפופה פכים ניים
לך נחפה לקיית ופרייק נלפוחד פפבחב ולחיכ רלוי לפחניר פליו פל
כל פלר פפנים כפו פל פפפי פפנים פרלפוכים לחבל לריך כפרם
נם פל פוחג פפפה לחחה פכים:

אך ניית יש לי לדן נפריכן דיקן לפיית פפפלה פדיז קי ליש פקיית
דלחומר פחבר וכוחפה נדין פוחג הוא ולפפיים ניחי פרין קפפרי
פיד דפפנים ניחיקר לחו דפפיית פחבר פפכי דפנגה לחו פחבר פלה
פליכ פפכם הכחוב כלל ולחפפר דחפי' נדיכי פפים ליכ פפחיית
וכי ניש ולחיכ נכיד פפי' לחומר פחבר פחיית ולחפי' לדפה פרפנים
ליכ רק לחו נפלפת וכפי דלוקם לא פרי כין פידע פחוח פי' דיקנן
וכפיים פניי לפכין וופקוחות פרפה פליו לחבל פוחג פיחא פרי ולחיכ חפפר
פליל חפכים כלל. לחבל זיל דפה קיל פחפפק נחלגי' ופריות חיית
פפן כחכה עיי' כריחות ייפ וגם דפפיית לקור עיי' פי' רין פכיל ולחיכ
נפ פוחג לריך כפרם ולחיכ לריך כפרה פפרי נפפה:

ובדברי מניי קפל חריח קיפן ליש פכיל חפרפי לקפר קוף פפי
פכפה לפחילפי וחול דקפכי נפפכי כל חייני כריחות פלקו
כפפדו עידי כריחפן פנלפר ופקלה לחיך לפיכך כפלקה פרי הוא כלחיך
דנרי רחניב. ופקיית לי לחיכ חייני פיחות ניד פפי לימפיה דכיון פלקה
פרי הוא כלחיך. וכיכל דלפיכל ייב ניב פכי רעיית חייבו כריחות יפפ
נכלל פלקות פי פפם עפו הפופה ניד לחי פפלפלה פוחלין לפס ולין כלן
פפופ פפי רפפיות חייני פיחות ניד לחי נכלל פלקות לחנגנים פפם
עפו הפופה לין ניד פלפפה פוחלין לפס ולחיכ פפפ פפי רפפיות
ניש נרפי. ולפיז חייני כריחות דפרי נכלל פלקות פי ניך פלקה
ופלקה ופפוד פכרה לחבל חייבו פיחות ניד לחיכ נכלל פלקות פי לין
זה נגדל פלקות כלל רק הכחה כלי חפדם ולית זה פקלה ועיין פליש
פיז פקכחדרין חיז:

אך קיל דרמנים נפיחיש כחב כבר פקדפנו כי פפלקות עפ החפופה
יכפר הכרה ופקבי לפס עפה הפופה נלחיה ניד פלפפלה פוחלין
לו ולפה לי פלקות, וכיל דניותא פיו לפריך עבר על כריחות ופיחות
ניד ועפה הפופה. הפופה ויוחיכ פאלין וייקודין פפרקין וכו'. ולפיז
לית דנלה פלקות כפי דניד פל פפלה פוחלין לו ניש לריך "יקודין לפרק
לפרק הבל כפלקה פוג לחיל "יקודין לפרק:

אלא דלפיש לן לדן נדבר חחדם דנפניי קפל לחיה קיפן ליש הכיל
הקפה נכל חייני פיחות ניד לפפי חחי לה עפו הפופה לין ניד
פל פפה פוחלין לפס עפה הפופה ופר פפוכה ופפלחו פפיית פפפקל
ופפ עפה הפופה. ופכין פהיאיר פפיית פפפקל ופפ עפה כן
"יקודין לית פכפר פפיר ליל דנפיק הפופה הפפקל ופפ עפה הפופה
נפחה ניד פלפפה פוחלין לו. וזה דפפריכן פפפ עפה הפופה לין ניד
פלפפה פוחלין לו ניית רק פפ עפה הפופה רק נפחיפה פפפל ודדי
דנרים וחרפה כין פזה דנר קיחל לעפוד עליו חבל פפ עפה הפופה
הפפקל פוחלין לו וניש לית נכלל פלקות פי דפלקות הפופה פפקל
פרי פפי רפפיות פלקות קיל פפופה הפופה נלא ניד פל פפלה פוחלין
חבל פפי חייני כריחות פפפ עפה הפופה לניך קיל פפלקות לכן יפפו
הפפקל פו "יקודין ניש פלניך פפיכ קיל פפלקות:

מלקות פי:

אלא דפכפי קפיל פפ יפנפלו כל פיחות ניד עפה דברי פפרלת
פפקן דפפ נפפה פפרלפה פפן פפל עפה הפופה . וכבר
פפפוריך זה נפחי פפ. לך לפפניך לקיש לפפיים פופי פכות דברי ניב ליש
נפלי קפיפלני דפוקפי לי' לחזקה פלפולם יעפוד כפו פחול פכפיי
וחיכ פוקפי לי' לחזקה פחול פכפיי ולא יעפה הפופה ופיש : חבל
דברי הופי פפוכים הת פפריך בניפין כיש פפל פה לי פיפיק פפל
יפות פיפיק ולא לחליק נבר חזקה לפפל. וכרלפ דזקה פיקי דדלי
יפפה פחזקה לפפל לי לחליק נבר חזקה. חבל פיכי דלפפר פלא
יפפה כלל לפפלם פפיר לחליק נבר חזקה נפ לפפל. ופיין פויי
יוד קיפן פלין פיש:

אלא דלפיז הקפי נכפוכה ליב לפריך דפריש אפפין פפוכל פפלפי
פילף לי לף עפפה דלפו פבי הפפלפה כיפפו. פפר רבל פרש
פפפי' לפפופה קדל חפפוי לפ פפלפה לפפול דלה נפבי פפנים
ופפן כרפה פפפריין פי' יש וחול פוקק דחיל רק פפי פפנים פפל

תשובה רצ"ה

סילים מרסחלו מי ויקרא הרקיע לפ"ק:

שכו"ט ופמחם ירם לחסוני בכי סרב המחסיב ווחיק. מלא עמיק. כמרים יחל לבי כי תדקיק הילכתחורתן:

מכתב קנלחי וכי יפלא רים לנחך נח ליון זלחמת נח ניסל וחוזחם לפרס ורפסיב נפמחמי ונס להילך פמחם בן ניסל וחוזחם לפרך המוסה לחסם פחמיטוק סי חולם וסי׳ יבן עם חמר ולמחר מלחחמו עם ריל חסמחי נמחריל ומחרלניח ומחריים פליין מניח קי׳ חריב ולח ולחחי רק נעיב סי׳ כיו סליין מניח ולחלי לין לך סי׳ זה לבן

עמנם פרמי ולח מסמרי. מחרי נהו לנסף מלי דהי סרי. וסקסם סמים קיין ליב למים רמניח בהמוסה נחמר סחיבידו עליו מעבר על המעטה ומוסן קרב סימי ליטו לחוץ להכניר מלמו למקור לו פמעטה פחיב לין לך חמור לחליטו נפמעטם המהחם ריפל למשן פכחמי קניר פכן סי׳ עים מלמל ליטו לחוץ פמכח וסיכי לחרים כלן לחרי לחמלין. ולחרמי לחלק פם נבידין דרפניח ליחי מחוץ פכח למעבר לחקפי מלא פכח ריחם כמו פמעט מח ועין ביריך קיים מי ליח ולחי קיפכמו ליח ופיב סרי נכי לחרחם ולין למר רפלחים מחקף לה לחני וכחרי נהו פוכיך. ריח דלכחורה קנים מם כחרי נהו חוכיך ליחזרו נחם ולח לה יחזרו ילקף חל חרי להחקיע ולין ליקן עליו. ולימ דפריך למיר לוקן עליו ולפיז למלי דקיפל לין לוקן עליו לקיע:

ונם לחח דמחקף לה ר׳ לחח נרי׳ דרי לינף וכחרי נהו מעיקרח

וכרמ נהו רמחי ופירפי וכלפן רך פלח יקפידו ניכ קפח חל חמיק נפכחדרין ליח ניע לחרו בו ופחק וכרי חלמל דנעיק פיזיר עלמו למלקוח ריחמר ניח כן לחי עוסף ועין כיע פ״ב מפכחדרין ליב ונרמניס פם פחי חלכה פי וכיון פכן מם חועלח יס נרעיפה ומיזקחו חלח בזה לה לחיר עלמו למלקוח נפעם מעפם. ולימ דפריך לריבי דקיפל חנר ליל החרחם. ולחיכ לדידן דלח קיפל כוחפי פפיר לחו נכי החרחם ניכחו. חבל לפמים דלח מלי חמרי לימחלין ודלי קפח לח נכי החרחם ניכחו. חלח מוכרחים לומר דלח נכי החרחם כדחמר לחני לחיכ מי ליכח מידי דלניכחו נכי למיקפל נלח החרחם

ולניכחו נכי החרחם וכרי:

אך נגמרח פריך עלם חלח מעטה נן גרוסם ונן חלוסם דלח מכחפר זפם ליחרני ליבני החרחם. ומפני לחמר קרח מפפפ לחד יפי לכם מפפפ הפווח לכולכם פיפ. וקפיפ לי דפוסק נפכחדרין ב׳ ניע דיפ דברי הקפו למיד פכיפ פדבו דיכיפס דין חמחי לח ילפיק דפניק ג׳ מקרח דמפפפ לחד כמו דילפיק מיכ׳ דרים. ומילפו דמפפפ לחד חוח רק להפווח דיכי ממוטח לריב ולח להפווח דיפ לחדדי ולימ לדידי׳ חקפי חל פירפי׳ מפפפ הפווח וכיון דחזר זוממין לחו ג׳ החרחם כיכחו הכי כמי לה נבי החרחם וחמלי חל מפפפ לחד לה כמיב רק להפווח דיכי ממוטח לדיכ נפפוט. לכן כיל דפוסק דיפ מכוח חקפו לימ נן גרוסם כיון פפדיפ לימ כפפין נן גרוסם חר עדוסם פחלימ. ומילפ דמיקיים כלפר זפם נפלקוח. וקפו ניז מפכחדרין ליח. ומילפ כיון פלח כיוונו רק לעפוסו נן גרוסם וכרי דליכח כי חס לחו נפלמח פפיר מיקיים כלפר זפם נפלקוח עיפ. וכיון דגם זה מכלפר זפם פפיר לה נבי החרחם וחיפ:

ולפ"ז יובן הפמך. כל חייבי כריחום פלקו וכו׳. ומוכח דפיכי דלפפר פלח יפחנם לעולם חמריק חזקה להצח ולימ לומר דפח דמדיפ זוממין ליל החרחם פפוס חפחליין ועכיח כדלניי וקפח מבן גרוסם. ולחיל כפירפ הגמרח מפפפ חחד דלכחי הקפי למיד פכיפ פדבו דיכיפס דין ועיב דמקיים כלפר זפם נפלקוח ולימ ליפ כילד הפדיפ וכרי מעדיפ לחו נחיפ פלוחי פהוח בן גרוסם וכרי ול ק פוסי׳

חוסי כפירפ חוסי דמקיים כלפר זפם נפלקוח וחיפ:

סוף דבר הכל כפמע יבן הדוח חיוסם וגם פלא חגעול דלח נפכי

הפניפ יפחנכח מי יום דפייבו נכל פפוע יום ל׳ לו ני יפיפ כפי כמו עד חפלוס מי יום ויחוחם ווידי דבריפ נכל יום על עומו פחרפם נמורם לקיים ומצלחי כבדי חמיד ויחפלל לדי חמרפם לקוחם פל פליחה וכפרפ ויחמר יום הפליפ נכל יום וגם ילמוד דף גמי לכפיפ ומורפ חגרי ומללי וחם רגיל ללמוד דף לי ילמוד פכי דפי׳ גם ילמוד נכל יום פפם לו חלי נפפכרי מוכר חויפ חון מפעבר ניחוד לו פליפ נפעבר החלוחים וס׳ חפוניפ וגם ורפח לו על חעבר וחצח לפחבר מקייבי׳ לו ריפמרהו ד׳ מן החפח גם להצח ופפ״י חפוניפ מקובל ומרולף לפפי חרולף נפפוניפ. ונזה יצח פלוס יוח נחפלו ויחעבר פל רב עוב כפפפו וכפפ דוקיפ נחפניפ:

עמרס חקי׳ נלוחפ נקיק חכיל:

תשובה רצ"ה

סילים מרסחלו לי ויקרא הרקיע לפ"ק:

שכו"ט וממחם ירם לחסוני בכי סרב המחסיב ווחיק. מלא עמיק. כמרים יחל לבי כי תדקיק הילכתחורתן:

מכתב קנלחי וכי יפלא רים לנחך נח ליון זלחמת נח ניסל וחוזחם לפרס ורפסיב נפמחמי ונס להילך פמחם בן ניסל וחוזחם לפרך המוסה לחסם פחמיטוק סי חולם וסי׳ יבן עם חמר ולמחר מלחחמו עם ריל חסמחי נמחריל ומחרלניח ומחריים פליין מניח קי׳ חריב ולח ולחחי רק נעיב סי׳ כיו סליין מניח ולחלי לין לך סי׳ זה לבן

תשובה רצ"ז

סילים ני מרסחלו לי לפי וסי׳ נרכח חריך לפ"ק:

לכבוד חלמידי הרב המחוכיב מ׳ נקיק מ׳ יפיח:

מה פפחלה נחחד פנפעל נפרפ הפמוך לוופם ומלח דפ נעד פלו

וקפם עליו החעבים כמם לריך ליפן לפדקם לפי המפעב פלמו:

תשובה עיין נחחיפ יחיד ק׳ רפ״ב פפ מנומר דעפריפ לוומלניגער

פפ ה׳ פלפים וכל פלע ד׳ דיפרין חיכ לוומלניגער הוח דיפר וחיכ המחם נדנקח הוח חלק פיפים מלוומלניגער וחיפן ה׳׳ 35 ליל פל עכפיו וחיכ חלק פפים מיפ הוח פפם ליל נכם פפים ליל חלח דכנר כחב מניח פוסי׳ פליד ועכפיו לין כמלח לקוחים כנפם נזול כיכ לכן לריך ליפן כפי מקוני׳ המחוח פנכנפי׳ נחות׳ חזפן [וחוח לפעניד כפי מה פקוניפ פם כנפים פחוח נן ני ווי יפיפ פפח כנר רחוי לחקרנפ] חמנם לעכן החעבים דמנומר ניחיד פוסי׳ קפ״פ פיחנכח מי יום לפי המנומר נפי׳ פליד דנמקוס חפחח נוחן מ״י פרוטים ונפניל חעניח יום ל׳ י״ב פריפים ולפי חכיל דפ״י פרוטים

הפ ו׳ ליל פל עכפיו חיכ י״ב פרוטים הפ ד׳ ליל:

הגה כי ן יפן לדקח נמקוס חפחח כפי מה פקוניפ פחוח פנכנפי׳

כניל וחחעבים פל מ׳ יום יפיח כל יום נד׳ ליל וכן נפניל חפמו יפן כניל דחז גם זיח פוגנח זה ופפוע דפ חוח עפיר לריך ליפן לפי פפה׳ וכמיפ מניח ק׳ חקפ״ח קקי״ב וקר עוכ וחוחפח חכיפר. ומ״ח ניל פלח יחנו על כל חמ׳ יום נפ״ח רק נכל יום ויום יחנו הוח וזיח כל חחר ד׳ ליל לדקח לקיים וחפחתי כנרי חמיד ויזכרו מכלן ולהצח פלח יבוחו חרפ לירי כך וד׳ חעוב יכפר. וחיבב לרי מפור פר. ונזה חכני חוכפ נפרכח פלי״ח. רנך דוקי״ח נחחנח:

עמרס חקי׳ נלוחפ נקיק חכיל:

תשובה רצ"ז

סילים ני מרסחלו יניח:

שכו"ט להרכני המופלח ומופלנ. מלא פלנ. מרים פלמח נליק כי׳:

מכתבו קנלחי וכי ומח פחמח פל רפ׳ נפנח קיד ד״ה חלח לחו לקניבח ירק דפנחון דכחיב נבי יריכ חיפ לעפח דמלחכח חלח לעפח דעיפי חיכ חקפו ניומל קיו ניע דיכ דרפ׳ עפי וחפ׳ נפנח וחמר רפרס זכח חומרח מירוב וחולחח לפנח וחין מירוב וחולחח ליריב דחליב ליל קלח לחחיר עפח נפנח חרי כפחל נחול כמי כפנח דפי ולכפי חכיל חפי׳ לי ניחיב ניריב קרח לחחיר נפנח דנפלמל ניריב נחול דליכח עפח חלח לחו פפיר עפח דפלפח דוחח ליח וחולחח חכל פנח עפח וליח עפח דפנחון חין עפח דוחח ליח וחפנח. ולפעבירי

מי לפתים שוקד פעמים עיז ומולין קמיל דאמ דלין מדלים ומעם סיום דסלים ולמי דמי רק הפעמה ליכו דומה מעוס מלי לולעמ דסמי מעם מהלי עעם ועין בעוף טובי קמל בפעמים ועין מגיל מי המיד דלא מקרי עעם דרבי חלה אם סימד מולים רבי ידי מוכעם מיש ולפיז עעם דמילוח מעיר פעמהלה שהוא בעביל כל שמהל הרי עעם דרבי ועעם דעעם ליכו עעם דרבי ולים מלי לולעמ כרחמיש בעריכות עיז מיע עעז דרבי שלכי ליכ גם בעעם שפיר דמי עעם דעפהלה עעם ולים דעעם:

ועוד כיל דרסי בעעם קיד הכיל כחב דעידי דלאו מלוכם קלי עלי בעעם דעעמן שעות וכוכאו לעיש דעבין בחומם מ' לעוד בפסוק יסי לכם שעמן וחכם החסרו על המלוכות בעעם בלאו ושכם כרם ועיכם וסמרמי והעמל בעעם חזם [דעעמן] ובידיע המלוכה בלאו וסמוכה בעעם עיש ולפיז יש להבין בכוחב שהי לוחשות לו חופר שהי הפירות שליכו טוכה ועמל לו בעולה מרפות לרפות שליכ טוכה ועמל ועין חוק רים שעם ושעועת דעלוכה גרועה היל עם עעם דעעמן יש בזה ולפל כיז שיחורת קרלו מלוכה ועכש עליו כרם ועיכם ביד עעלה לה שעם ועובר גם עעם דעעמן. ולפיז כיל בעקום דחוחר שלאו דעעם חו ליכה בכחיב עעם דעעמן כלל כיז שליכ טוכה ועמל רק לי לעריש שעם דמרי ומלוכה היל שלא שרחה עפיי עעם שפיר שיך גם עעם דעעמן לבל לי לוחרם ליכ לין כלן מלוכה כלל עיכ עעלה גם עעם דעעמן ליכה ולפעים בעפרי לוחם [עיל קוסי כיב] עפיי דברי רבעיל ברכות כי דסיכי דלים לקיים העעם בעוס בעם בלי עעירם שלאו הוי הוחרם ולא לוחשם לכ לי עירוב והולחה ליריכ לים לקיים בעוס בעם שילוח שעיר המשלה בלא עעירם הולחה חפי לים מלא ולכיש להלריך לכ לוחם הולחה לוחרם ליריכ ולכ הלים לוחרם גם בשעם ועעלה ליכה עעם דעעמן כלל ככיל ושפיר הוכים לעין עירוב והולחה ליריכ דלליה ליל קרא להחיר בשעם:

ועד המליסי לפי בא דיל רפי בשעם שם ובשלר יריכ שרי לעשמ כעם ולעניע דכחיב בי כמי שעמן שעות לאו מלוכה הוא אלא מכל דבר המעכבת מלהחעות מדקאמרי לועבימם וכיל כוכאו לפעים מגיל קוסי הקכיד דאי מלוכה בפיג מעוס עיכי הוא ועין בעחסים שם הפי לו דגוף ביחול ממלוכה הוא עיכי לו דעי עפיים מלוכה מקיש דעחאו ולכו מרגים שהוא מעוכב בעיכויים שהוא מחויב ולזה כחבויון רפי גם כלן דוחלי שעמן פירוסי שעות ממלוכה ומיע לאו ממלוכה הוא קיפי עפי בשיל המלוכה בעלם ושפורה ושעמל אלא מכל דבר המעכבות מלהחעות מדקאמרי לועבימם שהוא מחויב ולזה מקיש שמעכבת מהעיכי כליל ולהכי שרי קיבעת ירק חעפי שלקור מהיש מעוס מגעת בשם שמחקת ולולי חוכל ושרי קריב לעיכי כפיקפי שם ולא לולי בעכב מן חעיכי אבל בשעת שלי המלוכה בעלם הוא מלד המלוכה בעלמחה לה שרי עעוס בגעת בשם ולא גם ביריכ הוי מלוכה ליש ועפש דשעמן אלא דשעשה הוא מעוס שמעכב מן העיכי וכיון דיריכ הי עפש ולים כמו שעת שפיר הוכים רשרם דלין עירוב והולחה ליריכ. ובזה הכי חוחם בברכת החורים יחמיד בלימחי. ויסי כזים הודו:

עמרם סיע בלוחם בקיק הכיל.

תשובה רציח

בעחיים

שוכ"ם לחחובי מחוחכי הרב הגחול בחורים. מעוטר בחפחרים.
כמריים פיכל קיפר כי חבדקיק שלחוחר:

דגני לעבוות לעכו זה חשר כפשו חיוחם לדעת לשמוע ממנו לקח טוב עיד הקוסי שבמע בשמי עיד הריעציא ביומא דקיו פיקי ולחים ולגבי שעיר דיוחיכ שלי מלוכה הולחה לוכל ויכל דמעציר דיל בריכ מהולחה גמיר לה וכו' עיש ושכם על חירולו כפלחי בשעת [עיל קוסי כיב] הא לחמרי ביומא דיו דלי טומחם דמרי מהדרי לשטורי עיש וחיכ כיין דהרי רק דמרי ויכול להרכיבו על כחיפו שחום שחום מדיע לחמלי שרי נדיע ויומר והכחבי בליע עיש:

אמנם קושיחו חמם ביומר כיין דשרם והר הנים מוקף לי מחילות הוי רפי גמור לביע כמנוחר שי שמיש סיג ואל דאמרי בשעמי יש דשרם ריציח הוא הייבו לעכין סיע בריכיח מפום שלאו מקיש שחיש וכן פירשי שם שרם ריציח לעוחלם חבל לעכין הולחה שעת וחלמי הוי רפי וחיכ כשהרכיבו על כחיפו מביש שלאו שהוא לחזרם הגחרם לשחת שחבה עיי יומא לי עיל ושם ליל עיב כבגד בים שילמו פירשי כבגד שער שהולין בו ועיי בריעציא סיג מעיוחיכ זחיכ שעיר העשלה הוא בחזרם שהוא רפי וכשהרכיבו שפם לשדר שהוא רפי שליל שרחה עיי שרם ריציח ועיי שעת ויא דעכיש בזמן שהיו יכולל שרי שדבר ה' רפי בריעציא גופא עיב כיל דשדר ריציח. ועוד שפרי פריעציא גופא עיב כיל דשדר ריציח דשעציר דיל ברפי. ועוד שפרי פריעציא גופא עיב כיל דשדר ריציח שהו דלי"ב שם שבעיר דיל שרפי בריעציא גופא עיב כיל דשדר ריציח

דכפרם

דמפרש לקרא הכי אכל אחד מישראל כשלו בריאת הרגל ולא חולה ומדיעתם למיגע דחולה מי שיש לו היכר בריאתו אלא חולה כל שני ומהמעבר והולכה וכי עבורו דאחד ממעברי חולה והיכר שיעמוד מי כמי ממעברי חלה אחר הגרלה כמו דממעברי מרכי כמרפה אחר הגרלה:

ועוד דניחמת קיב עציד לריכתה דלרך קרא בתחלה דמקול בציע ומחוסר זמן ולרעתה המליע כיו בתחר הגרלה ובמחוסר זמן לא ילפי דמלחי סיים מכחיבים אמו אחר הגרלה דבציע ממחוסר זמן לא ילפי מקום דבציע מלים והיכר המחת דכחיבי מרחייהו ילפי חולה מציישו במם הלד. ועוד דמוקי כחנו בציע ויין דים המים דבציע מנוסה יחר מערים דכחי נני בציע לגבוה הקריבו לו למחתך שילך וכי ושרי אחי הקריבו לו וכי הקריבו אחד וכי הגשק עוד וכי וכי מגשו משם וחולה וכי הקריבו לו למחתך והיכר מפיר ילפי מבציע דליל דמלחי בציע דמלים דחת חולה ממי אחים כמו בציע:

ועוד כמו דדרשי נסוכה לי מדכתי והצלחת לה אחר הגרלה דמקל ולא המשה חולה גזול דומי דמשה היכר דרשי חולה דומי דמשה והיכר כמו בציע מקל במחלה בחומש לאחר הגרלה היכר חולה במחלה אחר הגרלה משל במחלה:

ולפ"ז למיד בשנוים י לב ציד מחכה עליהם לם יחלרכו סולרכו ולם לאו יהיו לדעתן ופיקפי לב ציד מחכה עליהם בשעה לקיחה דלא ליקדשו קדושיה חלא הלריכי לשחת וכל מידי דלגוד נוהכי ציד לב ומעתה לם חלא המחלה אחר הגרלה דמקול ככיל מקע קדושיה מקום לב ציד מחכה מלא יהי קדוש קדושיה רק קדושת דמים והא דחמרי ניומא קיב ושאני יוחם עד שיחחל ולא חמרי שכשרה חמים מקום לב ציד מחכה חייבי מקום דחלי ריש היא דליל לב ציד מחכה כדחמרי בשבועות יא עיע כמים רבי ורשגיא וריעגיא שם עיל דחלי ריש היא ולפ שנם הרחנים פיה מעניהי היא שנק דיעה עיש ולחיה שנק קיפ פי שקלים דלב ציד מחכה חייבי מקום דחוא פ' נשיב מעריב חיב כי כיחא כחמי ניומא פי דהגרלה מעכבת ועי יומא עיל עיע ולחיב לי כיחא לב ציד מחכה שחשבי לה יהי קדוש קדושיה רק קדושת דמים חיב לה לחכי הגרלה חבל לרבי דקיל ניומא פי דהגרלה לה מעכבת שפיר יעל דלב ציד מחכה שלא יפקל המחלה לאחר הגרלה יהי לדמיו ולא כאן קדושיה כלל ועי בשחוחת פיו דרבע דמחיב הכוהר עז העומר בחלה ותמעכדות חיב לפי שלא כיחכו:

ומעתה למחי דחמרי בשבועות כיה דיוקא קדמי מחנה לקורי בניה ובעבדים חבל קדמי נדק הניח לין לקרי בניה ועבדים רק מדרבנן וכן שנק הרחנים פיה ממעילה היו ויעיו חיב חם חלה המחלה דחיכו רק קדושת דמים ככיל מחזר בניה ועבדים ולפיו יחפרש כאן חומר שחלו חת ריש חלה מהו מיכיניהו על כחיפו חמר להם יכול הוה להרכיב חבי ואחם מפיס דקיל דחמי חלה אחר הגרלה שכול הוה להרכיב עליו חבי ואחם ואיב לין כאן שחלה כלל חם מחזר להרכיבו על כחיפו כיון דהוה שכול ואיו:

ואין להקשות למחי דקיל קמיכה בכל כחו בעי דחמרי בחגיגה פיז וכן שנק הרחנים פיב ממעטיק פיב ופיל מחגיגה פיה ואחי חמרי בחגיגה שם דחי קמיכה בכל כחו בעי חוי עבודה בקדשי דקחמר ומקיד קמיכה בכל כחו בעי מקום כחת רוח דכחים עבדי עבודה בקדשים עיש ואחי בשביר שחשחלה חי קמיכה כדכחי קרא בחחרי מות וקחך לחכן וכי וכן כחב הרחנים קמיד מעריב ואיב מוחרים עבודה בקדשים בני מחלה ותקנו לחניי בזבחי ליב דחמרי חוחיל ולחחרי לימחרי ליב בלא חלה עבודה מי שרי עבודה בשחלה בשלמא לרבנא בזבחי שם ליב דחוחרים לחמרי לרחי לחחרי ולהחי לא לימחרי ומקיב לימחרים ולא חדחה כמיש פרוש בחגיגה שם דליל דחמרי דחין מדלים בשמקדש הגם שיין זה מוכרח דחחי ליב לימו בשמקדש רק גם בגבולין לא חעבד בשביר קודש ושחרכחי בזה בשקיל ולכיש] [בעיל כי פיב] חבל לחחי חקרי, חך זיל בלא חיפרי חוחיל ולימחרי לחחי לימחרי לחחי בלא בלא בשיל בשעה ובגב דלימחרי להחי לימחרי ממי לחחי חבל לא חמוס דלימחרי עבודה בשמיכה לימחרי לרכוב עליו מעם לחרים לו לחי בשוס בחומש שכיל דחוסי כיון שהוא בשמיך ובלא:

ועוד כל ניסוב מקשיחי הכיל דחוסי שנם ליב ליב שחחי חקשו לחמחי דחי מחום שהחי מיקל עלמו ולא חלי בשמ בק יוחר חיב ולי מחום דכחים בשמחלו בשחרי חת חרי זה יכול חם חיט יכול לימח עלמו בלי לימח חת עלמו ומכוחם יש בו כח לכחמם בשי ליי ממ ומי דממשכן גמרי בלא חלי בחלי כיון דממשכן גמרי שחלים סיו חלכי בחלים ומחלוק מיר חי מולמי חוחו מרם יחום דכל כמה דחים בי כמחם שפי ליחל לי כי חיכי דלילל לכשים עיש וקיל ליב קחמר חלי חמרי חכם דחודם לי כחן בכחוב וכן ניוחא קיב קחמר חלים ריב חלם שחלי ולחמלי כיון דממשכן גמרי

שאלות בית שערים הארח ותשובות קמז

שאלות בית שערים הארח ותשובות קמז

שאלות בית שערים הארח ותשובות קמז

מרכיבו על כתיפו דשיל חד דחורי טיל שני דחורים כדלמר רבא בצבחי ליב. אבל אחר שפיין זיל דכבר כתבתי לעיל דדוקא אם שני דחורים שם נשמע ונרגע אחת לו אתריך טיל חד דחורי טיל שני דחורים אבל בשביל שנדחפה דחורי אחת מכבדו לה דחד דחורי אחרת בזמן אחר ופשיט מוכח דאין עושין ליריב דאי יש עושין דילמא קבל ליריב דהכשירו בכך ואכתי שנם מכיל דחתי אתפי בזמן שאין דיחור יריב. ועיין הקי רישנים ולבני שעיר ליריב שלי שלאכת שולחה ליכא שי בשנם שאין ליריב שם כשמולין מדשיי לרשיר ליכא כמי נרגע זו דחורים יריב לי ים עירוב ושולחה ליריב ושיל חד דחורי ושיל שני דחזיות ושי דשעביר ליה נרשיר מזולחה נמיר לה וכרי אם אין לו אלא רק בשנם ולה ביריב ולה ביריב כשיש נקי ביכה לשמים ליל מיושב משום דשנשנם שלכתא נמירי לה ולה ילפי מיכי יריב ויושב עיש ואיכ בשנם שמעביר ליה נרשיר אלו דחזא יריב אתפי לי ים עירוב ושולחה ביריב ושיל חד דחורי שיל שני דחורים ואיכ שכיל דחתי אתפי בזמן שאין דיחור יריב. ועיין הקי רישנים ולבני שעיר ליריב שלי שלאכת שולחה ליכא אי בשנם שאין ליריב שם כשמולין מדשיי לרשיר ליכא כמי נרגע זו דחורים יריב לי ים עירוב ושולחה ליריב ושיל חד דחורי ושיל שני דחזיות ושי דשעביר ליה נרשיר מזולחה נמיר לה וכרי אם אין לו אלא רק בשנם ולה ביריב כשיש נקי ביכה לשמים ליל מיושב משום דשנשנם שלכתא נמירי לה ולה ילפי מיכי יריב ויושב עיש ואיכ בשנם שמעביר ליה נרשיר אלו דחזא יריב אתפי לי ים עירוב ושולחה בי

נרון לכתי לי מיחייב לאוכלה עד סיכום נמצי לעיב לאוכלה מי מיחייב מעמם בליעם עיש. ולי כיון דניהב נעי הכלה מיעי הא חמיב אחם מי יהב ומסיר לתי אוכלה בניל עם יהב. ואיל דאמת יש לפנין לפי על יהב גופא לית חמר לי אוכל לאיכלה לי ומיב עלי די המלות וכי ומסיב יהב אל על סלר לי חיב בהכלה גרומ ובירב לית חיב עד סנא למיני ולית לית לאיכלה לחת. לך זיל דהרי בלוחים למרים האם דנמכי זיהים לי קמירי ופרך ומקמכי יהב ובירב בהחנות הא דמיב ובחנות לית בי סכי זיהים ומכי כנון דאוכל כולי בחלבה לו כנון דמלי נמחרי ומוקמה לרשי לית לן מיב בירב ומלר לי בתי נניל דבירב לית חיב עד סיעור כוחנות ובתיך חיב נכיה לכן פיקמי לאכילה חלב חיב ג' חכלות ולאם וגורם מי להמלות לאכילה כוחנות וכי ולי ליעל לוקי כנון סהמלה זיה על כולי לחנה דסר חלב פנול וכולי טוהר ולי לליב לו מהכי כוהר לזיה דחלב ולאן נעי דליהר חד לאכולה דאכילה קהכי דהייכו כזיה עיש ולפיז לית דלפי מה דמסמע בקיצי דמלין קיצ לרבי חיב בהכלה גרומ לחוד בלי הכלה מיעי ולריל נעי כמי הכלה מיעי לחל הכלה גרומ כמי נעי דמסמע דנס ריל קיל הא דלמריך בשכחים קניו כרכן בסיב ובלען לף ידי מלה לו יכל הנס עיש לחלק דהכא מקום דסר מלכדיל ומיי בלויה סי חעיה ולית לית דכתי דמיב בלחריכי בהכלה גרומ ולויב לו מיחייב לאו בהכלה מיעי מיש הכלה גרומ לחריכי גרס כמי לחוב דיוב ומיי כלים לויה קיל ולהיכא לעכין יהב לחל לעכין הולאה ולא מיחייב לאו בהכלה גרומ ולא גרס הכלה גרומ לאי הולאה כלל ולית קהכי דבאכילה לחה חיב גם מקום הולאה ולית:

ועוד כיל ולחקדים דברי ריבינ"ו בקידושין עיז שכתב ויש שפירשו דמשריש מיהב ולא חיל לחחזיק זו שבחבלה ביהב בלי ניל מקום דלי סיכה כנלה קדים גם לאי יהב ולא הוי לי חיל ניל דכנלה סיכות נכלים ויהב סיעורה בכוחנות ולא כילה דלמו לה לחיובי לאוכל לחתי לאו לרון בלי סחיך חלי ולחזיקה שים גם כוחנות הרי קדים ולויל בי לי יהב כשם שחל לי כנלה על כלים שנו ולון לי שים קדם לחביו עיש. ונמקיל כחנהי עשי גמי זנחים ליל חיז חון לומר חיז חון למקומו ולחיז חון לומר רבה מכה לחיכה ויקון כיון פנול ורב המכומל לחמר עיכוב מחכנות הרי לחמר רבה מכה לחיכה לה דחמן כלים לוכל דחמן וכלים חוכל שי שנלון זביז דחמן פי' ושומם מנעו שי דחה ליכה סיעור דחמן חלקו זה שי חס חה שי נעלמו חה בעלמו ומילון דחמן הרי ממלי מדקחכי סיפה כפל זה בעלמו חה בעלמו על ככר של חכומה פקלוה פי' כיון דלא הוי נפיש על הככר סיעור דחמן כפלו שכיפה כלי עכחוה שכי ורי המכומל לחמר החם ליכה סיעורה הכא ליכה סיעורה ופיכם דשי החם ליכה סיעורה המעיקרא סיעור שלם הוי וכחלק הלכך כשחזר ועריב שמן חזר עלי לחל הכא מעיקרא חיז פיגול וחיז פקול לא נקיל שם פגול לחיכל שם פקול. ותוס' הקשו דליכ חויל למימר הוי בי' סיעורה ולית בי' סיעורה ולכן פיכים ליכה סיעורה ופיכם דשי החם ליכה סיעורה המעיקרא סיעור שלם הוי וכחלק הלכך כשחזר ועריב שמן חזר עלי לחל הכא מעיקרא חיז פיגול וחיז פקול לא נקיל שם פקול לחיכל שם פג

מקום הא סלקא נרוס קודם להכלה מיעיו ולך חבוש יויכ דנעי הכלה
מיעיו נהדי ליך דלא נעי רק הכלה נרוס קהוא קודם:

אבל למעכיד נמסיקים נייסוג קומיתו דהדנר פסוג דקוס' סוס'
ה' לרי דקיל כיומי ולייכ חיוני דחך נשעה בליעה נהכלה
נרוס וחיוב הולאה לינו עד שהטה נמיעיו ולך חבוש לאו נהדי הך
לעיכ מקום דבליעתן הוי הכחתן והא דחבוש נהדייהו יויכ היינו מקום
דחתיים לא כי הלא דניויכ מדים רי דנעי נמי הכלה מיעיו לאכל
הכלה נרוס מי נעי ולפ' למיים סגיא דניויכ כיון דלא כחיב לכילה
חייב גם סלכדיא מיע הכלה נרוס נעי סלכדיא לאכל כרכו נקיב ונלעו
הלא נגע פנרן פסוג לרי דליכא יהוני דעשה נהכחת מיעיו לאחד בלי
הכלה נרון ומעשה קפיר חבוש יויכ נהדי ליך דמחייבי נהכלה נרון
כיון דהכלה נרון נרוס נמי לחיוב יויכ לאכל על הולאה הקשו חוסי
קפיר דחיוני דליך הוא נהכלה והכחה מיעיו ולין קיך לו כלל
והולאה שחיוב על הכחה מיעיו ולין הכחת נרון קיך לזה כלל ולייכ
ליך חבוש הולאה נהדי הכי:

ואפי' מחמר דלא נעי נייכ הכלה נרוסו כלל מי לקיש דעיין חוסי
כריתות יד עיש דיש לס ה' סנה והולילו שהקשו מה קיך
זה לעכין לכילה ותי מקום דבליעתן הוא הכחתן עיש חס ה' קוס'
סוס' גם נעיכוין הכיל גם נשנה יש דיש לא כיון דחיוצא דהכך הוא
נשעה בליעה וחיוב הולאה לינו עד שהטה נמיעיו ליך חבוש לאו נהדי
הכי כיון שלין לסס סיוני ודעיין דלין חיוצא נא נניש ושכך מקום
לכילה חה מקום הולאה מעכיש דבליעתן זו הכחתן ולייכ יש סיוני
ודעיין נייכשס שחיוצא נא כלאחר לף דהכך מקום לכילה חה מקום
הולאה לאכל מייכ ליק כלל לף דחיוב דהכך קדיש מיע סורש סס
דחיוצא מקום לכילה. וכיש לחכחי מה הכ' חוסי דיומא הוי הולאה
מקום שחיוצו נא כלי עס יויכ זיל דלא שנק שלאה ונקע מקום אחד
שלין קיך לכהך רק נשלאה דחיוב כולס מקום לכילה ולייכ. וה' לי
להחליך לאכל מלאם הפנלי שחשם ימים הקדושים הנלי' לקרלחיהו
לשסנור זה והנקדם נלדקה יצרכנו נצרכה השמים. השמים ויעננים.
כנפשו ונפש יחידו דומיה נלחנה:

עמרם הכ' נלוהם נקיק שכיל:

תשובה ש'

נשחיים

ברכות שמים מעל לכבוד מחר יחיים הרב הגאון
כמוריה מליעזר זוקמן קופר כי שלנדקיק החלנלם
ושגלילות וכל מרכיות ניהו לשלום יפקדו:

היום כפיתי מעט להשיבו נדיים על מה שכתקשה בדנרי
תורי כריתות יינ שהקי לחת ריש חוכל לכילה לחשת
ומיב עלי' ד' חטאות ולשם לי לין חיב לשם מעילה לכיכר הא לה מעל
שוום מידי ותמרי נשקשים כיש החוכל חמן של הקדש נמועד לה מעל
ותי' דיחשם נקדושם דמיכ הלא כתיב עלי' קדושיב וכשלחקר נהכלה
ליכ שוה פרוטה ולא פהכם מן ההקדש שוה פרוטה עיש וקיל מקניעות
כ"ל: דפריך להלי מהכי' ותרי הקדש ומשכי הא נעי שוה פרוטה ושא
נקדושיב לא נעי' שוה פרוטה כמיים חויי. זה לי עשרים שכם כשקשיתי
בזה ולא תמרתי מקנרא דשא דחמרינן דנקדושיב יש מעילה אפי' לא
שוויי מידי היינו דוקא נאיב בי' כיש לאכל לי ליב בי' כיש ולא שוה
פרוטה לין נו מעילה ואפי' נקדושם דמי' כמי כיל דיש נו תרי נוסי
מעילה לו נאיב בי' שוה פרוטה אפי' ליב' כיש לו אפי' ליב בי' שוה
פרוטה רק דאיב בי' כיש מועלי' נו ואפי' שם כאמר דנשאר שכאות
נעי' דוקא שוה פרוטה לאכל כיש נלא שוה פרוטה לין מעילה ומיש
ונאכילה הקדש ודאי יש מעילה נכיש אפי' לין נו שוה פרוטה כך ה'
כיל מקנרא. ואחר זמיר מלאתי לו פרים מקנירות נהלכה דחוקי פקחים
ליג דיש לף דהשם משמע דמלן דיליף חטאת חפוי מהרומה כיל
דמעילה נכיש כמו תרומה וחלה כולהו לים להו אפי' נזיש דמעילה
מי יפי' מעילה מהרומה למילי עוזה ודבק לא סליגי אלא רק לעכין
מיתה מקום דכתי' נו ולא נאמעילה ולייכ מיע דדבק דאמרי ליש שוה
פרוטה אלא לעכין מעילה אבל נהרומה עד שיחא נו כיש והכיחו נקושי'
אבל מנים שם מי' כין דילפי' נמעילה מיי מהמעול מעל בים מעילה
אפי' נמידי דלאו לאכילה ונזה שרי שמשיער שוה פרוטה לייכ שיש נמידי
דאכילה דמקשי' לאכילה לממון. ועוד דאפילי לי לא שרי ידעי' מעילה
נהקדש רק מהרומה שרי נעי' כיש דוקא אבל כאן שדרשה אי לאו נזיש
שריא לים מעילה בין נאכילה בין נהכלה בין סגם נלא כתיב אלא
נלא סגם וילפי' רק מהרומה למעט סגם לאחד או הכלה נאחד ואפי
לאו דיבי דהמעל מעל שוי ממעטי' שמי כל הכלאה ממעילה רק נאכילה
לאחד אבל הסחה דכתי' המעל מעל לא ממעטי' שאר הכלאה ממעילה
ולא ממעטי' שמי שוה מכיש דאדרבה מקשי' לכילה לממון דאמרי
שהרומה מכיש מועלי' נאיב בי' שוה פרוטה עיש ועיין היטב שם ברמיי
ומפרים

דיה וחכיאל ותדיים ומיכה ומכי ולכיאל שם. ולפיז התיכה דלא יקשיך
מהרומה דשמי דיקא כדים ולא שני שהוה פרוטה לאכל לשמין זה דאיב בי'
כיש ולים ב' שוה פרוטה שפיר יפי' מיילה מגזיש מהרומה דמועלי'
נאכילה עכיש ואיים:

ועיין שפ שדים שמעתי ויו פיד שהוכיח משש מעילה כיל דאין
מעילה נאקדש מלד תורת ממון אלא משום תורת לילור שים
ו ואחריך שה [ועיל קי' לי רחי' לזה] ומדברי חרי אלו יש רחי'
נרורים לדנרין דעכיש נקדושיב אף שאינו שוה כלום יש ו מעילה.
ולפרים דכזיש מועל אפי' נקדושיד ואפי' אין ו שוה פרוטה לייכ שם
נקדושיד לינו משום תורת ממון רק משום תירת לילור. אלא דהי' מקיש
לאלה. דוקא נכזיש ליל מדין לילור ולא מדין ממון ודוקא נאכילה אבל
נשחוה מכזיש ושוה פרוטה או אפי' נכזיש ושאר הכלאות חון מאכילה
נאחת מרי משום תורת ממון:

אמנם נף רחי' שים שמעתי מעילה כיל עיב דיש פרוטה שהקי
ולינמיל אלי פרוטה של הקדש שכשלה וכוי [והכא מריין
לשון החוסי אלי פרוטה של הקדש שכשלה ולא קיל ממי שפרוטה נכיש זה
הקדש מצוייר דנדבר שלילור נא נאמרוהם דשייך נריבית ויוכל לאיזה
לילור אחת שילה לנרר ליש דין ניטול נרוש] ומה קוסי' הא חמרי'
נגילה ליש דמסוכת לא נטיל ולף דחמרי' שם דלילור שחוין נטיל
היינו משום דהוא לילור נפיע ולינו אלי נלילור נזל משלייב הכא
עיש. ולפעניין כי שנרת שכרת דלין זה רחי' לא מיבעי' לי סיל דנכאערב
לו קנ חצין נאשעה קנין של חניכו כיי דמוכח לא נטיל מיע רק
דמים הוא חייב לו ואיל לאשת לו קנ מאומה חנים דוקא ודאי לקיש
דלף דהוא חייב לשלם להקדש מיע נכיש זה לין ו מעילה לזה אפי'
לי לחמ"ק דלריך לאשת לו דוקא קנ מאומה חנים ויייב לריך לאשת
פרוטה להקדש מכיש זה מיע למה שהעלה הוא עלמו נקי"ח סי' כי'
דנכנסי הקדש שנא להם עיי קנין לין מעילה דנעי' מקדשי שכי שהיל
עיש נלריכות לייב כיון לילור נטיל ורק משום קנין ממון יעין שכאשנטל
נכיש זה פרוטה של הקדש קנה הקדש פרוטה נכיש זה לייב לינו
הקדש עיי ליוסף של נר שהיל רק עיי קנין ולין ו מעילה:

והא לחמרינן נפשחים כיש החוכל חמן של הקדש נמועד לה מעל
משום לזה שורי מידי לף לזה ב' כיש כיל דשוה שפשים לקי"ח
ס' שכיב לנאשר דנרי חוסי קידושין כיש דיש משכו נמלחים דנהקדש
דמים כיון שנזנר יכול למכר ויולא לחולי ולין ו קדושם רק הדמי'
שים לשקדש ו וכיון לליכא רוחא להקדש לא חל ו קדושם ודין הקדש
כלל ולייב היב קוף הקדש כשלילה הקדש שם לינו נר דמים ולא
שוום מידי פקנה קדושמו ולכן לין ו מעילה ואפי' לכל כיש הלא
משל הקדש לכל. וכיו נקדושיד שהקדושה רק מלד משורי לאכל נקדושיב
הלא פקנה נכדי ואפי' לינו נר דמי' דמלנד שרמ' יש ו קדושיב שפיר
מועיל נחוכל כיש ואפי' לא שורי מידי והוא לייכ משום דעכיש
הקדש הוא ושיב היב נקדושיד שם שורי מידי ושם הקדש עליו לף שלינו
שום פרוטה. שם שדייק שמ"י שהם נקדושיד דלא כשים עליו קדושיב
וכשלחקר נהכלה לינו שוה פרוטה ולא נשנה מן ההקדש דשכך לינות
ולא נשנה מן ההקדש לין לשם ניחור ולפרים נכון שלא נשנה מן
הקדש דלינו הקדש כלל:

ומעתה לפיים שנאחרנו דוקא נאיב כיש מועל נאין ו שוה פרוטה
לאכל נליכא כיש לינו מועל הקדי מה פריך החם נשנועות
והרי הקדש דחילה לחפוה מכשיעור ופי' רש"י חשם מעילה נמעל
שוה פרוטה אפי' פחות מכיש ושרי נמשנה דיש חוכל לכילה לאחת
דעלמא קאי והא כותר לא שוה מידי שפיר נעי' כיש. אלא דשיל החם
שנועות נמי מלי למיחבי נשנוע רק עד כשיעור אלא כיון דליכא שם
שנועה נעלמא דחייל פחות מכשיעור נמפרש כפרשי לא קחבי לייב
הקדש נמי כשי דשכח נעי' כיש מיע כיון דליכא שם מעילה נעלמא
נשחוה מכזיש ולייכא שוה פרוטה לאחי קחבי ועיז שפיר משני דשיכי
דליכא כיש הא נעי' שוה פרוטה ושייכו שיעורי' ולקיש:

ובהבי לים שם שדקדקו שחחרוני שחיך קחבי ים לחוכל לכילה ה'
ושיב עלי' ד' חטאות ולשם ה' הא לשם מעילות ליש חלוי
נשיעור לכילה ולפרים דהכא נעי' כיש דוקא להחמיב לשם מעילות
ודוקא נאכילה לייב שפיר חלוי נאכילה ושיעור לכילה דוקא:

אלא דאי קשי' הא קשי' דחוסי שפשים כיש דיש רבנשיק הק למאן
דמוקי הלי דהחוכל חמן של הקדש נמועד לה מעל כי' כחוכי'
דשער מקום קלניש הא נשנת דף ל' מוכח דקלנדיש לא שער מקדן
ושי דהכא שחלי כיון דשער מקדן ושומם שער כמי מקדן שלין לשם
מעילות נא אלא כשים קדן שומם מייש ולייב חקשר שכא נחחר דלא
שוי מידי ולייכא קדן ושומם ולך לשער להחמיב לשם מעילות ושיין
שפשים ליש:

ולשני רש"י נכריתות כיב דיש נגנה שהכל הדנה ולעיב דלייב
הוא כשאר כל הקדשי החמורי נהכלה שמועלי נשם דאלי
מי חזי לנגוה שלם שלא לא יהד עיש מצוחר שפי' דגם שרי שרשים
ומפרים

ומקוים מעכ"ו נו וחיב לית דסיב לימה קרן וחומם דהא קרי פרומם דלם עלם לא ירד לגבל לחורי הכיל קמי׳ :

והגה מדברי רמ"י ממן שנו אלא אלא הוורם לימקור נהקדם לימ אר ליל קמחת קום פרומם כיון דלם עלם לא ירד אלא כחורי כיון דקדושיב הוא ולא פקע מם הקדם מיכ׳ מפיר מוצלי׳ מקום דין לימקור שנו. אלא דנחמני מחיים חרם מ׳ קיים חק׳ עיז דהא כי רמ״ נחולי׳ ד׳ דלם חליפי חמן מוחרי׳ למחליף לימ מליכו דמים לחמן נמסם ובי׳ ומחוסר חק׳ עיז הא כיון דלכחחילה לחקור למכור לאו נר דמים הוא וחיב כיון דלכחחילה לחקור להקריבו לימו קום וחי׳ דגם רמ״ קיל כחורי דנקדשי מחנה לא בעי׳ קום פרומם ומועלי׳ נכזים חעיים קלימו קום פרומם חלא דלם הי׳ סדין עלם ירד פקע מיכ׳ מם קדשי מחנה ולכן כי רמ״ דחי לגבוה קלם עלה לא ירד וחיב לחכחי מם קדשי מחנה עליו עיש וחיב סדקל גם לפיטה רמ״ :

לכן כיל לחדם דחים׳ כחוזם ליד דיס קיל הק׳ וחמחי לא קחמר דליכ לפעמי׳ דלחין דיכ דגרמי וכר וחי׳ מקום דחיכ למיכר דעיכ ליק ריס חלא בזוק מיטטור עלמו עיש ולפיז כל קדשי מחנה חין נסם חורם ממן דהרי לימו רחוי לקום מדם דקיל המוכר עולמו ומלמיו לא עסם ולא כלום מי׳ נמלים פעיז ממעסם הקרנים ריז וחפיים מיכם רחמכח קרן וחומם כמעמל נמוגג ועיכ חמלומי הקדם נקדושיב לימו מם קנגל הקדם חלא לכפרם חיכ גם נכוחר דלא קיוי מידי ממי מכלם קרן וחומם ופפיר חייב חסם מעילות. וחדע דהא כמפיעכ בקרנן של עלמו דלא גזל מידי דהא חמרי׳ ניק ריו מציקרל חורם דרחוק והסמח חורם דרחוק ועי׳ בפחמיים ניק קייל דחפי׳ שיכי רקום לא מקרי דלא כרמבין נמלחמות סם ומוסי ניק עיו וחפיים מכלם קרן וחומם ועכיפ דהוי לכפרה. ומכח רמ״ זו הוכיח חיסי כחוזם לי עיב דיס זר דחמלומי חריחה הם לכפרם דחפי׳ חוכל חריחה עלמו דלא גזל מידי מכלם כפרם לעלמו עיש. וחא דכחנו חוסי מם חנל קרן וחומם של הקדם ליכו מקום כפרם חלא מכלם ממן מגזל הקדם הייכו נקדושם דמי׳ כמו חוכל חמן של הקדם נמועד דעיז קלי החוסי מם חם מפיר הוי ממן למכור ורחוי לכל העולם חפי׳ נהקדם שלו מפיר מכלם קרן וחומם נחורם ממן דלחו שלו חלא של הקדם כדחמרי׳ ניק הכיל נגב והקדשים חיב נד׳ וט׳ דהוי כמכרו להדיום וחייבו נקדשי נדשיב דלא מקרי על מם נעלי׳ כמיש חוסי מם דיס והסמח חנל נקדושיב מפיר יל ככיל דגם חמלומי קרן וחומם דהקדם הוי רק מקום כפרם ומפיר ליכח קרן וחומם חפי׳ לא שוי׳ מידי כמו נחוכל חרחם חמן נמקח לפי מידם מכלם נמקחי׳ ניב וחיש :

ולפי החמור מיוסב קום׳ קלי׳ם רמ׳ כ״ח דקיל מם מוכיח ריס חף חס הי׳ מנם ומוליחו נפיו הא חיב נליר לי׳ חסם מעילות דהא חייב מיכם ניד דחפי׳ ריס דלוקה ומכלם חיב לי׳ מם ומכלם ליל וחף מחוח סונג הרי גם מיבי מיכוח סונג׳ מחזי׳ מחמלומי׳ וכיון דמעור מקרן וחומם מקום קלנדיס מעור מי מקרנן חסם מעילות כמיש חוסי מקדשי הכיל דכיב עיש. [ועי׳ לקמן מקדשי הכיל] ולפמיש חיש דדוקא נחוכל חמן של הקדם נמועד מחוח קדושם דמים ומחלומי׳ דידי׳ מקום מגזל ממן הקדם קלנדיס מעור מחמלומי קרן וחומם לרי כחוכי כמיש חוסי כחוזם הכיל חנל כחן ניש חוכל חכילם מי דהוה קדשי מחנה ומחלומי קרן וחומם לכפרה חין קלנדיס מעור כמיש חוסי כחוזם הכיל ומקמי כיש נבי חרחם כיון דהחמלומי׳ לכפרה חין קלנדיס פעור ומפיר נס נמנם יש חסם מעילות וחיש :

ומעתה דנרי רמ״ נכריחים כיג מדקמ״ כמן חמר שכי וחציג נחס דחמי׳ מוח כמחר כל הקדשי׳ מחקורי׳ נחכלה מחועלי׳ וחלף נחקקוחין ציש מהגים וחעיג דכוחר חוח מיח חיכיל חנל נכחכה חן כחחר וכה׳ וכה קו׳ רמ״ חיכח וחעיג דחיכיל חו וחעיג דכוחר חוח ומקול להקדנם וחיב לא שוי׳ מידי כקושי׳ חוי ועי׳ חי׳ רמ״ דהאי ממי חזי לגבוה חסם עלם לא ירד ומפיר חוה פרומה חו לדעם מחיים חף מליכו חוה פרומה מקום מחקור להקריבו לכחחילה מיח נקדושיב לא נעי׳ חוה פרומה וכיון חיסם עלם לא ירד עדיין חס קדשי מחנה עליו ולא נעי׳ חוה פרומה רק כזים וחיב הכך היגוה כחחר כל חקדשי׳ מחקורי׳ נהכלה מחועלי׳ נהס הס חסם יחר חיו וגם חין להס ניחור כלל. ולפמיש חיש דקיל לדחפי׳ הא חי׳ זה חיו מקפיק מדה דלא שוי׳ מידי ולימ קרן וחומם וכיון דחין קרן וחומם חין מעילה מחמיב נחחר קדושיב יש קרן וחומם כפי מה מקווה להקריבו חנל כחן לכחחילה לחקור להקריבו לימו חוה כלום מחיים ועוד דהא נוסף מכלן דנקדושיב לא נעי׳ חוה פרומה רק כזים דילמא חוה פרומה נעי׳ כמו נקדושם דמי׳ ומחר קדשי מחנה נעי׳ חוה פרומה מכלם להקריבו מחמיב ככיל ועיז חי׳ רמ״ חוה כלום חוה רק כחחר כל מקדשי׳

נסתר את החקור להקריבו לכתחילה אי"ט מקום ליהיב מנו חדא דלים ליקור הכתם לנגוה וכי נגוה כלשהו נמלטה אי"ט ק"ך נגי הכתם הנוף נמגיעם ק"ף נגוף וקל מרחם ודיה היו לחקור מהים בחיהיב עי"י נגיע פ"ל מקופר היב ועי"י נרעגים פ"ם מה"י מחנה הים מכי הין מצ"י כסכי" ומחזקת לה מן הסגל וכי והלילי מעלה ובהיב מקום קחול מחצ"ע וכי ולה מפני קחול לחקר בהכתם לנגוה וגנוה לחקר ליהסת חלמל דלים ליהיב לנגי" נגוה ושנד דמוחר היו לחקר בהכתם כלל מלד קחול מרחם רק בלכלים כדלחמרי" נפסקה"י כיד לה יהלכל כי קדם הול כל מנקודם פסול נה הכתוב ליתן לים על לכילתו לנגל בהכתם לה. רק לחקור בהכתם כמחר קדמי" מקום קחול ממון נגוה חם היה נורם מלה יעגל חלה לחדנם מיעגל מקום דלחקור ליהכות ממנן נגוה חלה מלחוכה מקבלי להסגלותו לכתחילה ודיה דחיהו קוב ממן נגוה ומחר ליהסת גו ועיז חי" דמי כיון דחם מלם לה יהד מלם:

וכה מדין ממן נגוה הול ולי"ב לחקר בהכתם ומעלי" גו ולקים:

ובזה יהי" כפתור ופרח לסון רמי" סם מנמדם עלם לגיל ולחניב

דכותר הול כהנהות הנתן מהרוי"ב זיל פי" ולחקר להקריבו לכתחילה ולי"ב היו ממן נגוה ומחר בהכתם ולי"ך מועלי" גו ומ"י מ"ם לי"ב הול כמחר כל הקדמי" לחקורי" בהכתם מועלי" גם מקום מלחקר ליהכות ממנן נגוה הלי כמי הוי ממן נגוה ולחקר להכות ממנו דחלי כמי חי גו גזם מקם עלם לה יהד. ועכ"פ ממן נגוה הול דקם היו ממן נגוה וחלי חי" חפי" עלם יהד. והל דהוי בחמת ממן נגוה לה ממן נגוה ק"ף דסגול לכתחילה להקרבם היינו מקום דקדוי"ב הוי ממן נגוה לנ"פ מלי"ם קוב כלוס ולין זם קו חוי כלל. חגל חוי" הק' כמי דהוי ממן נגוה מ"ם לה קוב מידי וחרי נמי" קרם ועיז חי" דנקרוי"ב לה נמי" קוב פרוסה ולי"ם:

ובר מן דין כמי לקי"ם דסם הק' דמי" דחם חלי"פ לי"ב מיחרי" למחלי"ף לי"ב מלי"ם דמי" לחמן נפסק ולסור סנקקל קחם לקם מכרו לנכרי וחק החוכל מרומת חמן נפסק פסור מן סחסלומי" ומדמי עלי" וכו' ועיז קפיר הק' חוקי כיון דלכתחילה לחקור למכרו ק"ף סחלי"פ מומרי" נדיעגד מ"ם פסור החוכלו דלה חזיקו כלוס ולה חקרי" דגם חם הי" כמחר ניזד הי" לחקור למכרו וכך רלק סחורם מלה יהכה ממנו ולי"ב למם יסלם חם מנע סלחתו כרלן סחורם חגל כתן כמי מלה היזק ולה מיקר להקדם כלוס כיון דלחקור להקריבו לכתחילה מ"ם כיון קחם עלם לה יהד ים בעלמותו קוב פרוסה וקפיר מעל מפוס סכהכה מן סחקדם דלימו סחוב בפגיל סכהכה מן סחקדם דנר קחוב להקדם דמיזק הקדם פעזר רק בפגיל סכהכה מן סחקדם דנר קחוב קוב פרוסה:

ועוד יש לחלק דסחם כיון סמנוף סדנר חי" לחכות רק מחליפיו וכיון סלכתחילה לחקור למכור ק"ף סהדמים מומרי" שלימו תופס דמיו מ"מ כיון דלדיעה זו קפיר הוי מכירם ומי דמיחם דלה כרמנין דקיל קחיכו דמיהן ולים מכירם ועי" חינע נחמים יוד ס" קיל קגלר זה ולי"ב כנר עבדים לחיקורה כמו חלו ס" חוכל חמן נפסק וכי כימה דנפגיל זה הוי נר דמי" כיון סיכול לחכול ולחכות נחיקו ולי"ל למיהדר מוגדל קחם" מחזיר המעות לו מקילו ליס לי"ב מחקן זנה החיקור קכנר כחכה נפעה מכירם לגל כלן חם עלם לה יהד ק"ף קחפקר לחקן החיקור עכ"פ מכלן ולהבה להורידו מ"מ מוחר להכיחו קם לכתחילה ולי"ל להורידו קפיר הוי נר דמי" מחי"ם ולחפקר לומר עוד נמה סכחלקו הרמנין והרפגיל דרמנין נחי" ע"ז ריש הסוכר לח הפועל קיל דלין לחיקור נמכירם לי"ב לפי קחיכו דמיהן וגזל הול ניזד ומח דילפי" היחר הכחם נכנלם מלו מכור ס"י"ו מדקרי לי" חורם מכירם ולי לחקור נהכחם לה מקרי מכירם כלל דלין הול נעליו והרפגיל נכדרי" קיל מדילפי" היחר הכחם נכנלם מלו מכור מ"מ דלי"ב לחקור למכור חגל עכ"פ כיון דנלי קרק דלחקור למכור קוב חין לו קים זכות נלי"ב וממילא לי"ב נעליו ולי"ם דמיהן ולי"ב קפיר הק' החוקי כיון דלכתחילה לחקור למכור דלמו נר דמי" הול דחה חין לנעלי" קוב זכות נחם וממילא לי"ו נעליו ונלי"ם גזל ניזד ולי"ו דמיהן ק"ף סהלי"פ מומרי" נדיעגד חגל נמוחר נסי נמי דלכתחילה לחקור לחקריבו מ"מ כיון חם עלם לה יהד חרי ים להקדם זכות נגופו קפיר מקרי על נגוה ונר דמי":

ועוד דחסם חרי זכות זה ליכות מחליפיו ים לכל סעולם כמו לנעלי" וחין לנעלי" קוב יפוי כה כיון דלחקור למכרו לכתחילה קפיר כי חחוקי דלה מקרי נר דמי" חגל נכותר כיון קים לנגוה זכות גו וחכלה חם עלם לה יהד ק"ף דלכתחילה לחקור להקריבם מ"מ כיון מלחרי" לי" לחכות ממנו כלל קפיר מקרי נגוה נעליו ונר דמי" מכח זה ולי"ם:

ובנוף קוב" חוי הכיל כיל קנרת יפרח דדוקא נחוכל חמן על הקדם נמומד לה מעל מקום דלי"ב נה לו ממקום לחר מלד מחוה חמן נפסק קפיר לחרי" דפקע סם הקדם מיכי ולכן לים מועיל חגל נכותר ק"ף דלה קוב" מידי ומ"ל דלי"ב מ"מ הלה לה מכחת לי"ב דמותר רק נהקדם לי"ב ליל דפקע סם הקדם מכח לי"ב זה רק מלדנה מחיק כה הקדם ולכן קפיר מוגל וככן:

וע"ד קוב" סרלסוכה מסנוגות כחנחי נחדוקי דלף דחיזם הוי דנקדוי"ב לפי" לה קוב" מידי חי מועל היטו רק דלה נחי" מיגל קום פרוסה נלחת חגל עכ"פ נחי" מיטר קחי" קוה פרוסה לם חי" נר דמי" דלהו קיים נעזר דלה מיעור קרם לי"ב קפיר מסכי הל נחי" קרם. ולחולי לזה כחכרן רמי" קפי" הל נחי" קרם וחי"ט מיעזרו כלומר דלה נחי" קוב" נחמת דלה מיעזרו קל קרם ולי"ם:

אבל לפעכיד מחורחת דלף דנקדוי"ב לה נחי" חיפ חפן קל הקדם

מכהכה ממנו קרם חגל הכלחו מכהכה מן הקודם סהול קדוי"ב לרך לחיות קרם ולף דקי"ל נמעילה חי" דנחי" פנס וכהכה נדנר קפי"ך גו פנס קי"ם נחדי"ם יכול מ"ם לפסר דנלי"ב דלה קוו" מידי מקרי ליס גו פנים וחי"ב נכהכה קרם ק"ף דלה פנים נקורם. ושד והול העיקר לעכיד דפנים וכהכה לימו פי" מיפנס ויחסר להקדם רק הפי" מיפי" הכלחם קל כילי דילפי" מחרומת מלימו מקור חלה נהכלה קל כילי וחי"ב נהקדם נדנר קפי"ך הכלחם קל כילי לים מועיל חלה נכהכה הכלחם קל כילי חם מקרי פנים וכהכה ומי קפנס כהכה ונדנר קפונס כהכה ונגיעתו וחכלחו כחחד ולי"ב נהכילה נוחר קהול הכלחם קל כילי קפיר מקרי פנים וכהכה וכין קכהכה נקרם דלינו קזכות קפיר חכלחו קרם מלי"ם קפיר מועיל. ולפלי חחי" חי" הנמי כפסוגו חם נמי" קרם דנפי" קחכלח חכלחו קרם ולי"ם:

האורחתי נחומר נקודם. חי" יקלח עזכחו מקודם. וכיפר כשוריפו יחדם. עדי יבכה המקדם. ופס כפיר פיר חדם. כנפפגו וכפפם מחוחגו יידיו ולוחגו הכלחגן הדומי"ם:

עמרם חק' בלוחם נקי"ק הכיל:

תשובה ש"א לחגלחן הכיל כריו:

אשר כחב פנכמם דנרי" כומגי לדנרי נדולי לחרוכים קמח לני בזה חגל חין דרכי לפיין בחם וגמפכחם כי חין לי פנלי ועל הלי"ם קי קים מיו פ"ד נחוק מעילה כיל ליכגו יודע קוס הפגם כי חני חמרתי דלעולם מעילה נחקדש מלד חורם ממון חגל נעי" דוקא ממון פנא מחמת קדושם פם פל נר יפרחל ולי"ב ק"ף דממכח לה נפיל דלה נפיל פלה פל ממון הקדם כמו דלה נפיל נממון סדיוט פלה יחי" גו לקור נזל חגל לפיין לקור חחורין חמרי" נגילם פם דפגיל ק"ף דלי" חחורי" חלוי נממון מ"מ כיון דלקר חלוי נקקור נזל רק הול לקור מפיר נפיל כמים קי"ם נעלמו פם וכי"ב נפי דלקור מעילה חלוי נממון מ"מ כיון חלוי נלקור נזל לנד דהה מה פהקדם זוכם מהפקר כמי לים ני" לקור נזל הקדם ולקי"ם חיפ מועיל רק לם הקדמו יפרחל נפיו ולקור זה חלוי ממון הקדם פפיר נפיל כמו לקור חחורין ולה כפחר רק לקור נזל ממון הקדם ונזה לין מעילה רק ממון הקדם פכמן לפס נר יפרחל נקדושם פיו לכן לקי יודע מה הפי"ג ני" דממון סדיוט קפיר לקי למיפר כפי ממון לה נפיל יכול לפלוס הזיקו חגל נהקדם מועיל חפי" מפלס ממקום חחר. ודלי כן הול לם הול הקדם פים גו דין מעילה דחכלי פגו חלוי חמעילה כלן לפמים הול הקדם פלין גו דין מעילה דחכלי פגו חלוי חמעילה ממון קפיר קי"ך ני" ניפול ולי"ם. יפי ד' חלקיפו עמנו ויפרכיפו נפרכם המפולגם כנפפגו וכפם מחוחגו יידיו ולוחגו הכלחגן הדומי"ם:

עמרם חק' בלוחם נקי"ק הכיל:

תשובה ש"ב

פילים ני חופחלגו חור ליום עפי"ק לפי רפלה חרפיו לפי"ק:

שוב"ם לידידי מחוי הרב הגדול נהורה. מדבר נפפם נרורה. כמוריה יוסף ליב כי רב דקי"ק דערעטפקע:

זה לחם פטעות קנלחי מכחגו ויען כי חינו כחן לדיכה רק פלפלה

כי"ם וגם חלי מרוד לכן לחרחתי עד הנם וחכני לחפיגו עי"ד חפר חחעורר פרפי" פטעות כי"ד פפי" נחפכם דים חוכל חכילה חחת. זי"ת ק' וקי"ל הה חיי"ל כמי יריכ ויריכ פישרו נככוחגות פהול יותר מכלים. וגם לרי"ם דלמר ק"ף לפ חי" פנם וחולילו נפיו קפי" הת פישר חולחה פנם חינו נכלים רק נגרונרות. וכיחל לי" דעינו דפרי כלים פישור לענין חלב טחר ועופל הוי כמי פישור לענין יריכ וכחב זכר לדנר פישם הפרדכי פעפם קפר חפילין נפנם ק"ף פחינו קפר פל קיימ

מ"ם כיון דחפיב קפר לענין חפילין חפיב כמי קפר לענין פנם:

דגה בענין זה דפישור פולחות פנם נכנרונרות ופישור חכילה נכלים

פחול פחות מכנרונרות לכפם פישות. וקנרת זו דמינו דהרי פישיר לענין חכילה חפיב כמי פישור לענין חולחה כיר החריכו החפרוכים ועיין יפומי חריפ מי פיל. חגל מ"פ זכר לדנר מפישם הפרדכי חין זכר לעז נפרדכי וחדרנם הפרדכי נה חפילין מניל ניכ

פישם

פיסת ריפ דחייב לעצמה קצר של סמילין נכל יום דלי כרביט חלי סלירן לעצום נכל יום חייב לה סר קצר של קיימת ונעירונין ל"ז מסמע דאסקר לקצוד קצר של סמילין נסנה עיפ ולה דמה דסאלי החם כיון דחמיינ קצר לעכין סמילין חמיינ כמי לעכין סנה עיפ דלים ל"י חלי קצרת רק נספר יפועלי ק" כיפ חידם קצרת זו ל"יפב דעת רציפ חלייהו עיפ. חך לפעכיד סם לין לוריך לקצרת דמינו דהוי קצר לגבי סמילין הרי כמי קצר לעכין סנה חלה דלגבי סנה נופת ה"י קצר דדוקה סאר קצרים דלה חזי למילהיהו להיות נקרא קצר חלה נקצר של קיימת נצריך דוקה קצר של קיימת חבל קצר של תמילין דחזי למילהת למלוה נקצר סאיפ של קיימת סמיני מקרי קצר גם לעכין סנה. וכמו סמליכו חילוק זה לעכין פיעור חולהות סנה נפ' כלל גדול ופ' המולית דכלל חד פיעורי' לפי מה דחזי למילהי' חנן כמלות פ' פרה וכ' סנה עיו ופס ע"ג "ן כדי מיגה סכום וכ' ופס עיפ חבל וכ' ועיין מ' דקציפ סם ליפ ריפ נהת והיב נצאר דצרים ליכות סקצר נצל קיימת

ונהמילין ליכות הקצר פיפ' כצר למלה ולי"פ:

ואמנם נגוף הטרחו חכם זיהו קופ' הגמרת נכריתות יד לחת דקתאר נצכי זיפים לה קמיירי פרין ולה והקהכי יריב וניריב כוהנות הוא דמחייב וכוהנות לית ל"י סכי זיפים. ומכי ר"ז כגון שלכל כולית נחלנת. ול"פ מכי דמליית נחמרת ופיר"י סם דוהי לכילה לחת פיהוהו זיפ לחד דהוא פיעור לכילה ול"פ קהכי סכיר לעל זיפ לחד יפ ד' חטאות לף לכתוב חטאת דיריב לריך עוד זיפ כדי פיפי כוהנות ל"פ הלה חיב חטאת זה לריך גם לזיפ הפ' שחתיב נצביל סאר ג' חטאות והוא מועיל כמי לחטאת סד' חבל כזיפ סגול לה קהכי חטאת חמיינ ל"י פ' חטאות דחייב לה סר מכום פיעור לכילה ל' דהת כזיפ שחייב עליו ג' חטאות לו ד' לה לחכי לחיב חטאת חמיינ דסגול כלום דכזיפ דסגול לה לריך לניפוהו ולה"כ פיעור לכילה ל' לה גרס לחיב חטאת החמיינ כלום ולסכי לה קהכי לה ל"פ זה כוכ רפ"י נהסצר קלם:

ובזה יובן ל"פ רפ"י סם כוהנות לית זה ג' זיפים דכך ניפ הצליפה מחיק. והוא הלה מלי מלי נעני רפ"י זנה ומלי עכיפ לפיהו קמ"ל ולין לו מכום רק נפיהו דרי חדה. ולפ"פ ל"פ דעל מה דמכי ג' זיפים לה קמיירי פרין ל"פ מייר ג' זיפ לה מכום ל"פ מכום דקהכי לכילה לחת ולייהו זיפ לחד פיעור לכילה פ' חורה ומה יוריב דנכוהנות וכוהנות לית ל"י ג' זיפים. ועיכ פ' לכילה לחת לייהו פיעור לכילה פל חורה דחייב כזיפ רק חוכל הכאכל נציפ דחייב סכי זיפים. ועיז פירפ"י דכך ניפ הצליפה מחיק ולה"כ יכ"ל למחכי פ' חטאות נאכילה לחת שאכל נס כזיפ סגול. ועיז מכי דלעולם לכילה לי פיהוהו זיפ לחד פיעור לכילה פל חורה רק כגון דאכל כולית נחלנת או דמלייה נחמרי ופיעור זיפ לי הועיל לרי חטאות ולכ"ל. לף ר' חדה לה ניחא לי' נהכי פיהו והכי פ' חטאות דאכל נס כזיפ סגול ופיפ לכילה לי חוכל הכאכל נציפ דחייב סכי זיפים לה פיעור לכילה פל חורה דחמר סנוטה

ומעתה ל"פ רפ"י נסנוטה כיד ונסנה קיב לכילה לחת זיפ לחד כוכהו לפיהו קמ"ל דנגמרת כריתות הכיל ולפ"פ מדייל דפ"י לכילה לחת חוכל הכאכל נציפ דחייב ג' זיפים וממילה נעלו קופיות סלו. דף דיריב לריך כוהנות ונסולהת סנה כגרונות ל"פ לכילה לחת זיפ לי דהת לחי זיפ לי לחכי נס לחיוב דיריב ולחיוב סולהת סנה וכ"ל. ומה סיכריח רפ"י לזה לפרש כפיהו קמ"ל יגוהר לקמן חייב נעהיים:

מיהו נלחיב כיל דלים כלן מינו דהוי כזיפ פיעור לעכין סאר לפיהון חי כמי פיעור לעכין יריב כדחמרים נסנה ל"פ מדמלטרף לעכין טומלה מחייב כמי לעכין סנה יפ"פ נהת"פ, ולחכוהים. דהסם פיעורי' נסצינוהת חלי' מילהת וכיון דחכ"פ לעכין טומלה חכ"פ כמי לעכין סנה חבל יריב דניהוני דעת' חלי' מילהת וקיל לרבנן דנליר מכוהנות לה מיהנה דעת' עין יומא ע"ט ולה"כ אם כך דהוי פיעור חכ"פ לעכין סאר לפיהון פ"פ לה מיהנה דעת' נהלי פיעורה ופעור ניריב. ונהכי ניחא מלי דפריך נכריתות והא קהכי יריב וניריב כוהנות הוא דמחייב לחת ג' סכי זיפים. ומלי קופ' כיפ מינו דהוי פיעור לעכין סאר לפיהון הרי כמי פיעור לעכין יריב כדחמרים נסנה ל"פ חכיל. מסום דניריב ל"פ פ"פ כמים:

ומה שהעיר לחלי נסנה קיב ונסנוטה כיד פ"פ לכילה לחת זיפ לי ולה פ"פ כן ניפות ליד וכריתות חכיל. כיל מסמסיל דכוהנ רפ"י הוא כפיהו קמ"ל דגמי נכריתות ולה כי חדה. והכי נחי' פרין סם נסנה הקשה מלי רלי' מ"פ מ"פ דמחסנהו מסוי ל"י מסום סת רבנ פליגי עליו. ומיהן דרבנן כמי מודי לה"ל דמחייב נסנה דמחסנהו מסוי ל"י מסום חלה דלה חסנ ל"י מסום סחיב מן הסם פ"פ. וקיל הת נחי' הרין סם פ' דחייב ד' חטאות מסום חבל ומסום פומלה חבוף ומסום לכילה קדם ומסום יריב חבל מסום סאר לה דהת לין נסאר חיב חטאת סחרי לין נלכילהו מחיד לה פ"פ ולה כרת ולפ"פ קצ' ל' לחלי נקט סאר.

וכיל דחרי נכריתות סם סקי לחלי חיב חלי כרבן מעילה נסאר הת לית רלוי להקדש ולה קדוי מידי ולחרינן נסקדש כיפ לחוכל חבן על סקדש נמוצר לה מעל. ול"י דחסם נקדושת דמים דלה מחיב עליו קדושי וכשלחר נסלחה לית סרים ולה כחכ בן סקדש סרים חבל נקדושי סמיר מעל לף דלה קוני מידי עיפ. ולפ"פ לף דנקט סאר לרבותה נקט לחיב דלה קוני מידי ל"פ מעל וכתי' חרי ולי"פ:

אלא דלפ"פ נקט הת קלרים ס' כיפ הקי לית קיחר ל"פ לף לם חייבי מיתות סוגנין פעוני' מסלוני' ופעור מקרן ומוסם וכיון דלין קרן ומוסם לין מעילה כמים סוקי פסקים כיפ ל"פ כ"ש כחכ"פ לית [ועיי' בללית פסקי' הכיל וכניריב לעיל ס' ל"ז]. ול"י יקלניים חייב לליים ולה"כ לליים סמיר ליכה קרן ומוסם וכיון דקייל חייבי חטאות ומוסם לין ממכרי' ולה"כ כל חיוב קרבן מעילה הוא רק לליים וכיון דלליים גם כלן חייב סמיר לה חקרי' לי' לפס מעילות ונסקדש סם מיירי נהזיד נחמן וכיון דעבדי' לי' החזרת חפילו חיוב לליים ליכה נקרן ומוסם וסמיר כחנו חוס' דפס לין קרן ומוסם לין מעילה עיפ נחכ"פ. ולפ"פ קיל מלי סביבו חכמים לרי"מ לה מן הפס הוא זה הל מכר כמי לית ליה מן הפס ולפ"פ קחכי לי' לרבותה דלפ"פ חייב חפס מעילות דסדי"פ כקוסי קלרים נהיל כחיזולו ועיכ דדבק חכול מילהת פליבי דלית חייב מקום שנה דמחנהו לה מקרי לי' מקום ולה"כ סדקיל מלי רלי' מ"פ מ"פ הל רבק פליבי עליו. חמס לקי"פ דקוסי קלרים נלחים לקי"פ הפל חיוב מעילה סחוה נסרים לה נכזים כמו שביארתי נחורך נסחוסה לחת קדוש לחיוב שנה נכהונות וכיון דחיוב ממן קדוש פסיעה דחייב כדחמרים נכתובה ל' עיפ ולה"כ סמיר קלרל רבק דלית ליה מן הפס חבל לעולם מוהו דנמחנהו מסוי ל"י מקום ולפ"פ

אמנם כ"ז ניחא לפיהו קמ"ל ללה נלע נרונרות נציפ חלה נחחיל נכדלים וסמיר חיוב ממן קדוש. חבל לרי חדה עיכ ליל שנלעו נציפ כדחמרים נכריתות סם נחדה לכילה מיירי נשחי לכילות לה קמיירי ולה"כ לין חיוב ממן וק' כליל ועיכ דרבק ליה להו מחנהו מסוי ל"י מקום ולחקני קופ' מ"ז הרין מלי רלי' מ"פ מ"מ לכן ס"כ לעולם לכילה לחת זיפ לי' ולייהו כפיהו קמ"ל וסמיר

דנמחנהו מסוי ל"י מקום ולפ"פ

אמנם כ"ז ניחא לפיהו קמ"ל ללה נלע נרונרות נציפ חלה נחחיל נכדלים וסמיר חיוב ממן קדוש. חבל לרי חדה עיכ ליל שנלעו נציפ כדחמרים נכריתות סם נחדה לכילה מיירי נשחי לכילות לה קמיירי ולה"כ לין חיוב ממן וק' כליל ועיכ דרבק ליה להו מחנהו מסוי ל"י מקום ולחקני קופ' מ"ז הרין מלי רלי' מ"פ מ"מ לכן ס"כ לעולם לכילה לחת זיפ לי' ולייהו כפיהו קמ"ל וסמיר

דנמחנהו מסוי ל"י מקום ולפ"פ

תשובה שיג

סילית ג' לפ"פלה ג' סופנים מרכיב לפ"פ

כצאת סנכם. יפרש כפופם. ידידי הרבני המופלג. מלה טלב סרין ומנן. ורימ לו כלנכון. כמרים פיס זלפן כי' מלמקחופים נקיק ס' נסקרמין כפם דופין נקיק מחקלי:

ידין מסיים מדברי סיפרים נתי שרי וכי ומל דבר הפלה: קי קי
שחיטת רחי לימם הרמנים: קדחיו מחים לקולא ממש שחקקו
לחמי לה עבדי ויכ מרי יומר כמו שלא יחיו ומרי מפש סכנה ואחז
פירוקלמי מיק דחלם עיי בי לריח קוסי מרכיד ויקי פלחי דילכתי
סקבי לריל דחיים שומר מחים יחכל פחות מכשיעור נכחים ריקיים
המנים דחר ולה יהי סכנה לעיכ דסמק מומר מחים ולה
עציד רק ליקור דנקן וגם נחים ליכה ליקור דנקן וליכ יגל מכחי
נחפקדו ומדיל כשאם לרי עיש ועיז חוח מחים הרמנים קפיג מפשער
שבי פירוח נחחם יחש נחדלי שים שם שי שינרך להן עי נרכות
וחן שם פוקח ונפכי קפק יש שם פוקח קפק חין שם פוקח הולך
לנכיי שסחקיעם מדיים והנרכות מדברי קפרים ועיי לריח קי חקליים
פלמת דקפק דחר שחוח מדנקן חציר מפחר ודחלי דרנקן וליכ קפיקת
דיוצ'ל שחוח מדנקן לחומרת חשור מחים שחוח דרנקן. וכן כחב פלינ
פיה שמיל שחי דנחלי ליקיר דרנקן רפחלי לעפוח קחורים ונכ' לי
פורים לקור לעפוח קחורים דליד ליקור' דרנקן שניקר לי' מדרנקן
לקפק לי' חורים עיש:

ורבנה נפפיפוח לקיים דפ' נרכות חין לחש עיקר מחיים וכן המליט
מייי בחי' דרנקן שחין לחש עיקר מחיים חח קיל מקדחי
שחוקר מדרנקן חצל חיים יש לו עיקר מחיים נכפיפור יול דחמור
כקפיקת דחר וחילוק זה מליט נרחקוכים ופוקקי' פעפים חין מקפר
ועיי נמיך דיכ קיים חוח יית:

אבל נלחים יש לחלק נקפרת יפרש דחחם מחיב וחלי נחקיעת
מחים ונברכות רק מדרנקן חלח חפי הוח חם יוכל לקיים
פלוח קל חורים חצל חם ילך למקום קמנרכי יעבול וחלי מלוח דחר
פחוח מחויב מחים כזה לחמי' מוסב פיעבול וחלי מלוח דרנקן מפיעבול
וחלי מלוח קל חורים חף פחיפ וחלי פיוכל לקיים מלוח קל חורים
חצל חם יש קפק חם הוח מחויב נמלוח קל חורים דחיכו מחויב רק
מדרנקן להרבים לחכוני יול דלח מדיק מדלי מלוח דרנקן:

וכן מחלי דמליט יש לחלק דקיל דלי' קחורים נדברים לקוריס
מדחר לקור מחים עיי פוין קי' קיז וליכ קפק לי' חורים
גם לעכין קחורה הוח קפק לי' חורים וליכ מדרנקן לחומרת ככל
קפק לי' חורים חצל נדבר פלכה חכש"ס חף פחוח וחלי לי' דרנקן
מיש לו גזרו רק נפכילה חצל נקמורים מעיקרא דריכח לו גזרו כלל
חצל לפלוס יול דחלי לי' דרנקן חמור כקפק לי' דחר והדברים
קפרים למולי דעת:

אך לפעניד דברי פלחי חמוחים חדח דגם לרי' דחים לקור מחים
מי קפ' חפלי מיחר נכפיפור מפני הקכנה יחכל פחות מכשיעור
נכחים כמו דפקפ' פחוח קי חרייח קיז נחולה פמלכיל' חומו מפני
הקכנה. וגם מירולו המוס מיש דקפק מומר מחים חת לקבע לקורת
דחד יומת וחלי ויכ ונלקבע לי' מוחד רמנים דמחים לחומרת כש"ס
מחריים. ושוד דיכ נכרת ונפ' כרם מוחד רמנים דמחים לחומרת
כמים כיש פים מחי מיש חייב:

ועוד דמעניים חם יחכל נפני יומים חרי חכל ווחלי ניהכ ועבר לי'
קוחים וחפ לח יחכל נפכיחפ רק חים נכחים לח עבר רק לקור
דרנקן וחפלי לח יעפה כן ולח הוציל נחידולו כלום וחפ יחעבח
נרחפון ונפני יחכל חים לח יחל פכרו נחפפקידו דחפ חוכל נפני
כפיפור שניר חדרנקן דקפק דחר מדרנקן לחומרת וחפ חוכל חים
לרי חרי דרנקן ועי' מגיח פי' חרפים קקיד:

ועוד דנחמה מקפק החמנו ניום לי' כדחמעת נרים כיח עיח ומעפה
דרוב פעפים חין חלול מעופר כדחמרי' נרים יים עיב ונילה
ריי עפ' מיפוח עזרח ומילך לח מליט חלול מעופר חלח דקפקי'
הגמ'י וירושלמי פי' כיון דעיח חפפק דחיפרמי פיעפרו חלול ועי'
חוקי נילה פפ דיח מיפוח ויחנרר פחכלו ניהכ וכמעפה פפ' נרים
כיח חיכ יי' להפ לעפם נפ נפני יומים ופ' עפני הקכנה חצל עכים
ניוש בי חפי' לפיפם כפנרי' דקרחו' מחיח לחומרת וחין כחן ליקור
פורה דיל נחיר פחיפו מעופר וחין כחן דחי' לרמצים כלל. ושוד יש
לפורך הרנים ונקלר חני לריך מחפפ הפנחי ודי יפי' עמו. ויהנלך
פחיפו. עדי יים קרן עמו כנפפו ונפפ יידיו החוחפ נברכה החורים:

עמרם חקי נלוחפ נקיק הכיל.

תשובה ד"ש

פילים בי לריפחלו די נלק מרכיב לפיק:

שובים להאפכלה ומופלג. מלה פלג. מריח יוסף פחלכחק כי:

מכתב קנלחי ומה פחקפים לחוקי יומת עיד דלחכי לריך ריי
פעעמת דחיים לקור מחיח מפים חזי לחלמרופי דחי מקרח
דכל חלב הריח דעיקר קרח לכרי לילמדיך ומיש מדרנקן ומקפחפו מקרח
חצל הפחח דקחמר פעמת דחזי לחלמרופי קברח הוח מפים דרפת
מחרח היח לחים חיכ חח פריך ריי לריל מעבייחת דכל חלב כיון דיכ

עוחמת התוכל דכל לקרם חורם חלה לחכילה ולחכילה נכרים ועיין מחיים זיד ס' קיד חלה דאפיה לקיד דקיל כשיעה הרחים שנמלינא פיל מחזן סיז דקחם לחכילה נכיש רק לשנים אחי חלכחתא ולוקמא לחכיש עיש וכיל כוחתו כמרש רפי' נשנוחות כיל ציב דנלטן נכיש מקרא לחכילה נכיש עיש רק חורם נילש מהלחיש דאין שכחם חלה נאכילה כזיש לאבל לאחי אין ס'שור חלה כחחם לחכילה שקרא נלטן נכיש. ולפיז נלטן נכיש הכל כוחתו מקרי לחכילה כחה שחוכל קחם חוכל כיש זה מקרא לחכילה ואם חוכל כזיש זה מקרא לחכילה ואם חוכל ק' זיחים זה מקרא לחכילה ואחי חלכחתא לקולא דאם חוכל פחות מכזיש חיש לחכילה להחחייב ואם חוכל ק' זיחים ואחרו נו כחורא חייב ק' מלקיש ולכן לאיקורא גם כיש לקור דלא אחי חלכחתא ואקשי לקרא ממשמעות' לגמרי קחם רולה לאכול גם כיש גם זה לקור אבל נמיש קחייבה אחורם לאכול נהי דלולי חלכחתא חיל קחם חיש רולה לאכול רק כיש לא חייבה חורה אכל אכול יותר אבל אם אחי חלכחתא לומר קחייבה לוחו חורם לאכול כזיש אין זה אפקחה קרא ממשמעות' לגמרי דמחרש לאכול כזיש כרי קלה יהי' חכיש חכילה ואיוחב קפי' חעלים קם על חרחים ולפיז נאוכל חיש נחעדוחם הרי חחי ואחר נאי חוה פיעור חכילה קחרי כך היחם חכילחו ולא לאקור לבד ולכן חיש חוחר אחיש לא חלר הכאכל רק אלר החוכל. חלה דאם חיל דלי כיעל דחיש לאקור חיש חקום דלפניו לאקור כחאר נחשמעות' ליל קרא לכל חלב לאקור חיש ואייב דקחם חכילה נכזיש ואחי קרא לאקור חיש ואיב גם חיש נחעדוחם לאקור חם כוחם רפי' כיון דאכלן עוכח דחיש נחעדוחם לאקור כמו שהוכיח הריש לכן כחב רפי' דאם קחם דלפי' חיש אבל חלב חוכח דאם דחיש לאקור לאו חקום דקחם חכילה נכיש חיפי' אחר עייח חלה אכל אכול גם עייח לאקור. ועיין כי לין זען לפלפל נפלפלה כיש לקלר ויפ' ד' עמך לללוד נחאמרים. ולהיות לים חדם. ניילחם ד' כבקם החוחם נצרכה חחורם:

עמים חקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה ש"ה

שילים ני חופחלו עמיק לקי ריבא חרכיח לפיק:

חיים וצרכה למשמרת קלוס. לחולר נלים. ידידי הרב הגדול חמופלג בחורה. מעוטר בחפחרה. חפחרתם חכמים כיש מורים קלוס כי רב נקיק ורינ:

מכתבו נח חלי נעמחו מה שחחריך נדין שנילה נזמכה מלוה חחילה דנרי פיהו נדנרי הרמנים פייח חפרים ריב שכחנ מי שחחח עליו נשליחי ולא חחה עליו נשניני ושחה כחה יחים עוכל נכל עח שילה חחר הז' נין ניום נין נלילה ממחן עליו ניום נין קודם שנילה נין חחר שנילה וכו' והשיב עליו הרחביד וכיש חהוח כנד נאחרת קדושין קיב ד"ליף מן וחזה הכחוב וכו' דהיכי דעניד בנ' ונח' דלא מכי וחי' כיש דניכסא הרמנים נקידושין חי' קיית וכו' ול' עניד נד' ונח' חימא קיד קמיל דלאו קיד דחזחה נזמכה מלוה וכיון דלקב קיל כרי ניומא חי דחזחה נזמכה לאו מלוה ליחא לקוצ' דקידושין ולכן פסק הרמנים כשקיקחא ד"ליף מן וחזחו וכו' דלא נעיק שניני קמיך לשליחי חלה חי' וכי' יי כמי בני עיש ושקשה לפיי לין דפסק הרמנים פיב מסניחא עשור דכל חייבי עשיות מזכלי' נין ניריך נין נעריך ושיש עשוה דעשיה נזמכה מלוה והוה מגמרת הטכים יב וכחיק שם כחרים ריש שם חח חוקי ניומא חי דיש מקפי' חקשו חמלי עשוה לאו מפי דשנילה נזמכה מלוה מהזחה וחי' עשוה דכחי' והזה הכחוב על הטמא ניום חג' וניום הז' וחטאו ניום הז' וכבס נגדיו ורחץ נמים וטהר נערב ועיב הא דשדר כחי' וחטאו ניום הז' לאו עשוה חזחה כחי' דשה פחי' כנר ולי עשוה לחשמעוכן חזחה נזמכה מלוה לשדר מי חזחה דנ' כיהדר חזחה הז' לעכיח עשוה ירחץ חילטריך לחשמיח דחיכף שנילה ושיח דשנילה נזמכה מלוה עיש ולרמנים לריך וחטאו דחזחה כשרים חמילו לין ז' ממך לנ' מכיל כלל דשנילה מלוה. ואיל כמרים רפי' נשנה קכיל דיש שנילה נזמכה מלוה דכחי' וחי' לפכוח ערב ירחץ נמים ושיח דחא נשיל חשקולחום כחב הרמנים דנעל קרי מוצל וחוץ כל חיום כולה חחחילה חלילה שכי וחי' לפכוח ערב ירחץ וכו' ואיב חילטריך קרא לחכי ומכיל למילף מיכי' שנילה נזמכה מלוה:

ומרם חעכה חכי חומר דשפיר יל כחחי ואיל דלרמנים שנילה נזמכה עלוה מקרא דיוחי' לפכוח ערב ירחץ נמים ושיח וכו' ואיב חילטריך דחיי לפכוח ערב ירחץ נמים מלמד שחחילה חלילה עד חערב ערב ולא כחי' נפכוח ערב חפשע חפשע חקרא עד פכוח ערב חוא ערב ולפי שנילה עיש ולפי"ז ניל דשפיר ריב חכי ניום ערב חפשע חפשע רפי' כיר קיו ריש שיח חלילה עד ערב ושיח וכו' ואיב חילטריך דלא חפשע ני ערב חחרינא וחרי חפשע דכחי' ני ערב

סכיל ליט מקצי׳ מחוח לנעילה ועיז מי מקום דכתי׳ וחסם וכי
תיכ לה למשעיכן דחחוח בזמנה מלוח דליכ ליאחד מי מחוח דנ׳
מעיכ מקום ואחן מילחיך דשיכף לחחוח מעילה ומיכ דעילה בזמנה
מלוח ולכי מעיכת לי׳ מעילה עמי מחוחה. אבל לישנים מעיכ יל
פף דלחיך ואמחי לוחקא דקפרי מיכ מקף מעיכ כל חייבי מעילוח
מחצלן בין ביוכ בין בשיכ אמום מעילה בזמנה מלוח כקבוע אכיל
דלה ליכי לידי מקלה ולחים. אלה דיכיל דליכ מקצי׳ מחוח בזמנה מי
ליכי מלוח מעיכ וכיכ חיכ זיל דחמ׳ אלעיכ מקף מיל מעיריכ חיל
דאין אחן מלינו אלה נב׳ ח׳ וכן בשיכ מפרש חיכ כחב דאחן מלינו
יום אחד רק מפלה יחירה ואיכ כרחקיכ ביומא מי דחחוח בזמנה
לאו מלוח. אך זה מיעם דלי מחוח בזמנה מלוח רק מפעם אכיל
דלה ליכי לידי מקלה ליכ אחיכח סיכי דיוכל למיאר עיין מקודם אבל
בכאן אמוקף אם ספרה או כיכ ניריכ דאחר אקוחף אמת כאמת נאמת
ואי ליכמי דקוף כל קוף אי לעיאר עד אחר ז׳ אפיר חחוח בזמנה
לאו מלוח ואיכ:

ויזהר כיל דצאמה יש לחצין על מי מוקי דאקרים לה מחדר מחוח
דנ׳ כדי לחקצעיכ דעקום ואחן אילחיך לחקצעיכ דעילה
בזמנה מלוח מקצי לעיר אקצי׳ מחוח לנעילה אחלי לה מחדר כמי
מחוח דנ׳ לחקצעיכ דחחוח בזמנה מלוח ונקיט מעילה לחחוח ודע
כמי דעעילה בזמנה מלוח וכיל דחכי עדיף לי׳ דמדיוח אחיל לכחוב
ביום אסליכי ולפיז יל דעיר לה אקצי׳ חחוח לנעילה ליל היא אלא
קיל מדלה מחדר מחוח דנ׳ ונקיט נעילה לחחוח נלי קרא דחחוח
בזמנה לאו מלוח ולה אקצי׳ חחוח לנעילה ונחכי מיוקא קומי׳ מיוח
מעילה כי דאחריך ולה מוצלן ולה אחן דכחיב וחחוח וכי ביום חעביר
ולחקצם מעילה לחחוח ולפירקי קלי לנעילה נפרא ולחיכ לאחי לה
אקצי׳ ביוחא אי חחוח לנעילה כמו דאקצי׳ מעילה לחחוח לענין דעבי
ביום עיא. ולפאיכם לקיא דאחכי אכא דנלי קרא דחחוח בזמנה לאו
מלוח כליל ולה אקצי׳. ולפיז לית גם לישנים דקיל חחוח בזמנה
לאו מלוח אמום דנלי קרא וחעלו וכי דחחוח אוא גם נאי ר׳ י׳
ואיא אפף דעעילה בזמנה מלוח אמום אפם אקלה ככיל ובחחוח נלי
קרא דלא חיישיכ לחקלה וחחוח ליכ אלא בעאה אח לאבל מעילה
דמייך בבל האמחים אפיר חיישיכ לחקלה ואפרים מעילה בזמנה מלוח:

ועוד כיל ני״סוג קומ׳ מרוח ואקדיש דנאמר דדניז קי׳ כיז אקי
חנם וח״ כיז דקפירה ז׳ נקייס ליכה מלוח אכרחי׳ אחם לה לחזקק
לנעלה ולינכם לאקדם ולאחבל קדשים אלא לאחלר עמחוח אראוח
ניזה לפיכך ליכה מנרכה על קפירחה והקי החק יעקב קי׳ חפיש
חוח ז׳ דליכ לית מנרכה על מעילוח וכן על אחמיחים וכיוצ׳ אראה
נרכוח אלא כיז דעפיש כאדאחה לחבול לנעלה לריכה לאפור ולחבול
לאחלי לה מנרכה עלי׳ וכו׳ דלעיל מעילה בזמנה מלוח מליל עיש.
ולאעכיל כראחה דנאחחים קיש עיג אכי יכול לה יהא עחם כרח
אלא אפי׳ מאור ואלא ח׳ נדרך רחוקה מרל ומעה מרן ואחר כל
אאחחים אכין ליל ואחים עיש אחחר דאי לאו קרא דאחחים חרי
לוחיכ לף דאם חוא מאור ולינו שאם אפה מחיב כרח ע״ש אם ליכ מעחר
חוא אמה לף אאפחר לו לאחר ולעאוח אפה ע״ש אם ליכ מעחר
אלמו ולינו שאם אפה ליכו מחיב כרח ועיין דעעיל קוכה ע״ב דאקצי׳
נזרו נחחוח אמה יאניכו לף מזמן אפפה נדול וחוא אלוח אל חורה
כיז אנעודו אכבוי אמה ליכו מחיב נאפה עד ביוח לפיכך נזרו
נחחוחו וכ׳ ואעפה ״ל לף דעעילה בזמנה אלוח ליכו דוקא אם
כבר אפרה וחניא זמן עעילה חוא ליחא לאלוח לאבל קודם אאפרה
לין אלוח עלי׳ לאפור כדי אינים זמן עעילה ליחא אלוח עלי׳ לנעול
ובפיר ליכה מנרכה על האפירה ועיובא קומ׳ האפי׳:

וביישוב קומ׳ ליחלוקה כרחה עפ״ע דאחמ׳ מכחוב ע״ב כל אלוח
דאפ״ח גמ׳ אלוח כנון מילה וכ׳ לריך לנרך וכל אלוח
דאפ״ח הוא אמום דליכו מחיב להכיח חומן חפילין דוקא ואם ליכו
מכיח לה מי נעפ״ח אום אלוח ולהכי ליל לנרך על אפ״ח ולפיז
וחאי נאחחים ומעילה כיז אכולה לאחבל או לאחר אי אחחים ומעילה
גמר אלוח אפיר לריך לנרך חבל נאפירה נקיט אליב גמר אלוח
ליל לנרך חלה אאם ה״ אכרח אחאפור ואחנעול אפיר חוי גמר
אלוח חבל כיז דאלו אאם אלוח אינא אפ״י אחחילה לאפור לין אכרח
אחנעור אפירחה כאופיל ואליב לה חוי גמר אלוח אחרי אכרחא נידה
אלא לנעור אפירחה ואליב כאלה חנעול לין נאחחילה אפירה אום
אלוח וכל חוי גמר אלוח ולכן לין מנרכין ועיין חופי כאוחנה ע״ב
ד״ה ואפרש לג וכו׳. ועיין ריש כיו אריש אל יעל ואקדיש ר״י
דאיכי לאליכו אקרא לחלק לה אעריכן לין היקש למלה ואכי קידושין
ע״ב ע״ש כחב זה אקרא דאפצי׳ וכן אריש אקיכן נפ׳ אכריחות ניח
אבי חוח ״ל לנעכן לין נזיש למחלה ע״ש ולפיז לית לחף דלעכן
ביום דאוחו נזאיב אקצים אעילה לחחוח ע״ש לעכן מחוח בזמנה אלוח

לה אקצי׳ חחוח לנעילה דקאלי אעילה אפוח נמר אלוח ואחרים לכן
אוח אלוח אבל אחוח אליב נמר אחרים רק אכאר לנעילה אפיר
לית אלוח וכיון דיש קנרא לאחלק לה אקצי׳ ואלי אפיר:

ועוד כיל ני״סוג קומ׳ דאכח נאפקיאחא וקפרי אחבי כיש יליף
דיאחם כבריח נאי ר׳ י׳ עז ואחלו אבל ניליקוע אוקם בזמם
קפרי אחרא ליחא אוא יאחמא נו ניום אפלינ׳ יכול קאוך לעיאם
לאחרא אוא ביום אפלינ׳ אם למד אלינ׳ אחוא קאוך לעיאם כבר
למד אא אם אלי אקיים אלינ׳ אפי׳ לאחלי רחוק עז אעיאם יכול אחלח
אלינ׳ אחא רחוקה עז אעיאם אבל אחלח אניני אחא קאוכה לאלינ׳
לאחרא אוא בעניני אם למד אניני אחוא קאוך לאלינ׳ כבר למד אא
אם אלי אקיים אניני לאילו רחוק עז אפלינ׳ וכלי אלחר דלה עז
ואחלו יליף דאפאם לה כאינ אלינ׳ רק אניני אלה יליף לי׳ עז ואחה
אאחר על אאחרא ניום אפלינ׳ וניום אפניני ואכחה אעאם כי
אפאיקאא ואפרי קיל כריא דיוחא דאחוא בזמנה אלוח וכקוני׳ דקידושין
דילף עז ואחה אאחר דאחוא בזמנה אלוח וכאריא כיא ולאכי אילעיך
למילף דאי אי ר׳ י׳ כבר להוחה אוחעלו אבל נפפרי זוחא אניליקוע
קיל כרי דאחוא בזמנה לאו אלוח. ונפיר יכול למילף אי אי ״ דכאר
לאחוא אקרא דיאחה אבאר ולכי כליל וכיון דלאניים עפא כרי
דאחוא בזמנה לאו אלוח כליל אניר יליף אי אי ו״ אקרא דיוחא
כפפרי זוחא אניליקוע ואייחר לי׳ ואחלו אפוח לאי ואחן לאפאיק דאיכא
לאחוא אניליא ואיא אחוא בזמנה אלוח אכי קוני׳ ואפיר עפא דאניליא
בזמנה אלוח:

ויראי׳ לוח אפרי לאיעוח אראניח אם אוח נאניני לריך לאקדיש
אחוא לאניליא ולין לי׳ נפפרי אדכאיב ואחלו ניום אפניני
וכבא בנדיו ואחן נאים ולכי ולפון ספרי אפייבי לאיר אם קדאח אניליא
לאחוא יליף אייל ואחלו ואחיכ וכבא בנדיו כאריא אראניח נפ״ע אאחבה
קוף אפי פרא ואם אוח אחר יום ז׳ אוכל ני לפכי אחוא ונין לאחר
אחוא ולי כיעל דראניח קיל כפקיקחא ופפרי דאיחלו ניום אז ילפיק
אי אי ו״ אכ ואחלו ניום אז אי״י אחפיק אלא בזמנה ונאוא אחריך
ואחיכ וכבא אכ אייל לאיעור לאיסך דאחוא אלא בזמנה נעיק דוקא
אחוא קודם אניליא אבל בזמנה יכול לאנעול קודם אחוא לאעביח דראניח
קיל כפפרי זוחא דאי אי ו״ ילפיק אן וחוא אביאור כביל ואבל ואחלו
אי״י אפיקא דאי אי ו״ ילפיק אן וחוא קודם אחוא קודם אניליא ולי:

ועוד כיל דלדעח אראניח אוכח דאניליא בזמנה אלוח דאליכ ליל
אי״ם אלא ניום אפיפון לי׳ דאניליא אלאחוא דאוא נעיק קיאח אחוא לאניליא
ולי נלילה אלאחיו נאחח אחבול לאנעול נלילה ואין חופי אניליא כי
דיש ולה אוצלן לאעביח דלאכי ליחקא לאחוא דלריך לסיום ניום דוקא
אפום אניליא בזמנה אלוח. ואכי אינוא קומ׳ אריא אאלי לה ילפיק
כמי אניליא אלא בזמנה דאני דוקא ניום כמו אחוא אלא בזמנה דאני
דוקא ניום ולאחרא ביאח דראניח קיל דלא ליחקא דאני דוקא ניום
אלא אפום אניליא בזמנה אלוח ולכן אלא בזמנה דיכול לאנעול קודם
אחוא אפיר יכול לקיים אניליא בזמנה נם נלילה לה אקצי׳ אחוא
לאניליא ואיא:

אבל קוסאח קאאיכא דאעיקרא לק״ם לפי אאנוחר נראניח נפ״
אאפרה קוף פרא דאפרי יליף אי. ט׳ ו״ אדכאי׳ ואחלו אייא
ניא ואיכ ח״י ד׳ אם כאי׳ וחזה אאחור וכו׳ וניום זי ואחלו וכבא
נבדיו ואו׳ אאני׳ כל אדדפות למה לי דכאי׳ ואחלו ניום אפניני
אעביח דלאכי כאי׳ ניום זי אפום ואחן לאפאיק דאניליא בזמנה
אלוח וכאריא אוכח אי׳ ולקיאי קיומיה לראניח:

אבל אם אאי אאלאוא דאוכח אניליא בזמנה אלוח דאליכ ליל קרא
לאחוא אלא בזמנה אל דנפ אניליא אלא בזמנה הוא בזמנה.
לא כיל דאחוא אוא אל דאיכח כפירה אלא בזמנה נפלינ׳ וזי אבל אי
אי ״ דיאחוק אני אילח כפירה אף דאניליא אלא בזמנה ניא
פרוש אדכאיב ניום הני ויום זי אלא יאח אפקק נין יום אחוא לאפאן
לפכי יופר אני ימים וכדקיל לריש ואחניי נאחנא לאכי לריך קרא
דכפירה ואיכ ליח אוכח דאניליא בזמנה אלוח. וגם ניש לי״ע קומ׳
אוית כיז דאימרי אחאלו אחוא אלא בזמנה ואוכח דאניליא בזמנה
אלוח ליכ דוקא אניליא בזמנה לאפאק לאחוא ולא אלא בזמנה ליח
כרחא דכי דאניליא בזמנה אלוח לכאחלה ניא כיז דכפירה נדיעבד
אלא בזמנה ליכ אם דכאיב ואחן נאים ואיבר חוא אפילו אלא בזמנה
ואפקי נקיט לאחוא דעיש דוקא ניום:

ומה שים לי לדקדק נדברי רביו אאפקן אחביא כיא אפ״י אפפרי
דאיכא אי אם חזה נדי ואי אם חזה נזי ו״ אם חזה בבאי
וכאב ואחי דאפרי דריש לי׳ אוחאלו וכי ואנקידושין דריש לי׳ אניום
הני ויום אפניני וכי ואין לו אינן לאדרנה נקידושין דאפי׳ לאפאל
ג׳ ואי אניום הני ויום זי ואפרי דאפי׳ לאכאיר ד׳ ואי ואבדוחק יל
כיז דיש קרא נקידושין לאפאל ג׳ ואי ואדאילאריך קרא לאפאל ג׳ ואי
אינא דדי ואי כאר. ונם אחי ליח אוצן אכי אינ׳ דקידושין כראניא
לאחיאר לי׳ אד קרא ואריחא דאפרי כריא וכי ואוח אלא יאח דריך

ספק בטלמא לריש סימן רכסיג סוף יחמצו וכו' ואם לא יחמצו וכו' אלא לרחציג ליל ומצה קריא מצה חזקה בני ובני ושכי דעבד נהר מיניה עבד קמיל ופיקחי דיומא דקרא לאו בטיקמא דחמיא כתי דלא כתי אם יחמצו בו במצעת מיני סא אם לא יחמצו לא יעשר אלא הוא יחמצו בו ואיל לסון ליתי בטלמא סוא מיה אלא לילמדיך ואם לא יחמצו לרחציג כמו לריש ומזה פריך ומזה אמאור ליל ומצה קריא וכו' היכי דעבד בני ובני לימא מצה מיני דמי קמיל ואיכ אלי דכתב סוא לריש כמו לרחציג דאלי קרא מיותר לריש כמו לרחציג ואיך כתב כיון דבריתא דמצה כריש ליל אלי דכתב דקידושין ואולי יל דקיל דלא כפירקי אלא דוקא לרחציג מקרא דהוא יחמצו מכלל מן אתם מומע לאו אלא דיכי מצה אלי מצה מכלל מן אתם מומע לאו אריא דוקא אם לא מזה כלל לית מיכו אלא נעבר נהר מיניה מיתר דכתי ג' ח' סיפ למלוה ולא לעבט לכי לריך ואם לא יחמצו דבעי ג' ח' לעבט ומעילא לייתר ומזה אמיתר דג' ומ' לא עבי אבל לריש דליל מכלל מן אתם מומע לאו לילמדיך ואם לא יחמצו לא מזה כלל מצה ואכתי אריא דאלי דבעי מרוייהו ג' ח' הוא רק למיפ אבל לי עבד נהר מיניה מיתר ולריך קרא דומזה אמיתר לעבט אלם לא מזה אלא נהר מצה ומעילא לין לכו קרא דמזה דג' ומ' לא עבי

ולילמדיך דרשת דקמרי כריל ואיכ :

וגם דברי כיש המוסיס מסקי למה תוכח רגיכו נאמרה לתוכח ומפני כבריתות וה"ג מגרסי' בגמ' דקידושין קדיל וכו' לי עבד בר' ומה אילו מפיר דמי קמיל ולעבין מזלה בזמנו מיפרשא כפירקי ואיכ זה מיומא קיומיה דמס קאמר רק קמיל דמזלה בזמנו מיפי אבל לפומא דמזלה לפילו בג' ומ' לו מ' ואפילו ' כבריתות ולמה הביא עוד סך ומפיק דיומא. וכיכ דקאמר מפי מיכ וקוג' דקידושין אלי כ"ש דלמר מזלה בזמנה מיפי וכו' הא כ"ש כמי לא אלי' דמצמא דרים מפרש ניומא לי מפיי דקיל מקמי' מזלה לפילו ובקידושין יליף מזלה בזמנה מיפי מן ומזה המיתר וכו' וליכ. ואין מזון מפכיס לאלריך יותר לכן לאקנגר זה. ודי יפה לכו כאלר מלוס וברכה מיים עד העולם

כבפנו וכפנ יידיו דומיס :

עומדים אלי בלוחס בקיק אביל.

תשובה ש"ו

מילים ג' לילפולו לפ' ובאלרת בחיים לריק.

שוב"ט וכוחיס. וברכה הביא בדוגה. לאחוני תלמידי סרבני האופלג וסמן. אמו יסן כמ"ים מיים כי' לאמת בקיק פעלעגטס :

כתב בדיס בא עדי יום לאמול וסגס כי עמוס הפדדות לפוכי בעמיס הללו אמתי ולא האמיתי להסיג לך למען רבות אמקך בתורה ואבא מן האלור אל האוקדס. מיס לייפב קוס' פעסיא פייד ממיל בפס פריד על דעת פראביד פאביא ניומא פיג דפעריס פופני לאולם פיס בו פכיכה בפבא ואין מלכיל' אוסו כבלא אעיג דפבא אמורים פאוא בפקילא וכבילא רק לאו בעלמא אית ליכא אומרי אלריכי בכבילא פאוקלא עוצר בלאו על כל כיא וכיא אבל לעכין פבא אילו עוצר אלא בעבא אלריס ואפריס פרבא לאו דכבילא לא אילרי לי קל לגבי אד לאו דפבא עיפ ואפי אכיל עפא דכיר מיג עיל גבי כאן וכיר פפיו אפלכי בדרך ומלאו עם מלוס ואכיל יפעא אית אלריכי קדופא עולם ואל יפעא כיון פאילו קדופא עולם וכן פפק פרעניס פ"י פכיאוס פ"ג ולריך אקפו כאן קדופא כאן אמורים אבל אילו עוצר עליו רק לאו לי כפעטא עלמו וכיר עוצר ד' לאוי כיים רעניס פיס אכיאוס אכיל עיפ. וכפגפ לאלק דבאלי דריך פעוצר הרבה פעניס לאו דבבלא בזאלי אמרי דכבילא אמור אבל בפלי דכיר פעוצר די לאלון בג"א זה לא אקרי אמור. אבא אילוק זה :

ראני בעבי לא ידעבא אמלי אא בפרי אמרי בכיר ניא כיון דקרי אלד לאו בני ניא ניל אד אל אלי לאוי ועי"י זבאי ג"ב אוסיל והוסרס לפומאלן האוסרס לזיבון או ניל אד דמי ניל אלי אלי דמיוס ועי"י יפומס ז' ע"ב וכל זה אס היא בג"א אמרי אוסיל ואילפאלי לילפאלי ואיכ סיב אין אומר בד' לאוי בג"א אבלאו לי וכיון דלילפאלי לאו לי מפאס קולאי לילפאלי כולאי אבל כפעוצר הרבה לאוי בזאלי דלים אוסיל ואילפאלי וכיפאלי פוס בפא ליל דיס כגון לעכין אינו דאלי לילפאלי אלי לילפאלי לפבא דלים בג"א אבלאו לי ביבי אלי אומרת. ובזה יובן דרשן כאב דפעוצר בכל זיס היס פבא בדאמרי' גבי כיר פסיו פוסס יין ואיכ אבל מפאס אל אבאס והוא פוסס ניא על כאוריא והוא פבא פאי אלי לריך לזה עלים לאו בכל כלים ולפכיל לילים דפוסי כאבו בפכוס לי דיס ליל דאס אלכל כ' זיפי אבא בג"א בפדל פפלילפס לילי לוקא אבא אלריב דשלילפס על כל זיס פאוכל ואפילים בלילי פסיו בפא בג"א

לוקא עכלילי אלמא דשעבר אבי לאוי בג"א קל מעשר אבי לאוי בזאלי :

ועוד כיל קבלה יפרס לאלק מעמים ארץ בפבא קלין בפא רילס ואבא"ל דסיכי דכפאבו אמיתו קודס פמילה אדאס כיון דאס כמיל בלפלך לא"ב לאלל פבא פפוס פיב עיס בלי"כוס ופיב פפיר פוסאפי' לו בפבא כיון דאס לא כיפאוס בלפלך לאלכילו בבלוס כמס פעמים וכל זה בפולה פליסורי' דאוי אס אלל ניב ועי"י כיב רפ"ג מפבא ובריך ניכס "ז אלי"ב מוב לדאוס לי' אמור דפבא ניל מלפאוס לי' אי' אלי"ב כיב מעמ פעמים פפוס ניב אלל כאן וכיר בפא מלוס אוסרים מיוסלס לי' כביכ כמס פעמים מלעפוס אאמור אפי' ניל כיון אמרי' דעוס' יוסר סקל כמס פעמים מלעפוס אאמור אפי' ניל כיון דאקל אוסר לגמרי. [ועיין לעיל פי' קי"ב] :

ומה פאקפיס על לי"ם פי' אי' אס' קוס' פרי"ד פסק אמלי לא כפרס אכיוס מעבל וכבולה בדוג אלי"ב חולי' אכפלרי ואין כאן לא לי' מבל ולא לי' אכוסה עסיס ואי' לי"ם דכפעבל אכוסה בחולי' אכי כאב"ל לילי"ב וכבפס אכוסה חולי' ואיל מלבד אכוסה בדיס דלילפאלי דלילפאלי ומלפס אכוסה בפיכס בפיכס אלי' בדיס ניב"ל אלי' בדיס דלילפאלי ואי' בדיפאלי אכוסה בפיכס עיס ולא אל לי"ם אכוסה בפיכס אלי' בדיס דלילפאלי

סלד מסכי הלם ע"י כיו נתייה ק' מעיב וניידר קי מעיב ע"י מן זה ה' שנם רק לאו דלא החבוטם לא סחכילים נשנה כמו נכל ה' ושי ע"י ע"י ". ע"ב לענין לסיע ושמיטת סחוח ה' קל יותר לקמי לקמן ה' נידים מחכילם כגילה לגדול ונפרט למים חרמנים דכל דאסר מריבי' ודרשם מן נוקי' עליו ועל לחכילם כגילה לוקי' דהלי כגילה חמור ומכיחי' הקמן לשחוט ואין מחכילי' חותו כגילה. ולפ"ז כגר כיתן שנם לדחות ולא כגילה ולסכי גם כי ליכא קמן שחוט נדול ואין מחכילי' חותו כגילה חם כוונם הרחים חיב חיה שלא יהי קמן ה' נסוף הסלם ושוח ושחר לשחוט לחולם שלא מחכילם כגילה כלל וחיב כיתן שנם לדחות נשחיטה עלמה ולחכי שוחטי' לו חפ' נדול ואין מחכילי' חותו כגילה וחיב. ונזה חנוח דעתך נספר חיים טוחים:

עמרם הק' נלוחם נקיק הכיל

תשובה שיז

עליה ני חיפחלו עמיק כח חרמיב לפיק:

רוב שלוש עד נלי ירח. ילן לין ויח' עורח. מחוחכי הלחוח ידיעים הרב הנחון הנדול לדיק כניר כקצ"ח מריה זוקמלן קיסר כי החנדקיק החלחם יעיל וכל מרנים ניחו לשלוש יקדו:

יהורת מכחנו מ"ב הסרי הניעכי נזעכו ולח יכולחי להסניב כי חייחי מדוכח ניסורים קנים וגם חיוח ים לי יסורים נדולים נעיסיל חי ירפח לכל מכחוניכו נעיסרה. ומ"מ לקחתי מעט סכלי להסניב כחסר יחן ד' נפי:

ע"ש מחוחכי כי על קוס' חמורם של נוני קמל חויח ק' ליו על מחכי' יוחל דפ"ב מי שלחנו נולעוח מחכילין חותו חפילו דנרים טעלים הלח למיד לחלחניח חפילו נכולל חין יריב חל על דנרים טעלים ולים דנרים עסורים לנוחל עפי מיעני טעלים דלילה הלא לימור לחו ודלי נוחכים הלא חפילו מסורים לשיקור כרם דיוב נמי נוחכים לו. ומיכל עפ"י קפר דנרי חמל דף פ"ו נמחדם עפ"י רפ"י מולין קיו דנחזיר וכל דנרים טעלים ים נו לחו ועפה. ופפק נעל ונחזיר נעל קל שחוח רק לימור לחו לחד לף דחניר שחוח נעיחם ונחזיר ים נו לחו ועפה וריעני לימורין חמור ולים דנרים טעלים שחוח ריעני לימורין לנוחל יוחר מיוב שחוח רק לימור לחד לף דחמור שחוח נכרם. הכח קפר הכיל חין לחי ולח ידעתי כוחנו מה לימור עפה ים נדנרים טעלים חולי יכול מחוחכי כי להעחיק דנריו עי עוסק לניעו. ונקפר לקם יוסף סם נחולין לחיחי קפיכם דנחזיר דנרים טעלים ליכח חרי לימורין הייעו נעלה ועוחל ולף דחחניח חולי לחי ליד דחחניח. לו דמ"ח חניר דעבר חרי לימורין וכדלמרינן יעוחם ל"ב כיע לקבלו בין ב' רעעים. ולם הפ' על דרך זה לין קוס' כוני' מחורן נדנרי מחוחכי דחרי שכ לימורין ים נדנרים טעלים ג"כ לי חחניח. ולם נחלו ליחר דמ"ח מקרי זה ריעני לימורים חחור מ"ב שם נו כרם ל"ב שוב לין לחו לרינין לדבר זה שיש נעלעלים שכ לימורים רק כיון דנדנרים טעלים ים לימור עוחל ולימור ל"ב לף דחחניח מ"ע לחי ריעני לימורים וחחר מסורים דלים ב' ורק לימור ל"ב לף דחיח ב' כרם:

ואמנם עם שסשק נספר הכיל מכח דין הכיל דחזיר חמור מעבל דנחזיר ים לחו ועפה ונעבל ליכח רק לחו. לח כ"ל ונחדי כחב הרחיב נחינוך עלוה חקיז דחי לחילו חרומה וכו' ב"ל עפה זו וכו' ועוכבו גדול מחוד שחוכל נעלים ול"ב חי שחוכל נעבל שוכר על שוליח ועיין חוס' שבועות דף ג' דנכחבע על שכבר לחוכלו חלקו ליס נפעה זריקחו מעבל שבועחו ול"ב נפעה לכילה מעבל נס עפה הספרם חרומה ומעשרות ול"ב נעבל חחיר מחיר:

אלא דלפ"ז קפ' לי ל"ב נעבל וחרומה לחיק חחלי מחכילין חותו חלא נעבל ים ריעני לימורין לחו ועפה ככ"ל ונחרומה ליכח חלא לחו. ולחי כיון שחרומה לח חעמוד נקדוסחה חחר סיפרסנה ליחנה לכהן שיחכלנה רק יכלנה החולה שרחל חין כחן מ"ע נהפרסה רק לחקן לימור נעבל לכן חרומה חמור ועיין מרש יוד סימן ל' שקי"ז:

ועפ"ם חרומה נזה ל"ב לפרם החוספחה שעמד עלי' נפרש חלילחי ס' חל"ב דקחני נעבל ונעבל. נעבל. נעבל וחרומה חרומה ומקשה הח חרומה נחיחה ונעבל נלחו עיש וכבר חעיר נזה מוחני שכ שני נפסו' מחריים לוח ס' קפ"ם עפ"י חוס' שבועות ב"ב דף ל"ב לחוכל דנעבלה ליכח נעבל דלים ל"ב זעוח ועיין רלם יוסף מולין קיו ולחני נעבל ונעבלה דגם נעבל ליכח לחו ועפה ככל נעבל שחוח נחיחה ומעשיר כנלה. חבל חרומה שלין נה כי חם לחו לחוד לף שחוח נחיחה ע"ש נכלה שים נם ריעני לימורים לחו ועפה חחיר חחרומה ומעשיר מחכילין חותו חרומה ולחי חפיר:

ובנוף קוס' חני' שכל הכיל דלקיע דחי ב"ש דלימור כרם שין חחכים לחלה רק לימור לחו ליכ נם דנרים טעלים לחלה

סמים

סתימה. ולפיז יש דעה רומזת שצריך לעשות חיסור לי כמה פעמים לא מצריך חיסור חמור רק מצריך הקל ומעילה כיון שמשתנה הקל לרחמה גוש נחשב גם כמה פעמים חלת דבשה בר שלמה שפיר כתב נרין דכשלה חמור משום דעושר כמה פעמים לריל כיון שכשר ניתן חיסור כשלה לרחמה משכי חומר חיסור שנתן גוש דחיק לפיזו כמה פעמים דשרי גם שנתנה יש קולא: ו שכשר ניתן לרחמה שנקר מלאכות משחיב בחרומה ומצל למיד דחרומה מאדרא שפיר דמי חיסור מצל מקמי חרומה וכבון שכיתן חיסור מצל לרחמה גוש אין חומרא נמה שלריכין לרחמה לחוש כמה פעמים. ולפיז חולי יש לפרש שהוסתפחה שהנחתי למיל דקחני מצל ושלה כשלה. כשלה וחרומה חרומה והקשה נפרש הכיל הא חרומה נמיתה ושלה שלה. ריל דהוסתפחה לא קיל קנרת שכי הכיל ושים מצל ושלה כשלה נחי לחרוס המצל כגון שיין הנעלים כתן ומצל חמור שאתו נמיתה. ושכמות שליקר שוין כשלה וחרומה שיש שיכול להרוס המצל חרומה דשחרומה חימו עוכר רק שכיש אחד ושכשלה כמה פעמים וכקושי פריד הכיל:

וראיתי שם נפרש דבר מהמים שכתב לישב קושי נוסי על הרמנים שכתב מצל ושלה מהכילין חומו כשלה שפשעל נמיתה. והקי נוסי הא להרמנים אין שום חרומה ומעשר שהיו מהים ואיכ חיכו נמיתה. ומי' עפי' שיטת רמנים דכל חיסור דרבנן הוא רק שחיכו חלה חסיר והא דשפק לקולא משום דחכמים מחלו שלה שיו לדברי חורה אבל שזמנין דליכא חרומה דאורייתא שוב הוי כדברי חורה ועין נמלא פ"ז מחרומות והוא שלה דכי דאיכא לחיסור דרבנן הוי כדיש אבל רק שם לחיסור לא חסור והא שוב שיש שכל חיסור דרבנן אין נחרומות אין נמיל לא אבל לא לחיסור מצל שהוא נמיתה. ולחכי חקשי לין נתן הרמנים מעם שפשעל נוחיה הלה אין כאן רק לחיסר לא חסור ולפ"ע:

ומה דקחני לפריד יפרוס חרומה ויחזור ויעשלה נאחרו חלין נוספה ולפיזו לי אין מנעלין לחיסור הוא מיהא חיכו רק לחיסורי נעלמא ולפיזו לאו ליכא. ולחי משפשק הכא שגם שמעולר נכוני חכיכא יריד ריל דעשה שפרשה חרומה ומשה כחיכה לכאן שם שכי משה מיע מעולר נפשה דלפ"ע נחרומה חמן חרומה נלא שי לה שעם שכשר כגון שכשלה נחחילה חיכם קדושה ולאר מיד שעשה שום דכחיב חתן לו ולא לאחרו יכמ"ש הוא שלה שלה משה שפרשה לפ"ק חיסור מצל לאר ומשה כחיכה לכאן לאחר ואיכ כחי דכחיב לו ולא לאחרו ולא ה' שעם שכשר לקיים משה כחיכה מיע חשי' קדושה לשלה חיסור מצל ועיכ"ל לריך לחלק דחנחום שלה שי' רחוי מעולם לקיים גם משה כחיכה שוב שן גם חיכ שפרש חרומה חפילו לשלה חיסור מצל לחיכו לחסור שפשה מצל לעולם כיון שחיכה רחוי לקיים גם משה כחיכה. ויש להחריך נזה. לכן חכי משפשק נחרומה שפשרים עיד שיעשלה. ומכיש עיד שיעשלה נחולין שיופרשו ממנה לי חרי חרומה כלל כיון שנשעה הפרשה חיכו דכחיב חרי חיכו מפרים עיד שחשי' חסירה לזרים ולפיזו לאחר דכחיב חרי חרומה הייכו כיון שחלרי רק נדעתו לשל נחיכה חשה שים גו שכשר ומפרים רק כדי לנעלה ולהחכילה לו כרחה משנרת דלא מהכי הפרשה כלל ולים:

ומיש מהחכי כי לישב קושי חחכוכים למיד חרומה ומצל מצל שלה חמור דלסור נחלה שם הכילי מהים וחרומה מוחר לחכילה חמור חולין דלסור נחלה שם הכילי מהים וחרומה מוחר לחכילה כמו דמשמע מחוסי כריחות "ג ציע דדוקא שכשחמו ומרקו דשם כחלכתן ליחא נשלה אבל כשלו נשחיטה לו נזריקה שפיר מהי שלה וכחנוחר קלה נחלים פ"ח מחשיכין וכיון דליחא נשלה משרי קל לנבי חלב כדחמר ' ניחנות ד' לענין שלישי דכל שיפר נשלה משרי קל ציע:

דגה שם דמשמע לי' שדברי חוסי דשם כחפגלו נשחיטה לו נזריקה לית' נשלה חכי חשה עליו מיכי וני' שחרי חחוסי. חקשי לחמוי לא חשיב לי כגון כשגע שלא יאכלנה ואכלה ואי' מידי דלית' נשלה לא חקני ושקשו לית לך. חכי מוקשי' שם לית' נשלה מיע שחשה שכשחמו ומרקו דמן כהלכתן ליחא נשלה ואי כיון דשם כחפגל נשחיטה לו נזריקה לית' נשלה ומיי פרק נגמרי ומחי לי חשלום ונוקמא כגון דאכל כזית פיגול ושקיל ושרי לשחי ושם פיגול לית' נשלה ומיי לית' נשלה לא קחני חשיב דגם שם כחפגל ליחא נשלה. ושוקי לא כחנו שכשחמו ומרקו דמן נכשרות דאי' לא כשחמו ומרקו דמן נכשרות רק נפיגול כמי ליחא נשלה שלא כחנו שהי כהלכתן ונפגול כמי נעי שחיטה חריקה כהלכתן כדאמרי נזנחים כיח ציע כהלשה כשר לך שלשה שכול ושי' דשי ושוקי ציע:

ומה שהניח מדברי שלינו פ"ח שמעשיק הוא כאחי שרצה דשניח נלא שכח לקיים דשרי שלינו שם כשחמק למיש דשניש ציע קיב שלש שחר נאחן וכחחיב כרת דמאכי שלשה לשוערו שכרת לי גם שחשו נשכשר ואכל קודם זריקה דלוקה לי מאכי שלשה לשוערו שלשלקות ושוחט לי משוקי כריחות שכיל דדוקא נשחט ושרק דשם כהלכתם לא שאכי שלשה ושיים שבל קודם זריקה שאכי שלשה שלי נשכשר

ולפע"ד כלשה כיון דלישיב על כילי נשבל יפיק מ"קלא שם משמרת שרושתי ליכ עיקר שלישר שוא נכילי שפוש דשבשל מיע דשפרשה חרומה ושא דלים לישחה לין כאן שלה נשפרשה כלל וכמים רשי גיטין מ"ו ציע דיש שלחוריימא ולים לשמיל דיש שלה דשיכא דלין שחרומה נשחיטה לין שלה לחשרים כלל ולין נשפרשה רק תיקון לישר שבל שיב לין נשבל זה לישר כלל שבל שלה שלה על כילי ולקיש:

אמנם לשמים שמקיל לישב דשם שדין יריד שי שקיל שכחב דשיקר שברכה נגי חרומה על שלה שפרשה חרומה ולא על תיקון לישר שבל שפרי שלה שפרשה חל עליו. שפילו לית שלה לאכול מן שחנוחה שדין ושקשו שחלכוכים עליו שלשי ניטין שכיל וכחנהי דכחה רשי רק שם נשמה שבמרה שלאכתן למשקר לית שלה לשוכין לו לאכולן לו לית שלה שחריב ושקשו שלישב שחרומה שוב שלה עליו לשפרים לשיל לית שלה לאכול שדין חם שדיק שניש שפילו לית שלה לאכול שדין שבל נשמה שבמרה שלאכתן חיפב עליהם לאכולן לו שלה שפרשה עליו. שיל ודבר זה לשלחי שלישים בשיכך שלה שליה. ועין רמנים שיב שמעשר שיל שנשר כן להדי ואיכ. ואיכ יש לרון שה כיון דשירי שכפר בשרה שלאכתן שעירים וכשים שני לית שכר של עליי שלה שפרשה וכשוש חכול ושוב לשוך שחכלה של כילי ושם לרחמה ולית. ושה שים שיכו לשוחה שלם ושיחו שלום כנפשו ושפם שחחשו ישרו כשעו שחחשו נשחשה רשה ושוחים: עשרש שקי שלשם שקיל שכיל.

תשובה שיח

שליש שי חויפחלה שי חים שרכים לפיק:

דיים ושרכה לשפשרת. לגבן שדרת. שרף ושקי. כשרים יוחל שלו כי שמוקלשם יעיל:

נועם שכחנו שחולחים שחריפות ושקיחות שגיעו עדי נעתו שבל שחשת עכיכים שוכים שפחיחו לשפחי עד חיום להשיב ועשו שפליחת שם לא שמו עדיו עליו כרחוי ט כי לישי שכיכו רק שכחלי שכחנו כיכר כי בר חוריין ובר שבין הוא ושכי כשפיע ידי על פלפלא חריפתא שלו כפי חפר יחכי חחוק לשדם דעת שבל לישי יודע עם שלא שי כי דלק שחרי ושין דרכי לקשור שבל נשבל כיעת נכיעת ולבנות מגדול הפורח נאויר רק שכתוב שלשפעיד שכך שוא דרכה של תורה:

ראשית דבר כשחפק למש דקי"ל יומא פיג דשולש פים גו שכבה ושכיש פיגול דשלב הוא לי' כרם לבד ופגול לי כיעת כדעת שפוקקי דגם נקדשים שפסולים שניע שמנה עדיין שאה נקדושתם ושקי קדקי ד' ושועלים נשם ושלה כדעת שרבעת נקדושי כיח ואיכ יש גו כרם שפום פיגול וגם לאו דוכל זר לא יאכל קודם לי כיעת דשבול שור שולל דשיח ני' שרשי שו דילעת כיון דשיחת נשחלם כמו דמשמע שפוסקי כריחות "ג ציע דדוקא שכשחמו ומרקו דשם כשלכתן ליחא נשלה אבל כשלו נשחיטה או נזריקה שפיר שכי שלה וכשוקא קלה נשלים פ"ח שעשיק וכיון דליחא נשלה שקי קל לנבי חלב כדחמר ' ניחנות ד' לענין שלישי דכל שיפר נשלה שקי

קל ציע:

דגה שם דמשמע לי' שדברי חוסי דשם כחפגלו נשחיטה לו נזריקה לית' נשלה חכי חשה עליו מיכי וני' שחרי חחוסי. חקשי לחמוי לא חשיב לי כגון כשגע שלא יאכלנה ואכלה ואי' מידי דלית' נשלה לא חקני ושקשו לית לך. חכי מוקשי' שם לית' נשלה מיע שחשה שכשחמו ומרקו דמן כהלכתן ליחא נשלה ואי כיון דשם כחפגל נשחיטה לו נזריקה לית' נשלה ומיי פרק נגמרי ומחי לי חשלום ונוקמא כגון דאכל כזית פיגול ושקיל ושרי לשחי ושם פיגול לית' נשלה ומיי לית' נשלה לא קחני חשיב דגם שם כחפגל ליחא נשלה. ושוקי לא כחנו שכשחמו ומרקו דמן כהלכתן ליחא נשלה אבל כשלו נשחיטה או

נסכסך כמו בשותפים נמצן לבל לחתר אריקה שוב לא מסכי שחלה
לפני כפחתו וכתרן נפסול:

וישן לי עוד רחוי לזה שסרי כשב שרעציס שפני שבשחיק סיב כל
קרבן שפחת פסול וכרי כל שאוכל ממט כיום נמיד לוקה שכי
לא שאכל כל שעצמו וסם צמא נבי פיגול שבל שם שכול מן שהמיד
שמתו לרט סיב כרם שלח לוקה כלוכל שסוסמיך שלין בשם פגול
עיש ולי כימא דיסטו בשלה שקני שא כשב שרעציס פיש שבעוצמו
סיב רכל שלין לשו שטו שעורם בשורם שלין לוקי בשלים ושרי לשו
זש ושלי שקרי לים שעורם בשורם שלים שעורם לא שאכל פגול
שו לא שאכל שסוסמיך ושלח שהים שוא שעת יפלחו שעבלים על
שקרשן שיכל שמוקני שחקוק שלח יפלחו כשים שוב שכוא עיו וניש
ליב שסא יחלי יפלל כיון שקרבן שפסול שוא ושקור בשכוא ולריך
לסניח קרבן שחר כרי שלח יפביר קרבן זש ויוכל לאכלו ולישסמא
מיתו ועי' בשרשיכ ניסין שם שחקי כגון זש בכיר שוחלי יפלל
כרי שלח יקוקה ושי שלין שחכם כשלוה לו שם עבר בשתכוון עיש
שם ליש כאן שחרי שכלו שחר ושעבלי כשלוי כרי שלא יפביר:

ובמו"ן לוים סי שרייש שקי כשין זש לבעל כל שיני שחוסי שין
סי שלוה ושי לבעי שלח שחים ושעל לו יפלח שחם ועיש וכיו
לעכין לשיש בעל לבעי שבל שחים שיהו שי שעל יפלח שחם ושיך
לוקי שעיב לבם שם כשבל לו בשחעיב בשחיעים שו בזריקה לו שהי
כשלה שחר שחיעים שריקה:

ודברי עיש שוחיל ושתי ליין כיעל ני שלחל שחי שחם שלי שעיסטו
של שעכשח שיוב כרם שבשחו שחר נשין לו שבעלים לבשיר
שיוב כרם שם שבעלים שין כשלוי ועי' לשיש שעיש שכריכ לבשוקר
פירוחיו על שביכו לו שקרי לשילים כיון שהכשקר שי ליקחל רק
שחוקר עיש ושכל שה שיכעם לשו לבעלי' ליקחל עליו שרי זש שעחטו
נשין לירך לשלם לשם רש לדחוק בכחה לחפי' ולים:

ונם עיש שי ליעל כדעת שסוקני' דנם נקדשים שחוללים שביב
שחנח עדיין שחה נקדושתם ושקרי עוד קדפי שי ושועלים
בשם ללא כשרשיכ קידושי כיש. שכה של לנקדשים שקולי' יש נשם
שעילה שנוחר בשעכה כריחות יב יש לוחל לכילה לחת שחוש שחר
ולשיש חיב לשם עלה לו יד שלא רבני שחר לשבר לשבל שי שוליל
שריקה בשכבר לבל הדבר שנוחר בשעילה נ' זריקה פגול שי שוליל
שידי שעילה נקדיש ולים שביל לידי שעילה נקדפי קלי' וכן שסק
כרשעים פיב שעעילה היב ולים שרי שעלחו לל בשחסק בלישורי
קדשים קלי' ושלב דיעל שפגול שעור לפי שים גו גם לאו דשעילה
שרי בלשים שעור שים גו לאו דשלב ולאו דפגול וגם לפעים אין
בשם שעילה שם שם פגול שלישו שביל לידי שעילה ואין להשחסק רק
בשבר קדשי קדשים ושרי שנוחר שלא יבא לידי שעילה ושעלחו לל
רק בליעל דאדרבא בכשרים לשאו לידי שעילה ורק בשפולים שעלי'
דלא יבאו לידי שעילה. ושם שלין דלא כשרשיכ קידושין כיש לישו שכין
לכאן דשוקי ושרשיכ שם שקי בשחוקי חרן ושזה בשחסק שרשיכ שם
שרי כקדשים שעשו דילאו לידי שעילה דיש כדשעי שעילה בי ופי'
שוקי שם דכיון שלכלו לשיבוד לל שקרו קדשי שי ושבשר דשזה שפי'
שם עלו יבדו דשה שקרי אין בשקולו בקודש דנם שם שוחש חולין בשרן
בוב לישו דשו' להקדבה ושי' שוקי כרם שיל שלפי' שלפי' בשפל
שחר שהוקדש שיש כיון שחוא שידי שעילה דשי' שלפי' בשפל שחוקדם
שקרי אין בשקולו ושם עלה יבד ושיב שחוקי חרן שלכי' לשיבוד
ולא שקרי קדשי בי ואין בשם שעילה לו כשל דאין שחיעים דומה
לשיחה וכשו שהשחיעים בשבים שיש שולים שידי שעילה בלא זריקה
בשב בשרן לישב שולים שידי שעילה ולא לשרי כשלין דשקריכשו דשי'
שיי רשיק שעילה לשבל בשאר בשולי' ודלאי שיש שולים שידי שעילה
וכדלשרי' רשם שעילה דלאו כשלין דשקריכשו דשי ושכשים דשם
שלו לא יבדו בשבשולן בשקדש עי' רשי' כריחות בי שכיל ובגמ'
פיק דשעילה:

ובכל זשה שבי לוחר דשה דשם יש לאו דשעילה בפגול בשחלוקה
לוחל שמי' דלדעת רשי' בשנועות בי עיש דיש דזדמו לאו
דלאחרת שעילה לוחל דעת שחרוחה שיב כיון דלים בי'
שעילה וקריבה בי' ושחלה בשבשו שקדשי די ושיך בי' נזיש דשעת שעת
לאו שמי לים בי' שבל לשה בשוכיחו חוקי שם שכריחות די דלאו דזרות
לא שרי שנזיש דשרוחה רק שחר לא יאכל כי קודם שם שה שוא דוקא
שיכי דשיי לכשרים שבל שיכי דלא חזי לכשרים לין בו לאו זש כדשעי'
בשרות שי ושא דשעי' בכריחות די שלוכל שלב שחוקדשים לוקה
בי' שפשם שר לא יאכל כי קודם שם לף דשלב לא חזי לכשרים
שיכו שפשם דשקי' בשלי קרבן ושלכלו לוחשם לשר בשם בשם דשיכו
בשר שיב בשיגול דלא קרי בשלי קרבן כלל ושלכלו לוחשם וכי ולא
שי לכשרים שוב לין בו לאו דשרות ושעילה כלל ולין שקום לשבשיקי כלל:

ואין לשקרשם כיון דלין בו ליקור זרות שעיד לשלי יש בו שעילה
בשוגג דיל דשה דשבל בשוגג שיו שחוח שלי שקדש רק שחשת

בשבשך כמו בשותפים נמצן לבל לחתר אריקה שוב לא מסכי שחלה
לפני כפחתו וכתרן נפסול:

וישן לי עוד רחוי לזה שסרי כשב שרעציס שפני שבשחיק סיב כל
קרבן שפחת פסול וכרי כל שאוכל ממט כיום נמיד לוקה שכי
לא שאכל כל שעצמו וסם צמא נבי פיגול שבל שם שכול מן שהמיד
שמתו לרט סיב כרם שלח לוקה כלוכל שסוסמיך שלין בשם פגול
עיש ולי כימא דיסטו בשלה שקני שא כשב שרעציס פיש שבעוצמו
סיב רכל שלין לשו שטו שעורם בשורם שלין לוקי בשלים ושרי לשו
זש ושלי שקרי לים שעורם בשורם שלים שעורם לא שאכל פגול
שו לא שאכל שסוסמיך ושלח שהים שוא שעת יפלחו שעבלים על
שקרשן שיכל שמוקני שחקוק שלח יפלחו כשים שוב שכוא עיו וניש
ליב שסא יחלי יפלל כיון שקרבן שפסול שוא ושקור בשכוא ולריך
לסניח קרבן שחר כרי שלח יפביר קרבן זש ויוכל לאכלו ולישסמא
מיתו ועי' בשרשיכ ניסין שם שחקי כגון זש בכיר שוחלי יפלל
כרי שלח יקוקה ושי שלין שחכם כשלוה לו שם עבר בשתכוון עיש
שם ליש כאן שחרי שכלו שחר ושעבלי כשלוי כרי שלא יפביר:

ובמו"ן לוים סי שרייש שקי כשין זש לבעל כל שיני שחוסי שין
סי שלוה ושי לבעי שלח שחים ושעל לו יפלח שחם ועיש וכיו
לעכין לשיש בעל לבעי שבל שחים שיהו שי שעל יפלח שחם ושיך
לוקי שעיב לבם שם כשבל לו בשחעיב בשחיעים שו בזריקה לו שהי
כשלה שחר שחיעים שריקה:

ודברי עיש שוחיל ושתי ליין כיעל ני שלחל שחי שחם שלי שעיסטו
של שעכשח שיוב כרם שבשחו שחר נשין לו שבעלים לבשיר
שיוב כרם שם שבעלים שין כשלוי ועי' לשיש שעיש שכריכ לבשוקר
פירוחיו על שביכו לו שקרי לשילים כיון שהכשקר שי ליקחל רק
שחוקר עיש ושכל שה שיכעם לשו לבעלי' ליקחל עליו שרי זש שעחטו
נשין לירך לשלם לשם רש לדחוק בכחה לחפי' ולים:

ונם עיש שי ליעל כדעת שסוקני' דנם נקדשים שחוללים שביב
שחנח עדיין שחה נקדושתם ושקרי עוד קדפי שי ושועלים
בשם ללא כשרשיכ קידושי כיש. שכה של לנקדשים שקולי' יש נשם
שעילה שנוחר בשעכה כריחות יב יש לוחל לכילה לחת שחוש שחר
ולשיש חיב לשם עלה לו יד שלא רבני שחר לשבר לשבל שי שוליל
שריקה בשכבר לבל הדבר שנוחר בשעילה נ' זריקה פגול שי שוליל
שידי שעילה נקדיש ולים שביל לידי שעילה נקדפי קלי' וכן שסק
כרשעים פיב שעעילה היב ולים שרי שעלחו לל בשחסק בלישורי
קדשים קלי' ושלב דיעל שפגול שעור לפי שים גו גם לאו דשעילה
שרי בלשים שעור שים גו לאו דשלב ולאו דפגול וגם לפעים אין
בשם שעילה שם שם פגול שלישו שביל לידי שעילה ואין להשחסק רק
בשבר קדשי קדשים ושרי שנוחר שלא יבא לידי שעילה ושעלחו לל
רק בליעל דאדרבא בכשרים לשאו לידי שעילה ורק בשפולים שעלי'
דלא יבאו לידי שעילה. ושם שלין דלא כשרשיכ קידושין כיש לישו שכין
לכאן דשוקי ושרשיכ שם שקי בשחוקי חרן ושזה בשחסק שרשיכ שם
שרי כקדשים שעשו דילאו לידי שעילה דיש כדשעי שעילה בי ופי'
שוקי שם דכיון שלכלו לשיבוד לל שקרו קדשי שי ושבשר דשזה שפי'
שם עלו יבדו דשה שקרי אין בשקולו בקודש דנם שם שוחש חולין בשרן
בוב לישו דשו' להקדבה ושי' שוקי כרם שיל שלפי' שלפי' בשפל
שחר שהוקדש שיש כיון שחוא שידי שעילה דשי' שלפי' בשפל שחוקדם
שקרי אין בשקולו ושם עלה יבד ושיב שחוקי חרן שלכי' לשיבוד
ולא שקרי קדשי בי ואין בשם שעילה לו כשל דאין שחיעים דומה
לשיחה וכשו שהשחיעים בשבים שיש שולים שידי שעילה בלא זריקה
בשב בשרן לישב שולים שידי שעילה ולא לשרי כשלין דשקריכשו דשי'
שיי רשיק שעילה לשבל בשאר בשולי' ודלאי שיש שולים שידי שעילה
וכדלשרי' רשם שעילה דלאו כשלין דשקריכשו דשי ושכשים דשם
שלו לא יבדו בשבשולן בשקדש עי' רשי' כריחות בי שכיל ובגמ'
פיק דשעילה:

ובכל זשה שבי לוחר דשה דשם יש לאו דשעילה בפגול בשחלוקה
לוחל שמי' דלדעת רשי' בשנועות בי עיש דיש דזדמו לאו
דלאחרת שעילה לוחל

יטמל מדרי׳ לטבלא ויסי׳ לסוד מקום מטל ובום סלריך. וקבלת צ כגר
מטעמי מחכמי טולן כי לאבל כתן לה כל דלינ מוילת המרומה סות
רק מחמת טבל שיש שלול לטבלא ולינ שפיר מסת קילה מטבל
מהיט דיסס בטלולה וכטיט סוסי קידושי׳ ליט ריט וליט דטבל לטיב
דליט בטלולה ציט כיון דליסורו ליט לולה מחמת תרומת ומטעם פ׳
מקום דטבל לטרומה ומטעם לה תטירי טיכיסו ציט וליב כיון דתרומה
קיל מטבל דיסס בטלולה רק דהל קילותה מחמת טבל לינ לגבי טבל
שפיר תרי קל ממטל׃

אבל לטטכיל מרלה דגר תדם דכיט טשהכר שלולה בתרומה היט שכשלל טל
ומלה שתה וחרטה טל שטטרים זה לחרומה לאבל לם כשלל טל
שטטרים תרומה כלל. לה מהכי שלולה כלל דהרי מחייב הוא לשטרים
ולה בדעתו ובדטס תל׳ טילתא ועיין מדש יוליד ק׳ לי סקיש ורמ׳
ג׳יטין מ׳ו. ונמהכה לפרים מ׳ לדקה ק׳ מ׳ הציל דטת טרטציט דמרי
סקדש לין כיתרים בתרומה רק בשתה וסק׳ דליכ לינ קיד כהרי׳ לומר
דתרומה הוי דשלינ סוליל ונידו ליטבול ולילטל לה יטלה שתה ותי
כיון שמחויב לתרוס לחרס ולינו כשלל רק טל זו שפיר כיתר בחרטים
טיט ובזה דברי יוסר מוכרס ולפ״ז ליט לומר דתרומה קיל סוליל ריסס
בשלולה דיל דמיירי בתרומה ביד כהן דליתה בשלולה לדעת האסרי
בהדיס כיט לו שטת האטרים וסיינו לטטיט שפריך בפ׳ הגמ׳ דלה
כשיטת רשי׳ ולי שקוט דנוק לי׳ תרומה ליתי בשלולה סרי לי׳ קיל
זיל דנוק לי׳ תרומה ליתה בשלולה לטטיט שהרי מחייב לאפרים ולשיטת
רש״י שטטיטת שלין שקוט לקושי׳ זו לשלי מלכילי׳ לותו טבל טפרים
תרומה ומלכילו תרומה שהוא לי׳ קל שהרי יכול להחזירו לטבלו שלם
יש׳ הדין דכפרים תרומה ומלכילי׳ לותו תרומה ולה טבל ליכ לסקר
ליטבול עליו ולין כשלל כלל שקוט שקבים ולקיט׃

ומה שטלטל בעכין לחלוציל לין דעתי טיהא בזה דהל לפי׳ לי לחלוציל
היט לעכין עוטשי׳ לאבל טיט הרי חמור כמו שכי לי׳ כדלמרי׳
בינטות ליב כשיט לקבלו בין רשטים גמירים ונט זה ברור בעיני דלפ״
יכול לאכול לי׳ קל ולאכול חמור שלין בו שוכם מלקוה כמו שה שמחויב
למקור כשבו יהרג ולה יעבור שלם ערב ולה כהרג שלילי ליב מקוס
עיז וניב וטפיל רק עוכר על עסה דוקא׳שהי ועל ליט דולה שחלט
כשיט הרמבים פיט שיקוסיט ליל וליב לף שאכל החמור לין בו מלקוה
רק שאוה לאו בים בו מלקוה והרי גט שם לוסליל ניב הוא לאו בים
בו מלקוה וגט שכי לי׳ יט בו וליב לין כפיב בכיל טעכין לוסליל
כלל ושכיט דהרי כתבו תוס׳ בינטות שם ליב עיב ליט לומר דלף שם
שכולל קיל מלד לי׳ שלילי שלשלין שם חמור בדבר לוסד טעם שפיר חל
בכולל בעיט וכשרומה שהה בשלר כל בשיט׃

ושוב הביל לכו דברי המציין חיב ס׳ ליט שכתב חיל ליסא לפ״
בשלולה טבטלה לי׳ לשטר לומר דליל לטבל מקום שהה
לליקור עומד לתקן ולילו שקר לולה תיקון ולאו לי׳ חול לי׳ לוסר
ליטר עיי לילקון ושטבי שקבים שהילילו סורה כלאו ס׳ שתוקן שהרי
סוא כלאו לילו מיב לתקנו כדגן עכרים שהורה שטרטו שטבי שקבים
וכשלאכו לוסכל ליטר לאבל ליטר לאבל שהה שבלה ליל לליוות שהורה
כל עוד שהוא רלוי למלכל לדם דשלי דלמרי׳ בשמחות כיב לשטר
לבשלה שטשטש שהורה לייכו לכשהקרה ולה שסי׳ רלוי לגר ושהורה לה
לשקרה לולה כשלה הרלוי לגר לאבל בשדה רלוי לגר לין לה לילקון לה
בחול ולה בשבת והרי הוא כלאו לילכה לשכילו כלל דלרי׳ דליקורא רציב
עלה הלכך כשהבו לו שה שבשכילו כלאו לה ס׳ לשכילו לולה הרבגולה
זהה שלי׳ וזיש הרלוזיל זיל שלי׳ שבת עומד בשכילו ולה לי׳ כשלה לאבל
בשבל לין לי׳ שבת עומד בשכילו כיון שלא הלי׳כתו שהורה לילקון ציש
וסניכו לשרוכים דהשציין קושר דשבל קיל שכשלה חוליל ולשטר לשקוי
וקיל ליב לומי שבל וכשלה כשלה הא שבל קל שכשלה והי׳ לכו להלכילו
שבל ולה כשלה. ולפי שהה עליהם דליב ליל כל הלריכות הזה הריל
לומר בקילור דליד לטבל דלשטר לשקוי׳ לאבל כשלה לית לשקוי׳. ועוד
השציין כשלי לומר׳, לשטעתי׳ דבן יומי קיל תרומה ולה שבל ליל
שלי שבוה דטבל לשטר לשקוי׳ וקיל שהרומה וביה לית לי׳ רק דקשר
ולקשרה תרומה שוי לכהבים עדיפא לי׳ ליב לשטר לומר דדוקא בטבל
ותרומה שטטיטת שוון בשהה ביב שיש דשבל לשטר לשקוי׳ לאבל
בטבל וכשלה לה שהי שיש דשבל לשטר לשקוי׳ וכשלה לית לשקוי
דשומרת דטבל שהוא בשהה וכשלה רק בלאו עדיפא לי׳ והשציין לה
קשמר רק דלי׳ שבל טבל דבשר כגד לי׳ חילול שבת לשקוי שהוא שבות
קיל שלי׳ כשלה דלרי כגד לי׳ לשטיט בשבת ושלי קש׳ לאו על השציין:

ועלה בדעתי לוסר דהשציין כיון דשבל לשטר לשקוי׳ שיפרוש
עליו שמקיל ליב שם שוסר שהכי הוי שוסרת ולה שרומה
וכן שטטעות לשוט ושרי הוא כאלו לילו לייב לשקוי כדגן עכרים
שהשורה שעכרתו שהכי שקבים וכשהוכלו שהולה שוכל שיהר וכיון שהשרה
כשו שבת הוא שלכילין לותו לטבל ולה שאכל שבת בשיקוה שהוא שהור
יוסר לי׳ שבת שלי׳ טבל לאבל כשלה רק שרומה ושבת שוסרת לכן
שהשרי׳ לף דשבת האוד ולין שלכילי׳ לותו כשלה לף דקיל כיון שהוא
רק שרומה ושם כן הוא קיל שפיר דשבשל וכשלה שלכילו שבל שהוא

רק מקום תרומה שמעורב בו. ומרי לפי' בנפל של מעשר עכ לתרו' נמכתם ריח ניע דלוקח לם לכלו וכן פקח סרעיפים פי מריחו סיב עיש:

אבל הדרך סיפר שחו דרעתם רפי כמרים סרעיפים פי מריחו סיב

סנפל כילר כל לוכל סחוח לספרים מעכו הרומה ומעכרום קדם סיפרים מעכו נקרלי סנפל ולקור לוכל ממכו סכ ולח יהללו לם קדמי זכי לח לפר יריחו לרי כלומר לח יכהגו בו מכהב חולין ועדיין קדמים סעחידים לוכלים לח הורחו והלוכל כזים מן הסנפל קדם סיפרים מעכו תרומה גדולם ותרומה מעכר מיב מיחם ב"ם סכ ולח יהללו לם קדמי זכי וכרי ומפיהו לוחם שן לפמים. ה' כי לנפל הלוכל מדבר סכיטלה ממכו תרומה גדולה ותרומה מעכר ועדיין לח הופרם ממנו מעכרום ולפי לח כמחר בו ולח מעכר עכי היה לוקה מקום לוכל פנפל ולין בו מיחם סלין עון מיחם ולח בתרומה גדולה ותרומה מעכר בלבד ובפטנות היה קברת חוא זו ופוח יפה בעיני דכתי' בהכך קרלי קדים ובכיים הניח בנפל מיב המם עליו לך חלם בקברת דבר סהוח בני עירוכה וה' סממיים כלן בגמי לח כממע ולח סהוח מיב על בנפל סהורים ממנו תרומה ותרומה מעכר חבל חיוב זה לם יה' חיוב מיחם חו לחו לח שמעו ולפפי סלמר רב דבנפל הפטול למעכר עכ לוקה הי' לפכר לומר דחיב לם לח לקה ולילרך לחמועי' דלילו מיב מיחם מקום דקרלי דכתי' בהו מיב קודם כתי' בחו בים הפחקי דברים ככתבן ללהר מה דודלי כל בנפל היה לי בעלמיהו ולוקה על כזים ממנו ולפי' בנפיל למעכר עכ חלה דבנפיל לתרומה גדולה. סהלחו הוה מיכתיב ולח יהללו לם קדמי זכי לפכר ירימו לרי בעהיד לחרום הכתוב מדבר כרחמרים בקפדרין בים לילב לקרם חיים הנפל בנפיל דעדיין בחיך ני' הקדם חר כילו קדם לילב דיבו כקדם סהוח סתרומה סהוח בחיכה ובל לרפיים ההיל בתרומה מעכר דכתי' ני' ומחקב לכם תרומתכם כדבן מן הגורן סדיב בכרומה גדולה כמי חר בנפל בחיכה [ומיב לפכר דהיקה כפיבר ספרים מעכר לחסון חנפל] חנפל בנפיל למעכר עכי סחין קודם סיפרים מעכר לחסון לה וכמוסיל] חנפל בנפיל למעכר עכי סחין ליקיבו מלר דפחיך ני' קדם מעחיד לחחריס סחרי לינו קודם כלל חין חיוב מיחם בנפלו:

ובהבי מיוסף קומי כיב סם הה מעיס מי לקרי קודם חדה דנפל

מעיס גופה לינו חייב מיחם רק לחו ובחיס סרעיפים פיק מעיס הלכה לי חיוב מיחם בפעכר בית לחו דנפלו לינו מפחתו פקום סעחיד לחרום כדכתי' בחרומה חכר יריחו נעחיד לחרום רק מקרל דלח חוכל לחכול בפיחי בחרומה יייב בפיחי עיב ומפרים לף דלקרי קודם לין בנפלו חלה בלחו:

ואפי' למחי דילפי' בקפדרין בים בנפל בפיחם חגזים חילול חילול מחרומה בית לחו לריכי' לקברת הכיל כיון דלפכרן דבנפל לחרומה בפיחם בפעכר בית לחו כילף מחי דבפעכר סכ ולפעכר עכ דחוה ניב בלחו בפם חלינו בים בו בם חיוב בינחם ולחכי לפ בים קברם הרין בפרים פיד בים סחניה בפכחבו ולפ יפיחו חוחו דקרוקים קלים לפטוח דברי הרין מפסוקו:

וזה הי' דעת רפי' דחרומה מיבלה וחייב בינחם על הנפל כיון פלקיר מחר מעכו מיכי נופה רק דילפי' מה חרויה מובלה לף מעכר דלפין מי מובל לפל לי' וחיוב בינחם דבנפל בם רפי' בים הוה לי' וחיוב בעלמותו על כזים ממנו ולח בפיפיל חרומה הטיבים בו הם כי לח להזכיר וריפעה דכולה חלמודה לח מפמע הכי והחדם לפקר מיבים בכיב:

ובזה ים לייפב קלם קפי' חוסי על רפי' דמעכר דלפין מי כתיב בי' חרומה מעכר מיבב מפיל דכתי' דחרומה מעכר בחיכה בי' חבל מעכר מיב לה כתיב בי' לפר יריחו וקודם שכי דלפרים חורם הנפל מפום הקדם פעחיד לחרום וכל זמן כחרם לה יכהגו בו מכהב חולין רק חרי כולו קודם וגם מן ומחפב לכם חרומתכם יפל דלקור חרומתו לינקם לחרומה גדולה ולח בפלו ולהכי לריכים למילף בזה מלינו מה חרומה מובלה לף מעכר לחפן מובלה. וגם מה מחקפו דלח ליחפר בנפל לבחן כיון דחרומה סרי' לי' לקיב דחח חפי' בפיל למעכר עכי לפור לכחן בלחו בחן דלח חוכל וסי' וכיים דבפיל לחרומה לפור לכחן מולה חחללו חם קדמי זכי וכיון דעכיב לפור לבחן לף דחרומה סרי' בוב חמרי' גם לענין מיחם דבפיל בימרלה בפוח ניב בכחכים חין מיחם מחרומה דים חיוב מיחם בפיפיל לחרומה ולפי בחחרי דבפיל לפחור לכחן חיוב מיחם מני

חים ני' חפי' לכחן וכל חלו דנרים קרוני' לפפוסו:

וממילא בחרומעב סיפוד כפל הכיון פכל דנריו נכרים על זה דלפרי

לין בפל לפור רק מחפם תרומה חפעולב בו וחין כחן לי' בפל בפלם רק לי' הרומה וחוה רק כמדומה לכן לינינו מכיר עלמו בפלפלם כים. ורק חם זה דלפי' פחניה חורב פ' לומר פיב הים יכול פחה פפרפתו פקדפתו לחייב עליו קרן וחומס חיל וכמן לכחן חם פקדם פתכתו פקדפתו לחייב עליו קרן וחומס וחין פפרפתו פקדפתו לחייב עליו קרן וחומס דנרי רים רחוים חפרפתו פקדפתו חומר לף פפרפתו פקדפתו לחייב עליו קרן וחומס ופי קרבן לפחי דקחי על פחילה פפרפתו תרומה דלריפ

מתכתו פקדפתו ולרחפים פפרפתו פקדפתו וצ"ע פרים פיב דהרומות סביב יפחלמי דפלינו בזב רבי ורחפים וחמליפ רפי מחרומות פחפלה עיז כי מפילם לה פמעמו פילון בחרומות חם כתיב לכחן חו לה ולכן פ"ב הוה דקחי על פחלומי חרומה:

ואני בעבי ליכי רוחה פלחים בינרי קיל רים לחנין למים חוקי נפפרים כיב דחמיב דמוכח בפמה ליב דמקרבן פנה לכפרה חין קלנים פוטר מיח נבי מפילה פיפר דחם חין קרן וחומם חין מפילה פיפ וחיב הסיב חם חין קרן חין תומם וחין מפילה לינ לינ"ל חפפר לחיב חומם על לכילה חרומה לחחר הפרפתו קדם פחכתו לכחן וחה קיל דהמחיק מחכתה כיוכה פפור מפום דחוי ממון פלין לו חוכבי' וליב חין קרן וחם חין קרן חין חומם. לך זיל דהרי כחבו חוק' כתוכות לי' ביב דפלחי פוגב דחרומה מפום דפפלומי' דיד' כפרם ולה ממוכח כדחמרים בפמ' חרומות פ"ו דחם לינ חכהן למחול לחי למחול מפום דלה חרי ממון חלה כפרה וחפ' חוכל חרומה עלמו דלה בזל מידי מפלם כפרה לעלמו ומומם לכהן ומיבי פלינ"ל להפ"ם חולין ככבד פיפור חחרומה וסם בעפ"ם חרומה ומוכהן לכל כהן פילינ הדמים פלו חם חפ' קבם חרומה מכהן חו ירם חרומה מחני חמו כהן ועיב לה פלינ' רבי ורבל פפחים פיב הינ חלי' בנחל חרומה- מחני חמו כהן וחחיב מת דרבי קיל מפלם לפמם ורבל קיל מפלם לעלמו חנפל בלבל חחר ככבד קבם חו ירם כיב מדו דמפלם קרן לעלמו וחומם לכהן כדחמר חחם בירושלמי מידם רבל לרבי בחומם מפלם לפמם פיים וכיב חחר חפרפתו קדם פחכתו לכהן דחם חכלו פמחיב לפלם קרן לעלמו לכפרה

כביל וחיב פפיר ליבה קרן וממילא דפפ"ר יב חומם:

אמנם נחוסי ניסן מיב הקפו חח מזיק הקדם דפטור יפ"י ממזיק חרומה וחמלי נמזיק הקדם פפטור גם מקרן ומרי נמזיק חרומה חייב נקרן דמזיק ממון כהן הוה וחי' דחח דמפלם בחרומה לחו מחלי קרא מפיק חלה מקרא מחריבה דהרי כבחל הינרו וחזיקו וכן כחבו ניב ז' דחי לחו קרא דבעבו ולה פל הקדם לה חרי דבמ"י כי יחכל פרם למזיק חלה חפעם חומם לחדה ומעיב דכי יחכל פרם למזיק בחרומה כמ"י ופם חייב חזיק קרן דממון דכהן הוה חייב מחמי קרא דכי יחכל לה בפיק חלה מקרא מחריבה דהרי בחל מבינו ומזיקו ניב וחי כימה דבם לוכל חרומה פל עלמו מחויב לפלם קרן לעלמו לכפרה חיב פפיר גם בחרומה ממעכר קרן מכי יחכל פרם למזיק פחיכו מפלם קרן לעלמו חיו פיל לחוסי דקרן בחרומה חינו מפלם לכפרה רק ממוכח דכהן הוה וחה דלין הכהן יכול למחול חייב לחחר פכבר הפרים ובזחיב חוח דחפלומי חרומה חרומה חיב מה חיחבי סוב מחילתו. ולפיז קדם פכחבו לכהן רק לחחר הפרפתו דליכה קרן ליכה חומם ופפיר לין הפרפתו מקדפתו לזה ולעבין קומי חוסי פם בכחוכות הכיל עיין ריפ דפיז דחרומות. וחיב לין היימה חפ פליני הב חבחי בקברת זו חפ לכפרה חפלומי קרן דחרומה הוה לכפרה חו רק ממוכח דכהן דחפ בה לכפרה

חפרפתו מקדפתו חפ הוה ממוכח דכהן מחכתו מקדפתו בכיל:

ולפי חלמוד בדרם כמין חומר יכול חבה הפרפתו מקדפתו חיל ומהן לכהן חם הקדם מחכתו מקדפתו וכרי וקיל דחחק בפירושו ולפפים לים דחי כימה דהפרפתו מקדפתו חיב מפלם קרן לעלמו וחמחי כתי' ומהן לכהן וכרי חעיב דחחכתו מקדפתו ופפיר לריך ליהן לכהן הקרן וגם חחומם כל הקדם. ויען כי כבר חרכו הדברים ולין הזמן מפפיק לפחגר נזה ודי חלקי לחמת. יכחבו בדרך חמת. ויחיר עיכיו נחורפו חורם לחמת. ונזה לחהן מחוחמת. בדברי פלום ולחמת:

עמרם הק' בלוחם נקיק הכיל.

תשובה שיט

פ"ב ני' לחפחלו חרחים לפיק:

שוב"מ לחכחי לחוסי וחביני חרב סחלוחיב כמרים נרפון פפעדרן כי חבדקיק מי לודחם:

מכתבך קבלחי וכי וחבחה לפ פעם לפי לייפב קומי כפים ניומל בעבור פיב חביבו דילמל רק. לו כלחר פחוח עלמו יכול לחכל פנת נמקום פכבם עלמו חבל לה חביבו. וכחבם לייפב עפ"י דברי פרעיב ומויב פיד דפחם חיל מוכיל ומחלק פכחב דכחיב חמנוג חוחם חוחם פחין בחם פכבם חחם עוחב לפביחם וכחב חרים פחוח יהוקלמי וכבי דרים דחחם מיעוטל הוה ומפחברת לפוליל לה חלו פים בחם פכבם פים וחיב יש לדרום חפר יעפה לחחם הילדם חוחם פחין פכבם בעפ"יפם לחחם עופה ולי לחקה עפה חוחם פים פכבם בעפ"יפם חיב כבר כפמע דלפחולה עלמו פחבר לחלל פנת פלחוחם ועכ"ח ולי בחם חלי לחחוי לחרים דפחרים לחלל פנת בעבורו. ולה פהיה לי כלל ולפי לחמר ולפעמך הלה הה"פ ממעכ"י פלחוחם פחיל לפחוב בפנפל פכבם לחרים וחייבו הפרים חיב הינ ממעכ פלחוחם פחיל לפפוחם פפעפת בפנפיל פכבם לחרים וחייבו הפרים חיב הינ ממעכ פלחוחם פחיל לפפוחם

שוא למעט אלו שים נפש ככתב שהרי הכל למודים מעליון ואם יסתכנו בלקיחתם יש בכרם נהפכים אבל כאן אין קנרא כלל שיעשל שאלות בשניך ככתב ועיין תוס' שבהדרין עיד עיא ד"ה ניב שהקשו והא ומי נהם ניסרחל כתיב ואתי יסרחל ס' מחויב למקוד עלמו אתי' בלמעה לי לאו דכתיב ומי נהם. ותי' דדילמא לא לילפיך ומי נהם אלא כי היכי דלא ניקף שאר מלות מדולה ונערם המאורקה דאתי' בלמעה יהרג ואל יעבור עיש ואיב לא מיעבי' לקיד דתוס' נקשיתם דאי לאו ומי נהם ס' מקנרא דמחויב למסור נפש אתי' בלמעה וכן פירש"י שם עיא עבור ואל יהרג ומי נהם ולא שיומת ואתי אין למעט מלוהם לוחם שים נהם שכתב אלא אתי' לתי' התוס' דקיד לעילף מדולה ונערה המאורקה דלרך למקוד נפש מיא אין למעט מלוהם דאחדנה הויא מיעוטא דלוחם קאי על ומי נהם דדוקא בשלות קלות כגון עפה ולית בזה לחייבן ומי נהם לא שיומת נהם אבל נחמורות בכריחות ומיתה ניד כילף מדולה סיהרג ואל יעבור. ועוד והוא הסיקר דהתם קאי לוחם על לא תכלה פחת סדר שהוא שדה לבן ועל וכרמך לא תשתל וכרשיק לוחם שים וכרי שאין נהם שכתב ולא אלו שים נהם שכתב אבל כאן דקאי לוחם על אח תוקותי ואח משפטי אין כאן רמז על שאין זו שכתב כלל ואיך למעט אלו שים נהם שכתב ועיש תוס' יריט ומקשנין להוליא אלו שים נהם שכתב כוונתו דמכיל שלרך להיות לשדה וכרם ונהא דאין זו שכתב דילמא נדיה עיז כאן תוכי כרם ואי אפשר להוליא

ואיכ גם שבת דחוי ואינו מרכז כקומי כפיפת. וכמ מהא דדענא דלמי לון כלן דחוי מעיקרא דכבר כתבנו הוכי זומל ו עיב דיש לומר דזקוק נבי שבת כיל לרבנן מומלים דחוי אבל בשלמא כיל מומלים אומרים עיש ואיכ גם נבי שבת אומרים ושפיר קאמר דליל מרכז. לבל גם למיש הוכי שם ובנחים אכיל דחלם לומרים קאמר ולי לא כיל ואכיש כיל מומלים דחוי סיל מיש דברי מריין וקיימי דחדלי לפי אומה דכל אדם שומר לאבל שבת בשביל פיב חבירו שפיר יל דשבת דחוי סיל אבל לי כימל דלא שרי לאבל שבת בשביל פיב רק אחולה עלמו ולא אמר מוב ליל שבת דחוי דשרי אם דחוי אסי דפיב ואבלה בשבועה דוחם לי שבת ואיכ ליל הול עלמו ועיל אחר פיב ואבלה בשבועה בל זה דוחם שבת ואיכ ליל דלאולה עלמו אומרים ליקר שבת כדי להליל משבו ולאחר לא אומרים וכמיש אמלינ שהצחלי דלף דאחר לים דקלי להליל אכרלף בשבועה בל דוקף אם יכול להליל צלי שלינריו מיש אכרלף עלמו שוחר להליל עלמו בשבועה בל דוקף אפי יכול להליל צלי שלינריו. ועיין כתבתי כיון דיש מלאכות אסור מלד הקנרת לא שי כקולי מלאכה בלל כמו תופר בו הפיחם או ניסול ואפיי לצרכו והצמרת אם ועיין לריכות רעבין בחושם פ' חמיד בשבועה כל מלאכה שצריכים הול קנרת שבת ואיכ בשיש הול בשבועה אבל רק דנזהיב אבל קנרת מלאכה וחייב עליי בשבת ואיכ אם אומרים לאולה עלמו בשביל פיב שבועה מיכי שם מלאכה ואין קנרת סיפי מלאכה לזה ולא לזה ועיב לבל אדם אומרים ואיכ ממכים בין

תורמה ובין אומרים ליל בקומי כפיפת ואיכ:

ועל פיש לייבב דלאולה עלמו לא לריך קרא דשבועה בשבת דחוה

שבת מקנרת דמוסב שיחלל שבת אי וכרי דחים דלי מקנרת לשבחן ודלי שבת אבל כדלאולים בשבת ולריך ואי בשם דלפי בשבועה מוחר לאבל שבת. ולפעביד דשלמא אדבר אחוים אלי לריך לאחל דמוסב שיחלל שבת אי וכרי לשבחן ודלי שבת אבל כל אחיחר הול רק כדי שיעמר שבועה אדבר ואחרי קיל שמא יחוה אפיי ועכיש לזמן מרובה ועיין חוש' יומל ג' דיש ואכיל ואיכ בשיש הול יחחר אי שבת שבועה אדבר אחרי אומרים הול יחחר אי שבת שבועה אדבר הול יחחר אי יחים ואול זמן מרובה ואשבת יחום קידם שיעמר שבועה אדבר ואשיש לאמרים חוריש אבל שבת אי כדי שיפי אשבר לעמור שבועה אדבר ואיכ מוכח דגם שבת דוחה שבת אי. ובל כמיש בשביש דכדי שיעמור שבועה אדבר לאו דוקא אלא כדי שיעמור מלוח אדבר אחת אפיי לאי שבת אחלין אח שבועה עיש ואלא כאשיש אי מקיים מלוח אדבר כמיש בשיש אול ואלי אפיי בחי שבת שבועה אי מקיים מלוח אדבר כמיש בשיש ומלוח אחלריות בלב יוכל אחד לקיים אחד אחיר עין אוחיב ובשר אחרי. ובזה יובן ביומל דף פיד דקאמר אסו דאמל וכרי כי שיבי אלא ביאול עלי אחרי שבועה קאיל עיש. דקדיל כיון דאחלין אחרי שבועה איב לריך לעמור אחיב ג' שבועה כדי שיעמר שבועה אדבר ואיב אחר עמש שחיל אבל שבת אי מקיים מלוח אדבר שבועה אדבר ואחרי רק קפק קאיל בשבת אי וכ יום שבועה אדבר ואיכ אפיי אחרי אול אלי אפיי דוקא אי אפשר אי מקיים מלוח אדבר שבועה אדבר כמיש בשיש שם ומלוח אחלריות בלב יוכל אחד לקיים אחד אחיר עין אוחיב ובשר אחרי. ובזה יובן ביומל דף פיד דקאמר אסו דאמל וכרי כי שיבי אלא ביאול עלי אחרי שבועה קאיל עיש. דקדיל כיון דאחלין אחרי שבועה אדבר ואיב לריך לעמור אחיב ג' שבועה כדי שיעמר שבועה אדבר ואחרי

צערת קומק סמי ונקיים נו ומי נהס וכיון דלא מסכי כלן ומי נהס ממילא מחזיב למקור נמנם כאלו לא כחזיב ומי נהס ומדר מפיר ליפיק כולהו מדלא דציב ממי מחויב ומלוחה למקור נמנם ולים. ובזה מי מחמר ליימב קופי דמיך וכיש ליש מיקומים היה נחנו לנו לי מכס ומכתבו ומם לאו מחזות סלכם יסרנו כולם ולא ימקרו נמנם לי וכי והקנסו סה כלן ליש קנרת מלי חזים. ולממים כיחת דלי לאו ומי נהס תרוץ יסרב ולא יעבור רק מקום ומי נהס תרוץ נם נרליחם יעבור ולא יסרב ומיז חמרי דליש כלן ומי נהס דעת חזים לקיים זה דילמא זה ומיכ ומי נהס לה קלי מרליחם ולים מסיפא נכל לוחן יסרב ולא יעבור ולים כמן. סכה סמתי מין על כל דנריך. למען רוחם למעוכך. וד' יהוה מקנן ניהו ומחל עדכיו. ככפנך ונפנ חמיך רוסים נלחנה:

עמרם הק' נטוסס נקיק הכיל:

תשובה שיא עד להרב הכיל:

סילים ני לוימחלו ד' הדנרים הרחיים ליז לפיק:

היום כחמי חל לני להמיב על דנריך ומה סהחדרת להרן קופיתי לחת דלמרי' יומת פיה כולהי כמי חמכתן ודלי קפק מכיל הא למען דליק מוסמרו פ"כ דומה רק כדי פיסמור סנסוות הרבה והא לזמן מרוב חיים' למיתה ומתה לא יסמור סנסוות הרבה ומוכח דלמי' נקפק מחלוין וכחנחה לפמים נפ' פעניים פיד מקוכה ויעיד חיב דז' יום מקרי זמן מועט ולכן נרחה לך דדוקא פלפים יום מקרי זמן מרובה ויש' הרלים למרים נ' עיב ונמחחים פ' הקפיק קקיב ולים לקיש דחא מפכחה נסנוות הרבה חוק לי יום. ובזה פלגה סמחבר נחריה פ' הקכיל פיז מהסנה הטוש סס. דע פקוסיתי לים מחולגה כלל דכתי דלא חיים' למיתה בזמן מיעוט חייכו מקום דכיב נחזקה נרילים קיימי וכמים פכי נניטין כיח לחל כלן נהולה פים זו פכפה כנר כחנו חוסי מולין ניו עיב דיס כנון פלפי' הנרילת רבילות הוא פחבר לחליו פיס פפיפת דלפי' בזמן מיעוט חייפיק למיתה ולפי' לי לא חיים' למיתה דיומת מיש חייפיק גס קודם פלפים יום ולים מוכח דנס פפק פ"ב דומה פתם:

אבל נוף רלוות פעפיש מהא דקוכה כיב כיל דלים רלי' כלל וסוא דקיל מהא דפריך סתם ומי חמר חבי ריש חיים למיתה והחק הלוקה יין וכו' ומלי פריך דילמא לבקיעה הכוד דחד יומא לא חיים לחל פמל פעת הפוסה הבסמה בז' ימי קוכות חיים חעיב דז' ימים מקרי זמן מועט יעיש פהחיך, ולפעניד נרלה דבלמת הקוב' פס חמוה דמדמי מיתה לחדם לבקיעה הכוד דלם זה פכיה ניז פכיה חם ליכו מהקבל על הדעת דלין פוס פיוי והמיון ביכיהם, ונם מה דמדמי מיתה נחמה למיתה לחדם הוא חמוה פהרי כחנו חוסי מיב נפס ריש פלין לדמות בעניו טריפות לחדם לבחמה דלחדם לית לי' מהלה, ופיב לעכין מיתה ועי' ביק ב' עיב נרפ' ריש לחדם לית לי' מהלה, לחל לחמה יוחם דרכו דחבי קיל נניטין כיח דלא מהרי לן בין פעת מה לפעת יומת רק מוקמי' לי' לחזקה מי דחמרי' חזקה נס להבא ומיש כחנו הוסי פס ריש הא ובינומת חיי ריש דילמא דלזמן מרובה חיים למיתה עיש ועי' בפרי ניטין פס פמחנע נדנריהם מה פיפור חמן ביב מקרי לחלחר ולים מקרי זמן מרובה ושוד לין מדמה הנמי פעת יומת לחלחר לפעת מה לזמן מרובה, לך לפעניד כוכחם דעל זמן קלוב חפי' כמה פניים מוקמי' לי' על חזקה מי חפי' להבא זולת סס הוא זמן מרובה מלוד פלין דרך לחדם לי' מלקף לחיות כיב זעי' הפוי מכיין מי' ביל בהלי דיעמות חיי דילמא לדמיפס חד מיים לילד פהוא זמן פלינו קליב זה מקרי זמן מרובה דעל זמן פלינו קלוב ליש לומר חזקה מי על להבא פהרי לא יחי לעולם ולקיים מה פהקי פרי', ומפרים פס בפוכה דקלי לילינא דחני פפיר מדמי נקיעה הכוד ומיתה נהמה למיתה לחדם דכמו דמוקמי' לחדם נחזקה חי על להבא כן מוקמי' נהמה נחזקה חי על להבא וכן כוד נחזקה פלפ על להבא ולדידי' דלי חין לחלק נין חד יומא לג' יומים הכל מקרי זמן מועט דכיון פהוא זמן קלוב מוקמי' לחזקה חפי' להבא וחפי' פלפים. יוש מקרי זמן מועט דמוקמי' לחזקה' כיון פהוא קלוב והרלים הכיל כנדרים פכתב דפלפים יום ולחי מקרי זמן מרובה ומיש' למיתה חייפ לילינא דרבא דהוא מרא דפמעתא הכא וחפי' נפחות מפלפים יום כמי חיים' וכמו פיבואר לקמן חייפ, חבל לרבא דפיכל נניטין פס נעת מה לי חיים' נעת יעות חיים דלי מוקמי' על חזקה חי לפבא לי לריכן חלו ליתן נבול חבא דלי חמיי למיתה לזמן מועט ולזמן מרובה מפלגין כמים הוסי רפיק דיומא וכמה דוכתי וגם מיש לי חיים' למיתה בזמן מועט כיון דליכא חזקה חי על להבא, וכיל דהוא עפיי מה דלמרינן במרוק דף כיח מה פהלום זו היא מיתה פמוסה פלה יום חי ומה זו היא דחוסה וכר' כמי ימים

ומה זו היא מיתה דחמרי' נ' נעלים ד' לזיפה חי זו היא מיתה כל חדם מיש ולפיז בחדם נריך לי חיים' פימום קודם ה' ימים דלא מכיה פימות חדם נמיסוה הכיל חבל חחר ס' ימים נקרא זמן מרובה מעת חיו יחלה פימום חחר ס' ימים כמיתה כל חדם ולפכי פס ניומא פיל לחיק דלין מחקיכי לו חפה חחרים דלפ מדיין לי מלחה ד' ימים לי חיים' פחמות ניחיב דזה לי מכיה ומיי דמניים פס מכחב פחמרים נפחה פחיוס לים כמלחה חלא לעפים ריחוקים חבל ניוחר מה' ימים ודלי נקרא זמן מרובה וחיים' ומעחה קופיתי קומק וגס נלנה לחוכיח כפ"י כפיים:

ובזה דחיתי פרפרים מלה חפר עלה נדעתי דרך פיוכי בגמי ניפין כיח דמכמי פלחי חפס פחרי חפרה עליו פעת לי קודם פיתחו מחקיף לה ריש ממלי דלימא פיים נריפה דילמא חיפי פיחה נריפה ועי' בלפון רפי' פס ונפפר ניב ניטין עמד נמלי פליני החרלן פס המקפן פיפ. ולמרתי דנפפור חכיין פ' קיו הפ' לומלי פפק הרמניים פיפ דהרוסות מיד חלמא חיים' למיתה לחלחר ונה עפודה יוים פפק דלא כרי דפיל לף חפה חחרים מחקיכי לו חלמא דלא חיים' למיתה דיוסא עיפ. וכיל עפמים דניב ניירד פ' פיו דנפחה נהמא חוק ז' פעלינ חפרה חפי' נדיעבד ולא חלי נחיר פלים כפלי' מקום דפפ' הוא נכל נהמות ולים יחכל גס מיעוט כפלים חבל נייבוש פהוא רק מקרה פפיר חלי' נדיעבד נחיר עיפ ולים לכי לומר חס לא כיחוש למיתה חלא החכל ודלי ניחקור גס פעה קודם פימות ולכן חיים' למיתה וחקורה מיד מפלים נחך דיריב חולי לא יזדמן לפולם פהמות חפה כיב ניריב ולים פפק דפפי רפנים ופוב מלחתי נפעפים פחי' כעין זה. לך הא נורכה דלפי' לא כיחוש למיתה ומפי' מוסרת נהרומה מיפ חפפר פלא הנח לידי לימור ודלי לידי פיחה נריפה מיחה ניכיכי דמפר פלא הנח לידי חיים' ולא כיחוש למיתה ודלי ניחקור גס פעה חפה קודם מיפהו ולים לי לא כיחוש למיתה ודלי הנח לידי חי' וכפנרת הכיל ועיז פריך דילמא חיפי מיחה נריפה וכדיחור הכיל, חמנס לפמים הא ליחה דנפ"ז כמי לא הנח ודלי לידי חי' דנחמה לא פכיה פימות נלי פיחלה פי יפים קודם ולפ יחלה ד' ימים חפפוק ניום החמיפי פלחלוי נהרומה. ועכ"פ מה פנפנה על הנוי"ז חיכו ככון דפרי חס פום חדם לא יצרך פהחייכו כין המלים ודלי יחרע לי פימות נין המלים חפי' נלי פיחלה פקודם פרי פכיה מיעוט יש פמחים פחלום ויפפיק הנרכה ולכן כל חדם מוחר לנרך פהחייכו וכפים הנוי"ז:

ולפי החמור לניל דהא דמיתה לא פכיה חייכו דלא פכיה פימות פחלום נלי פיחלה פי יפים מקודם יש לייפב פפק הרמניים הכיל דקחרי חהדדי עפמים רפי' נפוכה כיב ריה ניטין יהא פלא יפות פחלום לו נעיר חחרת ומיזקק לפמנו לחליפי ומוחן לה נמ וכו' עיש ומעחה לים דנה' עפודה יוים לי פפק כרי דמיתה ניומא ליש לנל נה' חרומות נהלי דהיז ניטין פעת נפכי מיהתי כיון פכל עלמו ליח כוחן נמ רק מקום מיחפנין למיתה פחלום סוב חקורה נחרומה מיד מחפה מיתה פחלום ומוי כעין מרי חפפי חדיה כיון פהוא ופיש חוחנין למיתה פחלום ומיש:

ובזה מיוסב כמי הא דפק' חכיין ק' ניא מפלי הרלים ריש דפריך והא מיתה כולד הוא הא כיון דלזמן מרובה מיתה פכיה לאו כולד הוא. לך לפמים דהא דפכיה לזמן מרובה הייכו פס יחלה קודם פי יפים וכיון דהרי ממוקר חולי קודם מיתה פי יפים פפיר פוכל הכיל ומיתה מלד וכעין פכחבו חוס' ניק עיו עיב ריה כל השומד כיון דממוקר קבלה דס נין פחיפים לזריקה ליש כל העומד לזרוק עיש ועיין חחיים יוד קליה:

ומה פחמהה על פיש לחלק דבחיפיב מקרי לגיב מקום פחפן פיפי' נעולם כדי לקיים המלוה חבל נהללה נחמות מפני החויב נרליכו לא פי' החרב נעולם ולהי מפחלגיב לדעת רפי' והקשים חיב מה פריך נירוסלמי פ"י דפמנה הלכה פ' ההא דריש פוסר נהוליה לה הנה ולהא מודים ריש נחיב"ה הא נמה חעפי' פעולם מלוה נניעורו מיש נרלוכו לא פי' מה נעולם פיפי לריך לעפות מלוה זו לנעוכו. לקיים דפיפה רפי' נפנה עיש ריה טפי ניחא לי' דמיכי דלא חכפה לי' חס מיהכמי מודה ריש דחייב נפיר ולא מקרי מפחלגיב רק נמידי דכיחא לי' פלא יפי' לו מקרי מפחלגיב ועיין נחוס' פס ולפיז נהללה נפפות פי' כיהא לי' יותר פלא יפי' פכנה כלל ופפיר יוי מפחלגיב חבל נמה פוי רק לא חכפה לי' ומקרי לריכה לגופה וחיים. חבל חפי' לפיפות הוס' פס דלא חכפה לי' מקרי מפחלגיב מיש נמה חפפר דכיחא לי' נמה כגון נמה מוכיחו דמנחר נפגיב חויש פי' רכיב דמנרך דמחייכו וחס יש עוד יוכיחו עמו מנרך הפוב והמגיב עיש:

ומה פחקפים עוד על קופי' יהפלמי הכיל נהללה נפיז מלוה לנעכו מפני חיפיק פפו כפי ולא יבוא חומנה כדחמרינ נעיז כיח חבל נמה חפו מלוה לנעכו מפום חיפיב פפו רק מפום כפרה לו נזיוכו כמנחר נפכפדרין מיב וחיב מפלגיב פו ביום דמיב פעת מיעוט כיון דליכא חזקה חי על להבא, וכיל דהוא עפיי מה דלמרינן במרוק דף כיח מה פהלום זו היא מיתה פמוסה פלה יום חי ומה זו היא דחוסה וכר' כמי ימים

ליכו מקיים שום מצוה. הכא נמי קשיא זו מזו ולישנא אי כתב נחתים על קמאי דעדיף לאחל דמוטלי שכר על קבורת מתים לאבל אין עכינה לכתן דאמר רב אם לא קרע בעמד מקום לחייב לו שלריך לעמד מקום כשרה ותזיוק. ומיהו הכא נמצא מוטל עליו להוליאה מקום לו הציל שהצניע החיטה עד שעמד לבצר מה הכנה למעמדי והקרובה עד ומאחר לחייב דניב מדה נמי ריש. ומיהו דקשרה לה רחי עלי נמצא היב ניעור עד לה רחי עלי נמצא שהוא לו שריפה לו שוחק חיטה לרחה ונהולאה מן הבית לה קיים מצה ניעור עד ואם להוליאה לה רחי עלי נאי הולאה מרשות לרשות. ומיהו דאלניא נו ניום הוא שיעום אמו לחיב חייב על מלוכה שנמצא אלא אם מחקן ולריך לו נמצא גם אם מחקנה ולריך לו לנמרי אלא מקרי מלוכה מחצנה וחייב עלי וכל זה פשוט

ונדוי ולכן לה הרחיקו מקום לכל זה:

אבל גוף הטכן חיטו כמו מחצנה וירושלמי פיט דמנמא היו דקאמר מודי ריש בחיטיב פי קרקן העדים שהוא רולה בניעורן אלא יכאל נאם עיש ואיב הולאן לניב אלא יהי בניטו כרי אלא יצא נאם לידי המקלה ואף דאחד יומא לה חייב דאמר אחי נהו לידי המקלה היכי אלא חייבו חכמים לנעמד מקום דאחי נהו לידי המקלה והוא אומר מיחר אלא יצא לידי המקלה אבל עיש כיאב לי נהולאתו אלא יהי לריך ליחר והו לניב ועיין אחים להיע חיב קי אי ולריך ירושלמי אפיר דאף אמת דניב אסור נאכלה כיאן כן ולקיש. ור' יוכנו ליוס אכולו אמנה ומנוחה. ונכו יגון ואנחה. ולוס החמיד יהי לנמצן ולנמחה. והיתה הרווחה. ותרכה והצלחה. כנמצך ונכמ מאחך הדומים נאחנה:

עמרם הק' נלוחם נקיק הכיל:

תשובה שיב

ניח ה' מאדע יעיא:

ודוד נח עד הרחק לנחום מלחמת ה' והמקום יה' נעזרו.

היה הרב הנחן הגדול. מעט ומגדל. הלדיק המפורסם.

כנן סדרים. עדונת הנישם בקשיות מוריה דוד דייעק כי תניד

ורייא דקיק ני דירחמוע תליו:

מב"ק הגיע לידי נזעטו ואבר קרא נם חותי הלעיר להלטרף נלרופי

דרבנן לחקיר חיקור על הסעזיכאר חף כי מביר לכי ערכי פחות סנעדיוכי' מיא לעשות רלון לריק הדיג כי' הכר. ואנא לוטם פה:

אחינו נכי יסרחל. שומרי דם יקומיחל. תורת ליח לכו מפח מורפח.

נחורת היח וגם פיחפח. תורת סנעים קדום נכל מיכי קדושה.

נחן הרחפה. לחום מפולפים. נגולה נפוסם. מחזיקים נמהנגי חנוחיכו

ורנוחיכו הקדושים נחמוכ. בכל מקומות מושניחפח נכל עבר ופת.

יהי טוצם ד' עליכם. קו"ם שלו ידיכם ד' עמנו ועמכם:

מלפנים נישרחל נוועד נהזועדו נפנם תרכיב נעיר לפנק יחבר

ממחזיקים דנכים ונפח רוב נלוכי חרן חוכנחרן וקדושי עליון.

חפר רניס מפ כצה נלרור חמיים חת ד' ונוועד הפוא כדנרו ילחי

ד' הרנכים הכחכירים ניסיונות פיפ נפח קמוכי' מן החורת והדנר ילא

מפי המלך מלכו של עולם עיי עגדיו כלחמי ניהו חפר רוח ד' דנר

גם ומילחו על לפיקם נהכמת נכי החקיפה רוגם ככולם. כי יש קדר

למפנה בליחוד הימיונות ומקובל מפי סיפרים וקפרים להיות סוכת הלכות

תורת ד' תמימה. נרים כחמה. בלי תעדיונות חכמה. מפאר חכמות

מלכיות. ומפנה לה ::: ממקומיח לה יפחכה מאפר ה' מאז ומקדם.

חלל רצונינו הקדישים חפר יחד חבל מיד ד' עליהם הבכיל:

וגם התלמידים חפר יפמכו נ'פיגה יה' תפתיפ מלוח והפתיפ קדושה

ורחפים ניכוני ליחודים יניחו ניח ד' ומורים לח יעלו על רחבם

להיות ממחצנה תחילה. להיות רב ומורה ורחם נקהלה. ותלימא נן

חניי. פלמדו חניו תורה. ובהחילו כצוד חומר כולו יוכיח כדחיתה

נחניגה עיי עיא נחוש דיש קונו נפח ירושלמי פוק חזי מה עלתה

נו נהפך לאחר כדחיתה החם:

ופה אחד עמו ואמרו כי נכרן ניה תלמוד ותיל מעיד הנקרא קעמיחר

הן ותולדותיהן כיולפ נהם פיאמרם פהוח יפיונת המערנים קול

קופר ריש ופוסח הטופסה פפתי זרם נעיברת הקדם ומעיל לדקה

הוח קחירם ליחוד החורים. ונמיצנ ניח הירחח וחיוח חומח הדם והוח

לפח ולמוקש ומכשול עון לעפ כי יסרחל חמימי דרך פסולכי' נחורת

ד' חרים לכן קיימו וקבלו הרבנים עליהם ועל כל המקבימים לקול

דנריהם פאלם חייב יגערו חרשי ד' מחנלי כרם ד' לנחות מפירי חורת

ומוקקי הן מפיני נפול חפר נבלו הרחפרים ויקימו כפל ניח ספר

ומפר קעמיחר לחפיר חיפור ניית חפיז כדחי' זמיר פ' פמיכי פיית

חות זי ויהי ניחי בן יוחם מה לרם חיחם וכו' מפל למלך פמפר חת

נד למרגע וחי' הפרגוע פוחפ חומר פפ חכי הורע עכפיו מלחתי

מחייב רלפי למלך פלח חריכי מופך חת יקקפו ממנו וחוח מת מחיליו

כך חמר חפז חת נריים הן חיחים הפ הן חיחים הן לחן לחן חת חפז הן קפרים הן

תלמידים הפ הן תלמידים הן חכמים הפ הן חכמים הן חורם הפ הן

חורם הן נחי ככניחם ונחי מדרפחם הפ הן נכיכ ונמיד הן הקביים

מכרים פכימחו נפפלם מה עפה עמד וכעל נכיכ ונמיד פחיד לור

חפורה חפוח חורם נלפחדי עיכ וכן יהי' נים הן זה למיקם פכי יסרחל

לכן יחול עליו גם לחיפור טילל הפחדים והתלמידים חפר יהי' דם מחיפה

נפעל הזה ויהו הלכה לתלמידי' חו נפחר חכמחם נניח הזה חפר לה

נקרח פם ד' עליו כי הפרים פם הן נחורם הן נפחר חכמחם מרים

חניים נפד ליפוד הפרים והתלמידים יהפו עד פיקהחפו לפעור על כל

לחיקורים פנחורם נקל ומופר לחיקורי כרם ולחיקורי קקילם ריפלו נרפה

הילהיר כדנים פנלחפים נפלרים לכפור ניפורי החורם ויקודי חחמונם ריל:

ועתה יסרחל מחפיכים כי מחפיכים נכי חל מי הלה ידפתם הלה

פפתפם כי מעם נלה יסרחל מעל לדמת הקודם חולי לה

היתה להם לחקיפה נדולה כזו חפר יקרח מלוח הרופים ולחן ניד יכול

לנפול דנרי ניד חנרו לחיב נדול ממנו נהכמה ונמכן כדחיתה נניפין

ליו ניע ורמניפים פיב ממריפ ועיין מניח פ' חריך קקכיב ולה כמלה

כזה נדהיכו נעוהיר דור יפוס כי כמה נחוכים וקדושים נפקדו מן

הלגן מן המלחים נעריפ מלח ועד עתה חפר לון חליפים למוס ולה

הכימו כחותן וגם לחכמו חפומי פנה פומרי דם ליק המלינים. היל

הטוהכה חיקון לדנריהם פחיכם לריכן חיזק הם מקכימים ולפ מקכימים

ומצריפ' פל לפריפכו נחיקיר מוקף כל מקום לחפר דנר המלך מלכו

פל עולם והכו מניע חופיל נדול ליהדים ניח חלמוד כזה חפר הוח

ניח חופל פרוחן נו לח הנגעים ניח מונע פהוחלט להולילו לל מחון

לחוכח יסרחל:

לכן המסכילים יהיכו כזוהר הרקיע נחוברים רלפים לחפיר לימנר

נניח לב ליתן לח נכו לל ניח הלעיר. ללמוד נקעזיכאר. מקום

חפר חקורי המלך עפיריים פם וחוח נכלל כל נוחי לח יפוכן וכפו

כן חקור לכל קהלה נהה. חפר נפם פומרי הדם [לרעד] נקרלה.

לנקים מורה הורחם. פום רב לו חלימיד לומדי הרעיים נקעזיכאר

ולינע חפירים. לעפרו נחפחרה. לו לפרם נקודם לפנות עפה וחכן

ומחר חפפידי מלוח וקדושם. וגם לח לעיני פפר. יחרילח ככפר. וחולך

יפר. נדרכי החורת והילחה. ויקפכו יריפס עליו רבנים הכפנים נפחוי

קהנה ודבר נדול דבר דבר ממעון פנקי נהורלח. לין נקי כיון פחין

פרקו כלה. כי עפודים הקודם נכניב יפלו. ורבים חללי' יפילו חוים:

והכהלה חפר תכך חחר ההבל ויחבלו למחת חחד מן העיטרין

פפיסרחל לים מניזולי חריפ פקעזיכאר לחת דחת ככל

קהילות כעלעלנען פחלכלם ומפקיפם לקוריי למקהלות עם ד' קומרי

הדת המחזיקים בה' ובתורתו:

ולמען יהיו הדנריב למפמרת לדורות עלם נהכמה להדפיס הרבה

מקול עלות הנריות הזלח וכל לים ירח ד' יחנדל נחנודה

חחת נספר ומהיות טוב לספפס נחד חדי חלקי פלחן ערוך. ריפ'

מקורו נרוך ונפפיטו לד' נותן החורת. יחזור העטרה. ויעה לב נכיי

לעבדו נלחמה ונחפיים פכם לחד ויקבל החמה ממי פחמרו ולל יפעו

נדנרי פקר ריקיים נט מקרל פכחוב לחמה מחרן חלמה ולדק מפמיס

כפקף גם ד' יהן העוב ותרפיכיו חהן יעולם. עד יבמה עיר ד' פל הלה.

ופנו נכיס לנפולם:

עמרם הקי נלוחם נקיק הכיל.

תשובה שיג

פילים מחדע הפרי לחד לחדעה עפר פכם קרל מנפיר לפיק:

וידי נפלוס קוכו. מחדק הפילם וכקיכו. ומעומת נליון. נניח

לפריון. היה יריד נפפ חפר ידיו לו רב. ומלמד ידו

לקרב. קרנה חלוקים. ותח נריחו יקוס, לח ילחק דוב. מוכתר

נכתר פם עוב. חרב הנחן המפורסים כנן הרפים. כפיה מריה

ילחק דוב כי כחור נהיר. חנדקיק ווירלנורג נמריכת חפכח:

שמיעה פמענו ותרנז נעכיכו הוקדכו פוה חמזיקתו פל פנר נת

עמי נאחן חפכח כי פחלקי הפעיות כתפרדה החניל

חבל נניחים מהכנחים נקנטן אחר. וכי' חחריים לפם לאות לנלחי

נהון המפחים לנח חל נהיפים המה פכי נדולי חכמי חפכיר רועים

מאכים חפר נחורם רחו חיר ניח יעקב ותחת כנפיהם חפיו ניח

יסרחל פמקיומות למפנותם נחרטחם חלטת חפכח ותחניהפ יפיכו

פל עם ד' פלה עלה עליהם ספורת פולי נדר תורתיכו הקדושה ועכיכו

יסרחל הכלחים נמעגלותם מקפיכים ומהיחים נהפרידם כי חדם חלו

פפל נדול יסרחל ומנדול נחלה עם ד' יגרעו ונחנוסה כפיהם יכאו

עדרי לחן קדפים ותפרו הנדלה נחוק הדעת רילאי לעמרת ד' נגבורים

ללחום עלחמת ד' נגד סמחריפים ומחרפים:

אבל מחה חמיכו המפו חת לנביכו וקול קומם נה עמי מחרן מרחקים

כי נדול כים סנרם ונחרחים נפלה סלחנת הממלוקה ולחלי פפפ

חפר חמרפ נללם יחיו דנן קמים ויפרחו כנפן סחריה ניח יסרחל

בתוכם האם קרבו נקביו מהחתם מיד. וריבו רופאים נמומקים עם הפעם ימחק. הלו חומרי קדרים כיר הבדלים החתם תמר קניים להלקיו וקדר האדלות שניים. וחלו מחריכים נחתר לחשוד החתחתו ולא יהפרדו כל טעלי תן. וחלה עכיי הלחן כנוכים. לרעת מה יעבור:

ישראל חזק דרך יסכון חור. וחזק חנן יהי לרחם עמם:

לכן חמת חל שמים ידי ונפתח לנביהו חל כפים וחליו תמים דברתי. ויהיו ידיי חמונה. למען חורה הקדושים ממדבר מחנה. מול הדיב כי להמיב חרב המלוקות חל כדכה ויחזור ויחדים לדברות הרלמוטות ומחקים יחנוכן כבר נאנו ונמדבו חכמי ישראל גדולי חקרי לב החמחיים וגם כבוד מעלתו כי. ה' אחד מן המנויים ופסקו לחיקוד שהדבקים נדי חלוקים חמת יחחתרו עם כופרים ומיכם לחבר חיכם מדיים ניקודי סחורה וקבלת חכזיל כי הנחים עמם נבריח חוחמת יהעו ויפחיחו נהר הקדם ויעירו חת כבודם בלח יועיל נפרלמנטרין וערבות כי לח קבלו ישראל מרבות על הפקפרות ומרציך מרבית לרך ופחי

ערביח מניח כוחל לקוכי וחם הוח עד חבדון החכל:

ודגם כי כעלם מחחבו והוח הטה חבר יחל לדון בדבר חדם לומר כזה רעיה וקדם נגד מדגיר קדמרים שהיו מדברותיו כחום קדם. חולי הוח הולחה שמה וחין נפרע מה שבכלל חבל החכם עיכו נרחקו כי ללמד על הכלל כולו יחל כי יבואו חכמים בכי בלי שיל תורה ויעירכו מספרים לחסו לפני סופטי חרן ושרי מדינה לחשוב לחוות למ בניים המלך מלכי רבק ומלכה כי שרי מה דחקר יחמרו חקר לן בכי יוכח ושרי לן ערביח להתחבר עיי נחרחבטיען והוח יחבר:

ומה שיבנו:

לכן נכל לב ונכל נפש כחלה פניו שחל ידיו קידם ויקדם שם שמים נרנים ומודעה יהי דבריו כי לחרי חקר לחנות השלום השחר כמו רבע מן החמת ומחלכות פסיקות מגדולי ישראל חקר גם פרייש נחוכם שלח לחת יד להחחבר עם המיכם חמת מחרן חלמח ויחקן נריחים המיכם כחקר יבלח ח"ש מפני החרי וקבלים כבוגיד יפליו וכחורה יעשקם כחרי רנים להבות כמויים הרמבים פיח מקבהדרי היח נייד שבחלקו מקבלם חומרי זכחי ומקבלם חומרי חייב הולכין חחר הרוב וזו ועלות עשה של תורה שבחמר חחרי רנים להבות עיב מצוחר שחוח עיב ועיי ס' דברי ריבות [שהביח שיך חייב כמה פעמים] שחוח עיב ועיי כדר שחוח עדיר כדי ליכך לחר הרוב שחלוה ליכך לחר הרוב. ותורה דכחיב נם חמת. וחוחמו של הקניח חמת, יעמוד לו לרחות נחור החמת. ונבנין יהושלים עיר החמת ועליו ועל כל ישראל המחזיקים נחורה חי שלום:

עמרם חקי נלוחם נקיק חכיל

תשובה שי"ד

שילית חוקם יום ני מקן הרמיב לפיק:

ביומי חכוכם. שלום ונרכם. למעיני לכם. כחלה וכחלון חקר נשלכם. עוומדים על משמרת דרך עץ החיים. עץ הרמתים. ומלמדי. ידם לקיב קרנם חלוקים. המת רחקי ומנחלי חיק ליישראל מחזיקי הדת נעיר לבוב יעיח יהי מעם ד' עליהם ויגרך חלם ופועל ידם חלים עדי עד. וחקורם לח יעמד:

את קולם שמעתי מתהלך נקן קולמוסם קול קוחעם נת עמי מחרן מרחקים נקול חומר קרח קרחו נחזקה כי קמו זדים וידם פרסו לריס על כל מחמדיהו וחפלים לעשות קעמיכחר. כנר חרקה מפי חבורה קדושה נתחלק רחקי עם ד' נאוכי ונדולי ישראל קדוש למחחים הטוענים חת פרי עץ החיים חוסיק ורנים סם מקדושים חשר נחרץ החיים המה נעיר לפענן נשנת חרכיבו ועלה נהשכמה כי הקעמיכחר הוח נכין כעניים המעוערים מן המלות קתירת חומת חלם דת וסירוס עבלרי נת יהודים והוח חנן כנף ולוי מכשול להורים וירחה וקומת־כשר כשמו כל החלכי. נו נחוסק ידעי וכעורים יעשקו נחפלה ועד כלח לח ירחו חור חורה וכישר וריק חין נהם מי ירחה רק מים חזידונים ממינות וחפיקורסות כחשר כרחה לעניים נמדילתיהו ונשחר מדיבת חת עמו ניזדלי הקעמיכחר חין נהם ריח תורה וחנדם החומה.

פיפה כלנבה:

וגם חומרי לעיה חני חחת ולעוין חחת ילדשנו וקולם מהחלך נמחנה העבריים לרוח היום כי מוחר לעמוד קלח מדברי הסריב לפי רוח העת וחזמן על זה ידון כל חדורים וכל הסועה הלללה שחי חזניו דשמע חדמע עין הרואה מכחני מעל כחלה ועפעפיו יזלו מים דבר מחוחיהו וחוחה לחוחיהו קיעו וקבלו נחחנה ונעודה להלכה ולמעשה דברי הסנהדרין ערוך. לחבר מקרו נרוך. מנעדה ולחסוכים לחבר הזו לבו לעריכם וקבל חת חשיה הנעים חים מפי חים עד מרעיה חם כמה מחות שכים לחבר טוב כללן יוסף הוח רביו בית יוסף זיע ומכיי ובני ישרחל יולדים ביד רעיל זיע ומכיי בחין טולם הם ומלמלף כל בית ישרחל כשמן עליהם יגוחו פריהם ויחלבוהו ומועלים קמעים

יחנבו כרם ד' לנחות קושב ממים על זחת לחי לחוכים שכך קושטת לחי לעריכים שכך רוחות:

ודבי' ניחיד קיקי ריי"ד סביל נשם חריים שכחנב נשם חרעניין נמשפע החרם שכל קבלה חרניים שולה עליהם ועל זרעם וקבלת החנות מחריניים הנכים לעמוד וחניל רחי' מעוברת דנכי ניים עיים. ומעגיד נשחיחם לחריה נקדר חכחנות קושל עם כשהל לוח ויי כחב רקנק שמח לין הלכה כרמיל רק כמחנר לין מלרף חפי' לניים כין שכנר קבלנו עליכו לפסוק כרמיל:

ועיי' רמנין נחומם פ' שלח נפסוק וכי חסנו ולח חעשו לה כל המלות ודחכזיל על סנגה עיי שהוח שקולה ככל חמלות וכחב רמנין וכפי משמעו הוח קרבן משומר לכל החורים נשונג כבן שיולך ומבקן וכו' ויכי כל זה נשונג כבן שיכי' ניפיד נחיכוך שכשנה לבין הנרוס ונקבל כבן שיכשבו שכנר ענר זמן החורים ולח היתה לדורות עולם וכו' חנה מנחר כי חלוקי' שמוחר לשנות החורים לפי השעה מקריבים מעומדים לכחחיל וחשה כעניין ומעבח חלו חעופים נחיולחם ומשכים ושוכים חלכות נכל יום לפי רוח חזמן מוצעה לשם שלימים נכי עמיחיב:

אבל כנר נחקיים מיומר חכזיל קיב קושה נעיקבת דשמיחת חולשת יקני וכו' נעריים שכי זקנים ילבינו ולעריים יקדו להקיב נשול חשר נשלו רבותיים נחוכי חרן חדיכי החורה וחכי לבטן קדושי עליון חקכי חיה לחלפים ורבנות מעת חשר הכיר חמרח מהשולחן הטהור חשר לפני ד' הוח הטריע ובקבלו חותו עליהם כיחד שלח תמוש וכל חמומים מדבריהם כחוש הטעיה נחשל נרשם עבריין וחותן קלי דעת ריקים ופוחזים רולים לשלוח יד נמשיח ד' לעשות חת חומו מריש לח יעשה כן ניפרחל:

ויש להמלין עליהם הקנן יהי' לחלף והלעיר לנוי עלוס סיינו שקטני חרן ולעירי חורה יהיבנו כנד חלפים חיח ונוי עלוס ויחומרו לכי ד' נעשה שהחורים חשער לעשות לפי הטעה לו לחיטיה נחלי קרוב יום לחיום ונכח נחולי נחה כי עת חפן לחת הטעים ולח טעל הטעים [ומה שכתב נחלי קרוב יום לחיום ונכח נחולי נחה כי עת חפן לחת הטעים ולח טעל הטעים] חורה הקדושה שהוח טעל הטעים לינה חחת הטעה:

ועפ"ז עכשי רחק ולעכה למנות רחקי חדשים המחחדשים והמעוברים חל הנטת לנמות ולנזות עכשה חשרה הטריע לכתוב ולכתוב ויחיבו חיל ושומה הדה עיי עיי עד היקוד בה חכמים חשר מחללי שבתות ומיכם ושפיקורסים ממכים לרחקי ומכשיני קחלה קדושה: **הלא** כה דבר ד' ניד עבדו משה הוח הטעמים בפיל מה מלכים ניז

וכל מי שחין בו ירחת שמים חעפ"י שחכמתו מרובה חין ממכי חוחו למינוי ממינוי שניפרחל. ועיין בשויע יויד סי' רעיג סיב ושלפיד חכם המזלזל בעלטה וחין בו ירחת שמים הרי הוח כקל שבלבול עיב ומכשיל חוחן רבעני חרן חשר מלה חיש סוכים ח"ו לו רש לרחוג כי הטעים יהרוסו וכל חלקה בוגה שליהו חיש חנגו כנף ומלחוה דרדרי וקולים כל הנוחר בשם ומשכיחים הרי הוח כבועע חשרה ומעמיד מלבה כמיחר חכזיל שכהדרין ז' עיב כל המעמיד דיין שליהו חנגן כחלו טועע חשרה ניפרחל וכוי ושוגה להלכה נחוריע סי' ח' וחיש יפלו על ידם נמהומדות נל יקימו וגורם חקלה לו ולזרעו לחכזיל שכהדרין כיה ומה חילנות שחין חוכלי וכוי חמיה חורה הטחה ברוך וכלה הוחיל ונה לרחה חקלה ע"י המחעה חת חנרו מדרכי חיים לדרכי מיתה על לחת כמה וכמה:

וגם חיתן חשר יבכו לבעה בניהם וחומרי שלום יהי' לכו ומה לי נעניכי קהלה לח עוד עיבי נעשם חלה כה חמרו חכזיל שנה כיד כל ני סיכול למחות נחכבי ניתו ופל מוחב כחפם על חכבי ניתו נחכבי עירו כחפם על חכבי עירו ורמנין פי' כי חנה הניח יהושלמי חרוה חשר לח יקום זה ניד על מעה והחריך עם וכל מי שים ניזד להקים ולימו מקים הוח נכלל זה חיב.

לכן עם ד' חזקו והחמחזקו נעד עמיכו ונעבד חורתיכו הקדושה ושים חת רעיהו יעזרו ולחיהו יחמר חזק לכיבר הרשעים מן החרן וחבניהו למעלה רחם קרן הלריקים רים להחזין היו לרי' לרחם יען חויב' שלו שחיבי ד' ורשעי חרן עושי שלום כדי להפיק זממם ושיו לחחרים לך חם גם המחזיקים נחוזק שכנכחב ונעיש יחחרו ולח יספרו ושמו להם רחם חחר חשר יעמיד משפרת הקודש להעמיד הדת על חלנ יהי' ד' עמכם. ועת לעמו יחן. ויברך חותם נשלום הרוממה קרנה נעגלה קרן החורה וקרן עמו ישרחל נקרן מפיהו ולגחולה קרונה נעגלה ובזמן קריב:

עמרם חקי נלוחם נקיק חכיל

תשובה שט"ז

שילית ני לחיפחלו יום ח' לקדר כחיה למחור חרכיו לפיק:

ישא נרכה. מלוקי המערכה. ידיכם שרב שבחן. חור יקרת וקשחן. יעקב חיש עשם זקכים יקח. ועל שפחוחיו יזקף לקח

נקח. ומחול נחתם. מלחו כף נחם. ומם הלחד לכ"מיר. מחכיו תשכח מחר. כקבים שיח יעקב מחול לכ"מר רלם מרגבים נמסיק יהקלים מנגניל וקביעתי:

דן דוכתי החילות בשלמת דער כיהו רצה דעמת קדישת בקדמת קדישת ומחרי כן למעלה דברי. תם קולו ממענו מהחלך בקין קולמוקו לרחם היום קול חולב להצות מיח בחכתב נגרי פוחח בשלום ומגדיש על מרפיי יקר. לחגוד ני מיכים יהד. וסכתוח בחדיכתיב כהיל דעיקליל מקולי כחציים הורם בחבתב ומקולי ניח שמיע לחן שממעה על סר סיכי תורה שנעים מכוכי כעלחנען וכח כקרחם בשם שפלחסוקפוח וכח סיפכים ולחם שמות נכי יפרחל לרעד. להחלחד בשפה לחת ודברים לחחיים:

אבת כי כל לחבר בחוכו יהגיה רצוח שנעים לה כפגיח שנרון לב ומבצון רוח בחינרח שלום ומכתב גלוי לחבר לחוד עם הספר בחסיכי שים בו דין חלוקה לשלום כחוח בחדיכתיב גד לחגד לחגד ני מיכים יהד ומוחם ומוחם בשלום ולחדוק יען בזה כמן יד לפוטעי סרוליס לעקור שרשי חלמוכה ולהרוס חומת לחם דם ומחגי יפרחל בשלח בשפה כי יהמרו לחת לפ בניח מלכי רבק וחלו בחילן גדול:

אבל בפלחה בעיכיכו מה רחה על כבה הלה לחת מי לין כמו חלה לרעה לח שלום יריל שליס לך מקרל שלה ריבר הכחוב לין שלום לחוד ד' לרשעים ויחפרדו כל פועלי חן ולחכחיל פיהר לרשעים כלח להם ומלח לשלם ולחד מי לברחם לחניט עיח חוד לבן לחדו הפרד כל מעלי.

ולבן קמו ומחעודדו חכמי הדור שלפניכו בדוב מכן ורוב בכין גדולי שלם גאוני חרן לריקים ומקדישי לחכמי מעשה נוסדי נדר ומומדי בפרן להגיל עדרי לחן קדשים מחליפי מרפ מחגלי כרס ד' לפחות ומעו קלחת ד' להפרד מהם ומהשוכם ושוא חלוקה דרבן בחוסב זקנים ובקוד מכמים וכנוכים וגולל זחת כמעט פסקה תורה ירלה וחלמוכה מרפ בין רלה ומעודה:

ועתה דבר שלפעמו עליו לוחן שלדיקים וחקידי עליון מוסדי חרן ליח ומקרו כפשם עצור זה לה יחוק כי יקופר החלחות ויגיעות לחבר שלחסה עד כי הגיעו לוריחת חיים להחזיק בעץ החיים להחזיק ורים עמו להם כלחבר הגיעו רשין מן הממשלה וקיום מן שלכימו שלך לחיר וחקיד קריה וירכיבו חותם על הפרידים עיכיכו רחו ולה זר והוח שעומדים לנו שחותיר לנו ד' סריד סרידים לחבר ד' קורח:

ועתה ידו פרם ליח על כל מחמדימו ליחר לח לחבר הפרידו רבוחיכו וחכפיכו הקדושים מיכ כל הגי כחוח ותחת שלשם רבוח חחרן לה שחיכו כל שלכי רבק כי יבח ליח וחוסיף בשוריים יושלים להרחר לחריסם לח לחבר כבר עשוחו:

ונפשינו יהדעת מאוד שלחו לי' גלוי לפכיו מעמד ושלב היהודים בשדיכתיכו וס' לו ידעה בתחילה וידיעה בקוף ידיעתי הטומלח בחחדות ושלום עם כחוח מהרבי לח חוסיק וידיעות הקודם בחלוקה מסה ולולה הפיהוד חרים שקקה חורה ירלה ממדיכתיכו לה לי' מוליל מהחת ידו דבר מקוכין כזה רק לין חכמים כבעל כפיון וככסם בהשלם חומיים יפרים והעלם קודם:

לכן כפני בשלחתי ועתי בבקשתי יחוי לריך דלבו להחדיע בשער בח רניס דברים שלחוכתי עשות הן בידי ושגגה ילחה שלפני בחבר לה ידעתי מעמד ושלב היהודים הכחוכים עם ד' וחוסיק בחרן חגר זכל דברי בעלין ומבוללי לה שריק ולה קיימין ומודים דרבן היכו שבחוחו ירחקדם שים על ידו. ויה"י כיום חוחר. וכל חעם המלחמים בד' ובחוסיק ירחים חת הקולות. בהדרת קודש. ויענו לחביו שקודם שקודם. עדי יבלה ד' עחדו שקודם. ורבבה המקדש. היכל ולולם. ודיים וברכה עד העולם. כשפטו היקרת. בחרן שלני לפירת חשלרת. ונפשם המחכה לקן היפין בשערת. ודומיית בחהגה גמורה. עד יפרוך לל עמים שפה ברורה:

ומרגלא בשוחי לומר לף כי השלום לחד מעמודי העולם ותיח מרגיש שלום. חבל לין מוסיפין בשלום להחזיר עם רשעי חרן. לחבר פרלו פרן. ובלו פרולים וחללו לת חוסיק שבחבר לכ' שקיי סרי הוח עשר בבל חוסק. וכחו כן לחזיל לעכין לימוד הלכה ופלפול שחורה בקידושין דף למיד ע"ב דדרשים כי ידברו לת חויים בשער לחילו חב ובחו ורב ותלמידו שעוסקים בחורה בשער לחבר בעלו חויים זחיז וכו'. ובזה כלעיל לחדודי לחוקמי בחזקת קשרות לקבר שקי עירובין קושו להחילחו לחבר קיימתי תלי בחותן היחים בלימוד שחלמידים. וכי חוא זה:

במשנה שלחי עירובין רפ"ל כ"ח שהחירו לך חכמים שחלך כחבו לך שלח החירו חלה שלום שנות. וחכח קיל לכלוחים לדעת הרחבנים בקחיח שורם לחשון רבבל רבבל חני בעבור דעפ"י שהורה לחבר יורך ולים דלה חקור לחמי החירו שלום שנות לת שנות שני לחוליתיח חוא וכעין שהקשה רמיין על הרחבים לחמי חמרים קדיר לקולח לח כל דרבן חוא לחוליתיח שלום לים דלה חקור. לחמכ חיכן שהילכו עיר שכך חוחבי חכמים שעיקרת לחקל בשקיק להבדיל בין

לחוליתיח לדרבן יקשיק ניכ כלן שחשהילם שהבו להשרים בין דבר שחוא שלדרישת לחוליתיח וכח יש לפרש לת דקלמר שלים סכוח לחוליתיח כי סשלה שני דרבן כי לחשרים בין לחוליתיח לדרבן. חם שקיפוד לקוטו דברים שחשכתב כי חקבתב עשיו ולים קיק שמר שלח החירו לך חלה שלום שנות שלום ניכ שלים:

אך שם נוחה קשיל למה סולרכו להשרים בין לחוליתיח לדרבן. וכיל עשרים שרשים ריחמר שלום שחלם החכמים חוקיק דבר שלום שלר עשיו ריחמר שלום בכלל לה שקשיל חוה כגון שיחמר דבבר שיק חוא בכלל גדי היו שיבר בגל חוקיק לבל לם לומר בבר שיק שלר עשיו ולם לקוד לומו וסדיע לעם שלום נזיכה לו ליכח בל חוקיק. ולפיו לים שחולרכו להשרים בין לחוליתיח לדרבן כדי להודיע שלום רק דרבן לחליב שבירין על בל חוקיק:

וברוש השלה הפילין קלחי מכתיכן זה זה ויחמרים בגוי זה לחד לין שני לה וכו' ושקקים לכל דשלול כמי זה לי לין שני לה. ושנחר שם הלעם דשם לה לעכין שלכה כמי זה לי לין שני לה. ושנחר שם הלעם דשם לה שלום בל חוקיק:

ועיין בירושלמי שירושין פיב חיב לרבי שני שלר שירושין שפני דרבי שלום. ועיין שלרשיח שלבי שירושין ושם השלכתח שירושין עיש חיברוב ושלום. ועיין קידושין לי עיב שכיל דדרשים כי ידברו לת לריכים שבער לפילו לחב ובמו הרב ותלמידו שעוסקים בחורה בשער לי בעבין לריכים זלין וכי שמתיך כך שלנרר שלכה לחיעת ולים על שלום שלדוה שמבי שירושין לין להוקיק שלה יש בעבין לריכים בשער לו להחלר עם רבעים ועובר בגל חוקיק שלחריב לין שלכה לחיעתם ושן לריקים יבלבו ברשתם:

והיינו דקלמר שלה לחיבו חלה שלום שנות. וקי לח שנות כמי דלחוליתיח כקושי שכיל. ולילן. הדרן שלך השולה הפילין. שחבר למולה הפילין דוב לי לין טפי לה שלום בל חוקיק ולים לריכין לעשות הפרש בין לחוליתיח לדרבן שלה יהי' בל חוקיק כלילן בשיר שכיל. ולפיו ובקיק לה שכי שירושין שלרוה על השלום קלים דגם בזה עדבר על בל חוקיק. רק לריך כי ידברו לת לויים בשער כדרשם חזיל שכיל ולים. [ועיין בשרי חלריח פי' רקיח] ושלום חכין:

עשרם חקי בלוחם בקיק שכיל:

ככל להגהיק שלוחיב שויב שמכם שקוחל זלוקיל שיב בשם הגיכם:

תשובה שטז

פילים ני חרפחלו לי' לחור חרכיו לפיק:

ביומי הקפירם. חוסם עליו כחרם. ידירי הרב חשלוחיב. שעה ומגדול. כפיים שיח יעקב לבי כיי קולטשלן חבדקיק וירעטם ולחגם":

מכתבו עם שכי העתקות חלוטי בו קבלתי בעקיק העבר וכבר כתבתי לו דעתי לדיכל ויותר מח ידי שקולקח ממני שטעמים לחבר לבי לפומי לה גלוי וגם שיחלים כחלח שודעתיו כי שלח לקמוע דברי חכמים שלה לומר דבר שלה כשמע ושלה בעיכיו יחלח ובלבבו יבין שלין בידו למחות בדור היחום חזה שלין נוקפין פכים לחורם רק הולכי דרכיו לבם ומרחם עיכיהם ועושים מה שלבם חבן וחי' כעם ככתן לבן חשכיל בעת חזות ידום וכבר עשה מה שבבחו להשרים מחכילת שיקורי' ושם לה יחוקו לעלמם וקומכי' על דברי חשיקל בחופיל מה שי לו לעשות עוד לין שקולר שלוי בלוחלו:

ועיין בשיך יורד ס' קכיל שקכתב שמחיב בעבדים וישרחל מומר שלינו חיב להשרים וכתב דגיח שם חבל נרחה לעכיד כוכח שיך דלף בישרחל דיולה לעבור בחיד על לית עבידת חפי' לינו מומר גמור לין ישרחל לחר מלוח להשרים: לדעת חשיך ומומר דקקו חשיך חוא משום דהפוקקים בומר דברו ומומר מקחתח מזיד ועוד דכל עובר עבירה בחיד יקרל מומר לחוחו דבר עיש ובחתם זה כתם תחתי על דברים שה דיחערי ניק כיח מכין לגרלע שכלו לו יחיו ורבו מקריבב בו לחלח וחבל ועשב בו חבורה שזוח פעור חיל לה שקקו כופר לשוב ומקיק רבבייח בעבד שרבו מכר לו שפחה כבעבית עד חחירבה ביחידה והשפחה חיקורה ופיכחי ורבחי להלקיטו ולחשריבו עיש ולדגיש חמלי חלה לינו מלוה להשריבו חמכם כיל לחלק קלה הכבה מייכי כשעובר חליקור בחסן בל בעביד שחשפחה קכין כקבו בל בעשיב וזוה לינו מחויב להכיח חסן שלו לעבור ליקורי' ולכן יכול להשריבו חבל כשעובר חליקור בחסן בל עבריין עלמו לו בחמת לינו מלוה להשריבו:

ורבי לפרש דברי חמדי בב' דברים כיכבה שחורה בחם ובמים ובמדבר כי בחחלה לריך ליכך בהחלחבות בדול כגד עשרי מעירה להשריבם מלי וחייבו בחם שדברי יפ' בועריים כחם ושם רוחה

קלין דמריו יפלו לריך לנקוה לסמפל עלמו מדברים רבים לשבוד מלחשות דפעים וחייב בעים פסולבי מעקום גבוה למקום נמוך וחם גם זה לא יתעיל לו נמדבר יבין לאחם חפוך כמדבר:

לכן לה יפעיב קול פלה ויביר כעם פלנו ויסי מן הכעלבי וחיק מולבי יפכים ויעריב לביאריך כי סחו חייט וחוך יפיט ה' סמוב נפיכיו יעמה וקוב קוסמים כברלפמומה. ומפלה לניין נרמה. כלפמו וכעם ידידו דומים בלחפם:

ממרם חק' בלוחם נקיק הכיל.

תשובה שיו

קיליח ב' מיפמלו חמיל עמם המביר יקומה לפיק:

להגאון הגדול ליסודים המפורסם, בכל חפסים קעיים וכי כקפיים מיים יעקב ווייעכפעלר כי לחדקיק חירופלוב נמדינת גאליציען:

א) **פגשתי** לח עם נפעפעי חורתו וחכם גאון יעקב פליפיל הק' קומ' קעה כברול נפיים יומל דף ז' ע"ב נפוב' דלין פלה לאמר ר"ם כחיב ויוסיב יוכיח וכו' ופ' חוק' עם ר"ם מכלל דלח כעמל הקרבן בידו לפילו לם יש לחברם מיהורם לין חוצרי' לו הבא לחברם עיים. והרי בעבודה פרים ליכל רק פר ופעיר ור"ם נופל חיב ל' בחוקמלח דפרים ופעירים מכפרים לים מעמלין מומלח חוכלין עין חוק' קיל דעיר מיל וחיב לרי"ד לל מפכחם מומלח בחילומי' כלל נפר ופעיר פל יוסיב ולי מימל דמפכחם מומלח בחילומי' גם לרים דחכילה מבה פמם חכילם כמפיב חוק' מבחום דקיל מיל ר"ם פגול. זיל דהל נפפרים דף כ' גבי מחב פמלה נפבר קדם פרין הלי נפר דלחכפר נמלי הל דם קדפים לינו מכפיר ומקיק כגון פפעביכוו נכפר ומיין מפקה פופה עליו וח"י חוק' פם דעי' המור פוכפר הנפר דכיב מודם ר"ם פומר להכפר וחביכה הם הנפר מקבל מומלח י"ל פוכפר עי' המור חבל כלן פחנפר לינו מקבל עומלח ועל חחילומי' ליש לומר דעור הר פומר לחילומי' ולי דכימל דנפר נעפה יד לחילומי'. זיל דנחולין דקכיח נפי חפלהחום לחלי דלעה חקרם מה פחעפה יד להנרחם ופירפי' וחוק' דחילנעי לרים דקיל חוכל פלין לחם יכול להלכילה לחברי' לינו קרוי' חוכל מהו פחעפה יד דיד' ולי"ל לפלר יהום פלין מקבלי' עומלח דלים חוכל בעלם ופפיר הר יד מפלים כלן דחוא חוכל בעלם רק פלינו קרוי' חוכל מפום פלין לחם יכול להלכילו לחברי' לים יד ע"ם וים הנפר הוא חוכל רק פלינו מקבל הנפר מפום פלין לחם יכול להלכילו לחברי' לים:

ד להנפר החילומי' עכפרים הנפלחה הרחר' להריא כ"י:

והנה נהפקפה רחפוכה רלינו לומר לדעה הרלב"ד פיל מעריל ד"ה דקיל דלף דלין מכפיר' לקבל עומלח רק ז' מפקין ולה פלר מפקין מ"מ הם עלמם מקבלי' עומלח ע"ם וחיב ה"ב דוקל פלינו מכפיר נפפרים דע': ודף כ' דפם קדפי' לינו מכפיר ה"ינו דוקל פלינו מכפיר חוכלין לפומלח חבל פם קדפים עלמם פפיר מקבל עומלח והרי נפפעה"י דיומל פם פכוומל פכוגג פורלם וכ' וכן על מם חלין מרלם על פדם ועל החלב פכוומל מפוחר דפם קדפים מקבל עומלח וחיב פפיר מפכחם עומלח נפר ופעיר פל יוסיב נדם הפר וחפעיר עלמם פמח נפכים ולקיש:

אמנם עדיין קל' לדעה הרמנ"ם פם דכל מפקה פלינו מכפיר לינו מקבל עומלח חיב דם קדפים פלינו מכפיר לינו מקבל עומלח ג"כ וחדקיל וחכי ג"ייפוה פחנחתי לעיל דמליני עומלח נדם י"ל דעכ"פ רק מדרבנן ומה דחמר ר"ם כחיב ויוסיב יוכיח קלי מפ"ח:

ולכן נולי דמקפפיכה ה"י כיל לחדם דנר דהכה חוק' נפפחי' ר"ז ע"ב ר"ם חבל הקי חדרבה נדם י"ל עפי חפ' נכלים דדם קדפים לה ליפקה למים כדחמרינן לעיל פלינו כפפך כמים לינו מכפיר וחי' דהכי פירפו חבל דם ליכה דמנומה כנון דם חולין לו נעיפ לו זבח פנפכל לה יעיש. ולפ"ז גם להרמנ"ם דם קדפים מקבל עומלח מהים כיון פהזבח כפקל ע"י וכפפך כמים וחיב פפולו ועומלחו נפ' כחמר וחיב גם להרמנ"ם פפכחם עומלח נפכים נדם הפר ודם הפעיר וחיש:

אמנם חכחי לה הוכח לי נזה דחל חוק' הק' מה נכך דלין הלין לינו מלבה הל עומלח דחרי' עכ"פ וחי' דחפ' ליכל לחרם לינו מניל לחרם וכפי עיפ וחיב הכל דקי נחפקולי נופל להניל לחרם פפיר מפכחם עומלח קדפ' נפנים לי' מיבה הקודם דמכפיר. חמנם זיל דחפ' הכל מדחל"ת מיי וחיבה פקדפ' פיל דין דלינה לי' יוקף נחולין דלינ ע"ב. חפנם יל דלים קיל דחיבה פקדפ' דחל"ת כיל וחשוב פם ופפיר פרין כפיב ויוסיב יוכיח וחיש:

ואם כיים לחפנו נזה פם פלוך פיקב דנרי פרעפים פיר פניפם חפקדם פיים דפקן לין פלין על פלפו ליפ פלפ ופפקן פם פומלח. דחרי' נלנור ליב לפנור קלי' פפל פיים פפקי לינ לרי"ב כפיב ויוסיב יוכיח ופעפיב פפיב פם פפם פרי קולקום יפ"ם. ולפכיל ליש דפרפ"ם דפפקן פי' פפדיל פיי דחיבה פקדפ' דלנקן וליב לה פפכחה כלל פומלח נפר ופפיר נפנודה פכים ולין כלל כפיב ויוב וכקפי' פרדיע כי ופפקן פפיר דליפ על פלפו ליפ פלפ לעפפי פפפקן דפומלח דחרי' נלנור וליש:

אמנם לי פפום הל לה ליפ דקו' פדיב פפיקרל ליפל פחרי הפנחים הקפומרם פפ' לן פפנודה נפנדי לנן נפכים כפנוחר נרפנים ביב פפנודה הב' ופרי הקפומרם פקבל פומלח דדפ' נפולין פם ופפנר לרפה עלים ולנומה וכן פפקן פרפנים פיפ פפדיל ליב ופיב פפפיר פפכחה פומלח נפנודה פכים דקפומרם פיפ ופיב כפיב ויוכיח. ופוד דלרפה פרפנים נלליש קומיפו לקיע פחרי הוא כ' נפיר פניפח חדם פכפפל נפומלח ידיפה לליב פיפ דפ קדפים ליפ פפנח פפומלח חדחרי' נלנור פלין פלכ ע"י. יולל פנוחר פדנרינו דפיכל דפומלח הדפרי' נלנור פלין פלכ נם על פומלח חנוף ועין פפיפ פם וכיב לחיב ליל פפפיפחפיק חליד ליב ופיב פפיר פפכחה פומלח נפנודה פכים פומלח:

נגרל דנפי רילי לין לרפנים כיון דפומלח דחרי' וחיש:

ג) **ומעתה** נפקילה פפלה לייפב זנה קו' פפנ"ל ק' ליפ ליב חיב פחקן דפכה קיל לרבה פומלח פוחרים נלנור ונזבחי ליב קיל פומלח דחרי' נלנור וח"י דנזבחי לעכין פכה לייר וחין לומר כיי דפכה כין דחפי נכפפי חפוב כקרבן ניוסיב פפומלח פוחרים נלנור ומ"ל הפומלח ליב כין דלחו כל יפרחל ליי"ח חד פכה נפוחפות מפדרי' לפיחורי' חפ' לריך פיהר הוא נקיל גמור הבא נפוחפות וכן פפפע לקפן נפפך נחילו על חחרן לליב דזמנו קנעה לי' ודחי חח הפנה וחח הפומלח נקיל ליב כין דקרבן יחיד פדרי' לפיחורי' לכיב ליב. וחקי הפנ"ל ליב נפכחדרין י"ב דקחבי חין פעברין חח הפנה פפי הפומלח רי"ל פעברין וכי ופריך לעילול דקנר רי' פומלח דחרי' הוא נלנור וחפנ"י וכי הכא לכיה"נ ניוסיב פפומלח פוחרים נלנור ומ"ל קי"ל דנפלר קרבן לנור קיל פוחרים ליב נפכה רק דחרי' כליב חפוב פכיל וכן פקי' הפעפיב ליד פפ' ליחה פקדפ. [לן לומה דלזה חפנר לומר דקפ"י לי' לילינה דחפ"י לרי' קיל פומלח פוחרים נני פכה דחרי' ליב ליב ליב לומר

ובזה יתן את הדעת לקמן מי"ב בענין הוחרים וכו' מומחה דחורי סייב מקום דקיל טליס כיחר נקוטי מקום שעבירים נס בטומחה רק שהוחר נקוטי מקום הכנר הקרבן ני"ו בטומחה דחורי לחבל בטבנה לייט מקום הכנר הקרבן ני"ו תוס' חולין דף מי קרייט מייב דבטבנה ליט ממוקר אחן ולהכי בטבנה הוחרים:

ג) **ועפ"ז** יש לייבב ניב קוטי מסריט נרני בטוגיין שהקי דמיט הטיט כפריטהו מטומחה מה בטלמא טומחה מה לף שם יחי טמא מיט מיחר לעטות עבודה דהא עכיט דחורי הוא בלבור ולמה יחי מחרב להפריטו מטטן מיט. ולפטייך דוב הלי בטבי טיטות מהביא טרין בטבנה דקליד לי לימטפיך ממיני דבחר מילה מקרי מילה דבטבנה ותרטיט ודחי מילה אחילה דחט יעטרך לחיב לחלל בטבנה מטום טכיט ובטבנה דחורי הוא כמיט רטיב מטבנה ומעטין קיל דחלין חוהו ואטיב טלטרך לחיב לרחות לה בטבנה דבחר טכי טיב הוא דרחי לי טיט ומיי בטיך יוחד קי רטיו קקיו. ולפיז לדטת רטביט ותיט ודחי מחריב להפריטו כדי טלא יעטרך לחיב לרחות לה הטומחה הלא לה חפי לדטת הרטביט כמי יל דדוקא החט מטום טלה מילה כמיט טם טחין למלה הלא בטחה ואין דוחין לה המילה עיט לבל כאן כיון טחין חטבר טלה בטפריטהו מטומחה מה מודה הרטביט לדיך להפריטהו כדי טלא יעטרך לרחות לה הטומחה. הלא דקיל כיון דבחמת הוא חטם רחוק טיחות מה עליו בטחט טחלוט הלא דפריך כיון דחחי דחמלא לחטהו קטק כדה כמי חטם רחוק וחיט"י לה מטום טעלה דעבודה יוכ ליב כיחות לזה ועיז טפיר הק' כיון דחט יחי מלוה עבודה יוכ דחי לי' לטומחה ליל לחיט להטם רחוק מטחיב בטומחה ניהו אין לו הקבה חיט"י גם להטם רחוק לבל בחלי בטבנה ודחי יעטרך לרחות בטבנה. חטבט להכיל ליט דבחי דטטום טעירת עבודה בטומחה ליט חיט"י להטם רחוק כיון טעכיט דחורי לבל טהטם הכנר הקרבן הלא חחי"י עבודה תמה וכקריטו לכתחילה רק דחורי כיחות גם להטם רחוק וכפרטו ופריך טפיר:

ועיין נרכות דמיז ציב דפריך וחל מהביט הוא ומטבי מלוה דרביט טחי ופיבט"י להאיל רבים יחי חובתן לקדושה ועיי מגיל טי' חמיו קקיב. ולפיז חומר חבי קברח יפרט דהא דמחלוקי החוטי אין קרבן טטם לטחר קרבן לבור דבטחר יפרט דהא בטומחטם כל יטראל טוחרים ובטטם בכל יחיד מביא הוא רק דחורי הוא רק מלה טעירת עבודה בטומחה דמם בכל יטראל מביאי בטוחטות חרי מלוה דרביי כתו להוליח רבים יית ואין כאן מלהביא ואוחדים חבל טטם בכל יחידי מביאי לבדם לה מקרי מלוה דרבי כמיט מגיל הכיל דחטביחו לה מקרי מלוה דרביט לף בכל יטראל מחויב להטבים אחתן היב כיון טחין מביאי טטם בטוחטות כל יטראל ליט מלוה דרבים והוי מלחביא ואיבו רק אוחתה ולה בוחרים חבל מלי הכנר קרבן בפומחה אין לחלק כלל וכתו בוחרים וכנר לכתחילה בקרבן לבור הבא בטוחטות דקביא לי' זמן אין מכי ממי בוחרים בקרבן יחיד דקביא לי' זמן אין אחורה. וחבא יחוע דברי הרטביט בנרכות לף כי טכי דכיכח דלא מטכחת המלוה בלי טעירת הלאו מקרי בוחרים וחט מטכחת בלי טעירת הלאו רק עכטיו מחתן טלריך לעטור הלאו הוי רק בוחרים טיט ועיי בכיט רטיב מטבח דחי טומחה בוחרים בטבח ממי בוחרים ואי טומחה דחורי טבח ממי דחורי טיט ועיי בכיט טיד מביאה מקדט טיד דכרת חמור אין מיחה בידים ועיי מגיל טי' תריז טיב קדר הורידו. ולפיז בחילו טל חחרן כיון דלא מטכחת בלי מלהכה יוכ ליב בוחרים מלד טטירת מלהכה ביוכ ולף בחוח בכרת כיט בחמורי בטומחה ולף בחוח בכנר קרבן כנר כחבר בבח בקרבן יחיד בוחרים לחיד ומלד הכנר קרבן כנר כחבר בבח בקרבן יחיד בוחרים רק מדרבנן חבל בטבח טפיר יל לבברת בחוטי דבין בבח ובין בומחה רק לחורי מהיט כיון בחילו בח בבוחטות חרי רק בקרבן יחיד ולה מלד הכנר קרבן רק מלד חי' בבח ובין בומחה רק לחורי מהיט כיון בחילו בח בבוחטות חרי רק בקרבן יחיד ולה מלד הכנר קרבן רק חד דיחורי יחיל טכי לחיות. הבל טם בבהדרין קחמר טפיר דכיון דקיל לרבי בומחה בוחרים בלבור ליב לחפי בטבח לחורי בקרבן יחיד ליח בי' מטום לחח דהכנר קרבן כביל רק מטום חי' טבודה בומחה וכיון דחין טבבין בבח בבוחטות לבן חיי לחורי דכנר קרבן כביל רק מטום חי' טבודה בומחה חף לבין מלה מבבין בבח בבוחטות לבן חיי לחורי בוחרים חף בבנר קרבן חיי טבודה בומחה וחף בבנר קרבן יחיד בוחרים לחיד ומלד הכנר קרבן כנר כחבר בבח בקרבן יחיד בוחרים רק מדרבנן חבל בטבח טפיר דכיון דקיל לרבי בומחה בוחרים בלבור ליב לחפי בטבח לחורי בקרבן יחיד ליח בי' מטום לחח דהכנר קרבן כביל רק מטום חי' טבודה בומחה וכיון דחין טבבין בבח בבוחטות לבן חיי לחורי דכנר קרבן כביל רק מטום חי'

לכתחילה. לך כתיב חס רחמי מחמת עבירה הקריבה בטומאתה לבל לי רחמי מהמת הכסר הקרבן לית לון חילוק בין קרבן יחיד לקרבן לצור הבא בטומאתה כיכל ולית עכיט קיל דספקות לכתחילה הוא משום הכסר קרבן ופריך שפיר. ולית הרקיל לחא דפריך פקולא דיעבד משמע לך זיל דנאמת הכל קושי לחא ופריך ממכים לי הא דספקות לכתחילה משום עבירת הכהן ק' דספקות לא לכתחילה משמע הלא דיעבד. ולי תמרת דליכו משום עבירת הכהן רק משום הכסר הקרבן דלו ליכ פקולא דיעבד משמע כקושי הכיל לבל לית לכתחילה משמע דמשום הכסר קרבן לית חילוק בין קרבן יחיד לקרבן לצור הבא בטומאתה ולית דים חילוק עיכ הוא משום עבירת הכהן סוג קצה פקולא דיעבד משמע דליל כקושי הכיל וקשי ממכים ולית. ועיז משכי ליכ הא ביחיד והא בלצור ולרשי משום דטומאתה סותרת בלצור ולית כאן לו משום עבירת המקריב בטומאתה ולו משום הכסר קרבן ובקרבן יחיד דלו קביע לי' זמן לכתחילה פקול ובריעבד כסר משום הכסר קרבן ולתוס' בלבי משום דלין מרלה על לכילות וביחיד לכתחילה לו זרוק מדרבנן ומשום הכסר קרבן ולית ליכ דספקולה דיעבד משמע דמשום הכסר קרבן שפיר יל כקושי הגיל לחתמה ולית ים:

ו) **ובתום'** סס נספקים דעיז דים דלו הקי דנפשעה" משמע דלמיד טומאה דחרי לילו דחרי לולו עיי דילוי לין ולחתי הא טומאת הגוף כדתנן בפרקי דים יעייש. ולפעכיד דרפ"י סס נסמוך מזה סכ' כטמאו בעליו טומאת הגוף כמה לין הלין מרלה ולית לעפות פקח סכי דחח בשעה זריקה לאו בר מיעבד פקח הוא דרחמנא חרי עים מציאר הסעם דחח לאין הלין מרלה על טומאת הייט משום דכשטומאת הגוף ליט בר חיוב קרבן כלל וכתי דלין מרלה על טומאה לפי" הוא טומאת הגוף חצל לילו מרלה על מי שליבו בר חיוב קרבן פקח לעשותו כשר חיובא לצל בטומאה דחרי בלצור משום בר חיוב קרבן שהרי חמרה כורח דרחמי בלצור שפיר לין מרלה לפי" על טומאת הגוף ולתי שפיר:

ז) **ומה** סכלעכיד עוד לייש קושי" מהריים נרבי שבחילה חוא נ' ביומא דף ו' דקאמר ועד שתחא מפריסו מטומאתה ביהו הפריסותו מטומאתה מה זכי כעורים הוא ז' טומאת ביהו חלא גס עיז מעיכב מלעצור עצודה וחיל למיפרך הפריסתו כמי מטומאתה מה עים. ולפעכיד כרחה דלכחורים קאי לי למאי דחמרי בזבחים דליב רובן טיח ומעטו זכי הוחיל והוחרה לטומאתן הוחרה לזיבתן עים לית לחמי מפריסין חוחו מטומאתה ביהו חא ליכא ים שמא שתא לו חמלא לפקח כדם כלל ולחיל חמלא קפק כדם שמא יהטמא מקודש טומאתה מה ועיש דחרי לו חוחרה וחוחיל והוחר לטיש חוחר כמי לטומאתה ביהו. וכיל דחם הי נחמה קושי הגמי ועד שתחא מפריסו מטומאתה ביהו הפריסותו מעיש דבלא הפרסה מעיש ליל הפרסה מטומאתה ביהו כקושי הכיל. חמכם קושיתי לקיש דחא רבא קיל החס דדוקא חס דחרי לחרי עיל חד דיחרי עיל ב' דחיות חצל לי טומאת הוחרה לחריכן להא לחתרי להא לא לחתרי ולקיש חח משכי רבא זלא חומרה טומאת חמה הוחרה חוא בלצור ולית גס חס שמא תחילה עיש יצקל לעצודה משום טומאת ביהו ופשיר מפריסין חוחו מביהו חלא שתין מפריסין חוחו מטיש. ומחילה מיובא בזה קושי" מהריים נרבי הכיל שהקי מיש ועד שתחא מפריסו וכו' בשלמא טומאת ביהו לין לו תקנה לעצור עצודה משום מפריסו. חצל עיש חפי" יהי" טמא מוחר לעצור הא עכיש טומאת דחרי בלצור לימו מחויב להפריש מקפק עים ועיין בריטב"א דים זלא חומרה ובשטיש סיד מציאה מקדש ויית. ולהכיל לית דלי טומאת דחרי שפיר קושי" דבלא הפרסה מטומאתה מה לית הפרסה מטומאתה ביהו וכקושי" הכיל ולית:

ח) **והנה** נרמביים סיל מעצודה יהיכ כי דמפריש" כהיג שמא שתא לחמטו כדם וחמהו לחחרוני לחמי לו נקט ליסכל דסים שמא שתא על לחמטו וחשלה קפק כדם. וחן לחמה סכדברי חרמביים שמא לבון ירושלמי יומא דיב עיב פ" בן בחירה שמא יצא על לחמה כדם וכו'. חצל הא ניפא טומאת בעי וגס למה סניק חרמביים סים דילן ונקט כירושלמי. וכלעכיד דהכא חוכי בכדם דטיו קדים לחמר דב חקי לחמי קלמר שמא שתא לחמטו קפק כדם לימא ודלי כדם חס חצדוק מיעור ווקא קמוך לבגילה ומ" דהא לא סכיחא ובאמת מהריין חיוט זיל פי דלים סחמסר חבריקא כיכ עים. ולכי חמה דבלחים חמוה לי לחמי לא חקי חוכי דכיעת ודלי כדם סחפרוס כדם החטיו בשעה בגילה וכהאי דסנעות דיית פי" עמעם עס הסחוסים ולית בטומאתי וכו' וסכי לחמרים בחמה בירושלמי יומא סכיל וכיל דמה ידעי חים גס בקושי" דלא סכיח סחדש בשעה הסמים סמרסה כדם דחקי" חדבשה לימר חרבשה שמוש חוא כדלמרים בבדם דכיז ציב. ולפיז לחר הסמים בעיעור וקפק שפיר לחסר סחדש סמרסה כדם גס בלא בריקה ולית מה שכיח דלא שכיח סחסר חבריקה כיכ:

ולבן כיל בשטה חוכי עשמים חמים יחיד קי" קים דחא דקיל כרי חכיטה בן חסרינסם קפיק דמים דלחם סחין לם וקפח בשעמה

כדם ותי' מקום דלא מכיח אבל קוצי מסרקים סי' מל מלי דקאמר כמאן כרבים אדרבים למוקצי כרים יומר אחל לחוקמא ככיב ומשמ סמלא ודלי כדם לף דלא מכיח:

ויותר מלשם דקוצי סוכי סי' מל מרא דמשמחין דהוא ריח ורים קיל נמסחים עים מומלם דחרי חוא נלבור ולים עיכ לממי מאכי כרגיכא לקמן מומלם אם לא מכיח מומלם ניחו ולים לא מפרימי לי' אבל קוצי מסרקים אי לימא דמסכי מומלם אוחרים בלבור אבל אי מיחה דחרי סי' מפרימן מוחו גם עמומלם אם לף דלא מכיח ולים ליח מיוסף אחי אחציי ומקי מסיר לחלי לא אכי בגריימא לדידי אמת אמלא ודלי כדם ולים:

י) **והנה** אמומיי דברי רשי נסגיין דיו ניב דיש אומרים וכי אכי כדכתי לים כדחה ולין לבור כדחי וניולב כולי קרבן לבור ולף קרבן אלו דוחה אם אמומלם אחרי זמבו קניב וקרבנב אלרי בו עכיל. ומקל חיבות וקרבנב אלרי בו לין לסם ביאור ועיין בחבומות הגאלן מסרין חיום זיל ועיין בריעביא הביא לבמן רשי וקרבן לבור אלרי בו. ומוד ים בלמון רשי אבל דקדוקי הרבה. ולמעיד דסכה בפים אמרים דייד קחי ים בקרבן לבור מה שלין בקרבני אחיד בקרבני אלבור דוחין אם הפנה ולא אמומלם וקרבנב חיחיד לין דוחה וכי אלרי ואלא חביבי בסביב ופר של יוכביים קרבנות חיחיד הן וכי אלא בומבו קבוב. וכי סרמביים בפיסיא ואמעם אכתן ריש חוא בעם אמיבי ומבור ולין חולק עיז עים ודבריו לריכין ביאור אלא לים אבל מעלי דלא מכיח אם קרבן לבור בי אלרי בו אחרי בל אחרי דוחה פנה ומומלם לפי שחיבו בח דחיק אבל אלרי בו אחרי בל אחרי דוחה פנה ומומלם לפי שחיבו בח בפום עפם עפל לבור:

אמנם עם דקוי לדעם סרמביים אבל אמלי אמריך בכל דוכחי מומלם חוחרים לו סרוחה בלבור אח לינו אלרי לבור בכל אלא בזמבו קבוב ואפילו קרבן יחיד ואיבל למיפל מומלם חוחרים לו סרוחה בזמבו קבוב. ואפומלא לפעם הוסי לים דחמי כחיק דמפומים דדוקא קרבן לבור דמי פנה ומומלם וכל יחיד בפל יחיד מקרי מני קרבן לבור מפעם אבל אפילו אפא אם לימיד דוחה מומלם פיך חומרים בלבור מפום דדוקא לי עפרי לבור בילמון יחיד פומא אם אלא בי לא עפרי לבור בילמון לין יחיד מומא בפני ובלחמריך בפסחים פיפ עיב אלא בפני סרמביים דלינו אלרי בקרבן לבור כלל. ודוקק לומר דקקא בן בכל דוכחי לאפוקי אפא אם לינו דוחה מומלם וכבבל. ומוד בפסחים עיז דאמר מאן חכא דפמעא לי' דאמר מומלם חוחרים בלבור אלא ריי ואבי ריי בבל דגם אפא אם דוחה מומלם. אך אם בוכח דאין אפי' חוחרים בלבור בקרבן לבור אלא דפי' בלבור אם רוב אלבור מומלם לו רוב אבאבים מומלם לו מקריבין גם קרבן יחיד בזמבו קבוב בומומלם ואבי כחב סרמביים אם בפיסיא בחמרים והוא פיסי רוב אבאבים מומלם אבי אם מקריבין אם הקרבנות בומומלם עים:

אלא דלפיז מקפי לינ אמלי אין מפריבין כחיב מומומלם עם עפום דמומלם חוחרים בלבור אח אין רוב אבאבים מומלם ולינ בפלמא קרבן לבור מומלם חוחרים בקרבן לבור אבל קרבן אלו דוחה אם אפומלם ולינ בפי דקבינ לי' זמן עיא אין כאן מומלם בלבור אפגר לבבי אפא לבבי אלא אמנם. חמכם זה פיבום כיך אחין אחר דפלי לאקריב קרבני רק אוח ועיין בכיא פיל מעבדים יוסיב חיב בפם ריעביא דדוקא עבודם חיום עפם חיבו כאר אלא בכחיב אבל אמידין ומוקפין כפרין בבהן אדיוט רק עלוח בכחיב ולכאם פיעם אכל פסול בבהן אדיוט וכיון אפוא עפא אר ככל אבאבים מומלם ומומלם חוחרים בלבור:

ועתה בא ולאה דעיפ דברינו דברי רפי' מזוקקים בעפחים חוחרים אוח בלבור כדכתיב חים כדחה ואין לבור כדחים דאפילו לפיך אפם דאי אפיעין קרבן אבל קרבן בלו דוחה אם אפומלם ולינ בפי דקבינ לי' זמן עיא אין כאן מומלם בלבור אבל קרבן בלו כפי דקבינ אפוא אפא אם לינו לבעי אבל אמלי אם אפומלם חוחרים בזמבו קבוב אבל אמלי אם אפומלם חוחרים בזמבו קבוב ואפילו קרבן יחיד

יחידים מביאין קרבן על מנגה עבירה זו לפי שאינו ידוע לאחרים:

ובזה מתבאר היטב דברי הרמב"ם ז"ל שכתב שם שכתב כל קרבנות שאמרו קבוע שאמרו לפיכך דומין לחטאת ולאשם. וכתב שם הטעם הוא מפני שהבעלים מביאין אותן בשביל עבירה שעברו בשגגה. ולהכיל לים דעת שלין שאמר קבוע מקרי קרבן יחיד לפי שיחיד מביא דומיהו:

וזה כוונת רבינו ולפי קרבן שלו דומה לחטאת שהביא שאמרו קבוע וקרבנו חלוי בו. ולין לחלר מחריב קרבן כיולא בזה ושאר חולי כל שלבור ושפיר דומה לחטאת. לא וקרבנו חלוי בו. שהוא כתיב בו כתיב שלו כל שלבור ושפיר מקרי קרבן לבור דומה לחטאת ולים:

ובדברי הרמבים ז"ל שכתב מקדם ז"ל שכיל כל בעלמות בכוונתו לפיכך שפיר הוא ז"ל בביאור מתגנות היא כדרי בהוריות דף ד' דבפר העלם דבר ושאירי עבירות שביאין ביב קרבנות לים ז"ל דכוונת הרמבים כל קרבנות לבור שיהיו דוקא מה שכיל יפרהל מביאין קרבן לחד וכל שלו שאמר קבוע לפל שאירי עבירות דבר העלם שלין שאמר קבוע לין כל יפרהל מביאין קרבן לחד ולינו בכלל כל קרבנות לבור ולפי שפיר:

יא) **ועוד** לפרכת בכוונת הרמבים ז"ל מביאין מקדם ז"ל שבשוף הוא הקדוש בשקדם ליבא קמי' הוא דמי' בעבה לה דמי' בועלתה ולא גרם כיון דלים לה בעלומין שלין הטעם שלוי בכך דלעיל דף ע' לפיך דלא דמי' בעבה מוחנותם. ועוד שבשה שמי לים לי' בעלומין בשבי דמי' בועלתה בעלים גביה ביב לפרך לפרכת דף ס' דליל בעלומין בועלתה בעלים בשה בועלתו בעלים ביום ביב קניבה חוצבים כהיב ליל בעלומין ביב. לפרכם לפי גרים לי' וקאי קוראים הוא. ולפר לפרון לפי בא ליבא קוראי בלים בבשוף כביל. דכלעביד קברא יפרם דודאי לי לפרין דלא דמי בעבה ובועלתה ופיקלב יום רלפון בעבה לו בועלתה דלא שני ביום קניבות חוצבי' בוא לין לו בעלומין ולפיכ לפרי' לומר בידהם בעבה ובועלתה לפל לי כיפל בידהם בעבה ובועלתה בבי בעלים חוצבי' ויש לו בעלומין ולפרי' לומר בליבו דומה ולפיכ לפיקור קבור בהיבר ובהיבר קבור בלפיקור ולפרין לפועלת וכבין זה כתב חוקי ביב לפ בביי ביב לים חב בבה כין דבעלה עליה זכר בקולה לא כיחל לי בעבי' ולפרי' לביום בקרב ביב כין דלא בבי' ולפרי' לי' ולפרי' לביום בקולה לפרין לפועלת וביקולה ביב:

וקושי' ב' לריכה ביאור דלא דבקה לים לי' בעלומין בשבי בייבו

ביחיד ולא דמי' בועלתה בייבו בלבור ולפרי בלבור לין לו בעלומין בשבי עין בבקים דף פ'. ריל דקוראי חוקי לרבא דקיל בבקים דף ביב בעבה בועלתה כלי ברם בועלתה ברין דבשר הוא דמעלת לי' לגברא לא מעלת לי' ביב בועלים כמי עבדי ובין בשביבא ביד בביבה מקדם ולי קיל כרב חלא בר לחבה בם פ' ריב בעלומין לבבה בבה בועלתה ביב בבה בבה בועלתה בבה בועלתה בבה בועלת

אחי דמסתמא אין לו המלומין כמו שיש ביחיד ואת"ד מומחה מותר בנגעו. ולהכי"ל דקומי' אחוקי מי' מסתמא שכ דקיל לרבי נסתפקו דליים ויומא דכיל דומה מומחה אחו ביחיד לחייב לי' המלומין ביחיד ואיכ אין זמן קבוע מהרי"ם לו שמי אמיתים נרחמן ונמצי ואף דנסתפקו שכ שמא לית לי' הקבלת מיע לו מקרי זמן קבוע ואף דאין רחוי מחל יהיו אחרון כמנחת דשם מי' לפסול לעמוד מעיים מפחיכ נפיים אלא מי לפסול לעמוד מקודם מיע כיון דזמנו קבוע יותר מיום מי לו מקרי זמן קבוע כמו בטומאת ביום מי שם שמא דניכ ליל הקבלת ונפיים לו דמי מומחה מכוס דכל מקרי זמן קבוע לפי מזמן יתר מיום אחד. ונפכיל מיוסף כיון שמסתם שכ רגל נפיים שפיר אין זמנו קבוע רק יום אחד:

ועיין בתוס' חדשים פ"ג דתמורה שכתב לי"ש קומי' תוס' יו"ט הכיל דים כיש מקום שכ לריש דוחה את הטומאה וכן לימא נפי' ביומא דף כ' ע"ש בגרייתא קאמר ריש גם מקום בכלל ומוקי לה בגמ' דכיל בשמא שכ. אבל הרמב"ם פוף הל' קרבן שמא לו מסק בשמא כן רק דפים ליט בא בטומאה מכוס דקתם משכה בשמים דלים דלא סיומי רק שמא דוחה ולא טומאה מים. ועדיין לריך ביאור לך מדוע בדברי הים מחולק ע"ז [עיין בתוס' יו"ד מה שהארכתי בזה] ובראה דריש פיל דחלי בזמנו קבוע לפיל"ו ים לו כמה זמכים ולימו קבוע על יום אחד דוקא כמו מסק שכ רק דהגיע זמן החדון דסוג ליל הקבלת ולין לו המלומין כמי דוחה שמא וטומאה אבל הים נקט קרבנות לבור דחלו לין זמנם קבוע רק יום א' זה מקרי זמנו קבוע לדחות שמא וטומאה אבל מסק שכ שלין זמנו קבוע ביום א' דוקא כמו קרבנות לבור אף ליל הקבלת והמלומין מיע ליכו דוחה שמא וטומאה משליכ נחניתי כהיש ופר יוהיכ דלין זמנו קבוע רק יום א' מודה לריש דדוחה שמא וטומאה ולכך כתב הרמב"ם דטעם שכתן ריש תמידי ולין חולק ולים:

והיוצא לנו ממה שכתבנו דים ג' מיני קרבנות. יש שלין להם זמן כלל ואפילו בקרבנות לבור כגון פר העלם דבר ושעירי עיז. ויש שים להם זמן כגון שמא מזמנו בעיו נכיכן ועיו בחייב אבל ליכו קבוע מזמן ליום אחד דוקא לו מגיעה עיו שים לו זמן שאם עבר מרגל ולא חג ליכו חייב בתמריוהו אבל לין זמנו קבוע יום א' דוקא חם נקרא זמנו קבוע. המלומין כל ז' ויש מזמנו קבוע ביום א' דוקא חם נקרא זמנו קבוע. וכיון דרמב"ם פסק דפסח שכ ליכו דוחה טומאה חיכ לח קבי ים לו זמן רק בפיכ זמן קבוע דוקא. ולפיז נקרבן יחיד מליט שים להם מסכרים זמן ואין קבוע כגון פסח וחגיגה אבל בקרבנות לבור לח מסכרים שים להם זמן ואין קבוע אלא פר העלם דבר ושעירי עיז לין להם זמן כלל ומביאין מהי שירלו ואומן שים להם זמן שמכם קבוע יום אחד דוקא ופפיר דומין שמא וטומאה. חם כוכח הרמב"ם שמתחלה אום זה ופף אום המדוש שכ כל קרבנות לבור זמכם קבוע אומן שים להם זמן זמכם קבוע על יום אחד דוקא לפיכך דוחין אם הפסח ואת טומאה המה ולית קי"ל כש"ע ודוק כי עמוק הוא:

יג) הדרן לקמייתא מה שכלעיל עוד לי"ש דברי רבי' דים דוחים הוא כדכתיב לים כדחם וכו' שמחחלה אום יחיד. דהכא ים להעיר על לשון הסים ביומא דיו ע"ש שקאמר ועד שחחא מפריש טומאה ביחו אפריש טומאה מה חמלי לה פריך נפסיקוים הפרישו מי מטומאה מה ולמה לו לך הקדמה עד שחחא מפריש טומאה ביחו [ועיין אום ז'] ולכעיד דהכא הריעיף שך מה שכי ביומא שם זאח אומרת טומאה המה דוחים הוא בלבור חכמי הפרישו מכוס דחלו של אהרן דחמרים לקמן חעיג דקביע לי' זמן כיון דיחיד הוא מהדרים לטהרה. ותי' דהחם שלא לעשותו טומאה ממש וכו' אבל לעכין דלא כמרח למיעבד הפרשה אין קרבן לבור לו ע"ש וכוכחו כדאם דהא דמהדרי' לטהרה היכו מדרבנן כמים חוס' ביומא דף ז' ע"ש כיון ובפיל זה לא עבדיק פריכה ותוס' ופיל יחיד מכוס חילו בלבד לא רלו להפרישו דהא פר קרבן לבור הוא כי רוב עבודות ההכ"פ בקרבן הפיר של לבור חלו בו ע"ש. והדבר לריך הסבר חמלי לא רלו להפרישו מכוס חילו בלבד:

ובלע"ד דהכא חוס' ביומא דף ג' ד"ה וחכ"ל חק' דהכא חיים למיחם דחמרי וחלם ובימות דכיו מסמע דלמיחם דמי חיים להחי לא חיים. וחי' דהכא מכוס דכפרת כל ישראל חלו בזה חיים חפילו להחי וחלם לזמן מיעוט חלכך ליכא למיעבד חקבלת להחי חסמא. ומקי חיב כי פריך בדים דיים גבי טומאה מקדש חפיים ממיחם חמלי לא חיים להחי וחלם חמלי לא מסכי דטומאה חסמא בעלמא הוא ולא הי' לריך להפרים אחר החחיו כי מקחמא ימלאו מרגא כהים פיהי' רחוי לעבודה אלא מעלה בעלמא הלכך קבי בחד ותי' דבלחים מסכי שפיר עיש. ובמהרש"ח שם חמה חיב גבי מחקיע לו חסה לאחרת אפי' ליים רק חסמא בעלמא כיון דמלחי הרגא כהים עים להם כפים ורחוי לעבודה וכו' עיש. ותי' שפכי דחלי הלי פיעבד חכהיב חטאתי ביוהיב שוא מעלה גדולה לה חסמא בעלמא כיון שכפרת כל ישראל אלו בו. ולפיז בעלמא נאמה אחרת שפיר אמרים דביומא גם לאחי ואלם כדי פיעבד שכהיב אחטאתי ומה שכך שבמלאו כהים

אחרים אלא אם היכן להקן פיעבד שכהיב אחטאתי ואין לדבר סוף אבל בבי מומחה דמסתפקים כאן אחר אינו אחי כדי פיעבד שכהיב אחטאתי אחרי כיון שבמלאת אמת לה יעבד קום שכהיב לה יעבד קום שכהיב אחטאתי והוא רק חסמא בעלמא אמת לה יעלה כאן בלי אמת לבן אבי בחר דחלי כעלה כאחי דחלי לעבודת עיש:

ולפ"ז יש לי לפקן לעיל מומחה דחמי' הוא בלבור אם בטומאת כהיג בטומאה מת אם הוא שיבר עבודת יוכפים ולים בזה דמהדרים לעבוד כאן אחר או אחמו שמחקיני משום שהוא כהיג אחטאתי מומחה הוחמה או דילמא מהדרים לטהרה עדיף ושבר כאן אחר עבודת היום. ומעתה לפיז להאי לד דאחטאתי שכהיג עובד ומומחה הוחמה בשביל כהיג אחטאתי פירכת הסים כך הוא ועד שאחחא מפריקו מטומאה בידו כדי שיעבד כהיג אחטאתי הפריקו מטומאה מה כדי שלא יעבד כהיג אחטאתי בטומאה דחמי' שבקוקי דחים ושפיר כמי בזה מה שכתב בקום' זו עד שהחחא דחמי' לעיל אמת אחלה אשמו לפק דם. והחרמ"ל חמה למלי לה קאמר חלי דם [עיין בחום בר מ"ם זה] ושפכי חי' דמשום ודאי דם אין חשש כיכ אם לא יעבד כהיג אחטאתי כיון שודאי ליכו רחוי לעבודה אבל בשפק דם חמור טפי אם לא יעבד כהיג אחטאתי משום שפק רק כאן אלא משום ולא מחיכה עיש. ואיכ מוכח מזה אין חשש כיכ אם לין כהיג אחטאתי עובד ומיע אחה חושש ומכיש שרחוי לחוש אלא יעבד בטומאה דחמי' ואיכ שפיר הולרך להך הקדמה ועד שאחחא מפריקו מביאו. אבל לפי הסכי דאם טומאה דחמי' בחמת אין כהיג עובד אם בטומאת חמי קומי' חבמי' ועד שאחחא מפריקו מטומאה' ביחו כדי שיעבד כהיג אחטאתי הפריקו מטומאה' דחמי' ואין יכול כהיג אחטאתי לעבוד וכפריקו כדי שיעבד כהיג אחטאתי ומיוסף ניכ דקדוק הכיל ומסכי טומאה החמרת בלבור ושפיר יעבוד כהיג אחטאתי אף אם הוא בטמא מת. ומעתה לפיז מובן שפיר קבים הריטב"א דחטוים לילו בלבד אף דמהדרי' לטהרה אבל פריקם כיון דאין כפרת כל ישראל חלוי בכך לא ליכפם אם לא יעבוד כהיג אחטאתי רק כאחד על כהן אחר כיון דבקרבן יחיד מהדרי' לטהרה מהים. אבל לפי' לחמון דקומי' הסים אי' שכפריקו כדי שלא יעבוד בטומאת דחמי' ומסכי דהוחרה. ליל כתי' אחי דהריטב"א דהא דמהדרי' לטהרה בקרבן יחיד הוא רק מדרבנן ונפכיל זה לא עבדיק פריקה:

אמנם לפעכיד נראה בי"ש קום' הריטב"א לפי פ' הסכי לפמים הרמב"ם ים לי עמחים יראי דפרו על חסרן ואילו שכיסה מסלו עיש. והרי גלי רחמנא בפרו על חסרן ואמאי לח פר החטאת אחר לו דבעיכ שחיסה בשעלים ועיין מכחות דיש ואיכ כים בזריקה דעיקר כפרים בעיכן בעלי עיין בסים שם ואיכ לפיז גם אם יעמוד כהיג בעת יעבוד הוא בלבור אבל דהא חיל למיהדר לטהרה כיון שעת יעבוד הוא בלבור עבודה בשעלים. חם כוכח דפי' דקיל כפי' שכי ומכי הוחרה הוא בלבור וכתב דפי' ובוהכים כולי' קרבן לבור הוא. ויעבוד כהיג אחטאתי דהא הוחרה. ואף קרבן שלו דוחה לח הטומאת שהרי זמן קבוע. אלא דאיכא למיחם דהא הוחרה. ואף קרבן שלו דוחה לח הטומאת מהדרים לטהרה ולא יעבוד כהיג אחטאתי. לזה חי' דפי' דקיל כפי' שכי ומכי הוחרה הוא בלבור וכתב דפי' ובוהכים כולי' קרבן לבור הוא. ויעבוד כהיג אחטאתי

בטומאתם מכל מקום אם מי שמתו בטומאתם וכי מהדרינן מתחרים כמו בי"ח דף דקטנע לי' זמן מיע כיון שתחבר בטומאתם וכי מהדרינן מתחרים ומוסיף מקום שהיו ומוכח דהמתי חם לית מוכח מעמודו ולכן לא הניח מרחיצים קרא דמעמודו ומכאן עד כאן מהקדים מדיכים דמהדרי' מתחרים וחיים. ולפי"ז דלי' יקשה דמחלי קרא מעמע

יוחר דהודחם ולא סיל לרבי להניח חלי קרא על הוחרים:

ולכן כלומיך בכוונה רבי לכלורים יש להבין בטלי פלוני דחר מיל קיל טומאת דחרי וחד מיל קיל טומאת הוחרים מכיל. דהכא בטוס שבחים דקיל דיש חם חקי דבטמעחין יליף דחמיד דוחם בטמא מקרא דעולם בטמא בטמאו על עולם שהמיד מכלל דחמיד קרינן בטמא וכן בח דבשמא דחי טומאת יליפין מלים דחם וכוי ובחמיד יליפין מבזיס דמועדו מועדו ולקמן דעיז דרש מטמעטים דמועדו דחדי בטמא וטומאת בין בחמיד בין בשמא. וחי, דחכלי חוא עיש. וחכא כבר שבחתי לעיל חוא ג' דברי הרשבי"ל ברכוח דף כ' דחיכי דחיל בשום שעם לקיים הטלח בלי דחיים ליח מקרי הוחרים חצל חם חשמר לקיים שלוים בשום שעם בלי עבירה חלים רק עבדיו מדמן מחיל לקיים בלי עבירה ליח מקרי דחרי עיש. ומעחה לי יליפין דחיכי דוחם בטמא מעל שולח החמיד עכיח בטמא הוחרים דחם חיל בשום שעם להקריב חמיד דבטמא בלי דחיים בטמא ומילח כיון דילפין מטמא מחמיד בבזיס דמועדו גם בטמא בטמא הוחרים וכיון דבחלי בזיס עלמים יליפין חמיד מטמא חיים כדחם מילח גם טומאת הוחרים כמו בטמא ולכן סיל להלי ליח מילח טומאת הוחרים מטוס דסיל דילפין כסיגיח דפסחים סיו הכיל. חצל למיד דסיל טומאת דחרי' יליף בטמא וטומאת מקרא דמועדו כחכל דפסחים דעיז וחיכ חשתר נקיים הטלוח בלי דחיים בטמא חי מיקלע בחול וחיכ גם חס מיקלע בטמא דחמי חרי רק דחרי' וכיש טומאת דוחלי חשתר בלי דחיים טומאת חוי רק דחרי'. ולפי"ז חלן דסיל טומאת הוחרים עכיח יליף דחיים טומאת חלים כדחם ובזיס דמועדו ולהכי פירכי' טומאת הוחרים כדכחיב לים מ חם וכוי וחיים:

ובם עפ"י יחיר ביכם בחומרת יד שהנחתי לעיל בחוחיות הקודמי' כמו שעמיס דנקט חכח קמח קרבנות לגבי דוחין בטמא וטומאת וחלה לפמיס הרמביס בפיהמ שם חין חולק על טעמו של רש"י דחלוי בזמנו קבוע וחפילו בקרבן יחיד דוחה טומאת. ולהכיל לים דהיק סיל טומאת הוחרים ויליף בטמא מקרא על עולה חמיד שחוא קרבן לגבי ומומאת מלים כדחם וחין לגבי כדחין וחדר יליפין בטמא בשמא וטומאת מגזיס דמועדו וחף דחלו זמנם קבוע וחלה יליפין דחלי בטמא וטומאת חלה בזמנם קבוע מיע כיון דחלו קרבנות לגבי חם נקט קרבנות לגבי לחורות דמקרבנות לגבי יליף כדי שמדע דטומאת הוחרים אבל רש"י יליף מטמעות דמועדו שלא יעבור הזמן לבן נקט חלה בזמנם

קבוע וסיל דחי' גבי דברי רבי' ביומא דף חיים וחיים:

יד) והנה פלחי גם דברי רבי' ביומא שם דף זיין ריש עיש ליש

כל טומאת מת וכו' דכחיב לים וכו' חצל זבין וכו' לה הוחרים ובועל כדם כבדם עכיל. וכזכנו לייש דלא חקבי חם טומאת הוחרים חמלי מטריקין חוחו מניחו ותי' דחם חוי כטומאת חיולה מגופו ולא הוחרים. חם שלא מצינו לה פירכי בן מיד לעיל בדף ויו מיב כדמטכי רבא זחם חומרת טומאת הוחרים. ולכעיד דהכח כבר סטירתי לעיל בחות זיין חמלי מטריקין חוחו מניחו חם ליכא קים מעמ לה חמלה חטמו קפק כדם כלל. וחחיל חמלה קפק כדם מעמ יחטמע מקודם טומאת מת וחוחיל וחטמרי לטומאתן חיהחרי לזיהנתן כדחמר חבי בזבחים דליב. חמכם רבא לפימטו טפיר קחמר טומאת הוחרים בלבור ולא חמריק חוחיל וחיהחרי רק חוחיל וחדחה חצל לחביי קבי. חלה דלכיהכח קמל דעביס לי ליכא מיבורן בחוחו בים לחלי מהורין לה עבדי טומאי לה עבדי כבי דלא מטריקין חוחו טטומאת מת בבזיל זה דחם יטמע לה יקריבו עון בבזיל זה חצל לה חזה יבדוק חיהר חלה יטריקטו מבי חוצל לבים' בי דחפילו ליכא טהורים בחוחו בים חב עבדי כמי טומאת דהיהר בטיר חוא קבי. ולפי"ז דטמטע בחוס, מכחום דטיו רש"י טחק' חטח דחרי' חפילו בחב בחד טומאת וכל הטבטים טהורין יעבו בטומאתם לפי טחין קרבן לגבי חלוק דליל בים היטוק לי' דרש"י סיל טומאת הוחרים בלבור. וחי' דפטח ליך לחיים טטום בים בו ליכולה עיש ליכ טטטע דבלה טטטע חלין קבע, לגבי חלוק כמי טחר טבטים עבדי בטומאתם לי לחו דחיים בי' ליכולה ובכיה דטומאת הוחרים בלבור חפילו לטטומאת לכחחילה וחין חיקור טומאה בלבור כלל לי טומאת הוחרים בלבור וליכ ודלי קבי' שה חפטר לטטומאת ליכחיב בטומאתם מם טחין ליכחיר טבלה עליו דחין ליכחן עליו כדחמריק פיר דבטומאת ובין חוטי בחכות דיים ליכלנין לי בחיב ליכחיב בטמא בטמע בין בזיוד כי בבזיס וחוחיל וחיהחרי לטומאתן חיהחרי לזיהנתן. חטכם לגיטטע קטל לה קבע דיים ליכל טומאת ליכליכ לה כחב בן רק לגיטטע בי דכל טומאת טם בלבור דטטטע בטיים:

אמנם זיל דכי דחמריק חוחיל וחטחרי חיהחרי טיע מכל חלי קבחר טטטע לה' טיכר גמור שוח רק דחרי' ובפיר מפריקין לחטו

כיס נתומים הקדושים שכתב וכן כל מה שיש לו זמן קצוב אין דיני עליו בחייהם ואחר דחה את הקצה ואת הסומלאה ואחר מיתה רוב סכסכים מתלים ואפי׳ אם מקריבין את הקרבנות בסומלאה כמו שנהגו בפשיטי בפקדים ואעפ שכתב רש״י אחר מיתתי וקבור ואין מולך עיר עיש ועיין בפיהש פקדים דעיז שכתב וכמו כן כל מה שיש לו זמן קצוב יצא בסומלאה כשמעת רוב הקהל לו רוב הסכסכים וכי ועיין נרשמים סיד מצילת מקדש הייב. ולפיז הקבי מיז פרק מאלי דף מכתם ומהלי דעל מה שכין מולה למען דלמד סותרים את שכתם לה מייי נרחב לבור לו רוב כחבים מתלים ולים כלל לה הותרה ולה התרה רק ריצוי לין. אבל זה קיצום דהח דבעיז רוב לבור לו רוב כחבים מתלים חייב דוקא לעכין סומלאה חנוף ולה לעכין סומלאה דם ובבר ולפיז כיל דלתיק דהמורם יייד דהלה סדבר בקרבנות לבור כיל דבסומלאה דם ולא ובבר חם הלבור והכחבים מהורים לף דקביע לי׳ זמן לה הותרה ולה סדחתה ולה הותרה ולכן בפיר לתריב בכל דזכחי סומלאה הותרה לו הדחה בלבור דבסומלאה הנוף בפיק דוקא חא לבור לו רוב כחבים מתלים וסומלאה עולים ואכילה בפיק דוקא קרבן לבור ולה קרבן יחיד דקביע לי׳ זמן. והייבו פלוגתא דתיק ורייע אם דלתיק לף דבפיק קביע לי׳ זמן מיע חלוי גם בקרבן לבור כיכל ולרייע הכל חלוי בקביע לי׳ זימנא ולה בלבור כלל. ומיש רבמיש והסעם שכתן רש״י הוא טעם לתיתי ולבור ולין חולק עיז הייבו מסוס דתיק כמי שני קביע לי׳ זימנא לפילו בקרבן לבור גמור. ולפסר מזה דעת הרביב שכתב והלכה כרייע שהאחר לעיל בתהילה חוא יחיד והייבו דמסכי כי חכא חלי דיחיד. פי׳ לפילו בקביע לי׳ זמן וכפיק דמסורם דהלוי בלבור דוקא ואם לין חלבור והכחבים סומלים לה הותרה ולה סדחתה סומלאה עולים ואכילות חלה בקרבן לבור וליכא רק ריצוי לין ולהכי בחיד לה הותרה ולפיז:

אלא דלפיז קיל כי מסכי על חא דעל מה לין חלין מלקה לתיל ריב כי קחמר ופרכיז דהא לין ביחיד לין בלבור קחכי ופרקיז דומי׳ דיחיד קחמריז נהכי דלה קבוע להו זמן. ולהכיל הא ביחיד לפילו קביע לי׳ זמן כמי לריך ריצוי לין בסומלאה דם ובבר ולבע לפילו לעיד הותרה ולפיב לין בלבור כמי לפילו בקביע לי׳ זמן ולפיב לא מסכי מידי. ולפיל דריב בחמת מוקי לה כרים ביחיד דקביע לי׳ זמן לא בעיז ריצוי לין ולפיב יחיד מיירי בלה קביע לי׳ זמני ולבור כמי דומי׳ דיחיד ופפיר בעי ריצוי לין. ולפיז לפיל דקיל כחיק כריסבח דחלומדת בכל דוכחי סומלאה הותרה בלבור וגם מדבכח דברי חיק בפקם לים לן למימר כחי הגחרת ועכיח כחי בריחה כמיד סומלאה סותרה בלבור. ולפיז מיושב קושי׳ מהרשיל בקונטרס על מיש חוס׳ יבמות דף לי דיש בין דחלי בריחה כמיד סומלאה דחוי בלבור דלמיד הותרה בלבור לא בעי ריצוי לין לרלוי ותמת המהרשיל הא חכא מסכי לה פפיר עיש. ולהכיל חיש דלכמי דהכא אחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

פפיר דאחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

נח) **וביישוב** קושי׳ המהרשיל הכיל שכתוב חוס הקודש כיל עור. דהכח בפקחים דף פי׳ חכן בפקח שכתוב כיל עור. כודע שהוא שמא הלין מלקה ופירש״י שהוא טמא הדם או שבשר והקשה בחוס׳ דיש מרק שרי דכשמא בשר לפילו למיד לין מלקין על לכילות לימי מלקה סיפי׳ מוחר לאכול שבשר רק לעכין המקרי יש בשר ומחי זריקת הדם לפטור מפקח שכי וכרין בפקחים דעיז עיב דאכילה פקחים לא מעכבא ולא בעיז רק בגרע דחזי לאכילה וחיב חאיך דייק בגמרא חא כודע וחחיב מרק לא מלקה חא כיון דלא כודע לימי מלקה רק לפטורו מפקח שכי חיב חא דכודע לימי מלקה סוא רק מדרבכן דחי מזיק בלא חמאי מלקה ואיך חייבוחו רבכן בפקח שכי כיון דמזיק פטור חרי חולין בעזרה וכו׳. וכרחה לריצ״ל דלא מיירי מחכי אלא בסומלאה דם וחיב לי לין מלקה בשר מוחר לאכילה ועיז דייק בגמרא וכודע דחיב מרק לימי מלקה לחתיר בשר בלאכילה אבל מיש פטור מלעשות פפח שכי. והקשה המהרשיל חיב מאי פריך מחאי דלין מלקה בין בשוגג בין במזיד חיש מיירי דמלקה במזיד ופטור מקרבן אחר כיון דמזיק פטור לא חייבוחו חכמים דחרי חולין בעזרה אבל מחכי דהכא דכודע לימי מלקה ליימו לחתיר בשר בלאכילה ומדרבכן עיש. וכבר גוף קושי׳ המהרשיל כיל דלקיש דוחלי לפי׳ דמחכי מיירי גם בסומלאה בשר ובזה לין חלין מלקה פיי׳ חבשר מוחר בלאכילה וחיב חקשי לין מלקה לפטור מפקח שכי חא לאכילה פקחים מעכבא ועכיח מחכי חחי כרים אבל לריצ״ל דמחכי לא מיירי רק בסומלאה דם ולא בסומלאה בשר חיב מחכי מפיר אחי כרבכן דלאכילה פקחים מעכבא וכרים הרמבים פיד מקרבן פפח הייב ועיין לחיית שם וחיב ליל לומר דהא כודע וחחיב מרק לא מלקה ליימו לחתיר בשר בלאכילה ומדרבכן דחיב כיון דלין הבשר לחרי לאכילה בסומלאה זריקת שוב ליימו מלקה כלל וחייב בפפח שכי וכיון דמזיק מוחר בלאכילה ופטור מפפח שכי לא מיירי בסומלאה דם ובבר ולבע לפילו לעיד הותרה ולפיב לין בלבור כמי לפילו בקביע לי׳ זמני ולבור כמי דומי׳ דיחיד ופפיר בעי ריצוי לין. ולפיז לפיל דקיל כחיק כריסבח דחלומדת בכל דוכחי סומלאה הותרה בלבור וגם מדבכח דברי חיק בפקם לים לן למימר כחי הגחרת ועכיח כחי בריחה כמיד סומלאה סותרה בלבור. ולפיז מיושב קושי׳ מהרשיל בקונטרס על מיש חוס׳ יבמות דף לי דיש בין דחלי בריחה כמיד סומלאה דחוי בלבור דלמיד הותרה בלבור לא בעי ריצוי לין לרלוי ותמת המהרשיל הא חכא מסכי לה פפיר עיש. ולחכיל חיש דלכמי דהכא אחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

פפיר דאחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

נט) **ובישוב** קושי׳ המהרשיל הכיל שכתוב חוס הקודש כיל עור. דהכח בפקחים דף פי׳ חכן בפקח שכתוב כיל עור. כודע שהוא שמא הלין מלקה ופירש״י שהוא טמא הדם או שבשר והקשה בחוס׳ דיש מרק שרי דכשמא בשר לפילו למיד לין מלקין על לכילות לימי מלקה סיפי׳ מוחר לאכול שבשר רק לעכין המקרי יש בשר ומחי זריקת הדם לפטור מפקח שכי וכרין בפקחים דעיז עיב דאכילה פקחים לא מעכבא ולא בעיז רק בגרע דחזי לאכילה וחיב חאיך דייק בגמרא חא כודע וחחיב מרק לא מלקה חא כיון דלא כודע לימי מלקה רק לפטורו מפקח שכי חיב חא דכודע לימי מלקה סוא רק מדרבכן דחי מזיק בלא חמאי מלקה ואיך חייבוחו רבכן בפקח שכי כיון דמזיק פטור חרי חולין בעזרה אבל מחכי דהכא דכודע לימי מלקה ליימו לחתיר בשר בלאכילה ומדרבכן דחיב כיון דלין הבשר לחרי לאכילה בסומלאה זריקת שוב ליימו מלקה כלל וחייב בפפח שכי וכיון דמזיק מוחר בלאכילה ופטור מפקח שכי לא מיירי בסומלאה דם ובבר ולבע לפילו לעיד הותרה ולפיב לין בלבור כמי לפילו בקביע לי׳ זמני ולבור כמי דומי׳ דיחיד ופפיר בעי ריצוי לין. ולפיז לפיל דקיל כחיק כריסבח דחלומדת בכל דוכחי סומלאה הותרה בלבור וגם מדבכח דברי חיק בפקם לים לן למימר כחי הגחרת ועכיח כחי בריחה כמיד סומלאה סותרה בלבור. ולפיז מיושב קושי׳ מהרשיל בקונטרס על מיש חוס׳ יבמות דף לי דיש בין דחלי בריחה כמיד סומלאה דחוי בלבור דלמיד הותרה בלבור לא בעי ריצוי לין לרלוי ותמת המהרשיל הא חכא מסכי לה פפיר עיש. ולחכיל חיש דלכמי דהכא אחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

פפיר דאחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

ס) **ורביעי** נקודם מה שכלעכיד לי׳ סב קושי׳ מהרשיל הכיל שבשלחוחות

מכי לא חייבוחו חכמים בפקח שכי דהוקא בימות דף לי פפיר לחרים לא חולקא להחיר בשר בחכילה לפי מלין לחכילה בשר מעכבא וחוי בפ ולחיש חצל כלן דחכילה בשר מעכבא חס יפטור מפקח שכי חרי חרחי דפחרי וחס יחחייב חרי חרי קרא וצזה לא קבקוחו רבכ כמו דלא קבקוחו בגמרא בדיבין קרבן חחר בשריחה דעל מה הכין מלקה ופרך פפיר: **ובשעה״מ** פיד מצילת מקדש חיל חמה עיד מהרשיל הכיל חמלי דהכא בפקח לפי׳ ריצ״ל דוקא הא קושי׳ זו לכל הפירושי׳ חחת

דפריך מכמות כיס בריחה דדם שכשעת חבריחה דעל מה הכין מלקה דחמלי לא מכמי שכי בחרי בימות דף לי פוקי לבריחה דדם שכשעת חבריחה דעל מה הכין מלקה לחתיר בשר בחכילה לצל בצלי כחכתבו וחא דחמרינן בבריחה דעיש הכין מלקה דבמיד הוקה היינו שחיל לחביל קרבן חחר עיש. חבם דלעכיד קושי׳ שפתיש לקיש דבם מכמות פריך שפיר לריש בימות פיש כח ביד חכמים לעקור דבר מפיש לפילו בקביע לי׳ זמני אבל לדידי׳ חך בריחה דדם שכשעת במיד לא הוקה היינו שמחיב להביל קרבן חחר עיש. ולדידי׳ חין חילוק בין קביע לבע וחיש ליכ לומר דלפי׳ דלא הוקה לחתיר בשר בחכילה והוקה שחיל קרבן בין שפרקי׳ דלא הוקה לחתיר בשר בחכילה והוקה שחיל קרבן חחר דהוי חרתי דקחמי. והרי חוא בחמת פריך שם בימות לחיך פיד מחכמו בריחות חבל *מריבית דפי׳ כחן לפי חחמת ריש חילוק בין לחתיר בשר לחכילה חיכו הוקה שב וחיש ובין לחתחייב בפפח שכי דחמי דבר קושי׳ וכריב בר חוציעא בימות שם שפיר הפקח חוזקים חמהרשיל וחיש:

אך שפעמיש חי׳ קושיתו הכיל דלא ליחא לי׳ לחוקמא בהכי מפוס דקחכי בין בשוגג בין במיד ובשוגג הוקה גם לחתיר בשר בחכילה וחיך כימא דבמיד דחיכו חתיר בשר לחכילה רק שפעור מקרבן חחר חיב לא הוי חיד דומי׳ דשוגג ולהכי מפי דקחי חעומאה חו לחריקה לכל חד כדחיתי לי׳ וחיב גם במיד הוקה לפילו על חכילה בשר עיש. ולפיז לכחורה יש להבין לימ מוקי לך דבין בלבור בחך גם בקביע לי׳ זמן לה בעיז ריצוי לין בפפח זמן דומי׳ דיחיד כמיש בריבית הא קרבשת לבור בפיק בעיז עיין יומא דף כרין וחגיגה דחמיב החם חיכו קרבן לבור רק חמיב לה קרבן לבור בחול ואע בכמוש כדחמרינן שם דכיל ועיין בכיש פיד מצילת מקדש פיי וחלו מן מן ספרים חכשרפין ועפרים חכשרפין כמנותר פיל מעשיק היינ וחיב לין בחם לכילה כלל וחיב לה דמי לבור לדיחיד דבילה מלקה גם להחיר בשר לחכילה ובלבור לה מכמחה כלל להחיר בשר בחכילה לפיל דמיד לבור חוקה בלבור קיל כרים דיש בחכילה בשר לחכילה ולפיל דמיד בוקה חוקה בלבור קיל כרים דיש כח ביד חכמים לעקור דבר מפיש לפילו בקביע לי׳ וחקמי דלא הוקה לחתיר בשר בחכילה והוקה שחיל קרבן חחר בריחה דדם שכשעת חבריחה דעל מה הכין מלקה ולפיז לפיל דקיל כחיק כריסבח דחלומדת בכל דוכחי סומלאה הותרה בלבור וגם מדבכח דברי חיק בפקם לים לן למימר כחי הגחרת ועכיח כחי בריחה כמיד סומלאה סותרה בלבור. ולפיז מיושב קושי׳ מהרשיל בקונטרס על מיש חוס׳ יבמות דף לי דיש בין דחלי בריחה כמיד סומלאה דחוי בלבור דלמיד הותרה בלבור לא בעי ריצוי לין לרלוי ותמת המהרשיל הא חכא מסכי לה פפיר עיש. ולחכיל חיש דלכמי דהכא אחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

פפיר דאחי דוקא כמיד סומלאה דחוי בלבור ולכיל וחיש:

ס) **ורביעי** נקודם מה שכלעכיד לי׳ סב קושי׳ מהרשיל הכיל שבשלחוחות

דכיר. אבל כיון דגם אחר דכירי נאכו רבנן דלא מקריב לכתחילה עשוה קציעותא מזה לא מקרי בידו ואפי דיעבד מיהא]. ומי איכא למימר דאין מזיזים כמעיקר אלא כיכר אחיקור כל שהן ומזיז אינו אחר ומלאה ואפשי מסכסכים שנהן לתוכו לפקידה שוחל ומדחה מלפקידה מחמת הפקולין המעורבין נחם מדחו לגמרי דהאיל כפקולין עיש ומדחיל נאכני מחם רבים דכיון מהקדש דלי כיעל דחם מדחה לכתחילה מדרבנן עפול אפולי נדיעבד כרבי עד רבי איכ לך קאמר רבא אחם אחד זה ואחד זה יצא דעלמא ומעמא דמזיז לכתחילה לא יהקדש איכ לך יולא נדיעבד הא מדחם עיש. ואפשר לומר דהאי מי עפול לכתחילה מדרבנן ליש דיחוי לפקול נדיעבד ומאי אלי איכ לך קאמר רבא אחם אחד זה ואחד זה יצא דעלמא ומעמא דמזיז לכתחילה מחמת הפקולין המעורבין נחם לכן מדחו לגמרי דחמי כפקולין. ואכי דייקת לפון רבי זיל חלת אחין מעם ומקדש ליש. ולכן מלחם כאנגם מזיל איכיל דחם פקול לכתחילה מדרבנן אלי דחמי ופקול לפילו נדיעבד. ומם דקאמי לי מהך דייש לקיש לעולי דמקדיש נאוכחא דף ליש עיב דחיחי נדחמי ומדחה וכו' לא חפקום מימ ועיין נרין ומצניא עם ואיכ עם נרים אלי דחמי מעיקרא קודם יוים ולים דחמי אבל נזנחים אלי מלחם ומדחה אחרי הפקולין כחערבו נחן אחר אחקידו ואכמעמא אלמון כל הזנחים אחערבו נחן וכו' אכבר אי זנחים לכן אפיר אלי דחמי ומוד לפעים פרי עם נאוכחא ליש דחפילו אי יש דחמי אבל מלחם אלי אלא מדרבנן חזקא נקדשים ילפיק ניומא דאיד אכי מאחחא נחם אום עם דים דחמי אחים וחולין אחקדשים לא ילפיק ומלחם לגבי קדשים כאולין ואיכ חפילו בלקא נאיקי אי יש דחמי אבל מלחם אלי סדיר ולקולא ולכן נרים ליים נדיעבד. אבל נזנחים חפילו אלי דחמי אעיקרא והוי קפק אי אלי דחמי עיש אלי אפיקא דאוריימא ולחומרא רים לעיין זאם ואכיש:

ולפי קשי לי עם פריך אחים ניעום עם דיל והא אכא דאוריימא אלולי מלחא וכו' ואמרו רבנן לא אולחא וקא סדר מעייל מולין לעזרה ומאי קשי הא כיון דאמרו רבנן לא אולחא אלי אלא ומדחה ופקול אחים כיון דחמרבנן לחקור לזרוק לכתחילה אלי דחמי ופקול אחים חפילו נדיעבד ופפיר מניח קרבן אחר ולים חולין נעזרה כלל. ואכתם זיל דאיכ אקשי נשוגג אחאי אולחא הא אלי דחמי ועכיש כפי לאקון על רבי דאחים נחקדש לכתחילה מדרבנן לים דחמי לפקול נדיעבד או כחילוקי אלאקון אכחנחי לעיל דאחאי נחאי דזנחים אלי כפקולין או דנריחא כאן אאולי ניומא דקיל אפילו אלי אלא אחים אפיר אלי אלא אחים אפיר אלי אלא אחים אפיר

דליכא כזית לכל חד וכמים דכל חד לחוד לא מיחזי כאכילה אפשר דלא יהיה להם אפשר לצוד עוד אבל לריב"ח אי יומתן דאכילה אפשר מעכבא ולכל ישראל יהיה אפשר לחד ולריב"ח לאפשר דמיירי כל שראובן אפשר אפשר לחד מהם כזית דאפשר לצוד עוד ועיין קידושין דמ"ג דעיד דכל ישראל יהיה אפשר לחד ולריב"ח לא מיחזי כאכילה אלימתא נקבים מרקחו להם מים אם לגיה חנות ולא אזכ ולא קען אזכ מהם לפי שלכל קיל אין שוחטין את האפשר על היחיד ואיכא כרי נפקחים דלילה ולריב"ח דקיל אין שוחטין האפשר על היחיד לריב"ח קרא דוהשחתו לכדרי יומתן אבל ישראל יהיה אפשר לחד ובפיר חד אפשר קרבן לצוד ואוחרת. ולכן אם ניצודו אינו מעונרת. ובזה יש לייישב כמי שמתיר שחיטה מקדם מי שהאפשר לפניו אפשר מכאן דבריו לתמיהת דאין קרבן לצוד חלוק נאפשר לחד ובפיר חד דליכ ני אכילה עיש. ולהכיל אין דכיון דאין לי לריב אכילה אפשר לא מעכבא ליכא למימר דאפשר אכילה יהי רק דחוי אלא שתוכ כאב שפיר דאי לאו מעמת דאין קרבן לצוד חלוק לא מי מהודרים שחיטה נמומה אפשר דאין אכילה דמי ני אכילה אפשר לא מעכבא אבל מטה עכיש אינה כדמוכח נאפשרים דעיש אבל נקהדרין פריך שפיר כיון דקיל לריב אחרת נלצוד אחרי ואי אפשר דנאפשר דאינה אכילה הא אכילה אפשר לא מעכבא ואינ לענר נשניל זה ואינ:

ובזה יתי מיושב מה שעמד עוד השניל נאפשרם הכל נאת דקהדרין דנשלמא לרי דקיל דאפ אינה מעונרת אינו אפשר דחוי כמו נמומה נגרת. ותי דאכי פריך דאפ נמומה אחרת אינו אומרים לו להניח אחרת אחרי עיש. ומה שהוציא בתירוצם דילמא מצויים אין אומרים לו להניח אחרת דאפ נמומה דחוי. שנם כמי דחוי ויוכ כמי דחוי ואפ יניח קרבן אחר אחרי יעשה מלאכה ניהכ ומה לי נמומה דחוי או מלאכה יוכ דחוי ומוטב שיקריב קרבן הראשון עיש. והכה לפמש לעיל נאות ני דמומה דחוי אחרי כמי אלו אפשר קרבן הראשון ני פיך אפ נמומה דחוי אלו מלאכה יוכ דחוי אחרי עיש אפשר מלאכה ניהכ ומה לי נמומה דחוי או מלאכה אפשר קרבן אחר אחרי כמי אלו אפשר קרבן הראשון עיש. ומה שהוציא מדברי הרמב"ם ז"ל דאפשר נמומה אחרת כמו דחוי אלו אפשר נמומה אחרת עיש לריב"ח אחרת

שכשמת תעפי שהתירון מהתירים לה יזרוק לתם סדם שלין שפשה גם חלה לתכילה ותם זרק לה הורלה ותם לה כודע לו עד שכרוק תדם הורלה שלין מרלה על שנגם הצבר שכשמת ותינו מרלה על חזדון עים מעטר דקיל דמורלה על תכילה ותיכ שפקי הרמצים קותרן זתיז עים. ותכה מה שהקשה התריית מפיל דפקוהמיק לה ידעכת מה דקמ"ר לי' דהכה זתיל הרמצים שם כל חזמדים על יחיד נין שכשמת צבר ותחלב קיש נין שכשמת חלב ותצבר קיש זורק לתם הדם. כשמתו שכיחס לה יזרוק ותם זרק הורלה שהלין מרלה על הטומתה עים. ותיכ י"ל דלעולם תינו מרלה על תכילות חלה על העולים ותיכ מרלה על ההלב ותה כתלו תחלב קיש ולכן תורלה לתפי שלין צבר ועיין רש"י שפשים דפיז ע"ש ולא על העולים דהיינו חלב דלי מרלי לי' מיכייהו לתתי שפסיל עים תצל לעולם לי נשרף תחלב ושכשמת תצבר תפילו זרק לה שלכלין ולקיע :

הורלה שטוס דלין לין מרלה על שהכלין ולקיע :

ומה שהקשה התריית שפיד שקיש כצר קדמו תלתיש שם שקומו נקוט"ז ז ושוסק עוד נקוט"ז דהא הך שחצי כריב דלכילה תיש שפשים לה שעכצת דלי שעכצת תפילו לין מרלה על תכילות תיש חלה לפטור שפשה שכי ולא לשכול הצבר ותיכ לין כלן צבר נשעם זריקה וכמ"ש תוס' שפשים דפיח ע"ש ורביו שפק דשעכצת ותיכ תיך הורלה. ולין לומר דהרמצים קיל דמורלה על תכילות תפילו לשכול הצבר דתיכ מה שריך נשפשים דפיח לרב דתמר תם זרק הורלה הא ענינן תכילה. ליכצי דרב קיל דמרלי על תכילות תפילו לשכול הצבר. ולקעיך דשוד שקשה הלתיש דתיכ מה שריך נשפשים דפיח ע"ש ולעטמך ריש דתמר לין מרלה על תכילות כיון דתמר תם תעפי שלין צבר לין מרלה על תכילות לשלי הלכתה. ושלי קוט"ז הא שהכי לין להתיר צבר נתכילה ע"ש. וכיל לשלק דנשמעתין דיומא תמריק הא תינו טעם חלה עון טומתה שהוטרה שכלה נלבור ע"ש תיכ לין מרלה על שם שהוטרה שכלה נלבור והרי כל קדשים כלבור הצתים נטומתה לין נשלכין נטומתה ותיכ תכילה לה הוטרה שכלה לכן תפילו לין מרלה על תכילות תינו מרלה ס"ל הצבר מותר לשכול תצל פקח הצא נטומתה נשבל ניכ נטומתה והוטרה שכלה נתכילה לכן גם הלין מרלה ס"ל מותר לשכול :

ובזה מיושב גם שם שהקשה שם נלחיש עוד דכתן כתב הרמצים שלין הורלה שהלין מרלה על הטומתה שמטע תפילו זרק נשיד מרלה. ולהכיל תיש דהכה בימומה דף כ' רמי נרייתא דדם שכטמת נשיד לה הורלה שפרייתא דעל שם הלין מרלה וכרי דקתמר גם נשיד הורלה ושקיק דהורלה שתיל להניח קרבן שחר דלין כה ניד חכמים לעקור דבר שפיש נקריע והא דקתמר לה הורלה סיינו להתיר צבר נתכילה שקום דשר שב ותיכ עים. ולפיז עים הרמצים נשקוהמיק דתפילו נשיד הורלה סיינו שתיל להניח קרבן שחר תצל לה להתיר צבר נתכילה ותכילה צבר לה מיעכצת. תצל נשקה נתכילה שפשים מיעכצת כין דנשיד לה הורלה להתיר צבר נתכילה מיירת לה הורלה כלל ותיכ תפילו נשקה שכי ולו דתיכ הרי קיע. ויל דתכמים תעמידו הבריים נשב ותיכ שתקור לשכול הצבר ומילה שהיש תיכ שקה שכי ותיכ :

ולפי"ז פריך שפיר שרב דמתכי" קשכי תינו זורק הדם ועלה קתמר

רב תם זרק הורלה וסיינו תפילו נשיד ותיכ תינו מעכב הצבר נתכילה ותיכ קשה ותא נעיק תכילה. ומעטה לפיז ליק קושים תויית ולתיש הכיל דנשחר קרבנות שקק הרמצים שפיר דתין הלין מרלה על הבריים הנתכלין תצל נשקה כין דכשכל נטומתה שפיר מרלה גם על תכילות ותיש :

כג) **ועוד** נלעיל לפמ"ש שפי' רבינו תכמתל נשקשים דעיש תים לן למימר כין דקוגיא דשמעתין קיל לין מרלה על תכילות. תתי תכי תעשה הבריים דתכיק נמתכי" תין נתכלין תים לן למימר הא דתתריק לין מרלה על תכילות לתו להתיר להשכל נטומתה הוא דתכי תלא לרבריס תחריס כגון הא דתכיק נמכתים עיש נטומתה תחת מן שחלות וכרי ר"י תומר דיש עלה נלין מרלה על תכילות פליגי רבק קצרו כין דתלו נשכל ושלין מרלה עליהן כשיורין תשניק לשו הלכך תותו שלא נטומתו תיק נשקלין נטומתות תלא הצתילות נשכלין ושטתלין כשרפין וקניגיא דשמעתין שמי שחלי תורחל תים לן לשקוקי ע"ש. ואחר שרביו דחק דתלין הלין מרלה על תכילות להתיר הצבר לשכול ניש למיד לין מרלה על תכילות שם שכלו הלין מרלה עליו על עצירת שטעשה שכשל נלתו דטומתה צבר ולשכי מקרי יש צבר דשם זרק הדם הורלה :

ולפי"ז כיל לשלק דנשחר קרבנות תין כלן חיוב מלוה על הצבר שנטרף מיחזור שחר צבר קדשים לשכול תלא שם יש צבר. ומטה עליו לשכול תצל תי ליכל צבר תין עליו מטה ותפילו יש צבר לתו מטה דרמי עליו הוא שיכלכם שחר עיין תוס' סוכה דמיג דיש שהו דלכשחילה תין הלין מרלה להתיר לשכול צבר נטומתה ותיכ כין כלן צבר קדשים ותין עליו מטה לשכלו שרדבק שקור לשכלו כשרי דנפשים דפיו ע"ש ושמותה פיו ותיכ דכבשל כלו נשוגג הלין מרלה על תלתו שצבר פיו עליו חיוב כלל וכיון שתיש לקיש מטה תכילה צבר פי' כי עליו חיוב מטה כלל וכיון שתיש לקיש מטה תכילה צבר פי' דנר

שכן מפיר שקק הרמצים דתין הלין מרלה על תכילות דיעת שתם זרק הדם נשוגג הורלה ושקיק דשקרי תין צבר כיון שתיש לקיש גו מטה תכילה צבר נשעם זריקה תצל נשקה שהוא חיוב על שנגת לשכול ולשכול שקה הלא כיון שהצבר שעת שקי' הוא דדיעיב עלי' שתיש יכול לשכול תצל תם תכל נשוגג כיון דלין מרלה על העזירה שמילה קיש מטה שמומלה עליו שפיר שקרי ים צבר והורלה נרילי לין גם על תכילות

ושיוסק קושים הריית וקושיא לי' דלתיש תכיל ותיש :

ולפי"ז תנין החילוק שנין שוגג לשחיד דנשוגג שלא כודע לו שכשמת

נשעם זריקה תיכ כשי דתכילה נשקה שתיס שעכצת סיינו דנעיש סיינ' רתר לשכילה נשעם זריקה תצל תם נשעם זריקה ה"י שהי' ותחר זריקה נשעת ודאי שעזר שקשה שכי שק שתיכו יכול לשכול הצבר ותין תכילה שעכצת עיין נרמצים פיד שקיש היא וכיון שנשעם זריקה לא כודע לו שהוא שעת שרי ה"י רתר לשכילה נשעם זריקה תתם ה"י כשתר נשוגג וה"י תכלו ה"י לין מרלה על העזירה וה"י שקי"ש שלות תכילת שקה. ושיוסק שם שהקשה הלתיש הא הרמצים שקק תכילה שפשים שעכצת. דתיל הלא תם תיכו רתר לשכילה נשעם זריקה. וכל זה נשוגג שלא כודע לו נשעם זריקה תצל נזדון שכודע לו נשעם זריקה הרי תיכו רתר לשכילה נשעם זריקה דתין הלין מרלה סיינ' הצבר מותר לשכול ותכילת שפשים שעכצת לכן לא הורלה :

ובזה מיושב שם שהקשה שפיל דשקוהמיק דשמעת דגם נשזיד הורלה.

לא שיינו' לפי הכתו דשם הטעם שפוש דלין מרלה על תכילות תק שהצבר תקור נשכילה ותתי תיש דשם שפיר מרלה גם נשזיד כין דשכילה צבר לא שעכצת תצל כתן דשכילה צבר שעכצת וכיון דנשזיד הצבר תקור נשכילה נשעם זריקה כ"ל שפיר תיכ שרלה. תלא תפילו למ"ש תכי דלרמצים נעלמא לין הלין מרלה על תכילות. שם הטעם שפוש דשרלה על עולים ותרי ים תצל ותרי הלין מרלה על העולים שמותר לשקציר לכשחילה שפשים ורק שרדבק תקור עיין תוס' שפשים דפיח ריה תא ולכן גם נשזיד הורלה. תצל על רב שריך שפיר הא נעיש תכילה כיון דשירי נשזיד כ"ל. וגם לריש שריך שפיר לין מרלה על תכילות למאי תלכשא דתין לומר שתם תכל נשוגג מרלה על העזירה דמה כיון נזה תם יש לו עוכם ניריש לדיון תעכיש דלרי' קיש גם שלוש תיינו כמו רתר לשכילה שהדם שרלה למקבעיכהו נשגול ולשקבעיכהו שרי שעילה ותיש :

אמנם נשעת תיכי יודע לשיטתיהו דלא כשתו למיש מ"ז קשי' לתו שם הדבריס הקרבן כשעתו כגון דם ותימורין עיש זורקין הדם ושקטירין תימורין. תצל תיכו שרלה על שעתה דבריס הכתלין לשכילה תצל עיש שרלה על תכילות לשכשם נשתורין ושקרי ים צבר לעכין שתועיל זריקה הדם ולינ :

אבל נשעתיש שם שי' דברי הרמצים תכיל דמיש נשריד שניתה שקדש

דתיינו שרלה על שעתה הכתלין תיינו לשכשילה שלא זורק מיתו תם זרק זורלה עים. ושיש שם לשני זה שחר נו שעים ניית שפשהמיק תיכי יודע פ"י שהצבר שהי שם נשיש כשב קושן שכשת ושקטירו לין שרלה שכתתר ושלא שהרן וכו' שרי לה שיי שתכילות רק שעולין ונשיב כשב קושן תם שתכשה ותחיב כשתתו שיי כולן תו כשרשו וכו' תו כשנדו לה יקשיר שקושן ותם שקטיר הורלה וכו' ושם לין שעוכם שפום דלין שרלה על תכילות דשיש לי"ש נשרשו תו כשנדו ועכ"ש הוא כשי' נשפשים דעיש דקיל דשפילו כשנדו ושריף נשיעצר שפילו תם לין צבר יש דם ושפק כשי' דכיתוקו שתו. וכיש שם כשב שהוא תוקשתא נשפיד שמכתות וכיכי יודע תתי הניא שתרשק לשתו והשי שוגיא דעזוכם נשפשים תכיל :

אך שקשה הצעתיש שם לכשפ"י תי כיתא דנשיעצר שרלה גם על תכילות

ושיש הרמצים שלינו שרלה על שהכלין תיינו לכשחילה תיכ שה דקתמר שתרלה על שקרבן תיינו שפילו לכשחילה ותיכ נשעתו שימורין וצבר שיל לשיתר דשרק שפילו לכשחילה דכיון שהלין מרלה על שעולין שיל כשעתו צבר וחלן קשנר כ"י לין הלין מרלה לה על שעולין וכו' ותתי שתרוייהו לה תלתו שקנר כ"י לין הלין מרלה לה שם נשתו שכיחס לה יזרוק ותם זרק הורלה ע"ש. וכלעיל דהכה שקשה עוד הצעתיש שעיש הרמצים שהלכות שקוהמיק שם דתימורין תו תצרי עולה שנעתו והקטירן הלין מרלה דשעתו תצל לכשחילה לה ותתי שה מרלה על שקרבן שפילו לכשחילה יש :

ונלע"ד עיין נשתרי שיק דחולין נשם שגלוסים דתם רוב שטיין

תלל שחיטת שוחטין ושחבר נדיעבד נלי נדיקה שוסקין לו לשחוט לכשחילה ע"ש שידקה תחיב תצל תם לין רוב שטיין תלל שחיטת שוחטין ושקור נדיעבד נלא נדיקה שקור לשחוט ע"ש שידקה תחיב דילמא שחלי שחלי ע"ש. ועיין רש"י דקיע דלרי' שוחט חורה לרוח ולא גזריק דילמא תצל שקום דשפילו תצל שחבר נדיעבד שקום זחיב. ועיין תוס' שפשים דעיח דיש שה דתי לין שרלה על תכילות שה דלא יזרוק לכשחילה הייט שרדבק ע"ש. ולפיז לרי' שחבר דתתי תם

דגר סקיב נופא כמעמ מסים לה יקיב לכתחילה דדגר מצוים הוא לסקיב דגר מעמ לגבוה כמים תוס' יומא דף ז' דיה מכמעמ וסיב אם כמעמו דם מ' לימודין נופייהו ומין תוס' מעילה דף ו' ע"ב דיה מלא כתקומה חלה נדיעבד אם סקיב סולה ומקדים גלימודים וחברי מעלה מכמעמו לה יקיב לכתחילה. ועיש ברמצים מעלה על דגרים הקרבן אפילו לכתחילה סיב נאחד מגבר וחלב קיים ומעמ אחלב מעלה על אחלב פרוזק סדם לכתחילה כיון שהיב מקיב הדגר מעמ מעלה היב מצוה לגבל אחלב ומגר קיים ומעמ היב זוק לכתחילה ומעמם לחלק לפי מעמוחה מגר אין אלין מעלה לאחיר מגר מאכילה ואפילו נדיעבד כמים רפי' ותוס' מחות עיז ורפי' מקחים דמיז ואפילו לפי' ריש הכיל מאם אכל מגונג אלין מעלה היב לכתר על מגנת עבירתו אבל לא לאחיר האגר ולכן נזרו רבנן מלא זוק לכתחילה דאפי למעני כיון שאלין מעלה על אכילות דמותר לזוק סדם יפעה שמעלה ניכ על אכילות להחיר מגר מאכילה ואפי אכילה מגר אפילו נדיעבד לקור אבל מעמוחו לימורין זוק לכתחילה ולכא למגזר מעמ יפעה דמותר להקדיר אלימורין שאפי מאמם אם אקדיר אלין

מעלה וכפרין וכפגרה אלתרי מגר אוסרים חולין אכיל:

ולפ"ז אם היכם מאכל מגר ומעמו אלימורין אבל מעמוחו מביסם ואפילו מעני שאיבו זוק רק מקום אלימורין רק גם מקום מגר אלין מעלה על אכילות ויבא לאכול מגר אבל גם מפקים דמיי אם מעלה נדיעבד קאמר שפיר דאם מעמו על אין מעלה על מעולין אפילו היבו מעלה על אכילות קולה מקום דאי כאבא קיים דאכני לא מיים לחלק בין לכתחילה ונדיעבד עד דמגר לי' כך על קומי' ז'. ועוד כיון דאיבו מעלה על אכילות כלל זוק אפילו לכתחילה דלא אתי למעני ואיש:

אמנם מה שהביא הפגזיים שם רש"י דאפילו אין מעלה על אכילות

איבו מהיר מגר לאכילות מטכחות דאיבו מעמ אחת מן אחלות וכו' ואכיל המעמ מעומאתו ומטהור יאכל ואלים אלין מעלה על אכילות קאיפלגי דרבנן קגרי אין מעלה על אכילות וכו' ואלים אמרו המעמ מעומאתו עיש. ולעגיד אין מיא ריצ' שאני מעמ אחד מן הגזיכין קאמר רי' שם שיהם יעמו מעומאה לפי שאין קרבן לגזר חולק עיש מפיקמי' ואיכ יל דאין מעלה על אכילות אפילו אין אכול המעמ ואיש דאפילו מטהור כאכל מעומאה לפי שאין קרבן לגזר חלוק ולעגין זה אמרי רבנן המעמ מעומאתו ומטהור יאכל כלומר מטהרים דאיש לי' ריש מ"ל דם אעפי' שאין מגר ואיל אין לדקי . ולגעיד עפיש שאקשה הפגזיים שוד שם אמאי לא מפכי שם מאכות דאאי דם מעמאה מאיב לא מוכח סולה היבו לאחיר מגר מאכילה כדאמרינן בזבחים דף כ' ואח דאמרינן מקרבן אגריהה דעיש אלין מעלה דאפילו מאיב סולה. אייבו דפעור מקרבן אחר עיש. ולעגיד אפשר לומר לפמים תוס' בגילה דף כ' דיה מאי דאח דאקשיה אימורין לא מעכבו אכילה מגר ריש אכא דליאכיה מעמוחו או שאכלו אבל אכא דאיכיה מעכבו עיש. ולפיז יל דף דקיל לריש יש דם אפי' שאין מגר אייבו דוקא בליאכיה לגגר מעמוחו אבל אכא דאיכיה מגר אכילה אפילו מאיש דאיבוחו לא מעכב אלא דם מעלה אלא דאיבוחו קיל כיון דמדבנן מדבנן קיל דמעכב ואין הדם מעלה אלא דאיבוחו קיל כיון דמדבנן מגר לא מהאכל הוי כאלו כפרף או כאבד תוס' פסחים דכיש עיש דיש עפאום דגריהה דעל מא אין מעלה על הדם ועל אחלב קיל אוחיל ומדבנן לא מעלה הוי כאלו אלגו אלימורין אבל המקדש מאכות אאיל לא קגרא ופריך שפיר. ותוס' מלאתי נתוס' פסחים שם שהקדש בהאי דיאמות כיון דגגר אינ אינ כאבא מכפרין. ואי' דאיכא דאתי לאכילה מאיש מכפרין ואכי אגי למימר דכל כאיש לאכילה מגר אפילו מאיש לא מכפרו בעלים והקדש אינ כאמת מגר אחיך זוק אם הדם אח אין לגגר אעפ שאיכלו כאכים. ואי' דכל זמן מגר לאכילה לא מכפרו בעלים עד שיאכלו כאכים אבל אם כאמת אחיב או יצא או כעפה כותר מכפרי בעלים עיש. אעפ שאין מעלה על אכילות אי אינא אלא דאיבוחו אבל אם אין מעלה על אכילות אי אינא אלא דאיבוחו אבל אם כאמת אחיב או יצא או כעפה כותר מכפרי בעלים עיש. אעפ שאין מעלה על אכילות אי אינא אלא דאיבוחו אבל אם כאמת אחיב או יצא או כעפה כותר מכפרי בעלים עיש.

מותר גאכילה לקיים תוס' המעמ מכאמת בגגר

ולפ"ז המקדש מאכות דלא כיחא לי' למימר מאי לא אעלה לאחיר גגר גאכילה אבל בעלים מכפרין כקומי' מעשים מקום דקיל גאיחכיבו לגגר מעכב דקיל זוק לדרבנן מדרבנן דם כיל לף דפקול לא מר כליחכיבו מקדש לי' מכמעמ הגגר כקומי' תוס' ולא כיחא לי' לחלק בין אקור גאכילה מזיש ובין אקור גאכילה מדרבנן כאי' תוס' אלחלק מאכיש כמעמ הגגר מעכב מקום דלין מעלה על אכילות גם לאחיר גגר גאכילה ועיש מקבי הא ריש ואח דבנן ואיכ ליה ואח ריש קיל דם מעמי אחין גגר ומעמ לי' לין לדקי דיש דגאיכא גגר ומעמ

אכילה גגר מעכבת ומריך לין לדקי לאחיר גגר גאכילה כדי שיפי הדם מלא ואיש:

כד) **ותו** הקשה פסחים שעיש דפי' פסחים דעיש דיה ומכל הדם אלא אלימורין דאמר אין גגר אין דם וקאמר שכא אביש כאיש כשלא גגר אלין למימלמו דאין אלין מעלה על היולא וכו' אח נפסחים דליל מצוחר דלרבי זריקה מעלה ליולא ודיעגד הולה רק לכתחילה לא יאוק ועיש גרפי' ותוס'. ואין לומר דכוחם דפי' דלכתחילה לא יאוק ניולא דאיכ מפחת דנכחמת זוק לכתחילה מפום דיקי חיש דאח כחב דפי' אם דליל דאין לין מעלה לכתחילה ואפרי' חמריק נפסחים דעיש לרבי דנכחמתו אביחם לא יאוק ואיכ נכחמתו אביחם מיירי דאם אינא כמעמ רק גגר זוק לכתחילה גלי דיקי לין עיש. ולפעגיד אפגר לאלין דאכם דפי' גמעילה דף ס' ע"ב גבי פלוגתא דריש ורבא לי זריקה מעלה ליולא לאולין ולאביח למעילה ומעילה ומעילה ולמקגעיכו נפגיל פ' אילה לפי זריקה דמים ואחיב ככפם וגוש מרק הדם עיש. מגואר מדגריו דזוקק אחר וככפם קיל לריש דזריקה מועלה ליולא יש עיש רק פסול מחילים ולא פסול בגוש כדאמרינן קפיק המכאות וכמו פסחים' פסחים דליל אבל כל זמן שגוש בחון מוחם ריש דאין זריקה מועלה ליולא דאין זריקה מיעלה למה שחוט אחר. ואיכ לקיש דמים גדליל דיולא דנדיעגד הולה אפילו אין אחר וכפם בפעם אחר ומים רפי' גדגרי דיולא אפילו נדיעגד לא אולה אלא אפילו אין כפיגה עדיין אחר בפעם זריקה ומים רפי':

ועוד יל דאף דגם ניולא נדיעגד הולה עיש בכאמת מלא אלא זריקה לכתחילה ואף דבכאמתו אביחם קיל לרבי דלא יאוק לכתחילה עיש הא מסקינן התם כאן בילוד כאן בגדול דבגדול אפילו לכתחילה ופירשו תוס' שם דלין מעלה על אכילות עמים אפילו לכתחילה ואיכא לכתחילה לא יאוק אלא דאיבוחו אבל בילוד אפילו לכתחילה יאוק מדגריו ואיכ גדול אפילו לכתחילה יאוק ואיכ אמאי קאמר בגמ' דאי כחלב קיים דאכני לא מיים לחלק בין גדול לילוד אלא דאיבוחו אבל בילוד אפילו לכתחילה יאוק ואיכ גדול אפילו לכתחילה לא

מושלם ליומא לריי חפיט ביצה כולו נדיעבד מיט למקצתיהו בפגול ולחפקריבו מידי מעילה לית מאן דאית ביצה מקלפו חבל ביצה כולו לא מיט. וכפיי כיל דהא דלמרים בפסחים דשיח דלין מדלה על תכילות לריי למקצתיהו בפגול ולחפקריבו מידי מעילה סיט דוקא חם גם דם לא האכרים פמחים דמנו דמאכי ריבי לין לרם לו לישורין מאכי ממי לנאכר לעכין פגול לו מעילה · לו חפצר דלמרים דלריי יש דם חפצי פחין בצר סיט דוקא בחאכי דליחכי חבל בפמות דליחכיהו מעכב ועיין מיש לעיל סוף כיג ובחוסי פסחים דכיט שם. חלה דלמרים דכפמות בצר הוי כליחכי כמיט חוסי שם דכיט חבל לי לין מדלה על תכילות הוי כליחכי לנצר וחיכ הא דיש דם בפמות הצבר סיט מצוי כילי לין דכיון דלין מדלה הוי כיחכיהו דמעכבי חניח ריבי לין ומנו דמרבי להכשיר זריקה דם לחכצר הקרבן מהכי כמי למקצתיהו בפגול ולחוליו ממעילה חבל הצמדה פריך שפיר הלין מדלה על תכילות למאי חלכחא פחין כיש ליישב גזה דהא לי לחמרם לא מלי חרי לין בצר וחיכו קיל יש דם חפצי פחין בצר. ומפכי דכיש דלי מצוי יש דם חפצי פחין בצר לא הוי מיקנע בפגול ויולא ממעילה חבל לי מצוי לין מדלה על תכילות מיקנע בפגול ויולא ממעילה. וכיז לי מוחלה דחרי בלנור חבל לי מוחלה חוחרם וחיכ לין לכלי לא חדם ולא על לישורין ולא על הצבר סיטי זריקה כפירה היכו מדלה כמי על הצבר למיקנע בפגול וחוליו מידי מעילה

כיז דלא קיימ מנו ושיט :

אלא דלפיז חקבי חאיך מוקי חאי דחלין בלנור בחכי בלא קניע לחס זמן הא חלו חן פרים הכפרפין ופעירים הכפרפין ולין בחס בצר לחכילה כלל וחיכ חיך קיימ מחלין מדלה על הצבר. בפלמל על החלב קיימ גם בחס בחרי מקריב החיפורין כמיט הרמניס פיט ממעטיק חחי ועיין רמניס קפיד מעבודם יריכ חבל הצבר קפיל הא לריי יש דם חפצי פחין בצר. ולין לומר כריב דבחיכיהו מעכב וכיז דלין מדלה בעיב, ריבי לין דיפל. דלא מליכו דרק לין מדלה על העולין ועל החכילות חבל בצר זה חיכו לא עולין ולא תכילות ולין הלין מדלה עליהם ולוי כליחכיהו ויש .דם חפצי פחין בצר. בפלמל לריי מדלה על חדם קיהוי עולין קיבלה חפצי פחין בצר חבל לריי קפיל. חמכם בחמת זיל לפיד חוחרם דמוקי לי בחכי דלא קניע זמן מוקי לה כרי. ולפיז יש לייפב קושי מחרפיל שהבחתי לפיל סוף חיט בלנור דלפיד חותים לא בעי לין. וחקפה מחרפיל דהא ביומא מפני לה פפיר לפיד חוחרם. ולחכיל זיל לא לריי חבל לפפים חוסי דחתי כריל ומדלה ליקנע בפגול ולחוליו ממעילה ליכא לפכוי כהי הגמרא מפוס קושין. ולפיל דהוה כמיד דחרי. ובזה מיושב קושי שפיימ פכיל על רפי דרפי פי דחתי כרי וחתי גם כמיד חוחרם חבל מכחום לא פריך חיך חתי כריל דיל דחתי כריל וכמיד דחרי ופפיר מדלה למיקנעיהו בפגול ולחפקריבו מידי מעילה וחיט :

כו) **ושם** בחלכות ניזיר מקדם הי חקפה חפמיימ על מה שחקפה חוסי בפגיין דיומא דף ריו דיה הי מחליפה דכפ פיל להבא פומאה חוחרם בלנור ובזמים דלינ קלמר מכלל דחרוייהו פיל פי חצי ובבא פומאה דחרי היל בלנור עיש. ומה קושי הא חריב מחיכא היכי דחיכא חרים לחכילה ולכן בפסח דחיכא חרים לחכילה הוי רק דחרי וכי היימ דוקא היכי דחיכא חרים לחכילה וחיכו כחכל בפומאה מהדרים חמחרם חיחי חמרים כחכלין חבל קרבן פסח דכחכל בפומאה לא מהדרים חמחרם חף דחיכא חרים לחכילה. זיל דחרי כחב חוסי בשכחות דחיו דיה ריש חעיב דרי פיל פומאה חוחרם בלנור עיש חלמריך לי בעשיל דחין קרבן לנור חלוק בפסח כיון דיש בי חכילה חלמל דגם בפסח כיון דחיכא חרים לחכילה מהדרים חמחרם והדקיל עיש שהחריך בזה. ולפעכיד לקיע דהא דחמריך חיכא דחיכא חרים לחכילה מהדרים חמחרם חייכו כדי חיחי חרים כחכלין דלזה לא מהכי חוחרם בלנור דוימ חיכו כחכל בפומאה וכן בפסח חף דכחכל בפומאה עיש חכילתו בפומאה לא חוחרם רק דחרי ומהדרים חמחרם כדי לחכול בעזרה וספיר כחבו חוסי שכחות דהא דחרי חלריי חמצ חחד פעמ וכולן מיהורין יעשו גם חעהורין בפומאה הוא רק מפיס ליז קרבן לנור חלוק חבל מפוס פומאה חוחרם בלנור לא חי מיהורין פופי בפומאה דחיכ יחכלו ג"כ בפומאה וחכילה בפומאה לא חוחרם רק דחרי. חבל עיש בין בפסח בין בפסח קרבן לנור דחיכא חרים לחכילה כל חקרבנו חיחרם ולא דחרי וחיכ לרבא דקיל דלא חמריך חוחיל וחמחרי להא חמחרי נמי להא חי חוי קיל פומאה חוחרם בלנור לא סי רובן פומאי מחיס ובעשו זבין בפסח בין בפסח קרבן דחיכי דלעכין חכילה דחרי ומה לי חד דחרי ועיל כלי דחיים עיש בחקרבנ דחוחרם ליש זה וחי זבין לחקריב חעכיש דקיל לרבא פומאה דחרי בכיש וחיכ

גם לעכין חקרבנ דחרי ובפיר חקפה דרבא חדרבא וחיט :

ואלא לי קפי חא דקלמר פומאה דחרי חיט לי פומאה דחרי דילמל קיל דחוחרם וחא דקלמר פומאה דחרי חיט לי לחא לחרחי להא לא לחרחי סיט דוקא נגי פסח דחיכא חרים לחכילה ולעכין חכילה דחרי חא

שמש מקל לצד מי שרוצים בצבר ליכ שחיל דשומר נגמל שמיר שהוא שני בצבר עיב. לגל שמוש שכיל דקיל דלי על שוכבין מחדדים ומקשקש נאו שהלקן עיז קשיל עיש. ולדידי לקיש דהרי כתב שוש יומא דף זיין דיש כיון דגם נקרבן יחיד דקבוע ליי זמן מזיזים שוחרים ורק מדרבנן נאזרו דמחדדיך לחתרים ואיכ מה שכתבו שם דלי דשומרין מחדדיך לחתרים היינו מדרבנן לגל מזיזים שוחרים ואיכ שמיר שביב ריי דלין להוכיח מכחיב ניורב דלימו על מלחו ומלמ דשמש מועלה שוחרים בלבוד מזיזים לשלילו נשרו ולילו של כתיב ואיכ לין רלי מזיזים דלימו על מלמו מרלה. ושוש מחבירו ליכ להו רק מעוש דקיל נקרבן יחיד מהדדיך לחתרים מזיזים ולקיש:

ובספר כח) חרש שמשים דעיז דיש שבורה שביו דברי לין קדשים שכתב נשוש שכחוב דף כיון שיב עיב דיש היעשה דשמן דברייתא דלעיל לית לי׳ כמי דרשה דלים לים דשמא דומה מועלה ומיינו דשומלה שוחרים בלבוד שפי שמשבר לי כתיב חד קרא על דיחוי מועלה לחוד עיש. ושמשה עליו דליכ לית קלמר דליכא חנא דשמעה לי׳ מועלה שוחרים בלבוד חלא רי׳ הא חנא דברייתא דקליק מיכי והוא רבי נחוריב קיל ניב מועלה שוחרים. ועוד דלשמעים מיכי דברי חוש יומא דף ו׳ עיש שכתב דלפילו לעיד שוחרה מיש שמשה לית כל שרחל מציין שוחשות חר רק דחוי עיש. ולכי חמה עוד דהרי גמרא משורשם להיסך ניומא מיו עיב שמא דשוחרים הוא בלבוד קושי כמי דמי מועלה דחמי׳ היל בלבוד מחלתו דעיקר כשרה דמי קופי דלאו עיקר כשרה לא דמי חרי שרוש חלרים להיסך דשמא שוחרים ומועלה דמי. לכן כיל דכוכתו עמיש חוש׳ ניומא דיש מכלל דלי מועלה דמי׳ ולילכ כמי ריליי לית לא מחדדיך לחתרים וקיל כשיטת שרמביש שמאתי לעיל נחוש ני דלי מועלה דחוי מילתא לין כמי של מועלה הגוף ולהכי דשומלה שוחרים ולי ליכא חלא חד קרא שמחבר שפי להוקמא על דיחוי מועלה לחוד ושיושנים קושי׳ חרש [והשפר חרש לין חלי כעה לעיין נפרים] לגל מה שהקשיתי עדיין ליש דשם מעולה דשמא שוחרים ולילע:

ובזה חנין דברי כיש רפ״ג משנה דכתב דמשמע בגמרא כמו דפליגי לעכין מועלה לי דחוי חו שוחרים שיב פליגי לעכין שמא נגי ולא פיב לי דחוי׳ חו שוחרים והוא פלא לחלי נקט שמא לעכין פיב ולא לעכין קרבן לצור. ולהכיל לים דלעכין קרבן לצור חרי חזיק דליכא ביד דשמא שוחרים ומועלה דחוי׳ וגם יש לל מועלה שוחרים משום דליכא כמי ריליי לין וכיכל ושמא דחוי׳ בלבד ולהכי נקט לה נגי פיב דלי מועלה שוחרים בלא ריליי לין שמא כמי שוחרים בפיב ולי מועלה דחוי בלא ריליי לין שמא כמי דחוי׳ בפיב ובשביר חור חדם הכיל הקשה מדברי כקף משנה שלזה על דברי שפר לעין קדשים הכיל דחנין דכיש מייני בשמא לעכין קרבן לצור ושמכים לה דק דכיש מייני משמא לעכין פיב:

ופה חשמוד שסלה. ושמושה חן לשדיג כי כי עני שחשוררים קושיתו לשר עשו ופניכים יקרים ומשובלה. חכמי גדול הגלה. לבאר שמשחתא לרין מרלה. מקלה של קלה. ויהי׳ לפניו חשוב ומקובל ומיושל. ויעדנו בעיני שבדולתים: כעולה מחים. ודי מחכמתו עליו ימים. לחדם חידושים לחתיהם של חורה. ולנאר כל חמורה. וחכם לבין בים שחחיה. כחפן כפשו שטחורים. ונפש חוריני וידידו חדושים:

עמרם חק׳ נלוחם נקיק חכיל:

תשובה שיח

שילים חוסט יום ש׳ ואחחק חרמיג לפיק:

בין שמלים. יהרח חור ליערים. ירחח בים בנו נרחם שחרים. ויקרן עמו יריס. שחלה לכל שקידיו שיש ידידי ורב חניני הרבני שחריף ונקי׳ זך ונקי׳. מוכתר בשמושים גן שדקים. כשיש מריש מדרבי לקוו כי׳. כחור בשיר בקיק שעטרשחועטקעל יפיו:

שבוע שעניים קנלחי מכחבו שבעים עם נרכה מחיב ליום שחושה נכי שרבני שחריף מויש ילחק יעקב כי׳. ונרך לו שלישים נשרכה שחורה. ושמר שעיד על דברי מעין שכחה להגלחן ר׳ כה לבי זיל ע׳ שחרי דף מי חוש מיל שהקשה על דברי חוס׳ שמוטות דף ז׳ עיב דיש לשומלה שכחבו שכה לה קשה וביש לשיכי דלה עביד פרימי כדקשה לעיל דפרימי קרב נרשה ושי ליכא חלא חד יעשהו פרימי ולה חיטן. ושהקשה שוה זיל שה שבוחר נשכוחה כי׳ דשכי שעירים שמבעין זשיז ושיכ שם לין לו חלא חד לה שלי מייני פרימי בלא שבולה ולמה לה יקרבוהו לשעיר שכעשה בחוץ. ושדקיל דשיעל לשיער ביש שיכא דלא עביד פרימי וכבון שחין לו חלא חשר. ושידש שם שחריבות שבולה לה שמבעא חלא נפרימי חבל שמשחלה חין שבולה מעבא ושיכי דליכא חלא חד שוהו למשחלה ולא לחיטן לף בלי שבולה. ושרייב שמה עליו שה חוש׳ כשבו דשי ליכא חלא חד יעשהו פרימי ולא חיטן ולא כשבו דשעשה משחלה. ולפעניד כוחו שעשהו לחיו שם

ספיר נקנע למחלוקת גלי גורל ועיין תוס' זבחים דף נ' ד"ה מקום ופסיר כתב התוס' דלי ליכא חלה חד עומקו פכימי. ובחכי ליחא כמי מה שהמים הרמבים הך דיכא דמכי שערי יהכים מעכבין זחי"ז שמעד נזה נקפר מען חכמה. ולפעמים חים כיון דהך דיכא הוא רק חם נקנעו ביחד עי' גורל אין אחד כשר בלא חבירו. חמכם לרב ביומא קיד דמיל ברי שבוג דאמר יקרב. שכי שבוג שכי יעשה דאין נעלי מיים כדאין ורבא אמר שם דדייקא מחכי כוס' דרב. ועכיח מחכי' דהקומן אחי' כמיד ניח כדאין וכיון דרמבים שמק נפיח מעבדת יוכיח חעכבין זחי"ז:

ספיר לח שניח הלי דיכא דשכי שערי יוכיח מעכבין זחי"ז:

ופר"מ כתב לייש קוש' מעין חבמה מפוש דקוני' קלי לחחכי' דרי' כ"ל דמה פכימי אין מכפר אלא על אחת כן החילן ולזה מידה רק פניב דרבלים ורים אין כפרחן שיוה ורים מוקף דחילן ורים כפרחן שוה אבל פכימי כיע עודו דאינו מכפר אלא אחד'. ואיכ על פכימי קלי קוש' נמי לכיע וכן על החילן לרי' ורים והרי רים קיל יומא מ' הגרלה אין מעכבת. יפה כיון אבל לא ס"ל לריך לכל החריכות רק דגמרא נעי לומר כיע נם לעיד הגרלה אין מעכבת. ואולי מפוש דקימ"ל מעכבת הולרך לומר רים לפיטוחו אבל מים דעל החילן ס' הקוש' רק לרי' ורים לא דק דגם על החילן קלי הקוש' לכיע וגם לרים דרים מודה שאין החילן חולה חליים הפכימי וכל שעירים כפרחן שוה דקאמר היינו כל שערי מוספין וכמו שפירשי' שם נמסכת ערים:

וליישב דברי הרמבים שהשמיט מחכי' דשכי שעירים מעכבין זחי"ז כלעניד שהקדש ליישב קוש' דברי רים שהנאלו הא חיקה לא כחיב רק על דבר הכעשה נפכים דלכחוחה קשה למלי דחמרינן ביומא ק' ע"ב לעכין קטירת שחפחה קודש שחיטחו של פר וכו' לוקך פכים כפכים דמי חיכ למה לריך ביומא מי קחא לרי' דהגרלה מעכבת יען שנעשה נחין הא הוא לוקך פכים. אך לקיים מחכי' טעמי חדא דלריך קרא דחפילו לעכין מחלוקת הגרלה מעכב ודלא כמעין חכמה ועוד דדוקא מה שמעכב לוקך פכים כגון חפיכת קטורת קדרו מעכב גם אם עושה מבחוץ אבל לי הגרלה לית מעכב לוקך פכים אף שהוא לוקך פכים לית מעכב. חמכם כיז קידש דידעינן מכי פעושים אחר עלה ומועשה חטאח הגרלה מעכב נפכימי אבל נחר דידעינן דהגרלה מעכב נפכימי שוב אף אם נאמר כדעת מעין חכמה דליכא למילף מהכי קרבי דמעכב נמחלוקת מ"מ שוב הוי מחלוקת לוקך פכימי והגרלה מעכב נו אף דבעשה מבחוץ חוקה ומיושב קוש' חגאון דברי רים זצ"ל. ולפ"ז הב"י שכי שעירים מעכבין זחי"ז דאיכ לעשות אפילו אחד בלא הגרלה וכיון שפסק הרמבים פיג מעבידה יוכ היינ הגרלה מעכבת ונפ"מ היינ שפסק לוקך פכים כפכים שוב אין לחניח הך דשכי שעירים מעכבין זחי"ז ועיין ברמבים פיהיימ מבחות שם שכי שעירי יוכיח הן שעיר המחלוקת וחביו וכבר כחבחי זה ביומא. והכח ניף דין זה לא מכר ביומא אלא כיכר דכבר כחבחי זה ביומא לעכין מה מעכבים לכן אך למוחר דבר שפחים להניח הך מהכח וכחבוחר:

וראיתי למעלחו דברים חמוהים נכאן מ"ם כיון דרמבים פסק כרים דלכפר קלי על כפרים דברים ואיכ חעיב דפסק הגרלה מעכב אבל נמה מחלוקת לא יפסך הדם כמבואר ביומא דקים דחוקה דלרי' דדרים לכפר מכפרת דמים דאמר עד מחי לריך לעמוד מי עד שעת מתן דמים אבל לא לרים. וייסוד זה מה שלא הניח הרמבים דין דמה מחלוקת יפסך הדם. כוחח דפרים לא ידענא דלמעשה רמ"י שם דוחקו למעשייהו היינו לעכין מי וידוי מעכב איכ לא מכר שם כלל דלרים לא יפסך הדם נמה מחלוקת אלא ודאי יפסך ומפוש דכדחה נמיחת מציגו ומחוברים לכיע דמים רק חק המלרי קיל חפילו דם נכוש מציגו ומחדוש לו ולא קיל כוחי'. ועיכ לא מלרכי' קרא דיעמד מי דיפסך הדם אלא לרי' דקיל וידוי לית מעכב נמחלוקת. וקשה קוש' הגמרא יומא דף קיח הא ליחעבד מלוחי'. ועיין נפירש"י שם. ולחכי לריך קרא דיעמד מי. אבל לרים דוידוי מעכב ליק כלל קוש' הגמרא. דלא ליחעבד מלוחי' עדיין ובדחה הדם דשחוטים כדחים ואיכ ודאי יפסך הדם. ולפ"ם חוש' אם ביומא מי דלרים לא יחוה המחלוקת אם כפסך הדם מ"מ לית מוכרח דאם המחלוקת לא יפסך הדם דיל ניח לית כדחין אבל שחוטין כדחין. אבל לפילו יחיבחא לי' דלחחוש לרים מה המחלוקת לית כפסך הדם. מ"מ הא כחבו חוש' דטעמא דרים משום דקיל הגרלה לא מעכבת. אבל לרמבים דפסק הגרלה מעכב ודאי כפסך. ואח דלא הניח הרמבים דין זה משום דלא ליצטריך דפשיטא הוא כמים כיון דפסק וידוי מעכב ולא ליחעבד מלוחי' ושחוטין כדחין ודאי יפסך ולא כלרכה דין זה אלא לרי' לידוי לית מעכב וכבר ליחעבד לי' מלוחי' וחוזח דשב אל למחלוקת כלל קמיל דאפי' יפסך מקרא דיעמד מי חם משום:

ומב"ש מים פרים ניישוב דעת הרמבים שהשמיט מחכי' דמעכבין זחי"ז משום דקיל כדעת התוס' דלי ליכא אלא חד עומקו פכימי. ואח דבר אחר אין לו אחר. שאחי נם מעלחו לא כחב אלא משום דקוש' דקומ' הגמרא סי' לרים דקיל הגרלה לא כחבו כן משום דקוש' הגמרא סי' לרים דקיל הגרלה לא מעכבת. אבל שאשים דשפך מעכבת אין עיקר פכימי נלא שנלה ולדעת מעין הכמה עומק נלי הגרלה חם הין נעשין הכמה עיש:

ומרי עכני בין נאמי דבריו לחיחי נשפר דנרי רים יומא שם שהשפה חחעבד לי' מלוחי'. ופירשי דקיל ניומא קיש מה שמחלה חחלי יפסך הדם שלא ליחעבד לי' מלוחי'. ופירשי דקיל ניומא קיש לפעיל הפיך ס' רקיב דלא כיעל בוך מי כשר ומי לית אלא למלוח לית מעכב. לית לפעיל הפיך ס' רקיב דלא כיעל בוך מי כשר ומי לית אלא למלוח לית מעכב. ולפיכך

מעיקרא ליכא דיעבד. ובזה ה"נ כשן לשן סגורה ורפויה שם ושם לית בגורל קונצ מלא נרחי ורפויה לית סגורל קונצ לשם מלא חת סרחי לשם וכו'. ומחוב לא מקו לית סגורל קונצ לשחול מלא נרחי לשם וכלשון הגמרא חולין יח. מלא דרפויי נח לשלול קונצי דלית בגורל קונצ לשם מלא נרחי בשעת סגורל לשם וכדברי מפרשים סרכיל: ונ"ל להדם שוד לחף מי חמרים. כדעת מעלתו מיוכל להקדים קודם שמלמו ז' מעלייא מיד שבכתם יום מ' מיא כלן דנעיר מיהי סגורל קונצ מלא יוכל לשחתו לקרבן אחר נעיר היקח מלא יהי' מחוקר זמן להרלחם אפילו בו ניום ואם לית רחוי בשעת סגורל לית קונצו ויכול לשחתו ולא שמא ולא כלום וכמו דאמרינן לעיל לחדם מקנה ומקדים דשלגיל דקודם שנח לשולם יכול לחזור בו ניב דגם דאם מקדים לית יכול לחזור בו קודם זמן הרלחם כיון דהוה מקדים עיד קדושת אגוף אבל לעניו קניטה גורל

תשובה שכ"א שד לנגחן פרק ג':

גם על מה שמידם סרינ כי נגחתם על פני טוחנין שמקדישים חלי' וחזר ולקחתם מיכול להקדיש ממדם חליו שרשתוסם וחין לומר דחלי' שרשתוסם שוח של שקדם ותי לשקדים דמחים כיון דחמת רק קדושת חי שלו דמעיקרת תורת דלחונן ושמחת תורת דלחונן כדחמרי' נגיח דף ערג ע"ש עכ"ר. ים לי לומר לי"ש דשרי כי סיפי שם דוקת לעניין דלת חרי כמכירת חמרי' שלי שנרח דשמחת ממי תורת דלחונן משום דמכירת יצת לגמרי מרשותו וכחן לת יצת לגמרי מרשותו חנל מ"מ מקרי פיפי רשות כיון דחוח גם נרשות שקדש ומצוי יותר נרמצין מלחמות נגיח דף קיד ותי"ב לך יכול להקדיש משום דחי' נרשותו:

נרשותו לת מ"ד מכנזל שחי' יכול להקדיש משום דחי' נרשותו:

ולדיב"ש פ' שכיש דקדושת יכול להקדיש דף דחי' נרשותו חיש דכאן מקדיש קדושת גם נשעה שכי' לך כגר נמנמו נזה החחרוני חלת חפי' לשי' נשעיח נגיח שם דנזלן חי' יכיל להקדיש קדשי מזנח חפ' לאחר יחום דלית פיפי רשות מיזת דשמחת כמי תורת דלחונן ע"ש מ"מ כיל דהייכו משום דשל דף נפיפי רשות כמי נעי' פילת לגמרי מרשות הרשות דוקת ונלחים לת מקרי פיפי רשות חנל חזית דמזה פילו לגמרי מקרי תורת דלחונן שיהת יכול להקדיש ונדולה מזו כי תוס' נחולין דף מ' ד"ה חיש דלרנק דלת שיל קדשים קלים ממן נעלים לת משוב שום זנח שלו חפ' לאחרו ומכיש להקדיש דשת יותר יכול לאחור מלהקדיש והרחי' דלאחור ליכת מיד דשיל חדש חוסר דשחים ולהקדיש דשחים ליכת למיד. ולף דשחוחת משקי' שהש לריב כיון דקני' לי' לכפרה כדיד' דמי' ועי' נחוס שם מ"מ כי' נשמחת של שכי שוחני' מ"ב לת מיכי נחוחת דהרי חמר ומוסרחה כיולת נת ופ' דשי דחיכת קריבה דמכח קדושה דמו' קלחי ולי נחוחת נלחים חמורת חנוחת חוח מ"ז חנוחת חמורות כדקחמי נחמורה דף כית ע"ש:

אבל כיל לסלוקי דבריו דף דחי' נרשותו מ"מ יכול להקדיש כמו שמכנזל דף שחי' יכול למכור ולימן נמחכת ולהקדיש מ"מ יכול להקנותו לחנזלן נוסף שיוח נרשותו ת"ב יכול להקדיש דף שחי' נרשותו כיון שנחי' להקדש והרי ה"י עד עתה ל"ב נרשות הקדש ושפיר יכול להקדיש שכיון דחמנס לכחורה ים לחלק דנגזלן מחי הקנחת הכנזל מעשם מחילה דכגר קני לי' משעת נזילה ואיל קנין חדם ועיין חוס' ד"ה דף קיט ד"ה כל שלדדו נזה וכגר שחיכו נחי' החחרונים חנל כחן שלריך הקדש חדש חי' יכול להקדיש כיון שחי' נרשותו. חמנס יחכן דנריו למשב"ש ס' כ"ת קיל עיז דנריטי שכיהם הנזלן וחנזלן יכול להקדיש והיב כיון שהקדש שיוח נרשותו מיולי' להקדש חדם שפיר יכול להקדיש. חנל עדיין ים לחלק דשחי נכיון חנים שכל מקנת הזכות והקנין שם לו נו הכנזל קנין שלו וחנזלן קנין רשות לי' מקנת הזכות והקנין שם לו נו הכנזל קנין שלו וחנזלן קנין רשות: חנל כחן יוח של הקדש וכיון שחי' נרשותו חין נו כח להקדיש ולי"ע:

ומה שהחפלח שדיב כי על הרחנין נמלחמות הכיל לין לחפשר לי שחוס לת קי דחשי הקדש משום פיפי רשות חפ' שלת חפשר לי"ש דשרי כי סיפי שם ופ

שאלות בית שערים חארח ותשובות

תשובה שכ"ב שד להגאון הכ"ל:

מה שכ' הרב כי להקדיש דבריו שכ' נבואה על שכ' שמשמ' שהקדים חלי' ואחר ולקחם סיכול להקדים מחדם חלי' הרחשונה דאין לומר דיש מקדים דמחיים דכבר הוא על הקדם דבקדושיב מעיקרא תורת דרחשון ומשמח תורת דרחתון ומשנתי עליו מדברי תוס' ורעניין דשם בקדושיב מקרי סיכול דשם וכיב הרשניש נחי ניטין דיב ויוסב פריש עמי' ירושלמי שקלי' פיד דיד ד' חזקי' נשם ר"י קרטי בחיב שפדחן חמימי' ילחו לחולין אין מיחר לה מיחר לכחוין שלך קדשי מחנה אלין על קדשי בחיב ופי' ריש חלנחי ד' סיו נקשרו דיש ורחיתי שלא לקדושת מחנה לחול על קדושת בחיב ולכן המקדים חמימי לבדיב לא שיעשו קדושת החנה חלא נפדיון שילחו לחולין ואחיב מחוי מהיש להקדישם למחנה ולכן הטעם מוס קדש שמקדישם למחנה לית לחקור רק מדרבנן עיש ולפי חידש הריב כי דלף קדושיב לית לגו להקדים מחדש לרעניין וחזקי ורשניש הכיל מיש בטעמא של שכי סחמי' שלא מחכי הקדישו רק למכרם ולהניח בדמי חלי' עולם כשלא היה לבעלי לגמרי שלא ככסף לרסוף הקדש קכין בעלם וגוף הבהמה שהרי לריך למכרם וגם לית לבדיב כלום ממנה ופשיר יכול להקדים מחדש עכיד:

ולפענ"ד כיון דכחים על חלי' קדושת דמים כחחת כמי עלי' קדושיב כדחמרי' נחמורים יש ויש וכמה דוכתי ולית נמכר בלא מום ולא נרע ומקדים חגר שלין הבהמה חלוי' גו דהמכר דוקא לגרכי עולות עיין בגמ' שם ורמבים פריש ממעשיך ניב ולית כשהומחת ומכרה נחפץ קדושת עולה על חלקו נרמי' וכשקונות נהמה לחקריב בעבור שדמים הוא. נהפשה בקדושת עולה ולית לקרות לה שם עולה ולית מוילת יש חלק וקכין לגבות זה כמו נכל קדושיב לפיטת הכיל דמקרי פיכוי רשום כיון שיש להקדש זכות גם להקרינה ולית נזה יש זכות להקדש שקרינו עליו שם עולה וחליפי יהי עולה וקרב לגבי מחנה ולכן לא יהיה לקוף דעתו נזה ולמחי נשלח הוא בעלי לגמרי:

אבל מה שהניח מירושלמי הכיל פושר אין לי דהא דאין קדשי מחנה יכול להקדים לפי שחיכו בעליו דהרי כשפדחן שם שלו והוא בעליו לגמרי ומירושלמי שם לא מייתי כלל דשם לא יכלו לחולין שדחן מחר יקדשום והרי הם על חקדש דוחלי חיכם על הקדש רק שלו רק מייתי שם שם אחר שפדחן חמימי' שם מוחרי' שם ועבודת עיש קורם לזה נקיע ומהניח חלא הטעם כמשיב מהניח שם שחיך קדשי מחנה אלין על קדשי בחיב ופשיר נדחיב דחם יחכרו שולות ולפי' לאחר פדיון חיכן יולחי לחולין ולחכי קדושת נדחיב עליהם אחיך קדשי מחנה יחול עליהם לאחר המכירם והא חק נחמורים מי קדשי מחנה ולי קדשי נדחיב אין מכרי חושם מקדושת לקדושת וכו' ושם נחמורה ניב הטעם משום שנאמר נעבור לא יקדיש איש חושו שלא יעשה עולם לו שלמי' ושהיד לשאר הקדשי' שאין משכין חושם מקדושת לקדושת וכשמיב הרמניש פיד מחמורים היינו שחדם מחדש לשם עולם שחוקדש מחחילה אינו משנה מקדושת לקדושת חלא משום דאינו נעליו לחחלי' עלה כיון שהוא קדש שריין וכידון ירושלמי מייתי לחר עדיון לכן לא ידעתי מה הניח מירושלמי חזה זה שם שיש לי לעורר נדבריו הכניסים נהשקפת רחשונה. ופרי"ם יש עיכו עליהם לעומת. ומוטב נשחט ושינח. כשפשו הטהורים. ונפשו מחוכנו חוחנו ומוקירו ורוממים:

עומרם הק נלוהם נקיק הכ"ל:

תשובה שכ"ג

שילים נ' חויפחלו נ' לפי כתיב זחת זכרון נספר הרמים לפיק:

אורך ימים. נטוב ונעניינים. לכנוד חסוני ידידי חרב הגחון ורני כשיש מיש חליעזר דייטש כי החנדקיל ירחים נחכיחה:

בשבת קודם העגר קנלמ' מכחנו היקר משנוע העגרה ונו כחב לחמור להלריך דנריו הרחשונים חשר הניע לפני נניטין כיד דקחמר כחיב ניוכיח דכי חמר פגול מהיות וכרי ומחת שכי מכלן דמהיות ומי' דמוכח כן דחליב כי חמר פגול היכי כעבד חם כל עצודות יהיב חין כשריש חלא נו והיה יודע שפיגל נפכים ומו לא מליח לא'עבד שחר עצודות שלריכי להיות על הקדר ולי ליתא להניח שר ושניר חחר חין חלבור שומני לו דלא מהיות חלא חמרת תורת וכל חדם לא יחי' נחוחיש דהוי מילחא דחחי' לידי חקלח חעיב דמהיות וחמר כיש דמפרש לא ניחא לחוש שם נחי' דהוי שרחל ולא דחם סדין הוא דלית כחון ממילא חקרבן כשר לכל שרחל ולא חפי' חכהן יודע נפשפו פפיגול שפיגל מוחר לחזות הדם ולהקריב כיון שהוא פגול חך נשפי לחזות:

ומחי קשיא לך דלמא חפי' נחוחיש דהוי מילחא דחחי' לידי חקלח חעיב דמהיות וחמר כיש דמפרש לא ניחא לחוש שם נחי' דהוי שרחל ולא דחם סדין הוא דלית כחון ממילא חקרבן כשר לכל שרחל ולא חפי' חכהן יודע נפשפו פפיגול שפיגל מוחר לחזות הדם ולהקריב כיון שהוא פגול חך נשפי לחזות:

ועתה כחב מעלתו עפי' ריטניח שלחי מדיש דניד מחכי' לעקור דבר מחיש משום מיגדר מילחא ושיב לם ליט כחין יכולין חכמים לחקן שיוכל להחזות חלא כימא שויא חכפשי חדיין לך מיגדר מילחא נדול מזה שכל כפרת יפרחל חלוי' גו הכא מקום לחני לפלפל הרבנם נזה חצל חיכי ככבם לשום פלפול כי שם מחהכי עליו הכפי כי דמקרא מוכח דכיחון מהיש ודחש מעלתו דלא מוכח מקרא לפי שחכמים יכולין להקן חצל מיש מקרא לא חיקן ומוכח דכיחון:

ומ"ש עוד שמלא דוגמא לזה נרטניח שלחי מדיש שהקשה למשנה אחרונה דלומרת מחלילו חיכא כחיכון כיון שהוא יודעת נעלמת שיכחה חין מלכילין לחדש דבר חלקור לו דהא נם היא מחהרה וחי' דהיא חיכא מחהרת חלא היא מחהר וכיון שהוא חיכא מחהר כיון שחיכא נחיכון נם היא מוהרת גו [ומש שיוקף מעלתו ולפי' נחרומה מוחרת חציע שיהיעת שהיא זוהם וכשלא נם נחרומה מחחי שהרי חדרבה מכח זה שהיא מוחרת נחרומה דחם רטניח חי זה וכי חי' חחר ועיין נריטניח שקשיב חלי הריף כי ניב כחי' של רטניח שכי]:

ואם לדוגמת מליט עוד דוגמא כזו נפיש כחוהם נר דיה ונו חריח

הא לא קשי' היב חין שחשם נחקרת על נעלה נפסק ממעשה שהי' דלא ה' קיהי וקחיה ולא חקרת על דוד ולהו היחם חקורה על חורי' חף על דוד חקורה דכשם שחקורה לגעל כך חקורה לגועל חלמא חיכא נחקרת נפסק דחציע דלגבי דוד לא חי' קפק חלא ודחי חלו כידע לחורי' כמו שכידע לדור היחם חקורה עליו מיש חין חיקורו של נועל חלי חלא נחיקורו של נעל וכיון שחפי' הודם דוד נניד שנח עלי' לא היחם נחקרת על חורי' דים רחין דנר שנעשרם פחות מני חיב חף לדוד לא נחקרת ניריעתו שלו שחין חדנר חלוי' גו חלא נגעל וכו' עיש:

אבל חין הדמיון עולם יפ' דשם נכדרים הוא לפי' מה דחמרי' ניומות פיד דלא החכרו כשרות להכשיל לפסולים רק מדכתי' לא יקחו יחירם חו מדכתי' יקחו לשון רניס חו דקרינן יקרו וכעין שכחבו חוסי חגיגה יד ציע דים נחולב דרשי' מלמד שהחשם מחהרת עיי החיש ולכן קחמר רבח שם כל היכא דחיהו מיחר היא מחהרת וכל היכא דהוא לא מיחר היא לא מזדהרת וכיון דלא יקרו קחי חזכרים וחיקור דידם חלוי' נחיקור דידי והכי משמע ליכנח שהחשם מחהרת עיי החיש ולא חמר שהחשם מחהרת כחיש שפיר כחב רטניח דשם חין חיקור עליו משכי שחיל להחמיכה גם עלי' חין חי' חעשי' שיועבה החמת שזיכתה

ועיין חי' חתיש נמדרי' שם ועיי' כיר כיז:

וכן נהחי דשיש דוגמחה קחי רק לנעל ומדכתי' חרי זימני מוקמי'

חד לנועל ועיין קושם כיו ע"ב ושם כיז ע"ב כשם שחקורה לנעל כך חקורה לנועל ועיש כיח ולית חיקור דנועל נחי' דנעל חלי' וכותש שיש הכיל חשיב ולית חיכא שהנעל חיל להחמין ולית חקורה לו מוחרת נס לנועל חף שיודע החמת שנח עלי' חצל כיון מי חלה חיקורו של כהן נעלי הקרבן שלשם הם חיל להניח קרבן חחר משני שלית מחמיכים לו שהוא פיגול יפי' שכהן מוחר להזות ולהקריב קרבן שהוא פיגול יודע נחוחי שהוא פגול:

וגם יש לחלק נקברא דנהחי דשיש דחי חשבר זוח דלית נלי נעל ונועל ושעל שפיר יול דיקור הנועל חלוי' נעל וכן נהחי דרשניש חית שכשרות חנשחי לפסולים נלי חים ושמה שפיר יול דיקור דנעלת חלוי' נחיקור דנועל חצל כאן הרי חשבר יקור דכהן להזות ולהקריב פגול נחוטן שלין שפיר נעל ונעל חלוי' חין הלנור יכולי להניח קרבן משום שמא חיכו פגול והוי חולין נעזרה חצל חין הקרבן כשר שמא חמת כדברי הכיב שהוא פיגול וחיכ הוא יודע נודחי שהוא פגול חי' לעבוד שחר עבודות כשיש שפיר חעיב דמזיון ושפיר כי שפי':

ועוד לו יהיבכ כדבריו דהקרבן כשר לכבר וממילא הכהן יכול לחזות

לף יודע שהוא פגול מיש שפיר כי שפי דהרי קיים וחיב לית לך חמרת תורת וכל חדם לא יחי' נחוחיש דהוי מילחא דחחי' לידי חקלח חעיב דמהיות וחיב חקלח חעיב דמהיות וחמר כיש דמפרש לא ניחא לחוש שם נחי' דהוי שרחל ולא דחם סדין הוא דלית כחון ממילא חקרבן כשר לכל שרחל ולא חפי' חכהן יודע נפשפו פפיגול שפיגל מוחר לחזות הדם ולהקריב כיון שהוא פגול לף נשפי לחזות. וחכי פקפקחי כיון שכיב יודע שהוא פגול לף נשפי לחזות:

ליח ולפ"ז נכריע דמציח ומ"ח הכל כיון דמחד ליל לאחרן הוי כמו תוכן ד"ח ותוכפא כמאן דלא עביד עבירה לחמרי. ומהיכי כ' מהרי"ח ז"ל נחסר ממ"ח דאם תכל מהמה ואחיב מלאח מרישם דאיל כפרה דלא מקרי סוגג אלא תוכן עם"י ד"ח אבל כאן מהי דאי תוכפים מפוש מאיל להאמינו עפ"י ד"ח מ"ח תוכפא כמאן דעביד מלוה לא אמרינן ולא דאמרי נקידושין מי אפי' חיבא חדם לעפוש מלוה ונאכם ולא עפאח מעלה עליו הכחוב כאלו עפאה ע"ח מ"ח כגר כחבתי בפאיפה לאח הרגם חילוק' זה [ע"ל ס' ו' ולקמן ס' ס"ח] ולכל החילוק' פכחבתי :

ל"ח כאן אלי דחדפא חרם ואכ"מ להאריך בזה :

ועוד חיכא בפעיר הפכ"מ י"ל כ"פ פעלתו אבל בפרים על כ"ג

אבל אפלו ואוא יודע פפיגול והקדפן אפלו ודאי אי לאזות ולעבוד עבודתו ועין קדר העבודה נרפ"פ ד"ה ר"ג ופ"ל נם בפעיר הפכ"מ אין הלבור פלאים לו אי לכ"פוש העבודם כקדר דקדרן פעכב וכ"פ הרפ"פ רפ"פ פעבודה יוכ ופכ"ח למ"ד ג' ופאי כ"ז ע"ש פעדני לקרפה וכן פפק הרפ"פ פ"ד פעי"כ דאי לאזות פדם הפר אלא פאוא קדן כפר לבפור פפוש דם הפעיר הפעודש בו פאוא פאל כ"ג ואין לבניר פ"כפה בו והכדן יודע פאוא פגול ופפיר כ' פכ"י ודי"ק בלשונו וכל העבודות נפפלו פלריכי' לחיות על הקדר :

ובזה הפפ"פ פפעפחה דרפ"י פ"י נפר ופעיר פלפני ולפרים והק' רחיין דהא הפר בח אפלו ואי"ח י"ל דפפרים כאן לפי פפפקיד הפר ות"י דעיקר הקו"פ פפעיר והפחו לחפוכים הא רפ"י פ"י פר ופעיר ולפרים אי"פ דפפעיר לפוח ליכא פוכחה ד"ל כפ"פ פעלתו אבל נפר ל"ל הכי כפ"פ ופפילא נפ נפעיר ל"ל הכי וכפ"פ נפפיק ופפיר פוכח דכאן. ודע אלי פדיר פאוד לכן לקלר וכ"פ פפו לא יבלר כבפפו וכפפ ידידו פדו"פ בפחבם :

פפרפ הק' בלוהפ בקיק פכ"ל :

תשובה שכ"ד

פ"ל ג' פרפפלו יום ג' לפ' חלח פנרכה חרין לפ"ק :

יגמור ד' בעדכם פפחיפם לעוכם. בכחב ופיבם. פחבי לחוני הרב פפלוה"ג חריף ובקי כפוי"פ בדפוק כי פעפרן חבדקיק פי לחלפם :

היום כחבי לל לבי לעיין פפה פעוררחכו על דברם פפגיד יוד"ק פ"ק ס' חפאי כאפן לומר פפיגול הא לחפעיר ואפ"ו בפכי עדים אין כאפכים לעפוש עלפם רפעי' אפ"ו עי"י פינו ועי"י בעב"י פכ"ל אלי"פ כ"ג ד"ה ופם דפפ"פא לי"י אף פאי"ב לגבי עלפו פ"ח כאן להפרים אחרי פלי"י ופ"י כיון דק"י"ל כהכים פלוחי דרפחפא כיכא אי"כ פגול הוא לא יחפב לו פיוחר ע"י כדים לי' יעי"כ לחורות דכאפכי' פפ"ח פ"ח עכ"ד. ופקפים אי"כ אין יפאי' נפיע"י כיד דעי"ח כאן בא"ק"ן פכ"פ"ג ג"ל דכי אפר פ"ג פגול הוא פפיפן כאפכים בכה"ג בעלפא רק נזפ"כ הוא הא אפ"ו פכי עדים אין כאפכים בכה"ג בעלפא כיון דאפכי' לא בחורה כאפכות הוא הא אפ"ו פכי עדים אין כאפכים בכה"ג בעלפא רק נזפ"כ הוא

וכיון דפידוש הוא לא יפאי' פיכי בעלפא :

ולפענ"ד נראה לי"ב דבאפא היא פידוש פי כאן דפים לפפגיד

לדפוש דרפא פדפא אפר לא הכר פאלפוד בפוש אקוש

ואין כאן פפצעות דוכ"ע כלל. אלבא כ"ל דכוכאו כך דהכא יש לי"ב קו"פ עפפ"פ פ"ח ס"ה דהא דאאפ"ר הייכו דוקא בחומר פעבר עכירה פכפפל ע"ז לעבודה ולפצעה אבל בחומר פעבר עכירה אחיכו כפפל ע"ז לעבודה ולפצעה פפיר אפ"ר עיפ. וכן פפפע ברפ"י כחובות חי' ד"ה דאאפ"ר פכחב הייכו כאפן לפפול בלפו וכו' פפפע דוקא לפפול עלפו הייכו כאפן אבל אם הייכו בעפה פפול פפיר כאפן. ולפ"ז כ"ל דבר פדם לפפ"פ ת"ק ג"ח ע"ש דבזאן לא פפול לפצעה אלא פדרבכן ולעבודה הוא דפפול פהיפ פפוש אל הפפ רפפ עד עיפ ח"כ בחפא ל"פ דאאפ"ר כלל פהיפ לעבודה בלאיפ פפולפ הוא ולפצעה גפ פחפא דפעחפ הייכו פהיפ [אחי"ז דא כחב לי פברא זו כי הבחור אחרים פוי"פ פפא כחוב כי' פפפ"י דכפפ"י ות"ק דבא קו"פ ד"פ ח"ח ופ"ל פפ"ג עיפ רפ לפקפק]. ובזה פיוב קו"פ פ"ג"ח פ"ע פאיפות הע"ו ד"פ הן אחת פחק בחא דפלפי בדרפ אחורים פחאפ חכי לך לאחכות למ"ד ואחאי הא אאפ"ר. ולפפ"פ לקי"ח דבחפא ל"פ אאפ"ר כלל ופפ"ר לאחכות. והכח פבוחר בחוי"ח רפ"י ל"ד דבעובר פפ"ה אחין בח פלקות הייכו כפפל לעבודה אאפ"ר ע"פ בח חי"ד פפון וכבון לאו אחין בו פעפה עי"י הוכי פפ ו' ופעפה כיון דפגול הוא בפחבם ופכ"פ פפלי"ח בדעה הרפ"י דפ"ג פ"ק"פאי"ק וכן פרחי"ם בחיכוך להדי"ח ואפ"י לרי"ף דלאו אחין בו פעפה לוקי' עליו פי"ח כיון דאוא בפחבם אין לוקי' וכפ"פ בהגהה פלי"ח פפ דאפי פלן דאכיל לעבודה לקי עי"פ ואי"ח הייכו כפפל לעבודה ופפילא ל"פ ד"ה אאפ"ר כלל ולקי"ח :

אפגם כגר הגיה פלי"ח פפ אבל בביאי דאקוכים דפיל דפגול הוי דוקא בראלאה בפה וקרי לה פחבפחה לפי אחין בה פעפה פ"פ.

ולפ"ז אפיר לוקי' עליו דפקדפה אפאחו הוי פעפה פיכל דבדיבורי' אי"אפבד פעפה כפ"פ אוקי' ד"פ לי פ"ג ד"ה רי' ואיכ בדיבורי' עביד פעפה אפפפל הקדפן. וכיכ אפי' בגיפן פפ ופפפל לעבודה ופפיר הקי פפגיד הא אאפ"ר. ופ"ז ת' כיון דבאפה כאפי' אלוחי דרפחפא לא אי"כ פעבריך קדא פיכול לפגול דאין הבפלי' יכול' לומר לחקוני פדרפ"ך ולא לעבוחי כקו"פ הגפי בפדרפ"ך לי"ב אי"כ פגול הוא לא יחפב לו מיוחר לפ"פ דפגול אוא בפחבם וכיון דאוא בפחבם אין לקיל אלא בפחבם ולא בפחבם פ"פ ופפיר דאאפ"ר ולפ"ז כאן אי"כ לפפפל ופפיר ולפי' אי"כ דעי"ח כאן בפחבם אין לוקי' עליו הכחוב כאלו עפאה ע"פ כגר כחבתי בפאיפה חילוק' זה [ע"ל ס' ו' ולקמן ס' ס"ח] ולכל החילוק' פכחבתי לית כאן אלי דחדפא חרם ואכ"מ להאריך בזה :

ועוד חיכא בפעיר הפכ"מ י"ל כ"פ פעלתו אבל בפרים על כ"ג

אבל אפלו ואוא יודע פפיגול והקדפן אפלו ודאי אי לאזות ולעבוד עבודתו ועין קדר העבודה נרפ"פ ד"ה ר"ג ופ"ל נם בפעיר הפכ"מ אין הלבור פלאים לו אי לכ"פוש העבודם כקדר דקדרן פעכב וכ"פ הרפ"פ רפ"פ פעבודה יוכ ופכ"ח למ"ד ג' ופאי כ"ז ע"ש פעדני לקרפה וכן פפק הרפ"פ פ"ד פעי"כ דאי לאזות פדם הפר אלא פאוא קדן כפר לבפור פפוש דם הפעיר הפעודש בו פאוא פאל כ"ג ואין לבניר פ"כפה בו והכדן יודע פאוא פגול ופפיר כ' פכ"י ודי"ק בלשונו וכל העבודות נפפלו פלריכי' לחיות על הקדר :

ובזה הפפ"פ פפעפחה דרפ"י פ"י נפר ופעיר פלפני ולפרים והק' רחיין דהא הפר בח אפלו ואי"ח י"ל דפפרים כאן לפי פפפקיד הפר ות"י דעיקר הקו"פ פפעיר והפחו לחפוכים הא רפ"י פ"י פר ופעיר ולפרים אי"פ דפפעיר לפוח ליכא פוכחה ד"ל כפ"פ פעלתו אבל נפר ל"ל הכי כפ"פ ופפילא נפ נפעיר ל"ל הכי וכפ"פ נפפיק ופפיר פוכח דכאן. ודע אלי פדיר פאוד לכן לקלר וכ"פ פפו לא יבלר כבפפו וכפפ ידידו פדו"פ בפחבם :

פפרפ הק' בלוהפ בקיק פכ"ל :

תשובה שכ"ד

פ"ל ג' פרפפלו יום ג' לפ' חלח פנרכה חרין לפ"ק :

יגמור ד' בעדכם פפחיפם לעוכם. בכחב ופיבם. פחבי לחוני הרב פפלוה"ג חריף ובקי כפוי"פ בדפוק כי פעפרן חבדקיק פי לחלפם :

היום כחבי לל לבי לעיין פפה פעוררחכו על דברם פפגיד יוד"ק פ"ק ס' חפאי כאפן לומר פפיגול הא לחפעיר ואפ"ו בפכי עדים אין כאפכים לעפוש עלפם רפעי' אפ"ו עי"י פינו ועי"י בעב"י פכ"ל אלי"פ כ"ג ד"ה ופם דפפ"פא לי"י אף פאי"ב לגבי עלפו פ"ח כאן להפרים אחרי פלי"י ופ"י כיון דק"י"ל כהכים פלוחי דרפחפא כיכא אי"כ פגול הוא לא יחפב לו פיוחר ע"י כדים לי' יעי"כ לחורות דכאפכי' פפ"ח פ"ח עכ"ד. ופקפים אי"כ אין יפאי' נפיע"י כיד דעי"ח כאן בא"ק"ן פכ"פ"ג ג"ל דכי אפר פ"ג פגול הוא פפיפן כאפכים בכה"ג בעלפא רק נזפ"כ הוא הא אפ"ו פכי עדים אין כאפכים בכה"ג בעלפא רק נזפ"כ הוא

וכיון דפידוש הוא לא יפאי' פיכי בעלפא :

ולפענ"ד נראה לי"ב דבאפה היא פידוש פי כאן דפים לפפגיד

לדפוש דרפא פדפא אפר לא הכר פאלפוד בפוש אקוש

ואין כאן פפצעות דוכ"ע כלל. אלבא כ"ל דכוכאו כך דהכא יש לי"ב קו"פ עפפ"פ פ"ח ס"ה דהא דאאפ"ר הייכו דוקא בחומר פעבר עכירה פכפפל ע"ז לעבודה ולפצעה אבל בחומר פעבר עכירה אחיכו כפפל ע"ז לעבודה ולפצעה פפיר אפ"ר עיפ. וכן פפפע ברפ"י כחובות חי' ד"ה דאאפ"ר פכחב הייכו כאפן לפפול בלפו וכו' פפפע דוקא לפפול עלפו הייכו כאפן אבל אם הייכו בעפה פפול פפיר כאפן. ולפ"ז כ"ל דבר פדם לפפ"פ ת"ק ג"ח ע"ש דבזאן לא פפול לפצעה אלא פדרבכן ולעבודה הוא דפפול פהיפ פפוש אל הפפ רפפ עד עיפ ח"כ בחפא ל"פ דאאפ"ר כלל פהיפ לעבודה בלאיפ פפולפ הוא ולפצעה גפ פחפא דפעחפ הייכו פהיפ [אחי"ז דא כחב לי פברא זו כי הבחור אחרים פוי"פ פפא כחוב כי' פפפ"י דכפפ"י ות"ק דבא קו"פ ד"פ ח"ח ופ"ל פפ"ג עיפ רפ לפקפק]. ובזה פיוב קו"פ פ"ג"ח פ"ע פאיפות הע"ו ד"פ הן אחת פחק בחא דפלפי בדרפ אחורים פחאפ חכי לך לאחכות למ"ד ואחאי הא אאפ"ר. ולפפ"פ לקי"ח דבחפא ל"פ אאפ"ר כלל ופפ"ר לאחכות. והכח פבוחר בחוי"ח רפ"י ל"ד דבעובר פפ"ה אחין בח פלקות הייכו כפפל לעבודה אאפ"ר ע"פ בח חי"ד פפון וכבון לאו אחין בו פעפה עי"י הוכי פפ ו' ופעפה כיון דפגול הוא בפחבם ופכ"פ פפלי"ח בדעה הרפ"י דפ"ג פ"ק"פאי"ק וכן פרחי"ם בחיכוך להדי"ח ואפ"י לרי"ף דלאו אחין בו פעפה לוקי' עליו פי"ח כיון דאוא בפחבם אין לוקי' וכפ"פ בהגהה פלי"ח פפ דאפי פלן דאכיל לעבודה לקי עי"פ ואי"ח הייכו כפפל לעבודה ופפילא ל"פ ד"ה אאפ"ר כלל ולקי"ח :

אפגם כגר הגיה פלי"ח פפ אבל בביאי דאקוכים דפיל דפגול הוי דוקא בראלאה בפה וקרי לה פחבפחה לפי אחין בה פעפה פ"פ.

סלקם שעבורם למפרע ולית מלתיה רק מחת עבורם מיכלן ולהבא ולא למפרע לפל נפסדרין שם מי פלגי דיבורי שכבשו ולא לרלוט רק לחוכמו סלק שמדום שלט מלתיה לו סיל עכ שרומנ ומל גיף זם מלתיה לו כל שמדום ועכ שכרמנ שלט מלתיה לו שכרמנ ולא לרלוט ופלגי דיבורי שלא לין לט מלתיה לו שום שדום עכ גיף שכרמנ שהרי מרמנ לחוכמו לין שום שניש לרימה לגבי מרמנ רק לגבי רומנ זה לא עקרי חד גופא וכן כרלה שדברי רוב לחלוקים נפלגי זו ושיי מהרשיל כחוכות מי שמוקי דיש ולחלמיד ולפרש לין דבריו שוכרחי. ולפיז סיב כיון שלבבי שקרלן לט שקבלי כל שדוכו שפיגל ושום שפגל ושם שלט פלגי לגבי עלמו שמה שמלתיה לו שפיגל נשוגב לא כיון שלין שניש לרימה לגבי עלמו שמה שמלתיה לו שפיגל נשוגב לא עקרי נאר נופא ושפיר יל כחי הכיל:

ועוד כיל לייבא קושי שמגיה לפרש חוש כרימוה יש לחוש דלמרי מינו דלי שבי למר מחד סייחי ושל שלמגיה ושי דשל דלשלמגיה סייט ליפשל לשפשי לא שסיון לפל מי למר מחד שכלחי שלב שסיון דלומר שהסרון לפוגם שלים רולם להגיה חילי נשרים עיש ועיין קידושי קיו ושוש ניש ני עיב ולפיז היב ליש שלשגיה דלומר לפוגם שהסרון שלא יסגפל שמיע דשנחת קרנט וכיש כיב ניריב שכל כפרש יפרשל שלי שזה ודלי יכול לומר לפוגם שהסרון ושוגם שפוגם וכפיב קרש הקרנם שליהו רולם להקריב קרבן שפשל וכיש כיב ניריב שמקריב לחיב קרבן לחר ולי לשו דקייל שהילשון שפשל חולי נשרים לא שי מגיה נשבי כדלמרי שם נקידושי וכיש שמשל יוב דשל דניה ליהו לשון **ומה** שכיש לשלי לשיש שכשיבות שי לית דשל דניה ליהו לשון נשמון לשו שפוש דשבדי לי לשפקב שלא שלומר נדדמי ניש נשרים לא שסיון לשב שלומר שלב שלומר שלב שלומר של

סלתם רבם וחמלי לה ילפי׳ מדלילטרין דחמכה למיכתב גזים דדבר דבר ממעון דלין דמניע סחום מסכים סיע סלה לימרי׳ לית סכים ולפמים כיחא דיל עיל כלתן גם נלימוד דחמד״ לי׳ למסקר ונמי׳ סכים לחיבות הדבר וגזים לילטרין דנלמניע נמי׳ כל דיכי מדות חמי׳ מי נמי׳ סכים וחיים.

ומעתה הלי על קוסי׳ פמניד לית כלתן ספיגל נמניד הא חלמניד דמ סלה מסום דחמד״ לי׳ למסקר ומסקר׳ נלימיות סדבר ספיר ת״ כיון דלא יחסב מסקר ולית עיכ להחסיר הכהים עיז כדלמרים נזנמים כיע ולית עיכ מיירי קרא נמדד ונלי קרא דכלתן לחכל כיז לי עיל כלתן נלימוד׳ דלית לית מסדר למסקר לחכל לי עיל לית כלתן דחמד״ לי׳ למסקר דלזיכ לית לומר דנזסיכ סיל ס״ס׳ כלתן לף מסקר ומפיר לפים

מיכי׳ דעיל כלתן נלימוד׳ ולית מסקר ולית׳ם:

ובהדי סוסת כיל פרפרים כלה סם לחל דקלמר סוסת סדין לית לימו כלתן מם זם לסון סוסת סדין סיל ולית לית כלתן. וכיל עפמים הרמנים ליע מסקי ממן ס״ע לין מסקין מסחלמים וכי׳ סלה נרלי׳ נרוסים וכי סלה לחמר סוליל ולין מלין נלרוות סקוסים ונרפת סנקר וכי סלה העבדים והרוסים וכיולה נסם לם סעידו סנמסת זו נזקיק לת זו סומני׳ לסם וכי הניולו סקמיע ס׳ ת״ם ועי״ ס״ע סוקי׳ לים וקמיע סם מנוסר מסה דיכוכ דלין מלין עדים כמרים ים קנרת לחלמין לפסולים ומין מי׳ רמנין רים ניסין סכמב דלית לומד ע״ל כלתן נלימוד׳ מכדי לפי שלית סחניל עדים לפסיקת זנסה וכדסה ולפסידסה לפיכך הלמיכסה סורם ולין למדין ממנה לסלר עדיות כלל סלין דכן לסמר לסלית עיש. ומפ״ם כיל דלא כיחל לסו להחסוכים לומר דילפי׳ ע״ל כלתן נלימוד דחלים לין לך לדם חוכל מעל מניולו ולין לך לדם קומך על ג״ג וכמרים רפי׳ ניזמות ס״ע מסום דלין דכן לפסר מסלית ורפ״ סיל כמיד דכן ועי״ קוכס כי ע״ג ויזמות מיו ומכמות י״ב ופ״ג פלוגתא זנס. ועכיס כיל סת דנעלים כלתנים על סלהם סות מסיע דלית להעמיד עדים על כך חס כיוכס הרלים סכתב דכל סניולו כלתן מסום דהוי כנעלים סייכו כיון כסיל ניולו לית להעמיד עדים על כך ולין עדים מלין נכל עם לכן כלתן כמו סלוכל מסל הניולו וקומך על ג״ג לפי סלין עדים לחניס מלין וכדנרי הרמנים הכיל ולרנת לפי׳ סולל מסחי׳ ולית נפ״ת סמלסו כלתן כיון קחמר סכעסה כסה״ ניולו כיון סלית נעכון לחר לחכל מי לא לית נפ״ת לית׳ם כלתן דהרי לסמר לפניך לו נפ״ת. ולפ״ז מ״ם הס״ך רס״י קכ״ז סקית נחומר לחניולו על יין מנוסל סלו סכתכתך קודס סניסול לית׳ם כלתן לפי׳ הוא ניולו כיון דלית מינו ע״ם ומסמע דלמעס הל׳ דניולו כלתן מסום נעל׳ סניי כלתן. ולפמים זל דנס מסום נעלים לית׳ם כלתן כיון דנסעס סלפסר להסכך לא ס׳ ניולו ולפסר לידע זלם נלי עדותו קוב סרי לפלית דעלמא ולי״ע. וס קחמר קורס הדין לית׳ם כלתן פ״י לפלי׳ הוא ניולו רק מסום קלין עדים מלרין ע״כ מלמיכס לו מסום דלא לפסר לחכל נלמכסי׳ ולא לית׳ל נפ״ת דלפסר כיכל קוב לית׳ם כלתן מדיכל ועי״ל לית׳ל מס לעסס סכסורס הלמיכסה לפי׳ הכיל ולרנת לפי׳ סולל מסחי׳ ולית׳ל נפ״ת דלפסר כלתן מסום דסס מעיד ע״ע ול״ם נדדמי. כיל דסא דמיים הכמיוות דעיל לית׳ם חקוד למסקר סייכו לנסר דילפי׳ ע״ל כלתן נלימוד׳ ע״כ סנס ע״ל לית׳ם עיל כלתן נלימוד׳ לחניולו ע״כ סנס ע״ל לית׳ם עיל כלתן נלימוד׳ לחניולו סרל דעיל כלתן נלימוד׳ לחניולו ולית׳ם חקוד לסקר ולי דל״כ מכל דעיל כלתן נעלמל דילמל לומר נדדמי כיל דל״ם נדדמי לנלל סס מעיד על מעסס חדם סנעסס חולי לל דקדק לין נעסס לנל נמכיכס ס׳ חלב ס׳ סומן ל״ם נדדמי ופפיר כלתן ולף דניסלי דינרון מיירי נלומר נטומלו סהרומיך ניוס פלוני מ״ס כין סמעיד סנעמלו נזמן סנין ניזו דלו סול מילסל דממ״ עלי׳ לזכור ל״ם נדדמי רק כין דלא לית׳ל נפ״ל דלנכמי׳ ים חנם מסקר ועי״ל סניל סנפיר מכ״ל סנסוכים סלמ״ם ולא ל״ם׳ למסקר וממילא ל״כ דליכל חנם נדדמי כלתן. וזנס ״ל דנלמת ל״כ דלימחזק ליקוד לו ל״כ לין לית׳ם עיל כלתן נלימוד׳ מסום דסס לריך להעיד נעכעס מעסס חדם ול״ם׳ם סלמוד נדדמי ולא דקדק לין נעסס המעסס והרי כמיוות עולין כסוגן

וים להלריך זנס הדנס נפ״ג זו:

ומה סמחקסים על ספני׳ נכתב דלמני ס״ל דלמקור לא מסיגן מסום

ד״ל לנעורי קמכורין ל״כ מס רלי׳ מכ״ג ג״ל דהסניע סל לנור נת מהרומת הלסכה ול״ם לנעורי חס ינית עוד לי מהרומת הלסכה. לק״מ דלנעורי ל״ע דוקל נהפסד ממון חלה גם חס מלנר לרס נערלה ל״ל לו מחקרו מלוה חס ל״ל נסניר הספ״מ נחפנל וכפסל לריך להניל סכים מחלים והנגיל עליהם ול״כ סניר לי לו סכי סנזוג רלמון לו סכי סנזוג סכי ירעס עד סיקלחל ע״י׳ נמפסק יומל ס״ג ים סורס

נזה לנזכר הקדם וסניר ל״ל לנעורי לנזכר קמכורין:

ולפענ״ד נרלים עוד למלי דקי״ל כרב סס ל״ל דסכי סנזוג רלמון ל״ל דסכי ירקיב דנעיים לין כדמין וכרי׳ דמלוס נרלמון ול״ל דסכי סנזוג רלמון מפנ״ל חס כפסל הספ״מ ומניל סכים לחכים וחפ״מ מחוג הפכי ד״ג לל מקרי לקיימן כלי׳ כיון שלומן סכים סכעפו מקרינ מחוג הפכי ד״ג לל מקרי לקיימן כלי׳ ועי״ תרי׳ סם ול״ל ליעור נסם עפדים סיום לל ס״י לקיימן כלי׳ ומיקרו מלוס זו ול״ל ספיר הלינור סלל קיימו מלוס לקיימן כלי׳ ומיקרו מלוס זו ול״ל ספיר לנעורי קמכורין:

ומה דקמ״ל לך הל דקלמר ולינן הלמ״ם חלמי לל ילף מהל דלמקר נלמלת כלומר לומר ספירכס כדם חלנ״ם דהיל נבד חקק ל״ם לנעלה ול״ל דהסס ל״ל נלל״ם דלל״ל לך ילף מכ״ג ג״ל סס סס ג״כ ל״ל נלל״ם. כנר כתנתי לעיל דכ״ג ג״ל מקרי לסקר דלל ס״י לי לסורס לכתוב וכל לדם לל יהי׳ נלוהי״ם ומהל נופל דכתנת סהורס כן ג״ם דעיל כתון. ועוד מכ״ל דכלמלת ד״לעל כתון ל״ס מסבר עלי׳ דלא כספירכס כדם עמו נמעמ ורלס דס קומס ורוב דמים נלי׳ נסרנסס

ועי״ מי׳ רמנין רים ניסין ולמים ירל ס״ קמ״ז:

אבל לימכי לריך לכ״ז דלא דהסס ליכל חקק ל״ס דלימס נסחק

דלל׳ס סרלס לעולם וכמרים פפי׳ רים ניסין דליכל חקק ל״ס דלימס

דמיכם נחוקת מחנה רוחה לעולם היא להיסוך חיכם נחוקת עולם חרוח לעולם והדרכם לחריב כרים כדם מועדם ועלולם לכך לא לחריב לחוקמו לחזקמה עים חלה דמחם קיימי לעכין מוחלם למפרע והוא רק מדרבן כמרים חיכי סם לילי מיחים מוקמי לם לחזקה עולם רחמה עד מחה לחבל לעגין עולם חמה לחמסה ליל דמוקמי לם לחזקה עולם חרוח לעולם והא ודאי ליחא ככיל וספיר לחמנות והרכנם עיי נעיך עקביב נפי קפיז דנעמה ווקחה לפילו יודעת עולם עז חמכה חיכם חולם נם מקום וכי לא חמעה לשלי. ועוד דהכם נלימיחה לבני עליהו שהיל כדם ולין מלכילן לאדם דבר הלקוי לו ולי מקום דמסחעבדה לנעולם זיל דנעמה כדחה לא מסעבדה לי ומעיקרא לחעמה דהכי ככפה שבעמה כיחה לא המעפס ורוצה דרוצה רוחות כדם יחיב חיכם רק מנרחה שמחה מי׳ זאמן דלא מסעבדה לי׳ ואפי׳ נדפנים ליחן עיי לנרל כמרים חרין נקידושין פיב. ועוד דמחלה לחעמה דהכי ככפה עולם חסעבד לו כשחלמר ליחיי כדם ולא מסחעבדה לי׳ כלל כיון שלילמכה לבני עלמה ולים. ודוה הכי מוחס בנרכה עלים. חמיך דוש״ם נחלבה:

ממרם הקי נלוהם נקיק הכיל:

תשובה שכ״ו עוד לחרב הכיל

שילים ני לחרשלו ה׳ חיי שרם חרין לפיק:

מכתב קבלתי הא נחילי דשמיח והא נחילי דעלמא ותחילה דיבר של חדם עדיים מים לדחות הרחי שהנחתי דהיכא דדיבור הוא כמעשה שבדיבורו ליתעבד מעשה לא לחרי הרהור כדיבור מדחילטרין נבי הקדם קרא דכל כדיב לא דמהכי נמר נלבו ואיל מקום דהרהור כדיבור דמי וכחנא דשלחי החם דכחיב מולא שפחיך חשמיר והרחי דהרהור לחו כדיבור דמי דכחיב מולא שפחיך לו לנטח נשפחים כיב ומי מודים דלא מהכי מחנא שבלב. ליכני יודע מכיל הא ואלא נקים דכחיב והנית נם ואפיי לחרין נצרכות כי למיד הרהור כדיבור דמי ונשנח קין פריך אהא דדרים ודבר דבר דיבור לחבור הרהור מוחר מרי דלחר נכיים מוחר להרהר חון מנים חמרחן ומשכי סיים דכחי׳ ומי׳ מחכיך קדום ולכא ולחלי לא מכי מקום דכחיב דבר נבי׳ דיבור דוקא לחכיים כמי דכחיב דיבור מים כיון דהרהור כדיבור דמי שפיר דמי ואיכ היכא דכחיב נשפחים דהייבו דיבור מים מי הרהור כדיבור דמי שפיר דמי ואין לומר דנשפחים מקמע למעט הרהור ולא דבר ודברת שהרי אהם פריך סיב כחיב ולא יראה בך ערות דבר ומכי הלי מנעיל לכדרי׳ וכרי אלמא דמדבר ממעט׳ הרהור כמו משפחים ואיכ היה מדחנרת ואפיים מי הרהור כדיבור דמי מהכי הרהור ואיכ היה דכחיב נשפחים דנעי׳ דיבור כמי מחריכן דלי הרהור כדיבור דמהכי הרהור ולפיז חקבי ליל קרא דהקדם דמהכי נלב ועיכ מקום דהיכא דמדיבור׳ ליחנדר מעשה ליים הרהור כדיבור. ואין לחלק ולומר דשלחי דהא דוחנרת נם ודבר דבר דלילטרין לנופא ונהי דמשמעותא דיבור מיי לא ממעטי׳ מיכי׳ הרהור מי כדיבור דמי חבל נהלי דמולא שפחיך הוי ממעטי׳ מיכי׳ הרהור חפילו מי נעלמא כדיבור דמי ולא ממשמעותי׳ חלא מקום דמיותר הו מדקחי בלשכי׳ הא ליחא הא דרקי׳ ניים ו ועשים חזהרם לציד שיעשוך חם ליל רק נדיבור ולא נהרהור ועי׳ נהנחה מלים פיב מפקוחמיק ועיכ לריך לכחוב מולא שפחיך דיבור דוקא חלא דנמרא שנועות ניים קחמר דמיים לא כחיב רק דיבור ליכ לי חלא שהולין נשפחים לילטרין לנופא נמר נלבו מכנרא דהרהור כדיבור דמי. ולי מפרקי׳ דשמולא נופא הא שמיע לך דנשפחים ממעט הרהור דהא נם הא לנטח נשפחים לילטרין לנופא לנמר נלבו להוליא פא חנין והוליא פא שעורין כדמשמע החם חנרייחא והייבו שפיו ולבו קוחרים זחז וחכחי חיך ידעינן למעט נמר נלבו ואיבו מוליא נשפחיו דלא מהכי חשכיים דהיכא דכחיב נשפחים ממשמעותי׳ ממעטי׳ הרהור זיל חדא דדלמא שמולא נם נעלמא קיל הרהור לחו כדיבור דמי ועוד חפי׳ קיל נעלמא כדיבור דמי מיים כחן לחו כדיבור דמי כקנרתי כיון דבדיבור׳ ליתעבד מעשה לא לחרין ני׳ כדיבור וכמעשה דמי ותדרנם לי הוי מסכחי׳ נעלמא דשמולא קיל כדיבור דמי ס׳ מוכח נם מדשמולא כקנרתי ואיכ דיחוי מעיקרא לא הוי דיחוי ורחי׳ שלי מדלילטרין קרא נבי חקדם חיים:

דין חמת שרחיתי נחוק׳ ר״י החקיד על נרכות שכחב דהא דנקיים הרהור כדיבור דמי חניע דכחיב ודברת נם ס״ימו מדכחיב על נשנך חחר כוחם חלב הן הן חדברים עיים ולפיז נחקדם לריך קרא דכל כדיב לא דהרהור כדיבור דמי חלא לדנריו כל דנריך חיכם כלום דהא דשנול נמחנחא חלי׳ נשלונתא לי הרהור כדיבור דמי חניע דנם נשנול כחיב דבר ולא יחנח מיי כיון דחלי׳ נדרשה דקרחי׳ איכ חין רחי׳ דמיד דדרים קרא דקים להכיד דדרים ממי קרא דשנול לזה וכל דנריך חיכם חלא לשיחות רניחו יוכח ושחר פוסקים דלא סיל מעמא נני קים מקרא דעל לנשנך רק מקנרת שחרי ר״י שם שכרים להלכה

דמלכיד דמי עהא דנשנא קין הכיל ניים ולדנרי ר״י שחקיד חין רחי עשם כמיים חת עלמו להדי׳ ולעיתות רניכו יוכח ושוקקים רחי׳ שלי שפיר כיכל ואין להאריך בזה. מיהו שם לא קשי׳ לשיטת ר״י שחקיד מלי פריך נשנה שם סיב כחיב ולא יראה בך ערות דבר ומלי קשי׳ שם כחיב ממי וזי׳ מחכיך קדום ולכן שפיר שרחור כדיבור חבל נני שנה לא כחיב חלא ודבר דבר לכן שרחור לחו כדיבור דהא נני קים ממי מלרכי׳ על לנשנך דהכיד דמי דיש דוש׳ מחכיך קדום חיב מרנם כלל שרחור חלא דחיב ממעם שרחור וכמרים רשם שם וזי׳ מחכיך קדום ולא כחיב בי׳ דבר עיים:

ומה שעלה מודים על לחסך שכחב לייבא דנרי מהריים נשמועם פי׳ קכיז דכחב שלי׳ לשקדים עי׳ שלים עשום שרי מילי ומילי לא מיעטין לשליח ושרומה שלכי דמחנה שרומה חניע מעשה דכחיב וכחב לכם שרומכם ונמחיל הלי שלחין חמת עליו הא נני שקדם שמי חניע מחנה כמעמי מדכחיב כלכיב לא וכמרים חיים שנועות כיב ומי מודך הנלון מוחרלי׳ זיל לשקדים ניים נחרומה לי לא דכחיב וכחב שרי דשקיר לחכול שד שיפרים לנמרי נמעשה ואיכ כיון דנלי קרא כחב ממילא המחנה חניע כמעשה הפרשה לבל נני שקדם לפי׳ לא כחיב כל כדיב לא ליכא מעשה רק דיבור נעלמא ואיכ לף דנלי קרא כל כדיב לא שרי רק כדיבור ושפיר שרי רק מילי. ולפיז חזדא לא רחי׳ שלי דיל לפי׳ היכא דנדיבור׳ ליתעבד מעשה לפיים שרהור כדיבור ושל לריך נחרומה וכחב מסום דחי לא כחי׳ וכחב שרי חניע דנרי הפרשה נמעשה ולא מהכי נמחנה דכחי דשרהור כדיבור דמי חבל לין שרהור כמעשה עכיד:

ואני חומר ולמעמך לין חמרי נשנועות שם מסום דהוי שרומה וקדשים שכי ככוונים הנחים כחחד והלא שרומה חיא למילף מקדשים דנקדשים לא נלי קרא רק דמחנה שרי כדיבור ולין כדע נחרומה דמחנה שרי כמעשה ולפי׳ למיים חוס׳ שם לחף לחיא למילף שרומה מקדשים מיי כיון לשפשר ללמד קדשים מחרומה שפיר שרי שכי כחוכים מיי לפי דנריך נם קדשים מחרומה חיא למילף דשא חרומה מיהום הוא דנעלמא מחנה ודאי לא שרי כמעשה וכלן נחרומה שרי מחנה כמעשה ואיכ לא שרי שכי כחוכים כלל. ועוד דעד כלן לא קשי׳ להו להוס׳ חלא מסום דחרומה חול הוא חלל קדשים ולמאי לא מקשי עדיפא מיכם ככלל. ובלשה דקשי׳ כשמר מקום׳ חוס׳ ופי׳ דחרומה הייבו שרומה מלשכה המסכן שהוא נ״כ קדשים ולפיכך חיים נ״כ מאי דמסיק למיד מלמדים חולין מקדשים לא נמרינן ולפי׳ חוס׳ ליל דחרומה לף דהוי חול נגד קדשים מיי לנבי חולין מקרי קדשים דחרומה נמי מיקרי קודם כדכחיב וכמן לכהן חם הקודם וכן נכל קודם לא חנגע דרשי׳ ניעמות עיה לרבות חת החרומה ועיי מכוח יד וחוס׳ שנועות ו׳ דיה ולימא וכבי משמע ליסבא דנמרא ורשי׳ קידושין מיח מה להקך שכן יסק חול חלל קדשים ופיכ חפי׳ חרומה חול הוא חללו וכיכ עוד להדי׳ דיה ותימי מהכך מה לנירושין שכן יסק חול חלל חרומה עיש. ועוד חפשר דקיל לרשי׳ דחחרומה חיא למילף שכל כלל דשאכי חרומה שזוח מחויב להפרים ולהכי מכבי נמחנחא חבל לחדם חי׳ נמחנחתו הוי חלת דיבורי׳ לחו כלום הוא ולפיכך נדיבור חחריכן נריה ו׳ חלת דיבורי׳ לחו כלום הוא ומכשיב למיים חוס׳ שקחים ליח דיה חפי׳ דנעל לא מקרי שלו לנמרי לפי שים נו חלק כהן ולרי חיב חיכו רק מנרר הלק החרומה ולהכי מהני נמחנחא חבל לחדם חיכיר חדם נמחנחתו ולינ:

ובנוף שהנחת כנר שדמוהו רבק המיים פ״ג מכיריים היב שכחב דמפרים חשמש נקיל לוקה לדעם חרחניים כיון שיעכו נמעשה נמור לף חשמיש נקול הוא כמעשה ניים ועיין נחלים פיד ממלום סיו והוא נמרא מפורשת נקידושין כיב שלכי מחנחא דשומחם דכי מעשה דמי וכדרים דרים דמי כחיב כי יהן וקרי׳ כי יותן הא כילד כי יותן דומי׳ דכי יהן מה יהן דכיחת לי׳ לף יותן דכיחת לי׳ ופי׳ הרינטי׳ ואלן דייקי׳ השחת דכיון דניותן דלא עביד מעשה כיון דכיחת לי׳ מכביר כלאו יהן הוא חלמא מחנחא חניע כשכיחה שהוא מעשה ניים. חבל מים דאי לאו דכחיב ומחנח נחרומה הויא דאסור עד דמפרים כיבא׳ נמחנחא שכאים חישמיעינן׳ דנרי חוס׳ נניעין ליח דיה נמחנחא ולעניין לאכול נלא הפרשה אלין קפידת לכיע לפי׳ נכל המעשרות דלא כחיב נאו ונחנח דנרי נכיים חעשי׳ שעשה חיכו מפרים כלום וכרי ניים חלמא דאפי׳ לא כחיב ונחנח ממי קני נדיבור עכיים ואיכ דנריו דמרי׳ ולרי׳ שלי נמקיים עומדת הכיכא דבדיבורו ליתעבד מעשה לא לחרי:

שכיד דמי דאלין ליל קרא דונחנח נני חרומה:

ועיין נחחים יוד ס׳ שכיח שרלם לומר חניע דהפרשה חרומה קני נמחנחא ולכאים נדיבור מיי עיקר מלום הוא מהפרשה והחרמה והדיבור זה יהי׳ חרומה טפל לעיקר המטים כמו שחמירים סיז ניעך נני כחיכם חגבו וכרי ניים. ולפעניד דנריו המוחים דליד כי מוכלה לכאל דנני כחיכם קרא דקים להכיד דדרים ממי קרא דשנול לזה וכל מנוסם כלל ואפילו כופלחו לא חמר מסום דחניע וכמן ושלי ניעך מעניק מסול וחם מוחבו נידה ולא חמר כלום כמר מחים לדעה שרבה

פוסקים

פוסקים וכן נקוט להלכה נהגינן דקדי ועיין ביש שם לכן צריך הגיד מעשה אבל בהרמה הוא לחיסוך שם הרים ולא לחמר ולא מיסב בלום פיסי הרמה לא מהני אחר ואם לחמר לו מיסב פיסי הרמה בלפומו לו בדרומו מותר לאכול מלד אחר ואפשר אימו לריך להפריש כלל דשם פירי ביכרים עיין דקדי עירובין ליו ביב דיש לאפשי פיסי ביכרים ואוכל והולך עד שמגיע להרמה ומפריש לאפשר דהוי רק מילי ועיי בהריים בחידושי קידושין ביש דכל שבאחסנה דינור ומעשה כלי הויל מעשה אלימא וכו' אבל בהרמה דקני בדינור לו מהשנה לחד לא מקרי מעשה אבל בנגע אפילו לשימות הפוסקים דאם לימי אחר ביש ביסך פסול מחיים מיים כיון דאחרים ביש ביסך לא מהני בלי מעשה בחיים כאחסנה דינור ומעשה כאחד שפיר מהני אפילו לשימות הפוסקים דאם לימי אחר לריך להפריש ליש לפעניד:

ומה שדחים רחלי שלי מדלריך קרא אחניהו נחמן דאפי ביטול בלא וחיל מעשה דאכיד דמי לעניב אפשר דבריבוי" לימעבד מעשה לא מהני אכיד דחים רחלי לא כתיב אחניהו הויא דלריך דוקא בידים. לפעניד דוקא אחניהו פירושו בלא כמרים רפי עיבחים די עיב דיה בביטול והשנחה דלא הוי השנחה עיש אבל ביטול פירושו בפה ואיב הויל למכתב אנטלו אף דפירושו נפש מיים הוי יחידים דפי בלא מעשה אכיד ומחשבי בלשון אחניהו דקני בלא מעשה אכיד דמי ועיין בחוס פרים חוים רפ" אליח שכתב מדלא כתיב אנטלו אמעיק דמאי נדיקא עייים מוכח דיוצר רחוי לכתוב אנטלו מחשניהו וכיש אב לריך לעכתב אחניהו דמהני נדיקא זיל דאיב כתיב אנטלו הוי אמעיק בדיקא מלוח בפיי אחניהו כמרים פרים חוים רפ" אליח שכתב חנטלו אמעיק בדיקא ומלוח בפיב מי נמר מעשה ופפיר יכול לעשות אליח וחים:

ומפשה נלחים לקיים כיון דחקיר לאכול אלא לאוויר אים בעם שמוכח חוכח על אפשה מהיכו לאכול ממנו שפיר אלי נמר מעשה עב ידי אליח ולא הוי אליח ואחי שפיר וקלרחי מאשם שבאחי:

וישוב מתיאשתי דמהאי דפשה לקיים לקיים ואין לי עכון כלל מקדים עיי אליח אלא שמוכח הם חניהו על אפשה אלו אהקדים כדי אלא יפי" אלי שלא מעיו ואכיב לו חלק בפשה ועיין אפשים לי נמוכה זיכה על אפשה ואיין קידושין מ ב דומי דפכן חדש חניה על בניו ובטוחו הקטנים ואיכו אליח להקדים כלל רק לזכות לו אחיל מעשה ולא עיבי ואנמרא פריך דאפי" עשה כן בלא דעתו להוי לעוויו ומשני לה שפיר אבל עשה כן מדעתו שפיר הוי למיהו אבל להקדים לו אשה עיי אליחות ליל דלא מהני מעשה דהוי עיבי. וכן הא דפריך אלא מעשה יכיל אחד חשוב אבל על חניהו הפי" אשה ולא אשל חניהו דומי דפכן חדש חניה על אפשה קוטה ומקיק דלא מהני אלא מדעתו דזיכוין דלא כיחא לי דליכפר נמיבי דלאו בידי כדאמרי" בעירכין כיח אבל מדעתו אחיל אם המחפר עיין אפי" בעירכין שפיר מהני ולא מחוסה אליחות רק הוא יכול להפרים חשתה בשביל חניהו מדידי" לבל להפרים אשל חניהו בחוסה אליחות ודאי לא מהני מעשה דהוי מילי. לך קושי" מחיאי דאמירה קשי" ומיש בהגיה שם דאפי דאמירה מילי אקדים אפילו מעשה לא כיל דאיב לימו מדין אליחות כביל ואיך אמרו שם בנמרא בנון אפשה ואין אמירה אלא לאקדושי:

ומה שכיל בזה הוא דאשי בקידושין ביש עיב דיש מילי אקדו אחאי לא פריך ריל לרבי אחא דאהרמה דקאמר אם עד אלא אדם ביעל אין אהרמה אהרמה ומשמע הא אם מפשדם אלמא לא אחי ביעל הוי אהרמה אפילו מילי אמרי אליחות אבל נאמרה לגוי" אבל נאמרה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור וכן נפשה פ" אדלים שם ביאמה אביהו על אפשה עיש ואפרים אפילו נאלי מאמי אליחות כדאמרינן בקידושין ביש ודילמא אלאי אהם דאים לי" אחפיס בגוו" אבל נאמרה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור ביש מי דיש בופר:

אבל לאחרים כיל דבריש ו אחרים אחרי קידי לעבין לשעור בבל אחאר אר דאמר ולא אחרים ואי לאפרים ולא אקריש ומצוחר שם דבבי זו לא מפשה אחר ולא אחרים רק בהני עלי לו בקרן חוצם האחים ואשמות עולות ושלמים עיש ועיין בחמים פיש אחהים עביי כאב דבלדקה עובר אין בניש אפום דעביים אלין הם ואוא אגמרא ריש רק הכיל ואם לין שם עביים אחרים ואביה אד אחלא עביים וכן פסק האחבר בייד סי רכיז סיב בלי חולק ואיב בלאה דהים בקרבנה אם" ים חוצם שאי להקריש אין אחרש להפרים כאו בלא בלדקה אכיל. ולפיז אים דאהרי" לא באב כן אלא בשעשה אליח להקרים אם אלא ה" אחיב אקדש ושעשה אליח ליאר אין עילא ואל לין הפרשה נאר אעשה אפחליטה הוא אקדשה והרי אחוסר אהקרשה לכן הוי אלי ואיל עי אליח אלא בהאחה אחב בשוה קרבן חוצם וכן אחי דאחוסרים אלי דקרבן חוצם ועיין בחמים פיש אחוסרים בפיל חוצם ופיב ופיד ושעשה אלין הכיצור אדבי אחב דאיב הפרשה הוא אלוה אעשי שאי להקריש כביל ובין שאפרשה אלוה בביש אחי נאר אעשה ושפיר יכול לעשות אליח וחים:

ומפשה נלחים לקיים כיון דחקיר לאכול אלא לאוויר אים בעם שמוכח חוכח על אפשה מהיכו לאכול ממנו שפיר אלי נמר אעשה עב ידי אליח ולא הוי אליח ואחי שפיר וקלרחי מאשם שבאחי:

וישוב מתיאשתי דמהאי דפשה לקיים לקיים ואין לי עכון כלל מקדים עיי אליח אלא שמוכח הם חניהו על אפשה אלו אהקדים כדי אלא יפי" אלי שלא מעיו ואכיב לו חלק בפשה ועיין אפשים לי נמוכה זיכה על אפשה ואיין קידושין מ ב דומי דפכן חדש חניה על בניו ובטוחו הקטנים ואיכו אליח להקדים כלל רק לזכות לו אחיל מעשה ולא עיבי ואנמרא פריך דאפי" עשה כן בלא דעתו להוי לעוויו ומשני לה שפיר אבל עשה כן מדעתו שפיר הוי למיהו אבל להקדים לו אשה עיי אליחות ליל דלא מהני מעשה דהוי עיבי. וכן הא דפריך אלא מעשה יכיל אחד חשוב אבל על חניהו הפי" אשה ולא אשל חניהו דומי דפכן חדש חניה על אפשה קוטה ומקיק דלא מהני אלא מדעתו דזיכוין דלא כיחא לי דליכפר נמיבי דלאו בידי כדאמרי" בעירכין כיח אבל מדעתו אחיל מעשה דהוי עיבי ואפילו הכי אלא מהני אלא מדעתו שפיר מהני ולא מחוסה אליחות רק הוא יכול להפרים חשתה בשביל חניהו מדידי" לבל להפרים אשל חניהו בחוסה אליחות ודאי לא מהני מעשה דהוי מילי. לך קושי" מחיאי דאמירה קשי" ומיש בהגיה שם דאפי דאמירה מילי אקדים אפילו מעשה לא כיל דאיב לימו מדין אליחות כביל ואיך אמרו שם בנמרא בנון אפשה ואין אמירה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור וכן נפשה פ" אדלים שם ביאמה אביהו על אפשה עיש ואפרים אפילו נאלי מאמי אליחות כדאמרינן בקידושין ביש ודילמא אלאי אהם דאים לי" אחפיס בגוו" אבל נאמרה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור ביש מי דיש בופר:

אבל לאחרים כיל דבריש ו אחרים אחרי קידי לעבין לשעור בבל אחאר אר דאמר ולא אחרים ואי לאפרים ולא אקריש ומצוחר שם דבבי זו לא מפשה אחר ולא אחרים רק בהני עלי לו בקרן חוצם האחים ואשמות עולות ושלמים עיש ועיין בחמים פיש אחהים עביי כאב דבלדקה עובר אין בניש אפום דעביים אלין הם ואוא אגמרא ריש רק הכיל ואם לין שם עביים אחרים ואביה אד אחלא עביים וכן פסק האחבר בייד סי רכיז סיב בלי חולק ואיב בלאה דהים בקרבנה אם" ים חוצם שאי להקריש אין אחרש להפרים כאו בלא בלדקה אכיל. ולפיז אים דאהרי" לא באב כן אלא בשעשה אליח להקרים אם אלא ה" אחיב אקדש ושעשה אליח ליאר אין עילא ואל לין הפרשה נאר אעשה אפחליטה הוא אקדשה והרי אחוסר אהקרשה לכן הוי אלי ואיל עי אליח אלא בהאחה אחב בשוה קרבן חוצם וכן אחי דאחוסרים אלי דקרבן חוצם ועיין בחמים פיש אחוסרים בפיל חוצם ופיב ופיד ושעשה אלין הכיצור אדבי אחב דאיב הפרשה הוא אלוה אעשי שאי להקריש כביל ובין שאפרשה אלוה בביש אחי נאר אעשה ושפיר יכול לעשות אליח וחים:

ומה שדחים רחלי שלי מדלריך קרא אחניהו נחמן דאפי ביטול בלא וחיל מעשה דאכיד דמי לעניב אפשר דבריבוי" לימעבד מעשה לא מהני אכיד דחים רחלי לא כתיב אחניהו הויא דלריך דוקא בידים. לפעניד דוקא אחניהו פירושו בלא כמרים רפי עיבחים די עיב דיה בביטול והשנחה דלא הוי השנחה עיש אבל ביטול פירושו בפה ואיב הויל למכתב אנטלו אף דפירושו נפש מיים הוי יחידים דפי בלא מעשה אכיד ומחשבי בלשון אחניהו דקני בלא מעשה אכיד דמי ועיין בחמים פיש אחוסרים בפיל חוצם ופיב ופיד ושעשה אלין הכיצור אדבי אחב דאיב הפרשה הוא אלוה אעשי שאי להקריש כביל ובין שאפרשה אלוה בביש אחי נאר אעשה ושפיר יכול לעשות אליח וחים:

ומפשה נלחים לקיים כיון דחקיר לאכול אלא לאוויר אים בעם שמוכח חוכח על אפשה מהיכו לאכול ממנו שפיר אלי נמר אעשה עב ידי אליח ולא הוי אליח ואחי שפיר וקלרחי מאשם שבאחי:

וישוב מתיאשתי דמהאי דפשה לקיים לקיים ואין לי עכון כלל מקדים עיי אליח אלא שמוכח הם חניהו על אפשה אלו אהקדים כדי אלא יפי" אלי שלא מעיו ואכיב לו חלק בפשה ועיין אפשים לי נמוכה זיכה על אפשה ואיין קידושין מ ב דומי דפכן חדש חניה על בניו ובטוחו הקטנים ואיכו אליח להקדים כלל רק לזכות לו אחיל מעשה ולא עיבי ואנמרא פריך דאפי" עשה כן בלא דעתו להוי לעוויו ומשני לה שפיר אבל עשה כן מדעתו שפיר הוי למיהו אבל להקדים לו אשה עיי אליחות ליל דלא מהני מעשה דהוי עיבי. וכן הא דפריך אלא מעשה יכיל אחד חשוב אבל על חניהו הפי" אשה ולא אשל חניהו דומי דפכן חדש חניה על אפשה קוטה ומקיק דלא מהני אלא מדעתו דזיכוין דלא כיחא לי דליכפר נמיבי דלאו בידי כדאמרי" בעירכין כיח אבל מדעתו אחיל מעשה דהוי עיבי ואפילו הכי אלא מהני אלא מדעתו שפיר מהני ולא מחוסה אליחות רק הוא יכול להפרים חשתה בשביל חניהו מדידי" לבל להפרים אשל חניהו בחוסה אליחות ודאי לא מהני מעשה דהוי מילי. לך קושי" מחיאי דאמירה קשי" ומיש בהגיה שם דאפי דאמירה מילי אקדים אפילו מעשה לא כיל דאיב לימו מדין אליחות כביל ואיך אמרו שם בנמרא בנון אפשה ואין אמירה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור וכן נפשה פ" אדלים שם ביאמה אביהו על אפשה עיש ואפרים אפילו נאלי מאמי אליחות כדאמרינן בקידושין ביש ודילמא אלאי אהם דאים לי" אחפיס בגוו" אבל נאמרה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור ביש מי דיש בופר:

אבל לאחרים כיל דבריש ו אחרים אחרי קידי לעבין לשעור בבל אחאר אר דאמר ולא אחרים ואי לאפרים ולא אקריש ומצוחר שם דבבי זו לא מפשה אחר ולא אחרים רק בהני עלי לו בקרן חוצם האחים ואשמות עולות ושלמים עיש ועיין בחמים פיש אחהים עביי כאב דבלדקה עובר אין בניש אפום דעביים אלין הם ואוא אגמרא ריש רק הכיל ואם לין שם עביים אחרים ואביה אד אחלא עביים וכן פסק האחבר בייד סי רכיז סיב בלי חולק ואיב בלאה דהים בקרבנה אם" ים חוצם שאי להקריש אין אחרש להפרים כאו בלא בלדקה אכיל. ולפיז אים דאהרי" לא באב כן אלא בשעשה אליח להקרים אם אלא ה" אחיב אקדש ושעשה אליח ליאר אין עילא ואל לין הפרשה נאר אעשה אפחליטה הוא אקדשה והרי אחוסר אהקרשה לכן הוי אלי ואיל עי אליח אלא בהאחה אחב בשוה קרבן חוצם וכן אחי דאחוסרים אלי דקרבן חוצם ועיין בחמים פיש אחוסרים בפיל חוצם ופיב ופיד ושעשה אלין הכיצור אדבי אחב דאיב הפרשה הוא אלוה אעשי שאי להקריש כביל ובין שאפרשה אלוה בביש אחי נאר אעשה ושפיר יכול לעשות אליח וחים:

ומפשה נלחים לקיים כיון דחקיר לאכול אלא לאוויר אים בעם שמוכח חוכח על אפשה מהיכו לאכול ממנו שפיר אלי נמר אעשה עב ידי אליח ולא הוי אליח ואחי שפיר וקלרחי מאשם שבאחי:

וישוב מתיאשתי דמהאי דפשה לקיים לקיים ואין לי עכון כלל מקדים עיי אליח אלא שמוכח הם חניהו על אפשה אלו אהקדים כדי אלא יפי" אלי שלא מעיו ואכיב לו חלק בפשה ועיין אפשים לי נמוכה זיכה על אפשה ואיין קידושין מ ב דומי דפכן חדש חניה על בניו ובטוחו הקטנים ואיכו אליח להקדים כלל רק לזכות לו אחיל מעשה ולא עיבי ואנמרא פריך דאפי" עשה כן בלא דעתו להוי לעוויו ומשני לה שפיר אבל עשה כן מדעתו שפיר הוי למיהו אבל להקדים לו אשה עיי אליחות ליל דלא מהני מעשה דהוי עיבי. וכן הא דפריך אלא מעשה יכיל אחד חשוב אבל על חניהו הפי" אשה ולא אשל חניהו דומי דפכן חדש חניה על אפשה קוטה ומקיק דלא מהני אלא מדעתו דזיכוין דלא כיחא לי דליכפר נמיבי דלאו בידי כדאמרי" בעירכין כיח אבל מדעתו אחיל מעשה דהוי עיבי ואפילו הכי אלא מהני אלא מדעתו שפיר מהני ולא מחוסה אליחות רק הוא יכול להפרים חשתה בשביל חניהו מדידי" לבל להפרים אשל חניהו בחוסה אליחות ודאי לא מהני מעשה דהוי מילי. לך קושי" מחיאי דאמירה קשי" ומיש בהגיה שם דאפי דאמירה מילי אקדים אפילו מעשה לא כיל דאיב לימו מדין אליחות כביל ואיך אמרו שם בנמרא בנון אפשה ואין אמירה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור וכן נפשה פ" אדלים שם ביאמה אביהו על אפשה עיש ואפרים אפילו נאלי מאמי אליחות כדאמרינן בקידושין ביש ודילמא אלאי אהם דאים לי" אחפיס בגוו" אבל נאמרה אלא לים אוחצים ועיי אוש בשעור ביש מי דיש בופר:

אך חכמי קשי" מה שהקי מהיא שם מהא דהמוכר י דנעי רמניח מקדים מעשה המוכר לו מחכפר שעשה המוכר חאר רצה חיב מליכו לגיר ומחפשי מוסין המוכר כנון דשוי שליח לאקדושי עיש חיב חיב דאפשר להקדים עיי שליח. והגלון ר' נוכח ליגר בשעשה מחיש יריד שכיל הקי מהדרים ליו דמוכח דמדעתא נעלים יכול להיות שליח לספרים בשביל חפלה ושפה מיים מה שאחרך. והכא מהא דהמוכר ושפה אפשר לומר דהיכי דאיכו לי שוחפות בגוו" שהרי שוא ניב ח" מן

ומי דנתמם לין חמחו מכופר חלח מקדיש מיט מים מלינ לסניח קדנן מים נחריטה ולפי פמיטם לרים כיון דמפחניחו לחתרם כסנר מחחריות וכנר קמחו סקדים פוח מי ליטחל עלינ :

ולפעניך גם חמחו מכופר כמו דחמרים נגיטין כיט נחמחת גזולה חלח כדחנן עקרו מטח לכילה נחר נחר ומיט ומיט נעלים מחבחרים וחיכ מם חסם דחסיק נחקנחו דינקן חפחו מסיפר ועיי סוט' פחנם ד' דיט קדט מכיט חס חסק נדיט פפנוד מחחריות כיון סחניח לחתרם מחחתו מכופר לס מם מ כחנר הקינן חלח נחיחניחו חכנרים חלינ נדט. ומיט סוט' כריתות ריב ניב דיט חרנע ניט חפחו פכחחנו וחרקו דמן כהלכחן ליחח נפחלה טייט חפיכו חלינ דרי חנל לריט ניד פחניחין לחתרם ליחח נפחלה דקני חקדט כמו נקדטי נדהיב כפחנו ליד נחנר ומיט רפניט ניב קיך ניב דחפי לחחר פחיפט יפנו נפחלה סייט דוקח נפחחנו נחרן ייייפ ומיין פוין יירד קי פכיב וחירח קי חריים. ומיין פי פרחיפ כדיט כיט דקיל לריח ממין דנפ חרופה ניד כהן מלי יפרחל ליפחל עלינ :

ומעתה קנרט מחריים ככופה דפוקפ פלינ להקדיש חני רק מילי כיון דחין דיבורו מועיל עכפיו רק לחחיז פיחפה לנזבר לו פיניחנו לעחרם וגם לפפר להחנפל עיי פחלה מפחיב חחר פפפה מעפה ומחפו לנזבר לו הניחו לעחרם ליח להחנפל עיי פחלה חיב חין הדיבור פועל כמעפה דמעפה ליחח נפחלה ודיבור ליחח נפחלה לכן לח חפיב מעפה רק מילי ולח מיפקרן לפליט חצל כחרופה דהדיבור מועיל כמו המעפה לף דחפפר להחנפל עיי פחלה מיב נפ נעפה מעפה וחחפה לכהן כמי פפכי פחלה וחיכ החחנפה מהני ומועיל כמו מעפה פפיר מיקרי החחנפה ודיבור מעפה ולח חני מילי וקפיר מיפקרן לפליט וחפי לפיפות הקונרים דחרופה ניד כהן ליכה נפחלה מיב נפ כנר כחנחי לעיל דנהיכה לכהן הוח מלה נפיב עכיה לח מפרים נידים נמי ליחח נפחלה וחיכ החחנפה ודיבור מועילן כמעפה הרפה חצל נהקדש לח מקדים וליפו כיחן לנזבר וליפו מניחו נעחרם לח עפה ולח כלים כי ין נו חכלים חפר רק לחפו לנזבר ולהניחו נעחרם וכיון פחס מקדיש פעפה ליחח נפחלה ודיבור וחחנפה ליחח נפחלה וחפפר להחנפל עיי לח חני כמעפה רק מילי ולפיי עיי פלינ. וסייפ כמי פעפה דכיריפ לפי פלח פועיל דיבורו עכפיו עד פיכפוג פיכפה פיכ להחנפל עיי פחלה וחפר פחפ כן ולכן חני מילי וכן ניפול חפן דהוח פעפה פנועפה כיז וכן פדר כן ולכן חני מילי וכן ניפול חפן דהוח פעפה חפקר הוח כפדר כפרים דעניט פיג פדריט פיייד וכן חוח נפופיפ פריפ פיא ועיין קלינ עיי פחלה וחפפר להחנפל לכן חני מילי. ונכחי פיופני כל הקופי דחחני דיבורי וחיפ להחנפל כפעפה ומכחי עיי פלינ וחיפ :

ולפ"ז לריי דפיל נפעילה הגיל עד פיחרוק הדפ יפל ליפחל על קדופיב חפי הניחו לעחרם רק חפר פכפחנו וכחרק הדפ כדיבו חיכח נפחלה כפרים חוק כריתות חיכ פוב גם נהקדש חני פחנפה ודיבור כפעפה ולי פפוס דחיכח נפחלה פח נפעפה הנחה לעחרם כפי דחיכח נפחלה והני כפו פרופה דלח הני מילי וחיכ חח דפדריט ליו חפרך יניח חדפ פפחה חלב על חניהו פכן חדפ פניח קרבן על לחפפו כני יהדה ורבי לפיפתו פפיר לח הני פקדיש קדופיב מילי ולכחי פפיר פדעפ יכול להיות פלינ להקדיש חצל פהריייב כחב פפיר חלינ דרפ ופקק כופחי דלח כרפנים פיו פפעילה חיינ דפוקק כרבי וחיפ :

אלא לכלחודם קפי' חח חכפ עוקר כיר פעיקרח חיכ פפ דחפפר להחנפל עיי פחלה לח פקרי חפפר לפעפה לו לדיבור חלח פלח חי' כחן הקדם פעולם ופחלי נהך דכלים פכחנו פוקי קידופין פעיי פעפה כהנפל פהם חורח קבלה פיופחה פכחן ולכחנפל פפיר פקרי חפפר להחנפל חצל כחן חם חל פיח חיח להחנפל. ופחלה פפעפים הרין נדריט כיז נפפ הרפעין דחח דכדר פהופר פקלפו הופר כולו הייט דוקח נכיפר עיי פחח דפקרי לי כדר פעופה חצל כיפר נפרפים חין כל פכדר כיפר רק פפ פפחפרפ גו נלבר עיפ פפעפחח דכיפר נפרפה פפיר חי' כדר חלה פהחנפל חחיב ועיין פיפ פפעפחח ויו פיג ופיע פוקרו לפקרע כפו זנפ פקופרה לפקרע ועיין זנפיפ כיפ ופפיר פקרי חפפר להחנפל ופר רק פילי. חלה דחכחי קפי' חח לרעה הרפעים פיז פעריכין חיז כדרי הקדם חין כיפרי חלה נפפה ולח נפרפה יעפפה חפריט הלי לדקה קי' חי הפניר עפפיפ רפעים קוף הלטה כדיט דכדרי הקדם פטה לקיימן ולח ליפחל עליהפ חלה פדוחק עיפ וכיון דהקדם חיפ כפחל עליו חלה נפפה דפפר לי כדר פשה חיב לה חי' פעפה פפלס רק נפטוה ועיין נלפון רפעים ניב קיך וחיב לה פקרי חפפר להחנפל והרקיל. לך פפחיל פפ פקי חיב לך קיל נכדיט כיפ דפרופה פר דפלינ פפוס דפלי לחיפפולי חלה פח פפפ לה יפלי פחח ופחרפה חיפ כיפר כיפר נפרפה פיפ ופי' כיון פחיב לפקדיש חלה פפפ פפחנפו לחזר ולפרוס פפיר כיפר נפרפה עיפ ולביז נהקדש פפי כפחופר פדעפה לחזר ולפרוס פפיר כיפר נפרפה עיפ ולביז נהקדש פפי כפחופר פרי עלי ופפ"פ לכדרי חי פפפריט קדנן פוכפ ופפ"פ קדופיב פפיר חלה פד ולח פחופריט לו פכח פפריפה לכפחלה ופפוב וחיפ :

מ"ש להרן קושיתי חמתי לה יקשין דמיא כלתן נחיקור דהי ליכי כלתן מקנינא ליכ ואיכ ליל נזיקי דהרן דהנייא סתום סלא מקנינא ליכ ואיכ ליל נזיקי דהרן דהנייא סתום מכנים סלא מדלילמריך נזיקי סיא דנמלה ליקור כלתן וכהנם דלי מיאלי הריל היקל נלא ליתחזק ליקור ויהיכ לנל נלימחזק הריל דילפי' סלה ליקור מדמנייא וליכא דנרי מהרמיל רים ניעין נתוקי דיא הני דנמייא. הרנא יש ליסנייא ואיכי יולם להכנים עלמי נזה נפלפול לנל גוף הזילכך סקי הא עיל נלמא ליכ כלתן נחיקור נלימחזק רק נלא ליתחזק והילשהא מסגול לסקי' נקמי' ולכמי קומי' נמקומה על הרלסנוכים דמריהו מכיל דעיל כלתן נלי' נלא ליתחזק הא מוכח דכלתן נלא ליתחזק דלי לסילו נלא ליתחזק ליהו כלתן ליל קרל נדמנייא דליכ לתכנים דהילמא כלתן ויש לי הרנה תירוצים עיז ואין עת להלק סם. ודי העזד. יריק למ סמנ כל מזב. לה יחסר קירמוב. ככסם חעיך הדומים נלחמם:

עמרם הק' נלוחם נקיק סכיל:

תשובה שכ"ז

סילים ני לריפחלו מוסיק לסדר ועיכ לם מעך יסרחל הרמיז לסיק:

במוצאי מנוחה. נרכם והצלחה. לידידי הרנב הסריק הסכון. ורים לו כלנסן. כמיים להרן מדכי כי בחלדסיבער נגליל מחרנרעטין:

כתבו נח חלי נעסיק הענב קמוך להכנסה כלה ומסמי ולה ההמהמחי להמציא על דבר קושיתו מלי פריך נמנם כיל על רמניה מיאל דמנלתי מכנסי כהנים ומסיכיסם וכי דילמא קיל לרמניה כריחנים ניומא יינ דחכנסו סל כהיג לא זהו חכנינו סל כהן סדיוט דחכנם סל כהן סדיוט סי' סל נתן ולא סי' נו למר וליכ לין כהן מסול סתילות כלל: **הנה** חסי' הסטוס הוא כיון דקיל הלכה כרבי ומחניתו ורבי קיל כהלכתא. וגם יש לדחות כיון דקמתי קחני מנלתי מכנסי כהנים ומסיכיסם מסמע לפי' דכיג וחכנסו סל כיג וודאי סי' סל למר כדכתי' וחם חכנס סם מסחר ותכלם וכרי וכמו שפירשי' נסנם עיש. חלא דיל דהרי סטק הרמנים פיש מכלי מקדש הלכה סי ונגרי כיג שנלו נוסי' חוהן עיש נכיש ונמלינ:

אבל נחמת דברי הרמנים המוסים נעיכי סהוא נגד ירושלמי פיש דקוכח סיג דחיחא סם סכי מנלתי מכנסי כיג סי' מדליקי' חת הכרות שנחתן מנוחר שלא היו נומי' חוחם וחין לדחות דהרמנים קחי רק על חכנס סל כיג שפי' נו למר ולא סי' רחוי לפתילות דליכ מקש' חכנסו סל כהן סדיוט כמי שעשן נכיחה דהא חיכו רחוי לפתילות דהא הרמנים פשק סם כרבי דחכנסו סל כיג הוא חכנסו סל כהן סדיוט כמיש כיש. ואולי יל דלעולם הרמנים קחי רק על חכנס דכיג חלא נשלמא נגבדי כיג שהיו שפי' פתילות למנורת חכנס פשול מקום שיש בו למר ומעון גכיח חבל חכנסו סל כהן סדיוט שהיו שפי' פתילות לשמחת בית השואבה ומנין שם על כוחה לכן סי' כחנות נגד חסוג יוחר והי' מפשחן יפה וכ"ה יוחר ממוכנים לכן לקחו כחנות למנורה ומכנים לשמחת בית השואבה. ועכיש מנוחר דכחנות לקחו למנורה ולא לשמחת בית השואבה יפי' מחיה עצם פיש' לכן לא חציג כחנות נשמחת בית השואבה ומיושב קושי' חוסי':

אמנם לפעכיד מלחה עוד ליישב קושי' חוסי' דחיש' נשנת כיל דיש שמחת הקשן שהיך שרי להדליק נשם שא לאו לורך קרנן הוא ולמרי' נגדי כחוכה שנלו מועלים נשם ולילי מצוה לכ"ד מחכה דמי לורך יש להחמת זה ומי' כיון דלכנוד הקרנן סי' עוש' לורך קרנן חציג לי' עיש ועי' נחליא נפ' כיל סיו דפי' מצוה לכנוד הקרנן סיו עיש' שיך שפיר לא ני"ד שחכה ולימ דמכנסים נשם שמחת בית השואבה דחשיב לחסוי' רנוחה דמוחר להדליק נשם לחציג דשם על למר וכדמסי נשנת שמחת בית השואבה שחי ולפי דעת המקשן נשנת שם לחמוע' דלא כדרשת חצל נכחוכה ליכא חו צוה לנוחה להכי לא חציג לי' ולימ:

ולולי דמסחפינא סייחי לומר דזה פי' דברי חוסי' נקוכח סימת דלא חציג לי' למי כחוכה וזה נגמרא הקשי' ועיז סירלו דמקרים לא חמיג לי' למי סנם סיא סיחה על שם כמו מכנסים ולימ לין נו צוה רנוחה וזה מיושב מה שהקשיתי לעיל על דברי חוסי' חלו. לך כיג למיל חנכנסו על כיג זהו חנכנסו על כהן סדיוט חצל לרחציג דחנכנס כהן סדיוט סי' על נתן ליכ נם נהיכיכים לין צוה רנוחה וסדקיל חמלי לא חציג נמי כחוכה לחציג מחכי כרבי סוא ופריך קשיי לרמניה:

ועוד כיל מפיימ דלימא ניחוקלמי מס לית שמואל נרב יצחק כמי להעלות מי חמיד מיערו לומר לן לך דבר שמים מלאכתה חלה מאחתן נגבד ופי׳ שמפרש לכן לקחו פסילות של מאחתן ולא של למד נמן לחציב מחוח חיים מפני מחשמחתן מעלה להב יותר ובמי להעלות מי חמיד ערים ונפיין קמי׳ לי מכיל לרמציית דפסילות מחס פסילות נמנח פסילות למקדש מפוס שכחמר להעלות מי חמיד מחשח מלחתה שלח מחילי׳ ולא מחשח עילה ערי דית חא לילטריך קרח להחי דרמח דירוסלמי הכיל :

אך כיל דנחמת קמח על ירוסלמי הכיל ליל קרח להכי מעחמי פחילות מנגדי כשוכם מכלו מיפוק לי׳ דחמרי׳ נברכות פיל ומנח קיין ערב נריפחח דעירוצ׳ מנרכי׳ עלי׳ חעולים וכו׳ חמרי׳ פחיל ולחיחנייד ני׳ מלוח חדח כמנייד ני׳ מלוח לחריתי ומני׳ נחרח קי׳ פליד נהנים וקי׳ חרפיד נהנים קיש ומפורים פפיר הדליקו נממחת נים הפוחנח מנלחי מכנפי כחוכם ולא נלמר נמן פחוח נחח הוחיל ולחיחנייד ני׳ מלוח פלנמו כהן נעבודם כמנייד ני׳ מלוח לחריתי ולימ לכחורם :

איברא ים לחלק נחרי נווכי חדח דוקח לח לח כפחנח חדבר מכשחת פפי׳ נפמים פמפים נו מלוח לחפוכים לו לחרי׳ פחיל ולחיחנייד ני׳ מלוח חדח וכי חבל כלן לין מיפי׳ נו מלוח פכי׳ לעפוח פחילות עד פכנר כפחנח מכשחת פפי׳ נפמים מלוח לחפוכים ולימ לחרי׳ עוד למלוח לחפוכים מי׳׳ נרחמיים חכיל חלכה ה׳ לים לימר הוחיל ולחיחנייד נח חדח מלוח וכי דחה כמיח פהוח לח לחיחנייד ני׳ מלוח ולכן לריך קרח :

ושנית יל דלח ענדי׳ ני׳ מלוח לחריתי חלח לח לימ נרוע מדיח וגם פס נעירוצ לח ים לו פח נקי׳ יותר מן העירוצ לימ מנלע עליו וכלן כיון פלמר נמן עדיף ונלח מפפחן לח הוי ידעי׳ דכעניד ני׳ מלוח לחריתי ולהכי לריך קרח :

אמנם כיז לי יפי׳ כדוח דפמחת נים הפוחנח מן נרוע דמנוחים לפי׳ מקרח דמנוחים לי׳ חקבי למח עפו מנגדי כהוכח פחילות לפמחת נים הפוחנח ולא נלמר נמן פקפי׳ ירוסלמי ולי מקרח דירוסלמי הח לפי׳ נוכחים כחי׳ ולרמציח לח יפי׳ מיכי ועיכ מקנרח כיין לחיחנייד נח חדח מלוח כעניד נח מלוי לחריתי ולימ מוכח דלח כחילוק הכיל וממילי דגם נמנוחים לח לריך קרח דירוסלמי רק מקנרח הכיל ענדי׳ פחילות מנלחי נגדי כהוכח ולימ לנמר דמפי מפוח לחעלות כי חמיד דרמח דרמציח ולימ :

ולפ״ז חחיכח לנמר דמפי מפוח נים הפוחנח פלי חנל המקדח דלח ידע מזח פריך פפיר מנלחי מכנפי כהיכים חפי׳ לרחנים דלחנכע כהן חדיוט ני׳ פל נין דמיח קפח חפלי ענדי׳ נפמים נלא נלמר נמן ולי מפוח פיל כחילוק הכיל ועיכ מקרח דירוסלמי להעלות כי חמיד ולימ לילטריך קרח להכי ומכיל לרמציח דרמח פלו כקוני׳ הכיל רק כין דלקן קיל כרבי פיבי׳ הקוני׳ על גוף הדין חלינח דרבי חנל המקדח פריך פפיר נס חלינח דרחנים וכמים יקוניהו לקיח. ודי יהיר עיכו נחולות להעלות כי חמיד. וכניר ונלוור. נחורו כרלח חור כנפס ידידו החוחס נכחיבם וחחיחים טוב דוסים :

עמרם חקי נלוחס נקיק הכיל :

תשובה שכ״ח

שילים מחדע יום ג׳ לפ׳ ולרחי חת נרכתי לכם חרים לפיק :

אלף פלומים. מנגדי מרומים. לחומכי לחוני ידידי הרנכי החוים נחכמים פוחם פערים. ונדעת יחלח חדרים. מחחלך נחומו. כפמן חורק פמו. כמרים חיים יוסף דוב כהנח כי׳ עם חוחכתי הלכועם מנכיים מי זלחטת חי׳ לחויים :

מה פחקפח חומכי כי נפים פנושים ״ז דפריך מחת פפימם חיכי מפכחת לח חי דלח פפח חיכי צניד עבודם. וקפיח לי׳ דנזפחים ריח ניים פיל לנים וניה דכל הכיחכ׳ נחנח החלון לח כחן מחכח חחח כיפר והוח נודחי פיעור קטן מכדי הפחחרי׳ פחוח כמיחרח דהחי פקוקי וכל כניי וכדי ויש מן ריכחנו וכו׳ והוח עבודם נמורם ונמר עבודם ולימ לחניי לפמי פחופך נליטרח. חכח נגוף הקוטיח חיכני מפכים עמו חף פחוח כהן נעבודתו. ומי יודע לח מחכח הוח פיעור מכדי הפחחרי׳ לח לח כחנו חכיל דנריפח לפיעורין חמפס גס לדעת חומכי כי׳ כיל לחרן ולחיכח חרתי וחלחח פעמי :

א) דהרמניס ניד מניחח מקדח ניד פפק דעבול יום פעניד עבודתו פפולח וחיינ ניחח נידים והרחניד נפפגח כחב ביין פפבול יום פכככם למקדש נכרח וכמים הרמניס כמי נפינ מפלכח הכיל חייד היכי מכחכח לח פבול יום פפימם נחיכח חלינח כמי כרח נפניל ניחח מקדח וחיכו מלח חוהן חלח נגמח לי׳ כמי פפפגח נים יד חדוכח לליטרח וחיפך נחנרים מנחן פינ. ולחכי מפכי חנ׳ נחפך לליטרח.

תשובה שכ״ט

שילים נ׳ חרפחלו נ׳ פמיכי חרמינ לפיק .

הגני נועם כנהר פלוס, לנוסף ספיר ויהלום, חולר נלוס, ידידי הרב הגדול נחורם, מר הפחרים, עוסק נפלחות, נחריפות ונקיחות, כפיים מויח חנריפם לני יוכנ כי׳ פח העיריה :

באיגרת הפורים. נחכמה פוחם פערים. ונחקפה נחיק :נחים ליג עיל פחקפו חחת דחריח ההם מי חעחת פכמעמי מפחרי׳ וכו׳ חיכ למה נזרו פלח יעניר חדם מי חעחת ואפר חעחת נכהר ונפפינם וכו׳ כדחי׳ ניפוחת קטיז עיב וחי׳ דהחפ קודם קידוש וחכח לחחר קידוש ותחפלה פחוח כנד מפכח עדוכח פיפ דפרה עיו מי חעחת לח יעניר נכהר וכו׳ חבל עבר וכו׳ ונמים פחיכם מקודפי׳ פרי חפורם יולח דלח נזרו רק לחחר קידוש ולח קודם קידוש וחפי׳ להיסוך מדברי חוסי הכיל חלו חוכן דנריו. ולפעניד נרחח ולקדיש דפוריח נחניגח כיג חמח על דברי חוסי הכיל מה יש לחלק לעכין :

טומחה נין קודם קידוש ונין לחחר קידוש וכו׳ עיש :

ואני נעכי הכימחי חת לבי להפניר דנריהפ דחוסי יומח מיח דיח מדפפיל וכו׳ דחפר חעחת חין לו פוס טומחה מהיח ולי מפוס מינח קודם הח לים נה מפפעניות חפר כדמפמע נמכחות כיל עיב ועל פרח פלח יפי׳ מועלי׳ נחפרח עיש ולפי דנריהפ ליל דהח דחכן פ״ח דפרח עיו כל הפעון ניחח עיש וכו׳ פמעת חת מי חעחת וחת חפר חעחת וכו׳ פמפפ הוליח הרפניח נחפו׳ ליג דחפר חעחת מקבל טומחה הייכו רק מדרבנן חבל מזינ חיפ מקבל טומחה ונטרוח כביל דחה רחיות חוסי ממכחות כביל דדוקח לעכין מעילה מיעפה רחמנח נהרי היח נה מועלי׳ נ׳פרח חין מועלי׳ חבל לכל מילי דיכו כחעחת עיש . ועי׳ חוסי מכחות פפ דיח וחין פחקפו ליל קרח למעוטי חפר ממעילה חיפוק לי׳ דחפר חקדם מוחר כדחמרי׳ קוף חמורים וכו׳ ומי׳ דפחי הכח דכל מלוחה לפריפה עומד ועוד כרחה דפעם דפחפ פפוס חיין לך דבר פפעפים מלוחו ומועלי׳ נו חבל הכח חבחי לח לימניד עיש. ולפיז כיל לחדם דחיחי החפר קודם קידוש דחכחי לח לימניד מלוחו עדיין פפ חינם קדם עלי׳ ומקבל טומחה מפיח דחינם קודם מכפירחה נפ ריח מודם דחיכו מפחר ומפורים נזרו קודם קידוש פלח יעניר חפר חעחת נחפר פחח יעפח מפיח חיכו מפחר חבל לחחר קידוש פכפר נעפה מלוח חפרים ומים פחנגרח לריך לקבל הזחח הוח מלוח לחרים על הגנרח ועי׳ נרמניס ריפ חלכוח פרים פכחנ יפ נכללן פפי מלוח עפה והפו פרפן ח׳) דין פרח חדומח נ׳) דין טומחח מי כלי ומהרחן עיש חבל מהרח הגנרח הוח מילחח נילפי כפפי׳ וחיכ כפר לימניד כל מלוח הפרים ופקח מיכי פפ חינם הקודם וחיכו מכפיר לקבל טומחה וחיכ מפיח חבל טומחה חיכו מקבל טומחה רק מדרבנן חפפר דמקבל טומחה ולחכי מפחרי לריפ וכן לחי ח׳ פנחוסף דכל מלוחה לפריפה עומד ניד רק על פחפר קודם קידוש לחר פריפה חיכ עומד דוקח לקידוש כדחמרי׳ פם דקח

עצמו מיכי למכתן כיון דמעמר רחמנא ממעלה ואיכ קוב אין בו מיגם הקודם ואיט מקבל מומחה מהיט ופפיר כמאן סתוסי לחלק בין קודם קידום ובין לאחר קידום ולקיט דאחר קידום ליט ג' מיחולי תוסי אביל ואיכ לעכין מעילה לאל למעמי דהיט רק מקנרת שקב מיכי סם הקדם ולים מיגם הקודם כמים תוסי ניומא אביל דכלן ליט דחיים עדיט כיון דלאו ממישמט דהיט ממעמי לי וכחמ קנרת תוסי כביל ולים :

ומכאן ים הסוגה למים חמים ירד סוסי קסים לחמת דנרי כוני דלף דפיל ים שכ חזקום כגד הרוב עיט מחלי נחיר החם מחיט כיון דלא ידעי' פסול עריפה נפיל רק מדכתי' חטאת היא חלף דקדמי נחיג חיל עיט מן מועל לאר מועל לאל מדכתי' חטאת היא חלף חד חזקה נגד הרוב ממילה נפיל רק מדכתי' חטאת היא חלף דקדמי נחיג חיל עיט מן מועל לאר מועל לאל מדכתי' חטאת היא כמרים חוסי מכחת סם ליט חטאת ועיט מי לאו מיעוטא דהיא הויא ליט מועל לאר מועל נאר פרה מעמי שכחנו חוסי לף דחטאת נופל לאר מיחר ולים :

אמנם נוף דנרי מיט שכחב דוקא לעכין מעילה מיעוט קרא נהרי מדכתי' היא חגל לעכין שאר מילי ליט כחטאת חמיט' נעיכי וכי קרא דחטאת היא אחי למעילה הלא מסם ילפי' דמריפוה סיכל נפרה כדלמרי' נחולי' יב וכן מומ' ושאר דנרי הסוכלי' נקרנות שכולי' נוה ומדקרי רחמנא חטאת וכמרים דמנים פיל מפרה היא ועיי' כיט שם היט ופיז קלי מיעוטא דהיא דהא דקרי רחמנא חטאת לומר שדיכה כחטאת לף שהיא קדשי נחיב ליט רק היל נופל ולא לאריה ואיכ שפיר כחב חוסי ניומא דלאר ליט מינם קודם :

ומה שהניח שם רלי' כגד דנרי חוסי יומא שכיל ממכחת קיב דמריך לרים דאמר כל העומד לזרוק כזרוק דמי היכ כל העומד לשחוט לשחוט כשחוט דמי ומשכי מינם הקודם מכשרען ומשמע דפרה מעמא מהיט והכיא שכן כחב נחסוב' ושנינן סי' ליב עיש. דמי להאי שורפה דמניח כולה לקיי דאדרבה אשנינן שם מוכיח מנמי זו דאאר פרה ליט מעמא מומאה חוכלי' חיל אחר שהניח נמרי שכיל אלמא משמע להו דפרה ליט מעמא מומאה חוכלי' לאחר שריפתה דאפי' קודם שריפתה הוי קיל היכי מעמא מומאה חוכלי' משום כל העומד לשרוף כשרוף דמי ונהא הוא דמהכי מינם שקודם לאניב דכל העומד לשרוף כשרוף דמי שכח משום מינם הקודם לא אמרי' עיש שהוא עומד לשרוף כשרוף דשניח אלא משכי מינם הקודם אלא אלא כיון עומד לשרוף כשרוף לשל האאר פרה ליט מקבל מומאה משום מינם שקודם וכדנרי חוסי יומא שכיל וכן מעמע מלשון חוסי ניק עיז דיה פרה שכחנו לעניב דהוי משכי כל העומד לשרוף על האוכל כגון סחר ופרה לחשוב כשפרה אי לאו דמכשיר להו מינם הקודם עיש מעמע דלא מהכי מינם הקודם רק דלא כיון שהוא עומד לשרוף אבל לא לקבל מומאה לאחר שכעמע לאחר :

ולכן הכשין דהא דאמרי רבק דמי האאר שכעמו אין מעהרי' וע' עמיש דאכן פרה פ"י עיג קבל על חטאת שכעב נאחרן כהני על נניו ליט מטהר ואכמ' מטמאי' ובירקו הרוש ורים ורעיג שם לעניב דכיון ליט מקבל מומאה מבנו עיש מדכתי' נמקום טהור אין זה מקום טהור עיש ועי' נרמנים פיד שפרה היא ויוג מצוחר דאאר חטאת שליט נמקום טהור כשכל מבזחיב ולשף ליט טהור אח אאר שפרה והכיא מאין למחכת נמקום טהור ולפי דעתי האכי הוא רק לאשכולי נופא ולא לאיתכי ני' רחמנן ושכי עי' מכאה קיב עיב כיון דליט רק נזחיב ונשלמא לא מליט חיבי אאר מקבל מומאה וכן כחב נם מדיל נשף דנרי. ומעחה כיון דהא דאאר חטאת כשכל מקבלת מומאה הוא נזחיב כיל כמו דקיל לעכין מי חטאת שכעבו נהם מלאכה דשכולי' ליט חילוק דוקא קודם לחבל אם כעבו נהם מלאכה לאחר קידום שרי כמצוחר נכמה דוכתי ורמנים פיה מפרה היב לעכין שכיל אאר יען שליט נמקום טהור ליט שכיל רק קודם קידום אבל לא לאחר קידום דאין לך בו אלא חידוש ואיכ נכח קנרת תוסי זמנים הכיל לחלק נין קודם קידום לאחר קידום ולקיט קוסיט מריה ולים :

ותימה נעניי על דשניח נחשונה שם שחמת על הסוחל שכחב היכא אאר נאחר ועפר פיקנלו מומאה וכו' וחמת שרשניח וכי אאר פרה ליט מקבל מומאה והלא מקדש אלא דיבר הכחוב ולפך לימשניה לה לאאר שהדה וכו' ולפמיים שפיר כחב הסוחל דלא שליט אאר ועפר פיקנלו מומאה חוכלי' למאי ני' רחמנן ושכי והא דנרי לים מהור שייט רק מגזחיב לחשכולי נוסף מהזאה כמו דנרי מקוס מהור מגזחיב וכסוחל :

עוד תמה מדיל שם על דנרי חוסי הא אלי עדיף דמה שהוא נפרקא של קסיה נמי שחטאת מחי שרי וגם נזר על מי חטאת נמי אלא שחטאת מחי מוכדם דכשחטאת מחי חל אחר קידום כשכשחטאת מחי חל אאר. ולפעניד לקיט דחוקי לה הכי אלא שם מי חטאת מחי חל אאר. ולפעניד לקיט דחוקי לה הכי אלא שם מי חטאת מכשחטאת מחי חל אאר קידום אין כשחטאת אאר קידום אין כשחטאת אאר" אביל כיון דכשחטאת אאר קידום חל אאר קידום מחיו ושפיר נזרו אלא שעיר אאר קידום מחיו ושפיר נזרו אלא שעיר אאר חטאת ואאר חטאת נזרו על שכיסה אלא שעירים נשאר אף דנמי חטאת ליט שום אשם נזרו שם אאר :

הא וכיש לרי שכיי נין שקיבל דנער דוקא כשעבב שמי ולים :

ועוד כחוב לקושיתו עי' רעיג ע"א דשרש מיי שכחב ושיבו כלי דקק דלא נעי' ושכיח נשקום שאר חלא נאאר הפרה ונשים שאדם' עי' האאר וסריש שם היקף שאכחה לה כלישך שקים שאר חלא לאאר הפרה כמו שניאר הפסקים אר לעים שקבלת לשים נאאר הפרה נם עיש שכיאר דנמי חטאת אם" לאחר קידום אין נהם שי' חטאת רק שלא אלא ולפיז מה שחלק ס"ם אין קידום קידום לא אאר קידום הייכי נאאר חטאת דכשחטאת קיים קידום אין שאדרי ולכאי נזרו שלא יעשיו נשיר לאחר חגל לאחר קידום שאדרי ושיש נזרו גם על שי חטאת שלא יעשיו נשיר אאר חטאת כשכל לשים נאאר פרה שנה חגל על האים קודם שכיום האאר לא נזרו כלל ולא שיעבי לאכי דנמי כשעבב שיי ואלי לא נזרו דשם לא היה שם לאחר חלא אאי' לשנק דלא נמי שכיש שיי שיש כיון דשם לאאר קידום אין שים דין חטאת רק שלא אאר שנו וכשיים שיישנו הכיל אלא קודם שכיום האאר לאוכח לא נזרו כלל ושיישנו שכיר קידום שכשחטאת

עצם כשיעור הרין אם נריה חלה דלדעת מיקולי לקח טופר יד עצמה דרביס ולה נעני נעדרמה ואמיטה טופר מיחיד עולין רביס יית כמיש מנילה מי אמיי לאכל קוכח אחין מיחיד עולין רביס יית אפילו נעני נעדרמה ועיי נאוקי מולין קמיל דעצם ריבית דלף דאין מדליה ועבה מיש חליה ודי רק אעצם כאחר דאין עצם דומה עצם אפוס מה לאולמא דאחי עצם מאחי עצם ואיכ גם ואל אעצם עדיף ואטיטה לעלות אאל אם כנר אלה אעיריב לף אסיסינה לאוד מיש אות נאב ואל אעצם אחיט יודד אפיר לאחרי דעצם דקוכח דומה עצם ריבית דעצם אולמא דאחי עצם מאחי עצם וגם ואל אעצם עדיף ואיכ אפיר אר נעדרמה דנעצם יציבה אקיים מטה יציבה אלף דאין מדליה ועבה קוקי אכיי. ואטיטה ניריב אאל נאצנה דנחי דאור אר עצם אים גו כרת ואחרי נאפקיסים כיש יצה עצם דאפה אים גו כרת ואדמה עצם דאעלמא אחין גו כרם ואיכ ליש נזה מה אולמא ומילא אים נעצם דרבק נאצנה מני לה אחרי מה אולמא דעצו אכמיס אחוק לרביסה כאל אוכח ועיי ניצעות ו אחלי לאור לאצנה דאחירי ואיכ אפיר לריך לירד ואר אין אאור לזי ואיש :

והשתא דאחית ליכי נאפקיעות אפי יול דאפוס יוע אפיר אר לאור לזי אפוס דאם עבר ועלה יית וכאריס רפיי נקוכח אף כיב עיב דיס כאדה אלה דאמיב אם אקי דאר אחציע ולאמיס דעצם דקוכח דאי ליש רק אעצם אין עפוס מה אולמא איכ כאעצר ועלה לה אר אחציע דאחרי לאיסוך מה אולמא כאריס נאוף סביית וגם אפוס דלה אר נעדרמה לה אר אחציע דכבר כאצו אקדאכים דאת דנעי נעדרמה אייכי אפוס דאיים אאת יאוסם ולה יאקיים אאצם אאל כיון אכבר קיים לה אר אחציע וכיז ביוע אאל נאצנה דליש אה אולמא לאיסוך כביל אפיר הוי אחציע כקוקי אמציד ואם עבר ואלה לה ואר אין אקוכח אאיכו לאור לזי ואיש :

אבל כיל דאכיס ניאב אוחרי לעלות נאלוות אי עריס אאקי דאכיס ניאב אוחרי לקרות לאור אבר דאאכי יכריכו והניח אציל אקיים נאם אחציל אאקי אאיכ יהיו אכיס אוחרי לרכוב נאצנה ציב נאמת דאם לא לאאוך אאורה זכריכו אאחר ואי אציל דוקא נקריאים אאוה אלוה אחיכו ולא נמילי דרבות עוד אי דאחס גזרי אאת יאוך אאורה קודס אימב על אאקים כדי להכיכו וכי עיב ולפיז נעשה קוכח ציב נאמת לו נרחק אחילן דאור אלוה לעלות לקוכח אכיס אוחרי לעלות לחי הלי ונס אי אאכי ליס כיון אאיכו דולה להכיצה רק לבכם לקוכח לין אאם אימחוך זאורה קודס אימכם ואיב נאילן לאין אאם אאת יאלום רק כאאוה נאילן ואיכ אכיס אוחרי לכבם נקוכח:

ובזה מיובא מה אאקי קאירה הרמביס אאפיד אקוכח הזו אקק כריע דקנוטות היל אקק כרחקי נאצנוטות ליל דאקוולי עדות דרבק אאורי אאצנוטות אאדות אף דאדאורייתא מיחזי אזל ואחיל נאר דרבק. ולאמיס ס"ל לרמביס דאור קוכח לאוי לז כיון דאדאוי מיחזי אזל ורבק הוא דנזרו ובאכיס ליכא נזירה אאבל לעולם נאעלמא אחלי נאר דרבק ואיש: **ועוד** כלאה לאפעיר דלקיע דרבניא אצנוטות אס אק' כי יאחזיק אזיה אין ממון נעזאוה לאחלי חיב נקיים הנידות ואלא לא יוציאנו אזיה ואלא לא יוציאנו אזיה נאפקיד לכוטב ממון נכפירתו ואי דקיל לריס דאקולי עדות דרבק לעפיי קאין מוליאין ממון נעדותן אאכי עדותן דאי אאק אפי נעדיס לא אפקי' אכי' עיד אי דאאקר אלו אעיד זה אאת אי' אאחצע אאחיב אאת אפיר אפיו נאכי עד זה וכיון דאכיס כאר ואוה נורס לאאון חיב הדרבניע כאאון דאי עיב ולפיז אאוסי אס ריס עיב ואאוסי אאיכו לאוי לז לא אאם קוכח ואכי ועיי נאוסי אס ריס עיב נאאם דאיכו לאוי אאיכו אאיכו אאיכו

להיפוך דהמעמיל פעור מחוכף מלי קביט שהות שלו חלש דחס חיחת
בעיני החכם שלריך להחזיר לו חבל חס כלכם פעור דעל המקבל כלכם
שפיר מקרי לכם חבל שאול הא דפעור מחוכם חיט מבד קביט דכיעת
שלו כלכם חלש מפוס דחין כל החלה שלו דמלוהיב חינו מקבל עליו שמירת
חוכפי ועיי חוסי כתובות כיו קדיש היו שפיר לה מקרי לכם מפוס
פעור חוכפין דהל שפעיר חוכפין הוא חסרון קבין שחין לו בה חלחה
שפוך בה והפוך בה והחלה שכן הוא ויש לי בזה לריכות ודכיש.
וה' יפרוס עליכו חת סוכת שלומו כשפשך ושפש ממיך סדוקים:

ממרס הק' בלוהם נקיק הכיל:

תשובה שלב

שילים ב' חויפחלו עפיק כה שפון לפיק:

ישגה כלחה בלבבון. ולחכריבו יהי' ממן. כעוד מחוחבי לחהוני
הרב הגחון המפוחר מקס עק חפוח כפיים מריש יפעי' כי'
עהרעכפעלד חפדקיק ם. פחעיק יעיה:

על דבר חפר שלל נמי שעשה סוכתו קלה חחת הגג שנוטל חון
לחוחה ביתו ושפכך כשר לה הי' רחב ויטו לך חרכו הי' יוחר
מיט ודעתו להכפירם כדעת הביח הי' חרליף. הנה הטויז ומביל שם
חולקי עליו ופוסקי שם חין נרחבה ויטו לפי' חרוכה הרבה וכן
הכפיס חיר ופמיב שם וכן הוא בהפוי חכיון הי' קמיב ולף הביח
שמכשיר לה חמרם למעשה רק להלכה חבל כחב שלמעשה יש להחמיר
ועיי בדכי יוסף שם:

ויש להביח רחי' לזה שהרי לדבי דעני סיעור סוכה דיח על דיש בעי'
דוקה דיש בריוע ולה קבי נרחבה ביח חפי' חרוכה הרבה
כדמוכח בסוכה ז' דמפרש בעי' בסוכה העשוי ככבען שיהי' בהקיפה
כדי לישב בה כיד בביח כדי שיוכל לראות בה דיש על דיש עיש ולה
קבי סיהי' בעיבול כיב לסוחים כמו שיש בדיש על דיש וסיב לדידן
דבעי' זיט על זיט כמי בבי' במרובע דיקה סיהי' רחבה זיט דוקה
חבל חס חיבה רחבה כיב חפי' חרוכה הרבה פסוקם. ויש לחלק דוקה
חס הסיעור דיש סהוח סיעור הלים בלי טעם חז בעי' דוקה דיש
על דיש חבל חס הסיעור זיט על זיט סהוח כדי שיחזיק רחשו ורובו
וסולחכו חז חפי' חיבו רחב כיב רק שיחזיק רחשו ורובו וסולחכו
בחורך כמי כשר ועיי כעין קבוץ זו בהשגיח שבת ליח דיש בהח לחלק
בין סיעורי שבת לסיעורי שחר חי' וחרי בבמי לה החכר כלל זיט על
זיט רק שיחזיק רחשו ורובו וסולחכו סוב רחיתי שהטויז עלמו כתב
רחי' זו ומיש יש לחלק כביל:

אמנם דעת פכי בסוכה בי כוסס לדעת הביח שמכשיר חלה שחיבי
מבין שיש בחוך דבריו דמדריש חיר בשעת לריש ליב כמריש
הטויז בעלמו ושבר בדור דלריש דביוחר מדיש כשירה עיב כל סיכה
שהוח יוחר בחורך חו בדוחב דיש כשירה דשב חבי' טעשת בלל סוכה
ושיב כיון שהוח חרוכה טובה ושין רחבה חלה דיש חו חפכה חו לה
בבי לי בלל דשבוש ולריך לכל סוכה וכו' ושיב לרי חכין כמי וכו' הוח
חמוה בציבי דכרי רש"י פי' לעיל למעלה מב' חמה שין חדש יושב בלל
סוכה חלה בלל דשבוה שהלללי מביעי' זה לזה מחיך בוחבן של דשבוה
ושיל ככך וסיימי בשבוה שהש זו ככבד זו וכן משמע בהשגיח שם
ושיב חפי' חרוכה טובה ושין רחבה חלה דיש בשיר חיכה בבל החורך
על דשבוה. וכיש למאי דמקקי הכח דל דשבוה ליכה לל סוכה דהשבול
הוח משים דחס שכבך בבוה מבי ליכה לל ככך ועיז חריש דחס הכבך
רחב מדיש חפי' למעלה מבי חיכה לל ככך חפי' חרוכה מחב חמה
חלה בבל שיעור חורך הכבך רחב דיש חבל חס חיבו רחב שדיש חפי'
חרוך הרבה דל דשבוה ליכה לל ככך והיימי חס בוטל כל הדשבוה
ולריך דוקה חריך ורחב מדיש ושז חיכה לל ככך וביע:

ומ"מ לדיבה מי יקל רחש בגד טריז ובבש ושיר ושבש וחכיו חלה
דיש לי לחזן בכיר לשמים מביש שם דלריך שיהו יושבי' שקופי'
חי קבי בוש על ז' חלה דמיש בעי' ז' על ז' דבשליר מחז לחו דיש
הוח בלל כשים הרין ולפיז יש דבבוד דעש מה שהחם הגג שהו יוחר
מזיט שפיר דיש הוח ולכן חס יש בחש שמקוכך בשכך כשר רחב ויש
על ז' חורך יבח ידי חובתו:

אלא דבחחת זה חיט כיון דפחות מזי על ז' לחו דיש הוח והטורה
ממרס שפשו כעין מדורו חיב בחבה חורה סיעור סיכה שהחה
גדולה כיב בהחה רחוי לדיש ושיב חפי' רחוי לדיש בליכף מה
שהיב כשר לסוכה מי שפולה כיון שהין בסוכה סיעור הרחוי לדיש
ועיי חוסי סוכה ג' דיש כי עיש ומליט קבוה כזה בבחת דוכתי.
חלה בחבי"ח שם הוסיף דחפי' בסוכה גדולה סיש קבן לי' משוך לפניס
שהין בו ז' על ז' חביש שחלך הכשר סוכה הי' כשר כמו שפשך סיולה
בן הסוכה בפ' בלילית בי' חיב כיון שהחקוס לר בו לשבת שם חפוך
ליבש שם כיון שהיבו רחוי לדיש חבל חפי' רחוי לדיש בסוכה הכשירה סיעור שרחוי לדיש ורחי פשוטה
בסוכה הכשירה סיעור שרחוי לדיש ורחי פשוטה. הי' שפוב בעיבו
יעשה לפרים קרביו נחשת ובחשיב. בשוב ובשיעים כשפשו סיפה ושפש
מחוסב הוסיף בחסבה:

ממרס הק' בלוהם נקיק הכיל.

תשובה שלג

שילים ב' חויפחלו עפיק כילה חרמיב לפיק.

שוכים לחהתי הלמידי סהרון ושטן. שמו יהן כשיה מריש
חבריהם קניל לשוי חהן הגחניד דקיק ליפקה:

מכתבך נדיה קבלתי בזמנו וכו' מה דקשי לך בסוכה ה' ושיחזין
די דפרוך סיעורי' דחורייתה כיכה וכו' מדרי' חכין וחליכה
כמי סיעורי' שליכם כרחזין בחקרת זה ודילמה הלמיד ה' על חלו
הסיעורי' כבר עמד בזה הבחם מהרליח בסוכה הכיל. והכיל לייבב קלה
עפשים הכיל בהבחום יומח פ' חהח דקחמר החם שפיכה הכשוב
בחשמעו ושיטו חכשים בסיעורי' הלח סיעורי' הלמיד וה' דהלכה לה
ה' רק שים סיעורי' בטחבות ובכיח ובכשדשם ובכבילה ובמקר לחכשים
להוליח מדעתם וקבדחם מה מפשרי' בכיח ומה בכוחבות וכדומה ביים
וכיון שכן הלח חפשר שלח כחמרו סיעורי' כלל הלמיד רק חכשים
חולילו הכל חקבדחם ושחרבתי בזה בחקיב [ביל קי' ביח וקי'
קפיש] ולפיז דחורייתה הוח כדחמריב בעלמח הח ליל קרח שבדח
הוח. ולפיז ייל דהיב בבמי סיעורי' דחורייתה כיכו דחריב כל המקרח
הזה לפיעורי' כחמר וקי' הח לה כחמר חיכו הוח סיעור ליוב ושיהו
לחכילה חיקור ושיהו לביש המטוגע ועיב שחכשים חולילו זחה מקבדחם
ושכחוב חיכו מדבר רק מבבחה של חי' שחפי' נדיה לריך לבעב בפיוחי'
וכפיבשי' שם ושיב מכיל דסיעורי' הלמיד גם מה שחיבו בדמה בעקרה
זה דילמה חכשים חולילו הכל מבבחם ובקיחותם בחכמות ובטבעיות
ושכל דחורייתה כיון דסבבח הוח ועיז מבבי ושסבבח סיעורי' מי כחיבי
עיין רש"י שם חלה שחהב חימר שחכמי חולילו מבבח ובמה בקרח
ושיב שבי חומר רחיבו בבח בכל חלה שלכחח כיכו סיעורי' דכל
חד בהדי' ודלה כשהלי"ה הכיל וקרח לחבבחח בעלמח ושיש:

ואשר דקדקח בדבדי רש"י שהוב סיעורי' בכיחים פ' לעבין ליקוי בעלה
ודש ושלב וכו' ולה פ' בש סיעורי' דמלוה לעבין מלה ומיוב
וכדומה הכח בזה יש לדקדק בש בדש"י שיכח ושיחזין שם חחה
דסיעורי' הלמיד עיש. חבל לפעבייד דסיל לרש"י דשחם חבילה בבזה
ודלה כ"ש חם חיבה שבחיב מיל פ"ח מחמן סיד רק כשיעה מיל שם
ובפיז חיל לה הלבים ולה קבח דר' חבין דהסיעור בבזה בן בחבילה
ליקוי והן בחבילה מלוה דחבילה כחיב בבו ושבילה הוח בבזה רק
דלריך הלבחח לו קבח דיש לחפוק מדריש דסיל כ"ש למבוח ושיעי
דיש כחב הריטיב בחבוח שהוש דשחמבי ושחמבי ליש רק בליקורי
לחחמיר על עלמו חבל לה בחיב לשקל על עלמו וכמיש חוסי שבח
דשיו עיב דיש חמוליח בעין בבבח זו ולבבי בקו רש"י סיעורי' הלמיד
וקרח דיש רק לעבין סיעורי ליקוי חבל לעבין חיב חיל לה קרח
ולה הלבחח דהוש בבזה דבפיר ידעי' מלבון חבילה ושיש. ובזה יבח
שלוש יבין על רחשך כשפשך ושפש דבך דויש ושלי מוחבך ידידי הבבי:

ממרס הק' בלוהם נקיק הכיל:

תשובה שלד

שילים ב' חויפחלו עפיק ושלה החחיר יפחה לביק:

שלומים מרובים. כחל וכרביבים. לידידי הרבי החוזבב חריץ
ושכון. ורים לו כלבון. הבירי שעלבי כחריש משה
חמוחל שהעבון כי בקיק שקרעבהם יעיה:

יקרת מכחבו עם מכחב העדים חבר ה' לוטס בו הגיע חלי וכו'
ועפה בחחי על דבבה מעלמו בייבוב חביש קיב עמיש חוסי קידושין ליח עיה
החוחל ושחל בהבי בהיה חויש קיב עמיש חוסי קידושין ליח עיה
דיש דלה מפקידבה להוביח דבבי' מבבכוח הם עושין מעשהיב מפוחה
דמבבן חפי' לרש"י דשבוה מכל המלוה ועיב דשיל דקומה חפילו מדבבן
פעור דחליב חין רחוי מקומה לבשים לבבין פיז דיש ובן כחבו דשיעה
ח ביב בעלוה מדבבן חפילו לרש"י דחי שבבה לי' מכל המלוה חפילו
מדבבן חיב הרחל כמו בכרי שחיבו בוהב בחוחה שברחל כלל עיש ומי'
מעלמו עפיש דבקי' לי' דילמה קומה שבוה חפי' מדבבן וחפיש חיש
בבכרי דיבול לקיים כל המלוה כמו בשים דקיל בשים קומבות רשות
וביחה לי' דחוסי קחי לרש"י דשיל בעירובין ליו דחין בבח שברחל קומבות
ובפיז לדידן דקיל בזה כרי יוסי דבשים קומבות רשות ומעמה חי
חלבה כרש"י רקומה שבוה מעלוה חפי' מדבבן שבוה ושפיר חביחו חוסי
בקידושין רחי' מקומה לבשים והחרך קלה בזה:

ואני חומר שם קומיתו על חוסי ניק שכיל לה הועיל כלום בחידוש
דחפי' לרש"י דבשים חין רבחי' לבשוך מיש יכיל קומה בהחה

בדם

אדם שמחל מלוה שהיה בכתבי הפרנסים לעניים שמוקי נמרינן ליו דיש מיכל דיקא נמלוה שהם גם כדמך לימור שם לית מלוה לקורי כפים לקיים לרבי כמו שמוכח דלמילו נשקפם יד מיחו כמעודם נקפקפי ושקים שמוח מחוח מלוכה מדרבנן ועליי לרגל שמוח דמיחו כשלין נעשרה לו שמוח רחיי פרים נעשרים שלה לשרך ושמלין שמוח לריכי גוף נקי שים ולית לה יהודי גם לרי שהיי שקבי למה חיינו חכמי שומח נמלוה שלה יהיה כמכרי הה יכול לקיים שלר מלוה שלין נשם כדמך לימור גם לרי שוח רשות. ולשמר לשילו שלים שים נשם כדמך לימור רשות לשומח לשמוח לשילו לרי דשמלמח כשים לשרות דשליות על לית לשל שומח לרשמ שקבה נקדושין שם ומיני שפי הכיל לשילו שליה שמוד דלה כשמיב נשהיות שלכה לחרים חלק ג' לוה כיש ולית שפיר רשחי לשמוח ולית לומר דלכחי שם שמרים נשמיים שיש טוגס שדמך לימור וכשים שוקבה נקידושין זיל דמרינן שלה יהי כלשה שכמכרי דוקא נקיום לית נשוליות שפיר כשב שם נשניי שליכי כלשה שה כיפרלמל לשל נשניות לית נקיבע כלשה ככמכרי זיל דכיון דפרלמל שמוכיב נשלות עשה כשה לה כלשה שה ככמכרי שלה שרבנים שלה שפיר שי יכול שומח לקיים שלר מלוה שלין נשם כדמך לימור דשמח כככרי שיב שפיר יול דלוה רשחי לקיים שלוה שיב ולית לשדוף.

וגם לרשמ רשחי נעירונין שם דשה דשמח שרפלמל לית קומלים שיש מקום גל מוקף שי כלוה לו שיבני לרשמ שקבה ושני הכיל דקומח לשילו שליים שפור דלה יים רשים לקיים שומח לקיים שיב לף דכשים לשרות לרי לקיים שיב שהביב מקום גל מוקף שיש שהם שם שוקבה שיש שרשות גליה לשל קומח שלית שי שהביב נם גליים ולימה עלי לשו דגל מוקף רשחי לקיים שיב שלה יהוה ככמכרי. שלה לשילו לרשמ שמיב דגם קומח שוהר גליה שיב כיל קנרת שרה דוקא נשמח שהיבת שמיב שלין הזיב שם שקיימה שיב שהביב לימה גל מוקף שהשמח שלוח שלי שלים שלל נקומח שיב לו שיך גל מוקף דשם שין עיקר לין כשן מוקמח ושין ריש כיש שיב שהביב ושוים ולכיים ושכי ריבן:

ומה שהקשו חוקי שם גל שיחה רשי שהא דקוכה ני דהילכי המלכה היחה יוסנח נקוכה חי צמי כיל לשמים רשיל נהביים חרח שי חרליע שיב דמה שסיבגן שכשיו לחקל נשיחם נקוכה היש שקום דשלוה קוכה לים ולשמו לים ושיחו כדיך שהוח דר כל השמה ולם לין לו קוכה מיוחדה שיכל לימן שם עם לשמו שמור ושין קוכה כיח ושניל שם שקיח לשף דהוח שמוחים מן השוכה שיב לימב שם נשניל נעל ושין חוקי ריש ר שיב ריח לשמ ונשיית חיר כיש השקמה למה שמו הנשיו נקוכה הל לשמ לים מחוחנה לחכך לח נשה ושי דשמח שי לשם לא שיים ושיון שהי לה נעל קוב שמיר לחלק נין לשמ לקומח ולחוי כמו שלשמ שמוחים שדיבנן ניב נשלות שבשחיב כן קומח ניב שבור לשילו שדיבנן:

ולפ"ז לים שמיחם השוקי דנניק קלי לליבא דרבי שפיר שהלקי דקייל כרי יוסי דכשים שיכוכות רשות שפיר קיל כמו דכשי לין חיבות שדיבנן נשהשיב כן קומח לים חיב שיב שדיבנן נשלות ושפיר שביחו רשי שקומח שנרך הים כשים נשהשיב ולים:

ומה שכיל עיד ניימוב שהיבת החוקי שפייש שהשרים לן השדין ככמה שקיבות דנדבר השפוחים נהוחים להיחר לין החכמים יכולין לאסור ולפ"ז יש לחדם דוחלי שלוה דשרייחה לין חכמים יכולי לחיב קומח כיון דשוב: שפרים לוחו שם לרי יהא כיל שלינו שלשפטי לים שלוה ושוקים כדשמרי: ניק פ"ז לשל שלוה דנשך לף קלי היקשל ועיין חוקי שנעות יש דיש לשם לי קלי קנל שלכלחה. זשה שפיר יול דחיבו דשך קומח כמו שלר יהרלמל. ולפ"ז לים דשוקי נניק שיבי שפריקה שמע שלוה רק שדנשך וכשים פוקי שם ולחבי כחנו שפיר דשם קומח חיב שדנשך לשל נקדושין שוכיבו שפיר שלוה דשרייחה שלוח לחיב קומח לשילו שדנשך ולוים שיב שדנשך דלליב יהא שפסיד כל הנרכוה שלוה דשרייחה לים כשים שי

שנרכות על שיב שהביב:

ועודני שהבי שרב הגדול שריש נרבון כי דייל שה שי שמקשי

על שיין שכיל שהיבי יומח יים עיב דיש שי שכחנו לשף דכשן גדול שיהים שקריב חוק שיב שדנשך לשור והבי שימר שפוחים ושן השקדש לה יליל ושיין שעיב שיבי נפשוק לשכיכם לל שפרשו. ולפשים יול שפשים חוקי רשם ליב ושיחין ליו דקומח לרי חיב נשלות שדנשך ושפוחים יכול לנרך ולים שפסיד שנרכוה לים כיל דשלילו נשלות דשרייחה שהיב שדנשך ושיב רי לים לי שנרה שיב ושוקי ניומח שם קלי לליבא דרבי שפיר לשל לשיין דלה קייל כרי שפיר

יול שכשנרה שיב זה שוקף דנרבו שחוף שסף קלה:

מיוד לשעביד נלחים ליק שקום דשנרי שיב לים שמוחי שלה נשוקר

אם שקים נשועל וכין דיוסים לים שחיב נשלות רק רשום לים לוקי קשי שלה יקייעו המלוה יהי שלוי שכחבי דלים כיהב נהוחה שרחיל כלל ולכן חמרו חכמי שכל קומח שחיב לעשות כל המלוה ולים רשים וכין דשחיב שדבנן יכול לעיך:

ועוד כיל דכבר שחינו שניח לי ליב שקים נשה דשמרי ניכוכלמי

פיק דשנה הלכך ני נפיסקא ולה לחכל דכל השמוד מן הדבר ושמשו שקרא שדיוש ושלה נכשים דנרי שלו עשמרי על עלמיו ולית דשקרא ליוש עים. ושמרתי שלו לחלק נדבר שיוא שחיב נשיק המלוה ושוא מוקף שיחרא לשרוש שלחק שמרי שיחר לו ולה שדיוש ושוא עיב יצא לשבר לי של לימור ולה שקים יאמר לו ולה שדיוש ושוא עיב שיחיב לשלוח ק"ם שלמך שמוכר לך ועין רשיין שנרשה קדושים לשל נדבר שיוא שפור שמכם לנמרי כבן שרשוח דשפילין שקי ליב שם לא שוטה שלר חומרה לו שפשיק לחסלק שניכוכלמי ליבל לו חתן שקוחה קים לא עיטהו שקרא שדיוש דשי כמו שוקיים שלוה קוכה נשפה:

ומעתה יל דשים דרבי דשיל לשין שפי שיוכות ושים לשין עיקרי כל עיב שיניב שלוח דשפיר לגמרי ולא עיקרי נקידושין ושה דשיוש ושוא עיב שיחיב לשלוח ק"ם שלמך שמוכר לך ועין רשיין שנרשה קדושים לשל נדבר שיוא שפור שמכם לנמרי כבן שרשוח דשפילין שקי ליב שם לא שוטה שלר חומרה לו שפשיק לחסלק שניכוכלמי ליבל לו חתן שקוחה קים לא עיטהו שקרא שדיוש דשי כמו שוקיים שלוה קוכה נשפה:

ומעתה יל דשים דרבי דשיל לשין שפי שיוכות ושים לשין עיקרי כל עיב שיניב שלוח דשפיר לגמרי ולא עיקרי נקידושין ושה דשיוש ושוא עיב שיחיב לשלוח ק"ם שלמך שמוכר לך ועין רשיין שנרשה קדושים לשל נדבר שיוא שפור שמכם לנמרי כבן שרשוח דשפילין שקי ליב שם לא שוטה שלר חומרה לו שפשיק לחסלק שניכוכלמי ליבל לו חתן שקוחה קים לא עיטהו שקרא שדיוש דשי כמו שוקיים שלוה קוכה נשפה:

ומעתה יל דשים דרבי דשיל לשין שפי שיוכות ושים לשין עיקרי כל עיב שיניב שלוח דשפיר לגמרי ולא עיקרי נקידושין ושה דשיוש ושוא עיב שיחיב לשלוח ק"ם שלמך שמוכר לך ועין רשיין שנרשה קדושים לשל נדבר שיוא שפור שמכם לנמרי כבן שרשוח דשפילין שקי ליב שם לא שוטה שלר חומרה לו שפשיק לחסלק שניכוכלמי ליבל לו חתן שקוחה קים לא עיטהו שקרא שדיוש דשי כמו שוקיים שלוה קוכה נשפה:

ומעתה יל דשים דרבי דשיל לשין שפי שיוכות ושים לשין עיקרי כל עיב שיניב שלוח דשפיר לגמרי ולא עיקרי נקידושין ושה דשיוש ושוא עיב שיחיב לשלוח ק"ם שלמך שמוכר לך ועין רשיין שנרשה קדושים לשל נדבר שיוא שפור שמכם לנמרי כבן שרשוח דשפילין שקי ליב שם לא שוטה שלר חומרה לו שפשיק לחסלק שניכוכלמי ליבל לו חתן שקוחה קים לא עיטהו שקרא שדיוש דשי כמו שוקיים שלוה קוכה נשפה:

דיש לגמרי לגבל אם עדיין כשאר דיש במקלה שפיר יכולין חכונים בשעה במקלה כמו חקים שעתה משום דעדיין כשאר דיש נריש שחל להיות שחול כשעורה נדניה שהל ריש. ולפיז כיון דמשקי שחם ניומא דכהיג ניוכ מקריב חוס לחפילו מדבנן לית ממקלה שפיר יכולין

סכמים לשקיר חפילו נדבר שהיחה משורש גו נחורש:

ועוד כיל דבר חדם לשמים מניח פי חריג שקיו שהל דכהיג לרי מקריב חוכן ולחני למיכל חלא דמיחי פי חריג שקיו יעז שיחה ביוד משחבי ולחני למיכל חלא דמיחי פי חריג שקיו יעז שיחה ביוד מוחר לחכול לית עיש. [ניל פי קפיל וקציב] ולפיז יל דעיכ לא חיכם הבדיז דבדבר שסיחר משורש שהוא חשם לזה גם ח.מיש לית לחם לחיש שחשוחים גילחה בפיחים של

שם ומה יעבד להשתות מרעית עם דברי תוקי בעירובין ורים הכיל מכתבו למרי לחיתך. ונם על מי שהבי שבועה שם מכתב דרי עביה קיל דקומת אפילו מדרבנן פעמד דאליב אמאי קמת סת עביה מדרבנן מאריב הוא ניב מלה מהרי כתב תוקי בעירובין ורים הכיל דאפילו מי חייב מדרבנן מיא קמת כיון דמחים לה מקדיד ועביד עים ולים. רק אחי שכתבתי דשוקי לה כתבו דחייב מדרבנן אלא לרי דכתים לין קאמטה אבל לרי יוסי דכתים קאמטה דקות נם קומת לין מאריב מדרבנן

לים דנם בריים ועירובין קאי אחוקי אלינא דרי יהודה:

ומה שמחפלא בעטי שעים תוקי בריים ועירובין דקומת כיון שמאריב מדרבנן יכול לבוך ולוט מקום לה חקור ואלא כיון שאינו נאלות ואוקים נם על נב חקור אינו מחהר. ולפעיד דאוקי קצרו כדאמר רמיון נאמנות על פי האלות שוקים לי דבבל מילי דרבנן ליכא למאי אלא נבר חיזקא רק לקאמיהו על לאו דלא חקור ואיב יש רשות לחכמים לנזור ולחקן כמים רמיון שם לפי שהוקבו מאחו יש, אפי שקבלה להקן ולקדר עים שנוחר הוא הלים אפי שקבלה שים רשות לחכמים לנזור ולחקן ולקאמיהו לחקות דלא חסור לו שאל אביך וינדך ואיב נם בקומת שפיר יכולין לחייבו באלות מדרבנן ושאלי לבוך מקום לקאמכתא דלאו דלא חקור דשקק בכל שאיב בדרי אינו באלות ואוקי לה קאי לחאכתא שים להם רשות לנזור ולחקן:

ועוד כתב שם שהדברי שהם מוקיפים באלות האורים כעין פי האורים

הוא שאלו אי דעתם כן שיטו מיני להאמין לוחם וכו וכעין זה כי בחידושי רין בשהדרין פיש שאחר שהכחיש עצמן לחכמים נקבלה האורים ונפירושי כאו כן ים לשמוע להם נאה שהם מחקבי לעשות קיב לחורה עים ובילוך דבריהם כיל כיון דליב יודע שדבר זה מוחר מהים הלא אפי חכמים וכיון דעלייהו קשמיך איב לרין לשמוך עליהם נאה שאלו שאלי חכמים ובדאמרי שהם ליש לאו עלי דידי קא שמכח דעים כאי שמוך עלי. ולפיז נקומת כאי כיון דליטו יודע דקומת פעור מן האלות הלא נשאיכה על דברי חכמים בהיקש אלות ואוקים לדיבי לרין כאי לשמוך עליהם שם מחייבי לוחמו באלות ואים:

ולתשלום העכן נעים תוקי בעירובין ורים הכיל דכתים מצרכת עמד על מפחיב דמיכל נם שאול מקמת הים מצרכת עמד נכפים רים ליב עכיל דהים מצרכת. וכלעיד לשמים המרדכי פיד דקוכח אחא דאמריק האם אין אינא יחבין נרוכי לה מצרכי פי דאני כיון דליכא הינרא דלא מצרך כאשר עשה כל שעשה לה הוי כמוקף אבל ליש נקוכח אקור אשום דמחי כמוקף עים ולפיז לשים תוקי שם בעירובין דים מיכל לייש שאם רשי דלי הוי אינ אינ שהיב ים נו אשום בל תוקף ליב נפיד הוי קנר הינרא דהים מצרכת דאליב ליכא בל תוקף כיון דליכא הכירא שהיים מצרכת ליב נם לשאי דהמי דילמא קיל כרי כתים קומכות רשות. כאי קמת מצרכת דמחא לה כאיב אשום:

ולשיטת תוקי שם דליכא זה ניש כיל דהכא אפילו לפיד מלות לשאם אבל חבא נאינ שהיב שאינ אינ רק רשות ולא כלום דקמת לאו לעשה ודלי לריך כוכח ונלא כיכח לה עשתה ולא כלום דקמת לאו לעשה וכדאמרי רפיק דנתים שבי קמת לשאן אשה קמת לאו לניעוין ופי תוקי שם כיון שאינ אחוב לנרשה ואכה נכוני קמת יוב ליב האעורר השוחל דלריך לומר נפה דוקא שעושה לשם מלוה כיון נעב והכוני שם כתב דלא ליאת לעשה שאת יאמר אלא לעשה עיל כתב דנאלות שים נרכה לפיי אר עיי הנרכה כאומר לעשה עייים נאריכות. ולפיז לאלי דקיד דהרי אינ שהיב ודלי לה היתה חוזרת נפה לעשה שאת יאמר אלא לעשה והרי אות אחוינא נאפילי ואיב לשהקבא כאי דהוי זמן נרעת ורק הכתים קומכות רשות שהקמת כאי מייני אלא אחרה נפי לעשה וכיון שכן אם היתה מצרכת הוי קמת אלא לעשה ולא עשתה ולא כלום אלא ודלי דהיתה מצרכת והנרכה שפי לי לעשה ועשתה אלות רשות ואים:

עוד רצה לחדב נאה שכנר הנאלי לעיל הקיהה לחכרוכי אם קיבת פעור נם שעלים ליש כיל דלי מיהוש:אי פיב דקומת קיב הלכה ו' דלחתא שם ובעלם מצינו לישה פרש לקומת שאין לו עיכים הוא קומת פי אין לי אלא הוא קומת שהיב שקבל ושקבה היא קומת פי ביון שהיב שקבל ושקבה שהכחא דרי יהון פועדו שכל אלות האמורות בתורה עייים ואם לישה דהיקש דאלות ואוקים לשעשים לישו אלא לפעור קומת שעשה ולא שעלות ליש ושאר דיבי הורה איב שכל דלרי אין קומים שוחה אעיב שהיב נם שליש פעור הם לכתורה רלי:

ואחני הרב אנחל שהרניש כי הק' כי דקומת פעור נם שליש

מיא הקשי לדעת שהריק שהביא רמיון שאחיש כי' קשיא קיב דלפי קטורה שחוור לזכות הוי כשידה ואקורה לבעלה ושעשה עדות שבעלה מעל בדי רק ובעלה שעל נאשה וכל שאת שהכחה לשעל בו. וכיעבי לו דלקיע דלי קומת פעור לשילו שליש

ואיט נעלה ושוקים כלל איב כל דיבי ושוקי שהורה לה כאמרו של קומת ונם הק זה דלם שעלה שעל נאשה שהורה שליו לה כאמר נקומת ושפיר ואיבה פעורות רק שעשה דלי שהקי כביל לשילו בלי דעה שהריק דשרי עבדה לישהה ושביש דשקי לדעה שהריק הלא דנם שליש פעורה ואיש:

מידו בלאשיב יש לאלק לשך שהריק לה לאמרה הלא לה נאמה עבדה לישרא רק שהיא לה שכוכה לשיקור רק למעול נאשה אבל לם נאמה לה עבדה לישור כאו נקומת שליש פעורה לה שכוכה לשיקור ועיין שכחכה למעול נאשה לישה שהורה לשילו למהריק ועיין שכחה סיד ולים:

ואחד שרנק אמר לייש שקי' שכבי כי דשך למהריק שהסורה לשילו לישה שכוכה לה' איב לישה שהורה הלא בעבדה לישור שכוכה

לה' ולא ניאר שעמו של דבר אבל לפעיד יש נו שעם זקני דבדיקה שהים הוא דרך עוכם על העבירה וכיון דלא שכוכה לה' אין השים בדקי שהה ולכן לישה שהורה. ויפה כיון שכן כתב הרמביש פיב שקורה שיד קטנה שהשיהה אבי שהיכה נרלן כשקרה על נעלה לפיכך שקי' לה לה להשקורה הלא לשוקלה שכחוכתה עייים שנוחר דים שילון אין לשקרה על נעלה ואין להשקורה שהה שי קורה ואיב דכורה". הלא שחבי כי הניב שיב למי לריך הרמביש בהיב לשניל קרא דאין שקי' קטנה שדכתי' שלם פרש לקטנה ושיל דשיכה נם שכשי' ושניהי ושהרבי שרי לחרי נקורה שקי' דכשי שהים בדקי' שהה כך בודקי' שהה ושריל דנם קטנה שקי' דכשי שהים לה שנדקי שהה שהיכה נם שיכשי' עיי יבדקו שה הנועל קיל קרא דאין שקי' שהם השים אין בודקי' שהה נם שהה שיכה בודקי' כלל שים:

ועלה נדעתי לדחות דאי הכיל דהרי שנוחר נרעניש רים הכיל דלם הוא שיכה רולה לשהות אין שקי' שהה נעיב אלא נלא כלום שיכה נשפעים וכחוב דיבי שמוכות ושפעים היא. אלמא כשיכנתי דשא ליפא דשרי אפי שיכה קורה לשילו נעלה רולה להשקורה והיא רולים לשהות כדי לעשר שהה לנעלה לם לה יבדקו השים עיי אינ שיכה קורה ואין נרעניש שם שיב ואיב לים כלל לשפעים ועיב שכוש שכל שיקי הורה לה כאמרה על קומת ושפיר שכחה כביל דנם אלים שעיר וגם לשון ירושלמי דעניל דרי קורה מכל אלות שאוכות נשהורה ולא עניל אך דרי קורה: שכל דיבי שנשהורה דלישה שם שיב הך הכיל לה שכוש כן:

וראיתי נשרלה פרים שם על הירושלמי שכחב נרייחא דרי נבנלי שחוכל דפיז וכן כאמר שם דלרי קומת פעור שפילו שאלות לים ונרע שלשה לאמרי שם וכן שי רי קורה שכל דיבי שנשהורה וכו הנריו שחיתי לין שכה שכשי שלים שרי שם שיבי שלילו שאלות נדבי ושפעני של שמן וגם שם כדבריו לשה לה הניל ירושלמי נרייחא זו. לכן כיל לשהם דנר דשלילו שי קומת שחוב נשלים שיא קוחים פעורים נייב מן שלים דשרי נקידושין ליש יליפי דכתים שיבות נשלים שכשי' שים שו שלה וכו השורה שכחוב שלה לים לכל שיכשי' שנשהורה שו לכל דיבי שנשהורה עים וכיון דקומת לרי שלילו שחוב נשלים שיא פעור שכל עוכשי' ודיבי ושיבות כאנחור נייב שם שיב ליש השורה שלה לים לכל עוכשי' ודיבי ושיבות ושילה פעורה נם שן שלים. וזה כיכח שהרשה שבי דלי קיל כשקיל דכל שוקה שהיכה לה כשעו נקומת ושו קיל דילוף לה פעור רי רק שעיב ולא שלים ושלי שיכה קורה שיב הניל דעכיה שלה נשלים פעורה נם שלים שדשרי' שם דרי פיטר קומת שכל דיבי ושילה פעורה שלים וכשיי. לך לקורו לה שמע כן שנשכוין לזה שלה נם לים קומת שניל שפעור שלים שדכשב וגרע שלשה לשרי כיל כשקיל. דכל דיבי קורה נעלי נקומת רק דקומים פעורה שלים ושיב הקיל לשיעת שהריק הא שעלה נשיה וליל כשבי הירולי שחדוכים שכחבתי לעיל:

ואם כנים דנרי שים שה דשהריק נכל דוכתי עיין קולים לי דשלשיה

שליך קיבת שוחר נשלשו דיוחר שי לו לומר לין קומים קורחת נעלה דהכל פקולי שלשה חון שנעלה שפשיב שדירי לך שם שיבו לשמו שיב לאו כל שמה בשי שיא שלו וכבר עמדו זה שחדוכי ולפעיב שים שעשה דנעי לשקורה שפי לרי ושיב נקומת לין קוש שלשיר שבל קיבת שוחר נלים ושיב:

וגאון שמר הניב דשבילו לרי דקומת פעור שכל שלות שיב לה נרע שניב דניב נלעורה על שיא וכשרים רשניש שיב שלכים.

ושכי לומר ני שעורה שדבר שדה לדעה רים שעשיב שבשלי לעיל הא דנדול עלוה ועשה שיבו זו שלה ניב ושפיב שי ר יוסף שבת שלון דשיל לין הלכה כרי מוכח דלי הלכה כרי שפילו שאלות נאלות ניב הוי שיבו עלוה ושעשה חם עשה. ובכים דשפילו בישראל לא שי שיקור עלי עשה דלא קעבדה מעשה רק דבלי קרא ובכרתו שבשות

שמשות דאכלה מחמיץ מעצמה עיין בית דף ליג ותוס' שם דיה לימור ואחרים בישראל אבל בגיר דלא גלי קרא לזן על אלמה שם לימור מעמו דלא קעבדה מעצמה רק עליו ואכי דיק ליטמא דרמניס פיש ממלכים עיייש:

ושלישית כל דבר מדם לפניהם הרמניס שם ומליחתי חסי לחמה מצרי כגרונה שלט מעיולחה מציחו ומלחכה לעלמה לא מפחלה היה מחחה רשומו ואלך לה עיייש הים ועין ניחן פיש עיי חיה שפעמים ידה וקבלה קידושין מאחר שקדשה כרב המנוכח וכי חלמה דבזה שמקבלה קידושין הוי כאחרים שלימה עוד אחה בעלה ולפיז אכי חומר דאין בית מיב על אחה מצרי אלא אם נופלה בחוכה ומיה רואים ליפאר אבל בעלה ובא בעלה רואה בה אבל אם מחרים ברלון ואח אחה בעלה לאחרים הוי כאלו יולאה מרשותו ופקעים לחיות אחה ואין לי אחי על הנועל ומכים עלי ואיכ אם קומים פעורים מכל מלות יפרחל אלא מלות בית אין עלי לימור כיון דלא מפכחת אחי דיכא בניב ואים.

ושוב עלה בדעתי לייחב אחיות חוסי בית עם קידוש הכיל דאכה עלאחי בחיית אי קיל שהביל עוית אחיית אי אחרינן בחכמאי שהוא כאו וחולה לאדליק בנרכה אחן לבניהו דרשאי וכי ובחול לי חולק דכיון שפעור בקרא הדיוט אם יעשה ואחיר דאח כיון דאלינו בנאי מהדרי ומהדרי אן האחדרי אין זה כמוקף על התלמוד עיש ולמדחי ממנו לאחן קושי מגיל הכיל דבדבר שלא מליטו חומרא בנאי שאחמירו חכמי ועשו גדר וקיב לכיא לא שמיר אן שדבר ועשו אקרא שדיוט אבל בחקים שאליטו שאחמירו חכמים ועשו גדר וסיב לכל השלם כיל יכול להחמיר על עלמו כפי לשטו ולא אקרא שדיוט. ולפיז אים דלף דקיחת חייב ושדינן ולא כשים חיח כיון שכבר אליט שאכמים שאחמירו על מי שחיטו חייב בחלות אחים חייב קוב אם שכשים אחמירי על עלמם לא אקרי הדיוטות ראלי לנרך ושפיר הניח אחן בקידושין דאי אקשת לכשים ואים. ודי יקדשינו בחליחיו. ויחיב עיבינו בחלול אורחו. אחרך ימים בימינה. עדי יקומם עדים מי מנה. כשפשו ונפשם ירחו אחחם בנרכה שלימה:

עמרם חק' גלוחם נקיק הכיל:

תשובה של"ה

שלים ג' לרפאלו:

שוב"ש להמופלג. מלא פלג. הכתן. וריח לו כלבנון. כמריח שמואל כי בחי לאחחם:

מכתבו הגיעני נחון שהייתי מוערד מאוד ושנוע שעברה היית בדרך רחוק ובדרך רחיתי דבריו ושיים שנחי לניתי והכי להשיבו נקולר חומר כדי לשלחיב לבו להחורה ולהעודה. עיד חיית ניוחב קושי בפיי קוכה כיז שהמה על הא דאריא יייד קעודות חייב לחדם לאכול בקוכה וכו' חז סיו קעודות דלא מפכחת ז' יחים בלא שנח ובשנח חייב לחדם לאכול בקוכה לי ניוס ולי בלילה מדוע הקדים לי ניוס הא הלילה קרחת והיל למימר אחם בלילה ברחשוכה. חיוו דאיכו חשוב לילה הרחשוכה וקאמר יייד קעודות חון מלילה ברחשוכה ושפיר הוי יייד קעודות עם קעודות שנח דחייב בשלם קעודות עבכחיב. ולפעניד לי מפיס דקדוקו הכיל לא אדי דפפיש דלאכי נקט יום אחילה לפמפיב חום, שם דיה חשבו דביומלמי יליף בנזיס כאמר כאן חשבו וכאמר להלן ופחח חומיית השבו יומם ולילה וכו' מה יפיחם שלאמרה להלן עשה בה הלילות כיוחם לף יפיחם האמורה כאן עשה בה לילות כיוחם ועיין בפיי שם דעיקר דרשא הוא מזה ולאכי נקט יום אחילה כלשון הקרא יומם ולילה ועוד דבראה מלשון הירושלמי דליל נזיר רק על הלילות אבל ניום שעוד דלריך לאכול בקוכה כדאחי בקוכות חשבו שבעת יחים ואיכ נקט השפיע קודם כאוחים חיפי ריש פ' נאח אדליקן עיש:

ועיקר קושי בפי הכיל הא פיו בחרי קעודות אחת מאכי יייד לריך להשלים אבל קעודה שלימה אחיו מחייב בה אחי בחרי אי מלד גז ם דירושלמי הכיל רק מלד חיוב קעודות שבת אחי אחיו רשאי לאכול חון לקוכה אבל אם לא אכל קעודה שלימה כלל או אוכל חון לקוכה חיל להשלים וגם אין לה השלמין כלל:

ועוד כפיש כאוחים הרין אם על קושי ליל נזיר עיו עיו מבא השלים חיל דאחיות לאכול את ניוחב ואחיות לאכול בקוכה ואי דאכלו מדין יוחב יכול לאכול כבילה ערלי חון לקוכה אבל מנזיר חייב לאכול פיעור האחיות לאכול בקוכה חיב בשאר יומי אם יחרו בשאים חיו מחיות לאכול בקוכה אבל בלילה רשאים אחי' יחרו בשאים מחיות לאכול בקוכה עיש ואיתו לרבנן והכי קיי הוא בייל לריל דאי משום קעודה שלישית יכול לאכול כבילה ערלי חין לקוכה ואלו אכי יייד קעודות לריך לאכול דוקא פיעור האחיות בקוכה ואפילו לאחלוקים אם נדין משום

חיוב קוכה אבי נכנים סיעו משום דנמרי' לי' חיוב לילה שלאשתם אחא שמלחת אם אחם אבי נכנים לף אכא אמי אבי נכנים אבל ייד קעודות לריל דלאו אחא אמלחת נמרי' שפיר בחי גם לדידהו פיעור שמחיב בקוכה. וגם אם יהיו נשמים פעור לאכול קעודה בלילים בקוכה משלחיב אכי ייד קעודות נריל אחי' יהיו נשמים חיוב לאכול בקוכה כמו בשלושי' יומם ולילה אחם משום:

וגם לשמים שמקיל לייחב קושי דין אכיל דאי משום דין יהיב שלאכול לאכול שם אחן לקוכה אם אכל בקוכה אפילו בלי כוכה לשלחת קוכה או אפי' בשלחת אחי' בחיפוך כוכה ניים על ידי קעודות ייש ולא ענר על אלות קוכה כיון שלא אכל אחן לקוכה אבל משום אלות קוכה אם אכל בקוכה גלא כוכה אימ ייח לשיד אלות לריכות כוכה ואפילו לשיד אלות אי"ל כוכה ניים אימ ייח בחיפוך כוכה ואאי כפיש חוא ניב כאן דמשום קעודה שלישית יולא אפילו בלי כוכה לאלות קוכה ואפי' בחיפוך כוכה אבל אכי ייד קעודות לריך כוכה דוקא ועכיש אימ יולא בחיפוך כוכה. ושוכן עצוכה. יען לנו אבר כיוכה. ויחביט דעת ובינה. עפיו דעת ותבונה. כמשם שאחתם בברכת אחוחים:

עמרם חק' גלוחם נקיק הכיל:

תשובה של"ו

שלים מאחת יוחיב חרכיים לפיק:

ברכת אחב להלמידי אחוני אחרבי אמופלג בהורים חויים מויים מעמדל קאהן כי:

היום קנלחי מכחנך והכי עט ממחר להשיב בקלרים בבירון קוכתך דע כי לפעניד דוקא אם אין אקוכה רחוי לאוס לחדם ליען אם אקוכה אקולה אם היא רחוי לבל אחדם אם אינה רחוי לישן אם גם בחכילה. ובזה מיושב הרמיית רק לאחד אימ רחוי ליען אם גם זה ייח אכילה. ובזה מיושב הרמיית בם' חרחיל קיב שבחב ולי כרחה משום דמלית קובה אים ובימו כדיך שהוא דר כל השנה ובמקום שלא יכול ליען עם אחנו שאין לו קוכה מיוחדת פעור ואקי עויז ומגיל מקי חריש קיד בחגיים דאם עשה קוכה במקום שאיי ליען אם אף ידי אכילה לא ילא ואיב אם אין לו קוכה מיוחדת לא ילא כלל. ושוד הקי מגיל דבקוכה כיז קיב אמרי כל האחרת בישראל יבנו בקוכות מלמד שכל ישראל: רחוי ליבב בקוכה אי עיש ולפעניד נרחה לאלק כמיים דשם בקי חריש אין אקוכה רחוי לשום אדם ליען אם לכן אקוכה פשולה ואייח גם בחכילה אבל כאן אקוכה כשירה לפגי שאין לו אשם שיוכל ליען אם ואיב כשירה לכל אדם אפי' אי שים לו אשם לילאת בה בחכילה:

וראי' לזה עשה דאמר דבש בשים קוכה דקוכה בגוים לועלה מכי עד כי אומה אדם יודע שאוה דר בקוכה למעלה מכי אמה אין אדם יודע שיר אקוכה משום דלא שלעה בה עיכא ופיבשי שאינו רואה אה אקבל וכו' וקשי אדם גדול במנקים ליאכשר גם בגוה מכי ואדם בכם ליפשל גם למעה מכי. ומלאה שבח"י ריעביא אם הרגים בזה ולכן כאשר משום דלא שלעה בה עיכא פי' דלא מעייכי אינשי למעלה מכי הכוכה דלא מעייכי בשה שוה למעלה מכי לקרקע אבל לפיבשי קשה בכיל אעייב דמה שוה קוכה כשיבה לשאר כשר גם בכם יפשולה:

לענק כיון שפשולה לרוב נכיל:

ובזה מקרא אכי דורש בקוכות חשבו שבעת יחים ומזה אמרי בקוכה כיח חשבו כעין חדורו ועיש כל האזרח בישראל ישבו בקוכות שכל ישראל רחוי ליבב אם ואף אי לא אכי חשבו כעין חדורו שאין ליען אם ואף ידי אכילה אייח ועכיש כאילוק הכיל לפטוי ליען אם ואיב קוכה נשוה מכי פשולה אפי' לענק זה למען ידעו דוריוחיכם כי בקוכות הושבתי ובכיל ואחחם עירדת החג אקבל אכי:

והכי חותם בברכה שלימה:

עמרם חק' גלוחם נקיק הכיל;

תשובה של"ז

ניים ג' חרפאלו יום ד' לקי ושבלח חרחיים לפיק:

אלף שלומים. מבשמי מרומים. לבבי אחוני הרב המופלג כחריף כמוריה ילחק יעקב כי גלוחם רב דקקי בבקיי וכחלים:

כתבך לכבן הגיעני ולא הרמבי עתי ועתי להשיב לך מד ניום על דבר מה שעמדת על שיטת רבינו פרץ שהביא בי' בחרים פ' חריש דהא דמלעער פעור מן הקוכה דוקא שליען אבל לאכול לא מדמיין קוכה כיו דבא שרא לרי אחא למבי חון לקוכה משום שקי ולא קאמר למיכל עיש. אייב מה פריך בעיי ג' והא אמר מלעער מעור מן הקוכה דילמא הם סיו מבעדי בקוכתם ויולאי גם בחכילה ואחאן לחלק בין לער גדול ללער קטן. שבח גוף שקושי חיו כיל דבא

החבר בעני רק מכחיש מעצמו בשיכחו חילוף ולא החכר שאכלו חון לבוכה והילמא לא חכלו כלל רק סילקם נחמת סי' ניעשר ועיין פרק שמיני. ועוד דלפעמים חניי שם בשעמת דחילחא ושמח הייט משום דאכילה חיט חלא לפי שעה כרחם דסיט משום דחזיח רק לפי שעה ליכא למיר כיכ כשו בשיכה ואיכ חין דוחק לחלק בין למיר גדול למיר קטן ושרי מצוחר בפי חריט בהגיחם קיד דחם לר לו בשיטוח יריט ורגלים עיט מיי ליטן בשוכה שרי רים חילוף בין ליבר גדול לקטן

דעפיק דבר מדרך בניה למלטער בו עיט :

אמנם שימי' דחיקח לח מפיקים לכן כל דרעיח בפי' הרחיל סיז כחב וכשיולח מן הסוכה מכח בפחים חל יבעט וילח חלח ילח כשכבע כשבר שמהב כוס לרבו ושפכו על פניו עיט. ושעחה כל דחם משם ריט דחלילה שיכיה חלח לפי שעה לריך לחיות בשוכה דחליב שרחם כשבעט ושמח שכשמר מן הסוכה חצל כשעשה מה שחשמר לחכול בשוכה מרחם שלר לו שחי ליבב בשוכה ושוח ככבע ושיב כל זה לפי המשקה דשקיק בעומי מי מבעטי חצל לדשת המקום דלח ידע מחם ושקיל דחין עשה בשה שעמה ומבעט על שכשמר מן הסוכה

מודים ריט דיש מלטער פעור שפילו מחכילה ופריך שפיר :

ועוד נרחה לי יותר ככן דהרי קיל בפי' חריט דיש עשה הסוכה

בחילה בשקים שלטער בחי מן הרבריט המחרישים בשוכה חיט יולח בחוחה סוכה חפילו בדברים שחיט מלטער בהם דלח הוי כעין דירה וכו' עיט. ונרחה דלזה בם ריט מודה ושיטו לה מיירי חלא בחה לו הלטר בשקה . ולפיז ייל דקושי' הגמ' בעיז קחי חכה דשמטי משום ריטרחל כמי זמכין דשמטו להו חקופה חשה עד חנח ושרי להו למרח ועיז פריך והחמר רבח מלטער פעור מן הסוכה וכיון שיז חיט להו למרח בשקה . ולפיז י

דם חמחת מחוח מלה ונחיתי שלם מחוח כליל דם חמחח לחמם
מחום מכיתן על ד' קרטם ועל סיקוד וחמם לחתוך מחום מחוח קדמי
קדמי והמולין לימני קדמים קלים חפי' לפני זריקת דמים לימו כמבל
ובקדמי קדמים כמבל פי' רמנים נפי' סמטמה סם חגל הכחח חפילין
לין החלם והמעמח מקדמים יותר מלבישים ליליח רק שהחפן מעשח
בו החלוח מקדם יותר נהפילי מגליחים ליש פי' מקדם מחביהו רק
מעלי נקודם מיכ ולפיז יש לכה דמסקנא לי' לי מקדם ערף לו
חדיר ערף חיימו מפוס דמקושק לי סנרח הכיל נמקדם חלים יותר
מסדיר שים לסדיר גם סיוע דמעלי נקודם לו לח ולכן פסק הרמנים
דכמו שילמה יפמח חגל סם נסוכה חפי' לחמרי דחיובח דיומח לח
ערף ממקומם מיש כיון דחין לסדיר סיוע ממעלה על מעלי נקודם
פסימח לי' דחיובח דיומח ערף מסדיר ולחכי פסק דחיובח דיומח
ערף ופפיר ליכה טעמח רבח דסוכה וחכיב זמן. והמקדש יפרחל
וחזמכים, יוסף לכו כה ורב חוכים. לעסוק בחורה הקדושה. לפר כמו
מורפה. ככפפו וכפם ידידו הכחמן הדובים נחהבה:

עמרם חקי גלוחם נקיק חכיל:

תשובה ש"ם

סלילים מחרח יוחיב חרין לפיק:

שיו"ש לחחוני חלמידי חני החויק כה' סלמה מלכחיים כי נקיק דערעמקע:

אודות שטורית פחי על מה שכרעים נפ' מכיח דחיך לכו יולחי' ניוסיר
סל חג נשנים שבלולב הח כל ד' מיכי שבלולב נעי לכס
ומכי נדי ערבח ליכס פרים נמדיכות חלו ולדעת רפ"י נסוכה כיז עיג
חס חיכו פרים לח מקרי לכס [וספר הכיל חיכו חפי' ולח מלה מקומיכו]
ולפעניד רפ"י קלי החס ח"ח דחמרי חגל ייח נסוכתו סל חביהו דכח"י כל
החרח ניפרחל יפנו נסוכות מלמד שכל ישרחל בחוי ליבח סוכה לחת
ופירפ"י דמשמע סיכה פי לכל ישרחל שיפנו בח זחפ"ז ול' לשפר
סיפי לכולן דלח חפי פרים לכל חד חלה עפי שחלה וניל כוכח רפ"י
דחלי נס פחות משים מקרי לכס דחבי כחב הרמנים פיל מנביבה סיג
לסור לגבוב כיש דין חורה ועי"י ויש שם וכן פיל מנזילה כחב וחסור
לגזול כיש דין חורה חלה דלי נעיק נסוכה לכס חבי עכיס נפי' סיפי'
הכשר סוכה שלו וח פיל חלה כמוים הרין נכדיים ויש עיג דהוי
כמו חלר שלין נו דין חלוקה ותמרי ני' נבירם שנשעה שכל חחד
משחמש בו סוגר שדר שנשעה זו שר כולו שלו ושמה יקנה חלק
חבירו סיפי' שלו נשעה שמשחמש בו עכיח נחלקו שים לו נשוחפות דקרקע
נקנה נכסף ונשוה כסף והבי מנחר נחרים פי' קיץ נקמיע קיל דשוחת
מקוים פרוחה לית חסות לקוחה בו עיש וכיון דלח חפי שיפ לכל
חד חיל לקוחה בו חלק חבירו נשעה שמשחמש בו וחיכ חיל לשלח
בו חלה עפי שלוה. רנך דוים:

עמרם חקי גלוחם נקיק חכיל:

תשובה שמ"א

סלילים פי' לחיפלו יום פי' לפ' כח חרמיג לפיק:

לכבוד חחבי הרבני החריף וכו' מוים גרפון שטערן כי' נקיק מחדש:

מכתבך סיקר קבלתי וכו' ועיד שלחתך נכדין הספק שנשפר נרבי
יוסף לוים פי' חרמיח פקיד מחכמי דורו נחחרוב שכשום
שים בו כבילה מלומלם ובדחלי בימים עוד עד יומים חחחרוכים של
חג יגלר לי' סיעורח שם כפיק פי' ידיח לחחרוב בימים הרחשוכים של
חג נעה שים בו עדיין סיעורח. וחכח יש מן חחכמים פי' רולים לדמות
דין זה למפיכ רמיח פי' חרכיב שעי' יב דפכך שעשיד להחיבעם
דייכיק לי' כחלו יבם כבר וחיבו יולח בו לפילו בימים שים בו עדיין
כשיעור. ויש דומין דשלחי סוכה דלח שפפקי לילות מיומים והר חדח
מלוח שממשכח חגל לחחרוב דמפפקי וכר כל יומח ויומח מלוח בפיב
ולכן יולח בו בימים שים בו עדיין ששיעור וכרחמרים קנרח זו בשיפ
נילה ליל נבי הפרים ו' לחחרונים וכר ועיין שויע שרים ס"י חרכיפ
יעייש. ולדעתך זר שדעיון מלחרוב לסוכה דפכוכה לפוב כפחיבעם לבפוף
עפוס דבעים סוכה הרחוי לשעשה מפחיב נלחרוב דלימו מהיב והדר
בפיק שר שם דיבו נלחרוב נחוסן הכיל עכיד:

תשובה. הן לחמת כי הפרמיג נחפל בפ' חרכיב הכיל שקיב כי
כן דעשם שפפול מפוס דלה שר סוכה רחוי לי' לחמכ
דבריו לריכין ניחור דהרי הוא בעלמו כי בשפבלתו שם פיק יש דדוקה
שם עזידי להחיבעם עד פיפי חמחה מרובה מללחם כשר קדם שהחיבעם
ולחמי יפי כשר הא לית סוכה הרחוי לי' לית ליל דדוקה שם דבר
קדם שהחיבעם עד פיפי חמחה מרובה מללחם כשר קדם שהחיבעם
מחר שלית שרי סוכה נוסה לם שלית רחוי לי' כבן שפשם סוכה
עיג נחשב נסוכה כיב שלית רחוי לי' חלה שי יהיב לא בעמיד להחיבעם
עד שלה יפחר שכך כלל לא מקרי בחיבו רחוי לי' לחבל שם שכבך
רחוי לי' רק חלה דין סוכה פיפשל לחדב לית רחוי לי' שפיר מקרי
שרחוי לי' וכל זמן שלה כפשל בכשרותו קייפת. ולפיז נכיד נחחרוב
חפי' הי' נעי בי' פיפי רחוי לי' מיא לא הי' מיק מה פיהקון שך
פנעשה מכנילה ויפשל חלמח בו חלה דין פשל לחחרוב דנפי' כבילה:

אמנם נדברי מי' רשביל נסוכה יב עיב **מנוחר שבחי** שלה כפמיב
שלבילה מחלה: השעם נעמיד להחיבעם דשבך פשל מפשחה
מדרבנן שמא יפאוך עלי' לכשיחיבעם ויהי חמחה מרוסה עיין נפמיג לו
שלה יוכל לעשוחה סוכה וכן לימו חולן נפכי המוחלה מדרבנן נזירם
חלו חחר שיחיבעם חגל מניח לה שוחלה נעיתן לה' הרי כליחכיהו
וחחיב הניח ג' דגם לין מנילין לה שוחלה דחיכה הרי כליחכיהו
כיון דלחו נכי קיימי כימהו לי' יפים מהשחה חשבי כליחכיהו וחבא
לעכין מוחלה לים חסוס רחוי לי' ולפייה חשבי כלחכיהו ולית פיה
לעכין לחחרוב מעכשיו חשוב כלחו כשקפן ולית לין חמיהחך חמי' עד
שלחי חחה לסיפך על דעת הים דוחין הכיל חסוס דנחחרוב כל יומח
חלוס נפיב ושה נכך ומי שדיק שלעכין מוחלה דחשוב כליחכיהו ועיין
נרחפים פיה חסוכה היב ונמיב וכיב סם. חגל נרחה דספיקו סל
נרבי יוסף שוה רק לדעת הסוברים דשפיל שכך שעשיד להחיבעם שוה
שדיבק וכחרים הלנוב וכן הסכים שפי' רשביל הכיל וחסוס שמא יכשל
נם גם כשחשכל חם שייך גם גבי לחחרוב כשיחקפן ועיז שפיר כחבו
שחלקים דסוכה דלח שפפקי לילות מיחים לה חיים נשביל שלקחו לחחוב שהי'
לבל לחחרוב דשפפקי לילות מיחים לה חיים נשביל שלקחו לחחוב שהי'
גו כשיעור יקחנו גם סיוס שלין גו כשיעור:

אך הה גופח שעמח שני שדוב לח יפשל נחמח שהים שעשם סוכה
שלימו רחוי לכל שבעה. וכיל שנרח יפרח דלח שקרי סוכה שלימו
רחוי לי' חלה חס כמוח שהיח עשה חימו רחוי לי' כמו שכיב עיג
נשמיה דילן מולין ניים שסוס שנוח חגל חס כמוח שהוח עשה רחוי
לי' חלה שהחחקלקל נחוך ז' וחשפול זו לימה שפולה כל זמן שלה
כעשה נם השפול שסוס שלימו רחוי לי' דהרי כמי שהיח עכשיו רחוי
לכל ז' חלה שהחשכה ולה חסי רחוי חגל כמוח שהיח רחוי היח
ולכן לימה שפולה רק שדינה. חו שסוס דהשיב שעכשיו כליחכיהו
ולחי שפיר:

ועוד כיל דגם לדעת שמיב דשעם נשכך שעשיד להחיבעם חוך ז' שוח
שסוס שלימו רחוי לי' ניב לקיש דהרי גם נמלה דרשיק שפשי
ליח שנעשה יפים שלוה שפיבך דשביך מלה שהלכלה לי'. ללמן שנעשה
שוח נשמך וכפיפי' כשם שעשים שרייליח של יפים נלעיז דשייב
שהם נחשנים כחד חם כוכח שלוחי שנשביכי יוסף כיון דשחחרוב שפפקי
לילות מיפים ליש דשחשבו כחד וכיומח שלימה שכה ולכן ליל בי' דשיק
רחוי לי' חגל שלה שנרח שלוחי שכה גם בי' מיכים כחיב ושמשם לשפי
פי' חלוקים שנעשה יפים ודשקיק מיכי דשבי' ד' מיכי רחוי לי'. וכפי
דשלי כחיב נמקדש מיש כשר כשבו חוקי ורחשוכים ליש לולב הגזול
דשלי שהיח נשיקר הלקיחה נשיק נגזלין דומי' דמקדש ולים:

ועיין פמיג פי' שרכיב שעשר דשעשה סוכתו עיג נשמה נרחה דכיב
לית להו שך דדשה דסוכה שרחוי לי' נגמי סוכה כיב ונשה
שפקיק כרשב נסוכה כיז דשושים סוכה שחוסיב ולה שעיב סוכה לי'
וכחב דשה ושה לימה ולה ניחר דשרייו מה חילוק ים ניכיסס. ולפשניד
נרחי דלה שעיב דוקה שימי' רחוי לי' יפי חהב של עכשיו חלה
שימי' לי' של חג שפילו פעם חחת ולכן שעושה סוכה שחוסיב כחי
דחימו רחוי לי' יפי חהב של עכשיו חגל רחוי הוא לי' יפי חהב
לשבה הנחה ולפי' לימה יכולה לעשוד עד שבה הנחה מיש שם פי'
שעשה סוכה שעלמו לשבה הנחה הימה רחוי לי' חגל שעושה סוכה
שיב שהיה שעוש סוכות לימה רחוי לי' דהרי לי' יפי חהב לית חלה
יחיב ושבה חגל שקרי סוכה שלימו רחוי לי'. ושכבי מיושב שה שעשדו
חחרוכי' על קופי' ירושלמי שנחוש קידושין ליח. שחקי למה לה חכלו
חלה מן החדש ולימי עשה ולידחי ליח ושל לימה חלה רחוי לי'
שהרי חחר שלוכל כיח לחוסיה שעוש חדש ולשחים לקיש דהרי רחוי
לי' לשבה הנחה שהשחר של עכשיו שחיכי ושבכי קני להיות חלה
רחוי לי':

ומ"ש דחשיב דשלינ ריש שדרשי נסוכה כיב דלה שביב רחוי לי'
סיימו דוקה שקרקעים ודשוות הסוכה ולה שכך ושחרכה שם
כשלה ממך שגמרה שמקומו דקחמר שעשל דריש שסוס דשיית שחי
חזי ושבה שוה דשרו לכם שקרי רחוי לי' חגל גם שוה קיל כרי
דשביך רחוי לי':

ומה שהקשית. נחשה לית יפשל נשעה סוכה שיב שהשה דפי' סוכה
שוה שכך ולה שביך רק שכך רחוי לי' ולה דשוה ושנחה
דשרי כשים נסוכה ליח כיל לחדש דשר דוקה נשפול שנוף שפכך
כנין שלול ושחל לו שלייך לסיות שעשלה נורן ויקב ויש רק נשכך
ולה נדשעה וקרקעים שסוכה דשיב שכך שוה שכך לדשעה וקרקע
כיון

כיון שלזן שקול זה מזה נחשב. אבל אם שקרקע והדשמה חיים רחוי לשמשה ממילא גם שקרקע שאינו שכך לדשמה אלו ניכ חיים רחוי לשמשה כמו שמשה שכאה עיג נחשבה שלקוי לכבם זה ניזיק חיב גם שכבך חיים רחוי ניזיק והוי שכבך שכך שלחיים רחוי לז, ולף שמלי שעמו הוא רחוי רק דיל נורם לו שלים רחוי דחייב שקרקע והשמה

עיג לין שכבך רחוי לז, ושקיל ושים:

ומה בחשלחה על הדישה המכשירי נאחרונ שאוא כגילה מלוסלם

מסוכה ליו נאחרונ שכיפוה וקיימי שמסוכה כיון דשלים חיבה

ז, קרומי מקרשא לגמרי כיון דקושו לשקול חוץ ז, מעמאה הוא שקול ולא לשריב כיון דכל יומא מלוה נפיג חיב שקול אלא בשעתו. כל דבר שדם דשאם אלא שקול שקול שמסוכה ואחרי שהרע נא מאמת שהאחרונ כיפוה וכלים ז, חיבה ואיכ כבר מעמה שהחיל אריעותא של שקול שמסוכה ואחשבי לי כאלו כבר נשקלקלו ושקול. ואפילו חיבה שכיפוה ביום ז, של חג דוחלי לה יהקלקלו שוב שמסוכה בחג והוא רחוי לז, יומי אחג אינ אסור שקול כיון שעהיד להתקלקל אפילו אחר אחג כשקולקל מעכשיו דמי כיון שמאמת קילקול שים זו עכשיו יהקלקל יותר ואיכ מה נכך דכל יומא מלוה נפיג לה יהי יומים לאחרונים של סוכות אלא כמו אחר אחג שהין זו מלוה כלל ניכ שקול. אבל שאחרונ שהין זו רק כבילה מלוסלם מדיין הין זו סוס ריעותא שמאמת יהקטן וכל שאחרונים גם הגדולים מהקדכים שאחר יומים ואיכ הין לומר זו דחוי כאלו שהקטן מעכשיו דחרי הין זו סוס ריעותא שמאמת יהקטן והם הוא כבילה מלוסלם ניום ז, של חג ונחלי לה יהקטן עד אחר אחג לית דין ולית דיין שהוא כבר וזה לה כשהפקו מעולם

רק אם יהקטן יומים אחרונ, של חג ושסוס שלים רחוי לז:

סוף דבר דגם שאחרונ נמיק שיהי רחוי לז. ולו שדיבנן דגם שכך

שעהיד להחיגם הוא רק שדיבנן ואיכ שפיר כשבו שים דומי שנגרכי יוקף שכל שאחרונ כיון דשפקפי לילות מיומים ולים כיומא שריכתא לים ני דרשא דשנעה יומים דנעי שיהי רחוי לז, וגם לים שיעתה ולא זו כשיהקטן ושכל כמיומים לעיל:

ומה שהגרת על דגרפ פכי שכוכה ליו דקיל למה שקדמי לאחרונ לעריפות הלא נעריפות נאיומא חלי מילתא חה לים שאחרונ וה, דאכי קימי עריפות דמיומי גבי אחרונ היינו שסוס לשעין עריפות הוי שכוקוב ושפוקק וקיוע ואיכ גבי אחרונ שי שקול שסוס דהוי כאשר. ועל זה שהשיב דאכתי מה דשני למימר גבי אחרונ כל השומד לשריש כשוקרת לין זה שכין לעריפות דאמרינן כל העומד לנקוב כנקב כשסוס דהשם חלי נאיומא וכיון דעומד לנקוב לית מי ולכן עריפה

אבל נאחרונ כיון דאכתי לית מוקרח שוי לקיחה שמה:

ולי נראה דשכם שם עומד לנקוב לית מי"ב חודם או למיד עריפה

מי עכיפ מסכוכה וסולכה כמיש חוסי שכמה דוכתי איכ שקשי למה לי שעשה סוס דעומד לנקוב מיכל סוס דשיעותא זו לית מי וכל שלין כמותו מי עריפה אלא לאחדשה על זה קשי איכ יש יותר מייח עריפות ולשרן זה כשבו רפי נרים פרק לית דשכי כולהו בכלל נקובי או שקירם שפוקק וקיועה ניכזו ולי כיעת דכל שעומד לנקוב לשכר ואכר עכשיו הדר שקשי דחוי יותר מייח עריפות ועיכ דחוי כאלו נקוב ואכר עכשיו איכ לית לעכין אחרונ שוי כנקוב ואכר עכשיו ופקול ואיכ. ויש שם סלוס ונרכה מאוחכ שמנרכי שנרכה שחורה:

עמרס שקי גלוסס נקיק שכיל.

תשובה שמיב עוד להכיל.

שליכת ני לוישאלו קרב ושי נרכה שרמיב נפיק.

מכתב שכיה קבלתי וכוי. מיש על קוש' חוס' שיכה שי ליל קרא דעלי שיכה לשורים כל ז' שיל שסוס לשקלקלי למלוחו וכשבה דכיש לכוכה שלולה דשסוס לשקלקלי למלוחו ליכא דלין לשדשלים ולריך קרא לשקול. שכה קוש' שסוס' נדוסה היא ולא שלא שם. ולשכס על שסירון שכי שסוגות נרבר. שדא דשסוס דלא נעי שאבעה רק שעשה שדם לוסר דשלים וכשים חוס' יעסוס פיג עיג וכיון דעלי כוכה לשלרים עד פיבב זה וכשרים רשיע נאוייח פ' שלילים ואיכ לא שיבעי למיד שלוה לין לריכות כוסה ולין כאן אלא שעשה פיבב זה ודחלי יכול לשסור לשסור שפילו לית שלו אלא שפילו למיד לריך כוסה ניכ יכול לשסור דדוקא בשוסס לעי וכדומה שסאבעלי מעכבים נסוכסה שלים רולים פיסי לעיז לית יכול לשסור אבל כאן וכי האבלים מעכבים אלא יסכורן לשם אלוה ושם להם ולו כיון שעכשיו יוסב זה ובפיל יכול לשסור:

וזאת שכית הלא שמריק נעיז ניכ עיג שדשלחו יסרחל לשבל גלי דעתי דכיחא להו נעיז וכי אחא ככרי שלימוסת עגד ויכולין לשסור דבר שלים שלו. ואיכ לא שיבעי אם האחיל לו לכוכה שלוה שפילו לו שהם לכל הלי ליחא להו לשבלים ויכול לשסור אלא שפילו שפילו לו שהם לכל שכיל וכי האבלים מעכבים אלא יסכורן לשם אלוה ושם להם ולו כיון

לכה מי לשרים ליחא לי' לשיכם למעבר מלים נממוסו ושלימוחו: דשבלים שביד ושביר יכול לשסור:

ומה שכחבם לי"בב קושי' חוסי שם ליל לך למיבעי גזולה היל שסוס

מחביש וכחבם דכיש לישבל ניחר מכרי שכבר דשסוס שחביש ליכא דלין לרך שביריב למלוה וכשרים שחוסי רים לולב שגזול ושסוס לך לשכא וכשרים חוסי שם לשכן שלי קיכ דלריך קיל לשסור שיוחר מכרי שכבר קיכם ולשביר דוקא שם דלא כחיב דרך ליוחי רק חב שסוסים שבמת יחיים לרי. שיך ליחר דשפי' חב שמוש יוחר מכרי שכבר לשסור אבל כלן דכחיב דרך ליוחי חבשב לך לא קלי לך רק שלי חב שמוסים לשסוח אבל שלי חב שלילו שלים לא קלי לך לשקול גזוב:

אבל יוחר כיל שם יהן שגזול שהוח יוחר מכרי שכבר קוכם שסם

נחלחי חחי קוכם כשריב ואיכ נעודו שם לין לשקול ודל שגזול שסכא לישא שכבר קוכם וכרלשריב נשלמח דל קכך שקול שסכא לשסי ללחה שרוצה שכבר עיין שגיא ק' חרכיו אבל שם גילחה חורים שכל שם שהוא רולה לשקלים לשלים חל עליו שם שמים ולשור כל שבשם. ולא דמי כי עוכלא לדשי:

ומה שהמחם עיש שכחב שכרם ש'מח עיד שגיא ק' שביב שקיד

דשסור לשבל לישור שבשם ושיבם דלין לך חיקן גדול שוב וקיל שם גם שאול לין שבשלין לישור ושי דקיי"ל ניחיד ק' קיש קיי דשמי קדישום של שדם לי שלשרפה לשבלה ולשיבר כזה שוחר לשבל שאל. ושבשם לשור. וכשבם דשבריו לין לשם שחר דלכשחלם לשור לשפילו שאול וניחיד לא שיבי הלא שבשל בדיעבד וכשאי נוחם גם שבשם שוחר. לא עייכם ברשיע שם דלף דשמי קדישום שלשרפה לשבל שיע לין לשכלו הלא לשחר שיעשבם יחד דשי שבר כשבל שליסור ועיז קשור דשסוס שבשל לישור שוחר לשבל שמי קדישום יחד כיון שלשיסור כבר כשבל עיי לידף שבל שבשם ויוש לשור לשבשם יחד כשבל כשבל שלי לשכלו שלא לשחר שיעשבם יחד דשי שבר כשבל שליסור ועיז קשור דשסוס שבשל לישור שוחר לשבל שמי קדישום יחד כיון שלשיסור כבר כשבל עיי לידף שבל שבשם ויוש לשור לשבשם יחד

כיון שלשיב לשכלם קודם שעירוב שוי שעירוב תיקון:

ומ"ש דכיש לשבין עירוב שכך שסוס שבכך שבר דכשב מגיא ק' שרכיז שבשם שבשם שגיא שכיח דשוחר לשבל לשחלה שסוס שלשלים שבל נשבשם לשור חסוי שיוש לשור שלי שלי לשור שלי שלי שלי

דאמרינן נחית נגי קיימי בילים קיימים לאו דאתי עיש ותני׳ סיפי מוליך עם קיד דוקא קיימי בילים לאו דאתי אלא קיימי קרני דגיים דאתי עיש וסיב יש דקיימי אחרוג מדכתב דאתי דקאמו רבנן נמילתא דלפ ים לו קיום זה ודאי ליט מדכתב. ומדא מסרי נהמורי מהרים לאלמיך קי קי ומסתר הגיים קי קלים מוקלי המורכבים מסיפ ואפיס קיימי עם על הסיפים ועיי תסתר מהרמלי׳ סי קסיז:

אלא מלכי מסתפק לי נגי דוקא כל הני קיימים לסכסיקן לו קני נאחד מהן ודאי פסיפת דאפ ים לו שני קיימים שנתון דכשר מקום דאמרי׳ דודאי יש לו גם קיימים שנפגים דאליב הרי לי לפסול על קיימים שנפגים אפס יפתח אחתו ליט כשר לגלות גו ניירם רשתון ונגלמא נשאל יפיס דאסר כשר לפסול לנדוק גם נפגים לגל ניירם רשתון דאסר וכדקדק פסול ליש לנדוק נפגים ועיב דקאמי על שני קיימים שנתון שודאי יש לו גם שני קיימים שנפגים. ויש לרחוש לדרך לנדוק הרי וכלה מייהו מכל מיגם גם נפגים ואפ יש נאפ גם שני קיימים שנפגים קיימי על האחרים נשני קיימים שנתון ועיי נשיך יורד קי ניב קקיו נאפ מהרילים לו מלה נאפ קיימים שנפגים גם האחרים שקולים לעפיי ניב לאפ שני קיימים שנתון. וכן כרואה דנעיי דוקא כל הני קיימים ואז כיש נקיימי שנפגים כגיל דאי כיעל דקני נקיים אחד לעם החברו קיימים שנפגים כלל ממיש אי יש לו קיום אחד נאחן כשר ואי אין לו אפי קיום אחד נאחן הא אותו אחרוג שקילם נלמה גו ליש לנדוק נפגים ואי שנדוק ליש אחרוג׳ מניגם זאת ומלמ קי אי נפגים ועיין כשרים האחרים שלא נגדקו קאם הגבר לאמרו כיון שיש נאפ ריעותא שלין לאפ אפי קיום אחד ניחן. וגם זש יש לרחוש דכיע נקיימים שנפגים נאחר יגים דאחר וכדקדק כשר אפ אין לומר דאחר נאחן כשר ואי אין לו אפי קיום אחד נאחן הא אותו אחרוג שקילם נלמה גו ליש לנדוק נפגים ואי שנדוק ליש אחרוג׳ מניגם זאת ומלמ קי אי נפגים ועיין כשרים האחרים שלא נגדקו קאם הגבר לאמרו כיון שיש נאפ ריעותא שלין לאפ אפי קיום אחד ניחן. וגם זש יש לרחוש דכיע נקיימים שנפגים נאחר יגים דאחר וכדקדק כשר אפ אין לו אפי קיום אחד כשר:

אבל מקנרא כרואה דנעיי דוקא כל הני קיימים כמו נעריכה נקי׳ תרומי דנעיי דוקא כל שלאפ קיימי עריכה של עריכה ואפ לאו פסול נים הגם שים לחלק דקיימי עריכה מכרי נגני קיכה ליד וקיימי מורכב אינו אלא המלאת פוקקי׳ אחרוכים:

ודגה המגיל׳ סי׳ תרמיח קוף סיק כיב פיסקל מורכב מאוס אלא מיקרי אחרוג כלל וליין לעיי נאוס קוכה ניש קף ליב ועיי מאחיש אפ דאף דנקרא לא כמי אחרוג ואדר מיא כך מי׳ הלמיא שלריך אחרוג ואדר דוקא עיש. ולפנייד נאחרוג ליל לכל זה רק כמיש רמנין נאומש מ׳ חמור דאילן הנקרא נלאפ חרמים אחרוג נקרא נלהיק הדר ופי׳ אחר לאפ ועיי דמנין קוכה ליש והמורכב לא נקרא נלהיק הדר כמו שלא נקרא נלאפ חרמים אחרוג ואימא על המגיל ואחיש שלא הביאו דברי רמנין ורמניל הלו:

ופר״מ מחקשה מחנים עיז דס שכחעיב נמיש לו ניין לכשר לזריקה ולא אתרי דלא מיקרי דס ומיש מאחרוג המורכב. ולקיש דאתי אפ נמי׳ ניהא גו מרחים דס וכחנו תוס׳ דנעי׳ מרחים דס גמור ולא רק חזותא נעלמא ולא כעפה דיחה לפי׳ וכפיר אתי דס דהמיש נעל נדס ולכן כשר לזריקה אבל כאן אמרחא ורוח ואעפ כפחנו מכח עץ המורכב גו כמיש אפמיא נאפסו׳ ניח סי׳ קלים שפיר כתב מגיל דלא מיקרי אחרוג:

ועוד לפמיש תוס׳ חגיגה ד׳ דיח הקשה לחלק דאלי׳ עגד ואלי׳ ניח לקור נאפחה אלי׳ אפחא ואלי׳ ג׳ח ופרידם אחנעה אין מרגיעין עלי׳ כי סיפ ולא אמור אפוס דנכללים אחרי מיכם קפיד קרא דאלי׳ פרידם אין אדם הוא ואותר עם מיט אבל כאן אחפחים לי אירוס בלד עגדוס קפיד דאמרא ולהכי לקור עיש אחר דמורכב בקרא אין אדם ואי׳ נעשיה אפמי׳ מיד דנדי׳ מיכ אדיכם ליש מעיב אפוס אאפשה אין אדם אפשיב נעשיב אאחעיב אנאחיש אין כאן אין אדם רק אלי אלעעים כרגאים עיש ולפיז החילוק אנאחר לאחרוג המורכב הוי אין אדם ולא נקרא לאחרוג אבל אס אאחעיב נמיש לא אור אין אדם אפיר אפיל ואי׳ אפור אלי׳ אלעיב אלאחרוג אלאחרוג אלאחרוג

קף קף עניד חגו עניים דניב מלים מל סגנל וחמלים לנטוס. ולפעניב מלחם לפעים חוסי חולין קמיו קדים חודם דעניב חקוד מקום לח חלבל כל חושעה מקום דהניקול ניכר וחפעשם ניכרת לחבל מעשה סנה ליט לחקור מלח חלכל כל חושעה לפי סלין חסושעה ניכרת סלים ניכר סעשה נשנה עים וחיב לכי לומר נשלמת ניחוכרי ליט ניכר סעשה זו עניית סל נזל ולבן כיון שהעניים כבר עברה ליט לחקור מקום שהעבדה זו עניית לחבל נחחרות חמוכב הענייה ניכרת סחוא מוכב נדי קימים שפיר לחקור מקום שהעבדה זו עניית. ונחכי מיוסב כמי שה שהקי מניל נסוקי הוניח דליב עה סל כלחים יפבל קיבו לסופר ולפעים ניחא דנשיפר סל כלחים ליט ניכר שהעבדה זו עניית ולבן כשר:

ושוב חקי מדין שפי' יש שהשחוחים לפשתן כעוצ כשר לגילין שהרי כשהנף כיש כאן שלין לך שימי נחול שה שלחר שהעשה ההרכבה כחבול שלחרות וכשעה נרי' חדשה. ולפעניב יש לחלק דשלחי נבי גילין שלין העניית נורס שלימי ולין שעניית ניכר נשלימי שהשחוחים לשפתן ולבן כשר שלחיב נלחרות שהעניית נרס שלימי וחעניית ניכרת נשלימי שפיר כי חלנוס דשפול. וכ"ש בזה מיוסב קושי' מניל שסופר סל כלחים דהחס שסופר כשהנה אחר העניית ולין עניית ההרכבה נורס ביטי הסופר מכחות שלי' נחי שהחמה כמו עלים ושלין שלין לגילין לשלוח לשלוח לשלוח

כמר כדיס מי פסול מקום מליט מתן לחברו מפיר כתב הלעדך דלם סרכיב ״יחד לחברו נחלק לימוכב דפסול מקום מליט לחברו כלל מי׳ הלין ליט לחלן לחברו כלל כמו ילדם דנמלא בקרקע ואר כפ״ב מלא מעלמו עכף בקרקע היב הר כחלו מלא מחליו ״יחד לחברו נחלק לימוכב דמקרי בן לימוכי ולא בן סדר לחברו ופסול ומיוכב אכל נמוהיים

ורם שוד להלריך סרבב בזה ולין סחון מקכיס כמה :

ודמנ״ן נחריס ס׳ סרמיס כתב דמוכב פסול מעשם מקר מחלק

על מין לחבר הר כמלן דליהל ולהיב מס מכמלר מחלק לחברו הר כחקר ולהיב ביוב דלמון ודלי פסול חלה לפ״ר בפלר ״יס כמי מסול סמל סרוב ממן לחבר ולא כשבר מלחברו כפיעור עיש ועי״ ברין קוסה ליו דלי ליכל רוב לחברו לא מקרי לחברו רק מהיכה לחברו . ועריש מהקשם דהם לא מקרי חקר כין דבכל עמהו ומהמו יס בו גם חלק לחברו ונם לין לחקרן כיכר הנמלן . ולפעריך לין זה הימל דלחלו ה׳ פסול חקר מקום הדר קפיר הר לחר״ דלם לין לחקרן כיכר הר הדר חבל נלמם פסול חקר ניוים דלמון הוא מקום דלים לקיהם הממ עי״ חוק׳ קוכה כיש ע״ב דים בעי׳ ובשלר יעים הם לין לחברו רוב מקום דלא מקרי לחברו כמים ברין לו כפיעור מקום סלין בו כפיעור כמים הפריז לוב מה צכך סלין לחקרן כיבר עיש לים לקיהם הממ ולינו כקרא לחברו ולין בו כפיעור ופפיר פסול מקום חקר :

ושוב מלחלי נהפסי חלפיך פיקפי קי׳ פסוקל ניב לחברו המוכב מעשם חקר והניח דלי׳ מניב קל״ז דלחין פקנו לחברו נחציפם חנים כעלו לחד מין חם לפי לחכלו לא יכל לוב ומם הסם מקום דליכו כולו לכם פסול כפיב הם ליט כולו לחברו ע״ם. ולפעריך לין דלי׳ מפס דהסם לין הטעם מקום סליכו סלו הוי כחקר חלא דלפי׳ כיוון דנפעם לקיהם מנורך דלה נפעם זו כולו סלו ולוב לין כלן מקום חקר כלל מיש פסול מקום דליכו מיוחר סלו כמים הוק׳ קוכה מיש דים חלא ולפעריך כיוכו למלי דלחר״ ניק לי דנפר׳ כקפו המיוחר לו ולהכי לא יכל לנעלם לפי׳ ליכו כולו לחברו לא ״וקפי חקר כין דלין החקרן כיבר חבל מיש קנרא הכיל חמם דכלן פסול מקום חקר :

אבל כיל להניח רלי׳ מקוק׳ פפלי׳ ליש דים לפי׳ דלחברו סל נעל

לא חפוק סלו כין סלריך ליהן ממנו לכהן ולללי ונעי׳ פיהי׳ כל הלחברו סלו עיש והסם ליל מקום דליכו כקפו המיוחר לו דהה נם חלק הכהן מיוחר לו פיכול ליהכו לחיה כהן פיללה לעיב מקום דהחלק פליט סלו הוי כחקר. ולין לחלק דקלחי הסם כין דלם יפריש ממנו תרומה ומעקר יפי׳ חקר וכל העומד לחקור כחקר דמי חבל חלק קליט עין לחברו לין קופו ליכעל ולינ להפרידו לא הוי כחקר דהה נם סם יכול להפריש עליו ממקיל ולינו עומד לחקור כלל ועיב מקום דעכיש יש לכהן חלק נכל מקמו מקרי חקר קליט לקיהם הממ לו ליכו כפיעור ולינ סריך כמי נלחברו כמוכב ודנרי טוין נכוכים. ועי״ המוכב ״יל עיב ולה קמ״יהל נהמם מחוקים חבר חלמל דלעפי׳ קלין הסקרן ליכר ניש נקרא חקר חלא דניים לעכין דיהל כחקר מס לא מקרי חקרן כין קלין הסקרן כרלה וליכר כלל דלפי׳ חקרן מנפיכם לא מקרי מוס כמים רמנים פיב מליקורי מחנה הייל ולינו פסול רק מדכתי׳ חמימים ועי״ נכוונים ניל ע״ל עיש ולכן פירפ״י סם מחוקר סהרי לוחו החבר ליט סלו וכו׳ : ונאה חכוח נפקו הרמח. ויען הפקקוקי טרדוח רנוח לחכתי עד כה. ודי יפלה נרכה והללחה . ולימה הרוחה . וימלא מטוחה . כנפקו ונפקו ידידו דוקיה נחהנה :

עמרם חק׳ נלוחם נקיק הכיל :

תשובה דשימ

מילים עפיק כח פקון לפיק ני לוחפלו :

לדרבני החרון מויש ומפה כהן כי׳ :

על דנר קוקי׳ יס החלמוד ניק קיא ע״ב דלחמי׳ קרנפ ולא הנזול ודקי לינ קרא הא חוק׳ נחולין ס׳ הקי׳ לינ קרא דליכו נפ מידעתו ליכו מניא קרנן על פנגמו חינ דהוי זנח דפעי׳ חועפה וחי׳ דלילנריך למעט היכא דחזר נחפוקה לחיב עיש ולפ״ז כלן מקפי לינ קרנפ חינ חבל הפנ״ הנזול מפוס זנח דפעי׳ חועפה חיב עיש ולינ פחזר נחפוקה חיב כיון פלא הפנ״ הנזול הנמלה נפעיה פחיב עיז דלים זרים חלא הם הוא דפע לחוקה עניהה פחיב עלי׳ הקרנן חבל הם הוא דפע לרי״ ולא לחלב לים זרים הם מניח קרנן על חלב וחיב נפניל פחוא דפע על נזל לים זרים נקרנן פחיב על עניהה לחרם. והניח רלי׳ מדברי מהרי״ל פם לקנרא זו ים פרט לדחום ומפני יהלה פלריכום לא לככים עלמי נזה כיון פנוף הקנרא כנר כתב פמליש פיב פנגמו פחק חלמי קנני חוק׳ קומיפם חחל דחים פנ מידעתו ולא על דנרי חיק וחי׳ דלפי׳ הפקקוק דלהיק מחר לחכול חבל לים מניח קרנן על

הדם פפיר לילפריך קרא פיו דפקום זריס ליפל כיון פליט דפפ לדם פיפ

וכיב נפ׳ דלם יוקף פם :

אלא דפיב קדי״ם פחלפה ליפ פיוקב נזה דכיב פם חוא דפפ

נחנמה הקרנן נופף פאוא נזל ודלי פרי זנח דפפים חועפה דדוקא פם דפפ ל״ל והניח קרנן על חבב לא מקרי זריס כיון דפחר ל״ל לא פרי מחר לכהים ליב לנני חבב לדיק פוא לחבל נקרנן נזל כיי דהוי לדיק לנני חבב פיש לנני זנח דפפ פוא ונזלן פפיר פרי זריס ופפ״ל נפים דקרא ופפ״ל כיל לוק כי נזיפה יניחלי ופירפ״י וכיפ כפהוא פניחלי פלה להרפ״ש ופנלה דפה כנין קרנפים בלפם ונלק פלא הי מניחלי חלה לקבל הם יפרחל פיפ וכיפ כפהנחה קרנן נופף פוא נפניריה ופקפם ופלה חנפ׳ פאוא נזל דפרי זריס ופי׳ נקי פיפ מלה קוק לי׳ פסול חפר מקום הדר פפיר דפ״ר דלם לין לחקרן כיכר הר הדר חבל נלמם פסול חקר מקום הדר פפיר דפ״ר דלם לין לחקרן כיכר הר הדר חבל נלמם פסול חקר ניוים דלמון הוא מקום דלים לקיהם הממ ולינו כקרא לחברו ולין בו כפיעור ופפיר פסול מקום חפר :

אבל לפעריך מרחם ליפב דחדלי לפי הפיל דמפעפי׳ מקרנפו נזל חלי׳ והקדישו לחחר ״חום לקיים דהא קכי׳ לי׳ ניילום ופיפי פם חו פיפי דפום דהם ליש ני׳ זריס דהם נפפם מפפי׳ קרא מקרנפ ולא הנזול ולחיב נפיכי ופפיר ״ל דפפם הפר ופחזיר פרפי׳ ולינה מקום זריס כמים המליש פיב מפנפום דלים פם הוא דפע נפפם פקרנפ ולהכי לילפריך לפפלו מקרא דקרנפו ולא הנזול. ולפי הפקקוק דמוק לם נגזל קרנן דחבפי׳ דכנר כחפו חוק׳ פם דים דנזל דליכל לחוקפי נפפחם דלפ״ו חוא עלמו חם הפריש הפחם פל חלב פחכל חיום ולי נשלם ופלפים הת לחמול ליפ מהכפר פו פל חלב פחכל חיום ולי נשלם ופלפים הת לחמי׳ פפחי׳ פיש מהכיר עולהו ופלפיו לא עפם ולא כלום ולינ לחוקפת חלה נפפח ביכיל למכוח לחבי׳ עמו על עפחו ולעוכרו ולפ דקרא נפולה כחי׳ מקפי׳ לי׳ נפפח נחם לין עכן ולין לעמ פנת הכחוב לפפלו הקרנן חפ׳ פחפו לפם נעלי׳ ולשלם מיבי נחפחם פו עילה ופלפים דהא לחמי׳ לקמן עיו נפי נכ פחם פחפ לחמיי לפכיו לפם נעלי׳ חזרם קרן לנעלי׳ ולפ״ז פפיר לריך קרא דקרנפו נזל דחבפי׳ וגם הנזלן מכח עליו ופחפו לפם הנעלי׳ ולפם עלמו לחין פנזלן יולא נו דלי פפום זנח דפפ״ו הרי פחפו לפם לדיק׳ דה״ל הנעלי׳ ולפם דפעים וכפר כמו פחפו למפיו ופלא לעניו למולי׳ ולעדלי׳ לעמלי׳ ולפחוריים נפפחים פיל חבל מפום קרנפו ולא הנזול לין הנזלן ״״ם נו ולים. וזנח חנוח דעמו כפפם החוחם נחחנם :

עמרם חק׳ נלוחם נקיק הכיל :

תשובה שמ״ה

מילים ני לרפחלו יוס נ׳ עפ״ים הרכיע לפיק :

בימי החנוחם. יקנע כחה ומוחם. ויוע נעוחם. לחוני ידידי הרנכי החרון הנניד מרים יקומיהל ויים כי נפי פירנה.

היום קנלמי מכחנו סכים וכי ונדים כח״ עכם ומיפ לרון נדנר

חדם לפמים רניפ יהוחם להת דלחמי׳ נקידוש׳ מיע ע״ב דהמקדם חת החמה עיש מחני לריק לפי רפע נמור מקדפם פמת הרפר חפוחה נדעמו וכחב ריש חניהו ני׳ לחיב קי׳ ליח ויש פחם חוא רפע לנריוח כנין נזלן וכיולא זו לינו יכול להיוח לריק עד פיפיב חת הנזלה ויש כין פהרפר להפיב חי׳ חוא לריק עיש ולפי׳ חידם דנגחל נולב חו פוכה לקיים מלוה ודלי נמר נלנו לחפיב חת הנזלה וחוי כמו פהפיב וחין כלן מהניב כלל. ונזה מ״פב קופי׳ חוק׳ פוכה פי ליל קרא לפפול פוכה נזולה ליל מפום מהניב וכן קפ״י פוק׳ פם לי ליל לכם להוליח חת הנזול. וקופ״י עוים נחיע ריה כיח על הרזים דפפק כרהניב דנמלוה דרבק לים מהניב ליכ מה כיע נעים ריה דנמלוה דרבק מלהיב הה נמלוה דרבק חין לחוק מפום מהניב וחי׳ כ״ע דדוקא נגזול פפק רזים דלים מהניב כפנרה הכיל חבל נפופר על עולה ופלמים פיך פפיר מהניב נחקיפים דרבק כמו נחעניות מפום דמלוה דרבק ליכוח כיחב. וכן פי׳ דעם הרפעים דפפק פיח מלולב דנזול חיכו פפול ניוים פכי ולא חיישיק למהניב וגבי קרבפח פפק פיח מחי׳ מחנה ליח פחיישיק למהניב ולפעים כיחל דבקרבנות לים חזרם פפיר חיישי׳ למהניב :

ידידי החיכי עליו פלא פמר לפומו פכחב ני׳ מקדפם פודלי עפם

חפוחה ולינו ק דבנמי ליחל רק פמל עפם חפוחה ומעפם זה כחב הרחים פם דפרי רק פפק מקדפם וחכי פפקי נחיע פי׳ ליח פלינ ולינ לין לומר כלן דיולל מפפק. ולין לומר לפעים ניפ פם פקניח דלפ חומר פרפר נחפוחה נחמן וכיפ כלן פם חומר פרפר להפיב כלמן דלפם כלמן על פלמו ולין לו דבר עם חפרים דלינ פם הוא חומר פלא פרפר נדעמו לפוב ולהפזיר ודלי כלמן ולא יל פפום דפרי מהניב ולינ לפים ניפ פם נעיש פחוא דפע דלינ כלמן פפום דלפלמניר חדל דפפ כחב דפי כפחוני חי עיב דפפ דלפלמניר חוא פפיב כלמן לפפול פלמו מחזקפו וכלן לדרפם פוא נחזקפ

נזלן

בגלן ודלי מאחן אלא סי׳ נדעתו להסניא. ושוד דכנר כמנו סוסי ניא ני וכריסות יש דעתיים כאחן לומר לו מכלתי נמוצב אלא עוד ולא לאחרי דאלאחניא דהא שמא שמוא סמוצא ודיש דוקא להניא חולין בעזרת ושיא שמא שמוצא ודוקא לקיים מנוי סוכא ונולב ודלי מאחן ועיין בסעיף ני מסניא:

אבל מעיקרא דיש סרכא דיש לו קאמר אלא נמקדש ניא מלוי לרין שמא נרגע מקידש הראשון נהמוצא והראשון נדעתו לסחזיר והא דלא סחזירו היינו משום שלא הספיק להחזירו נרגע זו אבל נודעי אם הספיק להחזירו ולא החזירו לא אמרי׳ שמא עשה המוצא והראשון נלבו להחזירו וכדאמרי׳ נ״ק ליה ניב לי עשה חשוב מלי נמי נבי חינגי לי להחזירו ומשני שלא הספיק להחזיר עד שמת ומכיס דלא אמרי׳ נשעה שנחל שדעתו להחזירו דחיינ למה נחל וכיס לקיים מנוי סוכא ונולב וכי סיכן שנחזיר לנעל כדי לקיים מנוי ומפיר הר מסניא:

ועוד דחזקה אם נחל מעיקרא להחזיקו כשלו ולחזיק קדם ניא שלי נדעתו לסחזירו ולקיים מיא ומסניא לת הנזילה ותרי לריך לאבל כאן מסכיים אם נחל מעיקרא להחזיקו כשלו נמוצא ולחזיק כשכנלו לנלות נו כיון דדעתו הי׳ להחזיר אם ודלי ליחא דלוקמא לחזקה דמעיקרא שלא הי׳ דעתו להחזיר וכמיש סוכי מכות ניא ניב דיש נמלי דמיתיב לה תרי כל שלו סלניא סחריש למיד קיימו ולא קיימו משום דלוקמא לחזקה שלא יקיים שעשה ניא ואם נחל מעיקרא רק כדי לנלות נו ולסחזירו לחיינ מי תרי מהניא דהא אמרי׳ ניב קיל ניב לה תנסוב ניא למיקב לה תנסוב ניא לנשלם סמלוסי כשל ולפון סרמניס ניל מנניסא ולקור לנסוב דרך קשוח לו לנסוב ניא להחזיר וכי ומיי קשיב מי׳ שמיח קלינ דרך אבל שמחנר דכתב לחיז כדי לנעדו ניל דמיש ניא להחזיר ניל שלקמן

לנרסו ולסחזירם נמיכי לחיינ ניש ולחיינ אין משום כלל לקנרסנו:

אבל לחי חמה מה משקי על סרמניס ומי שכי לסו לומר דניל״ש

שכי שהוא שלוס דרשן לת מיישיק למוצא וכמיש סוסי לריניל אבל נקרנסת שהוא שלוס דלוי לפיר שפיל משום מוצא דרשן לת חיי על קלי׳ שדיל לחי חמה דכי דרים שפק נשלוס לת חיי על מוצא היינ דוקא נגזל דשם לי חמי׳ דלא יצא לת ליחזיק לי׳ נזל אבל נחוקה נשופר של עולה ושלמים ונחטיות שהוא דרשן לי חמי׳ דלא יצא לחיינ לחזיק אלא דלא כתיב שפיר לת יצא נשלוס דרשן כיון דנשלוס

דרשן ליסכות ניחנו וכמיש הוא עלמו שנרת זו נריש ניש:

ומה שמפקם על עשם שלך נפי לובש שכתב דשיל סי׳ ליש שכתב דמעשה דרני נריש ניש משום מוצא מיפחיעתי׳ חוסי ניסון ניש שכתב דרני ליל כלל מוצא ושפק עליו שהוא לת רחם מיש נשדיל ריש ניש דסיכא דלי חמי׳ לת יצא לחיינ אלא ניש ליל דלא יצא משום מוצא לת חפקם מועט לת חפקם ולא עיין נפרים דשיל סי׳ ליש דוקא להניא רלי׳ מהא דרני נריש ניש דשם נשוכה נזולה ולובש מיסי׳ למוצא ושיו שקי עשם שלוך ושחוסי הכיל דרני ליל מוצא ועיב שם נריש ניש שעשה משום דלשפר לחקן אלא אלא ולחיינ לין לחי׳ משם לשוכה נזולה ולובש לחיינ משום מוצא מ׳ ניש דשם לפי׳ ניש לת יצא לחיינ. ושלוך שלמוקם שפוסי׳ שלי ניש ולא לחיינ לחזיק אלא נשוכה נזולה ולחיינ לחזיק

דיס כנגל שס וגנגל שס שפיר יס כשס מלקוס נשקיבנו כשיס רשכיס פיל מליקיי מנגס ולייכ שסוס מכניע שי ליכל מלקוס לס דנשלמ שסלוי לין לוקן. וכן כלשס שדברי חי׳ רשכין ניעין כיס דלי שסול לשלר ״לוס לי ״לוס לל קני שקרל דקרבס הול כשי שכשלמל שלל לשס נשליס דכשר שלל שלל שלו לנשליס לשס שוגס לשל כי שסרי לי׳ לשקס דיס שלס עלס ירד שסוס מכניע עיס. שוכס דשכניע

שוס לגשרי לנשריע ולייכ ליכל שי שלקוס :

ובדבי כיילל לי שיס כרשניס פיס שלי׳ שנגס פיס. לין שניליין שכלוס ונסכיס לל שן שנגל וכרי ולליל שעלל וכלייכ שסני שכניע. ולכלורס שסוס שם שוסקוס לילור יס שכניע יולר שעלי דנשריק שן שסולר ליקרלל. ולסיס לי׳ס דנשניל ליקור ליקרלל לין

גן שלקוס כשי נכל שסקול׳ ושסוס מכניע שלקוס שי לי׳ליכ :

ולולי דברי רשניין ח״י כיל לשס הול רק שסוס מכניע שי׳ לין שקרבן

שסול לללל כיין שסולו נשניירס הול לל קיים שלוס ולילו שלל לנשליס לרלון לשל שקרבן כשר דלל לגשרי שדשי׳ לי׳ לשסקל ועיין זוס׳ ניק קיז עיג דיס לף ורכניע שס וסוגי׳ דגיעין כיס דשוכס שקרבן שסול שסיס לעיד ״לוס כדי לל קני היינו נשליסל דשסול שלל לשס נשליס. חס כלשס דעס שרשניס פיס שלי׳ שנגס פיז שגוכע לו שגשל ושקריב שקרבן שסול והקריס סוכלו וכוי ולליל שלייכ שסקבל. ות״ו קודס ״לוס שקרבן שסול דהוי חולין נשרים. ושס כשילסלו שנשליס שקרבן כשר. ולף דשסק פיס שנגיעס ד״לוס כרי לל קני. ניע כלן הוי ״לוס ושינוי שס לו שינוי רשוס וקני רק דהוי שכניע ולכן שקרבן כשר רק דלינו שסקבל לנשליס וככיל ועיז לשר. — ולפיליו ח״י שסלס — דשס לייכ עולס לנשליס שסוס שכניע שעילל שסול ניע שכשר שדרבן שסול . — שסכהניס חוכלין לס נשרה — ועייל שלל ח״י כזניס עלני״ . — ושני שקנס שסנס וכרי . — שלל יולרי שנס שנס חוכל גזילוס לייכ שכשר בעודעס לרניס ולל שסו לשלל יח״י שכהניס עלני״. ושנס שקולקי׳ קוס׳ שרלניל וכיע שס. ולפיז לקיע קוס׳ שלי לליל קרל נלסנן דשקרבן שסול כשעולר נרשניס פיל שלי׳ שנגס שקליל

שסוס שכניע לין שקרבן שסול :

ובזה מיוסב גיכ שס שסשקסס שדנכי נהס דנילס כי נשער ושסנ הס הול שכניע ושקרבן שסול. ולסיס זיל דשסוס שכניע לין שקרבן נשסל לללל שסוס לל קיים שלוס. וכן נהס דשקסיס עיל נשלר כל שזשיס שסשסנן לשס עסס דשיעור רי׳ שסיס שנדיע ועסס עלוס לייס כיין דשסוס שכניע לין שקרבן שסול שסיר שקרי עניל שלוס לף דודלי הול לל קיים שלוס. ולפיליו לל שי על יגשסו כדס שקרי עניל שלוס לף דודלי לגשרי לשל נשלר ולף כשר שסול לגשרי שכניע שסיר הוי דוש״י דשסק דשסול לגשרי לשל נשלר ושסנ הס כיוכ ניעיע כני שסשסנוס ח״י נשניירס ולייכ שלוס עיל שסול נין שקרבן נשסל ושלר ענודס סיס נשלר שסיר כשריס. ושנס לייס כשי שס שסק׳ נשסקיס עיל גני שנדיע :

ומה שסקר לס נשניירס עסס שיך שכניע. לשעכיד לשיס נשך דשכניו שרוני׳ שעליו לס ניינשן ניינ כשר ולל הול שכניע שסוס שהשנירס כשר עשרס נשסנ עסיים שסלס. לייכ שסקוסו סול שוכרע דשל נלולב שגזול גיכ עשירס לל שגזול כשר עשרס נשסנ כשילס ולין כלן רק ניעל שיע דוסנים לס שגזילס ושיע שקרי שכניע :

וגם על שס שסשס שדגבי לשיס רשניל כדיס עיו לשס לשסנר לקיים שסוס שסשס שדגבי נשלר ולקיים נשליס לייכ שלללייכ לייכ סוג׳ דריס כיס עיכ שיירי נשלן לו סופר לשר ולייכ כיעל עדליס. ולפעכיד נרשס דשר שדס דשינו שסוינ כלל לקיים שיע הלל נגוסו וגשסוס לשל נשלין על שס הקדס לל שסוינ שסוינ לקיים כלל ושסילל ליס זנס עדליס דלין כלן חיוב עשס כלל. ועיין ניק קיז עיג לשפיליו עליל שי עלשו לו שי לייכ לי לך נסוכס לשסוסי גזולס ליל שכניע לשסלס לף דשסוינ לקיים עשס לל ושי נשס ולינס לל לל לשעוד על לס לייעך ולין לך דשר שעוסד נשסי סיב שיע לייס שסוינ לליל נשעון שכיינו לשלייכ לשעלי לייב. ועוד לולי הרשניל לל קלשר הלל נשלוס לשסנר לשרי לשסנר נלשר לשסנר לשל לל לל שי לשסנר שרי לשל נלשסנר נלשר לשור לשל לייכ לליכל הכלל הגוף נשרי שלוס שוסס רשניל דשפיליו לשסנר נלשר שיך שללליל ושסניל שיירי נריס לשפיליו לייכל שוער לשר. ונזס שיוסנ

גס קוס׳ הסני נסוסר לל עיז :

ומה שס״י על קוס׳ זו לשין עדליס שיעסקס. הלל נעיכ וכי שעילס לייס שיעסקס הול הלל גס נקסוסס דעיס יס שעילס ולין עדליס שיעסקס יליסיס שוסלס לל הסנכו גו נזנשיס לי׳ז שלול נקרנסוס דוקל. ועוד לדעס שרלייק סוכס קליט ועוליל ריס כיס הכל הלי לס הסלס הול עסס שיעסקס וכלן הסלס הול גס עסס לשלן לשקדס. ויס לדסוס דשלרייק לל קלשר הלל גס עסס שיעסקס לל דשי לייס לשפיליו שין לשקדס לגל לשייכ שדלס דעסס שלשן לשקדס לל

דשי לייס שיעסקס :

אבל שס שלניל שלולין פיד עיכ דלס רס ניכל הסוסנ לשולס

נשנס שייב לכסוס ושסשע לל נשעכ ושלנ לייכ שייב לכסוס

שסוס שכניע לף דשול לזכלנ דשל לייכ שייב לכסוס עוד דודלי לייכ שלייר לשסנר עוף לשר לקיים עלוס כיכי ולשיים לשרייב ני׳ שכניע ולייס שקרבן שסול נשלנס. לייכי שנין דנרי. שדל עיס דשסשע שליוקל דנשעכ ושסנ לייכ שייב לכסוס לל ניהר׳ שוקשי׳ קסס נרייסל דלייכ שייב לכסוס נשעכ ושסנ. וגס עיס שסוס לזכלנ לייכ שלייר

לכסוס

וכי לכל מיר ומיר סייס סרי עכי דשלוינ נשלריוס ולייכ לל עסוס שכניע דזוסק לשוסק לשקשל דוקל נשלשר סרי עלי שלוס עיע שלייכי שייב נשלריוסנס כדלשריכן נריס ויינ דלשלי ליע כשנס סוריס לכל מיר ולנלך לשוסק נכשניב דוקל. ולין לוסר דגס נשיר לייס שכניע דלייכ חיוניס ולין שסשול לשוסנו דסל יכול ליעלל על מיכו. ולל כשיס הריב דגס מיר סרי שי כשלשס עלס ירד שסוס שכניע עיע. ושסיר כשיב לכל מיר. חס לייל למען דילף שכניע שקרבן שלל שגזול ד״לוס לל קני ושסול עסוס שכניע וכשיס סוס׳ ניק ו:ה שי קרל נסכיל כשיב כשו נשולין דף ויו ובשי׳ שס ועיכ דנכריס שיך עכיס שכניע ולייכ

קש״י ליל קרל דלשק שסול לכל מיר :

ועוד עיס סריב דנקרבן מיבס לייכ לשוסנו כיון שלייכ שיב לשניל קרבן לשר שסוס ושיכ לשלס ושיכ לשנרי שיסלל לשיכן לכשר שסשגל לשילו קרבן שיב נשלר שסוס לשיכ ושיכ לשיך שקיס שקדס לשיל קרל נסכיל כשר. ולף לשקל עיס שכניע ד״לוס כרי לל קני. עיע כלן שלייכ שסוס שכניע לל שי לשוסנו שסוס לל קני. ולפיז לקיע קוס׳ שלי לליך קרל נלסנן דשקרבן שסול כשעולר נרשניס פיל שלי׳ שנגס שקליל

שסוס שכניע לין שקרבן שסול :

ובזה מיוסב גיכ שס שסשקסס שדנכי נהס דנילס כי נשער ושסנ הס הול שכניע ושקרבן שסול. ולפיליו זיל דשסוס שכניע לין שקרבן נשסל לללל שסוס לל קיים שלוס. וכן נהס דשקסיס עיל נשלר כל שזשיס שסשסנן לשס עסס דשיעור רי׳ שסיס שנדיע ועסס עלוס לייס כיין דשסוס שכניע לין שקרבן שסול שסיר שקרי עניל שלוס לף דודלי הול לל קיים שלוס. ולפיליו לל שי על יגשסו כדס שקרי עניל שלוס לף דודלי לגשרי לשל נשלר ולף כשר שסול לגשרי שכניע שסיר הוי דוש״י דשסק דשסול לגשרי לשל נשלר ושסנ הס כיוכ ניעיע כני שסשסנוס ח״י נשניירס ולייכ שלוס עיל שסול נין שקרבן נשסל ושלר ענודס סיס נשלר שסיר כשריס. ושנס לייס כשי שס שסק׳ נשסקיס עיל גני שנדיע :

ומה שסקר לס נשניירס עסס שיך שכניע. לשעכיד לשיס נשך דשכניו שרוני׳ שעליו לס ניינשן ניינ כשר ולל הול שכניע שסוס שהשנירס כשר עשרס נשסנ עסיים שסלס. לייכ שסקוסו סול שוכרע דשל נלולב שגזול גיכ עשירס לל שגזול כשר עשרס נשסנ עסיים שסלס. לייכ שסקוסו סול שוכרע דשל נלולב שגזול גיכ עשירס לל שגזול כשר עשרס נשסנ כשילס ולין כלן רק ניעל שיע דוסנים לס שגזילס ושיע שקרי שכניע :

וגם על שס שסשס שדגבי לשיס רשניל כדיס עיו לשס לשסנר לקיים שסוס שסשס שדגבי נשלר ולקיים נשליס לייכ שלללייכ לייכ סוג׳ דריס כיס עיכ שיירי נשלן לו סופר לשר ולייכ כיעל עדליס. ולפעכיד נרשס דשר שדס דשינו שסוינ כלל לקיים עשס לל ושי נשס ולינס לל לל שי לשסנר שרי לשל נלשסנר נלשר לשור לשל לייכ לליכל הכלל הגוף נשרי שלוס שוסס רשניל דשפיליו לשסנר נלשר שיך שללליל ושסניל שיירי נריס לשפיליו לייכל שוער לשר. ונזס שיוסנ

גס קוס׳ הסני נסוסר לל עיז :

ומה שס״י על קוס׳ זו לשין עדליס שיעסקס. הלל נעיכ וכי שעילס לייס שיעסקס הול הלל גס נקסוסס דעיס יס שעילס ולין עדליס שיעסקס יליסיס שוסלס לל הסנכו גו נזנשיס לי׳ז שלול נקרנסוס דוקל. ועוד לדעס שרלייק סוכס קליט ועוליל ריס כיס הכל הלי לס הסלס הול עסס שיעסקס וכלן הסלס הול גס עסס לשלן לשקדס. ויס לדסוס דשלרייק לל קלשר הלל גס עסס שיעסקס לל דשי לייס לשפיליו שין לשקדס לגל לשייכ שדלס דעסס שלשן לשקדס לל

דשי לייס שיעסקס :

אבל שס שלניל שלולין פיד עיכ דלס רס ניכל הסוסנ לשולס

נשנס שייב לכסוס ושסשע לל נשעכ ושלנ לייכ שייב לכסוס

שסוס שכניע לף דשול לזכלנ דשל לייכ שייב לכסוס עוד דודלי לייכ שלייר לשסנר עוף לשר לקיים עלוס כיכי ולשיים לשרייב ני׳ שכניע ולייס שקרבן שסול נשלנס. לייכי שנין דנרי. שדל עיס דשסשע שליוקל דנשעכ ושסנ לייכ שייב לכסוס לל ניהר׳ שוקשי׳ קסס נרייסל דלייכ שייב לכסוס נשעכ ושסנ. וגס עיס שסוס לזכלנ לייכ שלייר

לכסוס

לכסות מד. לכי מסתפק מי דודלי ליט מחזיק לגלותי ולכסותו דלמא גרע מכסא הרוח דמסוד מלכסות לחל עכים נחזר ימצבלה חייב לכסות לי לין דיחי לחל מלה עין קוכה ליב:

אבל נוף דבריו המחכים דמס לה לייבי נעבר וכיסה נעבירה לי קייס מלוה כיסוי רק נמוחב לחולה כיון דכיסן מצה לרחוה נס מלוה כיסוי דחי מצה ומיחר לכסות ולין כלן עבירה ומילחל חייב לכסות לחל נעבר ומחו כיון מלה כיהן מצה לרחוה לין מלוה כיסוי דוחה מצה ופטור מלכסות ומה מהציע קייך זוה. חה ולחי דלין לומר דוסקיה פטור מכיסוי נעבר ומחו מסוס דמלוה כיסוי לה עי עבירה לל מחיצה ולימה מלוה דהוי מהציע. דחיל דוקה מס קיוס מלוה לה עי עבירה מקרי מהציע חבל לה מס חיוב מלוה לה עי עבירה. וחרי ביעוחה דף כי לילטריך קלל נחייבי לחין דחולמ ולה מהיצמה ולה לחריך דהוי מהציע סחרי חיוב המלוה לה עי עבירה

נכיסוחי האה לעייב דוה לה מקרי כלל מלוה הצה נעבירה:

ולכאורה יש קחירה לוה מלמן רייי החחרון סנמציב ריש ני סחכלו

סכחב חבל דבר החסור נחכילה לין רחוי לנרך עליו ולזון עליו לפי סהוח מהציע והרי החס חיב המלוה נעבירה ולה קיוס המלוה ועיין נרמיי ריש הכיל ונכיעו ומנדל עח פיל מנרכים חייב. חבל חחר העין הל ליחל דהרי קיל נפי קפיד לחחר סכחמכל המחן סוב חיי לנרך נהאיז וחיב נס קיוס המלוה הוח נעבירה עיי חכלה מיעו מחכילה ליסור סעדיין לה כחמכל. ונחכי ליחל דלה חקפי הל עבירה כנר עבירה ולים:

ומה סהציע הדיב מלמן ריחיז הכיל דחפילו פטור חכל וכל עייך מהציע. יש לדחוה דלעבין נרכה סחכי לפי סחכיר ליש וכחיש חוסי ורחסונים נכחה דוכחי דחהיב נגזל חפילו חחר סקנחו לין לנרך עליו:

ומה ניילה לדון נדבר חדש וכחב דנריש כיה חטוחר דגס נסוגע בסוגע סייך מהציע ומיהש דוה דוקה נסוגע ועושה על דבר שלסיר לכיע ואומר מוחר דלה חוי כחלו עשה קוס ולין כלן מלוה ונכחי מיירי נחחי דריש חבל נסוגע וסחו נשנה וקנור סחוח חול לו סחי סלוחים וקנור סהוח סלה סלפי מחשנחו נחחה מוחר לכיע נוה לה נעלו מעשיו ולה חוי מהציע ונכחי מיירי נפקחים דף ער ומשוים מקרי עשה מלה. והוליל חילוק זה מחוסי יומח כיע דיש כמי שקדרו קוף חיל דחחס נחכוין לקדם שכקנור חי סהוח יוס דומי דמחכי סעלה מחור הלנכה וכרי חבל חכל כיון דנכוחה עשה וידע שקידרו סלה כמלוחו כעשה כמי שקידרו קוף ולין ניח חוסי כריחוה ייט ער דיש דהחי. הכה הנין נכוונה חוסי דהחי דקידר חחר הנשה מירי ניח שכיוון לקדם רק שעשה שהיוס זמט לקדם ונזה לימו קיוס לפטור ונעלו מעשיו. חבל לין זה כוונה החוסי רק כוונה החוסי דהחס חי סוגע וחשב שעשה כמלוחו ולייב כחכוין לקדם לכן כלי שרה מקדמין שלה נזמט ליפטל חבל כחן עשה נכוונה ונמיד וידע שקידרו שלה כמלוחו ולייב לה כחכוין לקדם לכן לימו קדום ולייב לין רחי לחלק נין הסנגוה. והדיב הסמים ניבה נכוונה דמחם מוכח להדי כמים:

ונם כוונה חוסי כריחוה שכיל לימ כמים הדיב חבל כוונחם דסוגע לה מקרי רק חס כוונחו לעשוה מעשה שעשה רק שחשב שהיים חול לו שלחכה זו מוחרה לו שכחכוין לחכול חחיכה זו ושחב שהוא שומן והיחה חלב דגס שומן נקרה חלב עין חוסי שנוטות כיב דיים שלה לייב כחכוין לעשוה מעשה שעשה רק שחשב עבל לימור הכוף הגוף ושרי מהציע ולייל דחחר חוקה הל גס שחחר עניד לימור חעייב כיון דנקול לה נעשה עבירה חציב דנה מעבירה לה הוי מהציע ונקיים לימו חוסר רק לכחחילה. הרגה הסנוחות נדבר. חדח דסס לין שלוה נה עי עבירה שכרי חפטר לו שלה לחכחוה נקול הקיעחו ושרי נעשה עבירה חחרה נעשי חשלוה וכמים נחשרי חציב קי כיח. ונכרי שלה גס למיד שלליהי מיים לחקור לכחחילה להרגה שיהים ונדיעבר לה הוי מהציע ולייב גס נמחכי ציהי שלוה יש דקיל להמחבר דלימי רק לכחחילה חבל נדיעבד לה הוי מהציע. ונקיטים יש כמים רנציע נמדרים עיו דמחכי נהדי שלוה לימ לחקור רק נחפטר נחחר. ולפיז נפטיק הי מיירי דלייכה חדש לכן הוה צלמו לחקור לחקוע חבל נקיע דהחיקור על סופר זה מיירי לייכה סופר חחר ולה מחכי נהדי שלוה שרי ולייכה מהציע:

ואולי יש לחדש דלה מקרי מהציע שלה שם העבירה לימ לעשוה חבלי שחחי ודלי קיוב לקיוס המלוה כנון נולב חגזול שפיי שגזלו העבירה מקייע למלוה נעייב קיחי לו נולב נלחה נו חבל נחחק העבירה הוה הציחה וחפטר לעשוה עבירה לנטל חוחה חבלי קיחן לה לחחק וכיון שחפטר לעבירה נלי שלוה לה הוי מהציע. וחפטר לפרש זה לפון ירושלמי שהציל חרחים פכיים קי יים ד' לומר לין עבירה שלוה ריים לין שלוה עבירה דפי לין לומר לין עבירה גורמה שלוה נעייב לה דוקה הוי מהציע וכייל:

ומה שכיל עוד ניישוב קושיחי דלחריך נפיק לי לחחק לקרה חורה חפילו נה על חמ חציע דכי הנעה לי' קען נדיכה לה לחריך קוס הב לה ציי כי יהיב לה הוי לחחק ולפיז עשוה מהציע ליכה כהיב כיון דלה קנחה המלה עליין לי' העבירה ולי נבי לה יהיב לה דלים מהציע רק לכיים ולימים קוסה המלה רק עשוה דיהיב לחייב ולייב לין המלוה נה עי עבירה ולים מהציע חבל עשוה לימור לחחק ליכה ככיל. ונשכי לימים קשי שוה שכיל דלחחק

ומה שפי דמעשים לים נחחק מהציע דלה הוי מהציע רק לה שכעשה העבירה נגוף הדבר שעשה בו המלוה לחבל שכה העבירה ליח שנעלה ונעלה לה כעשה שוה לימור ושביל דלי' מהו דיעלה נשופר חגזול דלין נזל נקול ומה נכך הל הקול נה מדבר הגזול לחייב עשוה דנקול לה כעשה עבירה לים בי' עשוה מהציע נס לחי חלי עמדתי על קנדל זו חבל לה יפרה בעיי מעשה דגס בגזל לה כעשה עבירה בגוף הלובש חו הקרען רק שחקרען הי' בעבירה וביב הרי קרן שעלה הי' בעבירה בשביל הביחה שהוא המעות קנחה הלה נעשה ביחה כדחוכח סוגי' דעיז קיב דלח לין הקרן בשעה ביחה ליה חחב ולח ליה כעלה לו לה קנחה עשה בשוה פרים וכמים חורים כי' קקיל חום הי ליב קרן הלה הי' בעבירה ופפיר הרי מהציע ולה דמי להח דלחריך ניים דף קיב חלי דמקיק ד' זוי דרביחה נחברי ויסיב לי' נלימה נגוייהו. ד' מפקי' מיכי. נלימה לה מפקי' מיכי. דהחם שפקיק הי' נעשוה מעשיב כלן שפקיק הי' בגוף הלוה וחפילו למים חורים קיל חום " דחפילו הי' שפקיק בלימה נייב לה מפקי' מיכי הלימה כבר יסיב טעמה שם עשוה דחלוה קוסה רביה נקבין גמור ולין מליחין מחמו רק לקיים עשה דחמי לחיב עשה לחבר לי' כי היכי דמי' לכן שני בחזרה דמים ועדיף מגזלן לחר שקנה ניילום ושיחה שם חו בשיחה מעשה לבל כלן שקבן הלוה הי' בעבירה בשביל הביחה וחם נעלה לו חיכה קוסה שפיר מהציע כמו שגזלה וכיים לרים דגס לחר שקנה ניילום שיחה מהציע. ולקה מסמע כן ניח ליב דקלמר עיב לה קלמי עשה חעשה בגוף הלוה שלה לגבוה עשוה דמיים ולי כיחה דהוי כחלו לה כעשה מעשה בגוף הלוה מלי מיחוק שיך כלן לעיב כיון שהקבן הי' בשיחה הוי כחלו כעשה בעבירה בגוף הלוה:

והראי' שהציע מהה לחין גזל נקול חמיכי הלה כבר ניחר הרמניים חקול לעפיי שלה נגע בו ולה הגניבו הקומע יצה וכחב המיח לעפיי שהחוקע נגע בו מיח לין הקומע מגע בו וכי' ולפיכך גס החוקע בו יולה עיש. ולפיז לף שהקול לה מדבר הגזול מיח לין המלוה לה עי עבירה שלין העבירה שהוא גזול לריך למלוה ומשרים ליש מהציע כשברים חוסי ריש לולב הגזול חבל כלן לריך העבירה למלוה דלי להקדים רק מה שהוא שלה והרי קנחה לה הלוה נעבירה כביל שפיר הרי מהציע. ויש להסביר יותר דנשופר הגזול לין המלוה לה עי העבירה גנס לה לה הי' גזלו רק שפי' לקחו להקוע בו הי' לפטר לגלוה בו. וכיה חלה גס שוחל שלה מדעה הוי גזלן. זיל דיש לחדש דשוחל שלה מדעה לה הוי גזלן חלה נשחלו להשחמש בו השמים שהוא נבציעה גופו חבל נהולה לשמש השמים שחיל לבציעה גופו חיכו גזלן כלל דלין גזל נקול ולים. וזה כשחלקה הסנה דגיים נפי' הקפיו על דנרה מניל שם שקיים עיש:

ונם הרלי' שמציל מדברי מחבר פי' חכיל שפסק נפיים דמודר הלוה לחבר חדש חוקע בו משום דחוקע כהנה נחקיעחו ולייב נפיב נשופר חדש חוקע של עיז לומלי יולה נדיעבד הל ליכה הלוה הגוף והרי מהציע ולייל דלחר חוקע הל גס לחחר עניד לימור חעייב כיון דנקול לה נעשה עבירה חציב דנה מעבירה לה הוי מהציע ונפיים ליכו חוסר רק לכחחילה. הרגה הסנוחות נדבר. חדח דסס לין שלוה נה עי עבירה שכרי חפטר לו שלה להחכחוה נקול הקיעחו ושרי נעשה עבירה לחרים נעשי חשלוה וכמים נחשרי חציב קי כיח. ונקי' שלה גס למיד שלליהי מיים לחקור לכחחילה להרגה שיהים ונדיעבד לה הוי מהציע ולייב גס נמחכי ציהי שלוה יש דקיל להמחבר דלימי רק לכחחילה חבל נדיעבד לה הוי מהציע. ונקיטים יש כמים רנציע נמדרים עיו דמחכי נהדי שלוה לימ לחקור רק נחפטר נחחר. ולפיז נפטיק הי מיירי דלייכה חדש לכן הוה צלמו לחקור לחקוע חבל נקיע דהחיקור על סופר זה מיירי לייכה סופר חחר ולה מחכי נהדי שלוה שרי ולייכה מהציע:

ואולי יש לחדש דלה מקרי מהציע שלה שם העבירה לימ לעשוה חבלי שחחי ודלי קיוב לקיוס המלוה כנון נולב חגזול שפיי שגזלו העבירה מקייע למלוה נעייב קיחי לו נולב נלחה נו חבל נחחק העבירה הוה הציחה וחפטר לעשוה עבירה לנטל חוחה חבלי קיחן לה לחחק וכיון שחפטר לעבירה נלי שלוה לה הוי מהציע. וחפטר לפרש זה לפון ירושלמי שהציל חרחים פכיים קי יים ד' לומר לין עבירה שלוה ריים לין שלוה עבירה דפי לין לומר לין עבירה גורמה ש

דלחך תקרם תדם תפילו נח על חמו. ולפעמים חיש דלפ לרך קרח
רק נכתיב דבלחים חיל משום מסגיא כתקדי כחכל:

ומ"ש שוד ליעב קושתי דכיש נח' בקדש לחם על חנלי וקדש
קדיפת מחכלי נח על מלי חים לחר ומכן לה לחכן ולחיב קיימה
מחכלי ומרי חיל למפרע ומרי לחכן דדוקה לח מעלה חילו מעורר
מסעה ניחה כמנו חוקי דחילו לחכן לפילו למלן דחים לי' נרירים לחבל
כלן המלה מעורר רק לחילור לילו מעורר קפיר חרי לחכן. לחבל משום
מהגיע ליכל דגם לח לה היחה מקיימה מחכלי ולח חי' עבירה ניב
סלחכן מלה. ולפעניד דוקה נלולב של לפירים ושל עיהיב דלין העבירה
מקיימה כלל למפיים המלוה וכן בהוליה מלה לרהיב שבירושלמי פ"ג
דמכנה היב סלין הולחה מקיימה כלל לגלוה יים חלה זנה שפיר כחנו
חוקי דירושלמי דלה חרי מהגיע לחבל כלן כמ שהי' מעלה שלם גם
לח לה קיימה מחכלי ונלה עבירה מים עכשיו שקיימה מחכלי חינרר
שקנחה חותו נעבירה ומעבירה מקיימה למלוה שפיר חרי מהגיע כמו
נזול ניוים שי דלף שה"ל לפשר לו לעשות המלוה גלי עבירה עי'
מעלה מים עכשיו משעה עי' נזילה ומאלוה מקיימה לעבירה הרי מהגיע
לרי' ריש לולב הגזול ומפילו לרשניך חינו יולח רק משום דמעלוה
דרבנן ליש מהגיע כמים הוקי שם נקוכה לבל נמלוה דחוריילה כהי"ג
שפיר חרי, מהגיע כיון שעכשיו עבירה מקיימה למלוה ועיין פכ"ו שם.
שלרכתי קלה נשה שים לפלפל ולקבל דנריו הנעימים. נחחנה חחים.
והדיג חני החכמים. ישים על דנרי עיכו הנחלחים. ויערב עלי כעוכה
עמים. כשעם הכותב נעריך:

ממרם הקי נלוחם נקיק הכיל.

תשובה שמיח עוד להגלות הכיל מריו

שילים חור ליום ני זי דחמוכה:

בצאת השמש נעניכתו. הוסיף עלי חרח חור חורתו. נהלו כרו עלי
רלקי נידים שכיום מדנרי קופרים נחחנה ומינה יהיים
והלחות רנום קנרו נעדי מליהנות מהו חכמתו שה מפיק מרגליות עד
היום. ולחנ היום של העיון ליהגיע לפכיו מה שים לי לדון נדנרין

הנעימים למען חשמע דנרי פי חכם חן ותוסיף לקח:

ראשית דנר כתב הדנכי דלף מ' לוקן על מהגיע כמו נעניעת ע"מ
זה דוקה נשהמה דשום סוכל זה חבל נעוף לחין חמות
נשעות היים דשהגיע חינו פוסל ללקות עליו דחיב למילף מנזיל דומ"
דפקה רק מקרנו ולח הנזול ואיב ניח נחחנ עוף דשום חחב לוקן
ושום מהגיע חין לוקן. ולי חכי עכ"פ לדון זנה חדל דמהגיע לימקה
לפקה דנשאת וכמו פקה דשהה לוקן חיב מהגיע נכיש חפילו נעוף
וכעין זה כתב רשניל בקידושין ס"ד דלף דילפיק דנר שנעדות מעמון
ונמחון מהכי שהלחה נעיד מ"מ נדשניע לה מהכי דדשניע לימקה לממון
סים נו הכחשה. והיב לכי לומר דמהגיע לימקה לנעיד דנשהה ולח
לנעיד דעוף ולכן נפ נעוף לוקן על מהגיע. ועוד הל מחוקר חנר
פסול נפ נעוף ואיב חייבו נעיד ד"ד דלוקן עליו. והיב מהגיע לימקה
למוש דפוסל נעוף דהייבו מחוקר חנר ועיין נלקח הרחנים פ"ג
מלימורי מזנח שכחב דלין מוש פוסל נעוף נדיל נמומין קנינים וכו'
משמע דמחוקר חנר כמי מוש מקרי חלה שחוח מוש נדול:

ועוד דנוף הס' חיבו מפיק רק למאי שהקשתי ליל קדר נלחבן
חבל לכתי הקשי הל דלמרינן נחמורים כיבו זוכה ולח זוכה
דלם היל נכתב לחבן לגיעול כשר להקרנה וכן פקה הרחנים פ"ד
מלימורי מזנח ולמאי כשר חל חרי מהגיע. ועוד הל דלמרינן נפקחים
דף לי לכל כדד פרט לכדור וכרי נממכה זוכה על פקחו ולמאי כשר
כיון שחלק לי מהמטיים פסול משום מהגיע. ונזה חיבו מפקיק ניב מה
שהי' הדיב דכיש דמשום מהגיע חיבו פסול להגיעול דהרי נהכי גוכי
כשר גם למקבל החלבן. וגם מה שהי' דמלוה רשום ודקבן כדבר ליש
מהגיע חיבו מפקיק דהרי פקה קבן חוכם חוב:

ועל מים נדעה הרחנים דפוסל עלה וכהיב לנכתים משום מהגיע
ולח משום מעסקה שרחל דכיש לעבין מלקות הסיב דעיב הרחנים
לח סיל כרחנין דמהגיע שוה לנעיד דנעניעת שקדם מוחו להקדישו
חין קדושין חלה עליו חפילו לכבן נזה ועבודה כמבואר נבכורות י"ד
ובחולין קיל ורחנים פ"ח ממעילה היב ואיב חיב מהגיע והרי הרחנים
כחב שם דקדושין חלה על הנכתים. ואלי נעכיותי ליכני יודע חבא
מיזכר שם נרחנים דקדשי קדושין דילמא רק קדושה דמים כמו נעיד
ודרי זה לשון הרחנים שם ושם הניח לה שמקדשו להיותן רחוי לקרבן
חבל שמקדשו להפסל ויהי' כקדשים שנפסלו ואיב שפשר דלא קדשי רק
קדושה דמים. וכיון לי קדושה דמים מחי למיתרת. זיל דהרי דין זה
טוען מחוקפחת קפיח דמכחים ושם מעשה כל דבר שבחובה חיבו נח
חלה מן החולין לחי עלה דילפיק מכחים פ"ג מחחלה דכחיב חשר
לו ולח מבל מעשר ועיין בעורות חגיגה מ' זה דוקה לעיד ממין שהיוב דרשיק
נבוה ושפילו לעים רשי' חולין דף כ"ב דגם לעיד ממין שהיוב דרשיק

מעילה

שמשר לו יהיה ניע שילשוחה חוא משום דלימו שלו נעיד שים מ' לר
נשום וכניע שרשנים שפשרי מעצשיק שלין הנשכים נחי לעולם חלה
מן חמולין לפי שכחתר נהן חשקיע הפקרינ חת קרנגו מר סיה' משלו
ולח יה' נשה לר לנגיה כלל עיב. ואיב חיל דלי לשקדים כלל כיון
דלדם ני' לך לנגיה קפיל דיכול לשקדים כיון דעיקר שלו ועיקר שרגוחה
נרחנים משום סנל ופרחמע וגם נעדלה. וכהיב הרל כיון דלישודי
הכלה כיכו לה משנב כשלו ולי"ם יכול לשקדים קפיל דשקדם חל
עליהם חבל לפילם דלה חר רק קדושה דמים ודיין נבים ול ני שם:

ועוד עלה נעי' דלעכין מה קדשי דשניא דנשלמין נהוצ ונרנע
ולנכון נזה ועבודה חפילו חחר שכפרו חיין נרחנים פיב מלישודי
מבה חי' חבל מכחים וכשים קודם שקדשו נבלי יש ליש פדיון
כדלימה נמכחים ק' ע"ב ופרשי משום דלה קדש קדושה רק קדושת
דמים וכן פסק הרחנים פ"ו מלישודי מבה ולפ דפסקי דמשודי לין
נפדי' מ"מ כיון דטעמה' כפי' לפילו נשמלו חחר שקדשן מכים שכח
דפסולי קודם שקדם דלפילו מ"ב מלין לו פדיון נפסול חחר שקדם
כדלמרינן שחם מ"מ נלה חזי להקרנה נשנה שקדם יש לו פדיון כמים
רשי' נבריחום כיב דלה חל עליו קדושה מבה ומכים כלן נמכחת
ושכשים שפשילו נשמלו חחר שקדם יש ליש פדיון ודלי דכשפולין
נשנה שקדם שים ליש פדיון ולימס רק קדושה דמים וכן פרשי
נשנועות דף יוד דמכחות מ"טלין נשם מפ"ק דקדושה דמים נת
מעילה ולימ לין כלן קדושין. ולי כוונתו דלחר שחוקדשו נכלי הוי קדושין
ולח ליקרנ רק לפסול כדלמרינן נמכחות ז' ועיין זנחים פ"ז ורחנים
פ"ג מפקיהמ"ק חחי' ושיב מ"מ מ"ש דכל זה היכי דפשילו נקודם
לשער רשי' חחר שחוקדם ולחוקי חחר שנחקדם נכלי עיין זנחים פ"ח
ודף פ"ד חבל נפסול שהוח קודם שחוקדם לין חמנח וכלי מרים מקדשין
כלל קדושין כמבואר נזנחים פ"ד ודף חמס קלי לעכין חם עלה לח
ירד מ"מ פשוט דגם לעכין ליפסל חיכו מקדש רק נרחוי לו עכ"פ חבל
נפסול שקדם חקדם דלה ס' רחוי למנח וכיש מעולם ודלי חיכו
מקדם חפילו ליפסל ולכן דנרי חדיב נפלחים ממכי נזה. ותמה כי לשון
חרחנים חבל שהקדשו להפסל ויהיו כקדשים שנפסלו משמע שלם דקדשי
קדושין ליפסל חבל מ"מ חכי כעוך נזה כיכל וגם חיכ מכיר ושם
מחקדשו נכלי מחקדשו להפסל ושקדם שמחקדשו נכלי ושלי לין כלן קדושין:

ואמנם כיו להנין דעם קדושים מר כיתי רבי חבל נלחים ליהם למים
שחרי פסק הרחנים פ"ו מלישודי מבה היב דנמכחות ונכשים
חפילו נעניעת חיכו לוקה ושוה מנחי מכחות פ"ז דקלי בחיקי וחיב גם
נחגיע חין לוקין עליהם וחפילו למאיל דעוף לוקין על מהגיע היכו
משום דשם חין משם פוסל כלל ומהגיע פסול לכן למוש דנחמת
מדמיק לה חבל נמכחות ונכשים דמוש פוסל ומכחיב המימי' נמכחות
פ"ז וחפ"ה חיכו לוקה חיב מהגיע דידי' לנעיד דידי' מדמיק לה ושיכו
לוקה ולח לנעיד דנחמת ולי"ע. ושולי מ"מ כיש לעכין מכוח מדוח דלוקין
נעניעת נמכחות ונכשים ושיב חיש נמהגיע חבל משום ממשקין שרחל
חפילו מכוח מדוח ליכל. וזנח יש לקיים דנרי נמקלה:

ועל דנר הקוב' מכל הזנחים שמנחו לשם פסח דשמור לרי' מחשחת
משום מעדיש ועשם מלוח ולח חי' מהגיע. חכח הרחנים רפ"ק
דשנח כחב דלחכי נקט ה"לשה נלשון מי ועשיר רלנב חורחי קפיל
דמהגיע לשורים ושיינן עלי' וכחב שהוייע ושפילו לרי' דפ"ע דמכלחין
מסנה ד' ולרי' דקוכח פ"ג מ"ד דהלכחה כוותיהו דלח כיחכח סנח
לרחות חבל מלח לדקה כלל מפיב נמילם ולוכב שכיתן לרחות וכו'
[חכח מ"ם נני לוכב דכיתן שנח לרחות חיכו חוכן ושולי יש ניחו
להורכי כוותיה] ועכ"פ כשלחי לעלמי למדמי מה דלף דחוריין נפסחים
דף לי לכל כדד פרט למדור וכרי נממכה זוכה על פסחו ושלמי כשר
כיון שחלק לי מהמטיים פסול משום מהגיע. ונזה חיבו מפקיק ניב מה
שהי' הדיב דכיש דמשום מהגיע חיבו פסול להגיעול דהרי נהכי גוכי
כשר גם למקבל החלבן. וגם מה שהי' דמלוה רשום ודקבן כדבר ליש
מהגיע חיבו מפקיק דהרי פסח קבן חוכם חוב:

ועל מים נדעה הרחנים דפוסל עלה וכהיב לנכתים משום מהגיע
ולח משום מעסקה שרחל דכיש לעכין מלקות הסיב דעיב הרחנים
לח סיל כרחנין דמהגיע שוה לנעיד דנעניעת שקדם מוחו להקדישו
חין קדושין חלה עליו חפילו לכבן נזה ועבודה כמבואר נבכורות י"ד
ובחולין קיל ורחנים פ"ח ממעילה היב ואיב חיב מהגיע והרי הרחנים
כחב שם דקדושין חלה על הנכתים. ולחי נעכיותי ליכני יודע חבא
מיזכר שם נרחנים דקדשי קדושין דילמא רק קדושה דמים כמו נעיד
ודרי זה לשון הרחנים שם ושם הניח לה שמקדשו להיותן רחוי לקרבן
חבל שמקדשו להפסל ויהי' כקדשים שנפסלו ואיב שפשר דלא קדשי רק
קדושה דמים. וכיון לי קדושה דמים מחי למיתרת. זיל דהרי דין זה
טוען מחוקפחת קפיח דמכחים ושם מעשה כל דבר שבחובה חיבו נח
חלה מן החולין לחי עלה דילפיק מכחים פ"ג מחחלה דכחיב חשר
לו ולח מבל מעשר ועיין בעורות חגיגה מ' זה דוקה לעיד ממין שהיוב דרשיק
נבוה ושפילו לעים רשי' חולין דף כ"ב דגם לעיד ממין שהיוב דרשיק

שהלה ואיט מחבור נקרון ונשלם סני דעם שהלה סייט מסוקס ושנייד שעמם שניל קרון לאל סשומע ליט שניל קרון דלון שהלה] נקול רק ליקוד נשלשל ושיט נבשיים ושקודים יהי מחציב גם נשוגב] ולשיי בשחיים שחשוב לשם שעם לי כיעל שחייב שהלה יהי לה יהי שחציב ויהי סנדיים ושעם שעיה שעשר שהלה ולפ דלי כיעל דשפוד יהי יהי מהציב ויהי לה שעם שעיה ושייב שהלה כיון דליכה לשיער שכי ושכי שפוד שחשלה ולון ליחציל חולין נשחיים וכעיון קנרת א כשנו שוקי ציע לי נשא דשלה שני" זכר שקולה לפ כיון דשקולה לה כיחא לי" וכשיים ציע כיון דלה סשי כשיים כיחא לי" שקולה ציע וסיב דכוותי": [ועיין כעין קנרת א נשוקי חולין דף ק' ריש מלי לעכין חשריל]:

ומה שהי שדיב כי דכבל שקולי מחנה כמו רוצע ורוצע ומריעה ושעבד לריכי שרי קרלי לסלר שקול קדש שקדש ולטלר אחר שקדש כשנשחר כדם ציל ושחיתים כיע ליב נשחציע ליט שקול רק קדש שקדש ולה נשחציע שהוא אחר שקדש: ולהיב שכין דלהלי שלן דילף ושחציע שקדשנו יול כן לגבל שלן דילף שגזול שרי דשקה ונשציע שקול גם שם שעשה שעוה אחר שקדש ליב כל שעשולי שכשוני נשניע כלו כשני נשי שחציע ושקול גם אחר שקדש וכן כשנו שוקי נשקושה זיין כיון דליעקה חילן לשכיי שי כשלן דכשיב אחה נשוש" דשלן. וכן שעשע נשחשה כיי דקלשר שכ שעילי יריב שעכשין ליה שדכשיב אחוקה וקי שה קיל כרבי ניומל ק' דשוקה לה כשיב חלה של דניים שכעשי נשנדי לגן שנשניים ולים חיכה שביי שעכב חילן לגבל חילן שביי לחלי שה גי לה כשיב חוקה לשיב כיון דליחקה חילן לשביי שי שי חוקה שלי" שלי" לה שיב חוקה נשוש" דשלן.

אבל שיש הדיב דשדיין ק' שמל של עיש נשבה. לשעביד שם ליב שי שחציע ולה קיים ליחו שלה שיא כיון דלה נשי רק דשניד שלה כל דשוה שחשיטון כימול שכיש ועיין נשניך ק' רקיב ושחציע ק' כיב: **ומ"ש** הדיב כי על שם שדחיתי שהי דלריך קרל דשחכן לקרבן כדבה דלים שחציע ושקשבי שה לכל כדר כשיב. ושי דשדר כמי ליכל ליקור שחק רק לשדר ליל קרל דשלחים שקול שקוש שחציע וביש לשדים ושי שקשי שריל למכשב לכל שדבה ני ליק דשילטריך ולכל שדר ולה כדור כשלשר נשקשים לי: ושלי עכי לה ידשי לשקף דשלו נשה שה לי כמי שוי כשיב לכל שדבה כמי שי שלריך למכשב לכל נדר: **ושוב** כשב שדיב לייבש שיטם דשקושים דשם שבר עניים שעניים לים שחציע ושקשו עליהם שיוסלמי קיים שחורב נשולים שלה לרשיר וכן שן ניקשה שגזושים דשחרוב של שקיים שקול שקוש שחציע ושי דשגזל ושקיפשו נעלים שי ייחום כדי קבה לה כשלר נשקן רושם שן שעניים דשף שמרוב דשם שיש שיעבד על שטלטלין רק על גיסו לגבל נשחרוב של שקיים רושם עדיין רושם עניים כיכר נשקן שהרי שוא שקור נשחלה. וכן נשולים שלה לרשיר עניים שעבר כבר שקשה לשעבר עוד שם יכבים שם שהולה דשכבשה שולדם דשולשה. [שזה שן דניהו שחציע לי שיבא] ושעיין דשה רשי" שלי דגם נשעיים עשה שיך שחציע דשלים שלך שהי נשול שחציע שה עניים לה שגזול כבר עבדים ולה כשלר רק עשה דושביב. ולשכיל רשי" זו ליתא דשגזילה רושם עניים לה שגזול עדיין כיכר לעיש שחציע ני" שהריש קושי ליו נשם שהיש דשם יש עדים שמצות שלוה עלמן עדיין שעין שו דשהי שחשלן קיים. שאלוה כפרע שעבד ושקה ושה שפש שציה שם ים לגלוש שהי שהנה ושלי שיש לקה שקוהים שהקשה שם שקשוהים שעין שן לשהריש חלק שהם ושעין עוים שם. שיב שיב שפילו יש לגזלן שהי" שרגה ציע שיב שפול עשום שחציע שף לשהר שעבר שלו דבריו שהגילה קיים עיב שפול עשום שחציע שף לשהר שעבר שלו דבריו שהשוקים שדשם. שבל שיכני יהיע שי שלריכו לדברי שהיה ושיה שלה קדש "יחום קיימין ושפישה דלריך להחזיר גוף שחפן לכיע דושהיב שגזילה לשר גזל כחיב. ועוד דייל לעולם נשיע ליש שחציע ושהי שכח דעשה דושהיב הוא רושם שלהו שלה שגזול ושיב הלהו לה עבר

עדיין לגמרי ושקוים הרי שחציע:

אמנם שי שהלמיד שידשי כן ליישב דעם ריש דקיל שפילו שי ייחום קנה ציע הרי שחציע. והקשו עליו שהא דקוכח ליש עבר ולקבן כשר לשהר שהמים ושהי שה הרי שחציע לעיב דשעניים עוברת ליש שחציע. ושהרתי עפי שיים שכיל דקיל ליים דשף "יחום קנה ודמים שוא שיב לו ציע שכגזל קדש לגבות שגזילה שוקים שהרים ושיב רושם עניים כיכר ולשכי שחציע שחציע שכל נשבר ולקבן ליש רושם עניים כיכר כלל שודם ריש דליש שחציע:

אך כיל דשה דוקה שם שקי" ניחום שבל שם שקי" נשיטי שעשם ושיטי שם כיון דשחשב כדבר שהר דשפילו גזל שהכן שוהר שחציע לה לשבזל זכות יוהר בו שחשר טוי" ושיב שין רושם עניים כיכר ולה שה שחציע. ושזה שיוסב קושי" שהרשיש נשוכח לי עיב על שיש דשי ושיב קי שחציע שה ושקי שכיל דשיב שלי ולקכיהו נשיטי שעשם

ולקבה נשיטי שם שה שיע שי שחציע ולשניים לים דוקה נקכיב ניילום שי שחציע ולה נקבה נשיטי שם ושיטי שעשם:

ובזה שהבר לשר שה שחשלה כי נשי" שכיב נשם שהלביל דשהציע ניילום ושיטי רשום שבה שיש שבי לשהדורי וכי ושעשה פליו שכשידושי דשביל ביע קיל שהיב שדשים שבי לשהדורי. ולשביל שחציי שחשרם נדשים שבי לשהדורי לה נשביל שחשום שחשם שגזל ללוקה שלה שים נדשים שחיב לוקה לשגזל שבי לשהדורי נף שחשן שם שים שחן לו דשיו כי יש לו קבן ושיעשר נשחן זב שף דשלן שיעשר של שחלשלין לשלר שקי חב ניב שחי דשים שבי לשהדורי וכל זש שלים שחיר דשים כשל שחשן. ושהבי לים שה שחשציי שחרושים דלבי ניידשה כיי שה שקי דשביל שן שוכשרי שה שהי דלריך לשחזיר שדשים שיע כיון דוף שחשן שלו שקיר לכם. ולשיש ושחי שפי שיע שוקי שקשים ר' דיש שחם דשוקביל שכקי לשן נרול שן שכשרים כיון שחשחילה שיחה שהשחיב של שכרי וכיון דלי שבי שחי ולה שקשה שקיל נשחה לה שקוי שלשהדורי עיש. ושיב כיון שחשחילה שיחה של שבזל ודשים שבי לשהדורי ולי לי שקשה דשי שקיל נזילה לים לה שביק שלקוה שבזל ושקיר שלי לשהדורי לה שבי שלי שיב לי לוקה שה לכם:

וביישוב קושי שכיל שעבר ולקבן כיל לשלן שיך דדוקה שם שוים שהדים לים שבניים שקי שיעה רק שיעה ושבדר שקשול שוא שבעבר ולקבן שוים שבניים שקשול שלקה שבניים לה שקי שחציע. וכבין זש כחב שלשים שי שקוושים ק" יש דשם שעשי שיהים בשיב כיון שרק שוטע שקשול שלשים לה שקשול שלי שחציע שלוקה שבניים לשי שחציע שקשול שלש

ואפי' אין שם חיוב קרבן. ואם איש אחד בית אחד היה מאכל שאם נאסר שאלות בית שערים חארח ותשובות קפ

מאכליה שוגג יש מהראיה דלא כמים דשפיר נקידושין מיא דמאכלי שוגג ודלי מאכליה דהרי מליחות נמעשה ואיכא נמאכלא שוגג יל דמדרי דאין מהראיה שאם מליחות נמעשה ואיכא נמאכלא מדרי מירי ואיכא ליש לפיש כלל אלא דאיכא למיש דאיכא למיחלי ביאסרהל נדהל שאינו נמדרי:

ועוד למיש נמאכל בים אלפים אחים. אף ליו דאפילו בלא קלי נהרי עצרי דאסרה ליכא מאכל אלא לפיש שיהו נאיכלי בידים אבל נמאכלי בידים ליכא מאכל לפיש לאפילו נאכזיב. ונאמנו לי אהליהי אכים לאו מעצים אלפי מעצבר עים. [מיי פיים מיזיל קימן י"ז] ואיכ אפילו כלאי דעצור נאחד ליכא מאכל לפיש לאבל נמאכלי בידים ודאי ליכא מאכל לפיש ועיין נמהיל בים מי גרלים נפקוק אחמה אחר כמה ממדי שכ מכלן ים ללמוד מוכח למאחילו אדם בדבר כאחר למדמי דעומיו נפקוק ולפיש לא אמן לא אמן מכאול עים ואלא אחם אהריה ואחם אחידן הי ועיש לית לי' מאכל לפיש. ועיין דמעיין מי אמזה נפקוק וכמה אחם מוכח אמעש קלא דוקא נאיכא קונגא אקרי הבעל גורם אחקלה ולא נאחידם עים אלא דאמאם לין לאי דמיירי בלוקחה נעלמה ושוברת על אדעה ואיכ נאלין אפאחך לאל עברי דאי כמאכילו בידים ואפיל ליכא מאכל לפיש:

ועוד לפדאי מדברי דמיים הכל שכאב ואם אי' אדעלי אל רופא אפילו לאחך ידו לא יתן עים לאחלן דדוקא אם לית כוחן מאלו ליכא מאכל לפיש אבל נכוחן מאלו אפילו ליסרהל אעובר נאחיד כמי ליכא מאכל לפיש. ורא"י לזה מניך כיש נמלבא שכלו יחיו דלרבנ"י נעבד אמאכר לו רבו אאחה כשעבים עד אליכא ליחיה ואאחה ליקורא ואפי' ודאי לאלקוחו ולאפריטו. ולדעה אסיך ודניא אקבי אם יסרהל גדול אשובר נאחיד אין מלין להפריטו אמיכ דמאלו מלוה אפילו לאפריטו כביל ומכיש דאם מכאילו בידים דעובר על לפיש [עיל קי' סעי"ז]:

וגם עים נאוסן אסכי כיון דסאקבל לא ידע לא חוי מלוה אניב לא ידיומא הלא גם בשוגג סייך מהניב וכמיש אדיג כי גיכ נמכאנו אקדוש חם אסור:

ומה אסאה מכיל מהניב נאחר עבירות אין מנזל אם נקרא כאיב קרבנו ולא אגזול לו גזול דומי דאסקה ומכיל דעשי דקרא מסור מהניב אם קייל כרבי נניש קאיו דלא דיים טעמי דקרא ורילמא גזול גזחיב הוא כמו פקח ואחר פקולי ורובע ובהבע יוביח אחין לחו דורסין מעמי דקרא אסור אכילה אכעשה אחם לפסול אחר נהמות אמעשה נחם עבירה. ולפעניד לעים חוסי בשבועות כיל דיב לבניש אם ק' כיון דליכא קבורה ליל קרא. ותי' דים דברים אחין הקבורה אסורה אחר כיב ולריך הפסוק להשמיעו הקבורה עים. ולפיז כיל דאחמת מהניב אסור מלד הקבורה אלא אחין הקבורה אס

היכא דעבדי חכילם כעכים נמי לכיא מסגיא מיהא דכיון דנמי חין מדליק לה ליהנם מוכרח שיהכל מנם של מבל לחדנם לחקרם עליו לחכול ולך כלמר מקיים מלחה כיון כשחוכרם ליומם מלה יהכל כדי שלה יהכל מבל חבל נמנל לים לומר כן בליומם חומרם מלה יקח לוקב הנזול כדי שלה יגזל סחרי גם גלה עבדים האלחה נחל ומם בשבת יש נקיום האלחה ולחי שפיר :

ומ"ש נמי' דברי חריב רפיק דכנחם דמקויים בלוקב כעבדים מעזר מקום דכיכן כנחם לדמות דחכלות דקיל כמיטה הריבית חולין קמיל דחליה כדמה ובמאר רק עכשו ולחוק ניומא פיה דיה חין כחנו דלרבי ליכא חיוב קרבן נעכשו פיש גו כרם רק בלילה. ולפיז נחוליה לולב נכנחם לגלחה מיע דלולב דומה ליה דכנחם ובקאר רק עכשו פיש גו כרם ולהכי מעזר מהגלחה מפאיכ נלדקה לי לומר פעני לה נעניכת מי ליכא לעכשו כלל. והניה יהוסלמי מיע דקוכח חברי חמרי דברי רי' שמעא דומי לחלים חיל רי' לה מן הדה חלה מן הדי דחיל חיל וחכי' כך היי הנעגא ניהוסלים חדם הולך לניהביכ ולולנו ניהו וכרי מנואר דחמרי' קיל דעדליה וגם מה שחמרו לחיכ לה מן הדה מדה דעשה דלולב דומה ליה דכנחם רק דנה לחדם דחפילו כנר קיים מיע דלולב מיע פעזר עשה דרי הילה דברי סנדיים ועשה מלחה כיון דכיחן כנחם לדמות וכדחמה חרייש : חיחי לי סנגוף הדנר כיומחי לדעתו הנדולה שכוכח פרייש ניניה. חך דלה הוכח לי מזה דלרבי נעשה שים גה כרם חין גו קרבן דחכחי חקבי חיכ חך קיד נגמי דכנחם דמחמי' ריע שיה הל מעשע נחוש יומח שם דריע קיל כרבים דנם נעשה שים גה כרם חיינ קרבן ויחיכ עיכ לה לרבי חיהי' כיחן כנחם לדמות דחיכ נלולב לחחי פעזר וחיכ חקבי הל חרי סנדיים גם נלדקה חם לה שלחור דכיו חיכ חקבי ועשה חלרים להיסך מחי חולחל דשלי עשה חיהל עשה לה עגר ועיכ גם לרבנן ליכא חיוב קרבן. חבל גם זה לה הוכח לי דכיון דעשה דכנחם יש גו כרם וחוקי כחנו נזנחים ליג ניע דיה לענין דעשה דכרם דומה חפילו עשה ולית נרידא חיכ עשה דכרם חלים עזנה ולים מחי חולחל ועיין נשוכנם סעמקים כיח :

אך כשעכיד חפשר לומר דכרם דכחיב נכנחם חיכו כלל על עשה דכנחן רק על ליח דכנחם ונמקים דחליה כדמה ליכא כרם כלל וחין כחן חיוב חטחה. ולחיבי נחחיש יחד פ' רכיח דפשיטא לי' דחיכא כרם על עשה דכנחן חף חס חליח דכנחם כדמה. ונרחה דפשיטא לי' כמי דחיכא חיוב חטחה נשוב דדוקא נדבר שהוא עשה לחודח ניכא חטחה לרבי וליכא כרם רק נפשה ומילה חבל חיכא דחיכא לחו ועשה חי גם חס הלחו כדמה חיכא כרם וחטחה על העשה והניח רחי' מהוריום מ' ניע דקחמי חבל חייניו כרם וחטחה קנוע על עשה כנכדה עכיד. ונמחכיח דברי חמוחי' דחרי קחמי חחם חיזחו מיע כנכדה פרום מן הכרה ופרפי' כלומר נפשוך לוסחם כדי שלה יהה רוחה נפשה חפשיש דכחיב והזרחם וכי' חם נידור דחם נעל קמוך לוסחה ולה רחמה נפשה חפשיש דחין כחן לה כרם ולה חטחה וחין ניד חייניו פר נהורחה חס הורו דומחר לנעול קמוך לוסחה הל חס לה רחמה נפשה חפשיש וחז הכרם וחטחה הוח על לחו דכדם לה על נעלה קמוך לוסחה שהוח עשה וזה נירם רק דלה הוי חסום חככיסה כדממרינן נפנועות יז. ונם נוף הדנר היחה חלבי חך חייניו ניד פר נהורלה חס הורו דומחר לנעול קמוך לוסחה הל חס לה רחמה נפשה חפשיש וחז הכרם וקרבן נפוגל ועוד קשה לי דנפנועות הכן מיע שנכדה ה' משפם עם הטהורים וחיל נטמחלי ופירש ניד חייב ולחריך נגמי יש עיב דהעשה הוח וחפי כדמה עליו חפילו נפשה כדמה הסל עליו ולמה לה פרפי' כן נהוריום דזו הוח מיע שנכדה פרום מן הכרה נחנר מה והעשה ככיל. ונם מה חין רחי' כחפיש הכיל דפי' נחנר מי לחו כמי ליכא כדחמרינן נפנועות שם לה חקרב כמי לה חפשום הוח ומקריה ליכא כרם וחטחה חבל לה נעשה נגידא חפילו יש ליה נחיקור זה נמקיל כיון דהשתח ליכא ליה :

וגם מיש הדנכי' דנלדקה ליש עדליה משום דחי לחמר העני לה נעניכת ליחח לעשה כלל לה נח דעתי נזה לפי חרי נכחנות מי משום דעלה דידה ליכא עשה ולחו ליכא חקרב היה לעזור על ליח וזה ליש כחן נעני דלה עדיך מידי וגם לחי' רחשון שם נחוקי דנכיבור חב מיד משום החב הרי עשה לעשות מלחה היב מיד שעשה העני חם ידו משה להם לו לדקה ולים לי לחמר לה נעניכת חלה לפי' הריין דהעשה קלים מהיש ויכיה דומה ליש ולכן הי' כיל יותר לפרש דנלדקה ליש עדליה משום דחשתר לקיים שניהם זזה שוקר :

וזה מכיח ולה שיעשה נעשיב עקירה. וכחמה :

אך נגוף הדנר יש לי פקפוק למה שהעלו חוקי ניעמות ו' דיה חכן דנשוש משום חין עדליה שים גו כרם ויכ חך דומה עשה דלולב ליש דשנח שים גה כרם. חבל יחכן לשיטת רשי' שם דיה חלה לשלש

כלב רק בהגביה כדאמרינן שם בגמרא פ׳. ובזה הכל מוחה בגרסה המורם בכפתו וכפתו המסהוקק למדבורתיו כלום:

עמרה תקי בלוחם נקיק הכיל:

תשובה ש״נ

פליגי ר׳ חומאלו חרמיד לפיק:

שוב״ם לידידי ידיד ד׳ כבוד הרב הגאון. חור יקרות וקפילן. סעיפים. מאיר לחדן ולדיבים. כקפיים מרים מיים לבי מלהמיימער כי החפדקיק חוכנחלר:

אהדש״ת הנה הרחבי בכי הרב וכו׳ מיים ילפק יעקב כי׳ מכיק העניין מליו ופקידתו סמרה רוחו להרחות לי ולדיכת שכיכו לדבר לחכ כיוחר ועל מה שהקשה הדיב כי׳ על הא דלמרינ בקוכה דכיב דלובב הגזול פקיל בירים לחשון מקום דבחיב לכם מעלכם. ולחחי כימת דהכגזל ולחי מקכה להגזלן כדי שלא יחמר לו לחר החב הרי שלך לפכיך דהא הוי חיזק שליב כמו גזל חמן ועשהים דלית הרי שלך לפכיך מהיים כמבואר בגיק דקיו. כלעכיד דלקיים מחכיים מהרי וחלה טעמא. חדא דהה מקכה חב לימו רולה לקכות. ועוד דעל ליחב דקיו הכיל הלי זה מהילם הה לימו רולה לקכות. ועוד דעל ליחב לחשן יקכה לו להגזלן לם בחכם הרי לית לשלם לו לחיב כלום. ולם בקיו יכול לחייב הגזלן בדמי קיוו לבילה להרגים גם בעם כמו שהוח למעם לפילו בדיעבד לה יצל. לחבל בלע שלא רחוי לבילה שפיר יצל בדיעבד. והיב כיון שכחבה חוחה לשון חכילה בשלא דהייבו כדרך חכילה לפילו לחמיר דיולה שלכדיה מיש לכחחילה בלחוש ולחי בקיק כדרך חכילה דלה לחכם כחבה הורה לשון חכילה ולחיב בשלה של בעל חכילה ולחי כדרך חכילה מקיש מהביב לחיב לחכ רחוי לבילה ובילה דחיב יולה גם שלכדיה:

מעכבה בה דחיבו יולה גם שלכדיה:

הן לחת שנוף קיש׳ מביה חמוה לחלי דודחי גם בבלע שלה מרגיש טעם שלה בגרוסו לחם חיב מדגיש טעם שלה בגרוסו חיב ייח כדחמרינן בפסחים דף קמיו דכרכו בקיב לה יצל חלה דשמרור בעיב דוקה מרגיש טעם מרור בפיו ובשלה לה בעיב מירגיש בפיו חבל בשלה מנוסלה שגם בגרוסו חיב מדגיש טעם שלה שפיר חיב יולה בדיעבד:

ועוד שקוסחם מעיקרא ליחא שהרי בגרייחא בפסחים קחני חיל לה לחכל עליו חמן מי שחיקורו מעוס בל חחכל חמן יצל זה שלין חיקורו מעוס ביח חמן חלה מעוס בל חחכל בעב. ולי בשחכלו שלכדיה חיב לחסור לה מעוס בעל ולה מעיס חמן חעכיח דבכדיה מיירי הגריחא והקשה חוסי שפיר חיל מעוס מהגיע. ועוד דיחוי מעיקרא הוא דלי שחכל שלה שלכדיה שם חרי דקקע דחיב יולה בשלה של בעל לפילו בשלה בפיחם חיב יולה דחא חיב לחסור מעוס בל החכל חמן ולפילו חם בשחר מיע יולה שלכדיה בשלה חיב יולה לפי שחיב בגל החכל חמן. ודברי חורה חיים בחולין דף קיו שכחב:

דלפילו בשלה יולה שלכדיה המוחים:

וגם מה שחילו החחרונים חכיל על קיבחם דמנו דהוי חכילה לענין שלוה הוי כמי חכילה לענין לישור. יש לחוץ עליהם למיש סחיב לוקן בשלכדיה לית לה הכי קרא בפפחים ליח דלימו ייח בהלה של בעל מוק דך בריייחה החם כרים דקיל לחחמיית. ועוד למחים מגיח ר׳ חמיים חלה דפסקינ בלע שלה יצל לבחחילם לריך לללעמו דמעם שלה בעיב. רבבים. והקשה המגיח לית לפילו בלימה לה יצל כמים ר׳ חפיח קיד דלה יצל בחנוסל מפים לליכה מעם שלה. ומדין דפלוי חחם כפניכל ליח חורה שלה עלי והי כחלו לכל מן לחר שלימו שלה לבל הבח לכחלה קיבח חיס מרגיש בפיו לפיכך יצל עיש. ודיב שלה לחכל בזה כדי לכיכה מעוס שמרגיש רק לחכילה שלכדיה:

הרי כחוכל מן לחר שלימו שלה:

ועוד כיל דחיים עפי לפחים בחקיל לייסב קיש׳ מביה קיבן דלסחילם ולשלוה לריך ללעמו שלים מעם שלה שי דיעבד יצל שלבב

מיע כבר שקביר דפבים בייב פיל הא דחמרינן כל הרחוי לבילה לין בילה מעכבה זו היינו מעוס דחוחה לה כחבה בלילה רק לשלוה ולה לעכב חבל שלימו רחוי לבילה בילה מעכבה זו מכין שלימה חורה לשלוה בלילה עכיב לריך להביה בחופן שיעי רחוי לקיים זו שלוה זו עיש שלהכי בשלה שנחלה שלימה רחוי לבילה להרגים גם בעם כמו שהוח למעם לפילו בדיעבד לה יצל. חבל בלע שלה רחוי לבילה שפיר יצל בדיעבד. והיב כיון שכחבה חוחה לשון חכילה בשלה דהייבו כדרך חכילה לפילו לחמיר דיולה שלכדיה מיע לכחחילה בלחוש ולחי בקיק כדרך חכילה דלה לחכם כחבה הורה לשון חכילה ולחיב בשלה של בעל חכילה ולחי כדרך חכילה מקיש מהביב לחיב לחכ רחוי לבילה ובילה דחיב יולה גם שלכדיה:

הן לחת שנוף קיש׳ מביה חמוה לחלי דודחי גם בבלע שלה מרגיש טעם שלה בגרוסו לחם חיב מדגיש טעם שלה בגרוסו חיב ייח כדחמרינן בפסחים דף קמיו דכרכו בקיב לה יצל חלה דשמרור בעיב דוקה מרגיש טעם מרור בפיו ובשלה לה בעיב מירגיש בפיו חבל בשלה מנוסלה שגם בגרוסו חיב מדגיש טעם שלה שפיר חיב יולה בשלה של בעל חכילה ולחי כדרך חכילה מקיש מהביב לחיב לחכ רחוי לבילה ובילה דחיב יולה גם שלכדיה:

ועוד כיל דחיים עפי לפחים בחקיל לייסב קיש׳ מביה קיבן דלסחילם ולשלוה לריך ללעמו שלים מעם שלה בי דיעבד יצל שלבב

מיע כבר שקביר דפבים בייב פיל הא דחמרינן כל הרחוי לבילה לין בילה מעכבה זו היינו מעוס דחוחה לה כחבה בלילה רק לשלוה ולה לעכב חבל שלימו רחוי לבילה בילה מעכבה זו מכין שלימה חורה לשלוה בלילה עכיב לריך להביה בחופן שיעי רחוי לקיים זו שלוה זו עיש שלהכי בשלה שנחלה שלימה רחוי לבילה להרגים גם בעם כמו שהוח למעם לפילו בדיעבד לה יצל. חבל בלע שלה רחוי לבילה שפיר יצל בדיעבד. והיב כיון שכחבה חוחה לשון חכילה בשלה דהייבו כדרך חכילה לפילו לחמיר דיולה שלכדיה מיע לכחחילה בלחוש ולחי בקיק כדרך חכילה דלה לחכם כחבה הורה לשון חכילה ולחיב בשלה של בעל חכילה ולחי כדרך חכילה מקיש מהביב לחיב לחכ רחוי לבילה ובילה דחיב יולה גם שלכדיה:

ועוד שקוסחם מעיקרא ליחא שהרי בגרייחא בפסחים קחני חיל לה לחכל עליו חמן מי שחיקורו מעוס בל חחכל חמן יצל זה שלין חיקורו מעוס ביח חמן חלה מעוס בל חחכל בעב. ולי בשחכלו שלכדיה חיב לחסור לה מעוס בעל ולה מעיס חמן חעכיח דבכדיה מיירי הגריחא והקשה חוסי שפיר חיל מעוס מהגיע. ועוד דיחוי מעיקרא הוא דלי שחכל שלה שלכדיה שם חרי דקקע דחיב יולה בשלה של בעל לפילו בשלה בפיחם חיב יולה דחא חיב לחסור מעוס בל החכל חמן ולפילו חם בשחר מיע יולה שלכדיה בשלה חיב יולה לפי שחיב בגל החכל חמן. ודברי חורה חיים בחולין דף קיו שכחב:

דלפילו בשלה יולה שלכדיה המוחים:

וגם מה שחילו החחרונים חכיל על קיבחם דמנו דהוי חכילה לענין שלוה הוי כמי חכילה לענין לישור. יש לחוץ עליהם למיש סחיב לוקן בשלכדיה לית לה הכי קרא בפפחים ליח דלימו ייח בהלה של בעל מוק דך בריייחה החם כרים דקיל לחחמיית. ועוד למחים מגיח ר׳ חמיים חלה דפסקינ בלע שלה יצל לבחחילם לריך ללעמו דמעם שלה בעיב. רבבים. והקשה המגיח לית לפילו בלימה לה יצל כמים ר׳ חפיח קיד דלה יצל בחנוסל מפים לליכה מעם שלה. ומדין דפלוי חחם כפניכל ליח חורה שלה עלי והי כחלו לכל מן לחר שלימו שלה לבל הבח לכחלה קיבח חיס מרגיש בפיו לפיכך יצל עיש. והיב שלה לחכל בזה כדי לכיכה מעוס שמרגיש רק לחכילה שלכדיה:

הרי כחוכל מן לחר שלימו שלה:

ועוד כיל דחיים עפי לפחים בחקיל לייסב קיש׳ מביה קיבן דלסחילם ולשלוה לריך ללעמו שלים מעם שלה בי דיעבד יצל שלבב

מיע כבר שקביר דפבים בייב פיל הא דחמרינן כל הרחוי לבילה לין בילה מעכבה זו היינו מעוס דחוחה לה כחבה בלילה רק לשלוה ולה לעכב חבל שלימו רחוי לבילה בילה מעכבה זו מכין שלימה חורה לשלוה בלילה עכיב לריך להביה בחופן שיעי רחוי לקיים זו שלוה זו עיש שלהכי בשלה שנחלה שלימה רחוי לבילה להרגים גם בעם כמו שהוח למעם לפילו בדיעבד לה יצל. חבל בלע שלה רחוי לבילה שפיר יצל בדיעבד. והיב כיון שכחבה חוחה לשון חכילה בשלה דהייבו כדרך חכילה לפילו לחמיר דיולה שלכדיה מיע לכחחילה בלחוש ולחי בקיק כדרך חכילה דלה לחכם כחבה הורה לשון חכילה ולחיב בשלה של בעל חכילה ולחי כדרך חכילה מקיש מהביב לחיב לחכ רחוי לבילה ובילה דחיב יולה גם שלכדיה:

הן לחת שנוף קיש׳ מביה חמוה לחלי דודחי גם בבלע שלה מרגיש טעם שלה בגרוסו לחם חיב מדגיש טעם שלה בגרוסו חיב ייח כדחמרינן בפסחים דף קמיו דכרכו בקיב לה יצל חלה דשמרור בעיב דוקה מרגיש טעם מרור בפיו ובשלה לה בעיב מירגיש בפיו חבל בשלה מנוסלה שגם בגרוסו חיב מדגיש טעם שלה שפיר חיב יולה

ומה שכלעיר נייסב קמי' הסוס נמלט על ענל הכיל עמעים שלטם מרים קימן הרכיו ליימב הקמי' לוך רקמי להסמיל הענכים לעמם ולנעלם סח לון מנעלן ליקור לכתחילה. ומיכן דיכא דלון מנעלן ליקור לכתחילה הוא משום דנגרים קמא יבא להתיר כל האיקור לגל הכח נמעלה ליש זה כין דלמעלם קמסוין לה יעמם המלוח נעניכם עין מוים סם מקיב ומיכו משום דנעמם מתחנבר שכלו על ילרו ושולך לעמוח לעון קוס ולמי לון ילרו מקמו לעמוח עניכם. ומלוח נעדכמ דעקיב נם לחנוי ומלו. ומיין קברם מתיקם נחתים לחיב מיב קי' ליח לחיים מיק ניחון ליך מיב דים ושמ דלחחזק חליכם להזכיר סם ככרי נחורם משם רשמלל. ושמם לחנו נב קדושם ים נו וכיון דעני סם ככרי ידעים מי הוא המגרם לחתי לה יכחניהו נגב. ומיכן דכוב עמרכן מנרסין עני כפ"י מיחנר רוקם לחי והסניר הרמניים קמיב מחלי ניכיסין דלחו חולן שמחמת כפ"י ככפף ילרו ושחר למקוכו מרוקה נדם יחדים עכיב נלוחם משם ולם הוא חסן נב נחוחם משם נשם ככרי ביכר שגב נהו השמעם לינו חסן נדם יחדים ולה מועיל הגב ניים. ולביו לקי לוחר דכייכו מעמת דמהביב לינו יולה משום דלחיכו לי מעם לליב ניי ניסיב כוסם לינו יולה ולינ כיון דנשמם משמם המעם ודתי לון ילרו חוקמו לעמוח עניכם עכיב כמשוסה מהביב עניכם עכ"ם לון כוונתו למעם ושרי כסיפב כוסם. ומשמה נמלה דקי"ל נסיון הניב דכפלו ושכל מלה יולה משום דנמ"ד דלכילה הרי כמחעסק נאלנים ונרירות דחייב שם נחכם לכ לפיכו לי מרי מהביב דעכיב לינו מכון למעם כמי יולה כיון שכחכם ולינם וככ. ונזה לחן קנלי למילן ולחחוש נשרכם לרחם לריך ירידו חרוסים נלחנם:

עמים הקי נעוחם נקיק חכיל.

תשובה שני׳א

ניב ני חורחלו יום ני לקי כח חרמיב לפיק:

רוב נרכום וחללחות. יקניב ד' נפנו נלחלחות. מחר לחוני חרב סחוסנב נחורם מעופר נחחירם. מורב חרים. זים רעק ענני לילי חרחיחים. נבסיק. כמרים פיסל קופר כי רב דקחי נבקיב ניכיל:

כתבו נח לילי נזמס ולה חרחני מרדוחי לחיום עב ממחר לחסניב עד סיום על דנר שלחלחו נחחד קנח לניחכיב ניירב לי של סקוכו נפעם שלחרו הקחל חלל ונפל חלולב ושמר חלל עם הקחל ועפם חכעוחניב ושחר קנמרו חם חלל רחם חוחה שלחמר יסיר שקדם נמילה לולב ונפלל לוחה עם זחה וחניב כי סי' קנר קנלה לחמרם יסיר לים יים. ונקחפק לם לריך לנרך ונחר דלינני לי' חדר פעוב לי' דניריב רחפון קעוח עניים ולחי לריך לנרך דחח קיל נחרים קי' ק' קיד דעלם לריכוח כוסם לנחח נפעניים לוחם עלם. חלה לחניל נפחר יני החג דיחי רק מדרנק וכחב מניל קי' חכיל קניב נפס חרדניז דנמלה דרנק חליב מיא נחוקן חכיל לוי כמ היסך כוסם ושייח ולריך לנרך. ולילו לפמוע דעתי נזה כ.

תשובה: חכח נחוקי פסחים ז' ניב דים נעדכח הקפו כיק דכפיק הלוך יגרך וחלה לריך לנרך שנר לעפייקן. ומיכן חניב דכפיק חכתי מיקק נעלוח פלריך לנעמע נקריחת חלל ניש. ולפיו קי' חפסר לומר דגם נכידון דיכן חכתי מקרי עוקק נעלוח ולריך לנרך. לך נחמע זיל דפחתי חחם דעיקר מלוחו נפעם חחלל כמעוחר נחויח קי' חרכיב ופסיר מקרי עדיין עוקק נעלוח ולריך לנרך חפל חס כנר שכל נפעם פחלל קוב חיל ליפלו כלל ולה מקרי עוקק נעלוח ושיל לנרך:

ולפיו לין לפ לרון רק משום חקיון טוסם. ומיפ כיק שחפב שלייח

בלי יסיר חוי כסיפך כוסם ודתי ליחח. ורתי' משום' קוכם מיב דים חמר פכחנו שרחלפריך לפפרי הכי משמע דקיל עלוח חליב דפח קתי חמלינ לרים והחם ליפ מחבוון לנחח כל כמה דלה ניירך. ושנר דפרירי דפולך חלל נקי לנעוד ושימת דנקוף לחוחו נייד דחמר רנח עלוח חליב וקח עוחיב לי' חני' עוזח ושיחקו להרן ושמת חני קינלם מרנח עיפ. ותי ליפת רכפחוח עוחם שלייח בלי יסיר כסיפך כוסם חיב נם כפחוח עוחם וחוסב שלים יולה בלי נעניכם מפי סוי כסיפך כוסם ושיב לה חוחילו חוסי נחיכולם כלוח דפחי דחני קינלם מרנח דעלוח חליב מיא נסיפך כוסם חלייח והרי כאן כיון דאולך חלל נקי לנעוד וחוסב שלים יולה נלה זה ועיין כפיפ עם סרי כסיפך כוסם ושיב יולה וחכתי חקקי עתי פריך ודחלנחי' נסמך לי' חליב דחה לה עקרי סיפך כיכח רק ליפ מחכוון ותי עלוח חליב יולה נו ותדרנח לעמר לומר דשלילו לעיר חליב מיא נכחניב נחלם סי' יודע ניולה נזה סי' מחכוון לנחח רק עמעם וחסב שלייח כיב עודי' דלה דחקה חם סי' יכול לכוון ולה כיון לייח לעיר חליב ועיין כנין זה נפי יום סרחעם ריח כיפ ריח חמר רנח לעיין קנור

עמוח חעך וכיכי דשלמת ליפ ק חלה דנם זה עקרי ליפ מחכוון חנב לומר דשלילו לעיר עלוח חליב חייח עמוס דשרי סיפך כוסם לין עוס שרח שנעולם:

ועוד רתי' מיא דפפחים ז' חכיל דחעכי שלמי החם דמעעב דחנניחי כפק ני' ושרי החם קחכי כשלו לנחח נו. ומשמע שוחו קעור שלים יולה נחיפ נשלים רק שחר שיניך יכרומה ושיב שוי היפך כוסם ושיכו יולה שלילו לעיר עלים חליב. לך נזה חפסר לומר דשייכ דפריך פיפ לנחח כחנו לנחח מעמע שנא יולה עליין נחוחב כשלים ומשכחת לה כשיפכו וכר חו שכשלו שנא לנחח נו נחוחב כשלים ועיב חקבי למ חולרס לכך ולה סירכו כשפיפו כיק שכשלו לנחח שיב חשב שלייח נשלילב זו ושרי סיפך כוסם ושיב לי לכיע שיב דזה לה מקרי כוסם:

ועוד יש קלם רתי' מחוי דפפקיק נפ' הפיע קיד דחם שלחו חביכו ניפחיע כמם יפי הפפיכים והניע סיום כך וכך שיי לחזור ולמעמם נשרכם ושלחי ושרי חוא חוסב שלייח נזה ושרי סיפך כוסם חעיב דזה לה מקרי כוסם:

ומעתה ניירב שכ שפיעת שלי לחזור ולנרך ולינהל לולב חלה שלילו ניירב רחפון נוני כיל דשיל לחזור ולנרך שם דנמלה דחוריית ליב והוא עפמים שכי נקוכם מיב ליימב קוס' חפי דים חמר דדוקה נלה כשכוון כלל לפם שלה כמו נחוקב לעיר שיב יולה שי מליב חבל כאן כשי דלה כשכוון לנחח נו עיר חלה לחוליכו לניחכיב לנרך עליו שם ניינו לפי שפעב נחיקור שנפ שפיחר לנחח נו דרך ריפ חבל מיפ עיקר שליכתי לפם שלה יחלו סי' מכר מחיקור שנפ ס' דעמו לנחח נו לחלחר שפיר יולה שרחלנפ' שלילו לעיר שליב יולה שי. ושיב שיב חלו סי' יודע שיולה נלי יסיר סי' כשכוון לנחח נו לחלחר וגם כשלו לפם שלה לנחח נו שחיב שיב שפיר יולה נו שלילו נשלים דחוריית דשלה ליב. ולה שוי חלה שלילו לדעם החוסי דעיב לה סיל שחי קנרת מיפ ניינ דוקה חחם שחפב סעכשיו ניינו מקיים כלל שלה לוקב חבל נירחן ריכן שכשלו לומר חלב עם הלטר ולעשות שעשועים הרי כשלו לפם שלה לוקב שלילו לפי מעיתו שלין זה עיקר שלוחו ולריך לומר דוקה יסיר קדם כשלילו ולריך לחיב מיפ יכע שם זה שמלות לוקב לומר עמו חבל לנמור שלה לעשות שר לנמור שלוח עכיב כשכוון לעשות חלק שמלות לוקב זה גם חחוסי מרים דחרי כוסם ויולה נו כיון דשחת זחי עיקר שלוחו ושיל לחזור ולינהל עוד ולנרך וחס מנרך חרי ברכם לנשלה כן כלעכיל לריפ:

וראיתי מעמם ומכרתי שלכם שביי שבשיגו לומר יסיר חוסב' שום עיקר חמלים וחס כוסל נהלל שום עיקר המוח כמנוחר נשוים מרכיב לה יולה ולריך לחזור ולינהל ולנרך ונחי לידי ברכם לנשלה מזה כחעוריתי לומר סי' חדם שנמי זשמים ני לחמריכן לחכו ניל דלה ליפל לשמ לילמל חני למיפר שלה לשמו עים. ושמונן חסשוב שיסעם לומר נמקום לשמו שלה לשמו ולכן הקשו נחוסי שם דיפ לחמי חמתי קחמר נניטרן ני נני נפיב לשמה לילמל חני למנזי' וחמתי לה קחמר לילמל חני למיפר שלה לשמו עים. ולפי חיחמר כיל דפיפ דחם יחמר לשמו יפעם דכן חוא עיקר המוח וקחמת פסול חם לילמל חני למיפר על קחמת שחוא שלה לשמו רשפיל חזנה נחכם ויניח קדשים כשריס נניו חשפול עיד שיחמרו נשנם יייד שחחילו לומר לה חלו מעירין חלה חלו מעירין חם לה סיין נחתי דניפין כיל חבל לה לה מיפיק שיסמה נלשון לומר חחם לשמו שלה לשמו ומוסב קוסי':

חוסי ועיין כוני קמא יוייד סי' ליב:

ומידי דנרי כיל לייפב נם קוס' חוסי פפ ריפ קיימו ניד וחחמר שקשקו לשם לו לרחיק כל זה חה נחרי' חמר קחמת כשר. ולפעניד חפפר לומר כפי דקחמת כשר סייכו נדיעבד לליכה קרפ לכיכוצה חבל למלוח לריך דוקה לשמה נחרי' ולה קחמת ועיין נרחפוכים ריפ כיפ דחפילו למיל מלוח חליב רק דיולה נריעבד חבל לכתחילה לריך טוסם. ועיין נפ' קמ"ג ני' סמוב דעם הרחיפ נחפו' דחפפ שכחגרפם נבב מוקרם לה חפפ נם קידושין חב דמ"ק פפול רק דרבנן מיפ כיק דכחיבם חבב נפי פליחות חמריך דלה עשוי פלים לעשות נחוסן פפפול לכתחילה וממילה נפול פפליחות ופפול מחיפ עיפ. וכבר פפלה שכי נקידושין ריפ חחיפ מקדם דפחיפת קדשים נפי פליחות. ולפיפ מחי דקחמי נחרי' קחמת כשר ני' חפפר לומר דוקה כשפחמו שנעלי' נעלמם לחב לכתחילה ילמלוה לריך נחרי' לפמוח עיפ. נדיעבד קחמת כשר חבל נעשה פלים לפמוח ניחה לכתחילה ולמלוה שני לילמל לפמוח נחרי' לייפ לה עשוי פלים לפחוח קחמת וחס שחפ קחמת נפול פפליחות ופפול חפי' נדיעבד ולכן החריך וחמר ומפיל קחמת פפול חפילו שי פלים קיימי ניד ושחפ שידי דשפפול כ' ושיפ. וחח דנחמם לה שפפול קחמת שי פלים. יל חו שמוס דלה שפי קחמת חפילו לעולה לכתחילה לו שפיס

דלף דשמיעת קדשים צני סליחים היינו שמעיה על הצעלים לשמוע ואם שהם אחר צני סליחות שאדרו הצעלים מלוה זו אבל אין הצנא כשבא נשניל זה. ודי ירחני נשלוחו מתורתו. וימחנו ויאיר לבו בעמוד תמו. לרון דין חמת לאמיתו. כשמעו ונשם מחר ידידו:

עמרם הקי גלוחם נקיק שכיל;

תשובה שנ"ב

שליח צ' לוריחאל ני שכחת תרמזיל:

בין המלריס. ד' קרקי יריס. צני לחוני סרצ שיחוחיצ מו'כרייצ כי':

יקרת מכחנך לכון הגיעני וכו' ומס שהצחה קיש' נשם הצחון מוהריים חרף מי ד' מיכי' שצולנ מעכצין זאיז מאמי קייל דלולנ של עיז שם נשל לא יצא הא מי זאיצ ומוחר. והשתא לפ' הרין נשיז דחויצ מעשה ניטול חיב כיון דשחצל שוב ניכא רק צ' מיכי'. ואיכו כדאם צעיכי דהרי חק קייל דמציא נשל ושולי' לין מצעלין זאיז כיצנן דרי' נמחמות כיצ ולדידהו לין הפ' שהעלם נשל רק דשם לישוב נשל ולמכי נעלין דשוון ומציא נשם עולי' דאיל לנשל שם עולי' כיון דגם המצעל עולי' איכו נשל עיין נאריכות הרין כדריס כיצ ומיצ כמי קייל כהלל נשמחים קריו דלין מלוה מצעלות זאיז ועיין זצמיס עיש לעכין לישוב' מצעלי' זאיז ונשוב וצי' יראי קושי' ליח. ולפיז לעכין לישוב שפיר ייל דלישוב עיז של נולנ נשל נשאר מיכי' של אחר משום זאיצ ופקע שם לישוב עיז מיכי' אצל הוצם לא נמיל ולעכין מלוה שפיר יש די מיכי' לעכין מלוה לין מלוה ומצעלות זאיז:

אבל החמת יורם דרכו דלא מקרי זאיצ אלא נאיכו כשר איכו נעולם מגופו של חיסור כגון שכשע חגח של עדלם שחגח כשר איכו נעולם אלא שגרם הכאת או שהקיש ואשם נעלי לישיר נשוצ יוייד קציצ מי לין שנם עשים נשת וכי כהנם הוא מן העלים והלא כשר לישם נעולם אלא שגיחתן הכאת או נאחמן נשחור של חרומה ושל חולין דנאחמה כשר כאצעל נשי רק שהוא מעמיד ולא נשל ומעמיד הוא רק גירס נזה שייך זוזיצ מוחר אצל כאן וכי לולנ של לשיכה גורס הוא ודרי הוא נעלן וכהנם מן הלישור מי מלציכ ואיך שייך זה זאיצ מוחר והרי זה דומה כמי שחוכל חתיכה כשלם עם שיחר ביחד שנאחר דמוחר מקום דהוי זוזיצ חם לא עלם על דעת לדם מעולם ושיכ דכוותי':

ועוד כיל לפעמים רמצין ורשצ"ח ציצמות קיצ דחלמה נשכדל של עיז חלילם כם רם מקום דמלכמיכ אצל מי ליכמות כיחנו שיהם מקולה לפולו דיעצד כיון דאי לאריכין כשיהם כהנם ועציד לישיהל אצל מי לאריכין פקולה לא כהנם ולא עציד לישיהל הוי לאריכין דאלילם מקולה לפולו דיעצד כיון דאי לאריכין כשיהם כהנם ועציד לישיהל אצל מי לאריכין פקולה לא כהנם ולא עציד לישיהל הוי לאריכין דאלילם

כמהבגן על לחבי ירוקלים נסוכה מיא וכן סמק הרמנים וחיבי סמא יסכה וילך ללמוד הגרסה ולולבו בידו ויעבירה דיא ואיכ זה ליש נמלה. אר דייל דחיבי סמא יולכ נסלק סיום ויחי נהול ועד סילך ללמוד הגרסה ויחזור ויעבור הזמן וסמא יעבירה חם ליש נמלה דהא ליך לאכול קודם מלחם מיי פי הסיז חיבו אחר הסעודה על הסופנ ונרכה מכילה מלה הוא קודם הסעודה מיי נרמנים פיא ממלה ואיכ

ילך ללמוד הגרסה בלי מלה בידו וליכא חסם סמא יעבירה;

ועוד כיל דהך גזירה דסמא יעבירו נסופר ולולב הי עיד בזמן

הסקדם כמהואר נריש כיש וסוכה מיש וכן נמגילה כדסמעט נרים מגילה ואיכ סביר לה גזרו חז נמלה דהא כל יפרהל עסו חסם ויחי בירוקלים ואכילה חסם סחוא מחואר למלם הי לילך להיות בירוקלים וירוקלים לכהוחי כשלוח בלילה ולא חר רהיר וליכא מסיס סמא יעבירה דיא נריש וסחוס מיעט דסעורי חפחא לה גזרו רק נדבר סאכל חיבי:

ומה סעמדת חחת דהכי נסנסה יא ולא יקרא לאור הכר ואמרי נדף

יש חסוס סמא יסה ומה נכך חס יסה חא הרי עבדים ופטור

נסלמא על רבי נן חליעא נדף יש עיב סכחב על סנקנא חיבה חטוח סמיסה ליק כיון סכבר חקרו חכמים סוג לה עסה נרסוס וכמיס כוביי נבי עוסה הסוכך לוסכחה וללית נסיני דהנדק לילך חיבעל חבל על גוף חחקנא קט וכעין סעמדו חחרוני על גזירה סמא יעבירה. וכיל דלמאי דמקיק נסנסה יש דחן פולי וחן קורי חרוייהו חסוס סמא יסה ליא כיון דגזרו סחן פולין דוילחה דנעי ציוכא חייבי סמא יסה סוג לה הוי נקריחה עבדים דכל הטעם דמבדיש פסוור חסוס דהוי כחוכם ולא כשוגג וכחן סרול לחקוק דעתי סמא יסה כיון דנעי עיוכא כמו מפלה כליו וסוג סרול רק שוגג וח יש חפיחה ופפיר גזרו

גס דחן קורי:

ואפשר לייסב נזה גס קושי חחרוני נבי סמא יעבירה הא הוי

עבדים והוא דנסופר הרי חחקיעה חקור חסוס סמא יחקן

כלי מיר דנזה ליש עבדים כיון דחקור גס נדבר הרסוח וכן נלולב חקור חסוס טלטול ומלטול חסוס הולחה כדחמרי נסנסה קכיד עיב חלא סחי רחוי להחיר דינא עסה סל חורס וידחה סנוח סל דבריסס כמיס הרמנים פיא חסופר היו חלא סנזרו חסוס סמא יעבירו דכיון דכבר יש נזה סנוח כל הטכח חלא סכחיר עכשיו נסנכיל מיא סל חורס ליא סוג סרול לחקוק דעתי סיוכל לנח עיז לירי חילול סנח וימים על לב כן לא יסכח סחוא סנח וחיוב חלחכה חקורס ומילה לה הוי חוכח רק סוגג וחיב נמעניר חם נמיא עבדים ולא מקרי עבדים:

ובזה נכוכים דברי רמנים סם נפיב חסופר דנסמא יעבירו לחוד לה

סגי דקי חא הוי עבדים לכן הקדים דחקיעה חקור חסוס סנוח

חלא סחי רחוי להחיר כיכל רק דחיכ סביר נזרו סמא יעבירו:

ועוד כיל לפמים חוסיפים רפיק דסנח דיש פסח סחק חמלי נעסיב

מיב סח הוי עבדים לרקח וחי חלא כיכן סנח לדחות חלל

מלוח לרקח כלל מסחיב נמילה ולולב סכיכן לדחות עיס וכבר נחחנבו חחרוכים נדבריו חלי כיכן לדחות חיכא נדבריו חנל לנעביד כוכחו חסוסח דדוקא נמלוח סקנוא לה זמן דנזה כיכן סנח לדחות נכיב וחלו היו לריכי לדחות סנח נמלוח נולב נוסף חי כיכן לדחות חלא דחיל לזה נלולב ולריל דמכבירי מלוח כמי דוחי סנח גס מכבירי לולב דוחי סנח דדקי ניום וחחי נסנח נסוכה מיב ולחכי עבדים פסוור מסחיב מלוח לדקח סחין קנוא לה זמן ולא כיכן סנח לדחות חחי היו לריכי לחלל סנח נסניל מלוח לדקח דנסוס מקוח מלוח סחיכח קנוא לה זמן חיכא דוחח נסנח כיד עיב לכן עבדים חיב ולפיז חיב דגס קריחה נספר הוא מלוח סחין קנוא לה זמן ולא כיכן סנח לדחות ולים נזה

עבדים פסוור ופסיר נזרו [עיל קי סמיט]:

ובזה מיוסב כמי סא דסקנו חחרוכים חחא דסמא יעבירו סא הוי

עבדים ולפי כיכל חים דהרי כחב הרמנים נסוכה מיב דמסריח

נמילה לא נזרו סמא יעבירו חסוס דהוא סמיכי ודלי מסחיב נסופר ולולב סחיכ נרור מסיח עיס ויכין סחוא רק סי מסיח לא כיכן סנח לדחות נסניל סנק מלוח נולב וסוג לה חמרי ני עבדים פסוור ופסיר

נזרו סמא יעבירו:

והשתא דחיח לסכי יל דזה נחמה קנים הרמנים דנמילה סחוא

דלמי יום חי כיכן סנח לדחות לא נזרו סמא יעבירו חסוס

דסוי עבדים חנל לולב וסופר דסוי פי ולא כיכן סנח לדחות לא סוי עבדים ולכן נזרי ולפיז מיוסב קושי חחרוני סמקשי על הרמנים חכיל מסנח קלין דקחמר מלי חוסו ממיס וכו דחכמי חקשי נזוד סמא יעבירו ולמיים חיב דכחן חב דסוח קנק כיכן סנח לדחות דהח מלי חוסו ממיס וסוג סוי עבדים דפסוד ולא נזרי סמא יעבירו. וכזה יגמור די נעדיס סחיים לסזנה כנסנך וכסנ חנין דכחמן סדוסנח נחכיכו:

עמרס הקי נלוסס נקיק הכיל:

תשובה שנ"ד עוד להכיל

פ"ליס ני חרמלו יום סי לפי וילח חרמיס לפיק.

אחרי הודיע מפלומיכו וכי מה מפקפיס על מה פ"ל דחמי לומר

פטור עיש מבואר דזוקא במקום שעיר קיל מהלך כעומד ולא במקום חיובא ולפ"ז היכ לם מולילו מרחני לרחיר כשהוא מהלך דהוי כמי מקום חיובא לו לחמרי מיהלך כשומד ושפיר חיב. ובהכי ניחא מיש תוס' שאי ולא ילפי' מיכם כאן ולא כתבו כן בשבת פ' דיה בשלמא דגם שם כתבו הא דמעביר דיל נרחיר הלכתא גמירי לם משום דכאן קיל לגיש מרחני לריש נמי ליכא לו' כשהוא מהלך כשבירתי תקדומת ותקשי כיהל לכן כתבו הך ולא ילפי' מיכי ושפיר חיב מרחני לריש כשהוא מהלך וכמיש:

אלא דכיו לשיטת תוס' אבל להירושלמי דקיל לפי' במקום חיובא לחמרי מהלך כעומד ולא משכחת דיל נרחיר לגיש ולא נקשן עדיין במאי שבירתי דגם גמולילו מרחני לריש כשהוא מהלך פטור ושפיר דחיתי מהירושלמי לשיטתו גם מרחני לריש פטור לגיש כשמהלך. ותם בשיר כשבתי דקשה דיל נרחיר משום גיש דהא כל כמה דלא ידעי לגיש דרי לחמרי חיובא לו לריש פטור כשהוא מהלך ורק מדיל נרחיר ילפי' דחיב לכן מרחני לרחיר פטור כשהוא מהלך דיל נרחיר ומיש:

ומיש להרן קוסי' המולם על ריטיל קוכא מיב דכתב דוגיא לא נזרו' נמלם בשבת שמא יעבירנו משום דעלם יום מי שלו נזרו וכו' ושקשו עליו משבת קליו דקאמר הא לא שכם שקיקא היי מימהל היכי מהלך ומשכי מני' לוחו ממיכם וכו' הא לכתי תקשי כיון דשקיקא הוא נגזור שמא יעבירנו כיון לחמרי ולריכי מכנים עלמי בשלולה:

ומה שכיל בזה עיד שלפול דים להקשות מה פריך מימהל היכי מהלי' הא כיון לחמרם תורם וניום השמיכי יומל ולפי' בשבת מרי שלום היכם למול הלי שקיקא בשבת ושפיר מהלי' ולי עשום דלפשר לשוקמי קרא ביודעי' שכלו לו חדשיו כדחמרי' ניכדה מיד לו בנגמרו שערו ושפרכיו כדחמרי' ניומות פי' זיל לפה דרסי' בשבת קליש שרלתו ולפי דוחם שבת ולא פ' וכו' שרלתו ולפי דוחם שבת ולא שלד ניהמיש דוחם שבת וכו' והקי תוס' שם ליל קרא עיז מהיכי היכי יפי' שקק לו כולד ניהמיש דוחם ומכח זה העלו דשכיל לשכחתא בעלמא ועיקר קרא לשמדוגיות עיש וילעמא דשביב שיל דדרשם גמירם היא לכולד ניהמיש וק' קוסי' תוס' ליל קרא עיז שלא עביא מדשלטריך קרא היא דלפי' לא יפי' שכלו לו חדשיו ולא בגמרו שערו ושפרכיו כשבת תורם וניום השמיכי יומל ולפי' בשבת ולפ דשפיקא הוי עשם שכחתי פ' כולדי ולייב שפיר קדיל דגם כולד ניהמיש כיומל בשבת ולפ דשיכא שיש עיי שכם יפות פ' הזריע עיש כיון דעשלם תורם פ' כולדי גם קיש לישו מועיל כמו בפ' טומלה עיי פשמי ' קדיה פ' של ועיי מויז מויח פ' שליט שקיב ולייב כיון דעל הפי לחמרם תורם שהוא שלוח ולדים למול בשבת שפיר מהלי' ומלי שרין וכיל דים לחבין לפמים מחשים פ' חמיד שקיל דלפ עבר יום א' שוב לין שלוח על החב למולו משום דשל לישב דים חיוב על החב יפי' בקידושי' כיש בן ויומל לחברים וכו' בן שמונת יומים עיש ומם שלחם פם דמשמע שלטן רמיל יוד רקיל ומשום קידושי' דים שלוח עשם דלו' של החב ועל הציד ועל הציד וכל כל ישרשל למולו דולמי גם לחר א' יש שלוח על החב ועל הציד ועל כל ישרשל למולו לבל שם שחב מיומד בשלוח זו שיו שלא ניום הא' ולפ שלו לחייב כהי דקיש שלוח לבל שלוח מיומדם דלב לא קיש ולו רק כמו ישרשל לחר ולשרכתי זה שמקיל ולפיז הקשי כפי דכשבת תורם וניום לפי' בשבת דילמא דוקא החב שיבר למול בשבת משום דשלוח החב לו עלוח שקבוע לם זמן ולו שלוח עוברת לבל לחרי' בליכא לב ולא עברי שלומות לשרי' למול בשבת דלשבר למול לשר יהי שלוח שלין קבוע לם זמן ולייכא עוברת דים לם השלומי' ועי' תוס' שבתי' עיז עיב דים ליב קשיל ועי' רשביש פיל שמילם:

אך זיל דלשבי לוסא דקבע השורם הזמן לחב בשבת לפי' בשבת מוכח דלפי' לשר שוחר למול בשבת דלליב לו ליהם שלורם קובע זמן לחב ולפי' בשבת לבל כיון דכבר שלילם לו ליהם שלילם בשבת כשלישי ודלפי לפי' לשרים ובקשת שלוח החב בשבת לפי' בשבת שוב לחב שבשבת שלורם ליומל גם בפ' שפיר יל דשם דוקא בחב שבוע שהוא שלוח עוברת ובקובע לם זמן לבל שרים לשרי' למול בשבת בפ' שילם ולשבי לילפרין שלחו ולפי ולא שבולד ניהמיש דלפי' החב לפי לשבי למול בשבת שבי דסלד ניהמיש ושרין שפיר:

ומעתה לפי' שומר ליש להקשות מלי קשי' דבגזור בשבת שמא יעבירנו דילמא דוקא בשופר ולולב ומגילה שהוא שלוח עשיות חשבו בשל לשם לא עבשיו לימני כדחמרי' שפשי' עיב שהו דבגזרי' שמא יעבירנו לבל בשילם לין אשר בשל לישב למול לשר ולהכי לא גזרי' לך זיל דקשי' לי' על שהב דשלוח בפפי' לא יעבירנו שמו בשל בגזור וכיון דלין חיוב על החב גם לחרי' לא יעלו ויבי לי' כיון דשרי שלחלו ולפי' לא גזרו כשבת תורם וניום השמיכי יומל ולפי' בשבת ולפ דשיכא שיש עיי שכם יפות פ' הזריע עיש כיון דעשלם תורם פ' כולדי גם קיש לישו מועיל כמו בפ' טומלה עיי פשמי ' קדיה פ' של ועיי מויז מויח פ' שליט שקיב ולייב כיון דעל הפי לחמרם תורם שהוא שלוח ולדים למול בשבת שפיר מהלי' ומלי שרין וכיל דים לחבין לפמים מחשים פ' חמיד שקיל דלפ עבר יום א' שוב לין שלוח על החב למולו משום דשל לישב דים חיוב על החב יפי' בקידושי' כיש בן ויומל לחברים וכו' בן שמונת יומים עיש ומם שלחם פם דמשמע שלטן רמיל יוד רקיל ומשום קידושי' דים שלוח עשם דלו' של החב ועל הציד ועל הציד וכל כל ישרשל למולו דולמי גם לחר א' יש שלוח על החב ועל הציד ועל כל ישרשל למולו לבל שם שחב מיומד בשלוח זו שיו שלא ניום הא' ולפ שלו לחייב כהי דקיש שלוח לבל שלוח מיומדם דלב לא קיש ולו רק כמו ישרשל לחר ולשרכתי זה שמקיל ולפיז הקשי כפי דכשבת תורם וניום לפי' בשבת דילמא דוקא החב שיבר למול בשבת משום דשלוח החב לו עלוח שקבוע לם זמן ולו שלוח עוברת לבל לחרי' בליכא לב ולא עברי שלומות לשרי' למול בשבת דלשבר למול לשר יהי שלוח שלין קבוע לם זמן ולייכא עוברת דים לם השלומי' ועי' תוס' שבתי' עיז עיב דים ליב קשיל ועי' רשביש פיל שמילם:

אך זיל דלשבי לוסא דקבע השורם הזמן לחב בשבת לפי' בשבת מוכח דלפי' לשר שוחר למול בשבת דלליב לו ליהם שלורם קובע זמן לחב ולפי' בשבת לבל כיון דכבר שלילם לו ליהם שלילם בשבת כשלישי ודלפי לפי' לשרים ובקשת שלוח החב בשבת לפי' בשבת שוב לחב שבשבת שלורם ליומל גם בפ' שפיר יל דשם דוקא בחב שבוע שהוא שלוח עוברת ובקובע לם זמן לבל שרים לשרי' למול בשבת בפ' שילם ולשבי לילפרין שלחו ולפי ולא שבולד ניהמיש דלפי' החב לפי לשבי למול בשבת שבי דסלד ניהמיש ושרין שפיר:

ומעתה לפי' שומר ליש להקשות מלי קשי' דבגזור בשבת שמא יעבירנו דילמא דוקא בשופר ולולב ומגילה שהוא שלוח עשיות חשבו בשל לשם לא עבשיו לימני כדחמרי' שפשי' עיב שהו דבגזרי' שמא יעבירנו לבל בשילם לין אשר בשל לישב למול לשר ולהכי לא גזרי' לך זיל דקשי' לי' על שהב דשלוח בפפי' לא יעבירנו שמו בשל בגזור וכיון דלין חיוב על החב גם לחרי' לא יעלו ויבי לי' כיון דשרי שלחלו ולפי' לא גזרו

תשובה שניה

מילים ב' לוריחלו ב' לומר כיב למב' שבשר לפיר:

ביומי שבשרים. יפרי' עמי' כהורה. שיש ידידי שרבני שחרון ושכון. ורים לו כלבנון. שמו ימן. מרים שרדכי שליעזר כי עשרעבערנער נקיק שילליחק חמן שגחניד דשם:

נועם שבחנו שניע עדי בעמנו ושכני להשיב כלשר יחן ד' נפי ושכני שחוק לחדש דמת. כשמנו בשלחנו נחים כפרי לחר קבה ד' שיכ● לעלמו וניום ש' של סיכות לחחר שילה בשם שלחו עי עשים לכבר שחר לחבירו שמחבה עיש לשחזיר בו ניום שם שבשלה שחחרון שליו לה שלחו לו בחחרם רק עיכב שחחרון לעלמו עד שחר שב שבוטת ועשתה נה נעל שחחרון ושוגע שכר ברכה ושכר שלוח שחשבידו ושעלשר שחריך בשלוחל ושברה לשמרו שיריד שרוגים:

תשובה. כגר כתב שמור ביריד ש' כיש שחין נוגין לחותו בזמן שזה שחאחר שם לבל לם שחם לה שפסיק שכי כך דחשם לה שפסיק שכי. ושכם חוש חולין דפ"ז דים לו שקשו לשרחל למיעד לו כרין שהוגים שהא לישב ברכה בורה שהיג שלחחר בשמ"ז. וזי שם שם". ושפ"ל בחוש ש' שפיב שקשם על שי חוש ושביל בשם ספר שקרים דברכה בורה שם ג לישב לן שחכין כי הוא ברכה שהכין שיש. ובשחבו הוש עיז כיון דקיל בחוש ש' קפיב דבשחיי שעוכה כוש וקיל בש' קין דשחנרך לריך שיעשום לישב הריל ברכה שחלוה: **ולק"מ** דשרי קיל ש' קין הכיל שיד לם שחנרך לישו רוצה לעשום שחרים שי לי שחשוקין כשיעור ושי וכיון דבדלוקו שלי שלשה שפיר ריל ברכה שכשכין ולא ברכה שחלוה. ודלפי לדבר זה לא שקרי ברכה שחלוה שלשה שבי ברים כיש רק ברכה שלשם על שלם וברכה ליון על קידום לם יכול לשוליל לחרים לעשי שהוא לישו כשכה ולא בשי שכי גם ברכה ליון דכום על לחר בשחיי שיש דבזה שפיקא לי לישו שלילה שקום דשרי ברכה שכשכין ועיין בלוחש קוסי קשיו ושיו ושביל שם:

ובשך שם שי לפמים ישים ניל לי ש' ש' דשה לשיב יריד שהוגים לישו שלה בשלוה לשרי"שה ולא בשלוה דבשב ולישב שהוב ושחשיב ביבה שקשה ולישו שלה שלרבש שם ברכה שהיב ליכא

ליכא חלא ד' עים. ומכאנו אתה את ברכת נרות פסיג מי לימי חלא מדרבנן. ולכן פי' דם ך קלי על ברכה לאחריהם שעל סין מדקתני סוף נקומי' נרות פסיג ושיך מקם בתירוץ רק פסיג וברכה מעין ג' סוף מהיים לאחריה מעומה כוס ולריך לעסוק עכיש מלרוך לנעמיו ואתו יוסר מכהים ופתים מדעיתים ומפסק לריך לעסוק רעיתים כמנחור ק' קין סיג וסעיר יש ד' נרטה על הורים ג' על נהמיז ולי ברכה מעין ג' לחר כוס על נהמיז. אתה מלבר שלעון הסיך לה עשעה דקלי לאחריהם ולא מעין שלש לאחריהם רק על שרחשוים דשיי נם עד שסחה וכיש שלעון סריך מהניח הסיך שעלה כדבריו לה עשעה ק' דיהה כחב ברכה סין ופירשו נכיגו ברכה שלעני היו והברכה שלאחריו נקלה מעין ג'. חף גם זאת סחאחר בשי ריש קושה דרק נהמיז הוא דאורייתא ולא מעין שלש שלם ועין מוזן שם. חלא חפילו לו יהיבנה כל זה אינ לה הפסידו מלוה דאורייתא דמי דברכה המזון עדיפה כוס ומעדך לריך סיעשוס אינ דוקא נהמיז מהיים חבל הא דעדיפה כיס ומעדך לריך סיעשוס חילו חלא מדרבנן. ורלי לדבר שהרי מקור דין זה הוא מפסחים קיז דחיב חין מקדשין חלא על הין ואין מזכירין חלא על סין כוסים ג"י קי' קפ"ג ושכי נקידום כתבו חוקי נשנועות כי ציע דיה כוסים דחציג דקידוש מהיים חבל על סין הוי רק מדרבנן ואפילו הם על סין שי מהיים הא לריך סיעשוס ודלי הוי רק מדרבנן ציש. ולייב סיב נשהמיז:

אבל לשעביד דעה דפי' מקיים גם לפני קנרות שכיל דנוכל פציג ברי נרכה עם נרות ומטוע ומציע שי דרבן ושעור עליהן מיוד זחונים דרש' נאולין פיז כהב לרבעים זחונים שכר ד' נרכות שעשה לחביהם לחן ושעדכי יש חשה עה דחלי רש' נעניים לחן שלין לו ציחור כלל. וקצור סיבי לומר דקש' לרש' הא ד' נרכות דנהמיז הם חשה דשל נרכה חל סוחה נעדך ושוהם נעדך ושולל למיעד כיון זחונים. חך זיל דכולה נרכה חחת ואין עלי' רק יוד זחונים והרלי' דעל הפחיחה לינה עכשו לחן כיון שעדיין לינה נרכה שלינה עד הפחיחה הם רמי דשי נשהק לשוטו ד' נרכות שעשה לחביהם לחן חבל יש עוד נרכה לי' דהייט פחיחה חל שלינה עושה לחביו לחן ועלי' לינה חיב יוד זחונים:

ועוד כיל דסיך נחויב סיען שפיג שקקיד הקשה ליך מכחה שלש חוקף הזיען מעדך נהמיז נקול רם ויכול הכהקף לעשות לחן וגדול העושה לחן יותר חן המעדך דמציע שפי ריש לפי שהקף מלוה מילה שפי שכיבר לו חני חבן. ואפילו הם שהקף עשה שלא כדין ויליך נכחה שלא שי יסל לעשות לחן עיע נכציג לריך הכהקף לעדך נעלמו נהמיז כיון שלין חבילו מוליחו ואיב הרי יש לו חמי זחונים שלו. ותי דחין לחדם שכר ברכה יוד זחונים חלא על ברכה שעדך נפני חחריהם לינה עושה לפחות לחן לפי שהיה ברכה שעושה לחריהם לחן חבל יש עוד ברכה לי' דהייט פחיחה חן שלינה עושה לחריו לחן ועלי' לינה חיב יוד זחונים:

ועוד כיל דסיך נחויב סיען שפיג שקקיד הקשה ליך מכחה שלש חוקף הזיען מעדך נהמיז נקול רם ויכול הכהקף לעשות לחן וגדול העושה לחן יותר חן המעדך דמציע שפי ריש לפי שהקף מלוה מילה שפי שכיבר לו חני חבן. ואפילו הם שהקף עשה שלא כדין ויליך נכחה שלא שי יסל לעשות לחן עיע נכציג לריך הכהקף לעדך נעלמו נהמיז כיון שלין חבילו מוליחו ואיב הרי יש לו חמי זחונים שלו. ותי דחין לחדם שכר ברכה יוד זחונים חלא על ברכה שעדך נפני חחריהם לינה עושה לפחות לחן לפי שהיה ברכה שעושה לחריהם לחן חבל יש עוד ברכה לי' דהייט פחיחה חן שלינה עושה לחריו לחן ועלי' לינה חיב יוד זחונים:

עכיש לחן חין כחן שכר יוד זחונים:

אבל יותר ממוה נעיני דכבר הקשה נשיך הכיל דלשון שלמר רבי לחלי מיכל כוס של ברכה לחחה שיהה לה עשעה שעונין יעדך דחיב הוה לעמר נהמיז לחחה מעדך וכן עשעה להדי' נחוש שכחבו שם' לה שייכה לשכר ברכה חלא שי היה לשלוף מנחמיז לפי שהי' לדוק ועיין מה שפי' שעיך נכוונשם דעשחמת רבי לה שי' ניחן לעין לעדך על שעודחו חלא חלחי הכי חיל כוס של ברכה לחחה שוחה עשעו חו שי זחונים לחחה טובל נשכר ברכה שעושה היינו שכר ברכה שלאחריהם לין הלשון מחוקן יפה חלא הכוונה דשחי' לים לשכר ברכה ורבי לה גילה לעין כלל שכר ברכה חלא לפי שהי' הוה לשלוף מנהמיז חיל רק כוס של ברכה לחחה שוחה היינו רק שעשי' חו שי זחונים לחחה טובל נשניל הסחי' וכיון דחזק. לכן קיל לרש' דשלחם רבי שי שם הוה לעדך נהמיז ולשחות נעלמו כוס של ברכה דשעדך לריך שיעשוס ואח לין לו רק לי זחונים נשניל ג' נרכות דנהמיז דמוב ומציע הוא דרבן וברכה היין שלאחר נהמיז הוא ברכה שהכהן וכיון לו שי זחונים לחחה טובל היינו שלאחר יעדך והוא יעשה לעין ואח יש לו שי זחונים שכר ד' נרכות שעשה לחריהם לעין חבל לה שיהן לו שי זחונים כלל רק יש שכר ד' לעכים שי זחונים דשל עושה לעין גם לאחר ברכה היין של כוס של ברכה המזון. ואין לשניע של יש שי לעכים דשל גם לאחר ברכה המזון ומציע עושה לעין וכעיש חיל כלל עיז חוש שי. זיל לעין שלאחר ברכה נוכה יכולים לימי מדיה נעשה שלאחר ברכתו כשכיל דשל גם העדך עלמו עושה לעין נזוכה יכולים לאחר ברכתו כשנחלו

רש' עקיה ואיש:

ובן עשנאר שדני חוקי ואיש חולין פיז שכחבו דלי שעשה לקרות נחורה נשעה שהיו עושים לעין ברכה ובו' עשים דשלים שהר עשה לעין שלא ברכה שיני נקהיה ואפילו עשה נשעה שהיו עושים לעין ברכה ובו' עשים דשלים שהר עשה לעין שלא ברכה שיני נקהיה ואפילו לעשות לעין ולנרך לשכחבו הוא עיע ושקני ושיי נכך עשיע לשכחבו הא לעין ולנרך לשכחבו הוא עיע ושקני ושיי נכך עשיע לשכחבו הא

אבל גם הא לא שנחו דשרי לשריך ניק כי עיע דשלילו לי זה

נשכם

נהנה חם לא חסר פסור מיי פסוס דחיל לחם גרסת כי סיקפא יהיה מיחיב נכל הכחם לו פסוס סמרוייחא דחפייחא מחייב לכיע נכל ועיין חוס' כחובות כי פיב דיה ליל וחיב כיון סחפסידו וחפקיעו מלעסות המלוה לף סלא הפסידי סכרו מיי לריך לפלם כל חיללחו :

ואין להקשות מדברי היה סנחלרי חולין פיז סמפר המוכל סחפף פלוס מילה מחבירו שכשרו חבי סגן פסוס דעכם חמן חבדול חמיכה חמן יוחר מן המנדך. הל כיון דלא חסר לחבירו מיי יפלם נעבר הכחתו כיון דעכיה גרס לו סלין מחהרין ליפרע לעוכה חמן כמו למנדך כדחמרינן נרכות כיג ע"ב. דחיל כיון סחם ר' חבירו מל ר' חוא עוכה חמן וכיון דנדול השוכה וכרי חיב לא כאכה כלים ובפיר פכוד :

ויותר כיל דהכח ניסים פ' כיש ר"ג כחב ובקד ' זחוים חוא עיד כוכה חלף עולות סהעלה פלמה עיש. ולפי פסוסי כיל לפרש דעיין נחסר חוות יחיר ר' ח' הגנה " דיש לפרש " דיכרי כלף ועיין קידושין י"ג דיכר כלף חם חעה כלף חעה כי ר' חבירי כלף פוכרין פוכרין שכי חיקרין כמלח נדיכר כלף כיד חיקרין ועיין נחוסי פכוחות עיד ע"ב דיה סהקבלם דהכרע חוא ר' חבירי כמלח דיכר כלף עם הכרע כיש חיקר ונחיקר ר' פרוחות כמצוחר נקידושין כיל כמלח נדיכר כלף עם הכרע ג' עלות פרוחות ועיין נרמנים פיל מחניחם היב דעולם רחי' חין לה ס"עור מחים וכן כחב רבי' ריש חניחם חבל עכיש לריך לחיות פוים כמ"ש רבינו י"ב ע"ב דיה נפחות שכחב דלא חייל הקדם לפחות מפוים ועיין חוס' שם חבל נחוס' פנוחות כיב ניים חבל מעמע דלפילו קדושיו ליס נפחות מפוים וחיב נדיכר ר' חבירי כלף יכול להקריב ג' עלות עילות. ולפיז חלף עולות עולי' מעלם זחוים כלף. וחמרינן נסנחם דף ל' ונעכוס דף " חיל כי טוב יום נחלריך חלף חוב לי יום ר' שחלם יוכב ושוסק נחורים חלף עולות פעמיד שלמם נלך להקריב לפני ע"ב החנח חנוחר דשכר עלות חוא יוחר מחלף עולות סהקריב שלמה ועיין חוס' יומל ס' ע"ב דיה וחלי שכחנו וכיון דהפיקחי' מכניסה חוקמל חלכי נילים וחיב כיון דחפיקחי' מחלף עולות ולא פי' כמה חוקמל על חלפיים שלם עפרים דיכרי כלף לפי חסנון הכיל :

ואמנם לף שנאכו להסנון מיש נוף הדבר לריך עיש חמלי נקבקי' חו נחקן לפלם כלל וגברא למלוה קמכרין ולחן כיקום וכימיני' לפלם ועיין רחים ניק ליח. חבל סדבר מנוחר נפיש ניק ליח סהטעם חוא כדי העלות חניחום על נעליהן עיש. ולפיז לקיש קושי' חפיש חח חוי כילו עשלם דמיש לריך לפלם כדי להרחות שכר מלות שהוא כפליס כילף עולות כדי שיהיו מלות חניחום על נעליהם. ולפיז מיוסף נס קיש' קלישם דדוקא נאלות דחוריי' חסקו שיהי' מלות חניחום על נעליהן כיון דלחו ליהנות כיהנו חלא לעול על נוחריהם כיהנו כמיש רפ"י נרים כיש חבל נמלות דרבנן שכחב נעניש שם דליהנות כיהנו חיל כלל לעשות חקנה נפניל שיהיו מלות חניחום על נעליהם :

ומעתה נפחים עלמה לפי נכיד דפסוד מ' זחוים ולפילו חפק פסוד כדעם יפים ופ"ך. חחת סכים דדוקא נמלות שלם עשחה חחר חוא פסוד ממנה שיך שיהי' מלות חניחום על נעליהן ולא יהרפל לעשותם. חבל נמלות דחיונא רמי' על נופו לעשותם וגם חם עשחה חחר עריין חיונא רמי' עלי' ליש כלל כדי שיהיו מלות חניחום על נעליהן ופסוד מי' זחוים וכיון דחחרונ נשחר יחים רק מדרבנן וגם חם חביאו קיש המלוה עדיין הוא מחויב לעשותה ליש שיהיו מלות חניחות וכו' ספיר פסוד מי' זחוים :

וגם מה שהקשה קלישם דכל חנרכות חיין רק מדרבנן מיושב לפי שכיל דכתי דחיוב נרכה חוא רק מדרבנן מיש חם מנדך מקיש מלוה דחורייחא חלא סמיים חיכו מחויב לנדך וחוי רק מלוה דרבנן ועיין נרמנים רים חלכות חפלה וספיר ס"ק שיהיו נרכות חניחות : **ובזה** יובן היטב מיש חוסי ניק ליח דיה וחייבו דחייב דעל מלות לחוד מפלם " זחוים וגם על נרכה לחוד מיש נהחי דריש חולין פיז שכר מלוה כיקוי ונרכה לא ר' כי חם " זחוים ופי' חסיך ר' שפיש קקיש דכיון דחיל לנרכה נלא מלוה חיכו מפלם על המלוה וכיי מחוקר הנליון. ולפמיש כיחל דכיון דחיל לנרכה נלא מלוה חיכ כיון שמפלם " זחוים נעד הנרכה ויפי' הנרכה חניחה עליו ממילא יפי' נם המלוה חניחה כיון דחיל לנרכה נלא מלוה : **ובזה** ים ליישב דעת מהרשל ניק פ' חמונל פי' ק' דשיל דלא כרישם נפי מילה דלף דשנינן הנרכה חיל לפלם דנדול חעוכה חמן חבל שנינן שלוה גופה לריך לפלם כמו שניין ליח דלריך לפלם שנינן המלוה. ודלף קי' שפיש חשם עליו חל מיש כיון שפפה חמן יש לו שכר " זחוים מיש. ולפמיש לקיש דשם שלוה ונרכה שהי' חוא. חוא שעשה שכיל חבל שעקום דליכל שכר נרכה שהיה דשכה חמן חיכ לא יהי' המלוה גופה עליו חניחה שפיר לריך לפלם " זחוים שכר מלוה כדי שיהיו שלוה חניחה עליו :

אבל מיש נשכחנו לפמיו שפיי דנרי פרש דשיכי דחשוף לא עשה מלוה חיל לפלם וכלן לא עשה מלוה לדעם רשיל נקי מרשיע דיש פוקלי' נגזול כל ז' יוש וחכי כחוב. וחפילו לדעם שחייב דכשר נעשר יוש מיש כשר הקשה מניל שקשיו דקוחר עלמו דקשיל כחב חבל לחחרים כשר נעשר יוש ומשמע דלנזלן עלמו חפילו נעשר יוש חיכו כשר ועיש שחחלק מניל נין לכחחילה לריעבד חיכו כרחב לו. לכ לחלק ילח דשם לחחרונ זב כשר ר' נזול ניוש לשלם ועי' ר' שפיל לו שפיל לנזלן חחיב עשר יוש דשם כשיוו חריל זלזול וכמיש מניל ס' קפיד שקיז נשם שחשק חס ניוך נאוש דלוך לחזור ולנדך כיון שהוא מהיש לשיל נם נרכה ד' דלא לזלזולי נה ונחבי ר"י נפיל. חבל חס לא ר' נזול עד יוש שי שיוא דרבק כשר חפילו לנזלן עלמו. ולפיש נכיד שפלה לו לחחרונ נממעיל ניוש לשלם ולא חחזיר כמלה דניוש ל' נזל ר' נזול ולא ילח ליב נם נשעה יוש לא יכלו עניד מלוה ופפור מ' זחוים :

דרבה חמונות נדבר. חדא דחין חכרון דומה לרחי' דקוקא חס הפשק ולנדך חוא נם נדחוייחא ולחזלק לחומרא נשחיש דלריך לחזור ולנדך ולים כשר לחשקה שלא ניוך עדיין ליב חס לא יחזור נרכה דליכא זלזול ועיין נרכות כיח ולחיח ר' ניז וכמיש הפוסקים לענין קיש דחס לא עדעו ני חפיקים ניחד לא חי קיש עשה דכשר לחשקה קשה לשלם ולחי כולהי ליקור עיין פרש ר' קי' קקיד ונמחכיש ר' חלים מפליב כאן מש זלזול יש חס לחריך דנדחוייחא עשה מניע ולא נהניכן חרגים כמה דנרים חקילו נדלנן נדרים כדי ליסח לכיכ ניז לדבריהם לשל חורם ועיין מניל קוש' חקשה ולדנרי' נס חשר ניוש לחשק עשה לחיב לכל ז' ולא עשמע כן נפוסקי' וגם לשון המחבר נפיש שכחב ניוש הלחשק נלנד חבל נשחר יוש שכל כשר. ולחי נלנד עשה יחר. חלא לחורות דחפילו חס עשה נרחשק לים עשה לחשק נלנד ולא לנשר יוש ושוח ליסך מדבריו. ועוד נשלמל חס ר' עשה ניוש לחשק רק עשה מניע לריך לומר כיון שכעשה נרחשק עשה נשחר יוש מניע. חבל כיון שעשה נרחשק עשה עם שלוחו לכם ועשה זה ליש נשחר יוש דכשר נשלוח עם זלאל יש ועם חיוק יש נין נזול נרחשק כמי חפילו נזלה נשחר יוש חס עשה מניע לים ועין נחלה נזלה נשחר יוש חיכו מחחיל רק נשכי. ועוד דחיכ יכשר לחחרים חחיכ נשחר יוש כיש דשר זלזול כיון שיש עשה נרחשק נס לחחרי'. ועוד דחפילו ר' עשה נרחשק עשה מניע לחוד מיש חוא עשה נשחר לחכשירו חס נוחן לו שנגזל נמהכה חו נמכירה ולא חין חעשה נל יוש עשה נרחשק עד יוש חחרים רק כל יוש חוא עשה נפיע ולחמי יעשה נשניל עשי' עשה נרחשק לחמחה. ועוד דלדעם שעשיע חס כשר עשרה העבירה לים מניע ולא עקפי נזלל כמי חל עשרה עבירה לו חנזול ולכל דלכמי דלכח עבירה שעשר נכל רנע על מיש ומניע ולא חין חעשה נל מניע נשחר יוש עשיע עכשיו מחמה עשה מניע ודרחשק רק עשה נפיע נשניל שלוחו עקפי חלא חס חמלוה נח עי' שעבירה חבל חס לוקה נח עי' חעבירה ליכל עשה מניע. ולא נמעמיל ולא חחזירו לף דנזל חוא חלבו למפרע מיש ליכל עשה מניע דחל ר' יכול להחזירו חזרה. ולפיז נכיד ניוש רשלם ליכל עשיע דחל ר' יכול להחזירו ולא חין לפקבו נשחר יוש עשה מניע עשה עקפי עשה נרחשק :

דחל נרחשק לא ר' עשה עשה מניע כלל :

אלא חפילו לדעם רשיל דנם נשחר יוש שיך מניע מיש לא דמי להחי דמוסן יוד ס"י כיש דשם חס החוסף לא קיש מלוה כיקוי חוי רק ככיקוה חרוח שפשר חס שכחוף ממלוה כיקוי וחוי כחלו חחך כלף מעליה על כנפוח שפשר חוסו ממלוה ליליה וחוי רק כמכיעה ריוח ולחכי פעור חבל כלן נחחרונ נם חס החוסף לא קיש מלוה מיש חיונא רמי' על שכח לקיש מלוה לולב וחוא נעלו ממלוחו :

ושפשרו שכר מלוה שפיר יל דחיב לשלם " זחוים :

ומה שכיל ניישוב קשיות החוכר שכיל עשמיש נמקיל לחיש נדול מ' [עיל ק' שמיו] חשר הקשי נקוכה כיש דשיך חלא יועיל שכי חמלי. וכי לא יהי חמקשה עשה שליש נשחיש לים דחין יולחין נמלה על עכל ופיקפי ודין מקום דשר מהניע. ודחיכו דייל דמחכי ריש חיל דחחחיש ודין לוקרו מקום על חחכל חמן ועשרים חייש מלה כדחמרינן שם נגמרא דף לא. חבל עוד חמרחי קנרא יפרש דשם נעכל לא כעשים שעבירה רק עי' חמלוה שלם לא מי מוכל זו לא מי חעבירה כעשים ונזה יהי חמקשה דחי' נמהניע חבל נעלב חגזול ודלי שם נחל לולב כדי לנלוח כדי לנלוח ט יהי דשר מהניע חבל שם נזל לולב כדי להחזיקו לעלמו ופפילו לים עשה עם ט חעלים ממי כעשים שעבירה ליכ לין חשכר נשם שעשיע עם מלוה זשה לא יהי דשיך עם מהניע עם מחידם לו שחלין עשחחשם שם שגזול. ולפכי כשר נמחכי לולב שגזול ולא חנחל לולב להשמעינן חפילו שוח נזול ושמח כמי יש עם מקום מהניע עכיר. ולפיז יל דשם דשוקל נכנס ונזל לנבי ולנזלן עלמו חפילו נשחר יוש נשכשך לי מיכי נזול כדי לנלוח ולולח

המלוה לה׳ מניחה נעמיה ונזה אפילו במלוה דרבנן אסור מעשה מיהגיא. אבל נקיים מיירי שיהי נזול מכבר ונם נלי המלוה מי המניחה נעמיה לו כסף בשתר שנים אפילו לנזלן עלמו ואיש:

ומיש שהר לפעמים מעשה דקשיא האי לין הכחסף שפסיד שכר מלוה דכתיב ולא עשתה הרי כאלו עשה. וכימא לי׳ כיון דכתב ה׳ חזיות עליו לעשות המלוה קודם שחסף חביבו המלוה ולא ה׳ מן הזרין והארשב׳ל לאו חוכף נמור הוא ולא הוי כאלו עשה. אבל בניד שלא הארשב׳ל כלל ומה הריל למיעבד שפיר הוי כאלו עשתה ולא הפסידו כלום חיל לשלם ״ זהונים. חיש נרשה לי דחיב מליט חוטא שכתב דנשביל שהארשב׳ל לריך לשלם לו ״ זהונים. ונגוף הקשׁ״ כיל שהר דנמרת דרים לי׳ את דכתוב ולא עשתה שקרא ולמוסבי שמו וחיב דוקא שם חיקב לעשות מלוה לשמה נלי שום עירוב מחשבות אחרות הרי כאלו עשתה אבל שם עבר עליו רנע אחת שלא חיקב לעשותה או חיקב נם נשבי׳ אחרת שוב אחי מחשבה ומעטל מחשבה ועיין נרעיב ותרייט רשיין דפסחים ולא הרי כאלו עשתה דעשתה לא אחי מחשבה ומעטל מעשה עיין קידושין כיט ושפיר הפסידו שכר מעשה המלוה:

ובר מן דין כיל שהר דלא אחריך חיקב לעשות מלוה ולא עשתה מעלה עליו הכתוב כאלו עשתה אלא שם לא עשה אחר אותו מלוה אבל שם עשה אחר אותו מלוה לא חשיב כאלו עשתה הוא דאיתי לזכות שכרה לבי הרי שיהי כאלו עשתיה נם שכיחם ועיין חולין כיח ע״ב הרי רוצה נאר מכח ליכא. ואיכ זה שעשה נימעם עדיף ושפיר משלם ״ זהונים. ועיב כעמו נזה דנרי עוית ק״ כיח דחיכי דלא עדיד החוכף מליה חיל לשלם ״ זהונים משום דחי הוי כחוכף כנאמר והוי כאלו עשתה ולא לשלם ״ זהונים משום דחי הוי כלום:

ולולי דנרי עוית שי׳ כיל כוכח אחרת נשור נתים שמלוה כיקי הוא כשאר מיע שכל שקראל חייבין נשם אלא שהשותף קודם לכל אדם הלכך אם קדמו אחר וכיקש חייב ליתן לו ״ זהונים וכו׳ ודקדק עוית מאי לשון הכוכך. ולפעדיך כרחך דדוקא בכיקי ומילא והרינא שור וקליפא אחיל נדיק ליה שהמלוה לאו עליי דידי׳ לאוד רצ״ רק על כל שקראל ובכיקי יפעין שקרא חולין פיז שהכהיב ואומר לבני שקראל ינמילא יפעין בקידושין כיט משמול לכם כל זכר ובשור ואיכן שקרא הוא דהכל מטורן עליו לבער החיק או העיז הא דנעליי קידמי׳ לכל דבר אינו לשול על לוארם רק זכות הוא להם שהחורם זיכה להם ונתן להם קדימה נמלוה זו לכן החוכף משם לריך לשלם ״ זהונים אבל אחר מלוה דחיוכא רמי עליי ולאו ליהנות ניהנו חלא לעול על לוארם כפי דנאמר זכות הוא לו אבל לא נחני לזכות רק לעול לכן המפקיע חורו מן המלוה וחוכף ממנו ומוכעו מלעבוח חיל לשלם ״ זהונים. ולפיז שפיר כחב שעור הלכך כיון שכל שקראל חייבי׳ נשם אלא שהשותף קודם לכל אדם חיב ליח ליתן לעול על לוארו רק לזכות ולהכי אם קדמו אחר וכיקש לריך לשלם ״ זהונים. ולפיז דנאמרינן נולע מלוה דרמי עליי הוא ולעול על לוארו ליתן לדעת הרין בריב כיש שחולק על נעשיע ופיל דנם מלוה דרבנן לאו ליהנות ניהנו אפילו נאחר יי החב אין כאן חיוב השלומי ״ זהונים כלל ואפילו חשם מפקיע מיכי:

ועוד כיל ניישוב דנרי שעור וליישב נם אחילה דנרי שעור שכאשר שחם וכיקש ורחמו אחר חייב נשם אלא שהשותף קודם לכל אדם. כשאר מיע שכל שקראל חייבי׳ נשם אלא שהשותף קודם לכל אדם. והקשה עוית למה הולרך ליתן טעם כוקף על ליתוד מיספוק שאחרו נגמי. וכיל ואקדים דנרי שרחים נחולין פיז שכתב ונלא הכי עשתי דיים כיל ליספר שהוכל לאחריני שאחר שאב למוכל אחר למול אם נם לא זכה נאחרו מלוה לחייב אחר אם קדם ועשאם. ולא דמי לכיקרי דאחרים חורם ושפך וכיקש מי שפפך יכשה וכן אחב שחייב למול אם נמו ורלה למולו וקדם אחר חייב אבל אם אין אחב רולה למולו כל שקראל חייבי׳ למולו ונדיעבד שאחר אחב למוכל לא זכה נמלוה לחייב לאחר אם קדמו עיש. ומשה למד שפיר ניוד ק׳ שפיב שקיד שאם אחב מוכל אינו רשאי ליתן אם נמו לאחר למולכו וחייב חוא נעלמו למולכו דומי׳ דכיקרי דמי שפפך הוא יכשה עיש. ונשנרים ק׳ כיח חום ״ד המם אין מוכח מדנרי הרחים שאי לעשות שליח ושלוחו של אדם כמוהו. ותי׳ קלריח ק׳ שפיב דשפיר מוכח מדנרי הרחים שאי לעשות שליח דאי כימא נזה שלוחו אחר חייב אחר שחוכף ומל ואינו שליח אחב ניכל אם אחב מעלהו ואי׳ נדין נשלם ״ זהונים לאב אחייב דכיל דלא מהני נזה שליחות עיש. אבל עדיין שקדי נם על הרחים אמאי לא מהני שליחות אח כיל נכחיים שליחו של אדם כמוהו וכמו שפפך נדיעב יריד ק׳ רפיד על אחריו עיש. ועוד אקי מנוים מנמרא שנם קשיא דשריך ואי אינה אחר ליעניד אחר אלמא דיכול אחב לעשות שליח למול דאליכ לא אר אחייב אשפר לעשות שכיחם עני אחר דאח אחב אינו מקיים מלוחו עני אחר. ולפעדיך כרחים דנרי כיל נחוייב ק׳ קיים דחופפ לעניין שמקום שאב לאחרים אלא שבליחתם זה אינה אב לאחרים ומעחה זה רשה שליחות שלוחו לה קנה אפילו עשיו עיש. ומשום דלא נילחה חורם

נרכם דכיון שהוא עומד המטה אינו לריך לגרך דלמילו אלים שעמה מצינו המפלה לריך לגרך דגם הוא עומד מטה כמים ומניח מי' הליב קמיך ולסכי חיב לסלם ר' זהובים. אבל נעלים דבגם שהיה מטה נעלמותה הלה חיוב גמרל וכיון שהוא ליט מחיב דמניחו קודם לה עמה מטה כלל וליט מכה ופטור מי' זהובים אבל שכר נרכם כמי דחיוב הנרכות מדבגם מיט נרכם ובגם והדלה לגם הוא מטה בעלמותה וחולי מטה מהיט כמפיל הלה שהיו מחויב ועכיט כי עניד מטה מפיחו הולך המיט. וירחלו מחוריהו כפלחות. מדי יהיט יקוותו שכיבותם. כשפטו וכגם ידידו דומיט:

עמרם שקי בלוחם בקיק שכיל:

תשובה שניו

שיליט ני לויפחלו ד' עשיט חרמיג לפיק:

ביתי החקותם. יפגע כחה וקופה. עד זקכה ושיבה. כבוד יהיה לי וחביני חרב הגלח. לויר יקרות וקפלח. לדיק כניר כפיט יעיא:

מיט יפחל לפרים פיפל כי קופר החבדקים נלחקם יעיא:

ידיון גליל זהב ממולאים נרכה ד' ונרכה מיט כחפר נחתי לחן לה עכי הניר חזחה הגיעני. ונרך לקחתי ונרך חפיבה יחדם ס' עליט שכה סוכה נעכיר גוף וכגם וכר. ואחר הניר בלדק לריל נקוכה כיז דליכו יולה נקוכה שחולה דלה שקרי לך ולדברי חבני מילואים סי' כיט קריג דלה לריך להחזיר לה הרי רק כשחול ליב לה משכחת קוכה הלה חד בר חד עד יניב אם לה שלקח קרקע מכברי עכיל. ושם למטה קוכה שליט שחולה משכחה לה נחיבה עשוי בקרקע רק נרחם הענלה לו נרחם הסביבה ועיין ת"ם סיבה דליל הלה חפילו בקרקע כמי משכחה לה נקיבה ניט נבחי עכי חומה דחיבה חחר ניובל וכמנוחר נרמביט פיב משמיט:

ואמנם נלחיב כיל לפיטים רש"י נריט כי הגר דמחזירין זלין ניובל משום מלוה יובל ושדר שקלי כדמעיקרא וכיב הרמביט פיל משמיט היב ועיין כיט שם ובפרי ניטין מיט ליב שפיר מקרי לך ולא דמי לשחול שחזר לבעליו שרחשוכים וכשחר חלכם חבל כחן כיון שגם חלין לחר היובל שפיר יט לו גו קרן הגוף ולחו כשחול ויולה גו. ולפיטות רש"י בניטין מין עיב דיט שבל דחי לין בריטים כל חשם חלי' שבל וחלי' חולין ליב חיט שחלקו דמחזירין ניובל הוי כשוחפין וכחלו לה חלקו ועיין נחוק שם מה שהקי על רש"י ובשניל ס"י לי שביב עליהם עיי"ש. ועכיט נקוכה דיולין נשל קופין לפי' לריל וכמיט בשהרשיל ומקריט מלינלין בחיט סוכה כיז עיט וכן העלה ריבים בחשובה ס' שמיז ליב שפיר כל הסוכות יולי' שם שפיר חפילו בחיו חביב לפי שהם של שוחפין ולה שחולים:

ועוד כיל דשכה הניר בכפיה סוכה ליל מכיל דלה הקרקע לו הדפטה גזילים דפסולים בסוכה הל יכפין מקרל חב הסיכות חעשה לך וסיכה היינו כך ולליב לין לו פסול גזול הלה בשכך ולה בקרקע הסיכה. ולפעניל לקיט לפמים הריעניל סוכה ט' לייבב קוט' חוס' ליל לך בסוכה היל מכוס מהניע ות' מכוס דבלוכ פסול רחמכל שחול וגזול ובסוכה הכשיה בחול חכל החזרה הויל דברי בם גזולה דליט זוה מהניע כיון שחיבו בה לרלות קמיל לך דחפילו בידיעו בה לרלות כמי שייך מהניע ולליב לים דגם בקרקע גזולה פסול מכוס מהניע וכיז לרבנו דמכברי שחולה ופסלי גזולה חבל לריל דפוסל בחול הלה שכיך מנזליב דלך שפיר חמרינן כקוט' כפיה דליכה פסול בחול הלה שכיך ולה בקרקע ושכך לים חחה ביובל ולקיט. דם לי להחדיך על קנטן זה בכמה חכפין ולקבל:

ודבה דברי כפיה הכיל הוחיל ולחי' לידיעו לימא בה מילחה שהוא חקר למה יפסל מכבך בריבב מכוס גזולה לריל דילמא לה פסיל קרא גזולה הלה דמכבך דחב הסוכות העשה לך כחי' וקוכה הייט ככך עייט ולעכיד כרי דמכבך בריבב לין הגזילה דוקא בקרקע הלה סגזל הוא גם חוב ליב בריבב מכוס הכחה הכבך ושפיר גם הכבך הוא גזול למכס לפמשיב בחידושי לקוני' דקוכה גזולה קוכה דף ליל להכשיר דברי המהרשיל בחי' קוט' החחרונים עיד חוט' לעיל דיט מכוס למה לה שקי חוט' לימלי ליעוריך לך בסוכה לחוליה גזולה חיל מכוס מהניע ות' דקוכה שלי הלה עביד מלוה בידים בגופה עייט ולמרתי בהכבר דברי עפיייד הרמביט פיל מכופר שכי לין גזל בקול ופי' כיט דבכופר כיון שיולה בלי פגיבה וכניעה גוף בגוף שליט בי' גזל לבל לולב ומלה דלריך פגיבה וכניעה גוף בגוף שפיר שייך בי' גזל וליב קוכה דליל פגיבה הגוף בגוף לים בי' מכניע דליל עביה הגזל למלוה שהרי שמלוה חוא בלי פגיבה גוף בגוף שפיר שייך בי' גזל ולליב קוכה גזולה כלל וחרי כמו שהי' חפן לחב גזול חלגו וכמביב חי' ריטביל בגזל כלל וחרי כמו שהי' חפן לחב גזול חלגו וכמביב חי' ריטביל

נפגי' דקוכה גזילה חם שפיר לפילו קודם שהי' חשתי חשתי דלריך שחשתה בח עיי עביבה ולשכי לילפריך קרל דשיט לם חקוכה גזולה חלגו ליט יולה ושפיי יפבחי בחידושי שם קושי כשיט שהקי למה נקט ריב בשחוקף לח חביבו ושלילו מקוכתו ולמה לה נקט שכוכה לקושת חביבו בעכיט ושפ גלרו לו שכוכה לקוכות חביבו חלגו לה ה' שם [ואון לעכיט לילי שבוכה לקוכות חביבו חלגו לה מדעתו גם לריל יולה דלמריך ריחא לי' לליכה למיעבד מלה בחשתו ודלי טוען לו בשעשיל ולה הרי שחולה ולה גזילה חוי"ם לדעת פרי' בילים קי' ליל דבלולב ולחרוג לה למריך קבחל זו יש דגילה חורה לכם להוליל לח השלול לליב חיב לריל גילה קרל לך להוליל שלול ולים קבחל זו חשכם בחמה דברי הפרי' לריכין חבני' וכחבחי בחקיל כיון דליבו מקבה לו רק לגלח זו וכדלמריך ניב דף קלין לי לה למיפך בי' למה יהבי' כילי' וביון דשלה לליבל לה מקרי לכם חלל זה וליב בקוכה דיב חבחה בימיבחה מלבר חשלה לים קבחה חפרי' וספיר יילל כריל. לך יש לעיין למביב חרלקויים דשעשיל מקרי קבן חגוף ולים בשולל וכשחבה לומן יש כשחיבו לריך להקבות להבותן קבן ולם לין מקבה לו לין כלן חזרם ולרי בבגל ביד חשקבל ולליב בקרקע לם לינו בגזלה לפיי לם לינו מקבה ושחזיר לו ושוה בבגל ביד חשקבל חדרל שחילה ודבקופחה דשלה קלי ולליב גם שעשיל ליט קבן חגוף ולינח לחי' בריל בחלה נגזלה ולים:]

והבה בפי יום חרועה ריט דף כיט חידם דחל לחריב קול חרלם ולים לין לו חקוס שעילה חייבו בשומע קול כלי פיר בשמקדם ולחקה לו דעביד חשבה בשחיעתו חבל לם לקה כלי פיר בשמקדם ולחקה לו דעביד חשבה בחקיעתו חשל עייט ולייבו לף פיוכל ליבבית בלה פגיבה גוף ולף שכנע וחבה גוף מיט חבלה לה פי' חפגיבה גוף מיט כין חפי' פגיבה וכניעה גוף בגוף חשל. ולפיז ליל קופי' כפיה דבכבה לקוכתו של חבירו ליבב בה לחין כחן פגיבה גוף בגוף לה מקרי קוכה גזולה כלל לבל בשחקף חת חבירו וחולילו חקוכתו לף שהגזל הוא דבר שלין לו ממם מיט כין שהי' פי' פגיבה גוף בגוף שפיר מקרי קוכה גזולה עכיל בחדושי. ולליב לפיז חשיב דבה שכך הוא גזול כיון דבה מקום חלויר הרי גזול לינו דעל לויב רשיר לים בגל דהא הוא דבר שלין לו ממם ומה כמו קול שלין לו פגיבה גוף בגוף חמבה להכיל לים כיון שבגל חלויר עיי דבר שים גו ממם דהיינו חקרקע שפיר שייך גו גזל חם שייך גזל על הקרקע דפיינו לי קרקע בגזלה:

ובזה לים ניב שם שמדקדק הכפיה בקונ' למה חכי ושמכבך בריפיר בכלל. ולהכיל לים דמפרים הכי המכבך בריפיר ללמד על קוכה גזולה דמיירי בחיקף לת חבירו וגחל עיי פגיבה גוף בגוף ולה בבבה לקוכות חבירו ויוסב בלרו בעביה לו שבוכה הלה בידיעתו דומי דמכבך בריפיר וככיל ולחי שפיר:

ומה שכיל עוד לייבב קוט' ידידי כי לולי דמיקמפיכה היינו חומר דבר חדם דבחמה רקה קלה מכיל למידרם מלבה גבי חחרוג ולך גבי קוכה לממעטי שחול לף שם לו גו קבן פירות ושימוש לזמן כיון דלין לו גו קבן הגוף עולמים והלה גבי חוץ לפילו קבלה לחריות מיקרי לך ודילמל היב כוונה החורה רק שיהל קבן השימוש לבה למעוטי גזול ולה למעוטי שחול לף שם לו גו קבן פירות ושימוש לזמן כיון דלין לו גו קבן הגוף עולמים והלה גבי חוץ לפילו קבלה לחריות מיקרי לך ודילמל היב כוונה החורה רק שיהל קבן השימוש לבה למעוטי גזול ולה למעוטי שחול ועיין חשובה הריחים כלל ליב ושכיל זה עפיימים רחשוכים בחל דחריב ביקב בו קבלו דליים קבן מבוכה והגבחה חלה מקבה לי הגוף דלו עושה בשבוכה והגבחה קבן גוף דבר שבקבה חבל בשלה שיבו מקבה לו הגוף רק שחשמים לה מחי קבן גוף ה"בר דהיינו מבוכה כיון שיבו מקבה לו הגוף רק השימוש לריך לעשיתי קבן גוף השימוש שבשם בו דהיינו ביקב עייט ולפיז חים בחחרוג דהשימוש הוא רק לגלח בו ולם לינו יולה עדיין לה שבשם בו ולה קבלו וכדלמרי' ניב קלין הכיל לי לה כפיק בי' למלי יהבי' כילי' ולליב חפילו קבן שימוש לין לו ולה מקרי כלל לכם ולליב לגלח בו רק שבלמר ילילח יים וקיבו בחין כלי חם לה לחריב כשים השיך חויש סי' ריב קריג ועיין בקלוחיש סי' כי ושפיר שעעני' שחול מלבם. ולפיז גבי קוכה לה שעעני' שחול לריל מלבם הלה בשחול לו קוכה רק לגלח בו חבל בשחול לו לבחר השבים וקבלו בחר השבים קודם שבב לגלח בח ושכיט בבכירות דשכירות קרקע נקבה נכסף שפיר יולה בה חף לחין לו בה קבן הגוף רק קבן פירות חפילו לריל דחי בשחולה ולקיט קושטו וידעתי שים לשקשק עיז שקוני' ליל ולים:

מידו כד עייבתי בריבבית קידושין שם ושנוחר דלים בשלה שוש קבן שהים וחפילו קבן הגוף לפירות חיבו הלה בקרקע שהפירות יולה' שנופה ולה בכלי שהשמים שלין החשמים יולה שנופה של כלי ולפילו לי ליעה דיכול להקנות כלי להשמים היבו שמקבה גופה להשמיטו ולה בשחול דלה שקבי גופה להשמיטו וחה דקבי בשקוע חיב שרינה חלה שהקבחה עיש שלה שה שהיים קלה לדברים. חבל עכיט למדט שדברי ריבבית הכיל דשלה לין שוש קבן שחלה שהוא לך חבל שלין שחלקו דכיל ממעטיק קוכה שחולה לריל דחיבו לך חבל שלין שחלקו דכיל

קומם חלקו עכ"פ נוטו לפירושיו עד היותכ ומאכי הקכין סמיר יכל דמיקרי לך גם לריכ ויולא זו יים סוכם ופים. ועוד כי עדיין לין קדר למסמכי סם ולא מיימכי רק מעמ מעיר ולכן חקכר וחחמוס

נברכה גמר מסיעם פוגם כמסגו וכסם ידידו הכחתן :

עמרם חקי נלוחם נקיק הכיל.

תשובה שניו

סילים ני חרפחלו ני מו הרקיו לפיק :

ישאו חריס סלוס. לחולר נלוס נכי חמניי הרב המחר הגדול.
משו ומגדל. חרף ונקי. כמער נקי. לים חמודים נמעלם
ומהום. כסיים מיים יהח לני כי נלוחם חנדקיק חלמלחורטן :

אדרי הדיע מפלומיו ומלוס נחך ככדמי מריס זימכל ת"י ועל כן
נקוס גם מכס כל הימים חמיכך נדים ומ"ם מעמדת על דברי
סיע ני"ג קלי"ז שכחב והא דעסקי" עלם חנא מיקק כיע לא פליגי דכפיק
גם מכרם או חוכלם נאלו למחלוקם רבי ורסניא חעיב דכפיק גם לחסון
דמיכו פירוש דיהיב לי' נחחרוג זה חפיה קנבר רבי סלין כלן קכין
חגוף חעיב דליכא קכין חגוף קריכא בי' לכס כיון סלחיכו מפועבד לפני
כמם סהוא נרשות הרחמון ולא דמי לחחרוג של שני שוחפי" שחם
פוחפי" גו יחד וכפיחול כמי לא דמי שהרי נמחכה כחמו לו ולא נפחלה
עיע והנכחה מדניהו דקיל דחפי" לרבי דקיל גם נחחריך קיע לאו
כקניג דמי עיע נחחרוג שניר כפיק חפי" נקכין פירות דקיע כמי מקרי
לכס ולפיז הקנים עיע נקידום" ו' ני"ע ושוד הח רבח הוא דאמר
מעמיל שחם מחכח לאמר רבח חילך לחחרוג זה דילמא קיל לרבח
דמעמיל לא סרי רק קיע וחפיה נחחרוג שניר יכא דקכין פירות מקרי
כמי לכס מפחיכ ככל הכי דקאמר לא קכח וחיכח מקודסים וחין נמו
סדו" חייכח מפוס דמעמיל לא סרי רק קיע וקיע לאו כקניג דמי ורק
לחניכו נוף ופירות יום מ' מזכח עקבל נקרקע לעולם וכו' יעי"
נחנכי מילוחי" ס"י כ"ח קיף חוח כיג ועיכ לא הקנח לו הגוף חפי"
לכחנן ולאכי חיכ יולא חבל נחחריך לפלוגי שניר יל שכחן לרבנן
גוף ופירות לכחנן מעכ"ו ושניר יכא גו וכ"ח נעלי קנח לחריך חחיכ זיל
דהרחמן זכח נשנילו על לחחר מילח גו כמו מיכול לזכות נשנילו על
לחחר לי יום חחכח נחחריך לעלמי חיל לומר שחעקבל זוכח נשנילו
על לחחר מילח גו דהא הכחנן גופח חיכו יכול לזכות גו עכשיו לחן
חחר יכול להיות קוכח ועקנח ועי" נחרים מ" קנים קנף ני ונרין
ס' חלמח כיוכח וכיון דחיכו לא חלי עניר עליכו לא חלי עניר ועיכ
חיכו טוען לו גופו ומעורים חיכו יולא וחיים :

ובדבי מיוסב כמי שם שסק" נחחריג של שוחפ" דיולחי" גו שכוס
ניריס חעיב דלאחר שעה הוא של שוחפ" חיכ מוכח דכל
שים לו קכין הגוף לשעה עקרי שלו לעכין חחרוג. ולפיים כיוון דוחלי
קנים לשעה שהי חלא דקיל לרחים דכל שהוא לשעה חיכו קכין הגוף
רק קיע דחי גופו קכי לשעה לין יחזור לרחמן כיוון דעקנח כיון דעקנח
עקנח כרין הכיל חבל נחחרוג שוחפ" דנחחלה עקרי קנח כיל עקנח
הגוף על שעה מיחנרר עניר יש לכיל קנים נשעה שעשעה גו
ועניר יים :

אבל עיע עפ"י חוסק ני"ג כ' ני"ע דסיכי דס' שלו וחזיכ מכרו ועייר
לעלמו קכין פירות כגון מוכר עצמו עיע שעשעבו לי' יוס לכיע
קיע כקניג ולפיז נחחרוג שוחפ" כיון דים לו חלק בגוף מכי מוכר כמי
קכין פירות וכו' לא כיל כלל דהא לא ס' שעה ניס' הגוף שלו לפי
הנכנח ולי שעוס עים לו חלק חעניע לו בגוף זיל דהא נעי' ניס'
כל חחחרוג שלו כמוים חוסק עפחי" ליח דים חמ" :

ועוד דכיל קנעה חוסק ני"ג הכיל נחחר עכשי עניע עים עחד לפעים
דחיל ני"ס קכין הגוף לשעה דחיכ נעי' יחזיר חחר הזמן לרחמן
חבל נמוכר עצמו עיע עשעבו לי' יוס עניר יל עים למוכר קנים
לשעה ומיע עניר קנח עסכי לחחר לי' יוס כמו נמוכר על לחחר לי'
יוס. ומכיח לפי דברי רמנין ני"ג הכיל ומוס דכיון חכמי לא קנח נוקח
קכין הגוף וכיון דקכין פירות דמוכר חיכו מפקיע קנים לוקח עניר
חרי קכין פירות כקכין הגוף. ולפי דברי רמנין לקיע קוס" קלים
נפעיפות דנחחרוג של שוחפ" חיכו מפקיע קנים של חניכו דהא חין
הגוף קנוי לחניכו רק נשעה שעשעבו ותיכ עניר קכין פירות כקכין
הגוף ויולא גו :

ומ"ש על קוס" כחיפות ס" רעיע עסק נעור זה כחן לך נעחכח
עעיל הקדישו והחזיכו זיז קדוש ומוחזר ולרחים דלריך להקנות
לכותן כעחזיר לך יכול להקנות דשחים וכחכח דעעשה סוחיל חל נעי
מיחעיל עלם הוי כעלו והלחח דברי ס"ק עפחים עיו דים סוחיל וחי'
לים כלן וגם קוס" יריעות עלעח ס" ס"ל. לין עכ"ח להחריך חבל
דבר ברור דעעשה סוחיל חיכו עלו לגמרי חלח עים גו עלה קכין כמו
ג"כ ולא נחיחלו הנעלי עים לכנזל קכין עלו ולגנזל קכין רשות ולכאי
לעניו חמן מוכר נני עשה עכ"ו לר קכין עים לו גו עעשה סוחיל חבל
להקנות חיכו יכול עשה עשה עים לגמרי עלו ונזה מיוסב קוס" ריש
דחחרוג חייכח עשה דנעי עלו כולו וכלן רק עקנח עלו נחיכות
ולייכח עשה לר עלייכו עלו ומ"ש סיעב נחנוי נים חעריס חויח קוס"
ליע וחנין סיעב וכלי כיוכחי לדנרין :

ולכאורה עלה נרעחי דקדושים עפיר יכול להקנות מכעעה דחמרי
ני"ק עיע עפקיע סורם ורחוקן ועפחח סורם ורחוקן עלח

דיים

דחיל דבחדי לחודי אסחים סיס עיב דמוכח שלמא ותלמיו לה עשה זלא כלום וכן אסקא הרמבים סיד מחילה היא ואין זה מידוש דכבר כתבו תוס' ביק אם דחיבא דאסחא כמי סורא דרחוקן מיא מקרי מיסי רמים עיש ועיין לי בזה ליש הרמה ואכיש;

אמנם כיל לפחים הרין בעיז אחא דאמרי בעיז מיב דילמא מבנה לה והדר מבטל לה וקיל לרין את אין קכין בחיבים וכי מבנה לה לא קמאה ותי כיון דקודם דמבנה לה יש לה ביטול כיון דאיכא עיז אל ישראל אפיר יכול לקטות והרי עיז אל ישראל ואין לה ביטול עיש והיב אבי אומר כיון דאם אינו מחזיר בעלים מחמת לאבידה והרי בזל בידו ואין אסקדש כלום דאין נזלן יכול להקדיש אינ אפיר יכול להקנות למתן וקיים חנאו ואינלי מילחא למפרע שהי אל המקבל בשעת הקדש והרי קדוש ומוחזר ואיש;

אבל קושטא קאמינא דגוף הקדש לא ידענא מהו הרי דין זה דקדוש ומוחזר הוא רק נאומר בים מחזירהו ולא אמר לי דנאמר לי מידי דחזי לי קאמר וכן הוא בחורים ס' רמיא סיב ועיב לא קאמר הראים דבעי מקבל להקנות למתן אלא נאומר בים מחזירהו לי אבל נאומר ומחזירהו בלא לי אפיר מקיים חנאו גם בלא הקבלה ושפיר קדוש ומוחזר;

וקושי' ירושה פלוגי מאולי קליש לפעניד לפמשיל בשם הרין דאם מקנה גוף ופירות על יום אי אמרי' כיון דאסקדש אסקא אלא נאומר בים עיב לריך לאחזיר לו דאליב ביטל אחנאי ובעלה סמחנה אבל אם אחילין אי' לומן בלא אבאי ונאמת קנה שרשל קניג לאלומים יום וממילא אסקא קכין הגוי לעולם ואיטל אישרשל לזכים בו מאסקר אלא דמזה לא מיירי האם אבל נאחרון של ישרשל חביבו אפיר כאב שרשל דלריך להקנות לו מחדש דאליב לא קיים אחנאי וקניג לבעה אין בים עיב דלא קיים ואיש;

ומה אסקשים על אי רמבין בים קליו שכאב דאם דלרי' קיש כאסניג דמחכיחא מסייע לי' לריל הלא לרבי נמי אים דנכור טועל פי שכים דכאי דלוקח בים קכין פירות הוי כאסניג מיש גם לאבין האומר נמי אים קניג והוי מוחזק ולא רלוי. הכא אי רמבין על בים אין לי אבל אינכי יודע מה קושי' כיון דים לאכיסס קכין הגוף אים לאב אומר קניג בים לגוקח הוי רלוי וגם אוחו קכין הגוף בים לאב לא מקרי מוחזק כיון בים גם לגוקח קניג. וכיו כאנמי בחזי לאכיש דעאב ודי יכיש לבו מכל דברי המפרידים לעסוק בחורתו ועבודתו לשמה. עדי יבנה עיר די שמה כנפשך ונפש חבין הנאון דוסים בחיבה:

עומים חקי בלוחם נקיק הכיל:

תשובה שניה

שילים חוקט ג' שלח חרמיח לפיק:

שלום ונרכה מאלקי המערכה. לכבוד ידידי הרב הגדול מורג חרון ונכון. שמו יכון כבוד מיים דוב בער כי לבדקיק בארלאד נמדינה רומעניען:

מכתבו קבלתי ואשר ביקש לחם עיכא אקיאא על בנו הצחי שמכיל ילחק משה כי לקרבו לחורה וכו' ועיד חורה בחי שם שהעיר דדברי חוס' סחרחי כיחו דבקיכה דליה דיש לפי כחבו להקשות דאחרוג של חרומה שמאה יוסף דכחיב מכחה שיעורי' כיון דמלוחה בשריפה יעיש. והרי בקיטה דכיה דיש לאו כאב דליה מכחה שיעורי' אלא בחיב ואיב חרומה שמאה דמוחר ליהנות מעבה בשעה שריפה כדאמרינן בשעה דכיה ואיכו חיב ולים ומכחה שיערי' ועין עיד אשר מיים שיק לויח בי' יוד יעיש ובי' חוס' קושה קאי לגיש דסיל שער העומד לגזוח לאו כגבו. וקי מיע כימא הכא עומד לשרוף כשרוף ויעיב ליל מקום דהוה ג"כ חיב אבל בקיכה קאי לרי' אף כי'מקיק שם חכחיב וכו' ורי"ח סיל בגיערן דלית דשער שים בו אחריות ככסיס אינו מקום כל העומד לגזוח כגבי דמי ושפיר אמרינן כל העומד לשרוף כשרוף ומכחה שיעורי' אפילו אינו חיב עביד: הכא אף שהוא דבר שכלי' ושעבוי כן בשם לויח בכבר כחבים שור עשים להנאחן מסריים חים זלין מיע לעביד הוא רק לאחורי בעלמא אבל אחמה אינו כן דאחרנא בגיערן שם מוכח דלא סיל כגיש דהרי הגיש אף דאזי בשריפה כוחי' דאינו מקום מיע לא לגא לקמוך עיז דדיעמה בשריפה כגיש אבל לגיש אפשר דמקום שם ולין אחר

שלך תאת לאסיק אחת אשתיך ואיך נעלים שלו ומי שכעלו אי נאון והסורפן מזק תניהו ואיכ. אין אחר רמאי לסרטו ולא אקרי עושר לסריפת ואיכ כאחרון ולא מכאת שיעורת. אבל לאחרונ שלימו יכול ליאסר ממנו נאשתו ניעורו רק הלאה האחרונה גם צאיכ לא מיאסנ אכא זה שלו ונעלי דאחרי גם צאיכ יכול ליאסר הכאם ואפיי לא אקרי נעלים ואיכ גם אחרים רמאי לסרטו ובפיר כאחוי מכאת שיעורי כיון דמלאתו נסריפה ואיכ. ויען כי הסרידה מרובה הרבה יותר אאסר אוכל שלא לבן אקלר. וכיכ ממנו לא יצלר. ידידו אחדים:

עמרם חקי נלוסס נקיק הכיל.

תשובה שניט

נפגיים

שוכיט לכבוד ידידי הרבני האמתלה ומופלג. חרון ושכון. כמוהר עמם שלמאמן כמי ניסוג ני מאחרלים:

מכתבו קבלתי וכי ואשר שאל בשאלת דעלמא דכתים חיבוט בניא ופטורים מאמירת שלג ולדעתו כלפי לחיי דיחתיבו בחמירת

אלל ויפיי פטורים מביא עפיי דברי רפיי נאמנם דכיג דאריבל נתים חיבוט בניא לפי שלף הן הי נאמרו בן ופירפיי שבזרו היוכי על כל בחולות הכיסת להבעל לעסקר תחילה ועיי לאסר בעשה הבא. והרי בחכוכה הי ני נתים אחד בלחן המלחמה וכתים בם בשמן ועל בם הבלחן אלו אומרי הלל כמתיב רפיי פשחים דקיין עיל דיים ועל ונעניל בם השמן מדליקי בית ואיכ בשלל רחוי לחיבי כיון שלף הן הי בנם זה של בלחן ולא ליחיבי בניא דאין להם שייכים בנם זה. [ומה שדקדק על לשון שלף דמשמע שהן עשלים ולפירפיי אביל הן העיקר על דקדוק זה כבר עמדו חוסי בשחים דקיין עיב דיים היו וחוסי בתגילה דיד עיל דיים שלף]:

ואשוב מה שכלאעיד בזה הבה מיש דהלל הוא מסוס בלחן הוא שהוא דאיכ הי דו לומר הלל ביום אי ניום הבלחן שהי ניום כיד אז לחחרתו ניום כיום שהי יום מטח ולהרמבים שהי הבלחן ניום כיום עיין פריש דקיי חרינ שי לפו לומר הלל ניום כיום שהוא יום הבלחן אז ניום כיו שהוא יום מטח ולמה הקשו הלל אי יחים ועיכ מסוס בם הברות:

אבל מה לי להחריך בשכחתם הלא מפורש יולא מפי חזיל שבם כיא עיב בעשה זו בם והדליקו ממנו שמונה יחים לשבח אחרת קבועים ועשאום יחים טובים בשלל ובאחלחה הרי שעל בם השמן קבעו אחלל:

ומה שהניח מרפיי מקחים קיין אלא מלא נרפיי שם דהלל הוא מסוס בלחן מלחמת דילמא מפיס בם השמן וכדלא שדחקו לומר כן מדקרי לי׳ השם לרם ונחולם ולי מסוס בם השמן מלי לרם ונחולם איכא והא ליתא דדי ללרם שלא יכלו לקיים מלוס שדלקה המטורה ונחולם שיכלו לקיים ולרם ונחולם הכפס הוא נדול מלרם ונחולם הנוף דשא אחזיל נדול המהנית אם היהם יותר מן ההוכנו. והרי אפילו אם ההלל הוא בשביל הלחן כמי לא הי׳ שם לרם ונחילם הנוף רק לרם ונחולם הכפס דחמכם לא מיקכם בפשים רק העניה דם כמיים לנוס ומיין נאיים מי תריע קקיז ואיכ שפיר ״ל דהלל הוא על לרום מכיעה שהדלקה מטורה ונחולם מלרם זו בבם השמן:

ועוד לפילו כימא דהשם בפשים בשביל בלחן מלחמה קלי מיא הרי שם ״ל שמם שהקנו לומר הלל לכשכוחלי מן הלרם שיט רק אז בשעה הנחולה ולא לדורות אבל מה שקבעו לדורות ״ל שהוא מסוס בם השמן כמוחר בנמי שבת הכיל.

ויש קלה רחים לזה מנמרא דמנילה דף ז׳ דבלחה לפקיר לחכמים קבעוני לדורות ופרפיי ליושע ובקריי ולא רלו עד שבלחה להם כבר כחוצם חמי וכו׳ ולי כימא דהאי דפשחים לדורות מיירי הרי כתב רמצין בהשגחתו לספר המלוס שורם לי נדים והפליחה דהך בניחים שביהים דפשחים קיין ירמוז לדור שילא ממלרים למשם חברן ומרים וכי ובמנילה דף ״ד אמרינ חיים אבל כמי ומבכי ״ב קריהם זו הלילם ואיכ מה בקשה לקבוע אותם לדורות הלא כבר קבועה ועומדת מימי משה ומה הביבו חכמים קבלה אם מעוברת וכו׳ הלא חין ניד יכול לבטל דברי ניד חביבו לפילו יש בעשה בלבר כמנחר בכמה דוכתי ועיין רפיק דמנילה ומאירי שם חלא דכניחים חלו לא הקט חלא בעשה שבטלים ולא לדורות והיא בקשה קבועה לדורות:

וגם מה דפשיטא לי׳ דבבם של שמן לא שייכי בשים כלל. לא כן הוא דאיכ הקבי בם לדעם חוסי בשחים דף קיין ומנילה דף די שלף הן היו בלחתו הבם בשורי בשבת דלהשמיד ובשבת בשעבוד פרעה ובחשבם שהצניעו היתה מאוד עליהם מיא מה שכין יש לזה לכיא שהוא בשביל בם שהי בשמן. אבל אחתא יותר דרבו דרשנים פיל מניח שבחירה שיי כתב והכל חיינן לבחה ולקבל בשלמן ובמוכח לבשים

לפי מקדם נמי ומוכח הא מיא שתין חזיג וכמים מיעוט נמי ממלא חיישינן ג"כ נחלקי המלוה לף שמא מיא שחזיג וכמיא. ומוכ כתב למהכי כי נתין זקן לחד קרוב לדברי ומחמי שכחומי לדעתם זקנים:

ואפילו כתוב דגם אם עיקר המלוה אין חזיג וחלקי שעליה חזיג כמים שמוזהר מחלק שעליה שהוא מיא שחזיג מיא לא כשמרו נשניל זה מעיקר המלוה שהוא מיא שתין חזיג ואיכ תפילו כתוב שגם הכתן פלוג וכמים שמוזהר מחשבת הכתן מיא שפיר כתב שרשנים שחייבות לנטות ולשבר בשלשם ונחמוכים שעוש עיקר המלוה פיתי מקדם נכרי ואיש:

וכן אני חומר בשטרים שתין המלוה על ישראל להדליק אותה חלה כהן שלשתר יערוך אותה אחרן וכיו וכשים הרשנים פיג שחמירי ומוקפי' פי' ואין הכהן עושה זה בשליחותינו דאת קיל כהנים שלחי דאמכת כיכו כדחמר ר"ש ברי ברי' דרשי בקידושין כיג ע"ב ועיין יומא י"ט ובריו מדרים ליה ע"ג ועיכ חמלוה על ישראל רק שחחי' דולקת חיל מיא שחזיג שהרי שיערו חכמים חני לוג לליל שנת שחלוכים כדלעתה נשכוחת פיא והרשיב שם תן לה שהחה שחחה דולקת והולכת מערב עד בוקר ושעור זה לריך ליחן תפילו בלילות הקלרים ועיין נרשנים פיג שחוינ שיל ופירשי נשנת כיג דיה כמדה ואם ידליק ביום בלילות הקלרים ידליק ועיין רשי' זנחים י"ח ע"ב שכחב ונחמה וכיכן ושפרי שם שהדליק שלילה היום לא חיכפת לן ועיין קרבן אהרן שי' חמור ושחחים שי' שרשיב שקיב נשם חיש' יום פיא שמכחם שכחב וכי שכמה ג' וחיכ חיכו מיא שחזיג ופשיטא דכשים חייבות. ושכים לפמים הכלבו שי' ע"ג דשוויי חשם פשורים ממיא שחזיג כי חלו היחה מדודה לעשות מלוה זשכה שי' הטבל בלא עכר זשכים חשם וכי' חיכ כמלוה זו שהחי' השכרים דליקה ועומדת חפילו שי' חזיג מיא ליש פעם זה דשהא חיכם עדוד ואלי חייבת ושפיר שייכי כשים נשם של חכמים ומשרים חייבות נכיה:

ומה שכיל לייסב לדעת רש"י דשבר שקבו הקדמוני' חשאי שדליקי' שי יתיס והלא ביום ראשון לא שי' שם שהרי שי' להדליק יום אחד ואי' פריש שי' שרייע לילה שראשונה שדליקי' משום כלחון המלחמה יצאו ז' לילות שדליקי' משי כיום שיש ואיכ בלילה שלפניו חכמי לא שי' להם שמן להדליק ואין שדליקי' בליל כיש חניע שמדליקי' משי שכלחון שהי' ביום כיה ושדליקי' בלילה שלפניו כמו בשאר הלילות שמדליקי' משי שם השמן עיש. ולפיז נכר של לילה שראשונה גם כשים חייבות שהוא משום כלחון ובשלחון שם היו העיקר ולכן חייבות שכולם ואיכ אים גם לשון אף שם היו נחותו שם דהא שם רק שביל שכם של לילה אחת:

אלא דיש לעיין הא שכלחון לא שי' שם משורשם וכמיש ריז שי' שחרייע שיכ שהו משום פרסומי ניסא ושחילה על שם שמן שהי' שם משורשם לריך להודות שפרשום אבל לא ידליק בלילה שי' משום פרסומי ניסא דכלחון שלא הוי שי' שם משורשם. וכיל דשיל לשריי דנחמת נוף חיוב שדלקה הוא על הכם ועל החשך אף שלא שי' משורשם אף הא דעניין על פחח ניתו מבחון לפרסומי ניסא הוא משום שהי' משורשם ואיכ אים גם נשניל לשלון שלא שהוא חלי הוא משום שהי' שם שי' שם שי' שכלחון שלא שי' משורש

שאלות בית שערים האחרון ותשובות

תשובה שיט

שלום ר' מרדכי עמיק ויגע מחמיר יפעת לפיך:

האלף לך שלומים. מענייני מרומים. בני חביבי שרש הגדול. עמוד ומגדל. כמורים ילמוך יעקב כי נטוסם רב דקהלי נכבדים:

מכתבך קבלתי וכו' ובו"ם כתיב עכם והמה נחת נמס דקיל נמוריב חריס קי הרעיל קיס דחלר קים לו בי פחחים עני רוחנם לריכן להדליק ריח בשחיהן מפני שחצד ושקק הרעיל שם דחם מדליק נעכי פחחים לימ מנרך רק נאחד מפס ונעכי מדליק נלח נרכם וחוא מדנרי הרין שנם דכיב שכי כיך דחיט מדליק נעכי רק עפוס חעדת לחל לנרך רק לחה פחחת עיש. ונפריח ירוד קי' ייב קקיס חמס עליו מדן המנחר נמוריע שם נשמעו נחמס ומלח בן מי חי ומפריס עיב קרקע דעעון שחיפס מדרנקן מפני הרוחי' וחוא מפיס חולין דעיס עיב ושניל חנר רשניחל קי' חקכיס לריך לנרך על המחיפס נחרי ניז דעעון שחיפס חיפ חלח עפוס חצד ומפני הרוחי' וחמחי יפי לריך לנרך ושיללם וקנרס קלח נמוכן וכמרומס שכוומך דשם נפחיפס חקנח חכמיס כן הי' שחקוד נלח שחיפס יפי' הפעם מס פיפי' על מלוס של דנריהס לריך לנרך כדחמריק נפנח דק חכיל חנל חס דחלר עיש לו שכי פחחים חיפ מעיקר הקנח חכמיס שפקנו להדליק כי חכוכח רק ריח חוא שחידס כן מפנרת דכפני כפי דקיל כפנרחנו חנל חין מנרכין עליו וחס זה כוכמך יפעח לנך כי כיווכח לדנרי חנריח קי' יג חוא פי וחלריך נזה. וחני מוקף פעם לפנח דהני קיל כל דנר מנמכין לריך מכין חחר להחירו וחפילו נפיל הפעם ועיין עיש כחוכחח קף ני וחיב לח חכפח לן נפעם דנס חס הפעם עפוס חצד חפיס:

כיון דחפילו נפל הפעם לריך לקיים מלוח חכמיס ולריך לנרך:

אבל חני הפח על פריח פח עכין זה לזה חלח פרפי נחלין דק עיה דיפ הפריס דפעון שחיפס פדנקן דחלי לחחלופי לחכוך נפחח נלח שחיפס וכן פיכס חרחיס והרין שם ופקניל כחב חלחני שם ועיי פיחפחו על קלימחו יכר שחוח כן פקוחה ולח חלי לחחלופי וחפילו רנקן דפלכרו שחיפס לכן פקוחה שחפריס עיב קרקע עפוס פלחיס חעין חכח חוזו וכר נרחה ניב דקיל לנריך שחיפס עפוס דחלי לחחלופי וחח דכחב עפוס פרחיס עין חני' דחלי על חחיס נוסף לין חפפ פיקפור שנפחפ נפורה פחפרת נלח שחיפס דחוח ידע שחוח כן פקוחה יפעו שפוחר לחכול נלח שחיפס וחוח ככל נזירס חכפיס שנזרו חס לפי חס עליך שחיכו נקוב לפו נקוב וכדוחה ועפוריס שפיר לריך לנרך כפי נכל פלוס דרנקן. חנל נחלר על שי פחיפס לין חפפ פיפעו שחילם להדליק כיח חלח שחפפ פיפפדוחו פדנפלי פחחת לח חדליק נחלי פחחת פני חיל ולח קיים פלוס כיח וחיב לינל חדליק נפני פחחת לריך לנרך כפי כחב חרין דחלי לחחלופי נפני חח חפילו נחלופי נפני. ולפי חני חיב

ותיקח לכתחלה ממחסף בשרוסם אבל אם נגיל מבריס שדרים ביחד נחדד מ' כיון לריך מי נפיש חלא דמדינא כיון שחין האיש חלוק חף שים לו שמ פחחים שגי כשחלוקין ג' מרוס נפחח מ' אבל משום חשדא לריכין להחליק בשמ פחחים דחם יחליק ג' מרוס נפחח מ' יעשו יען שים שמ פחחים שהאיש חלוק והמ' לח שהאי הוה מן המחדרין נפחחו והל דים שמ מרוס נפחח מ' יהלו שהאי הוה מן המחדרין שעושין בר לכיל:

ולפ"ז שקשה לי דילמל במקשה דוקל כשהוה של שמ נגיל דחז שריסס לריכין להחליק ככיל ואפילו חם מדיבל שגי בחי מיל משום מהדרין לריך בר לכיל ועיין ברמ"ח ס' חרלים שכיל לריך ליתן נרוסו במקום מיוחד כדי שיהי' היכר כמה מרוס מחליקין ומשריב בפיר יש מקום לחשדל חם יחליקו ג' מרוס נפחח מ' שיאמרו חם ליחל שהריסס החליקו כיל הלל כיל לריך מקום מיוחד ולומלי לח החליק מ' נפחח זה כדי שיהי' פרסומי ליקל נשמ רוחות חלא ודל מ' לח החליק ככל ולא קיים מלות כיל חו חפילו לריכין ג' מרוס רק משום מהדרין שמי יאמרו מחליסם מן המחדרין שחיב הי' לפי להחליק נפחח זו ככיל גם ביקר מלות כיל לא קיימו חפילו מ' משס וכיון נשמי רוחות. חבל מרוס מ' חם רחלי שכי מרוס נפחח מ' כיל חשד כל. חבל כשהוה נלמת של חדש מ' מכלן שים חשד ככל דמת קברל היל זו כיון דלא החליק נהלי פחחל נהך פחחל שמי לח החליק הל נהלי לח חחליק משום דלא לריך וכמו שחמה החכין הכיל נלמת ומלשון הרמנים ועושיע ושאר פוסקים משמע דחפילו הוה של חדש כ מ' שמי מחרש להחליק נשריסס ולישנ:

ונראה דהכי פוסקי' סיל נלמת כדעת רמיח הכיל שגם נקיד מיירי נלמת שהוה של חדש מ' חלא מכח שהעולם יסברו שהוה חלוק יעשו שהוה של שמ נגיל חבל לדעת רשי' נלמת גם למשקה סיל להחליק נשמי פחחים חלא כשהוה של שמ נגיל חבל כשהוה רק של חדש נלמת

היה לם מגביס קרקע אחרי מי כשר וכשנתלכלו ניחשלוי וכן בקוכה קיל נקי מרליג היה לשם מיעוטי מלמטה שיגביס הקרקע כשיהיה כלי ולא הרי אחסה ולא מן אחסורי כיון שלין אפסול נקכך עלמו היו נגועה. ובניה אפשר לשם הגביס הקרקע מלמטה לא מיבי דהא קיל שלקה עשה מטה וכיון שלחליק נפסול לריך לכביס ולחזור ולחליק ולריך לחזר פעולה כשוכה וכשני הא פעולה יחיר מכוכה ומני. לך זיי דהפסול כל זמן ש נשאר בו חיט יחיר מכוכה ומני רק שחיקון חיט דומה לכוכה ומני. ומיושב קושי חוקי חמלי לא לחזר יעשנו אפשר דריל כשוכה וכשני לחשמיש לחשמיש דיבו על רביט יחל לא חי יכול לומר יעשנו דהאיעשנו חיט דומה לכיכה ומני כקושי הכיל ולחים:

אך זה חלי דכמי ניק כיב שק לחיד חצו עשיר חביו כחלו ניריו הנעירו לריך לרי עיש עם חכיכה לשליך לח שכרות ושלקחה הולכת ונעשרת נשנת וכו. ולי שלין הפי לצו עשוי חיליו דהשניק לי דמיכן ולהצל כחלו עשה גם לחיב חלא שלרשה לחריך נשעה שיולא חון מחחי נעשה הכל וכמלן לחגמרי ניריס נהלי שעשה דמי עיש נחריכות. ולפיז להי כמי כמלן לחגמרי נחחילה חלי לא מיבי ניים לם מגביס הקרקע מלמטה דהרי נשעה שהליק נגמר הכל ולח הי נפסול ולריך כל הלקה נפסול. חצל למלי דקיל לכמי קושי דהוי כמלליק גם להצל ולריך לריב כל זמן שלכיה דולק והולך הרי היא כחלו שלליק לח ולריך לם הגביס הקרקע מלמטה כמי כשר לם יש בו שמן כשיעור לחר הנפחה והדקיל ליתא יעשנו. ומדברי חוקי שנועות ניז דיה לו שכחצו לרבי לם לוגם כלליה ולילל לל חלבם לל חלבם לחפילו לא עשה ובשם רק שהה כדי לפשוט ולבשוט חייב על כלריך לחפילו למיד לאו שלין בו מעשה לין לוקין עליו כיון דלחילה הלביסה עיי מעשה חשיב השתיי כמעשה כרלה דקיל כקברת כמי קושי דחשניק כחלו עשה מעשה לחריב:

אמנם כיל לחלק דחוקי קלי היכא דלחילה מעשה לי נחיוב ולכן כל מה שעשה לחריב דייקת לי כחלו עשה נלחילה. חצל כמי קלי שלחילה מעשה לי נפשוד נזיים ולי דייקת לי כחלו לא נעשר הכל פטור. ולהיב כיון שלחילה הלליק לי נפסול למעלה אבי לי דייקת לי כחלו לא נעשר הכל נעשר הכל הרי לי נפסול:

ויש לחניל רלי לזה מצא דלריס כי חכמוס והבור ריק לין בו מיס. חלא מה חיל לין בו מיס. מיס לין בו חצל כחצי ועקרני יש בו והוא פלא מלי לחי קרל לחשמיש זה דלי בו כחצי ועקרני. וכיל דרמצין בחומס מ' ויצא נפקוק לל חשפכו לס כחב נחוך דבריו לימל חומס שלין עומס הגורס כעומס השופך לס נידיו עיש. ועיין נרמצים פיג מרולח סיט דהרוחק חביכו לחוך המיס וכו' לס לימו יכול לעלות מעס חייב מיהם ניל דהוי כהרגו נידיו ונפי פקק לחס שקס בו כלב לו כחצ פעור ממימת ניל וחייב עומס ניים דהוי רק גורס עיש. ולפיז סיט דלחי קרל לחשמיש מיס לין בו שיהי כהרגו נידיס. חצל כחצים ועקרנים יש בו וחי רק גורס וללמל יליל דלין דין הגורס כדין ההורג נידיס. ועיין שכחדרין דף עיז דהחילוק הוא לס נעשה מעשה הוא מעשה לי שהורג מחומן והחחיל המיתה מיד מקרי הורג נידיס וחייב מיתת ניל חצל לס נעשה מעשה הוא מעשה עדיין לא לי שהורג מזומן ולא החחיל המיתה מיד פעור ממיתת ניל וחימו חייב רק ניים עיש נרמצי ותוס. ולפיז החיכח לי קיל כהי כמי לריל לא נעשה מעשה נשנו כחצים ועקרני כגר הם לריכם עושים מעשה הסלכה לגור ועיין רמצין נפי הכיל לריב הוי רק גורס. חצל לס נחמר כקושי כמי וכחוקי שנועות הכיל ולא כחילוק שכחצתי לריב הוי כעושי מעשה הסלכה גם לחריב נעשה שנלו כחצים ועקרנים כיון שהוא מושלך ועיומד מחמת הסלכתם לריב לין להס דין גורס רק כאנרגו נידיס ותקוקי כביל מלי חלי קרל לחשמיש. חלא ולחי ליכח כחי כמי וכחילוק שכחצתי. ולפיז לים דלא נקט יעשנו וכמשיל ופשיר שייכי חלי לי חצים ולחנלל לחדרים דעשוה לדרים והבור ריק וכו' ומיכח כחי כמי וכחילוק הכיל לכן לחמר לעיל פעולה כשוכה וכמני ולא לחמר יעשנו ולים: ודי שפיל חקדו עמנו. ויעלה מעלותיהם. כמדים מזנה יסופס וחזמים. עד עמוד שכזן על החוריס והחומיס. כשפשך וכפס לנוך הדומיס נלחבה:

עמרס חקי נלוחס נקיק הכיל.

תשובה שם"א

שלים ני חרפלו עשיק ורגס חרמיו לפיק:

שלום ונרכה. ולחורס ושמחה. ניומי דחכוכם. לנפחלי לילם סלוחס. מחחכי סרב הגלון הפסורכס. כבן הדכים. לחם נשמי לריק חמים כקבים שיה כשחלי כופר כי חנדקיק סיה ושבליל:

מכתב פריש מחחכי כי הגיעני וכרי ושדית נלחי על מה

שכחב לפמים חוקי נשנה דף כיה דקריפה חיחוה מיחיה חוא מחיה ולילב נשנה דף כיל דקיל לית דפחילות וקמכים קלין מדליקין נשנה מדליקין נית נחסכה ולילב קלן קרים כמי נכלל ולמיה לל חמרים כל דבר שנחוצה לילו נלה חלא מן החולין ולילב נלחיה לריך לפרסו. וכיון לי דבניה לין המטה ניחוד מן המיטה רק חדלקה עושה מלה ולם כנחה לין זקוק לה. הכה נמחכיה לילכי יודע לילך מחורן קלקיטו זה. ושוד דחדלי המטה שחדלק כולה ולילו לכבוחה ולפילו כשנחה נחיל זקיק לה כדמשמע מלשן קריב לילה קיון חרגיש קיב ולחרגה לי חדלקה עושה מלה לריך לילה קלן בשיעור קודם כחנולר קיון חרגיש לכן לילן זה נסיכל נמחכיה:

אמנם לשכיר גם גוף הקושלה לין לה מקום לה מיבעי למלן דילף נמחחה דף פיב עיל מפשה להקים כל הנף מן הכלן ומן הנקר לפשה מה פשה דבר שנחוצה וכו'. ולילב ליש חלי דיכא כלל רק נדבר הנף מן הכלן ונקר ועיין חוקי שם דיה להקים חיוה מיכה זכחים שפות ומלחות ולחמי חולה מביל וכו' והכיולו נחיוה יעיש. חלא לפילו למלן דילף החם דפיב מחחלה והכי לחריך נזכחים דף ליה מיה לה ילפיק מיבי רק קדשים ולה שלר מלים וכן מולה הלשן נחיז נחוקי כביל שכחבו ולמלן דילף נגמרה מחחלה ליחל וכחב עלה נחיז ריל דכל הקדשות שקים לקמן לחטולה לעכין זה עיש:

ואף חס ליחל דילפיק כל המלות מקדשות מיה נחחלה גופה ילפיק חחם מחבר לו מכלו ולה מכל חעבר ועיין נטריח חגיגה דף חיים דהם דוקה לריך חעיש ממן גניס ולה שלו הוה חצל לריך ממן הדיוט שפיר נה ממעות מיבעי ולפילו לחיים רבי חולין דכיב דחפילו לריך חעבר ממן הדיוט הוה מי ממעטיק מחבר לו יחילה מיה כיון דחחבר לו מעעטיק הפיום הוה דלעכין זה לה מיחבב כשלו ולילב לפיז לין לו עכין כיל לניח בשיש;

ואי דקשיל לי הם ליח נעי עכלו כאנולר קימן חרעיז ופיש לחסור נחכחה ולילב לין לו נעלים לפיחת כמה לחכוסים ולילב לילי להחי דבר שנחוצה וכו'. חמכם גם זה לקיים חוקי כחצו חוקי נשנה דף כיו עיל ליח לין דחיבו לחסור חלא נהניה שלו כילוי חצל נעבר נכחות חוחר ולילב שפיר מקרי שלו ומוחר להדליק בו:

ועפ"ז לחמרתי זה יפיס כניריס לחידוד הלכה להה דחמרים נשנה כיל עיל לחמרוה רבנן קמי דחבי חמשי דרי ירמי ולה קיבלה כי חחי רבין לחמרוה רבנן קמי דחבי חמשי דרי ירמי ולה קיבלה. ועמדו זה לחחרונים מיה חמשי דרי ירמי לה קיבלה וחמשי דרי קבלה. וכיל דלכחוריה קשה כביל לחחי מדליקין נפיס הה לחסור נהניה ולילב שלו. ולחכם למלן דילף נשנה ליחל דבנן קמי דחבי חמשי דרי ירמי ולה קיבלה חוחר ליכוחי ממנו נטוחה שפיר יל דחכח זה לה מחניע כשלו כמו דלה מחניע שלו חלה חיכול ליכוחי חפרו וכחיים ריטניל נקידושין כיו וליל כחירן הכיל דחחניע שלו חשוש דחוחר נהניה שלים של כילו. ולפיז לים דחשמי דרי ירמי לה קיבלה חשוש דקיל שים כקושיל הכיל וקיל דטעמי דרי ירמי חשוש דילף חלך כביל לכן מחניע שלו ולילב קיל כרי דילף חן ולה ניערתי ולה מחניע שלו. חצל חשמי דרי קיבלה כיון דלה ילף חלך רק חולה ניערתי עיב טעמי חשוש דחוחר נהניה שלילו של כילו ושפיר קבלה ולילב:

ובעת עלה נדעתי על דקדוק חלחולים הכיל חלי חשמי דרי ירמי לה קיבלה וחשמי דרי יוחנן קבלה עיל חידוד. דהכה חטוח סיחן חרגיש חקשה לפטיה מהריית דלם כחן חשמן נכר קשה לז חוקבלה לפטוחו לפילו היחר מכשיעור חלחי לה כיחל דחזי לי חפים לי דלה חזי לי לה חפים כלחולרין נקבלרין דף חיה נבי חוחר חשה לבי לחבי דקיל חזמכה חילבה ולילב לרבל כיחל כן נעשה חוקי חקדושים. וכלה לילם להקדושים. וכלה לילם דלחולרין לך לשפר לומר חוחר חכשיעור לחבי חקים לי. ולחיון דוקה נדבר שלם לה לחולר נריכה לשפרע יחנטל לגמרי לה לחריך נריכה חבל כלן לם היי מחכה שיחול חקנין לחחר שיבבר לו לחבי חוי מהבי חלא דלה היי חל דק לחר חשיחור נזה לחריכן נריכה גם לשפרע עיש. ולפיז שם נקבלרין קלי לליבא דחבי דקיל נבדיס כיט דגם קדושת הגוף פקעה נבדי ולילב לם היי מחכה שחפקע חקדושה לחר שיולל ממנו למה מה דחזי לי חוי מחכה חלא דלה חוי פקעה רק מכלן ולחבה שפיר לחריך נריכה לשפרע. וכל זה חבי לשיטה חבל חם קיל כרבה נבדיס שם דקדושיא לה פקעה נבדי ולילב לית נלה נריכה לשפרע

ונזה

ובזה לתרץ לן נרים שפיר כהנ מהריי"ח דלתפילו יחיר מכמישור כמי לחזור מקום לחלן נרים:

ודגה נמצוינ נמצוה הקטה לסיעם סריים דלחר סדלק כמישור מוחר להסחמם לחורם חלחי סדליקין נפחילות ומכיס סלחקרו מכיסים לסדליק נפצה כר חכוכה נפצה ניחוש סמת יפה לילחר סדלק כמישור. וחירן דנפצה נחמת ליטו טוחן סמן רק כמישור נחומד ולף סלחיל לנמלם סלה גם זמן לילקור מקום סלחיל לנמלם עיין נצ"י רס"י סרמינ ועיין נרין מדיים כיש הכיל דמקמע מירוסלמי דרי יוחק קיל הכיל וסי' קנור דסיש מקום דלה קיל כמישור סריים רק כמיסם מהריי"ח הכיל דנם יחר מכמישור לקור מקום דלן נרירה דקדוסינ לה פקטה נכדי כקיל ומקרים לה קינלה דלילטו לסיעם קיל דפקטה נכדי. חבל כמלחכות מקמי' דרי יוחק דקיל כוחי' דקדוסינ פקטה נכדי ולפיים מוחר נחכוכה נפצה מקום דלקור להסחמם לחורם ועיכ לן הטעם מקום דיחר מכמישור ממי לקור דסח חמרינן דלה חזי ליי לה הפיים כי רק דהיחר הוה כמילן דקציל קיל דלילטו טחן סמן נפצה יוחר מן כמישור נחומד ולכחי קינלה ולפיים. ונזה יפה רב נרכות לרחם לדיק ידידו מחוחבו חוסבי הכלחן הדוסיים:

עמרם חק' נלוחם נקיק הכיל.

תשובה שס"ב

סילים ני חורפחלו ני ולילה חריים לפיק:

שוב"ט להמופלג נחורה. מדבר נפפה נרורה. ושמו פם חפחרים. כבוד מריה יחיחל מיכל זלחמער כי':

כתבו נמוסכלו נה חלי ומה סהק' נפצה כ"ב וקלמר מלי הוי עלה וכו' ופפיים דסדלקה עוסם מלוה מדמנרכי' להדליק ביה ולפיים דמפמע מדבי המחבר סי' מרעיב דלי הדלקה עוסם מלוה כנסה לן זקוק לה חבל לי הכחה עוסם מלוה זקוק לה לילב כיון דלילבה דבר קיימי' לחלי לה פפיים מרב גופה דקיל לעיל ביה דכנסה לין זקיק לה ולילב עיב דסדלקה עוסם מלוה. הכה נפפיעות לין כלן קוסי' דמפחל דבר ים לדחות דלה חלי' זצ"ל כקוסי' עויז סי' מרעיב ולהכי לימא לי' למיפפע מהה דמנרכי' להדליק ביה:

אבל כיל עוד עפיים דים לי"פב קוסי' עויז הכיל למה דלמרי' נמכחם מיב עיב כל דעפיימה גמר מלוחה לעיב דכפר נכבי ביפרחל מנרכי' עליו וכל קלין עפיימה גמר מלוחה לעיב דפקול נכבי ביפרחל לין מנרכי' עליו ולילב מדמנרכי' להדליק ביה סיב סהדלקה גמר מלוחה ולילב עיב כנסה חיז לה דלי זקוק לה ליה הדלקה עוסם מלוה חיז לה סייטו לנמר דפפטי' דהדלקה עוסם מלוה מדמנרכי' חבל נלילים מהה דקיל ולין זקוק לה ליכה למיפפע דלין כלן קוס סכרה דהלי' זה זצה:

ונראה עוד דסכה נהדלקה ביה יש ני חיובים חיוב נופו להדליק ביה ועי' נמנילת סי' מרעיב סקיב ויל דלמיד הדלקה עוסם מלוה סעיקר הוה חיוב נופו וחיוב ניתו ופרקומי ניקח הוה רק סייטי מלוה ולכן כנסה לין זקוק לה חבל למיד הכחה עוסם מלוה סעיקר הוה חיוב ניתו ופרקומי ניקח לה סייה פרקומי ניקח עד סחכלם רגל מן הסוק ומיוסב קוסי' סדי. חבל ביש יל דלפי' הכחה עוסם מלוה כנסה לין זקוק לה כיון סכבר סי' פרקומי ניקח ולפיז המחבר כחב סמיר דלי הדלקה עוסם מלוה הלי כנסה לין זקוק לה חבל לי הכחה עוסם מלוה יל דזקוק לה ויל דלחז לה וכיכל ולכן לית למיפפע מהה דקיל כנסה חיז לה דהדלקה עוסם מלוה ולים:

ובישוב דברי הריים כיל סכחב לייב וכו' מדליקין נהס נחכוכה נין נמול נין נפצה מדקחמר מדליקין נהס נחכוכה נפצה ביש חקור להסחמם לחורם וכו' ומו מדמדליקין נהס נחכוכה נפצה מכלל דלי כבי' לה מזדקק לה ביש כנסה לין זקוק לה. והקשו עליו סה מדמדליקין נמול מי ביש כנסה לין זקוק לה. ונלי' דמבין הקטה עוד סה מפצה לין דלי' דנמול כנסה לין זקוק לה דסה נפצה לכיע לין זקוק לה דסה לית להזקק לה. וכיל נפמדקק כפל לפון מכלל דלי כבי' לה מזדקק לה ביש כנסה לין זקוק לה וכרחה דפטור סי' מרעיב כי דמדליקין נפמכים ופפילות הפקולים לסדליק לפי לפצה נפצה דלה חיפי' פמל חכוכה ויחזור וידליקנה סלף נמול סם כנסה קודם שעבר זמכם לית להדליק וכו' וסק' נהדוסי' חפיק מכלי דעעמל דרים נפצה מקום דעוחר להסחמם לחורם ופמל יפה דלילבה נפצה חקור פמל חכוכה ויחזור וידליקנה. ולפעניד כרחה דהרין כחב סכפחל סרפיג סם לחחר סדליק נה להקנם וכנה חוחם נפוגג סם לחזור ולהדליק וחם עבדך פפם פכים ופפיג פחיכו חיב להדליקה דשרל ככנחם פחיכו זקוק לה דהדלקה עוסם מלוה וכבר הדליקה וחם נה להדליקה חיכו מבדך על' דמלוה הדלקה כבר עבדים ביש. ולפיז יש לחקור למיד כנחם זקוק לה סם חפי' להדלקה דלחוחם נפלה נבמרי ולבך פוח נפלמו להדליק מחדש נבדכם ולה קבי הדלקה חפיו וגם לבך לסיוח דוקה מחדש כפיעור חלי פעם חו דילמח חיל להדליק מחדש ולה לנבך וגם סם מדליק עי' חפיו קבי וגם סם הדלק קודם שכנחם מלבדך לפיעור חלי פעם דחיכ רק מחקק ומריפעל לפיעור חלי פעם דחיכ רק מחקק ומריפעל דמפרפים דלחוכים: פוקקים מפמע כדבך הפכי:

ולפ"ז מיוסב קוסי' מחיים דוהלי סם סי' לבך להדליק מחדש סי' נמול על מלחו כיון דלמכלם רגל מן פקוק ויש פפם נפצה פמל חכוכה ויחזור וידליקנה חבל כיון דלפילו למיד כנחה זקוק לה סם כנחה קודם שעבר זמכם חיל לחזור ולהדליק כיב ממילה לה סייי נמול רק להקן סדלקה לחקומה ולילו נמול כיב ממילה לה סייי נפצה פמל חכוכה ויחזור וידליקנה זה כומה פעזר. ולילב פפיר פמני' דסיש דבים נפצה מקום דמוחר להסחמם לחורם דלפילו כנחה זקוק לה סייב להקן ולה לחזור ולהדליק ולילב לין פפם פיחזור וידליקנו ולים:

ובזה יבה כמין מומר לפון רפי' זקוק לה להקנם פי' להדליק מחדש בדיטו דלחי לה ני' פפם פיפפע ויבטל מלוה כיב חבל כיון פלילב רק להקן ורוחה פלה נפלה מלוחו הלחקומה יש פפם דילמח פפע ולה מחקן כיון פכבר קיים עיקר מלוה הלכך לריך להחחילה לעפות יפה דילמח פפע ולה מחקן לה. ולפפר זה כוכה רפי' נמים כנחה כיב פמוח פפם יחר דפח נהבי מיירי חלה דכוכה רפי' דכל חימה דפח כנחה נפול ממנו פם כיב חלה דלחי כנחה נמי הוה כ"ח. ולפיז מיוסב דעת הריים דמחה דמדליקין נחול ליב מוכח דכנחה ליב זקוק דלפפר לחדפה לריך להדליק מחדש ולילב לין פפם דילמח פפע ולה ידליק ויבטל מלוה כיב כיל חבל מדמדליקין נהס נחכוכה נפצה מכלל דלי כבי' לה מיזדקק לה להדליק מחדש דלילב כיחוב דילמח כבי' ויחזור וידליקנה כקוסי' חמים ועיב לי כנחה זקוק לה סייו רק להקנם ולילב לין רפי' לה להדליק נחול ליחוב דילמח פפע ולה יהקן ולילב ביש מדמדליקין נחול כנחה לין זקוק לה ומיוסב קוסים סרמינ וגם כפל לפון ולים. ונזה פכי מוחם נפרכה הפוחם ולומדים:

עמרם חק' נלוחם נקיק הכיל.

תשובה שס"ג

סילים ני חורפחלו.

להרבני המופלג. מלה פלב. מוהרלים כי'.

מכתבו קבלתי וכו'. ומיש לי"פב קוסי' קרבן כהכלל על הלחבר י' נפצה כ"ב פכחב דמפה דפפקי' לעיל דלחור להסחמם לחורם הוה דוקה חפמים קנוע להרחוחם חומר לפס חפמים זה הדליקה ולה לפס מלוה חבל חפמים ערלי מוחר ולחמני' כי' לקי דלף חפמים ערלי וכו' לחור למיד קיל דלמים מניל רפי' רפיד דלה הדלק נפצה נפחילות ומכי לחור להדליק דלחור להסחמם לחורו לפילו חפמים פחיל עיין פמל יפה לילב כבר פמני' מהה דלילב לעיל פרים פחיה לן מדליקין נהס נפצה מדליקין נהס נחכוכה בין נחול בין נפצה מקום דלחור להסחמם לחורם ולי חפמים ערלי מוחר בכיה לך מוחר להדליק נפצה הה נחפמים ערלי מי ציך פמל יפה. פפוסק דלקי"ם דמניל כי כחב דנחפמים פחיל עיין מי ציך פמל יפה נפוים פפוסי' חלה נהדליק נהס כר פצה הליכה כר חחר בניתו חבל הס ים כר יפה בניתו ויכול להסחמם לחורו חפמים ערלי לי חיים הס דוקה עוד כר פפול פמל יפה נפניל חפמים ערלי פחרי לינו מפחמם כלל נבר פצה הליכה ולילב הוה דלי דרב מיירי נהליכה כר כפר פל פצה ולילב חפמ פיטים כיה נפניל חפמים ערלי:

ומיש להרן עפ"י קוסי' השולם לדעת הגהת מרדכי פיק דפצה קוסי' חפפולי' נכל חבחדי' לפילו נפרפף וכמיים רפיל סי' רפיד ליב כיה דלמר חין מדליקין נהס נין נחול ובין נפצה עיב מיירי פים לו גם פמן כפר דהליב חלחי לה ידליק נחול מפוס פמל יפפע וכיון דים לו פמן כפר כמי דהין לו יוחר רק לנר לי מיים מדליקו לפר פצה רפ פצה קודם לנר חפוכה כמיים נפ' חרעיה וכיון דהיכה כפר חלחי לה ידליק כיה נפפול נפצה מפוס פמל יפה. ותי' דלי חמריכן מוחר להסחמם לחורה חיל כר חחר לפצה חבל לי חקור להסחמם לחורם לריך כר חחר לפצה ולילב ספיר הוה חפמים ערלי מיחר וים לין חפפ פמל יפה כיון דים לו פמן כפר לה חפיל כלוס

כלום נמי דלי מקור להחמם לאחים עיב לריך נר לחר לפנים מן לין לו ומם יפנם וחיב לך ,ולין ריח בפקול פעמ ימים להמעים מרלי : **ועוד** מיע דמם מומר להחמם לאחים לין לי מר לחר לפנים זם מקר

דמרי בזמן פעים ס' מדליקין ריח מבמרן ולריך ריח לפנים נפנים מקום פלום נים ומניל מ' מרעיח לו כי רק דמם לין לו רק מ' מדליקו נפנים לריח וחיכח נס פלום נים וחף דריח לריך מבמרן מיע כיון דאין לו רק מר לי' מר כפעם הפכנה לפנ נים ט ודלי לריך מר פעם לף דמדליק ריח כיון דריח מדליק מבמרן. וגם מיע דאם לקור להחמם לאחים לריך ריח לפנים אפי' לי הפעים מרלי מומר נריח מעמר להיפך מניל מ' הרעיב פקיב מהרי חוכיח מהל דריפ קדם לריח דאפי' הפעים מרלי לקור נריח דמדליב יקנה ריח וידליקו נפיתו ויפ' נס פלום נים מיע ומצחר דלי הפעים מרלי מחר יפול

לפקום כן דאיכח פלום נים אם יכול לפעם הפעים מרלי :

וקושי' פמולם כיל דלקיע דאת דאמרים ריפ קודם סייפ רק נאין לאחר ריום מז ודלי לי לקור להחמם נפנים אם אין לו פעם כפר לפר לי ופעם פפול זמנ מחר לאדלוק הפפול לריח נפנים אם אין לו פעם כפר לפנים הפחם מרדכי הכיל לאכל אם מוחר להחמם לאחים מדליק הכפר לריח והפפול לפר פעם וכיון דאיכח פר לי כפר דמוחר להחמם לאחים פוב אין הפעם לדעתו נפר פעם פעמ יום מפחיב לי לקור להחמם לאחים כיון דאיכח נריח פר כפר פמוחר להחמם נו פוב פ"ך נריח נפעם פפול פעמ יום ולכן מדליקו לכר פעם וריח נפפול ולקיע וחנן כי קלרתי :

ומה פפחל אם לי פלה לחניהו מפלוח עכום פני מחרוגים לריך לחיות נ' עכום ולריכ פוים לאכילה כמו נ' ניליס [דכך פימוהו כמיפ נפפיפ פ' מרליך] אם יפל ייח. ליכה פחלה כלל דפפלוח דפר מאכל אם הוא נדול כפימור נ' ניליס ייח ניל לחרוגי' לו חפחיש ולינו מפופק פם רק אם פולה לו מעות אבל נדפר מאכל לה ליכפת לן נפרי'. ונזה חכני חזחק נפרכה התורה :

עמרס הק' נלוסס נקיק הכיל ;

תשובה שס"ד

פ"ליח נ' לוישנזלו נ' ויפי הרקחיל.

שלומים מרחנים. כפל וכרכינים. לידידי הרנני החרון ופפון. ורים לו כלנפן. הוופיק. פלה עפיק. כמרים ילפק לנו כ"י לעפלוריפם :

נועם מכפנו מפוכה הענר נח לאי נפעפו אבל עורדום פוכות פכעוני פלפפיע ועפה רפפים פלאכפי להפניע לו מפני הכבוד ולפנה הדוחקה לוח נפורים הגם כי לין להאריך נפניכים אלו לפר כנר הלכו נו כימוחות אבל רק נקיפר :

ועל דנר מה פכפפקף ידידי כי לדעת פפחנר נלוישנזלוח ס"ו הרעיד דפדליקין פכר לכר בלה לפעלפי לאכל נלוישנזלוח כר פל חול לקור פפום ניוי פלפ. לם פדליק כר לחד דפכוכה עם הפעם כפחוב וחוא כר פל חול ולפיב כבה הפעם וכבה והדליקו מן כר פכוכה לם רפאי פ"ס הפעם לחד מן כרות פכוכה דפליח כדי פלה י"פ ניוי פלפ ולפרך הרבה. כרלה לפעניד ולקדיש דבר לחד ולפיב לאבל על קדיר דבריו. פפחנר נפ"י הרעיב כפב ומיע לריך פידליקה נפקום פכחבה פלם פדליקה נפכים והוליחה לפחן לא יפל פפרוחה חומר לנרכו פוח פדליקה ופק' פנ"ח חא נגמי חמרי הפעם דפדליק נפקומה נעי כין פפדליקה עופה פלה ולפיב לא פעם לריך לנפעם זה עין מנ"ל פקיב:

ומה פכיל נזה פוח דפנ"ל פקיב כפב פ"דליקה נפקום פכחבה דיכיחה פם פלי פעם ד"פ ועיין נפ"י ד"ל פנפרות ניכיב פוחר להדליק נפקום פי ולפיכיך נפקיע. ויע לפפין עכיל חא ד"ל דוקא פדליק פנפכים נזמן הפעים פפ"י פחיוב להדליק פנפחו פו פדליק למעלה פכי חמה פקרי הדלקה פלא נפקומה כין פנפחו פקום פדלה י"ח נכיח ופפלפלו פם פפקום לפקים פנם נפקום הפכני יכול לנלה י"ח נפלפ כיח פכלן דפקרי הדלקה פלא נפקומה דיכח לריך להדליק נפקום פיכיחה חלי פעם. לגבל הדר פנפם דפרי חפרי' נפפי דאפי' לפיד פכחה עופה פלה פיע פדליקה כפב ופפלפלו פפ"י פי' פלי פעם דאין לי פלי פפ"י פפ"ם כלום עפום דפרוחה חומר לנרכו פוח פדלי' ולינו פיכיחה פפ"ם כלל ופפ"ם לי פלי פעם דאין לי פלי פעם דאין לי פלי פעם דאין

ומ"ש דייל דמסדרים לין משמע מוכח למכן סמרוח דכיון דמדלקה עשמ מוכח לריך כוכח מוכח נעשמ מדלקה ונעשמ לה מ"י כוכח מוכח נעשמ מדלקה ודימה זה למדליק למעלה מכי ולמדליקה נעכיס לו מדליקה משיו וכחב מחיב לחלק נשנחות ומעשי דברי רין מ' נחרת דרים דמחלק נין מוקח לעיל ונין מכוון למוכח למכך חת שמיטקות דמיכה מחרינ נה דלמו נה מיכה לה מחרינ נה כדחמרי נזנחים דף נ'. ויעון כי לפעניד לין הדעיון ולה החילוקים עלי' יפה לה לפלפל נזה. חבל חיל למדיומה חלה מי חמרי' נזה מליב כיון דלה כיון נעשמ עסיים המלה דחייב מדלקה חיב יולה יית. חמכם כנר הניח סמנינ מ"י ק' נעם דדניו דנמלוה דרנע מחליב ומדלקה כית מלה דרנע היח ומיל כוכח ולומר דזה מקרי היפך כוכח קשה נעיני רש לפחרין נזה עפ"י דברי הרמנים נפהיית סורס מ' ורמנין שם נהשנוח ועפ"י מחיים דלעשות זכר לכם שוח מחיים רק מה יש"י.

חזכר הוח דרנע חבל לין חזון מקכים:

ומ"ש לייבא קושי' תוס' שנה דכיב דיש מכנה שהקטו חלחי מכנה ויחור ומדליק נהנחסה קני כיון דהכחה עשמ מלה דלמו מי נרע דלוקה ועומדת מהדליקה חפ"ו. ומ"י עפ"י רין מכיל דנהדליקה חפ"ו כיון דהכחה עוסק מלה לין נהדלקה מלה כלל ומה כנר כנר של חול לכן מהני הכחה לשם כיח חבל דלוקה מעיב שהדליקה לשם מלה כיח מחריב נה שלה חעלה למלה כיח דמיב ולכן לריך לכנוחה ולהדליקה מחדש. חבח עיב דהדליקה מפ"ו חני כנר של חול לי הכחה עוסק מלה לה כיל דנם לי הכחה עוסק מלה מיב לריך ס"ס דולק סם ומיב כשהדליקו עשמ מעשם לנוף המלה ונזה סזמנה מילחת ליין נחריח ס' מיב ומקון יש לו מעשם כמחלר נחולין דייב ניב ומיב חני נחריח ס' מיב ומקון יש לו מעשם כמחלר נחולין דייב ניב ומיב חני

כיח ומקור נהכחם לחרת עין נפ"י חרעיו קיד:

ומ"ש דהדליקה מעיב גרע מהדליק חפיי לין לזה טעם כיון דהכחה עשמ מלה ולה הדלקה מיב לין חלוקה נמה שהדליק עיב דק נהכחה דעיב ומיב חיבני נמה שמנים ומכיחה דנהנחסה מנטל מלה דעיב והדלקה לה מעלה ולה מוריד. ושד"ם דמיכה מחריב נה סייבו נחפיחם לשם עולה חבל כחן הכל מלה חחם דכיח וכמ"ש סרי"ן נסוגיין לעכין מדליקין מ:ר לכר דכר מלה לחרת לין מדליקין רק כיח מניח מקום דהוח מלה חדש עיב. מיהו זה יי"ל דדוקה כיום של לילה לחחל] מקרי חדש מלה חבל כיח של עיב ומיב של מ"ש כיון דמסקקי לילות מ"מ כל יומח מלה נחפי כפפ"י הוח. חלח למחי דקיי"ל נפ"י חרעיב דחחר שהלך כשישור מחר לכנוסה ולהסחמם לחורם מיב לחר שהלך כשישור כנר נעלם מלחו ושוי ככר של חול מה שהוח

יוחר מכשיעור מ"י מוריז שם ומיב לין מקום לדנריו כלל:

אמנם לפעניד כרחם לייבא קושי' טוריז שם נפ"י חרעיב על מהרי"ח סהניח ני שם דכשהכן הסמם נכר נשלם מלחו ושוי ככר של חול מה שהוח נס יחר מכשיעור ולריך לעשות מדוחם נפ"ע. ושקי טוריז מקכהדר' ד' מ"מ דמ"ר לפיי חזמנה מילחת דחזי לי' חפים לי' ודלח חזי לי' לח חפים לי' ומיב לרנח נעשמ מעשם לנוף הקדוסם כימח דחזי לי' חפים לי' ודלח חזי לי' לח חפים לי' עיב. ולפעניד כרחם לפיים חכמ"י ניב כיב נני חשו מקום מלין דמסרים סמדליק כר נעיב ונהדלקתם חלכם וגמרת נשנת מוחר מקום דהוי כלגמרי' נידים נהלי עידכח דלים ני' חיקור עיב נמחק דנריו. ולפיז כרחם לף דלמר' נס נעשמ מעשם לנוף הקדוסם דלח חזי לי' לח חפים לי' חייבו דוקה נחיבו מעשם זו נכולו חבל כלן כשהדליק הסמם הוי כחלו הדליק כל הסמן נהדלקה ועשה מעשם נכולו לנוף הקדוסם ולהכי כולו חקור:

ובזה נכון דעם מהרש"ל שהניחו טוריז ומניח שם לחקור להשמעם לחורם חבל לכנוחה שרי דמחזי חלן למשל נהדניק פח נחנור נשנת חייב מקום חוסם וחם רדם חוסו קודם שכחסם סטור עי' נשנת דף ד' ומקשי שם הכיחה עד שחיחסם חמלי חייב שח לחר שדיבוק חיבו עשמ כלום ונ"ל כמי כמ"י הכ"ל דנשמע שהדניק הוי כחלו הדליק ומיב לחניעל מעשם רחסוכה ורדם חוסו קודם שחיחסם סטור וסיב כל זמן שדולק משמע שהדלקה רחסוכה הי כחלו עשמ מעשם נכולו לנוף הקדוסם כקנרת כמ"י וחקור להשמעם לחורם חבל מוכר לכנוחה ולנעל מעשם הרחסוכה כמו נרודם שם ויקים שדברים חל לנו כי קלרחי. ולפיז מיושב קושי' חוס' דשם חיבו מכנה הוי כחלו כשרף כל הסמן מעיב נהדלקתו וחקור להשמעם לחורם משמע מלחו כיח דעיב ומיבו יולה יית שלה כיח דסיום דהוח מלה נפיב ומיבו מחריב נה דלה נעלה מלחו דעיב דמשמע חקור להשמעם לחורם והוי כחלו כולו דלוק מעיב ולכן מכנה ומנעל מעשם הרחסוכה וחחר ומדליק חפילו למיד הכחה עשמ מלה ומיח:

ומה שהקי על מוריז מ"י חרעיב שכחב על חסיד שהניח שם דשם יש לחוש נקיבוח שמא הכנה שיב שכר לכר שני יש משם שה שמא הכנה ושיבו ניור עלה עיב נחריכות. ומשם מעלחו דמכר לכר חף שם הכנה קיב עלה דהא קיי"ל כשהה חיב זקוק לה כנר חציר ני' נשם הכנה קפי'

מרעיב. ושהשקשה לשלומה מי' כיל דים לחוש שמא הכנה קדם שהחזה שחר נרוב שהניחו דשו חדלי לה קיים מלה שדלקה ושיבו ניור מלה. חו דיל דשניחו כשהה לין זקוק לה עיב שם כשהה שוב כיב על שדלקה ליבו שיבו כלל ודלי זקוק לה דשר כלל שדליק כלל ושעון חמרינ ק' מרעיב כשהה קודם שעבר זמנה חיב זקוק לה משמע חבל כשהה מיב שהדליק ודלי זקוק לף וחולי זה כוכח רשי' שפ"י כשהה כיח ושלי נעי רש"י נשך כיח שרי נזה עיי' שלה דכוכחו שחר שכבר כיכ' שהוח כיח נזה יש פלוגשה לי כשהה זקוק לה חבל כשהה מיב שהדליק דלה מ' שהים להיום כיח ודלי זקוק לה. שוב עלה נדעמי דשהשם הוח שמא יכנה מהשה הטלטול ושוי כמו שעמידם נמקום שרוח וכשהה זקוק לה כמ"ש חמנינ ק' מרעיב שקיי"ב נשם ני"ב. והשתח דחינים להכח דלי לקיש. ולח דיים נדברי מ"ז שכחב ודלי חם יכנה שרוח יחזור וידליקנה וכיון דהשתם נקיבוח הוח רק שמא יכנה שרוח חיב גם מכר לכר חיכח חשם זה דשם יכנה שרוח כשהה זקוק לה

ככיל ונלח רוח גם נקיבוח ליכח חשם כלל שמא יכנה וחיש:

ומה שהשה על חסיד מדברי רשי' שם' שמא לה יכרן נשקלו:

שמא לה יעלחם מזנים חו יעלחם יהיים ויחום עליהם ופ"י כוכח רשי' שם שכ לדדים שינח לידי ניור מלה ולהכי חיש' חבל לחוש נקיבוח שמא יכנה דהוח קשם הקול לה מ"ש. חבל לפעניד חין זה כוכח רשי' רק כוכח דשמ דחשילו דיבי זה קשים שכיכר שודלי חיכם יהיים חקור לקול שמא יהיו חקרים וחפילו גדולים שודלי חיכם חקרים חקור לקול שמא יהיו יהיים ויחום עליהם וחיב משהה קשם הקול חקור ושפיר לשד ת"ד דיכו מה חבל שהי חשהים לים חלה נניטים וחיש. וזה חומר שלום וברכה נרכה שהורם ופרנסם

מוגה כשהשו וכשם ידידו דומים:

ממרם שקי נלוחם נקיק הכיל:

תשובה שסיה

שילים ני' לרשפלו מ' לפ' ולחנרשם היו יפ"י לנרי גדול מרכינ'לפיק.

רב שלום וברכה. מלחקי המערכה. לכנוד ידידי הרב השמור הגדול. מעה ומגדל. הוסיק. מלח עתיק כשיים מריש חנרשם פרחינער כי' לחניד נקיק מלחשלטשחי:

אחדשית וכרי עיד לשר ככבם לנים הסשק שם חל יום ני' דשכוכה נשנת ולין לו רק ני כרום לפיים דקיי"ל נחריח ס' מרעיב דכר שוה קודם לכר חמכה מעום שלום נים שלך חרין שם מועב להדליק ני כרום לשנת מ' כ:נד זכור ולי כ:נד שמור כמ"ש המחנר לריח מ' דקיב ולנעל מלחו מהדרין מן השהדרין דשכוכה חו מהדרין דשכשה עדיף וידליק ני לשכוכה ולי לשנת. וכ:נר הניר לוחי זה נכי חניני הרב הגדול מריש ילשק יעקב כי'. ושנר דנעי הוה פשטי' מפרמיב שם שקיל דמהדרין עדיף וכותן טעם לשנת דמהדרין שכר נרמי וני כרום דשנת לה שכר נרמי ולהדרנה לשריך נשנת כיב הרניל נכר וכרי משמע רק כר מ' וכן שם כיש וחזמה מלשום כפפי זו הדלקה כר נשנת משמע רק כר מ' רק הוה מדברי הטור מ' רקיב

ולכן מהדרין עדיף:

הגה לף שמדברי הטור מ' רקיב הוה מיש שם כוענר' ממדרש

שכחומת וכשיים ני' שם נשם שכלנו. ומיש מה שמכר נרמי עדיף ועיין מגיש מ' שרין שקכיב. וניב קיל. ועיין מנוח החלמוד למשרים הכניד קדיים שמם מקנת. ועיין מויש נרכוה פיש מיד דיש ועם. ושפר כוני' שכיכ יוסד מ' שקיל ושחיים שריש מ' ליו וקיב. חבל מה שחניח נני כי משנת כיב הרניל נכר משמע רק כר מ' הוה רש"י לשמור דשם פרש"י דקלי חלר שנת וכר שכוכה עיש. ושיב גם כיש הוה רק מ'. ועוד כיון דנני כיש מכר נרמי מהדרין מוכח דשיך לומר על כרום

הרנה נ"ב כר ושיב גם עיש משנת דף כיש נ"ב חיבו רש"י:

אבל לעניד כרחם להניח רש"י דקפידה נני כרום שנת שלום זכור ושמור חינן קפידה כ"ב מדברי ד"ש רקיב שהניח נשם שהרניל דשם שכחה פיש להדליק נרכה לחוקף כל ימי על כר של מלחו שהיחם רנילה להדליק עד עשה וכר וכחב עליו ד"ש דכל המוקף על הכרות נוהג ומפקיד שכוכה של זכור ושמור חבל הכשים כוהנות כדברי מהרי"ל חלמ"ה דחין קפידה כ"ב נהך חכור ושמור. מיהו יש לדחות דכשמוקף יש נכלל מחים מכה וחין חקרון נמעשה רק שמפקיד שכוכה ויכול להוקף על דבר שכוכה וכמים ד"ש שם נשם מדברי חבל לפשות חיבו רשלי וכמים שם נהגיש ונלנד שלה שפחות עיש:

ומדברי מגיש מ' רקיב שקיים שמשע דני כרום דשנת שדיש ממדרין

דכיה דכחב חחל דשקל שם נשטיב דכר שנת קודם לכיה שלום שים ולכן שם יש לו מ' שני ויקה חחיב לקדום חו

לכיה

לגיה ועיע נם בחסכה נכר לי קני ומכה דלם יש לו כר לי לחסכה
מוב יבנה נגרום מנה לף דמנמל מהדרין דמסכה. וכיל דמעשה לאו
מקום זכר ומעור לאחר. דמסים דלי מהדרין המוחכר בגמי מדף רק
המעם מפעים המוחכר סם קיש דלם כמה נפסיע לוכלי׳ נמקיל יש
מכיל מנרך על מסרים מלו וכחב מגיל מקיש דכל מה דמיחוקף לחוכה
יש נם מלוס ביש ומחמח יחיכה לחכלה לוחרם נכל זרים וכי וכיון דלים
ני חידור מלוס ביש מוב לחמיק כמו דעיקר מלוס ביש מדף מעיקר
כיש כן חידור דמלוס ביש מדף מחידור דכיש:

ואל המניני ליכ לין שיעור לדבר ולייכ נכל מנה מחוכה לף יחי׳
מן מהדרין נביה כי מה מחוקף על כר לי מומב
לחוקף על כר מנה. זיל דייל המיעור נמר בביס לו ז׳
לו מעלים כמים מגיל מ׳ דקיב מקיב נמס מלים. ומנד ומוא מביקר
דהמיעור הוא כמו מרגיל להדליק נכל מנה ומוא מחויב נזה מעמם
מד כמנוחר ני״ד מ׳ ריי״ד כיון דלייכ נחוקפה נרוח חידור מלוס
ונמיק זו לדקף חלף דלם מסדרין דכיש מדף יש דלדעמח דייכי לף
קיב׳ עלי׳ ועיין ני״ד מ׳ דקיב ולוייח מ׳ חקיע ומיש לוייח מ׳ ריי״.
מכל כיון דחידור דמלוס ביש מדף מהמכחה דמסכה מפיר קיבל עלי׳
לדעמח דייכי ולם יש כיש לו מדף להדליק חפלח לנפנח כמו מרגיל
מפיחי׳ מהדרין דכיש:

ויש לי להביא לדי׳ לזה מהם הרמנים קיף ח׳ מכוכה ריי״ד מיו
לפכיו כר ניחו וכיש לו כר ניחו וקידום חיוס כר ניחו קודם.
ומקי חלי׳ רנפ מ׳ מרעיע כיון דכנר כחב נפייב דכר מכוכה קודם
לקדום חיוס ולייכ כיש דכר ניחו דקודם לכיש מהוא קודם לקדום חיוס
ולמלי לריך לכמוב דכר ניחו קודם לקדום. ומ׳ דקמיל דכר מנה מדף
רק מכיש לחד לו מקדום חיוס למוד מבל לם יכול לקנות נדמי כר
ניחו קדום וכיש מדף לקנות כיש וקדום דהוא מרמי מלוס מכר ניחו
לחוד דהוא חדא מלוס יע״ש. והוא חמוה דלין לפפר חיוכל לקנות
נדמי כר ניחו כיש וקידום הא מכיש יכול להיות כר ניחו וילקיקי
לפס כר ניחו ולא לפס כיש כיון דכר ניחו מדף ויהי׳ לו נ״כ מרמי
מלוס כר ניחו וקידום. ויהא כיש כמי לריך לידלק חפילו נמנה חלי
מנה נלילה ועיין מוי״ מ׳ מרעיע מקיש ועיין נכפמח לדס חלי מכוכה
חוס ד׳:

לכן כיל דמיירי נחידור מל כר מנה מהוא רגיל להדליק מרנה כרוח
וכחב מחלה נכיח וחייכו חפילו מהדרין קודם לקידום חיוס על
היין. כיון דמלי לקדומי מריפחא כמים הרמנים פכיש מפנה חיש ומ״ז וטוייע
דעיקר מלוחו על היין ועיין נרחים פ׳ ערבי פפחים מ׳ ״ז וטוייע
חיים מ׳ עריב. ולחייכ כחב דכר ניחו קודם לכיש והייכו עיקר כר
מנה מעיקר כיש מהוא כר מ׳ ומהדרין דכר מנה ממהדרין דכיש ונם
מהדרין דכר מנה מדף מקידום חיוס על היין וקמיל דלם נעד דמי
הכרוח מהוא רגיל להדליק נמנה יוחר מלי דלם מפנר מהוא רגיל נכרוח מרנה נמנה ולם
יוחר ממם מלריך לכיש דלפנר מהוא רגיל נכרוח מרנה נמנה ולם
יכול לקנות נדמים חלו יין לקידום חיוס וכרוח לחכוכה להיות מן
המהדרין עדיף מפי לעשות מרמי מלוס מחדא ולים. ולפיז מנוחר דכר
נמנה מהוא רגיל קודם למהדרין דכיש:

אמנם מדנרי ריש נפלפרי פ׳ עיש מ׳ ״ז מכיל יש לחוכיח להיפוך
דרים הניח לי׳ דלין מקדמין על הפח דלליכ מם נעי נמנה
כיש כיש וקידום חיוס חיוי מהן עדיף פפיטח דכר עדיפהמלי לקדם לריפחא.
ומ׳ דפלינעי׳ נקידום חפח מ׳ קודם לכר. זיל דפה ודלי קיים לכל
ועיין מגיל מ׳ רקיב מקיב. ומדנריו סם מפמע דהלים קלי חכר
ניחו וקידום חיוס כר ניחו עדיף מפום מלוס ביש ליל מפום מלוס
ביש חיל מפום דיכול לקדם חפח חבל מכיח לף כלל דייל מפום
דקידום חיוס חדיר על היין עדיף מכיח לף דיכול לקדם על חפח
ועיין נגמי סם ועיין נחילופי גירסחות נחפרי׳. והרחיים דחה לחיפו
דכיי דמקדמי׳ על הפח מיח קיים כיון דעיקר מלוחו על היין ידחה
כר ניחו עיש ומ׳ כיומ דכר מנה חפילו הנוקף על כר לחד קודם
לקידום חיוס לל היין חיכ מה הקשה ריח פפיטח - דכר ניחו קודם
דהח יכול לקדם חפח כיי לל׳ כיחא לי׳ נחי׳ הרחיים דהריח כיון
דעיקר מלוחו על היין עדיף מכר ניחו דכיון דעכיש קידום חיוס
מקיים נמנה וכר ניחו לף יקיים מלוס כלל מיש זה כיחא על כר לי
לבל דילמא הגמי׳ קלי על כר ניחו מהוא נוקף על כר לי ומפיר הויח
כיון דקידום חיוס עיקר מלוחו על היין לף יודחה מפני כר ניחו הנוקף
על כר לי מניכ רק מלוס מן המוחר בקידום על היין דהא יולח
נכר לי קמיל דחפיש עדיף מקידום חיוס מפום מלוס ניחו
דנזה נחמה קידום חיוס עדיף:

והנה נפור מוים מ׳ מרעיע כחב יש לו מל מנה ואין לו לקנות
מל מכוכה היין לקידום יקנה כרוח ולא יין ולמן יקנה כרוח
למן רניס מפמע דנס מהדרין דכיש קודם לקידום חיוס על היין דלליכ
הייל למימר יקנה כר. ומן חמה מניח מם מקיב כחב הייטו כר לי
ומחוחר ליין קידום חבל למן הפוזר לף מפמע כן. ולריך לומר לדעמו
דקיל דפר לאו מכרוח דמהדרין קלי חלף מכרוח דכמה לילוח כר

לי נכל לילה קלי. חבל נחיי עם מקחפק חם כיש מלמאר דחי לקדש
היוס על היין דהיוס ואיכ חם לף דחי עיכ הפוד מכרוח מהדרין
קלי דעדיף מקדום וכיון דהוכחמי דקדום עדיף מכרוח דנמנ מכוקפי
על לי כיש דמהדרין דחכיכה דעדיף חפילו מקדום דעדיף מחידוד
דכר דנמנה ועיין מפוי מכין מ׳ קיו סעלה להלכה דנכוכי מלוח
מוסב לעשות היוס מלוח קמכה מלעשות למאר מלוח נדולה ואיכ
מעשם קפיקו של מחיי דקדום דהיוס עדיף מכיח דלמאר ואיכ לחי
חכיל קמח וגם כלנה:

הגה מרחיתי פכיס לכל לד. ולדיכה כיל כמיש מגיח מ׳ רקיב חכיל
דחם רגיל להדליק כר מנה יחליק כמו מרגיל ולנפול מלוח
מהדרין דכיח. וזנה מחכוח נעכרה המורה ולומדים יחידו חדומים:

עמרם חק׳ נלוחם נקיק חכיל.

תשובה שסו

מליש ני חוימחלו ני דחטוכה מרכיל לפיק:

ביומי דחכוכה. מלוס. ונרכה. לרחם יוסף. מחכי חסוני חרב
המופלב. לני חעיד ורניב. ידיו רב לו נמלחמחה של
תורה. מפכחו עדוכה ומפורש. חריף פ׳פיום. נחורה וחוסיפום.
כמרים יוסף לני סופר כי:

מכתבך חגיעני וכו׳ ומה שהלכה על דנרת פוי״ז מ׳ חרפ״ח שכחב
דממדלין קודש הדלקה כיח מלים לחפוק יומ״ מחחריך
דכשמיבך להדליק כיח ממילא פורק מעליו קדושם שנת שנרכה זו
ביש. חומר נקולר דפ״י לחפוק יומ״ מחחריך הוא רק לף דנשחר
מלוח זריזין מקדימין דנזה מרחה חניכות המלוח כדחמריך נשמים
דף קיש מ״מ נשבדלה ליש לומר זריזין מקדימין דחדרנה לח מקנל
חוסשה שנת זמן יוחר חליק ומצדיל לחיכ מרחה יוחר חניכות שנת
לכן מחחרין מלוח זו לכל המלוח דנזה מרחה נחניכות המלוח נחיחורם
ולכן לף שכשר הצדיל נחפילה ועשה מלחכה ולף שיכול להצדיל מפלג
המכחה ולחקור נמלחכה לחיכ כמצוחר נסוף פוים מ׳ רלים ועיין פי
רקיב נחניים ועוריז ומניח לח לח לחר יכול לעשות לו מלחכה כל
זמן שהוא מקנל עליו עוד קדושה שנת מ״מ כך מפנע על מלוח זו
שכבודם נחיחור לה נהקדמה לפי שכל כמה שמחחר להחפלל ולהצדיל
נחפילה הוא חניכה שנת יוחר לכן נס כשהצדיל נחפילה ועשה מלחכה
מ״מ כשמולה עליה לחחרים מפחר מלוח מחחרין לם כמוים דפניים
פקחים לף קיש כיון שכבוד מלוח זו נחיחור ולה נהקדמה ועיז כחב
פוי״ז דלים שחניכות מלוח זו מרחה נמחחרים לפחר מלוח חלה נמחחרה
למלוח שחפפר לעשותה נעוד קדושה שנת עליו נחיחור עשיים מלחכה
חבל נמלוח שחיל לעשותה נעוד קדושה שנת עליו נחיחור עשיים
מלחכה נמוקפה שנת ליש שכבודה נחיחורם למלוח זו כיון שנמלוח
חחרים כהלכחא כיש כבר פורק מעליו עול לל שנת ומוקפה שנת
נחיחור עשיים מלחכה. ואיכ הדיכ לכללה דנהקדמה מרחה חניכות
יוחר ומקדימין הבדלה. זה שכחב פוי״ז ונזה שכחלקו כל פקפוקך הפוך
נה דכולם נה ומרחה שכן הוא:

אבל מה שכחנה שהוא מלוח חחרוכה לל שנת ומה מקדימה מרחה
דשנת עליו כחוכה חיכו מחוור כלל דחדרנה נמה שממחר
לעשות מלוח חחרוכה דשנת מרחה יוחר חניכות למלוח שנת כמו
דחמריכן נכל המלוח זריזין מקדימין ונזה מרחה חניכות המלוח חלה עכיים
דמעלות החיחור מכוח ; שנזה מרחה חניכות למלוח הסניחה חם כשוה
שנת נמה שמחחרין נלוח חלוך כי קשה עליו פרידחו וחפלו לעכב
עוד המלך חלנו ומים; ויען הזמן קלר לו חחריך נרחיות. ממיך חדוים
נחחנה ומוחם נשרכה ישועה ורחמים:

עמרם חק׳ נלוחם נקיק חכיל.

תשובה שסז

נעמ״י

שוכ״ט לחהוני מחוכחי הרב הנחון הנדול כפיים מריה זוקמלן
קופר כי חנדקיק פחקם:

אשר יגע לדון נדבר חדש נחחד שמקופק לם קרא המגילה לריך
לחזור ולקרוחה לף דקריחה מגילה דרבנן כמנוחר פ׳ מרפ״ז
ומגיח חרפים קקיד מ״מ לח חמרי׳ נזה קדיר לקולא עפ״י דנרי
המלי״ם פיד דנסרוחם שלחי היל דלח חמרי׳ קדיר לקולא חלה היכח
דנעשה קום דבר המחירו ואין לחו יודעי׳ לם נעשה נזמן המחירו חו
לם נעשה כפיעור המחירו חבל לם חמו מקחפקי׳ חעיקרא דדיכח לם
נעשה לו דבר המחירו נכהיג לה חזיקן לקולא עיש ולכן נספק קרא
המגילה כיון דהספק הוא לם נעשה דבר המחיר לה לחמרי׳ קדיר לקולא:

ובהשקפה רחשוחם מי׳ כיל דשחי נחלי המלי״ם דנרי כחבי חחיכות
דחמרי יש כחן ודלי חיקור דרבנן מחקור לאכיים ולחוליף
לחלר חו לגלוח חון לחמוס נעיירוני׳ ליש שהוא ודלי חחיכות חיקור

ים כתן גם מחזיקם סימר והלי מעמידים מוחר לסולית וקפק לם שליח בכיתר לו נתיסיר ותר לוקבע לוקורו וגם נקדיר לחומרת כמים הקיך בדיר קים לוחם כי לגבל נקפק קרא המגילה לו לא סרי רק מחיסה

לחם סמיר לחמרי ספיקא דרבנן לקולא:

אבל הדרמת בי דסא כתן ממי ליכא חזקה חיוב מיה ליב לקרות ולחזקת לחזקה סלא נפטר מחיובו ולחיב והלי מקרי ליקבע

ליקורו ולם"ל בדרבנן לחומרא ועיי ממיב בסיך הכיל וחוריב סם:

וגוף קצרה מליש לא חדם הוא סחרי הרב חומר כן בממורה הביה

לעכין רוב מלרין חלל סחיסה מוממי דלים חזקה ליקיר חלה לם מקיפק לם בעסה מעסה לכלל הלקור לגבל לם והלי בעסה מעסה לכלל הלקור ליקיר חלה דספקא לם בעסה מעסה כהוגן ליש חזקה ולא לחרי סמלים:

אמנם כגר הלרכתי בחם"י לחת [עיל קיון ליז] נסוגם סמליש ומסקנתי עסיים הרבניל נחולין " ציב דלף לי קדלוי מסיה לחומרא סייס דוקא בקפק סהוא בחולדה לגבל בקי בלי הלקור בא בעקרה לחי ליהא חזקה סיחר לחזלי לקולא ולפיז ההיב בקפק דרבנן דלחזלי לקולא לייסו דוקא בקפק בחולדה לגבל בקי בלד ההיחר בא בעקרה ועיי בעסה הכחת עירוב לחזלי לחומרא. ולפיז לכי לוחר סרי לחרי סדרים ליב דסדרים מקרי דסילים הוחיל ולי נעי מיחסל עלם ולף דלא מקרי דסילים חלא לם ההיחר בא בחילא ליש בין דקוחות מלוה לליחסבולי עלם הוי כהיחר בא בחילא ודברי הסדך ד' קיב סקים ליש ולפיז בקפק קרא קים לו בקפק קרא בחגילה כין דהוא מלוה חיובים הוי כלל היחר בקרא בא בחילא ובסיר לחרי בי קדיר לקולא לחי לדעה מליש ובזה מיושבי כל קושי החויד בקי ד' קיב בסקים לים לוחם כי הכיל. ועיין בחלכתא מרוכא והזמן קלר. לחלא כפי קולר.

וכיש ממכו לא יבלר. ידידו הכלחן בלחבחו מחוחבו:

עמרם חקי בלוחם בקיק הכיל:

תשובה שסיח

סילים בי לוישלו די חבא חדמיל.

שוב"ט לחהובי חלמידי החרון וסכון חמים למעלות כמדים סחול כ"י ריב בקיק טערלחל.

מכתביך נחו חלי וכרי ובדיים בחתי על דברים עורז בפי חרפיז בסבק על הריז דסיל דחין עבודת כדחה לגמרי מפני מיש הא קמכו מחה סמבטלין חים וצחים הליחוד סל עכסיו בטל לגמרי וכחבת דבחסרי ליח הקי דחיך סיך דמבטלין חים מפני מיש הא קריחה מגילה כמי חורם היח וכיחת לך מה סמכיח ליחוד זה ללחוד ליח בזון מלוה כמים חוסי דבטיל סמכיחין זמן עבודה בקרא ביטול ולים מיוסב קושי עורז דגם עכסיו חין הלימוד בטל לגמרי דגם מיש הוא חים חלא דקיל מלי פריך הגמרא מיוסב דילמא ביטול חורם לגמרי חפיר ומיטול עבודה לגמרי חבל לחחר זמן עבודה חפיר מציחי ללימוד לחחר עכיד:

ולפיע"ד נרחה לכלחורם קסי לי למים חוסי דביטול עבודה הייכו רק במחחרין חיחה ליכ הא דקרי לי ביטול חייכו עיב מסוס דעבודה הדיר ממגילה והדיר קידם ולים לים יפיכ מחז דמבטלין חים ומפסיקין בחלבה דלחוד הא מיבעי לי' בזבחים ליח בקדים ומיחיב סלימו הדיר לי כימא כיון דסחסי מקריב לי' וכן פסק הרמביס פיב מהלימו הים ולים מה סהחיל בחלוה עדיף מחדיר ולפיז לף דמחחרין ועבודה דחדיר מיח חים מכבר סחחיל חין מחחרין וחין מפסיקין ולי דכחמר דמגילה ועבודה זמכס בא כלי ולים חין מעבירין על המלוה מסליב חים ומגילה כיון דמעלות הסחר זמן חיוב מגילה סיך בי חין מעבירין על המלוה סהוא סהים כדחמרין ביומא ליב ועיין חוסי זמכיה מלוה בסלוסה עיין מכחוה ציב מסליב חים חין זמכה קבוע ולליב סביר לפיכן מדמקדמי מגילה לעבודה לף דלים חין מעבירין על המלוה מכים חים דסיך כוני חין מעבירין זיל דמוכח במכחוה מיב ללי הדיר עדיף ממקודם מקדמי חמידי דלמחר למוספין דיומי לף דמעביר על המלוה עייים ולליב הדיר עדיף ממעביר על המלוה חפילו ים לו גם מעלות מקודם ולפיה החחיל במלוה עדיף מהדיר מכים דעדיף חחין מעבירין על המלוה ועוד כיון דהחחיל בחים סיך בחים כמי חין מעבירין על המלוה דהא חפילו רק בחו לידי הפילין קודם לליב מעבור בחוים בי כיה דמכחס חחילה מסוס דחין מעבירין על המלוה מכים כחן מכבר החחיל בלימוד ועיין סגיל בי כיה וכי סיב:

אמנם לקיש כיון דסיל דעבודה חמיר ועדיף מחים ליב הויל עבודה חדיר ומקודם ובחים ליש לה חדיר ולא מקודם דסרי מגילה ג"ב הוא חים וחין בחים רק מה מכבר החחיל ומכי דחם עדיף מהדיר לגבל לה מהדיר ומקודם וכיון דפרסומי ניסא דמגילה עדיף מהדיר ומקודם דעבודה ליש דעדיף חן החחיל דחים. ולפיז פריך פפיר מיוסב דחים עדיף מעבודה וליב עבודה חיכא מקודם רק חדיר ולים לחך דחים דמבטלין חים ומפסיקין סא חדיר לדוכמי וחים:

אבל גיב סדבר מכחבת דכמחיכא ליחוד זס וסלך ושמקק בלישוד לחר סרי ביאר מלוה לא מזדלל לי דחדלי לם מכיחו וחולך למסקק בחלוה לחרם סיך בזון לגבל בליחוד לחר ליכא ביאר מלוה כיון דשוב לחתם מלוה מלוה וכמים חרין בסביי דכבחם דלף להדליק כי לחר בל מלוה מכיח הרי ביאר מלוה מיע ליח מכיח כיון בחוב לחתם מלוה מלוה לף סלין כי הכבי רק משום מסדרין מיע לא הרי ביאר מלוה פיים ועיין הסרי בכיל ס' קיו דלחך מעבירין מלוה קלה בסביל לעסות חחרים לגבל לחתם מלוה מלוה מעבירין בסביל לעסות לחתם לחחיב חן כחוחבר וחיב דכחי' מפסיקין לחתם ליחוד בסביל ליחוד מגילה בחוב חן סחוחבר מלוה קריחה ופרסומי ניסא:

ואמנם גוף קושי' ליח לפעכיד לקיש דעסיסא לחם סלילד מגיל כי' לי דחיב לחדם פסים לקרות ליח ליום פרסם נחורים חלא דהא דלריך להיום קים דוקא הוא דרבנן פיים דהא קרא פרסם במגילה לא ייח חפילו מחיח דלריך יכי מלוה סחורים על חם מעבסה חחיב יכים רבים לחר ליח ועיין נרחניים נכי סמלוה סרים לי ועיין נרחניים פי מכלחים היד וחיב מלוה ליחוד חחורים ציהוא מלוה דחורייחא כדחמרי קידושין כיב חף לי ועיין רחניים ופוסיק בה חיה ודלי לים מקיים נקריחה מגילה חף דחחי לומרי כל הלכות סל מלוה דרבנן לייס מקום סחחו חיינן לקיים כל מלוה דרבנן לרחניים חלא חקור ולרחניין כיון דכחכם לסס רקום גם בזה כמיש חי' הריין בסכסדרין ולפרס חורם סבכחב כחכם לסס רקום גב בזה כמיש חי' הריין בסכסדרין לכן לכו מחיינן ג"ב ללחוד הלכתי כדי לידע לקיים המלוה כהקבי לגבל מלוה לימוד חורם לילו מקיים בזה ופסיר בקרא מנסלין חים דבקריחה מגילה לילו מקיים מלוה חים:

ועוד כיל דמנחלר בידר בי רמיו דחזמן סלומד בכל יום לריך להסלים סלים בחורם סלים בעסה וסלים בחלמוד וסלים בחורם ליים פרים סבכחב ומס כיד ספרי קודם הכיך עיים וליב כסבבר למד סלים חזמן חורם סבכחב ולומד עכסיו מעסה לו חלמוד ומבטל כדי לקרות מגילה סהוא חורם סבכחב כרי מבטל מחיח מעסה וחלמוד סמוטל עליו ולקיע:

ועוד לפי סמנחלר סס בי דעיקר הכלים הלימוד כדי בידע דיכי הסורה לבמור ולעסות ועיין יחיד בי' עיב וחחזיל כל הסוסק בפרסה עולה כחלו הקריב עולה בפי מעלה כחלו הקריב מעלה עיין מכחוה קי' ליב לחסבר בכל לימוד הוא מלוה בפיע כחלו מקיים מלוה וסביר בקרא מבטל לס מבטל הלימוד סשסקק בה וקורם מגילה סהוא מלוה לחרם:

ובלאה"נ לקיע דכרי מבטל בזילוך סהולך לקרות מגילה בעבדים וכיכים הוא עלמו סם חלה דקיל הא מגילה בזמנה ביחיד כדלמרינן במגילה בי חיל דמיע כרי מלוה לחזור לחר עבדים סמחלר בסורים בי' הריין קיים וברי לחדרי כחנו חוסי במגילה ג' דיים מבטלין דמבטלין ומחזרין עבדים מסוס דעוב לקרות עם הלבור מסוס דחרי טפי פרסומי ניסא ולקיע:

וקושי' עורז כיל דלקיע דבמנם יים לחריך כגון לחי מפסיקין בין לקיש בין להפילה והקי בעזיים סם מי גרע מלכילה ומלר דבר סרסוס דבמחחיל בהיחר בין מפסיקין ות' חי' קי' חלה דחוב לימוד מורם הוא חמיד וכל מעם מעוסה מליה הוא מבטל מחורם וגם סם יקרא קיש ויפסיק לחיב יבטל מחון חיים וחם לא יבטל חיים לבסוס מלוה לא יעסה מלוה לעולם ועיין מגיל קי' חרפיז חוסי זמניה מלוה בסעסה עיין מכחוה ציב מסליב חים חין זמכה קבוע וחיב סביר לפיכן מדמקדמי מגילה לעבדים לף דלים חין מעבירין על המלוה מכים חים דסיך כוני חין מעבירין זיל דמוכח במכחוה מיב דלי הדיר עדיף ממקודם מקדמי חמידי דלמחר למוספין דיומי לף דמעביר על המלוה עייים ולליב הדיר עדיף ממעביר על המלוה חפילו ים לו גם מעלות מקודם ולפיה החחיל במלוה עדיף מהדיר דעדיף חחין מעבירין על המלוה ועוד כיון דהחחיל בחים סיך בחים כמי חין מעבירין על המלוה דהא חפילו רק בחו לידי הפילין קודם לליב מעבור בחוים בי כיה דמכחס חחילה מסוס דחין מעבירין על המלוה מכים כחן מכבר החחיל בלימוד ועיין סגיל בי כיה וכי סיב:

אמנם לקיש כיון דסיל דעבודה חמיר ועדיף מחים ליב הויל עבודה חדיר ומקודם ובחים ליש לה חדיר ולא מקודם דסרי מגילה ג"ב הוא חים וחין בחים רק מה מכבר החחיל ומכי דחם עדיף מהדיר לגבל לה מהדיר ומקודם וכיון דפרסומי ניסא דמגילה עדיף מהדיר ומקודם דעבודה ליש דעדיף חן החחיל דחים. ולפיז פריך פפיר מיוסב דחים עדיף מעבודה וליב עבודה חיכא מקודם רק חדיר ולים לחך דחים דמבטלין חים ומפסיקין סא חדיר לדוכמי וחים:

תשובה שסיט

סילים בי מחדע יום די פמיכי חרליו לפיק:

המאיר לחרן ולדרים. יהיה חור ליפרים. לידידי הרבני החברן וסכון. ורוב לו כלבבון. חורם"י מחלי לבבה. דודחים כחבו ריש. מוכחר בכיחוקין. סלבלה היוחסין. כמריה מחיר לים כחור נחיר:

נועם מכחבו סגיע לידי לוודום וכרי ולא יכולתי להסגיע עד היום מפני כעוד הרגל וכעוד הטריות שדמו לא תעבה סבחוקין ומחת הכי להסיבו על לסבר חלי הכיל בדסכי נחיה נעבין גחול כעוד הטריות מגילה ג'. ולקדים מחילה עם לים לי לחן על דברי הלליה בחרכות סהביא מעלתו ולחיב לחן על דבריו:

הגה גם בחרכות כי לחת דעריך וכעבר מדחי עם מלוה עבה ומלה

ושלם מאחיהו מהם דמחוייבת כרחים משני כגון הנכרים מקמה מלגיה ושלמת מלכי מקח ומלה מיסל לקיים מחוכ מקח מכי ושלם כל זמן ובשו מפרשי מנחתם קי דיש ושלמת. ולעכיר כרחם דשמלה לקיע ומקדיש דברי מגיל קיום מחיד מקיע מקיע לחת דמקדיש מם מפריע דמי מחולך למול מה נמי ניד וכתב שם לו חמן נחוך ביהו חם חיט יכול לחזר לניחו ולנמר ולקוח למטחו מעמלו נלטו. וכתב מגיל דנמקום מהם מוקמה חדיש מכל מם שת מחר מקח מקח מפיח דחיט נרמוחו לנמל יחזר מיד וינמר מקח ב דחלי עקח וחלי עקח ומקח דמקניחו חמיר מפי מכל מחמת שניר מליו מקחיכ נמילה וחיכך. וכתחנב נמחזים מם חת נם נמילה כל מחמת שניר וכתיש מגיל קיום ויעיל מקיום. וחידם דלחר מי לית מחנ מחייב למהלו רק מדרבנן דחת דלמיש נקידמין דק כיש דלחנ מיב למול לחת נמ חות מדכתיב ויעל למנרחם לחת ילחק נמ נן מפומת יעיש וחיכ לית חיוב על חלנ מפיח רק ניום מ. חלה מחניח מפומר לנמרו דנרי חוסף קידמין מם דיש לחומו ודנרי דיש ורעיח ניוד קיום דקיל מפם מכלנו דמקמע דחר עקח דחוריימת על לנ וניד עיש. ולי מלוח לקיים דנרין דחכח נמילה יש ני מלוח: מ) מיסי חנן כיעול חח מחכי חפילו עיי ככרי לחד מיד ועיין נחפיש יוד קיום דלי. ני) יש מלוח על חלנ למהלו וכל זמן שלנ רולה ליעול לית מלוח על סוס חדם למהלו רק חם שלנ חיט רולה לו מלוח על הניד וכן מקמע מלנין הנמרת מם נקידמין היכי דלנ מהלי לנ מחייניח ניד למיהלי ועיין נלקח חסור ומיש קיום רקיע ולחכי כחנ חרמניש יוד מוחלין נמ מל חדם מלנ מדעתו ועיין נחריע קיום מפיש לעכין חם חקח ממנו המלוח ועיין חריכות הנדיך מם חם יכול לעקוח מליח ונדיע יוד קיום רקיד ותניים קיום כיש מכל זה נגלה דמלוח דלנ שת ולח לחחר עמי. ני) חם לית שלנ מהלו מלוח על הניד וכל שקיחל למהלו מדכתיב שמול לכם כל זכר עיין קידמין שם. ולפיי כיל דחת דיש מלוח מיוחדת על שלנ מחייב לשמול לת נמו שת רוקק ניום מ ולח מקיים קרח כדכתיב ויעל לחנרחם וכי נן מיוכח יחיש חכל כל חדם שמחויב למהלו מיום זו ולית לה חמלוחין ואפי הוח כשלר מיוחדת על שלנ יותר מעשלר מקרח דהמול לכם וכי חכל מיסי מלוח מיוחדת על שלנ יותר כשלר מניל דמשניחו כל שעתה עוכר עליו. ומשיכ מילה חיכו עוכר רק ניום מ על מלוח דילי שהוח מלוח דלנ חכל שלר מ מיב לית עליו מלוח שלנ מפיח רק מדרבנן ומיחת הוח ככל חדם ומשניחו כל שעתה דילי חוח כל נעל החמן ועוכר עליו נכל שעה ועיין ניק דק ליח עיב ונרפי דיש נמוער. ומצחת פריך שפיר נשרכות דנגמר מדדמי מם מלוח ומילה דפרי קחני ולמול לת נמו שהוח מלוח שלנ ניום מ ולנה לית חמלוחין דמשעכר יום שמיני ולח מיכלי כנר ניעל מלוחו ככיל ולפיש עיש דוחם חותו לחעפי שלית לו חמלוחין חיכ כילף

מיכ דכתיב דוחם ניח לנמרי חק שלית לו חמלוחין:

וגם מפשם חכי חמה עליו חלה שפה לחמון דוחם שנם דדרשין נמוערו לחפילו נשנת עיין שפיש דק עיי וחיכ חוכן לחפילו שנם דחמורים לח דחי שפה לחמון מפום שים לו חמלוחין נשכי דעכיש ניעל מלוח נמוערו ולפיש מם מלוח דוחם מלוח שפה נמוערו וחיכ מם מלוח חמיר מפנם חיכ נמר מיכ דכנוד חנרים דוחם כמי שלר מלוח. וגם נמילה שייך קנרא זו שרי נם מילה דוחם שנם וחיכ כלפים מפיש חיכל לעפוחה חחיכ. ועיין נפכ"ד ליש דנפי ליולק שיפ" מם מלוח דוחם שנם ומם עפוחה שיוחה שנם כלפח מפכי מם מלוח שנם לח כיש. ומחפ כמי קשיח נפלמח עפוחה פשה כלפח מפכי מם מלוח שים לו חמלוחין נפשה שכי חנל שנם לח יפי לו חמלוחין יש דלפי כלפח. ועכלל כיכל דנפ זה נכלל הקושיות. ומם עפוחה של פשה שדוחה שנם חק שים לו חמלוחין נפכי ולפיש כלפח מפכי מם מלוח כיש שנם שיפי. כלפח מפכי מם מלוח. ובזילוקי הריין שם עפוחה דוחם שנם פיפי לעפוחה לנור וכי ולנ"ש דעפוחה פשה שו קיבן יחיב. עפוחה לנור מקרי כיון שדוחה שנם כמיחידין ומקבין. ופי שלך לפכיך כיון דפשה לחמון דפי שנם שו ליל דמקוים כלפח מפכי מם מלוח יען שים לו חמלוחין נפכי דלכתי ניעל מלוח נמוערו לחליש לדחות שנם ומלוח נמוערו חיכו כיחקן נפשה שכי לנוש מיד ולפ"ש כלפח מפכי מם מלוח חק שלית לו חמלוחין כלפח מפכי שנם ומוכח דמם מלוח עדיף מפנם חיכ כיש דנדול כנד חנרים שלוחה מלוח לחוריימת ניכ.

ומבור חייפי לומר חלה למיד פשה שכי רגל נפ"ע ליק. וגם למיד חמלוחין לחמון שוח חנל חקיכי לח מחקן לי" ניכ ליק דפריך שפיר מדחד מם מלוח פשה לחמון שוח עוכם כרם ולים לי" חקכחת נפשה שכי מוכח דנדול כנד חנרים. חלה למיד נפשוש חק ליש שכי חקכחת לחמון שוח קשיח לנליש. ולדעתי יש לחלק: מיד ליכו חמלוחין לחמון חלה חקכחת לחמון על דרך שכתב רשי" נמכות מיו עיב נלמ כרחים לעשה למיד קיימו ולח קיימו לחלמ כנמר מיד ומיל מחלחת ולחי ומשפם כיעו לחיות חחת חמלקות

ומשלש

ומכיעה לנים לח יקיים משפם לח ילקה. ומיכ ן מיד מלה עשה פיר נמיד נמר ניעל משפם כרם ופשה שכי כיעו מחת משכם לח יכרם לח יעשה משה שכי ניכן מעשים משה שכי חיט נעקום מלוח פשה לחמון חלה נעקום כרם ושוכם על לחמון חיכ ניעול מלוח פשה לחמון חיכ משה שכי חיט לו חמלוחין ולפיש לחיים משה מפכי מת שלוח חיכ פשה שכי כנמר מיכי:

אלא לנח מיירת לי דעין משכירת מלחה נלמ שכליע למיד קיימו ולח קיימו

חפילו כלכם לחיכ ולח קיים חשפם יהח חיב מלקות ולחוכשת כמלין דעביד לח לחמיש ושרי כנר עכר חלמו נמיד ולרך לנקום לח לקיים חשפם ובין שלח קיים חשפם חחת חמלקות כיי שפי" נלוכם ניש מלקות נמקומו. וכן משמע קלח נחוקי מכוח דק ניש דיש לי דקשלה ועיין נשפר חמלוח נליש רייד וליכ לי כימח דמיד שלח עשה שפשה לחמון נמר ניעל חצשם ושפיש שכי חוח רק נמקום שוכם כרם ליכ נם לכלכם זלח עשה שפשה שכי ניכ מחיב כרם ולח ליהח שקרי נפיהם לחמרו שם נשפיש דלמיד חקכחת דלחמון חזיד נלחמון

ונגנ נשכי שפוד מכרם עיש ומיש ליע נזה:

ונם לכי חמה על חמיסחו מי חניד לו דנרייחת מיירי שהולך לשמוע

חת שפשה נלחמון לחיות לי חקכחת נשכי חלה דומי לשמול לת נמ קמכי שלין כלן מלוח רק עליו. וליכ שפשה מיירי כמי נמי שלח עשה נלחמון ושלך לשמוע חת שפשה נשכי דניב ליש לי" חקכחת

ולפיש כדחם משכי חת מלוח ושיש דנדול כנד חנרים:

ומה שחניח חלליח מרפיי נזחים דק ק" דיש דילמ" דלכתי דמי עשה דלח יעשה עשה דשפשה חשלו חחר חלים חק שים נו כרם משום דיש לו חמלוחין נשכי. כיל דלין לחיש לזיל לשדי חשפם דקשנר לי יעשה מלוח ולין לי חמלוחין חלכך מעשלין לי" ומילה לזיל לי" כרם לשיל מלוח חת שפשה ולפיש יש לו חמלוחין נשכי וכן לענין חמוקי שם וחוקיפי ולח דמי לעשה דשלמ" לחתי עשה דשפשה ודיל לי" וכרי עיש. ויש לדקדק ח) חנך חיעות חלכך מעשלין לי" ומילה לזיל לי" כרם לשיל מעה. שם שפשה יחר וחל לי נלמרו דלח יעשה לו חמלוחין ושפשה יש לו חמלוחין. ג) וגם חחילוק נין עשה דשלמ

לחזיל חשכח חיכו מניחר יפ:

לכן כיל נכוכם דנרייחת ולקיים חקרים לחת חפר כשנשקתי לם שת שחייב כרם לם לית עשה שפשה שוח דוקח לם יי מיוחר

כל זמן עשיים דמיכו נייד חחר חלים וחזיר ולח עשה. חבל לם שיעה עלמו נמיד נעומחת רשום נעיש חחר חלים. חיכו מחייב כרם לפ שנייו שנטל נמיד מלוח שפה. דחחיכים לי חעיה חלח ושיש חחר שוח נעומחת ולפיש חיכו עוכר עליו. ומלחת פריך שפיר נכרכות דנגמר מדדמי מם מלוח ומילה דפרי קחני ולמול לת נמו שהוח מלוח חחנ ניום מ ולנה לית חמלוחין דמשעכר יום שמיני ולח מיכלי כנר ניעל מלוחו ככיל ולפיש עיש דוחם חותו לחעפי שלית לו חמלוחין חיכ כילף

מיכ דכתיב דוחם ניח לנמרי חק שלית לו חמלוחין:

ונם מפשם חכי חמה עליו חלה שפה לחמון דוחם שנם דדרשין נמוערו לחפילו נשנת עיין שפיש דק עיי וחיכ חוכן לחפילו שנם דחמורים לח דחי שפה לחמון מפום שים לו חמלוחין נשכי דעכיש ניעל מלוח נמוערו ולפיש מם מלוח דוחם מלוח שפה נמוערו וחיכ מם מלוח חמיר מפנם חיכ נמר מיכי דכנוד חנרים דוחם כמי שלר מלוח. וגם נמילה שייך קנרא זו שרי נם מילה דוחם שנם וחיכ כלפים מפיש חיכל לעפוחה חחיכ. ועיין נפכ"ד ליש דנפי ליולק שיפ" מם מלוח דוחם שנם ומם עפוחה שיוחה שנם כלפח מפכי מם מלוח שים לו חמלוחין נפשה שכי חנל שנם לח יפי לו חמלוחין יש דלפי כלפח. ועכלל כיכל דנפ זה נכלל הקושיות. ומם עפוחה של פשה שדוחה שנם חק שים לו חמלוחין נפכי ולפיש כלפח מפכי מם מלוח כיש שנם שיפי. כלפח מפכי מם מלוח. ובזילוקי הריין שם עפוחה דוחם שנם פיפי לעפוחה לנור וכי ולנ"ש דעפוחה פשה שו קיבן יחיב. עפוחה לנור מקרי כיון שדוחה שנם כמיחידין ומקבין. ופי שלך לפכיך כיון דפשה לחמון דפי שנם שו ליל דמקוים כלפח מפכי מם מלוח יען שים לו חמלוחין נפכי דלכתי ניעל מלוח נמוערו לחליש לדחות שנם ומלוח נמוערו חיכו כיחקן נפשה שכי לנוש מיד ולפיש כלפח מפכי מם מלוח חק שלית לו חמלוחין כלפח מפכי שנם ומוכח דמם מלוח עדיף מפנם חיכ כיש דנדול כנד חנרים שלוחה מלוח לחוריימת ניכ.

ומבור חייפי לומר חלה למיד פשה שכי רגל נפ"ע ליק. וגם למיד חמלוחין לחמון שוח חנל חקיכי לח מחקן לי" ניכ ליק דפריך שפיר מדחד מם מלוח פשה לחמון שוח עוכם כרם ולים לי" חקכחת נפשה שכי מוכח דנדול כנד חנרים. חלה למיד נפשוש חק ליש שכי חקכחת לחמון שוח קשיח לנליש. ולדעתי יש לחלק: מיד ליכו חמלוחין לחמון חלה חקכחת לחמון על דרך שכתב רשי" נמכות מיו עיב נלמ כרחים לעשה למיד קיימו ולח קיימו לחלמ כנמר מיד ומיל מחלחת ולחי ומשפם כיעו לחיות חחת חמלקות

ומסתמא כרם אם לית מאי מיה למילה מסתמא למל ורם חיוב כרם בגדול מחיים על עצמו וליע:

ועדיין יש לעיין בחקירת סכיל לפמים סוף בחזושים ד"ה ני דיה אבל מסקנא סכיל דמעמא דלא לקי משום דאין בו מעשה ד"למא מעמא משום סהרחה קשן מפרי יש לו משום לאכול עד הלילה. ותירן דמעמא כי דפעוד אפילו בשבת על סכבר לאכלו חרקו ליש בהוחרו בו בשעת זריקה וכהנו ומיהו הא כמי פרי סחיים לחיל עד נעלו ולא נעלו דחקיע סחיים אפילו שיער כגפי וכו'. ובילוד דבריהם לפעניל כיון שיש לו משום לאכול כל היום לית לי עניים הלחו לית עד רגע לחרוכה של היום ולית כמי דלמריך דלמיל נעלו ולא נעלו לא מכחה סהרחה ודלי משום דבשעת עניים הלחו הוא סחיים והגם דמפרין בו גם בשעת ניעל העשה לא מהני דהכרחה בשעת עניים הלחו נעיק עיין רפי מכוח דף פיו דיה וכל. ליע מש במפרין בו בשעת זריקה ליש לא מהני דלא חכחי לא הגיע זמן עניים הלחו רק פיודע פרלי יעבור על הלחו כשיגיע זמכו דהא זרקו ליש אבל עכיש עשה לא הגיע עוד זמן עניים הלחו עד לאורחא וכשיגיע זמן לא מהני הכרחה דהא חכוח הוא. ועיין בהגהות הגחון רעקיע עמד על דברי חוסי חלו. ולפיל יש לחלק ולומר דוודאי לין חיוב כרם מחחיל על מי שלינו עושה עשה עד רגע חחרוכה של סוף זמן עפייחו. ולית בשלמא כשיכול להטהר ויעב בשעה עד סוף הזמן שפיר מהיב כרם יען שלא עיהר עלמו לעשות עשה בסוף זמן עפייחו שגם בסוף הזמן לא פי חשב בזה ונחזיר לא עשה עשה. אבל אם מעמא עלמו אחר חלות יום יד בעומחא שלא יוכל ליטהר היום לין לכן כרם שגם דכשעיעמא ליע בדור שלא יעשה עשה עשה היום עיע לא עדף מזרקו ליש שכיל דעכשיו לינו עדיין זמן ניעול העשה וכשיגיע זמן ניעול שעשה כבר חשב שהוא עמא ולין כאן חיוב כרם:

אמנם דאפילו אם כאמר כן ליע כהי דכרם ליכא אפילו אם ליעמא עלמו בעומחא הרשום ולהפקיע ליע מחלות עשה ועיין עשים דף ליח ליע חומרא דאחי לידי קולא הוא דקא משקע לה מאלא ומכיש אכא כהי דחיוב כרם לין כאן עד זמן רגע אחרוכה אבל ליע חיוב קיום האלות כבר אל עליו ג"ד אחר אלות ליד. ולפיל כהי לאן כאן חיוב כרם אם ליעמא עלמו כיכל אבל עכיש ליכו לאחי עלמו לכאחילה ולהפקיע עלמו מחיוב אלות דכבר ראי עליו. אבל כל זה בעומחא הרשום אבל בעומחא אלות ודאי מוחר לעשות עלמו לכאחילה דאחי חולמא אחי עשה דפשה אחאי עשה בעומחא אם הי חיב כרם על ביטול ליע עשה דפשה כשעשת עלמו בעומחא הרשום ודאי הי חקור לעשות עלמו אפילו בעומחא אלות דהוי אחר אחריך יצא עשה דפשה שים גם כרם ודחה עשה בעומחא שלין גם כרם עיין עשים דף כיט אבל כאן דאפילו בעומחא הרשום לין גם כרם אחילה לא עדף

עשה דפשה אשר עשה ואוחר לעשת עלמו בעומחא אלות:

ועדיין אכי חומר כהי דאוחר לעשות עלמו בעומחא אלות אבל עכיש אלות ליכא לעשות עלמו והבריחם נידו אלא לעשת עלמו ולקיים ליע עשה דפשה ואחריך כמי אחי חולמא אחי עשה דעומחא אלות אחאי עשה דפשה. אחכם אם ליעמא דכיון דאוחר לעשת עלמו אף אלות כמי ליכא דהא אלות עומחא קרושים לית לי חשבלומין ופשה לית לי חשבלומין בשבי ואוטב לקיים עכשיו ליע דעומחא קרושים ואע"ג דפשה שי אשאיב אם יקיים ליע דפשה לאשת עשה דחקון ידחה אלות עומחא קרושים לגמרי. אם כוכח רפי ואוס, נזשים דף קי הכיל. דקאכר לה יעמא אלות ואין לה חשבלומין הלכך אטעאיך לי ואחילה אזיל לי כרם דאוכל עשה ואחו אפילו בעומחא הרשום אזיל לי כרם כביל ואחילה באלות של עומחא קרושים שרי לכאחילה. ואחילה לעכין עשה אפילו אלות כמי ליכא לעשת עלמו כיון דלמיע דעומחא לין חשבלומין ופשה יש לו חשבלומין בשבי. ולפיל אבואר שפיר החילוק בין עשה דהשבלמה דאחי עשה ודאי לי משום דאחי עשה דפשה שים גם כרם ודאי עשה דהשבלמה שלין גם כרם אשאיב כאן דאפילו בעומחא הרשום ליכא כרם על ביטול עשה דפשה שפיר אחי עשה דעומחא קרוש לגמרי חשבלומין ודאי עשה דפשה שים לו חשבלומין:

ובהכי ניחא אחי דקשה על דברי רפי ואוס, נזשים ביכל דעשיים כדאחי עשה דפשה לפי שים לה חשבלומין הלא אין קיע כרבי נפשים ליע דשבי רגל נפיע הוא ולא חשבלומין דראשון וכשים הרעבים פיש עקים. ואפילו אחיל הלכה כרבי אחביריו ולא אחביריו. ויע הלא גם לריע חיקוני לראשון לא מיקון לי עין בגמרא שם ובכיע הקיפ ביכל. ואם נכך שפשה שי חשבלומין דראשון כיון דלא מיקון לי למה יודאם. ולעיע שים כיון דעכיש כרם ליכא אפילו בעומחא הרשום ואחילה אלות שי הבריחם נידו לקיים אחם אלות שילא ניכא עשה אשר ראשון לא עלאם נידו רק אלות עשה דעומחא קרושים ועיע עומחא אלות עשה דפשה שים לו חשבלומין:

אמנם יש לאוכיח דלא כעיש ואחינאא חיובא כלפי דקאחי דפשי

מניח דהמצניעו כל כמה' שצר על מנת דלי' ומילה ליכו שצר על
מנת דלי' רק ניום מי וכומפיל:

ולפ"ז כל דהיכ נמנות מומחת מה מנת מו מומחת קרונים אם
יובא ואיכ קונר כל מעמא שצר מליו דכל מעמא נמחר
וקנור קלי וכל מעמא מנת נפיש ואיכ המלומין דמעם לחמוכה המחיכ
מנת מקח לחיכ אם כימא דמיחור מיוסר נפיש מחר מנת ונפל
מעפיים המקח כל מעמי עיצר מליו דחיכ המלומין מל מעם לחמוכה
מלח כל מעמא מנת נפיש. חנל אם מעמא מלמו מחר מנת נהי
מעמא מפיעא מלמו עיצר נחיסור כרם חנל מחיכ מוב ליכו שוצר כיון
מחיא להקון ואיכ אם יעמא לקרונים יעצר מל מנת מומחת מקח פיא ואם
לא יעמא דיעקח המקח יעצר מל מנת מומחת קרונים כל מעמא
ואיכ מנת מומחת קרונים חמור מפקח כמים מניח הכיל דהמניהו
חמור ממילה ועיין נרין יומא קיגיא דקל קל. וגם י"ל דמקח כיון
דחזיכן דים לו המלומין נמי מוב חמריק דנרחקן נמי לאו בל מעמא
מנת נפיש רק החיוב חל נחנת יד ואיכ כל מעמא חוא רק המלומין
מל מעם לחמוכה ואיכ מלח מקח ליכו מנמל חלא פיא מפאיכ מיא
דמומחת קרונים שצר נכל מעמא. חח מכחב רמ"י. דקנבר לה יעמא
מנת ואין לה המלומין רק כל מעמא מלח נפיש יעוצר נכל מעם
חלכך מכמילין ל"י ומילה לחיל כרם ואיכו עוצר אחיכ נכל מעמא
דהיל ממא רק נפעם שצריא מלמו חלכך מנת מומחת קרונים עדיפא
דעוצר נכל מעם. ואחיכ כחב רמ"י מעם ב' מכחנינו ופקח יש לו
המלומין נמי ולפיכך אמרינן דנס נרחקן ליכו עוצר נכל מעמא רק
נפעם לחמוכה ואחיכ כל מעמא המלומין דרחקן:

ולפ"ז לקיא מה דהמ' מקח עפא דהמלמה דהא עפא דהמ'מיא ודלי
ליכו עוצר רק פיא ופפיר דמ' ל"י מיא דפקח דהמיר מהוא
נכרת. חלא דלפ"ז ליכ למא נאמת מומחת קרונים ליכ דוחה מקח
מנעם הכיל. חמכם לקיא דהכי לא קיל כמיד המלומין דרחקן. ולפל
רק דהא דליכו עוצר רק פיא מפוס לאחר מפיעא מלמו מוב חלוק
חוא ואיכ הקולא הוא רק מפוס מפיעא מלמו חם הוא קיא מפוס גדול
עדיף מיהי נפא ואיכ ולא יעמא לקרונים מפיעא מלמו נקריא ונפל
ממנת מקח מהוא נכרת ועדיף מומחת קרונים. ואי דליכו מנפל רק
פיא חלא זהו רק מחמת קיא מלו מפיעא נידים ועדיף להיות נפא
ואיכ וכמו מפקקין נפ ואיכ מחכי:

ילפ"ן מיוסף קפים חלניא נחנתי על קנמן הכיל דרמי לא כהנ
קנרתו רק נפיד דפקפים דנריעא דמלאחומו הוא כרמי ואי
מפיר יל דלריע מומחת קרונים דוחה מקח מפעמ' מכחב רמ"י חנל
לפי המקקא דאחי כריע עיכ מדמומחת קרונים לא דחי מקח מוכח
דלא קייל כמיד המלומין דרחקן. וגם קנרת רחמונה מכחב רמ"י
ליחא מפוס דהוי קיא ועיכ הא דמת מליח דוחה מיכו מפוס גדול
כמוד הנריות ופריך שפיר ונמר מ"י. ומכים יל דהמקנן נזנחים
לא קיל לחלק נין קיא לנפ ואיח ופפיר כחב רמ"י קנרתו. חנל
לאחי דמקקין הכא נפ ואיח מחכי וידעינן לחלק נין קיא לנפ ואיח
מוב ליחא לקנרת רמ"י דקוקטח מפני ל"י נפ ואיח מחכי וממילא ליחא
לפקח כחילוק רמ"י דקוקטח מפני ל"י נפ ואיח מחכי וממילא ליחא
לחילוק הכיל:

ולולי דנרי רמ"י הא לפקח לומר דהא דמפני נפ ואיח מחכי חין
הפירש דניטול מלות מקח חוא נפ ואיח חלא דהיש דכמוב
מל מה מנת ניטולו נפ ואיח וכל זמן מיובא ואיכו קונר כל מעמא
עוצר עליו לכן דוחה מ"ע דפקח מחיכו עוצר עליו חלא פיא נפעם
מעמא עלמו ואחיכ חנוח חוא וכקנרתיכו הכיל. מפאיכ נמולין כלאים
נגנדו מפיר פוסקו חפילו נפוק דלא עדיף כמוד הנריות מחיכו עוצר
נקוריא חלא פיא נפעם מפוסקו ואחיכ חוא נפ ואיח נמח מהולך
מרוס חלא דחפיים מפפא מעפא מפני מחי"ל חחילתן ע"י מעפא הפסוסה
ועיין נפנ"י נדרי לילים שיטן ליב ונפוסי מעוות דף נ"ז דיש חו
מים למידחי ליח דכלאים מעוצר ניכ נכל מעמא נקוריא כיון מפא מחמת
לניפא רחמונה מפי' מ"י מעפא חפיב הכל נקוריא. ונזה יש לי"פא
קוסיא חוסי נפעוות דף כיט ע"ב דיש חנל ליקוחי וכו' מפקפא חוחי לא
חא פ"פ נפ ואיח חוא חלא יל להעיד. ונקוחיד חקפא חוחי לא
מפני נפרכות על קוסיא דפריך מוחפעלמא פעמים פחפא מפעלא וכו'
פפ ואיח פחכי כמו דמפני לקוסיא נפריעא דהיי חולך לפחוב חח
פפקח. ולפמיים ליש ליל דנפ פפ ואיח ליכו נדחפ נדחוריעא מפוס
כמוד הנריות. ומפ דמת מליח דוחה מקח ומילה ליכו מפוס דניטול
מ"ע דפקח ומילה חוא נפ ואיח וקיל להיות מדחפ חלא מפוס דניטול
מלות קנורת חת מלות חוא נפ ואיח ואיכ עוצר עליו נכל מעמא
ומלות עפא דפקח ליכו עוצר רק פיא כפ"מ עלמו וכמ"ל. וכן
נמילה רק ניום פמיני שצר וכמ"ש נחחילה דנריכו עיש דנרי מחפיים
מפאיכ נפפנה חנידה ניטול כמוד הנריות חוא נקוריא ואיכו עוצר רק
מד פמניע לניחו ופפא ולים דפפנה חנידה עוצר נכל מעמא ומעמא
כל אין מיטול לפפיע ואיכו מפיע ואין קן מד כמה חוא עוצר נכל
מעמא. ומכים נפנזה דחלי ליכו עוצר עפא דכמוד הנריות רק פיא
ומילה ליכו עוצר עפא דכמוד הנריות רק פיא

ולאיכי ליא למלמא לין קף לאיקורי נכל פוסי מפחא כפנלה וחפן:

ובזה יש ליישב דעת הרמנים פ"י מכלאים הכיא מעמד מליו מנניא
נפקין ליש מכחב הרחמה כלאים מל חודם וכי מאין כמוך
הנריות יוחה לאסור ליש המפוקים נחורה ולמה ליחה ניפנה לאיבדם
מפני מחיא לאו מל ממון ולמה ליחה נמוניא מה מחיל ופרע
הכמוב ולאחוחו מפי מפוסעה למרו ולאחוחו ליכו מעמא לכל מעמא
חא למה מנת וכי ומנניא חמה מליו. ח) חמלי לא קאמר דהפנת
חנידם מפוס דהוי מנ ואיח. ג) מיש ולמה ליחה נמוניא מה מלי
קיל מי מל מומחת מיר וכיב ליש מלי קאמר חוחיל ופרע הכמוב
ולאחוחו הייל למימר לאיני ולאמו דמיזה נמריך כיר וכיב ולא מלאחוחו
ולי קיל מהולך לפחוב לח פקחי ולמול לח נפ חיל לחרן מחכי
מחפ דהוי מוחיח כדמפכי הגמרא. ג) מלי ליכן דפרע ולאחוחו חכמי
מקני קוסיח הגמרא. ונגמר מיכי ד) חמלי לא ליכן נפ ניפנה חנידם חוחיל
ופרע והמעלמה עיש. ולפמיים מיוסף קוסיח לחפוכה כמ"ש דנפנה
חנידם ליכו מחורן נהכן הגמרא קוחיח פחכי:

אמנם ליישב נפ פחכי הקוסיח לקיים דנרי רמ"י נפרכה דף כ'
דים פפ פיקפא ומומחת נוסף פיוחרה לכהן ולכיר ליעמא
למה מלות דמיעקר ניליס מפכי כנוד הנריות דלאו קוחיח חוא ליח
דלא נמריך מיכי דהחפ לאו כנוד הנריות דמי ליח דידה דמיקרקע
כפכחב ליח דמומחה לא על מה מלות כחב כפפ פלא נכחב על
הקרונים חנל נפנה חנידה ופקח לכל יפרחל נחמר וכו' ומוקי ורפנ"ח
חמיהו עליו ליכ נכל עפא דולים כימא פכי דחפח חלאו ואין קרי
ל"י דמי ניפ. וכיל דנרין ניוכד ליון קניז דפקקין לחלכה דחדם
לרין לנזנז כל ממוט ולא יעניר על מלים ליח ומוא דעת הרין והרפנ"ח
ורחניד ורינים ליון פפיח חנל נמיע חפילו נמלות עוברת חין לריך
לנזנז יוחר מחומם כמים הפיך קקינ ועיין נפיש פפ ליח מ' וניוי"ש
קף ליון פליד ונחרים ליון חרכיו ונמנ"ל פפ קקינ ונפי' נפמע
דחיל לנזנז כלל וכפחפקתי נמקום דנדלים ופפ יפזנז על זה ממון
רב יכול לקיים פרישם פפ מחריב לנזנז. ומפנרת כיל דכיון דהא
דנדלים ליכו מעפא הוחרם חלא דיחוי וכיון דהעפא יקיים על כל
פרים פחרי דוחק ליש ואיכ נזנז ממון הוא רק נפניל חלא יפא
לריך לעעור על ליש נחלי לריך ליחן כל חומו כרי חלא יעעור על
ליש חב נרור לדעתי. והכא מנוחר נרפנ"ח יעמוח פיע ליש היכ דכחן
חנל מה מנת כפלין חחרים רוצים לקנור חלא נפכר פליכו מחויב
לפכור קונרים כדי חלא יעמוד חלא מעמא חוא ואיכ לריך לפכור עיש
וחוכח להלכה נדיש ליון פעיד ניוד ונחניים פפ קיג נפפ כמי
ויוכניל ומח נרחה נרור דעומחה כהכים חומרים חנל מה מנת ולא
דחי' לחי דחוי' מי' לריך לנזנז כל ממוטו ולפכור קונרים כדי חלא
יעעור על ליש דעומחה ואיכ דנרי רמ"י נרורים נטעמם דחפח עיכ
לאו כנוד הנריות דמי ליש דעומחה לחיכ מי' לריך לפכור קונרים
חלא חלא נכחב ליש דעומחה כלל לעכין מה מלות מפאיכ נפפא
חפפר דנאמח לריך לפכור נבדי מיעור מחייב לנזנז על מ"ע כדי
מיקיים פכיפפ וכן נפפנה חנידה מחויב לפכור כדי להפניע ויפאר
נכנחתו נכדי חלא יהא שכו מרוכה מנל חביכו ועיין נפיש ניש לניל
וכן נעדלים נכיל ולא חוחרה חלא דחוי' מכנוד הנריות ופריך נפיר

נגמר מיכי' לכנוד הנריות דוחה ליח לאיקורי חמת פי' מ"ע:

ולפ"ז כיל פיכם מדם נגמרא דעיין רמנין נכיחוקי חומם פי' מ"ע
נפפוק רחפיכם חל חפרעו ופי' חמור נפפוק ומן המקדש לח
יצא וכיולא מדנריו פפ דחפ פי' מן המקדש לח יצא רפוח נכחיב
מוכח פהוח מלות נפאר חכפים לנחת חנל חפ הפי' פחי' חיפור
נכחיב ליח מוכח רק פהוח רפוח נכהן פדיוט חנל לא מלות עיפ.
ולפ"ז חכי חומר ודאי חי הוי כחיב קרח נלפין קיא פיטמא למה
מלות נהולך לפחוב לח פקחא ולמול נמו פפיר ה' חפפר לומר דמלות
קנורת חת מלות דוחה ענודה ומילה חו חי הוי כחיב רפוח ולאחוחו
ליש לריך לפמאחו נחולך לפחוב פקחא ולמול נמו חי דיחוי' מיכי'
חנל מלות לפמאחו למה מלות חנל כיון דכחיב חיפור ולאחוחו לא
יפאר פאיכו רפאי לפמאחו לקרונים מפני פקח ומילה ודייקין מיכי'
רק רפוח דלמה מלות מוחר לפמאחו חנל לא מלות וכנון חפילו
היכא דליכא מלות כנוך פמולין קונרים נפכר דודאי מוחר לו לפכור
קונרים ולעפוח פקח וניולאה החורים פאיכו מחויב לפכור חלא יעמד
עלמו ופפור מפקח דנמקום חת מליה ליכו מחויב נפקח ומילה ולא
נכחב כלל פפוח פקח ומילה ואיכ פוב ליכא למילף מיכי' דכנוד
הנריות דוחה ליח דפאי דהמלות לא נכחב כלל נכחיב וכמו
פחירן רפ"י על טומחת ניפ' פל כהן ומיר. חפו פיכם דנרי הגמרא
פב ואיח פאי כיון דטומחת חת מלוה נמקום פקח ומילה לא נכחנה
נלפין קיא רק נלפין פוחיח דטומחת קרונים פוב ליכא למילף

דכנוד הנריות דוחה וכמ"ש:

וניל פהרמנים פיכם כן דנרי הגמרא חת פכחב ולמה נפומחת
חת חוחיל ופרע הכחוב ולאחוחו. ומ"י ד' נזה. חמכם הוסיף
נפוספות מהוחה חפי הפפומעים למרו לאחוחו ליכו מטומח חנל מטומח

שוא למה מלה. וכיון שמלישד הוא רק מדכתיב ליקר נלחומו מיכה רק סיפר ולא עלים נמה מלים ואיכ לא שכיח דכנוד הנריות דוחה וכמים ואוא ממם מירן הגמרא. ולפיז נקיים קוקוים שלניעל דוחלי קלי על מקה ומילה דגמרים מלחומו ומחרן מירן הגמרא ממם כיכל ולא קמה קקיעל חלי וני דקיל נס קנ ואיה ליה מימה. ונס ליק קוקוים מליעים וכמר מיכי דחכא לה ממוס דחי ככיל. ומקוים די ליק דאיכא למימר נני חניים ממוס דכתיב ואחעלמת. דאיכ הקמי ובמר מיכי:

ועתה כנה על דנריו הנה דנריו נסי על דנרי הלניח וכנר כחנמי לנעל מה ניש לי להקשיב על דנרי הלניח חנל נס לפי דנרי סלניח חמים נמיכ מה שחיכן על קוקים חוקי נניע ליל דים חלה דמקה ומילה יש לו חמלומין לכן מימה מכנוד סנריות מקחיב הנמה חניים חין לו חמלומין שמא יעלנה חדם חו יאנד. וכי נני מקה ומילה נמוח ניוכל לקיים ומתי יתים חיניק חו שלר מקיים ומקה שמא יהא נוחא נס נמקה שכ ומילה ואלי שמא יחילנו מחר נזמו סיכרי חס לא מחלו החב נזמו מחריי ניד למחלו ואנדלי יעמו ק ומלוה קצנרי והוא חקה יותר ענחמנה חניים. וחמנחי לחכן דנריו דכוחו לדנרי חוקי קמוחת חניים נחלי לא יהי לו חמלומין חנל נמקה ומילה ואיכ נהמנה חניים נחלי לא יהי לו חמלומין. חלא דאיכ ליל לחיחולו רק כחיכן חוקי דאיכ סוי חמנה חניים קיע כיון דאחר עשה ליקור עיי ומקה ומילה הוא שב ואיה חס לא שלחק דמיירי נכהיב ומיע הוי שוחים כדעה הראים נפיע מכה שהניח הנניל חס ולריכין לחיחולו. חחכם כיל לקיים דנריו מעשם דנהמנה חניים חין לו חמלומין שאר נם למאר ולימא חוחרא ניכ יהי זקן ואיכו לפי כנודו ודוחה המלה לנמרי ממנו ולאכי לריך דאפים דחי. חנל מיע הא ליתא דאכתי חקקי קוקים החוקי למיד מפיש לאו חמלומין דרחמנן ואכי מפקיק עין רעניש פיה מקים. חאכם מיש לפי דעמי לייבא קוקים שניח דאעניב דמיע דוחה מקה ומילה לא חוי יודעין מפאיכ מהמנה חניים מוכח ומאכי מקה ומילה דיש להם חמלומין מפאיכ מהמנה חניים מוכח דלנמרי דאי דהמנה נמי כדחה לנמרי יפה כחב. חלא מיש לפקפק כמשיל:

אבל מיש לייבא קוקים מהרשיא ומניח דמדחי כנוד הנריות לא חלא חקור לה אי יודעין דחי מניכה לנמרי ממה חולמת מפקה ומילה. חין לו הנכש חלא חלים ואלים שדוחה לאו דלא חקור חפילו נדבר שאין לו חמלומין ועין רמי נרכות ייע ניע דיש כל מילי דנכנ וכוי מחניב כגון לעלעל נמנה לנניס על נים הכשה לקנות חו מי שנפקקה לילים עליהו נכרמלים וכוי מה חמלומין יש לו נמנרו על ליקור דנכנ וחפים כדחה מכנוד הנריות ומפיר הוי יודעין דחי מניכה לנמרי. ומכים דאכתי חיכו מיומב דאיך ילף מחניות דמה מלוה דוחה מניכה הא ליקוחי ממוכ לא יפיש כדמפי נגרסה ולזה כחכיון המהרשיא נמניכה שם נקוחיחי חלא שלשוחו מניומנה שלא הניח חלא מחילה דנרי הגמרא דשאר החם דכתיב ואיכ נעי למילף דנדול כנוד הנריות מהרשיא שם נפלחים נעיי שכתב ואיכ נעי למילף מכנוד הנריות מה דמייתי נמשעתין הרי שהי הולך לשחוט שקחו ודחי לה נמי חחם שאר החם דכתיב ולשחוחו. והלא עיז עדיין קשה קוקים הגמרא וכמר מיכי ולי כחיכן הגמרא שם שוחים שאר שלא מניכה נמי שוחים חוא ונעיג ולפמים נפיוחם דשב ואיה חיש:

ומה שכיל נזה לייבא קוקי שכיל כי חוא זה חכם קוקים הגניח שחקקה כמו שאיי לפשוט ממה שלוה דוחה מניכה שדחי שקה ומילה היכ לפי לפשוט ממה שדוחה הכנה חניים. ולפי שאוור לקיים דארי שקה ומילה יליפין מדכתיב ולשחוחו הוא דאיכ מעמה לכל מעמה למה שלוה וניאלתי נדעה שרמנים דאפילו נשקום שחיניה לשכוח קונרים נמי דאאי לממאות דהוחרה ולא הודחה ואיכ שפיר ייל דמניכה משום פרהומי כיקא לה הוחרה וכיון דלא הוחרה אפילו הודחה חשפר לומר דאיכם חדחים שפני כנוד הנריות נאיכו מוכח לשכוח קונרים אבל נהמנה חניים דלא הוחרה וכמשיל רק שדחה מכנוד הנריות ושפיר מייתי דנם מניכה שדחים:

ובזה מיושב נמי קוקים חוסי ניע לי עיג דיש חלא שקקי חמאי לריך קרא לזקן ואיכ לפי כנודו חיל מולשחוחו דכנוד הנריות דוחה שקה ומילה. ולדנריכו ניחא דשאר שה שלוה דלנני שה שלוה חוחרים שקה ומילה ככיל מפאיכ זקן ואיכו לפי כנודו לא שה יודעין דשאר הנהמנה חניים שהודחה ולא הוחרה ככיל:

אמנם קוקים שהרשיא חמאי לא פרשי כשפוטו דכנוד הנריות דוחה לאו דלא חקור ומניכה נמי לאו דלא חקיר הוא שאת שלוה דשקה. כיל עשיים נאחים חויש קשיא לייבא הא דקיימ נאחים קיעל דשקפק מוקשה שוה לריך לקרוש ולקולא וכאשר מרן זיל עפי דנרי נסיב ושעיין נספר האלות שוים לי דקריאת שלל פל כם דאורייתא שוא ואיאוני שם שעיין נאורך נדיש ושפליאם וכיה דאמרים נפיש דמניכה שפאה שעבדוש לאדם שאיר שיוה שמיאה לחיים לא כיש וקיא דאורייתא שוא ליאי דאיכא נפקיק לאומרא ואין קיל דשלל נ"ב ליש רק שדקה מייים ואין רעיין שוים שכיל דיש שלה שקיד רק דשלל לאיך וכי ולפיז ליש ליש דכפי דשקה שמניכה שוא דשקה מיא כשאיש קוחה כלל שוני שאר שאורייתא ואין נמאירי פיק דמניכה דשפר ליש לו מניכה קוחה שלל ועין חחים שרים קיעל ולשכי לא שרי ישקיק שדשקי כנוד הנריות לאו דלא שקיד דשי שמי למניכה שפאל שחים ולשכי מייתי רפי שהרשיא דשי שפשלמת מלוה דאורייתא שקשיב שרין דשיל שלל דשקה שפיר כשב שדשקי דשי שמי מניכה הנן:

אמנם על שם שפאה שלאן נשל שניח שאיך יליפין ליקוחה שמוחה כיל ואקדיש דשפכי נרכות שם שקשה איך קאמר דלא יליפין ליקוחה שמוחה חא נניע כיו לשרים דלש שיעים דאורייתא נשפטה לנידים שהדרים גם לשה שקיפים ליש חיש דיליפין ליקוחה שמוחה ולשניר כלשה שפשיע נניע דק לי ליפא דשריך לפילו כשן ושאל נשיפיק ואו שי דשיש ליקוחה שקפי שמוחה וכיל דהיש שפוש דכיון דשפילו שלל שלא נשל לנידה כשן ליש ליש דשיש ליקוחה שמוחה ואי שלא נשלים חאמרו לא נעיק לה ליפא לשפיש כלל שלכך לה דשיק שיע שפוש שלוה שמשון שלש שפקיר נשליו שמוחה שלוה שלרי יעמא כשן ושכיפש שיעים כשנודו של שקום וחאוחה לשרש להחזיר לנידה ולכנד לניו נשמוחה ולא לשנור על שאלוה ושמיא לשפיא דנרשים נכשוחות נמרא שוחה נשליפו ליעי דאמריק דאחי עשה ושהי לים כגון שילה נלרנה דלא לשפר לקוחה לשקה אבל שכא לי שמרה לה נשיכה שי לישים לשקה כלל כלוחר חואיל ואשבר לה לנשלו לשפי שאמרה נשיכה ליש לין שוחרין לה שקפיפש שיעים כשנודו של שקום ולא גלי לשאלת נכי שלי עשה דכאי וכיש חוא נדבר שנשמון דכל נשלו לים רשאי אחיכו נשל לניכו שי לים רשאי וכי שייש. ועין עוד שם נשיע דיש זקן שיש דיכו זקן ואיכו לפי כשנודו שפכי חכמחו ושפכי כנוד חוכחו דאי לה אבל זקן לא נכנד דשלמא לה שניע לים לפי כשנודו אלא לא יפשל נה לו אין דמים עיב. ולפיז מיושב קוקים שפכי הילי נשלמא יליפין ליקוחה שמוחה דשמון שי שוא לשוך נזל אבל שכא לין למילן ליקוחה שמוחה כשנרש שיע שכיל דכיון דשפל לניכה שי שחוש נשלוה שכנד שחוש להשקיר שמוחו ולשמר לה נעיכה שלף חוא שחוש נכנד הזקן ולאכי חשילו לשר נעיכה לין שוחרין לו אבל נליקוחה לשפר לאו כשנודו שלוה שכנד הנריות דוחה לשו שלוה הנריות ולים. ועין רפי נרכות דשפרים כנוד הנריות דוחה לשו דלא חקור שלוה לילקייחו לשנור על דנרייחם סיכא דלא כנוד הנריות עיב. ולשכיל לים דוה יודעין חקון ואיכו לפי כשנודו שם שחיכא דוחה לשו

מסתבר כיון שמתה תחלה מעשה תחלה ומסתמא יש דלוי לו סוי כהיא ומסתעלמא הוא דוקא בגוד סנריות על מת אלא דוקא מקום ושילה מקום בגוד סנריות על מת שמחזר אן אחותו ולוי מוחיב למחול על כבודו אפשר בגוד המקום ולכאי דוקי בגוד דידי' שמא ושילה לאבל בזקן ולוי לפי כבודו דיכול למחול על כבודו פוא מחויב למחול על כבודו אפשר בגוד המקום ולהכעיס תניחה שמא סוא מיב בגוד שמקום קטיל ומסתעלמא אלוי מוחיב להכעיס. ועיין בחיב סימן רסיג סלטנחא הרמבים והרוחים אם רוצה להכעיס אם דמלי דלהרמבים מוכח למחול על כבודו ולהכעיס ואלוי נמי ליכא ולהרוחים אפשר להחזיר ועיין בשמיב ולוי להרוחים כיש דלקיש קרשים תוקי דלילערוך קרא דלאקיר להכעיס ולמחול על כבודו:

אלא דלפיז שקשי מי שמכי בנרכתם ליקרוא ממומנת לא ילפיק כקרשים שכי הא חזק דילפיק ולי כתילנו הכל אפשר דנעבל לנידה אלי למחול על עלמו ומוחיב למחול. כימ ליפכא אלא גם חזקה אלי מחול ויהא מוחיב למחול אפשר אלית אשתה לנידה. ועיב דאם נמכיסם לא אלי מחול כגוד סנריות עדיף ולהכי ליכא למיגמר דנמכיסם לא אלי מחול או לגל למחול כמו גמא אלוה הכל כמי כגוד סנריות עדיף. ולכאורה אלא נדאמי דלמייש אפשר אפיר לחא דמולא כלאים נגבדו פיקסן לפולו בחזק דשלכי הכא בחשבת לנידה דאמטה שבדמ לחיוב למילה כמו בגוד סנריות אל זקן לכן דמי אפשר בחולא כלאים דכגוד סנריות כיכן למחול ולוקור כלאים לא לחיוב למילה. אלא דאית מולאחותו כמי לא פרך מדי דשלכי מה אלוה שלגל למחול על כבודו ככל ולהכי דמי אפשר ומילה אף דלא לחיוב למחול אפשר בחולא כלאים דלא כיתן למחול ובגוד סנריות דידי' חקור למחול אי לאו אפשר לקור כלאים דלמרים ניחמת קיב ניב אלין לך בחזק ומחוב לפכי אפשר יוחר ממי שמלך בחזק עדיף ועיין בחיב סימן ייב בגל דיש אלא אלוה אלא דלא אלוה אלא דלא אלוה אלא ד

תשובה שיט

מילים ני מיפחלו מיו מדר מכי מרמיב למיק.

בשיתסר ומיבסר. יומחקו כמים כמיזתם גיסקר. וכיב לה מחבר. לחסתי סרבני סחרוף ונקי וכו׳ כמיס מהיו תנרחסם לבי יוב כי פם סמירם:

מבתבו סגיעני ומחמת מרדותי סעלותי׳ וכו׳ מם סחקסם במגילם דף ג׳ מיב דסריך הגמ׳ על רבה ואימא סרים נחרביקר ומוקמים נחרביקר ונחמיקר כדכתיב להיות עושים וכו׳ ומבקי לי סרי כתיב לה יום מרבעה עמר ואמסם עמר כדקאמרת וכו׳ וקשיר מעלמה כי סרי בגיע דף ליה ולימ חיפה בסדיה דרבה סובר כרי׳ דלה לריך לו לחלק ואיב מם קלמר רבה הכה לי סרי כתיב מרבעה עמר ואמסם עמר כדקאמרת ומשריפים לעמות בכל סבי יפים הלה ויש חוה מחלקה ,סחריך בזה. הכי מעמיק לו מם מכתוב חלני בחידוקי סם ובזה יעלה מעכה לקיסיה:

ו״ל בגמי לחי לה ופסק. בחפים מחריה קי קליד הגיה קוסי׳ חיב ורחלו לחתן וכיו מעמ לה יריפס ולה רגליפס כמי כיעה יריפס לאוד ובגליפס לאוד דלחי לה ופסק ובגמי זבחים דף י״ם פעיס להיפך דבעי בגיה ופי׳ רשי׳ דמבעב הכי מלמן הקרא וחי׳ דבקרא תכיפה מרגיפה דלה כתיב לה. ושיה פלה דקרא תכיפה בגמסם על המבה כתיב. ודילמא בזה בחמת בעי בגיה חבל בגוחם הל לחכל מועד סחוה קרא קמ״ל דכתיב לה ופסק לה בעי בגיה. חבל בחמת לקיים דרשי׳ סם פי׳ דבקרא קמ״ל דכתיב לה סדר מרגיפה דכתיב ירחלו מיס ומבעב פעם לחת:

ומה שכיל עוד בייפוש קוסי׳ שכיל דלכחורה קשה כיון דלחי לה ופסק כיעה בעי לחלק חיב חת פי׳ קליד הגיה קוסי׳ חיב לי כיעה לי׳ חי בעי לחלק חיב חת פי׳ דבקרא קמ״ל דכתיב לה סדר מרגיפה דכתיב ירחלו מיס ומבעב פעם לחת:

ומה שכיל עוד בייפוש קוסי׳ שכיל דלכחורה קשה כיון דלחי לה ופסק כיעה בעי לחלק חיב חת פי׳ דבקרא קמ״ל דכתיב לה סדר מרגיפה דכתיב ירחלו מיס ומבעב פעם לחת:

ומה שכיל עוד בייפוש קוסי׳ שכיל דלכחורה קשה כיון דלחי לה ופסק כיעה בעי לחלק חיב חת פי׳ דבקרא קמ״ל דכתיב לה סדר מרגיפה דכתיב ירחלו מיס ומבעב פעם לחת:

תשובה שיא עוד להכיל

מילים ני מיפחלו ני ויקבל מרמיכל.

היום ילחתי ויום בחתי בעורים. להסתיב על חיגרת הסורים. חבר כחב לייפב קוסי׳ חיב בגילה ד׳ ליל לר׳ יוסף בעמת דחין קורין המגילה בשבת מבני מעיריפס על עכיים וכי׳ הח מיב לריך לעשם דבעמת יעניריפ בשופר ולולב וכחב פרייפ מקום דכבר הקבו לחכרים לחתי בזריק כלל בעת יעניריפ הח לפיליו יעניריפ ליכל חיב חבלה דהוי מועב בדבר מלוה כיון דזמנו בהול ועיין חוס׳ שבת יית דיפ בעת ומירון בפ׳ מעשיית פ׳ בופר לפתיפ הרין בגילה ובקיבה מיב ובחי רבניית סם דהח בזריק היים מקום הלה בקיליי בקביעת דירחה והוי רק קפק חם קיים מלוה עייפים חיב קפיר בזריק דהח עבדיפ ולה עבה מלוה חיב ושיב קפק בעת חינו יוצ ולה עבה מלוה עייפים וכיו בשופר ולולב חבל בגילה דחין קורין רק בקפק יית פ׳ יב לפרייפ לו בפ׳ יית פ׳ ביו למוקפין ולה ביום פלחחיב מקום קפיקה ריועת כמים שהרבי רפיק דבגילה ושיב חפילו הוא יום פקודם עיקר חזמן כמי עבה מליה כמים טוין פ׳ הרפיה ולים בעת יעניריפו בקבה:

חכיל לכן לריך רי׳ טעם אחר מקום עיכים על עכיים:

ואם כיפ דברים חלו פ׳ חפבר לייבב זה שמקפי׳ על דבניה

קוכה חכיל בכתב דמפוריפ לה בזרו בגילה בשבת מקום בעת יעניריפ מקום דגם שלוה עייפים שיב ודלי היום עייפים שיב בשבת קליו דקיחר מלי לוחו ממכים וכי׳ דהי׳ רק פ׳ מלוה שקפי בגזר בעת יעניריפ. ולכיכל יית דלכחורה שקפי חעת בזריק בעת יעניריפ הח הוי עבדיפ ולי דבעת חיפ יוצ ולה עבה מליה הח שיב שבחליב ופעור ולפיליו לרי׳ דשייב כבר כחבו חחרוכים דהייפ דוקה חם לריך לה רק שלה לעורך שהי׳ בשבת חבל חם שיל לה כלל לכיב עבור. חך זיל דהרי חמרינן בגמרה בעת יעלמ בידו ויכך חבל שבק לעור ויעניריפו וכו׳ ושיב לפלילו היום חיפו יוצ מיפ הרי לריכה לגופה דהרי לעי ושם חיפו לריך לה היום לריך לה לחחר ולימת חומרת. ושחכם עיין בריין ריפ ושחירי מגילה כשהקשו חעת לה בזריק בגילה בעת יעניריפ שיב לריך לימוד ולעשם בפועם דבגילה כיון שהוקך חבל בקי לה לימוד רק שבק יוצ לימוד חוכו וגם חבקי לימול שחילה בשבת ושיב עיב שעל כבר הוא בקי ולים שיעניריפו כדי ללמוד רק כדי לחיולו

מיסקא לו דיחוי מקום כרי דמתחלינ מיג מלי ומקדים ל ז נעשק
סילך ללמוד:

וכשאני למצמי אלי לומר דכבר סגיל סמגיל סי׳ תקפיח עסם
מסרמים סתק למס לי מעמת דממת יעבירס חיל דמקדיש
סנות מקום סמת יתקן כלי סיר ושמירו דבריסס נמקום עסם ומי
דחיכ יהי׳ לסקיר לתקום גס ניירס דסיך מי נזירס ז׳ ועקרו מיג
מזיס לנמרי ואס ילסקרו מסעם זס בסנות ולס ניירס יסיו דברי חכמיס
כמוכח לסל סמת יעבירנו ליס לסלס בסנות והכס ככל סחזין סזס סות
גס נעלוב דסקדש ניכ ליל נזירס דסמת יעבירנו חיל מקום לסקיר
סלמוד מוקלס ועין קוכס מיג ותוקי סס וליל כתי׳ מיגרמיס סכיל.
ולפיי ליס דנסמת נסקיר ונעלב סטעם מקום סזסת סנות נסקיר סמת
יסקן כלי סיר ונעלב לסקיר סלמוד ונזס ליק סת סרי מעדיס דסת
הנזירס לו סי׳ נדנר מלוס למד סלס נדנר סרסות סדנר מלוס מי
נכלל הנזירס וסממידו דבריסס נמקום עסם סלס מי לסי מסם דסמת
יעבירנו מיכ לו סיו ממידי דבריסס מקום יהי דלס מי׳ קנרת לסלק
נין יוים לסנות סגל כיון דס קנרת לסלק נין יוים לסנות מקום סמת
יעבירנו סך דמקוים לו סי׳ רלוי לגזור מקום דסוי מעדיס וליכל
חיוב סמלוס מיג לסיקיל קנגיד וס טעם לסלק נין יוים לסנות סות
סממידו דבריסס נמקום עסם מקום סנות סיס נסקיש ונלעב דנזס
ליס מעדיס כלל:

ובזה סיס דברי סוקי קוכס מיג דיס ליכנו דידעי וכי׳ סכסנגו דסלסי
לוגב סלימ סלל נילמול נעלמת וכיון דלסלסרי נמקדש לו
סחמירו נמדיס לסגל נסקדש ליכל סעסה סכמס ולסחמיר צה סני
עיייס ועמד עליסס סמגיל סי׳ סקפיח דמסמע סהעסה מקום סנות
והלס נגמרת סמרו מקום סמת יעבירנו ולפיים ניכל דלמת סעסה
מקום סנות סלל דסי נלו מקום סמת יעבירנו לסלק נין יוים לסנות
לו סיו יכולין להעמיד דבריסס מקום יוים לגל כיון דליכל נעסה מקום
יעבירנו לסלק נין יוים לסנות סוב סמחידו דבריסס ולסקיר מקום סנות
ולו מקום סמת יעבירנו כלל דסוי מעדיס ולים:

ומה נעמו נזס דברי סרמנים פיג מסי סופר היו סכתב לעפיי
סמסקיעים מקום סנות ומן סדין סי׳ סמוקנין יגס עסם לו
סורים וידסה סנות לו דבריסס ולמס לין סוקני׳ נזירס סמת יסלמו
ובו ויעבירנו דיל נרליכ ובו ריגל לימור סקלס ובו דבריו כפלליס
למס סקדיס לך לעפיי ובו סיל למימר ולמס לין סוקנין נזירס ובו
וגס מיס ויגל לימור סקלס לומי לו כתב ריגל לידי חיוב סמלוס
דסרי מוקס נסינוג וכן סלמון נכיים ועין נלמיים סס סמקי לימ סי׳
מן סדין מידסה סת יוים עסם וליים כמיים סות עלמו נפיל מסופר
סיד ועוד סקי לימ סי׳ דסמת יעבירנו מי ידסה לומכס לפמיים לסון
אב לסוטי דוסלי לין סעסם דוסה ליים ועסם דיוט לולה דסנות דסמת
יסקן כלי סיר סי׳ מן סדין מידסה דסה סיך גס ניוים ולימ עקרת
לעסה לנמרי ולסכי לריך לטעם דסמת יעבירנו לסלק נין סנות
וכיון דלימ עיקר לנמרי מיג לו דמי עסה ולים דיוט וממילא לקור
מקום סנות דסמת יסקן כלי סיר דעיז ליים מעדיים ככיל סיג סלמת
סמת יעבירנו לין לסקיר דסוי מעדיים ולו יגל לכלל סיוב סלמת
ומקויים כסנ רק ויגל לימור סקלס וסה ומקויק לסלק נין סנות
לגל לו סחסי עיקר סנזירס נמגיל זס ולכן סקדיש סנות
מקום סמת יסקן כלי סיר לולה סהי׳ מן סדין מידסה כיון דלימ עקרת
למיע לנמרי ולמס לין סוקנין מקום דסיך יעבירנו לסלק נין

סנות ליוים מעלה נסלר סנות דסמת יסקן כלי סיר ולים:

אך כל זס נמסר ולוגב לגל נמגילה דליכל רק מקום סמת יעבירנו
סקדי סמלי נזירין סת סוי מעדיים ולו לסי לכלל סלמת לכן
כיל דרמ״י סי׳ נסה דרי׳ מפני סעיכיס על עכיים כמוסות למקרת
מגילה לקנל מסנות סלמיוכים ולים נסנות. ולרלס דסה לליל נסנות
סייכו מקום דמסנות לסלמיוכים סוי ועוות וכמים מגיל סי׳ סרליס מקדיש
ולסקור נסנות מקום עלמול מוקלס ועין נסוקי עס ועטיל מס סלסיך
נדבריסס. ולולי דבריסס סקדושים סלי לומר לפי סכיל סי׳ חדם דנליות
מקום עעמת דעיכיסס על עכיים וכו׳ לו סייכו דוסן מקרת מגילה
נזמנס וסייכו מסיין גס מסנות לסלמיוכים נזמנס נסנות לליכל רק סנות
דעלמול מוקלס ועין סוקי קוכס סכיל דסוה קל סנות וסי׳ עקס
סקריאס מגילה ומסנות לסלמיוכים דוסן סנות סכיל לולה כיון דסי׳
מוסר מסנות לסלמיוכים לגו חוקמין מפני מעכיסס על עכיים כפולות
למיע לקנל מסנות לסלמיוכים ומיכ יסי׳ סעכיים נסולים למקרת מגילה
ויעבירנו ליל נריים ולו מקום סלסלת סמלוס ולימ לו יסי׳ מדעיים
ויגל לידי סיוב סלמת ולכן לסקיר מקום סמת יעבירנו ועמני דנסנ
ורי׳ מיכך מ״כ להדדי ולים:

ואמנם נגוף סדנר לי מ״ך נני מגילה מדעיים כיון דסוה רק דרבנן
מוכח לכלוחים נגמרת סקוכח מיג דנמלות דרבנן לים מדעיים
דמ״ך סחס סת מדלגנס״ כפיק ני׳ ומלי קסי׳ סת לכמי סרבי נדנר
מלוס דרבנן לעקות סכעכועים וסמיר פעור מקום מדעיים לעניכ מקום
מדלת נמלוס דרבנן לו מקרי מדעיים לעמרו. ויש לרחוק דלק דנמניל

סלר מלוס דרבנן לו מקרי מדעיים מיע מקרת מגילה דסוה דנרי קבלה
חמיר כדים כמים ני סי׳ סקביד מקרי מדעיים דמכיע כתב מדיז קי׳
סרסיי דמיע דיוחס מלוס דלוריסת לנמרי:

אבל נעיקר סקדש׳ לכי מוכך לעמים כפיים נבוכס מיג דריס מיכיס
מדנרי רי דלמילו לו עגד מלוס פסוד דמי לו מקקיק דסולין
לס סלוגב לנכסס לכל נקי ולו מלס לס סנקי ומלמ דעעת נדיים
ולו עסה מלוס דכיון דלמ מלס נקי לו כמל סלוגב כסלכתו ולו
יים מיים ולים סגיל נזירס סמת יעבירנו דיל ולו ימלמ נקי ולו
עסה מלוס ומיכ סגיל נזירס סמת יעבירנו חיל מקום לסקיר.
ולין לסקדוש חס לו מלס נקי חיל מלמלינ ופסוד חיג דכנר כתנו תוקי סנה דיס נחוגל דחוגל
ומעגיר נלים סקנר מיכול ליתן לכלנו ולנגל זו קדרס מקרי לריכס
לנופס לך דנלמת מי׳ לנגל ולסה לכלנו מיע כין סמת חנג מיכול
מקרי מלסבת מסנגה ולים דכוס׳ נגלמת לגיל כסנגי דחס סיוס
לימו יוים סוי מלמלינ כין סמת יודע סמת קנה יוים סי חול לכן

חס סוה חול גס לפי מסנגתו סוי מלמלינ ולים:

אלא דעדין סקדי לריס לליגל דרי דעגדיים ולו עגה מלוס כמי
פסיר חמלי נזירין סמת יעבירנו וזנה לו יועיל חי׳ מעלתו
מקום דסוה לי׳ לימו יוים סוי מגדיים ולו עגה מלוס וכמים מעגיים
דסה לרי׳ מלילו לו עגה מלוס כמי פמור. חגל סחמת יוים דרכו
כיל קנרת יסרים דלס מקרי מגדיים מלס חס חי׳ יודע סמיום סנה
וסה מולין מרסי לרסיר לו מעגיר דיל נרסיר וסה סקר נמנה
רק סטעם דמלוס נולנ דוסה ל׳ זה סמומר להולין כדי ליל חגל
סנק ללמוד לו מקרי מזנה נדנר מלוס סטעם מלוס לעגה מלוס מעגיים
זו ופמיר לרי׳ מקום סהולין נרקום מלוס חגל חס יודע מלוס נולנ
ופמיר לים כיכ דוסן סנה סילך חגל סנק ללמוד רק סנכ: ופעם מליס
סנה לו מלחכה חולסה מוסר לו מלס יודע מלוס מקרי לרסיר
וסיוה דיל נרסיר לו מקרי מגדיים וסיינ סמלס ופפיר נזירס סמת
יעבירנו ויעגה ויגנוג נכסיב דלס סיו מגדיים וסיינ חס טוגה נדנר מלוס וחיים:

אך לכאורה דברי רס״י נקוכס מיל חס כגד זס דס״י נדיים מאליהו
נרגוס ומחוך כך טעה וכסכ סחיוה סנה מיייס. חגל לחר העיון
כיל דלקיים ולקנרת טעמת דמילחת דחילוק חכיל דתיקי נסנה מי מיג
דיים לול הקנו מקטוגות יים ודק כיו וס״ד דהה דמסדר לי׳ הכל לפמיו
מקום דקנגר סנגה סנה עיקר דביקר המלוס הוה מקום סנה מיייס
ניחור דבריסס דהרי לוגם פעור מחלת רק מוגג מיג דס״ו לו לכסיס
על לב ולו יגוג ועין נרין רים מניעות תעדות דעריס מכמנו לין
לנו יודעי לך עדות וסס מיגג׳ לגמרי כקנורים סס סחי׳ לו עדות
סרי סנועת סקר כיון סלולו סיו מקום על לב היו יודעי רק דסחס
מעלוים דוסה גמור מעור מקום דלימ לחס נמנועה וכדריכ ורלי
מעויים דמוגג גמור מעור מקום דלימ לחס נמנועה וכדריכ ורלי
מייים סיטד לגל נעלמת חיינ מוגג מקום דהי׳ לו להמיד על לב ולפיי
חס חי׳ לו מגנה סנה מכמ סהוה סנה סוג לו חי׳ לו להמיס על
לב כלל ליוה מלחכה לקורים דהה נחול לין כיי מוה ולכן חייב רק
חי׳ על מגנה סנה ולו עכלוחל מקום סגנה מלחכה ולפיי נעלמת חס
טופה דמקום מלוס לו מוסר לעגות ומחויב לעגות לול כל חגל לו
להכנל עיי סלה חס על לב נדנר הרסות דהה יודע כל חחי׳ רק סטעה
סמלוס דוסה מקרי מגדיים ופעור על סלה חס על לב לגל חס מכמ
סנה חו מלחכה הרי יוכל להכנל נס נדנר הרסות וחס חוסה פעור
יפער נס חס חולין סלר מ״כ דנרים כל זמן מגירוד נמגילה לוגב מכרי
מוסמת נהילה מלוס לו חס על לב ולו לו חומיך ומקויים לו מקרי
מגדיים וחייב גס על הלילה לוגב. ומעמס כל זה נלו עגה מלוס קנין
דלו מלה נקי כיכל לגל נעגה מלוס פעור נס נמלחכה חו מנה
עיי נהילה מלוס לולין לומר דלי׳ יפער נס נמולחת רסות כיון דמי׳
נהילה המלוס נה לו סלה חס על לב זיל דנמולחת רסות לו עגה
מלוס וחייב ולפיי חיים דמחכי מיירי נעגה מלוס ולכי פעור גס
נמנגה סנה לגל הל נזירין מפיר סמת יעבירנו נמנגה סנה חו מנגה
מלחכה ולו יעגה מלוס כיכל וגזה מפיר חייב כמפיל:

ובדבי כיולו מה מעמד כמיים נקוכס חס חומי נקנ דיים לולמעיק
דמגדיים פעור לרי׳ לפילו נלו עגה מלוס נמולח הגוף
סממלח נין לגפי׳ וחומי לו העמיד ליכי על מכרי ולימל הל דרי׳
לפילו לו עגד מלוס כנין סלה מלו נקי וכו׳ מיים ולפיים ליים
דמחכי מיירי כמי נמנגה סנה ומלחכה וגזה נעיק דוקה עגה מלוס
לגל נהלי דעולה הגוף וכנכר חפלה הגוף ונכ׳ על העגירה:

סחות דנר מלוס גזה לו נעיק עגה מלוס וחיים:

ובזה לפמר לפרש דנרי סוקי יוים רפיק דמנה דיה עגה סכתב
וחפילו לרי׳ דפיים דמכלתי׳ ולרי יוסי דקוכח פיג מיים דסלכתח
כוחיסו דלו ליכנה סנה לדהוה חגל מלוס לדקה כלל מחיכ נמילה
ולולנ סכיתן לדהוה וכו׳ וכנר כחנגנו מחחרוים נהנמנו מלי ליכנה
סנה לדהוה נני לולנ. ולפמיים נרלה נכוכנו דנמילה :לולנ סי׳ סמעות
סכיתן לדהוה ומפרים מקרי מגדיים לרי׳ נעגה מלוס ולרי יוסי לפי׳
לו עגה מלוס חגל כלן לו סי׳ הסעות דכיתן סנה לדהוה חגל מלוס
לדקה כלל רק סי׳ מגנה סנה חו מנגה מלחכה לכן לו מקרי מגדיים

ולפ דנמצה עלמה גם נכתיב עמוד לרי כניל מיע זה רק לפ שנצירה עמם גם מלה לגבל כתן נמצירה שלוחה לו עמם מלה דשרי מי יכול להתה לעני בלי מצירה שולחה עכיס בתם שקר וזה מניה ליכה ליקור הורה ולייכ לו מקרי עמם מלה לגבל נלוכל נמצירה הולחה עמם מלוה שלמד מכעיסים לו הנרכה. ומה שהביא רשי מנמה קלין סייע רק כי סיכ דשתם עמוס דליכה נהילוה מלה לעריך לה"ר לו להמים על לב ולייג לף דמנדיים סיכ נמנגה מנה ומלחכה חייב לף שמוחה מי נהילוה מלה מיע לו לשמים על לב נחמה חייב ולים [ועיין לעיל קיען שמיה] וה' יגדלה ויכשלחו כל ימי עולם. ומרחה נשכלל מיכל וחולם. כנפשו ונפש הדויש ומוצחו כל מיעים:

עמרם הקי נלוחם נקיק חכיל.

תשובה שע"ב

נשחי"ו שם מחדש יעיש ה' לקדר ופכיחם לים לל לחיו שנה נרכיה לפיק:

בין נאולה לנאולה. ריוח שמן ולחלה. נחומר חדם המעלה. ועל רחמו נולה. ליש כמו הוחי הוחני לחנוי כנפתי הרנני הנדול נחוות. ונילחה עיהודים. מרוץ ונקי. שכלו זך ונקי כפיים מיים יוסף דוב כהנא כי:

מפתח שפתי מוכיים מיכרות חהנה ומיגה וכו' ועתה נחתי עיד תורה נדין מיעין קעודה פורים נשנה דפקק המחנר נפורע לחיה קיען הרפיה כיהוסלמי דלין עוסין והלנייה חולק עיש. ולפלים דנרי מוהכי כי להעיר ממגילה לקחר נפסוק עיכ ליהודים הפרזים וכו' כתיב עוסים שמחה ומשתה ויוים ומשלוח מנות חיש לרעהו ולה כתיב ומחנות לחביונים ונפסוק כימים לקר כמו כתיב לעשות לוחם יחי משתה ושמחה ומשלוח מנות וכו' ומחנות לחביונים ומעיים כתב מה שכתב דפחחפי:

ומה שכיל נזה הנה משלש המחמי מכח הל מילחה דלמר רב ממגילה לקחר ז' חייב לחש לנשומי נפורי' וכו' ושיכי רמיזת ממגילה לקחר ועיין מגילה דיג ולי מפיש דכתיב משתה שלה למר ממגילה ס' עיש משתה מלמד שלקור נחעניות משמע שלקור רק להחעניות ולה שמחיב לנשומי ועיין נרין ממגילה דיה שכתב נחוך דנריו משתה מלמד שלקור נחעניות ושייכו עיקר חיוי דקעודה יהיות דלמרינן חייב לחיכם לנשומי נפורי' לפסר דלמרינן דמדרבנן נעלמה הוא ולהו מעיקר חיוי הוא עייש:

אמנם לעניד כילה דהנה נחוות קפי' לי למה לי קרל שמחה שלקור נהספר משתה נלקור נחעניות הכל כיון דכתיב ויהיו ויעש ועיין נפסחים דקיח ונחרים הקפיט וסי' פרים ומנגיל סי' הריד ונשלמה לעניו הספר לפסר לומר דלילעריך קרל דלה נלמר כקיפי' חוסי דים שלקורי' נפס רפ"י מי כמן כה ליתי מגילה לקחר לדחות חגילות ועיין נחוים ס' הרליו לפל נחעניות קפ"י ודוחק לומר דנל לשקור חיה נפורים דמוחר ניהט דהל נחמה פפק רמיל דמוחר להחעניות חיה נפרים ועיין מגיל ס' הריד:

אך למלי דלמריכן חייב לנשומי נפוריא לקיים דהל ניהם חיט חייב לנשומי לף שלקור להחעניות ופפיר לילעריך משתה לומר דחייב לנשומי ולייכ מוכח מזה דחייב לנשומי וזה דלמר רי' רק משתה שלמד שלקור נחעניות ולל נקט רבוחה טפי חיוב נשומי חייט משום דרי יוסף לומר נפסחים קיח הכל מודים נפורים דצריך שמי לכם משום דיתי משתה ושמחה כתיב ונקט מילתי חלינא דכיב גם לריל דמוחר להחעניות ניהט ולדידי' לל מוכח ממשתה חיוב נשומי כקומי' כניל: חבל לדידן דקיל כרי יוסי שפיר מוכח ממשתה חיוב נשומי כקומי' כניל:

אמנם לפיז ה' שפתי לומר דמוחר לעשות קעודות פורים נשנה הוא משום דלין עוסין קעודות פורים נלילה ולם חייב לנשומי נפורי' הרי שפיר נכרת דהל נשנה חיוב מחרב לנשומי ועיין חכים חויח סי' קלין ולף דיהוסלמי דרים לה מקרל לעשות לוחם יתי וכרי לת שמחתו חלוי' בניד ילף זה משמחתו חלוי' בידי שמים מיע סיל נוסף טעמל בני למה הקטו קעודה פורים נשנה ועיב מטעם כניל מלין קעודה פורים ניכרת ולפיז למלן דלים לי' חייב לנשומי דניכרת שפיר עיב לים לי' דשם דיהוסלמי ושפיר עוסין קעודות פורים נשנה ולהיהוסלמי עיב לים לי' של דחייב לנשומי. ונזה לים שפק הסויע קי' הרפיה דשפק כיהוסלמי דלין עוסין קעודה פורים נשנה ולכ"ע נשנה חלק עיש עשוה דקפי' לי' נמגילה לי' ניייב שלל נעני עמים דלמר שמחל דקוריון פ' זכור למר כיון דלילכ מוקפי' דעבדי נעני עמי' חכיים נשדי וכרי ועיב ריל דמוקפי' עבדי קעודה נשנה דשגיה נשנה לה קרי ושם דלה כיהוסלמי עיים נשגיל ומחסים ריגין סני' מסדיק חלק לחיה נשוט:

ולפמ"ש לים דכנר כחב רי לחריס הוחה נשמחיע מגילה ז' דשחי שיבדל דקם רצם מחמי לרי זירל לחידי מילכיב חלי דחייב לנשומי ע"ים ולפיז לים דיחסם נמגילה לי נשלוחם דלא שמוחל דסרי קדם שלי שיבדל חרי קיל כרב דחייב לנשומי וגם שמוחל שמיב לרב חפילו דקיל חייב לנשומי וכרי ועיב ליה לן דרצם דיהוסלמי ועוסין קעודה פורים נשנה דהוי זכירה ועמי נחדי מכיים לעוקם' חבל שמרינ קלי לפקם הלכה לחידי לך חייב לנשומי שפיר לים לן

דרצם לירוסלמי דלין עוסין קעודה לל פורים נשנה:

אמנם לפיז הדקיל למה לי מצחה שלקור נשמכיה חיל מירע ועיב מצחה לנשומי ומי דלמריכן יוע לף קנילו עלייהו דלחיב לל כתיב יוע ויל דמצחה דכתיב לחיב ליים רק לינור חעניות ולל לנשומי חבל מיע מלן לימל לן דחדרי מנשומי דמעיקרל וליל דנלמה מכח דרצם יהוסלמי מלנשות מוכח כמו דיוע לף קנילו עלייהו לן מי נשומי לף קנילו עלייהו ועיין נשמכיה ריש מגילה מנחר שם שחכלים מחכות לחביונים הוא כי' ליים לחם לקשדם ושמחה פורים ולפיז לים עוסין חשמדם נשנה מצלוח מנות מחת דנר שלקור לקשדם כמנחר נשויע נשנה שפיר יכול להיות נשנה חבל מחסה לחביונים לי לפסר נשנה שחרי לים יכול לחכין לרכי קשדם נשנה ועיין נרכי יוסף נחלי מגילה. ולפיז לים דמעיקרל כתיב יוע ועיב משתה לנשומי ועוסים קעודים נשנה נכיל שפיר לף כתיב מחנות לחביונים שהרי לי מלחה לחביונים ליה ניוס שלחה חבל לחיב לף כתיב יוע וכתיב לעשות כדרצם יהוסלמי דלין עוסין קעודה נשנה והקדמה קריחה לף ני' לי וסי' כוחבים מחנה לחביונים ניוס המשתה:

וקעודים ניוס לי' שפיר כתיב ומחנות לחביונים:

ובדבריגו חלה כיל לייבא ממגילה ז' דלמריכ לקחר נרוסיק כלומרים

רי' לומר מכחל ויתי פורים החלה לף יעמדו וכר רבנ"י לומר מכחל חכרם לף יקוס מהרעם וכנר עמדו מחוסי סם דלין מיכח יותר מקיפל דקרל ממלי דמוכח מריפל. לומנם כיל דלכלוהם קפ"י דילמל לף יעמדו לחי דלין לחמר קעודה פורים יותר מייד לפרסים ועיי למוקפ"י כמו דדרסיק ברים מגילה ולף יעבור לענין קריחה ממגילה ועיין נרין מגילם דיה ומנ"י קמל חלוים נסופו. לך ליהוסלמי כיל דדרסיק מלעשים לוחם וכו' דלין עוסין קעודים נשנה עיב כי מקלע פורים נשנה מלחרי ולייב לית לומר דלף יעמדו כיל. חבל נחמה הל ליהל דהל לפסר כי מקלע פורים נשנה מקדי' הקעודה מעיש ועיין פכי דים וכוי כיל ולעולם ולף יעמדו דלין מלחרי כיל ונפלמל לדעת רים שהוצל נרלים נמגילה דיג זמן קפלה וכר חיוו שמחפקי' לחפחר חעניות וכנר מי' זה ניתי מרדכי וחפחר ל' נדוחק דלחקדי' הקעודים מעיש לית לן מלרי לפס קעודה פורים לחיהוסלמי לית מיכר שהוא לפס קעודה פורים שלרי לחיהוסלמי לית קודם זמנו לית מיכר שהוא לפס קעודה פורים שלרי לחיהוסלמי לית מלחרי קפ"י:

מחויב לנשומי חבל לפחר פיהוסי' שם ולחי קפ"י:

אך שי ליתה דעיין פכי דיד ניב דנזירה שמל יעבירו ומיכחם של עיש זמנם ולייב קרלו לת ממגילה זומנה נשנה ולייב לית לעשות הקעודים מיעש דלל חקדים עפ"י לזכירה ועיין רפ"י דיה לפכחן ודים זכירה דעפ"י הוא מפחם ומפחם חכירה קריחה ממגילה ועיין נגמרל דיל ולפ"ו לשמוחל דקיל מכיון דלילכ מוקפ"י דעבד נחמיר לל מיקרי עפ"י קדים לזכירה עיין היטב נגמי דיל ולייב לפסר כי חל יד נשנה מקיימין הקעודה מעיש ולפיש לל מיקרי עפ"י קדים לזכירה כיון דעפ"י המוקפ"י הוא לחייב מיע לם פורים של מוקפ"י חל נשנה עיב לפי מלחרי הקעודה ולל מקדימי' מעיש דלל חקדים עפ"י לזכירה דכלן לין סוס עפ"י לחייב לם מקדימי' ולייב הייב נפרזים מלחרי ועיב לל יעבדו לף לחי להכיל:

אלא לחכמי קפ"י דילמל לל יעבדו לחי דלין מלחרי חלל מקדימי' חס חל נשנה ולי לייב קדמה עפ"י לזכירה דילמל נלמה נלה קרל סנם הזכירה מקדימי' מעיש. לומנם הל ליתה לייב ליל ולל יעבור לעין מלחרי קריחה המגילה חיל כיון לעין מלחרי הקעודה עיב לין מלחרי הקריחה לייב חקדם עפ"י לזכירה. חבל מלחה ניהוסלמי על קופ"י הגמי ולימל ליו ופ"י לי חנוהו נשם ריש לל יעבור ולל יעבדו פ"י כיון דכתיב ולל יעבור לגופל לייב ולל יעבדו מיוחר לעין לחר והקיל כמוהן. לך ליל דר' יוסף קיל כריב"ל נשם שמוחל שם ניהוסלמי דכלף מדהיל למכתב לל יעבור וכתיב ולל יעבור ושפיר ליל כתי' הכיל ומוכח דנדוסיק נלמר. חבל רבני קיל כריב"ל ולייב לל מוכח מולל יעבדו דנדוסיק נלמר כקופ"י הכיל ולכן לריך לומ' מפיפל דקרל חכרם לל יקוס מהרעם:

ומה שהעיר חוסכי כי מדוע נלמה יוע לל קנילו עלייהו לכתב מה שלמדתי לייבא קופ"י חוס' מגילה דיז דיה לכלולה מחקפי לל יעמדו דקיימו מה שקבלו כבר. וכיל דשכם לכלוהם קפ"י,

לי דשוק גרים וכיה והיו הקנו לך שוקני כשהן שוחרי וכשהן יושבין על גבי גל שוקף ואמרו לאו אמרי כיון דמכרן לשם מקח סגר וכו' והי דבשעת מקח ניח ליה עתר מעות על תיקף מיים בתריכות ועיין במי דמיי מיי שהי בזה ולפיי קשי לי לך לפי מדבי ואקשי נתחילה לקנות פורים לידע אי כיון שיעשוה יום ככל שאפשו ואוקמי לשם מקח הרי שוערין על גב שוקף אפילו שלא בשעת שוקף יום על יום שניר שר גב שוקף כדשמעת שקונני שם נריים גני יין בשעת נסיכה ועיין בשי יוסף סי' תרפיא ובשי שלום יהודים מגילה ד'. ולכאורה יש לומר דלשולו לי יום קבלו עלייהו היינו רק ניום ולא בגילה דיני שמחה ושמחה ויום כתיב וכדלמרים מיום שעשה פורים שחלכה בגלילה לא ילפי יום ועיין תוספ סי' קלים ולפיי כיון דלא שני לידע דאורייתא שחוא גם בגלילה ליכא גב שוקף אבל כגר חוכיח בשרי אבן עזרי דלי שקר יום שי לשון שי בגלילה ושקשה קושיי שכיל:

לבן כיל עפיים דשמרים שם פרים ויחילנו בשחתי שהר מלמד שכשה שלוחים שהר כניסים ושמרים שם שכחן מודעה רבה לאורייתא שיכולי לומר לשעים היינו ולפיי דשרבי שכיל שקשה שהר דשקרים שלא יקנו שלא שיהרע רבה ומילה ליכא גב שוקף כלל לכן לכו לקנות גם יום שיש לשכם שיהרים ידעו בשלם כי קיימו וקבלו קיימו שם שקבלו כגר כדרשם רבה בפרייא ושיכ ליכא גב שוקף ניום ושפרים יום לא קבילו עלייהו. חם שדוק בלשון הגמי שמר שמואל וכי שם קיימו וקבלו לשעלה לאבל רק שם שקבלו למשם לאבל יום שלא קבלו לף שמרבי ושקשה לי לקנות לא קיימו. ושיהר רבה שם בשנה השעם יש שנחמה קיימו שם שקבלו כגר ושיכ שן הדין לא קיבלו יום ושיכ שדקיימו למעלה רק שם שקבלו למשם מוכח דקיימו שם שקבלו כגר והכל חד ושפיר קאמר רבה דשמואל לים לי' פרכה. ועוד לקיר כי לחי עדוד שחוד ושכני חוסם בגרכה שלום ושמה כשהשרו וכשהו שחשרים ושכשו שחטו כגנו:

עמרם שקי גלוסם נקיק שכיל:

תשובה שעיג

שילים פורים תרמיד לפיק:

על דברת שמחיי בגלילה יש לריך דשמר קריאתה זו שלולה שי לים לי' מגילה קורא שלל בפורים עים. ועמוד עליו בקפר נרכי יוסף סימן תרלייג סיד שוחי לא שהו לו שפוקקים עים. ולפעשיד כרשה לייבא ושקרים בשה שעמדו תוס' מגילה דף ז' שהא דשמרים שהם לשקר ברוסיק כשמרם מדכתיב ויחי הפורים שהלה לא יעברו שחוך היהודים רבבי' שיחי שוא רק שלא כפרא שבל כיון שבפרא ודאי בשר שהיים לשוחם ושפיר לישי שוא לו שלא כפרא שבל זרעם שלא כפרא עדיין ודאי שוא שלא כפרא וליכא קיי. ושבשה שיש דשכיל לרבבי דשמרים שכל שעם ע"כ דקרא ולא יעברו שיכו מוכח דברוסיק כשמרים כקשים שכיל שעם ע"כ

עלים ושעה כשהשרו וכשהו שחטו כגנו:

עמרם שקי גלוסם נקיק שכיל:

תשובה שעיג

שילים פורים תרמיד לפיק:

על דברת שמחיי בגלילה יש לריך דשמר קריאתה זו שלולה שי לים לי' מגילה קורא שלל בפורים עים. ועמוד עליו בקפר נרכי יוסף סימן תרלייג סיד שוחי לא שהו לו שפוקקים עים. ולפעשיד כרשה לייבא ושקרים בשה שעמדו תוס' מגילה דף ז' שהא דשמרים שהם לשקר ברוסיק כשמרם מדכתיב ויחי הפורים שהלה לא יעברו שחוך היהודים רבבי' שיחי שוא רק שלא כפרא שבל כיון שבפרא ודאי בשר שהיים לשוחם ושפיר לישי שוא לו שלא כפרא שבל זרעם שלא כפרא עדיין ודאי שוא שלא כפרא וליכא קיי. ושבשה שיש דשכיל לרבבי דשמרים שכל שעם ע"כ דקרא ולא יעברו שיכו מוכח דברוסיק כשמרים כקשים שכיל שעם ע"כ

ואיידי דשיירי לעשיק ביוי שלי קיימן שרפיי שים על דברי שמים שיחי קיימן ריש שכיל שיל שם. עיין שמים שיחי קיימן ריש דפורים ושכוכה וכל ימי שניה לעשות זכר לנס שעות לשים שוא דשורייתא בשם שעמדו שקיו שלא כפרא וכעות שזכר שם יהי שוא רק שדרבן יעים. וקיל דשא הבי כשב דשעמדים שם לא שמר על שכשים בשכוכה ופורים שן שחזירין שוחו עשום שלא דשורייתא כיכו ניב ולשכיל גם שכוכה ופורים דשורייתא ושמאי שן שחזירין. ושן ליש דשאי לומר שעין שחשורע לשו דשורייתא דשא זה גם נרים ושבא לשו דשורייתא. ושולי יש לפי שחוקפשא כל יום שאין גו מוסף וכו' ושיכ שפי' היכא שחוכא שחוקף עשים גם בשיקשא דרבא בשפילה שחזירין שבל שיכ שאין מוקף עשים גם שוקפא דרבא שן שחזירין. ועוד יש לעיים עירז שיכא סימן שריים שקיב דפורים שי עיקר שכא בשלה בשפוה ושכשא שגוף ושיכ עיקר שכוכ עשים בשפשא ושמשא ושפשכא בשרלקא כרוה ולא בשוקשא שפלה ולכן שן שחזירין שבל בשבא ורייא דשוא עשים בקיבן ושפלה בשקום קיבן שפיר שחזירין. ושזה עיוקא קיימים שניעל סימן שרלים שקיים על שלים ושקשל דשם שכא על שכשים בשאשי שחזירין שקוה דלא קני דלא שכיל ושקשא שניא שי עדיף שפפילה. ולפעשיש שפיר עדיף שפפילה לפורים לשו דשורייתא שבל שכילה פורים עשים. ועוד כלפעשיד לשלק דשפלה שיש שוגא שחשא פורים שחזירין שוחו ועיין בשבא כיד עיא. ושזה שכי דרים שמשא פורים שפיר שחזירין שוחו ועיין בשבא כיד עיא. ושזה שכי דרים שם נרכא שמשא פורים ידידו:

עמרם שקי גלוסם נקיק שכיל;

תשובה שעיד

נשחיית:

להרבני השופלג שהר שנרשם שי שהכדל כיי נקיק שלשהדר יעיא:

אחדשה"ט וכו' ושאר שהל פרים נדברי שגיא קיימן שרין קיק כיב עים בשם שהרשים בגיהורי שמיב שכוכה ושמכשב שבשי על פי שספיקשא שו שפרים שיטים ידע יידיי כיי כי זשון הגמי שי' נקרא שמשא שלשוד ועיין שמרו ב"ב דף קיל שן לשרין שלכה שפי שלשוד ושכשיו נקרא שגמי שלנו שלשוד ועיין שמרו בירושלמי דשבינם שן לשרין לא שפי שלכשה ולא שפי שהוקפשא ולא שן שהגדות שלא שן שהלשוד ריל פרוש דשמורלים ועיין כיז בשנוש שהלשוד לשהרי"ם שכניד:

והנה לשרות דין ושלכה לשעשה הוא רק על פי שלשוד בבלי שלנו

וכל שקום שחשוב ושעלי הקבלה חולקי' עם הגמי שלך שחר הגמי עיין בשבא שי' כיי שקיב ושפלו בשקום שפירושלמי חולק הגמי דילן שקשיב כבמי דילן כשבואר בריאשונים ועיקרא כפרוש לפורש בשעשה. ושן שהוקפשא ביב לשרין שלכה בשקום שלין שקיים בגדה שן שהלשוד כיון שעיקרא להלכה אבל שן שהדברים יש עיין גדול שם לשרין שפם שפקי שלכות שפילו בשקום שלין שקיים שן הגמי שלא נקרא להלכה עיין חוסי ירש ברכות פיש עיי בריש ושם ועיין שבי' שכיא יידי שי' קקיל:

ושמחה

ומעתה כל ספרים שקדושים שאם חזן מן שאלעד נקרלים נשם ספרים מיטלים פ"י ליו מנוסף בן לסדי ועיין עוד שם פי' קיג ולמען ספרים מיטלים פי ספרים שאם חזן מן שאלעד. ומשם שקיבלו שלמען לקחת בן ספרי מירום להגדיל בין שקודם לחול ופי' ספרים שאם חזן משפרי קודם:

ובפתידת שמחבר קיען הרשיע קיג שהעיר שמגיה שקיד דשכח נמגילה שפק שלין קען מוליה ובקיען הרשיה נבי כיה שפק דשוליה עיש. ואתיק לו פיש בגליון מגיה שלי חיל שם. לשעכיד דשאולין י"ב שמריך דקען לין לו מחצנה לשל מחצנתו כיכרה מתוך מעמיו שהכי דקיימת עולם בדרום ואתיה לשען ושחתי ושרי קיימל לשריך לכתין שומע ומשמיע ולהכי נמגילה לין מוליה דשלין לו מחצנה לשליה שהומע לשל בניה שלוקה שען מעשיע ומליק על שחה ניהו מחצנתו כיכרה מתוך מעמיו. שמחזין להוליה שפיר מוליה דשתי שרי דרבן ומפיק מד דרבן:

ועו"ל דשלהי מגילה שרי דשוייתה שקיא דשמרים נמגילה י"ד שחתה מעבדות לחרות שמריך פרים מפיתה לחיים לה כיש חלה דמחיים שרי שבי נשלל ושתי דרבן ושקמו מגילה ועיין שלי' שרי שם לין לו מגילה קורא הלל [ועיל ק' שביב] ועיין נשפיע פורש לי ונהשבנות ישמין שם ושחתיק חייה קיען קשיא וריש [עיין שמוצא שקודמת] ולהכי כשחיק חומר פירש לשרייתה רק קריאתה זו שוא שלילה לין שקען מוליה דלא שתי דרבן ושפיק מד דרבן ושיש:

ושלישית כיל לשמים שכי נגיעין דק קיד ניב דשילחה לשייתה נדכשפי' גם קטן נעשה עליה עיש. ולפ"ז נכיה שהוא מעשה שדלקה לו חכמה ושיך ני' עליות חיב נם קטן יכול להוליה מדין עליות דרבן שרי שקרי נתורת חומו דבר. אבל קריאה מגילה שהוא שלה מטה שבגוף דליש ני' עליות ושיך שיעשע דוקא. מבר חיוב שפיר לשריך דלשו יולה נקריאה קטן שמיומו הוא שרי דרבן ולא שקרי לגבי גדול שמיומו חד דרבן בר חיובא וכבל. עכיל שם:

תשובה שע"ה עמוד להכיל.

ועי"ד חבר שאל שהחזיכה עם לי שלומדי למד שאמר כיון שכתוב נמגילה שפתה וייש ואיב פורי כמי יושב הוא וחייב לאכול ני' קעודות כמו ניושע ומעלתו שמיב דיושב לה קביעי עליהו. והכא גם שכיחס לה רחו שים רשיל בפורש רפי' חרליש דשפעודה חחת יולחין יעיש. חלה שדברי הירשב"ם הכיל לליש קלה לשמים לייפב קושי' מגיה לי' הכיל שקיע שקשה דלא מליכו שחייב לאכול שם בפורים ושלי למיפסר כפפי' בפחר שרי שטעמים . וכחבתי לייפב דשמריך במגילה דף לי ניב שפסד והעכית קבלו עליהו שלאכה לה קבילו עליהו דמעיקרא כתיב שפתה ושמחה וייע ובפוף כתיב לעשות חותם יפי שפתה ושמחה וחלו יושע לה כתיב עיש. ושרי שנוחר בפי' שקכיבו דניושע חייב בהכילה שם ועיין רין קובה פיב ואיב שעיקרא כשרלה לקבוע יושע לי' שחייב לאכול שם חלה שהוסיפו שפתה ושמחה דשחייב חפילו לבקומי כשים בשקיא [עייל קי' שביב] וכהי דשלאכה לה קבילו עליהו. דאחיב לה כתיב יושע אבל שם שקייל למפתה ושמחה גם יושע קבילו עליהו ושפיר יש חיוב לאכול שם בפורים ואיב. ואיב דשרי רשיא אבל ליב אחלי יפי' יולחין בקעודה אחת ואחלי לה ניעין שחי קעודה כמו ניושע. אחבם בחתה הא ליחא דגם ניושע חיוב הבי קעודה הוא שי בלילה ושי ביום והכא יפי שפתה ושמחה כתיב ושעעיקרא לילות כדשלינו בכחה דוכחי ושעיקרא לה רלו לקבוע יושע רק ביום ושיש וכל העם יולחי ני' לשיל. ידידו החיים ושחתם בשמחה פורים:

עמרם הקי בלוהם בקיק הכיל.

תשובה שעיו

שילים פורים תרמיד לפיק:

ברכות אחיך בנרו על נרכת פורים: ניפי הפורים. די קיבל ירים. בשלה בלי מלרים. ואחיר לאחן ולדרים. בדברי תורה עיכים שחיים. קלקלה ושרוממיך ושפיעיך בין בניירים ושמיירים. קנני לרן ושוריש. שפוני בני הרבני שחיב כשרים ילחן יעקב כי בלוחם:

קדאתי שם שמגילה וקריאתה זו שלובך בקושיא כשם שמגילה שי דשריך ושמעי דשלי זכירה קריאה הוא דילמא עיובה בעלמא ושקשים לרשביא נרכות עיו דיש ושי דשיכי דלריך לפיק ושלי

לשריך פרישר כדבור שני דנפרשר לים לבון מייש. ולפוקים דנפי בכתיבת מגילה כתב לשעי שמום דכתיב בכתבם וכלשונם ליש לין לשמר לומר עיובה בעלמא כין דנפי לפיק לים פרשר כדבור שני. ולפעניד מלשם כשים חוק דשיק דנ"ש נכתיבה שבע לה נפי שלישות ודוקא בשקום שפליחי על הנעלים ולריך לומר שלישה בנעלי' נפי נר שלישות שבל כלן שמולם לה שי ליחי על הנעלים רק על קופר ושנדים ושיל שיש' שלישה כשחבו עיש. וכיש לפי לחמר לליש לומר פרשר לה כדבור שלה בשקום דנפי דיבור ולריך שיש' שזכשמר כדיבור שבל בשקום דלה נפי דיבור כלל רק פרשר לים לומר לה כדבור שלי שפי לה נפי דיבור ובלן שם שי קשנים שנעלת פ"ך שם פי':

דלה נפי דיבור כלל רק עיובה בעלמא פ"ך שם פי':

ובעין זש לשרתי נשם שהקשו החחרונים לקונרים דכתב לים כדיבור

לים ליל קרא שפיהם ולא שפי כתב שיל דכתב לים כדיבור ולשמים לים ושלי בשקום דנפי דיבור כתב לים כדיבור שבל כלן שי שלי בלי דיבור כלל:

לה שרי כתיב שפיהם שיש דלה נפי דיבור כלל:

מידי בלהיב לקיש דשפילו לפוקים דנפי נמגילה כיב שקורים

דוקא שקום ככתבם וכלשונם ליבו דוקא לשי שמצין בלהיק שבל לשי שמצין רק לנפי ושלי קורין שתם לללושי בלנפי ובכל שפחות לנפי יוכי לכל כשר ושפילו נפי דוקא כתב לקורים ביש שי קורין שתם לללושי בלנפי ביש לים דשליב שרי קרשם על שם שלה ילש וכיון דכשר גם בלקונות שחרים שפיר יל עיובה בעלמא ושרשור כדבור וככתבם וכלשונם בימו דוקא נפי שמצין להיק עיון בלשונים מגילה יז הף חי עיב ושנין:

ועוד כיל דשרי שוכחת שרלשונים שאם כתובה בלהיק לריך שיקרלים שי שלישות דשליב שרי קורא על שם וכל זש שי נפי זכירה נשם דוקא דשיך ני' לשון שקדם שבל לשלי דשריך שגמרא ושילמא עיובה בעלמא בשרשור לים לים נקריאתם להיק כשים רשביא דבשרשור לים לשון רק בכתיבה שיך להיק ושים כתי דכתיבה נפי' חשורים דוקא שי שקריאתה נעים שבל כיון דשבי נעיובה בעלמא ושפילו בימו יולה נקריאתה נעים שבל כיון דשבי נעיובה בעלמא שפילו בימו כתובה חשורים ושעיין שתוך שכתב לין בזה שקום קורא על שם דנעיובה לים לשון ושים:

ויומא קף גרים. לקלר נחשרים. רק למען לה יעברו ימי השורים.

בלי חורם. וליהודים שיתה חורם. חל די ויחיר לבי. ושכל מודים בפורים. דנפי שני לכם. לכל לרכיכם. שלה די שחלוחיכם. כשפסך ושפם חניך שנלחם החוחם בנרכת שהורים. שתוך שרוחה ושללחה ושיבי רוחות:

עמרם חק בלוהם בקיק הכיל.

תשובה שע"ז

נשחיים שלדע שרכיים לפיק:

צפרא שנח ושים לשמעון שלדיק לחוני י"ב שרב שגדול חוחיק כקטים מוים שמעון לי"ב כי חבן יקר שמטטפס בקהלתיכו שם:

הגה מעיים השיב על דעיקר חסר שדברי רב נחם ליקבע נשנה שהי זמן קריחה ודברי חמוסי' שהרי לה לחמרי דרב שהי לחמעיק חימה זמן קריחה חלה דבקיד שי' ליל דשי' שפוט לרב חמן קריחה היא ביום שבכיקר שפוט פרשומי ביקע טפי לקרות כחחד עם שבפרים ולחמעיק דחמיים שרי כחמם דלא נפי עפרה וכן משמע קלה שדברי רשי' שבחב רק שחקנו להם שבמי ישרחל וכרי להקדים שפוט לרב דבקע ולא כחב להקריש לעיש. וגם משלחו נחי' שבחב דשיב שהי לחמעיק בכחיב שלין קורין רק יחידים שלה בזמנם שהי שבל קורין פשיטא עיב שוכרח למיש שהי שהי לחמעיק בשפרים שמקדי' או ביולע לדרך ולא יהי' לו מגילה בייד שליל עשרים בשקודש ליב והי העיקר שקר ולא מיירי שם בלל ולוך יהכן דשדין זה דקלמר בחל י"ד בפנה ושבל קורין בעיש לין פוס חידוש ולא רחי' לשפרים שמקדימין שקורין ביחיד. רק שפוס דשקשי לן פשיטה כימה שם ליש ענין לגובו שכחיו ענין לשפרים שרול למיקבע דיש בשפרים שמקדי' דשם שרי חידוש שפליב למיש שדרבה זה חיחם יותר שבשפרים שמקדי' דשם עשיש כל נבי השפרי' קורין ביום שבכיקר ולליכה קלה שיקוש נם. שפליב בחל בפנה שם שכל קוריש ביום שבכיקר רק יחידים קורי' בעיש ליכה כלל שיקוש נם ושפיש לה בעי' יוליד. ועליב גם שעלמו לריך לשחזות דשמעי' ביחידי' קורי' בעיש בכחיב שכחבתי שני בחל בפנה יכולים קורי' ביום שי כרבי:

ובלא"ה כמי דברינו חמוסי' דשרי שפיר לשמעי' דעיש זשפם לכל דבר

דשיש כמי לעכון שמושין שפשדה בעיש וכמיש שפשי שלה דעיש שוכיה חנמי שפיר דשולה גם לעכון שחיל עשרה הוי שלה בזמנם כשנם וחפיש שקבי קורי' דשלי רחי' שזה לנבי כפרים כין שכלן שכל קורי' וגם מוסי לה שפשדה קבי ביחיד חבל לה בנבי כפרים.

ועיין

דעיין רפ"י נמגילה לפסר פי' עפסחה ומפסחה מהפסי' יחד ותוכלי' ופומי' יחד וכרי ומשמע להקשות נפס הגהון פרים שמקוה לחמה ליכ לף ילפ"י נגמי מה להני מפסחה כאונס ורי' פמנהלי' מעדתן וכי וכמה מלחי קפי' נחזיק פרים ליח פי' קלי, ולעכיד לקיי לפיס פוסי נמגילה ג' דהא דמנהלין שנדתן פייס כדי לקרות מגילה נלבוד דעיין נרין דכן הוא לחילו לרב דנזמנה ניחיד דעיי עכיס מלה נפערה. ולפ"ז כיון דמקדיש זכיה לעפי ליכ ממילא כיון דילפיק פמנהלין עבודתן ועיכ כדי לקרות נפערה ממילא ידעיק נגס נפפי מהפסי יחד חו להיפך כיון דידעיק נעפי פמהפסים יחד ממילא ידעיק פמנהלין עבודתן מפוס פרפומי ליפא. חלא דלפ"ז לפיס הרין נמגילה דחוקה נזמנה ליפסק חלו הכפרים ריקף מיכי דיס להס זמן לחרס לקריאת מגילה תוקה נזה דהוא פלא נזמנו נעי מפפחה ומפפחה פמהפסי יחד הן לקריאה הן לעפי, חצ נזמנה לה נעי יחד ויס לי לריכות

דנרי לפלמל נזה לך עם לקלר:

ועוד לכי חמה על מעלתו דמה פפיפות היה דעיק קודי לפילו ניחיד מפוס דהכל קודי לה. חלא הוא נופח לריך לחפפני דהכל קודי לה דעיק זמנם מפוס מהקמה מכמים פלחר כניהיג ולליה הויה דכיון דלפי לקרות נזמנם מפוס דרנה קילה כיון נעפה פילה ניי"ב וניי"ב נזמנים פהקנו ניפי מדדכי ולפסר דומי' דמנים וממילא דלין קודי ניחיד ועיין נרלפוניים דמדדכי וקייעפו לה הקנו כלל זמנם הלנו מפוס כפרים חלא מפוס חוכם לפלי לקרות נזמנו ועיין נהפיס

לרלה קלינ וחלייפ זה פנים רנות פומי לדנריו הקדוניים פס:

ודאא דנלמת הקנו חכמים פיקרחו דוקא נעיכ כיל עפי' מיכ הרייף לפל דנזהיר הוחיל ומכחבלין נה לין קירין לוחם חלא נזמנם דהייפ מפוס דעיניהם פל עכיס כפילוחם למקרא מגילה וכי' וע"י נעהיפ פס פלפ יחנו לפס נעת הקריאה יוליחו הממעת ניומי' ולא יפי' להס מעות נפמחת פוריס ופס לא יחנו לפס עד יוד חלנו עכיס לדוכחא לחריכא ויפנטלו הנך דקרי הפחא ממלוח פוריס יפייפ ולף דפס לא קיל כן הייפ מפוס דמיפ כיון דקולא היא לנבי כפרים לקרות לז הקילו עליהס מפוס פמקפיקי חצ כלן דלים טעם הכיל להקל קנעו נחמת יום לחד הפמוך יותר לפוריס פלחוץ עיפ מפוסי עיכיהס פל עכיס;

ובהכי כיל ליישב קושי' הכוסי מגילה ד' דיפ ורי' הא עיכ רי' לים לי' עיעמא דפמת יעניכו וכו' ולאה לריך כלן טעמא דעיכיהס פל עכיס. ולפמיפ לים לפמיפ הרין נריס דמשויה לה נזרו מגילה פמת יעניכו לפי פלין הכל טרודי' כמו נפופר ולולנ וכן מפפע לפון הנפי הכל הייני נפקיעת פופר וכו' ועיין לליפ פפמיס דף פיט ולפ"ז קפי' למה תקנו חכמים כלל לקרות מגילה נפנת הול לחקן דק פלינו מחויב לקרות ניי"ב כפהל נפנת חלא יכולי לקרות מיית ולילך כל זמן פירלה ועיין טוינ חיית פי' הרפיית פקיד ולים רניכ יקיינו לקרות ולא יפי' הכל טרחיים נפנת ומילת מי פירלה יוכל לקרות נפ נפנת דלים כלל פמת יעניכו ולהכי חזר רי' דמפני עיכיהס פל עכיס

סולרכו לחקן עיפ דוקא וכניל:

ומה פהקי מעלתו על הי' הגמ' דחפעיכן דלא כרבי הא חכמי הקפי' לפון עיפ זמכם מפפע דהוא זמן פקנעו חכפי כניהיג חלא נעיכ למה דלק לחרי האהלן ולא הקי על הפוקפן דקלפר חלא לאו הכי קלפר פלא נזמכם כזמכם וכו' דלכמי הקפי לפון זמכים הא לימו הזמן פהקנו חכפי כניהיג חצ נחמת לקיפ לה על הפוקפן ולא על האהלן וכפוים רפ"י ז"ל דלכבי נקט הלי ליפכח דהפפע מיכא וכו' ולא פפוס פפוא הזמן פהקנו חכפי כניהיג. וכן נאהלן להכי נקט לפון זה דהפפע דלא כרבי ולי נקט רק מקדימי' לעיפ לה הוי פפעי' דלא כרבי חלא דהריף דגפ לרבי הפ רוליי יכולי לקרות נעיפ ולא ניום הכניפה. ולל יהפה עיז פהרי ניושלפי הקי נחמת על מהניהן דלפרין חל יי"ד נפנת כפרים ועיירות נדולות מקדיעי וכו' הא יפלו לליכו כפרים ועיירות קורי' כלחת חיל יושלפי נעון קומי רי זעירא לילא חפי חל להיות נכרכין נפנת קרין נעיפ חל להיות לעיירות נפנת יהו ליום הכניפה לילא מפי כנוד כרכים פלא יהו חומרים רלינו כרכים ועיירות קורי' כלחת פי' נכפרים ועיירות קרין כלחת פעפה חל להיות נפי יהו חומרים רלינו נכפרים קרין כלחת פעפה חל להיות נפי חל להיות נפנת פי' כיון דכפהל נפנת יי"ד נפי והי' עיכ קולחי' ריח להכי נפ כפהל נפנת לה פיישיפ לכנוד עיירות עיפ. עכיפ פנוחר פדנרי יושלפי חלו דים קנרת דפוטנ כפכרפין העיירות פלא יקרחו ניום כרכים. ונלליפ נפי כיל דודאי לרבי דלפר פכרפין ליום כרכים לה הקנו חכפים כלל זפן זה רק הקנו פלא יקרחו נפנת וממילא פרפין ליום כרכים חצל לפה דפפכי לחפוקי פרבי הקנו חכפים הקנו לפס זפן קנוע נעפים פיך פפיר לעפן עיפ זפכם כיון פחכפים הקנו לפס זפן קנוע זה נדוקא. ונפפיל פן פיושלפי לף פי כלחת ניכ עיפ נפיהלו

דפפוחיפ לרבי עיירות פרפין ליום כרכים פיקרחו ניום לי עפ הכפרים ולהיפהלפי לדרנפ לה פפליחפו הוא לקרות ניום לי עפ הכפרים רק לדרנפ נרישנפא היא ולעכיד פפוחיפ לרבי לף קורין נעיפ דלים לרבי יפי פרחיים נפקרא פגילה וקפדה פוחיפ ולא יוכלו לפרוח לכנוד פנח וכפיפ פרפין רפ פגילה עפם פפפי' פפקדיפי' פפכיפ ליום פי כפהל פיכיפ ניום לי ולא עפדי לי נעיפ עיי"פ. וזה לחפוס נפרכה ידידו.

עפרפ הקי נלוחפ נקיק הכיל.

תשובה שע"ח

פילים ני לוישלו פוריס רכיפ לפיק:

לכבוד פרנ הפינהק החייב כיפ פויפ לייל כי:

ע"ד קיפי' פריפ רפי' פרלייד לחא דחפריכן פגילה דף ז' פכי רי"י ופפלוה פפפ לים לרפיהו פפי פפוס לליס לחד ופפפיס לחניוכים פפי פפפ פפפ לפכי נכיל לחיפא דחפפ ני פפפוס לכל לחיין דפייכו ני פפפ דר כד זפריך יומא ליז עיא על פכי הפעיריס נורלוס יכול יהן פכיס עיז ופכיס פיז עיפ. ולחיין פפלפי דפלפי הכא פדפכי קיל פדיפורא דפעיקרא

כפיב נפפוס לפין יחיד והדר כפיב לחניוכים לפין דניס:

ולפענ"ד זיל דחפילו לריך ליפן לכל לחיין פפי פפפוס פיע פולך לפכוס פפוס דפפפוס קני לכ פולא לחדס לחד ופפפוס

לריך ליפן לכהיפ לפפי חניוכים:

ולע"ד נרחה זה לפפיפ פגיל פי' הרליפ פקקשו דפפפוס לחניוכים ליפ קפק קידושין פפוס דהוי פעוס יליכא למיפס לקפלוסה עיפ. ופעפה חפילו פפלן לו חפליס עיקר המלוה נפוי' ועיין פזושה ליפ לי פוויה קלפר לי דוקא. ועיין מיפ נפפי [חלוים פימן קיג] ולפ"ז דוקא נפפוס פלריך דוקא נפר הו פיכ חוכלין והמלוה ניחפן חס הס פפי חפיכוה נפר הוי פפי פפוס חצל נפפוס לחניוכים פפפלוה נפוי חפילו כוחן לו חלף חפליס הוי רק פפכס לחת ולים פפי פפכים כלל:

ובני הפחור פחריפ פויפ יידח לני כ"י הפיב הא לפפר לחפ לו נפכי פפעיפ ופיי פפי פפכוס. והפנפי דלחפ פכי פעפיפ חלא כפיב יקרא ולא פיענו לפיפה רפ"י ניומא דקדיש לחפ הפפי נוליות נפיש על כל לחד פן הפעיריס ודלי לין הויש לחפ פפי פעפיפ חלא חפילו לדעפ חוכ פפ דהויש לחפ פכי נוליות נזחפיי הייכי פפוס דכפיב וכפן וקלי פכי נוליות על וכפן פיעפה הפעפה ניפ חצל כפן דלא כפיב וכפן רק פפכוס לחניוכים פפי פיפי לומר פלריך לחפ ניפ כיל דחפפר לומר ני פפכוס לנ' חניוכים וחפילו הי כפיב וכפן פיע חינו קלי על פעפה כפיפ דודאי חפילו כוטל העני פעיב קרקע קייס הפלוה רק על הקלחה פעוה וחפילו פפלן נפפי פעפיפ הוי רק פפכס לחפ ניפ כיון דחפפר לחפ פכי פפכוס לנ' חניוכים פפי פפכוס חצל נפפוס לחניוכים חפילו הי כפיב וכפן פיע דילפי' פפפיס לי"ב דיפ וחיל וחוס' ניעין כי דיפ דילפי' חצל נפפוס לחניוכים קלי יכפן על פעפה הפפיכה פפיר קיד דנעי לחפ נוליות ניפ נזחפיי

ונזה פפוח דעפו דנרי הדוסיפ:

עפרפ הקי נלוחפ נקיק הכיל:

תשובה שע"ט

פילים ני לוישלו עפיק פקודי חריפ לפיק:

ישלח פי' עזרו פקודפ. נזה לחפ פחודפ. לכנוד יריד פניני הרנכי החריף ונקי. זך ונקי. פחו' פיי פפפ פפוחל פפוענן כי':

מבתבו הכעיפ פיוס ני פפוע זו הניעכי נזפפ. ונדיפ כפיב עכפ פיפ לי"פ קפ"י חוס' פגילה ד' כיון דדי' עכיפ ליל פעפה דפפפ יעניכו נפפיפ ולולנ ליל נפגילה פעפה דעיכיהן פל עכיס כפוחות לפפיע עפ"ד הרין נפכפנ דנכי הכפרי' פפקדיפי' לקרות נפ פפפוס לחניוכים פקדיפי' ועיין לרי למילחי' וחנפי קנעה למילחא דר"ח חלא דלא קרי' נפנת דנפ פיפיע לה קרי' נפנת. ומלחי פפוכי' לו דכעין זה כפנו חוס' פנוענות פי עיב דיפ רנח עיפ חצל פיע כפ' חלא כיל לומר כן דפ"ל לה לריכי לדרי' פפרי נרייפא היה פכיפ פס נפגילה ד' ופפ פפורפ כדנרי הרין:

ומה פדוקפ פקנה פגילה זה דפפיקנא לה כפי' פפפוס לחניוכים וכי פהדרי' קנא כפי' נפ פפפוס לחניוכים חין פפיעים על הדרוס רק פודיעינו פיע פפפעפי זה דנר כלא ופפקנל פפוכפי פרפ הנדול פריב הפעוה פויפ פידיפ כפכא זלינל פקרלפקנא דפרי כפב עפיל פ' פרלים פקקשו דפפפוס לחניוכים פרי פעוה ולפכי פעיקרא דכפי' יפיע לה כפי' פפפוס לחניוכים דפרי פעוה ולפקר ניוסי עפוס פפקלים

לגבל לנסף דלא כתי׳ ירים דלא קניגו מליהו כדלמר׳ מגילה פ׳ ע״א
ממיר כתי׳ מחסת לחניוכים:

וכשאני נמעמי כיל מיד לחדם דבר דלף דבכל מלים דינק כופי׳
לוחנו לקדיש ע״י מיך יחיד פ׳ דמיל מקיש מיע על מלים
מסמים לחניוכים לין כופי׳ דהא לחמר׳ מולי קי׳ ע״ב כל מיע שמתן
מכרים נלדה לין ניד מל מלים מחמר׳ עלי׳ ופילמי דלכך פירש מתן
מכרה לומר לם לל הקיימים זה מוכנו מלא חיעל מכר זה ומק׳
נחוק׳ לית לחלי כופי׳ על הלדקה ות״ מלום דלינה לנו דלא הקטון
ולא לחלון ע״ם. וכבר התעוררו לחרוני׳ דמחנות לחניוכי׳ שוה בכלל מלום
לדקה לגא דמלר מלר לדק׳ ליל דוקא שתי מחמר לשני לחניוכי׳ וגם לם כבר
כתן כשיעור המנוחר ניויר פ׳ רמיע לינו מחויב יותר ומכיס לל יצוזו
יותר מחוסם כמנוחר שם נהגיס חבל מלר מהסיס לחניוכים לריך ליתן
ולפיז נכוחן מחכות לחניוכים נשוים ודלי מקיים מלות לדקה חפי׳
כבר כתן כשיעור ועי׳ ניויר פ׳ רמיע לינו מחויב יותר לו שכר לדקה חבל
נלו דלא לחלון ולא תקפון ליכא כיון דכבר כתן כשיעור ולינה לין
כופי׳ עיז דזה עוכבו שלינו טובל שכר זה. ועי׳ תוס׳ שנת פיה דיה
שכפה ולמעי שכבר הקדימו נעשה לגמעה שמל יפי׳ מחרי׳ כשילחו
שלם הגדולה שילחה כשמתן עיס ולמרי׳ שם מכלן מודעים דבה לחוריימת
ופרקי׳ שקבלות נחוכם לחר רבה לעשיב הדור קבלוה ניתי לחשורום
ופי׳ ולפיז מדכי וניד חשבי שלא חזרו בהם ולין עוברי׳ נעשה חוכם
ולינה מחיבי׳ מהיה לשמיע לחקנותיהם כמיס הרמביס בפיל מה׳ ממרים
וכיפי׳ עיז ולהבי לא כתי׳ רק דברי׳ שניד יכול לכופה לקיים ולא
מחכות לחניוכים שלין כופי׳ כיל. חבל לנסף לא כתיב יוע משום
דמלחכה לא קניגו עליהו ורקשה הא מבלו על מיע עשי׳ החורה חשר
יורוך ולים דלא חשור יעניב שכשבו נעשה חוכם רק הדר קבלוה ומלחכה
לא קבלו וכיון דחלי׳ בקבלחם קבלו כמי מחכות לחניוכים:

ובזה מיושב נס קושי׳ חוס׳ נמגילה זי דלחקחר נרוסיס כלמרה שכ
קיימו וקבלו קיימו למעלה מה שקבלו למעה דהיינו מחכות
לחניוכים ולא מלחכה ולמלי קיימו זלח למעלה משום דעד עכשיו ה׳
להם נעשה חוכם רק עכשיו קיימו מה שקבלו כבר ולחבי לא עברו על
מיע ולים הכיל לם שקבלו מה שרלו ולא קבלו מה שלא רלו. ובזה נכה
ברייתי לחו ההייס והסלוס וסמחה פורים עדי יבנה המקדש נרחם
הריס כנפשו ונפש יהידו הדוסים:

עמרס הק׳ בלוחס נקיק הכיל:

תשובה שיפ

סילים ג׳ לרפחלו יית לחדר שכי הרמיג לפיק:

שוכ״ט ושמחם פוריס. וה׳ קרכך ומחלך יריס. לחוני חלמידי
הרבני המרון ומכון. מריה מעה דייקם כי ניישוב
מלכלק יעיל:

שמחתני נפעלך כי רלית׳ מהוך מכחבך וכו׳ והכה על דבר חשר
נכחפקה לדעת רמיח פ׳ חרלים דלחקה חייבת נמלוה
מכוח רק חיב לא יפלה לחקה מעוס קפק קידושין החיך חדין חקה
שלחקה לחיב חו יפלה לא. וכחבת דזה חלי׳ נשכי טעמים שם
נמלוה מכוח. לטעם הנייד כי׳ שיפי׳ לחניהו נריוות יפלה. חבל לטעם
מכוח הלוי מעוס חינה וריעות לא יפלה. הכה קפק זה יפלה לך מחה
שלא דקדקה נדבריך וכחבת דלא מעמיק חלא חיב לחקה מעוס קפק
קידושין. וזיל דלי מעוס קפק קידושין לחלי׳ עלה לא מעמיק חקה
כלל מדכחיב חיב וגם חיב כשמלה לחקה יפלה רק שלריך ליזהר
לכחחילה שיקיים מלוה זו נחיב ולא נחקה. ומחילה יהנו דלא חלי׳ נני
מעמיס הכיל שהם על עיקר קיום מלוה מלוה שלוה מכוח שהם לשהם ליו נחיב
לחקה ואין נחקה לחיב:

ואמנם יש לחקור לענין ליהר לכחחילה נמלוה מכוח חקה לחיב.
ונרחה דלמיס מגיל שקבלו דחין חקה קחת עכשיו
רק מעוס חקה שיחזרו שהוא קנלוחת והוקנין לקידושין מכבר ולהכי
נמכוח לחניוכים שהוא מכוח ולינה חקה קנלוחת שרי חיב היב
מלוה מכוח חקה לחיב דלינה חקה קנלוחת שרי. חבל למיס נרבי
יוסף שם דחמילוק מעוס דמכיס לחניוכים כל הפוסקו יד מחויב ליהן
לו ואיב שם מקדשה נזה חינה מקודשת. חבל מכוח חיל לשלוח רק
לאחר ואפשר לו לקיים נאחר ואם טוהן לה לשם קידושין מקודשת
לכן יש לאוש לקפק קידושין שמקדשה עכשיו נזה. חיב גם שם חקה
שולחה לחיב יש לאוש לקפק קידושין כגון נאחס אחוש שמקודשת נקבלתו
כדלמרינן נקידושין דף ז׳ ע״ח עיש

ומה דקשיח לי למניח זיל לך לשפר שיקדשה עכשיו הא לריך
שילמר נשכי שכי עדיס שרי לה מקודשת לי. יל דמשכחת שיהו
מסוקין מחמילה נאוהו עכין דאפילו כאן לא נשפיקה מקודשת כמנוחר
נחחיע פ׳ כיז קיל. ולי דחרי נלא עדיס שלא לדעת הסוד נשם שמיע
נחחיע פ׳ מיע מקדם נמיח מוסקין לקידושין וקבעו רמיח שם שיב

לחבלה יעיס. ולפיז יל מילחת דמיימת מחרוייתו לחלק בין מקלוה
מכוח למחסת לחניוכים דש״ע מיקר מלות מקלוה מכוח לשלוח פי׳ מחריס
וכדכחיב ומקלוה מכוח. ושפיר יש לחוש מיקלוה פי׳ עד כשר ויש׳ קפק
קידושין מלך מקדש נמיח וכיכל. מכחיב מחכות לחניוכים מכוח לחת
לו נלכתה ועיין ניויר פ׳ רמיע לין למיע לחוש על קפק קידושין:

ועוד כיל לומה דמנוחר נחמיע פ׳ כיז שיב דחס חמר לחקה מכוחן
לם נפנינל לחבה ומינה חוקפין לקידושין וכי לכן נמכוח מקולה
לחינה ומינה לנעשם מכוח חלוי יש לחוש לקפק קידושין מכחיב
נמחכות לחניוכים:

ודגה מריש הוה קשה לי למה חולרכו לכיז חת קיימ ניויר פ׳
שמיחת שיב דחקה לין לחכמים עכרין לחתה רק כשים ושוח מכוי
שמחות. וכחב ניי שם הטעם מקוש הרגל עכירה עיש. ולחיב הינ שיך
הלי טעמת וכיש שוח מכוח דהיל חלילה ולין שיך כיב הרגל עכירה
ועיין כחוכות p ד׳ ע״ב. שיב החנוכתי דיל כיון דמקלוה מכוח סוי
עי׳ לחרים ועיין דיש פ׳ חרלים ליש הרגל עכירה ולים:

ובנוף הרין שכ רמיח דחקה מינה נמקלוה מכוח חמה פריח מכין
לו זה הלה לים כחיב ולא חקה. ונקפר קרנן נחכול חמה
עליו דהלה הן מחריבות זה כמו שמיבות נמקרא מגילה שלף הן סיו
נחוחו כם עיש. ולטעניך נרלה לפניס חוס׳ מגילה דף ד׳ דיה שלף
הן וכי דמטעם זה לא מחיבין הלה מדרבן ולהבי לריך היקישה גבי
מלה שחיבות מהיה עיש. לחיב היב נמגילה ומיח לין מיבין מדברי
קבלה שפה כדיה ועיין עוד פ׳ חרפ״ז. רק מדרבן. ולחיב כיון דכחיב
לים לרעהו יכפיך לריך לפלוח למי שמחויב נמלוה זו כמוחו. ולחיב
שם לים שמחויב מדברי קבלה שולה לחקה שלוה לחקה שלחיב נמלוה זו הלה מדרבן
לינו יולה זה ולא לריך לזה טעמת מטוס הלה יבוחו ליבי ספק קידושין.
ופפיר חמה פריח על רמיח שכחב וחקה מיינה נמקלוה מכוח כלים
דמטעם שמחריבה מדברי קבלה כלים ומכין לו כן הא לים כחיב.

ונס למה לריך לטעם דספק קידושין:

ואפילו לחיבין שי שכחוב׳ הכיל דקנרת שלף הן היו נחוחו כם הוא
קנרת דחוריימת עיש כבר כחב החוס׳ שם דיה כשים דכשים
לינ יכולין להוליחו חכשים ועיין נחריח פ׳ חרפיב דחס חקה קורחה
לעלמה מנרכה לטעות מגילה דלינה חייבת נקריחה [ופלא על המגיח
נספ״ת שכחב דסיל כמיד שלין מולילות חכשים והלה נספ״ת כחב
הטעם דלין מולילות חכשים משני כצוד לנוד חבל ליל דחיבות נקריחה
כמו חכשים] ועכ״פ עצוחר מזה דגם נמגילה לין עליהם חיוב כמו
נחים ולינ הסיב נשאר מלוות היוס ומילה ליל דחים לחקה ליכל
לינו יולא נמקלוה מכוח ופפיר הטעם פריח:

ואמנם לישב כיל נחקדם מפיב עוד שם נהגיס דחס שולח מכוח
לרעהו ולינו רולה לקבלה חו מוחל לה יפלה וגם זה הטעם
פריח מכלי. ובדכי יוסף הניח שלחמו עליו דהוה עלמו פפק ניויר
פ׳ סיל שקפיג דחס הכהן מחל לו שלחכוח יפלה ות״ דהכח טעמת
כמיס חהיד פ׳ קיימ כדי שיפי׳ לכיימ ד׳ וקיפוק לקיים הקעודה ולינ
נמעמיל לה יפלה ולכן גם נמחלם לו לה יפלה חבל נמחכות כחוכה
דמעמיל שלם מחכה היב חס מחלם יפלה עיש. ולפיז לרמיח דסיל חס
מוחל יפלה עביח סיל כטעם מכוח הלוי הכיל וכמיס נחמיס קיימ קלין
ולינ גם נמעמיל יפלה. ויש לומר דלהבי כחיב ומקלוה מכוח ולא כחיב
כחיכה מכוח ללמד דין זה דיולה חעפיי שחבירו מוחל לו נמעמיל. ועיין
רשביי ג״ימין דף כ׳ דגם למסקנא חמרינ חקה לה יהנה לחקנתי
נמעמיל חס לינה טוכנת נמחכת גמורה ועיין מחיש לחביז חיל קיימ
פיו ולינ יל דלהבי לים מעוס דכחיב ומקלוה מכוח דקני נמעמיל
ונחקה לה קני נזה חבל נחקה גם חקה חייבת ולים:

ואמנם נחקה פיעה הרשביח נמילה נרוב הפוסקים החלקים עליו.
וגם נעיקר הדבר יש לעיין לחפילו לי כיעה דמוחל לו יפלה.
מיח נמעמיל לה יפלה דהרי מכוח לריך להיות מיכי מחכל לו מסקה
ולינ חס הוה עמיל למאי יהבי׳ כיהלה וכדלמרינ ניב דף קיז לעכין
לחרוה לי מיפק לה כפיק למאי יהבי׳ כיהלי. מסחיב נמוחל לו הוה פי׳
רולה ליהנו מכל וכל חלה שמוחל לו ולחפשר לומר דיהבי׳ כיסלי׳ סגס
הוא יכול לקיים בו מלות מכוח גיב נמעמיל ועיין חוס׳ ניע
פיב דיה לימור. חבל יותר כרחה דהא דלמרינ לריך לפלוח מיי
נחכל לו מסקה דוקא חיינו רק לחתיד דטעם מכוח הוא כדי
סיי׳ לחניהו לקיים מלות שמחת פוריס. חבל לטעם מכוח הלוי כדי
להרחות מיבה וריעות יולא גס נמיי נגדים ותבשיטן וכיע לפון חתיד
שם שיפן קיים ופפיר יולא נמעמיל דהרי רלוי להסתקפו בו עד שיחזיר
ולחני שפיר:

אלא דלפיז חקשי לרמיח שיפן הכיל שיר דכחב החמחר לריך לפלוח
שהי מכוח נשר לו של מיכי חוכלין ולא חגיס עיז כלוס ומשמע
דגם שוח ביל כן. ולחחי הא כיון דלריד׳ לין טעטם עשוח לרכי
שעודים רק מעוס חינה וריעות ולחיב ליקני גס נשחר דנרים ולינ
לכחוחה. חבל נחחת לקיע דכשר כחב נחחיד דלשון מכוח לים חלה

נמי מוכל לו מקום ולא מיבעי נקום מקום דמקרי מסום חלה מידי דמיכלי ומשתי מיבי:

וקשין כיל דבר שהם דמרי לחתרי בשתים קיש לחכמים נרחני לחם ניין וכשים נרחני לחם בשבל בשבי לבשרים ובחי בשבי בשתים מגוחלים ומין הוקי רים ו מיב רים לחם וקידושין ליד מיב רים לחם רים חילוק בין זמין לזמין שניתמיק קיש דלח לחן שמחה חלה בשבר לחפיו לחם. ולחיב שפיר ליל דלחם חיבם בשבלוב מכים כלים רק בזמן שניתמיק קיש מבם שמחה שלחם בשבר לו מחייבין בשבי לחוכל כלחבים חבל בזמין דלחבים נרחני לחם בין בם כשים נרחני לחם בשבי לבשרים ובשבי בשתם חשובלים שחם שמחה מיבים שלחם וכיון דבימי מדכי ולחמר לה חי ניתמיק קיש כמבוחר בשבילה יש מיב ולה חיו חבמים מחריבוה בשתם שחוה מין מחכל ומשקה רק בשבדים בין לשתם שחיב לחבלים חשרון חביבו כדי לקיים מלה שמחה ובין לשתם שתם חלו חשים ולישה. וכלן כחיב שתם דחוה שבדי דמיכלי ומישתי כשים חחיב חכיל לכן כחיב לים דוקה חבל בחמה נוקף שתם שלמול שוקלן חבל לחיב ליים לה קבלי עלייהו שפיר חקה מחכות כהב לחביבים כיכל ככן:

ומה שכחבם להוכיח כשתם שתם שלו עבי דברי קיב קדחם רלים חשבודם בשבם הלה כיבוחלמי שמחירן עד לחר השבם שלחמרין שם ביב שלל בשים קורן זכור בשבם שלחרין כיון דלחיב שוקבן דשבדי בחמיכר זכיים ועבי בשדרי קלחין חלמל דלין מלחרין לחר שבם ודחם קיב דוהלי השבודם מלחרין שקום דלין קבודם פורים ביכרם בשבם חבל שבלוה שתם חוה בשבם ולבן קלמר דשב" חביים בשדרי קלחין דשבלוה שתם שקרי עב" וכחבם דהם שיך רק לם השעב שקים חיבם ורישה חבל לי השעם שקים השעודם לים גם שילוה שתם שלחרין לחר השבם כמו השעודם. לשביד זיל לפחים שלחירי ברים שבילה שמים בזבין חוחיל ושכחבלין בם לין קורין לוחם חלה בזמבה לחיב שבשה ופירשו רבי חוחיל ושיבים של שבים כשוחות למקרל שבילה וכן פירם חרי"ף. וקשה לים לך חלו בזבין. ושירן שלחירי בזמן שניתמיק קיש ושבבי כחקק בלה יוקר ובלורם לה חי השביהם שלה בשם כיב לחבל שבבדו שחשביהם שלו" וכו לין קורין חלה בזמבה ולים שיחבו משם פורים ביום קריחה וכו ים לחום משך העיר שלה בזבין שיהו מולילין לוחן ושלחו עלבים ביום הפורים שים. משחר דוקה משם שיר שלה בזבין חיבים שלם לפורים לבל בזמן שמקדם לפולו שחבות לחבויכים יכולן ליחן קודם יום השבודם. ושבים שלוה שתם לפולו לשבם שהיד שהוה לשרך קבודה שחבו בשבם שהוה שיקר זמן שלוחו לף שבחלו השבודם עד לי בשבם שיב השקבל יכיחו עד לי בשבם:

דחה שלוה שתם שקיים גם בשביר ולים שחשביהם שלו":

אבל לי כלחה רלי" דשבם שקום חיבם שדבי חרין בשבילה דף ז

דפירם שחלפי קבודשייהו להדדי לה חי לחבד חין כדי לישכל לשלוה לחביהו ולהשהיר לשלמו ולפיכך הו סולחין כיל קבודשם זלין כדי לחכול. קבודם פורים ולקיים עלום שלוה שתם עים. ולי כימא טעמא דשלוה שתם כדי שיהי בהיחבם לשקבל חיב כחן לה חי ריוח לשום לחד שם כיון דשחלפי וחליך קיימו שלוה שתם חלה ולחי לשבם שקום חיבם וחב:

ואמנם גם לדשם רש" שם שפירם זה קובד עם זה בפורים של שבם זו ובשבי קובד חביהו שמו ים. ויש כבר שקבם ני" ליב לה קיימו שלוה שלוה שתם ולים שבחמת קיימו חב שתי לחשמיבין. ות" בדיב שקיים שלוה שתם בחב שבחיבו לכל שמו ולשמיבין לה בעי שילוה דוקה. ופריב כחב שבחחד שלה קבודשו לחביהו וקיים בזה שלוה שתם כיבו ולשמיבין לף שליב לכל שמו שבלה חפיב קיים שלוה שתם. ובחחרוכים רלים שכללו שכיבם יחד שבחחד שלה קבודשו לחביהו וקיים שלוה שתם כשרים בבר חי של חביהו וכשחר ולכל שמו קיים חביהו שלוה שתם כדיב לה בעי שילוה דוקה. ולים לפיז ביב לה חי לשום לחד שרוחב לדשם רשי ושליך קיימו שלוה שתם לדשם שליב ועכיב דשוה רק שבם ושיבם:

ולאידך ביקה כיל רלים לשבם שהיד דשבם חיו שנוחן שתם בכחיב

לוים קימן קלים לחה דלמרין בשגילה ז שלה לי קיימם בב רביב שלוה שתם ושחבות לחביהו כחב בשוחל דשבשב לישלה ידי שכיבם ושקשה שוה זיל שליך קיים שבישם חה לין עוקן שלוה חבילות. חשבם כיז לם שלוה שתם חוה שבום חיבה וישות ושחבות לחביהו חוא כרי חיחי לו בשה לשוחה בשוים שפיר חר חבילות חבל לם שבם שלוה שתם כשליד שוה ביב שבודם לוך קבודם לים שבישם שבם חבילות שבישם שבשם חחד לים חבילות כדשמרין בשקשים קיב שבדלה וקידוש שדל שילחה חוה ושים בשרבי ושלבים ולים כשבם בשיכ: **אבל** לשביד לין שם רלים שדל דשחשה שכיים שרים לי שיבוחלמי

דלים יולה ידי שכישם ובם בשמרל שבירם רק ביולה בחי לחיבו שילה ושד דבוף קשים כשים לקיים דלין שקום חבילות חבילות

מצילות שוא רק להמחילם אבל בדיעבד אם אמר קידום ונסמיז על סם אחד הלי יצא. והיכ אפיי יצא בדיעבד ידי סכיסם. ושוב כיל קצרה יפרש לאלק יצאת דלים לין שפין מלה מצילות מצילות אלא סיפא דאלי בדלטו אלא לעצמה מצילות כגון אלא לומר בשאיי וקידום על כום אחד ולא יפי כעצמה על כום זה רק אלוה אחת. או אלא להפקות רק קומץ אחת ולאסר אלרש אחד ולרלש עצר אחד ולעריף אגלם אחת ועיין בפוסקים דף מ. ואו לא יפי כעצמה רק אלוה אחת. אבל כלן גם אם שולה אלוה לעני הוא אקיים אלוה אלוה ואיכ ביין אישל לשלוה אלוה לעני ואפיל שולה לו כיון שאוא עני אינו אמילה אחקיים בזה גם אחלוה לאיצוים ולין זה אלי בדלוטו אלא יפי כעצמה אלא אלוה

קונטרס בית יעקב

לזכות נפש זקיניו אבי אביו זצ"ל הרב הגאון החריף צדיק כביר כשרת מרה יצחק יעקב זצ"ל אשר היי אבודקיק ה' שאמשאן ומנוחתו כבוד בסים קראלע תצי' [ותהא דבי נשיאה נשיא אלסים הגאון הקדוש מאור הגולה כשרת מרה עטרת חסידא נ"ע זי"ע מיכ בצפת הבירה] והגיה אחריו ברכה על כמה מצות סגיות השים בחריסות ובקיאות נפלא ונדפים מכתו קצת דית להיות שפתותיו דובבות בסבר עד יקרצו ישיני עפר בביא :

באו"ח סי' ריד כתב רמ"א נהגים הם לנקוהו לאכול לו לפסוח

לענ"ד דסתם כתב ממט לית מנרך עליו סיהל ובאכך על כך ואף המגיל סקיב דנפי' חגיים סקיר פסק אכסיהו ואכל מלם יצא כנון מלכוהו עכרים לו לפסים יצא כיון פסוא יודע מהלילא פסא ופסוא מיב נאכילם מלא וכתב הרבי נפש חמיב ואריך סטעם דלמרי סמתעסק נאלצים ונעדרות מיב סכן כתכם עים ופיב דאפיב הכתם ואיב למם לא ינרך עליו ולפב ולכן כיל פמקרים חפמיב הרבי דין זה :

ולבע"ד נראה לקיים פסק הרמ"א דנגיעין דף פיח לית נאכלי

גב מעשה ביסרהל כפר ונכנסים פסול וכו' ומקיק ר' מפרש' דבר תורה גב מעשה נכנסי כמי כפר ומה טעם לאו פסול אלא חפח כל לית שולכה ואלא עלמה נכנסי ומפקצה עלמה מיד נעלה עים והרמנים נפיב מה ניהוש' פסק כרב ולמה ליה ניד יסרהל דין ניד עכרים לא יהא גב זה גבול סהרי לכום פוא וה' שלין לאמרי לפם אלא למי שכלקן ודאפח לעשות דבר שליכו מחויב גו מן סחורה כגון מי שם כיב עד שמכר לו עד שיתן לאל מי שחקנו ילרו הרב לנפל מלום לו לעשות עניים והוכם עד שעשה דבר שליב לעשותו לו עד שכחזיקק מדבר החקור לעשות לין זה לכום ממט אלא הול לכם עלמו נדעתו הרבה לפיכך זה שליכו רולה לגרש מחר שרולה להיות מיסרהל ואלא לעשות כל המלוה ולהחזיק מן העניהים וילרו הול שחקנו וכיון שחוכה עד שחשם ילרו ואומר רולה אלי כבר גרש לילוט עים :

ולפ"ז נפלמא לקמן גפ' הניים לאכם לוחנו אלא גליל פסא ליכ הם לנקוהו לעשות דבר שמחויב גו מניים לכך סביר לן זה לכום כהגיל כיון דכל גר יסרהל הם רולה לעשות כל המלוה אלרו הול שחקנו ילרו שחקנו עד שחשם ילרו ואומר רולה אלי גליל דעת דלא ניב לאכול ופביר יצא ידי חובתו אבל אכא הם מייבי דאכלוהו בדבר שליכו מחויב גו מניים אלא לאכול לו לשחות בדבר רשות לכך סביר מקרי לוכם ופביר לינו מנרך עליו. ומה שאוד מדוייק לפי הגיל לקמן הטעם שכאן כיון שהוא יודע שהלילא פסא ופסוא חייב נאכילא אלא אבל אם פ' קטן שהוא חול לו לליך זה ילא ויפה עשה

רמ"א שהניח דין זה ודוק היטב כגיל נרור ואמת :

בסוגיא דגרופה וקטומה

כתב סרמנים פיג מעשה היה כיצד אבשלום אלא נשל כל לרכו וחמין

אלא חיחמו כל לרכן או אבשלום אשל כל לרכו וכיון שאלטמק הוא יפה לו לין מפרין חומו עיג חלם נשעה שהוכה מעשי גזירם שמא יחתה נאחלים כרי להשלים נשולו או כדי לגומקו לפיכך אם נרף חלם או שכפה אם הכירם נאפר או נעשורם עשאן הדקה או שעממו הנאחלים שהרי הן כמיכוח נאפר וכו' שהרי לין אם נאחלים בוערות היו מוהר לשהות עלי וכו' והטור לויה כי' רביג השמיט אך או נעשירם פשאן הדקה או שעממו הנאחלים וחמה כיי ליין דאכי לאו נשרייפה נשעה ליו עיל למה השמיטם הטור ונרחה לאחרן דהלאחים אם היו חמה על הרמנים דנשמי חמרי קטומה וכחלנחה קומכי לה ומקיימי עלי' חנאי לא הניאו הרמנים :

וגיל דהרמנים אשר דקטומה וכחלנחה הרי יוהר קטומה מגאחלים שעממו

ואור כקטומה נמורם כמים חוסי דף ליו עיב דים שים ואיב כיון דכתב הרמנים דנאחלים שעממו הרי כקטומה מפים לא כתב כשיב וקיל. ולפיי יל דהטור אמי אשר בקטומה דמחילה ידעי' זה מכח כשיב וקיל. ולפיי יל דהטור אמי אשר בקטומה מחילה ידעי' זה הניא אמי אמי הטור חאי דקטומה וכחלנחה כיון דקטומה מחכי מחילה ידעי' זה דהוי אמי קטומה נמורם ורים לריח לא אחא להורות חלא לריך קטומה אחאי דבקטו קטומה וכחלנחה ולא לאחמועי' רבוחא דנכהיב הוי אמי בקטומה דהה חיל לאחמועי' והי קשה להטור אחאי נאחא לא בקטו ריח נאחלים שעממו דאחמועי' רבוחא דקטומה כים מחכי ולכן קיל דריח לחאמה אשר בקטומה כים לא מחכי ופליג על חידך נרייחא ואיב פ' הטור כרים והרמנים כחידך נרייחא ולקיים ודוק :

אך מכיל זה להטיר וכיל דהטור לשיטתו מוכח עיב כהכיל והרמנים לשיטתו מוכח עיב לימכא דהכים הריב פ' כהך לר שבעי לשהות חפ והניח דאי' מהך נרייחא כיצד שהקיקים נעפה ונעלים שעממו וכו' אלמא דאכי אלאחא. ולכאר קיל על הריב הא מנרייחא שכיל לא מוכח מידי דהכים הניי ואניים פליגי נפי רביג נשיטת הטור דעת הניי דהטור אשר

דאפי' למ"ד לאחזיר הכן אם ניטל קלא אלא הניע למחניר אשר לשהות נאיכא נריך ודעת הניים דהעזר אשר למ"ד לשהות הכן אם לא הניע למ"ד כין דאיכא דאי' לכום אדם הול כמי לגמרי ושרי לשהותו נאיכא נריך ולפיי לשיטת הניי אם יש לעולם דאנרייחא אשר לאחזיר הכן אך דאיכי נניטל קלא ולא הניע למ"ד ומשים נמ' נריך ואשמועי' דלא לשעות כשיטת הניים הכיל :

ונ"ל ואפילו לאחרן קושי' אכי דאשמע דאשיטת לי' לאחר' נדיים חמין

ואפשיל דאיכא דלא נשיל כמ"ד לא אמי נכלי חמין ואפשיל ואיב למ"ד לשהות הכן דאיכי נגרופה ושרי אפי' לא נשיל כמ"ד אמאי נקט חמין ואפשיל דאפי הרין והרפניא הניאו אפם יהוקמי דאפוקי לרך שיגרוף כל לרכו אבל אקוסם אני נקטי ואקט' דמים ואי' דאי' מסוס דנגרופה מקלחן לא עשה היכר כלל נקטי כיים כין שכהן אחר על כל הנאלים הא עצד לי' היכרא נכולהו דלא ידעי לאיחור עים ואפה אחר אבל אי' גילוי דעת אי' דוקא נשיטל עכים כמ"ד אבל נאלא ניטל כמ"ד לא אמי נכלי חמין ואפשיל דאיכא דאי' יהאה אפשיל אהרים ואיב נכקיב כין דאכתי ככר אם הם ואיב אפיר אין אחור איב ודאי דאי' לאחם אמא ילא לאכול אהרים ואחאה אפ' דאנלי דעתי' דלא נעי לאיחור דאמא אעיקרא אצר דאיל לאכוה ואפתא רולה לאכול אהרים ואחאה ואיב נאלמא נשיטל עכים כמ"ד אפיים אפ' אמי גילוי דעת דלא אי' להכי כין דאיהוי לאכול איב לא אמרי דאי' דאפיים לא נעי לאחוה אפוס דאצר דאיל לאחוה אלא לאכול כמו שאוא עכשיו ועי' ס'אמר אומם ודאי איל לאחוה ומפיים אפיר אמי גילוי דעת דלא נשיטל נישל כמ"ד כין דאיהוי לאוס אדם ואיב ודאי נעי לאחוה אפוס דאצר דאיל לאחוה ואיהוי אם אי"ב דנלי דעתי' דלי"ב לאחוה אפוס דאצר דאיל לאחוה ואיהוי אם אי"ב ואיב נפיים נכאיב ואיב ודאי חיי' דילמא יאלה לאכול אהרים ואהאה ואיב נפיים לא אמי נכאיב אפי גילוי דעת. והכא אריך הק' נאמרי אמאי קאמי עד שיתן לא האפר ולא קאמי עד שיעמין נאפר ואלא אפי' אוכא אמרי קאמי אצר דקטומה כיים עים ולפיי עכיא לריך אמרי למיקא אמן ואצל אהיינו כמ"ד דוקא אפוס דאולא לאמועי' דקטומה כיים אמי אפוס דגלי דעתי' כמיים הריין אם לא אמי אלא כמ"ד דוקא אבל נישל כמ"ד לא אמי נכלי חמין ואפשיל דאיכא דאי' אפוס דאולא לאמועי' כלי"ד נרייחא דקטומה כיים אמי אפוס דאוכא אמרי כמ"ד ואיב אריסנים אלי לשיטתו דלאחזיר הכן ואיב אפיר אפיר אפ' דאכתי אפי דאי' נאלא אפיר דקטומה כיים אמי אפוס דאוכא אמרי כמ"ד ואיב אריסנים אלי לשיטתו דלאחזיר הכן ואפשיל

דוסח"ה ליכ"ק דלא"ס ליי' נמי"ב לי' בטעם ע"ב לפי' על הברוסם עכ"ל ומי לקח לחזוד ולי ניחל בלי"ם גרוסם מי' שרי כמ"ב לחסור. ומ"ל לחרן דבי' נפי' רכ"ג הניל בטם סרי"ב יוסם דסא דמרי לחזיר דוקא כשהגיע מעשרי לכמ"ב לחבל לם לם סגיע לי' יחזיר ע"ב ומק' סבי' מלחר מטבטיו כשמלקלן מן סאור סוא מנטמל מ"ל מהנטל מעשרי מ"ל מהנטל מטמחיכם ומי' דמ"ר כשמלקלן היכף מטמחיכי דלו לם לם סגיע מעשרי לכמ"ב גם מכטיו כשמלקלן לי' סגיע עיש ולפי' סא דלקור להסור להחזיר בטהם כמ"ב דיש ניסל לחר ניסל דוקא לי' שרי בטהם כשמלקלן כמ"ב ולפי"ז י"ל לעולם דיש לי' מ"ר בטהם חלה בטם ג' דכשמלקלן בטהם סוי מנטמל כ"ל ומטים שרי לחסור שר ולק"ע ודו"ק סימ:

ודע"ת סרמ"ם דסא דלקור נחל להחזיר לגיש גרוף ולגיש נחיכם גרוף סיינו דוקא לחר שטמר כל ניסל הקדיש וכו' לבל כל זמן שלא נהגבלה כ"ל טהל ומחזיר כל סיום והק' הגיאם כין ד"ד"ה סחרי דיש"ם לי' נחול מדנקט הלשון עד שיגרוף כמיש חוש"מ ומ"ל ס"ד לפרש המחכי' לי' יחזיר לבל לפהות מטסיק כחכי' דלמר כיש כמ"ב מוחר שכא לי' שרי כמ"ב מיחר שרי להחזיר מטשרי עיש. ולכלורם שי כ"ל סקרוב דשרי"ם לי' יחזיר עד שיגרוף בטהם שרי מ"ל כמו דמטמע בהדי' מלשון הרחיק שכתב חי"ל וכן דקדק ריש פלי"מ לי' יהן עד שיגרוף ולי נטהם דוקא מ"ל דהיל למ"ר חלי"ם גירוף וקיש עיש ומ"ל ס"ל דנחול מוחר נחיכם גרוסם מ"ל ניד חלה כל לורכו לקור ולפי"ם שפיר קחכי דמלכל ניד לקור גחיכם גרוסם מטום טהם ודוק. לך לפי"ם קשה מכ"ל כ"ל דלמ"ל נחול דוקא לי"ל כמו דמטמע שטמח דלי"מ ומ"ל מוכח דלפי' נחול שרי לקור להחזיר גחיכם גרוסם לפי' כמ"ב:

ודרמב"ם נפי"ם מה' שהם סי"ג כתב דלק נניסל כמ"ב לי' מנטל נטהם גחיכם סי"ג מחוסם וכתבו סרלקוכים דלי"ב ע"ב לפי' דמחזיר ניש להחזיר לפי' נטהם סיינו כמ"ב והק' נפי' דרך לפי' דלי"ב קוסי' סחוסי' נמקומו לפיהם סרמ"ם לי"ל קלמר ומי מכי' דילמל לפי' לפי' כרבק דסרי שמי קיפא דומי' דרי"ם נניסל כל לרכו ע"ב. וגרלה לחרן וקק"ם לחרן קוסי' מסרמ"ל על רמי' נדים להחזיר שם שכי דלא סרי ניש לסחזיר ער שיגרוף וכו' סלכך עקר לי' יחזיר סולי"ל ולי"ם גרוסם לי"ל דסלכך מנומנם סוא דסא לפי' לי לפהות שם כמי לקור לסחזיר גלי"ם גרוסם לפי' נטהם גחיכם גרוסם לפי' נטהם גחיכם שכי לפי' לפי' לפי'

גרושה וחיב משום יבל דקנבר מצבי דשדים לה חציר משכיי ומצבי לה מיירי מלה בשכל דוקא. לך זיל דשל רבי קנבר דלמשום מרי בחיבם גרושה וחצים לשחוד לה מרי מלה גרושה וחיב משום קלחר דציב שים משום דקנבר לשחוד הכן ולעיין יבל דשי קי לרשי כי דשכיל דרבי קנבר לשחוד הם כשכיל ולמלה מלי קנבר דשי כשכיל וחיב משיר כשב דשי סלוק סיטו כיון דרבי קנבר לשחוד הכן ושקורי מחקרת ושיב קנבר דשזרם חציר משכיי סלבך משיר קלחר משך לה יחציר שוחיל וחיבם גרושה מלה גרושה משי דקנבר לשחים מרי בחיבם גרושה לשבל לי שר קנבר לשחוד הם שיב קנבר דשזרם לה חציר כלל משכיי כשכיל חיב כיון דשציר שכיי בחיבם גרושה שיב שזרם כמי חציר בחיבם גרושה

ושחורן קמי משכיפל שכיל ודיק היטב כשים עיש:

ולענין חזרה משקר שרוצים שיב משנם שי דעתן בידו שוחר לשחזיר לשבל לחביהן שיב קרקע לשחר לשחזיר ושקי חריש לחלי לה חילק נין דשמו לשחזיר לחן דעתו לשחזיר שוא נין לליך לשך לשלק ביניהי עיש ושלה להרן ושקדי להרן קי שמלם על חוקי דיש לחיב לשחזיר חם שמלה שדבריהם לפי קנרת שחקשה דיב קנבר לשחזיר חם חיטו לה קיל כשחם משמה ולה כשום שכל עיש וחיב שלי דומקי דיב לחוקמת מחכי שחקרי מחקרת כיון דלה נעי לחוקמת מחכי חליבת דשלכשחל ושחיקי חה כחב דלה דשק לשחזיר חם וחקרי מחקרת חלה לחוקמת מחכי כשלכשחל עיש דשכם קיל על חיטם הרשעים שכיל דלפיי שלי קי הגמי חלה לי לחרם לשחזיר חכן ושר הה חו ליל חה יבל דרשם לחיבי בדעתו לשחזיר ושחיב ניש חשן לשבל לה חבשיל וניש חשן וחבשיל וקשם לחיבי נתן דעתו לשחזיר ולקר ניש לפי חשן וניש שחיב לפי נכשיב חשן וחבשיל ולי הר שבי חד בנח הרשי דלה שיבי חלה נדעתו לשחזיר ולילן כשו שם. שחי דלי מקום ניש שכל קשם דשחיב לפי נתן דעתו לשחזיר לה שיכל למיכי דבדי ניש עיש דשכל נפי נשם מיטכן כשב הרלשים דשלי חילוק נין דעתו לשחזיר ונין נין דעתו לשחזיר ונין שכיש עיג קרקע שיך כמי בעיש עיש וחיב בשלמל לפי קי שחי דרשם שיבי נאול וקשם עיבי בשבם חיב לפי לה שכי מולכין כמי ידעי זה דקשם שיבי בשבם דשלים מרשי ליל חיב שציר שי לשבל לפי קישייחי שציר יבל דכולה מחכי לה שיבי חלה נאול דיקא כשו דשמע הלשון עד ס׳נרוף וחפיים לילעריך קשם דשחיר ניש לפי׳ לין דעתו לשחזיר כשיעש הרשעים וחיב עיב לילעריך למיכי סשלין דבשבם שיבי וחיב יבל דשעיש נקם כמי חנב גרלה דניש חומרי׳ לשבל לה שחזירין ושניבל לפקי לך דיבל דשעקשן קנבר לשלוחם דלה פלינו חלה נאול דוקא לשבל בשבם לשלוחם לפי׳ לניש לקוב לשחזיר לפי׳ בנרושם ולשון ניטלי לה שדיק וחיב שציר יבל כפי׳ חרי ליבל ושציר הקי ושחרלן כמי יבל דקנבר חבי ושעיש לרך לומר שקרי מחקרת ולפיי שחיכם הגמי לפרשנו לשבל רב לפרשנו דקלמר ניש חלה על נבם לשבל לכוכם לקיר עיב קנבר דשחכי דבשבם הרשעים וחיב עיב לילעריך קשם דשחיר ניש לפי׳ לין דעתו לשחזיר כשיעש הרשעים וחיב עיב לילעריך למיכי סשלין דבשבם שיבי וחיב יבל דשעיש נקם כמי חנב גרלה דניש חומרי׳ לשבל לה שחזירין ושניבל לפקי לך דיבל דשעקשן קנבר לשלוחם לפי׳ לניש לקוב לשחזיר לפי׳ בנרושם ולשון ניטלי לה שדיק וחיב שציר יבל כפי׳ חרי ליבל ושציר הקי ושחרלן כמי יבל דקנבר חבי ושעיש לרך לומר שקרי מחקרת ולפיי שחיכם הגמי לפרשנו לשבל רב לפרשנו דקלמר ניש חלה על נבם לשבל לכוכם לקיר עיב קנבר דשחכי דבשבם

בענין פסיק רישא

הגה יזוע פלוגתא הערוך עם רש"י בענין פסיק רישי' דלא כיתח לי' דדעת רש"י לחקור לכתחלה ואעפ"ך מחיר לחש' לכתחלה ואפילו פיימתא לדבריו ותיובתא לרש"י מהא דתמרי קוכא ע"ש ולית מעמיה' מזה ניחש מקום לחלוקי חמרו מעמרן ופרך והא קא מתקן מכח ומפני רש"י כגון שלקטן לתוכילה ולחברים קצר לה כתנור דחמר דמחיש מיחר ופרך והא תני' ורצה דחמרי תרוייהו מודים רש"י בפסיק רישי' ומפני הביע דלית לי' הוסיפתא מחריחא חלמא כיון דלא כיתח לי' ולא מיקרי מלחכה ומיחר מהים ולמה דבר פחיח מיחר חפי' לכתחלה כדחתן נכמה דוכתי גורר חדם וכרי ומלחפלינן פמור חבל חקור כמיחר ניב נכמה דוכתי וכיל דאית בקחפקתי לרש"י דקיל מלחכה פחלינן פמור עלי' חס נפחם המלחכה לא מי' לרך לגופה לגופה לך מחיב לרך לגופה מהו מי כימא דנפחם המלחכה חלי' חיוחא וכיון דנפחם המלחכה לא מי' לרך לגופה חעיג דחיב לרך לגופה פמור עלי' לו דיקמא נגוף המלחכה חלי' חיוחא ואם לחיב נפוח פעם לרך לגופה חעיג דנפחם המלחכה חיל לגופה חיי עלי' למפרע ולפיז יש לומר דמה נחמה מוכרח דנגוף המלחכה חלי' חיוחא ואם נחיב פעם לרך לגופה חיב אפי' דנפחם פמלחכה לא פי' לרך לגופה חיב עלי' למפרע ואפי' אם נחיב פעם ופעמים דלמלחכה לא פי' לרך לגופה חיב עלי' למפרע ואפי' אם נחיב פעם ופעמים דלמלחכה לא פי' לרך לגופה חיב עלי' למפרע חלא אם כן דנפחם המלחכה פחלינן לרחויי פמלחכה דנפחם המלחכה פחלינן פפיר פמור חבל חקור לכחחילה עפוס דחיפין פמה לחיב יפח לרך לגופה ורחויי עלי' למפרע חבל נדפחם המלחכה חלא פפיר פמור חבל חקור לכחחילה עפוס דחיפין פמה נפחם המלחכה חיל דחקור פה לא ומכחה בי חיוחא לפלכ ולכבי פפיר פמור ופפר פפיר חדיק היפא:

וחגה קיל דפיס ופח פפק פפח ולילפיך לי' לרים לפפי' כגון פלקפן לחכילה חיל פפוס דפפס דומה חם לא חפפס דלא חפפס כל פלחכה חיכרח ולפי לרים דקיל פפח כיפ דיוים פליפ לא קפס דפח לין עפה דומה ליח ועפה חבל פיפ פחני ורצה לפמי פחוייפו פודים רש"י בפסיק רישי' חלא חני ורצה לפיפחפ לילים לפו פם בפנה דיוים עפה וליפ חיכ נלחים לא קפס פפוס דפלילים ודיח נחפה לים לי' דפודם רש"י בפסיק רישי' לך זה חיכ דפח לפמי' כבל דוכפח דפח דפפס דומה ליח פיימ דוקח לפ נפידפח דקח פיפקר לללו פקיפ לפפה וחבל דפ לללו פפידפח הוח דלללו קח פיפקר לי'

וחגה דפה הוסי דיפ פודם רישי דפפי דלפ לי' פופפח ולילפיך לי' הוסיפתא פיימ פפוס דלפ פלחכה פחלינן. לך קי דלפכפי הפ לרישפ פפוד חבל לקור ופה פכי פלפוס פפוס דפפוס פלוס פכי לפכפי קפס פפוד חבל לקור פפוס דפפוס פלוס ועוד כיון דלפי' לי' הוסיפתא פחריפה פלי פלוס לפיכ:

והשתא לפפיפ פפיר פפכי לפילפ דלפ לי' הוסיפתא פחריפה וליל פלחכה פחלינן דפה לומדים דלפכפי הפ פפוד חבל לקור פפוס דפיפ פפה לפיכ זיל לרים לגופה ורפיפ לפפרע ופח פכח פלפיפ פיל פפוס דפלילים לך דלפלו פפידפח הוח חבל פח לפיכ יפח לרים לגופה דפיפ הוסיפתא פחריפה יפבר ממנו וכפיב ולפלרים ליכפל לופפ הוסיפתא פפיעפו לללפ גו לפיכ פפיר פיל פפידפח דפח לפ קא פיפקר לי' ללפו עד עפה פלרים לו ונפלו ללפה גו לו בח פחיוב פל פלפו ופפה הח פקיפ כפי לעפה ולפיכ פלפיפ פופר פפוס דעפה דופה ליח ופפילה כלן פח פפיר פפוד ופופר חפי' לכחחילה כיון דלפ פפכפה בי' כלל לוב למפרע וכיון דפלי דפכי דפיפ לי' הוסיפתא פחריפה פיימ דפיכ פיל פלחכה פלילפ לפיכ פח ליכח לפ"י כלל להפרך דפפיק רישי' דלא כיתח לי' פרי חפי' לכחחילה ולקיפ על פריפ דויק פיפצ כפיפ עפיפ:

מפתח בית שערים

סימן א ניחור מעפה חנות דריכ פיל דפיפ כל העופר עניכה לחפ פעלה עליו פכפוב כלפו עפפה נדפי:

פס . פלפול כפפי נדרי חפיק פיפ פי' כיפ נפי פיכל נפיד פי חלב פי קופן לי חייב לפפ הלוי:

ב ניחור דברי הרפנים פיד פפקופפיק פכיב פכפב לפפ חלו נף פן הקפכים לו פן הגדולים וכוה כנד פקרא וכיכם:

ג קיפיל נפפי פיר כיפ דלפר נפקנה [פפלה חנוף הנף כל הפפק] פפכי לילקורין לילקור כנילה וחולין נפפיפ. והא לילפ ני דכנלה פפעה נפיפיב וחיב כרפ פפוס ניפל פקדם. ופי' הרפנ עיז:

ד ניחור דברי הרפנים פיד פילקורי פחנה היל דקולה פפחליעה פפול פפוס דפיפ וחיל פפוס פפפקה ליפרלל. וגם ניחור דברי הרפנים פפ היפיל דפהפליעה רוב פעפים לחת היז קפק:

ה נפנין פכיל:

ו ניחור דברי פרפ לוחל קי' פי דקודם פינרך יעיין נחוטי פלילים לפ פפ כפריפ כדי פללפ יצרך נרכה לנפללה:

ז ניחור דברי פחריפ דהא דלרנה לרים פוטרי' ין נמיך ין פלפ נמיך היפ דוקח יפחי:

ח יפוב לקושים נרים לחרפפ לילך יפפיק פדליפ פכלילים נלילים דילפי דלילים היפ

פפוס דפכלילים וכללים לילפ לפיפ פלפ היכל דלילפ פפפ:

ט פלפול נ"ול נפה דלפרינ נכיד לרפ"ל פדליפ וחא רפ"ל פפיוסי הוא פפלפידי ניפ וניפ ליל פדליפ כפנוחר נרפ"י פנפוח פי פיפ:

י ניחור גפי פנפוח פי ניפ נפפיל לפוללה:

יא. יפוב לקושים פהרפפ"ל כפוכות ד' וכועל נעללה פלים ופירפ הא לחוך פפוד וכו'. וניחור לי' נפללה פי' פכנה לפלים לו נופפ פלים:

יא נדין פפ נעפה דפפיעה ליל פדליפ ופפלפול כפפי נכפפ פכיפ נפנין פדליפ:

יב קפ פלפול נפנין פדליפ נפפפר לקיי"פ ולין פדליפ פפפקדפ:

יג פוד נפכין לין פדליפ פפפקדפ ונפחר כללי פדליפ:

יד נדין דלריך לפפוה ני נקנים נכנפי הפליפ:

טו. ניחור דברי חוסי פפחוה ליח פיב דיפ לפ כלרכה:

טז נדין לין פדליפ נפפפר לקיי"פ. ופפלפול גדול נדין כללים נפנדי כיוהפ:

יז. פלפול יפר וכפפד פיד פפיפ יידל קי' פיפ נפכיפ פכיל וייפוב פל קפפיפ פפקי פפפכי דכהכיפ פפ"נפו ניפין כיפ:

יח קפיפ ופירוקל נגפי פפפוה כיפ לרפנפן לרפנפ פלפ לילך יפפיק פכלילים נלילים פדליפ:

יט. יפוב לקושים פניפ קי' ליפ פיד הוסי פפוס דפכלילים וכללים לילפ לפיפ פלפ היכל דלילפ פפפ:

כ פלפול נ"ול נפה דלפרינ נכיד לרפ"ל פדליפ וחא רפ"ל פפיוסי הוא פפלפידי ניפ וניפ ליל פדליפ כפנוחר נרפ"י פנפוח פי פיפ:

כא נדין פפ נעפה דפפיעה ליל פדליפ כפנוחר נרפ"י פנפוח פי פיפ:

כב פלפול נ"ול נפה דלפרינ נכיד לרפ"ל פדליפ וחא רפ"ל פפיוסי הוא פפלפידי ניפ וניפ ליל פדליפ כפנוחר נרפ"י פנפוח פי פיפ:

כג נדין פכפפ פיד דפיפ פפפ פפפ פפ

סח. לסלק שלשו משנתם שמואל על ר׳ כיח וכיב :
כיז נעצין סכיל :
כ״ז נחלקין עיזר לי׳ שעור שנתים רק מלאך ומאזן כשנתים שור הבים ויקב רק הקלף ממחכי המופרים נתוך בניה לחזק מחזיקם סח ים לשמול שחלין כולו סח נקב רק כזה נשתים או לריכן דוקא מקרע :
סט. עיד מים הנסיק מלחה זיל ב״שמי דנרי חיים ס׳ ג׳ והי דנרי שניה נסי׳ ליג סח נגד הטור פרי ר׳ יוד דקיל דמקרע מנחתן פסול. שכוסה לחתת נדנרי שניה :
ע. הסנות נדוכות עיד תטור מחריש סיק לחיה ר׳ כיח דשיר שפרימי שעל לנבי עור החילן ולח מקרי ב׳ שדוח וכי ויחיר דנרין סם :
כ״ח חפילין סח סם נחלים יותר מדי חלנשה סח שפולי להניחם :
כ״ט סח מותר לשוח הנחים מחפילין דרשי לחפילין של ריש :
ל סח לנרך שחחזיק כשחרים נשעה רחשן חפילין דריש :
ל״א ״יסוד לקוש׳ פמיג נשח דקטן שפול לכחוב חפילין משום דכחיב וקדשתם וכחנחם כל שחיב נקטירים חיב נכחיב חמלי לח דרשים מי חנחה וחכלה פולו שהוח נר זחיחת חכול מהנחו :
ל״ב על דנרים מנילת ר׳ חלייד לעכן נרכה חחרים סח כיעור כל הלילה דלרך לנרך דחמחלה לח ר׳ דעחו לשעור רק ליום ולילה :
ל״ג נעכן המכוכה מדשם פלקנרלף שמכון כנורי נס מכשים סח מותר לשמוע משום קול נחשם עלהם :
ל״ד ניחור דנרי עוזי ר׳ עיד קוסיק ר׳ וכמה עכיכים נשמי נרכות נגמי דכיל. נרשי׳ דלינ דים סח וכו׳ ושחוק דלית עיב דים חנילה וכעוך קוף המכ׳ לחחילתו :
ל״ה ״יסוד עיד גמי רפיק דנרכות וכים מכי ערבח שמשה לילה הוה ואיכחו דקדמי ומחשכי וכו׳ וקי הח חין נכין ניהמיק נלילה :
סט. מיזום דין עשי פרים יפוח פ׳ קרח דהח דנשעות השחר הוי יום הוה הלינ חיב נשיב לה מקרי יום חלה מיכן החמה עד שקיעה החמה ואיב נ״ב שחשה מיכן החמה עד הכן החמה חעש׳ שעשה מלחכה ניום ח׳ קידש הכן החמה לחר שעלה עמוד השחר חינ מיחה דנשה יום ולילה ושם קוטנ לילה ויום כשעה שלה נ״ב חינ והלה נמים שחחזוכים ליחיו חינ וזה דנשיב שלילה חולך לחר היום :
ל״ו נדין שכחב חניח דמי שחיכו חרם וקוחם סח חזכיו לעיב דחיכו שוחע מוליח לחרים ״יח:
ל״ז נשפק קרח קים לחמיין קדיר לקולח לפילו לדעה חל״מ דנשפק סח נעשה דנר המחירו לה חזלינן נקדיר לקולח :
ל״ח ניחור דנרי מהרש״ל נרכות ר׳ דים חלה לעכין כי חפי זמן קים מותר ללמוד. ומיזור מק נרכות החילתו לקופו :
ל״ט נעכין כמה הפיעור מעיים עד הכן החמה :
מ סח יכולין לעשות חקנה שלה להחפלל פפלי׳ נשיכיב נקול רם מחחר שחקול מעכיר חכוכה :
מ״א ני חנלים החחפללו׳ נמקום חחד ומי יכד לפי החינה סח מותר להשכי חחר חפילה מי ליל מפה עם עשרים לחפיס למקום חחר ולומר חפרי ונליל ולומר חחיב קדים קדים :
סט. סח נח לניחיב נשעה שחחילין קדישה דקדרה סח נכחיב יכול לכיד לפי החינה ולומר קדישה דקדרה וחחיב קים חפפי חלה החפלל חפילה חיי :
מ״ב ניחור דנרי רפי נרכות ריו שכחב עפרה קדמה שכינה וחחזי קודש פיהי כל הפעפרה

ובלים עד קרוב לסניעה ואחיכ אכל מעט פת
ובפצע ממנו אם חיב בנחאי מיתי כיון שאינו
פצע או לא כיון שאיכ בפצע מסכת :
סם. נמי שאכל בשיבוש קטוך לחקיבה אלי
טפטפה או יחיר ועיד כשקידם סיום אכל
שעתר עד שכואבות אם חיב כרת בעיד ובקונג
אחתה כיון דהי יאבי דעתי ניוחיכ או כיון
דלא אכל השתור ניוחיכ אימי חיב. ואלעזל
עשם ואריף נשוניא דכואבות אבשם יומא דעיב :
ע"ם קוקסווין האבשם עי האדונות כמה
מיכים חיב ברכה ומברכין עליו בשחיב
או שאכל. ונם אם מהויבי להודיע לשקוטה
שאול קוקסווין שלא יברך ברכה שאינו רואי :
ם נא שעשה חמד שחרלים שלא כעלרו נקוטה
ואשר שנרוב לו שאם חי שעלרם חי יולא
מהם קי שרוח יין ומזן עליהם שי מאוח שרוח
מים אם לנרך על האחוד נשחיב :
פ"א עיד חוסי נרכות יב"ח לא לחף
דאלות אלייכ אצל הכיא דכאכורין לנרך
על היין ואולא שכר לא שהכי :
שם. עיד שחכוכים בעבר לישיר דרבנן בשחנג
לילי כשרים :
שם. עיד שרואנים שפי' דלף אם הנית שנול
או בעל חי זרוח או לרכו יחר על רחצו
אם יש לרנע דיל על דיל חיב נאוחז :
פ"ב נדין מלוה שאינו שדירה ואלו' בכל עת
שברכו' שאחיכו דשמי' לאלוה שאוה אחון
לזון :
פ"ג בשפק נרכה אם אוחר לוחר נרך רחאנו
שרא אלכה דאלעא אם לית בי' אלוה
נרכה לבעלה :
פ"ד ניאור דברי חוסי נרכות כיו דיב בעת
דאשיע רשות שיהו לבני אלוה אחרת
שאוחר דבריהם בשאנו דיב עיב דיב לשיד.
וקיטר קוק עש נרכות לאחילהו :
פ"ה נמי שעומד בני רחשונות אל האשיע בשני
ונא אחר ואחאיל לוחר האפילה שי דאלאה
בקול רם אם לבעות עמו קדושה :
פ"ו בחרנו של ספרים שיש לו דלחים אם
נמה שאנשר הדלחים שקרי כלי בחוך כלי
או לריך עוד פריקה עליהם :
פ"ז חודוה האשרי מבירות כדי לעשוה עשרחאם
בשבת :
פ"ח ישראל שאכר ריחים מעבריס ויש לו
מיהלכער שלוקה קך מה אכל שדה ואם
כשנר לוחה דבר בריחים מחויב האיהלכער לחקנו
דשראל יתן שכר הנועלים אם לריך להם אם
יש היאר לחקן הריחים בשבת :
שם. ניאור שים לי ווירטשרוז ובשבת מוכר
העבויס שטעל ריוח אכל שדה קך מה
אם מוחר ליתן משקה גם בשבת :
פ"ט נדין לעשות מלאכתו עי גוי ובא"ה חוסן
הוא לישיר דאורייתא :
צ נעל האחות שרולה לאחאחף עם עבריס
כדי לפחות האחות בשבת שהוא יומא דשוקא
אם יש היאר לעשות כן :
צ"א הא דאסרו לפלוח לינרת ניב ככרי בשבת
בלא קבן ולא קניע בי דוחר בשחא
לפילו ניום א' אם הוא דוקא אם כשהלה
לישראל אצל אם כשהלה לנכרי מוחר :
צ"ב ניאור דברי מהרשיא עיד חוסי בשבת
די ליש קודם שאבל דחוסי הי יכול
להקנות על מהני דכיג דאשיע חופא בכלל
ליש מלאכות אא שי אחיש שומא יבא לידחות
קודם שיגא לידי לישיר אבל והאם עיירי
לעבין שוגג :
צ"ג נאחייא שם בשבת דלא שי אחיש שכי
חוסי :
שם. ניאור דליש אחיש מקום דע"י אחזקה

מלש בשבת דלשמ לריך קרוב למילה בשעשה
דאר מאבן :
ק"ח בשבין אכיל ובשבין דשחיש :
ק"ט בשבין דכל עלאכה שעשה כלאחר יד
מוחר מיהיב ;
ק"י אם שיהל מאיב לילך לכפר ולבעות שם
שיך כדי לשוב אימיל אף שאבעל עוכ שבת :
ק"א ניאור דברי הייב פ' לשוב לפרום
לאם שפיי ר' שלמה אלא פ' יהעי
אם שאיב מיהם אי לאו דחיכ ליש חיב כלל
כיון אלא פ' שהרחה לעיהם :
ק"ב עיד רפי ושיע בשבת שבת קיב
בכחב ג' חוחיות בין שבש אי ופ'
שהיכם לילשין ושחוסי רשיל האם דשקוי' שוכה
דאלי שאלחוך כיע לא שיחיב :
ק"ג אם קורע בשוחו או ע"ג שהו שדיב
שבוש קורע אי שבוש עכם שבשים כיון
שהיכ קורע עיע להפור :
ק"ד שפק נאה דקיל דקורע עיע להפור
ושוחק עיע לכחוב וקוחר עיע לנטות
ושכבם עיע להשניר האיך הדין בקורע ולא אמר
אחיב וכי אם חיב. וכן אם פ' בחחילה שוגג
ובשבת שבירם ושחיקה וכי מזיד אם חיב :
שם. ניאור עכין הא דקיל כל השקלקלי' שבחוי'
שה יהא עכין שקלקל ניאור לשנות בזה
ושייבב פיסיש בקיוני' דשוחב בשבת חולין יד :
שם. ניאור דברי השרוך בעכין שביר דלא כיחא
לי'. ולייבב שרשיב ריד שעבודה יהיב
וניאור קוני' דליכוך יומא דיליד ועכין דשחיש
ושלוכת שחשבת :
ק"ה אם שפי לי' בידים שוחר בדבר שהיו
לחוור לגדול וניאור דברי עוז יהיב
פ' שעיב :
ק"ו עיד חנוי שקודשת שחידם דישראל שוחר
לשעותם כשן קטן כיון שהיו בשורת
חוחו דבר חצל ביד אפי' ישראלים לחוריש
לחוריש לשעותו שא נדר ביד :
ק"ז עיד חנוי קניו שעבותר לאחר היו
רשאי לקנות ליחור לקטנים שהוא אי"
שחורים בדברי' שחלוריש :
ק"ח נדין שנמי' שביב שבשת דשפי לי'
בידיים שחור דוקא בילו אצל בשיב
לים שפי לי' בידיים :
ק"ט ניאור דברי הגמ' שבת דשיב שחכון
לזרוק בי חרק די וכי וכן שחכרון
לשחוך אם שחלוש ושחך אם שחשוב :
קי"ל נגמי שבת לית דשני זרק כזית חרושת
לבים טוש שא וכי ושחוסי שם דיב כגון שכי
דדוקא נקב כזית חרושת ושעכין אבד גופו ליש
אבד בשבת בליב ושגמי שפשי שיב עיב דקאמר
ושוא שפרק שכירי' :
קל"א ניאור הרשביץ שלאכות שבת אי שכי
דדוקא בזורק שלין קופו לאביא לריך
שאחה ציב שפשו למטה שני אבל בשעביר שלין
קופו להביא לית שכחה עיב שפשו למטה שני :
קל"ב ניאור יוסקלמי שיהיבין פיש דלין ריביר
בשעשיו אלא לעיל שהוא כגד כמה
שכיות ושד החיבות עליו :
שם. עיד הערם בעיב ושחוסי שנוחות שהיל
שפוס בזירם חולאם שרשי' לרחיר וכן שעביר
שאות שרשי שהוא שפוס בזירם דשפי' לשחרי
דיל ברחיר וכן למה שעלו שקיש בשבת שפוס
בזירם דשי' אלא שכשיו לין לש רחיר שיש'
קיל שוקשי' בו ואיבו דומה לדגלי שדבר :
קל"ב שלר שיש לו ג' שחיטה וברביעים שרון
שחילוש לרחוב ושקה לשעות שם גדר
שחחת שכשר שהולך לאחרי שביר שרון גדר
בכל שה בשבת שפשרה שבלבים וגם לישיב
לית לשעות כי שבכרים נוכני לוחו אם יש

ים סימר פלמחל מחמת מחאנרי עמוקים מן
אחלר כמו יש לו יש מפתים :
סמ. פלמחל עמוס ריפר עיר מפתנה חמים לויש
פי פיש נעכין החמם פמח יפלה פיס
מרפון נעמה סקרה :
קל״ך מחדום מם סמרלח מרפי עירונין פיש
דיפ חלה פלריך למכור פרפות מכברי
נכל פמה וסנה :
קל״ה ניחור גמי עירונין " נעשר מרונה פל
הפרון :
קל״ו נעכין לי סיפר פלמחל מקרי הכלח פחק
פפמיש ליפ לחי פעמלו מעני לפיריפ
פמלי כמר :
קל״ז נעיר פקמלו מפרות מפרלם פל פרומר־
פעירפחפעמן וכעמה פכחפנחל זכוחפ
סם לריכי לפכור לו לקמים הרפות מחדם :
קל״ח מחדום פפרעיפו לחחזיכים ליפי לפור
להפעניר פמות מדיל ברחיר מיפיפ וכן
יפי חפור ליך חלך חמה מהיפ מעשם דפיפ
לחור מפיפ :
קמ״ם פיך להפרי הקודפת נעכין פיפ :
קמ״א עיד חוכי פמה ד״ל פהניל רלי
דפלימהו זו הכחפו מפחכי דיפ חוכל
לחכילה לי וסם פירי גם פירב וניכב ליפ
חייב רק פל הכלה פעיו. וגם עיד פיפ פמה
דיו דקחפר פידי דהוי לפעניר דיל נרחיב.
ועיד פיפ פמה יב דקחכי לה יכל חזב נכיפו.
וכעין פמ׳ פמה פפופו להחילהו :
קמ״ב נעכין יפ החופין למעלה מי׳ עיד פיפ
עירונין פיב הרכי חיר ניום פנן דוד
נל מוחר לכחות יין נפמחות ריפר דנרי׳
כחמרי׳ ומתוקי׳ :
קמ״ג המחנר הלריך עלמו מפמנות הפוחל
נחפמה הקודפת. וניחור לחתי ליל
מחוך לעכין החופין ;
קמ״ד עיד החיפ יוד לי׳ ליו נעכין הפלה
פוס נקדפים נזפיז פפיפ פיבוני׳ דפיב
הכיל הרכי חיר ניום פניד נל וכי׳ :
קמ״ה פם. עיד חוכי נפמנות דפיד לית, נעכין
נכין ניפפיק דלפמיד פרי נכין ניפפיק
ניריפ ונליכה :
קמ״ו מי פפכח לומר ישרי נחפילה פחריפ
וחכר חחר חפילה פוסף פם לריך
להכיח חפילין פכיפ וחם לריך לנרך עליהם :
קמ״ז ניחור דנרי ני׳ לי׳ חכיב פכרלחה פדנריו
פפוס כפיח לל הקריב נריפ כיפן וניל
נגד גמי פנח פיז. וגם נפיפ דחפסר לחפעטים
ל׳ נ׳ לי׳ נכיפן לחחפיפ לנכי לחי הל יום לי׳
הרחפון הוה ליח פלחור נחעכיפ :
קמ״ח לי׳פב קופיפ פהרחי׳ הפפורפקחה נחה
דפוחלי׳ דוכחי׳ לי יום קודפ הפפה
פפפחי׳ דיו פהרי פפה עופר נרחפון וחפיר
על פיפ :
קמ״ח נחה דילפיק דחזלין נחי׳ פפניכה
עפה נפפה :
קמ״ם נעכין הכיל :
ה״נ נחה דילפיק זפחי׳ לי׳ דחין עדלית
פפמקדפ פפלפ לל חפפרו נו :
קנ״א עיד פ״י פ׳ חליד דניפל חפן עי
פליח ליפ כפו דלל פפכי הפקר ב״י
פליח ;
קנ״ב עיד פהרלי׳ הפלל פכי נפעפת דפוכר
נ״פ פהניכה ני״ד ופ״י פם חוה נדוק
דלריך לפפולו ולל פפכיפ לחזקה נדוק פפוס
דליכל רק חזקה פכח רוחל פחיל וכוב חפולם
נחדקי׳ ולי״ד לנפפת דפחזקה כפרות פלדם וגם
רוב נחפות כפרות :
קנ״ג ניחור דנר חוכי פפפחים דיפ עיב דיפ

סי״פ. ונילחר דנרי גמי פם דפרפת פי׳ ליפורין
לפי פכיות :
קנ״ד נדין פנ״ל פ׳ חפיד דפם חכר לחפיו
פפ״פ לנפל יחוד ריפער דפפנ״ז דהפנ״פו
פדלף דיפ נו כרם :
קנ״ה נפר ככרי פ׳ פחולם ליקח פ״י יפחי
פ׳ פלח ככר קינין ועוד יוסר פם
פוסר ליקח נפנילו נפפה פן הרימים ריפחי
לחפר פנפעלי הרימים לין לוחפ״י החפים :
פם. נדין לפ פ״י חפן נפור להפיפו פפוס
פפיפלחל קונה לפר הכברי ולין פחפן
פל יפחלל רק פל פכברי הפפלה :
קנ״ו נעכין הכיל :
קנ״ז נדין הריפים ניפחלל פקופה חפן לפכרים
נפפינים הנוי ופ״יכה לפ׳ קכיה וקכיו :
קנ״ח לם פי פקנה חפן לעכין פי פפרע
לם פוסר נפ״י :
קנ״ם נדין לם פ״ינ לנפר חפט פל נרי לם
קינל עליו לחריות פפניפה :
קי״ם עיד דיפו פל פנ״ל ק״י הפ״ז פקכיה
נלם ה״י פחיכת נפר פוכז נקערה ולכל
פפוכם הנפר עם פחיכת פלה וחרנים נפ״ו
פ״ם חפה ולי״י לם נפנר לם נפלה פכיפס
לחקירים :
קס״א ״פוח ליחה קופיות נפנ״ל דהריפיפ
פפחי׳ לי״ל :
קס״ב לם לחילור כוחן נפפה נחיחר ע״י לעיקה
דיכפל פעיב וי״פוב דעפ רפ״י פפחיפ
ע״ד נזה :
קס״ג ל״י׳פב דנריו נהפנר פקודפת פפפנה
הפוחל ;
קס״ד ניחור הפעפ דלפריכן הפלי״ל ונעכין
רוצו ככולו :
קס״ה נעכין הכיל :
קס״ו ניחור רפ״י יוחל ע״ב נעכין פ״יפל
דפחן ופחור :
קס״ז פיר קופ׳ פפפ״פ פ״ב פרפיפ ע״ד
פ״ם פפחיפ ע״פ דפחי כיר וחפחה ני
כחוב״ הבכ״ל לל לילפריך יקדפ נפי חפחה
לעפפ דלה כ״פל עדלי״ה. ופלפחל נדחל נפחני
דהפלי״ה :
קס״ח עוד נפחני״ה הכיל נעכין קי פפחילהו
לי׳פפי״ר וקופו להקל דלי״פ קו״ח :
קס״ם פלפלה. טפח נפפה עפ״י נפחני״ה
דפקדופות פפחיפ פ׳ :
ק״ע נדין לם קי״פ חפן נפפה לם לוקין
פפוס ני״ פ וני׳ :
קע״א ע״ד חוכ׳ פפחיפ כ״פ דלה פפכפחה
ה״פר פכילה נחפן פל ככרי נפפה :
קע״ב ע״ד חוכ׳ פפחיפ ה׳ דלם נפחילה
הנעיפ לי״י ליפפוה פה פ״י׳ לו
הכלה לחי״ב לחור :
קע״ג ע״ד חוכ׳ פפחיפ כ״ח ע״ב דפהכה חפן
נפפה ליפו נכרת :
פם. ע״ד הנרעקי״ח דקופה ליפו פפור רק פפ״ע
פפחיב :
קע״ד נדי״פו פל הריפנ״ח פכוה כ״ב דנלי״פ
דלה פל׳ לי״פחפכ׳ פ״י׳ נפ״פיל לית
נ״י פפוס פפילה ופלפחל נגפי פפחיפ כ״ז וחלה
פפל הפפ״ק :
קע״ה נגפי פפחיפ כ״ב והרי הרופה וכו׳
וחפן פפרע״י לפ״ר ני״ן וכו׳ :
קע״ו נפכין ינ״ל :
קע״ז ע״ד הרפ״פיפ נפי חרי״פ החוכל חפן
נפפה כ״ם הי״ז לפור פפ״פ לה
יחכל ;
קע״ח נפקוס פפכין חפ״ים הפלוה ליפו כפוגן
וכרחו׳ לם ככן יפר לחפוה נפלה וחפ״ן:
פם. פלפולי׳ פ״י׳ נפפ׳ פפחיפ דפ כ׳. ל״ח.
קי״פ. קי״ע וקל״ך :

קע״ם ל״י׳פב דנרי׳ פפחפדי הקודפת פפפנה
הפוחל ונעכין חיפ :
קפ״ם ע״ד כ״ע נדפנה הרפנ״פ נפי׳ פחרופות
פכיר דקי׳ עליו פפקפ״פ ל״פ נפוניל
דפרופות חפן ;
קפ״א ניחור דנרי׳ פוכ׳ רפ״ק דפפיפ דפפן
לה נדי״לי ליכפי פ״י׳ :
פם. ע״ד פנ״י קפל חי״ח ק״י כ׳ דלי״פו עופר
נפ״י עיפ עד הלילה :
קפ״ב ל״י׳פב דנרי׳ נפפנ״י הקודפת נדנרי
חוכ׳ רפ״ק דפפ״פ הכיל פפפנות הפוחל:
פם. ע״ד קו״פ פהרלי״פ נפה דפוחלי׳ הו״כפ״י
נפ״י קו״פ עד הלילה :
קפ״ג נפ״י חפר כ״ח נפר פלפל פפפנה נדנרי
ופרופותו לפ״ח ר״פ״י פל פפ״יפום פל
פכפנו פם פופר נפפה :
קפ״ד נדין לם פ״ל פפחיל עופר נפפה
דפפפ״פו לו לה :
פם. ניחור פפופפפת פלילה פפ״ק דפ״פ״פ
פ״פר כ״ריפ פופ״פ׳ נפת וכו׳ :
קפ״ה ע״ד פ״ם פפפפים פ׳ נפה דפ״ר״פ דלך
ני״ום דפפן פפפ״פ׳ פוה דוקה פפ״ו״פ :
קפ״ו נדי״כ פל נפפ״ם דל״פ פופר נפכילה
פפן עד הלילה :
קפ״ז ע״ד חוכ׳ קידפן חפפ׳ לה פפ״ב כפי
פפן נפפה נכלל ל״פ״כ פל״פ פקודפת
ופד עפ״כ׳ נפ״פ הכיל :
קפ״ח נעכין הפפן פל עופר׳ פפ״פ פופר
ע״ד פפפפים פפפי פפן פפלי״פין נפופין
ד״ד ול״ל לפ״ר פפן פלה וכ״פ :
קפ״ם לל״ך יפ לפפוג נפפופים נ׳ נפ״פ פפל
לפיות נפנה :
ק״צ פלה פכלפו על פדפ פל פפן פפ
ד״פם :
קצ״א פופפי יפרפל פפ״כ פפן נפפה לקה
פ״ח׳ כפר קפה ב״ב כ״ן ופ״ם
לו פלי פפ״ו וני״ם נ׳ פפפ״פ פלה לו נפפ״ם
פלופו קפה פ״ם עפופו פם פופר לפפפ״פ :
קצ״ב פפלה פכ״פן פם קלה קפה נפה פופכי
לופפ וגפפר פכ״פ חפן לל פפכר
נפ״פ וגם נפה לל פפר פפופר לו פפפלה
פם ים פפם פפפה פפן פפ״ע הפפה :
קצ״ג פפר פכ״פ פכפפנ על פם פפפל
ופפפ״פים פ׳ פלפנו פפפלה וגם ה״ל
נפפם הל״פנפנ פם ים לפופ על פפן :
קצ״ד נדי״ו פל פנ״ל פ׳ פ״פ פקי״פ דפ״פ״פל
לנכרי פפכי לפלילו פל״י נ״י :
פם. פפילה הפפור ניחור פפכ״ו קפי״ק דנ״כ״פ
פר״פ נ״ב הרי לפי כנן פנ״פ׳ פ״פ וכו׳
ועוד פ״ר׳פ׳ פלרי״פות ע״ד נפפר :
קצ״ה עוד נעכין הפוי הקודפת נפ״פ״ל
נפ״ן :
קצ״ו נפ״פר לנ״פ״פ לף לפכילה פפן נפפה
ים לו ר״פ״פ וים לפפם פ״פ״ל״י יקפ
פפ״ו קפה פפ״פ״פ וי״כ״ו פא נפ״י פפן פל
פפ״פ״ל פפ״פ״פ יפ לפפפ״ל פ״פ״כ״ פקופה
לנכרי לף פלה יפפור פפפפה לנכרי הקופה
וגם נפל פרי״פ יפקי״ק נ״י״פ נפפה כ״ו
נכל פפנ״כ כלפ״ם הפופה נפלו :
קצ״ז פם פפר לנפפה קפה פפופר לפכילה
פפן קו״ם פפה ולפ״כ׳ נפ״פ לנכרי
כ״י פ״פ׳ לו לפפפ״פ :
קצ״ח פם פופר ליקח פלב פפכ״פ נפפה
כפפ״כ״ל הפפ״ופ פפן :
קצ״ם פם פופר לפפפפק נפפה פ״ן ה״כ״ן
פפ״ופ יפן ים פפפ פפ״ו ס״י נו
פ״ל י״פ :
ר הפ״ופ פל פן פ״פ פפפ פם ס״י נו ין
פפ״י פפופ״ל נפפ״י״פם ה״פ יפפר פ״י״פ
פלה

מלא כמאמם נהס סום דבר לס סין סמי' ס
מכמיו שהר נסמה ומה ריס סל סחביות
לעבין סמה :

ר״א לים לי קנה קסמסמל יסן עם סמסנע
וסמה מכים יודע נמה סלא כמאמם
ג״ים סל חמן ושל קודם סמה מכים כמאמם
לחלי סמסו נו ״״ים סל חמן ומסמה סמנר ניסל
נו ״״ים סל סמה ניזרס סכיל לחרי סמסו ליזרס
סוקים חדם ולה עלחה סל דעתו לסחול סלילם
סליו וחיים מסמה המנר כנר כלה ומסה סחול
פי נס נמה זו ניסלו נו ״״ים סים רים המיע.
לס כמר לסמה:

ר״ב עיד הרלסלי׳ דהיכל דמסמו לחסר נס
טוסלפ״ג לחסר :

ר״ג עיד מכילתל פי׳ נח דלרך עד טוקר
ליהן המים לטוקרו סל טוקר מממסה סמר
נמסיס וחיל סכן סחמה :

ר״ד עיד הכמ״ג סחניל רלי׳ דכל לי׳ סמס
נמסמו כעלפ״ג לסחר מסיס סקסיס ד״ל
דחיל קדירות נסקה יסנרי וכי׳ :

ר״ה נעכין כעלפ״ג ועיד חכין לס מחכי ״סן
יניח לכלי סל חמן :

ר״ו עיד מקיים ק׳ הס״ג נעכין סלכדיל
וכעלפ״ג נחמן נסקה :

ר״ז נעכין הכמר חיזרס מנסלו נח ״״ים סל
חמן :

ר״ח נחסור לסחר לי׳ וחיל חסיר לחכיל
ולחחכיל לחחרי חמן נסקה לס יכולי
ליהן לו הכמר על ״״ים סים :

ר״ט קסס חניחין סקוכי׳ ממקומות סוכות וחיכם
יודעי׳ לס כסרים לסקה וחנעילם רק
נמים נלנד ולה נלריג חחילה לס ״״ים סכחמי
נהס כמר לסקה :

ר״י כלי כקף סים חסם סמוסי׳ סגלחן נזוריס
לס ל״כי׳ הנעלה להסחמם נהס נסקה :

סס. עיד ני׳ רסי׳ חעיג ניסוג דעם הסור :

סס. עיד חי׳ ק׳ חעיג דקומע כס״ניג נהגדה
למלס זו לו מדוד זס לה יחמר זו לו זס
ונסי׳ חי׳ לדס חולס :

סס. לס יולה׳ יד״ם מדוד נהמכח סממלל :

ר״יא כסיומיל סים חל נסמה לס ל״כי׳
לחסות המלות מלוה עים לחר חלוה :

ר״יב לס מוסר לנסל דוקסיסון מסעה נסקה :

ר״יג מי סלה ס׳ יניק לכרסם ולקה המדר
ונירך מיד על חכילה מדוד לנד עיד
מניח ק׳ חעיים דמדוד ליכו רחי׳ לחכילה :

ר״יד נמדוד הלא כחיב חכילה לס לוק׳ נחוכל
סלכדיל :

ר״טו לס ים יסיר לעסות סיון לסקה מגרעיכ
פרחי׳ סקורי׳ נלעיל זלכעגלומין :

ר״טז חודום סחיבה מים למלות מן הוחסק־
קעולי־טוכ :

ר״יז עיד הפלפלי׳ (פפעפסמר) חסר ים עליהס
חסם מחרס לס מחויבי׳ למוכרו לכהני
קודס הסקה :

ר״יח נכלי עץ סס׳ נדוק ומטוקס להחזיק
נח מים לסקה ונעים מלחו חוחו מסרחס
עיי קיכון ופעמ סכים מלחו חוחו מסרחס
ככרים עס קיבור ימלול נחולה יסר מנס ״ג
סכים חלל הלחר ופפעפסה היעב הכלי מקודס
וזסחיכים הכלי למקומס הלחכון ולחחה הנחולה
מודנק חנה נדופכי הכלי ונפכו המים ונחלו
על החנס׳לי׳ סנעלו סמים מעלינים הלחכוכה
ועל הכלי לס מיסר להסחמם נח נסקה :

ר״יט ניסרחל סקנה מכברי כ״ם חניות יין
הנעמי׳ נפפיריוסם כדי לחזקם ולילם
כל מחיים והיין כשרקף הכברי ועל
לחריות הכברי והקוכים היסרחל לו יהי סלרך
לעוכרם לכברי קודס הסקה לס היין הכיל
מוסר לחחזיק :

ר״כ עיד מגיל נסס ניע דסמען כיון דנעילי
דעת קני מסכי נדיעבד לף קכין ל׳ לו
כסף לו מעכיכה :

סס. עיד מגיל רקי׳ חעיג עיד סמור דדבר
סלינו לחסור נהכילם נסקה מסור מסיס
לסמחוסו :

ר״כא לחדום יין סכעסה מלמיקי׳ סמקדס־
מלין על סמחיר ליסרחל כדסמעת עמיס
סמחיס ניס דלמר יכל לילוך סמקלס דלי׳ נעמ
נרס לו :

ר״כז נעכין הכיל :

ר״כח עוד נעכין הכיל. ועיד חמיס יוד ס׳
סיע חמלי לה דדמיס נני ניחיב נני
ולה נכוס יסרחל :

ר״כט עיד רסי׳ נילס כיו נעסס דלין רוחין
מוסין ניזיס :

ר״ל נעכין הכיל :

ר״לא עיד הרמנ״ס פ״ג עיזיע סיד פ׳ דנני
דלה לינסמע לקולה ונפיס מנרכות
סיל פ׳ לחומרת. ונעכין חעליע :

ר״לב על כמס הנרוס נמסי נילס עיד רסי׳
דיו ד״ס סמריפה נכס וכי׳ ועיד פ״
סריס דלים דכהיכס ניזיע כיחס מפכי עסה
דומחמס נחגיך. וניילס דליד נעכין ליגן רעפיס :

ר״לג ניחור נמי נילס מ׳ חלה ליד לחפר
כיזיס דעמו על חדלי וחין דעמו על
הסקס וכו׳ :

ר״לד נחולס מחיכ לחפר עפ״י ליוי הרופח
לריך לסחוס בן עוף ותן הנפר לה
יחכל רק מעפ מחניר לס מיחר לסחכו ניזיס
כיון דחיל לכזיס :

ר״לה ניחור דין עוף המדים ניזיס לס לסחכו
ניזיע מעפיק נילס ליד ומריע לריס
פי׳ חליס קריף מ׳ :

ר״לו עיד הקוסיק לריע דמיס למעומי ולי׳
מחיק׳לי׳ מוסכין ניזיס נמע יסלה מריס :

ר״לז לס פריליכ׳לי׳ לימדהקלקעל נסוס לריר
הנלחסה פעפרלעלסוס לחסעב ניזיע :

סס. הפנוס נדולוס על הפר כסיס לריס ק״
ק״ו נכדון לס מוסר לחלילן ריינסחלין
נחפר לו נפרחל מלוכן :

סס. כמה קפרוס יפרוס ועמוקים נדין לנוד
ופלפול נדול נדין ליבן רעפים :

ר״לח עיד קוסיק סידוע עיד סים פפוסוס
ע״ו דפריך ונכרי ניזיע לין נכן
ניחאיק דוסס יריע לפי׳ דמנבן ניזיע מוסר
מפיס ומל מנבן חייב מקום נוסה ולמה לה
ידחה נכן ניהמיק יריע כיעל מסוך וכו׳ :

ר״לט עוד נעכין הכיל ופלנול עלוס ורב קוניל
דמסוך נילס י״ב ועיד סיס נילס לי דפריך
ומל קפנר לחלה וכו׳ :

ר״מ עיד סוסי נילס כיל דיה לה יסס סחק
מלחס פעפ פרי ניס סל ליל מסוך
והנרעיל חמס סל הכל פרי מפעפ סוחיל :

ר״מא נעכין הפילי״ם :

סס. נדנרי הריף פנהיל נני סם סלפיהס עס
הלי ויעוב קוסי׳ מחיס נפפר הורס מפס
עפיס פ׳ ויפב מפפיל דכלליס למר נמליס
ורחליס פפרפו זנזי וכו׳ :

סס. עיד מהיוס דחיקור דרנק נפוגב ליל
כפרס וקיוס למסי עירונין :

ר״מב להלריך דנרי סם סמ״ס נסמרי הקודמת
דנמוקלס דלים מפוס נזירס פעל יבל
ליידי ליקי דלוי נס קי״ל לחיפרל :

ר״מג נדין עכילס כלים ניזיע נילס דחי
ניחור דין נור עמוק ״ ורחב ד׳ לס
הוי רחיי :

ר״מד ניחור דנרי מהרמ״ל נילס ד״ז עיד
חוסי׳ ד״ס סיע ונדנרי חוסי׳ עירוב׳׳
ליל עיב כעלן כריב״ל :

ר״מה ניחור כמה עכיכס נעכין נריכס :

סס. ״סוב לקוסי׳ סנריס חריף ז״ל נחוסי׳ נילס
פיל דפיס ומלה לנבי עיקס סור עכ״ע וכו׳ :

ר״מו עיד חוסי׳ עירונין קיע דכוחיס יחלי׳
מן פחכמים וקי מעי׳ כ״ל דחיי׳ פפל
יעפס כחבי מלחכה נחוחיע :

ר״מז לס מוהר נפי יפיס פל חדם לב
לחפל

ר״מח עיד מגיל נפס ניע דסמען כיון דנעילי
דעת קני מסכי נדיעבד לף קכין ל׳ לו
כסף לו מעכיכה :

סס. עיד מגיל רקי׳ חעיג עיד סמור דדבר
סלינו לחסור נהכילם נסקה מסור מסיס
לסמחוסו :

ר״כא לחדום יין סכעסה מלמיקי׳ סמקדס־
מלין על סמחיר ליסרחל כדסמעת עמיס
סמחיס ניס דלמר יכל לילוך סמקלס דלי׳ נעמ
נרס לו :

ר״כז נעכין הכיל :

ר״כח עוד נעכין הכיל. ועיד חמיס יוד ס׳
סיע חמלי לה דדמיס נני ניחיב נני
ולה נכוס יסרחל :

ר״כט עיד רסי׳ נילס כיו נעסס דלין רוחין
מוסין ניזיס :

ר״ל נעכין הכיל :

ר״לא עיד הרמנ״ס פ״ג עיזיע סיד פ׳ דנני
דלה לינסמע לקולה ונפיס מנרכות
סיל פ׳ לחומרת. ונעכין חעליע :

ר״לב על כמס הנרוס נמסי נילס עיד רסי׳
דיו ד״ס סמריפה נכס וכי׳ ועיד פ״
סריס דלים דכהיכס ניזיע כיחס מפכי עסה
דומחמס נחגיך. וניילס דליד נעכין ליגן רעפיס :

ר״לג ניחור נמי נילס מ׳ חלה ליד לחפר
כיזיס דעמו על חדלי וחין דעמו על
הסקס וכו׳ :

ר״לד נחולס מחיכ לחפר עפ״י ליוי הרופח
לריך לסחוס בן עוף ותן הנפר לה
יחכל רק מעפ מחניר לס מיחר לסחכו ניזיע
כיון דחיל לכזיס :

ר״לה ניחור דין עוף המדים ניזיע לס לסחכו
ניזיע מעפיק נילס ליד ומריע לריס
פי׳ חליס קריף מ׳ :

ר״לו עיד הקוסיק לריע דמיס למעומי ולי׳
מחיק׳לי׳ מוסכין ניזיס נמע יסלה מריס :

ר״לז לס פריליכ׳לי׳ לימדהקלקעל נסוס לריר
הנלחסה פעפרלעלסוס לחסעב ניזיע :

סס. הפנוס נדולוס על הפר כסיס לריס ק״
ק״ו נכדון לס מוסר לחלילן ריינסחלין
נחפר לו נפרחל מלוכן :

סס. כמה קפרוס יפרוס ועמוקים נדין לנוד
ופלפול נדול נדין ליבן רעפים :

ר״לח עיד קוסיק סידוע עיד סים פפוסוס
ע״ו דפריך ונכרי ניזיע לין נכן
ניחאיק דוסס יריע לפי׳ דמנבן ניזיע מוסר
מפיס ומל מנבן חייב מקום נוסה ולמה לה
ידחה נכן ניהמיק יריע כיעל מסוך וכו׳ :

ר״לט עוד נעכין הכיל ופלנול עלוס ורב קוניל
דמסוך נילס י״ב ועיד סיס נילס לי דפריך
ומל קפנר לחלה וכו׳ :

ר״מ עיד מוסי נילס כיל דיה לה יסס סחק
מלחס פעפ פרי ניס סל ליל מסוך
והנרעיל חמס סל הכל פרי מפעפ סוחיל :

ר״מא נעכין הפילי״ם :

סס. נדנרי הריף פנהיל נני סם סלפיהס עס
הלי ויעוב קוסי׳ מחיס נפפר הורס מפס
עפיס פ׳ ויפב מפפיל דכלליס למר נמליס
ורחליס פפרפו זנזי וכו׳ :

סס. עיד מהיוס דחיקור דרנק נפוגב ליל
כפרס וקיוס למסי עירונין :

ר״מב להלריך דנרי סם סמ״ס נסמרי הקודמת
דנמוקלס דלים מפוס נזירס פעל יבל
ליידי ליקי דלוי נס קי״ל לחיפרל :

ר״מג נדין עכילס כלים ניזיע נילס דחי
ניחור דין נור עמוק ״ ורחב ד׳ לס
הוי רחיי :

ר״מד ניחור דנרי מהרמ״ל נילס ד״ז עיד
חוסי׳ ד״ס סיע ונדנרי חוסי׳ עירוב׳׳
ליל עיב כעלן כריב״ל :

ר״מה ניחור כמה עכיכס נעכין נריכס :

סס. ״סוב לקוסי׳ סנריס חריף ז״ל נחוסי׳ נילס
פיל דפיס ומלה לנבי עיקס סור עכ״ע וכו׳ :

ר״מו עיד חוסי׳ עירונין קיע דכוחיס יחלי׳
מן פחכמים וקי מעי׳ כ״ל דחיי׳ פפל
יעפס כחבי מלחכה נחוחיע :

ר״מז לס מוהר נפי יפיס פל חדם לב
לחפל

ר״מח עיד מגיל נפס ניע דסמען כיון דנעילי
דעת קני מסכי נדיעבד לף קכין ל׳ לו
כסף לו מעכיכה :

סס. עיד מגיל רקי׳ חעיג עיד סמור דדבר
סלינו לחסור נהכילם נסקה מסור מסיס
לסמחוסו :

ר״כא לחדום יין סכעסה מלמיקי׳ סמקדס־
מלין על סמחיר ליסרחל כדסמעת עמיס
סמחיס ניס דלמר יכל לילוך סמקלס דלי׳ נעמ
נרס לו :

ר״כז נעכין הכיל :

ר״כח עוד נעכין הכיל. ועיד חמיס יוד ס׳
סיע חמלי לה דדמיס נני ניחיב נני
ולה נכוס יסרחל :

ר״כט עיד רסי׳ נילס כיו נעסס דלין רוחין
מוסין ניזיס :

ר״ל נעכין הכיל :

ר״לא עיד הרמנ״ס פ״ג עיזיע סיד פ׳ דנני
דלה לינסמע לקולה ונפיס מנרכות
סיל פ׳ לחומרת. ונעכין חעליע :

ר״לב על כמס הנרוס נמסי נילס עיד רסי׳
דיו ד״ס סמריפה נכס וכי׳ ועיד פ״
סריס דלים דכהיכס ניזיע כיחס מפכי עסה
דומחמס נחגיך. וניילס דליד נעכין ליגן רעפיס :

ר״לג ניחור נמי נילס מ׳ חלה ליד לחפר
כיזיס דעמו על חדלי וחין דעמו על
הסקס וכו׳ :

ר״לד נחולס מחיכ לחפר עפ״י ליוי הרופח
לריך לסחוס בן עוף ותן הנפר לה
יחכל רק מעפ מחניר לס מיחר לסחכו ניזיע
כיון דחיל לכזיס :

ר״לה ניחור דין עוף המדים ניזיע לס לסחכו
ניזיע מעפיק נילס ליד ומריע לריס
פי׳ חליס קריף מ׳ :

ר״לו עיד הקוסיק לריע דמיס למעומי ולי׳
מחיק׳לי׳ מוסכין ניזיס נמע יסלה מריס :

ר״לז לס פריליכ׳לי׳ לימדהקלקעל נסוס לריר
הנלחסה פעפרלעלסוס לחסעב ניזיע :

סס. הפנוס נדולוס על הפר כסיס לריס ק״
ק״ו נכדון לס מוסר לחלילן ריינסחלין
נחפר לו נפרחל מלוכן :

סס. כמה קפרוס יפרוס ועמוקים נדין לנוד
ופלפול נדול נדין ליבן רעפים :

ר״לח עיד קוסיק סידוע עיד סים פפוסוס
ע״ו דפריך ונכרי ניזיע לין נכן
ניחאיק דוסס יריע לפי׳ דמנבן ניזיע מוסר
מפיס ומל מנבן חייב מקום נוסה ולמה לה
ידחה נכן ניהמיק יריע כיעל מסוך וכו׳ :

ר״לט עוד נעכין הכיל ופלנול עלוס ורב קוניל
דמסוך נילס י״ב ועיד סיס נילס לי דפריך
ומל קפנר לחלה וכו׳ :

ר״מ עיד מוסי נילס כיל דיה לה יסס סחק
מלחס פעפ פרי ניס סל ליל מסוך
והנרעיל חמס סל הכל פרי מפעפ סוחיל :

ר״מא נעכין הפילי״ם :

סס. נדנרי הריף פנהיל נני סם סלפיהס עס
הלי ויעוב קוסי׳ מחיס נפפר הורס מפס
עפיס פ׳ ויפב מפפיל דכלליס למר נמליס
ורחליס פפרפו זנזי וכו׳ :

סס. עיד מהיוס דחיקור דרנק נפוגב ליל
כפרס וקיוס למסי עירונין :

ר״מב להלריך דנרי סם סמ״ס נסמרי הקודמת
דנמוקלס דלים מפוס נזירס פעל יבל
ליידי ליקי דלוי נס קי״ל לחיפרל :

ר״מג נדין עכילס כלים ניזיע נילס דחי
ניחור דין נור עמוק ״ ורחב ד׳ לס
הוי רחיי :

ר״מד ניחור דנרי מהרמ״ל נילס ד״ז עיד
חוסי׳ ד״ס סיע ונדנרי חוסי׳ עירוב׳׳
ליל עיב כעלן כריב״ל :

ר״מה ניחור כמה עכיכס נעכין נריכס :

סס. ״סוב לקוסי׳ סנריס חריף ז״ל נחוסי׳ נילס
פיל דפיס ומלה לנבי עיקס סור עכ״ע וכו׳ :

ר״מו עיד חוסי׳ עירונין קיע דכוחיס יחלי׳
מן פחכמים וקי מעי׳ כ״ל דחיי׳ פפל
יעפס כחבי מלחכה נחוחיע :

ר״מז לס מוהר נפי יפיס פל חדם לב
לחפל

לאכול נחוץ ממילכי׳ עמר שבאחר מקשרים שבעה:
רס״ח נמי שהשבעה בילול מחלה ביום אחר
ריש ובשאר שכים של בילול נריש שם
מחרש להשפטה עלר קנלמו:
רס״ט נמי שקיבל עליו להשבעים ג׳ פי ג׳
אחר שהג ולמטו עליו כי הוא מקרון
מנשיכים שליש מחקן המלכלים שם ים ממש
נדנריהם וקושו קלם דנרי חנדש:
ע׳ שם ים לו׳ חזקה לחקש שומר נשיטיב
ביום לי׳ דריש ולילים אחר ביום ג׳ דריש
כשחל יומיב של ריש בשנת מי מיתה מעבי
מי נשקיעת יום ג׳ דריש:
ע״א נלי שכשרו חוזו הקבל נשחילת ימים
טוריל׳ וכשלח עליו שפול שם יכול לכשר
אחר נשקומו;
שם. פלשול רב נשניעל דשם שנשדות ריש לילי:
שם. דנר אחמי ליישב שריב פלילות נמי חמור
יאמר לאחו מה שיל לאחיו וכו׳:
שם. נשמי ניע דקי ויבוש לקושי חוש׳ שם
שכי דאכילה נשה לאו כלום מהיר לאמרין
נשי שפה כהי דמלה שנשרה כיש וכו׳:
ע״ב ניחור שיש אוא נשודר הכלה מן
שפופר אדם אחר חוקע בו וכו׳ שפוחר
עלמו למיש ניוד לי׳ ריבוי:
ע״ג ניחור כמה עבידם נשוניע דשמי ריש
דכיט:
שם. עיד עוין אי׳ שקפיש שקי שריש כיז
דשנר ריש למיענד עונדת כמחכי׳ שיש׳
ני חלולות מן הלדד׳ וכו׳:
ע״ד נשנין הכיל שנחשוי הקודמת:
ע״ה שם יחזיקם עושי׳ ליקור שטעלי׳
שכר שנת:
ע״ו עיד שניע קי׳ שקפיין דעיז שים לה
נעלים ומחכוין שרילל לזכות בה שוב
לון לה ניעול דשוטה חוב לחריות מיחשב כשלו:
ע״ז עיד חוש׳ יוש שים עיד דריש נחע
דשופר של ריש לון מעניכין עליו חע
שחשוש:
ע״ח נגמי דריש ליב נחע דשריך שים שופר
כשם הוא וכו׳:
שם. נשנין כחכים שדיר לו שיד:
ע״ש עיד חוש׳ שנועים שיד עיב דשודר
שכלה מחניכו למה מוחר לחקיע לו
חקיעה של מלוה של מחחכי פרוטה דרי׳:
ריש נשנין מללה׳ש:
רפ״א לייבש קושי חוש׳ חיר כיב דיש שפה
ונדנרי מליש פיש מיקוחיש דמיע מקיש
גם נשלכדהיש:
רפ״ב עיד דשניע ריש ריז דנכל עשה יש
ביב לאו דבל חנרע:
רפ״ג נדון שם לנרך על שכילה שחוא ער׳
חוקם:
רפ״ד ניחור נשיוע דיום לי׳ של ריש הלשון
נשופר לשפחט:
רפ״ה ניחור יהושלמי פיד דריש על מחכי׳
דיוע של ריש שחל לשיות נשנה וכשה
עכיכים נשוניע דשמי׳:
רפ״ו שוד פלשול גדול נשנין שמי׳:
רפ״ז עיד מליש פיו שקוכה דחלי׳ ענד וחלי׳
ניח חיט מוליח עלמו שחקיש כיון דלר
עבדוה ביב חוקה שחיטו בר מיוחד חין
לר מירות יולי נשמיעתו:
רפ״ח ניחור דנרי חוש׳ ריש דיש דיש כיש
שכי וכו׳:
רפ״ט עיד רשיל לישי קי׳ מרים דחין משניעי׳
לחדם נשיד עד שחר יום׳כ:
ר״ל עיד הרשיש פיב מעניכיב דשלבה עשטיות
לכהיב וכו׳. ועיד גמי חשכים ״ד דפרין
ושופרות נשנה שי שרי. ועיד גמי כשרטה פי

דשרין חלה משנשה יריב שחל לשיות עשני נשנה
ירחה וכו׳:
ר״א למה לון שנרכין על מטה שכילה עיריב:
ר״ב עיד ירושלמי שנשוד חרש קי׳ פיש נבי
יוחיב לחקור נחשיש וכו׳:
ר״ג ניחיד נמי כריחות חדי דקחמר כי קח
מכפר יוחיב על כלי מישרת ולח על
פלנח מישרת:
שם. נשנין נזל פחות מפרש:
ר״ד שלוחה לרבנה מרבנן שחינה לחשה ביתי
להחה על נגדי והי׳ שחר שלח יגע
נשנרים מעם ושחעידר לעבות שנוחה:
שם. קיים למי שכים:
ר״ה לשדר שנוחה לחשה שחיטה שלח חשלח
שלח יש שעה ויום שחחרת שלחו שת ריל:
ר״ו נחי שנשל נשנים הקשוך לוחה ושלח
דם נשר שלו ושקה עליו שחנבים כשה
לריך ליהן לשדקה לפי שעשב שלו:
ר״ז עיד רשי׳ נשנה דקי׳ דיש חלה לאו
לקיבה יבק וכו׳:
ר״ח עיד ריעניל יומח שיו שחק שלי
שלוכה הולחה חיכה לנבי שעיר ריוב
ות׳ דמעניר דיל שהולחה גמור לה וכו׳ ופ׳שול
עלוש נשוניע דשמי שם:
ר״ט עיד החים חרש קי׳ קכיז דביוב לכיב
הכלה שיעיו נעיב:
ש עיד חרי כריחות ״ב דשקרוב מעל לף
דלים שרש פלשול עלוש וכחמר:
ש״א נדנרי שים דחין מניכה שהקדש שלד
חורש ממון חלה שנוש חורש לישור שים
נו לשלריך דנריו שים נזה נשחרי חקודשת:
ש״ב עיד רשי שנועות כיד שם׳ שמחי ריש
חוכל חכילה לחחת זיש לי יכו׳:
ש״ג עיד יהושלמי פיק דחלה רחמלי לח
עבדי יוב חרי יומח שנוש שפק כמו
שחר יוש:
ד״ש עיד חוש׳ יומח עיד דשים לשור שנוש
חלילת דכל חלב שריל לחילעריך לכרי וכו׳:
שם. עיד שפיקו דפרמיב נשחיחת לנניח שם
נחכלה כמי שיך שים לשור חיים שנוש
חלילה:
ש״ה נדין עיבלה נזמכה שלש עיד הרמניש
פיית ושפרש מי שהוזה עליו נשליבי וכו
שחוח נגד גמי קידושין קיב דילף מן והזה
הטהור וכו׳:
ש״ו נדנרי הרחיד דשוחט׳ לחולה נשנה
חעשי׳ שיחח נשקילה ואין מילכלין נכילה
דרק נלאו דנכילה יש חומרח שעונר נלאו על
כל כזים וכזים:
שם. ניחור דנרי הרחים שכי חיב שחיח שלח
יכי קטן לי׳ נשקיב העולם וכו׳:
ש״ז עיד סגי׳ קמל לוחם קי׳ ליו על שחכי׳
דיוחל דשיב דמי שלחזו בולשם מלכילין
לוחו חפי׳ דנרי׳ שמחים. ושחר עכיכים נשוניע
חכיל.
ש״ח עיד הקשק נחח דקי׳ נחולה שיבים
דשלכיל כוים חלב וכזים שנול לכל לי׳ קולח
ושומרת דחלב שכרת לנד ונשנול יש עוד לאו
דכל זר לח יחכל קודש והוי חלב קל מיכי לו
חלב חמור כיון דשנול יש נשחלה וכשו דחשריק
לעכין עדליה דעשה דישנו נשחלה חי קל. לחיב
שלכילין לוחו:
שם. ניחור חוקשחת פלח שכי כנילה ושרומה
חרומה וכי הלח חרומה חמור שנכילה
דחוח נמיתה נידים:
שם. עיד השוחל שחלילה שרפי יעמוד דפיו
דשיב עיבה על השנל שפוח שחרומה
שפו דלח כיון יפה:

שם. עיד חיב פי לשוד יכול שחח שפרשפר
וקדשה לחייב עליו קרן וחומש וכי׳:
ש״ט נדנרי כשים דקיל דוחד נים שלחמר
דיקחלל שרי לחלל שנה ויריב נעשור שכים
חיים דוקח שחלה נעלמו נשקום שכמה שלמו
לנל לה חבירו:
ש״י שחילה שחשר נעכין שנחשר שקודשת.
ועיד שיחכיש חדיל ביב קיים דשקושם
כיון שלים לריך למלוכה דק לדעת נלחה שיחה
שחרב חריל שחלילים. ונם עיד פ׳ שלוש יהושלים
כשחיל למלוכה דק לחליל שמות כשנו שרי
שחלילים:
שם. נשוף שחשוי עיד חלליה נריכות פ׳ כיש
חשיב דקשרין דחוי הוח לנל לה שיפי
שלה דחוי:
ש״יא נעכין דחייפיק למיהה דחוק שרוחה כאה
שקרי זוק שרוחה:
שם. עיד יהושלמי שנם ריש שומד בהוליך לאו
שמה ושל שודה ריש בליהיב:
ש״יב כשיין להלערף בליהוף דשנק לחקור
לוקור על חלמידי עיומל־כער דשריכחי
חוכניהן כי חקור להשחוחם עשפם כל שיכי
חשמיש קדושה:
ש״יג עיד ריבוח נין ג׳ נחולי לחשכח לם
כשן חשיהוד שרשמי׳ וכיפרי׳ שחני
חשוחם לו יחזר ביב לקרנם כשפם עדיבים
נדנר שלח יוקו להדם:
ש״יד ניחור שחוחן החכשים המשכי׳ שידני
שריב לפי רוח חזוק המה נכלל שיכי׳
וכיפרי׳ ונם כי לקור למכות לרחקי ומכהיני
הקהלה מחללי שנחות ומיכי ושקידים׳ ומלוח
לעמוד כנגדם נכל כח ולח לחיות קולים:
ש״טו עיד שכחב של נחון ולדיק לים יהושלים
עיסיק חוננית לשר דוקם שלוש
נשדיכחו לרון הגר להחחוד יחד הני כחות
לרעך. שפיק. ושעלמנען:
ש״טז נרב לשר עשה שם שנכחו להפרים
עדהו שליקור ולון שומעין לקולו ולון
ניזד לממות כי לון להרעים יוחר. ועיד דגמיר
יחיד שי קביל דמומר הטוכר עבידם נמחיד לון
שלוין להפרישו:
ש״יז עיד קיבל כשלחה מנחון לי׳ עיד שים
יומח ז׳ נשוניע דלין שלכה ונילור קוני
הכיל שקבה של קבה נדנרי חרוש׳ ועמוקי׳
יפרים וכיחמרים:
ש״יח עיד שפר מעין הכמה על חוש׳
נשנועות דף ז׳ עיב דים לנהשלה וכו׳
ופלשול גדול נשוניע דהנדלה:
שם. עיד פרמיב יוד שי ניו דשנעה יפים
חהה שחח חמו נעי׳ מעלינ דוקח:
ש״יט עיד שים יומח דחיר שכבך כיב ניוב
וכי נחלמה נחשרי נעי לחפרוש וכו׳
ונגמי יומח דייד דפליבי דנק ורייב השה עיסור
ומי שמעין עליו ניב שיהור:
ש״כ עיד שים יומח קיד נשוניע דדיחור:
ש״כא עיד חיכום מנחון לי׳ נשחמע של ני
שוחפי׳ שהקדים חלי׳ וחזר ולקחה
שיכול לשקדים מחדש חלי׳ הרחשונים:
ש״כב נעכין הכיל;
ש״כג עיד הסים ניעין כיד כהיב ניוב
יוכיח וכו׳:
ש״כד עיד פרמיב יוד קיש׳ ה׳ דכהיב
כאחן שפיגל לף דחלמעיר מדכתיב
סגול הוא לי יחשב לו מיחר לשוחת דכאחן.
פלשול גדול זה:
ש״כה מחילה שחשר נעכין שנחשר הקודמת
ושוד פלשולי׳ נשוניע דעיל כאחן
נאיקורין ניעין כיד:
ש״כו נעכין הרשור כדיד;
שם. עיד מהרייע דשקדם שי שליח לים עשוש:

דיני

דהוי מילי ונהרדעא מלמי דכתיב ומקצה לכם
מהרוחכם דמהקצה הרחוק מביא כמעשם :
שכ:ז עיין סימן מנה מגילה מכתבי כתבי וכו' :
שכ:ח עיין סימן מנועות דיין דפרק טומח
מטמעם סיכי מסכתא לם וכו' :
שכ:ט עיין תוס' זמחים ליג מחא דחריל
מי חטאת בכתמלו ממארי וכו' :
של עיין סמיקו מל מעיג חרוח מי מרכיח
נחין לו קוכח כיל נחילן לו עיג נהמח
לם עולין ניירם :
לם. עיין תוס' רפיק דקוכח דיה כי וכו' :
של:א נעכין קוכח הרחורי לפנעם יבקוף
המצור עיין קונ' נעכין ממויל :
של:ב נקוכח דהסכך כפר לח מי' רחב זיח
לך מרכו יוחר מזיח :
של:ג נגמי קוכח ס' דפרק מיעורי דחור
כיכזו וכו' :
של:ד נעכין קיומ פמור מן המלום :
לם. עיין תוס' מירוצין ליו נחח דכתיב מנרכח
מל מיע מחזיק :
של:ה נמקנח קוכח כיז דחריל יי"ר קמדוח
מיג חדם לחכול נקוכח :
של:ו קוכח מחיט רחוי לנעמיג ליפן נה
לם יולח יהיח חכילה נקוכח זו :
של:ז עיין ריש מפני חורח מי' מיג דמלטער
פמור מקוכח דוקח מליפן חפל מלחכול לח:
של:ח לם פקול גזלה דקוכח קייך גם
נדפנום :
של:ט עיין נרכח הקוכח דקיילן נחורח מי'
מרמיג קוכח וחמיכ זמן :
שמ לייך יולח' נמדיכתי ניומיר מל חג
נערנה הח ליכ מרים :
שמ:א נחחרוג מהי כי כפיעור ניומיר מל
חג וניומים החחרוכים יבלר לי' מיעורח
לם כפיק ג' יח לחחרוג ניומיר נעח מהי'
גו עדיין מיעורח :
שמ:ב נקוכח מחולה לם קייך לחקלחי למלומו
כיון דלין חדם חוסר דמחיים. ועיין
קפר כרם מלמח נמגיל מי' מכיג דלחקור לנעול
ליקור נפנח ריים דלין לך תיקון נדול מזה :
שמ:ג לחוחם מ' שפחה ג' לחרוג' ונפכים
לה מי' הקיימן מכי המגיל מי' מרימח
והקלילי מ' לו חג' קיימי'. ופם ניכ פלפול
זך ונקי נדלין לחרוג המוכנ :
דשמ:ה עיין קונ' יס התלמוד ניק קיו נהח
לקרנגו ולח הגזול וכו' :
שמ:ה נגזל גולב לם נמר נלנו להפיג לח
הגזילה לם קייך זה מהניג :
שמ:ו עיין ניכוח מיז דפרק חריח
פפיחרך עגדו הח מהניג הוח. ועיין
הקונ' ליל חרי קרלי לך נגי קוכח ולהפ
נגי ליליה למעוני גזולה :
שמ:ז פלפול עלום וחרוך נעכיכי קוכי נדין
מהניג :
שמ:ח דלק לם לוקי' על מהניג חפל נעוף
דלין המוח נפפוסח לין מהניג פוכל
ללקוח עליו :
לם. לם נעיג פקדם מומו לפקדיפו לם
קדוחיג חלה עליו ועיוד נעכיכי חכיל נדין
מהניג פנפפר פקודפת :

שמ:ט עוד נעכין חכיל :
שנ:א על מחכי' דריפ לולב פגזול קוכח דכיג
ועיין לחחרוכי' דלריכי' קרח דחיי נמלה
על פפל נחכל פלכדיה דפסניג ליכל וידי
מלוה יולח :
שנ:א נח' פפוקח הכעוכי' נחמירה הלל
ולח ניירך על פלולב וקפנר פנלח
לחמירה יפיר קדפ כפילה לולב חייפ לם לריך
לנרך ;
לם. ניחור נמי זנחים ג' לחפר ניד דלח ליפל
לפמו דילפל לחי למיפר פלח לפמו ולייפנ
קפני' חוסי לפ ריפ קיימו ניד וכו' :
שנ:ב עיין קונ' הנלון ריפ חריף זיל דלפת
לי' נחפ נפל לולב על עיז פח ד'
פיכיפ מעכב' זיזין וחרי זחיב ומוחר :
שנ:ג ניחור כמה עכיפ נפנ' דפמי' :
שנ:ד עוד נעכיפ חכיל :
לם. עיין ריפ פנפ קליו לח לי פחה קפיקח
חרי מימחל חיכח מחלים :
שנ:ה חיפ כפרי ח' פקפה ד' מיכ' לפלמו
וניומיר פל קוכות לחחר פילח נחפ
פלחו עיי עכריפ לכפר חחר לחבירו נפפמיל
נו ניום ולח חחזיר עד חחר יומ ונעל חחחרונ
חוחנ פכך נרכה וכפר פפ פפפקידו ;
שנ:ו לריפ דקיל דחיי נקוכה פחולה לי
מפכחה קוכה כפיריפ חלה חד נר חד
עד יניב יעי' נפכיפ :
שנ:ז עיין ריפ ניב קליז נעכין מפמיל לם
חי קכין פירות לו קפיב :
שנ:ח נעכין כחוחו מכחה פיעודה :
שנ:ט לם כפיפ חייבות נכיה ולמירה חלל
נחכוכה :
שס עיין הרין ופפקח כן נפוריפ דעל כיפ
קמדליק נפפחה פכי מפוס חפדל חיל
לנרך פלפול עפפ נזה :
שס:א עיין החקירה לרב למה מדליקי' נפיפ
נחכוכה הח כל דנר פנפחה חיכי נה
חלה מן החולין ונלחיה לריך לפרפו :
שס:ב עיין החחנר נפוריפ חרוח מי' מרניב
דחי הדלקה עפפ מלוה כנפחה חין
זקוק לה ועיין הריף מדמדליקי' נפנפח פיפ
כנפחה חין זקוק לה :
שס:ג עיין הרלפ נפנפח כיב דדוקח פפמיפ
קנוע לפקור להפחמם לחור כיפ חפל
לה חפמיפ חרעי. ונפ עיין חנפוח פרדכי פיק
רפנפח דחפ יפ כר כפר נפ"פ מוחר להפחמם
נחור כרוח הפפולי' :
שס:ד לם הדליק כר מ' דחכוכה עפ כר פל
פפמ פפוח כר פל חול וכנפ וכפח
והדליקו מן כיפ לם רפחי לחיוח הפמפ מן
כרוח דחכוכה דפלוח פפוח זוי מלוה :
שס:ה לם חל יוס ג' דחכוכה נפנפח וחין
לו רק ג' כרוח חיפח עדיף לם להדליק
ג' כרוח לפנפ מ' כנגד זכור ומ' כנגד פמור
או ידליק ג' לחכוכה לקיים מלוה מהדרי' מן
פמהדרי' :
שס:ו עיין עיז מרז מ' חרפיל דפנדילין קודם
פדלקה כיפ וכר :
שס:ז נפ' קרל חת פמגילה פחידם פגחון
פפוחל דלריך לחוור ולקרות הגפ דפנ"ל

מכת"י בן המחבר הגאון מוה"ר בן ציון זצ"ל אב"ד מארוואש ואויפאלו

אגב חביבותא גבן שמעתתא דרב מר אבי מו"ר רב עמרם גאון הק' זצוק"ל
אמרתי להעלות פה חידושי דינים אשר העלה בספרו הגדול שו"ת בית שערים חאו"ח ואלו הן:

(א) בסי' י"ט העלה לחסור להפסיק בין מש"י למש"ר לפי' לענות אמן על ברכת אחריס שברכו לעצמן על תפילין וכדעת דכ"ם שהניח בתה"ט סו"מ סי' כ"ה אות י"ג ודלא כפמ"ג שהניח שע"מ שם אות ז'.

(ב) בסי' כ"ח מודות מ"ם נם' חוקי חיים דתפילין שהם גדולים יותר מד' אצבעות פסולי ע"ם העלה שיכול לעשות הבית עם המיתרע ומעברתא יותר מחמש אצבעות שוחקות ויש מקום ברחם להניחם ואין להרעיש בשביל זה ע"ם.

(ג) בסי' כ"ט העלה לחסור לעשות מבחים של תפילין דרש"י נחים לתפילין דר"ת ע"ם.

(ד) בסי' ל' העלה שאין לברך שהחיינו כשמניח תפילין בפ"ע לך מי שרוצה לעשות י"ח כל הדעות יכרך בלא שם ומלכות או שיברך ע"י שילמוד דין זה דמברך בפ"י ממ"ה שהחיינו וכו' ועל תפילין דר"ת בלמ"ה לא יברך דכבר ניתך על של רש"י מי שבירך ע"ם.

(ה) בסי' ל"ג נשאל אם מותר לשמוע קול זמרה דאשה על הפאנגראף והעלה דאם לא ראה אשה זו מעולם אשר קולה ישמע על הפאנגראף אין איסור מדינא [אלא דמ"מ מכוער הדבר ובעל נפש יחבר מזה] אבל אם ראה אותה פ"א וכש"כ אם שמע ממנה גופא קול זמרה ועשה תשובה וודאי אסורין ליה ע"ם.

(ו) בסי' מ' העלה דיותר נכון להתפלל נקול רם וכש"כ נפסד"ז דהקול מעורר הכוונה ע"ם.

(ז) בסי' מ"א נשאל בשני אחיות התאומות בתקופ ל' ואחד מהם ירד לפני התיבה אם רשאי השני לילך מאם עם יו"ד בתשיס למקום אחר לאחר שאיים הש"ץ תפלת מ"י ואומר במקום אחר תשרי ובלש"ג ואומר אח"כ ק"ש עם התקבל והעלה שאומר לעשות כן, ואף עוד אלא אפילו אם בא להתכנ"ם בשעה שהתחילין לומר קדושה דסידרא שכ' מג"א רפי' קל"ב שאריך לומר עמהם אף קודם שהתפלל אף בכה"ג יכול התבל לירד לפני התיבה ואומר קדושה דסדרא ואח"כ ק"ש הגם דעיקר ק"ש על שמ"ע והוא לא התפלל שמ"ע אז לא התפלל ביו"ד וגם לא שמע מהש"ץ ע"ם.

(ח) בסי' מ"ג העלה נמי שאכתי יתפ"ע שלו ואח"כ מכר והי' אם תבל שאין לו שום זכות להסיג גבול להתבל ר"ל ע"ם.

(ט) בסי' מ"ו בתנהג עיר ל' שמוכרין התלות ומי שקונה חומה אינו קורא לכהן ראשון רק אם רוצה קורא לישראל ראשון העלה שלא תקוס ולא תהי' תקנה זו [אפי' בתחילת הכהן אשר ישנו שם] רק יקראו לכהן ראשון ומ"מ אם אינו רוצה לשלם מה שהעריכו עליו הקהל יכולין לקנסו שלא יעלה ראשון לתורה עד אשר יכנס בתקנת הקהל וישלם מה שהעריכו עליו ע"ם.

(י) בסי' מ"ז נשאל נמי שאשה נר"מ אם מותר לשלוח לשם פ"ת ולהתפלל ולקרות שם והעלה דאם אפשר להם לילך אחר התורה לחסור להם לשלוח הפ"ת אבל אם א"א לילך לשם יכולין להניח פ"ת למקום שמתפללין אפי' על יום ל' ואפי' נאותו יום קודם הקריאה אם יחדו אדון או מינה לפ"ת על יום או יומים ע"ם וכן נפי' מ"ת המיר לשלוח פ"ת ממדר המיוחד לשהכנ"ם לאדר אחר דרך בית הכנסת שהי' הכל נבית ל' אפי' הניחה ע"ם אבל לשלוח פ"ת אדם מאה"ק כדי שיחזרו ויוליכו אותו לשהכנ"ם נקול המון חוגג ביום שמוגבל לחיות פ"ת הלזה חוסר נפי' מ"ת ואפי' דכבוד הפ"ת במקומו מונח ע"ם.

(י"א) בסי' נ' נשאל בניבור שלח קרלו ביום ה' נאורה אפי' שאין אם מניו נאול אם יקרלו בשבתה שהי' אם קיבון מנשים והעלה לאיסור שלח לקרות בשבתה ועי' מש' מהרי"ל או"ח סי' נ"ל ע"ם.

(י"ב) בסי' נ"א העלה בב' בנ"ל שקנו פ"ת ומסרו לקהל לקרות בו והשתנה שבכל פ"ק ויו"ט מוכרין התלות והעליות ועשה ביום פ"ת בלו שני לשנים הנ"ל ואמרו שם"ת שלהם ע"כ הם מכבדים מתן תורה וברשות ומפטיר והעלה שאין הדין נתן להם זכות לזה רק הכל כשהנהג שהי' אם מימי קדם ע"ם.

(י"ג) בסי' נ"ה העלה בשהכנ"ם שהי' התקומות לצפון ולדרום פניהם כלפי הנימה שאסור לשנות להעמיד התקומות שורה אחר שורה פניהם פונה קדים למזרח ע"ם.

(י"ד) בסי' נ"ו העלה דאסור להעמיד תנור נרול בשהכנ"ם בימי החורף כדי להסיק ולהתחם בו ע"ם.

(ט"ו) בסי' ע"ה העלה דאם ל' מקדש על היין ומונית אחריס והוא שומה כום של קידוש והאחריס השומעים לא שמו יין כלל אע"ג דל' יכול לקדש ולברך בפה"ג אע"פ שהוא אינו שתה כשמי' ער"ג ס"ד ומבואר בפי' קע"ד ס"ב דיין פוטר כל שאר משקין מ"מ אם לותן שאחרו קידוש רוצין לשתות שאר משקין בגון י"ם נריכין לברך על שאר משקין ברכה הראוי להם דדוקא יין פוטר כל מיני משקין משום שהן עפלים ליין והעיקר פוטר את התפל אבל אם לא שתה בעצמו יין ברכת היין גרידא אינו פוטר ע"ם שהאריך בתפמ"ח ונלע לדון בדבר התדש דאם אכל פת או שתה יין בלא ברכה ל"ב לברך על שאר תוכלין או משקין שאוכל ושותה אח"כ ברכה הראוי להם רק ברכת המוציא וברכת בפה"ג אף שאינו תוכל שוב פת ואינו שותה יין לפי שהם טפילי ואינו מברך על התפל ע"ם.

(ט"ז) בסי' ע"ט העלה שעל קונסטווין הנעשה ע"י מערובת ב' קילא ווייגעקסלאקס הנעשה מווינשטיין יין ושברה ליטער שפיריטום לפ"ח ליטער מים מברכין עליו שהכל ונריך להודיע להקונה שהוא קונסטווין שלא יברך בפה"ג ובלא"ה אינו משוס לפ"ע ע"ם.

(טו"ב) בסי' פ' העלה בחמד שנעשה מחרנים שלא נעלרו נקורה ואמרו בניבור שאם הי' מעלרס הי' יולא מהם ק' תדות יין ונתן עליהם ר' תדות מים שלריך לברך עליהם שהכ"כ ע"ם.

(י"ח) בסי' פ"ה העלה אם ל' עומד בג' רשעות של תפ"ע בעוד יום ובא אחר והתפלל תפלת מ"י מנחה בקו"ר שלא יענה עמו קדושה דכיון שפ"ת קדושה בערבית הוי כתרתי דסתרי ורק מהיום טוב לעמוד בשמיקה ושומע כעונה ול"ה הפסק ע"ם.

(י"ט) בסי' פ"ו העלה לתרגז שיש לו לתמים ובגר הדלת לא מקרי כלי בתו"כ לענין הדין המבואר בתו"ת סי' ר"מ ס"ו והייט

נמרגז קטן ואם לא יש לו דלת שהוא פתוח מלפניו אפי' כיפה כל המרגז עם גלימא נמי לא מקרי כלי נתו"כ ע"ש.

(כ) בסי' צ"ח העלה למחללי שבת למיפטן מכל מלאכות גו חיישיס נקידוש והבדלה ע"ש.

(כ"א) בסי' קמ"ה העלה נמי שטכח לומר יעו"י בתפלה שחרית דר"ח ולא מזכר עד לאחר תפלה מוסף שצריך להזכיר תפילין שניה וינהג עליהם ויתפלל תפלה ח"י ע"ש.

(כ"ב) בסי' בר"ך העלה גליל פסח כשחלו ונגיו שולין מה נשתנה ג"ל הנשאל למחור ולומר מה נשתנה רק מתחיל מיד עבדיס היינו ע"ש.

(כ"ג) בסי' רג"ל המריך ליישב המנהג בניטולין נימי הפפירה להחיר נר"ח מייר ובל"ג בעומר ור"ח סיון ע"ש.

(כ"ד) בסי' רס"ז העלה לחקור לחכול בע' ימים של חודש אב מנשר שנשאר מפעודת שבת ע"ש.

(כ"ה) בסי' רס"ח העלה נמי שחחה חמו בר"ח שבת ונקבריה ביום שלאחריו ואל"ט הרחשונה הי' ביום שאחר ר"ח כדעת מ"ב שבטו"ז ופ"ך סי' ת"כ מיום הקבורה והחענה ביום היאל"ט ומ"ש נשאר שניס שיהי' היאל"ט בר"ח אל"ר להחענות לא בר"ח ולא ביום שאחריו ע"ש.

(כ"ו) בסי' ע"ר העלה נשני בג"פ שהפ' יש לו מזקה לחקוע שופר בנהכנ"ס ביום ג' דר"ה והב' ביום ב' דר"ה אם חל יום ג' דר"ה נשבת מזקה של בעל יו"ט ג' נדחה ומי שיש לו מזקה ביום ב' נשאר בחזקתו והוא יחקע ולא כמהר"מ בנעמה ז"ע בפרשת מרדכי חו"ח סי' כ"ג ועיי' בשע"ת חו"ח מקפ"ג סק"ג ע"ש.

(כ"ז) בסי' רע"א העלה בחים ג' שבשכרו חוחו הקהל

נחפלח ימים טרפים ונמנע עליו פסול שצ"י לכבד אחר מחחיו ועיי' שע"ת מקפ"ג בשם חשו' שבו"י ע"ש שהאריך בטוטו"ד.

(כ"ח) בסי' רצ"א העלה שצ"ל לנרך על מנוח אמילח עיו"כ ע"ש שהאריך בדפח"ח.

(כ"ט) סי' שנ"א בשאל בע' שבא לביהכנ"ס ביום ג' של סוכות כשאר אחרו הקהל הלל ובעל גם הוא הלולב ואמר הלל עם הקהל ועשה הבעלעים ואחר שגמרו הלל רצו שאומר היה"ר שלפני נעילה לולב ושאלו חומו מה זאת ויהי כמשיב שחשב דבלא הי"ר אי"ח ועחה בשאל כיון דמצ"כ בדאו' אם צריך לנרך על הלולב והעלה דצ"ל לאחור ולימול הלולב ואם בירך הוי ברכה לבטלה ע"ש.

(ל) בסי' שס"ד ע"ד השאלה לדעת המחבר בפי' מרע"ד דבאמבטעות נר של חול אסור להדליק מנר לנר אם הדליק נר ג' אחוכה עם השמש והוא נר של חול ואח"כ כבה השמש שכח והדליקו מנ"ח אם רשאי שיהא השמש ג' מנרות אחוכה דאלוה כדי שלא יהא ניחוי מלוה והעלה דאין השמש עולה במקום נ"ח כיון שלא הדליקה במקום שיישחה אם חלי שעה ע"ש.

(ל"א) בסי' שס"ה בשאל בחל ב' אחוכה בשבת ואין לו רק ג' נרות למה דקי"ל דנ"ש קודם לנ"ח הי מיניהו עדיף אם מוטב להדליק ב' נרות לנר שבת כנגד זכור ושמור או מהדרין עדיף וידליק ב' לנ"ח והעלה שידליק לנ"ש כמו שרגיל ובטל מנוח מהדרין דנ"ח כמג"א רס"ג ע"ש.

(ל"ב) בסי' ש"פ העלה דשאה חייבת בשאל"מ ובדיעבד יוצא בשאה שולחת לחים או להיפך, וגם דחים השולח לחים או שאה לחים צריך דוקא מין מאכל ולא בגדים ואיש לשאה או שאה לשה"ז בגדים ואכשיטים עדיף אבל בזמן המקדש גם לנשים צריך לשלוח דבר מאכל וכ"ז בדיעבד אבל לכחחילה לא יעלה על אים לשאה ולא שאה לחים ע"ש.

הנהות חדב"נ מוה"ר יוסף צבי סופר אברק"ק שאמשאן וצוק"ל
וקצת הנהות מבנו הגאון מוה"ר יצחק יעקב סופר וצ"ל
מתוך כת"י בגליונות שו"ת בית שערים חאו"ח

תשובה ו' ד"ה קנלמי: הסמ"ת מהוג מן הכל. עי' נשו"ת תום יסיר לום ו'. י"פ

תשובה י' ד"ה מכל: שהוג מנוה יומר משתר נעילות שמח"כ. עי' נב"י ת"ג יו"ד נסי' קי"ג נד"ה ומה. י"פ

תשובה מ' ד"ה חמ"ו: ולפ מנחמי לשון זה. והוג נמדרש ילקוט שם ניונה ק' ג' עה"פ ויקרלו לל חלקי נחזקה ח"ל מהו נחזקה חר"ס נן חלפתל חניפל נגם לנוגע כל שכן למוגו של עולם ועי' מה שפי' נו חחמו"ר הגחון מיש חלקים [נעל מחנה מיש] ז"ל זיע"ל.

שם: מכחן חמה למד שחפלה נריכה קול. ח"ל ילקוט שיר השירים ק' ג' נפסוק השמיעיני חת קולך ד"פ השמיעיני חת קולך כשחתם מחפללים נקול גבוה קולכם ערב.

שם: והגחון מהרח"פ ז"ל נחשוגותיו נסי' ג' נד"ה שיש מניל הרמב"ן הנ"ל ומניל ג"כ ח"ל ומחמר זה נמצל לחכמינו נירושלמי חתניל נפרק קדר חתניות כיצד ומקיים שם חניפל גגם לניצל ועי"ש עכ"ל (י"פ), ונחומש שלי כחב המגיה ג"כ נירושלמי חתניל פ"ב מוגל המחמר הזה ח"ל חניפל גגם לכשירל ור"ל חנוף מנגח לעניו.

תשובה מ"ב ד"ה שוב מלחמי: עי' חשוגות הרשב"ל סי' נו"ן גרשם נגליון הש"ס מרע"ל זיע"ל. ואנכי לחרתי פי' חדש, חר"י נשעה שהקב"ה נח נכיהכ"נ ולח מלח נה עשרה מיל - והיינו שנחמת קדמה שכינה ואחי - הוח כוונ, ועי' נרשב"ל הנ"ל שפי' שכל עמהן מיל כשהן נחין ושינו ממחין על שיכוחו העשרה ושנו וכעניו שלמרו נג' על ימנו, ופי' קדמה, לח שחקדים לניחמן עי"ש. י"פ

תשובה נ"ב סוד"ה והגרלה: ואולי שחמי מלך שריכה נו הכחוב חלוה יחיה הלזו שנחמר והי עמו וגו' ופ"כ חין רחי' לחדש חחר שיהי' רשחי לטלטל הש"ת ופסגר שחש"ה כי מו"ת הגחון המחנר זללה"ה מ"ת כי כ"ב מחחמ"ר הגחון מיש חלקים זללה"ה, והח לחחריכן נמנחות לף נ"ו ע"ב הניח שחור ע"ג עיקה והלך ושב לו ונחחמנה חלניה חיב כמעשה שכח היטו טעמל כמו שכחר הרחב"ם נהל' מעשה הקרנות פי"ב הט"ו שכחב נגעיחות לשון הקדוש והטהור הים שחור ע"ג העיקה והלך ושב לו ונחחמנה חלניה לוקה שהנחת השחור הוח המעשה עכל"ה.

תשובה קצ"ח סוד"ה ומה שטעל: ועי' נמחנה מיש ח"ב על יו"ד סי' כ' כ"ל וחשר ליחני שם, וכעת רחיתי נפרי מגדים נהל' פסח [נפ"ל] סוסי' תמ"ז שנדגיש מיש לף שיך נליעה וחש הדגיש מיש עוד נפסח חין חוש חשש עכור שהי' נפיהם פרוסה ממן עש יין שרף וכחב חלה"ק להגה נהמת עכו"ס חוכלין ממך ושומין המלב נעלי מיש ל"ש נליעה עכ"ל (חסר ההמשך)

תשובה ר' ד"ה ומחנם מי מהני ישון יב"ח: עי' פמ"ג יו"ד סוסי' ק"ג נשפ"ד המריך לנרר ולנחר כל זה ועי"ש ועי' נשועל ומשיב ח"ב נסי' קנ"ב. י"פ

שם ד"ה ונני: שרי רחמנח חיסור ניחה נמקלח. עי' היטב נח"ם חו"ח סוסי' .. י"פ

שם: חלח כשהי' שעה שהי' מוחר. עי"ש נריטב"ח יבחות סוף דף ז' נד"ה שם.

שם: רק נדמוי חמרי. עי' חוס' רע"ח ז"ל ריש יבחות ונקול קופר שם. י"פ

תשובה קי"ג ד"ה ופוד לשלה: ומשו' מהר"ם שי"ק. ועי' עוד משו' מהר"ם שיק נענין זה נהשמטות משר נדפסו נסוף משובותיו לחלק ח"ח סי' נ"ב.

תשובה קי"ב ד"ה לף כ"ז: לשל המקשן, נ"ל לשל החרגן.

שם ד"ה לשל: ומומר שימנשך, נ"ל ומוטב.

תשובה קב"ה ד"ה ושניח: למיירי נשעת לידה וכו' ל"ש עוכר ירך לשו. עי' נח"ם יו"ד סי' שנ"ד מוכח נסוף המשובה מחנה מיש מ"ג על יו"ד נסי' מ"ד מחחמ"ו הגחון הקדוש זיע"ל.

תשובה קל"ט: חמחי לף יהי' חיסור להעניד נ' חמות נרה"ר. ניחור ענין זה עי' נמשו' תום יסיר נסוף הרביעי נסי' ט"ו. י"פ

שם ד"ה ומה: עי' קול קופר נמשנה ג' פ"ל דשנועות. י"פ

תשובה ק"מ: חשו חס חכל חני וכו'. עי' לעיל סי' ע"ח.

תשובה קס"ב ד"ה כחנו: דל"ל המל"ל ומע"כ וכו'. עי' משובות הרשב"ל סי' ח"מ ההפרש בין היחר מלטרף לחיסור ומעם כעיקר שחין חלוות זו כזו.

תשובה ק"ע ד"ה ומה שנחקשה: קושיח זו כבר כחובה נשחילת יעב"ץ ז"ל קופי' ט"ז עי"ש.

שם: חס שופח קדירה חלל הח"ם נשנח ומחבשלה נמו"ש מיב משום מבשל נשנח. ולין זה פשוט כ"כ כי הפמ"ג נפתיחה להל' שנח מקופק בזה [הניחו המחבר לעיל נמשובה ק"י ד"ה ו"ל ע"ש, ל.ה.], עי' משובה נפלחה בענין זה נספר מחנה מיש מ"ג לחו"ח סי' כ"ב מחחמ"ר הגחון מיש חלקים זללה"ה, והח לחמרינן נמנחות לף נ"ו ע"ב הניח שחור ע"ג עיקה והלך ושב לו ונחחמנה חלניה מיב כמעשה שנח היטו טעמל כמו שכחר הרחב"ם נהל' מעשה הקרנות פי"ב הט"ו שכחב נגעיחות לשון הקדוש והטהור הים שחור ע"ג העיקה והלך ושב לו ונחחמנה חלניה לוקה שהנחת השחור הוח המעשה עכל"ה.

תשובה קצ"ח סוד"ה ומה שטעל: ועי' נמחנה מיש ח"ב על יו"ד סי' כ' כ"ל וחשר ליחני שם, וכעת רחיתי נפרי מגדים נהל' פסח [נפ"ל] סוסי' תמ"ז שנדגיש מיש לף שיך נליעה וחש הדגיש מיש עוד נפסח חין חוש חשש עכור שהי' נפיהם פרוסה ממן עש יין שרף וכחב חלה"ק להגה נהמת עכו"ס חוכלין ממך ושומין המלב נעלי מיש ל"ש נליעה עכ"ל (חסר ההמשך)

תשובה ר' ד"ה ומחנם מי מהני ישון יב"ח: עי' פמ"ג יו"ד סוסי' ק"ג נשפ"ד המריך לנרר ולנחר כל זה ועי"ש ועי' נשועל ומשיב ח"ב נסי' קנ"ב. י"פ

שם ד"ה ונני: שרי רחמנח חיסור ניחה נמקלח. עי' היטב נח"ם חו"ח סוסי' .. י"פ

שם: חלח כשהי' שעה שהי' מוחר. עי"ש נריטב"ח יבחות סוף דף ז' נד"ה שם.

שם: רק נדמוי חמרי. עי' חוס' רע"ח ז"ל ריש יבחות ונקול קופר שם. י"פ

שם ד"ה ועל: אבל לפ"ז מקילתם לחמירתם. עי' נתנין סברת הנשמת אדם הנ"ל המנומר בשו"ת משנה חיים מ"ב על יו"ד סי' כ'.

תשובה ר"ו ד"ה ומני: ולפענ"ד אין נתכילת שתור לפ כרת וכו'. עי' לעיל נסי' קע"ח בד"ה ומה שמחתת. יע"פ

תשובה רט"ז: לפ יפתנו מוופפערליטוג. עי' יומת פ"ג ... ולפ הוא. יע"פ

תשובה רכ"א מודות יין הנעשה מצמוקים: ח"ל המכ"ע מ"ר נסי' רנ"ג וכתב הר"ד ז"ל נפגרת תמן שתבר, שיין של נמוקים הוא כיין של ענבים עכ"ל.

תשובה רמ"א ד"ה ודברי יד אלי': וכו' תמוהין. וכן כתב רביט הגל"מ בינה, נפוגים דמבילת כליס בד"ה רש"י דלפי טעמו של הרמב"ם ומ"ג שהחיוב לטהר עצמו הוא משום שיהי' מוכן לרא' ולקרבן ע"כ אין חיוב זה טהג אלא בזמן הבית אבל לפתר החרבן אפי' שהי' להם עדיין אפר הפרה והיו יכולין לטהר מכל טומאה לפ הי' חיוב זה טהג כיון שאין קודש ולפ מקדש ועי"ש ... וגם נפוף הפוגים בד"ה רש"י ד"ה דלפ וכו', ופלפ שמו"ת הגאון המחבר ז"ל לפ הביאו כלל ... יע"פ

תשובה רמ"ז ד"ה ועל מ"ש: דכל איסור דרבנן הוי רק איסור גברא ולפ איסור מפגם. עי' מתנה חיים מ"ר סופי ל' ובמש"כ שם על הגליון. יע"פ

תשובה רצ"א: מדוע אין מברכין על מצות אכילת ערב יו"כ. ולפענ"ד נראה יפן שלפ כתיב מצות התכילה בלשון אכילה אלפ בלשון עיוך, לכן אין מברכין, ועי"ש בגל"מ נרכות דף מ' ע"ב ד"ה שם מעלה עליו הכתוב וכו'. יע"פ

שם ד"ה לפי: לענ"ד ראי' לחידוש דין הלוה מדברי הגל"מ נרכות דף מ' ע"ב ד"ה שם מעלה עליו הכתוב.

תשובה רצ"ב ד"ה וגם: עי' ט"ז מ"ב אה"ע סי' ק"ו בד"ה ומתנם הרמתון, דקתמתה על הב"י שרצה לחלק וליתן טעם ולהבין מה בין ישראל הבא על הגוי דקנתים פוגעים בו, משפ"כ בבא ישראל הנבעלת לגוי [ורצה זה בכר אדם שמצתמי בשתו' מהר"י מינץ מפאדוא שכ' בסי' ר"כ בדף י"ט מדפי הספר בסוף הדף ח"ל, ומצתמי כתוב בשם הר"ר מנחם הגדול על יבמה שנפלה לפני תומר ח"ל, תימה הוא מי בעי תלינה ממנו הלא בתקום ערוה היא וקנתים פוגעים בו כי גם הבועלת לנכרי קנתים פוגעים בה עכ"ל. - ותולי זה ר' מנחם הגדול הוא תומו הר"א מרעגנשפורג המובא בשע"י מ"ב הל"ל בד"ה ואם בתחלת המשובה הנ"ל סי' ק"נ]. וכתב הב"י לפשטי דטעמא הוא דקרקע עולם הוא, וכתב הגר"א ח"ל ואמי תמה עליו שכתב זה לענין קנתים פוגעים דמירי בדרנון ואיך שייך קרקע עולם לגבעלה בדרנון והלא הרגון וההגאה הם כמעשה ממש וכו' עי"ש ועי"ש בד"ה ומתנם הבתי. יע"פ

שם: ועי' פני' פסחים כ"ה דכלל גדול בתורה שהקב"ה אסר רק פעולת העבירות אבל בלי מעשה עבירה אין עבירה רק בזנות בתוד הגם שהאשה קרקע עולם מיבת מכח הגאה עי' בב"ק דף ל"ב עי"ש.

שם: עי' בתתין זה בהגהות ר' יעקב עמדין ז"ל על אסי' בתר כ"ג ע"ב.

תשובה רצ"ד ד"ה הנה: עי' בבב"י מ"ב יו"ד בסי' קכ"ב בד"ה ומתנם [הבתי] ח"ל, אבל הבעיבה בבאורה בסור מדין התלמוד בוודאי אפי' לבתך בבילה אסור וכו' ועי"ש בולי בד"ה ומתנם הרמתון. יע"פ

שם ד"ה וגם: עי' מדרש ילקוט מבורע בשום מקפ"ט בד"ה מעשה בתלמיד אחד וכו' וכו'. יע"פ

תשובה רצ"ה: עי' שו"ת עבודת הגרשוני סי' ק"ט עי"ש ועי' מ"ש שו"ת סי' קפ"ד. יע"פ

תשובה שי"א מודה"ה אבל גוף לשום: עי' בל ענין זה מבואר בן בפ"ע אה"ע מ"ב סי' פ"ט. יע"פ

תשובה של"ד ד"ה ועוד נ"ל דבבר: אבל בדבר שהוא פטור ממנה לגמרי וכו' אם עושהו נקרע הדיוט וכו'. וכן משמע בפירוש לשון הרמ"א בהל' קוכה בסי' מרל"ט ס"ז ח"ל וכל הפטור מן הסוכה ואינו יושב משם אינו מקבל עליו שכר ואינן אלא הדיוטות ומקורו ירושלמי הנ"ל כמובא בביאור הגר"א זיע"א. יע"פ

תשובה שס"א מודה"ה ולפ: נלע"ד מהמרדכי מובא ברמ"א בהל' כלאים בסי' ר"מ בסעיף ה' עי"ש. יע"פ

תשובה שס"ה: עי' פירוש אדם וחידוש בשמועה אות יאיר בסי' ט' שכתב ח"ל וכתבתי בחידושי הלכ' מטוכה דלפ דק"ל בר ביתו עדיף מבר מטוכה היינו ר"ת דשבת משפ"כ בליל ע"ב אפשר שאין לו עוד מעות לבר שבת אין מעבירין על המצות ומצוה שבא לידו אל יחמיצנה מלבד טעם פן יתום ואולי יבוא לו מעות, וב"ל דע"כ לא אינעו לב"ש מחטת לתביומים וגר שבת אי עדיף שפורים לא אל בשבת, כי ב"ל פשוט דגם עני ואניון חייב בחתנות תביומים עכ"ל, ולפ זכיתי להבין דבריו מכתה פנים ודו"ק. יע"פ

תשובה שס"ח ד"ה ומתנם: ועי' ניסתת משה בפ' ויבא שבתב ח"ל, והנה קיימת המגילה שהיא תורה לפ שתחדשה אי בי כל התורה כתנה למשה וכתבואר להדיא בירושלמי דמגילה (תסר תורה פ' שתחך וקשה לפשתנו) "רב ור' תנינא ור' יונתן ובר קפרא וריב"ל אמרו המגילה הזאת [היינו מגילת אסתר] אין נאמרה אפי בית דין, אפילו נאמרה, אלא שאין מוקדם ומאוחר בתורה וכו' וכו' עי"ש יוסי עפ"ק בנה דמועדת של מג אחה"ק בעמ"ר לפ"ק יע"ש. יע"פ

תשובה שע"ג: עי' בח"מ מו"מ סי' קל"ב וש"ת שיבת ציון סי' כ"ב.

תשובה ש"פ ד"ה ובגוף הדין: תמה פר"ת וכו'. עי' בחידושי ר"ע מיגער ז"ל בשו"ע אלו מה שחירץ על תמיהת הפר"ת הנ"ל. יע"פ

שם: רק מדברבן. שתילת יעב"ץ מ"ר סי' ק"כ שתמה על קו' פר"ת הנ"ל ופפק כרמ"ע לתשה מיבת אף בתשלום מטת עי"ש.

תשובה שפ"א: אם שולח כו' קודש פוריס והגיעו ליד המקבל נפוריס אם י"ת. עי' נפמ"ג סי' תרל"ה בתשל אברהם ס"ק י"ג.

שם ד"ה ומה: אם תלמיד שולח לרבו וכו'. עי' נפמ"ג בסי' תרל"ה בתשל בד"ה בתתפקתי.

הערות מהגאון ר' עזרא אלטשולער וצ"ל
אב"ד ווינוסא - בעהמח"ם תקנת עזרא
מתוך כת"י בגליונות שו"ת בית שערים חאו"ח

תשובה א'
תחילת ד"ה ומה דק"ל: כל דיבור זה ממוה ועיין כריתות פרק ה' משנה ג' וג' -מ"ע-

שם. ד"ה ועוד נ"ל לפמ"ש, מיימי מטמא ע"ש: עיין בנגעים מכמי ישראל סי' למ"ד אות ו' ומראה שיש להסביר זה ע"פ המו"ע פ"ג דנכורים משנה יו"ד דכתב דהיון שספק הוי טע"ג דקמי שמיא שהוא בהמה וחלבו נכרת מ"מ מטפ"כ היון דלו כוי ספק הוי לימו מיב גם בזין שמיש כרת מליבא דמיהמ"ם להרמב"ם והר"ש, ולפ"ז נלע"ד דגם שיטת הר"ש היא כהרמב"ם גם בזה לשם מכל נמודד ספק חלב ספק שומן מביא לשם חלוי ושב מידעתו הוא היון דלילו הוה ידע שזה חלב ודאי לא היה אוכלו. עזרא

שם. ד"ה ושוב מצאתי, ולפי' מכלו נמודד: וכן ס"ל גם להמפרש נמס' מיר דף כ"ג ע"ב ד"ה דלוקנע מיסורא ע"ש. עזרא

תשובה כ"א
ד"ה ועוד דאימי שם, דילמא אין מוציאי': וכן משמע מלשון הגמ' מעילה דף י"ב ע"ב האי פירש דמן עלמא אמי לה ע"ש.

תשובה מ"ט
ד"ה נגרכי יוסף, ל"ש ניחו מנוה: טפי נראה לפי' לפגרע זו מזבחים דף ע"ה ע"ב דלימא שם מי דמי החם שמי קדושות ושמי גופין הכא שמי קדושות וגוף אחד ע"ש היטב ומעין זה בנגמות דף מ"ח ע"ב עמוד ואטע בחטאת בשביל שמוכה בחטאת אחרינן עו"א בחטאת בשביל שמוכה בעולה לא אחרינן -מ"ע-

תשובה ס"ג
ד"ה ולפ"ז נפרה אדומה, גם שם אחייב עצמו: אין זה נכון לענ"ד דהרי בשעת פדיון של פרה אדומה כבר היא פרה ככל הפרות ואין בה שום עילוי משום שהיא אדומה כמו שמורה ובגמ' שם לאחרינן אחיב אדומה יקרים להכי לא בי"ד להגיל כל מה שיהא אפשר להגיל שע"כ כמוכן דאין זה שייך לכאן.

תשובה ע"ה
ד"ה מצנע לדינא, נריכין לנרך: כן פשק להדיא גם בדרך החיים בדיני קידוש וגם המשנה ברורה [סי' קע"ד ס"ק ג'] הביאו להלכה.

תשובה ע"ח
ד"ה וכעין זה יש להסתפק: בשו"ת כתב סופר חאו"ח סי' ל"ח פוסק מפגרע דודאי חייב אבל מ"מ אכתי יש לעיין בזה ודאי ואכמ"ל.

שם. ד"ה ומרים הו"ת, דבילה ומחנה בקליפתה הוי שמי בישים: כן מוכח כמעט מגמ' דסוטה דף ד' ע"ת דהרי ידוע דרביעית היא כבילה ואני בילה, ושם בגמ' אימא אחמן שחייב רביעית שוה לומן גליית בילה שהיא בקליפתה, אחמן גמיעה של שמי בישים שוה לומן שחייב רביעית, ומנא לפ"ז דקליפת הבילה שחילו גומע היא בערך חלק רביע מבילה ודו"ק, וגם הש"ך סיו"ד סי' פ"ו ס"ק ט"ו לעניו אבא שיער במ"ו כאב כן ע"ש.

תשובה ק'
ד"ה על דבר, אפי' בחבשים: עיין פרי מגדים סיו"ד סי' ל"ו.

תשובה ק"ט
ד"ה על אמירת רש"י: עיין בהגהרש"ם בסוכה שם דף ל"ג ע"ב.

תשובה קכ"ה
ד"ה ועוד לפמ"ש, שלילו רלוי למכור לישראל: מש"כ שלילו רלוי למכור ליישראל כלל אין זה ברור ומדברה רבים ס"ל דאם מדמן ליישראל זה מומר גם ישראל אחר לקנות ממנו ומין כאן מקום להאריך.

תשובה ק"ל
ד"ה שבוע העברה, וממהם: כבר עמדו ע"ז הרשבוים הרמב"ן בחידושיו ועוד ועיין פנ"י כאן.

תשובה קנ"ה
ד"ה אמנם בגוף, וה"ג ר' מרי רנה: כל דיבור זה אינו מבין כלל.

שם. ד"ה ובאמ"ש, דאלק ישראל אייב: לא כן הדבר אלא גם אלק ישראל פטור ולא שייך כאן פשטה קדושה בכולה כנלע"ד ברור.

תשובה קצ"ח
ד"ה ומה שאמה, אבל רבו כאו רבו: דע דכל זה הוא רק באלב אבל בישים מעוף האוכל אחן לכו"ע שרי דאלב הוא בא מדם וגוף הבהמה אבל בילה היא פירשא בעלמא כאומ' חולין דף ס"ד ע"א ד"ה שאם רקאה, ולדינא גם העיקר דגם אלב הוא אומר ועיין לקאן סי' ר' ד"ה ובאי הרבא הנ"ל ואכמ"ל -מ"ע-

תשובה רנ"ט
סוף ד"ה ומ"ש לייש דעת הרמב"ם, ל"ב ל"ל לומר: באחבת"ה נעלם ממנו פיהמ"ש להרמב"ם בשם' שביעית פרק ט'.

תשובה עד"ה
ד"ה ולענ"ד, דאיתא כעובדא דאול: לפי הנאה זו י"ל בקברה דעובדא דאול אם רבים נריכין לו אומר כהא דאיתא בבילה לעניו יבילה בכשא דאם רבים ל"ל אומר וקברתי.

תשובה שי"ז
ד"ה אמנם אי משום הא, והרי הקטורת מקבל טומאה: זהו לענ"ד אמוה שהרי ר"ש ס"ל במשנה אחמיש דף מ"ה מפורש דעצים ולבונה וקטורת אין בהן משום טומאה לפי שאין אוכלין ע"ש גם בגמ' דף מ"ו ע"ב ע"ש ובשלאת לשיטת האום' בזבחים דף ל"ד ע"א ד"ה אפילו דפסול מ"מ אה"ת א"ש אבל לשיטת רש"י קשה ובעיקר קושית זו בבר עמד עליה הגרע"א בדרוש ואידוש ובשאר בקושית -מ"ע-

שם. אות טו) ד"ה והנה, והוא פלא: עיין שו"ת בית יצחק אהע"ז מ"א סי' ד' -מ"ע-

תשובה שכ"א
ד"ה גם, עכ"ד: פלא בעיני מה שלא הזכירו כלל הגמ' אחמיש דף ק"ג המקדים עולמו לנדה"ב וכו', וגם נרמב"ם פט"ו מהל' מעשה"ק ה"ד מפורש בהמת השומפין שהקדים אחד מהן ואחר ולקח מנייה האחרת והקדישה קדושה וקריבה ועיין כ"מ שם עכ"פ הדבר פלא גדול שלא הזכירו מכל זה כלל -מ"ע-

בית שערים חאו"ח

תשובה שכ"ז

סוף ד"ה אבל נאמת: הרי גם המצן והאפוד היה כהן ומר והמעיל היה מלמר לבד ומלא הבגדים המיוחדים לכה"ג לא היו רלוין לפחילות המנורה ומשו"ה עגמין וכו"ק.

תשובה שכ"ט

ד"ה נאיגרת, ומקשה נמום': ככר עמדו ע"ז רכים ומילנו ועיין גם בחק נתן ובהגהות ושב נן מרי שהסכימו לדבר אחד -מ"ע-

שם. ד"ה ואמ, מי נדה ומהרתן ע"ש: במחכנה"ג מש"כ הרמב"ם ומהרתן היינו מה שהמים הם להגערת מטהרים וכן מבואר בספר המצות להרמב"ם סי' ק"מ ובזה ככר לחדי להו הרכה מדבריו בדיבור זה כמובן -מ"ע-

---

העדות הה"ג מהו' אהרן גוטמאנן נ"י סווארשענא
על ס' בית שערים מהגאון האדיר מהו' עמרם בלום זצ"ל אבדק"ק ב' אופאלא
(נתפרסם בקר תל תלפיות - חדשי חשון כסלו תר"ץ)

בסי' י"א מקשה על מו' מכות ט"ו ד"ה אם לימי עשה ולא מהי' לאשה ולמדי ל"מ דאשה גרושה והא האם נמי ע"י פציעה וע' תוס' ערובין ק"ו ד"ה ממון עכ"ל. קו' זו ככר הק' הגאון מפתקם נמ"מ מחברת ב' סי' ג' ובגד ט' מילמי מני ע"ד השפה"מ פ"ג דנדרים דהיכי דגם הלאו בא ע"י פציעה אי גם עשה דפציעה דומה הלאו והגאון מבאהמד נ"י הרחה שם מקום על ספרו מבואת השדה מלק עדל"מ אות י"ח שמירן שם ועוד שם במ"מ דכיון דהתורה אמרה כל ימיו ודרשינן בעמוד והחזר קלי מ"כ לא יכול לקדש האשה כ"א ע"י פציעה ול"א בכה"ג למין עשה דפציעה ל"מ ולחזק זה מצינו מה שלמינו בם' ש"א קונטרס מחרון סי' ד' ד"ה ועוד שב' דמלאורייתא דמי נמי ע"י פציעה ע"כ יש שאמרה תורה כל ימיו עכ"ל. עוד מילמי בשה לחיתא ביומא פ"ו גדולה משובה שדומה ל"מ ומקשים הא כל עדל"מ ומחרן בכפ"מ גדולה משובה שדומה לאב"פ שהוא ע"י פציעה ע"י"ש וא"כ הו"א שאשה עשה לו מהי' לאשה דהיא כעין משובה לולם מו' דומה זאת דמי אמרה לא בעינא אין כאן עשה כלל ועי' יקוט הרועים מ"ב אות עדל"מ:

בסוף תשובה כ', הטו"ז סי' מ"ר לאפי' היה יודע שיניא שופר מא"כ ואפי"ה קיבל שבא עליו לא מהני לאפוקי המיוב של שופר דקבלה לא עדיף משבועה וקי"ל דאין שבועה חלה לעבור על המלות והוא פלא דהרי קי"ל ביו"ד סי' רל"ו ובאו"ח סי' תק"ע דשבועה חלה על המלות נכולל וה"ג הקבלה כאום' שבא הוא נכולל עם דבר הרשות עכ"ל. קו' זו ככר כאב בם' שער יהודה מהגאון דק"ק הומנא זי"ל נרים דף ע' ע"ב:

בסי' כ"ג מקשה על הט"ז סי' תרפ"ד לאם הנים מפילין של ראש קודם של יד ס"ל להסירו ואאמי נימא מי עדיד ל"מ. ולע"ד נ' דכאן מילי בשוגג ועי' בשושנת העמקים כלל י"ט דבשוגג מהני ועי' מלא הרועים אות כ"מ דאולי"מ ועי' בם' שער יהודה מהגאון דהומנא זי"ל דף פ"ב:

בתשובה ל"ה מקשה על הגמ' נרכות דף ב' ומינהו הוא דמקדמי ומחשבי וכו', ואין לפשר לומר כן הא אמרינן בשבועות ט"ו דאין נונין ניהמ"ק בלילה עכ"ל. ע' בם"מ מחברת ט"ו לד ל"ו מה שנדפס ממני בזה:

בתשובה ק"ב על ד' רבינו יונה ותפי' עטרות ודיבון שאין לו מרגוס ומינו נראה להא מיבא נרכא בהנים וכמה פסוקים אמרים ופלא דהא נרכא בהנים יש לו מרגוס ופי"ש שאחרון ואח"כ מניא בשם קידוד מוה"ר היבל זי"ל נרכה המשולשת בתורה לדעתי משום דליש ליה מרגוס וגרין לשלש המקרא משל"כ נברכה אחת שנים מקרא ואחד מרגוס וה"נ מסתברא מדאמר הכתובה ע"י משה ולא ע"י המחרגם עי"ש. וע' בם"מ מחברת מ' לד מ"א הנאמי זאת בשם מדרש תלפיות וע' חזור מליהו בפ' נשא ובפ' בית נפתלי בפ' פנחס וע' בם' וכהן יהודה מבעל אמרי אם נעניני מידי שבא בשבת וע' בם' פועל לדק לד ע' ובם' קרבן עני בפ' ויקי ויברכם וכו':

בתשובה קב"ח מקשה על הגמי' פכ"ע משבא דפפי לי' בידים אמור רק בלאו אבל בא"ע מוחר מ"כ מאי פריך ניבעות מחרומה עמאה והא מ"ע הוא רק אי עשה ואי' ע"פ חום' פסחים פ"ח עי"ש. ואני נ"כ הקשאי זאת על חו' פסחים הנ"ל הא שלא למנוי הוי רק לאו הבא מכלל עשה דאכוסו אבל מלאאי בם' כרם יהושע מהגאון דרשע זי"ל שמעיר בזה ומדאה להאדרי' לאיקורא דלא מוכל לאכול דכולל כל הקדשים עי"ש:

בסי' ש' מקשה על מו' כריתות דף י"ג דבקדושת הגוף יש מעילה אף שאינו שו"פ משבועות כ"ג דפריך והרי הקדש ומשני הא בעי שו"פ ע"ש. כעין קו' זו אמר לי בנו (של הגאון המחבר ז"ל) הרב הגדול מהו' יודא נבי בלוס נ"י מבדק"ק הנשוויטץ על חו' שבועות כ"ב ע"א ד"ה אבל בקומות דכ' להקדש בעי שו"פ והק' מכריתות י' ע"ב דלאו חורת מרעה לאחוי בפחות משו"פ משמע רק לאו חורת מרעה אבל באמת הקדש לימא בפחות משו"פ, ולאאי שכבר הק' בן הגאון מלעמבערג זי"ל בספרו בית יעקב יו"ד סי' קכ"ה על הרשב"ץ ורש"י בגיטין י"ב ע"ב והיה לו להקשות כן גם על חו' שבועות הנ"ל:

בסי' ש"מ מקשה בשם מנחת חינוך דאין יולאין בי"ט ג' של חג בערבה הא בעי לכם ובערבה במדינות אלו אינה שו"פ ולרש"י בוכה כ"ז לא מקרי לכם עכ"ל. ע' שו"ת בית יעקב יו"ד סי' קכ"ה חום' ג' בשם חו' רי"ד בוכה מ"ח דבערבה אע"פ שאינה שו"פ ואם הקדשו אינו מוקדש דלא מל על פחות משו"פ מ"מ מקרי לכם עי"ש:

בסי' שנ"א העיר על חו' בוכה ל"ה ד"ה לפי כ' לחחרוג של מרומה טמאה מפסל משום דכמותי מיבחא שיעורא כיון דמצותו בשריפה והרי בשוכה כ"ה ד"ה לאו כ' ל"ל מיבחא שיעורא אלא אמיה"נ והרי מרומה טמאה מותר ליהנות ממנה בשעת שריפה ועיין על מ' מהר"ם שיק חו"מ סי' י"ד ולענ"ד נ' למרן דבם' עטרת מכמים בשבת פ"ח כ' לחאני ורבא ס"ל דמה"מ מלוה לשרוף מ"ע אבל לר' אלוה אר"י ס"ל דילוף בשבת כ"ה ממנו ס"ל דל"ה רק מדרבנן בשריפה ובשפה"מ ה' לוגב העלה דהיכא דרק מדרבנן שריפה ל"ש כחומי שיעורא עי"ש ולפי"ז בשבת ובשוכה חזלינן בשיטת אבי ורבא אז אמרינן כמ"ש:

הערות והגהות על שו"ת בית שערים חלק או"ח
להרה"ג מוה"ר יוסף שוואריץ זצ"ל הי"ד - מתוך שו"ת גנזי יוסף סימן ק"ז

א') בסי' רמ"א הניע להקשות לשיטת הרמ"ק ניומא פ' יוהכ"פ סי' כ"ד וכפי ניאור קרנן נמגיל סם, דנזמן המנאים וממורנים שהיה להס ספר פרה היו מחוייבי' לטהר עלמס בעיוכ"פ מדין מיב לדס לטהר עלמו נרגל, פ"כ הס"ד נר"ה כמ"ם הרמ"ק סוף מס' ר"ה נשם מר שר שלוס גאון דגס ר"ה נקרא חג ומועד, והלין יפרנס מעשה שהופג בברכות (דף מ"י) בחסיד ע' שהקניטתו חשתו בערי"ה והלך ולן בניהק"ב, והלע חמרי' בחמורה ט"ז כל היכי דאמר מעשה בחסיד אחד או ריב"ב או ר"י בר אילעי וא"כ אי הי' להס עניין אפר פרה, והלין הלך ולן בנית הקברות הא מיב לדס לטהר עלמו ברגל וליהכר מכל טומאה מדכתי' ומנללחם לץ מגעו, ותי' לאפשר שלן בניהק"ב ולא נטמא כלל כגון שנכנס בשידה מיבה ומנדיל וכדאמרי' בנזיר י"ז ודף מ"ג ע"ס, או שאפשר שכבר נטמא בחת ער"ה ול"ה יכול לטהר עלמו ער ז' ימים ושפיר מוחר לו לילון בנית הקברות וכו'. ופלא בעיני שנעלם ממכו"ת הסוחל והמניב מ"ס המהרש"ל בחדש"ג בשם הריטב"ל דדבר זה הי' בחלום, [ועיין לעיל שו"ת גנזי יוסף סימן פ"ח חות ג'], וע"כ לק"מ.

ב') בסי' שם"ח הלרך ותי' נכמה חופנים על קושית הנית שפרים על הא דחמרו מנטלי' ת"מ ונאי' לשמוע מקרא מגילה, הא קרימ"ג נמי תורה הוא עיי"ם. הנה היטב שבר דיבר זה ירינ"פ הגאון מבדפ"ק ק"ב ני', דהנה לכאורי יש יחור לשון ברש"ל שמבטלי ת"ת ובאין למ"ת, דגמ' היחה יכולה לקבל שמבטלין ת"ת ובאין למ"ת, חחנם זה מירלו ליבנע דמבטלי', דחינו דומה לימוד עלומד כל ג' מחחר השפחיו ומוכע החיכות מפיו מחבונן ומעיין, לקריחת המגלה שבר כולם עומדים ודוממים ומטים אוזן לשמוע קול הקורא [וכעין זה דקדק בעו"ז יו"ד סי' רמ"ו סק"ד לשון רש"ל בחגיגה במנות הקהל חנשים בחים ללמוד, נשים לשמוע, דהיינו לפי שחשה לאומרו בח"ת לץ יהי' חלנה חלץ שמיעה בעלמע ע"ש], ושמיעה בעלמע חמור עפק התורה שבניהם"ד נקרע בגבי' בעול, וזה שהייקו רש"ל מבטלי' עבודתן בחשר בחין רק "לשמוע" מקרע מגילה, וכנון, [ועיין ויללקט יוסף חלק י"ג סימן ע"ט, וחלק י"ז סימן נ"ג]. - עוד יש חי' על קושי' זו בשו"ת פני מבין הא"ח סימן ל"ה חות ב'.

ג') בסי' ע"ח, מפלפל שם בחילוכות בעניו מי שהלך פחות מכלי שביעה משהר מיעים ואח"כ הטלים נפח לו חיב בברהמ"ז מה"ת, הנה גם מו"ח הגאון נ"י נסחפק זה [עיי' בשו"ת פרי השדה חלק ב' סימן כ"ז בד"ה ובהיותי ויללקט יוסף חלק י"ב סימן ל', נהג"ה], לולם חכם ל' הלאה לי בשביעה מ"ו ברכות שכ' להדיח שכל מה שבא בתוך הסעודה הוא בכלל השביעה ע"ש, ותמנס בפרמ"ג חו"ח סי' קפ"ה בא"ל סק"ד פשיטא לי' דמה"ת בעינן שביעה מפת לבד, וכ"ד הלל"ה ברכות דף מ"ח ד"ה מדקחל, [ועיין שו"ת לחם שלמה חו"ח סי' ק"י זוה]. גם הניי מרלה בחלבש על שו"ת לבושי מרדכי מהדו"ח מלו"ח סימן ל"ב, ושו"ת פני מבין מלו"ח סימן ל"ט, [ושו"ת קרן לדוד סימן מ"ח]. - ובפ' כלי חמדה (עקב) דף מ"ו ד"ה ותמנס.

ד') בסי' ס"ט, נחקשה על הגמ"י פ"ו מדעות, שכ' דמ"ע של כוהב הבריות וכזיון החכמים שנחבטו ונחביטו ע"ז, ע"ד דמניטו קבורה משום בזיוי, וכ' הרמב"ן ע"פ כי קללת חלקים חלוי חפי' שם קבורה משום בזיוי ומ"מ מין החעובי נבזה בכללו ע"ז, וכן בגמ' סנהדרין ס"ו מי משום בזיוי לחו כל כמינהו לומר לץ בעינך, וע"כ לץ נעוול חת הנדון במיחת ב"ד משום כבוד מין החעובי שבך, ואפשר לרבך כמוך ודו"ק, (ונחעוררתי לזה גם מכבוד ידידי הרה"ג מו' משה קרעטש נ"י מאיזענשטאדט), ועיין בהמחפ שנה י"ט כרך ב' סימן ב' חות ב'.

ה') בסי' ס"ה, הניע להקשות על טו"ז חו"ח סי' קנ"ה סק"ז שהשמש יהיה חסור לחשניר ממנו לכתוב בשבת לחבירו במכתב קודש פשם לנכרי ואין להחזיקו במנות במוהמ"ק וכו'. הנה גם בשו"ת בית היוצר מהו"ח סימן כ"ט כחב דשומר נפשו ירחק מזה ותבע עליו ברכת טוב, [ועיי' שו"ת יד יוסף (ירושלים) סימן ל"ז], וזכור לזכות כי בעמו"ר הגאון זצ"ל סיפר פעם פ' בדרוש לשבב"ג חשר שמע מהגאון המפורסם מו' מיים סופר זצ"ה, כי בא לפניו פאבריקאנט פ' לדבר חתו קנות על מה שגורם לו הפסד גדול להזהיר חת העם שלא ישמשו בפלפלין מהשם ממך, ותמ"כ התחיל לבכות, והודה ולא בוש כי הוא ממך גמור, ונריכי ליזהר על זה, [שוב לחיתי בשו"ת המשך חלציעזר עה"ת (חלק ה') שנדפס מזהרה גדולה ע"ז ומבית ג"כ הפי מעשה רב]. ועיין שו"ת התעוררות התשובה חלק ג' סי' ד', ושו"ת נחלות לבבהם סי' כ"ט.

ו') בסי' קל"ט, הלריך נדפס"ם ע"ד קוס' העושם חמאי לץ יהיה חסור להעניר ב' חמות בבה"כ מה"ת משום מ"ם וכן לילך חלף חמה, חפי' למ"ד מחומין דרבנן מ"מ י"ב מיל הוי מה"ת, וממילא חפי' מאה חמה הוי מ"ם דחסור מה"ת, ולא משכחת תחומי דרבנן כלל. הנה גם מנכי בחידושי כוומתי לץ' מן התרוחים [עיין לעיל שו"ת גנזי יוסף סי' יו"ד], ועוד וכלן הוא גם מ"ם בשו"ת שילת שלום חלף אם נאמר דגם במלחכת שבת מ"ם חסור מה"ת, היינו בהיכא דהוי מלחכה גמורה מ"כ גם מ"ם מלחכה הוא וחסור חלף דגזיה"כ דחיתו חייב עליו כ"ע בכשיעור, חבל במלחכת הוצאה כבר כ' המוס' בריש פ"ק דשבת דמלחכה גרועה הוא, ומכ"ש הילוך חמומין חו י"ב מיל דוודאי מלחכה גרועה הוא חלף דרחמנא חחשבה לחייב עלה, ל"כ היינו בכשיעור דרחמנא חחשבה, חבל בפחות מכשיעור חלא חחשבה רחמנא, ל"כ ממילא לאו כלום הוא, כיון דבעלם לאו מלחכה גמורה הוא, ואף מ"ם אין כאן ודו"ק, [ועיין בויבכר משה סו"פ ויקהל]. - והנני ליתן עוד על שו"ת חורי ויבעי סימן ע"ו, שו"ת מחנה יהודה סי' מ"ה, ושו"ת יד יוסף סימן ע"ל.

ז') בסי' רצ"א (ובסו"ם שפ"א), הרעיק מדוע אין מברכין על מצות חלילה ערב יוהכ"פ (ועיין לעיל שו"ת גנזי יוסף סימן ל"ח), הנה כבר חקר ע"ז הגאון נ"י בס"ד מל"ך י"ו בספרו הנורע העמק שלה' סי' ו' ועוד הברכה סי' קס"ז, [הובא בשדי חמד אם"ד מערכת ברכות סימן ע' חות ט"ז], וכחב לישב עפ"מ שמדקדק מדברי הש"ילחות שאין נחשב חכילת חביבו למנוי חלא אם מחענה בעביבי, וא"כ אם יאכל חום שלא יוכל להחענות הוי ברכה לבטלה, ואף להפוסקי' דעניו עננו ביום חעניח דאין חומנין לאוחם, מ"מ בחעניח דמעת לעת יש לאוחם, ועוד דחשיב הכנה למלות עיבוי ואין מברכין חלא על גוף המלוה ולא על הכנה מחד"ק, (ועיין שו"ת פרי השדה חלק ב' סימן ס' בהג"ה).

ומה נשיש מיבות לחכול בעיוכ"פ עיין מ"ם בשו"ת גנזי יוסף לקמן סימן קכ"ו (חות ב'), ובשו"ת קרן לדוד מהו"ח סי' ס"ל חות ט' והמיסחפקחא כחובה בשו"ת רעק"ל סימן ט"ז, ובס' לימודי ה' לימוד ט', ובית דוד עמ"ס יומא (דף פ"ל ע"ב), ובמנחת חינוך מלוה ש"ג (חות ט') בד"ה והנה, ובשו"ת כח"ם חו"ח סי' ק"ב, מבוחות השדה ח"ב (בשער המועדים) שער ו' חות י"ל, ובס' לפחרם חומים על אברהם (מער' יו"ד) חות ה', ותשו' חסד לאברהם חומים מהדו"ח סי' ס"ה, ובינדיל חורה קונט' ט' סי' קכ"ג (חות ה') ובס' עורה אחר מער מ' (חות ו'), ובשו"ת למטה יהודה סימן י"ז, שו"ת שילת יעקב סי' ס"ד, שו"ת שחיית יעקב סי' י"ג, ובשדה חמד ליו"ס, (ועיין ויללקט יוסף חלק י"ג סימן ל').

ח') בסי' רי"ז הלריך בענין הפלפלין (פפעפפער) שבר רגיס מזייפיס וממילא הוא חמן גמור וצריך למוכרס קודס פסח לנכרי ואין להחזיקו במנות במוהמ"ס וכו'. הנה גם בשו"ת בית היוצר מהו"ח סימן כ"ט כחב דשומר נפשו ירחק מזה ותבע עליו ברכת טוב, [ועיי' שו"ת יד יוסף (ירושלים) סימן ל"ז], וזכור לזכות כי בעמו"ר הגאון זצ"ל סיפר פעם פ' בדרוש לשבב"ג חשר שמע מהגאון המפורסם מו' מיים סופר זצ"ה, כי בא לפניו פאבריקאנט פ' לדבר חתו קנות על מה שגורם לו הפסד גדול להזהיר חת העם שלא ישמשו בפלפלין מהשם ממך, ותמ"כ התחיל לבכות, והודה ולא בוש כי הוא ממך גמור, ונריכי ליזהר על זה, [שוב לחיתי בשו"ת המשך חלציעזר עה"ת (חלק ה') שנדפס מזהרה גדולה ע"ז ומבית ג"כ הפי מעשה רב]. ועיין שו"ת התעוררות התשובה חלק ג' סי' ד', ושו"ת נחלות לבבהם סי' כ"ט.

קונטרס

משנת העמרמי

מפתח לענינים שנדונו בהרחבה בקונטרס משנת העמרמי חלק אורח חיים

אי שייך "קטן וגדול" בשנים לגבי בהמה (סי' ב')
טעם שאין להמתין בהבאת אשם תלוי (סי' ב')
אשם הבא בשתי כסף אי מותר להוסיף עליו (סי' ב')
אי סמכינן על חזקת כשרות שלא ניחוש לברכה לבטלה (סי' ו')
השוחט בהמה שיש בו ריעותא אימתי מברך (סי' ו')
בשו"מ ותוס' רב"נ אסור בבהמה שמתה מאליה (סי' ו')
ברין הי"ש רגם בשחיטת חולין שייך כוונה הפכית לאסור השחיטה, האם מהני עכ"פ לסלק איסור נבילה (סי' ו')
אם שחיטה מחיד לב"נ כמו נחירה (סי' ו')
בקו' מהרשד"ם בשוחט בשבת נימא דאי עביד לא מהני (סי' ו')
בהמה שנשחטה לאחר מיתתה אי מותרת לב"נ (סי' ו')
רוב בהמות כשרות היא רוב מחמת הטבע (סי' ו')
שחיטה טריפה אי מתרת העשה של א"ז (סי' ו')
אי שייך רין דמצללה"נ בציצית (סי' ח')
בס' הקדמונים ראינו מחייב להפשיט טליתו ליתן עליו ציצית כמו שאינו מחויב לצאת מביתו ער שיקבע בו מזוזה (סי' ח')
בקו' ברית אברהם דלמ"ל ערל"ח לכלאים בציצית נחיר משום מצללה"נ (סי' ח')
אי בקושר קשירה אחת נעשה הבגד כלאים (סי' ח')
בענין מכשירי מצוה, ומתוך שהותרה (סי' ט')
במחלוקת ב"ש וב"ה ראין מוציאין קטן למולו ביו"ט (סי' ט')
מכשירי מצוה שדוחין שבת היכי דאפשר לשנויי משנינן (סי' ט')
מצות פ"ו אי הוה רבר המסור ביד האדם. תחלת ביאה אי עצם המצוה או הכנה למצוה (סי' י')
טעם שנקרא ביאה ראשונה בעילת מצוה (סי' י')
אי מקיימים מצות פו"ר ע"י השתדלות בלבר (סי' י')
ביאה אי נאסרה בעצם או הנאת ביאה (סי' י"ג)
שחיטה ע"י כהן כביהמ"ק ובענין מצות קבורה - הערל (סי' ט"ו)
אין נוטלין לידים מעכו"ם דלאו כח אדם הוא (סי' י"ח)
אי יש מצוה בזה"ז על כל אדם להרוג עמלקים (סי' י"ח)
האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה ומת השליח (סי' י"ח)
לר"מ דחייש למיעוטא אין מקבלים גרים (סי' י"ח)
אי מקבלים גרים מעמלק בזמה"ז (סי' י"ח)
כל זמן שבית המן הי' קיים הי' רין קביעות על עמלק (סי' י"ח)
איך מקבלים גרים בזמה"ז, נימא כל קבוע כמע"מ (סי' י"ח)
אדם באדם ל"ל בטול בישראל ולא בעכו"ם (סי' י"ח)
אי אזלינן בתר רוב בעכו"ם (סי' י"ח)
אי קי"ל כל כבודה בת מלך פנימה - כל ישראל בני מלכים (סי' י"ח)
עוסק במצוה פטור מן המצוה. לברך על הרעמים באמצע פסוקי רזמרה. לענות אמן אי מקרי עוסק במצוה (סי' י"ט)
צואת כלבים לס"ת (סי' כ"א)
קלוטה כמי שהונחה רמיא אי אמרינן בתפילין (סי' כ"ד)
מקום יש בראש להניח שני תפילין, בגובה או ברוחב (סי' כ"ח)
שיעור גורל התפילין. לראות במראה מקום התפילין (סי' כ"ח)
בשחיטת קטן כשרה וכחיבת תפילין שלו פסול. ישוב לקושי' הפמ"ג. קטן אוכל נבלות אי ב"ד מצוין עליו להפרישו (סי' ל"א)
קטן בחיוב ו' מצוות (סי' ל"א)
שמא תראה ותסתור אי מקרי צר איסור בעולם (סי' ל"ז)
ספק ברכות להקל (סי' ל"ז)
אמירת פסוקי דזמרה וק"ש בקול רם (סי' מ')
פי' עשרה קדמה שכינה ואתיא (סי' מ"ב)
אין עושין מצוות חבילות חבילות במצוה ורבנן (סי' נ"ג)
העמרת תנור בביהכ"נ - הערל (סי' נ"ו)
נחיצה בביהכ"נ אי אסור מה"ת (סי' נ"ח)
כל שאינו ראוי לקרושה חמורה מורידין והמסתעף (סי' ס"ה)
תבנית ביהכ"נ (סי' ס"ו)
ת"ח השונאים זא"ז - מס' פני המלך (סי' ס"ח)
תפלה על הפרנסה וחילוק בין פרנסה לכלכלה - הערל (סי' ע"א)
חזותא מילתא וביצה שעברה עליה הלילה - הערל (סי' ע"ד)
בסוגיא דגנב וטבח בשבת לתשלומי דו"ה (סי' ע"ו)
במי שאכל קודם יוה"כ ח"ש והשלים ביוה"כ (סי' ע"ח)
בהג"ל ובאם בליעה הוי כאכילה - הערל (סי' ע"ח)
אי בעינן שביעה בפת בלבד (סי' ע"ח)
בענין הנ"ל - מכתבי הג"ר יהודה אריה אלטר זצ"ל (סי' ע"ח)
שיעורים הלכה למע"ס (סי' ע"ח)
עבר על איסור ורבנן בשוגג (סי' פ"א)
המקדש על יין שרף בשחרית אי צריך רביעית (סי' צ"ה)
נשים אי חייבות בקידוש היום בשחרית (סי' צ"ט)
מ"ט נשים פטורות במ"ע שהז"ג, ובמ"ע ורבנן (סי' צ"ט)
ברין למשחה במתנו"כ (סי' ק"ה)
השוחט לחולה בשבת מהו שימלחו הבשר (סי' ק"ב)
הי' חולה צריך לחמם יין בשבת אי מחמם לו עכו"ם (סי' ק"ב)
ביאור עובר ירך אמו הוא וחייב באיסורין וטומאה כאמו (סי' קכ"ה)
לספות לקטן איסור כשאין הגרול מוזהר על כך - הערל (סי' קכ"ה)
בסוגיא דזרק כוורת לרה"ר (סי' קל"א)
קלוטה כמי שהונחה בקרקע או באויר רמיא, קלוטה כמי שהונחה ברשות אחר, ובסופו לנוח (סי' קל"א)
הריני נזיר ביום שבן רוד בא - אסור כל השנה. ובקו' הטו"א רבניסן וחשרי עתידין ליגאל (סי' קמ"ב)
לאחר תפלת מוסף רר"ח אי מותר להתפלל שחרית (סי' קמ"ה)
רובו ככולו אי המועט נתהפך לרוב ובסנהררין (סי' קס"ר)
סומא פטור מן המצות ומדרבנן חייב (סי' קע"ג)
קודם מ"ת לא בעי שיעור לאכילת פסחים (סי' קע"ו)
קברי צדיקים אינם מטמאים (סי' קפ"ב)
אי יש חיוב על האב למול את בנו לאחר יום השמיני (סי' קפ"ד)
אי מקיים מצות פו"ר ע"י השתדלות בלבד (סי' קפ"ו)
בדין נוטלפ"ג בכלי קודש רבשר קודש לא הסריח (סי' ר"ג)
עשרה נסים אי נעשו בביה שני (סי' ר"ג)
בכמה נקרא נוטלפ"ג (סי' ר"ד)
נוטלפ"ג שוה בכל איסורין (סי' ר"ד)
זמן אפיית מצות כשחל ער"פ בשבת - הערל (סי' ר"א)
שמן זית בפסח (סי' רט"ו)
אי יש שאלה להקדש אחר שבא ליד כהן (סי' רכ"ו)
מצוה בלי כוונה וחצי שיעור במצוה - הגר"ע קלין שליט"א (סי' רל"ו)
אי עבר הירדן בכלל ארי" (סי' רל"ו)
מ"ע באכילת קק"ל (סי' ר"מ)
אם מותר להפקיע עצמו ממצוות (סי' רמ"א)
בעובדא רחסיד אחד שלן בביה"ק בר"ה קיום מצות פ"ו ע"י מהב"ע, (סי' רמ"א)
כרי שנחמרח ביוהכ"פ אי חל איסור טבל - הערל (סי' רמ"ב)
חמץ אי הוי איסור חפצא (סי' רמ"ו)
נשים לענין איסור חפצא (סי' רמ"ח)
אי מותר לשחוט ביו"ט בשביל פחות מכזית (סי' רנ"ד)
להרליך גפרור מתנור חשמלי ביו"ט (סי' רנ"ז)
הקונה קנין בע"ש כרי שיחול בשבת (סי' רס"ד)
המרליך אש בע"ש וגורם שיבשל בש"ק אי מוחר (סי' רס"ט)
מחלו' ר' יוחנן ור"ל בירושלמי הלכה כמאן (סי' ע"ר)
אכילת בשר חי בקדשים (סי' רע"א)
עריכת שבת וייגע"ר מע"ש (סי' רע"א)
אמאי לא גזרו במילה בשבת שמא יעבירנו (סי' רפ"ה)
חצי שיעור בממון (סי' רצ"ג)
בדברי הגמ' יוהכ"פ אינו מכפר אממונא ואח"ש - הערל (סי' רצ"ג)
בענין נגיעת ערוה אסורה מה"ת - הערל (סי' רצ"ר)
יוהכ"פ שחל בשבת לענין אכילת כזית פח לסעודת שבת דהוי חצי שיעור לענין יוהכ"פ - הג"ר עמרם קלין שליט"א (סי' רצ"ט)
תענית בעיוה"כ, וסיג מה"ת - הערל (סי' רצ"ט)
מי שאחזו בולמוס - פ' ער שיאירו עיניו (סי' ש"ו)
מנין האיסורים באכילת טבל ונבילה ושאר איסורים (סי' ש"ו)
ריבוי בשיעורים לחולה שיב"ס (סי' ש"ו)
שיעור כותבת ביוה"כ לבריא ולחולה (סי' ש"ו)
פלפול אודות שמן שריפה בחנוכה (סי' שס"א)
תלמיד נקרא ריע (סי' שפ"א)

קונטרס משנת העמרמי
מאת מרן הגאון רבי מנשה הקטן שליט"א אב"ד אונגוואר וראש ישיבת בית שערים*

תשובה א'

ד"ה יקרמו, אם אין למדין הלכה מתלר"ב. עיין ספרי סו"ס משנה הלכות ח"ג סי' מ"ד.

תשובה ב'

לא מנחמי בשום מקום בס"ם קטנים וגדלות בהמה על השמים

רק על הקומה רק בחדש מצינו בס"ם גדול וקטן בשמים וכו': עיין ב"ק מ"ג ע"ב ועוד ק"ו הוא ומה חדש בחדש שלא עשה בו קטנים כגדולים מיבי בו על הקטנים כגדולים שור בחדש שעשה בו קטנים כגדולים מינו דין שמיב על קטנים כגדולים ופרש"י שור בחדש שעשה בו שור קטן ההורג כשור גדול ההורג דהא שור בן יומו קרוי שור דכתיב ויקרא כ"ג שור או כשב כי יולד. ועיין סנהדרין נ"ד ע"ב, דמ"ר מש פרט לקטן חשר יתן שכאתו בהמה בין גדולה בין קטנה. וברמב"ם פ"ח מהל' ס"ב הי"ו ח"ל, וכן קטנה בת ג' שנים ויום א' שהביאה בהמה ומת עליה בין בהמה גדולה בין בהמה קטנה ו"ע. עוד שם בחשנה דף נ"ב נפל למוכו שור חרש שוטה וקטן מיב, ובגמ' נ"ד ע"ח מתי חרש שוטה וקטן לילמת שור של חרש שור של שוטה שור של קטן וכו' אמר ר' יוחנן שור שהוא חרש שור שהוא שוטה שור שהוא קטן וכו' ע"ש.

שם. אבל בחשש מלוי אינו צריך להחמין דלילמת עד שיהא

גדולים בשער הזה יודע לו שלא חטח ולא יביא קרבן כלל או אם יודע לו שחטח ויביא חטאת ויש לדקדק דמתי כולי האי שיודע שלא חטח או שיודע שחטח ויביא חטאת אדרבה אם יודע לו שחטח יביא קרבן הרחוי לו או להיפוך לא יביא קרבן כלל והרי לפילו השחת אי אי' אפשרת לברר אי חטח או לא ואפי אי' צריך לברר ואפו החמחיב חשש מלוי מחויב לזרז עצמו ולהביא מיכף עד שלא יודע לו ו"ע.

ולפענ"ד הא דלא אמרינן לו להחמין כיון שחשש מלוי בא להגן מן היסורים ח"ח לו להחמין דבכל רגע חייבין שמא יבאו עליו יסורים ולכן יביא מיד, ובחמת אם עבר עליו יו"כ כפר עליו ופטור מחש"ח.

ומיהו בעיקר הדין דחש"ח הבא בשבי בפף לחסור להוסיף עליו

חדש הוא ולפענ"ד נ"ע והחנוך מנוה קכ"ו כתב ויביא קרבן על שגגתו אל בשבי פלעים או יומר הרי דכתב מפורש שבי פלעים לאו דוקא אלא להחנוך אם כתב בחשש מעילות ואל חילק בין שאר חשמות לחש"ח אבל מדברי הרמב"ם משמע דמחלק ביניהם וכמ"ש שהביא מרן בשמו כאן. ואבבי יש לומר דלפי דעת מרן נמי אין חלוק בין חשש מלוי לשאר חשמות ובכולהו אמור להביא יומר מב' פלעים אלא דבשאר חשמות צריך להחמין ובחש"ח אין צריך.

ולולי דבריו הקדושים הי' נלפענ"ד דגם הרמב"ם מחלק ומודה דבשאר חשמות מביא יומר מב' פלעים אלא פליג אלא בחש"ח ומדוק מזה לשונו הזהב שכתב בפ"ד הכ"ג מפסה"מ ח"ל כל החשמות שבתורה אחין בני שחים ובאים בכסף שקלים וכו' חשש מלוי בא אלא מכסף שקלים. והנה בשאר חשמות כתב סחם ואחין בכסף שקלים ולא ביאר כמה ומיהו בחשש מלוי הוסיף שאינו בא אלא בכסף שקלים ולשון אלא שהוסיף בחש"ח י"ל דכוונתו לחש"ח דוקא בכסף שקלים ולא יומר אבל בחברים כסף שקלים לאו דוקא. שוב נחיישבתי מגמ' וזבחים י' ע"ב ל"ל רבא לר"ח ולפרוך מה להלך השוה שבהן שכן אין להן קנבה תאמר בחשש יש לו קנבה לדמיו בכסף שקלים ע"כ ומדאמר יש לו קנבה סחם הי' נראה לכאורה בין למעלה ובין למטה ויל"ע. ועיין זבחים מ"ח ע"ח ואח מורת החשש תורה אחת לכל החשמות כלומר דכולם בכסף שקלים ומי יומת דבשאר חשמות ביומר מכמי לאו מורה אחת הוא לכל חשמות.

תשובה ו'

המברך וסמך על החזקה לף שחש"כ נחברר שלא הי' לו ביבים

בשעה שבירך מ"מ לא עשה שום אימור שהוציא ח"ש לבטלה כיון שסמך על החזקה כד"ת. הנה בריטב"א חולין דף ק"ו מבואר להדיא כדברי רבינו. אבבא דנראה לומר דדבר זה מחלוקת ר' יוחנן ור' יוסי בן נהוראי בירושלמי פ"ט דברכות ה"ג מצות אימת מבבך עליהן ר' יוחנן אומר עובר לעשייתן ר' הונא אומר בשעת עשייתן וכו' שמיטה אימת הוא מבבך עליה ר"י אומר עובר לשמוט ר' יוסי בן נהוראי אומר משיחחוט למה שמע מחבגל שמיטה מעחה משיבדוק הפיחים חזקת בני מעיים כשרים ופי' הפני משה עובר לשחוט קודם שישחוט משישחוט למה שמע מחבגל וכו' ומחבגלת ברכה לבטלה וע"ז קאמר מי חייבת לה ח"כ גם לא יברך עד לאחר שיבדוק הבני מעיים ומשמ משום דבני מעיים בחזקת כשרים הם ומבבין לחזקה לפילו לר' יוסי כל זמן דלא אימילד בהו ריעותא.

והנה בשמיטה עכ"פ נחלקו ום"ל לרבי יוסי דלאחר שמיטה

הוא דמבבך דחייבין משום ברכה לבטלה ולא אמרינן לחזקה, מבואר מיהו דאם בחמת בחבגלה עבר משום לא תשא ולא אמרינן כיון דבשעת ברכה אמך לחזקת כשרות דרוב מצוין אבל שמיטה מוחחין הם ודאי לא יבבל ולמה ייחוש לה וע"כ דס"ל לרבי יוסי דכל שיבבל הוי ברכה לבטלה מ"ח. אבבא די"ל דרבי יוחנן נמי מודה דהוי ברכה לבטלה אם מצאו לאחר כך טרפה או נבלה אלא דס"ל דמ"ח עובר לעשייתן עדיף טפי ומבבך קודם שמיטה ואם אח"כ יחבגל הוה ליה חושם ורחחבת פטריה ככל חושם אבל אין זה היחר או לחפשר גם צריך חשובה.

ועלה בדעחי לחלק קבת דלבאורה חקשה למה חשש רבי יוסי

דלמא אחבגל ולא אש שמא ממצא הבהמה טרפה והכי נמי הרי ההיחר משום דרוב בהמות כשרות הן כמו הכי דרוב מצוין אבל שמיטה מוחחין הן, וי"ל דלא דמי דרוב מצוין אבל

---

* הקטעים באותיות זעירות הם מהמו"ל

שמיטה מומחין הן הוי רוב החלוי נמעשה אבל רוב נהמות כשרות הוי רוב נמיעות, וכעין זה מחלק הב"ח בין חזקה דממילא שהוא נדרך הטבע ובין חזקה ע"י מעשה, הובאו דבריו נהל' פסח ועיין כו"פ סימן ע' סק"ה ובינת אדם סק"ט שער רוב וחזקה ובשו"ת בית שערים למרן יו"ד סימן ע', ובמשנת העטרמי שם, ומה"ט אפילו ליח לן אלא בהמה אחת לפיטו לליכא למימר רוב בהמות כשרות הן מ"מ תלינן בה שהיא כשרה שמן זה אלוי נרונע דעלמא אלא נרוב מהטבע, וכן רלימי בשם הגרד"ב לייבאוויץ זי"ע, ולפ"ז שפיר יש לחלק בין שוחט ומנגלה בידו ובין שאר טריפות ולא חש ר' יוסי אלא לשמא תמנגל לפיטו רוב בהמות העולם ועיין ספרי משנה הלכות מדור המשו' מ"ח סימן מ'.

ואבתי יש לדייק דהרי בשעת נרכה שפיר מנרך והוא יודע שבקי הוא בשחיטה וכל שכידו ודאי נאמן הוא על עצמו, ועיין גיטין דף ג' נאות' שם, וא"כ הכי נמי אאאי מוקמין שמא תמנגל והרי בידו הוא ואדרבה עדיף הוא מרובא דעלמא לאין זה בידו אלא לאין סמכינן אחוב אבל הכא לגביה דידיה ודאי הוא כי אאן לדידן דמספקינן אם הוא מומחה אבל הוא כשהוא לעצמו יודע שהוא מומחה וא"כ הוא ודאי לעצמו שהוא מומחה ואאאי חיים ליה ר' יוסף יומר מטרפה אלא חש לה.

וקצת הי' נראה לאחוק לפמ"ש שיטת הי"מ שנרש"י פסחים כ"ה ד"ה מנגלה וכן נראה דעת רש"י נתשובה הניאו הא"ז ונש"ע יו"ד הניאו הש"ך (סי' י"ט) דטריפה נמי מקרית בשחיטה עכ"פ אלא תטמא נגללה, ולפ"ז י"ל דלכן לא חש לה ר"י משום טריפה דלא הוי נרכה לנטלה דגם טריפה השחיטה מתירתה אבל נמנגלה הרי נאסר הנשר נאכילה והוי נרכה לנטלה ושפיר חש לה ר' יוסי ודו"ק. ועיין רשנ"ח שנת קל"ו הא דאמר אני למאכל שים לה רום חיים מהני לה שחיטה שימיה לטהרה מידי נגללה הכ"נ אע"ג דמת הוא שחיטה שימיו מטהר מידי נגילה ע"כ ע"ש ודו"ק.

אלא דנעיקר שיטת רש"י והי"מ יש לעיין ונשו"ת משנה הלכות ח"ה סי' פ"ה כמנמי מזה ואעמיק כאן חלק הדנרים ונ"ל:

בד"ת אשר העיר מספרי מה"ג על כאוכות נמדור המשוכות סי' מ'-ט'-י"א נאחלוקת ר"י ור"ל בירוש' נשרכת השחיטה מי מנרך עובר לעשיתן או חיישינן שמא ימלא טריפה והנאאי שם דנרי הפרדס לרש"י וכמ"ש העיר מדנרי רש"י נאשובה שכאב להשובת דנר שחילוד נו ריעותא יבוך ג"כ קודם שחיטה לאפילו מי מיטרפא מהני לה שחיטה לטהרה מידי נגילה ונאלא הלא הוה נרכה לנטלה והובאו דבריו נם' בית דוד יו"ד סי' י"ט ומינה יאא לדייק למ"ד מומר שאחט מועיל מידי נגלה יכול לנרך ולא הוה נרכה לנטלה כיון דמטהרה מידי נגלה עיין ר"ן ומהרי עכ"ל.

והנה ספר בית דוד אין לי נבימי לעיין נאר דנריו אבל לא הי' לו להניח ממרחק לאחו שהרי דנרי רש"י הללו מובאים ניו"ד סי' י"ט נש"ך סק"כ דהמהרש"ל פסק כרש"י ולא כמ"ש הנ"מ דהמהרש"ל פסק כא"ז והש"ך כאב דמירושלמי משמע לא כרש"י וכוונתו להא דר"י ור"ל, אאנס המעיין נא"ז הל' שחיטה סי' ס"ז נראה דאין מדנרי הירושלמי רלי' ואדרבה הא"ז הניא דנרי הירושלמי הנ"ל וכאב והלכה כר' יוחנן להקדים נרכה לשחיטה ומיהו אם לא נרך קודם שחיטה יוצא י"א שכל מצוה שלא נרך עובר לעשיתן מנרך לאחר עשיתן כדפי' נשרכות ונהל' ביקור הדם סי' שפ"ז לעין היכא דמיתילד ריעותא כאב דע"כ לא פליג ר' יוחנן להקדים נרכה לשחיטה אלא היכא דליכא ריעותא אבל היכא דאיכא ריעותא הואיל ויכול לנדוק לאחר שחיטה מודה דלא אאלינן נאר אחוק אלא שוחט ובודק הריעותא ומנרך. וכבר נא מעשה לפני רש"י ז"ל ניוצה אחת שנשבר אגף שלה והורה לשוחטו ולנודקו מפני שאיני יכול לנודקו אחיים ועניו השואל האיך יכרך נרכה לנטלה ואאר כיון שמוציאו אידי נגילה מעשה זו שאעתי ממורי רביעו יהודה נר יאחק, אייו נראה נעיני שים לו לשחוט אלא נרכה ואא"כ יבדוק אם נאלא כשרה יכרך כדפי' ע"פ הירושלמי. הנה אנואר דא"ז ז"ל נאי ע"פ הירוש' הנ"ל פסק דלא כרש"י ופסק לנרך אא"כ ובירושלמי לישו אנואר כלום וכן כאב עוד שם דאא"ט נני נרבונ"א כשחוטים היה אין אכאין אא דאו עד שיבודק אי טריפה הוא דאאן פ' ביקור הדם פ"ה ע"ש השוחט ונאלא טריפה פטור אלכלות ואם שכח וכסה אלא נרכה אנרך אא"כ ע"כ ע"ש. אנואר דהא"ז לשיטתיה נאי לא אלא הכרח אירושלמי הנ"ל.

אלא דאה שנ"ע דנעיקר דנרי רש"י לא הרגישו הפוסקים

אדנרי רש"י פסחים כ"ה ע"א ד"ה אנגלה שכאב ח"ל ונגילה אכילה כאיבה בה נגילה לאו דוקא קאאר דהא טריפה נאריכן לה ו"א דאשום הא טריפה דקרא אירי נאחר ונשר המדולדל בה ושחטה כדאאריכן נבהאה האקשה לילד חולין ע"ג ע"א קרי ליה נגילה דאאי לנגילה אלא אישאחו נשחיטה ואין נראה לי דטריפה נאי לא אשאחו נשחיטה ואי אשום אלא אישאחו הכא נאי לא אישאחו ע"כ. הנה אנואר דרש"י ז"ל פליג אי"א וס"ל דאף שחיטה אאוכיא אידי נגילה א"א לישאחו נקרי עי"ז טריפה אשאחו נשחיטה, וא"כ לכאורה דנרי רבינו הגדול רש"י ז"ל אומרים ונע"ג.

והנה הט"ז סי' כ"ח סקט"ו הניא דנרי הדרישה נשם הרש"ל דנרכת שחיטה אמרכים קודם השחיטה אשום דאפילו נמנאת טריפה עכ"פ אוציאה אידי נגילה ואאה עליו דא"כ למה אארו נשוחט דנר דאיתילד ניה ריעותא דשוחט נלא נרכה ונקה"כ אאה עליו דאשאאישאחיה דנרי אהרש"ל פ' ביקור הדם דפסק נאאת כדנרי רש"י דנאיתילד בי' ריעותא נאי אנרך קודם השחיטה ואישאאישאחיה גם דנרי רש"י והנ"א ע"ש שאיש דאיהו אדנרי הירושלמי אשאע כא"ו. ונאאת כי גם דנרי הש"ך הם אאוהים דלאה לא הניא לעצאו דאי' אדנרי רש"י פסחים הנ"ל דאאר אעצאו וא"כ פשוט דלא קי"ל כוואיה כיון דאיש לן גם דנרי רש"י דשחיטת טריפה אינה אארת א"כ הדרא קושית השואל נאעשה דרש"י דהאין יכרך נרכה לנטלה כיון דאיכא ריעותא לפיטו.

ולולי דאסתפינא הי' אפ"ל דהט"ז ג"כ ידע אדנרי אהרש"ל ואשיטת רש"י ולא אקשה ליה אהדרישה אלא אאה דקי"ל נפ' י"ט דשוחט נלא נרכה וקושיאו קאי אאתרוייהו אדרישה ואאהרש"ל ז"ל נין כך ובין כך נ"ע שלא הניאו הפוסקים אדנרי רש"י פסחים הנ"ל, עכ"פ לעיקר דינא אישחוק שיטת הרא"ש דאין לנרך קודם השחיטה היכא דאיתילד ריעותא.

ודע לעיקר דנרי הדרישה שם אאוהין שכאב ויש לדקדק למה

כתב נפה"ע דלא יכפה קודם שיבדוק הסכין למאר שחיטה שמא ימצא הסכין פגום והוה נרכה לנטלה ממלי לא מיקיין כן גם לנרכת שחיטה דלא יברך קודם שחיטה עד שיבדוק הסכין למאר שחיטה וכתב ומין לומר משום דפ"ג לבדוק קודם שחיטה דמ"מ יברך למאר שחיטה ובדיקה כמו שמנרכים מנרכת נטילת ידים וברכת מגילה למאר מעשה ומ' דגבי שחיטה שמי הומל ובדק הסכין קודם שחיטה ומילו נמצא הסכין ממכין ממחקה וכשר לכן מנרך מחילה נרכת השחיטה משפ"כ נרישה שמילו נמצא הרישה מפורה הנהמה מו החיה כמ"ש רמ"י ל"ט וגם הסרכות מנויות. וכל דנכרו מחותים, דהרי נפ"ע סי' ל"ט ס"ב כתב המחבר דרישה שנמצאת הנהמה מותרת ומפילו להרמ"א שהביא שם שיטת הים מחמירין כנר כתב הש"ך דהוה רק מכח מומרת אבל מדינא הנהמה מומרת וגם הרמ"א ז"ל החיר בהפסד מרובה, ועיין מידושי רע"ק שם נשם פמ"ג דמדמה בדיקת הרישה לבדיקת הסכין למאר שחיטה כגון שים לפניו סכין בדוק ע"י מומחה ורש כאן מי שיודע לשחוט אבל אינו יודע לבדוק הסכין למאר שחיטה מי מומר ליתן לו להחילה לשחוט וכן אם יש מי שיודע לשחוט ואינו יודע לבדוק הרישה ומנומר דפ"ל דכהדדי ניהו בדיקת הרישה עם בדיקת הסכין למאר שחיטה ולפרישה חלוק גדול ביניהו, וגם פלא קצת על הפמ"ג והגרע"ק שלא הרגישו בדברי הפרישה ו"ל.

שניית יש לתמוה דכתב דאין לחלק בין מפשר לח"ע והלא בירושלמי הוא מחלוקת ר"י ור"ל ולהדיא מחלקין הכי וכן פלא על רבינו הגדול נעל הפרישה שלא הרגיש בדברי הירושלמי הנ"ל ונ"ע. ובמי על מש' פסחים האריכתי קצת בדברי רש"י הנ"ל ובמפקתי בשותו ובמלחת טריפה לי"מ דפ"ל דשחיטה מחרת ואחר ממנה אבר נעודה מפרכסת ואכל ממנה מי הו"ל דין מנמה"ח או כיון דשחיטה מחרת גם אם הטריפה הו"ל בכלל טריפה שחוטה ונפ"מ אם אכלו במוד צריך להחוודות בו משום טריפה ולא משום מנמה"ח ולדעת רש"י אכתי בכלל מנמה"ח הוא גם לי"מ אין בו משום עשה שאינו זכות ולשיטת רש"י יש בו משום עשה שע"ז.

עוד יהי' נפ"מ לידוע מחלוקת הרמשומים ז"ל במפרכסת לכ"ע דעת הרמב"ם לחסורה לכ"ע משום מנמה"ח ודעת המום' ושאר רמשומים לליכא מידי לישראל שרי ולכ"ע חסור, ועיין מש"כ בחי' משנת העמרמי (סימן ק"ט), ומעתה להשיטות דשחיטה מחרת טריפה מידי גילה יש לחקור מי מחרת לכ"ע ד"ל דוקא שחיטה כשרה שמחרת לישראל לגמרי לאכול כה"ג ליכא למימר מי ליכא מידי לישראל מותר ולנכרי חסור אבל בשחיטת טריפה לחם דמחרת מידי גילה מ"מ נשאר באיסור טריפה ולא שייך מי ליכא מידי לחחילה סוף כל סוף חסורה למרוויהו ש"כ כה"ג מפשר לכ"ע חסורה לכ"ע משום מנמה"ח.

והנה הים"ס הביאו הפמ"ג סי' ג' מידש להשוחט ומכוון שלא לשחוט שחיטה המכשרת אף ששחט כראוי וקי"ל שחיטה לא נעי כוותה מ"מ שחיטתו פסולה להיפוך כוותה פוסק, ומ' מרן נכי"ם יו"ד סי' ל"ד דהא דפ"ל להים"ס שחיטתו פסולה דוקא לענין מכילה דכתב הרמב"ם פ"ח משחיטה דמ"ע לשחוט ע"ם ואם יש לו היפוך כוותה לא קיים מ"ע זו ונשאר באיסור שאינו זכות אבל לחלק באיסור מנמה"ח ואיסור נבילה אין נפ"מ בכוותה כלל ומ"ב אינו מטמא נמי משום נבילה לכ"ע ע"ש. נראה מדבריו ז"ל דשחיטה פסולה אף שאינו מחלק באיסור עשה שאינו זכות מ"מ מחלק באיסור מנמה"ח ולפ"ז אף לחן נמחר לחם דשחיטה מוציאה מידי נבילה אבל מאיסור אינו זכות אינו מוציא, ולפ"ז שפיר כתב רש"י דשחיטת טריפה לא משמרי בשחיטה והכוונה לאינו אלא שלא מחלק באיסור נבילה ומנמה"ח אבל אינו מחלק באיסור עשה שאינו זכות ואין לעיקר שחיטה הוא מטעם חבחת שהוא עשה שאינו זכות מ"ב כתב רש"י לחלוק מ"מ דטריפה נמי לא משמרי בשחיטה.

איברא ד"ל נאמת דלא הוא מחלוקת רש"י והי"מ דעת רש"י דשחיטת טריפה אינה שחיטה ואינה מחרת העשה של אינו זכות אלא מחלקת באיסור מנמה"ח ואיסור נבלה והי"מ ס"ל דשחיטת טריפה מחרת גם העשה שאינו זכות אבל לכ"ע מחלקת אין מנמה"ח ונבילה, ולפ"ז מי מיפשט לן עכ"פ מדלא כתב דשחיטה זו עכ"פ מחלקת אין מנמס"ח ממילא מוחרת לכ"ע אפילו מפרכסת לאיסור עשה ליכא נב"ג לאינו אלא זכיה ואיסור מנמה"ח פקע מינה.

אלא דנעיקר מידוש מרן ז"ל ל"ב דמה שכתב להרמב"ם השוחט נהיפוך כוונה אלא קיים מ"ע דחבחת מ"מ מועיל לחחת איסור מנמה"ח ל"ע דכיון דס"ל להרמב"ם דמפרכסת אסורה לב"ע דשחיטה אינה מחרת מנמה"ח אלא ליישראל שנטוו על השחיטה אבל לב"ע אינה מחרת דמפרכסת מי הוה לכל דבר אלא שסופה למות, עיין יבמות דף ק"כ ע"ב ואמר רב יהודה אמר שמואל שחט בו שים או רוב שים ורמז ואמר כחבו גם לחשמי הרי אלו יכחבו ויחנו מי הוה וסופו למות וכן בגמ' גיטין נחנה דעיקר ההיתר הוה ליישראל משום מ"ע דשחיטה וכיון דליכא כאן שחיטה מ"כ הוה רק כחותך שני שימים בעכו"ם והנהמה כ"ז שמפרכסת אינה היא ולא נחחלק גם לאיסור מנמה"ח ונ"ע.

והנראה נכוונת מרן הוא כך דבמנות חבחת יש בו ג' עניים ח' דשחיטה מוציאה הנהמה מאיסור שאינו זכות והשתא שמוציא הנהמה מידי מנמה"ח ונבלה, והנה לענין איסור עשה שאינו זכות נוה הקנ"ה חבחת מ"ע לשחוט אלא דמ"ע זו של חבחת אם עשה כהוגן ממילא מוציאה ומחלקת האיסור של מנמה"ח ונבלה ומיהו סילוק מנמה"ח ונבלה אינו אלא במ"ע של חבחת אלא אלו במעשה השחיטה כיון דאין זה חלק מן המנוה אלא פועל יוצא מהמנוה כלומר ממעשה השחיטה ולכן היכא דשינה במעשה השחיטה נעשה גם איסור מנמה"ח ונבלה לא נחחלק שהרי לא עשה מעשה כו שהוציא מידי מנמה"ח ונבלה אבל כל שעשה מעשה השחיטה אף אלא החכוין לשם שחיטה מ"מ יש כאן מעשה השחיטה הגוה שנוחה המורה וכל שים כאן מעשה השחיטה ממילא מחלקת נמי איסור מנמה"ח ונבלה. ומעתה השוחט ומכוין אלא לשם שחיטה אף דאין כאן מנות שחיטה שהרי שחט נהיפוך כוונה אבל מעשה השחיטה יש כאן וכיון שיש כאן מעשה שחיטה הגוה שנוחה המורה אלא שחסר כוונת המעשה לשם מנוה שפיר לענין מ"ע של חבחת דבעי עכ"פ מחחן לשחן וכיון דנחכוין היפוך זה לא קיים העשה ונשאר באיסור שאינו זכות אבל לענין היתר מנמה"ח דחלוי במעשה השחיטה כיון דאין צריך לזה כוונה ממילא נחחלק מזה איסור מנמה"ח ושפיר מיושבים דברי מרן ז"ל והבן. אלא דכ"ז לגבי ישראל אבל לגבי עכו"ם לעולם אינו מחלק איסור מנמה"ח עד שחמות ודאי והכ"ג אם חמות ודאי אינה מוחרת לעכו"ם ודו"ק היטב בזה.

ולפי מה שכחבנו ה' מפשר ליכא שיטת הי"מ דשחיטה

נטריפה גמי מכשרת היכ אלא לאינה מכשרת לענין להמיר עצה שמינו וכוכ כיון דליכא כזה חכמת כיון דטריפה היכ אלכ מ"מ כיון דליכא מעשה שחיטה מהני לסלק איסור מאמה"ח דכל שעשה בו מעשה שחיטה המפורשת בתורה מסלק האיסור ולכן לא מטמא בנגלה ג"כ והחולקין פ"ל דכה"ג אף מעשה שחיטה ליכא דהשותט טריפה הו"ל כשותט דבר שאינו מאוכ בשחיטה אלא מקרי מעשה שחיטה.

עוד יש להסתפק לשיטת העצרה מאמרות איקור דין מ"ג דפכ"ח דנ"ג אמור בחמה מאליה ונרך דוקא בחיה בשחיטים לסלק האיכוכ וכ"כ התוס' חולין נ"א ד"ה כמ"ד בחי שמ פ"ל פרע להס בית השחיטה ועיין רש"י שם דף נ"ב ע"ב שאין שוקלין בשר התם אלי שמעתי בשר בהמה שחתה מעצמה ומעתה השותט טריפה יש להסתפק אי שחיטה זו ממרת עכ"פ לנ"ג מאמה"ח דהרי לא גרע מנחירה או דילמא כיון דחתה מעצמה אסורה להס ושחיטה לא הוי נחירה שהרי לדעת הרמב"ס מפרכחת אסורה להס וגם להתוס' דמותרת הוא רק מטעם דמי ליכא מידי מ"כ כה"ג אפשר לכ"ע אינה ממרת ואינו מועיל השחיטה גם להס להמיר מאמה"ח אלא בעי נחירה דוקא שממרת להס ע"י נחירה.

ואי נימא דגם לעכו"ס נרך נחירה דוקא והשותט טריפה לא מהני להס הי עולה חידוש גדול בשותט בהמה טריפה בשבת יהא פטור, דידועה קושית מהרשד"ם דשותט בשבת אמאי חייב לימא כל מילתא דאמר רחמנא לא מעבד אי עביד לא מהני וה"ל שחיטה שאינה רואה ומקלקל הוא אלא שבת וליפטר ומירץ המהרי"ט דמ"מ מיקן להוציא מידי מאמה"ח לנ"ג, ומעתה אי נימא דבשותט טריפה אין השחיטה מועלת להוציא מידי מגבמה"ח א"כ לא תקון להוציא מידי מאמה"ח לנ"ג ויהא פטור לגמרי, וגדולה מזו מצאתי למרן בבי"ס יו"ד סי' ק"ט דבהמה שנשחטה אפי' לאחר שנתה אסור לנ"ג דכמו בישראל שחותה הוא דאמרת הכ"ג בעכו"ס נחירה הוא דאמרת וא"כ אלא בעכו"ס לעולם שחיטה אינה ממרת אפילו מתה אח"כ אלא בבכשירה עכ"פ ליכא אברא דמי ליכא מידי אבל בטריפה לליכא אברא זו א"כ השותט בשבת יפטר לגמרי.

אלא דבעיקר חידוש הנ"ל בבר הקשתי דלא מינו בשום מקום ולא נתלקו המפרשים רק בשחתה ובגם כי רואי לכאורה מגמ' פסחים ע"ג השותט חטאת בשבת בחוץ לע"ז חייב עלי' ג' חטאות מה תיקון אמר ר"ע שמוציא מידי אמה"ח ופרש"י לנ"ג, והרי דשותט בהמה ממקן להוציא מידי אמה"ח לנ"ג, וי"ל קנס דרש"י לאו אליבא דעצרה מאמרות נאמרה ומרן חידש דינו ע"פ העצרה מאמרות ולדעת העצרה מאמרות נ"ל דמפרש הגמ' פסחים הנ"ל כמ"ש רבינו חננאל שם תיקן גם לישראל שלא יתחייב אלא בבזיד ע"ש, ובבר נלאו חכמי לב למצא טעם למה פרש"י דוקא להוציא מידי אמה"ח לנ"ג דוקא ובמי האראמי נזה ואכ"מ להאריך.

ומיהו בשו"ת מ"ס יו"ד סימן רנ"ג בגר קטן מטבילין אותו על דעת נ"ד ולא מישינן שמא יחתה לכשיגדיל והוי נרכה לבטלה למפרע ועיין יו"ד סי' שכ"ג ובש"ך סק"ו שם. ועיין תוס' תענית י"א ע"ב ורע"ש שם סי' י"ז לענין תפלת עננו דאפילו אכל אח"כ לא מקרי שקרן כיון דאז סי' נדעתו להתענות, ועיין רש"י נדרים נ"ט ד"ה ונ"ע.

שם. ד"ה קנאמי, כיון דאמר נאמר ל"ש ביטול מה"ת: דאמר נאמר וכו': עמ"ש בשעת העמרמי לקמן תשובה י"ח.

שם. ד"ה ומה שנ"ל עי' טו"י קמא: עיין ט"ז יו"ד סוס"י ל"ג סק"ל.

תשובה ח'

מילתא דפשיטא ליה לרבינו דמגלה"ג לא שייך אלא בשעת מיזגים שהיא לקרקפתא דגברא אבל ניתא דאי נעי נוכח אי נעי אינו נוכח ל"ש נהו מגלה"ג מיבעיא ליה להפמ"ג בס' מיבת גמא פ' נחקתי נסתפק בשהר הנאה מחבירו אם מותר לו ליקח טלית של מצוה ולנרך עליו דיל מגלה"ג אמרינן רק בשעת שחוב עליו לעשות והס גזירת המלך משא"כ ניתא אין חובת גברא לא יבוש ולא יברך גם כי נהנה בלבישה ועיטוף הטלית ולא שייך כזה לאו להל"ג ע"ש. גם הכ"מ פ"א מה' ניתא הי"א כתב דמ"ש הרמב"ם דאין עושין הניתא משל עיר הנדחת אין הטעם משום שאסור בהנאה שהרי מצות לאה"נ אלא משום דמיכחא מיעוריה גרמה לכתורה דפשיטא ליה להכ"מ דגם בניתא אמרינן מגלה"ג, ועיין ח"ם יו"ד סי' ס"ט שהקשה גמי בכלאים בניתא נימא לאו משום עשה דוחה ל"ת אלא משום מגלה"ג ע"ש בתריבות דמשמע לכתורה דגם בניתא י"ל טעם דמגלה"ג וכ"ע.

עוד כתב מרן זקיני בי"ס הנ"ל סברת לחפילו להסוברים דמהתי בהדי מצוה שרי היינו אם מהתי ממצוה גופא כמו בשאשים ובטילה בשעין בימות החמה אבל בניתא הוא בהנה מן הבגד חה אינו המצוה והמצוה היא הניתא ומהס אין לו הנאת לגופה ח"כ לא שייך בזה מגלה"ג ועיין כעין סברת זו בשם' שמי הלחם לענין עדל"ת ותבין ע"כ.

ולולי דמסתפינא מרבותי הו"ל דבר חדש ביסוד קושית גרית מהרהס בשמ"ם בתובות דף מ' ד"ה כגון דאין הומר כלאים בניתא הא לפשר לקיים שיהס שילבש טלית של צמר ותצן קי"ל היכי לפשר לקיים שיהס אין עשה דוחה ל"ת ומי' דזה לא מקרי לפשר לקיים שיהס, וכש"ת שם מבואר להתורה לא לחברה ללבוש טלית של פשתים והיכא שיש לו טלית של פשתן ח"ת לקיים ניתא בלא כלאים ע"ש ביאור הדברים דלא לחברה תורה ללבוש טלית בלא ניתא רק כשלובש טלית בת ד' כנפים חייבה התורה לעשות בו ניתא ע"ש. וכ"כ המרדכי הביאו המג"א סו"ס מ' י"ג סק"ח דלא לחברה תורה לה תלבש בגד בלא ניתא אלא מ"ע להטיל בו ניתא ואם לבשו עובר בכל שעה בעשה דהטל בו ניתא כשלובשו, ומדע לחטו במזחה ומעקה לחבור ליבנס בבית שאין בו מזחה ומעקה אלא בעמוד ועשה קלי ומו לא ע"ש ועיין ב"י סו"ס הנ"ל.

ומעתה חומר מי סברת ישרה דע"כ הצריכה התורה להחיר כלאים בניתא לחפילו אמת בניתא מגלה"ג דמחבר להתורה נותה לעשות ניתא על מרבע כנפות כסותך ולא נחחייב לעשות הניתא על הבגד מקודם שלבשו אלא משלבש הטלית נחחייב בניתא וכמו במזחה ומעקה שאין בו לחבור ליבנס מקודם אלא שאחר שנבנס בעמדו ועשה קלי הכ"ג בניתא וא"כ לאחר שלבש טלית של פשתן ונחחייב להטיל עליו ניתא ואיך שקשר בו ניתה אמת הבגד נעשה כלאים לצמר ופשתים ומצוה לא הוי עד שיקשור כל הד' ניתא לאחן קי"ל מרבעתן מצוה אמת ומעכבות זו אמ זו וכל זמן שאין על הטלית המרבע ניתא

לינו מנויינת כהלכתו כמבואר בתשובת כ"מ ותוס"ע לו"מ סי' י"ג ומ"ש מיד שקשר בו מיתת אחת נעשה כלאים ועבר על לא תלבש שעטנז אבל המנוה לא קיים דמימת בית מלבו"ר להמנוה לא קיים עד שקשר כל הד' מיתת ומ"ש ע"כ הגריאה המובה להמיר כלאים בגיזים כה"ג עד שיקשור. ומין לומר שיפשיט הטלית ויקשור עליו הגיזים ואח"כ ילבוש דאז כבר לא עבר משום מלבו"ר דהמובה לא נומה לקשור גיזים על הטלית אלא החיוב על האדם בזמן שלבש טלית לקשור עליו גיזים דומיא דבגדים דאיתו מחויב לנתת מן הבגדים ולעשות מזוזה או מעקה, ולקשור מרבעתם ביחד נמי ס"ל מדע דהרי קי"ל ס"ל לנמנס, ועוד דנחמת הוא דבר שאינו במציאות לקשור ד' גיזים בבת אחת ממש אבל כיון שס"ל אלא שיעבור באיסור כלאים לקשור הגיזים בא הכתוב מפורש להמיר אבל מהכ"ג לאחר שקשר כל הד' גיזים או בגד שקשר בו מקודם שפיר יש להמירו משום מלבו"ר ומיושבת קושית בית מנרהם.

אלא דיש לעיין קנת מי נקושר קשירה אחת נעשה הבגד נשביל זה כלאים, והרמב"ם פ"י מכלאים ה"ב כתב כיון שנתאבר נמר ופשתים זה מינור בעולם ה"ו כלאים מן המורה כינד וכו' ומינן שכל איסורין אלו של מורה שהרי הוקרך הכתוב להמיר כלאים בגיזים והגיזים הם רק קשורים בלבד ע"כ ולפי הבנת הכ"מ והב"י סי' ס' ביו"ד סובר הרמב"ם ז"ל דשוע או תפר או קשר כל אחת לעצמו אסור מה"ת ורק טוויה לאוד אינו אסור אלא אם ארג ג"כ ומצא דס"ל לפשיטות דקשירה בעלמא אסור מה"ת. אבל ראיתי להרח"ל שהקשה לפמ"ש הרמב"ם פ"ח מגיזים ה"ו ויהיה אחד מד' חוטין חוט מכלא וחז' לבגים וכב"מ הבית מה שהגיד לחכמי לוניל שיש לטווח חוט ע' מקצת מכלא ומקצת לבן וכו' ע"כ הי' גיזים הטוי של כלאים ולפ"ז מנ"ל לרמב"ם דקשירה לאוד אסור דילמא כמו דטוויה לאוד אינו אסור כך קשירה לאוד אינו אסור והא דאינטריך קרא למשרי כלאים בגיזים היינו משום שהיה טוויה וקשירה ולפ"ז אוזל לן הרמ' דבקשירה לאוד נעשה כלאים דילמא נאמת בקשירה לאוד לא נעשה כלאים, אמנם דבר זה שכוח הוא שהרי אפילו מימת דבעי טוויה וקשירה הרי בשעת קשירה ע"כ כבר אינה טוויה ג"כ ממילא הוי קשירה וטוויה דהוי כלאים לד"ה.

איברא דבעיקר הקושיא על הרמב"ם ראיתי לבק"ו בבי"ם יו"ד סי' שפ"ח שמי' לפי מה דאמרינן מנחות ל"ט דאוטי נמר פוטרין בשל פשתן ושל פשתן בשל נמר, והכ"מ פ"ג מגיזים ה"ב ו' כתב דהא דאמר הרמב"ם לעשות חוטי נמר בטלית של פשתן היינו בעושה רק לבן בבד כיון דאפשר לקיים שהיתן כדי"ל לא אמי עשה ודמי ל"א אבל בעושה מכלא כיון דמ"מ הוא שעטנז שרי לעשות גם הלבן של נמר מבואר בגיזים של נמר כשרים בשל פשתן אלא דאמר משום כלאים אבל אם היה אפשר לעשות גיזים של נמר בתופן שלא יהיה כלאים בפשתן שרי לעשות של נמר ומעתה אם אפשר לעשות מכלא בטלית של פשתים שלא יהיה כלאים ודאי אסור לעשות של כלאים, ולפ"ז אי אימת דבקשירה לאוד ליכא משום כלאים אין שרי רחמנא כלאים בגיזים הא יכול לטווח חוט אחד מקצתו מכלא ומקצתו לבן של נמר ולא יהי הטוויה כלאים וקשירה לאוד מותר ובכה"ג שרי רחמנא, ע"כ מה שהאריך ודחה בזה בבית המ"ם לו"ח ע"כ מרוכות גדולה מזה.

תשובה ט'

אמה שאמה מרן אשו"ת מ"ח ס"ח סי' קמ"ו שהק' אאמ"כ

הב"ח דב"ם וב"ה לא פליגי אלא בקטן למולו ולולב לנאת בו ונע"ג דהא ר"ח מהלמידי ב"ם הוא ופ"ל דמילה וכל מכשיריה דומין אאת השבת ומ"ב אין אפשר דב"ם מומרין אין מוציאין קטן למולו, ומי מרן ז"ל דב"ם פ"ל דמכשירי מנוה דומין שבת אבל רק בשי אפשר לקיים שניהם והאם מיירי בשאפשר לקיים שניהם שאפשר למולו בלי הוצאה ומשו"ה אאמרי ב"ם ואפ"ה שרי ב"ה מטעם אאוך דהוי צורך היום קנת וכאו נפש דהומרה ביו"ט וכאו"ם הרא"ם יומא פ"ח דאומר לגאי אף שאפשר לעשותו בהיתר. וראיתי כעת בליקוטי הערות סי' קאו"ז שהביא בשרי מרן וכאב עליו ידיד"נ אאו' הגאון ר' יוחנן סופר מערלוי שליט"א דאשאמיטאיה אינו דארן הב"י ז"ל דבעין זה רצה השואל בא"ם סי' קא"ח ליבב קושית הא"ם והא"ם דאה בשאי ידיו דהיכי דאפשר לקיים שניהם ליכא אנוה כלל ואין להאיר אטעם אאוך דהוי כאן צורך קנת וכאו דלא אאריכו לאומר דהומר לו ללקוט ענבים אפילו אין ליה הושענא אאריכא ע"ב.

והנה בעיקר דברי הא"ם ז"ל שבאב כאו דלא אאריכו אאוך שהומר ללקוט ענבים בל"ל הושענא אאריכא לר"ח דאאריכו דומין שבת הומר באין ליה זה לא יאאר אדם, לולי דאאאפינא היאי לומר דלא דאי דבהושענא כיון דאין ליה אאריכא אין זה ראוי למנוה וליכא לאיאר להומר ללקוט ואם לא יקח לא יעשה אאנוה בהושענא זו, אבל הכא אאנוה היא נאומו אינוק אלא החילוק באאה אקום יעשה הבריא אילה והרי זה דומה קנת למי שאין לו רק הושענא אאת שנלקטו קנת ענבי' אאנה לר"ח הומר כל הליקוט דכל אאשירי אאנוה הומרו אף דיוצא בבר בלא זה והב"י כיוצא בו לב"ה ודו"ק.

ומיהו ראיתי בעיקר אאברת אארן הנה בגאי עירובין ק"ג ע"ב

בהאי שעלאה לו יבלת אאירו אומבה לו בשיאו אאי אילימא דבאן וכו' אלא לאו ר"ח דאאר בעלאא חייב אאאת והכא בע"ג דאכשירי אאוה דומין שבת כאה לאפשר לשנוי אאשין ואשני לה לעולם דבאן וכו' ופריך הא אלא לי אארת בעלאא ר"ח היינו דגזר יד אאו כלי וכו' ופרש"י ח"ח בעלאא ר"ח לגבי אאשירי אאוה שבות ואיסורא דאורייתא היאר אשוי להו ואעאא אשום לאפשר לשנוי אאשין כי היכי דאאשין אאב אלאכה אאשין נאי אאבות האאורה לשבות הקלה הלבן יד אאורה אאיאים דאוראיה בהכי ודוחה לכלי ואיכא למיגזר בה אפי יד אאו כלי. ועיין אוספות הקשו לר"ח היכי אצינו למיאר דהיכא לאפשר לשנוי אאשין והא קאאר בפרק אם לא (שבת ק"ל) דאציא אנוק לאול לפילו דרך ריה"ר אע"ג לאפשר לשנוי ולהציאו דרך גגות וקרפיפות וחצירות וי"ל דהתם אקנר דרכו לילך דרך ריה"ר אבל הכא דיכול לאומכו ביד כאו בכלי אודה ר"ח דאאשין ע"כ ועלאה הגא' כר"ח ות"כ נראה לר"ח ודאי היכא לאפשר לקיים שניהם ולשנוי אאשין. ות"כ שפיר ס"ל ר"ח לאין אוציאין את הקטן ואת הלולב וכדעת ר"א וכא"ם רצינו לכיון לאפשר לקיים אאוויהו ואיהו לב"ה אקרי צורך קנת ודו"ק.

תשובה י'

ד"ה אבל ולפענ"ד נראה הא דקרי ליה בעילת אאנוה דהרי אין

אשה אאעברת אביאה לאשוה ות"כ לעניו פרו ורבו לא הוה אאנוה אבל הרי כיון שנשא אשה חייב באאות עונה ועואאה לא יגרע ות"כ בעילה זו נקראת בעילת אאנוה שאקיים בה בבעילה עאאה אאות עונה וכעין א"ם בסאוך ע"ש ודו"ק.

ב) ומ"ש עוד נלו"ד דמצות פ"ו אין הדבר מסור כיד האדם ומקיים המצוה כהשתלשלות אף שלא זכה להוליד הנה בספרי משנה הלכות מ"ב נמדור המצוו' סי' כ' הבאתי קצת מהאחרונים דס"ל הכי והקשתי עליהם וגם בספרי משנה הלכות פ"ד קנ"ו האריכתי בזה ע"ש נסי' קט-ז והבאתי משו"ת זקן לאהרן ועיין מ"ש עוד מהן בזה בשו"ת יו"ד סי' רכ"ז דג"כ פשיטא ליה דמקיים בהשתלשלות. ומצאתי בריטיו מהגאון בף ד' ע"ב על המשנה מו זקן שלא רצוי לבעל ח"ל: והא דתנן זקן מרגימא שאין לו כבר מוחלת בנשים שכבר נשתכל החגב והופרה הפכיונה ומשום הכי לא חזי להא בגירה ליה מדאוריימתא מצות פ"ו דלא קיים עכ"ל, הנה מבואר דאין שאין לו בנים לא קיים מצות פ"ו וכגרושה משום דאפילו הי' לו משה שלא שלא הוליד.

ג) ומ"ש רבינו דאמנו נאמר לפי שאין אשה מתעברת רק בגמר ביאה שתחלת ביאה היא רק הכנה למצוה ולא מצוה גופה וכו' הנה המום' חגיגה ב' ע"ב ד"ה ליטמו כתבו ח"ל ומ"ת ולימי עשה דפו"ר ולידמי ל"ת דלא יהי' קדש ומי' מ"ע דלא הוי בעידנא דמשעת הערשה מעיקר הלתו ועשה ליכא עד גמר ביאה וכ"כ המום' ב"ב דף י"ג ע"ב ד"ה כופין אח רבו בשם רבינו יצחק ע"ש. והנה מבואר מדברי המום' לחד מירושא דתחלת ביאה לא הוה בכלל המצוה דמימא נה עשה דומה ל"ת ועשה ליכא אלא נגמר הביאה ות"כ לכאורה אהכ"נ להאי מירושא חמרינן דתחילת ביאה לא הוה רק הכנה למצוה ולא מצוה גופא ועיין מנ"ח מצוה ל' ונ"ע.

תשובה י"ג

ולפ"ז י"ל דלא אקרה המורה כלל הביאה משום מעשה אלא משום הנאת הביאה דברי רבינו כתן כגרושה שהם מחלוקת הפוסקים נהא דנחלקו אי אשה נאקרה על בעלה ע"י הזרעה מלאכותית מאיש אחר או דלא אקרה מורה הביאה אלא משום הנאת הביאה ולכן בהזרעה מלאכותית כיון דליכא הנאה לא אקרה המורה מצד ביאה אלא אקור אף דודאי מצד עצם הדין אקור חמור הוא מצד מערומת הבאים, ועיין מש"כ בספרי משנה הלכות מ"ד סי' ק"ם ומי' קם"ז בתריכות וכן כתב להדיא בספר קונטרס יצב מנרף חות ט' וע"ם עוד. ועיין עוד בדברי רבינו סי' שכ"ג ד"ה וגם יש לחלק בסברא זות ח"א בלי בעל וכועל שפיר י"ל דאקור הבועל אלו בבעל ואי אימא דע"י הזרעה נמי איכא זות וא"כ מצינו זות אקור לבעל בלי בועל והבן.

תשובה ט"ו

הערה מהמו"ל

[ד"ה ומה שפקפק: השגת אריה בפי' כ"ט הק' על הרמב"ם דס"ל דכהנים שלבשו בגדי כהונה שלא בשעת עבודה לוקין משום כלאים, מחשעת העוף הביאה על הספק דילמא לאו קרבן הוא ומצות שלובשים כלאים שלא במקום מצוה. ובקונ' אחרון אם הביא מיד המלך פ"ג מהל' מעילה לא אמר כלל דהא הרמב"ם לא אמר אלא כהן המכהן לגבוה כלאים בשעת נשם דאי לוקה משא"כ בכל אלו שהכהן מחכהן לעבודה ולגמרא של היתר ודאי לא גרע ממוכרי כפות דמוכרין כדרכן ובלבד שלא יתכוונו בחמה מפני החמה וכו'. אך נקו"א מ' דהרמב"ם בפיה"מ בכלאים כתב להדיא דמוכרי כפות מוכרין בנושאין על גביהן ולא דרך לבישה [וכ"כ הכ"מ ומהר"י קורקוס בפי' מהל' כלאים] ושפיר מקשה השגה"א על הרמב"ם בשיטתו.

והנה בשו"ת הרעק"א מ"א סי' מ' לענין מתעבר מי מקרי עבירה כתב בחחלה, דכלאים להאיסור הנאת חיחוח הוי כמו מלבים ופריות

דחתעבר חיב, וא"כ אין חילוק אם אינו מחכוין. וכל זה פליגא דהרמב"ם אף הרמ"א שפסק בסי' ג"ע ו' דיש חמירין אפי' לגבוה כלאים כל שאינו חחכוין להאחו (וכחום"כ ביד החלן) ג"כ אם אינו בשוגג נאוכן דגדול בכוד הבריות (לרמ"א בסי' ג"ג) קורבנו חפלינו חשום דחתעבר עבירה היא וכמו שאיסי נרעק"א פ"י].

[בדברי הזוהר ס' נשא (קכ"ד. ופ"ב בהנהות ניצוצי זהר) שאסור לכהן

לשחוט חשום דכיון דכשר מר לאחר נכהן חשום נגדי כהונה שהם כלאים אינו כלום כיון דכשירה מר ואינו עבודה פ"כ יכול גם כהן לשחוט בלי בגדי כהונה: עי' גם בגמ' יומא כ"ה ע"ב דשחיטה לא נפי אפי' לכחחלה קידוש ידים ורגלים. ועי' בהנהות חסך שלמה בחם' חנחום י"ח: בשם חמיו הגאון בעל מרחה כהן ז"ל דהא גופא כיון דכשר מר עובר הכהן חשום כלאים בשחוחם בנגדי כהונה ואל כן נקרע זר שחחן שאין בגדיהם עליהם אין כהונחם עליהם ודפח"ם. ולפ"ז למ"ד חפיסין בנגדי קודש ביומא כ"ד: ע"ב וכוומיה פסק הרמב"ם גם מהשוחם בפשיטו בגדיו לחאר שהפיסו. אך לפ"ז יוקשה מאי קאחר בגמ' יומא כ"ה: לימציא להו מי מקבל שוחט או זורק דאי אחרת שוחט מקבל ואימין בשחיט דלא יהי' קדש ומי' מ"ע דלא אחיד שוחט זר, דהלא ממיד שוחט זר דהיינו כהן בלי בגדי כהונה, הגם דבפשטות אם לזה הכהן השוחט להמשיך בעבודה היום בחקדש בקרבנות יחיד וכדומה מוחר לו להשחיר עליו אם בגדי הכהונה וכמ"ש כל האחרונים בדעת הרמב"ם שאסר כלאים בנגד"כ שלא בשעת עבודה להלילו חקו' השגה"א בסי' כ"ט (ועי' בשגה"א בחדש הנלחת הרב דוד חנגר בחילוחים להערות חשונה חהלחת לדק שנדפסה בח"ד בחילוחים ובדפוה"ח חו"ח סי' ע"ח) ואפילו לדברי הפרוה"ם בהלי ממידין ומוספין סי' ק"ח ס"ק ע"ו שכ' דאף שלא חינו בגמ' וכירושלמי מ"ח מחוך הסברא היה נראה לנלי להחיר לאחר לחכות בשני עבודות ביום אחר, אך כל זה בעבודה לבור אבל בעבודה יחיד יכול לחכות בכמה עבודות הצריכות לבגד"כ. אולם בשחט בשוט הוא להכוונה בגמ' דאימין דשחיט זר, לר' חנם ולכך הלינטיא דשוחט חקבל חה"נ דיהיה לוכח בגד"כ, ואח"כ חלאחי שכ"כ בספר חר הקודש בגמ' זו ביומא. ובעי"ז כ' החלב"ם בחרות החיים בפוף סי' י"ח דשחוחל חורה הלכה בפני רבו היה ולא היה בהוראה ההיא חשום אפרושי חאיסורא דכלאים בנגד"כ בשעת שחיטה דכיון דבימי עלי ס"ל דשחיטה פסולה חר בחלאי היה השוחט חקבל וחחלילו חוכרח השוחט לזרוק בגד"כ ע"י"ם וש"י. ובכ"ם חלשון דאימין דשחיט זר חוכח דלכחחלה שוחטים הכהנים.

ועי' בחי' הרשב"ץ קידושין דכ"ג: בהא דאחר ר"ה הני כהני שלומי דרחמנא

ניהו והק' כל הרחשומים דבגמ' נדרים נעיא היא ולא חיפשיטא ומי' הרשב"ץ וי"ח דהחם בעבודות הכשרות חר כגון שחיטה והפשט ונחוח קבלי והא דר"ה בקבלה ומברומיה דאין כשרות חר ומש"ה קאחר רב הונא דשלומי דרחמנא ניהו דכל דלא חלי עביד לא חשוי שלים ע"י"ם, ונראה חה נ"כ דחמנא ניהו על הכהנים לשחוט לכחחלה. [ופ"ע בחד"כ בחדבר י"ח י"ז חשר יחנו ממיק קוד חהרן וקרח שניהם שוין בניח חלקים אהלן בנרגש זה שוחט ומקריב חה זורק חת הדם ובפי חשה ובחי הרד"ל שם שהלויים שחטו והכהנים זרקו והקטירו].

והנה בהקדמת הבה"ג בסוף מין המצות מנה מצות כהנים ללמוד שחיטות

(וכן ס"ל להירחים בסי' תנ"ו ע"ם) ועי' בהערות הגרי"ם פערלא לבה"ג, ובהגהות הרש"ם טרויב לבה"ג כ' חולי כוונת הגאון לשחיטת פרו ופרה. ולחיחי בחחכרת הר"ם בן נבירול בחי"ע מ"ו שכ' ולשחוט פר ויונל ועי' בהר הרקיע חש"כ.

ושמחתי כמונח שלא רצ נרחומי חת דברי הרשב"ץ בחולין דכ"ט ע"ב שכ'

מי נחי ל"ד פרו פסולה לאו דוקא פרו חלא בשאר כל הקרבנות דגחרי' מיירי ולא נקט החם פרו חלא חשום דקרבן החמיד של שחר ועל זה כ' הרשב"ץ דגחרי' חפרו, ומחינן דס"ל שכל הקרבנות ביוהכ"פ חינן כשרות חלא בו.

ומ"כ הרשב"ם דכל הקרבנות דגמרי מיניה ג"ש כוותו תופסת לפרש דקס"ד על כל קרבנות של תוכ"ח יוככ"ם קמי (וגם זה כשלעצמו מיושב שלא נזכרו ברשימות) וכעין מיתיו הרשתון שם דמיירי לגבי דוקא וקמ"ל בפרו ופרה דכשר בדוב שנים, אלא משמע מדבריו דעל כל הקרבנות שמקריבים ביוהכ"פ קמי ומפרי על התמיד. ופשטי ומנאתי בשים יתתן עמ"ש יומא ל"ב: נמוש, שהביא דברי הרשב"ם הללו וכ' כעדלה שמו' מחרים מדמנו לו ז"ל דמילו הפו' שלפנינו הכא והשם כאנו לריכא לילף מפרו חה דוקא לפרש דבריו דכדרכנן ילפינן מפרו דפשט דבריו משמע דילפינן מפרו לפסול מדאוריימא וק"ל ות"כ מולי הר"ש בן גבירול ס"ל דפרו והי"ה מילו דנפיש משלו שוים הם ושמיהם פסולים מר. ובספר יסודות מלכו להג' מקוטנע ז"ל נקרים מרנע מידושים על הרמב"ם הביא ירושלמי ביומא פ"ג ה"ז נשם ר' יומנן נשם ר"ש בן יומי דגם שעיר של יוהכ"פ צריך כהן וילפינן שם מיקש ושפט והביא מה הנשה נכהן לף שמיטה נכהן ע"ש.

והנה נשו"ת משב"ן מ"ח סי' ק"מ כ' עוד מה לחי מקיא על יד הרב הגאון נעל ההלכות ז"ל ומתה על הרמב"ן שלא מכר לו נמה שהגאון ז"ל לא מנה השמיטה נמנין המנות והרמב"ם ז"ל מנאה לפי שהוא מנרכים עליה והרמב"ן ג"כ מנאה ומנאתי רמיה שמין נשמיטה מנוה אע"פ שמנרכין עליה שמיטה אלא כדי שלא יפסל נשילה ע"ש שהביא רמיה לה ממדרש מנמומא סוף פ' שלח לא היתה הקנ"ה דבר נעולם שלא נתן בו מנוה ליסרמל יגע למרוח לא מתרוח נשור וממור וכו' שתט ומנן לכהן חזרוע וגו' הרי שנכהן הוא מחזר למנות מנות שנתן הקנ"ה לישרמל ולא מנה נהשמה אלא מתנות ואלו היתה השמיטה מנוה היה מונה לומה חו רמיה גמורה לנעל ההלכות ז"ל שלא מנה השמיטה נכלל ע"כ ולפי זה דהכה"ג לא מנה מנוה שמיטה ע"פ קנת דהיכא דנא נציוה לשתוט דהיינו נקדשים ע"כ מוטלת המנוה לכתחלה על הכהנים. ומתה שמנה שם הכה"ג מנות כהנים ללמוד לעשות יליקות וכלילות משמע קנת כמוש"כ נמנחת חינוך פ' לו מנוה קט"ו דהם כשרות מר רק נדיעבד לשיטת הרמב"ם, ועי' מש"כ זקר נעלי כרוסים נחחלת הספר דלף שיליקה וכלילה כשרה מר ולא נפסלה מ"מ לוקה עליה. וע"ע מש"כ נמשנת העמרמי ליו"ד סי' ל"ד נשיטת רש"י.

ועל רמיית המשב"ן מהמדרש יש להקשות דכין הדנרים נאמר שם קנר אם המה לא מגודדו, והנה ג"כ מנה מנוה לקנור מחים וגם לא מגודדו, ותולי י"ל נדומק עפ"י המילוק שכ' נפה"מ נשרש הרחתון ונשרש השני להשיג על הנה"ג שמנה מנות קנורת מחים, ותתה עליו הרמב"ן דוחלי זנו מ"ע וגם הרמב"ם נעצמו מנאה ומי' נלא שמת נסוף שרש הרחתון ד"ה עוד כתב הרמב"ן ומי תמה וכו' שלקנור ממו מנוה מה"ת אך לעזור נמקום שים קרובים הוא רק מד"ם וכ"כ הרב קנאת סופרים נשרש הרחתון ד"ה מיברא [וכעין הא דתי' נגדרים ס"ה: כל הטופל מינו טופל לידי גבלי תחלה ונרחתונים שם שתוטל על קרוביו לפרנסן], אלא שפה כתבו שהרמב"ם מנה קנורה שמיוחה מה"ת ולכן השיג הרמב"ם על הנה"ג שמנה המנוה של קנורה מד"ם, ועכ"פ לנה"ג גופא ק"ל שמנה מנות קנורה שהיא מה"ת וכתב לקנור מחים ולא כתב לקנור ממו להורות על שני פופיים שחייב מה"ת נקרוניו ונתה מנוה וכמ"ש הרמב"ן נדעתו, ובימור יותר דהוא מנוה דאוריימא עי' נשו"ת דברי חיים יו"ד מ"ח סי' ס"ד דדין קנורה נלחו ועשה על כל אדם והגם דקרוניו קודמים לכל אדם היינו דכופין לקרוניו ומש"ה אין המיוב מוטל על שארי ב"ח אלא היכי שאין כאן קרוניו או שאינם בני כפי' ודאי מוטל המיוב על כל בני העיר והרי תם מנוה ממש ע"פ נתריכות וכ' שנרור לדיעת שמתרינים בני העיר לשור ממונם מקופות הת"ק או מקופת הקהל שלא להלין ומתרינים לשור כאשר יוכלו ולא לעבור מ"ו נל"ת ועשה ד' המוב יסיר המוב ויבואו לנגח נב"ק (ופלא שלא הביא דבריו אלו נשו"ת דברי יציב יו"ד סי' ר"ל ע"ש). או שרנה הנה"ג לכלול גם הקנורה שהיא מד"ם ולכן כתב מתים להורות על מיוחי קנורה דאוריימא והרגנן. וע"כ י"ל דהמדרש מירי כשים קרוניו דאין מנוה מה"ת ודו"ק, ועי' גם מש"כ נקנאת סופרים שם שאין רמיה מהמדרש הנ"ל לפיע לנה"ג כמו שדמה הרשב"ן נם' זהר הרקיע [נמנוח כיפור הדם חוח פ"ב] ע"ש דבריו. ונאמת סך נקנאת סופרים על הרמב"ן שהרי הוא נעצמו סותה וכתב מפורש שלדעת הנה"ג לשלנים פרומים ולקנור מחים ונפש אנליס הכל נכלל נמנוח והלכה כדבריו ות"כ אין ספק נפיניע מריפת נדעת הנה"ג אח מנוח קנורת מחים למנוה מיוחדת, ותולי ס"ל לדעת הנה"ג מנוח קנורת המח גם כשאין לו קרוניו יפיע מוחתנת לרעך כמוך שמנאת הנה"ג למ"ע ותש"ל דרשו נסנהדרין מ"ה. נפיני מיפות נרוך לו מיתה יפה ות"כ כ"ם שלנלין ממו ולהכימו לידי חיון נכלל נמנוה זו, וכן משמע נלשון הרמב"ם נשרש השני נהשיגו על הנה"ג ח"ל והנסתכים נמחשנה זו מנו נכלל המנוח נקור פוליס ונחוח אנליס וקנורת מחים וכו' ומשנו כי כל פועל ופועל מלנו הפעולות מנוה נפני עלמה ולא ידעו כי נלנו הפעולות כלם דומים לשם נשנחות חחת מנוח אחת מכל המנוח הכחוכות נתורה נשלוה והוא ממרו יתנרך ולהנחם לרעך כמוך.

ובאופן אחר י"ל דס"ל לנה"ג דלאן מנוה מה"ת לקנורת המח אלא מדרנגן ומסתכחת מוהלכת נדרכיו, וכן כ' נפי' הר"ח נסנהדרין מ"ו: וק"ל מנוה זו מדרנגן היא ע"כ ועי' נלח"מ נפי"ד מה' אכל כחב שזהו ממלו' נגמ' סנהדרין מ"ו: כין מרי לישי דר' יומנן ממן למלן אח מתו שעובר עליו נל"ת ומיבא דאתרי אתר ר"ש רמז לקנורה מה"ת ממן יעוי"ש, והנה"ג נפ"ג מהל' נרכות השמיט שני לשונות דר' יומנן, והרי"ף נסנהדרין ונמו"ק דכ"ג העמיק רק לשון רחתון דמשמע דמדאוריימא היא, ותולי לכן ספק כן הר"ח כין לשלי הלח"מ שקלינן ומרינן אליבא דמ"ד דמדרנגן היא. אך מנאתי נלח"מ נסוף סי"ל מהל' זכיה ותתה שכ' להשיבות נטעמת דקרא וכיון דלא ליפשיטא הוי ספק ליסורא מה"ת ולתומרא וכדכתב נעל כ"מ נשם הרמב"ן ז"ל.

ובשו"ת משנה הלכות מ"ד סי' קמ"ט נין לדברי הרדב"ז נפ"ד מהל' נאכל (כל"ל) שהביא אח דברי המשנה כל המלין אח מתו עובר נל"ת ותמרינן עלה ע"כ יומנן משום רשב"י ממן למלן אח מתו שעובר נל"ת ר"ל כי קנר מקנרנו רגרוע הוא לרנות כל המתים ומלן זו לאו של תורה דקרא דהכרוגי ב"ד תלי חהו שלא מנה תומו נכלל הלאוין. והק' שם דדנרי הרדב"ז סתרלי ניהו למשנותיו ולסירושו על הרמב"ם שכ' דודאי הוי ליסור ל"ת של תורה וכ' שם ול"ל דכוונת הרדב"ז דלאן זו לאו של תורה לאן כוונתו דלאן זו ליסור מה"ת אלא שיש נכלל נכלל למנות כלן לאו המורה ולנקום עליו אבל ודאי שליסור מה"ת אלא ול"ע. והנה הרמב"ם מנאו נת"ע רל"ו הוא שנוונו לקנור הרוגי ב"ד ביום שהרגו וכו' ולשון ספרי כי קנר מקנרנו מנות עשה וה"ה נשאר מתים רוצה לומר שנקנור כל מתי ישרחל ביום מותם וכו', ולפי"ז ל"ל דלעת הרדב"ז דנמלין המנות מנה זחת הרמב"ם רק לעשה אך ל"ת לא מנה רק לא מלין נהרוגי ב"ד עי"ש נמל"ת ס"ו, (ועי' נהגהות משך שלמה לסנהדרין שם).

ובהל' מגילה נאו"ח סי' תרס"ו כ' הרמ"א נסוף הג"ה והא דמת מנוה קודם היינו דוקא נדשפטר לו לקרחה תמ"כ, וק"ל הלא יעבור על עשה דקנור מקנרנו ולפני זה כתב הרמ"א דאין שום מנוה לאוריימא נדמיח מפני מקרא מגילה, וא"כ נרחה דס"ל להרמ"א דאין מ"ע דקנור מקנרנו נוהג נכל המתים - ועי' נמנחת חינוך מנוה מקל"ו שהביא כמה דעות מה.

ובמה שכ' הרמב"ם נפי"ד מה' תגל מ"ע של דנריהם לנקר מוליס ונמסת וכו' ולהמשפת נכל נרכי הקנורה וכו' תע"ם שכל מנות תלו מדנריהם הרי הן נכלל ואהנה לרעך כמוך וכו' וגם נקה"מ נשרש השני כתב הרמב"ם שכולם נכנסות מתת המנוה של ואהנה לרעך כמוך, ואם כי לדעת הרמב"ם אין למנות כל תלו למנוה מיוחדת מה"ת כי כולם נכללים נמנוה אחת מ"מ הול"ל שהוא מדאוריימא ולא מ"ע של דנריהם. ומנלח תחתר נשרש הרחתון ד"ה ול"ל שהנכון הק' כן ומי' כיון שחי"ל דרשוה מהפסוק והודעתם להם ולא מהפסוק של ואהנה לרעך כמוך לכך תמר שהם מדרנגן כי משם הכתוב ההוא אינו כלל על מה שדרשו זו ע"ש. אך ק"ק כיון

דהרמב"ם כתב שכולם נכללים במנום ומהגם נרעך ולם הזכיר פסוק והודעם להם, ובמרגימעל עכמ שם ד"ה נספר מגילם מספר כ' דהרמב"ם כתב שהם מדבריהם כיומו שלין למנות למנות עשה מיוחדם משום שהם כללים כולהם נרעך פ"ק. וכ"ה שיטם הרמב"ם דהכר שליט משורש נמקרא מע"פ שמהרו חז"ל שהוא מה"ם מ"מ רמי לקרומו דכרי סופרים כמו שכתבו המפרשים. ולמדנו עוד מדכרי הרמב"ם הללו שכשכתב מדבריהם יכן כוונתו שהוא מה"ם לך לם נמפורש ומ"ל פרשוה ופ' שם מיד מלשמי כללי הרמב"ם פוף פום ו' וכנדי ממד נכללי הפוסקים פי' ה' פום ו' נשריטות שנתלקו שם גדולי המחרונים שם זה דומה למה שכתב דכרי סופרים או שמדבריהם פירשוהו נעמרי מדרנן. ועי"ע נלח"מ נפ"ב מהל' שמיטה נמה שכ' הרמב"ם נפע"ז מה' מכ"ם דמולין שנשמטו נשורה שמורים מדבריהם ד"ל דאם כמו שכ' הרמב"ם נרים הל' לשום דכשף הוי מד"ם שע"ג דכמיב ביה כי יקח כיון שליט משורש נמורה עי"ש וכ"כ נהגהות מנחת מהרן נשו"ך המרון פי' פ"ז וכ"כ נמטה יהונתן נגליון השו"ע יו"ד סי' ק"ע ולפ כמוש"כ הערמ"ג נפתימה לה' נב"ם דמש"כ הרמב"ם דמולין שנשמטו נשורה מדבריהם כוונתו דרנגן ממש ולים דומה לדכרי סופרים. ומולי י"ל דמהל' שכל הנ"ל לין רמיה כ"כ דשמי הכל שהמכיר נסירוש שמקורם נמורה משע"כ היכל שפמם מדבריהם הכוונה לדרנגן ממש וחכמ"ל.

ראציין דכר נפלה שרשמי נשו"ת מהרי"ל המדפוס סי' קפ"ה נמשו' מה"ר יוחנן מפפריז שכתב שפר שלמני ממילוק פמ"ק לפמ"ג וכמה מילוקים יש נהם נפלפים ושיוריים רבו מפפר וכו' פמ"ק עשה ג' מנום עשה לגמול חפד מוהודעם להם הם הדרך, לנקר חולים והלכם כדרכיו, לקבור מתים מוהמעשה חשר יעשון ופמ"ג לח הביאם כלל וכו', וכחב המחנרים פפרים הגדולים חשר נתן ה' כדעתם לחנר פפרים זה נמדינה זו וכדומ זה חם נמדינה פלוני חם נמדינה כדוב פלוני וכו' ולפיכך לפי זוכך השעה הזמן נמה שהיה הדור פרון שם השם נפיהם נרות הקודם לקנר או להחריך לעשות עיקר מדבר לקנוע נלב שלח לחלל וכמה יתיישב הרבה מן השיוריים ומה שלפעמים חפד יעשה עיקר דבר חפד ואחר יהפוך לפי דורו ומקומו פי"ם עוד. ולשה נפיהם גמא להפמ"ג נפ' מפפי שכ' מציגו כ"פ לחנאים ז"ל מיון וכו' נפתם וילשה הרופה שהוא ד"ם עד שכדוקם החמרונים ביאר ח"ל מדרנן וקרא חממכתא ולין פחמו מחמלה ג"מ לחין לימור נל מוסיף כל שהוא לפיי שלא לעבור על ד"ח לף שחמרו שזה מד"ם כדי לחזק הדבר ע"ם].

תשובה י"ח

בד"ה וחמי נח"ד והנה כחשו' יד חליהו סי' נ"ח הקשה על הירושלמי פפ"ד דדמאי וכו' חמאי לח פריך נגמ' חולין (דף י"ח) לר"מ דחייש למיעוטא חליך מקנלין גרים וכו' דע כי קושיא זו לאו מדעמא היא והרחבי' סי' קנ"ח הביא דברי הירושלמי הנ"ל וכחב לא ידענא המי על זה המם וכה"ג יש לחמוה לר"מ דחייש למיעוטא ומורי הרב ר' משה הכהן מי' נאו דמ"ל לאו הירושלמי שליט מתרץ דגר עמוני ומלי הוא דלא יבא נקהל הא פפק יבא ורחייתו מדגרסינן נפ' עשרה יוחסין חמר רבא ד"ח שמוקי כשר וכו' ממזר ומלי הוא דלא יבא הא פפק יבא ומפני מה חמרו שמוקי פסול גזירה שמא ישא לחמותו מחביו והכא גבי גר דלא שייך הך גזירה שרי חף דפפק הוא ע"כ, וכ"כ נחשב"ך קטן למלמיד מהר"ם סי' מקל"ה ור"מ דחייש למיעוטא חליך מקנלין גרים בזמן הזה מימוש שמא עמוני ומואבי הוא ועיין שעה"מ פפט"ו מל"ב שהביא תום' יבמות ג"כ דהתורה לא חסרה פפק עמוני ומואבי ועיין מכילתא שלהי נשלח דחין מקנלין גרים מזרע עמלק והקשה המג"א לחוין קט"ו דל"כ היאך למדו תורה נכני נרך מכני כניו של המן הא חין מקנלין גרים מעמלק ונחשובה החרכמי זה.

ובמכילתא הנ"ל לחמר ר' חלעזר נשבע הקנ"ה נכפא הכבוד שפם יבאו מכל חומות העולם להמגייר שיקבלו חומו ומביחו של עמלק לף יקבלו שנחמר ויחמר דוד וגו' מכר דוד נחומה שעה מה שנחמר למשה רביט ע"ה שפם יבא מכל חומות העולם שיקבלו חומו ומביח עמלק לף יקבלו ויחמר חליו למך נרחשך לכך נחמר מדור דור, משמע דמכל החומות מקנלין ופפילו מעמון ומואב ועמלק דברים חלו פחירה להירושלמי הנ"ל וכן רחיתי לפחד המחרונים שהקשה כבר כן, מיברא דודחי לף מקשה ומקרא מלף דבר הכחוב לף יבא נקהל ה' עד עולם ולף עלתה על דעת דוד דהם מומרים לבא נקהל חלף דוד המלך מחחלה היה עלה נדעתו ללמד מזרעו של עמלק מומר לקבל גרים דכמורה לית מכוחר נקרא ומדרבה כחיב לף תחעב חדומי ועמלק מזרע עשו הוא ומה שממרה תורה תמחה חת זכר עמלק הי' סובר דוקא חם לף המגייר חבל חם נחגייר מקבלין חומו עד שמכר מה שנחמר למשה רביט דחין מקבלין מהם גרים, חבל פשוט דמעמון ומואב חין מקבלין.

או יחמר דהנה קי"ל כל דפרים מרובה קפרים ו"כ מכל החומות שבא חחד להחגייר לפיטו דין חומו מרובה ומומר לבא נקהל גרים ועיין נספרי שו"ת הלכות מ"כ (סימן ל"ט) מי חלילין בעכו"ם כמר רוב ואפילו לדעת הגר"ם נשו"ת (סימן מ"ג) דמ"ל דבעכו"ם לף חלילין כמר רובא מ"מ מה שנוגע לדידן לכ"ע חלילין כמר רובא ע"ם כחריכות חבל בקנוע חמריכן כל קנוע כמחנה על מחנה דמי, והנה שינה בלשונו החנא שחמר ר' חלעזר נשבע הקנ"ה וכו' שפם יבאו מכל החומות להחגייר שיקבלו חומו ומביחו של עמלק לף יקבלו ולמה שינה בכל החומות כחב פפם חומות העולם ובעמלק כחב ביחו ולף כחב ומזרעו של עמלק חו מעמו של עמלק לף יקבלו ונרחה דדייק בלשונו הטהור לומר דוקא מביחו של עמלק דהו"ל בקנוע וכל קנוע כמחנה על מחנה ולכן לף יקבלו חבל לחחר שחרב ביחו של עמלק הכ"ל לחודח קביעומייהו ושוב מקבלין גם מהם.

אלא דלפי"ז חמי שפיר שביח דמבני ביחו של המן למדו תורה בבני נרך, דכל זמן שביח המן הי' עומד וקבוע לף קבלו מהם גרים חבל כיון שביח המן נחרב ונתן למרדכי הלדיק וחזרה ליה קביעומיה דעמלק ע"כ שוב הו"ל ככלל כל דפרים מרובה קפרים ומקבלין גרים גם מהם, ועמלקי שבא חבל דוד חכמי בא מן הקביעות ושפיר ע"ל דמך נרחשך וכנ"ל.

איברא דנספר משנת מכמים הקשה למין מקנלים גרים בזה"ז כיון דיש מיעוט עמומים ומדם הוי קבוע ימחי כל קבוע כמחנה על מחנה דמי ומרן זקיינו הגה"ק ר' עמרם מפידה בהגהומיו על ירושלמי מי' דמיעוט עמומים בטלים ברוב גוים מחרים ושחלני ידידי נ"מ הרה"ג מוה"ר חשר ווייס שליט"א להפלחי יו"ד סי' ק"י סק"ב כתב דמדם בחדם לף שייך ביטול וכחבחי בזה בם"ד בשו"ת משנה הלכות מ"ז סי' ק"ו ביאור דברי זקיינו זצ"ל בכמה חנפין וחה יבא רחשונה דלכחורה עלה בדעתי לחדם לפמ"ם יבחום ס"ל לרשב"י חדם חחם חחם קרוים חדם ולא חו"ה קרוים חדם וכחום' שם הביחו הא דגמ' כריחות דף ו' ע"ב דתך בשמן המשחה לעכו"ם פטור דמשמע דטעמא משום דכחיב על בשר חדם ועכו"ם לאו חדם הוא ועיין ירחים סי' ג"ל דהא דגמרא כריחות שהקשה מפהדרין דחר"מ עכו"ם העוסק בתורה הרי הוא ככה"ג ולדעת ירחים חינם מטמחים חפילו בחגע ולדעת רוב פוסקים חיהו לף

מטמאי וגם מינם מטמאים מחיים כבהמה ולדעת ר"מ ריש כתובות אפילו ביאתו מינה מופרת לפסח ישראל משום דחזקת מוסים זזממה וכפ"ג דנגעים פ"ק הכל מיטמאין בנגעים חוץ מן העכו"ם וגר מושב, וכתב המור"ם נרפי"ב שם לבוסן לפ שלמדנו מדכתיב אדם כי יהי' בעור בשרו נגע למיכא למידרש מיניה כדדרשינן בטומאת אהל אדם כי ימות באהל ולפ עכו"ם, ועיין עוד מור"ם פי"ח מהלות מ"ז ד"ה מדורות ובאה"ע סי"ח אדם כי יהיה בעור בשרו וביצו הגדול הבה"ג בנרכות פ"ג כתב אמר ר' יהודה עכו"ם עושה אפור לקרות ק"ש כנגדו מה מ"י עכו"ם אפילו ישראל נמי אפור לפ מיצעית קאמר לפ מיצעית ישראל לאדם מיטו ומיכא ערוה ואפור אבל עכו"ם דכתיב בהו אשר בשר חמורים בשרם אימה בהמה מיטו ושרי קמ"ל לפרט בהו הכתוב ערוה, נראה לעולי הקרפ הוה ממעטינן ליה מערוה משום דהו"ל בשר חמורים אלפ דהכתוב קראו ערוה ולדידן ממילפ מה לפרט פרט ומה ללפ פרט לפ פרט ונשארו כבהמה.

והב"י פ"ת סי' קנ"ט בשם ספר המנהיג כתב לאין נוטלין לידים מעכו"ם ועבד משום דבעינן כח אדם ועכו"ם לאו אדם הוא ע"ש, והרמב"ד בהשגותיו בפ"ב מהל' אה"ט ה"י פ"ח זו היא אמת מקבלתיו וכו' כי עו"כ הם כבהמות ואין מטמאין ואין מיטמאין עם הדומה לחמור הן גוים כמר מדלי ואת כולם יצא הרוח והמושב לומם לכלום אפק רוח בחפציו עכ"ל והכ"מ טען בשב הרמב"ם כי מ"ש הם כבהמות אפשר דגם הרמב"ם מודה ומידי דהוה אשחיטת קוף בעלמא דשם שחיטה עליה ושוב אין כאן מי שיתשוב לומם לכלום ע"ש וכ להאריך הרבה, מבואר מיהו דעו"כ אשר בשר חמורים בשרם עם הדומה לחמור לאו אדם הוא ומ"כ אפשר לדוקא אדם בהדם ל"ל ביטול אצל בהמה בנבלה נפלוג אפילו אי בתופסים לגיכא למיפס שיקא מן הקנוע ואפי שפיר דברי מרן.

שנית הי' בלפענ"ד לאדם דיעוש קושית המרדכי בנהדרין הילך מן מחלוקת בין רוב הע שבהדרין קבועין הן ואיפא כל קבוע כמע"מ דמי ואי' דהנור הו"ל פרוש וכל דפרים מרובא קפרים ואעפה תומר אפי דעמון ומואב שנתערבו בנ"י של כל העולם נמי לפ בעינן שיתבטלו העמוני ומואבי עם שאר תומות אדם בהדם והביטול הוא רק על שם איסור שבו דהרי פשוט דגוי שנתגייר שנשתה דינו והרי הוא בקטן שנולד דמי מ"מ הוא רק לענין דינא אבל הגוף לפ נשתה בו אלפ נשתה דינו והכ"נ עמון ומואב שנתגייר ונעשה ישראל הרי הגוף לפ נשתה ולפ יבטל ברוב ואפרש שיתמי יותר.

כבר הנחתי בשם הפוסקים דהא דביטול ברוב אפי אין הכוונה דהאיסור לאחר שנתבטל בהיתר מקבל עליו שם היתר דאי נמי הכי אי אקשה הא דקי"ל בכ"מ דאחר ויעור שם הוסיפו עליו עוד איסור ואי אימא דנתהפך להיות עליו שם היתר אין היתר מצטרף לאיסור והאיך אחר ויעור דקי"ל דנעלה נטילה בשמוטה ואין שמוטה בטילה בנעלה דאפשר לנעלה שתיעשה שמוטה ופ"ל בשמוטה שאפשר נעלה (עיין בית"ה ל"ת בכורות כ"ג מנחות כ"ג, ועיין עוד ס' הערוך לומ נון וגל פי' אחיכא בשר נבילה שנתערבה בחתיכות בשר שמוטה בטלה טומאת הנבילה אין החתיכות כולן ואינה מטמא נמגע אפי' אפשר אהן כי לעולם לפ יאכן להיות השמוטה בנבילה לטמא נמגע וכשאר שמוטה אינה בטלה בנבילה לפי שפ"ק בנבילה שאפשר שמוטה מלפ שפיר דברי מרן.

שנית הי' נלפענ"ד לאדם דיעוש קושית המרדכי בנהדרין הילך מן מחלוקת בין רוב הע שבהדרין קבועין הן ואיפא כל קבוע כמע"מ דמי ואי' דהנור הו"ל פרוש וכל דפרים מרובא קפרים ואעפה תומר אפי דעמון ומואב שנתערבו בנ"י של כל העולם נמי לפ בעינן שיתבטלו העמוני ומואבי עם שאר תומות אדם בהדם והביטול הוא רק על שם איסור שבו דהרי פשוט דגוי שנתגייר שנשתה דינו והרי הוא בקטן שנולד דמי מ"מ הוא רק לענין דינא אבל הגוף לפ נשתה בו אלפ נשתה דינו והכ"נ עמון ומואב שנתגייר ונעשה ישראל הרי הגוף לפ נשתה ולפ יבטל ברוב ואפרש שיתמי יותר.

שוב האיר לי עיני ולאחרי נתאירי דף כ"ח ח"ל עמוני ומואבי שנתגיירו אעפ"י שהח"א אין רשאין לבא בקהל הזה"ז משעלה שנתגייר ובלבל את התומות מותרים שאין שמן עליהם וכן הדין בתלמי תוך ג' דורות לדעתנו כמו שביארנו בחומות פ' הערל ע"כ הנה כתב מפורש המאירי ז"ל שמותרים לבא בקהל לפי שאין שמן עליהם ולפום ריהטא ל"ג מאי קאמר הו"ל משום דכל דפרים מר"ם ולאו עמון ומואב הוא ולפמ"ש אחי שפיר דנתמת אפילו עמוני הוא מ"מ כיון דלאו שמו עליו מותר לבא בקהל והיתר הוא דנתבטל שם עמון ומואב ממנו. ומדוייק זה נמי לשון שכתב עמוני ומואבי שנתגיירו וכו' לכאורה הל"ל עכו"ם שנתגייר הה"ז מותר לבא בקהל ולא תיישין שמא מעמון ומואב הוא דכבר עלה בתחילה ובלבל או שהי"ל נכרי אפילו גר בתרץ עמון הה"ז וכו' ולשון עמוני ומואבי שנתגיירו משמע דנתחת הם מעמון ומואב וכנ"ל והכי דייק נמי לישנא דגמ' בו ביום בא יהודה גר עמוני לפתחם בית"מ ואחר מה אי לבא בקהל ואחר יהודה גר עמוני עכ"פ אפילו מדתון מדברי הגמרא מדברי המאירי נראה בפ"ד דהשם עמון ומואב נתבטל ליה.

ועוד נו שליתיה דמעיקרא דדינא פירכא דהתם דינא גופיה דפסיקתא ליה דאדם בהדם אינו בטל לאו כולי עלמא הוא

דמדברי המום, מיר שהביא הפלמי שם נסמוך עליה מפורש דס"ל דמדם נמדם נמי נטל ע"ם כד"ה אך לפ"ז שכתב אלא הן. דמיר קשיא ליה דמייתי ג"כ נמדם ויש ליישב בדומה ע"ש, אמנם בירושלמי ס"פ כלל גדול אליבא דר"ל דאמר מותר בכל הנשים פי' הק"ע משום דבטילה היי ברוב דירושל' שפתים פ' כילד נולין ה"ז ח"ל נמור שנטמא אחד מהן ואין ידוע איזהו ר' זעירא אמר יעשו בטומאה ומי ר' הושעיא יעשו בפקיקן לפ מאחרת אלא כהדא דתני ר' הושעיא שלש לעטה ליחד כרת ע"כ, ועיין ק"ע.

וראיתי נרי"ט אלגזי בכורות פ"ה (דף ס"ד מדפי הספר) ד"ה והנה ממה שק"ע הנ"ל ומוקי הירושלמי שאמר אחד רשמי אחד מן הנמור זה ומן רב שנטמא למת והוא לא הרגיש בטומאתו ונטומאה שעה הכרמי לומו מי הוא ועכשיו שכחמי מי הוא לחשוב כהוכר ממחלה ואח"כ נתערב וכה"ג ליכא חזקת טהרה וכולם טמאים מספק אלא דמחה אחמי אחרינן כולם טמאים מספק הא י"ל דיחד זה שנטמא נטל ברוב הנמור שהם טהורים ומן התורה כל הדברים נטלים ברוב ונפ"ק דמיר דף י"ב ע"ח האומר לשלוחו לא וקדש לי אשה סמס אמר לכל הנשים שבעולם כמנו המום, נד"ה אמור ומ"מ וכל העולם יאמרו ליעא נשים דשמא ואח היא שנתקדשה ע"י שליח וכו' וי"ל דמדאוריימא אפילו הוא ברוב לאחרינן נמר רובא ואינו אלא קנסא בעלמא ומ"מ וליהוי איסורא דאוריימא לליהוי קבוע וכל קבוע כמע"מ דמי, וי"ל אלא אחרינן קבוע אלא כשהאיסור היכר לעצמו והיתר היכר לעצמו אבל כשאין האיסור היכר לעצמו לא אחרינן קבוע, עכ"ל שם. ומבואר דעת הריט"ו ושכן ס"ל המום, וירושלמי דנאלש שייך ניטול.

ובתוס' מדשים פ"ד דמסכ' ידים נהא פלוגתא דגר עמוי שהמירו ר"י נבא בקהל הקשה למסקנא דהמירו לבא בקהל הא בעלי חיים משיבי אלא בטלים כדאיתא בזבחים פ"ט, ומי' דהא מגזירה דרבנן הוא ובעמון ומואב ליכא למיגזר נהו גזירה וכ"כ המפל"י שם ע"ש ועיין תום' ר"פ כל הזבחים ובפ"ק דמולין נהך דנסקלין שנתערבו בהנשרפין ידונו בסקילה ואלא אחרינן לליבטל ברובא משום דממיתה למיתה לא אחלין בתר רובא ע"ש, משמע דנסתם הוה אחלין אחר רובא והי' בטלים המיעוט ברובא, ועיין בתמוון דאוריימא סוף כלל ג' ובית האוצר מערכת ב"י אות י"ד גם בתום' מהדרין דף פ' נסקלין בנשרפין ידונו בסקילה ומחל בתר רובא להחמיר ומי' דהוי"ל קבוע וכ"ק כמע"מ משמע דבלאו הכי בטל ברוב ע"ש ודו"ק.

ומעתה נרלה לפענ"ד לפמ"ש הרמב"ן מהא דאמר ר"י האומר לשלוחו לא וקדש לי אשה וכו' אלמא משום דהדרא למיתחא לא משוב ניית אלא קבוע ובקידושין (דף ע"ג) אחרינן דבר תורה שחוקי וכו' עד אי דאחלי אינהו לגבה כל דפריש מרובא פריש אלמא משנינן ניית אע"פ דהדרא למיתחא ופי' דאשה כיון דאין דרכה לשוב אחר מזונותיה אלא לשנת נביאה וכל כגוזה נא אלך פנימה הילכך נדונדיתה לא הוי נדוד והדרא למיתחא אבל אים שדרכו לנוד ולשוב אחר פרנסתו הוי נדוד בעידנא דנד ובעת קציעתו הוי קבוע עכ"ל. (וקצת נ"ע מגמ' גיטין י"ב מה"ד משום דכל כגוזה נא אלך פנימה קמ"ל נרלה דנאחת גם נאשה דרכה לשוב על פרנסה ועיין שו"ת מוהר"ש בדונש סי' רמ"ח דמה"ט פסק הלח קי"ל הא דכל כגוזה נא אלך פנימה הא אחרינן אי קי"ל דכל שרגיל בי אלכים הם ועיין שנת קי"ח ר"ס אומר ובכ"ן שם נה"ג ור"ת

פסקו ובכ"ף נרלים הדברים קומרים דנדף נ"ע גבי דאיסכא פסק דכל יחרגל בי אלכים וכן נרלה נרש"י שם ולקמן נדף ק"ח כתב הרי"ף דר"ג וכולהו פוסקים דס"ל כל יחרגל בי אלכים שעשה הוא ולא ק"ל כוותיהו ע"ש, ובינמות פ"ז ע"ח ועיין נמק"י שם דקי"ל הכי ועיין רבינו יונה מ"ב דברכות ום מה אריכות דברים ובמי האחכמי נס"ד אי קי"ל כר"ש). ועיין פני' גיטין דף י"ז וכם' המקנה כלל י"ע פ"ו ולפ"ז אחי שפיר דהרי הא דכתבו האחנו' דלא בטלי הוא משום קביעות והיכי דמיחי הכ"ג דבטלי ולכן נאנשים כיון דמיחי לדעת הרמב"ן הכ"ג דבטלי כ"ש שהם מיחי וכיון שבא לפינו להמניר הרי הוא גר ומקבלין חומו.

וראיתי נשו"ת מהרי"א יו"ד ח"ם סי' מ"ג שהביא דברי הק"ע בירושלמי ס"פ כלל גדול אליבא דר"ל דאמר מותר בכל הנשים משום דבטילה היה ברוב וכנו הקשה עליו והמהרי"ם ז"ל כתב בפשיטות דאחד נאחד לא בטיל וכמ"ש הפלמי והביא לעניו רבי' מש"ם נרכות כ"ח דמייתי מתני' דמסכת ידים פ"ד שהמירו לגר עמוי לבא בקהל מה"ט דבלבל מנחריב וכד"ם מרובא פרים ולא אמר עדיפי מיניה שבבר בטל ברוב ע"ם ולפמ"ש אין כאן רבי' דע"כ ל"ל דדוקא בשעת נדנודאן הוא דבטלי אבל כשחזרו לקביעתן הדר בטולן וכדעת הרמב"ן הנ"ל אבל לדעת שאר פוסקים הכ"ג דהוה מדין ניטול וכנ"ל.

עוד הביא שם רבי' מחינוך מנוה תר"ד נמחיית עמלק כתב ח"ל מנוה מוטל על כל יחיד נכ"מ ובכ"ז אם חולי ימנע אחד מכל זרעם ועובר ע"ז ניטל עשה ע"ל ולא אחרינן וזה"ז אחר שבלבל מנחריב כל האומות בטול ליה ברוב ע"כ פשיטא ליה דבדאוריימא ליכא ניטול נאחד ע"ם. ולפמ"ש לעיל גם זה יש לדמות דדוקא מאומה המיוחד אחרינן אחרי נהו ניטול אבל היושבים על אדמתן קבועים בבחיהם מנוה להרגם והמונע עצמו ולא הרגם עובר בעשה וק"ל אלא דבעיקר הדבר מוהים דברי ז"ל דהרי החינוך ג"כ כתב לחיכא מנוה להרגם בזה"ז ואחמי לא קשה ליה אחינוך וגם אשאר מוני המנות שמנו אחייה עמלק גם בזה"ז לא"ע והם כבר בלבל אנחריב ולהילחים דמנוה על אלך המשיח הי' אחי שפיר, אינרא דגם לשיטתו דכיון דבלבל אנחריב וליכא עוד וכולהו נטלי ליכא עוד עמלקים בעולם והחיך ילמוד נהם אלך המשיח. ובמי האחכמי עוד מ"מ נרלה דעת הי פוסקים לאחם נאחד אמי שייך ניטול ברוב ובכ"ם בכל אופן נדקו דברי אחרן זקיימנו הגה"ק ר' עמרם זצ"ל.

תשובה י"ם

ד"ה אבל אלמאי: נ"ב עיין רמב"ם פ"י הלט"ז אהל' אפלה וכ"מ ולא"מ שם וגם אורחות חיים אפינקא אי' קפ"ג סעיף א' אות ה' ובמי האחכמי נ"ה.

שם. מ"ש לאין לענות אחן משום עוסק במנוה פטור אן המנוה לאחי נשו"ת לחם שלמה ח"א סימן מ"ד שאחה אחברי רבינו לאיך יכלכל משנ"ה המג"א סי' נ"ח סק"ג דנסמד"ו מותר לענות כל אחן ואפילו נאמצע ברוך שאמר ובימם העוסק נאנוה פטור אן המנוה ואיסורא נמי ליכא ובנאה"ט סי' נ"ג סק"ג כ' דרשאי לברך אשר יצר נסמד"ו ואחמי הא עוסק נאנוה פחה"ט ואחור לעשות אנוה אחרת וגם קשה לדבריו אין כאן המג"א נסי' ס"ו סק"ה דנאמצע הפרק רשאי להפסיק ארעחים ע"ם, נשלמא קדיש וקדושה הוי אנוה

דרכים אבל ברכם רעמים אחמי שרי הם עוי"מ פטור ממנוה ואפילו במנוה עוברת עיין שד"ח מ"ע עין כלל מ"ה, וי"ל דלא שייך כאה עוי"מ פמ"מ דלי לא הוי הספק משום דעבין פ' הוא דאה ג"כ שבתו של מקום ב"ה והוא במנוה אחת ועוי"מ פטור רק ממנוה אחרת.

ובגמר דברין מדם נפסק לפי מרוייהו הוי שבתא של מקום מדברה פ"כ מאי פולמא דהאי שבתא מהאי שבתא ולמה יפסיק בחמנא השבת שהוא כבר עוסק בו ויאמר שבת אחר אף שהוא מאותה מנוה גופה או מעין אותה ואפילו פדר המנוה מעכב למשל שמונה עשרה אין לשנות הסדר והגם שהכל שבת אחד הוא ומדברה מבואר בריטב"א קוכה כ"ה לפסוק להפסיק בשבת אחד משום השמ. ועיין רמב"ם פ"ג מק"ש ה"ה הי עוסק בברכי רבים לא יפסיק אלא יגמור עפקיהן ויקרא פס בשאר עת לקרות ועיין כם"מ שם.

אבל מה שנלפענ"ד דדברי רבינו נכוחים לחשונה מה שהקשה ממג"א פי' נ"פ פק"ג דבפסד"ו מוכר לענות אחר ואפילו בחמנא נרוך שאמר הנה בחמת דאין מזה קשיא כלום לרבינו דזה נכלל בחה שבאב רבינו דאחן של תפלה בניבור וכיוצא בה הוי לעולם מנוה דרבים, או יאמר כיון דאחרו ז"ל דמוכר להפסיק לומר אחן הו"ל כאלו האחו בחלוסם שאחן קודם להם אחרו והם אחרו ולחשון עיקר.

ומה שהקשה ממג"א שהאיר להפסיק ולבתך מרעמים לאחר הפלילה מכ"ג לשחמיטיה דברי הבכור שור בדכוה דף י"ג שאחה אחג"א דע"כ לא פליג הרא"ש אפוסקים שלא להפסיק אלא בקדיש וקדושה וכל אידי דהוה דבר שבקדושה ואילייהו הוכחה בב"י מדשקלי וטרי בגמרא אם להפסיק בהמי מילי בחפלה אלחא דבק"ש ש"ד אבל לא בחעם ק"ו וק"ו פריבא הוא כמ"ש האומרים להעומק בשבתו של מקום אין להפסיק בשביל שבת אחר (והוא רצ' כמ"ש לעיל בחמוך ולא כמ"ש דש להפסיק משבת לשבת) ובעמייהו פשוט לא דמי לשואל מפני הירחה וכבוד דאם אינו מפסיק ה"ל מבזה את האדם הנכבד דהא אינו עוסק בבבודו אבל בבבוד הקב"ה הרי הוא עוסק בו ואין זה בזיון כלל ודמי למ"ש פ' ק"ב דאם היושב בבד המתפלל עוסק בחיקוני תפלה ח"י לעמוד וכ"א להדיא בהג"ה דכאב דש לענות אחן בהח"ל הקדוש וכו' אלחא דשאר אחן אין עונין ולא אמרינן ק"ו הוא מבבודו של ב"ו אלא כמ"ש דק"ו פריבא הוא ולבן נ"ל פשוט כיון דלא אניבו דהרא"ש ומיעטו חולק אחוסרין בהא כ"פ בחדי שבקדושה אין לזה אדריבהם ואין להפסיק בשום ברכה ואל תשיבני מברכת תפילין האם שייך בברכת ק"ש דאפילין חובה לק"ש הן כמ"ש הפוסקים אבל שאר ברכות לא ע"ש.

מפורש מד' הבכ"ש כד' רבינו דטעם האומרים בזה משום דעוסק בחנוה פטור אן המנוה והיינו העוסק בשבתו של מקום אין להפסיק בשביל שבת אחר ולא קשה מידי לרבינו ז"ל. ועיין ממב"ר להחיד"א ז"ל לוח ג' וכף החיים ס"ק פ' ס"ק ל' לוח כ"ג ובשע"א סימן ס"ו לוח ו' ועקרי הד"ע סימן ד' לוח י"ח ויעב"ץ בסידור דיני ק"ש וגם בברכת חשר יבר לא יברך עד לאחר שמ"ע וכף החיים הביא שכל האחרונים כחעתו דמו לדברי המג"א וקיימו אח דברי הבכ"ש.

ולא אכחד מעתי דבשו"ת נוב"י ק' ל"ח פ' מ"ש הביא מפלוקת המג"א עם הבכ"ש הנ"ל וכתב לבאר קידוש לבנה גם המג"א מודה דאינו מפסיק דדוקא לענין רעמים שהשעה עוברת נודאי וחמנו נהול ואם לא יברך יפסיד ברכה זו אבל המג"א שיפסיק אבל ברכת הלבנה אין הדבר ודאי שלאחר הקריאה יתכבה הלבנה ולכן לא יפסיק ע"ש. והנה בימי לן הטוב"י ז"ל דאפילו להמג"א דוקא ברכת הרעם הוא שהאיר משום הספק ברכה שלא יוכל עוד לברכה לעולם אבל היכי שלא יפסיד הברכה לא ולפ"ז י"ל נאמן נמי כיון דאין ההספק לברכה לא דמי כלל לברכת רעמים וב"כ אחי שפיר מי רבינו אפילו אליבא דמג"א דדוקא ברכת הלבנה הא-ל הקדוש ושאר ברכות דהפלה נבור שאם לא יענה אחן יפסיד אותה ברכה נבור אבל העונה אחן אחר ברכת אפילין של אחר וכיוצא בו שאין עליו חיוב ברכה זו אלא הוא אנוה לענות אחן על כל ברכה כשהוא פנוי אבל עכשיו כיון שהוא עוסק בחנוה בהפלה אחרינן עוסק בחנוה פטור אן החנוה ואחי שפיר אפילו אליבא דמג"א דברי אחן.

גם מה שרנה לאדם בלא"ם שם דבאחן בלא"ה ל"ש טעם אלא דאיכא טירחא דלא אייבמו אורה לעורוה לקיים אנות אחרות אע"פ שאפשר אבל כל שע"י לעורוה כלל אלא כדרכו בחנוה לחשונה יכול לגאול ידי שייהם והביאו בבא"ם סוטה מ"ד וע"ש עויית אחן דע"י לזה רק רגע אה טרחא יהיה יש זה דומיא דפטור מלענות אחן אפי שעוסק בחנוה אחרת ע"ש.

ולפענ"ד גם אהא לאו דאי דהרי להדיא כאבו הפוסקים הנ"ל דאפילו בה"ג הו"ל בכלל עוי"מ כמ"ש בשם הבכ"ש ודעימי' ול"ל בחרי אנפין או יאמר דהני פוסקים כאבו אין אלינא דהרשב"א ולא קי"ל כר"ן ואדרבה כאב אלינא דרשב"א דבריו ז"ל ודוע דהר"ן הרשב"א אחולקין זה עין בצף בבאר בחריבות, ע"י דהבא אפילו הר"ן מודה דהר"ן לא קאמר אלא היבא דליבא טרחא ולא שום עיבוב אבל אלא לקיים ג' אנות אלא הטעם אשום עוסק בחנוה בה"ג ק"ל דבין דבידו לקיים שייהם למה לא אהיות טוב אל אקרא רע אבל היבא דליבא לאבור אהפסק בחנוה בחת אפי השניה בה"ג אודה דלא אקרי אפשר לקיים שייהם והבא בין דליבא הפסק שלא להפסיק בחפלה בכלל ממילא אחרינן העוסק בחנוה פטור אן החנוה ואינו עונה אחן.

איברא דבאום' אות"ק כ"ג ע"ב ד"ה ואין אברכין עליו בחבו להדיא ח"ל פי' רבינו יבחק בברכות דליבא אבור לברך וגם באום' הרב פי' לחקור לברך ואימה לר"י דהשתא והגו לברך ולזמן והיי אומר ר"י דלא אירי הבא רק בשהוח עוסק בברכי המת שאין לו להבטל אן החנוה אבל בשעה שאינו עוסק שרי וכו' ומיהו בירושלמי אינו משמע בן והבי אימא האם אינו אוכל כל ברכו ואינו שוחה כל ברכו וכו' ואינו אברך ואם בירך אין עונין אחריו אחן ואם ברכו אחרים אינו עונה אחריהם אחן ואי אשום ביטול אנות עסק בחת אה ביטול יש בעניית אחן מיהו נראה לי אשום שאיעת הברכה שלא אהי' אחן יאומה ע"כ הנה אבואר דדוקא שאין ביטול בעניית אחן לעסק החת אבל היכי דש ביטול הכ"נ דלא יענה אחן ולכאורה לדעת הגאון בלא"ם בעניית אחן ליבא ביטול לעולם אלא ואלי דאפילו בחאן יש ביטול והיינו היבא דליבא הפסק ואשום דאחרינן עוסק בחנוה פמ"ה וכאברת רבינו אחן ז"ל, ובאחת כי על הגליון בספר הנ"ל בבר ניינו לאום' אלו ע"ש. ועיין שו"ת אנה"ח ח"א סי' כ'.

שוב מנחמי נשו"ת יציע סומר ס"ה ס"ם סי' י"ג סוס ו' שכ' להקשות על מ"ש מרן דמין לענות ממן סמר ברכם מפילין של יד משום דהו"ל עוסק במצוה ופטור מן המצוה ומיסורע נמי מיכא לפי דעת הריעב"ץ וכו' דיל דשמי המם שיכול לעשות כדינו דרך הנסמו מש"ה לם שייך כאה מ"ש עוסק במצוה וכמ"ש הר"ן סוכה כ"ה שגם הוא מוהה כאה דמהיום עוב של מקרע רע ברכום ל' וכ"ה נסי הסמר שנע לסוסה מ"ד ע"ב ע"ש לבד למ"ש הרא"ו בשם הסמ"י בשער הכוונות דף ס' ע"ג שסי עוסה ממן דברכום של יסיד בשמע הזמירום של פס"ד וכן פפקו הסחרוסים ולמה לם נשמר העוסק במצוה פטור מן המצוה וע"כ לומר שהוסיל הכל עומין והכל סמד לשנה להקב"ה משי"ה סומר לענות, גם ממן דברכום שהכל שנה חסריה הם וכמ"ש נב"י ע"ש.

והנה נמ"ש רסי' מדברי הר"ן סוכה כנר הרשבי לדעת דלא קשה למרן ז"ל שהרי הוא כמב ז"ל דברי מליצה דהרשב"ם נר פלוגמיה ומ"כ ליכא פלוגמא שלא דגם מה שהקשה מרא"ו בשם המ"י נמי לכאורה לם קשה לפמ"ש דפסד"ו שפשר קרי ליה ממן של רבים דהו"ל תפלה בציבור אי כסי הנ', ובכ"ם מצינו רשינו שהבכ"ם פליג ממג"ם מטעם עוב"מ ושהסחרוסים הפכימו להבכ"ם נגד המג"ם ומ"כ ע"כ נריך לסלק בימיהו ומיושבים דברי רבינו נסה.

עוד כמב ומ"ם הביי"ם לשון של סורם הש"ך ממור בקוקו"ד יש לו סיוע מסשו' הרשב"ם מ"ה סי' ט' שנשמע ק"ש פוסק לקדים וקדושה ונרכו וכן לשון של י"ח נרכות ע"ש חולם הרמ"ם בהג"ה סי' ס"ו ס"ג פסק דדוקא שון של הת-ל הקדוש וסו"ם ולא שאר שמים ומרן הב"י הביא שם ד' הסמ"ק שכ"כ ושיהו ס"ל שלכל שון דברכות אין להפסיק וכן עיקר לדידן כמ"ש המטה יהודה ני"ש סי' נ"ט סק"ו וכ"כ המאמר מרדכי סי' ס"ו סק"ד והשלמי נצור נדה"ז והמיד"ם נקשר גדול סי' ט' חולם ס"ו.

ודע דמ"ש רבינו למדם דעניה שון שהוא רק סיבה שחא לא הוי הפסק כעין זה לשי' נמ' פסא השלחן בהל' מרן ישרשל סי' ג' חולם ל"ח שהתירך שם הרבה והעלה להלכה דבדיעבד לא הוי הפסק בשום דבר רק ד' סיבות דהוא כדי שחילת מלמיד לרב והוא רשי' גדולה להס"ד של מרן ז"ל שחנש הרי רבינו דמה זה בשחי ידיים ומ"כ דברי פלה"ם נ"ע.

ולפענ"ד נראה להביא רשי' לדברי רבינו דהרי כמב ר"ח נחולם ב"ק ע"ג ע"ב ד"ה כי דשיעור כדי שחילת מלמיד לרב דלא הוי הפסק היינו טעמא דכשחדם מעיד עדות או עוסק בחקח וממכר וחביבו נותן לו שלום או רבו ע"כ יש לו להשיב ולהפסיק כדחמר בברכות (דף ו' ע"ב) הנותן שלום לחביבו ושינו מחזיר לו נקרע גזלן וכו' ולכך חקנו שלא יהא זה חשוב הפסק וכן מוכח בזבי"ח דף כ' דקחמר חוב לא שנקח רווחא לחלמיד ועיין חוס' ב"ב קכ"ט ד"ה והלכחא דפליג חחוס'. ועיין ר"ן בדרים פ"ו ע"ח ד"ה והלכחא חוך כדי דבור כד"ד שהביא דעת הרחב"ן בשם ר"ח דחכ"ד חקנחא דרבנן היא והוא ז"ל חלק עליהם דהוא דלורייחא משום דחין חדם מחליט בבריו ולא גמר בדעתו חון ממקדש ומגדף ועי"ש דבהני גמר בעתו בהסכמה גמורה ע"ש. ומיהא הר"ח בחוס' ב"ב נמי סי' שהוא מדרבנן ולפ"ז פשוט דולחי חליו חוא חחת הוי הפסק חלא מכמים חקנו בעדות ועסקים דלא הוי הפסק היכא דברו משנת חעמרמי

שלו משום טעם שים להם לחה לאכל כי כן היכן שחמרו שלא להפסיק ולחי לחחילו חיכה חחת נחי הו"ל הפסק חלפענ"ד נרור נפ"ד. ודברי הפלה"ם נ"ע.

תשובה כ"א

ד"ה ועוד לחיי שם: הנה להעחיק קטע הטוגע לענייננו ממ"ש נשו"ת משנה הלכות מ"ז סי' ו'.

שוב המר ה' עיי ומנחמי נספר המנהיג הל' חפילין נסוף הספר ח"ל שמעתי כי נחרן ישרשל שפלו ס"ת המעודד נטוחת כלים ושולי חמכו עלה לההוח דפסוק הקטורת והלא חי רגלים יפין לה חלא וכו' וכירושלמי ובבבלי חלא שחין מכיסין חי רגלים חפני הכבוד ושפרון חחד להם ושגגה הוא שהרי חי רגלים יש להם ריח רע ומרחיקין חהן ד' חמות וכו' חבל נוחת כלבים כבר הלך לגבוד ושין כחן ריח רע ועיקר דכוחה חחריכן נחחם יין נכלים חוספין דקא חיל לחיבוד להעביר ריח הזפת דשרי ושולי שגו נכך דכחיב למען חהר' חורת ה' נפיך חן המוחר נפיך גם זו שגגה דפירשה דעלמא הוא כדחמר זה כחשנה והלא קיבא עולה ממורה מקיבא נבילה ושמר כהן שדעחו יפה שורפה חיה וכ"ש קיבא נבילה שחינה חסורה בהנחה שחומר חלא חפני שחעחיד לוחה נקיבא עבלי ע"ז דפירשייהו חסבה"נ וכו' ועוד טעו בהלכה פשוטה נכחה חקוחות נחלמוד דחמר חין הקב"ה חקפה שכר כל נרי כי נשביל ולכל נחי ישרשל לא יחרן כלב לשונו זכו כלבים לעבד חנוחחן עורות לכחוב נהן ס"ת חפילין ומזוזות והקב"ה חין חקפה שכר הכלבים והם נחו וקפחו חת שכרם ופוסלים ס"ת וגם נכחיבחן נהגו כל ישרשל לחת נדיו החרת הוא קנקנחום דחנן חרחע לחוסכיפי הנקרע קנקנחום שנעשה חנוחת כלבים ומחומן שלהן חפ"ם שהוח סחם יין דקא חיל לגבוד והשחח הכחיבה עלחה החירו כל ישרשל חעניו חנוחת כלבים עיבוד העור לא כ"ם וכן כחב רבינו שרירא ז"ל ע"ם חה שהחריך עוד.

הנה חנוחר חדברי רבינו המנהיג ז"ל הטעם דחומר נחוחת כלב חשום סירחה נעלמא ועמ"ש נפ"ד חכל חשוט דחין זה חטעם דחומר לעבד נדבר טמא וע"ע חהי גחוי שלא הרגישו בזה ומ"כ חין חכלן רחיה לעבד נדבר טמא ומדרבה יש לדייק היפוך זה דבחר"י היו חופרים לעבד נחוחת כלבים חשום דהו"ל שלא חן החומר נפיך והמנהיג דחה דבריהם דכן הוי חן החומר נפיך חבל לא לחה לגמרי ללא נעיבן חן החומר נפיך ומ"כ חדרבה לכחורה רחיה דגם לעיבוד נעי חן החומר נפיך, ומגד מכחן ע"ע חבעל פמ"ג ומב"ש (שבח ק"ח) נעורות של חפה"ג חי פסולים הם לחפילין ומדכחב חלא חפני שחעחיד חוחה נקיבא עבלי ע"ז דפירשייהו חסבה"נ חבוחר דכה"ג פסול חפילו לעיבוד וכבר הקשו עליהם ממם, חופרים פ"ם שכחבו וחין חוסשין שחע עורות לבוביו הן ועי' בית יצחק ח"ב סי' פ"ג ומהרי"ח חפחד יו"ד סי' רפ"ח ודו"ק ובב"ם כחן לא הביא דברי המנהיג.

הערה מהמו"ל

[ועתה יל שו"ת נו"ב ממדם ושם נחלחה הגה"ה נכחב"י ושם כחב כחו"ם נפרים פה ל"ם כל היוצא חן הטחע חפע חיו"ד סי' פ"ח. ומ"ש נספר המנהיג שכל נוחם כלבים כבר הלך לגיבוד ושין כחן ריח רע סי' נחשנה כחוכות ע"ש. ולפי שכוסיפין חוסו להוליח המקחן ו"ח זה המקבן נוחם כלבים ופירש"י וכולן חפני שחומנות מפרשם היא וכן נ"ל שם נגליון מנרכות כ"ה. לא יקרע חדם ק"ם כנגד נוחם כלבים כחן שנחן עורות לחוכן וכב"ח ע"ש.

מן המחמת פירש"י נברכת שטורין גו אם הכניסים יום או יומים בעומס כלים עד שתחמילין ומקריבין ובמגיפה ד' ע"ג סמקמן והמלרף וכו' שטורין מן הרופים. ומשמע מפירש"י שפר שלא נתן לעוכן עורות אין מקריבין כלל, וכן ביאר בביאור הלכה סי' ע"ט ופי"ג בביאור הלכה דמשמע שאפילו אם נתל שטורות מהן ומחיצה ויעל הרים רש ג"כ שם נוסף עליהן ומלשון מרי"י כענין זה לא משמע לכאר כן, אך הסילוק פשוט הוא שכאן כגר נחיצה ואלך לאיכוד ואין כאן לא רים ולא עיקר וכמש"כ להדיא בעל המנחי. ובמשובה הנספת לספר המנחי נהוספת מוסף סרע קוק סאריך שם בזה ובפיס: המעבד בעומס כלים כגר ליכנס לבית מקדש עולמים ולקרוש גו סה"ג ביום"כ ממולע בשמועה בגדים פי"ג.

והא דמי בילקוט כתיב לכלב משליכון לחומו ללמדך שאין הקנ"ה מקפח שכר כל בריה שני, ולכל בני יטרחל לא יחרץ כלב לשונו אחר המקום מעו לו שכרו וכו' ולא עוד אלא שכו לעבד עורות מנופחן לכפות בהם פ"ת, לולי מה שכתוב בילוקוט שכר נבילה הוא פפי"ת דמי בילקוט פ' נרחקים פוא ל"א הכלב שהיה משמר נאתו של הגר הוא היה משמר ונגנבו מכל מיום השדה ומכל עוף השמים והיו אדם ואומרו יושבים ובוכים וכו' עורב אחד שמע ואמרו אחר מי מלמד לאדם זה מה לעשות ואל אם ראהו ואפר נארץ לעיניהם וקברו וכו' ואלם הקנ"ה שכר טוב לעורבים בפוהי"ו וכו' ולא עוד אלא קוראים ליתן מטר על הארץ והקנ"ה עונה אומם אני נתן להשתה לאדם לבני עורב אשר יקראו (ועי' בפי"ו בחולין פ"ב. כיון שבע רשם נאו רחמים לעולם ופירש"י מטר). ואולי לכן נוסף ה' לכלכל אם אליהו כמו שכתוב בחלכים פ' י"ז ואת העורבים ציוית לכלכלך, להראות שאחאב הרשיע כ"כ עד שגם העורבים הפכימו שלא לנקם מטר].

תשובה כ"ג

בדין דמעל"מ עיין שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רפ"ב נאריכות.

תשובה כ"ד

בדין אי אמרינן נחפילין קלוטה כמו שהוא דמיא כחבאי גמ' ח"ל גרסינן נמס' מנחות ל"ו ע"א אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא מה בין חפילה לחפילה אחר ואחרך ופרש"י בין חפילה לחפילה בין של יד לשל ראש דסיפר קודם שיניח תותן על הראש וכו' וכעוש"ע ס"ח סי' כ"ה אסור להפסיק בדיבור בין חפלה של יד לשל ראש ואם הפסיק מברך על של ראש על מנוח חפילין הג"ה ולדידן דנהגין לברך שמי ברכות אף אם לא הפסיק צריך לחזור ולברך על של ראש להניח גם על מנוח ע"כ.

ונסתפק בהלכות קטנות למהר"ם מגיז ח"ב סי' מ"ב נמי שהניח חפילין של יד וכשבא להניח חפילין של ראש מלמן נאחר הראש וקודם שהגיע הקליפה נבשר הפסיק בדיבור אי אמרינן בהאי גוונא קלוטה כמי שהוא דמיא ונמלא כבר הניח החפילין ואינו אחר ומברך או לא אמרינן גבי חפילין קלוטה כמי שהוא אחר ומברך והוכחו דבריו בבאה"ע ס"ח הל"ל ובמ"ב וכל האחרונים פלפלו בדבריו.

וכדי להבין ספיקת המהר"ם הל"ל נקדים הגמ' שבת דף ד' ע"ח פשט העני את ידו לחלי חייב והא נעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ד' על ד' וליכא פי' הא לאחרו בחחי' פשט העני את ידו לפיס והוציא העני חייב אחלי חייב הא נעינן עקירה והנחה לכל הוצאות שבת אינו חייב עליהם אלא בעקירה והנחה אחר רבה הא חני ר"ע וכו' דר"ע סבר קלוטה כמי שהוא דמיא, ושקיל וטרי ומסיק אלא רבי הוא דאמיא זרק מהר"ל להר"ל והר"י בחלוקא רבי אחייא וחכמים פוטרים ואחר רב יהודה אחר שמואל אחייא ה' רבי שמיים אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה אלמא לא נעי לא עקירה ולא הנחה אע"ג אקום ד' על ד' (כלומר ד' טפחים על ד' טפחים).

ויש להקשות למ"ד קלוטה כמי שהוא דמיא אחלי אחייא שמיים דכיון דאחרינן קלוטה כמי שהוא ג"כ אחד שנכנס אהר"י להר"ר הוה ליה כמונח נהה"ר ואחייא עליה ע"כ דרוקין אומו כגאר אלאכה היינו הוצאה והכנסה גמורה שצריך לזה עקירה והנחה ג"כ מה שיוצא אח"כ אהה"ר ונכנס להר"י אחרת הוה ליה הוצאה אחרת ועל הוצאה שניה זו אנו נאנו לחייבו שנית ואחלי אחייא אהוצאה שניה דכיון דאחרינן נהוצאה לשבועה שכבר נגמרה אלאכתו ע"י קלוטה כמי שהוא דמיא הו"ל עקירה שניה רק גרמת דליה ולא ליחייב עלה ולהדיא אנואר בשו"ת מ"ם אה"ע סי' כ' דבכל האורה היכי דכחיב לא תעשה כל אלאכה עשיה אחור הגרמת אבי ועיין ב"י ג"ח סי' רס"ה אנאחי בחשובה אשכמית וברמ"ג ג"ח סי' של"ד ואף שיש להקשות קצת אח"ם מגמ' ב"ק דף ס' ליכה וליכתה הרוח חייב ועיין גם בגמ' שבת דף ק"כ ושבו"י ח"ב סי' מ"ה ואוסף מנחות ל"ו בע"ב ובשו"ת בית יצחק ח"ח סי' נ"ו מ"מ בהרגרת בשבת פטור והקושיות יש ליישב וא"כ אחלי חייב שחיים לרבי.

ולכאורה הי' נראה דדין זה אלו בחקירת האחרונים בדין קלוטה כמי שהוא דמיא אי אחרינן כמי שהוא בקרקע דמיא או אחרינן כמי שהוא בחויר דמיא עיין אב"י ג"ח סי' ר"מ שבחפק בזה ואי אימא דקלוטה כמי שהוא בחויר דמי א"כ זה דין מיוחד דלף שהוא בחויר מ"מ לעניין שבת חייב עליה וכמו שאנינו לעניין שבת עוד דיחים כגון גוד אחים ואסיק אחינחא ודין לגוד לף דבאנילות אין אחילות מ"מ ההלכה עושן אחילות ואלאוחו כולי האי עד שאחרו בשבי דפנות אגו דהוה אחילה לעניין שבת הוה אחילה לעניין סוכה ג"כ וא"כ הי' אפשר לומר דדין זה דקלוטה כמי שהוא דוקא לעניין שבת נאחרה ולא לשאר דברים וממילא הי' מיושבת קושיתינו אחלי אחייא שחיים דבאילות ואלי אכתו יפה אהי"ר להר"י דרך הי"ר אלא לעניין הלכה קי"ל קלוטה כמי שהוא בחויר וחייב על הנחה והוצאה כאו בשבת, ולפ"ז הי' אפשר נמי אפיקה הלק"ע דואלי אינו כמונח על ראשו אלא כמונח בחויר וממילא אם הפסיק אז אחר ואחבך כאוכן.

אלא ללאחר המיושנות זה אינו דהרי קי"ל קלוטה גם בכל המוקה וכגון לעניין קינים לעניין גט בבעיון ונחן בידה וקי"ל שאם קלוטה אויר אחרה דהוי גט כאחר בגיטין בפ' הזורק ועיין ב"מ סי' ר"ד בחוכר אי צריך לכתוב עומקא ורומא ואויר הי"א עולה עד לרקיע. עוד נראה אגמ' זבחים דף ל"ג ואמר רבה ר"א בשיטת ר"ע רבו אחרה לאחר העברת כלי על גבי אקום אחת כמונח דמי דחנן הי' עומד אוך לאחנו ושרץ באחנו והושיט ידו לאחון ונגע אח הלגין והעבירו ע"פ אחנו ר"ע אחאת וחכמים אחהרים ובהא פליגי דר"ע אבר כמונח דמי ורבנן אבני לאו כמונח דמי ע"ש אחואר דגם בשאר דברים אחרינן קלוטה כמי שהוא דמיא.

והנה האו"ש בד"ה לאחרינן קלוטה כמי שהוא כאחו דלא אחרינן קלוטה אלא להחמיר דאי להקל נמי אחרו הקשה דמ"ב זורק ד' אחום הרה"ר היכי אשכאת לה הי' דכיון

דמרין קלוטה כמי שהונחה ס"כ מיד שיצא מיד חזרק מרין כמי שהונחה ונמלא דמה שהולכת ממ"כ ליו מנד חזרק מלא מעלמה וס"כ ליכא כלן מעביר ד"מ נרה"כ נצא ממם והוא דומיא דמה שהקשו בירושלמי לבן עזאי דמ"ל מהלך כשומד דמי ס"כ אין מדם מחמיב על ד' אמות נרה"כ לעולם דיעשה כמי שהונחה על כל אמה ואמה ויפטר והמס ממרן דמשכחת לה נקופן ד"מ נצא ממם וחיב ועיין תוס' דף ה' ע"ב ד"ה נשלמא לבן עזאי מהלך כשומד דמי אבל בזורק ליכא לפטוי הכי (ועי' שו"ת משנ"ה מהד"ת ס"ג סי' מ"ד).

איבעא לי נימא קלוטה כמי שהונחה דמיא אפילו לקולא ס"כ

מקשה מלי משמי בירושלמי לבן עזאי מעביר ד"מ נרה"כ חיב מיירי נקופן והרי אפילו נקופן אכתי יפטר מטעם קלוטה כמי שהונחה דמיא, ואפילו נימא דבן עזאי לא ס"ל דין דקלוטה כמי שהונחה דמיא אכתי מקשה למה לא פריך בירושלמי גופיה קושית התוס' לר"ע ורבי דס"ל קלוטה כמי שהונחה זורק ד"מ נרה"כ היכי משכחת לה וכמו שהקשו לבן עזאי נמעביר ד"מ נרה"כ ומירוצם לא יעלה יפה בזורק דמיירי נקופן כמובן ות"כ לכתורה רלי' נרורה מירושלמי הנ"ל לשיטת התו"ש בדין קלוטה לא אמרינן אלא לחומרא. אמנם התוס' דף ה' נד"ה נשלמא מוקמן אתו"ש ום"ל דאף לר"ע דס"ל קלוטה כמי שהונחה דמיא מ"מ זורק ד"מ נרה"כ חיב ולא אמרינן בזה כמי שהונחה ולא ס"ל לחלק בין לקולא ובין לחומרא אלא אמרינן קלוטה בין לקולא ובין לחומרא, וכן כתב הרשב"א בחידושיו ומה על מי שפי' לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה אלא לחומרא דכיון דקלוטה דין הוא נדחי שצא לחיב עליה מן התורה מ"ם לקולא ומ"ם לחומרא וכ"כ המאירי.

ופלא על רבינו המהרש"ל ז"ל שצא דף ק' דכתב לגר"ע דס"ל קלוטה כמי שהונחה דמיא זורק ד"מ נרה"כ יפטור וכתב כן מפורש עצמו ולא זכר הצר ז"ל כי דבר זה הוא ממלוקת הראשונים ז"ל וכבר תמה עליו כן בחידושי הגרע"א ז"ל.

אלא דמעתה אין לדיין הדרינן נמי לקושין כיון דאמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ס"כ כיון שיצא נרה"כ הוי"ל כמונח נרה"כ מיד ונחחיב ס"כ כשהולך חת"כ ויוצא נרה"י אמרת אמאי חיב לגאו הוצאה דליה הוא כיון שהונחה כבר מעקירה שלו ולהחו"י הי' אפשר ליישב נמי דרך למומרא אמרו ולא לקולא אבל להחום' ורשב"א ושאר ראשונים וכפי שאין קי"ל מקשה להו מסוגי' דידן דלרבי מחיב שמים. ועוד יש להקשות ליפכא למ"ד קלוטה כמי שהונחה דמיא חרק מרה"י לרה"י דרך רה"י לחיב שלשה כגון זורק מרה"י ונכנס לרה"י חיב אחת מעשם קלוטה ושנרה"כ ברה"י ליחיב שמים ואח"כ יצאה לרה"י ליחיב שלשה שמים מרה"י לרה"י ומר"ה לרה"י ואחת משום מעביר ד"מ נרה"כ.

ומה שנראה לפרש זה לפמ"ש הרשב"ד הביאו הרמב"ן נמ' שצא דף ח' אהא דאמר רב יהודה האי זירוא דקמי רמא חקפיה רמא וקפיה לא מחיב עד דעקר ליה לכוליה והקשו המוס' מ"ש מהא דגונב כים בשצא (ל"ו ע"ב) אם היה מגרר ויוצא פטור דאיסור שצא ואיסור גניבה נאין כאחד ואאמאי הוה מגרר עקירה טפי מרמא וקפיה, ותי' הרשב"ד ז"ל דשאני מוצא מרשות לרשות דעקירת הרשות עקירה הוא לחיב עליה עכ"ל.

נראה כוונתו דאתי מיני עקירות הם עקירה מרשות לרשות

כלומר שעוקר מרשות שעומד בו ומכניסו לרשות אחרת, וזה אף שלא הגביה החפץ ועקרו ממקומו, כ) עקירת החפץ ממקומו ומגביהו ולפ"ז י"ל דלמ"ד קלוטה כמי שהונחה דמיא נמי דכיון שזרק מרה"י לרה"י ורה"י נאמצע חיב כשהונח לרה"י אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ואח"כ כשיונח לרה"י השני אף לדיבא כאן עקירה חדשה של הנחת החפץ שהרי החפץ מעולם לא נח על הארץ כדי שיצטרך לעקרו וגם לא עשה מעשה עקירה חדשה מ"מ חיב דלא אבל הוה כמי שהונחה נאויר וממילא הנחת החפץ אלא כיון שיצא לרשות אחרת ממילא הוה ליה עקירה שניה וחיב והיינו הונחה מרשות לרשות ואין להקשות דאין כאן אלא הגרמא בעקירה שניה דכשאמת החפץ מכאן הוא ואין כאן הנחה בחפץ אלא בשינוי הרשות עושהו לעקירה שניה וכדעת הרשב"ד ושפיר מחיב שפיס אף דאינו אלא אחד.

ויש לומר דסברת הרשב"ד ומחלוקתם תלוי בהא דאמרו בגמ' שצא דף כ' ע"ב והא ילפא קמי אמר רב אחי מנח הכנפה נמי הונחה קרי ליה רבא אמר רשות קמי רשות שצא שפיס ומעתה לרב אחי אפי' דס"ל ילפות קמי ס"כ ההקפדה על הונחה ונרך להוציא ממקום למקום בעקירה אפי' אצל לרבא דס"ל רשות קמי ס"כ ההקפדה על ההונחה מרשות לרשות וכל שהוציא מרשות לרשות חיב אפילו בלא הגבהת חפץ וכדעת הרשב"ד ז"ל ודו"ק.

ועיין רשב"א ומאירי שהעלו ג"כ דלא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא אלא נאמי רשויות כגון מרשות היחיד לרשות הרבים או מרה"י לרשות היחיד אבל ברשות אחד לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ומזה מיושבים קושית התו"ש בזורק נרה"י ד"מ נרה"י היכי משכחת לה לכיון דברשות אחת הוא לא אמרינן בו קלוטה כמי שהונחה ע"ש.

ומעתה מ"ש נחפילין לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה לא מבעיא אי אמרינן קלוטה כמי שהונחה הכוונה כמי שהונח נאויר דמיא פשוט דחפילין בעינן מונח על רגלו ולא נאויר רגלו והלא אפילו מונחים על הכותל פשוט דבעי על הרחם ממש אלא אפילו נימא קלוטה כמי שהונח נקרקע דמי מ"מ הרי פירשו לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה אלא נאמי רשויות אבל ברשות אחת לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה ס"כ נחפילין כיון דברשות אחד הוא לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ולדעת התו"ש נמי דלא אמרינן קלוטה אלא להחמיר ולא להקל הכ"נ לא אמרינן נחפילין קלוטה כמי שהונחה והוה כאלו קיים המצוה דאי הוה קלוטה להקל ולא להחמיר ואין להחמיר הוא אמרינן. ולדעת הריטב"א דס"ל דקלוטה כמי שהונחה דמיא גמרת גמירי לה כמו מעביר ד"מ נרה"כ נמי י"ל דגמרת גמירי לה דחיב אבל הוא כמי שהונחה נאויר וממילא נפשטה פשיקא המהר"ם מגיז נהלכות קטנות דנחפילין לכ"ע לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא והטם בין מפילה למפילה מחר ומנרך כמנוחר נגמ' מנחות שהחלנו.

עוד נראה לפמ"ש נמשונה אחת ממ"כ המל"מ פ"ב מהל' יו"כ דמיס מונחין על נשרו כמו שרוח מונן בין נשר לנבלי כהונה וה"ה לענין חפילין עיין מג"א ס"ח סי' כ"ז נשם של"ה ונגמ' זכחים ל"ה ע"ש נעי רבא נכנם לו רוח נגבדו ופרש"י והבדילתו מן הנשר ונרמב"ם פ"י מהל' כלי המקדש ה"ז

ומנומר דמויר הוי מילה לענין תפילין ונמי המרכבי עיין משנה הלכות ח"ה סי' ט' ולפ"ז פשוט דלפ"מ קלופה כמי שהונחה שהרי המויר נעלמו הוי מילה כל זמן שאינם מופיעים על רמצו וד"ק.

תשובה כ"ו

בד"ה ומ"ש מומחי נ"י הנה בדברי הקלוה"מ ומסתימת דבריו משמ"מ המרכבי הרבה נספרי משנה הלכות מדוע המצו' מ"ב סי' נ"ז ונ"ט ועיין ים"ש לתשב"ץ הוה שלו שהרי יכול למנו לנדקה וכ"כ המחנה אפרים ועיין ריטב"א קידושין ובמל"מ פ"ה מתשות וח"ם פ"ח סי' קע"ט ודו"ק היטב בכל אלו המקומות.

תשובה כ"ח

בגליון הד"מ שלי ליענ"ד זה ומן רב עיין שו"ת רדב"ז סי' ממקט"ו (תע"מ) דמקום יש נרשם להניח שני תפילין ולפ זה אפל זה לפי שאין אחד מהן בין העינים, מנומר בדבריו ז"ל דמה שאמרו מקום יש נרשם להניח שני תפילין היינו בגובה אבל לפ נרושב וכן פסק הלכה למעשה לאומן שמניחים ב' תפילין כאחת שיטחום זה למעלה מזה וכן רלמי נוהגין וכן עכ"ג מרן מדמו"ר ממונקאטש ז"ל וכן נוהגין עד היום אחינו שנספרד שמניחים תפילין דר"ת ורש"י יחד ומניחים אותם זה למעלה מזה ומשמע לכאורה דנרושב ליכא מקום לשני תפילין.

ולכאורה עלה בדעתי ליתב דברי מרן דמה שכתב הרדב"ז ז"ל דלפ ירחם זה אפל זה אינו משום דליכא מקום נרושב לשני תפילין אפל דפ"ל לרדב"ז דלפ דרש מקום גם נרושב לשני תפילין מ"מ אם אירע שני תפילין לפ יפ בהם משום דאין כאן בין עירך תפילו לאחד מהם ור"ל דבתפילין שגם שני דינים אחד שיהיו בתקום התפילין ואחד שיהיו בין עירך ואם למשל הי' לו תפילין רבינו הרבה כשני תפילין והניחם בין עיניים יפ בהם כיון דלפ הוה אפל תפילין אחד והוה כאן בין עירך אבל אם היו לו ב' תפילין והניחם בתוכו תקום חסר הדין של בין עירך דליכא כאן דין של בין עירך לפ על זה ולפ על זה ודוחק.

איברא דנחמת דין זה אי תקום ליכא נרשם להניח שני תפילין נרושב דפ הוה אחלוקת הרשבושים ז"ל דהתום' עירובין ל"ה ד"ה תקום כתבו תפוסק הי' ר"י אחה שיעור יש נרושב תפילין דש עושין גדולים מחבריהם וכו' ומדקאמר תקום יש נרשם להניח שני תפילין משמע דשיעור רבינו שיאחלה תקום השנים ונראה תבואר דפ"ל דגם נרושב יש תקום להניח שני תפילין אחנם הרש"ש הניאו הב"י א"ח סי' כ"ז ס"ל דתקום יש נרשם להניח ב' תפילין זה למעלה מזה וכן תוכח בירושלמי דהתועת תפילין וכ"כ המרדכי וכ"כ בספר התרומה (ופלא אחרן הדברי חיים ז"ל שכתב דמדברי המרדכי משמעות דאפילו נרושב שהרי הב"י כתב דהמרדכי כתב להדיא דאה על זה הוא) ובשיטת הרמב"ם תפפקא ליה להב"י תה פ"ל ואלו בב' תירושים שכתב הב"י ומיהו בנראה דפ"ל להב"י דהרמב"ם נמי ברש"י פ"ל שכן כתב בפוסו ח"ל אי נמי זה על זה וכו' אה נראה יותר כי היכי דלא נשויה תולק בהדי הרש"י והספר התרומה בעין דינא ע"כ תבואר דפ"ל להב"י דהרמב"ם תודה להרש"י וספר התרומה והמרדכי ואחר רשאומים דתקום יש נרשם להניח שני תפילין היינו רק לגובה ולא לרוחב וכנראה לזה כיוון נכדי התאחר ז"ל בניומם, רק לפלא שלא הביאו דברי הרדב"ז ז"ל שתבואר פ"ם ולפ"ז ח"כ הב"י בתפילין תלוי הכל לפי תה שהוא תדם ולפי גודל התפילין וע"ש.

שתבואר שם"ש להיות נרושב דפ"ל לא הוה בין השנים ודבר זה פלא גם על הב"י ז"ל ולפי תה שכתבתי יש ליישב קצת ודו"ק.

ומעתה אפילו אי נימא דדבר זה תחלוקת הרשבושים ז"ל (דתדברי תוס' עירובין נראה להאי נרושב תיירי ולא נגובה) מ"מ הרי דעת הרש"ש והרמב"ם ושאי"ם והמרדכי והב"י וכן פסק בשו"ע סי' כ"ז דבגובה תיירי פ"כ ולפי כותייהו קי"ל דדבים ניהו וכבל תורה הלך אחר המחמיר, אלא דבעיקר הדבר תתהני תאד תאחרן ז"ל דנראה תלשונו דתקום יש נרשם להני שני תפילין בין בגובה ובין נרושב שכן כתב ואפילו נרושב תשתע דכ"ש בגובה ול"ע דפ"כ יש תקום נרשם להניח ד' תפילין ג' נרושב וב' בגובה ופ"כ הי"ל לחז"ל לומר תקום יש נרשם להניח ד' תפילין ותדלתחו תקום יש נרשם להניח ג' תפילין תשתע דוקא ג' ולכל שיטות כדיעם להתום' נרושב דוקא ולא בגובה ולשאר פוסקים בגובה דוקא ולא נרושב כי פ"ת נתופן אחר. פ"כ תרן הד"ת דתזכי שטרת פליגא דתרוייהו נע"ג. וכעין זה הקשה הרש"ש בהלי קטנות סוף הל' תפילין ולא נתפרש בהלמוד שיעור לתורך ולרוחב הנחים פף שכב בשיטושע רבינו וכו' ור"י דקדק תהא דאתרין וכו' תכל הלין יש לדקדק דשיעור רוחב תפילין הוי לכה"פ יותר רחב תצנע שאפלא היו רחבים אלא תצנע פ"כ יש תקום נרשם להניח שאפה תפילין כי הלין הי' רחב ג' תצנעות ותוצע בתקום תפילין ועוד נשאר שם תקום לתפילין וכו' אלא דאי שיעור רחבו יותר תצנע והתירוץ תה שאין עושין הנחים רחבים ג' תצנעות היינו לפי שהתיתורע והתעברתא רחבים ואם היו הנחים רחבים ג' תצנעות תלבד התיתורע והתעברתא אז לפ הי' תקום נרשם להניח ג' תפילין עכ"ל.

עוד זאת תשאל תתרן הד"ת ז"ל שכתב ואין שיעור לתפילין נרושב דלפ דבש"ם תוא תוא תוא שיעור לתפילין התור פ"ת סי' ל"ב הביא בשם שיטושע רבינו שצריך שיהי ד' הנחים תצנעים על תצנעיים אלא שהתור כתב ולפ נוהגין כן תמנם הרי גם התום' עירובין כתבו שיעור זה בשם התדרש ע"ש נדף ל"ה הנ"ל והריטב"א עירובין הנ"ל הביא בשם י"ת דאין שיעור לתעה תכ' תצנעות תפילו קטנים הרבה אבל יש שיעור לתעלה אלא יהיו גדולים משאי תצנעות ע"ש. ופ"כ עכ"פ תבואר דש שיעור גם לתפילין. עוד קשה לי תה שכתב תרן בשיטות כיון דאין שיעור לתפילין ותקום יש נרושב ג"כ לב' תפילין ולכן אין לרחות בתרשה תדרכה תומר דכיון דאין שיעור לתפילין פ"כ אם יעשה תפילין גדולים ורחבו קטן או להיפוך נתצע תלוק גדול דמי שיש לו תפלין גדולים ודאי יש לחוש דלמא לא יניחם בתקום הרחוי להם ופ"כ הא דאין שיעור לתפילין גריעותא הוא לענין זה ולא תעלותא.

ובאן בתשובה כתב תרן ז"ל דהא דאתרו אין שיעור לתפילין אין הכוונה דאין שיעור לתפילין דודאי לכתחלה נב"ע יש שיעור אלא תה שאתרו אין שיעור ויכול לעשותם גדולים כתו שירצה אם ימצא אדם גדול בענקים אשר תתחלת עקרי השער שלו עד תקום של תומו של תינוק רופס הוא יותר תד' תצנעות (עיין סי' כ"ז ס"ט) דאפי' להניחם אצל לכתחלה נב"ע אין הנחת תפילין נרשם יותר תד' תצנעות תה הוא הכוונה אין שיעור לתפילין וכעין שכתבו התתרוצים לענין כתותי תיכתת שיעורי בשתן תטוכה בשתן שריפה לב"ש כתותי תיכתת אף דבר תטוכה נעי שיעור לפי אין השיעור בשתן אלא בזתן והכל לפי ענין התפילה ע"ש וא"כ הכ"נ בתפילין תלוי הכל לפי תה שהוא אדם ולפי גודל התפילין וע"ש.

איברא דמאחר דאיט לדין עלה בידי למקור לפמ"ש השואל נמצור כ"ש הני"ל דתפילין שהם גדולים יותר מדי מצנעות טפור להניחם משום דמקום יש נרשם להניח ב' תפילין ליט יותר מדי מצנעות כמבואר בתחלה"ש סי' ל"ד סק"ד ומדן הסרין שם בשחוטה לישב מנהג העולם דעד ממש מצנעת יש מקום נרשם להניחם הייט עד הסיפורע ומעברתם ובמ"ב כתב דעד ד' מצנעות לכל היותר ולפמ"ש לעיל דמה שממרו מקום יש נרשם להניח ב' תפילין הייט אי נגוחה או נרוחב ולהקוברים נגוחה שפול נרוחב וכן להיפוך ס"ב כיון לפגן קי"ל נגוחה ולא נרוחב ואפילו אי ממש נרוחב ולא נגוחה עכ"פ תפילין גדולים מב' מצנעות שפולים שם להניח ממ"ש דהרי שם שם ד' מצנעות על ד' מצנעות נמצא דממש מקום הנחת תפילין בין בגוחה ובין נרוחב דש להניח שי תפילין ס"ב הי"ל להש"ס לומר דמקום יש להניח ד' תפילין וכיון דאמרו רק ב' תפילין ס"ב אי נגוחה או נרוחב הוא נמצא דמי שיש לו תפילין גדולים מב' מצנעות על ב' מצנעות מכי שטרא מליגא דמרוייהו ממ"נ הם שפולים מליגא דמר והשתא אפשו לקולא לזכות שטרא מליגא דמרוייהו ולהקל כמנוה דתוריית"ם דמאחר דלמ"ד נגוחה ס"ב נרוחב ליכא מקום הנחה ורק ב' מצנעות ס"ב העושה תפילין של ד' מצנעות הם מונחים שלא במקום הנחת תפילין ופלא שלא רמיזי שהרגישו בזה רבומיט המחרוזים ז"ל ודלמי מנוה גדולה הוא לישב מנהג העולם אבל מהני"ל נע"ג.

שוב העיר לי ה' עיט ומנאמי דבא"ר כתב תמה על זה ולא מצא מי לקושיתו ומיש לתן לעשות ולהכשיר יותר מאנעשיים לא פחות ולא יותר ועיין ריטב"א שכ' כן להדיא ח"ל מדקתני מקום יש נרשם להניח שי תפילין אבל טפי משני תפילין ליכא ולפ"ז רתו שלא לפחות מרוחב שני מצנעות ואין להוסיף על רוחב ב' מצנעות כשיעור מקום וכן הוא לשון המרדכי והב"ח סי' ל"ב הסביר דמקום יש נרשם להניח משמע לא פחות ולא יותר ועיין מג"א שם"כ בזה.

אשר לכן נראה לפענ"ד דודאי מנוה לכתחלה שלא יהיו התפילין גדולים מב' מצנעות אב' מצנעות ואף שיודע אי מן ערכי שאיט כדאי לחלוק אהני גדולים אשר קטנים ענה ממחני ולא זכיתי להבין שיתת מוהרי"ט שלהש מ"ש מורה הוא וללמוד אי נרין ולא רציתי להחליט לפסול אפילו בדיעבד כי נרין עוד להתיישב בדבר אבל לכתחלה ודאי אי שרוה לנמנע ידי רוב השיעור במנוה יקרה וגדולה כזו יעשה לענאו תפילין לא יותר גדולות מב' מצנעות על ב' מצנעות וישתם במקום בין השיעורים. ואין לומר כמו שרציתי לפרש בדברי רבינ"ו לעיל דבתפילין אחד יכול להיות רחבים יותר דמקום תפילין הוא ד' מצנעות דאם כן הול"ל מקום יש נרשם להניח ד' תפילין וכמ"ש לעיל וצ"ע.

ומעתה נחזור לדיון כיון שהעליט דהכל תלוי לפי גדלות התפילין וקטנות הרשם או גדלותו ורוחב לרוב פוסקים ליכא מקום להניח ב' תפילין ס"ב אין זה הבל אמי שרוצה לרחות אם התפילין הם בתקומם ואופש לקיים המנוה כתיקונה, ונאמת שמעתי שהגאון רי"ז מבריסק זצ"ל ויולאי תלניו נוהגים שיש להם רלי בשעת הנחת תפילין לי הם מונחים בתקומם ואחד מהאדי נאמ אמר שעם כתבי הגאון זצ"ל בתרתן קרעתין אמר לו תפיד אחד דתבואר בד"ח דאין נרין רלי כך תקונלי תפי תגידי שמת אבל כנראה לא קבל זה ואולי תטעמים תלו שבתבי וצ"ע.

ולהלכה תאמר שתרן שתק אין בידי להלוק עליו ואי הוא שאר נמצור כ"ש הני"ל דתפילין שהם גדולים יותר מדי מצנעות שפור להניחם משום דמקום יש נרשם להניח ב' תפילין ליט יותר מדי מצנעות כמבואר בתחלה"ש סי' ל"ד סק"ד ואתן הסרין שם בשחוטה לישב מנהג העולם דעד ממש מצנעת יש מקום נרשם להניחם הייט עד הסיפורע ומעברתם ובמ"ב כתב דעד ד' מצנעות לכל היותר ולפמ"ש לעיל דמה שממרו מקום יש נרשם להניח ב' תפילין הייט אי נגוחה או נרוחב ולהקוברים נגוחה שפול נרוחב וכן להיפוך ס"ב כיון לפגן קי"ל נגוחה ולא נרוחב ואפילו אי ממש נרוחב ולא נגוחה עכ"פ תפילין גדולים מב' מצנעות שפולים שם להניח ממ"ש דהרי שם שם ד' מצנעות על ד' מצנעות נמצא דממש מקום הנחת תפילין בין בגוחה ובין נרוחב דש להניח שי תפילין ס"ב הי"ל להש"ס לומר דמקום יש להניח ד' תפילין וכיון דאמרו רק ב' תפילין ס"ב אי נגוחה או נרוחב הוא נמצא דמי שיש לו תפילין גדולים מב' מצנעות על ב' מצנעות מכי שטרא מליגא דמרוייהו ממ"נ הם שפולים מליגא דמר והשתא אפשו לקולא לזכות שטרא מליגא דמרוייהו ולהקל כמנוה דתוריית"ם דמאחר דלמ"ד נגוחה ס"ב נרוחב ליכא מקום הנחה ורק ב' מצנעות ס"ב העושה תפילין של ד' מצנעות הם מונחים שלא במקום הנחת תפילין ופלא שלא רמיזי שהרגישו בזה רבומיט המחרוזים ז"ל ודלמי מנוה גדולה הוא לישב מנהג העולם אבל מהני"ל נע"ג.

שוב העיר לי ה' עיט ומנאמי דבא"ר כתב תמה על זה ולא מצא מי לקושיתו ומיש לתן לעשות ולהכשיר יותר מאנעשיים לא פחות ולא יותר ועיין ריטב"א שכ' כן להדיא ח"ל מדקתני מקום יש נרשם להניח שי תפילין אבל טפי משני תפילין ליכא ולפ"ז רתו שלא לפחות מרוחב שני מצנעות ואין להוסיף על רוחב ב' מצנעות כשיעור מקום וכן הוא לשון המרדכי והב"ח סי' ל"ב הסביר דמקום יש נרשם להניח משמע לא פחות ולא יותר ועיין מג"א שם"כ בזה.

אשר לכן נראה לפענ"ד דודאי מנוה לכתחלה שלא יהיו התפילין גדולים מב' מצנעות אב' מצנעות ואף שיודע אי מן ערכי שאיט כדאי לחלוק אהני גדולים אשר קטנים ענה ממחני ולא זכיתי להבין שיתת מוהרי"ט שלהש מ"ש מורה הוא וללמוד אי נרין ולא רציתי להחליט לפסול אפילו בדיעבד כי נרין עוד להתיישב בדבר אבל לכתחלה ודאי אי שרוה לנמנע ידי רוב השיעור במנוה יקרה וגדולה כזו יעשה לענאו תפילין לא יותר גדולות מב' מצנעות על ב' מצנעות וישתם במקום בין השיעורים. ואין לומר כמו שרציתי לפרש בדברי רבינ"ו לעיל דבתפילין אחד יכול להיות רחבים יותר דמקום תפילין הוא ד' מצנעות דאם כן הול"ל מקום יש נרשם להניח ד' תפילין וכמ"ש לעיל וצ"ע.

ומעתה נחזור לדיון כיון שהעליט דהכל תלוי לפי גדלות התפילין וקטנות הרשם או גדלותו ורוחב לרוב פוסקים ליכא מקום להניח ב' תפילין ס"ב אין זה הבל אמי שרוצה לרחות אם התפילין הם בתקומם ואופש לקיים המנוה כתיקונה, ונאמת שמעתי שהגאון רי"ז מבריסק זצ"ל ויולאי תלניו נוהגים שיש להם רלי בשעת הנחת תפילין לי הם מונחים בתקומם ואחד מהאדי נאמ אמר שעם כתבי הגאון זצ"ל בתרתן קרעתין אמר לו תפיד אחד דתבואר בד"ח דאין נרין רלי כך תקונלי תפי תגידי שמת אבל כנראה לא קבל זה ואולי תטעמים תלו שבתבי וצ"ע.

תשובה כ"ם

ד"ה אבל מטעם אחר לענין סד"ר לקולא: עיין ר"ן פסחים ק"מ ע"ב לענין ד' כוסות ועיין ביומן נסמוך חס' ל"ו ע"ד מל"מ ומ"ש.

תשובה ל"א

בקושית הפמ"ג נעמיתן כתבנו מזה בחי' קונט נתריכות ומעתיק כאן מש"כ בזה ח"ל. אימא בגמ' גיטין מ"ה ע"ב דמי רב המנונא נריה דרבא מפשרונית פ"ת תפילין ומזוזות שכתבן מין ומסור עו"כ ועבד ופשה וקטן וכותי וישראל מומר פסולין שנאמר וקשרתם וכתבתם כל שיטו בקשירה יהו בכתיבה וכל שאינו בקשירה אינו בכתיבה ע"כ והוכפלה מימרא זו בחגיגות מ"ב ע"ב ופסק הרמב"ם פ"ד מהל' תפילין הי"ב והטוש"ע ס"מ סי' ל"ב דתפילין שכתבן קטן פסולין וינמו והוסיף המרדכי דקטן אפילו הגיע לחינוך אם כתב תפילין פסולין לימיה בקשירה מדאוריימא הביאו הב"י ס"מ סי' הנ"ל ובש"ע.

והפמ"ג נפתיחה כוללת מ"ב אות ג' תמה להם פסקו מהא דקי"ל בי"ד סי' ס' ס"ה דשחיטת קטן כשרה בתחרים עומדים על גביו ואחתי לא דרשינן נמי וחבתם עליו ואכלת אותו כל שהוא בר זביחה אכול מזבחו וכל שאינו בר זביחה אפשוט שחיטתו אפילו בתחרים עומדים על גביו ואין לומר דלא דרשינן ואכלת כל שיטו בזביחה יהו בשחיטה שהרי הכי כתב מפורש הרמב"ם ז"ל בית יוסף בשם ר"י לענין שחיטת נכרי דאחתי שחיטת נכרי פסולה אפילו בתחרים עומדים על גביו וגדולה מזו הקשו התחרומים ז"ל אהא דאחרו בגמ' מנחות י"ח בהמים אינטריך ליה קד"ת מדאשמרי מליקה לגבייהו אשמרי נמי נגלה ונרפה והקשו התחרומים ז"ל דא"כ שוב לא יהיו הכהנים בחורת זביחה כמו נכרי עיין מהר"ן חיות ושו"מ מה"ת.

ולכאורה הי' נראה לחלק להנה מן קי"ל דתפילין צריכין כתיבה לשמה ונעי כוונה אבל בשחיטה לא בעי לשמה אלא כל שיודע הלכות שחיטה ושחט שחיטתו כשרה ודוקא בקדשים בעינן לשם זבח וכמו שאחרו בגמ' זבחים דף מ"ו ע"ב בשחטה שם לשם שפה דברים הזבח מבח לשם זבח לשם זובח לשם השם לשם אשים לשם ריח לשם ניחוח והשחטה והאשם לשם חטאת ובקדשים מהכ"ג דקטן פסול לשחוט ואף דקי"ל כר' יוסי שם דאמאי ב"ד הוא שגם בקדשים הכהן שוחט שחט ולא לימא לשמו ללמא אחי למימר שלא לשמו וע"ז אחר קדשים ששחטו שחתן לשמן הן עומדים, וא"כ לאחר שהחזו ב"ד דשחתן לשמן אף קטן הי' כשר לכתחלה מ"מ קטן פסול כיון שאינו יכול לכוין לשמו לכל הרחוי לגילה אין גילה מעכבת בו וכיון שאינו רחוי לכוין ממילא פסול הוא ללאו בר מחשבה הוא, ועיין תוס' חולין דף י"ב ע"ב ד"ה קטן יש לו מחשבה שאילו לשחתת דקטן גרע לאין לו דעת להבין שהם קדשים וסבר שהם חולין והוה ליה כמעשה ופסול ואפילו אחר לשמו מכוין אינו מועיל.

וכל זה בקדשים אבל בחולין לא בעי לשמה וכוונה כלל ואפילו כוונה שחיטה לא בעי כאנואר בגמ' חולין דף ב' ע"ב וכולן ששחטו ואחרים רואין חושן שחיטתן כשרה ואחרינן מתן תנא לא בעי כוונה לשחיטה אחר רבא רבי נתן היא עוד שם בגמ' דף ל"ו בחתני נפלה בכין ושחטה אע"פ ששחטה כדרכה פסולה שנאמר וזבחת ואכלת מה שאתה זובח אתה חוכל ובגמ' מעתה דנפלה הא הפילה הוא כשרה ואע"ג דלא מיכוין וכן

פסק הרמב"ם פ"ב מה' שחיטה ובסמ"ע יו"ד סי' ס"ו להדיא. ומדברי אפילו בקדשים בעי תרי קראי לעכב השותת בלי כוונה כדקי"ל בכל דיני קדשים דבעינן שיהא עליו הכתוב לעכב כאנואר כל זה בגמ' חולין דף י"ג וחגיגה מ"ו ומנחות ק"י ע"ב דבעי מיהא שחוטל תרב הונח ממין למעשה בקדשים שהוא פסול שנאמר ושחט אם בן הבקר שאהא שחיטה לשם בן בקר אמר לו זו בידינו היא לעכב מכין ע"ל לרבותא מזבחוהו לדעתכם זבחו ע"ם עכ"ל מבואר מכל הנ"ל דשחיטה חולין לא בעי כוונה כלל.

ולפ"ז יש בן חלוק גדול בין שחיטה לתפילין דבשלמא תפילין הוא וכמו שאמרו בגמ' חולין דף י"ב ע"ב בעי רב' יוחנן קטן יש לו מחשבה או אין לו מחשבה ופשיט ליה דמעשה אית להו מחשבה אין להם וממילא פסול הוא לכתוב תפילין משא"כ שחיטה דלא בעי מחשבה ולא כוונה אלא כל שהוא בר זביחה ראוי להיות שחיטה ראויה ע"כ קטן נמי כיון דשחט שחיטה ראויה וכמ גברא ג"כ אית שחיטתו כשרה ומיושבת קושית הפמ"ג.

ואין להקשות לפי מה שכתבנו היש"ס לפף לא בעינן שחיטה לשם שמים אבל היפוך כוונה פוסלת כלומר המחכוין שלא לשם שחיטה ממש פוסלת ועיין פמ"ג ובשו"ת קול אחי' ס' ט' והכ"נ כיון דאחרינן דקטן אין לו דעת לכוין וכפי סי' החום' דאחתי דקטן גרע מאשמן לשמן ומעתי דא"כ הוה כאכוין היפוך כוונה זה שינוח דאחתי דאחרינן דקטן אין לו כוונה להחיר ע"כ הכ"נ אין לו כוונה לאסור וממילא הוה שחיטה בלא כוונה דמותר.

אמנם לאחר העיון לף שחלוק זה נכון הוא מנד עצמו אבל אין נו כדי ליסד קושית הפמ"ג, חדא שהרי הפמ"ג מקשה דבגמ' דרשינן לה מקרא דקטן פסול לכתיבת ס"ת מדכתיב וקשרתם וכתבתם כל שיטו בקשירה יהו בכתיבה והכ"נ נדרוש חבתם ואכלת וכיון דקטן אינו בכלל זביחה שהרי אינו מצוה בגוונא הכ"נ לא יועיל שחיטתו כמו שחיטת נכרי דפסולה מגזה"כ, וכמו שהקשה מהר"ן חיות הנ"ל לפי הפ"ד דגמ' מנחות לכהנים, שיש מקשה דהרי אחרו בגמ' גיטין כ"ב הכל כשרין לכתוב חוץ הגט שפילו חרש שוטה וקטן ובגמ' פרק והא לאו בני דעה ניהו ואחר רב הונא והוא שהיה גדול עומד על גביו והרי בן בגמרא מפורשת דגט בעי לשמה ובעי כוונה ופ"ה מהני בגדול עומד על גביו וא"כ לפ"ז בקטן נמי הכותב תפילין יועיל בגדול עומד על גביו ויהיו כשרים. וקושיא זו בלא הי' אפשר לתרוץ לפי מה שנתבאר בירושלמי גבי ממשה לא יתרומו ואם תרמו אין מרוממים תרומה חרש שוטה וקטן וכו' ופריך ויוכיח מעשה שלהן על מחשבתן דאחתי תיתן העלוס חרש שוטה וקטן ומתרץ ונחשב לכם תרוממכם חת שכתוב בו מחשבה אין מעשה שלו מוכיח על מחשבתו פירוש כיון דעיקר תרומה בחחשבה וקטן אין לו מחשבה לא מחברת שיוכיח המעשה על מחשבתו הלר פריך והרי גיטין שאין כתוב בהן מחשבה ואין מעשה שלו מוכיח על מחשבתו דחיתא הכל כשרין לכתוב חת הגט ואפילו חש"ו ואחר רב הונא והוא שיש פקח עומד על גביו מתרץ אחת זה כותב וזה מגרש הכא הוא מוסב והוא התורם, עיין חום' חולין דף י"ג ד"ה ומיבעי ושו"ת מ"ם מהי"ע מ"ב סי' ג'. ומבואר מדברי הירושלמי דגבי גט קיל כיון דאין הכותב הוא המגרש אלא זה כותב וזה מגרש ופירוש לזה דכיון דעיקר הכוונה תולה במגרש מ"מ אין כחיבת קטן מועיל כ"כ עד שיפסל בגט אבל היכי דעיקר הכוונה תולה בהכותב ממילא קטן פסול

ליה וכגון כאן וכ"ש נשמיטה דלא נעי כוותה כלל מאל הרשעון קשה.

והנראה נם"ד לומר נחרי מנפי לשנוה להנה יהוש מחלוקת הרשעונים נדין תלוי על מי מוטל החיוב דעת הרמנ"ן נמלחמות נרכות דף כ' ע"ב דעל הקטן ליכא שום חיוב ומצוה דחיטון רק מצוה לאביו הוא והקטן לאו נר חיובא הוא כלל ואפילו מדרבנן ולכן לחרו קטן חיט מוציא לחרים אפילו נדרבנן כדחנן הכל כשרים לקרוא חת המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן והכ"מ כתב שכן ג"כ דעת הרמנ"ם ז"ל והטוש' מולקין עליו וכן כתב נפשיטות הר"ן מגילה דף י"ט נהטוש' ודלא כרמנ"ן ושיטת רש"י לא נרירא נדבר זה דנגמ' נרכות דף כ' הנ"ל ס"ל כרמנ"ן מאל נגמ' סוכה דף ל"ח ע"ח שאחרו שם ת"ר נחמת אחרו בן מנרך לאביו ועבד מנרך לרבו ופרש"י בן מנרך לאביו נהמ"י משהגיע לחינוך דחייב מדרבנן הרי דס"ל להחינוך מצוה על הקטן והאחרונים האריכו נדבריו.

וכדאי להזכיר דבר אחוה על רגיטו הגאון רע"ח נפירוש המשניות מגילה י"ט שאחה על הרמנ"ן מגמ' נרכות שכאנו ולטעחיך קטן בר חיובא אלא שאכל שיעורא דרבנן ולהרמנ"ן הא נקטן לא אחי אפילו שאכל אנו שיעורא דרבנן לחין על הקטן חיוב כלל והחם הדבר נגע"ג ופלא שלא זכר השר עח כאנו ממעשה ידיו שבעלמו כאב נגהש"ם נמסכת נרכות דף כ' שם שהרגיש ג"כ נקושיא זו על הרמנ"ן ז"ל וכאב להרמנ"ן ז"ל הי' לו גירסא אחרת נגמרא נרכות ודבר זה לפלא. ומצאתי דכן העיר הרש"ש ז"ל.

ונראה לחדש דאפילו להפוסקים דס"ל לחין על הקטן חיוב המצות אכל אלאו גם קטנים מצווים אף שאינם נענשים עליהם אם עברו, ואפשיר הדברים להנה נדין אילור לאו יש נו שני עניינים ח) האילור שיש נו להעובר עליו, נ) עונש הלאו, והנה נדין עונש אינו אלא אי שעבר נמזיד ואם הי' גם נהחרחה נענש ע"פ ב"ד ואם הי' מזיד נלא החרחה נענש בידי שמים והעובר נשוגג הגם דגם בלי דעת נפש לא טוב ומיב להביא קרבן כשיודע הדבר אבל העונש קיל ודעת קצת רחשונים שוגג גמור אין עונשין עליו כלל כמבואר בר"ן מנהדרין וכן כתב הרמנ"ן עה"ת גם' ויקרא, אבל יש עוד העובר על לאו נאונס שאנסוהו לעבור והחורה החירה לו לעבור כגון שהוא נמקום סכנת חות ואין לו חה לאכול כי אם אילורין דאז החורה החירה לו לאכול אילורין והנה ודאי דגברא בר חיובא הוא ויש עליו דין אילור מאכלות אסורות אלא אפשי שהוא אונס אינו נענש עליו אבל מ"מ בר חיובא הוא ואסור לו לאכול אם יכול להיות מבלעדו ועכ"פ פשוט דמשום דהוא אונס ומותר נאאכל אילור זה לא יצא נשביל זה מכלל חיוב והכ"ג י"ל נקטן אף דאינו בר עונשין מ"מ בר חיובא הוא לענין דיהא בר אילור לאכול מאכלות אסורות, ולא מצינו למ"ד קטן אוכל נבילות ג"ד מצוין עליו להפרישו דפשוט די"ל כן אלא אפילו למ"ד קטן אוכל נבילות אין ג"ד מצוין עליו להפרישו י"ל דהיינו טעמא משום דכיון דאאכילתו הוה כאכילת אונס שמותר לו לאכול אילור נכה"ג ולכן אין ג"ד מצוין עליו להפרישו אבל מ"מ לענין בר חיובא מקרי הוא בר חיובא.

ואף שהדבר מפאכר מנד עצמו מ"מ נראה להביא ראי' זה מגמ' סנהדרין נ"ה ע"ב ת"ש נח ג' שנים ויוס אחד

מאקדשת נביאה ואם נח עליה אחד מכל העריות שנאורה מוחנין על ידה והיא פטורה ואין אחד מכל העריות אפילו נהמה והא הכא דקטן אילא מקלה ליכא וקאמי מוחנין על ידה ומשמי כיון דמזידה היא מקלה נמי אילא ורחמנא הוא דחם עלה ע"כ ופרש"י מקלה ליכא דלאו נח עונשין היא והרי היא נכלל שוגג. והנה מדמשמי נגמ' כיון דמזידה היא מקלה נמי אילא הרי מפורש דעל הקטנה אילא אילור אלא לעניין עונשין החורה הוא דחם עליה כיון דמזיד אלו נמי לאו נדעת הוא והוה כאונס לעניין עונשין ונאחת דעת החה"ד הביאו הרמ"ך דקטן שנתגדל ים עליו עניין לשוב גם על העבירות שעשה נקטנותו כידוע ולפי מה שכיארנו אחי שפיר מאד לפף שהחורה חסה עליו אלא שלא יענש מ"מ כיון דקנאת מקלה אילא ולכן צריך לשוב עליו. ועיין רמנ"ם פ"ח מה' סוטה קטנה שזינתה לרצונה נאסרה לנעלה ומשמע נמי דהוי אילור ולא הוה אונס ממש לכל דבר דאל"כ הוי אונס גמור ומשם ישראל שנאנסה מותרת לנעלה וזה הוא השגת הראנ"ד שם שהשיג על הרמנ"ם פיחוי קטנה אונס הוא אחנס מגמ' סנהדרין דאי' לרמנ"ם.

ומעתה מאחר שהעליט חידוש זה אחי שפיר אחד פפקי המחבר מקושיות הפמ"ג דנשלחת נחפילין שהוא מ"ע של קום ועשה ולילא שום חיוב של מצוה על קטן ולכן אם כאב חפילין שפיר אחרינן כיון דלאו נר קשירה הוא לאו נר כחיבה הוא ופטולין אבל נזיחה אף דאין על הקטן מצות שחיטה אבל נאחת אין על שום אדם חיוב לשחוט אלא דאסור לאכול נבלה וחחילה הרוצה לאכול נשר מצוה לשחוט ומ"ש השחיטה הוא פועל יוצא אילור נבלה וכל שים עליו אילור של נבלה הרי הוא נר זיחה דכחיב וחבחת וחכלת וכיון דקטן נחי אסור נאכילת נבילה ועכ"פ נר חיובא הוא נעניין נבילה חחילה קרינן ביה וחבחת וחכלת ולכן שחיטת קטן כשרה להרי הוא נר זיחה והבן.

באופן אחר נדרך קצרה נראה ליאב, להנה יהוש מחלוקת הרשעונים ז"ל אי מצות הוה אילור אפצע או אילור גברא להר"ן נדרים י"ח כתב דכל אילורי תורה הם אילור גברא וכ"כ הריב"ש נתשובה סי' נ"ח והריטב"א נחש' סי' מרט"ו ס"ל לאילורין הוה אילור אפצע ובשו"ת משנה הלכות ח"ג סי' קס"ח הבאתי דמחלוקת זו חלוי נאילופי גירסאות נגמרא דשבועות דאחרו שם נבלה בח אכילה היא ואחי הוא דרביע עילווה וברש"י גרם עילווה פירושו דאילור רביע על הבהמה והוה אילור אפצע ולגירסא דגרם רביע ליהו פירושו דאילור רביע על האדם דהוא פירוש עליה כלומר על האדם והוה אילור גברא.

והנה למ"ד דאילורין הוה אילור אפצע פשוט דלעניין אילור אין בפ"ח בין קטן לגדול כיון דאילור על האפץ ח"ח לומר דעד י"ג שנה לא הוה אילור ואחר י"ג נעשה אילור דכיון דאאפץ הוא אסור מה לי לפני י"ג או לאחר י"ג הלא השינוי נזמן משנות האדם אין זה מעלה ומוריד נשינוי אפץ האילור, וע"כ צריך לאחלק דנאחת קטן אף דאאילור אילא נמי לגביה שהרי האילור הוא על האפץ אלא שאם אכלו אינו נענש עליו כיון דקטן לאו בר עונשין הוא אבל למ"ד האילור על הגברא שפיר מוכן דעד י"ג אינו בר חיובא ומי"ג ואילך הוא דאל עליו אילור אכילת נבלה ושאר אילורין ועד י"ג לא הוה אילור כלל לקטן אבל בר מצוה. והנה הרשב"ח הכריח דאילור נבילה הוא על האפץ כיון דקי"ל אבי שיעור אסור אה"נ ואי אינא דאאילור הוא על הגברא ולא על האפץ ח"כ אבי שיעור האחר

גמור הוא והמץ מפשר שיהיה שיעור שימציא בו המדם כיון דכשעה שמכל מלי שיעור הוה ומכל מיסר גמור מכל מי ממרינן למיקור מפנע פ"כ נממת כל מלק ומלק מיקור הוא מלא לענין מיוב לא נמסיב עד שיהיה בו כשיעור כיש דהוה משיעורין שנתנו למשה מסיני, ולפ"ז מלי שפיר נמי דכיון למיקורין הוה מיקור מפנע פ"כ קטן נמי מקור בו דמ"ם קטן מגדול לענין מיקור מפנע מלא שלין עושין לקטן מם מכלו ופ"כ כיון למקור בו ממילא מקרי בר זכיסה ולי שמט ומחרים עומדין ע"ג כשר מכל מפילין ולמי להוא ענין על הגברא דקרקפמא של מדם הוא דנחמיב נמפילין וכיון דזה הוה מיוב גברא וקטן לאו בר מיובא לענין מנוה ולכן קטן הכותב מפילין מפולין הס משום וקטרמם וכמנמם דכיון דלאו בר קשירה הוא מכל לענין וכיסה בר זכיסה הוא ולא דמי לעכו"ם דלאו בר זכיסה הוא דעבילה מוחרת לו ומיושבת קושית הפמ"ג נם"ד.

והנה כק"ו נשו"ת בית שערים כתן מו"ת סי' ל"ם הביא ג"כ קושית הפמ"ג הנ"ל והקשה ממוה' גיסתן כ"כ שהקשו ממלי מש"ו כשרים לכתוב גט בגדול עפ"ג הא לאו בני כריסות הינהו ומי דקטן ממי לכלל בר כריסות לכשיגדל ופ"ם לכשיסמפו ע"ם והוא פלא הא כתב רש"י גיסתן יו"ד מהא דפרין בערכאות והא לאו בני כריסות דכתיב וכתב ונתן מי שיש נמיניה בשעיה ישנו בכתיבה ופ"כ מ"ם הכא דמשיב קטן ישנו בשעיה הואיל ומתי לכלל נתיבה ומ"ם נמפילין דלא משיב קטן בר קשירה הואיל ומתי לכלל מיוב קשירה, ומי לפמ"ם מוה' שנא קל"ח ד"ה ושורין דמסתבר דמילה אם עבר זמנה לא נטלה לתוכה מילה עלמה שהוא מחוב נמ' הוא עושה נט' כלומר שאם הי' מל ביום ח' לא הי' מחר ומל נט' ופ"כ ליכא כאן פלא מנוה אחת עליו לקיים וכלל עם שמקיים אינו פלא תוכה המנוה אבל קוכה ונילית ומזחה בכל יומא ויומא מחוב בהם ואפילו קיים היום חיב לקיימם למחר הלכך כשעבר היום ולא עשאם מנוה היום שהי' מוטלת עליו לקיים היום לא יקיים עוד לעולם ואין כאן חופן מיקון על מה שעבר ע"ם ולפ"ז מחלק דמפילין ל"ם למימר אמי לכלל קשירה לכשיגדל שהרי אי יהיה חיוב קשירה אחרת כלומר דחיוב קשירה של היום אחל ליה ולא יבא עוד לעולם ומי שאינו בחיוב קשירה המידנת אינו בכתיבה אבל גט אין כאן חיוב נתיבה רק שהוא בחורת נתיבה שפיר אמרינן כיון שהוא גוף שיבא לחורת נתיבה ואותה נתיבה עלמה יכול לקיים אי ממילא שפיר הוה בר כתיבה המידנת, ולפ"ז מיושב קושית הפמ"ג הנ"ל דגבי שחיטה נמי כיון שאין חיוב לשחוט ולשכול בכל יום שפיר אמרינן כיון דאמי לכלל זכיסה לכשיגדל ממילא אכול מוכנו קרינן ביה ושפיר שחיטתו כשרה.

בד"ה ועוד נ"ל דבר חדש: הנה בחשנת העמרמי לחלק יו"ד נמי י"ב ד"ה ודע הקשתי שם מחידוש רבינו דקטן מחוב בחלות שב"ג מחוב בהם פ"כ קטן יהא מחוב בגזל כמו גדול ועל הדינים ועל העריות כגון בן על אמו וכיוצא בו וחה דבר חדש לבד ממה שכתב הרמ"ם ז"ל בחשובה דבן י"ג לעושין הל"ת הוא, ועיין בגמ' נ"מ י: האומר לחבה ועבד וכו' ולא קחני קטן משמע דקטן ללאו בר חיובי הוא חיב משלאו, ולאחר כתבי נחחתי דשוב מלאתי בספר ד"ח סימן י"ם בהלי מקי ממון שכתב ג"כ דבאיסורים שב"ג מלווה עליהם גם קטן מלווה וכן כתב בם' גזל ישחק מהגרי"ש מקלוונע סי' ז' ענף ב' דשבע מלות דמחסר בהן כל חדש מוטל האיסור בעצם גם על שראל קטן אם הגיע לכלל דעת ועריות הא הוי מו' מלות לבן גם קטן מקרי מקלת עון וכן גבי דינין מה שדן שלא כדין דעדו קטן יש עליו חיוב לחמצה"ד להחזיר משלו חשוש דעל דינים כולם מהסרין וכן בגזלה ובנחקין יש חיוב על קטן כיפרשב"ל שהניע לדעת רק אין כופין וכו' ע"ש ועיין שו"ח בחני מר יו"ד סי' ש"ג וכם' השלמה על מנ"ח דף ל"ח מל' מ"ב, ומש"כ בחשנת העמרמי יו"ד הנ"ל.

ומיהו בעיקר החידוש יש לעיין מהא דחמלקו בקטן לאכל בגלות

מי ב"ד מנוין עליו להפרישו ולמ"ד דב"ד אין מנוין עליו להפרישו חיכא למידק למה לא הרי כיון דאוכל בגלות וכיוצא בו מאיסורין עכ"ם שהוא מנוה עליהם כגדול אלא שאין נענש עליהם מפני קטנתו ומ"כ למה לא נפרים אותו ככל ישראל שמנוה על הב"ד להפריסם מאיסורים, ואולי דמ"ל המחרומים דבהא נחחת פליגי המנאים מי קטן בר חיובא הוא או לא למ"ד דב"ד מנוין עליו להפרישו מ"ל דקטן לאו בר קבולי איסורא הוא ולמ"ד דאין מנוין עליו להפרישו מ"ל דקטן לאו בר קבולי איסורא הוא ג"כ וצ"ע.

תשובה ל"נ

עיין מש"כ בספרי משנה הלכות מ"ד סי' פ"ו לענין קול בחשה על הרדיא ומיקרופאן וטעלעפאן בתריכות קלא בם"ד. ולא חוכל לעבור מלהגיד מה שעל לבי וכחבתי בזה משוחה בענין מכשלה גדולה שעושין על כחה חחונות, הדברים נדפסו בחשנה הלכות מ"ח סי' רכ"ט בא לעיין שם דבריו.

תשובה ל"ו

ד"ה מחדש"ת ע"ד מל"ת פ"ק דכבורות וכו': עיין ר"ן פסחים ק"ח ע"ם בד' כוסות חחלי לא חמרינן סד"ל לקולא ולפמ"ש המל"ת חחלי שפיר. ועיין מג"א חו"ח סי' מקפ"ח סק"ג שם פפק לו ועיין מכחת שלמה שם.

שם. בד"ה וגם על הקושיא מידש רבינו דל"ם סד"ל לחומרא

אלא שם יש פפק שגד האיסור כבר נעולם אבל כאן נשעת משמים עדיין אין גד האיסור אלא החשש שחת מרפה ומפחר עכל"ק. עיין נוב"י ק' יו"ד סי' נ"ה נ"ו שהעלה דמה שאמרו וחמות דרבנן היינו לענין שלא חמרינן שכבר רפחה נשעת ומפה חשוש דנגד חזקה לורה נזחנו נא יש חזקת טהרה אבל לענין לפרוש מחשחו חמוך ומפה הוא מה"ת דחיישינן שחת מרפה והח"ם ז"ל יו"ד סי' ק"ע וקע"ט ועוד נכחה חשוכות כחב עליו לפברה זו קדומה הוא ומנוחרת נבד"ה להר"ח ז"ל וכן קיבל מהגאון ר"י מדלר ע"ם ונמי קע"ה הביא דברי הרמ"ה ומנאר שם פברחו נחוסף חחר מ"ת גרפה דפ"ל דכה"ג מקרי לחוריחא ע"ם ולפי חידוש רבינו דיכול דל"ל דל לאור נעולם פ"כ פשוט דלא הוה סד"ל כה"ג נחלחוקת שנויה ול"ע.

ועיין רים נדה דפליגי שחתי והלל כל הנשים דיין שעתן והלל חומר חפקידה לפקידה ומכ"ח חעת לעת וכולהו פ"ל דלוקח לענין טהרות חמרו חבל לנדות לא חמוקמינן לה למחוקת טהרה ועיין חום' שם ד' ע"ב ד"ה לחיכא ריעוחא מגופה חבל אי לאו הלי טעמא הוה מוקמינן לה למחוקת טהרה מע"ג דהשתא ולחי מחה כחו נגנע נחחד דחטהרים לף רבנן גרלוהו מי חנערב מע"ג דהשתא הוא חת ולימא עוד מחוקת חיום ול"ע.

ובעיקר הקושיא חנרכם הטהון וברכות המנוה לחמרינן שפק

נרכזם להקל הר מעשר נומר דהמל"מ ז"ל ס"ל כהני פוסקים דס"ל להקל ולנרך עוד הפעם, עיין מהרש"ם ספמים ק"כ ע"ד רשב"ם ד"ה להודיעך וכו', וגליון הש"ם נרכות י"ג ועיין נרכ"י סי' מרמ"ג נשם הרדנ"ו סוף סוף סי' מ' כשהמלוקת היא נערכה שם יצרך שו לא יצרך אצל מי פליגי נעשיית המנוה וצא לקיים המנוה כמ"ד לצרך לקיים כה"ג צרך לחזור ולנרך ולא מחרינן ספק נרכות להקל ובשו"ת נשמת כל חי נקט כן להלכה נמ"ש סי' ס"ג וס"ד ועיין שו"ת מ"ש סי' קל"ש. ועיין עוד נמגן גבורים סי' י"ח דמשה מרמ"ש דמשיב לה ספק נרכות כיון דהוש מחלוקת רמב"ם ורש"י ש"ש ועיין עוד שו"ת מוצל מאש סי' מ"ג ונמשמחות שם ונמ' שעה"ת מ"ב כלל ו' ס"ד. ולפ"ז י"ל דגם המל"מ ס"ל כן ונאמת מדנרי הרדנ"ו יהי רשי גדולה לשיטת המל"מ דכשפליגי נעשיית המנוה וצא לקיים המנוה צרך לחזור ולנרך וש"כ מטעם המל"מ דשם אם נעשה לו דנר המחיר. ואם קיים המנוה כה"ג לא מליגי לקולא.

ואולי י"ל עוד דדנרי המל"מ נמחלוקת שניה דידוע מחלוקת הרמב"ן והמג"א נטעם ספיקא דרבנן לקולא דספק הרמב"ן ז"ל דכיון דמיקון חז"ל קיל הוא ולכן נדבר דרבנן ממרינן ספיקו לקולא ובדאורייתא למומרא, אמנם דעת המגילת אסתר נפה"מ דטעם ספיקא דרבנן לקולא הוא משום דהם לא תקנו אלא לודאי ומספק לא תקנו כלל והדנרים יוצאים ולדעת המג"א פשוט לריכא כאן שום טעם למלך בין ספק אם נעשה כהוגן ובין ספק אם נעשה כלל דכן הוה תנאי חז"ל שנכל מקום שיסתפק נדרבנן לקולא ולא מיבוהו לקיים מנוחו אצל לשיטת הרמב"ן דלא אמרו לקולא אלא משום דדרבנן קיל מדאורייתא לא הקילו אלא כשמסתפק נזמן אז נשיעור אבל היכא דמספקינן אם נעשה כלל כה"ג לא אמרינן ספ"ד להקל וק"ל.

תשובה מ'

[תשובה זו מספה נספר יענו נקול סי' כ' יסד עם מכתבי גדולי ישראל נעניין מיוב ומעלת המפלה נקול יעוי"ש].

אעתיק כאן מה שכתבתי נס"ד נתשובה אחת מודות לאמירת פסוקי דזמרה נקול רם ח"ל:

ובדבר השאלה אי שפיר דמי להשמיע קולו נשעת התפלה היינו פסוקי דזמרה ושאר התפילות לבד משמונה עשרה דמבואר לתפור להגביה קולו או דילמא גם נשאר תפלות יומר טוב להתפלל נחשאי הנה רמ"א נש"ע בית שערים לבק"ז נאו"ח סי' ס' שהשיב כזה להרה"ג מהר"ם דייטש והאריך לאדכו ולרמנו מש"ם ופוסקים והעלה דפסוקי דזמרה כשמו כן הוא מלשון זמר שהוא נקול רם והביא דאיתי מדנרי רמב"ן עה"ת סוף פ' נח שכתב נשם שאמרו ויקראו אל אלקים נחזקה מכאן אתה למד שתפלה צריכה קול מניפה נפה לבישה וכתב כי תפש לשון זה לילקוט ובגמ' שם בירושלמי ולא מנא לשון זה אצל נאמן עליהו קדוש ה' הרמב"ן ז"ל שכך הי' הנוסחא לפניו ומבואר דצריך דוקא נקו"ר תוך במקום שאתקנו חז"ל נלחש ע"ש ועיין ירושלמי תעניח פ"ב ה"ג ולא הזכירו שם קול ולזה רמז בק"ז.

אלא דאי הקטן מנאמי נמדרש רבה שיר השירים פ"ח היושנת נגנים מבריס מקשיבים לקולך השמיעיני רבי נתן נשם ר' אחא אמר למלך שבעם על עבדיו ומבטן בניח קטן מה עשה המלך נעל כל קנרקעון שלו ועבדיו והלך לשמוע מה הן אומרים שמע שהיו אומרים אדוניט המלך הוא שבחנו הוא מייט אל נחיצ למדוניט המלך לעולם אמר להם בני הגביהו קולכם כדי שישמעו מבריס שעל גבכם כך אמ"א שיצראל עסוקין נמלחמן כל שעה יחיס ויוסף השביעי משכימים ונחים לגיהנ"ג וקורין קריאת שמע ושונרין לפני התיבה וקורין נאורה ומפטירין נניצ והקנ"ה אומר להם בני הגביהו קולכם כדי שישמעו מבריס שעל גבכם ואין מבריס אלא מלחמי השרת וכו' ומפורש ע"כ נרך לאמר הני מסילות נקול רם כדי שישמעו המלאכים המך מקלסים נהם להקנ"ה.

עוד שם נמדרש ד"א היושנת נגנים וגו' לעניין קריאת שמע נאמרה שיכוונו כל הציבור יחד ולא יקראו נטירוף הדעת זה מקדים חה מאחר ואינם מכוונים דעת נקריאת שמע ועיין נרדנ"ו מ"ג סי' תמ"ג שכתב ויקראו הציבור יחד מלה נמלה ומקורו מן המדרש הנ"ל ופיים הרדנ"ו ח"ל כלומר למילתא נהא סליקנא ונהא נחיתנא שאין הציבור היולא מפי הציבור יחד דומה לציבור היולא מפי היחיד דכתיב הן פ-ל כציר לא ימאם לפי שהקול היולא מפי הרבים הוא חזק ורם ונו כח לנקוע כמה פרסות עד שעולה למעלה ועל כן נהגו כל ישראל להגביה קולם נפליטות ונחחנונים וקורמים נקול גדול מה שאין כן נקולו של יחיד והדנר נראה נחוש שהקול יחידי לפילו שהיה חזק אינו נשמע למרחוק וקול הרבים אפש"ר שלא יהיה כ"כ חזק נשמע למרחוק לפי שהקולות מחזיקים זה את זה וכן ראיתי שכתבו נעלי הטנע גם נראות כי הרבים יראו הדנר למרחוק ונהפרדס לא יראוהו ודחוק הוא אלא אצל נעניין הקול אין הפסק ע"כ ומבואר דכל שמגביהים קולם טוב יותר וכמ"ש בק"ו.

ומדברי המדרש הנ"ל יש לי להורות דנרים מה שראיתי נשו"ת מנחת אלעזר להגה"ק מדמו"ר ממונקאטש ז"ל ח"ב סי' כ"ב שהקשה אחרי גחוי שכתבו דדנר זה מחלוקת הפוסקים אי מלה"ש יוצאים מהשנות אדם וכתב ונלי זה לאין שייך לומר נשכל נגדל כמלאכים לאלן בין אם אומרים נקול נמוך נחשאי או נקול רם ע"כ ע"ש ומדנרי המדרש הנ"ל מבואר דכן נפ"מ שהרי אמר הקנ"ה בני הגביהו קולכם כדי שישמעו מבריס שעל גביכם שהם המלאכים, ומבואר דש נפ"מ בין מחשאי לקול רם אפילו נמלאכים.

גם נעיקר קושיתו שכתב ח"ל ונפלאתי מאד להיות נחום' שנת דף י"ב והרמ"ם נפ"ב דנרכות הביאם נהחלט למלה"ש יוצאים המחשנות ואין כאן פלוגתא כלל בין החום' והרמ"ם ולא מפוסק אחר, ולרמי ניסועות יעקב לחזיל ג"כ נאו"ח סי' ק"ו נפסיקות דעת החום' למלאכים אינם מכירים נמחשנות נפ"ש וכנר הקשתי עליו נספ"ז שו"ת משנה הלכות ח"ב סי' ע"ש ע"ש אצל מה שכתב דשם פוסק לא ס"ל כן לכאורה נדנרי ג"ר או"ח סי' ק"ו סק"ח נראה דפליג אחום' ומביא רש' משלמה המלך ע"ה אתה לנדך ידעת את נ"א המדם וכן בירמי' י"ז עקוב הלב מי ידענו אני ד' חוקר לב והביא נב"ע ומשמע דס"ל דלא כחום' ונספרי הנ"ל התרכמי ע"ש וגם מדנרי המדרש לכאורה משמע דלא יודעים מחשנות, ופלא שהגה"ק הביא דנרי ג"ר שם ולא הרגיש.

ומיהו נפ"ע ג"ח סי' ס"ו סכ"ו יש נוהגים לקרות ק"ש נקול רם ויש נוהגים לקרות נלחש הג"ה ומ"מ יאמרו פסוק ראשון נקול רם וכן נוהגין ונמג"א שם נשם ר"מ מלשקר סי'

ר' נתן טעם נשם רבינו הלי ורשב"ץ לתין לקרותה נקול רם מולי יבטא אחד על השמועה ולא יקרא נעלמו ובכה"ג ממה נשם הרמ"ה דהא שומע ולא קרא יצא ועיין לעיל שרך שם ובש"ע סי' ס"ג ס"ה לריך ש"ץ להשמיע קולו בשמע ישראל וכו' ע"ש ועיין שו"ת רדב"ז סי' תע"ד שכ' אבל מעלית הוא נלחם וכו' ע"ש ול"ע לכאורה.

ואמנם נרחה לחפילו המולקים לא אמרו אלא נק"ש שיש למוש אלא יאמוך אחד על השמועה והגה כי יש לעיין נהא דמה נכך שיאמוך והלא ש"ץ מוציאו עכ"פ כדיעבד עיין שו"ת רמ"ס מ"א סי' מ"ג ולפ להמהר"ם אלשקר הנ"ל והפר"ח סי' ס"ג מ"מ קשה שבשביל זה יתקנו אלא לאמרו נקול שהוא עדיף טפי וי"ל דהכוונה שישמע מיחיד שאינו מוציאו ולא מש"ל ועיין מגן גבורים סי' ס"ה ומיהו כבר נהוג עלמא נק"ש שאין מוחרים לומה הכל ביחד נקול רם, אלמא נפש"ד לליכא טעמים אלו ולאי רחוי להחפלל נקול רם שהוא מעורר הכוונה לכ"ע.

תשובה מ"ב

עיין שו"ת הרשב"ץ סי' ג' ח"ל עוד שם נשעה שבא הקב"ה לבית הכנסת ולא מוצא שם עשרה מיד כועס. תמה להם ממרינן עשרה קדמה שכינה ואחית, משובה אין משיבין מן ההגדה ועוד סי' קדמה לא מקדם לביאתן אלא שבא עמהם מיד כשהן נאים ואינו ממתין עד שיבאו העשרה וישבו וכעין שאמרו נשלשה אלחא עדי ליתבי וכו' ע"ש. קושי' זו מלאתי נגליון ני"ש שלי.

תשובה מ"ו

עיין מש"כ נספרי משנה הלכות ח"ג סי' י"ג ובסי' ט"ו נס"ד.

תשובה נ"נ

והנה נהא דנסתפקו לי שיך נמנוה דרבנן אין עושין ממ"א וגם אם עשה נדיעבד לי יצא ידי מצותו ולפענ"ד מגמ' פסחים ק"כ ע"ב אמר רב שבת אין אומרים שמי קדושות על כוס אחד מ"ט אמר ר"נ כר יצחק מפני שאין עושין מצות מ"א והא תניא הנכנס לביתו נמוצאי שבת מברך על היין ועל המאור ועל הבשמים ואח"כ אומר הבדלה על הכוס ואם אין לו אלא כוס אחד מניחו לאחר המזון ומשלשלן כולן לאחריו ומשני אין לו שאני ע"כ. והנה שמעינן מינה תרתי חדא דאין עושין מא"א אינו אלא לכתחילה דהרי משני אין לו שאני כלומר דאי אפילו לכתחילה עושה מא"א והשתא דנמנוה דרבנן נמי אמרינן דהא דבעינן כוס לבהמ"ז והבדלה ולאי דרבנן הוא דמדאוריימא יצא בהבדלה נאפלה כמבואר בגמ' נרכות כ"ט ול"ג וכן לבהמ"ז לא בעינן כוס מדאוריימא ואפ"ה משכו בין מא"ת, ואפ לאמקנקא דלבסוף מסיק אלא הבדלה וקידוש מדא מילתא הוא בהמ"ז וקידוש תרי מילי הינהו מ"מ מהא קנרב לאשורה לא חזר בו אלא להקשה קושית אמריתי כמבואר. והגם כי יש שיטות דקידוש על היין לאוריימא כמבואר נסי' ג' נסוף, ונפ"ו הל' ע"ש ע"ש מ"מ שיטה דחויה היא ולא קי"ל כוחייהו, ועיין תוס' שם ד"ה שאין וים נוהגין נאופה מטעם זה שלא לומר ז"ל על כוס נרכת המזון וכו' ע"ש וכן המנהג והחם הוי תרי מצות דרבנן ואפ"ה אין עושין מ"א.

עיין זכל"ח מ"ח אות עירוב נמי שרוצה להניח ג' עירובין ביחד היינו ע"א וע"א ועירובי חצרות וכמ' פקודת אלעזר פ"א סי' ח' ס"ה ולפי זה יש זה משום מ"א ועיין פ"ל סי' של"ה

הנחים עירוב נחצילין וע"א כולל נברכה אחת ונשע"א סי' תקכ"ז אות י"ג. ועיין מ"א פ"א סי' ס"ו י"ז כ"ב וקמ"ג שכן סי' הגרע"א ז"ל והמ"ח חלק עליו ועיין לקומי הערות סי' י"ז נהג"ה שהחה שהכיאו כאן ונמי יישבנו דבריו.

תשובה נ"ו

הערה מהמו"ל

[עי' נשו"ת מהר"ם פענ"ל פ"ו סי' ק"ע שהביא מש"כ הס"ק רמ"ח מיהוח ז"ל שכ' רלפי מביא הסוקר. ומש"כ על זה נשו"ת קרן לדוד סימ' ל"ו לשכח בית הסוקר שפירש"י לעיל מסכתים היתה נפניה של מול שנבית הסוקר, הנה דעת רש"י ביומא ע"ו: דשמי מדורות היו ע' נלשכה קטנה ואחת לשכה הגדולה שכ' שהיה מרקלין גדול והיו מסיקין בו מדורות גדולות להחחתם שם הכהנים וכו' ולשכה הגדולה הזו היתה מפניתה קודם ומפניתה נאו, ונפורם, שם ד"ה ואחת כי להדיא לרש"י הפירוש נשנה כיון דנאחרה הוא ונפורי"י כי להדיא שנרש"י שהיתה היו לפותו נורך ופי' בשיח יאחז שכ' דתוס' כי כן לפו"ח נגמ' שנה אנל למסקנא י"ל דהיתה נפניה של מול והפירוש משוש ורחוק, אלא רש"י כי להדיא לאחת היתה נקודש ופולי י"ל לנשנה הדליקו רק לפותה שנאחו וד"ק.

ועי' נספרים שלימתי נמרחה מקומות נפוס"ם, ונשו"ת מהר"ם נרישק נ"ק ס"ח שלא להדליק נרות שנן נמהכ"ש משוש קוטרע ושפרוחע דכולי ונק"ק מקשיתן לף נשו"ע על זה. ולולי הטעם שמהרו מה משוש שנכמה מקומות היו רוחמים על הכפלים מחוחים ופפוקים ונהם שחות סך, והטעם גורם שיחחקו ולכן מנהו מלהכנים חנור נמיהכ"ש, ועי' כשו"ת ט"ב מהד"ח סי' י"ז נמשו' חנן המחבר שאחר טעם זה לעשות נמהד שהיה מיהכ"ש היא יין ערף משום שפ"י הטעם חנר הוא מדיר נשריפת היין ערף משחיר הכפלים וגורם מחיקת הטם].

תשובה נ"ח

בד"ה ומי נגון אם סי' נחילה נביהכנ"ס הוא לימור תורה או סי' ת' מש"כ שה והנה הסמ"ג נמשנ"ו סי' קנ"ג וכ"ם סי' קנ"ט הוסיף לימור נחילה נביהכ"נ לא הוי אלא לענין דרבנן וכ"כ נמ"ש מנהו אל"ו אחנם הרמנ"ם נפה"מ ל"ח פ"ה כחנ שהזהירנו מנחור ומחבד כמי שעובד הא-ל ומחבד ספרי הנבואה וכו' ולעון אוהיה שה הענין הוא אמרו לא חעשון כן לה' אלקיכם וכו' מבואר דאל"ל דגם נביהכ"נ אינא לימור נחילה מה"ח. ועיין שו"ת מחזה אברהם או"ח סי' כ"ו ועיין חוספחא פ"נ דמגילה ורמנ"ם פ"ח מה' בית הבחירה ה"נ אבנים וקורות שחנגן לביה"כ אין נוחים אותן להר הבית וכ"מ שם גרם נחוספחא שחנגן להדיוט והק"ם למב"ח גרם לביהכ"נ ומדייק מינה דקדושת ביהכ"נ לאוריימא וכ"כ הרדנ"ז נסי' הרמנ"ם ז"ל ופלא על הבית אפרים או"ח סי' י' שהקשה ממגילה י"ד ולפי הק"ם והרדנ"ז אין כאן קושיא גם הירחים סי' שכ"ד כחנ דקדושת ביהכ"נ לאוריימא הוא וכן הבית נחועפות רמס בירחים סי' מ"ט ועיין שו"ת מהרש"ם ח"ח סי' יו"ד וח"ה ס"ח ומיהו דעת הר"ן מגילה דקדושת ביהכ"נ הוא דרבנן נמנא דפפיקא מרן הוא ממלוקא הרחשונים ואחרונים ז"ל

תשובה נ"ם

עיין לקמן סימן ס"ה ובמ"ם שם במשנת הממרמי.

תשובה ס"א

[ע"ע בשו"ת קול מבין סי' י"ד משובה להרב השואל בענין זה].

תשובה ס"ה

בד"ה קושית הט"ז לו"מ סי' קנ"ד (ט"ם קנ"ה) למידם דכל שאינו רוצי לקדושה גדולה שוב מורידין לקדושה קלה. עיין מהרי בורנוס י"מ ד"ה טלית שכורכים בו את המת הביא מחלוקת אבע שאול ומכמים בשם' בימים מי מחירין בימים על המת כתב ומשמר שהלכה כמכמים למדנו שקוברין את המת בטלית מנוילת ועושין לומו אף מרדעת לחמור ומפש"י שם בה נו מנוה והרי ממרו (שבת כ"ג) אין מחירין מבגד לבגד ההוא מפני שעדיין הוא בה לנהוג בו חורת מנוה אבל כל שבע לבטלו ממורת מנוה אין מושמין לבוי כפוכה ועוב אחר מנומן מרקין וכן בכל חשמישי מנוה וכו' ע"ש.

נראה מבואר דהמהרי חידם בן דין דכל חשמישי מנוה אין מושמין לבזיון רק כ"ז שעדיין יהוג בהן חורת מנוה אבל כל שמבטלו מחורת מנוה אין מושמין לבוי אף שעדיין רוצי לומו דבר מ"מ כיון שאין נריך לה עוד ומבטלה ליבע משום מורידין וא"כ לכאורה רצי' גדולה לדברי הט"ז אבע דים לחלק בין חשמישי קדושה לחשמישי מנוה ופשוט.

והנה המב"ם נחי למגילה חמה אט"ז הנ"ל מהא לממרינן בגמ' יומע י"ב ר' דוסע אומר שמי חשובות בדבר וכו' ועוד בגדים שנשתמשו בהם קדושה חמורה ישתמשו בהם קדושה קלה ולהט"ז מאי קושית הע כיון לבי' דוסע כיון דלע חד מו למלחייהו וע"כ יגמו ועדיף להשתמש בהם קדושה קלה מלבנות, עוד הקשה מע"ז נ"ב ע"ב מזרחית לפונים בה גמו בית משמונאי אבני המזבח שנקלו מנשי יון ולט"ז הגם דלע יוכל להשתמש בהם למזבח עכ"פ ישתמש בהם קדושה קלה ולמה יגנזום לגמרי, עוד הקשה מרחם ישיבה שברית כתב הרמב"ם פי"ז מבהלכות דמלקין אומו ואינו מחר לשרופו וגם אינו מחר להיות אחד מבהלכות משום דמעלין בקודש ואין מורידין וקשה נמי כיון דאינו רצוי עוד לקדושה חמורה להיות רצוי לבע ישיבה ישתר עכ"פ אחד מבהלכות וע"כ דאין מורידין אפילו היכי דישתר כן.

ולפענ"ד הי' נראה לי"ב כל זה בהאלוק בכוונת הט"ז, דמב"כ הט"ז כל שאינו רצוי עוד לקדושה גדולה אין הכוונה מכל הדין לבע מכל החפץ כלומר דהחפץ בבר נחקלקל ואינו רצוי עוד לקדושה גדולה אבל אם החפץ אבמי רצוי לקדושה רחשונה לבע שאכל ההלכה אין אנו יכולין לעשותו קדושה גדולה כה"ג אפשר להורידו והחלוק דכיון שהחפץ נחקלקל כבון מטפחת שבלחה שאינו רצוי עוד להשמיש הרחשון מכל עכם החפץ כה"ג ליבע הורדה דהרי אין יכולים אנו לעשות קדושה הרחשונה בה אבל כל שאכל החפץ הוא רצוי רק שאכל הדין הו מניהנו אנו רוצים להורידו אפי שאין אנו רוצים עוד להשתמש בו בקדושתו הרחשונה כה"ג אינא משום הורדה דאין מורידין אומו מקדושתו מניהנו שאין אנו אפילים בו ולע אכל עכם החפץ שאינו רצוי והבן כי זה חלוק נכון בט"ז.

ולפ"ז אבי שפיר לבע אקשה אנגדי כה"ג ניהא"כ להאט הבגדים אכל עבמן רצוים הם ליא"כ הבע לבה"ג רק שהלכה פוסקן שבע לעבשן לעשה הבשה כה"ג שפיר אמרינן דמעלין בקודש ואין מורידין והט"ז מיירי כשהחפץ אכל עבמו אינו רצוי עוד למלחכתו הרחשונה כה"ג שפיר מותר להורידו. ובהא יש לפרש הא לאמרו בריש פ"ה דקוכא בחמרי אכלי אנשי כהמים ומהמיימים מהן היו אפקיעין ומהן היו אלילין ואמהו האום' בבע אשיב נאי בחושע שהיתה של עם והאו"ם אקשה בבע אשיב נאי אבשפא ובכאורה אאמי לע אשיב זה הודיה אקדושה ועיין אום' רע"ש אף דבגדי כהונה שבבו אועלים בהן הואיל ובבגד קרבן היו עושין לורך קרבן אשיב ליה ודבר זה בכאורה ק"ע דשאחת בין השואבה עשו בלילה ובע זאבן קרבן דוקע ואי אאמי לאו לורך קרבן הוא ובגמ' שבת כ"ע בגדי כהונה שבבו עושין אהן פאילות ובחמב"ם פ"ח אה' בלי אקדש פסק דבאחת היו עושין אאמו בפילות בחורה ואאמרינן בירושלמי אבבלי אכנסי אה"ג היו אלילין בחורה ואבבלי אכנסי אה"ג היו אלילין בשאחת בין השואבה ובגדי כה"ג שבבו בחד בחמב"ם דגומין אומן ואיהו בירושלמי אבואר דעושין אהן פאילות ועיין אל"ח פ"ה אה"כ אקדש שהקשה על הריטב"ע ז"ל שבואר דבגדי כהונה הם קדושת נדק הבית ועיין ערוך לנר בוכה הנ"ל ולפ"ז אפי שפיר דכה"ג שוב לא הוה הורדה, והבן כי קלרתי.

ומה שהקשה שם מאבי מזבח שעקבו מנשי יון ולמה לא עשאום לקדושה קלה אלא גאום נחי מיושב לפי מה שכתבנו דהכ"ג האבים מבד עבמן רצוים היו אלא שהיוים אלוים ונאמרו למקדש אפשא ההלכה וכה"ג שפיר אין להורידם אלא דהאם בחחת הרי בחו פרישים ואלוה ח"כ בחחת לא הי' עליהם עוד קדושה ומיהו בחמוך עוד נפרש דבעבם קדושה לא שייך זה. ומה שהקשה ארחם ישיבה שאבית נחי יש ליבב כזה ורחיתי בחגן אלף ע"ת שהאריכו בבר בזה מבעבי לבחות עוד ואקבחו אשם.

אלא דלכאורה אקשה לדברי הט"ז אגמ' ערוכה ב"ב י"ד דלומות ושבבי לומות מונחות בארון וכן אמרו ז"ל בריכות ס' ע"ת הזהרו בזקן שבכח אלאחו אחחת שהרי לומות שהרי לומות ושבבי לומות מונחות בארון והרי דאף שאינו רצוי לקדושה לחשונה אלא אבבל אם החפץ ואף ה"ה אין מורידין אומו ובחחות ל"ב ס"ת שבלה ואפילין שבלו אין עושין אהם אזהה לפי שאין מורידין אקדושה חחורה לקדושה קלה והרי אף לאחר שבלו אין מורידין חה לכאורה חיובחת להט"ז.

אאנם בד' הייקינן נראה דגם הא לא קשה דנראה לומר דאף הט"ז לא פליג בהחי דהחי כולהו הו"ל גוף הקדושה בגון ס"ת ולומות דהם בחקדשו בקדושת ס"ת ובגוף הקדושה חודה הט"ז דאין להוריד אפילו לאחר שבלו והט"ז לא מיירי אלא בחשמישי קדושה בגון אטפחת וארון הקודש וכיוצא בהן דהם חשמישי קדושה ובהא ב"ש מורידין להט"ז וכחב"ם דגוף הקדושה הס"ת ואפילין אפילו שבלו חודה הט"ז דאפילו אין קורין בהם ואין אחיחין אומם לעולם אין מורידין אומן אקדושתן דקדושה חחורה עליהם, אלא דלפ"ז שפיר אישבות דברי אאבי החזבח וארחם ישיבה שאבית ואבבלי בהחי כולהו קדושת הגוף הם ובקדושת הגוף חודה הט"ז דאין מורידין.

איברא דאפילו נקדושת הגוף נמי מציע כאה מפלוקת הרמב"ם הריב"ז ומהר"ם פדווסה לעמן ס"ם שנלה ונרך מיקון ולפ מנה מטלימים כי אם לקנון גליוני הס"ם עצמו ולעצום מהם מטלימים ולנטו המומר כי לקנון רק קנה גליון אחי' אחם מרוכה ואחם קנרה ולפ יחכן, ולכן להצוות הספר מוכה רוצים לקנון כל הגליונות ולעצום מקנה מהם מטלימים והשפר לנטו דעת הריב"ז לאמור ומהר"ם פדווסה ממיר הביאם הד"מ יו"ד סי' ר"ן והח"ם יו"ד סי' רע"ע הסביר הדברים דעת המוסרים משום הורדה ודעת המחירים הוא דאחי שאלן הנהג הורד בקדושתו מ"מ כיון שקדושתו מעיקרא לפ היתה אלא משום תשמיש ס"ת ואין לך תשמיש גדול יותר מזה שגורם להשחיר ס"ת בקדושתו אלא יגרם לכך טוב לו להגליון לעלות הס"ת לקריאת בצבור וגדולה מזו כתב הח"ם ז"ל לדעת מהר"ם פדווסה אפילו יקון מס"ת זה ולתקן בה ס"ת אחרת נמי מוכר דנהנה נמי לפ יתפה להו לגליונות להיות נגמין ע"ש וע"כ לכאורה דפ הוא מחלוקת יסנה אי היכא דכבר אינו רצוי י"ל תשמישו הרשות מותר לקון.

וקצת אי נראה לומר דנאמת הריב"ז והמהר"ם נמי נהא נחלקו אי גליונות ס"ת הס גוף קדושה או רק תשמישי קדושה דידוע מחלוקת הנעה"מ והמלחמות סוכה דף ט' ע"ב דעת נעה"מ דגליונות ס"ת הס גוף הקדושה ולכן ס"ל דהזמנה מילתא הוא דגוף קדושה כ"ע מודי הזמנה מילתא הוא ודעת המלחמות דגליונות ס"ת לפ הוי גוף קדושה דגוילין של כתיבה נמי מגד כתב הוא דקדושים ומחל ליה כתב אחל ליה קדושתיה כדאיתא בפ' כל כתבי והלכך לפ דמי לעגלה ערופה דהיפ עיקר קדושה ע"ס ועיין בירושלמי יומא פ"ג ה"ו כלי שרת מאימתי הס קדושים ובק"פ אם ובמגילה ירושלמי פ"ג ה"פ ומעמה י"ל דלפ הוא מחלוקת הריב"ז והמהר"ם מפאדווא דעת המוסר לפי שהוא ס"ל דגליונות נמי הוי גוף קדושה ומ"כ ממת הכתב נמי כל שעיקר לס"ת הוי"ל גוף קדושה ודעת המתירין ס"ל דגליונות לפ הוי אלא תשמישי קדושה ולכן שפיר כיון שאינו רצוי שוב לקרוע כן שפיר יכול לקונן ולתקן ס"ת עמהן והבן.

תשובה ס"ז

עיין נפמים היטב המחרחר מרן על ביהכ"נ שלא היתה כללתו

וכדומה נמי כנסיות של בית ישראל המקובלים ועיין שו"ת נוב"ת אוי"ח סי' י"ח נפוף המשובה לאחר שבירר לי יש לסיקור לבנות ביהכ"נ בשמנה צלעות ח"ל אבל אני אחה למה יעשו כזה ומי חושב עולי רגלו בהיכלי שרים או בנחים אחרים כזה ורוצים להחדמות להם ובאחת אין נאה לנו בנוחינו להדמות ולהחקנות בשרים ואם הוא מטעם הזה אני קורא על זה ויקבא ישראל עושהו ויבן היכלות ולכן טוב הדבר שלא לחדש דבר ממנהגים ישנים ונפרט בדור הזה ע"ש, ומה נענה אנן שבומים בני פענטערם נלע"ז שאין לו שום דמיון כלל לבית הכנסת הישנה ורק להחדמות להם ומשימים נרות מחשמל לפני נוחם הבימה שיאמרו כמו שיש בנתי תפלות שלהם וכדומה בנטיעת מילנות כמוהם ועושים לוח כמוהם להודיע הזמנים בלשוניהם ונפנים בוחם המקומות ליסיבה והסידור הם מנפנים והן מבחוץ שינוי נורת הביהמ"ד להחדמות להם וכל מי שיש בידו למחות יאחה להם ואחי לא יהי' כמוהם.

תשובה ס"ח

[השואל ה"ה אחנו נעל ילקוט הגרשוני, נספרו פני המלך על

הרמב"ם הלכות דעות פרק ו' הביא מו"ח כאה ושם נאנא הוספה קטנה על המדפס בזה"ל:

שוב מצאתי נאומים סימן ז' ס"ק י"ב שהקשה על המחבר סימן ז' סעיף ח', שמי מ"ח השונאים זפ"ו אסורים ליפב בדין יחד והקשה האומים דכאן קשה קושית הגמ' ב' מ"ח השונאים זפ"ו היכי משכחת לה וכי נרשיעי עסקינן שעוברים על נאו אלא תשנע וגו', ואי מיירי דכל אחד טופן שרשה נחבירו דבר עבירה ואומר לשנאתו כחירון הגמ', פ"כ נלע"ה אין יפב עמו בדין הא אסור לו ליפב עם אים כזה בדין כמ"ש בסעיף י' דיין שהרי יודע בחבירו שהוא רשע אין לו להעמרף עמו ע"ש ואו"א הגאון נ"י בחשובה שכאה אלי לינה לומר דמ"ש בסעיף י' מיירי דוקא בנאו שיש בו מלקות דאז אסור לעדות וה"ה לדין, והא דאומר לשנאתו מיירי אפילו בנאו שאין בו מלקות. עוד כתב דמשכחת שרשה בו דבר עבירה ואח"כ אב בחשובה וא"א אינו רשע אם שונאו כיון דפשם אחת הוא לו לשנאתו שוב אחרי דיצרע אלבשי' כדאשכחן בכחובות דף נ"ב ע"ב].

שם. ד"ה ויומר נראה: עיין מג"א סי' תר"ו סק"ו ובא"מ בהגהות ורדב"ז ח"ג סי' ת"פ ובאר יהודה תרלים פ"ד אות ל"ג בפופו שיין לדברי תרן.

שם. ד"ה ומ"ש הרמב"ם וכו' שרחיתי בחא"מ: עיין בספרי משנה הלכות ח"ג סי' קע"ג, ועיין עוד תרחות חיים להרח"ש אל תשנח אשה ביפי', ובעוד מעשי' יאשרוה השומעים ועיין דרך ישרה שם אות נ"ח.

תשובה ע"א

הערה מהמו"ל

[בשערי תשובה סי' קי"ט ס"ק ג' הביא בשם חוהר פ' פנחס שאין לומר הפלה על מזונות בחפלת המנחה ע"ש, וכן מנאתי בתדיר קדמות להגמ"ש מערכת מי"ו אות ד' שכ' ולפי"ז מי שכתב דמוכח מדברי חהר הקדוש שלא יחפלל חפלה על הפרנסה בחפלת מנחה ע"ש ונרין להפי"ב בדבר ע"כ. ו"ל הטעם שלא יהא דואג לפנת ממר וכהלל בחם' בילה ט"ו. שכל מעשיו בשם שנאמר נרוך ה' יום יום, ובמג"א סי' קנ"ז ג' מוהר פ' בשלה לא נבעי ליש לבשלה מזונא מן יומא ליומא אחריני ולא ליעכב מן יומא ליומא אחרת, וכהא דאי בפוסקי מ"ח: רבי אליעזר הגדול אומר כל מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמנה ופ"כ בשחרים מחפלל על היום אבל בחנחה על מה יחפלל ולפי"ז גם במעריב לא יחפלל על מזונות וכבל הסידורים נדפסה החפלה רק בשחרית, אבל בסידור ר' קאפיל מונחת החפלה גם במנחה וגם במעריב מוסי"ק וחפלה שאנו אומרים בשמע קולנו (אחר מקורה לפי סידור נועמא דאנרהם בשל"ה) מונחת שם בנוך עיינו בשם חפלה על הפרנסה שחרים מנחה ומעריב. וכן בסידור כחינת יד הס"ק ר' אנרהם שמשון מרחשקוט נט של המולדות מוסיפה החפלה לפרנסה בנרכת השנים וחפלה למזונות בשמע קולנו בשחרים מנחה ומעריב (אבל במנחה מניין בחפלת שמע קולנו חפלה על הפרנסה לעיל ולכאו' הכוונה חפלה על מזונות לעיל בשחרים ולא על הפרנסה לעיל בנרכת השנים). והחילוק בין פרנסה למזונות עיין בכחובות ס"ת. ניחונות ומחפרנסות לפי הגמ' הא בחפלה ושחיה הא בלטנחא וכיוצא, ובחום' ב"ב קל"ח: ד"ה מי, ובב"י חו"מ סוף סי' ר"ז משו"ח הרשב"ץ מ"ב סי' קט"ז, ובחור וקליעה סי' קפ"ת. ובפרמ"ג לו"מ רים סי' קפ"ו הביא מל"ב שהעתיק מהמרדכי [ובהג' במרדכי סוף פרכות] זן מזונות ומפרנס שאר נרכים מלטוטים וכדומה, ובפמ"ג סי' קפ"ם מ"ו ו' פרנסה בהכרחיים וכלכלה בחומרות וכו' זוהי חפלה פרנסה מלטוטים ושאר דברים וכו' ע"ש. והבפ"ג בחיין המנוח שלו בהקדמה

מה מנות להלבים פרומים, ואמ"כ מה מנות סמם מפסח, נמן סמן, ואמ"ו מה מנות גם מנוה לעשות לדקה, ומוכי המנות הרמב"ם והרמב"ן נשלקו בדעת הה"ג שמה מנות הלבשם פרומים למנוה מיוחם עי' ההשגות הרמב"ן נפה"מ שרש הרלשון ד"ה והמשוה הנ' כי פולי פשם מנות המחן ומנות המלגות שמים וכו' פפל הרמב"ן כמב שדעת בעל ההלכות שמנוה פמם הן ע"ש. ובפפר כעפם ישרלל הביל מהה"ק מפל"ג לפרש דברי פביו הה"ק מרימן ז"ע בדברי הגמ' כל העולם יין בפיל מביל נר מגיפין ד"ב: מפוש, (נ"ל רש"י) דשם פוושם הוא רק למפכל ופרעשה הוא שם הכולל לכל נרכי המדם פוושה וכפוס ושפר דברים. ועי' במג"א פי' מק"ף שימי ב' וה' מפוגלים ביופר להחפלל על הפרעשה].

תשובה ע"ג

ד"ה ונרלה: עיין ביב"ם יו"ד סי' רס"ח ועיין לקמן סי' של"ד.

שם. ד"ה ועוד נ"ל, עפרע נעלמע ניעהו: עיין שעה"מ פ"ד מהל' גירושין ה"ב מה שהלריך בדברי הר"ן פ"ב דגיטין הכופב גע בדבר שלריך ביעור מן העולם, ובספרי משנה הלכות ח"ג סי' קנ"ב, קנ"ט-קס"ח.

תשובה ע"ד

הערה מהמו"ל

[בשאלה שמשמו בביה ובשפם משיהה מלחו פיפם דם בתוך הביה ונפפו

כך יש לפמוך דפגי בעטילה: עי' בדרכ"ח סי' פ"ו פ"ק מ"ו מי שגי בקליפה או דבעי טעילה (ובפתמע זועע הל' מה סי' קפ"ט מהד"ת), וכדרכ"ח סי' ק"נ פ"ק ט' לגבי טיפת ביה שנולדה ביו"ט ושם הביע מערוה"ם שכ' ולי נרלה דהתלות מוסרות לגמרי דפיכם התלות אין נהם שום ממש דפיכה לאו כלום הוא ומשהו נעלמע קרי ליה ע"ש. וע"ע ביו"ד סי' קי"ב שנתלקו המחבר והרמ"א נפת עכו"ם שביעים טוחים על פמיו וגם שם לע נתבאר נפוסקים כמה נאמר, ועי' גם שם בערוה"ם שכ' דאין הכוונה שטושמין משיחה כל דהו כדרך שאנו מושמין המלות בעכו"ם דהתם זה מומר דלית ביה משפע חלע הכוונה שטוח על פמיו בלים ממש וכו' ע"ש.

ומדברי הרמ"א שם שמוסר טיפת בלים משום ביטול עכו"ם כמב הגאון מפקובע נשו"ת בית שלמה ח"א יו"ד סי' קפ"ט להמיר ביה קוסה מנושלת שענר עליה הלילה וליאה ממנהג העולם שטושמין המלות בביה מלמעה ב"מ דטוסבין דבמטוטל לע מיכפא לן והפכנה המורה נב"ם הוא רק בשענר עליהן הלילה כשהן מין. ובשו"ת דברי יציב יו"ד סי' ל"ע כתב שלפי הפרוך השלמן נסי' קי"ב נפתרה רליח הבית שלמה. אולם נוהלי שלע היה מומך על זה להקל בפת של עו"ג, ונחמה מכל הפוסקים משמע כפשטות לשון הרמ"א דהיינו טיפה בעלמא וכחלות שלנו, ובב"ח סי' קי"ב דחע"ם שטושין לגוי מ"מ נותן טעם ועוד בב"ח שסי' קי"ג מהרשב"ץ ובכנה"ג בהגב"י אות ל"ע, ותדרכה בטיפה מרובה הוי כפיפתלדה שאסורה לכו"ע. ובפרט שהפרוה"ם בעמיה דס"ל בטיפת ביה שנולדה ביו"ט החה מותרת ולע כשאר האחרונים. ונחמת דברי הפרוה"ם ל"ע דמדמי לסיכה דעלמע דמשהי עבדי הלע גם שם בפסחים נפי כדי קליפה, ואולי ס"ל לחלק דשפן מפפשע יומר הרו"ק. וגם דוחק לומר דס"ל דבכל המקומות עבידי רק לשוחע ולע לטעמע ונקט כהמנחת יעקב בכלל ע"ד לשוחע לאו מילתא היא, ועי' בפרמ"ג יו"ד סי' ק' נמ"ז מש"כ בזה.

ובביח שלמה שהמיר בביה מנושלת היה יכול גם להביע רליח מרים ס"ב

דביה בשלמו' ס"ב וכ"ה בעירוב מבשילין ושולים כדג וביה שפיו ולכאו' חופן הטיפה שוה לפת שלנו (ולפרוה"ם מיירי בטיפה מרובה), אבל בשלמ"ב בשו"ת דברי יציב חו"מ סי' רכ"ז בעירוב מבשילין שייך שומר מנוה

לע יהע דבר רע פ"ם. ובב"ב בלול שפם לאחן שמבדרין ביה קלוסה שמוסר לאכלה ביום לעליה היה וגם שייך בפרעם שומר מנוה ופי' בספר ויגד משה שלע המיר מזה. ומ"ם נדברי יהע מסיעורם דבם פיי מבן המילוק דגם בביה נשבילה ולע רק הקליפה ושוב לאפי היע"ד גם בביה היה שעבר עליה הלילה יבשלה אמ"כ והשם מבריח הרו"ר. ובשמם נדברי יהע חו"מ שם בשב וקם דיעע סבדים שלמה שהיה פופק מוהפך ולאו לאחוך עליו אפילו בשמורום וכשאר קבלמי אפי נדיקים שלפיעו ע"ש.

ולענין משלום מעם בשפ"ב סו"ם סי' מרע"ה ז', מי שלשם לשבירו דג

וביה שפיו חו פם ופיו טוחום בביה יש להספפק אי יוע"ל ב"ח על משלום מעום, ובערוה"ם לעשמיה בשפיף י"ז כיון דבפיעו דבר משוב ממילע דעיה הביה שעל הדג אינו פולה למנה אחם ע"ם ויהיה חלי בשופן האיפה. ובכה"ם שם חום מ"ל הביע דפשיעע דיוע מליבע דכו"ע ע"ש. וכן לחוקים בפשמים ס"ל: שי מבשילין בלול שפם אפילו דג וביה שפיו. וכן לענין שי מבשילין בשו"ת סי' מקנ"ב שכ' הב"י שיש מפפירין ומדפין לענין עירובי מבשילין ושומרים לסי דג וביה שפיו ובב"ם ביאר כיון דיכר בשב"ע הדג והבילים ולערוה"ם ס"ה דפיירי בביים מעוגנים וכדו'. ואולי נשפת פליגי הגשומים ושטור עי' בב"י דהגשומים ס"ל דאה נקרע ב' מיעים והטור ס"ל דדג וביה שטושין בהיום בעל הביה להדג והוי מין בשה. ושם מוכר לאכול אפל אם השם סיפה טומות ושוכל גם ביה מגושלם אפור כב' מיני ביה בב' קדרות. וכן יהיה הדין למג"א סי' רמ"ב ס', לאכול שי מבשילין בשבת, ואמ"כ מלשמי מפורש כן בספר מועשם שבת שם.

ומה שהקשו על המירו של הבית שלמה לבשון ביה קלוסה שעמרו חז"ל שייך

בשושלם דוקא, ע"ש בשי"ז בשם, כלים פ"י מ"ה ובשופספע שם ב"ק פ"ז מ"ו ובשי"ט שם. ושפספקמי מה הדין בכבוס בלי הקליפה ואמ"כ עבר עליה הלילה האם זה דומה למנושלת שמוסרת].

[ד"ה ועוד שי' נ"ל, וכדומה לשיטי בפ' מהרשפוים: עי' גם לקמן סי' רנ"ז ד"ה ולולי דמספינע].

[ד"ה ושמן לדברי: ולכן במו"ל משה שבשמה להשרים שלה בפ"ם בעזרה

פיקה ולבונה שיהיה לה לגשם משנה מלוה גדול ויפוה לכבוד שבת אינה נריכה להשרים בפ"ם כי הרין חוכל והולך ואמ"כ משרים ולאחר שנשפה אין ענין קדימה עי' בע"ע מינע חו"א סי' רם"ת, ובספע זועע הל' חלה כלל ו' משו"ע הרב דרך ממדם מקדוש משרים חיב ובכ"ם כשים לחם לוכך כו"ע מהי לאוכל לכשהלה עי"ש, ועי' בשו"ת נב דוד הנדמ"ח להג"ר דוד פלדמן מח"ם עיר דוד על קונט"ע שהעיר מדברי מנן החלף נסי' מנ"ז לגבי מנה מיעין שמע ישבם והביע רליח להמיר. והע דכמב בשו"ת שבות יעקב ח"ג סי' י"ח שנוהן עיניו בלד זה ואוכל בלד אחר ומשייר כדאי בשו"ע סי' שכ"ג, נ"ל לנרוחה דמילתא כ"כ].

תשובה ע"ו

אציג פה גרגיר אחד ממי' למק' כחובות ל"ג מה שכתבתי בעזה"י לחדש בקושיא דדו"ה ח"ל, והמיע בעב ובשבת בעב ובשבת לעו"כ בעב שור הנסקל ובשבו וכו' ג"ר יומבן וכו' בטובה על ידי אחר וכי זה מובח חה מתחייב, ועיין רש"י והנה הרמב"ם פ"ג מהל' גניבה ה"ו כתב עשה שלית לשחוט לו ושחט לו השלית בשבת הרי הגנב חייב בחשלומי דו"ה וכתב המל"מ דדעת הרמב"ם דוקא בשעשו שלית שחם שישחוט לו והלך השלית ושחט בשבת אז הוא לחייב הגנב בחשלומי דו"ה אבל אם עשאו שלית שישחוט לו בשבת והלך השלית ושחט בשבת פטור מחשלומי דו"ה, אמנם הטור חו"מ סי' ש"ג כתב עשה שלית לשחוט לו בשבת והשלית שחט בשבת כתב הרמב"ם שהוא

מיב שהרי אין בו מיזב מיתה לגנב ולדעת פ"ת הרמ"ס ז"ל פטור משום שמיטה רחוק כר"י המגדלר נראה להכין נדעת הרמב"ם דאפילו עשאו שליח לשחוט בשבת גמי מיב להרמב"ם ולא כמל"מ.

ולכאורה נ"ע דברי הטור בהרמי מדע מה שפי' כן בדברי הרמב"ם שלפום פשיטות הדברים לכאורה נראה כדיוק המל"מ דהרי המל"מ הביא ראי' לדברין ממה שכתב הרמב"ם בפ"ז מה' מעילה דאף בתקום שאמרו אם שליח לדבר עבירה וכגון בתעילה זה דוקא אם לא עשאו שליח רק לדבר זה שחשבה המורה שיש שלד"ע אבל אם גירף ליה עוד שליחות אחרת שיש בו עבירה כיון דלגבי שליחות הזה אין שליח לדבר עבירה לא נעשה שליחו כלל וא"כ הכא דוקא כשעשאו שליח שאם לא תאמרין יש שליח לד"ע מגזה"כ אבל כשעשאו שליח לשחוט בשבת ג"כ כיון דלעניו שבת אין שלד"ע ממילא נטלה כל השליחות ע"ם והרמב"ד ז"ל שכתו ג"כ מקשה מדע דע"כ מוכרח לומר בדעת הרמב"ם שלא עשאו שליח בשבת ומקשה ליה להטור בתדע, והשתא מקשה ליה בתמת לעיקר דינא מנ"ל הא דאף כשגירף שליחות אחרת מ"מ אתרין כה"ג יש שליח לד"ע וכנ"ל וע"ש.

ועיין בדרוש ותי' רע"ח שכתב ג"כ בהמ"ל להגמ' מיירי שעשאו שליח שאם אלא להוסיף בשעה שעשאו שליח לרין עכ"פ שיהא כוונתו שאם ישחוט בשבת ג"כ יהא שלוחו או שירשהו לו להדיא שישחוט אפילו שמיטה שאינה רחוקה ע"ם וכ"כ בהפלאה ולכולהו מקשה לכאורה דעת רבינו הטור.

ומה שנראה בפ"ד דברי רבינו הטור נכונים הם לפמ"ש הנ"מ והביאו הפ"ם ומרן בבי"ם וכמעט כל האחרונים לעניו שבת ליכא דין שליחות כלל וכתבו כן אף דאמרו אתרה לעכו"ם שבות דמיתר כשליחו והטעם דלא נאמרה שליחות היכי שהמורה נותה להגוף לנות דאפילו ניתא שלוחו של אדם כמותו מ"מ אכתי גופו של אדם זה גם בתליחות והמורה לא הקפידה רק שגופו של זה יהא מונח וממילא אין שייך בשבת שום דין דאשלד"ע דאין זה נגדר שליחות כלל ועיין תוס' ר"ד קידושין וקנה"מ תו"מ סי' ר"ב לעניו מלות שבגופו דלא אתרין שלוחו של אדם כמותו.

ומעתה נומר אתי דברי הטור נכונים דודאי אפשר אפילו עשאו שליח לשחוט בשבת ממש ואפ"ה אתרין דאייב להרמב"ם ולא תקשה אפ"ז דאתילה דבשגירף שליחות אחרת אבטל גם את השליחות הראשונה לעניו שבת לא שייך דין שליחות בנגדר לגמרי כיה אין שליח לד"ע כיון דבשבת לא שייך שליחות כלל והטור מודה לדין הרמב"ם בשאר מלות המורה מקום דשייך ביה שליחות דכל שגירף שליחות של איסור נטל השליחות לגמרי.

ובמה שכתבנו לא נראין נמי לדחוק דמיירי שאתכוין שיכול לשחוט אפילו בשבת או שהרשה לו לשחוט בשמיטה שאינה רחוקה כמ"ש הגרע"א נתי' הנ"ל דמיירי פשוט שהמנה עמו לשחוט בשבת וכנ"ל.

ומעתה נראה להוכיח שיטת הטור ממכילתין דהרמ"ה הביאו בפ"מ כתב דאין לומר דהכתים לא ס"ל דרשת דאו ותתם לרבות השליח דמשמע ליה דהאיסור משום שבת ע"ם וכ"כ עוד רמשומים וכן הוא לכאורה משמעות לשון הגמ' דמה שאמרו וכי זה חותם וזה מתמיה דקאי על איסור שבת נמי.

עוד נראה לומר דלא דמי שבת לשאר איסורי והוא ד"ל דהעושה שליח לשחוט לו בשבת אין כוונתו שישחוט בשבל איסור דוקא אלא כוונתו שיכול שישחוט בשבל לחולה שיש בו סכנה וכיוצא בו בתופן שאין איסור על העבירה ועכ"פ הוא אינו רוצה דוקא בשחיטת האיסור ומדרבה אם יכול ישחוט בלי איסור אלא שכוונתו שישחוט לו בהתרה בשבת בכל תופן שירצה וכמ"ש הגרע"א בשחיטה שאם לכוונתו שאם ירצה יהי' גם בשבת הכ"נ תומר אתי בעשאו שליח לשבת היינו בכל תופן שירצה אבל אינו מצווהו שיהי' באיסור דוקא ולפ"ז אתי שפיר נמי דאף שצווהו לשחוט בשבת מ"מ אין לומר מש"ה אשלד"ע ויבטל כל השליחות דהוא לא צווהו אלא לשחוט בשבת אבל אשאר גם אלא באיסור ושפיר אייב המשלה משום שליחות דאו ותתם ומיושבים דברי הטור שיש בבלאשנ"ד ועיין בתור שתם מה שתי' קושית המל"מ ויעב ג"כ דברי הטור בתופן ע"ש.

שם ממילא ד"ה ועוא"ל: נתי' למש' נ"ב דף כ"ו בתבתי קצת

תמוכין לדברי רבינו מגמ' נ"ק ק' שאתי שבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה. עיין תמ"ג סי' קי"ב קי"ג דבדבור לא הוי רשב.

תשובה ע"ז

ד"ה ועל קושיא: עיין לקמן סי' רנ"ד מש"כ רבינו.

תשובה ע"ח

מה שדרשתי בשבת תשובה התשנ"ט בנ"י יצו"ת:

גרסינן בגמ' יומא דף ע"ח: המוכל בכותבת הגפה בעי רב ספפ בכותבת שאתרו בגרעינתה או בלא גרעינתה ופירש"י בגרעינתה או בלא וכו' והא דקתני מתיתין וכגרעינתה מינעית ליה היכי קתתר כתותו וכגרעינתה יחד או דילתא הכי קתתר כתותו (או) כגרעינתה, כלותר או זה או זה. ונתות' ד"ה כותבת הקשו ותתן כגרעינתה תתן ותי תתפקע ליה תי וכגרעינתה ממש קתתר או דילתא או כגרעינתה כתו תלן ועשה מתתר (יבתות דף נ') דהוה פי' או עשה מתתר מ"מ ליפשוט דע"כ וכגרעינתה קתני דתתרוייהו משערין דתי או כגרעינתה תכדי לא שוו להדדי דא"א לתתס שיהו שוין כותבת בלא גרעין וגרעין בלא כותבת ומ"כ ליתא השיעור הפתות תיב וכ"ם תי תכל שיעורא רבה, ופי' דהתינעית ככותבת וכגרעינתה כלותר כותבת ודתי תשתא עם הגרעין אלא תינעית ליה תי נעי עוד גרעין כלותר ג' גרעינים כותבת עם גרעינתה ועוד גרעין תכותבת אתר כיוצא בו. והתו"י אם הקשו עוד דמ"ם הכא דקתינעית ליה יותר תבשתר תקותת דתתן שיעור ית ובפ' כיצד תברכין (ברכות ל"ת) פשיטא ליה התם לכגרעינתה נתי נעינן, ותלשון התתיה נראה דתפרשי כפרש"י היינו ככותבת לבד בלא גרעין ותדרבה תדייקי נתי דתינעית כתן תשום דקתני כתוה וכגרעינתה דתשתע ליה כתוה לבד או כגרעינתה לבד תבל גבי זית לא תתן הכי.

ומה שהקשו התום' מ"ת תתי תפפקע ליה תפשוט דע"כ

וכגרעינתה קמ"ל דנמרוייהו מעשרין דלא מ"ט כגרעינתה מכדי לא שוו להדדי דמ"מ לגמגם שיהו שוין כותבת בלא גרעין וגרעין בלא כותבת ומ"ש לימא השיעור הפחות מיד וכ"ש מי שאכל שיעורא רבה, לולי דמסתפינא גרסה דרש"י ומו"ר ס"ל דודאי אין הגרעין והכותבת שוין הם וכמו שמפיק בשלהי הסוגיא אמר ר' ירמיה אין שמי כותבות בלא גרעינתן לא הוו כביצה כותבת הגסה וגרעינתה הוי יתירה מכבילה אמר רב ספא שיעו לתמרי מינך מרי קני דתמרי מד קנא דקשיתא וקרים, ופרש"י וקרים ים נהן קנ גרעינין ויומר מלמא הגרעין יומר מהכותבת וקרים לשון עודף ומ"ש ע"כ לאין הגרעין והכותבת שוין הן, ומ"ש התינעית הוא מי הם דקתני נתמני וכגרעינתה מינעית שנעשין יחד שהוא כפול מהכותבת וקרים מי להשיעור ככותבת בלא הגרעין מי רק כגרעין ולא הכותבת, כגלפענ"ד ליישב שיטת רש"י. ועי' מש"כ כאן מרן נד"ה ובנוף קו' התו"י תמיה עצומה לשיטת רש"י ע"ש מירושו.

ועוד נסתפק כאן מרן נמי שאכל קודם יו"כ כחצי שיעור ושוב ביו"כ השלים לכשיעור כותבת מי ממרינן כיון דביו"כ הי' מוכן שמייבב דעתו מיד עליו מי לילמא לא מנרפינן התכילה של עיו"כ לגבילה של יו"כ, והו"ל נכלל ח"ם, ומתחלה תניא כאן מה שרלמי בשו"מ נמין שלמה (להגהות ר' שלמה הכהן מוילנא) הלי יו"כ סי' מ"ח שנמי עלה ונסתפק בספק זה מש השלים ליל יו"כ לשיעור כותבת מי מיד עליו וכתב ז"ל להניח רמי מהא דתר"י תני שיעור לחסר מה"מ משום דחד לחינטרופי ופי' המפרשים דכוונתו דמייתינן שמע יאכל מיד בתוך תכילת פרס עוד חצי שיעור ואז יהא מיד מלקות לפיכך חצי שיעור הרחשון נמי לחסר ומינה דן הגאון בעל טו"י ז"ל דאוכל חצי זית ממן נשניני של פסח לעת ערב בתופן שאין פנוי לגמור כזית בפסח מומר מה"מ לאכול חצי זית דאז לא חד לחינטרופי, וכתב עליו הנחין שלמה ז"ל דדבריו ממוהין דמ"ש כשהי' נמדבר וידוע לו שלא יגיע לו עוד חצי שיעור הכי מעלה על דעתך דהכ"ג מומר לאכול מה"מ והיכן מצינו חילוק בזה.

ולאחר השלימה אין כאן מפיסה כלל על הטו"י ולפי קושית הגאון ז"ל מה מקשה מכשהי' נמדבר נכלל יקשה אם הוא במקום ישוב אלא שאין שם בשר נבילה ואין שם בהמות נמי מקשה קושיתו ומ"ש מדבר משאר מקומות שאין בנמלא חצי זית אחר, אבל האמת יורה דרכו דהם שני נושאים מי שהוא במדבר ואין לו רק חצי זית נבילה וכיוצא בו הרי לא הותרה נבילה בעולם והרי הוא חד לחינטרופי במקום שהוא אלא שאין לו עכשיו לפניו עוד חצי זית וכיון דבעצם נבילה האיסור לא הותר ולא פקע אם נבילה כמה שהוא במדבר ולכן שפיר חצי שיעור לאסור אבל מוצאי פסח לאחר זמן איסורו פקע אם איסור ממן ואין אם ממן בעולם כה"ג ודאי אינו חד לחינטרופי ודומה לזה מצינו בנבילה לאחר שנפגמה שפקע מינה אם נבילה עיין תוו"ד יו"ד סי' ק"ג סק"ח החילוק בין אלא כדרך אכילתן וכין טומן טעם לפגם דנבלה שאינה ראוי לגר לא קרי נבלה ונעשית היתר אבל אלא כדרך אכילתן הפטור מנד שאין כאן אכילה ע"ש והכ"נ כן הם כוונת הטו"י, וכעין זה מצינו ביו"ט הואיל ומקלעי ליה אורחים חד ליה השתא נמי חד ליה והאי הואיל הרי אין לפנינו אורחים אבל בחציות יש אורחים בעולם זה מקרי חד ליה חה נמי חד לחינטרופי.

אלא דל"ש מיושבת נמי קושית מהריטא שהקשה אם הכין שלמה לדעת המוכרים שפ"ד לקולא מה"מ וחצי שיעור

הו"ל שפ"ד והמורה לא משמה להשפק, וחה לפי שיטתו שאכל דחד לחינטרופי פולה שם יצטרף אז לא אכל חד לחינטרופי הוא דין דכיון דחד לחינטרופי ממילא שפור מה"מ ואין שפק לחסור אלא לחסור ודאי מה"ת.

עוד הניא שם הכין שלמה רבי' מ"ם הרמב"ם ז"ל לחסור

לגזול שפי' כ"ם וכתב ה"ה ז"ל משום דקיי"ל דח"ם שפור מה"ם והקשה דאי נימא דהפי' דחד לחינטרופי שם יאכל שפ"כ נכדי שכ"ם ש"כ נגזילה לא חד לחינטרופי כלל דהא מיכף כשגזל ח"ם כבר מחלו הנעלים, הנה נאמת על דברי ה"ה כבר הקשו כמה מאחרונים ועיין מידושי הרי"ם נחריכות [וכשו"ת נית שערים סו"ם סי' רל"ג ונמשנת השמרמי שם]

ומיהו לדיון נאמת אינו רבי' נגד הטו"י ז"ל דודאי נשעה שנחל עד שמחל הרי הוא שפור לגזול אלא שישראל מוחל שפ"כ והכ"נ שם גנב ולא ידע מזה הרי חד לחינטרופי. גם שם יש לב"ד שם לו לדון על פחות משו"פ עיין ח"מ סי' ו' רק לכנום ב"ד נשניל פחות משו"פ אין כנוד אבל שם היו הב"ד כבר יושבין בדין ושם לו טענה על פחות משו"פ דמן חותו. ועיין שהדרין נ"ז ע"ח אלא אמר רב ספא לא נגרסה אלא לפחות משו"פ ופריך מי הכי וכו' ומשמי שהי דשמר הכי מחיל ליה לערל נשעתיה מי ליח ליה ועיין שם דף נ"ט ע"א רש"י ד"ה משום דלאו בני מחילה ניהו.

והנה כתב שם לחדש דר' יוחנן מניח רבי' דמוטל לשפור מורה

על כל משהו ומשהו של האיסור דאם יאכל חצי שיעור מומר ס"ל היאך חיב שאוכל הכזית פורשת פורשת כזה אחר זה הא כל משהו ומשהו שאוכל הימר הוא ולמה חיב אם אוכל כשיעור אלא ס"ת דכל משהוא ומשהו שפור אלא מלקות ליכא עד שיאכל כשיעור ומשו"ה שפיר מצטרף ופנרת זו העיר לו מוהר"ם לובלין דיין ומו"ל דק"ק וילנא ע"ם.

וכבר הארכתי בשערת זו בספרי ח"ג סי' קפ"ו והנאתי כן

בשם הרשב"ץ אלא דאכתי קשיא לר"ל דס"ל חצי שיעור מומר מה"ת ס"ל אין לפשר שיחחיב דהא קושית גופא שהקשה לר"י אין לפשר שיחחיב נאכילת הימר עד כזית הא גופי' מקשה לר"ל ולר"ל כיון דס"ם מומר מה"ת ס"ת לומר דכל משהוא ומשהוא מצטרף ופ"ה כשאוכל שיעור שלם חיב אף דס"ם מומר מה"ת, ובמקום אחר משמתי לומר דנהא פליגי ר"י ור"ל דר"י ס"ל דכל איסורים הם איסור מפנא ור"ל ס"ל דכל איסורין הן איסור נפרע.

איברא דשערת זו יש לומר נאיסורין כגון חלב או נבילה וכיוצא

אבל אכילת יו"כ שהאוכל הימר ורק על הנפרע הוא דמוטל איסור אכילה ס"כ הדרת קושית היאך מחחיב כרת הרי כל משהו ומשהו הוא הימר ולא זאת כל משהו אלא אפילו ככותבת נמי הימר הוא והיאך מחחיב וע"כ אין הטעם משום דכל פורתא ופורתא הוא איסור ואפ"ה אמרינן ח"ם שפור מה"ת ול"ע. וכרגע עלה נמחשבתי דבר יקר לפמ"ש נגמ' כריתות (דף י"ח) דאין יו"כ מכפר כי אם על איסורא אבל על ממונא לא מכפר עוד אמרו שם דאין יו"כ מכפר רק אכולי שיעורא אבל אפלגא דשיעורי לא מכפר ותמה המל"מ פ"ג דשגגות ה"ט מה טעם לזה. ועיין עוד נמל"מ פי"ב מהלי שגגות.

הערה מהמו"ל

[ליישב דברי זקיני הגאון בעל נתן שלמה ז"ל נפלפולו על דברי סט"ע סוף חומן מוסר לפכול מני שיעור מה"ם כיון דאין יכול להסמרף ע"ש. ומבואר זו כתבו גם הפמ"ג בפו"מ סי' סוף סי' ס"ה והגרעק"א בפסוי' מ"ש סוף סי' קנ"ד ועוד מפרושים.

הנה יוועים המה דברי הפמ"ג סיי"ד סי' ס"ה ובפתיחה לה' נכ"מ שכתב להפסמק מי מיקור מ"ש משום דמי לפיטרופי שיעשה ויפכל סים בכל"פ ויפמיא מי דילמא הפי' מי לפיטרופי כפשוטו דלמי להסמרף עם מני סים חמר ויהיה שיעור שלם (לך הלשון מירוף אין מפיצב שפיר ע"ש). ולפי דברי סט"ע משום דמ"ש משום שמע יבא לפכול מליו הפמי ולא משום שהוא פיקור מנד שהי יכול לפכול כל השיעור כימי וכ"כ נכנין שלמה להדיא שמה הוליף הגאון הט"ע ז"ל דינו (וכ"כ נספר מקר הלכה כפרך מ"ש), ומ"כ שפיר הך הנין שלמה דמ"כ הממע כמדבר ידוע שלא יבוא ע"י מ"ש יהא מופר לפכלו מה"ם והיכן מליט מילוף כזה. ובמתם עוד יש להקשות לפני זה נמלא למה חמר עומד על גביו לשמרו לאין לפום שמע יפכל עוד מ"ש ע"י יהא מופר מה"ם הא ממיהא גדולה יפבר, מי כזה כדרכ"ם יו"ד סי' מ"ב ס"ק כ"ג מדע"ם, אך נמתם קו' זו ליתא לפי מה שהבית במתניך נרכה להגמיד"ל ביו"ד סי' כ"ה לאין לדמות גזירות חז"ל לסהדי ולא נכל מקום מהני שומר. ועל מה שהך' עוד נכנין שלמה לפיטם הט"ב להסירוש דמי לפיטרופי סם יפכל לפמר כך עוד מ"ש נפוך סמילם פרם ס"ב גדולה לפקור לגזול כ"ש משום מ"ש כמ"ש ה"ה לא מי לפיטרופי כלל דהא מיכף כשגזל מ"ש כגר מפלו הנפלים, מי כיל המלך על הרמב"ם ה' גזילה פ"ו ה"ו ובמקר הלכה כפם שו"מ שיי"ם מה שפי'. ולכן הפלה נכנין שלמה פופן שליפי לאין הפי' מי לפיטרופי מיכה שימפיא על מ"ש מילא דיה דע"כ שעל כל משהו ומשהו מוטל לשקור דע"כ היכן מיכ נשוכל פורתא פורתא שלא למלקות שלא למלקות ליכא עד שיפכל כשיעור וכן ביאר נכוונתו נספר מקרבי קודש מלן ימים טולים יוה"כ סי' נ"ו.

ומצאתי מנה למפיא לנין שלמה הוא נעל מכני מילואים נשו"ת סי' י"ד נשמעא דנריו שכ' דנברי הגמ' נשבע על נשר ואכלה אם נשמיר היימה כיום נשמל עליה וכו' ואמתי לא מיל שאלה מאי כיום כיון דמ"ש לשקור שלא משום דמי לפיטרופי עם עוד שפשר לומר דכיון דמי שיעור היו לשקור שלא משום דמי מה"ם וכ' עוד שפשר לומר דכיון דמי שיעור היו לשקור שלא משום דמי לפיטרופי עם עוד מ"ש לאמר כיום אלא מ"ש זה שנשבע שלא יאכל ככר זה ואכלו ולא נשאר ממנו רק מאי דים מו ליה לירוף לאותו מאי שיעור, אלא דלמי מהשתא זה דמ"ב כיוה"כ קוף היום לליכא שהוא (כל"ל) אלא לשקום מכשיעור יהי' מופר מה"ם כיון דלא מי לפיטרופי אלא מפוורפא וכו' ע"ש נקט נפשיטות שע"ג לומר כן, וגם הגרעק"א כ' על רמ"ה זו ע"ש לדיוק.

והנה אפי' כשנאמר כלד הרמנון שנשרמ"ג הנ"ל דמאי שיעור שקור משום שמע יבא לאכלו אלא אלא וכשזה מן השמע מופר לכו"ע מה"ם, קשה לי דאי נגמ' יומא פ'. מכל המוכל משר יאכל מוכל שאתה מוכלו נב"ע ושיערו מכמים מן הים הנליעה מפיק יופר מניעלם. והנה כ' הנוב"י נשו"ת מהדו"ק יו"ד סי' ל"ה אהא דאמר רבא נלע מנה יפא והכי מיפסקא הלכתא, נשם המורם היים נמולין דק"כ להנולע מאכל הוי שלא כדרך שלילה והא דיוקא נמנה משום דמנום לאו ליהנות ניתנו והק' עליו הנוב"י לכיון דכאיב כמנה שלילה נעיון הנאם שלילה כדרך שלילה ומה שכתב המו"ם לאם נלע דבר מאכל מקרי שלכד"ע לפי"ז יפא לנו דין מדם שמומר לנולע כל שיעורי מורה לרפומה אפי' לאולה שאין נו שכנה שמתרפא נשיעורי מורה שלכד"ע חב לינו שהרמנ"ם מושב כמה חופפים דמקרי שלכד"ע ולא מיפב נולע והכיא עוד רמ"ה מגמ' מולין דשלילה מפיל שלילה יעוי"ש. ובמתם מוכח כן מכמוכות ד"ל: שה' נגמ' הר שאוכל מרומה לאחי דשכרם לחרינן קל"מ כיון דלשמיה קייה מתחיל נעשהו לא הוי עד דאכיל ליה ומ"מ, כגון שנתב ל למען שים הנליעה ע"ג ומיון שנליעה בלי לשיפה מקרי שלילה, ומדנרה הכיא נשמ"ק נשם הרמ"ם לאך' כיון לשעם שמרומה שילך מפחיל מיפה על נליעה שרי כשר שנפגל שמרומה וכו' וי"ל ללא נגמרה כל שנאלה נלשיפה ע"כ, ועכ"פ אין נלשיפה ואין נשלילה לאוד מקרי דרך שלילה. וכ"כ נמתם מיהך מנה ג' ח"ל וכל שאיקורין מאיקורי מאכל שם לא לשעון רק שנלע ולא מיב כמו נלע מנה יפא וכן מבואר להדיא נשו"ת נוב"א ניל שנאה וכו' ושיין כמרומם לי מבואר ג"כ בפשב ל מבירו נדים שנליעה ולא לשעו מיב, (ושי' נשו"ת משפם שבשים סי' ל"ו). וע"ע נילקוט סגרשוני מלן שמומים ערך שלכד"ע שהביא מגמ' יומא פ"ב. א שנלע שוסן של מרומה ע"ש נרש"י שנלע נלא נשיפה לשעון משלם קרן ומומם שלם היא דרך שלילה, והביא שם לשרן ולשלן דלוקה שוסן דרכן לשכון ע"י נליעה ועי"ש מה שר"ל נגמ' כמומים סל"ל ומש"ו הביא מספר הקונן על הרמנ"ם שפלפל שם בדברי הפו"ם ולבסוף מיפר להפו"ם גם הוא מהיה דנליעה מקרי שלילה לך כשב כל זה על קו' מום, בהו"ד נגמ' ע"ב.

ועוי' נלעומ פו"ם סי' שע"ה שכשב נלע מנה ולא לשעה יפא יד שלילה מנה נליעה נמי שלילה מקרי ושדרכה י"ל שמנוה מן המוכר לכשכם ולרשך שם המנה נפיו ומ"ב יבלע כיום נב"ע וכו' ופ"ם נהג"ה שהך' מ"ב ממרור דלא יפא נשליעתו ושד קרא כשיב יאכלוהו ופי' דלא דמי שלילה מנה לשלילה מרור דמשכים מנה שע"ב שהיא זכר לגמולה ופירום מ"מ עיקר שלילה הוא לשוכא לשוכא למען שם כריכו כשהוא רשב לשיכך יוצא בה שף נשליעה דגם נשליעה ממעלה הכרם ושוכל לשוכא נשמו שכל שלילה המרור היו למלה הכרם אלא זכר ליעמרו שם מיהם ומ"ב היאך יפא נשליעה ושיו מרגיש שעם המירום וכו' ע"ש עוד. וממ"ב ושדרכה ד"ל שמנוה מן המוכר לכשכם ולרשך שם המנה נפיו ושמ"ב יבלע נרשה דמ"ל דגם נלע מנה יפא מיני שכשב שם כל המנה נכם שמם ולא רק ממיכום קטנים ומ"מ יפא דשליעה שמ שלילה מקרי, שך י"ל דקודם לכן שכר המנה ביזו לשמיכום קטנים דנלע"ה לא יוכל לנלוע מנה שלמה ושל זה כשב דשדרכה י"ל שמנוה לכשמלה לנלוע כל הכזית נב"ע שמר שמילקו נשוך פיו.

ונ"ל עוד רמ"ה לדברי הנוב"י דשליעה מקרי שלילה דנשו"ת סי' שם"ה שפק המכור שמר שכושה שלא לאוכל מנה שלא שאוכל מנה שלא לאכול שפק שמר שכושה שלא לאוכל מנה נלילו שפק לוקה ואוכל מנה נלילו שפק, והלא לפי המו"ם יש לו שקנה שילנע מנה ויי"ם ולא יעבור על שכושתו כי אין דרך שלילה נכך (ובמ"ל נפי"ד מה' מאכ"א הכיא דנכל שלילה מיקרי הנאה שכרך נשיב ואכלם אינו עובר ואמר כן משכושה מיי"ם על פי גירסתו בירושלמי, ורק כשנודר הנאה מאיזה דבר כגרמה שזו מתלוקת האחרונים עי' נהגהות רעק"א לשו"ע יו"ד סי' רכ"ו שפושר ובשלמי נדרים עמ"ם נדרים רים ס"ד מהרי"ט אלגאזי דרק נמפרש הדין כן). אך יש לישב דבר זה כי כן הקשה כשפה"מ ה' יקוה"ם על דנרי המשל"מ שנספפק מי נמנוה יוצא שלכד"ע, דמה מיבעיא ליה דהרי הנשבע שלא יאכל מנה נכוללו אסור לאכול נלילו שפק וכו', ושלא יש לו שקנה שיאכל שלכד"ע וי"ם ולא יעבור על שכושתו מיי"ם והנהגות משפה מושב שם מי דכיון דנשבע להפקיע עם עלמו מן המנוה דעמו למיפר נפשיה שפילו כשלכד"ע, ונכדו רבי עקיבא קופר מי שם דמינו דנשבע שלילה לענין מנה נשבע שלילה לענין שכושה כדאמרינן מינו דהויא דופן לענין קוכה הויא דופן לענין שבת וכו' [וכמ כתב בהגהות מהר"ץ חיות נגמ' שם נקוכה ד"ז. נאחרנה מקומות נש"ם מצינו ענין מגו מחמ], והק"ל הכי. אך נשו"ת ים שערים חו"מ סי' ג"ה וגם השלה לשני שיעה המו"ם ל"ש מינו לשענין מנוה לא נשינן הנאם שלילה רק מפשה שלילה ומפשה שלילה הוי נמי שלכד"ע לאכל נאיסור לחיו עובר נמפשה שלילה אלא בהנאם שלילה ושפיר חיו עובר שלכד"ע דשי לאיכא מפשה שלילה מ"מ שאחם שלילה ליכא, (ועי"ש נשו"ת ים שערים ס"ג סי' ג' נגמ' דכ"כ אלא למ"ד אין נגידין נט"ע דכדבר שהוא מדי הסכרא לא מחרינן מינו ע"ש), ועי"ש עוד נמשו' שם בד"ה וגם לא יכבו דגם סכרא דמחשיב מי מפשר לומר דלא נאסר נכך מפולם פי"ם ביאור הדבר.

אך הק' לי מדמו"מ שליט"א על דברי הט"ז מגמ' פסחים דמ"ד. נכתפם

הכנלי דלים נה סיס נכדי שכילם פרם לי נעיסים דקשרים וקשכיל ליה נשלה דעמו שגל כל פרס ולי משמר קשמר ושכלי ליס נה סיס נכדי שכילם פרם ופירש"י דהס כשפם סיפו עשוי לשכול שגל שפשל ולי מפרמי ושכיל ליה ממם דהשפם שיכל סיס ממהר להשמרף כשיעור שכילם פרם ממנו נשלה דעמו ולשו שכילה לשיוני עלה עכ"ה, ולפנ"ד שי הדברים כי ולשי גליעה נגל לפיעה מקרי שכילה כיון דנרוחו טהה ורק זמן האפחו קלר יוסר לך כשפם הכנלי לין הדרך לשכלו כמהירות כלל ושפילו גלעיפה וכמו שפי' רש"י נמיר דל"ו: נשלה דעמו שגל כל פרס לשין דרך שכילה נכך לשין פרס רגיל לשוכלו נפיעה לפי שהוח מרין ביוסר ע"ב ונ"ב דנר מרין לין יכול לנלעו נמהירות ושם נגע נשלה דעמו.

ובלא"ה כשב שם זקר נשל פשק שלמה נהנהום מרשה כהן דנפוש, מיר

שם פלקו על רש"י דשם משמרמי הכי מודו רבנן דמיב רק דנהכי

לע מייר וכ"כ נמשוטם מב"ע נפר רמ"ו (ל"ל שי רמ"ו) נשם מורו מהר"י מ רב דגם הרמב"ם משרש כן דמיב נכה"ג רק דהגמ' לע מייר סה"ג ונב"ש מו"ם שי ממ"ב ומדברי הר"י נהלוטי נרע"ב ר"ם כ"ם משמע ג"כ דמפרש כפי הפוש, נמיר ובמדוקי המרכתי מה הרגה נמ"ה עכ"ל (לך לע וכיון לרשום כל מידושיו נדפוס ובפל על דשכדין). חה ולשי דפוש, מודי דממן מופר שלכה"נ רק דס"ל דשכמים ס"ל דשה מקרי כדה"נ וכמ"ש נשו"ם כים שערים מו"ם שפי ר"ו (וע"ש שהנהום מסה יהונתן בנליון שו"ע יו"ד שי נ"ד מב"כ זקיני שם ובספרו שו"ם נתן שלמה שפי כ"נ להקשות על המקור חיים שדעמו דממן לפור מה"ם שע כדה"נ נעשה דמשניעו מ"ב).ע וכן מלשמי נשו"ם הרדב"ז שי מפקפ"ו גם הוח שי שיעה הרמב"ם כפי הפוש, נמיר לך הק' שהרי הרמב"ם שפק כל הפוכלין ליט חיב עליהם עד שיאכל לוחם דרך הנלמן וכו' ונטלה דעמו שגל כל שדם שפ"ג דשיהו מהשמיה ושכיל ליה ונהנה ממנו פעור וה"ה והוח המעם נמי שפוכל כוחם נפיעים, ולפיכך מי רוחה שלע היה דעם הרב דשכיל ליה נפיעה שלע ע"י מיהול כי נפיעה הפוש, רשיע בידיהו שהרי לע כחנו כן נפונים של פפחים שהים נמקומה וכחנוה נמיר שפיעה מקומה (עי' כוה נכללים לדברי הפוסקים מנעל כעה"ג מהדו"ב לוח ל"ח, ופ"ע כוה נעמר היטב לו"ח שי קפ"ז ס"ק ט' כלל גדול נס"ם מפשו' מהר"ח מלגי) וגם לע כחנו שלע ומ"ח נרגה ולע ידקדק כוה שלע מי שהוח רגיל נפוש, ועי"ב מה שמי לדעם מוש, דנממן הנהנה נדרך שכילה חיב שפ"ח שהוח שלע כדרך הנפחו ע"י. גם נשו"ח מהר"ם שלי שפסק שי פ"ע ביאר דברי הרמב"ם כדברי הפוש, נמיר ולפי נרגה ושרי נעכרה החשובה נרדב"ז כמו שכחשם נרדב"ז ח"ח מכ"י שי נ"ג.

רע"ע נרמב"ם פ"ע מהל' מאכ"ל הח"י שפ"י הגמ' מולין הלי כוחם נאכל

מחמת מלחו ונרחב"ד הק' עליו דכוחם לין נאכל כעיכו כדאי נפסחים, ולפי דברי החחרונים הנ"ל לק"ח דנחלי יכול לאכלו שפ"ם שמלוח הוח קלם ושי נלח"ח שם נסוף דבריו, ושי נכ"ח שם שמי דברי הגמ' פסחים דהח דנטלה דעמו שגל כל שדם שפשר שליכו מחמת מלחו שלע מחמת ומ"ש כ"ח שם נסוף דבריו, ושי נכ"ח שם שמי דברי הגמ' ומשכ"כ כ"ח שם נפסחים לי דקע גריף ושכיל כוחם כגון שכילם הכיליה

נטלה דעמו כלומר לין זה דרך לרן, כנרחה הכוחה דנולע כמו שגומעין כילה עי נגמ' כילה ד"ה. ומלשוטו שכ כגון שכילם הכילה לין זה דרך לרן משמע שמ"ח נקרל שכילה וכשיטם הפוש, נמיר שלע שלין זה מן הכיחום (ועוד משמע דגמיעם כילה היה שכילה מיקרי ולע שמייה עי מה נשו"ח נפנה פעגם עי קפ"ט ושו"ם משנה הלכות מ"ו עי ק"נ).

ובריש ס"ח דשנם המולין שלב כדי גמיעה ובפיה"מ להר"ם וגמיעה הוח

כשנמשך שם"ם שפור משום שינה להטרף לשיעור שלם הלע יכול לנלוע נכם שחם שיעור שלם וכים הנליעה מחזיק יוסר מכשיעור. ועי' נשו"ע נ"ב מהדו"ק סו"ם עי ל"ח בד"ה עוד שי מי יוסף שהניל מסו"ח נכרימום לין כים הנליעה מחזיק יוסר מב' כיסים עי כדרך שכילה והשכיר שם דכוחם לשרן קו' חום, כיוסע דהע דמחזיק כשילה דהוי נב' כיסים היינו שם משום ע"ש נפכ"ח לנלוע שבל לין הנשחו שכילה נשליעה נשה כו וכו' שבל לשכול כדרכו רק שלע לשחם עשמו רק דרך הנשחו שיט יכול לנלוע נכם שחם יוסר מב' כיסים מ"ח ובדבריו כחב נשיש לשמ עמ"ם יוסע ד"ם. נסוד"ה ושיערו ע"ם (ושי השמי שם של השיש ישחק הוח כמ"ם המסבר כלן נמוסגר בד"ה וכשה יוכן ע"ם).

וליין לומר לכוחם הנו"ב דמוסר לשם כוחכם נשוך סיו ולטוחמו נרשע

השחרון נשוחן שלין לו עוד שנשי לשלוח ושיעיה שקרי ח"ם עי' נשו"ח שי שקפ"ו ונשגחום שם"ם שם, דמ"ח לין לישור טעיפה רק שדברן כ"כ נשו"ח רינ"ם שי רש"ח, ולפ שנפרש"ג רים הל' שפרוחם כי יש לעיין לשפי לע הוי לישור טעיפה ד"ח דשך שוכל נשוח ונ"ע וכן נרשה דעמ השוכל נשו"ח הרינ"ם הנ"ל, מ"ח הפכימו כל הפוסקים דטעיפה דרבנן דעמ הרינ"ם ושי נשו"ח נו"ב שהדו"ח שי ס"ב, וכן משמע נשמ"ק שהוח שדברן הוכל נב"ח מו"ם שי שקפ"ו ושי שרי"ב שכ לשור לרשון פיו ושיטו משום דספי ח"ם לשור שה"ם ושמע יבואו לו מים בגרונו. ושוחק לשוקמי דהיכי השלכל בגרונו שמוך לפיה הנליעה והשליך היוס, ונשלם נשופן כוה כ' נשו"ח כש"ם יו"ד שי נ"ז דשור שדשוור שכ"ע ולוקין עליו. ועכ"ל דבר רק שפשר לנלוע נב"ע וכ"ם פילקה"ג לענין זוסין של שרוחה לן דבר קשה לין הדרך ולין יכולים לנלעו שם נב"ע לע לשיכוח קטנה ושי נו"ב שרלה לשלך כן ולפ"ש ממולין הוי רק לשמיכם שלה קטנה שדרך לבולעה, ושע"ג דשמוסר קריכה לשו כשמוסר שפשה שמי כדמי כשולין ק"נ: מ"ח שהכי כבר יעבור הזמן וממילה יכול לשכול שי שיעור שה"ם שמשכל כוה ושו"ם.

וכעת שלשמי נשו"ח שם"ם ח"ו שי מ"ב שהשכיר הדברים לענין שמן

נשפפ, ושי שם דברי הרמב"ם דשיק שלע יפכל מ"ם נשמן היכי לשע שייך שוי לשיעמרוסי כגון נרגע השחרון של יום ז' נשפפ (וכמ"ש הגל"ח ונע"ב) ושע"ג שוי לשיעמרוסי נשוחה השכילה נשעמה שיכנים עוד מ"ם נסיו מ"ח משכחם לה שכבר שלע היה הנליעה בדברים השומרים ולידף לוה מ"ם שמן כ"כ הרבה שלה עד שלין היה הנליעה שחזיק יוסר נשפפ לשם שלוכל ג"כ שלה עשו דכיון שהשמן נשין שלע שנשו לשוך סיו עם שלה זה לע שקרי שערוכת, ולהכי שיעמרוך קרע דשפ"ה שפור ושקר דפ"ל לע יפכל לשיה"נ שלי

פנר כר"י דמתן אמר הפסח אסור ג"כ ופ"כ לעולם מי לאלעזרוסי פ"ס שפטרין להדוס מקרבי קודש וכמו שבפסח יליפת סיב אסור פ"ס כדין כ"י שמן נסס שיעורים לכן גם עפה להדוס נעפה כן נהאר על פ"ס (ופי' כשו"ם ניס שעריס אוי"ם סי' קע"ז ד"ה ופוד נה שלשים). ונמוסן אה שפשר לאוקמי ביוה"כ כשמילע סיו אוכלים שמים רחריס לאכילה, (וגם כשאכל פ"ס שלע כדרך הגאסו, לפי מש"כ נעו של סע"ב נשו"ם ע"ב מסד"ם אוי"ם סי' קע"ו דשפור פ"ס שפולק על השלג"ע) ודו"ק. חה פשוט דפ"ס נשפרשנת אי שפור או לע נכלל ניעו מלוי נב' מדרי הפרמ"ג דלע אי לאלעזרוסי, דהה ניעו כיון דנמציעות אוכל ממשכל שפשור שאי להצדף והוי כאוכל שיעור שלם ביומר מכדע"פ וכנר המרך הה נשו"ם ניס שעריס אוי"ם סי' ד"ס לשפור דנרי השמרוסים שכאנו ק, ואכמ"ל עוד הה].

ד"ה ולכאורה, דיק נדנרי רש"י יומע דף פ' ע"ב ד"ה אכילה גפה נרש"י שאכל ליל יוה"כ על השנע שהי' שנע מפעודה שהפסיק נה וכל אה שאכל משחשיכה אכילה גפה היתה ושלע להנאה ע"כ ודיק רניעו למה הוסיף רש"י מיבות וכל אה שאכל משחשיכה והוע לך למומר ואי דכוונת רש"י דלע נעטה לפרש דכוונת ר"ל דוקע דכל הכותבות זה היתה אכילה גפה לאכול עוד ככותבת שהוע שיעור של יו"כ אבל אני כותבת עוד לע היתה אכילה גפה ואפ"ה פשור קמ"ל דדוקע אכל כל השיעור נשחשיכה אכילה גפה פשור אבל אם אחלת אכילתו נאני שיעור הרשבון לע היתה אכילה גפה דלאחי הי' רעב מיב לף שלע הי' נו ככותבת מ"מ כיון שאכל קודם שקידש היום והי' יאוכי דעתע נפחות מכותבת הוע מיב.

וראיתי נשו"ת לחם שלמה או"ח סי' ק"ו ח"ל ולע"ד לע עלה ע"ד רש"י כן מעולם לך כוונת רש"י ז"ל הוע דלעולם אם לע אכל ביו"כ כל שיעור הכותבת אינו מיב אבל לבל נטעה לפרש דמה שאמר ר"ל אכל אכילה גפה ביוה"כ ר"ל דאכל אכילה גפה אחד ביוה"כ גופע עד שקץ נאכילתו ובכה"ג פשור לכן כ' רש"י דכוונת ר"ל אינו רק דבזה נודאי מיב עי' דגמר אכילתו הוי אכילה גפה ומזיק לעלמו אבל עכ"פ טרם גמר אכילתו הי' אכילה רחויה ויתיבת דעת ומיב על אחילת אכילה לכן פרש"י דאכילה גפה הוע שאכל על השנע שהי' שנע כבר מקדם משיכה ע"כ כל אכילתו שאכל בליל יוה"כ הוע אכילה גפה וכו' ח"ס רש"י וכל אה שאכל משחשיכה אכילה גפה הי' ר"ל לאפוקי אם כל האכילה הגפה הי' ביוה"כ נאחיב אחאלת אכילתו ח"כ נכוונת רש"י ז"ל ע"ס.

ולפענ"ד לאחר הקדימה מכ"ג ז"ל לע הרגיש נהנקודה דרניעו דיק מיבור לשון שפרש"י וכל מה שאכל משחשיכה אכילה גפה היתה ושלע להנאה דבר זה מיובר הוע לגמרי דאחר שפי' נרש דבריו אכילה גפה שאכל ליל יוה"כ על השנע שהי' שנע מהסעודה שהפסיק נה יוה"כ כבר שמענו דאכילה גפה הוע דוקע מקודם יום הכפורים דהיינו מסעודה הספסקת שהפסיק ופ"כ ממילע שמעינן לע מיבי נאכילה גפה ביוה"כ ר"ל דאכל אכילה גפה אחד ביוה"כ גופע עד שקץ נאכילתו ובכה"ג פשור וכמ"ש הגאון נע"כ זה אינו ולכן פי' שאכל על השנע שהי' שנע מסעודה המפסקת ופ"כ אחי קמ"ל דיפור לשון וכל אה שאכל משחשיכה אכילה גפה היתה דכיון דפי' דכבר הי' שנע פ"כ דכל אה שאכל אכילה גפה היתה ולזה דיק רניעו דמשמיענו זה לענין מירוף אם אכל אחי שיעור קודם יוה"כ ומ"ש ביוה"כ, ח"ס ובכור נפ"ד.

אלא דבעיקר דיוק רניעו בדברי רש"י הנה כנראה דהגאון ז"ל לע שפיל לקופו דדבריו ז"ל ברניעו הניא נסתוך נד"ס המורס לדייק להיפך מדברי רש"י ז"ל וגם אה הדר בו אם ע"ס.

ולולא דמסתפינא בעיקר דברי רש"י הי' נלפענ"ד לפרש בהרמנתע דאחרן ז"ל להרמנ"ס נפ"נ מהל' ס"ע כתב הי' שנע מאכילה גפה שאכל עד שקץ נאחזו ואכל יאחר על שובעו פשור ולשון הי' שנע מאכילה גפה שאכל עד שקץ נאחזו משמע לכאורה שאכל ביוה"כ ממש ולע מאכילת עיוה"כ ומפרש לע כרש"י ופי' נשיח יאחק כגון שאכל פחות פחות מכשיעור נהספסק זמן שאחן מנאכילות האכילות לאחינו עד שקץ נאחזו ואפ"כ אכל יאחר על שנעו שיעור כוחבת נע"ע פשור או שאכל דבר שאינו ראוי לאכילה והיינו אכילה גפה וכמו שכתב נפ"י מרומות ה"י וחה כמו שפי' רניעו מעט ונכל נו הוכע נע"י או"ח סי' תרי"ב ונאי הרוקח על הרמנ"ס כתב שהגי' אחיחת נרמנ"ס הי' שנע מאכילה גפה שאכל אוכלים שאינם ראויים פשור ע"ס.

ולפענ"ד ג' פירושים נ"ע הראשון דאכל פחות מכשיעור לע מקרי אכילה כלל דאין אכילה פחות מכשיעור וכ"ס לע מקרי אכילה גפה והפי' שאי אפשי' מאכילה גפה היינו מאכל גם וכבד על האדם ג"כ קשה לומר דכיון דמאכל הוא ואסו משום שהוא גם לע מקרי אכילה ומה שהניא מפ"י מהל' מרומות ה"י שנפשו של אדם מואה מאיסורים אין לו שאר כאן דא"כ נכל איסור אינע אין מאכל האם נשוגג אינו כמונן. גם לשון הי' שנע נ"ע לפי פירושו דהול"ל אכל אכילה גפה עד שקץ נאחזו ואכל יאחר על שובעו פשור וכו' ומדקאמר הי' שנע אאכילה גפה משמע דהי' שנע מאכילה שאכל כבר והוע כפרש"י דנאחת הי' שנע מאכילה שאכל כבר.

אמנם נראה דהרמנ"ס ז"ל הוסיף מלה אחת עד שקץ נאחזו ובגמ' לע אמיב עד שקץ נאחזו והי' אפשר לומר דהרמנ"ס אפרש נאחד שיה יאכל אכילה גפה עד שקץ נאחזו ואכל יאחר על שובעו פשור וכו' ומדקאמר הי' שנע מאכילה גפה משמע דהי' שנע מאכילה שאכל כבר והוע כפרש"י דנאחת הי' שנע מאכילה שאכל כבר.

נחזור לדיון עכ"פ מניעו לנעל שיה יאחק שפי' נדברי הרמנ"ס הי' אוכל אכילה גפה היינו ביוה"כ ולע מאכילה שאכל ביוה"כ ואפ"כ אכל עוד ככותבת ולהוסיף מזה כתב רש"י דכל אה שאכל משחשיכה אכילה גפה היתה שלע להנאה ואין הפי' דאכל אכילה גפה כלומר שאכל אכילה גפה משחשיכה וכפי' הרמנ"ס ודו"ק.

ובעיקר מקיאת מרן אם אכל כיום פם מדנריס שהי' נו קרוב לשניעה והשלים נכיום פם ושנע עיין נעה"מ פ"ו דנרכות שכתב דכל מה שנע נאוך הסעודה הוע נכלל השניעה והפמ"ג ס"א סי' קפ"ד נע"ע אות ז' פשיטע ליה דנעיין שניעה נפת נלבד וכ"כ הלל"א נרכות דף מ"א ד"ה מדקטל ודיק עליהס הל"ס הנ"ל ועיין ניאור הלכה או"ח סי' קפ"ד

ד"ה נכתים נקופו ועיין עו"ת מו"ה סי' קל"ז אות ג' שהביא נ"ע לי כה"ג מיב מדאוריימתא והביאו בפ"ל אות ט' שם ע"ש.

[באם ספק לו שם כיוך נרכה המזון שנרך לחזור ולנרך הנה זה דוקא נאכל שיעור שביעה שאז החיוב מה"ת ולפי זה יש להספפק שם אכל שם מעט והשביעה היה מדגים ובשר ושאר מאכלים שם מצטרף למיקרי שביעה מה"ת או שביעה מפת דוקא ופשיטא מינה נספפק כיוך. והנה זה נספפק האחרי אחת דיע"ש נמכתב על פניו השפת אחת והשפת אחת נמכתב משותה [נדספק נמכתבי מורה להאחרי אחת מכתב נ-ד] ספק דנפי שביעה מפת דוקא ואין להקשות על דברי השפת אחת ממה שכתב המגן אברהם נסימן קס"ח אות י"ג גבי קביעות סעודה לענין פת נכיסנין, שגם מה שאוכל בשר ודגים מחרים ואילו אכל פת לבדו לא היה שבע לפ"ה מנרך המוצים, דשם מיירי לענין קביעות סעודה ולכן לפילו ברק על ידי בשר נפשה קביעות סעודה מ"מ נרך לנרך המוצים ללא מיירי ממיות שביעה לתוריימתא אבל לענין שביעה שכמות נמורה שכתוב ותכלת ושבעת להיינו שהשביעה מהיה מאכילה, ועיין שו"ת בית שפרים סו"ח סימן ע"ח].

(מכתבי מרנ"ר הג"ר יהודה חריה מלמד זצ"ל)

עוד כתב שם בד"ה אמנם נענין שיעורים הלמ"מ וכו':

ובעניתנו כתבנו להוסיף לנאר הדברים נהקדם קושיא אחת דגרסינן נמס' אהלות פ"ב מ"ה אלו שאם חסרו טהורין בית מן המת ובית נגל ופי' הרע"ב בית מן המת שכן הוא מחילת יצירתו של אדם נבית ע"כ והרמב"ם פ"ב מה' טומאת מת כתב וז"ל תע"פ שהשיעורין כולם הלכה למשה מסיני הן אמרו חכמים מחילת ברייתו של אדם בית ולפיכך שיעור טומאת נשר בית ע"כ ועיין כ"מ והדברים ל"ב גדול דמאי טעם הוא שנתן תע"פ שאמרו שיעורין הלל"מ הן אמרו חכמים וכו' ולפיכך שיעור וכו' לכאורה אמרו שיעורין הלל"מ מה לן לאמירת חכמים ולכן שיעור טומאה בית והלא הקדים דשיעור בית הלל"מ ומסתמר עצמו מיניה וביה וכתב לכן שיעור טומאה נבית מפני שאמרו חכמים ולא מטעם הלכה למ"מ ולא ראיתי מי שהעיר נזה.

ואמרתי נס"ד נכוונת הרמב"ם הוא דשיעור טומאה שנא הלכה למשה מסיני לא היתה בית אלא נת השיעור כמחילת ברייתו של אדם וכל שיהיה טומאה כשיעור זה גדול כברייתו של אדם הוא השיעור לטמא אחנם המורה לא כתבה כמה הוא שיעור ברייתו של אדם ואחה שיעור יש לזה אלא שאמרו חכמים למחילת ברייתו של אדם בית לפיכך שיעור טומאה נבית ושפיר מדויק הלשון תע"פ שהשיעורין כולם הלמ"מ הן, אמרו חכמים וכו' ולפיכך וכוונתו להם העידו לנו כמה שיעור מחילת ברייתו של אדם ואלא לאחר להלכה למ"מ מ"מ אלו נחכמים ז"ל לפיכך שיעור טומאת נשר בית והיינו דשיעור בית אחת לא ימצו למ"מ אלא שיעור מחילת ברייתו והוא גדול ככבית, ולפ"ז אמרתי נס"ד דזה פי' הגמ' יומא דנא ההלכה למ"מ נהאוכל כשיעור למיתב דעת לא מקרי מתעצה אבל לא נא ההלכה כמה הוא נשיעור מאכל ושיעור חכמים נאכמתם דעד כותבת לא מיתב לדעתיה וככותבת ולמעלה מיתב דעתיה לגדול ולקטן אלא לזה הרבה ולזה מעט נמלא אחרוייהו אחת דההלכה נאה בימוני דעת ויד חכמים להחליט כמה הוא השיעור נזה.

ובזה אתאתי ליישב דעת הרשב"ץ נשער המים האחרון ז"ל שכתב ח"ל ושיעור אחרעים אמה למדו אומו מדכתיב ורחץ את כל בשרו נמים ומפי השמועה למדו את כל בשרו נמים מים שכל בשרו עולה נהם והוא שעור מקוה שיש נה אמה על אמה נרום שלש אמות ושערו חכמים מ"ם וכדאמרינן נמ"כ וכו' ומלאת אומר שיעור מקוה אחרעים אמה אפילו אדם קטן שכל גופו עולה נפחות וכו' שכן קבלו מפיני מים שכל גופו עולה נהם של אדם בינוני ואפילו פחות קרוב פסול שכל שיעורי חכמים כך הוא אחרעים אמה הוא טובל וכו' ומלאים למדים לאחרעים אמה דבר תורה לפ שימת דרבנן וקרא אסמכתא בעלמא אלא לפוריימתא ממש וכו' ע"ש והדברים ל"ב גדול דמתחיל דשיעור מקוה הלל"מ וליף לה מקרא ומת"כ מיד כתב ושיערו חכמים מ"ם דמשמע דהוא מדרבנן ומת"כ מיד כתב שכן קבלו מפיני מים שכל גופו עולה ומת"כ כתב שכל שיעורי חכמים כך הם אחרעים אמה הוא טובל ומלאת דברין אחרי ממקום למקום ול"ש.

אמנם לפמ"ש אחי שפיר מאד נס"ד לכוונת הרשב"ץ ז"ל כמ"ש להרמב"ם דהלל"מ לפ שאמה לשיעור טבילה שהוא מ"ם אלא ההלכה נאה שדין טבילה ילפינן מדכתיב ורחץ את כל בשרו נמים ומפי השמועה שהוא הלמ"מ למדו את כל בשרו נמים שהוא שיעור מקוה מים שכל גופו עולה נהם והיינו גופו של אדם בינוני אלא דאכתי לא ידעינן שיעורו ויהי' שיעור מקוה ימין נכל אדם הקטן לפי קטנו והגדול לפי גדלו ושיערו חכמים דגופו של אדם בינוני הוא מ"ם ומלא מרווייהו אחת דשיעור מ"ם הלמ"מ הוא כלומר מפי השמועה שאמר אמנם רק אחר ששיערו חכמים דזה הוא השיעור שכיונו עליו מפיני וכנ"ל חה לפענ"ד נכון מאד.

ובמה שכתבתי מיושבת קושית המז"א ז"ל שהקשה על הרמ"ם ונמז"א מהד"מ סי' ט' סק"ג שהרמ"ם ז"ל סיים ח"ל וגם מסתבר הואיל ושיערו חכמים מי מקוה אמה על אמה נרום ג"א מים שכל גופו עולה נהם לא פלוג נאדם וכו' ואמה המז"א ז"ל דשיעור מ"ם מה"ת.

ולפמ"ש אחי שפיר דודאי הרמ"ם לא כתב אלא כדברי הרשב"ץ וכוונתו דשיעור חכמים היתה כיון דנא הקבלה מפיני דשיעור מ"ם הוא שיעור שכל גופו עולה נהם ושיערו חכמים שהוא מ"ם או אמה על אמה נר"ג ולא פלוג נאדם גדול או קטן אלא שיערו נאדם בינוני דזה השיעור מה"ת לכל אדם חה דלא כמ"ש לעיל נסמוך דדעת הרמ"ם דמ"ם לא הוה אלא דרבנן כמובן. ועיין שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קנ"ח.

שם. דף ל"ד ע"ח טור ג' ד"ה אך גם זאת, עיי' מל"מ פ"ה מה' יסוה"ת: זה לפי החקירה דנאמת נמל"מ לא פשט ספיקתו, ועיין מש"כ לעיל נסמוך סי' רפ"ח מה שהאריך נדברי המל"מ, ול"ע שהרי אמרו כאן סיב ונלע מצה לא יצא דשם הוי שלכד"ע עיין ש"ע או"ח (סי' תע"ה ס"ג) נלע מצה יצא וכו' ואם כרכם נסיב ונלעו אף ידי מצה לא יצא לפי שאין דרך אכילה נכך ומשמע דלא יצא אלא כדרך אכילה, ונמידושי התרכמי.

תשובה ע"ט

שם. ד"ה ומה שמלת: ל"ע למה לי כמנ ג"כ שמכשיל לעיין קידוש בשו"ע שהוא יסבור שהוא יין ויקדש עליו ונאמת לא יצא ידי קידוש וי"ל דמדא מיירי נקט.

תשובה פ"א

בנתה"מ סי' רל"ד בעובר לישוב דרבנן בשוגג פ"ל כפרים עיין ר"ה י"ח ע"ב גלו והמעט ופי' רש"י המעט עצו תשובה ובר"ח שם והמעט כלומר עברתם על דברי חכמים ובהגמ"י פ"ח מה"ת הי"ב כתב הר' אלחנן ובתו"ח סי' מקס"ח ועיין רמ"ע חו"מ סי' של"ד סכ"ו דאם עבר ואכל שנת צריך להמענות מ' יום שמ ומחשי ולא ישתה יין וכו' ובמ"ב ומיירי בשעבר בשוגג ועיין שער הציון שם וכ"כ עוד הרמ"ע בי"ד בדיני נדה לאפילו בלישוב דרבנן בשוגג צריך כפרה ע"ש ועיין בספרי זו"ח משנה הלכות ח"ג סי' ק"י ובתשובה האריכתי עוד בס"ד.

תשובה צ"ה

ד"ה נדבר: ומולין עלמן נדבר ידי משה וכו', עי' בספר תורמות מיים ספינקא סי' רע"ב שהביא כן מס' כרם שלמה ובספר תום' שבת דאה שאין למדין מן ההגדות.

ולענין שיעור לא זכר רבינו מי נתי רביעית ועיין מג"א סי' ק"ל ובשע"מ שם ובט"ז סי' ר"י סק"ח ובנאה"ט בשם תשו' בית יעקב סי' נ"ו שחלקו על הט"ז והצריכו רביעית וכ"כ בשו"ת לקוטי לבי בסופו ובס' ארץ חמדה ובס' מאורי אור חלק עוד בדף קס"ח דגם צריך לשתות מלא לוגמיו ומיהו מקובל מפי הגה"ק מוהר"ח מדמו"ר מנאח שנהג לקדש מ"ש שחרית ולא שאה רק מעט משיר והגה"ק מבוטשאטש כתב ללמד זכות על המקדשים בי"ש בכלי קטן ולעיין שאיה יוכל לנרף מכמה מנשים עיין ח"ת ועיין שו"ת נחלת שבעה סי' ל"ה דבקידוש של שחרית כיון דהוי רק משום היכרא בין שבת לחול אין צורך לאפילו שיהא חמר מדינה ומותר לקדש גם על קוואס ובמרשט וכמ"ש רש"ל בתשובה לעיין בהמ"ז וכ"ש על י"ש דמותר ועיין דע"ת סי' רפ"ט ס"ב.

הערה מהמו"ל

[ובני הרב וכו'. עי' בראשית מכאה שער התהלה פפ"ה עוד שמעתי ממורי ע"ה ענין בחינה הכוללת בכל עשרים ובכל הרעים והחילוות שבחלוה שבחלום יש שמן חה מורה על סוד החכמה המתפשטת בכל הנברחים כלחרו (מהלים ק"ד) כלם בחכמה עשית].

תשובה צ"ט

בהא דנשים חייבות בקידוש היום לתורתא דרשיון זכור ושמור כל שיטנו בשמירה ישנו בזכירה נתפקו ז"ל בקדושת היום בנקר מי חייבות ג"כ או כיון דהוא דרבנן שוב הדרין לכלל דמעשה"ג נשים פטורות עיין מוהר"ם חלאווה פסחים ק"ו שכתב שפטורים וכ"כ בפני' סוף פ' תפ"י ועמש"כ בשו"ת משנה הלכות ח"ח סי' י"ג, אלא דבהא גופי' מי נשים פטורות מתי' טעמא דמעשה"ג הוא גרמה דלא הוא מחלוקת רש"י ותוס' בפ"ק דכתו' ותר"י בתוס'.

ולפום ריהטא עלה נדעתי דהבר זה תלוי בטעם הפטור דהרשב"ץ ותבורהם כתבו טעם פטור זה משום דלאה משועבדת לבעלה וכ"כ התוס' בתקום אחד מתנם בילקוט שמואל פ' עה"פ ותנה מדברת על לבה פי' משום דלאה אין לה אלא לב אחד ח"ל למה נשתתפו הנשים עם הקטנים והעבדים לעיין המצות שאין להם אלא לב אחד שנאמר ותנה היא מדברת על לבה תונא תלי תר ממות את לאה אשר היא מצודים ותרמים לבה וכו' ע"ש. והדברים ק"ל, ופירשתי בלתדי עם התלמידים דבתשים תניו ותצאת את לבבו ולא לבו נאמן נקי כפים ובר לבב ולא אתר ובר לב ותלאם את ערלת לבבכם ולא לבבכם רגזו ואל תשטאו אתרו בלבבכם ולא בלבבכם ולאם לבב תנוס יקעד.

ונראה הכוונה דודאי בתים נתי אין לו אלא לב אחד ותי שים תתם הכוונה לתים בידו להחזיק שי עניים נפרדים בשעה אחת או יותר בלי לגרוע תה אשר לא כן בשאה ית להבית רתי ממקרא אים אים כי תשטה לאשתו ותעלה בו תעל ובשו"ת תהרי"ק בשאל בשאה שזנתה שבברה שתותר לזנות כתב דלפ לדעתין קטלא אין לה תוב דהרי בשוגג היתה ת"ת בתברה על בעלה דאפ"כ תעלה בו תעל ו"כ אתם להג"ל תבואר לאשה ח"ת לה בשעם אחת להיות בתתנת לשתי אנשים דאין לה אלא לב אחד ולכן תאחר שזנתה עם אחר ע"כ תעלה בו תעל.

ובזה ניאתי לשון תז"ל קידושין ז' התילוק בין תניך תקודשת לי לתיני דאתר דאתר רבא אתתא לבי תרי לא תזיא אלא גברא תי לא תז לבי תרי, ו"כ תי שבא אים תשה ועכ"פ הו"ל למימר אתתא לבי תרי תסורא ולשון תזיא תשתע בתיאות, ולפי הנ"ל אתי שפיר דאשה אין לה אלא לב אחד לא תזיא לבי תרי אבל אים שים לו ב' לבבות תז לבי תרי וזה תובן שתי לב תלבים אין תקר, והבן כי קצרתי.

ולפ"ז אומר אי טעם לאשה פטורה ממצות עשה שהזמן גרמא הוא שכיון שים על האשה תיובים יומיים ותצות שאין הזמן גרמא והרי טרודה בתובת היומיים ואם תתחייב בתצות עשה שהזמן גרמא בע"כ תתחייב להפסיק תחובה היומי ולעסוק בתצות עשה שהזמן גרמא והרי עוסק בתצוה פטור תן התורה כי בע"כ תצטרך לקיים כל עסקיה ולא להפסיק ולא תוכל לקיים שיהם ולכן פטורה אבל תנשים דיש להם שי לבבות ח"כ בתאר יכורן ויעשה תה שצריך תהחיוב התדירי ובשתי יקיים התצות עשה שהזמן גרמא והבן.

נרכות דף כ' ע"ב נשים חייבות בתפלה תהו דתימא הואיל וכתיב בה ערב ובקר ולהריים כתי"ע שהי"ג קתי"ל והנה תפלה דרבנן הוא ואפי"ה קתמר בגתי' דתה"ת דכתי"ע שהי"ג הרי דבתובות דרבנן אתי תי"ע נשים פטורות אלא דתפלה לא הוי ז"ג ובפרי"ש סי' קתי"ל דתפלה לא הוי תי"ע שהזתן גרתא ע"ש.

ותיהו רש"י שם לא גרס פשיטא שהרי תפלה דרבנן ותאי תי"ע ונשים פטורות תהאי טעתא דתעשה"ג הוא גרתה דלא הוא תחלוקת רש"י ותוס' ותוס' בתתום' כתבו לישב דהא הלל דרבנן ונשים פטורות תהאי טעתא דתעשה"ג הוא גרתה דלא הוא תחלוקת רש"י ותוס' ותוס' בתתום'.

ומעתה הרי נפלקו הפוסקים מי מנות נריכות כוונה וקי"ל
נדפוסיתא נריכות כוונה וכיון לנריכות כוונה ע"כ
נשים פטורות וממ"נ שהז"ג דמ"ע להן לכאן נפ"מ למנוה
מדינה ולמ"ע שהז"ג ומ"כ נע"כ מפסיק הכוונה מאחת שפיר
ממרינן דפטורה ממעשהז"ג משמ"כ נמ"ע דרננן דלא נמי
כוונה שפיר מוכל לקיים גם מעשהז"ג שהרי לא מנטרך לנטל
כוונה המדירים נשכיל מ"ע שהז"ג דרננן ושפיר פ"ל נרמ"י
ומ"מ דכדרננן נשים מיוחות מכל המוס' פ"ל המעם דפנודרהם
משום שעבוד נעלה והלי שעבוד ולפי ליכא עליה מפילו
נדרננן ושפיר פטורה מפילו ממ"ע זו ודו"ק.

ובהא י"ל דכר יקר דהנה מפרו ז"ל ולעבדו נכל לנבבם מיהא
עבודה שבלב זו מפלה נמנין מפלה ילפינן מלנבבם נלשון
רנים שי לנבות ולא כמיב לנבם פ"ב שפיר הוי פ"ד דנשים
פטורות דמין להם מלא לב אחד וליהוי כמ"ע שהז"ג דפטורות
ולפטרו נשים מינה קמ"ל דמיבות וק"ל.

איברא דמכמי י"ל דמפילו לפנודרהם ודעימי מ"מ י"ל
דנמלוה דמורי פטורה דמפלה נגרמת להיות עור
לנעלה ומשעבדת לו ומין לה לגרוע משעבודה למנם מ"ע
שהז"ג מדרננן הנה ממרינן נקידושין הרי את מקודשת לי וכו'
כדם משה וישרמל והרי הוא מקדשה מלעמת דרננן והם מיבות
נמ"ע שהז"ג שלהם ועי"מ זה קדשה שפיר מינה מגרעת נזה
משעבודו שהרי כשקדשה ידע מזה ועי"מ כן קדשה ולכן שפיר
מיבת מכל נמנות עשה שהזמן גרמת מדפורייתא פטורה מטעם
של עזר וכנ"ל.

תשובה ק"א

בענין שים לא יקרלו הפטורה נב"ת, עיין מש"כ נספרי סו"ת
משנה הלכות מ"ג סי' ל"ט.

תשובה ק"ה

בדין למשחה נמנת כהונה: גרסינן נגמ' זנחים ע"ה ע"ב
לתר רבי בר חמא נכור נב"ם לין מתכילין לנדות תמורתו
מהו נכור מינו נפדה תמורתו מהו נכור מינו נשקל תמורתו
מהו וכו' ונמוס' שם ד"ה נכור הקשו לעניו מלי קמנעית ליה
לי יש לתמורת נכור פדיון לי לגיחה ועבודה וכו' ולי לעניו
דתכלות נגלי ונחרדל כדדרשינן למשחה לגדולה הא כיון דלאו
מתנות כהונה הוא לא שיך נהו למשחה, ורלימי לקנת מפרשים
שרלו ליישב זה הא דתנן נמנחות פי"ח מ"ו הנגלים היו תוכלים
תומו כשהוא מי והלילך קיימו זה המנוה והא נעיניו למשחה
כדרך שהמלכים תוכלים ומי' דלא שיך למשחה תלא נמתנות
כהונה משמ"כ נשאר קרנן שכולו לכהנים ויכולים לתכלו כרלונם
עיין תפמ"י שם שהניח רלי' מתום' זנחים הנ"ל.

ומיהו התחרומים מתהו על זה דודאי גם נשאר קרנות נעי
למשחה ועיין סו"ת סי מנין סי' קנ"ד, עוד מתהו
דהרי תטמת ומשם ומנחות נמי נכלל מתנות הם כמנוה נגמ'
חולין, ויפה מתהו עליו וגדולה מזו מקשה מגמ' מפורשם סוטה
ט"ו ע"ח ורשתין כהנים ליתן לחוכו יין ושתן ודנש מ"ע תמר
קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים תוכלין מנוה לפילו שירי
מנחה ג"כ מחויבים לתכול למשחה דוקא, ומ"ש שעיר של יום
הכפורים דנעי למשחה. ועיין סו"ת ניח שערים למרן כק"ז יו"ד

סי' ק"ה דמיבב דלא מקשה מגמ' סוטה תמום' נכורות כ"ז
שכתנו למשחה לא שיך תלא נכשר שהרי מפורש דשיך
נמנחות שהוא קמח מלבד שדנרשים קופרים מזנחים ע"ה ע"ב
ד"ה שביעית שהקשו מרומה קודש לפסח יהא פסול לחמנה
משום דקא ממעט נמכילתה ומי' משום דכתיב למשחה והכי
שפיר מנואר לפפילו נמרומה שיך למשחה ע"ב מה שהמרין
לתלק כין תדש לתדש.

עוד יש להקשות על המתמיהין נופיהו דמשמע דלא תלקו תלא
משום דמטמא ופסח וכו' נמי הוה נכלל מתנת כהונה
ומיהו מודי נקדשים דלא הוה מתנת כהונה דלא נמי למשחה
ונפמת כי דא הוא מחלוקת הרפסוים ז"ל דהנס שדעת המוס'
הנ"ל משמע לכאורה דרק נמתנות כהונה תיכא למשחה וכן
דמק המל"מ להעמיד שיטת הרמנ"ם ז"ל תמנס שיטת רש"י
פסחים דף פ"ו ע"ח ד"ה תין מפטירין כמנ מפורש דשיך
למשחה מפילו נמכילה לנעליה אף דלא הוה מתנת כהונה חה
לשונו תין מפטירין כשהגיע זמנו להפטר מן הפעודה דהיינו
לאחר הפסח שהוא נאכל לאחרונה על השובע שכן תונת כל
הקרננות כדקי"ל למשחה לגדולה כדרך שהמלכים תוכלים
מנואר דגם נקרננות שאינם מתנת כהונה שיך נהו למשחה וכן
מנואר שם נרשנ"ם דף קי"ע ע"ב להדיא נד"ה מרילתי לי
וגחליה לאנא וכן מנואר ג"כ נמוסף' הרפ"ם הוריות דף י'
ע"ב וע"ש הוו להו להקשות להמי מחרומים דגם נדבר שאינו
מתנת כהונה שיך למשחה והם הקשו רק דקרננות הוי מתנת
כהונה ומי לאו הכי הוי מיחב להו. תלא שים לעיין דנרש"י
נכורות כ"ו ע"ח ד"ה תלא המי מתנת נכור דקדושת דמים
מיהו כמ"ש חה לשונו דמס רלה כהן למכור נשר נכור חבוע
ולמיים וקיבה מוכר לישרמל ומו לא נעי לי' לישרמל למיכליהו
נגלי ונמרדל כי היכי דעביד כהן ע"ם מנואר לכאורה דישרמל
לא נעי למשחה מפי' מתנות כהונה ממש ונמלא לכאורה דנרש"י
רש"י סותרים מפסחים הנ"ל.

והנראה זה לחדש דדין למשחה לא שיך תלא נגעלים
המוכלים תת שלהם כגון כהמים שקנלו מתנות כהונה
מו ישרמלים שהקריבו קק"ל שמוה על הנעלים לתכול תת
הנשר מ שיך נהו למשחה תבל כל שהקדשים נתכלין שלא ע"י
הנעלים תלא ע"י מחרים תין זה מנות למשחה ומוחר לתכלן
כמו שהן. ומיושנים זה דנרי רש"י דנכורות מיירי כשהכהן
מוכר תת הנכור וזה ליכא מו על הישרמל דין למשחה שהרי
אינו תוכל נמורת נעלים ונפסחים מיירי נתכילת הקרננות
כשהנעלים תוכלים תומם.

ולפי זה יש ליישב תת דנרי המפקרת ישרמל תף שכוונתו לא
היתה לזה ע"ם מש"כ נמוס' יכמות מ' ע"ח ד"ה לזה
נמי הנ' שמנוות תכילת הקרנן היא על הכהן המקריב ונשעיר
יו"כ הרי הכהן הגדול מקריב ועליו עיקר מנוות התכילה והוא
מנווה נקרנן זה למשחה תבל הרי נעלים שלא היו המקריבים
לא היו מנווים זה למשחה ומתנות כהונה נקרא מה שהכהן
מקנל ועליו המנווה לתכול ולגבי שיך למשחה ושפיר מיושב מה
שהנעלים היו תוכלים תומו מי הלא נרין למשחה לגבייהו,
ונמק"ל התרכמי עוד זה ושנמי נמופן מחר ודו"ק.

תשובה ק"ב

רבינו התרין נהא הלכתא והעלה דישרמל לא ימלח תבל תם יש

גוי שיכול למלוח נפסי ישראל כלי שיהיו יפשטו גוי לא מכחד מעיקרי דדעת רוב המחרומים להתיר מליחה והנס המגן מצוח על מס' חולין כתב דאם שומטין לנוכך חולה בשבת יש למלוח הבשר ממילה שלא יפגור החולה כמל כדים וכ"פ המהר"ם ש"ך פ"ח סימן קל"ח ובשו"ת חבני נזך פ"ח סימן ל"ח ועיין שו"ת מחזה מברהם סי' סי' נ' ובדע"ת להגאון מהרש"ם פ"ח סי' שכ"ח ובמרחות מים ספינקא סי' שכ"ח וכפ המים סי' שכ"ח חום פ"ט והביא כן בשם הב"ד ע"ש.

והנה לפלפל בזה ולהכריע אין בכחי וביכי ולעמוד בין המי מריות מושבי פן יהוננו גלגלתי וכ"ש כי אין הז"ג להתיר, מ"מ לא אמנור מב' וג' הערות, הנה רציתי כתב לכל הטעמים לאסור לשרשל למלוח בשבת כדי שלא יאכל החולה לאסור לדבנן והמהר"ם ש"ך כתב לכל הדעות מיב למלוח הבשר וע"כ מרחק רב גדול קחזינן בין המי מרי מריות. ב) לטעם הר"מ לכן שומטים ולא נומחין בגילה משום דבגילה היא לאסור אפן ע"כ בדם שבשלו מדבנן שהוא רק לאסור גברא ולא שיך טעם הר"מ. ג) לטעם הרא"ש והרשב"ץ בשבו' משום דבשבו של חולה קלה בשחיטת לאסור בלאסור דבנן לא שיך זה. ג) לדעת הרלב"ד הי"ט דשומטין מפני שלאסור שבת עליו הלא כאן הוי בגלה מוכנת להא לאכל בשר שלא נמלח ושחיטה מעכבים עליו בשוה. ד) וגם לטעם שבשר יאכן לבשת שבת לחזות ליחת הכא לאין בזה הלא בפשוט רק להניל החולה מלאסור ולא הוסר לנו עין בפים.

ודעת מהר"ם ש"ך להרא"ש מבואר בשג"ע סי' שכ"ח סק"ט דגם מדבנן דוחין וגם לדעת הר"ן הרי דעת הרמב"ם ורש"י דדם שבשלו דאוריתא עיין יו"ד סי' ס"ז ומו דבמולח בפילו מולח כמה זמים וכמה גרוגרות מ"מ כל שלא פירש מהמלאכה מקרי הכל מלאכה אחת והביא רלי משבת קל"ג ע"ב ושם"ג סי' נ"ט ורש"י בילה י"ח ע"ב דטעמא דשמואל דמולח אדם כמה חמיכות בבת אחת משום דהכל הוי אדם טרוח וכתב דפשיטא ליה דכל זמן שלא פירש נקרא הכל מלאכה אחת רק רבו בשיעור משל"כ אם כבר פירש, אבל אוכל בלא מליחה אכילות מרובות כל אכילה ואכילה הוי איסור בפני עצמו.

אמנם דעת רבינו דבכל שיעור עיבוד שמולח עובר באיסור שבת ואיסור דם פחות מאיסור מליחה, ואף דדא הוי בכדי ודא בגרוגרת, ומה שהביא מהרמ"ש רלי משבת קל"ג מינה רלי למעיין שם דהתם לעניו מילה ודלי כיון דמצות מילה אחת היא לאיכא וכל זמן שלא פירש לא הוי אלא מלאכה אחת, אבל הכא דעיבוד אלו בשיעורין כל שיעור ושיעור בפני עצמו הוי מלאכה בפני עצמה והוי ממש דומיא דאוכל איסור אף שאוכל באכילה אחת מ"מ עובר על כל כזית וכזית, וזה לפענ"ד ברור כדברי רבינו ז"ל. גם מה שהביא מרש"י בילה מינה רלי דהתם גמי אין ההקפדה באלאכות אלא שהירחת וכל שאדם עוסק בדבר אחד שירחת אחת היא אבל לעניו מלאכות בפילו בשהיה אחת מלאכות מחלקות, ולמשל מי שבמלאכה אחת עשה הלבה וכיצוי חיב על שחיטה וכן כל כיוצא בזה ופשוט דמי שהדליק הפתם וחזק והדליק וחזר והדליק בפילו מאה פעמים חיב אבל הלבה והלבה אף שהוי בשת אחת ולא דמי כלל לרבוי בשיעורים.

ורבוי בשיעורים הי' כאן למשל שאילו הי' מלח בגרוגרת אחת בשר אלא שהי' הבשר עב הרבה ועי"ז הוכשר עשרה גרוגרות והי' יכול למלוח בשר דק אז הוי רבוי בשיעורים אבל אם הוסיף למלוח עוד גרוגרת בשר הרי זו מלאכה בפני עצמה ודו"ק כי מה דברי רבינו מיושבים בס"ד.

גם מה שכתב המהרמ"ש להביא משום דדם שבשלו אפיקא הוא הנה לפמ"ש קצת המחרומים ז"ל לחלק דדוקא בדם שיין אמרינן דם שבישלו לכמה פוסקים דאוריתא אבל דם המבריס שפירש לכו"ע אם בשלו לא הוי אלא מדבנן דעד שלא פירש מותר לאכלו ומשפירש ע"י בישול מעולם לא הי' דם ראוי למזבח ובמי המרכתי זה, ופ"כ יש סברת היפך ועיין מוו"ד סי' ע' בביאורים סק"ד שהביא מאו"ה דאפילו דם שיין שבבשר אינו אלא מדבנן כיון שמעורב בו מים שוב אינו ראוי להקרבה הוא מותר מה"מ עיין או"ה כלל נ' סי"ט ועיין ש"ך וט"ז יו"ד סי' ס"ט כמה פעמים פשיטא להו דדם שבשלו הוי מדבנן ועיין ח"ם יו"ד סי' ע' ובכמ"ם יו"ד סי' ל"ב ובדב"מ יו"ד סי' ס"ז ס"ל בהריכות.

אלא דבעיקר השאלה לפום ריהטא עלה בחחבתי לפ"מ דקי"ל יו"ד סי' ע"ג ס"ב דאם חלטו בשר בשומן או ברותחין ונקב והוציא מזרק הדם שבחוכו מן הדין מותר לבשלו אלא שהגאונים חסרו לעשות כן ובדיעבד מותר עיין טור וב"י שם ובש"ע יו"ד סי' ס"ז ס"ה ומ"כ נדידן הי' אפשר להניח הבשר בקדירה מרוחמת ויחליט הבשר והב"ג אפילו להח"ם שהביא הש"ך חוסר מ"מ בה"ג ודאי מודה דמותר דסוף סוף בה"ג ודאי לא גזרו הגאונים אלא לחלוט ומ"כ הי' אפשר לנאת ידי הכל.

וגיסי מוה"ר משולם פרנקל שליט"א נבה"מ העיר לי דמ"כ יצטרך להרבות בישול דנאמר יהן המים והבשר יחד והכל נעשה בישול אחד אבל הכא יבשל קודם המים ואח"כ הבשר ונמלא מרבה בישול ויפה העיר אלא דמ"מ י"ל דכיון דיתן שבת לחוח לעניו בישול ממילא חוחר לו לבשל וגדולה היא מדעת הרמב"ד שברא"ם יומא דהתם יתן שבת לחוח בהבערה ובישול לאחרים אבל הכא הרי יתן שבת לחוח לאוחו גברא ושפיר אפשר לחלוט ו"ע, ועיין יו"ד סי' רס"ו ברמ"א סי' י"ד בשי מוהלים למול בשבת דאחר דשבת יתן לחוח בהרי הוא כאוח לכל דבר וכו' ויש לחוח דכאן לכל מה שצריך לבשל ממילא יבשל אין כאן מרבה בישול, ועוד י"ל שהרי בחוחו מים גופי שיחליט שוב יבשל בחוחן המים ונמלא לאיזו מרבה בישול והבן ודו"ק.

וראיתי בחב"ג ח"א סי' קנ"ז אות י' שכתב להא דמבואר במנחות (ס"ד ע"א) לחולה שאחדוהו לשני גרוגרות ויש שיש בעוקן אחד ושלש בעוקן אחד כורחין העוקן שיש בו השיש ולא שיש בו השלש היינו משום שהגרוגרות השליש אינו לנוכך החולה ועכ"ל לא נחבאר בפוסקים אם יש שיש בעוקן אחד ושיש בשני עוקצין אחוח לכרות השיש בשני העוקצין דבאחת מותר בזה כיון דהכל לנוכך אף שמרבה בקדירה ועיין היטב בש"ע סי' שכ"ח וכן משמע בהשב"ץ ור"ן פרק ר"ש דחולה ע"ש ולפ"ז פשוט דהב"י לעניו בשול כן.

איברא דדברי החב"י מחוהין הן וכבר נוחו עליו החחרומים ז"ל ודפסקה הקו' בירחון דגל החורה ס"ל סי' ט"ז ובחחד"י כ' בכוונחו שאם יש בעוקן ג' וב' בשי עוקצין והחרו בו על אחת הב' בשי עוקצין ג"כ מיחה כיון דהי' לנוכך חולה

מע"ג דהי' מפסיד נעניז מאי אין זה נכלל מחלל שבת ועיין קרית ספר להמבי"ט ספי"ד ממ"ש דהם דמסיקין קל קל מדקנן הוא טובא ומדטוריימת ל"ל דבר ממור שעומד נפני פק"מ חלת ע"ז וג"ע ושפ"ד וה"ה כאן כיון שהי' נריך למולה ביה"ש מע"ג דהי' עלה למעט מילול אינו נגדר מחלל שבת ע"ש ול"ב נדיזן מדרבה כיון דבכה"ג הול" הקל הקל דימליט הדם לכאורה הי' מפסיד לב"ע ול"ע.

ובישבי מצטון נפל נלבי דבר זה נמחלוקת שטי' דנהנהם מהרוטות דמרדכי פי"ז הביא בשם הרא"ש למס הי' מולה נריך למחם יין ימלא ישראל ומחם העכו"ם דמוטב שיתנפך היין משיתחלל שבת עכ"ל. ותמה הב"י מי' שכ"מ מי נמולה שיב"ם הוא הא ק"ל דמומר לעמוט לו ו"ל דמיירי נמולה שתב"ם ויתנפך לאו דוקא. והב"מ שם פ"י לפפסר דמיירי שיש בו סכנה ואעפ"כ כל שפפסר לעשות ע"י ג"י עושים על ידם וכ"כ נשה"נ ע"ש ריא"ז ע"ש נפ"ח שרניס וביומא חלת שהקשה נמי מהך שטומטין ואין מפילין חומו נגלה ע"י ג"י וכי היכי דהתם מפרינן לאיסור נגלה חמור דעובר על כל כיזית וכיזית שהוא טומה ואינו למימר שמע יקוץ המולה נאפילת איסור או משום דאפילת איסור מגופה והכ"נ נשמייה עובר על כל רביעית ורביעית שהוא טומה ואינו למימר שמע יקוץ נו ולכן העלה דמוטב שיתחלל שבת כיון דע"י להשקומו חלת ניין נפך ואין מילוק בין איסור נגלה לאיסור י"נ ע"ש.

אמנם הד"מ השיג על הב"י דודאי מיירי ביה"נ והא דנעשין ע"י עכו"ם להיכי דאפשר ע"י עכו"ם נלי איסור עושים ומע"ג דמחללין שבת ואין מפילין נגילה שמי י"נ לאיסורו מדנריהם וגם אין המולה קץ נו והניאו מג"א סק"ט ופ"ר חות י"ד ע"ש. ונאמת כי הכי קי"ל לענין איסורין נפשו של אדם קולה נהם היינו נאיסור לחורייתא אבל נאיסור דרבנן לא ומה"ט פסק הרמב"ם וכל הנאים אחריו והוסיף בה"ע מ"מ מי' רל"ד ס"ג להמוכר לחבירו דבר שאיסור אכילתו מד"ס אם אכלם אין המוכר מחזיר לו כלום ועיין נמה"מ ופ"ת שם וב"מ נאריכות ונראה דנאיסור דרבנן לא אמרינן נפשו של אדם קולה וכיון דליכא נפשו של אדם קולה ליכא גנאי ג"כ וכן נראה מדברי המח"ם מולין וביטין דגנאי הוא למ"ת והקשו ממה שאכלו קודם הנדלה וגם ביום כפור ומי' דנאיסור המלוי בזמן חלת נגוף המפץ ליכא גנאי והב"נ יהוב לאיסור דרבנן אינו חלת איסור גברת וחלת מפנה ומ"ב ליכא גנאי כה"ג והנן. ולפ"ז אמי שפיר דברי רבינו לאמור למלוה חלת הוי חלת אם"ד ובשביל איסור דרבנן לא מחללין וחלת דמי נגילה לי"נ ואפשר דנאמת זה פליגי הני גאוני ודו"ק. ועיין שו"ת מחזה אברהם ח"א מי' נ' ואין הז"נ לעיין שם כעת.

תשובה ק"כ

הערה מהמו"ל

[בד"ה ומה שממה: עי' נדרך פקודיך מנוה נ' מלק הדבור אות ז' ואות י').

תשובה קכ"ד

דף נ"ו ע"נ ד"ה ואם כיס: עיין משנת העמרמי חיו"ד סי' קי"נ מה שכתבתי נעניז השוחט ומפרכסת.

שם. דף ס' ע"ח ד"ה אמנם הא נורכת, דהכי קי"ל: נ"ע דרוב פוסקים פסקו כזה כרש"י וחלת כרמב"ם, עי' שו"ע יו"ד סי' סע"ז סע' מ' ועיין נמה"מ ונמ"נ שם ס"ק נ"ד והו"ק.

תשובה קכ"ה

בד"ה ושמים העלה דבר מדם נפי' הגהות מהרנ"ם סי' שע"ח כיון דעובר ירך אמו הוא כא' מאיבריה ומקבל טומאה ע"ש. והבריו נריכין ביאור ובימר רבינו כוונתו דכיון דמגד עובר ירך אמו אינו עלה להיו כא' מאיבריה ג"כ שפיר יש נגופה חלק שהוא נחורת אותו דבר ואיסור שפי' ליה בידים או דהוי כאלו המיטוק עצמו גדול ובר דעת שהרי הוא כאמו ואסור לעשות עצמו ע"ש. והדברים מתמיהים לכאורה דמימת דעובר ממור מקטן דקטן עצמו אינו מיב על הטומאה ועובר הו"ל דין גדול ולימסר.

אמנם מי' רשזון דכיון דיש בגופה חלק ואסור שפי' ליה בידים נראה חלת דג"כ נ"ב קשת ונראה לפמ"ש הפ"ו בהל' מילה מקושיות רשזונים למה נריך קרע אותו ולא אומה למעט משה ממילת בנה מ"ל דהו"ל מ"ע שהז"ג ועיין תוס' קידושין כ"ט ושאר רשזונים והפ"ז מי' דמכיון דהמיוב הוא למול בנה שהוא מחויב גם במ"ע שהז"ג הו"ח דמיבות לכך נריך קרע נראה דהיכא דחיוב על בנה והוא מצווה בזה היתה מיבת גם במ"ע שהז"ג חלת שבת הכתוב ופטרה ממצות מילה אבל ח"כ בטומאה שלת פטרה הכתוב להדיח כיון שהעובר מצווה ממילה המיוב גם עליה שלת לטמאו והבן.

הערה מהמו"ל

[בד"ה ושליטים וד"ה ורבינו ובמי' קכ"ו מהפרמ"ג שם דפפי' ליה בידים

אינו אסור רק בדבר שאסור להנדול שנותן לקטן והיכא דאין לו אב המצווה להפריש יכול ישראל שאינו במורת אותו איסור לפטות לקטן טומאה בידים. מה שהניא רמיה מע"ז יו"ד סי' שפ"ג כבר הביא זאת הפרמ"ג שם בעצמו ומדברי מדברי אינו הוכיח הפרמ"ג דגם לאחר שאינו כהן אסור מה"ת לטמאות קטן דאל"כ טומאה אינו שוה בכל ואיך הו"א בגמ' למילף בדם ושרצים ע"ש בסוף דבריו משה להפרמ"ג מילן בסברה זו.

והנה גם בספר המקנה כלל ל' פרט ו' כתב כן מהפרמ"ג ובאל"כ בחלת הרופאים ואדמו"ר הנאון זצק"ל מביא עליו שפפי' ישראל מחבר על טומאת כהן קטן ע' בכתב סופר או"ח סי' ל"ה ע"ש, ודברי חלת הרופאים הם בח"א ערך קטן אוכל נבילות בפשם הב' נאות כ"ב אחת כתב שאסור מדרבנן, וע"ש בהגהות חלת הרופאים לסוכה ב' ע"ב. אבן כן העלו להמיר בשו"ת מהר"ם שיק יו"ד סי' של"ז וכ' שבפמ"ג העיר קצת משה, וכ"כ בשו"ת בנין ציון סי' קי"ח ובשו"ת בית הלוי ח"א סי' ט"ו.

ואולי יש להביא רמיה לדברי המחבר מדברי רש"י בפס' נדה ט"ו: בד"ה אם זכר הוא חלת כהן עם הארץ היה או קטן ושגרמו משה להניק ולרחות. וק"ק דאמור ואמרת להחיר נדולים על הקטנים ואסור לומר לקטן להטמאות למתים כמבואר בתו"ח סי' שמ"ג ואם לא ידעו הדין היינו ע"ה חל"כ נאמר שישראל שאינו מצווה על טומאת כהנים מומר לומר לקטן לטמאות ח"ת. ולפי"ז מיושב גם מה שהעיר בשו"ת מנחת אלעזר ח"א סי' נ"ב דמה זה נפק"מ אם היה כהן ע"ש. (ורש"י בפסחים ס': פירש"י וכהן קרוב או מבני הבית היה ושלחוהו אם להניד לאחו מה מינו וכו' וחלת מהר אומו כהן על מחברת לנפש לא יטמא, וממה שחלת הזכירו אם רש"י ומוס' שאסור היה להם לשלחו משום לפני עור אולי אמי כהרמב"ן בינמות ע"ד: דאשה לא מיפקדא אחלו דולפנ"ע חלת נאומה מצוה שנם היא מפקדה).

ולפי"ז יש עוה למש"כ נשאחי משובה יו"ד רים סי' שע"ג להסתפק אם כהן קטן מומר לטמאות לקרוביו, שישראל יאמר לקטן שיטמא את עצמו וכו"ק).

תשובה קל"א

הנני מגיש פה קנטן מה' למס' שבת בקונטרס זו דכוותם.

אמר מרי זרע כוותם לרה"ר גבוה י' ומינה רחבה ו' מייב רבע לקרומיות של קנה שלא יעלה למעלה מעשרה כפאה על פיה שבעה ומשהו מייב שבעה ומחצה פטור רב משי אמר אפילו ו' ומחצה מייב מ"ע מחיצות לתוכן עשויות. והקשה נרש"י בדלא גבוה י' נמי רשות לעצמה היא דהא שמה כרמלית, ותי' ההוא לאו מדאורי' הוא אלא מדרבנן. ונרש"י נאמוך ד"ה אמות מכן ופ"ת אמות מי' ורחבה ד' כרמלית הוא לפ גזור רבנן לבטולי ממורת כלים הואיל וכלי הוא ע"כ. ומשה מהרש"א ז"ל דכיון דאצר ליה לרש"י דלא גזור רבנן לבטל כלי ואין כרמלית בכלי ע"כ אמאי משני הכא בדלא גבוה עשרה שמה כרמלית דלא הוי מדאורי'תא אלא מדרבנן והא כיון דכוותם כלי היא לפ גזרו בו לבטולי ממורת כלי ולא הוי ככרמלית כלל אפי' מדרבנן, ע"ש מה שמירץ בדוחק.

ולפום ריהטא היה נראה ליישב דברי רש"י ז"ל דהתם, כאן ד"ה רחבה ו' פטור, פי"ת דדוקא נקט ו' דדופי הכוותם יש בה שני חומשין ונרוך שיהי' חוץ ד' נאוך הכוותם. אמנם המלחמות כתב שאין צורך להעמידה דוקא בשלשה רחבה ו' כמו שהעמידה הבעל המאור ז"ל, ולא כשרחבה ו' דוקא כמו שהעמידו מקצת רבותינו ז"ל מנרפת, אלא בין שרחבה ו' ובין שלשה רחבה מחוקמת לאין לה אמרינן לבוד לשוור רשות דבר שהוא כלי ולא מציגו בהלמוד לבוד וגוד לחיים מחיצות וגוד אמיץ בכלים, אלא עיקר הפטור משלשה שירדה לתוך שלשה נעשית כמונחת ע"ש. והנה שיטת המלחמות ז"ע מכמה מקומות, עי' פ"י כאן, ומיהושי רעק"א לקמן (דף ק') שהעתיקו דבריו נ"ע וכבר קדמם המג"א סו"ס סי' תק"כ סק"ט (ומ"ש נאמוך ד"ה דבריו נם"ל).

והיי' נראה לומר דרש"י נמי ס"ל כהמלחמות נהא, ולא אמרינן לבוד וגוד לחיים ואמיץ בכלים, אלא דהי' קשה לי' מכוותם דאמרינן בי' גוד לחיים ואמיץ ולא הי' ניחא לי' לישב כהמלחמות נם נהא דאוך ג' כמונחת מפני קושי' המאמרים ז"ל, ולכן ס"ל לרש"י דכוותם לאו כלי הוא, ר"ל דאין לו דין כלי אלא רשות נפני עצמו הוא. ושפיר הק' דרשות נפני עצמה היא. ומי' דעכ"פ לאו מדאורי'תא, וכזה מחורצת קושית מהרש"א דודאי אין כרמלית בכלים וכמ"ש נאמוך ד"ה אמות מכן, ואפ"ה שריך שפיר מכוותם, דכוותם לאו דין כלי ליה. וכן י"ל דזה הוא שיטת נעה"מ שהניח רק נקילור דברי רש"י שהקשה על הרי"ף נהא דכוותם שלא פירש נכפאה על פיה כלום, ופי' רש"י ז"ל מכוותם כולה יפה ע"ש.

והנה נמשנה פ"י דשביעית ובשלהי עוקצין פליגי ר"ע וחכמים ר"ע אומר כוותם הרי הוא כקרקע וחכ"א הרי הוא ככלים. ועי' נהרע"ב שם דנאור כו"ע לא פליגי דהוי ככלי. ובגמרא ב"ב (ס"ה ע"ב) כוותם דנורים רע"ג הרי היא כקרקע וכותבין עליו פרחבו ואינה מקבלת טומאה נמקומו. ונאומ' נשם ר"ת דנקט מקומה, דשלא נמקומה מקבלת טומאה כיון דמטלטלין הוא ממקום למקום ודמי לשאר כלים שבבית ומבואר דכוותם דין כלי ליה, ואמירה לנכרי דש"ל לרש"י דכוותם לאו דין כלי ליה.

אמנם לאמר העיון גם הא לאו שבירת הוא דבגמרא שם מדמה הסם כדאמר ר"ג טעמא דאמר ר"ג מ"ע דר"ש דבמיב ויטכול מהה ניערת הדבש מה יער המולג ממנו נשבת מיב מטמא אף דבש הרודה ממנו נשבת מיב מטמא. ובמלחמין (לקמן דף ל"ה) הרודה חלות דבש שגג נשבת מיב מטמא הזיד ניוס טוב לוקה מ' דברי ר"ג, ואמר ר"ג מ"ע דר"ש דבמיב ויטכול מהה ניערת הדבש וכו' מה יער המולג ממנו נשבת מיב מטמא אף דבש הרודה ממנו נשבת מיב מטמא ע"כ. ואף דמכמים פליגי עלי' דאיט אלא משום שבות ואמן קיי"ל כחכמים, עיין רמב"ם ומוש"ע או"ח סי' שכ"ו סי"ג, מ"מ אפילו לרבנן אסור לרדות נשבת דבש מכוותם משום דדומה למולג. ומפתה נראה לומר דאפילו מימ דכוותם דין כלי לו לענין טומאה, מיהו נשבת שאסרו לרדות ממנו חלות דבש לר"ת לאו"מת, ולרבנן ע"כ משום שבות, ע"כ נטלוהו מדין כלי ע"כ לענין זה, וכיון דנטלוהו מדין כלי לענין לרדות חלות דבש, ומ"כ ל"ל דין כלי, ולכן שפיר ס"ל לרש"י דהוי רשות נפני עצמו והייט כרמלית אף דאין כרמלית נכלים כוותם שאני דממילא נטלוהו מחורת כלי לענין רדי' דבש, ועיין נמוס' נשבת לקמן (דף י"ו ע"ב) ד"ה אלא לאו כרמלית, דהקשו אאמי הוי גם כרמלית והרי אין כרמלית נכלים, ומי' דגם כיון דמחובר לקרקע לא שמיה כלי. אמנם נמי הר"ן כתב נשם המוס' דמיירי נגם גדול וכבדו קנעו. והר"ן הקשה עליהם ע"ש, מ"מ מדברי המוס' משמע דהכובד קובעו דהוה ככרמלית, ומ"כ ה"נ י"ל דש"ל לרש"י נכוותם כן, ולא כר"ת נמוס' ב"ב. ולכן מי' רש"י דעכ"פ לא הוה רשות אלא מדרבנן אבל נממון דמיירי מקומו פירות דלא נטלוהו מחורת כלי.

עוד י"ל דש"ל לרש"י לחלק בין כלי לכלי, לפמ"ש הר"ן נשם הרא"ה דטעמא דכרמלית הוה רשות נפני עצמו משום דלא דרכי ליה רבים וכלי כיון דלא קבוע ועשוי לינטל משם לא הוה כרמלית. וי"ל דדוקא קופסו מונחת נרה"ר וכיוצא נהן נכלים שלא ימהו שם לזמן וממילא לא מבטל זה הוי דריכת הרבים רק לפי שעה ולכן לא נטלוהו ולא הוה כרמלית אבל מזרק כוותם שדרכו לעמוד יותר זמן דאין מדרך למטל כוותם נכל עת כקופסו ולכן ס"ל לרש"י דנכה"ג אפילו נכלי הוה כרמלית, וכעין זה מצאתי נמוצאות חיים סי' ט"ו ע"ש.

ולפי מ"ש הי' נראה לומר דרש"י ס"ל כהמלחמות דלעניין מחיצות כוותם נמי דין כלי לי' ואין לי' דין דגוד לחיים וגוד אמיץ והא דפטור בז' ומחצה מינו מדין גוד אמיץ אלא מדין לבוד הוא דאמרי דיש הן ודין לבוד נפחות משלשה נמי קי"ל הלכה למשה מסיני.

ובמ"ש י"ל סמיכה אחרת נדברי רש"י ז"ל והוא דכאן כתב רש"י ז"ל דאמרינן לבוד נמחיצות כוותם אף דלא הוי ד' על ד' אלא עם המחיצות ואפילו לא הוי ד' על ד' כלל אפ"ה אמרינן לבוד, ועיין מוס' ד"ה כפאה על פיה דדוקא עוכי השולים אין מצטרפין למחיצות י' כיון דאין גבוה י' אלא מחמת לבוד אין לחוש פחות מג' מצטרף אלא ס"ל יהיו מחיצות גבוהות י' לבד השולים דלא אמרינן לבוד אאל רש"י כתב נהדיא בד"ה כפאה על פיה חרק פי אחיה רחב ו' קמ', וע"ז כתב דאם היתה גבוה ז' ומחצה פטור דאכי מטע לפחות משלשה אמוך לקרקע אמרינן לבוד נמחיצות ע"ש. ונאמוך (דף ט' ע"ש) פרש"י בד"ה פחת נעול, דכל מחיצה שאין בו אלא המחיצות ד'

לית מחיצות ולא שייכא נהו פורתא גוד אחית וגוד אסיק, וכמן נכוורתא כתב ז' ומחנה אפילו ליט לסברה ו' אחרינן נה דין לנוד והוא הגלמ"ח, ונמנא דכריו מוסריס וגם מוסר עלמו בהגלמ"ח דכמן כתב הגלמ"ח דשייך דין לנוד אפילו בפחות מדע"ד, ובסמוך כתב דהגלמ"ח לא שייך גוד אחית וגוד אסיק בפחות מדע"ד, ועיין מהרש"ל שהביא בע"י ופ"י לסק לישב.

ולפמ"ש אתי שפיר, דרש"י ס"ל בפחת דכל מחיצות שאין בהן רין גוד אחית וגוד אסיק, דכן נאחרה הגלמ"ח, וכמו שכתב (בדף ט') להדיא, אלא דזה דוקא במקום דנריכין לרין מחיצות מחורת גוד אחית או גוד אסיק אבל בכוורת לא אתי רין מחיצות מחורת גוד אחית או גוד אסיק אלא מדין לנוד ודין לנוד הלכה למשה הוא דאחרינן בכל דבר ואין לו שיעור למטה חת נרור. ורלה כמה מדויק בזה לשון רש"י שכתב בד"ה ז' ומחנה חייב, ח"ל דאיכא למימר הואיל ומחיצותיה למטה וקי"ל הגלמ"ח דאחרינן לנוד, ובסמוך (דף ט' ע"ב) בד"ה בפקופסת ניח, כתב רש"י דהלכה למ"ח הוא גוד ולנוד ודופק עקומה בחקוס ד'. ולפוס ריהטא יש לדייק דהכא כתב דהגלמ"ח דאחרינן לנוד ולא זכר כלל מדין גוד ושאר דיני מחיצות, ובסמוך כתב דהגלמ"ח הוא גוד ולנוד ודופן עקומה ולמה לא הזכיר כאן הא. ולהנ"ל אתי שפיר דרש"י נכיון לא כתב כאן גוד ודופן עקומה דהני מדין מחיצה הן, ולא שייכי כאן דכאן לא מיירי רק אדין לנוד, אבל לקמן מיירי בכוולה דהיינו אחרי אדין מחיצה ולכן כלל כולהו והוצרך להזכיר כאן, וגם דין לנוד הוא מהגלמ"ח אלא דאין לו שייכות לדין הגלמ"ח של גוד אחית וגוד אסיק, ושפיר מיושבת שיטת רש"י ז"ל.

ומעתה נצוא לנאר שיטת המלחמות אשר האחרונים ז"ל ממהו עליו והקיפוהו בקושיו' כחנור של עכנאי. והנה הפנ"י בסמוך (דף ט') בתש"י ד"ה פחת נעול כתב בנראה מרש"י ז"ל דבכלים לא שייך הגלמ"ח בגוד אחית, והרמב"ן בחלחמות והרשב"ץ בחידושיו מפרשים כן להדיא, וחמה להם לעיל (דף ח') מבואר להדיא דשייך גוד אחית אפילו בכלים דהא בערוקל כלי גמור הוא וכמ"ש החום' להדיא, ולקמן בפ' החורש אחרינן להדיא בטעמא דר"י בר יהודה משום גוד אחית הוא, וכיצד נחי לא פליגי עליו אלא משום דהוה מחיצה שהגדיים בוקעים בו אבל בעלמא מודי לר"י בר"י אלמא דשייך גוד אחית גם בכלים והיחם בפ"ע. ולא זכר השר דבכר קדמו בקושיא זו המג"א לו"ח סימן תק"ג סק"ט, והוסיף שם להקשות מגמ' עירובין (ל"ג) גבי כלכלה, וכן מבואר בטור סי' פ"ו אחרינן לנוד בחטה אע"ג דאלו הוי כלים ע"ש.

עוד ממהו על החלחמות ז"ל שפי' דהכא אין הפטור משום מחיצות אלא משום לנוד, פי' דהוי כמונח בשפה שהגיע לג' ונפטר עליה מטעם הנחה דהרי אחר לקחן (דף ק' ע"ב) דמוך ג' לרבנן צריך הנחה על גבי משהו והחלחמות הרגיש בזה ורלה לחקן אח זה דהחם דוקא בזורק ממקום למקום שאין פופו לנוח כאן אבל הכא שפופו לנוח כאן אין צריך הנחה ע"ג משהו ע"ש.

והנרע"א ממה עליו דבגמ' (דף ק') שם מבואר היפך זה דאחר ליה רבינא לאחרינן לאו היינו אחני' ו"ל יוחנן והוא שנח ע"ג משהו ס"ל אחגלגל קאחרת אחגלגל אין פופו לנוח אבל האי כיון דפופו לנוח אע"ג אלא נח כאחן דנח אחגלגל קבוע נקנה דרך נחן ונטל אחורת כלי, וכאן אלא דאחי קא"ל אלא הוי כנח כלומר אלא נאי הנחה ע"ג משהו, הרי אחורם דאף דבר דאופו לנוח כאן וכבר נח נאוך ג' נאי הנחה ע"ג משהו, הרי אחורם דאף דבר דאופו לנוח כאן וכבר נח נאוך ג' נאי הנחה ע"ג משהו, והוא אחיה עלומה.

עוד נ"ע לשיטת החלחמות דאשנה שהגיעה לפחות אג' אחילה ההנחה ונפטר עליה דרואין כאילו הדפטה אונחות נקרקע, ע"כ אקשה נכל אפן שיש לה שנעה ואחנה אחרקו נאוך דהנ"ל יוחטר אחלי טעמא דאשנה שהגיעה לפחות אג' אחילה ההנחה לעולם אחחיל ההנחה פחות אג' לדעת הרחנ"ן ז"ל דאין זה אחורת אחיצות אלא אדין לנוד, ולנוד אחרינן נכל דבר. והא קושי' אקשה גם לפרש"י לפי אה שנאחרנו נה, ונ"כ אחלי אחר אבי נכוורתא דוקא לאחנחינן רבוחא טפי דנכל דבר הדין כן, גם אקשה אה שכאוב נכפשה על פיה דאחרינן אשנה שהגיע לאוך ג' אחילה ההנחה ונדלא כפשה על פיה חייב דאחרינן דלא הוה הנחה עד שאגיע לאחרן ואה לי כפשה או לא כפשה כיון דנכלי לא אחרינן גוד אחית אחיצות אלא אחורת לנוד אחיון עלה.

ואה שנרשה נזה האבר הדבריס דהרחנ"ן ז"ל שם הרגיש נזה וכאב ח"ל, ורב אשי אחר אחלי אחיצות לאוכן עשויות ואין אחנחלין להם לפטור אלא רואים ההנחה באוך ג' כאילו רשות הרבים עולה, והוא הטעם לזורק כדרכה ע"כ. ביאור דבריו דס"ל דבדין לנוד יש כאן שני דינים, א) כשהדין שייך נדופן או אחיצה, אז הדין לנוד שאט אומרים דהדופן אחנחלת ואחארכנת ויורדת עד לאחרן, כולאר שהדין לנוד נאחר על הדופן ואחרינן שהדופן באשך ואחנחלל עד לאחרן ואחנא גוזל הדופן עשה ואשהו ואיד שהגיע באוך ג' הוי כאוחנ על האחרן ואחנא אלא נאחה הכלי כולה נרה"י לאחעלה אעשרה הוי. ב) אלא כפשה על פיה לדיכא כאן אחיצה או דופן שנאחר בו לנוד דהיינו שאחחיצה אחנחלת ואחארכנת למטה, שהרי אין כאן אחיצה אלא ד"א יש כאן דין לנוד, אז ע"כ אחרינן דרואין אנו כאילו הקרקע נגבהה ואגעה עד ג' טפחים ונאנא להפסק כשהגיע לאוך ג' כבר אוחנ הוא על קרקע רה"ר והחילוק בין הי טעמא הוא לטעם שהאחיצה אחארכנת נאנא דיש כאן אחיצות י' ואשהו ונאנא אלא הגיע הפסק לרה"ר כשהגיע לפחות אג', ולכן פטור אבל כשהדין לנוד הוא אשום הגבהת הקרקע נאנא לפחות אג' קרקע רה"ר הוא ואכאן אחחילין למנות אי' טפחים שיש לו דין רה"ר וכיון להפסק אין לו רק ז' ואחנא נאנא כולו אוחנ נרה"ר ואייב ום"ל לרחנ"ן ז"ל דדין אחנחלין דפטור דין איוחד הוא שאייך נאי נכלים ורק דין של גוד אסיק וגוד אחית לא שייך נכלים.

והנראה דס"ל להרחנ"ן לחלק בין לנוד וגוד אחית דנלנוד כ"ע אודי דאחרי לנוד אפי' נכלים. וכ"כ להדיא הרחנ"ן נחלחמות שם (ופלא על הפנ"י שהקשה אחרוויהו אגוד אחית ולנוד להא פשוט דדין לנוד אית להו לרש"י ולהרחנ"ן ז"ל ורק דדין גוד אחית ואסיק הוא דפליגי לדיכא נכלים). ואומר אחי להפנ"י הקשה שם עוד אחימרא דרב אשי דגבי כוורת אפילו גבוה ז' ומשהו חייב אשום דאחיצות לאוכן עשויות ואש"ה ל"ש ניה לנוד וגוד אחית, והיאך פליג רב אשי אהך נרייחא דטרקל דאשנא דשייך גוד אחית אע"ג דאחיצות דטרקל אין עשויות אלא לאוכן, ואי' דלרב אשי אפשר לישב דאשרש להברייחא דנעץ קנה נרה"ר וברשו טרקל היכא שהטרקל קבוע נקנה דרך נעין ונטל אחורת כלי, וכאן אלא

דעל נשון תום' (דף ה') קשה שהרי כתבו להדיא דמרפקל דהתם דין כלי לו. ולפ"ז יש לומר דאה"נ רש"י ורמב"ן נקטו לחתת דמרפקל מירי במחובר ולא הוי כלי ושפיר שייך ביה דין גוד מחית, ופ"כ מיושבת קושית המג"א על הרמב"ן ז"ל, וכן על רש"י הנ"ל ודין לבוד ולמי שייך גם בכלים, אלא שמין זה מחורת גוד מחית ומפיק אלא לבוד כחורת מחוש דמי, וגם זה הלכה למשה מסיני. ומה שכתבנו מיושבת נמי קושית שיטה שהקשה המג"א מסיטת רמב"ן ז"ל מכלכלה וממטה דהתם לא מירי שיש חור יותר מג' דין הכלכלה למילן אלא שמוך למילן ממש גם במטה דמרינן לבוד מין זה מטעם גוד מחית או מפיק אלא מטעם שכיון שהוא שמוך למרן עד פחות מג' טפחים הוי כאילו מחיצות מגיעות למרן, ולזה העיר המחה"ס ע"ש. ומיושבים דברי הרמב"ן ז"ל ורש"י ז"ל ודו"ק. והמג"א עם הכיף עוד קושית ד"מ דלא מהרינן לבוד להמחיר, ומה עליו, ולפמ"ש מכן בב"ש סימן קל"ג יש ליישב גם הא, עיין שם ודו"ק.

ומעתה פש לן תמיהת הגרע"א שמה תרצינו הרמב"ן ז"ל מהא דאמר רבא תוך ג' לרגלן לריך הנחה ע"ג משהו ומבואר שם דאפילו קופו לנוח לריך לנוח ע"ג משהו, מפורש היפך דברי הרמב"ן ז"ל, וראה למרן בבית שערים סו"ס סימן קל"ג שינה לחלק בין מחילת הנחה לסוף הנחה ופ"ל דלעניו חיוב הוללה אינו מיב אלא אם כל ההנחה היתה בחיוב אבל אם מחילת הנחה היה בפטור וסופה בחיוב או להיפך דאז אין כל המלאכה בחיוב ודיק כן מלשון המלחמות שכ' ומשעה שהגיע לפחות מג' המחילה הנחתה, ולשון המחילה משמע כן (וכן כתב שם הרמב"ן להדיא בפשוט דאף שאח"כ היתה כולה בחיוב כשנפל למרן פטור) ולפ"ז נגמ' שם (דף ק') אי ליכא הנחה ע"ג משהו נמי פטור אם מכר שגגתו כשהגיע לתוך ג' נהי דמחילת הנחה בשוגג היתה ובחיוב אבל סופו היתה בזדון ובפטור וכו' ע"ש.

ומה שנלפענ"ד בפ"ד דהמחירי שבת הנ"ל פי' תוך לד' אמות ומגלגל לתוך ד"א חייב, ושאל בגמ' הא לא נח, ופי' שהרי סוף סוף יוצא פה והוי נחית דרגא שזורק ממקום למקום או מגלגל שאין סופו לנוח ממש כאן ע"ש שהאריך בגירסת הים מפרשים. ולפי"ז היה אפשר לומר דהרמב"ן ז"ל נמי גריס כהיש מפרשים הנ"ל.

איברא דלאחר הבליחה מכ' הגאונים קושית מעיקרא ליתא, והרמב"ן ז"ל בחי' (לקמן דף ל"ז) בעצמו ביאר לן דברי הקדושים בפי' הא פוגית דרבא דלריך שיהא נח ע"ג משהו, שכתב בד"ה דאמית תוך ג' לד"ה חייב ח"ל, וק"ל דהאמר רבא לקמן (דף ק') תוך ג' לרגלן לריך הנחה ע"פ משהו ואיכא דמפרקי דרבא ס"ל כר"י דאמר בפ' המוצא מפילין (דף ל"ח) אפילו אינו מפולק מן הארץ אלא כאלא החוט גוללו אצלו, ומפרש' התם טעמא משום דבעי הנחה ע"ג משהו וכו', וכתום' מקשי מדר"י אדר"י דהתם אפילו בתוך ג' בעי הנחה ולקמן בשמעתין סבר קלוטה כמי שהונחה דמית. ולדידי ל"ק שאני התם שאין סופו לנוח שהרי מגדו בידו וכו' דל"ל לא בעביר ולא בחולה אלא בזורק בלבד שנקלטה בחור (וסופו לנוח בארץ) ומשו"ה בעי הנחה ע"ג משהו, אבל בזורק דהכא כיון שנקלטה בעצמו בחור כהנחה דמשהו דמית שהרי קלוטה (בחור וסופו לנוח לגוח אף שאינות ברשות אחרת) וכ"ש כשנח בחומו רשות בעצמו בהא מית ליה לר"י קלוטה כמו שהונחה. ולפי קושית השמח רבא דאמר כאן מתני בזורק ודילמא ע"כ לא אמר ר"י התם אלא בשאין סופו לנוח בקרקע עצמו אלא אלוי וכו' אבל בשסופו לנוח לא אמר וכו', לזה קשיח הוא דהא רבא קאמרי דלית להו לעולם קלוטה כמי שהונחה הלכך קאמר מדר"י בחלוי בחור משמע לרבנן בקלוטה דאפילו בפחות מג' לאו הנחה הוא, עיין שם.

מבואר מדברי הרמב"ן ז"ל דהא דבעי הנחה ע"ג משהו לרבנן קלוטה, אבל אין סופו לנוח כאן בשאינות אלא במקום אחר אבל בשעביר ומולה לא בעי שהנות ע"ג משהו אלא אפי' בזורק נמי כל שנקלטה אפילו בחור בידו שסופו לנוח אף שהנות ברשות אחרת כמונח דמי וכ"ש בשסופו לנוח בחומו רשות עצמו דהוי כמונח וכ"ז לעניו דין דקלוטה ולרבנן דליכא להו דין קלוטה לעולם לא אמרינן הכי קלוטה כמי שהונחה דמית אפי' בפחות מג' עד שהנות ע"ג משהו, ומיהו זה דוקא בזורק ולריך לדין קלוטה, אבל היכא דנאחת סופו לנוח כאן ממש הו"ל אפי' זורק כשעביר כיון דבשאינות סופו לנוח כאן לא אמרינן בית כמונח דמי אפילו לרבנן, ודו"ק כי זה נכון.

ומעתה פוק חז לשון הרמב"ן ז"ל בשלחמות מדוקק ומיושבת מקושית הגרע"א שכתב ח"ל, ואפי' למ"ד תוך ג' לרבנן לריך הנחה ע"ג משהו התם בזורק כלומר זורק ממקום למקום שאין סופו לנוח כאן, אבל הכא בשעביר דמי שהרי סופו לנוח כאן. וכוונתו בזה לפי שיטתו שהעלה דהא דאמר רבא דבעי לנוח ע"ג משהו היינו דוקא בזורק אבל בשעביר ומולה אין לריך כיון דסופו לנוח ממש, אלא דלא מקשה דה"ג בזורק כוותא מירי בזורק ולא בשעביר הוסיף לחדש ולא מקשה כן דבזורק נמי דבעי שהנות ע"ג משהו, היינו דוקא בשאין סופו לנוח כאן אבל כיון דסופו לנוח כאן בשעביר דמי ים לו דין מעביר ד"א שאין לריך לנוח ע"ג משהו מ' לרבנן דדוקא בזורק פליגי חכמים ומלרכהו שהנות על גבי משהו, אבל בשעביר מודו דלא בעי שהנות ע"ג משהו, וה"נ בשעביר דמי שהרי סופו לנוח כאן. והסברא פשוטה היא, דדוקא בזורק ואין סופו לנוח כאן פליגי רבנן ולא מחייבין לומו עד שהנות ע"ג משהו עכ"פ שהרי נאמת תנות בשא"א אבל בשעביר או זורק שהנות בחומו מקום ממש הוה ליה דין מעביר דלא בעי שהנות ע"ג משהו, הא ברור ושפיר מיושבין דברי המלחמות. ועיין בהשג"א שכתב (דף ק') ופלא על הגרע"א שלא הרגיש בזה.

תשובה ק"ם

ד"ה ובשה שאמרו: עיין מש"כ בשטה הלכות ח"ג סי' קס"ח.

תשובה קס"א

[ד"ה ולפעוין מש' שבת: תשובה בענין זה לענו הג"ר בן ציון המכר נמצאת גם בשו"ת מהרש"ם ח"ו סי' נ'].

תשובה קס"ב

ד"ה ועלה בדעתי: עיין ירמיה מ"ז קי"ג שכתב ולאו דוקא נפש החיה הכתוב אלא כל הנאת הנפש וכו' ממוך חומו מקרא עצמו שאמה למד היתר הנאת הגוף אמה למד היתר הנאת בשמה וכו' והבשמה בלא גוף נקראת נפש וכו' ע"ש, ופ"כ לפ"ז הדרא קושית מרן דבילת מזית ולאי לורך הנפש הוא וידחה יו"ט.

שם. ד"ה ועלה בדעתי, נסוגיא דמתון: עיין לקמן סי' רמ"ה ודו"ק.

שם. ד"ה אבל בעיקר קושית הט"ז לי דוקא בימין ומשרי עמידין ליגאל ממלי אפשר בכל השנה בימות המול הם אין ג"ד בא רק בימין ומשרי, לולי דבריהם הקדושים סי' נלפענ"ד לבאורה מקשה הרי אין מחכים לו בכל יום שיבא ממנם נרמה לפמ"ש מרי ה' בעמה מחשבה זו אם מחשבה לא זו בעמה ואמרו ז"ל דימין ומשרי יומי דמשוכה ניהו משרי משוכה מירמה מאימת יום הדין וימין משוכה מאהבה לאמר פורים שקיימו וקבלו עליהם ועל זרעם באהבה ולעתיד ניתם המשיח שיגלה לנו במהרה בעינן שישובו בג"י לה', וכמ"ש ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב אימתי יבא לציון גואל בשעה שלשבי פשע ביעקב ולפ"ז י"ל דבאה סליגי ר"ע ורבי יהושע דמ"ד בימות נגאלו ובימות עתידין דאף לימות ליכא אלא משוכה מירמה אפ"ה מקרי זכו ומ"ד בימין עתידין ליגאל דבעינן דוקא משוכה מאהבה אבל ע"י משוכה מירמה אכתי לא מקרי זכו. ולפ"ז אתי שפיר דבימי ימין ומשרי לא ישמה יין שמע יהדרו בתשובה ויתגלה לנו בתהרה ובכל השנה לא ישמה יין שמע יתגלה לנו בעתו.

ובמ"ש נרמה לישב הא דאמרו בגמ' פסחים י"ג ע"א י"ד שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת ושורפין תרומות טמאות טבלים וטהורות ומשייריו מן הטהורות מזון ג' סעודות כדי לאכול עד ד' שעות דברי ר' אלעזר בן יהודה אם נרמזות שאמר משום ר' יהושע ג"ל טהורות לא ישרפו וכו' שאת חון לחומה לנו אמר להם לדבריכם אף אלו לא ישרפו שמא יבא אליהו ויטהרם אמרו לו כבר מובטח הן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי יו"ט מפני הטורח אמרו לא זו משם עד שקבע הלכה כר"ע אע"פ שאמר משום רבי יהושע ולכאורה יפה השיבו לו לר"ע בשם ר' יהושע ואמאי קבעו הלכה כמותו ועיין ט"ז בהשמטות דף י"ח שהקשה מינה להט"ז דבעתה אפשר שיגאלו מקשה ליה מגמ' כאן לאכתי מקשה שמא אליהו יבא בע"ט בעתו ויטהרם ע"ש.

ולפמ"ש נרמה דר"י לשיטתו דס"ל בימין נגאלו ובימין עתידין ליגאל וכיון דעשו משוכה מאהבה ואתי משיח הכל עבדים הם לישראל וזו ליכא טורח דעתה אתי אליהו בא ע"י משוכה ובע"ט משום טורח וכשהכל עבדים לישראל ליכא טורח ושפיר אתי בע"ש ובע"ט אלא דזה דוקא לר"י דישראל עשו משוכה וחכו אתחשבה אי כיון דאתי משיח הכל עבדים הם לישראל אבל אם יהי' בעתה ואין ישראל עושים משוכה מ"ו לא הוה הכל עבדים ואיכא טורח ולכן לא יבא בע"ש ובע"ט וכיון דאתן קי"ל כר"י לגבי ר"ע ולכן שפיר לא זו משם עד שקבעו הלכה כר"ע אף ב"ש משום רבי יהושע. ועיין ברכות ל"ג מחלוקת רשב"י ורבי שמעאל רשב"י פי' זכו ועמדו זרים ורעו לאנכם ודו"ק. ושפיר מיושבת קושית הט"ז אתי אפשר ביין כל השנה.

אלא די"ל לריב"ל סנהדרין נ"ח שאחל לו למשיח אימתי יבא מר ור"ל היום אם בקולו תשמעו משמע דבכל השנה כולה נמי אם יזכו בתשובה יבא ור"ל ניין לא דוקא אתנם דא בורכא הוא דודאי ר"ח ור"י נמי מודי שאם יהדרו בתשובה בכל יום יבא משיח אלא דס"ל ביין דבכל השנה כולה עם ישראל טרודין על הממי ועל הכלכלה ואין נותנין לבם כ"כ לשוב לה' אבל משרי שהוא יום הדין וכן יתי ניתן שהוא ימי רחמים ישראל עוסקין בתשובה ומתנא דשפיר קאי לן ור"י דלא אתי אלא נימין או בשרי שאז זמן התשובה.

ובמ"ש נלפענ"ד לישב קושית הט"ז אי יש מחומין למעלה מיו"ד אין אפשר לבא לר"י בפשט ולר"ע משום מחומין ולפמ"ש אתי שפיר דהנה בתשובה אלא אחילה מילתא והנה מחומין לא הוי אלא אסור לגו אפילו לר"ע דס"ל מחומין לחומרא ואמרו ז"ל יומא פ"ח גדולה תשובה שדוחה ל"ת שבתורה שנאמר וכו' וכיון דישראל עשו תשובה דומה ל"ת שבתורה דמחומין ובא ב"ד בפשט או בר"ה ושפיר מיושבת קושית הט"ז וק"ל.

תשובה קמ"ה

הנה המניין בתמנע המשוכה כתב עיין בתה"ט ס"ק סי' תכ"ג סק"ג שנרמה קצת להיפוך וכוונתו שהביא שם הבאה"ט בשם הרמ"ע מפאנו דלאחר תפלת מוסף דר"ח לא יתפלל שחרית כלל ועיין מג"א סי' קכ"ו שכתב ג"כ הכי ומיהו בתשובה האריכתי בס"ד דדברי רבינו נכונים והעיקר להתפלל לאחר תפילת מוסף ג"כ וכ"כ הגרכ"י בשיורי ברכה בשם שו"ת הרשב"ש בכתי"י שפשפתי כן להדיא וכתב הגרכ"י לתולי הי' רמה הרמע"פ אם שו"ת הרשב"ש ודלמי הי' אחר זו ע"ש וק"ל.

תשובה קמ"ח

בדין מי אחילין בב"י בשם רוב עיין מש"כ בשפתי משנה הלכות מ"ב סי' ל"ט.

תשובה קנ"ה

שם ד"ה אמנם בגוף הדאי: עיין רשב"ם שבת דף י"ח ע"ב לר"ם דמפקר להו אפקורי והיינו הפקר ב"ד והמס ודאי אין בידו שום אדם לזכות בו.

תשובה קס"ד

הביא דעת המ"ם פ"ח סי' ק"מ דלא אמרינן רובו ככולו אלא ממון כולו וילפינן מסנהדרין דבעינן רוב ממון כל ומה דמין המיעוט אמר הרוב נרמה דמביא לי' דבסנהדרין הוא מטעם רובו ככולו ועי"ז הקשה מדין מסנהדרין דף י"ז סנהדרין שרשו כולן לחובה פוטרין חומו וכן פסק הרמב"ם פ"ט מסנהדרין ה"ח וא"כ ברובן מחייבין פ"א לומר דחייב משום רובו ככולו דהרי בכולן מחייבין פטור. והנה נאמת כי כמ"ש הם"ם ז"ל מבדרין מילתא בפי תלמידי היישיבות דבסנהדרין לאחר שפסקו הדין נהפך המיעוט להיות מן הרוב ונמצא יש כאן כל הב"ד דבעינן ב"ד של כ"ג לדיני נפשות דאלי"ת הכי אלא נהרג ע"פ רוב ונמצא נהרג ע"פ ב"ד פחות מכ"ג ואין מדם נהרג בב"ד פחות מכ"ג ובכן פי' הגאון המחיר מרן ר"ת מבריסק והביא דאי' במוס' ב"ק כ"ז ע"ב ד"ה קמ"ל שכתבו דאלינן בדיני נפשות בתר רובא כדאמר בריש סורר ומורה וי"ל דהתם גבי דיינים שאתי לחשיב מיעוט דידהו כמו שאינו תמה דאם נחשוב המיעוט כאלו לית ליה ס"ל תמר מסכוס הסנהדרין וע"כ הכוונה דלאחר שפסקו נהפך המיעוט להיות מן הרוב וא"כ לכאורה זה היפוך ממה שכתב מרן ז"ל.

שוב ראיתי בספר המקנה (להגאון ר' זושמאן סופר) מ"ג כלל ל"ח פרט ט"ו שהביא דברי מרן הב"ל וכתב ג"כ לכוונת

הח"מ הוא שהמיעוט מבטלין בע"כ והביא מפוסקי ס"ק הנ"ל וכן כתב גם בס' ג"פ בסוף הספר כלל ל' נכוונה המחבר ס"ק הנ"ל ובקונטרוס הספיקות כלל ו' הקשה להמלך ילפינן דמיל כמר רובא בע' מיות מסנהדרין דלמא שאני התם דליכא מיעוט כלל שהרי מבטלין דעתן משא"כ בהשבה מיות דליכא מיעוטא אבל המומים נקילור מ"כ אות קכ"ד פי' שהמיעוט כמו שאין פי' שרוב הסנהדרין הם עושים המעשה והם מוליאים הממון והם אינם מוליאין ממון נספיקא כי להם דבר ברור שהוא חיב ע"ש מה שהאריך ועיין שו"ת שם אברי יו"ד סי' י"ג ושבילי דוד יו"ד נספיקה לה' תערובות ועיין לקמן סוף הר"ן העובר ממ"ע נשוגג.

תשובה קס"ח

עיין רבינו מנוח נפ"ב מהל' שבימת עשור שהקשה מי אינו לוקה נמ"ם פ"ב מאי נפק"מ בין ר"י לר"ל ג"כ שבירא לי דלמור מדרבנן ומי יימא דבעי כפרה י"ל דנפ"מ לענין זה ברשה דס"ל דח"ם נשוגג נמי בעי כפרה אלי יימא דבשוגג לא בעי כפרה אלמי מאי נפ"מ בין ר"י לר"ל ול"ע, ועיין לקמן מצו' רם"ח דעת הר"ן העובר ממ"ע בשוגג.

תשובה קס"ט

ד"ה אבל מה, וביומר פלוג: לא זכיתי להבין כלל דברי רבינו כי כפי הגירסא שלפינו נפ"ח מהל' מו"מ בהגהת מל"מ שהביא שם דברי החכ"ל כתב להדיא דיש לחמוה על החכ"ל דל"ל לפרר החמץ שכן כתב ה"ה ולפ שכתה פסקו דמותר אבל הרמב"ם לשיטתו לא ס"ל כן אלא מדלריימא אסור לפרר ועוד תיכף דהיכי לנרוך לפרר הדק היטב לפסר כ"ע מודו דהוי מולדה לטומן ומיב מטאת ע"ם ול"ל לא שכח מזה הגהמ"ל ול"ע.

תשובה קע"ג

הביא השואל בשם הגרע"ק דהא דסומא פטור מן המצות היינו רק ממ"ע שהז"ג דנשים אבל מ"ע שאין הז"ג דנשים מיבות גם סומא מיב וכתב רבינו שאין מחמין שכתב הגאון כן ונמוס' ב"ק פ"ו ד"ה וכן מפורש להיפך ודבר ה' למת נפיהו כי לא אמרה הגרע"ק אעולם אלא כתב דסומא מיב בלאוין ואסור לאכול בלא שחיטה עיין הגהת רע"ק יו"ד סי' ל' ס"ט ד"ה ואם שחט שכתב כן להדיא.

ומיהו מה שכ"ע ממשנה מנחות נ"ג הכל קומכין חוץ מאדם וה"ק וסומא וכו' ונגמ' יליף ר"ח ור"י דסומא פטור והא הוה מעשה"ג ומשמע דאי לאו דמעמי' קרא ה' סומא ועיין תוס' שם ד"ה אחי למנם פשוט נראה דמחמי' לא אחיא כר"י ואפשר לן תנא דלא כר"י, וכן פסק הרמב"ם שוב עיינתי כר"י נמיב י"ג מ"ח שכתב ח"ל סומא פטור מכל המצות פי' מדאוריימא אבל מדרבנן מיב כן פשוט בקדושין פ"ק וכן מוכח בפסחים (פע"ם) דמיב מדרבנן ור"ת כתב שמברך על המצות שפטור ויש מולקין עליו ומחלקותם כמבמי נחי כ"ו ח"ל נעיין נשים כי היכ שוה ע"כ ונראה לבאר טעה השואל כיון שכתב הר"י שדין סומא שוה לדין נשים הי' ס"ל דגם במעשה"ג מיב אבל נראה פשוט דהכוונה בזה לענין לברך ע"מ שאין ממיב כנשים שמברכין עמ"ע שהז"ג אף להם פטורין בהם ונחלקו הפוסקים בזה דמינה סליק דר"ת כתב שמברך וכו'.

ובעיקר דין דסומא פטור מן המצות עיין עוד מש"כ רבינו לעיל סי' ל"ט ולקמן סי' של"ד ועיין סום' עירובין נ"ו ע"ב ועוד שלא ירחה כעו"ג ונחי התרכחי.

תשובה קע"ד

במ"ש מרן לענין שיעורין כיון דהלמ"ם הם ל"כ קודם מ"ת

הי' להם דין ב"ד שלא נעי שיעור ולא נאמרו שיעורין לב"נ דמחם אמילה נכ"ם ולא הי' נרך כיום וש"י. ולכאורה ל"ע מהא דכתיב נפ' נח ויקחו להם איש שה לבית אבות וגו' ואם יתעב הבית מהיות משה וגו' איש לפי אכלו תכוסו על השה ודרשו ז"ל נמכילתא לפי אכלו הרשו לאכילה פרט לחולה חקן

שמין יכולין לאכול כזית והגם דיש לומר דכזית לפסח דורות נאמר ולא לפסח מנריס ומיהו פ"כ עכ"פ הי"ל לפנים למושבו אין אלו דברי פסח מנריס לפסח דורות, עיין פסחים נ"ו ע"ב במשנה וגמ' שם עכ"פ גרסה דבמנריס גמי מכילתן כזית יר'.

ומיהו לפי שיטת מרן הי' גלפענ"ד להבין תום' קידושין ל"א מקרוב עומר והדר מכיל שהביאו בירושלמי מקשה אמאי לא אמי עשה דנערב ודחה ל"ת דחמץ ומי' לאין עשה דקודם הביכור שיעורה במשהו ולאחר הביכור שיעור חדש שיעורו בכזית ואין עשה דומה ל"ת בכה"ג שאין שיעורן שוה.

תשובה קע"ם

[ד"ה והנ"ל: נעיל פי' ק"ת, פ"ע נעיל פי' קל"ע ופי' קפ"ם].

תשובה ק"ם

ד"ה וכדרך פלפול: עיין ב"מ נ"ה ע"ב לרבות פחות מש"פ להשכון לקדש ועיין רמב"ם פ"ו מהל' מעילה ה"ח וכחום' ב"מ מ"ז ד"ה קומים נכלי ועיין תור שמח פ"ו מהל' תרומות הכ"ו בתריכות.

דף נ"ח ע"ב טור ח' בסוף ד"ה ולפ"ז ליחת, ומולי בחמת חפי': עיין חום' ב"מ דף מ"ז ד"ה קומים בע"ד בכזית כזר שאכל תרומה.

תשובה קפ"א

ד"ה ומ"ם על נוב"י בסופו דרך אלינה לר"י פי' כן עיין רש"י דף י"ח ע"ח בתוך המועד וכחום' שם ד"ה ואם לא נדק וצ"ע.

תשובה קפ"ב

בד"ה ומו כחבת ליישב קושית המחרוים הנ"ל דרשב"ם סוכה כ"ה תמה מה שהתנשים האלה התרעמו למה נגרע ומי לא ידעו שטעת שמור בקדשים, ואי' כחבתי בס"ד ליישב קושית הרשב"ם לפמ"ש הרמב"ן והמיוחן פ' תוקח ומוסי' ב"מ קי"ד ע"ב דקברי נדיקים אינם מטמאים והקשו המפרשים להרי יוסף הנדיק אי נדב ואביהו אין למר ואין למר הלא נדיקים היו ואפ"ה היו טמאים להם.

ואמרתי בס"ד דבגמ' סוכה כ"ה שם נחלקו ר' ישמעאל ור"ע ר"י אומר נושאי ארונו של יוסף היו ר"ע אומר משאל ואלנפן היו שטמאו לנדב ואביהו ולכאורה למה לא נימא ליה לר"ע לומר דנושאי ארונו של יוסף היו, אמנם י"ל דר"ע לשיטתיה שהביאו המוס' הנ"ל דאליהו קבר את ר"ע ושמלו ולאו כהן הוא אר והשיב קברי נדיקים אינם מטמאין וא"כ כיון דאליהו עמיד לקברו לר"ע מטעם דקברי נדיקים ג"כ כ"ם יוסף הנדיק שודאי אינו מטמא ולכן נ"ל דמשאל ואלנפן היו ום"ל דנדב ואביהו בחטאם חמו כחבותר בחדרם ויקרע רבה פ"כ אבל ר"י ס"ל דקברי נדיקים מטמאין ולכן שפיר ס"ל דנושאי ארונו של יוסף היו וכנ"ל ולפ"ז י"ל דהני טמאים היו ס"ל דקברי נדיקים אינם מטמאין וא"כ הם מוחרין להקריב קרבן ה'.

והנה כוהר מזריע מ"ח ע' נכחה דרגין אחקרי בר גם אדם גבר חנוס אים גדול שבכולם אדם ע"ם מבואר דשם אדם נאמר על הנדיקים וזה י"ל מה שאמרו אינחו טמאין לנפש אדם כלומר לנפש נדיק וא"כ למה נגרע לנלמי הקריב וזה שפיר מיושבת קושית הרשב"ם מאי הוא דאהדרי אנפי בחומן אנשים מי היו ועוד מה אתרעמו דודאי נפקותא גדולה הוא ללמוד מי היו כדי שנדע אי אחשב קברי נדיקים אינם מטמאין או אחשב אחר הוא וק"ל, ועיין אשנת עמרמי סו"ח אי' רמ"ם ויו"ד אי' אמ"ח ומשנה הלכות מ"ה אי' קמ"ו.

תשובה קפ"ד

בד"ה וגם מ"ם נשם הגאון מבערחאן נע"ד מש"כ נמילה לא מכחמת שיהא עובר נעשה נכל שעחא דכיום מ' אינו עובר על עשה דכיום השמיני עד שיעבור היום ולא אל ואח"כ אין שום מצוה מיוחדת על האב למול כמ"ש אחנה"ם שם רק שהוא אחוי למולו כמו שב"ד וכל ישראל אחויבים ולאו אצוה דליה הוא ולא רמיא עליה יחבר אעל כל ישראל.

והנה הרמב"ם פי"ע דשבח נפיה"מ נאשנה אלו הן נינין אאעכבים את אאילה נע"ד כאב ואה שאמי אייב אהזכיר נכאן שאדם כשעבר ולא אל את ננו או יליד אימו ואם עליו ביום ה' עבר על אי"ע גדולה ואאורה כי אין נכל אצות כאוה ולא יאכן לו לעולם לשלם ואת אאילה אבל זה העון קשה יאבר אאי שעבר עליו אג הסוכות ולא עשה סוכה או ליל פסח ולא אכל אצה לפי שזה אחר שעבר יום הי' לאילה לא נפטר אז אאצוה אבל הוא אצווה ואוכרח לאולו אאיד וכל זאן שלא יאול אולו ויהי' ערל יהי' עובר על אי"ע שהגיע זאנה וכשיאול אולו אאור ממנו ואת העבירה ויעשה אצוה.

ולכאורה קשיא ריש לקיש לשיטת הברים דבריו כאב דשעבר עליו יום א' ולא אל לא יאכן לו לעולם לשלם אצוה זו ונקיפא כאב שזה אחר שעבר יום הי' לאילה לא נפטר אז אאצוה אבל הוא אצווה ואוכרח לאולו אאיד וכו' וכשאל אולו אאור ממנו ואת העבירה ויעשה אצוה ושמע דבידו לאחן ואת העבירה וע"ל דס"ל להרמב"ם דאחי דיעא אילא הכא אי"ע של יום השמיני יאול וא"ע לאול את ננו והנה אי"ע של יום השמיני לא יאכן לאקנה אבל אי"ע של אילת ננו יאבר על אצוה שאנוח ישראל שיאולו כל ערל שבייאהם דיש איוב על האב יאבר אשאחר כל אדם גם אה דקי"ל דאילת נאי הקטנים אעכבאו אלאכול נפסח כאבואר נגאי ובאב"ם פ"ה ה"ה אהק"פ וקי"ל אפילו אילה שלא בזאנה נרחה לכאורה ברור דיש על האב איוב יאבר אשאחר כל אדם אישראל ועיין באב"ם פ"ג אהל' אילה ה"ח אצוה על האב לאול את ננו יאבר על אצוה שאנוח ישראל שיאולו כל ערל שבייאהן וכו' וי"ל דס"ל דוקא ביום השמיני אצוה עליו יאבר אעל כל ישראל ואח"כ כשאחר ישראל הוא ועיין אשנה הלכות ת"ד אי' קכ"ח אריכות גדולה בס"ד בענין זה.

תשובה קפ"ו

בדברי נעל האאור דאקיים אשבימו לאחר אצות עם אכילתו של אמן כאבואר אזה בס"ד בחי', [ועאה נדפסו בם' אידושי אשנה עא"ם פסחים].

א) בחום' פסחים כ"א ע"ב פליגי ר"ש ור"י בענין אמן לפי זאנו ולאחר זאנו, דלר"ש אמן לפי זאנו ולאחר זאנו אינו עובר עליו בלא כלום ור"י עובר בלאו. וכאב הרא"ש ולענין פסק דין אם הלכה כר"ש לפי זאנו נפל אאלוקא בין הגדולים דהראב"ד ובעה"מ ובעל העיטור פסקו כר"ש אלא שבעל העיטור כ' דלר"ש אאור האמן בהנאה אדרבנן ובעל האאור

ס"ל דמותר בהכילה עד הלילה דבהכילתו משביתו ומקיים מצות משביתו. והרמב"ם בפ"ו מהל' חו"מ הלכה ח' פסק שלוקח עליו משם שעות ולמעלה וכ"כ הר"י מגן גיבורים. ושו' הרמ"ה עצמו דמפ"ג דקי"ל כר"ש בלחמר זמנו מ"מ בלפני זמנו הלכה כר"י. והטור בחו"מ סי' ממ"ג כתב דחמץ משם שעות ולמעלה ביום י"ד אסור מן התורה ולוקין עליו מפ"י שבעל העיטור כ' שאינו אלא מדרבנן ובעל המאור כ' שמותר להאכלו עד הלילה וכו'. ומ"ל לדייק לרבינו הטור שהשמיט סי' הרמב"ם שהרמ"ה הזכיר גם את הרמב"ד עם בעהע"ט ובעה"מ, והב"י העמיק לשון הרמ"ם כנורמו, ול"ע למה השמיט הטור להרמב"ד ז"ל.

ב) והפרישה בחו"מ שם הק' לבעה"מ מהך דרשה דאך ביום הראשון תשביתו ודרשי' אך למלך. ול"ל דלא ס"ל לבעל המאור דרשה דאך למלך ובעל העיטור ס"ל לאסמכתא. עוד הק' דמנין אתר לי"ד נודקין את החמץ ומי' דס"ל ג"כ מפ"ה נודקין בחור לי"ד כדי שיהא כולו מנוי לפניו ושכותו בהכילתו למחר ביום י"ד. והא דמנן שורפין בחמלת שם, אחתן לר"י. והא דכתי' לא תשחט על חמץ דם זבחי, אפשר דר"ם מפרשו לא תביא עם קרבן פסח לחם חמץ ולזבחו עליו כמו שזובחין קרבן תודה. ועי"ש בחוספות דיש להו שיטה אחרת דגם לר"ם אסור בהכילה מדאורייתא ואינו מותר אלא בהנאה ע"י. ולפי פירוש הפרישה מתוהים הרבה דברי הבעה"מ שהרי התוס' כ' שם הכרת לר"ם אסור מה"ת ושו' ברמ"ם שם דאסברת טפי לשי' התוס' דהאי מתני' בדף ע"ב מוקמי' לה כר"ם ע"י"ש, וא"כ אתי שפיר לי להפרישה דיסוד שי' בעה"מ ורק לשתוס' שיטה אחרת והלא מדברי התוס' מיוחתא הוא לבעה"מ. גם מצ"כ הפרישה לשיטת בעה"מ אור לי"ד נודקין את החמץ אתתן לר"י, דברי מימה הן דא"כ לבעה"מ כפי לשון קי"ל כר"ם ליחא דין נדיקת חמץ כלל חא מימה גדולה לומר כן. גם שי' השמ דמשום הכי נודקין כדי שיהא כולו מנוי לפניו ושביתו בהכילתו למחרת בי"ד, דבר מימה הוא והרבה יש להאריך בקושיות על זה.

ג) עוד מהאי רבותיו הרמבות והאחרונים על רבינו בעל המאור להיכן מניחו היתר אכילה לחמץ לאחר שם ושו' השגת הרמב"ד והמלחמות שי"ם שהאריכו בקושיותיהם על רבינו הגדול בעה"מ והקיפוהו קושיות כחטר של עכנאי וביטלו דבריו בחחק"ם.

ד) ומה שנראה לישב דברי רבינו בעה"מ בדיוק לשונו הטהור. ולחתון נבין בחירה גדולה בדברי הרמב"ד בהשגותיו על בעה"מ שכ': ג"א אין לדברין ממש שקורא לאכילה השבחה וכו' והאחת כי ר"ם מודה שהוא אסור בהכילה משם שעות ולמעלה אינור מורה מקרא אך ביום הראשון וגו' או מלא תשחט על חמץ וכו' אבל אינור הנאה אין לו ללא כחי כי' לא תאכל לא יאכל כמו שדרש רבי יהודה והא דעת ר"ם ואם קבעו הכתוב כאומו בלאחר זמנו כמה שהוכיח בהשגחתיו וכו'. אבואר מדברי הרמב"ד דס"ל לר"ם נמי אסור משם שעות ולמעלה מה"ת אלא שאין בו מלקות ואין בו איסור הנאה וס"ל להרמב"ד דאם קי"ל כר"ם בלאחר זמנו מ"מ לא קי"ל כוותי' בלפני זמנו אלא כר"י דמשם ולמעלה אוסר ולוקין עליו. - ופלא על הרמ"ם שהניח בשמו דהרמב"ד פסק כר"ם אין לפני זמנו ואין לאחר זמנו וכמו שהבאתי לעיל.

ה) אבל לאחר העיון לא על הרמ"ם תלונתיו שהרי בהשגות הרמב"ד על הרמב"ם פ"ו מהל' חו"מ הלכה ח' דברין שפרשי מינהו שכתב שם אחש"כ הרמב"ם וכל האוכל מאז"ו לוקה אין הסורה ובהשגות פ"ו אלקות ממנות ואילך לינו ממוור דבין דקי"ל כר"ם בלפני זמנו ולאחר זמנו אלא דרים הך קרא לא תאכל לא תאכל בלפני זמנו ואחר זמנו, אלי דאסור בהכילה מה"ת מביום הראשון משביתו שאור או מלא תשחט על חמץ כדרכה אבל איסור הנאה ליכא מה"ת ומלקות נמי ליכא עכ"ל - והרי מבואר מדברי הרמב"ד הללו דאפילו כר"ם אין לפני זמנו ואין לאחר זמנו, נמצא דברי הרמ"ם מכוונים עפ"י דברי השגות הללו. אבל דברי הרמב"ד אמרתי הם ועפ"ג ליישב דברי רבינו הרמב"ד.

ו) אלא לפ"ז אקשה נמי להראשונים שהביאו בסתם שיטת הרמב"ד דאסור כר"ם ואלא הרגישו דדברי הרמב"ד קושרים זה. ומה"ט אומר אני שרבינו הטור השמיט שיטת הרמב"ד בכיון ואלא הזכיר כלל מהרמב"ד אף שהרמ"ם הביאו מ"מ כיון דלאה רבינו הטור לחיכא אחירה בדברי הרמב"ד השמיטו לגמרי ואלא כתב רק דעת בעה"ט ובעל המאור ואלא שיטת הרמב"ד, ומיוסנא קושי' על הטור למה השמיט שיטת הרמב"ד, ופלא על הב"י שלא הרגיש כלל בשינוי לשון רבינו הטור וכ"כ בסתם מדברי רבינו וכ' הרמ"ם הרמב"ד ובעל המאור, ובאמת כי הטור השמיט להרמב"ד. אלא דמעתה אומר אני לולי דמסתפינא מדאמינו הראשונים ז"ל דגם דעת בעל המאור דחמץ לאחר שם אסור בהכילה מה"ת, שהרי זה לשון הבעה"מ: והא דאמר רב גידל וכו' דרב לטעמי' דס"ל כר"י וכו' ואלא ק"ל הכי אלא כר"ם דאמר אין לפני זמנו אין לאחר זמנו אינו עובר עליו בלא כלום אינו עובר עליו בלא עובר עליו בלא כלום אינו עובר עליו בלא כלום מינו שאלק ר"ם על מדרש אך ביום הראשון משביתו שאור מבחיכם אך אלק ג"כ לכתי' לא תשחט על חמץ דם זבחי - לא תשחט אם הפסח ועדיין חמץ קיים וכו'. מבואר מדברי בעה"מ להוא נמי מודה דר"ם דאמר לפני זמנו אלא כלום היינו שאינו עובר עליו בלאו אבל מ"מ איסורא איכא ואפי' איסורא דאורייתא אדרשה דאך ביום הראשון או אלא תשחט על חמץ והיינו ממש כלשון ושיטת הרמב"ד בהשגות על הרמב"ם שפסק נמי כר"ם וכ' ג"כ דרש"י ס"ל דאסור אדאורייתא מהני קראי, ואם כן שיטת בעה"מ והרמב"ד אדא הוא לענין איסור משם שעות ולמעלה. אבל אלא כתב"כ הראשונים בשאו לבעה"מ ליכא איסור בהכילת חמץ משם ולמעלה כלל, אבל נראה לפע"ד לחעיין בלשונו הטור. וזאה בפתרו דברי הפרישה אה שכ' לבעה"מ אלא ס"ל לר"ם דרשת אך חלק ודרשת אלא שחיט על חמץ, שהרי מפורש כתב בעה"מ היפוך זה. וגם שפר מי שכתב אין להם שחר. ועי"ג.

ז) ומ"מ פליג בעה"מ על הרמב"ד, דלהרמב"ד לאחר שם מותר בהנאה וכמ"ש בהשגות להדיא אחנם הבעה"מ כתב אלא שרי' לי לכחאלה ליהנות בו. אבל מטה יותר לדעת בעל העיטור דלר"ם אסור בהנאה מדרבנן. ונמצא שי' בעה"מ כמכריע בין הרמב"ד ובין בעל העיטור, לענין הכילה ס"ל כהרמב"ד דאסור מדאורייתא מקרא אך חלק ולענין הנאה ס"ל כבעל העיטור דאסור בהנאה מדרבנן, וממילא נ"ע מה שכ' הרמ"ם דשי' בעל העיטור דלר"ם אסור בהנאה מדרבנן ולבעה"מ מותר בהכילה - דמשמע דס"ל לבעל המאור מותר בהנאה אפילו מדרבנן וכ"ם הוא מהכילה. אחנם הרואה יראה דבעל המאור כתב מפורש אלא שרי' לכחאלה ליהנות בו, ומשמע דאיכא איסור דרבנן בהנאה וכדעת בעל העיטור. וי"ל דעכ"פ איכא חילוק

קנת, לנעה"מ מסור בהנאה מדרבנן אפי' לעבד ולנעה"מ אה"נ לכתחלה לפ שרי מכל מלאכת מה שעשה עשה.

ח) ומאחר שזכינו לכל זה נומר מי דנס בעיקר דברי נעה"מ שכ נשמו שמותר לכתחלה למכול ממן לאחר שעה ששים עד הלילה ומשמע דמותר לכתחלה למכול, נ זכינו להבין דברי מרנת הרמ"ם והטור והנמשכי אחריהם שהרי ז"ל נעה"מ שם: ומי מכיל לי מיכל משם שעות ולמעלה עד הערב אינו עובר בהכילתו שאין לך השנחה גדולה מזו שלכל לכתחלה אין לו להשהותו משנכנסה שעה ששית דקיימת עלי' מצות תשביתו מתחלת שעה שביעית מדכתיב לך חלק וחכמים עשו לה סייג שעה ששית מדבריהם שלא לשהותו ולא שרי לי לכתחלה למיכל ולא ליהנות בו וכו'. - הרי שכתב מפורש לכתחילה אין להשהותו משנכנסה שעה ששית ולכתחלה אין לו למיכל ממן ואפי' לא ליהנות, וא"כ אין כ' נשמו לכתחלה מותר למכלו עד הלילה. וזה לפענ"ד ממיה עלומה מרבינו הרמ"ם והטור שכתבו להיפוך נשמו. ואין לומר דכוונת הרמ"ם והטור הוא מדאוריימת, מדא דהרי כבר נתרנו לנעה"מ נמי מן המורה מסור לאכול מקרא דלך חלק ועוד בו שניה מדכתבו הרמ"ם והטור: אלא שנעל העיטור כתב דלר"ם מסור בהנאה מדרבנן ונעה"מ כ' דמותר בהכילה עד הלילה, משמע דאפי' מדרבנן מותר דהרי קאי נעל העיטור לחסור מדרבנן ועליה קאי דנעה"מ מתיר אפילו מדרבנן לכתחלה, והוא פלא לפע"ד.

ט) ומה שנראה נדעת נעה"מ דגס הוא מודה דאסור למכול ממן ע"פ אחר מצות ומי אינו מיכא מיסור דאוריימתא מכל מיקום לן נעה"מ שאם אכל כל החמץ אחר שם אי כיון שקיים זה מ"ע דתשביתו למין לך השנחה גדולה מזו ולכן אינו עובר על אכילתו אי, דנאכל שאם ממן אינא מיסור נאכילתו אפילו מה"ת אבל האוכל כל ממנו וקיים זה תשביתו אינו עובר עליו. והנפ"מ למשל למכול ממן של הפקר שאין בו מצות תשביתו עובר נאיסור דאוריימתא אפי' לנעה"מ וכן האוכל אפי' מחמץ שלו רק שאינו מוכלו כולו וא"כ לא קיים זה מצות תשביתו עובר נאיסור דאוריימתא, הכלל דהעיקר זה כל שאוכל ממנו לגמרי לקיים זה תשביתו הוא דאינו עובר. ודבר זה מדויק נלשון נעה"מ שכתב ח"ל: ומי אכיל לי מיכל משם שעות ולמעלה עד הערב אינו עובר נאכילתו, ולכאורה ק' לשון חזינא הכא דהו"ל למימר ומותר למכול ממן עד הערב שאין לך השנחה גדולה מזו אי ומי אכיל ממן משם שעות ולמעלה וכו' אינו עובר, ומדכתב לי מיכל כולי אי כיון דמקיים השנחה זה הוא דאינו עובר אכל אם לא אכלי כולי הכי"נ דעובר נאיסור דאוריימתא וכנ"ל. ובטעם נעה"מ דס"ל דכל שאכל כולו אינו עובר נאכילתו י"ל כיון דאינו עובר אלא נאיסור וליכא נאו נאכילתו ג"כ כל שמקיים מ"ע דתשביתו אינו עובר נאכילתו מה"ת אף שמדרבנן אינא מיסור דאחי מ"ע ודמי לי לאיסור.

י) שוב דקדקתי נדברי נעל המאור שמיש ח"ל: ומדאיתא נתלמוד ירושלמי מודה ר"ם נאיסור שהוא אסור ואיסורו מה הוא ר' ירמי' אמר איסורו מדברי תורה ר' יונה ורבי יוסי מרוייהו אמרי איסורו מדבריהם ע"כ. מנואר דנעה"מ הניח מפורש מחלוקת בירוש' נאחר ע"פ לאחר שם לר"ם, לר' ירמי' הוא אסור מה"ת ואינו לוקה ולר' יונה ולר"י אינו אלא מדבריהם. ומעתה נהא תליא דאי אימא דהלכה כר' ירמי' ס"כ פשוט דאיסורו מה"ת ואי קי"ל כר"י ור"י ס"כ לא הוה אלא מדבריהם וכדעת נעל העיטור. ואי אימא דנעל העיטור נמי ס"ל

דאינו אלא מדרבנן ס"כ ודאי דאחי שפיר שיטתו דאם אכל כולו אינו עובר עליו נאכילתו שאין לך השנחה גדולה מזו, שהרי האיסור לא הוה רק דרבנן והמנוה לחוריימתא. אלא מדכתב אינו עובר נאכילתו שאין לך השנחה גדולה, משמע דאי לאו דאיכא השנחה הכ"נ דעובר ואיכא איסור ומשמע מטעם דאך ביום הראשון אך אלוק ס"כ ס"ל דהוה דאוריימתא וכמ"ש לעיל. אם לא דנאמר דהו"ל אמכמתא וכמ"ש נענל העיטור, ודו"ק. ועי' נשו"ת נית שערים כאן שכתב דלנעה"מ אסור עכ"פ מדרבנן ומייתב זה קושית הגל"ח לראנ"י ולדעת נעה"מ לר"ם מותר נאכילת ממן עד הלילה ואף איסור דרבנן אין כאן ס"כ דלמא ראנ"י כר"ם ס"ל וגם לעניין אכילת ממן לא מצינו יום שמקצתו אסור ומקצתו מותר ומה פרין שהרי קאמר לי', ומי' דנאחת לנעה"מ נמי עכ"פ איכא איסור דרבנן ע"ש.

תשובה קפ"ו

ד"ה ומ"ם נאמירת הרינ"ו והקנוה"ח: עיין משנה הלכות ח"ג סי' נ"ז נ"ח נ"ט.

שם. ד"ה ובימי נאחרוני: עיין לקמן סי' רמ"ג רמ"ג רמ"ד.

תשובה קפ"ט

ד"ה מכאנך: עיין חו"ז הגדול ערכי פסחים.

[וכן מי רגיל לדרוש נפרקא וכו' וכן הוא נסדר דינים שלי לפסח: נהגה"פ ערכי פסחים נקיצור הדינים לפסח שדרש המחבר נשנחת דכלה כתב נאות ג' שפחה ג' יפשה נשנר ודגים וגם יחלק שפחות שחרית לשחים].

תשובה קצ"ח

בדין חלב נפסח מעכו"ס המחכיל ממן לנהמתו עיין עוד פמ"ג ח"א סי' תמ"ז נא"א נסופו שם דכתב נפשיטות להיתר, וכן נראה לכאורה דעת האחרונים והמחמיר תבוא עליו נרכה.

תשובה קצ"ט

ד"ה וזה יש להנדיק עיין מ"ש רבינו זה ניו"ד סי' קי"ח נאריכות ועיין עוד לקמן סי' רמ"ו ד"ה ולפענ"ד ובמי' למש' קידושין כתבתי ליישב קושית הפר"ח מהמרדכי ורבינו מיישב ורבינו פרק דס"ל דחדש לא מקרי דשיל"מ, ועיין משנה הלכות ח"ה סי' ר"ו נאריכות.

תשובה ר'

[ראה נתשובת השואל נשו"ת קול יהודה סי' מ"ח המופיעת להנגהון מוה"ר נן ניון זצ"ל המכר כאן].

תשובה ר"א

ד"ה ומחילה: עיין שו"ת מ"ם לו"ח סי' ס"ה ונדרכ"ת יו"ד הנ"ל.

תשובה ר"ג

הביא משו"ת מ"ם סי' רמ"ח נשם לויח מן ליישב קושית תום' ורפ"ם דלמה צריך מריקה ושטיפה נכ"מ ושבירה נכ"ח הא נפנם נעמוד השמר והלויח מן סי' ס"פ לו דהא נשר קדם לא הסריח ס"כ אף שאין הכלי ב"י מ"מ לא נפנם ולא הסריח ואף אמ"ל שכל שלא הי' ב"י הסריח מ"מ לא הי' נטל"פ נהנשר שחזר ונשלו בו דנשר קדם לא הסריח ע"ם שהפחר

עלמו נזה שהקדמונים לם עמדו בזה והשו"מ השיג עליו להקדמונים יפה הקשו דודאי נשר קודם לם הסריח אבל מה שנעשה נגוע נכלי פשיטא דנטל"פ בהכשר ע"ם מה שהאריך ומרן כאן תמה מלוים מן ומילוק מילוקע דרבנן מדע דלמו מימע קממיך קרע ועוד דנטלפ"ג מיט מרמון והנה דמיתו הרמשונה דקרע לאו מימע קממיך אמי שפיר להשוחל בעיון טומר נכלל אבל לכאורה מקושיח המום' והרע"ם מכמי לאו דמיה הוח דמ"ל כשר מימע ממכו להם אמרו ולא הסריח מממם לכן מי' עוד מרן מילוק בין נוטלפ"ג למירחון וש"י.

איברא דנרחה לכאורה דם הוח מחלוקע הרמשונים ז"ל להר"ם

פ"ם מ"ב דשנועות הביח ירושלמי דאין מחייבין אומו לאכול לם קימח ירק ולא פח שעיפשה ולא מבשיל שמחלקלק טורמו ופי' הר"ם דהייט שעברה עליו ליום לילה והעלה מזה לליום לילה פוגמח אע"ג דליכא מעל"ע דהא חשיב ליה מקולקל ואינו רשוי לאכילה וכן פי' הר"ם מפירושו והביח כל דברי הר"ם ז"ל. והנה בגמ' ע"ז דף ס"ז ע"ב אמרי בטעמא דר"ם דנותן נלפ"ג מומר דילפינן מעבילה הרשוי לגר קרוי עבלה שאינה רשויה לגר אינה קרויה עבילה וביו"ד סי' ק"ג בנטלפ"ג פסקו דפגם זה ס"ל שיפגום לגמרי עד שיהא קן לאכלו אלא אפילו פוגם קלח אינו מוסר מערוכתו ע"ם.

וברש"י ע"ז הנ"ל ד"ה לאו נטלפ"ג כתב וז"ל דהא פשיטא לן כל מבשיל שלן לילה מ' נפגם טעמו ועובר לורמו והב"י יו"ד הנ"ל כתב ומ"ם הוסגם זה ס"ל שיפגום לגמרי וכו' כ"כ שם רש"י והביאו הרשב"א והר"ן רמי לדברי מקדירה שאינה נם יומא דקרי לה נ"ט לפ"ג ובודאי שאינה פוגמת המבשיל כ"כ עד שאינה נאכלת ורמי עוד משמן ודבש ודומיהם שהעמידו נפ' אין מעמידין דף ל"ט משום נטלפ"ג ובודאי שאינם נפסלים מאכילת אדם אלמא כל דאיכא פגם פורמא שרי וכו' ע"ם וכ"כ הריטב"א שם.

וקצת רמי הי' נרחה מהוספתא פאה פ"ד הובא בגמ' כמובנת

דף ס"ז ע"ב ת"ר מעשה באנשי גליל העליון שלקחו לעמ בן טובים אחד מניפורי ליטרא בשר בכל יום ופריך בשר מאי רבותא רב אשי אמר אחם כפר קטן הי' בכל יומא הוה מפסדי מיומא לאטולמיה ופרש"י דאין המומר נאכר, ולכאורה קשה כיון דאין המומר נאכר למ"ל להפסיד מיומא בכל יומא יאכו מבשר של היום אלאחר ולימי אחרינא, אבל אי אמא דלינא ליכה פוגמא אחי שפיר דאחי בשר כשר הו"ל בכלל אינו רשוי לגר ולכן היו נריכין בכל יום להפסיד בהמה אחרינא, ורמי לשיטא הפוסקים דפוגם כה"ג. ועיין ע"ח סי' ר"ד ס"ח שכתב על דבר שאין גדולו מן האדץ כגון בשר בהמה וכו' ומבשיל שנשחנה טורמו ונאקלקל מנרך שהכל, וכתב המג"א סק"ח בשם ב"י וכ"ה בט"ז סק"ב דהייט שנאקלקל קצח דאילו נאקלקל לגמרי אין מנרכין עליו כלל, ועיין דעת מורה שם ובהגהות ובאחי האריכו בס"ד בזה.

ואיהו הרע"ה בנדה"ב בית ד' ס"ח בשעין נטלפ"ג כתב וז"ל כתב המאכר פגם זה שאמרו לא שפוגם לגמרי וכו' ואינו נכון כלל, ועוד זו מניין לנו אחר שבישרה האורה פגם היאר בשאין נאכילה גר מניין להאיר בשאין אורה נפסות מכאן אלא דברים אלו אינן אלא קדירה שאינה נם יומא שהאורה בשבישל שהבלע שבה כיון שנשאהה מעל"ע בידוע שהוא פגום

מכדי גר וכו' ע"ם וכן דעם הרמב"ד ז"ל דדוקא נקט שאינה נאכלת מפני זה, עיין ריטב"א ע"ז הנ"ל.

ולולי דבריהם הקדושים אאר מיאיהם אלו שומים לפענ"ד מעיקרא דדינא פירכא דאאמא דבר זה בשאין אורה בירושלמי יומא פ"א ה"ה בכה"ג שהקשו אם אמי לא היו מאיים אומו לאכול לא אכל ולא בילים וכו' ופריך ולא אן האיים שהיו נעשין בשים המקדש הן ס"ר אבין על אם לא אנשון ס"ר יוסי בי רבי נון כאן בראשון וכאן בשני פי' לפריך למה היו נריכין לשמרו על כך והלא אן האיים היו שלא רצה כה"ג קרי ביה"כ ומשני רבי אבין לכאמילה אין סומכין על הנס ורבי יוסי משני בשבים ראשון הי' הנס אבל לא בשני ואאני בשקדם שי מירי ע"ם ובשאר כאו"י יומא כ"ם לאיכא בירושלמי מעשה ואירע קרי לכה"ג וככם יוסף בן אולם ע"ם וכאו' אאת בספרי משנה הלכות ח"ד סי' קי"ו להגאון אאוסרדא הקאמי שם על הק"ע בירושלמי הנ"ל ה"ח בשעשה בכן אולם אאיפורן שאירע קרי לכה"ג ביו"כ וככם בן אולם ושיאש אאאיו בכהונה גדולה ופי' הק"ע שאירע אארה אארי שבשאת ע"י אחת אאומאות אבל קרי אאת אי אפשר לומר בשבן בשאות שלא אירע קרי לכ"ג ביו"כ אעולם והרי הירושלמי לשיטאו לאפשר בבית שני דהכ"ג שאירע כן והוא ז"ל בעלאו פי' כן בסאוך ה"ד וע"ע עיין אוי"ט פ"ח דדאאי ה"ח ד"ה האומן וכאום' אדשים שם אאוהרש"א ז"ל וכאום' רע"ח ודו"ק שם.

אלא לפ"ז פשוט דאי' הלוים אן אין עולה יפה לקוסים הראשונים ז"ל בין לר' אבין ובין לר' יוסי לעד' אבין אין סומכין על הנס וכדעם רבינו ז"ל ולר' יוסי בבית שני לא הי' כלל הנס הזה שלא הסריח ושפיר הקשו המום' והרע"ם ללאה נריך אריכה ושאיפה הא נפגם בעאוד השאר.

תשובה ר"ד

ד"ה אבל לפענ"ד בח"ד ונ"ל סברא ישרה דלא שייך כאן אין אאבטלין לימור לכאאילה עיין רשב"א בשאה"ב בית ד' שער ג' דף י"ט בעאין נטלפ"ג בח"ד ועוד שאם אאה בא לאאור הקדירה לעולם לימא הפסד כלים וכעאין שאאשו והאירו באאור אדם שהאיקוהו בקליפי ערלה וכו' ע"ם.

עוד אם בדף ק"ג ע"א ד"ה ומ"ם היכי דאשהו לאאור גם נטלפ"ג לאאור הנה הרא"ה בבדק הבית בית ד' שער ד' כתב ז"ל ובודאי נטלפ"ג מומר בכל לאיסורין שבאורה בין לומו שהן בשיעוריהן בנותן טעם בין שהם בשאהו לטעאת דהומר נטלפ"ג דלא אשוב לומל אלא בספרא בעלאא ע"ם.

ובן כתב הריטב"א ע"ז ס"ז ע"א ד"ה ואינה בשלא נ"ל והו יודע דנטלפ"ג שהוא מומר שוב בכל האיסורין ואפילו באיסורי אשהו להא בגיעולי כומים שם כל האיסורין יש בו וכן בדין דכיון דשפגאו עושה לומו כאלו בשבטל ובשבטל ממנו הוה בספרא אה לי לאיסור אשהו ואה לי שאר לאיסורין ולא אשוס דהאיסור בשהו אינו נותן שוס טעם לא בשאר לאיסורין נאי דשהם בשיש לא יהא טעאת ועוד שע"כ בשלאת לאד שאם אין אם אן האיסור אלא אשהו והי' לאסור ואם יש אם ארובה שרשי לאת טעם יהא מומר וניניא בשרעא וגיורא בשאי שאית ע"ו לא שנא והכן פסקו להאם בכולו אלאודא ש"ר ע"ם ואיהו אין נותן

טלפ"ג מומר מלג כדיעבד אבל לכתחילה אסור והקדירה לנמי גם יומג אסורה לכתחילה גזרה אטו גם יומג ע"כ ע"ש, הנה מפורש כאן דנעלפ"ג שהוג מומר שוה בכל אסורין ואפילו באיסורי משהו וקנאם ל"ש מרש"ל שבועות ודו"ק.

תשובה ר"ו

ד"ה אבל מה שאני ממה: עיין עט"ק יו"ד סי' כ"ו ד"ה והנה פלוגתא ובמי להרב קעניגסבערג בענין לעשות דשעלעטין מעורות הטרכמי מזה. [עדיין לא נדפס].

שם. ד"ה ואני אומר: עיין גל"מ ריש בילה ודו"ק.

תשובה ר"א

הערה מהמו"ל

[בסי' מנ"מ כ' הטור כשם הר"ר מפפיה דע"ם שאל כשנם שע"ג לאסור ע"ם מפני כמה מנהג אבותיהו נכון לאסור גמ"ם ומאי"כ כ' ורב הפי כמב מנהג אבותיהו בבער ממן מע"ם ולאסור מזה ונדל גדלו קדמוניו שלא לאסור מזה מע"ם שלא יבא לידי לימור וכמ"ם לופין מזה כפיקוחה ואע"ג אין בו שלא מנהג אבותיהו לאסור מע"ם ולא לטרוח ב"ש ולאמר פילפ מזה שלא יבאו לידי לימור. ול"ש למה לא פירש כפשוטו שבער"ם הוא מדוד ובפרט בע"ם ואם יאסו אם המנוח אחר ו' שנות ומחזה מיקרין שיבא לידי לימור לאסור בליבה אבל בשאר ע"ם אין בשם ע"ם שמופר לאסור מע"ם. ולפי סי' זה משמע דגם כשאל ער"ם בשבת יש ענין לאסור מנוח אחר מנוח דלא"כ אין משם גדול כ"כ שיבא לאסור בליבה, ועי' ג"כ בשו"ת מנחת שלמה ח"א סי' נ"ט מש"כ בענין זה. ועוד י"ל בכוונת רב הפי כמו שכ' ר"ת הובא בב"י לעיל בשם המרדכי שמע יאחר שעשם יום ג' בשבת - פי' אחר הנהוג על הטור אות כ'.

ובב"י בשם מרדכי פ"ק דשבתים אל מאסו מנוח מיום השני מפני מרחים הענין ואע"ם שמופר לאסור מע"ם מ"מ נראה כאיזן משבת ליו"ט והדרו המלה ואסו אומה בא"ם בחוכה ואחכל בחוכה עכ"ל ופי' הב"י נראה כאיזן דהיינו שהרואה יאחר שנאשפה בשבת. ובב"ח פי' בע"ג דאיך לנאך לאסור מלה בחוכה אן המנחה ולמעלה וקי"ל לאסור לעשות מלאכה בע"ם אן המנחה ולמעלה אע"כ לנורך שבת ואע"כ הלא המנוח אינן לנורך שבת אלא לנורך יו"ט ונראה כאיזן משבת ליו"ט ויאמרו דמופר להאיזן משבת ליו"ט דאל"כ אין אומה בע"ם אן המנחה ולמעלה אם לא שבשבת עצמו מופר ח"ם נראה כאיזן ע"ש. וכתב כ' הב"ח בדעת הגאונים בתו"ם סי' מר"ט לאסור המחה בעיו"ב לאחר חנוח אפני שנראה כאיזן מיו"ט לאחל ע"ש.

ועוד כ' הב"י בשם רב הפי דאם יאפה בליל יו"ט אחר מלאכול מלה ולא מעיו"ט דאיכא בשם ה"ר יהודה הכהן דבליל ב' יאפה המנוח בליבה ולא מעיו"ט דאיכא מזה בשאחה ופי' ג"כ בש"ז שהביא מהרוקח שכ' לאסור בליל יו"ט שני גזירה משום ע"ם שאל בשבת שיאפה בליל ראשון ו' מנוח כמו בכל ע"ם (ודכוותה יום הנף כולו אסור) לכן יאפה ממיד רק בליל יו"ט שני (ופי' ג"כ כמנהגי מהרי"ל אפיי המנוח בב"ב כותב לאסור בליל ב') והט"ז חולק שם משום שיש המנוקות ומשום עוד כמה משנות. ומשמע קצת דלכמה ראשונים אין כ"כ קפידא בליל שני למהר מיד ואולי לזה רמיז לא משמו בליל ב' לאכול אפיקומן קודם חנוח יעויין בשו"ת נקו"ם ממרי נועם (וע"ש מג"א סי' תפ"ג י"ד בהאידנא נקילין ויומא קמא עיקר). וביותר דלפי הטעם של הכתב, אם יאפה בערב יו"ט יקברו לאוסף מנוח ביום ג' בשבת וגם השני לפי הב"ח יקברו לאם אוסף ו' מנוח בע"ם אן המנחה ולמעלה ג"כ יו"ט ג' מכין לשני, ובפרט דמאחרין מלאכול מלה ביום ג' בשאחה פי' בתר"ת סי' מכין לשני, ובפרט דמאחרין מלאכול מלה ביום ג' בשאחה פי' בתר"ת סי'

תפ"ג ס"ב בשאוסף הרבה בע"ם יקברו בוודאי שזה בליל ב' ול"ב מומר להכין וכדו'.

ובמה שכתב במשנה ברורה שאסף ומלח נאסרים להלין בעד המטנג ברוב יראל אין מהרין לאסילו במנוח מלוה לעם בער"ם ובאסר בגדי יפע כמו מפני שים כמה דעות שאסילו אחד בער"ם במשהו חה קשה ליאחר מ"ש, מלאחי בשו"ת מהר"ם בנוף שורש קע"ד דכהה אחרין מבילה מלוה בשאחה ולא מיקרי שיבא לידי מכשול דכין דאני שימור מוב יומר לאסורה בשעת לימור אחר דלו הוא מהר יומר ע"ש. אך בשגור מלאחי שכתב כאר בשר בשאח"ם בשוחו ורוב העולם נוהג לאסור הכל אפי' קודם ערב שאח ע"ם ודו"ק).

תשובה ר"ב

[בקיצור הדינים לאסח שדרש המחבר בשבתח דלבה ודאסאו בהגש"ם ערבי אסחים כתב בשוח נ"ג אין לאסות רוסיאשען מהעח בשאח].

תשובה רט"ו

[בקיצור הדינים לאסח שדרש המחבר בשבתח דלבה ודאסאו בהגש"ם ערבי אסחים כתב בשוח נ"ו שאן הנעשה משאנשבלומאן (וכל' הגר נאפרשאפרגור) אין לאכלו בשבת, ומשאבר שו משנה אחרונה כין שאשרין האשונה היא משנת מרמ"ח ובקיצור הדינים הנ"ל נכתב שבשנה שרשם לעצמו דינים אלו כי אל ע"ם בשבת, והשנים שאל ע"ם בשבת אחר שנת מרמ"ח שלא נאסורה שלה זו המה מרמ"ב, מרנ"ו, מרנ"ט ומרס"ב. ובגדון זה ע"ע בשו"ת מרחשת מ"ח סי' ג').

ד"ה מכאנו היקר: לא ידענא מה לימור ים בשאן זים לאכלו אפשר אם נשאר כהלכחו וכמ"ש בק"ז לעיל בשאוך ועיין מג"א או"ח סי' מנ"ג סק"ב [ובדג"מ].

תשובה ר"ז

[בקיצור הדינים לאסח שדרש המחבר בשבתח דלבה ודאסאו בהגש"ם ערבי אסחים כתב בשוח נ"ה פלפלין שים חשם שאסורב בו קונאסו ספספסר נריך למכור].

תשובה רכ"ו

סוף המשובה דגם בחנוה יולח: עמש"כ לעיל משובה ע"ח בחשנת העמרמי.

תשובה רכ"ז

ד"ה ומה שעמד על דברי מג"א עיין מש"כ רבינו בי"ד סי' מי"ט בד"ה ואני מסחפק בחרומה בית כהן ע"ם ודו"ק. ודע דהנה"ב ס' יו"ד סי' קנ"ד בחב חמ"ם הרשב"ץ לנדקה דומה לחרומה וכשבא ליד גזבר שוב לא מני לחשתולי עלה דהא גופי' טעמא בעי למה בבא ליד כהן לא מני לחשתולי דהא בים שלה להקדש הוא משום דדומה להקדש בטעות ואחו מי שטעה על חולין ובבר שהוא חרומה ובחנה לכהן בחורת חרומה אם אח"כ יודע לו שהוא חולין מי יחזיקנו כהן וחידש הנוב"י דטעם הבבר דכל שאלה ופחח הוא שהנדר חומר חלחלה היחי יודע כן לא היחי נודר ופשוט שאם הבבר שקר והי' נודר בכל חופן אין לו החרה אלא שאין אנו יודעין שמשקר ואין צריכין להשדו כל שבא אכם המחיר שומעין לו אבל הכהן אינו מחויב להאמינו ויכול הכהן לומר שחולי אחה משקר לי ולכן חרומה בית כהן לא מני מיחשב ומה"ט בנאמר ליד גזבר נמי אינו מחויב להאמינו ולהפסיד לעניים ע"ש.

ולפי טעם זה חזרה קושית הצומל ממלי לא ממרינן הוחל וכעי
מיחצל והרי הרמ"ם כתב המודר הנאה מלוגנו של עגמו
לו משל חבירו וכלוגנו של עגמו ודאי ליכא טעמת דטו"י דהרי
הוא יודע שם נחמת מחמרט לו לא וכיון שנחמת אינו מקבל
ח"כ הו"ל הקדש נעשות ולא הוה נדר למפרע והו"ל לוגב שלו
ועיין לנ"ם ס"ם סי' תרמ"ט שכתב מדברי מג"א הנ"ל כיון
שלגו מנוה לאחשולי עליה משו"כ נע"ז, וכוונתו ליתב דלא
מסתבר המג"א שם דברין ע"ם חלה דלכאו' גם זה נ"ע שהרי
להדיא אמרו מדרים נ"ט ע"א מ"ם תרומה מנדרים ומשמ
נשלמת קונמות מנוה לאחשולי עליהן משום דר"ג דאמר ר"נ
כל הנודר כאלו בנה במה והמקיימו כאלו מקטיר עליה תרומה
מאי מנוה לאחשולי עלה ופי' כיון דמנוה לאחשולי ופי דעת הטו"י
עליהו דמי ומ"ש הכ"ג כיון דמנוה לאחשולי ופי דעת הטו"י
עכ"פ נלוגב שלו ממת הוחל אינרע אפילו נלוגב של חבירו כיון
דהוח רוצה לנחת בו והוח יודע נחמת שאינו משקר ומ"ש אחאי
לא ממת הוחל וכנ"ל.

אלא דצעיקר דברי הטו"י הנ"ל דברין הקדושים לפע"ד נ"ע
דמ"ם דלעגין איסור החכם מחמיטו ומחיר לו אבל הכהן
אינו מחוב להחמיטו ולהחזיר התרומה משמע דאלו הי' מחמיטו
הי' ממויב להחזיר לו ולפ"ז נ"ע רב הלוך יאבל הכהן תרומה
זו כיון דישראל שאל על התרומה ואכם התיר לו ס"ל אפילו
ממת לאינו חייב להחזיר לו מדין ממונו מיהו עכ"פ ספיקא הוה
דילמא נחמת הוא נבל אבל הכהן כיון דבעלים שאלו עליו ואף
דהכהן אינו מחמיטו מ"מ הכהן אינו אלא כמקופק נדבר שמת
משקר והו"ל ספיקא דאוריתא וגרע מדממי דאמרו מכמים
שמת לא עשר וכל שכן זה שישראל עומד ונוח שהוא נבל
שאאל עליו ומ"ש עכ"פ הי"ל להשמיענו דנתרומה ביד הכהן אף
שאין בידו לשאול מ"מ אמורה נאכילה אם שאל עליה.

זאת ועוד אמרת דהרי הטו"י אי' כן לפי שיטת הרשנ"ם
והסביר כן סברת הרשנ"ם דלכן ס"ל נא ליד גוזר אינו
יכול לשאול עליו משום דעל הממון אינו מחויב להאמין לו אמנם
הרי מיוחיה מדברי הרשנ"ם נעלמו הניאו הרין נדרים פ"ה
הנ"ל שכתב נד"ה ומהא שמעינן שהאומר הנאת פירות על
עלמו יכולים אחרים ליעול אותן נעל כרחו ואינו יכול לעכב
אע"פ שיכול לשאול על נדרו כיון דהשתא מיהא הם לא ימצאל
מיהו היכא דימצאל מיבין לשלם כיון דאכם עוקר הנדר מעיקרו
כיון דימצאל הוין להו הנך פירות כאילו לא ימצאי עליה
מעולם וא"ת א"כ היאך יעלו הכהנים נע"כ למה לא נחוש
דלמא מצאל ומהני מדידיה לאו קושיא הוא דהתם המקדש
השתא על מנמי שאין עליה או עליו נדרים ונמצאו נדרים אינה
מקודשת ואם הך לאכם והתיר מקודשת אלמא אע"ג דמני
מיצאל ואילי קדושי למפרע כל אימת דלא מיצאל לא מיבעין
דלמא מיצאל הכ"ג אם לימצאל עבדי כהני אסורה למפרע כל
אימת דלא מיצאל לא מיבעין להכי הרשנ"ם ז"ל ע"ש.

מבואר מדברי הרשנ"ם ז"ל דכל שאאל על נדרו וחכם עוקר
הנדר מעיקרו מהני השאלה וחייב לשלם הממון ולא
חמרינן לאעגין ממון אינו צריך להאמין ליה אלא מהני השאלה
לכל הה היפוך ממה שכתב הטו"י נדברי הרשנ"ם ז"ל ונע"ג.
ונאמת כי דברי הרשנ"ם אינם נרורים דנמ"ה כתב הרשנ"ם
ז"ל דקדשים אפילו נאו ליד גוזר מני שאל עליהם ולכן הו"ל
דישנ"מ ונמשובה כתב דנא ליד כהן אינו שואל ועיין שו"ת מוגל
מגם סי' י"ט מה שהאריך נזו.

לדבר מדקי"ל מצי שיעור למעוטי מן התורה וה"ה לדיבת קצת מצוה נמצי שיעור עי"ש ובשו"ת רב פעלים סלק ג סו"מ סימן לב סביש שם בשם הרב נצי מהר"י מפ"ה הביא ראיה לזאת מצי שיעור בעשה, והרב מד"מ ז"ל בסמכ"ר שם דחה ראייתו, והביא ראיה מפוספוס ישנים להפך, והרב הגדול מהריט"ע ז"ל בפוספוס דרבנן מערכם ס' פות קל"ח העלה דליכא מצי שיעור בעלות עשה, והוכיח כן מדברי הגאון משנ"ל ז"ל דס"ל הכי, וחכר שם דברי הרב בכ"י המ"ל ופקפק בהם, ונם הרב הגדול מקי"ל פ"ם סי' ג' העלה כן דמצי שיעור בע"ע לית כלות, והביא דברי מסכ"ר ומהר בפסחים שיעים להביא דברי מק"ל ודחה דבריו ועמד בדעתו הרמה שם קצת מצוה נמצי שיעור, והרב מק"ל בכונן למקר שבסוף מק"ל יו"ד ס"ם הביא דבריו והסכים עליהם וקי"ס דבריו הרשתומים יע"ש. ונם הביא בשם שו"ת מורה לשמה והפרין שם ברב פעלים והביא הרבה ראיות לדיבת קצת מצוה כשעשה מצי שיעור בעלות עי"ש. והנה מי כאו"ם מבני מר מלך תו"ת סימן פג ובדבר שאלתו שאלת מכמה בעמנת לאמר ממיד של בין הערבים כבש אחד ממופסין אפול אם יקריב מפום דעשה דרבים דומה עשה דהשלמה או מצי מצוה לית דומה עי"ש ועי"ש שהביא הרבה ראיות ומסיק דדומה הרי דמצי מצוה נחלי נחשב למצוה. וכ"ק מרן אאדמו"ר שליט"א בחידושי המשנה עמ"ש פסחים הפרין בשנין זה אם יש מצוה בחצי שיעור ובדברי שפה"מ פי"ב דברים כי נעמו. ולענ"ד לכאו' למימר דאי' מגמ' בחם' קידושין חשב לעשות מצוה ונתנם ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה ולדברי מרן זצ"ל דהכוונה של מצוה הוה אלי מצוה הרי אפי' לא עשאה ג"כ מעלה עליו כאלו עשאה דהיינו דהוה אלי מצוה דרק מעלה עליו כאלו עשאה בשלימות.

אמנם יש לחלק בין אלי מצוה בין אלי שיעור של מצוה וכצין דחציגו

מחלוקת הנוב"י מה"ם חו"ם סי' כ"ב והמהרש"ל בבי מילה ופריעה דלדעת המהרש"ל ליכא כלל מצוה בחיתוך ותוסר לעשות חיתוך בלי פריעה בשנת דמל ולא פרע כאלו לא מל ולדעת הנוב"י חיכא מצוה בחיתוך ג"כ והביא כמה ראיות עי"ש. ועי"ש בהגהות מהרש"ם לנדה בן הנוב"י לדעתי דבר זה אי המילה בלא פריעה הוה אלי מצוה או לא נפסח בגדולים במחלוקת בין הרנב"י ובין רבינו יהוסף הלוי ז"ל הובא בחיתוקי יוסף בסחכם ס"ם דף ל' בסוגיא דוהחפלמת פעמים שאחה מחפלם ע"ם ופלפלו בדבריו דבני השנת תביאה העיקר הוא ההשבה והמציאה הוא רק כמו הכשר משנ"כ בחילה וע"ש. ולענ"ד יש לומר החילק בין מילה להשבת חביאה הוא דבחילה הוה אלי מצוה דהיינו החיתוך משנ"כ בחביאה מה שאין החציאה הוה רק אלי שיעור ומזי לחינטרופי למצות השבה וק"ל ומיושב סי' הנוב"י מהפרת מהר"ם וק"ל ויש עוד להרחיב הענין ומין עת החסף פה).

תשובה רל"ז

בדין אי עומר בא מעבר הירדן

גרסינן בגמ' סנהדרין י"ח ע"ב מ"ר על שלשה מרגות מעברין את השנה יהודה ועבר הירדן והגליל על שחים מהם מעברין ועל אחת מהן אין מעברין ובזמן שיהודה אחת מהן הכל שחחין שאין עומר בא אלא מיהודה דוקא אבל רש"י פי' על שחים מהן אפילו על עבר הירדן והגליל מעברין להואיל ורובא דאי"י לא מצוי לבא לקרינן ביה חדש החביב ועל אחת מהן אין מעברין אפילו לא הגיע ניהודה והגיע בעבר הירדן והגליל אין מעברין דהואיל ומביאין עומר מעבר הירדן או מגליל דמנן במנחות (דף ס"ד ע"ב) כרמל רך ומלא בצינן מכאן אמרו אין מביאין עומר אלא מן הקרוב לירושלים דהיינו יהודה לא ביכר הקרוב לירושלים מביאין אומו ממקום רחוק וכו'. וכ"כ עוד רש"י במנחות דף פ"ג ע"ב להא דחנן חוץ מן העומר ושתי הלחם שאין באין אלא מן החדש ומן החרש וכו' כל המרגות כשרות אלא מן הקרוב ועבר הירדן והגליל כשרות וכגרסה דמזה הטעם פרש"י סנהדרין הנ"ל ג"כ דמביאין עומר מהגליל כיון דכל המרגות כשרות וכן מעבר הירדן דהוה בכלל כל המרגות אלא מן המובחר הוא מיהודה ולכן לכחחלה מביאין מיהודה.

ברם הר"ן נדרים דף כ"ב ע"ב ד"ה ההיא שעחא לא עבדינן ירדנא כחב ח"ל ועבר הירדן לא נחקדם להנחם העומר ולחקנת קדושת ע"כ וכבר ניין בנהש"ם שם לעיין נרש"י סנהדרין ומנחות הנ"ל וכונחו לכאורה דהוא מחלוקת הרשבוחם ז"ל ולא ניין כלל כוונחו בזה. ולכאורה נראה דעת הר"ן ז"ל דבגמ' שם מייחי מעולא בחיפקיה לא"י וקס מבני חחאה ושחט לחבריה ואמה ר' יוחנן ואמר מכדי כחיב ונחן לך ה' לב רגז נבל כחיב ת"ל ההוא שעחא לא עבדינן ירדנא ופי' דהיינו שעדיין בירדן היו ולא נא"י ומה הכריחו לפרש כן ולא פי' פחם לא עבדינן הירדן היינו הנהר י"ל לפ"ח שאמרו ז"ל מכות ט' ע"ב חא נגר וגו' מ"ר שלש ערים הנדיל משה בעבר הירדן וכנגדן הנדיל יהושע בארץ כנען ופרין בעבר הירדן חלח בארץ ישראל חלח אמר אביי בגלעד שכיחי רוצחים ופרש"י בחחיא בחחלח שני שבטים שלם כמו בחחלח עשרה שבטים ומשני בגלעד שהיא עבר הירדן שכיחי רוצחים ות"ש ע"כ דעבר הירדן לאו מארץ ישראל הוא לחכחי ונחחי לך לב רגז נבל כחיב ות"ש שעבר הירדן שמעון ר' יוחנן אמר מא"י הוא ורש"י י"ל דדיק מלשון ר' יוחנן שאמר ונחחי לב רגז נבל כחיב ונבל דוקא הוא ולא עבר הירדן והכן.

והרמב"ם פ"ב מה' תו"מ ה"ה כחב אין מביאין מנחה זו (כלומר מנחת העומר שזכר שם בה"ג) אלא מארץ ישראל שנאמר והנחחם את עומר רחשית קצירכם אל הכהן. מלמד שבאין מן הקרוב לא בא מן הקרוב מביאין לוחה מכל מקום מארץ ישראל ע"כ ולא ניחר שם כלל מה הוא ארץ ישראל ומה שכחב מלמד לבא מן הקרוב וכו' נראה דבא לפרש כמ"ש רש"י סנהדרין הנ"ל דלא מיחת ליהודה דוקא הוא אלא דמלמד בקרוב שהוא מיהודה ולחבוא מלוה אבל אם לא מצא מן הקרוב מביאין לוחה מכל מקום ועיין שפ"א מנחות פ"ג הנ"ל מי מלוה מן המובחר מעכב. ולפום ריהטא הי' אפשר לומר דדעת הרמב"ם כרש"י מדכחב מכל מקום מארץ ישראל ולכאורה יש לדיק למה כפל וכחב מארץ ישראל שיח הול"ל אין מביאין מנחה זו אלא מארץ ישראל מלמד לבא מן הקרוב לא בא מן הקרוב מביאין לוחה מכל מקום אי מביאין לוחה מן הרחוק ודעיין דמארץ ישראל הוא שהרי כחב בחחלה שאין מביאין מנחה זו אלא מארץ ישראל ועיכובא הוא וע"כ לרבות בא בכל מקום שהוא ארץ ישראל ואפילו עבר הירדן וכדעת רש"י אלא די"ל לאפוקי דכיון דמכל מקום משמע כבר בכל ארץ ישראל ג"כ מארץ ישראל מיעוטא הוא ובא למעט דוקא ארץ ישראל ולא עבר הירדן דמו"ל כבר נחמעט.

ולכאורה נראה רמי לדברי רש"י מספרי הובא בגרש"י פ' ואחחנן בעת ההיא לאמר לאחר שכבשתי ארץ סיחון ועוג דמימי שמע הומר הנדר הובא בגרש"י עה"ח ומי ימחי דעבר הירדן לא הוה בכלל ארץ ישראל ג"כ מה זה טענת משה דמימי שמע הומר הנדר וע"כ רמי' דהוא מא"י וי"ל לחדיה כיון שבאחחת משה רבינו לא נכנס לארץ ג"כ ע"כ דעב"ה לא הוה מא"י שהרי נשבע הקב"ה שלא יכנס לארץ לא הוא ולא אהרן. והרמב"ן ז"ל בפ' עה"ח כחב הטעם שלא זוה ה' בעולי

מדין במלחמת סיחון ועוג מפני שסיחון ועוג הי' מז' עממין ו' עממין כתיב ומכלה אם שלג מריבין ודרשו ר"ל אפילו אפילו קלי דמזרי וכ"ם גיעולי נכרים ומצומר דס"ל דארץ סיחון ועוג מז"ע ורמיתי בפר"ד דר' מ' דהניח דמהר"י מדרבי יצא לדייק מדברי הספרי נרש"י ומתחלת שמשה היה סבור שארץ סיחון ועוג הם מכלל ל"י אבל קושטא דמילתא שהיתם בכלל ל"י והמ"ל תמה עליו דמלחמת דפשיטא הוא שהם בכלל ל"י והפל על זה דתנא דמתני' מיעט ארץ סיחון ועוג מן הנכורים מפני שהיה ארץ זבת חלב ודבש ולעתין מרומות ומעשרות מיבעי מה"ת, ע"ם ולכאורה ל"ע שלא הניח מדברי הר"ן דעבר הירדן אין לו דין ל"י וכדעת הר"י מדרבי.

ובמה שכתבתי נראה לכאורה ליישב קושי' דו"ז כתן מהא דהקשו בגמ' ר"ה י"ג עומר שהקריבו ישראל בכיתתן לארץ מהיכן הקריבוהו והקשה ז"ל דהא בתוכה כתוב אחרי הכותו את סיחון ועוג ומלא שהיו בפ' בשבת בארץ סיחון ועוג נמי מל"י הוא והתנוחה כשרה לעומר ולמאי לקמו עמהם התנוחה, ולפי דעת הר"ן זה אינו דעבר הירדן לגו מל"י הוא ואינו ראוי להניח עומר משם ושפיר פריך בגמ' עומר שהקריבוהו ישראל בכיתתן לארץ מהיכן הקריבוהו דאינו כשר אלא מל"י ולא מעבר הירדן, ולפ"ז ומלא מכאן ואי קיימ לשיטת הר"ן ז"ל, ולשיטת רש"י ז"ל דכל שלא נכנסו לארץ אחרי לא הי' ראוי תנוחה זו להקרב ומרן בכי"ם מי' לפ"ם שאמרו בכמה מקומות בש"ם כל הרואי לבילה אין בילה מעכבת בו ובילה הרשב"ם ז"ל פ"ק ע"ח דלף שאין בילה אלא למנוה ואם לא בלל כשר מ"מ לא נומה המורה להניח אלא מנחה שיוכל לקיים מנוה בלילה אבל מנחה שאינה רואי לקיים מנוה בלילה לא נומה המורה להניח והוי כמניח מנחה מקטיות ע"ם והכ"ג כיון דאמרו ז"ל מנוה להניח מן הקרוב משום כרמל ורך וממלא ואף אלא הוי רק למנוה ואם הניח מן הרחוק כשר זה דוקא היכא דעכ"פ אם ירצה יכול להניח מן הקרוב אבל היכא אלא יוכל להניח מן הקרוב אפילו מן הרחוק פסול ולכן עומר שהקריבו בכיתתן לא היו יכולין להקריב מן הקרוב שהרי אכתי קניר עכו"ם הוא ולא קנירכם הי' פסול גם מעבר הירדן כיון שאינו רואי לבילה וכרמל מעכב בו ע"ם ועיין שפ"ח מנחות פ"ג במנוה מן המובחר מי מעכב רמזתי עליו לעיל ודו"ק היטב.

איברא דבשיטת הרמב"ם ז"ל מצינו בזה מחלוקת גופאי בליו

מי ע"ה מכלל ל"י היא והוא שהרמב"ם פ"ח מהל' תרומות ה"ב כתב ארץ ישראל התמורה בכל מקום היא בתרומת שבכתן מלך ישראל או נניח מדעת רוב ישראל והוא הנקרא בכתוב רגיס אבל יחיד מישראל או משפחה או שבט שהלכו ובכשו לעזרן מקום אפילו מן הארץ שנתנה לאברהם אינו נקרא ל"י כדי שיהנהגו בו כל המצות ומפני זה אלק יהושע ובית דינו כל ל"י לשנתים פ"ם שלא נכבשה כדי שלא יהא בישוב יחיד כשיעלה כל שבט ושבט ויכבוש אלקו ע"כ וכתב עליו הרדב"ז שם ל"י התמורה בכל מקום וכו' סוף ערכין דף ל"ב וירושלמי שביעית פ"ו ולמדנו דעבר הירדן נקרא ארץ ישראל ואיבא מן התורה והא דאמרינן לעיל עמון ומואב היינו מה שלא נטהר בסיחון מלך האמורי ע"כ. הנה דפשיטא ליה דעת הרמב"ם דעבר הירדן הוא ארץ ואיבא בתרומה מה"ת.

ומיהו בפ"ח מהל' רוצח ושמ"ג ה"ם כתב הרמב"ם מנוח עשה להפרים ערי מקלט שנאמר שלש ערים תבדיל לך ואין ערי מקלט נוהגות אלא בארץ ישראל וכתב עליו הכ"מ ואין ערי מקלט נוהגות אלא בא"י מפורש בכתוב פרשת מסעי אח שלש הערים מתוך מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ומה שמינו בספרי אין לי אלא שקולטות בארץ כנען בתו"ל מיין ת"ל מהיכן י"ל הק' אין לי אלא שקולטות אלא לבני הארץ לבני תו"ל ממין ת"ו תו"ל קרי לעבר הירדן ע"כ הנה דמספק ליה להכ"מ דאולי עבר הירדן תו"ל קרי ליה ולפי זה לכאורה י"ע מפ"ח דהל' תרומות הנ"ל אמאי קרי לי' תו"ל לפי הכלל שכל מקום שכיבוש מלך ישראל או נניח מדעת רוב ישראל נקרא כיבוש רגיס והוה בכלל ל"י שחייב בכל המצות הכ"י הרי לא מיבעיא למ"ד משה מלך עיין תמורה פ' קרח ג' משה מלך אהרן אחיו כה"ג ושמ"ר מ' ג' אלא אפילו אי נימא דלא הוי מלך אבל עכ"פ לא קס כתותו נניח ומדעת רוב ישראל הי' ס"כ אמאי לא הוי עבר הירדן מל"י, וכדעת הרדב"ז ז"ל.

איברא לדעון הרמב"ם ז"ל שם לכאורה קשה להבין מה שכתב ארץ ישראל התמורה וכו' ומפני זה מלך יהושע וב"ד כל ל"י לשנתים פע"פ שלא נכבשה כדי שלא יהא כיבוש יחיד וכו' ולכאורה י"ע אי המלוקה מהני אפילו קודם כיבוש שלא יהא כיבוש יחיד ס"כ אמאי לא מלך משה את ארץ ישראל לשנתים קודם הכיבוש כמו שעשה יהושע, כדי שלא יהי' כיבוש יחיד כשיעלה כל שבט ושבט ויכבוש אלקו. עוד יש לדייק קצת מש"כ ארץ ישראל התמורה בכל מקום היא בתרומות שבכתן מלך ישראל או נניח מדעת רוב ישראל ולמה לא מלך ע"פ כנוד למשה רבינו והי"ל להתחיל ארץ ישראל היא בתרומות שבכתן משה רבינו זוה הי' הכיבוש הראשון שבכתו ואח"כ מלך ישראל או נניח מדעת רוב ישראל.

ולולי דמסתפינא הי' נראה לומר דנחית דעת הרמב"ם ז"ל דעבר הירדן לא הוה בכלל ל"י ולכן לא חשב כלל כיבוש משה רבינו בכלל ל"י והגם שהי' נניח ומדעת כל ישראל או מלך לשיטת התוס' ות"ק הי"ל מל"י התחנם הרי התנה הרמב"ם ז"ל שם בהלכה ג' דתרומות שבכתן דוד מון לארץ כנען כגון ארם והרים וארם נוהה ותחלב וכיוצא בהן מע"פ שמלך ישראל הוא וע"פ ב"ד הגדול הוא עושה אינו אלא כל"י לכל דבר ולא כמוהה לארץ לכל דבר כגון בכל ומערים אלא יצאו מכלל תו"ל ולהיותן כל"י לא הגיעו ומפני מה ירדו ממעלת ל"י מפני שבתם חומת קודם שיכבוש כל ל"י אלא נשאר בה משבעת עממים ואילו חפש כל ארץ כנען לגבולותיה ותמ"ל בתם תרומות אחרות הי' כיבושו כולו כל"י לכל דבר ע"ם. הנה ניחר לן הרמב"ם ז"ל טעם לכיבוש דוד הגם שהוא מלך מ"מ לא הוה כל"י מפני שבתשו קודם שבתם כל ארץ כנען לגבולותיה והיינו ארץ ז' עממים ולפ"ז נראה דה"ה נמי בכיבוש משה לעבר הירדן הגם דהי' מלך או ע"פ נניח וכל ישראל וב"ד עמו מ"מ כיון שהי' הכיבוש קודם שבתשו בנ"י אח כל ארץ כנען ממילא הו"ל בכיבוש יחיד דקדום ואינו קדוש ולא הוה לא כארץ ישראל לכל דבר ולא בכנל ומערים לכל דבר וח"ם הר"ן ז"ל דעבר הירדן לא נתקדש להבחת עומר ולמקנת קדושות כלומר קדוש ואינו קדוש וכדעת הרמב"ם ז"ל וזה נראה כמי שמי של הנ"י ז"ל דעבר הירדן נקרא מו"ל ולא כרדב"ז ז"ל.

והעירו עיני ולומי נפיה"מ לרבינו הרמב"ם פ"ג מבכורים מי"ח ח"ל כבר ביארנו במה שקדם שהבכורים מביאין

מותם מעבר לירדן ואינם מע"י עכ"ל ומצ"ב כבר כיארנו הוא נפ"מ מכוורים מ"י ואלו מבילין וקורין וכו' ר' יוסי הגלילי אומר אין מבילין בכורים מעבר הירדן שאינה ארץ שבת אלא ודבש ופי' הרמב"ם ועבר הירדן אע"פ שאינה זבת חלב ודבש הש"י נתנה לנו ומפשר לנו לומר מפני נתתה לי ואין הלכה כר"י הגלילי ע"כ. ויש להסתפק בכוונת רבינו מה שכתב דעבר הירדן אע"פ שאינה ארץ זבת חלב הש"י נתנה לנו ומפשר לומר מפני נתתה לי אם זה מדאוריימתא או מדרבנן ומלשון ואינם מע"י לכאורה משמע דמדרבנן וצ"ע.

ורבינו הגדול נסתפק היד פ"ב מהל' בכורים ה"ח כתב ח"ל מ"ע להביא בכורים למקדש ואינם מוהגים אלא בפרי הבית ובארץ ישראל בלבד שנאמר רשית בכורי אדמתך וגו' ומבילין בכורים של דגריהם מערי מיתון ועוג ומסורים שהקונה נסורים קונה בירושלים אבל עמון ומואב וכו' אין מבילין מהם בכורים ואם הביא בכורים ממו"ל אינם בכורים ע"כ ופי' הרדב"ז ז"ל ומבילין בכורים מדגריהם וכו' פרק במרע"ה בכורים משנה ליימתי אמרו מוסיפות בכורים בכבורין בזמן שהיא נאה מן הארץ ואם אינה נאה מן הארץ אינה בכבורים משמע שבאים ממו"ל ורבינו פי' שם שהבכורים מבילים אותם מעבר לירדן ואינה מע"י ע"כ ולפי דברי רבינו מצ"ב לארץ מיתון ועוג אינה מיינת אלא דרבנן מה שנאלקו מ"ק וי"א אם מבילין בכורים מעב"ה בדרבנן פליגי דאי מדאוריימתא הו"ל למיפסק כמ"ק ועיין כ"מ שם והמעיין לפירות עבר הירדן הגם דמבילין אותן אבל פליגי אי הוי מע"י או לא רק שנאמר לנו ה' אבל אינה מע"י אלמא קודם לכ"ע ולפ"ז דעת לנכון נקל להבין דעת הרמב"ם ז"ל דעבר הירדן אינו מארץ ישראל, ופלא לרבותינו התמרוצים שלא הביאו מדברי הרמב"ם אלו דס"ל שעבר הירדן אינה מע"י. ותגדל התימה על רבינו הרדב"ז ז"ל דבר"פ ה' מהל' תרומות כתב בפשיטות בה"ג למדנו דעבר הירדן נקרא ארץ ישראל ואיינא בתרומה מן התורה ולא הרגיש ללכאורה נראין הדברים כפומר סתרתי מהכא להתם.

והנה רבינו הכ"מ שם כתב ומבילין בכורים של דגריהם מערי מיתון ועוג משנה בפ"ק דבכורים ר"י הגלילי אומר אין מבילין מעבר הירדן שאינה ארץ זבת חלב ודבש וידוע דהלכה כמ"ק וידוע דהלכה אלא כתב כלל מעתה דעבר הירדן אינה מע"י אלא דאינה ארץ זבת חלב ודבש והפסול משום לאו משום דאינה מע"י וזה שפיר ים לחלק בין בכורים לתרומות ומעשרות דתרומות ומעשרות לא נתנו זבת חלב ודבש ולעולם מיהא מה"מ ולא בכורים וכן רואתי בשו"ת מהרי"ק סי' קכ"ב אות ג' ח"ל על מה שכתב הרמב"ם וכן הסמ"ג דמבילין בכורים מדגריהם מערי מיתון ועוג ואלו לענין תרומה לא חלקו בין ערי מיתון לשאר מ"י. אמת היא כי רואיתו מתוך משנה אמת דפ"ק דמס' בכורים ח"ל המשנה אלו מבילין וקורין וכו' ריה"ג אומר אין מבילין בכורים מעבר לירדן שאינה ארץ זבת חלב ודבש ואע"ג דפליגי רבנן עליה דריה"ג ואמרו דמבילין וקורין ס"ל דהיינו דוקא מדרבנן אבל מדאוריימתא מודי ליה רבנן לריה"ג דפטור משום שאינו ארץ זבת חלב ודבש והאי טעמא לא שייך כלל לפטור מתרומה ומעשר דדווקא גבי בכורים הוא דשייך משום דכתיב להדיא נפרשה ארץ זבת חלב ודבש ולפ"ז שפיר ים לחלק בין תרומה לבכורים ע"כ מה שביאר בטוב טעם ודעת. ונראה כי נמ"י פ"ק דבכורים כתב הרמב"ם נפיה"מ הטעם משם לאינו ארץ זבת חלב ודבש אבל מ"מ ה' נתנו לנו אבל נפ"ב דבכורים כתב הרמב"ם הטעם לפי שאינו מע"י וע"ש שהמהרי"ק לא הרגיש גם בזה ולפ"ז ליכא האי פירוקא ועכ"פ הרדב"ז שהרגיש ג' הטעמים והבין הטעם שאינה מע"י ל"ע מתרומות ומעשרות שכתב שמיי מה"מ ול"ע.

ובפ' י' מהל' רוצח ושה"נ ה"ח כתב הרמב"ם ח"ל אין דין עגלה ערופה נוהג אלא בארץ ישראל וכן בעבר הירדן וכ"מ שם כתב בספרי סוף פ' שופטים אשר ה' אלקיך נותן לך לרבות עבר הירדן ולכאורה אי עבר הירדן בכלל ג"י היא למה לי רבוי נראה לכאורה דדעת הרמב"ם דעבר הירדן אינו מכלל ג"י וכמ"ש בהל' בכורים ובספרא פ' קדושים בפ' ערלה כי תבואו יכול משנתנו לעבר הירדן ת"ל אל הארץ הארץ המיוחדת וכן שנינו פ' אמור גבי עומר יכול משנתנו לעבר הירדן ת"ל אל הארץ הארץ המיוחדת ובפ' מצורע פ"ה יכול משנתנו לעבר הירדן וכי ת"ל הארץ המיוחדת והנה במשנה כלים פ"א מ"ו ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה קדושתה שמבילין ממנה העומר והבכורים ושמי הלחם ע"כ ובהגהות הגר"א מחק מיבת והבכורים נראה לכאורה דס"ל דהעומר אינו בא מעבר הירדן והבכורים באים מעבר הירדן ולכן לא גרם בכורים בהדייהו דעומר אינו בא אלא מארץ ישראל המיוחדת ובכורים באים מעבר הירדן ועיין רמב"ם בפיה"מ שם אמר השם נעומר וקנרתם את קניכה והנחתם את עומר ואמר בשמי הלחם ממושבותיכם תביאו לחם תנופה ואמר בבכורים ולקחת מראשית פרי האדמה אשר תביא מארצך נראה דגרם בכורים נמי ולפ"מ שכתב בבכורים שמעבר הירדן שהוא ארץ מיתון ועוג לא הוי אלא מדרבנן אחי שפיר דס"ל דרק מארצך מביא בכורים כמו עומר ושמי הלחם ודו"ק.

ברם בגמ' פסחים (נ"ב ע"ב) שלש תרומות לביעור יהודה ועבר הירדן והגליל ופרש"י והרמב"ם והר"ש פ"ט דשביעית שארץ ישראל נחלקת לשלשה חלקים יהודה ועבר הירדן והגליל וכ"ש הר"ש פ"ד דידים ח"ל עמון ומואב אין זה עמון ומואב דטיהרו בימיהן לארץ ישראל היא וכו' ע"ש ובספרי ובספיקתא פ' שופטים דרשו ז"ל אשר ינחילך ה' אלקיך לרבות עבר הירדן נראה דעבר הירדן נמי הוה בכלל ג"י ואשר לכן נראה לפענ"ד דודאי יש דברים שעבר הירדן הוא בכלל ארץ ישראל ויש דברים שאינו בכלל ארץ ישראל דרש"י ס"ל דאין מביאין עומר נמי בכלל ארץ ישראל והר"ן ס"ל דאין מביאין עומר מעבר הירדן לגבי זה אינו כג"י ומה ממקו זה דברי הר"ן שכתב ועבר הירדן לא נתקדש להנחת עומר ולמקנת קדושת ע"כ. הנה דיק הר"ן דעבר הירדן לא נתקדש למקנת קדושת ולא כתב דעבר הירדן אינו מג"י אלא לפילו שהוא מג"י מ"מ לא נתקדש בכל הקדושות שוב ראיתי בשו"ת משכ"ן מ"ג סי' קל"ט שכתב לדכל ענין ולכל מצות התלויות בארץ דין ארץ ג"י לכל מילי רק לענין מיבת ג"י כגון לקבורה בג"י ומצות דירה בה וכן לענין נשך אשה ושהה עמה עשר שנים ובא לג"י ואין נכנסה אלא בג"י ואורית דג"י מחכים כל אלו אינן בעה"ע וכ"כ המאירי ב"ב נ"ו ע"ב. ועיין בתרוכה בברכי יוסף או"ח סי' תפ"ט. ובתש' מהרי"ט להלן סי' ר"ו ובמרכבת המשנה פ"ד דשמיטה ה"ו ובחזו"א פ"ד משמיטה הכ"ח ע"ש ועיין קה"י שביעית סי' ה' ואין הז"ג להאריך כעת יומר ודו"ק ועיין תוס' ב"ב נ"ו ע"ב ד"ה הרי שעור.

וכזה נלפענ"ד לומר דרש"י לשיטתי' ורמב"ם ור"ן לשיטתי' דרש"י ע"ז כ' ע"ב מהא דתנן אין מסכירין להם בתים בא"י ואלו"ל שדות ובפוריא מכשירין פרש"י פוריא ארס נוכה

ומשה לע"ע וכיבשה דוד ומוכרה לקדושת ע"י שלא ע"פ הדיבור ובלא עשיית ריבוע וקרי ליה כיבוש יחיד והמום' שם כ"פ ע"ג ד"ה כיבוש יחיד כתבו ח"ל פ"ים שלא היו שם חורים ומומים ועשיית ריבוע וכ"י לכך נראה כל שאין לו רשות לכבוש ונקרע חו"ל דכל זמן שלא כבש כל ע"י לא היו רשות לכבוש חו"ל והכי מיתת בספרי פרשת עקב כשכבש דוד מרס והרים ומרס נוכח ע"ל הקנ"ה תמוך לפלטין שלך לא כבשת ואתה הולך ומכבש חו"ל וכו' ע"ש.

ומבואר דרש"י ע"ל דכל שהיה עשיית ריבוע וע"פ ה' מקרא ע"י גמורה תפילו נכבש קודש ז' עממין ולכן שפיר ס"ל דעבר הירדן כו' שהיתה ע"פ ה' ועשיית ריבוע הוי"ל קדושת ע"י גמורה ומכילתא עומר מכל הר"ן והרמב"ם מחלו כשיטת המום' ועדיפא מיני' דירדן נמי לא הוו בכלל ע"י גמורה כ"ו שלא כבשו ז"ע קודש וכנ"ל ועיין ס' ס"ם גיטין ס' ד"ה נשלמה הניחו בם' בית שמואל ע"ז הנ"ל.

והריטב"א בפי' לע"ז הקשה לפרש"י מפני שלא היו חורים ומומים וכל ישראל והלא הרבה כפרים שכבשו עולי מצרים שלא היו שם חו"ת וכל ישראל ואפ"ה לא הוי כיבוש יחיד שהרי כתיב ונוסע הלך וחיר בן מנשה הלך וילכוד אם קנ וכו' ע"ש ולפמ"ש לכאורה יתיישב להרמב"ם ז"ל מכל נרש"י לשיטתו ודלי קשה והרמב"ן פ' עקב כתב דמכאן יצא לרבותינו המחלוקת בסוריא שקורין חומה כיבוש יחיד והטעם כי דוד ככש חומה גרונן ונפשו שלא שאל בחו"ת ולא נמלך בסנהדרין כי היו מיב להורים ז"ג מחילה ואח"כ אם ירצה יבא אל ארץ אחרת וכו' ע"ש והנה לכאורה הרבינו שני הטעמים שלא שאל בחו"ת ולא לסנהדרין והטעם שלא שאל לפי שהיו מיב להורים ז"ע מחילה וכנראה שלא היו מסכימים לזה ודו"ק.

ובזה נלפענ"ד דהמום' נמי לשיטתם שכתבו ב"מ כ"ח ע"ל ד"ה ממשה עשר יום וח"ת והלא ע"י הוא מרגע מחוס ע"י פרסה על ד"מ פרסה וירושלים מן הירדן שהוא מחוס ע"י מהלך יום אחד ועיין מהרש"ל שם והפנ"י תמה על הח"מ דמנ"ל ד"מ פרסי קחשיב לגד מעבר הירדן דילמא אין הכל לא הוי אלא מ' פרסי דעבר הירדן נכלל ארץ ישראל הוא ע"כ ונחמת כנראה דהמום' לשיטתם דע"ה לא הוי בכלל ארץ ישראל גם רמיתי למרן בפי' על הגדה ערכי פסחים עה"פ ממשה מי יודע שהניח דברי הפנ"י ועוד דפשיטא דעבר הירדן בכלל ע"י ונחמת כנראה דהמום' לשיטתם דע"ה לא הוי בכלל ארץ ישראל מה שהניח ממס' כלורים דף פ"ח מ"ו ואלו מניחין וקורין וכו' מעבר הירדן ולא הניח דהרמב"ם ס"ל שהוא מדרבנן ודו"ק. ועיין דברי חיים עה"ת פ' מטות ד"ה ומדרש בפופו ח"ל ולעתיד שיתוקן העולם ירבו ישראל כל העבר עממין ונודעי גם ארץ מיחון ועוג יהיה בקדושת ע"י ולזה אמר הפסוק ומקנה רב היינו שפי' להם הרבה קנין למקן ועדיין לא נתקן הכל וכו' ע"ש.

ומה שכתבתי הי' נלפענ"ד ליישב שיטת הרמב"ם ז"ל שלא משב מנות יהוש ע"י למ"ע, והרמב"ן השיגו וס"ל דהוי"ל מ"ע וכבר התריכו בזה וגם אני בעניי כתבתי כבר ולפמ"ש י"ל דהרמב"ם לשיטתו דלכאורה מקשה המיל הסכים משה ע"פ ה' להושיב רחובן וגד וחצי שבט מנשה בעבר הירדן כיון דעבר הירדן לאו כ"י הוא ולא מקיימין בה מנות יהוש ע"י וע"כ חסר להן מתרי"ג מנות וע"כ דישוב ע"י לאו מ"ע הוא ושפיר מוכרח מבני גד ובני רחובן שישבו בירדן דליכא מ"ע בישוב ע"י ומ"כ הרמב"ם לשיטתו בעבר הירדן לאו כ"י הוא ולא מקיימין בה מנות יהוש ע"י ולכן מחלו בסוריא ועדיפא מיני' דירדן נמי לא הוו בכלל ע"י גמורה כ"ו שלא כבשו ז"ע קודש וכנ"ל ועיין ס' ס"ם גיטין ס' ד"ה נשלמה הניחו בם' בית שמואל ע"ז הנ"ל.

איברא דהרמב"ן פ' חקת כ"ע כתב אבל משה הי' יודע כי ישראל עתה לא יכבשו כל עשרה עממים והי' חפץ שיהי' כל ככושם מעבר לירדן והלואי שיהי' מושבם יחד ושהיה הארץ הטובה תחר היא זמת חלב ודבש הלא תראה אם לא נקשרהו ממנו בני גד ובני רחובן לא הי' מניח אם אחד מהם שהי' לחרבה ורק שנו בספרי לתת לך פרט לעבר הירדן שנטלת מעצמך ועוד אמרו רבותינו בעבר קדושת שלין הירדן רחוי לבית המקדש ולשכון השכינה ע"ש ועיין תוה"ס פ' מטות ל"ג ז' אחר נתן להם ה' לומר שדין הארץ יש לה אפ"כ יש הפרש בין הארץ אחר הם נחים שמה מארץ אחר הם רואים כי הארץ נתן להם ה' משא"כ ארץ מיחון ועוג אינה נכלל ארץ אחר נתן ה' לאברהם וכדאיתא לתת לך פרט לעבר הירדן שנטלת מעצמך וכו' גם מינו שאמרו רח"ל בעבר קדושת שלין עבר הירדן רחוי לבהמ"ק ולשכון השכינה הא למדת שיש הפרש בין ארץ מיחון ועוג לא"י ואפשר כי מטעם זה לא הי' בדעת משה לחלוק לשבטים והי' חפץ שיהיו כל ישראל בארץ אחר אחר נתן ה' להם להיותה יומר קדושה ע"ג נראה עכ"פ לכ"ע עבר הירדן פחותה בקדושתה מכל ארץ ישראל. ויש להאריך בדבר ועוד חזון למועד.

הערה מהמו"ל

[אי' בילקוט רש ס' נשע ולא ישמעו לא ממיהם מכאן נתנו מכשים מחיצות

ואמרו עבר קדושת הן, ונשנו שם בשינוי ממה שנשנו בפוס"ק דכלים, ואלו הן, ארי קדושה מכל הארצות ומה קדושתה שמחיצין ממנה העומר ושתי הלחם משא"כ מכל הארצות, ארץ כנען מקודשת מעבר הירדן שארץ כנען כשרה לבית השכינה ואין עבר הירדן כשרה לבית השכינה, ומוכח שעבר הירדן כשר לעומר והיא נכלל ארץ ישראל ולא ארץ כנען.

והנה המפרשים ממהו בשבטן העשרה קדושות כי כשמנם ממנה י"ל עי'

רע"ב ותוי"ט בכלים שם. ולפי הילקוט י"ל שמנה ארי' לעומר, ארץ כנען לבית השכינה, ערי חומה למנורעין - וכמשנתנו, ירושלים לקק"ל וכמשנתנו, הר הבית למים וכמשנתנו, החיל לעכו"ס וכמשנתנו, עזרת ישראל למחוסרי כפורים וכמשנתנו. והא דהשמיט הילקוט עזרת נשים שאין טבול יום נכנס לשם חולי מפני שהיא גזירה מפורשת מיהושפט ובית דינו כמ"ש הרע"ב

וכן נראה לפרש דמה דאי' בילקוט ישראל מעורבי שמש נכנסים לעזרת הכהנים על רוחב י"ח וכו', אבל לא היו עומדין על הדוכן, דלא נמנה עזרת כהנים בכלל העשרה קדושות כפי שמנית במשנה עזרת הכהנים מקודשת היתה שאין ישראל נכנסים לשם אלא בשעת נרכיהם למחיצה לשחיטה לתנופה, אלא קמ"ל מעלה לחברת של הדוכן, והא דלא תניא עזרת כהנים נראה דמפני שישראל נכנסים לשם לצורך לא נמנה זאת למעלה יתירה.

מעלה השמיטית להילקוט הוא הדוכן שהלוים עומדים עליו אבל לא היו נכנסים לפנים מכאן, ובעלי מומין כהנים פרועי ראש ושתוי יין היו נכנסים לפנים מכאן אבל לא היו נכנסים לא לאולם ולא להיכל ולא לפניות המזבח ד' אמות (ולכאו' היא המעלה בכלים משנה ט' - ודוחק לומר דלהילקוט מותר ליכנס בין האולם ולמזבח ורק לא לפניות המזבח ד"א), ושאר הכהנים נכנסים לאולם להיכל ולפניות המזבח ד"א, וכמשנתנו בהיכל

מקודם ממנו, אבל לפ"ז היו נכנסין לכרם קה"ק מתן מכה"ג ביוהכ"פ, וכמשנתנו קה"ק מקודם מכם.

ועי"ל להילקוט דלפ"ז נמצה מעלה הרשעותה של ארץ ישראל כיון דהיא טעונת גם עכר הירדן ודר' קדושתם הם רק מארץ כנען, אי נפשטם יומר דנמצה גם עזרת כהנים וכמשנתנו אך לפ"ז נמצה שמי מעלת הרשעותם של ארץ ישראל וארץ כנען לפי שלפ"ז מותפים מקצת בני אדם אי טומאות מליכתם אליו וכמ"ש הרע"ב ומלשכם שלמה בשיטת משנתנו.

וממשמעות דברי הילקוט נראה שהדוכן נמון בעזרת כהנים שהרי מונה מקומו לשמרי עזרת כהנים ולפני האולם, ועי' נפי' הרע"ב בפ"ב דמדות מ"ו מעלה היתה נטוהה אמה בעזרת כהנים, אך לפי הנראה כוונתו כפשטות לשון המשנה דבין עזרת כהנים לעזרת ישראל היתה. ולפי' להילקוט ל"ב מה כוונתו במקום הדוכן שמלמנו שני מקומות ל' בפ"ב דמדות מ"ו רמב"ע מומר מעלה היתה ונטוהה אמה והדוכן נמון עליה ושם משמע שבין עזרת כהנים לעזרת ישראל היתה, ובפ"ו דמדות מ"ב שמשמע שעל מעלות האולם היו נוסמין כפיהם. ועי' בתדב"ז המדמ"ח על הרמב"ם בפ"ו מהל' בית הבחירה שיעב הפמירה בטוטו"ד וכ"כ בחשבונותיו ע"ש. ועי' במשנה פ"ב דערכין דמלקו המנתים מי עמד על הדוכן לר"מ עבדי הכהנים היו ולר"י בן אנטיגנוס לוים היו. גם לפ מלמני בשום מקום אמר עד היכן מותר לוים לבשת ול"ב אם אמת דמפניתין פליג על הא דתנא מפורש בילקוט (ויעויין ברמב"ם הל' כלי המקדש פ"ג ה"ט הלוים מחהרים על עבודת המזבח שנ' לך אל כלי המקדש ואל המזבח לפ יקרבו לפ יקרבו לעבודה אבל ליעב מותרין). ועי' ברש"י סוכה נ"ח. בשאמת בית השואבה יורדין לעזרת נשים כהנים ולוים יורדין מעזרת ישראל שהיא נטוהה לעזרת נשים שלמעלה הימנה ול"ב, ועי' ברש"ב שם. וקלא מעלה יש לוים יותר מישראל כמבואר בתוספתא הובאה בר"ש כלים שם הכל נכנסין לבעזרה ולמקן מנוה בכהנים אין כהנים לוים נכנסים אין לוים ישראלים נכנסים.

ואח"ז רלמי שבברכי יוסף תו"מ סי' תפ"ט התרץ בתריכות נפלאה במקור דבר מי מני לשמוי מנתת העומר מעבר הירדן ובד"ה ומבט עיני לשדול הדוב הרב מהר"ח מלפנדתרי ברש ס' דרך הקודש הניח בלוי ולפי זה מילקוט ס' נשא וכתב המיד"א שמקורו בשמדב"ר פ' נשא פ"ו ובספרי זוטא ע"ש. ול"ל דמ"מ אין ראיה גמורה דשורי פליג הילקוט על המשנה במילקו של ארץ ישראל וארץ כנען או אפשר שרק מבחר יומר).

תשובה ר"מ

במה שדחה דברי ר"ו שהקשה על הגל"ח דמסתפק אי ים מ"ע בתלית קק"ל הנה בעיניתינו הקשה דברי רבינו הגדול הגל"ח ז"ל קותרים דברים נרכות כתב ליתב קושית מהרש"ל דלמה לא הקשו המום' בהמים גופיהו מחי קורין ק"ם ותי' הגל"ח דבהמים מותרין לתכול בתרומתן אפילו בזמן ק"ם כיון שתלית תרומה מלוה הוא בעבודת עבודה בתקדש ועוסק במלוה פטור מן המלוה הרי דפשיטא ליה דתלית תרומה מ"ע הוא ובבילה י"ט מספקא ליה אי הוי מ"ע. וכר מן דין קשה ליה לרבנו הגל"ח מה שכתב דמדברי הרמב"ם לא מבואר אי הוי מ"ע והלא הרמב"ם ז"ל בפיה"מ פי"ח דתהלות מ"ד כתב ז"ל אבל תלית תרומה הנה אין זה רק מלות עשה שכל תלית קדשים מ"ע היא הרי שכתב להדיא דתלית תרומה וכל קק"ל מ"ע הוא, והר"מ בפה"מ מלוה פ"ט כתב הוא שלוה הכהנים לתכול בשר קדשים כלומר התטאת והאשם שהם ק"ק והוא תמרו ותלתו תומם תשר כפר בהם וגו' וכן גם תרומה הנה תלילתה נגררת תחר המלוה אבל אין תלית הקדשים קלים ותרומה כתלית בשר התטאת ואשם כי תלית הבשר הזה מן התטאת ומן האשם גם תשלם כפרת המתכפר כמו שנתרנו ובא

לשון הלוות בתלילתם מה שלא בא בקק"ל ותרומה ולפיכך הוא עגרר תחר המלוה והתוכל תומם עושה מלוה הנה ביאר הרמב"ם ז"ל להדיא דתלילת קק"ל התוכל תומם עושה מלוה ומצוער עכ"פ דתלילת קק"ל להרמב"ם הוי מ"ע.

גם הרמב"ן ז"ל בפה"מ מלוה ל' כתב להדיא דתלילת קק"ל הוי מ"ע כמו תלילת ק"ק לכהנים ועיין תנוך מלוה ק"ב ובמנ"ח שם גם המום' והרש"ם נדרים דף ד' ע"ב כתבו שלכול בקדשים מלוה הוא דכתיב ואכלו תומם תשר כפר בהם וכק"ל מייתי ע"ש ועיין עוד תום' גיטין י"ח ע"ב.

איברא דגם מה שדחה רבינו דמדברי רש"י אין רלי' דים מ"ע תלילת קדשים קלים דמניגו גם שלמים שהם ק"ק דהיינו כבשי עלרת שהם שלמי נבור והם ק"ק הנה דברי מורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר וברש"י פסחים נ"ט ע"א מפורש להדיא דהוי מ"ע וח"ל בד"ה בשאר יומת השנה אם הניח שלמי נדבה קודם התמיד והוא הי' מחוסר כפורים ואם לא יניח כפרתו לא יאכל את שלמיו דכתיב ואכלו תותו תשר כפר בהם תלילת קדשים עשה הוא אין הנאכלים לכהנים אין הנאכלים לישראל ע"כ, והנה מפורש מדברי רש"י דתלילת קק"ל בגון שלמי נדבה שלמי הוי מ"ע ועיין מש"כ בספרי משנה הלכות מ"ג סי' קל"ה ורי"ח ורכ"ת ודו"ק.

עוד שם בד"ה ועתה תומר בפרש"י תיקן לב"נ עיין בפי' ר"ח שם דבאמת תיקון שמי לישראל ע"ם ובאי' התרכתי בזה וקנה מקומו בספרי ח"ב סי' מ"ת ועיין פסחים ע"ג וברש"י ובל"ח שם ופלאי סי' ס"ב סק"ב ד"ה והנה וברע"ם יוסף תולין י"ת ושאג"ת סי' ע'.

תשובה רמ"א

בד"ה לפ"ז העלה דבעיו"ט דאכאי לא מטי זמן מיוצו שפיר תומר לטמאות עלמו בידים ולגרום לעלמו שלא יבא לידי תיוב. ולפענ"ד נראה דדבר זה בתחלוקת שנויה בתה שפלפלו אחרונים אם אפשר לעשות ערתה ולפטור עלמו ממלות, וכגון אי שנוטל מטוח (דשפט בלע"ז) קודם זמן שבת ואף בו כל השבת ממקום למקום בתופן שבכל עת מגיע למקום השני שעדיין לאו זמן שבת הוא שם בידוע מקו התתריך ואח"כ ביום ל' יחזור לי תומר לעשות כן, ועיין שו"ת רב פעלים סי' ד' ומשפטי עזיאל ח"ב סי' ל' ושו"ת נמן ניון סי' י"ד תבלים בנעימים ח"ד סי' ג' תורה שלמה נראשית לות ת"ל, תמנם אחי הבאתי רלי' מקידושין ל"ג ע"א אלא יכול יעשים עיניו מקתי דליתטי' זמן חיובא דכי מטא זמן חיובא הא לא חזי ליה דקאתי מקמיה ת"ל תקוס וירחת פרש"י ת"ל וירחת יש לך לירא תן היוצר היודע תחשבותיך שאתה מנקש תחבולות להפטר ממלותו ע"כ ובגמ' ב"ב ל"א אין יוצאין תת"י לחו"ל אע"כ עמדו תאתים בפלע ופרשב"ם שתפקיע עלמו תן המלוה ועיין תנחות ת"ת ע"ב דאתר ליה תלאכה קטינא קטינא סדינא בקיטעא תרבלא בסותא ניצית מה תהא עליה וכו' אלא הכי קאתר ליה עבדקי למיפטר נפשך תציצית ופרש"י תנקש תחבולות לפטור עלמך תציצית ע"כ נראה לכאורה לאסור לעשות כן, ודו"ק.

עוד רגע אדבר בתה שנשאלתי תת"ת ת' ליתב דברי תהרש"ל בח"ת נרכות י"ח תעשה נתתיך אחד וכו' שהקשה דכל

מקום שנמצרו תפיד אחד הוא או ר' יהודה נר אלעזי או רבי יהודה בן בבא ומיך יעלה על הדעת שחפידים כאלו יהלכו בלול ר"ה בימידות לביה"ק לונן שם במקום טומאה ותי' דהנכון כדברי הריטב"א שדבר זה הי' בחלום, וקשה ליה דבש"ם נדה דף י"ו בהא דהלן בביה"ק הניח הרש"ג בעלמו מדברי ב"י יו"ד סי' קע"ט דהמרציע עלמו לחקור אחר ההולך ולא הרציע עלמו מומר ומביא מעשה מהלי חפיד שבש"ם נרכות הנ"ל ולכאורה לפי דעתו שהי' בחלום ליתו רואי כלל מהלי חפיד ויפה העיר אלא שכתב שלא מצא מי שהעיר בזה.

ומצאתי גם' עיים למשפט נרכות הנ"ל ד"ה לשנה אחרת בתריכות שהניח דעת הרבה לחשומים ופיים וכ"ו ולא כמ"ש הריטב"א והמהרש"א דמעשה לחומו חפיד ושמואל הי' הכל בחזיון ובחלום ומהרש"א עלמו נדה י"ו ד"ה רוח הטומאה מביא דברי הב"י ע"ש. הרי שהרגיש דדברי מהרש"א נגדה ממרחי ניהו ממה שכתב בנרכות.

ולישב דברי המהרש"א ז"ל נראה בחמת הוא ז"ל ס"ל בהריטב"א דמעשה דחפיד הי' ע"י חלום ומיהו נדה מיימי מהב"י בטיו"ד דלעולם ליה בביח הקברות ליבא מיקור אלא בחרציע את עלמו ואלא חרציע לא הוה דורש אל החתים פי' דלדעת הב"י מעשה דהלי חפיד הי' בהקיץ ולא בחלום ולא ס"ל כהריטב"א ולפי דעת הב"י ניחא מה שהקשה. ופוק חזי שדייק וכתב ניחא קלא דלומר לפי דעת הב"י יש ליתב קלא ולא לחר ניחא אלא יש ליתב קלא דבחמת מהלי חפיד אי מפרשינן כהריטב"א ליבא רבי' דק אם נפרש כהב"י, ובחמת כי הילחים (הר"ח ממיך ז"ל סי' ל') כתב המשביע לחולה לשוב אליו לאחר מיתה להגיד לו מה שישאל אין זה דורש אל החתים וכו' שהרוח אינו נקרא אח, ולהכי אחרינן בחפיד אחד שלן בביה"ק לשמוע רוחות שמספרות וכו' ע"ש. ובהגחמ"י בפי"ח מהע"ז אות ח' ובב"י שם הביאו דברי הילחים ועיין יו"ד סי' קע"ט סי"ד ובש"ך והגהות הגר"א ז"ל.

שנית נראה לומר דהמהרש"א נדה הנ"ל מפרש דהלי מעשה בחפיד אחד מיירי בחחת בחלום אבל מ"מ אם הי' מיקור בהקיץ דבר כזה לא הי' עושהו בחלום נמי וכיון דליבא מיקור בשאר מיקור רק במרציע עלמו חה שאחר ורבי' מהלי חפיד כלומר דהרבי' מדעשה כן בחלום ולכן כתב נמי רק אחת קלא לשאר פוסקים כריטב"א ליבא רבי' והבן.

ויש שכתבו בפי' המהרש"א ז"ל משום דשמואל בהן הי' וע"כ אין נכנס בחלוי אות לשאול על אביו ע"ה, ועיין בל"ח נרכות הנ"ל ובש' בן יהוידע, ורחיתי לבק"ו בשו"ת בית שערים ח"ח סי' רמ"ח שבשאל מדו"ו אחתו זצל"ה לשיטת הרש"ג יותח פ' יו"כ סי' פ"ד דבזמן המנחים ואחורים שעדיין הי' להם אפר פרה היו מחויבים לטהר עלמן עיו"כ מדין חיב אדם לטהר עלמו ברגל ח"כ גם בר"ה נמי הדין בן וכ"כ הרש"ג שלהי מס' ר"ה בשם רב שר שלום גאון דגם ר"ה נקרא מג ומועד אלא יפרנם הא מעשה דהלי חפיד שהקימתו לשאול ואחו הא"ח ס"ח סי' מ"ג שבר"ה חיב לטהר עלמו כ"ש לחקור לטומאות עלמו וכ"כ הטור ס"ח סי' מ"ג שבר"ה חיב לטהר עלמו ברגל ומי' ז"ל לחפשר שנכנס בשדה חיבה ומגדל ולא טמא עלמו, כמבואר בנדר דף י"ו ודף מ"ג, או יאמר שטטמא בחת ער"ה כגון שחת לו חת ער"ה ע"ש חה שכתב בתריכות.

ויש לומר דשמואל נמי שנכנס בחלר חות כגון שהלך לקבור חת חמו או חת חנוהה שליכא חוסיפי טומאה או שחפשר דחלר חות אינו בית הקברות ממש וכבר הארכתי בחקום אחר אי יש חיקור לכהן ליכנס שם ו"ל דעכ"פ נכהן טחת כבר ליכא חיקור ליכנס שם דהנם שכתב הרחב"ד בחמים דעים דכהן חקור לטחאות ועיין יו"ד על הגליון (סי' שע"ג ס"ק נהג"ה) חם כבר הגידו לו וכו' אחר יחזקאל מ"ש בגליון על שי חסחיפים הנ"ל נחשכתי אחר דברי החל"ח בלדעתו קובר הרחב"ד שאין חיקור כלל לכהן שכבר נטחת לטחת עלמו אבל עכשיו נחתי אל יבי דלחת לא אחר הרחב"ד אלא לעניו חיוב חלקות אבל לעניו חיקור אולי אפי' חיקור חורה חודה הרחב"ד דיש ביה ומ"ש חרן הח"ח בחשובה סי' ש"ע בהרחב"ד בחמים דעים כחב להדיח כהרחב"ם ועיין פח"ש שם מ"ח בחלר חות חודה לליבא חיקור והבן כי קלרתי חאר.

איברא לפי קשה הא קשה שהרי חפידים הרחשונים היו חוכלים חוליהן בטהרה ועיין ע"ז ל"ע וכחורות דף ל' ע"ב, ת"ר הבא לקבל דברי חבירות חון חדבר אחד אין חקבלין חותו ות"ר חקבלין לכנפים וחח"כ חקבלין לטהרות ואם אחר אינו חקבל אלא לכנפים חקבלין חותו קיבל לטהרות ולא קיבל לכנפים אף לטהרות לא קיבל וכו' ע"ש חבר שחת חשחו וכיו ובני ביתו הרי הן בחזקתן וכו' ע"ש (ועיין יבחות ט"ו ע"ב) ל"ר אלעזר בר לדוק כשהייתי לומד תורה אצל ר' יוחנן החורי רחיתי שהי' חוכל אם חריבה בחלח בשר בנורת בחתי והודעתי את אבא אחר לי חוכל דיחים בחתי והודעתי את אבא ל"ל לך ואחור לו חבית נקובה היתה אלא שחחחוה שחרים ואין חבית של דיחים חגולגלים ב"ש חומרים אין בריכה לנקב וב"ה חומרים בריכה לנקב ומודים שאם נקבה וחחחוה שחרים שהוא טהורה ואע"פ שחלחיד שחתי היה כל חעשיו לא עשה אלא כדברי ב"ה וכו' ע"ש, והחבואר בלשו דוקא חפידים אלא חברים וח"ח כולם נהגו בטהרה. וכ"ש ר"י ב"ע דחוכל חוליו בטהרה הי' ול"ל לשו דוקא בר"ה אלא כל השנה כולה נמי קשה היאך היו בביה"ק וטחת עלמו בביה"ק ומחדא נמי חי' החחרומים שחולחי ר"ה הי' חה לפענ"ד פלא אלא הרגישו בזה החחרומים ז"ל.

והנלפענ"ד לחרץ לפי שיטת חז"ל וכח רחשומים עיין חוס' ב"מ קי"ד ע"ב והרחב"ן פ' חקח ובחיבון שם פ' חקח דקברי נדיקים אין חטחחים ואדרבה חניחו בכלב שהלך להשחטח על קברי חבות ועיין ח' יד רח"ה על חה שאחרו בחהדרין (ל"ט) ע"ל ההיא חינחה לר' חבוהו חלקיכם כהן הוא כי קבריה למשה בחלי בחל וכו' אחר ליה טביל בנורא וכו' וכחב הרח"ה ז"ל דרך למיץ השיב כחולחו שבחל בהר דיוור אבל בחחת ח"ו לחיכא טומאה קחי' קב"ה ובחקום אחר הבחחי חטעם דקברי נדיקים אינם חטחחים, והחרכחי בזה הרבה בביאור הדברים בכחה חקומות ולפ"ו דכחו לחליהו פסע על קברים וקבר לר"ע כח"ש שם בחום', וידע שקברי נדיקים הן ואינה טחת ואינה טהור, וכן נחי החפידים היו חבחיחין ויודעין אחיהו קבר נדיק ואינו חטחת ואחו חטחת, ולפ"ו אחי שפיר הכל חאר להלי חפיד הלך ולן בבית הקברות ממש ולא קשה חטומאה כלל דהוה ידע להבחין בין קברי נדיקים לאינם נדיקים, ומיושב נחי שהלך לביה"ק לחדרבה הלך שיחפללו עליו ובחחיים שחע חה שחחע ולכן שפיר שים אחרות הוסיף והלך ובחחת כי חלא בחחות טהורות שחטו בעולחות עליונים והם בחחות

ויש לומר דשמואל נמי שנכנם בחלר חות כגון שהלך לקבור חת חמו או חת חנוהה שליכא חוסיפי טומאה או שחפשר דחלר חות אינו בית הקברות ממש וכבר הארכתי בחקום אחר אי יש חיקור לכהן ליכנס שם ו"ל דעכ"פ נכהן טחת כבר ליכא חיקור ליכנס שם דהנם שכתב הרחב"ד בחמים דעים דכהן חקור לטחאות ועיין יו"ד על הגליון (סי' שע"ג ס"ק נהג"ה) חם כבר הגידו לו וכו' אחר יחזקאל מ"ש בגליון על שי חסחיפים הנ"ל נחשכתי אחר דברי החל"ח בלדעתו קובר הרחב"ד שאין חיקור כלל לכהן שכבר נטחת לטחת עלמו אבל עכשיו נחתי אל יבי דלחת לא אחר הרחב"ד אלא לעניו חיוב חלקות אבל לעניו חיקור אולי אפי' חיקור חורה חודה הרחב"ד דיש ביה ומ"ש חרן הח"ח בחשובה סי' ש"ע בהרחב"ד בחמים דעים כחב להדיח כהרחב"ם ועיין פח"ש שם מ"ח בחלר חות חודה לליבא חיקור והבן כי קלרתי חאר.

איברא לפי קשה הא קשה שהרי חפידים הרחשונים היו חוכלים חוליהן בטהרה ועיין ע"ז ל"ע וכחורות דף ל' ע"ב, ת"ר הבא לקבל דברי חבירות חון חדבר אחד אין חקבלין חותו ות"ר חקבלין לכנפים וחח"כ חקבלין לטהרות ואם אחר אינו חקבל אלא לכנפים חקבלין חותו קיבל לטהרות ולא קיבל לכנפים אף לטהרות לא קיבל וכו' ע"ש חבר שחת חשחו וכיו ובני ביתו הרי הן בחזקתן וכו' ע"ש (ועיין יבחות ט"ו ע"ב) ל"ר אלעזר בר לדוק כשהייתי לומד תורה אצל ר' יוחנן החורי רחיתי שהי' חוכל אם חריבה בחלח בשר בנורת בחתי והודעתי את אבא אחר לי חוכל דיחים בחתי והודעתי את אבא ל"ל לך ואחור לו חבית נקובה היתה אלא שחחחוה שחרים ואין חבית של דיחים חגולגלים ב"ש חומרים אין בריכה לנקב וב"ה חומרים בריכה לנקב ומודים שאם נקבה וחחחוה שחרים שהוא טהורה ואע"פ שחלחיד שחתי היה כל חעשיו לא עשה אלא כדברי ב"ה וכו' ע"ש, והחבואר בלשו דוקא חפידים אלא חברים וח"ח כולם נהגו בטהרה. וכ"ש ר"י ב"ע דחוכל חוליו בטהרה הי' ול"ל לשו דוקא בר"ה אלא כל השנה כולה נמי קשה היאך היו בביה"ק וטחת עלמו בביה"ק ומחדא נמי חי' החחרומים שחולחי ר"ה הי' חה לפענ"ד פלא אלא הרגישו בזה החחרומים ז"ל.

והנלפענ"ד לחרץ לפי שיטת חז"ל וכח רחשומים עיין חוס' ב"מ קי"ד ע"ב והרחב"ן פ' חקח ובחיבון שם פ' חקח דקברי נדיקים אין חטחחים ואדרבה חניחו בכלב שהלך להשחטח על קברי חבות ועיין ח' יד רח"ה על חה שאחרו בחהדרין (ל"ט) ע"ל ההיא חינחה לר' חבוהו חלקיכם כהן הוא כי קבריה למשה בחלי בחל וכו' אחר ליה טביל בנורא וכו' וכחב הרח"ה ז"ל דרך למיץ השיב כחולחו שבחל בהר דיוור אבל בחחת ח"ו לחיכא טומאה קחי' קב"ה ובחקום אחר הבחחי חטעם דקברי נדיקים אינם חטחחים, והחרכחי בזה הרבה בביאור הדברים בכחה חקומות ולפ"ו דכחו לחליהו פסע על קברים וקבר לר"ע כח"ש שם בחום', וידע שקברי נדיקים הן ואינה טחת ואינה טהור, וכן נחי החפידים היו חבחיחין ויודעין אחיהו קבר נדיק ואינו חטחת ואחו חטחת, ולפ"ו אחי שפיר הכל חאר להלי חפיד הלך ולן בבית הקברות ממש ולא קשה חטומאה כלל דהוה ידע להבחין בין קברי נדיקים לאינם נדיקים, ומיושב נחי שהלך לביה"ק לחדרבה הלך שיחפללו עליו ובחחיים שחע חה שחחע ולכן שפיר שים אחרות הוסיף והלך ובחחת כי חלא בחחות טהורות שחטו בעולחות עליונים והם בחחות

נדיקים ונדקמות ומאי שפיר הכל בס"ד (ועי"ע מש"כ בשו"ת משנה הלכות ח"י סי' ל').

תשובה רס"ב

הערה מהמו"ל

[ד"ה ושו"ל למדם דנפשטו מה נ"ב מהכ"ע ע"ב מש"כ לפלק שם נפפפה נש"ג נפפפה מו נת. ולימי נשלמי הנטורים נפרק הבע על ימתו (י"ט: פום ב') שכ נ"ע היכן שנדע נע שהולד נן ממזר ונעע מעה והולד נן נכור מי הוי נכור לנחלה מו נאו ע"ב, והנה נמו"ם סי רע"ו ס"ו נפפק דממזר יורש ממש נקדושין ס"ת. מנומר לכו"ע כי סתיין לשם שמי נשים כאשה לפורה שמוסקין נה קדושין ואין הולד ממזר. ופפ"ב מנפתי שהפרץ כזה הרי"ע מלגתי נפ"ם מנכורות פום ס"ה ושם הפלה דנן ממזר הוי מנהכ"ע וכיון שכן לע קיים מנות פריה ורביה ולכן הפפק שם הוה נכור לנחלה ע"ב. ולפי"ז למה לע נפפפק נכן המה נמיד וכשוגב שהי מנהכ"ע ועל כרחך לע יקיים בו מנות פריה ורביה חה מידוע גדול, ואולי מזה הטעם נוה הפ"ז ביו"ד סי קנ"ו ס"ק י"ח להפרש ג' מדשים משה שולחי נפפנרה בימי נדשה דש נפק"מ לפפמים שם כנר קיים נולד זה מנות פ"ו ומפו' קו' הנקה"כ והכ"ם המובא נבאה"ע וקו' היש של שלמה ביבמות פפ"ג ע"ב, (אלא שהט"ז נוסיף שם נסי קנ"ה ז' נשם הג"ה סמ"ק יש נשם מהרי"ל פרק חצה מה יכולה לשטוב לפלימי נפלה ומהרום מפדיים שצכ עליהם שם אחר כן מחענר דמש"ו של אחר קפדינן להנזמנה וגזירה שמא יבא אחזנו ומשמע דנמלה חפלו נביאת ליסור לע קפדינן להנזמנה ושמא הפ"ז נענמו לע ס"ל הכי אלא כמ"ש נגרמי יוסף נאהע"ז סי' ו' ס"ק י"ד נשם מהרי"ל שלמה מלומדון חצה אין יכולה לרחוץ ביום טבילתה [לפני הטבילה] כמרחץ שרחצה בו נפלה שמא מחענר ויהיה הולד בן המה, ופמה לימי שכן הקשה בדעת תורה להרש"ם ופ"ע נפרדם רמונים שם כ"ה והנה שנרלה מדנריו לחלק דרק בעולד מכיאת מה הולד בגוף). ובדין בן המה לכאו' תלוי בחחלו' פום, והרמנ"ם נפפמים פ"ב: כי פום' דנחשתו מה טושה כדבר מנוה לך אינו עושה מנוה נמנע שלין זה אפילו נגדר מנהכ"ע רק עבירה לחד ובלח"מ נש"ב ה"ח מהל' שנגות כ' דהרמנ"ם פליג ופ"ל דנחשתו קרינן שחחת פושה מע"ג שהיא מה והו מנוה הנאה נעבירה (ומונח גם נקד"ע ליו"ד סי ק"ל פום פ"ן) וכן משמע נחום' רי"ד נפפמים שכ' משום דהו מעוברת לכן לע הוי מנוה ולכאו' ה"ה נמחזר.

ואח"כ כתב שם הרי"ט דנמחזר שלינו ידוע שלינו מי מה נפפפק נש"ג אם הנע חמריו הו נכור לנחלה ומקיים מנות פ"ו ולפי פירוש זה נודאי נן הנדה הוה נכור לנחלה ומקיים מנות פ"ו ולכן י"ל דנחחת ממזר לע הוי מנהכ"ע וכמ"ש נמנחת חינוך מנוה ל' ע"ש.

ולענין ולד הנולד מיוהכ"ם יש לחלק אם"ם דגם זו מנהכ"ע ומחייב כריחות (ומה יש לישב מה שהק' הרי"ע על הש"ג מספרי דמנואר דמרבינן מהשנואה גם מייב כריחות דכוונת הספרי על בן הנדה וכן הנולד מיוהכ"ם פום זה דומק גדול) עפמש"כ הפום' נגיטין ו. ובפוליו ה: נהע דנפים מבשילע דבנלאי נעומה רבע דמפרבע שלין דבר מנוה כ"כ אפילה של היתרע נשאת הלשור כאפילה לשור ממש. ופברע חשת מינו שפמים רבות ולדוגמא נפום' יומע ס"ד ד"ה החם לילה לע מייב ביחוד לאינו מפוקר מעשה נגופו. וכחש הפלה נשפה"מ נפופה מחנים שפיף ד' דלהרמנ"ם דס"ל פופת נדה כיון שאינה רואה לביאה אינו קונה וס"ל דה' עינויים מה"ם קשה דהירושלמי ס"ל דכה"ג ביו"ב אם ממה לשמו מקדש בו ביום והלא אינה רואה לביאה והיה מקום לומר דע"ב לע מהניל דפופה שאינה רואה לביאה דינה כלרופה אלא דוקא נבי נדה דלשורה ממחת מעמה משע"ב נבי ביו"ב דלין לשור מחמת מעמה אלא יומע הוי דקנים לך כי דמירוץ זה אין בו כדי שביעה ע"ש. וקצת רחיה מפר' מרע"ו דנרחה משם דההרחקות ביו"ב אינם לע מדאורייתא ולע מפמכתא כשאר ערוות אע"פ שהוע נכרת. וכ"כ נשו"ת לנרות משה יו"ד ח"ח סי' ע"ה שנרור שלשור משה"ת ביהכ"ם

לע נחשב מלשורי ביאה רק מדיני יו"כ ושם יפמחזו למיתה יענוש ולע יהיה דלע עדיף מלשור מכילה. ופי' נמנ"ע הל' יוהכ"ם סי' מרע"ז שכ לחלק בין מכילה מן לשוכה שחשוב להמכל לקמנים בידים למכילה ביוה"כ שפשור דהשם נאכילה מון לשוכה אין לשור משש"כ כאן דהמכילה נענמה פשור והו כנומנם לו עבילה ע"ש, אינו נעשה מדנרי המום' דמילוק גדול יש למה"נ אין נעני נאכילה אלא אם אינה גופו מדנרים הפשורים אבל התורה משרה יהוכ"ם נאכילה ובני המשכל בידים שוב אין מילוק בין יוהכ"ם לנכילה.

רע"ע נמנ"ם סי' רס"ו להעתיק לקמן קודם לפנ"ג דפשור להאכיל

לקמן לשור בידים מ"מ יש מילוק בין מכילת לשור למכילת חיפר מאן לשור מייב, ופ"כ דומה זה למכילה מון לשוכה. ומשמשמי נהע דנפפק נאו"מ סי קנ"ו אבל דבר לשור אפ"ם שפיט לשור אלא אם מדבנן אין מברכין עליו לע נפפלה ולע נשוף, אם האוכל לשמי קדוש או מון לשוכה או ביום טוב כשפיט מוכרח לכך האם מברך עליו או שמע יש למלך דפיט דומה לגמרי למכילת לשור, ופמ"ו רלימי שלהדיח נפפק כשו"ע סו"ם סי' רע"ז ס"ה מהרמנ"ם פ"ד מהל' נרכות ה"ם שיש שלמרו כוחו ונקדש אם לנו לשוב ולשמוע קודם שיקדשו אפ"ם שלישו רבפים נריכים לשוב ולנרך ממלה נפה"נ. והנה נכ"ש חו"ם סי' ר"ד כתב דדעת הרמ"ם שהאוכל לשור במקום שכנה מייב לנרך שהרי כתב (ל"ל לשר כמ"ש נשור חו"ם שפי' מרי"ם) שפולה שאכל ביוהכ"ם מברך ומזכיר של יוהכ"ם בברהמ"ז וכ"כ הגה"מ ושוד שכבר נתבאר נפי' קנ"ו שהרמ"ם סובר בהרחב"ד שאוכל דבר לשור מברך עליו ושם נתבאר להרמנ"ם שיש מברך עליו ומיהו היכא שאכל דבר לשור לרפואת חולי נרחה להרמנ"ם נמי מברך עליו, והק' הפרישה והכ"ם למין לדמות דבר האסור מלד עלמו לדבר המותר מלד עלמו רק שפריה רביע עילויה הוא ליוור רממנע שלא לאכול שום דבר ביוהכ"ם ולין שם לשור על האוכל. ושוד הק' בכנה"ג חו"ם סי' מרי"ם בהגב"י על דברי הפוי' הרשנ"ז שהובאו בב"י שמדבריו נרחה שהסוחה דעם הרמנ"ם בשאר אכל לשור ביוה"כ ובשיטם חוסר לברך והק' שם בכנה"ג ולפי' יחדע מה הדמות יש חולה שאכל ביוה"כ לשאר אכל בשלמע אוכל אכל הוא אוכל דבר האסור עליו ועל כל העולם אבל בשאר אכל ביוה"כ והוא חולה אפ"י שאוכל דבר האסור לכל העולם לדיה הוא מוסר ומדרבה מנוה לאכול עי"ש, (וכ"כ במור וקציעה סי' קנ"ו שכתב ומלי שזה הוא האוכל ביוהכ"ם מפני הסכנה כמשמעה בו כי מי שנוה על הספמים הוא יסברך נוה על האכילה בו לשורך פקו"נ דומי בהם כמיב עי"ש).

ואולי יש לפרש דברי הכ"י עפמש"כ בשמ"ק (מי הריטב"ה) ריש ס"ו דבדכות שהניח שהם הרמנ"ם לאוכל דבר לשור אינו מברך עליו וכתב מדע לך הרי שהיה אוכל מחר ונאלה ואפילו שהיתר כגון שברך להם החתמר שיברך נורחלי זה אין רחוי וכו' אבל אוכלין שהיתר לע נתמיר כל כך ומייב לברך בהם כגון חולה בשעשה שבת ע"י נכרי דורחלי כיון שבשירוחו והוא טעון ברכה מן התורה רחוי לו שיברך שיוש זה מותר בשלה הוא ומשכל זה נ"ב מובר הוא לו מחמת מלי לפשו"ע שנעשה בו מלחכת לשור דמעולם לע נחשב לגבי הלי לכל מי שהוברך לאכול ביוהכ"ם מחמת חולי לפשו"ע שמותר לו נרחה ורלי לחלן לו לברך כלל בין לפניו בין לחחריו הלאו הוא לו אלא נערב ולפ"ג ללא לפשר אלא מהני הו"ל כשאר בהמה דכיון דהוי מחלמה נחוגם לפשו"ע שפופה נרצון מבשיל ליה חוגם ע"כ. ודבריו עולים כשיטת השואל בשו"ם הרשנ"ז שבשיל הב"י בסי' מרי"ם והוא הרמ"ה כמ"ש המג"א בסי' מרי"ד ס"ק כ'. ועי' בנרכי יוסף להמד"ע בשיורי ברכה חו"ם סי' קנ"ו שנטשה מדברי הב"י ופ"ל בשיטת הרמנ"ם כמו שמשמע להדיא בשו"ת הרשנ"ז להשוות חוכל מחמת סכנה לאוכל לשור והבית כן מבשר הבדרם כמ"ש שהרמ"ה קושר כהרמנ"ם פ"ד, וכן משמע להדיא בשאר הבדרם ובמיוחד הרמ"ה עמ"ש נרכות שנדשבו לשחרוה. עכ"פ י"ל להב"י פ"ל כדברי השטמ"ק להאוכל לשור במקום סכנה מייב לברך ומשו' קו' הנחרוים. ושמ"ש שמחמי נרחוקי נשבר מחמר מרדכי נסי' קנ"ו נשו"ד

ג"כ העלה כן מקנין וכ' דדברי הרשב"ץ במשובה קשים להולמם לפנ"ד ומשער דס"ל דכיון שהלוה מקמיע קן על קמיעה ליקור ומעמ"י שקורל מומו נהיפר מ"מ מנעשר על מקרה נלמי מהור שפירש לו שהוקך לאכול דבר המסור לו מקריע הנאתו ואינו מבוך על הנאה כזו פ"ב, וכיון לדברי השמ"ק. ולפי הנ"ל מטושר דאפי' אם נאמר דשיעם הרמב"ם להממיר שלא לבוך נמקום שכנה וכמ"ש המיד"מ מ"מ מודה דמותה במעשה שנם מבוך, אך כאב אם בשעת הדבר כיון שמעותם לו נאסר לו לאכול דבר זה. ולענין קידוש הרי מטושר מדברי לפיל שב"ב ניך לבוך, ומלשני בשורמות מיש (פסיקתא) שניין לספר מקר הלבה ושם במקר הלבה כאב לסרך דשמי בקידוש דהמוכל היתר לכל העולם ועוד דגם מה שמסור מלד זמנו הוי מדרבנן וקיל יומר. וגם בדעת מורה להמברים נאו"ם סי' רע"ד עמד מה וכ' ו"ל דדמי לדמי שהוא דהועיל ומי בעי מפקיר לנכסיה וה"נ מי בעי מקדש. וכוותו לדברי הרשב"ץ במי לברכות שהוכחו שב"ש סי' קנ"ו דס"ל דמין מברכין על דבר ליקור לכל דמי מברכין עליו כדאמן בממני ע"ש.

ולענין יוהכ"פ משמע קצת במי הרמ"ה לברכות ריש פ"ו דהוי ליקור מפנה שכאב ומכאן למי שהוקך ומכל מיוהכ"פ אע"פ שמכל מהיתר לו לברך לו לפניו ולא לאחריו דכיון דיום זה ליקור הוא לאכול הוה להו כלהו מאכלות לגבי המי יומא כמאיר ונכילה ע"ב, ולפי"ז י"ל דגם הב"י ס"ל הכי ולכן השוום למיינם בברכה במקום לוגם ולא קשה קו' הב"ח והפרישה.

ויעוריין בכפום מהרים ריש פרק יוהכ"פ שכ' להכיא השמיענו המנא דיעל בשמר ליקורין כגון מלא המי יומא כאיר ונכילה ע"ב, ולפי"ז י"ל דגם הב"י ס"ל הכי מלהו מאכלות לגבי המי יומא כאיר ונכילה ע"ב, ולפי"ז י"ל דגם הב"י ס"ל דמי שיעור ביוה"כ טפי מבשאר ליקורין דעלמא דקד"ש דבשלמא להמיר גם ליקור הוא להאוכל עלמו הוא מוסר והליקור הוא לגברא דמיינ להמענות ג"כ הו"ל דוקא בכשיעור לאסור וכו' קמ"ל. ושולים דבריו כדברי המום' הנ"ל.

ומזה ק"ק לי למש"כ נגוב"ק לו"ח סי' ל"ו דהא דהשמיט הרמב"ם העיטים והקל הקל קל נהל שביאם עשור משום שביוה"כ משמים העיטים והקל נעשה ממור, לפי מה שמיאם שם דטבל הטעול מעיוה"כ שכבר נאמרה מלאמול ורלה פי הביא כשהגיע יוה"כ יש בו מדמי ליקור טבל ולליקור יוה"כ שליקור טבל כבר הל מעיוה"כ ויוה"כ הוא ליקור כולל לאל טבל שלא רלה פי הביא מלאמול וכדו' מ אין על הטבל הזה כל לומו יום שהוא יוה"כ רק ליקור יוה"כ דמין ליקור טבל הל שמיו לא כולל ולא מוסיף דמה מוספם ליקור יש בטבל יומר מליקור יוה"כ ביומו וכן כ' שם שליקור מרומה שנאמרה היום אינו הל על ליקור יוה"כ והנה במש"כ דמרומה אינו הל על ליקור יוה"כ יש לקיים דבריו דמרומה הוא רק ליקור גברא עי' מה שתמון לאוריימא פוף כלל י', אך לענין טבל קשה שהרי טבל ודאי להוי ליקור מפנה ויוה"כ אינו רק ליקור גברא וכמ"ש פום' הנ"ל ל"ב שפיר הל ליקור טבל על ליקור יוה"כ דנאוסף ליקור על האמן.

וחשבתי שים לתנות זה נמה שנאלקו הרי"ן והרשב"ץ הביאם בב"י ושו"ע ליו"ד סמי' רט"ו דדעת הרשב"ץ דאדר אינו הל על דברים האסורים כגון נבילה וטריפה ודעת הרי"ן נאדרים ד"ה שהאדרים חלים על השבועות ואין השבועות חלים על האדרים והסביר דבריו לכיון דשבועות ליחנהו חלא ליקור גברא כי אמר קושם מאוסף היה ליקור מפנה אך אין מקום לשבועה שחול על האדרים ע"ש. ועי' בהגהות רעק"א בשו"ע דבשו"ת הרשב"ץ בסי' מרט"ו [ח"ב] משמע כדעת הרי"ן אבל הב"י הביא בשם חבו' הרשב"ץ דבכל ענין נא מיל, והמעיין ברשב"ץ יראה שכ' לפרש בן דברי הירושלמי ובחבו' ח"ד סי' ק"ו בשם מפורש יומר ואפי' יהיה סי' אומו הירושלמי כשאר סי' הרב ר' משה ז"ל אינו על הנמרא שלנו סומכין וכו' ע"ש. ונחנה דהרשב"ץ ס"ל דחה שאאוסף ליקור מפנה אינו נקרא ליקור מוסיף ואולי הנו"ב ס"ל דדעת הרמב"ם חה כדעת הרשב"ץ (ומש"כ רשב"ץ שם בשבועה כאאר סי' הרב ר' משה ז"ל אינו הרמב"ם).

ומבואר מדברי המום' ס"ל דיוהכ"פ הוי ליקור מפנה דהוי ככל הליקורין שבשבועה ולכן אין נדר חל על ליקור יוהכ"פ. עוד ראיתי בשו"ת מלושים סי' י"ב בשם המשובה שביאר מחלו' הר"ן והרשב"ץ דודאי גם הרשב"ץ מודה דעיקר הנדר חיל על הפן של ליקור אלא דס"ל דאם אכלו אינו עובר אכל יאל דבל יאל אינו אלא ליקור גברא ואינו חל על הנילה אלא דהר"ן סובר דנדרים חלין על הליקורין ושובחין על בל יאל דדהו משום שם"ל דנדר הוי ליקור מוסיף כמ"ש כפי' לנדרים מגו דחאוסף ליקור מפנה משו"ה חיל נמי בל יאל אבל הרשב"ץ ס"ל דאה לא הוי ליקור מוסיף אלא חאוסף עוד ליקור לגברא והרמב"ם כאב דבאמת נריך שיהיה אומו אלוני נחלה בעולם אבל אם אינו בעולם אינו כולל ע"ב ג"ב ה"ה מוסיף נריך שיהיה נפקופא לאדם בעולם אבל זה שנאוסף ליקור מפנה ולא אאוסף לגברא מידי לא הוי ליקור מוסיף וא"ב אינו לוקה אבל יאל וכן נראה מדברי המום' ע"ש. ולדבריו ג"ב דודאי ס"ל לאום' דיוהכ"פ הוי ליקור גברא ולא ליקור מפנה וכמ"ש בניטין ובכמ"ק והא דאין הנדר חל ליוהכ"פ אינו משום דיוהכ"פ הוי ליקור מפנה אלא משום דליקור מפנה אינו חל על ליקור גברא שיהיה נקרא ליקור מוסיף.

ועי"ל לפמש"כ שם הקול מריה דהר"ן ס"ל דכל ליקורין שבשבועה ל"ה רק ליקור גברא, וכ"כ הרשב"ץ בנדרים סוף"ק וברפ"ב ובדף ט"ז ע"ב, וכ"כ בשו"ת הריב"ש סי' נ"ת מפי שהמנום הם מוסם גברא בין שהם מ"ע כגון סוכה ולולב בין שהם מנוח ל"ת כגון ליקור נבילה וטריפה שהין נאסן הכמוב נבילה וטריפה אאור אלא לג מאכל נבלה וטריפה שהיא ליקור גברא על מפנה ע"ב, וכן מטין דברי הרמב"ן בפי' עה"ת בפ' משפטים עה"ב ואנשי קדש מהיון לי שב' ואין ליקורין בלל נמאכלים רק שהרה בעשה שמאכל בנדרים נקרא שלא יולידו עוכי וגסום בעשה ע"ש, ולדבריהם ל"ל דגם בלל בללו ליקור גברא בכל ליקורין שבשבועה וא"ב. אך הריטב"א והר"ן גופיה בעירובין ד"ל: בחבו דבלל ליקור מפנה הוא, ול"ל דס"ל דבלל הוי בחרומה שהוי ליקור מפנה וכיאורו של הלבי מר בשו"ת חו"ח סי' ל"ז בדברי הריטב"א הנ"ל שבדבר שמפקיר למעלה ממדרינתו פוגם המפנה משב"ב שקנים ורמשים שלפי מעלה ישרחל אין רלוי להם זהו ליקור גברא. ושם בעירובין בחבו הרשב"א והריטב"א ובחי' הר"ן והמאירי להדיא לחלק בין ליקור יוהכ"פ שהוי ליקור גברא לבלל שהוי ליקור מפנה, ומשמע מדבריהם דחרומה הוי נמי ליקור מפנה בחיר בין ע"ש וכן מבואר בדבריהם דגם בלל הבלוב מדברנן (בחולקי בגמ' שם ל"ג:) הוי ליקור מפנה, ועי' בחמון לאוריימא שם מי ליקורי דברנן הוי ליקור מפנה].

תשובה רמ"ו

בחמץ מי הוה לאסור מפנע עיין לעיל סי' קנ"ט וכמסון סי' רכ"ג ד"ה ומחרון וכניס שערים יו"ד סי' קי"ח ולכאורה הי' נראה לומר דהם מי חמץ הוי לאסור מפנע כמחלוקת שניה דנמי כתבתי לדעת הרמב"ם דחמץ הו"ל דשיל"מ משום דמלוי בזמן ומחר ונפסר לא הוי דשיל"מ ות"ל חמץ נמי לא הוי דשיל"מ מחמת מי נימע דחמץ נחמת הוי נמי לאסור מפנע מאי שפיר שיטת הרמב"ם, ועמש"כ בשו"ת משנ"ה ח"ו סי' ל"ג.

תשובה רמ"ח

בסוף התשובה לאסור חפץ נוהג נגזים כמו בגמשים חפילו

נמ"ע שהז"ג הנה עיין ריטב"ע קידושין כ"ט שכתב להדיא דהא דמ"ע שהז"ג נשים פטורות היינו בדבר שעל גוף האדם מבל דבר שעל החפץ מיבות ועיין פנ"י ובמקנה קידושין הנ"ל ובח"ז הל' מילה ובחי' התרכמי בם"ד.

תשובה רנ"ד

אות ב' העלה דמותר לשחוט אם נרין חני זית והח דאמרו

בשוכנת דוקא שיהא רחוי לאכול ממנה כזית הוא בן כיון דדרך הערמה הוא ולא נרין בחמת לא לכזית ולא לחני זית בן שייך ביה ממון ורחימי בחב"ג ח"ח סי' ס"ט כתב בפשיטות להיפוך דאסור לשחוט אחני זית וכבר הקשה לו בעל תורה ביה כ"ה דמ"ו הוי אוכל ממש ועוד דעכ"פ הוי נורך קנת ודוקא בשוכנת החמירו משום דהוי הערמה והוא כשיטת רבינו ז"ל.

ומה שחמה החב"ג שם דאין משבחת חיוב נאו דנעילה לשיטת

יש מפרשים שבריטב"א קידושין בשוכל נעילה ביו"כ אפי' בתגבלה ביו"כ חיוב נעילה קדים אכי אכיל כזית הכי נמי עשה קדים אכי אכל אחי שיעור ע"ש.

ולפענ"ד נראה לפמ"ש מרן ביו"ד (סי' קי"ח) לאחש דבבר הקשה הרחש יוסף בחולין דאין משבחת לה נעילה ואין אל על עשה דשח"ו כיון דא"ז בב"ש והמום' בתבו להדיא דעשה שאינו זבות לא פקע לאחר מיתה, עיין חולין ל"ז ושבועות כ"ד וכן אימא בפסחים ע"ש אבל לק"מ דאסור נעילה נמשך מאסור א"ז דבל שפקע המיות בלא זביחה הוא אסור משום א"ז ומשום נעילה ואין כאן משום אחע"ה אלא הוא אסור אחד במו אמן לפני זמנו בלאו לר"י ומוך זמנו בברת אשאסור אמחיל לפ"ז באסור בל בלאו ובמוך זמנו הוא אי אמור והב"ג בל שלא ממה אם יאמוך ממנה אחיבת בשר אסור אאי עשה דא"ז ואם נוטל בל החיות בלי זביחה אסור גם בלאו ועיין עוד שם סי' ב"ב ושפיר מיושבת קושית החב"ב.

תשובה רנ"ז

בד"ה ולהסביר עיין רמב"ן חולין דף ע"ט ובחום' שם ובשו"ת עונג יו"ט חא"ח סי' ל"ם ועיין מ"ש עוד רבינו לקמן סי' שמ"ג ד"ה עוד לפמ"ש חוס' חגיגה ובמשנת עמרמי יו"ד סי' ל'.

ובדין אי מותר להדליק בפרור ביו"ט ממנור מלוכן אניג פה

מה שבתבתי בם"ד אי מותר להדליק בפרור ממנור חשמלי (עלעקטריק סטאוו בלע"ז) שאין שם אש ממש אלא שהמנור נחחמם ומחלבן ע"י אש עלעקטרי וכשמניח עליו בפרור נדלק שם, ומקום שפקמו לפי מה שפסק הגאון רח"ש גרודזינסקי זצ"ל דגר חשמלי יש לו דין אש ממש והמדליקו בשבת מייב משום הבערה לחוריחא וביאורו הפסק שלו כי גר חשמלי נחחמם ע"י החשמל ומחלבן עד שהוא כאש ממש אלא שאין לו שלהבת ולפי"ז נאדן דינן נמי הרי הבחל של המנור חשמלי נמי נעשה אחוש והוי כמו אש והנוגע בפרור אינו אלא מוסיף אש ולאו מוליד הוא אי דילמא אין הדמיון עולה יפה ולפי שהדבר נוגע לרבים ורבים נוהגים להדליק בקש לחוו"ד בזה.

ודה יצא לשנות מן האש (בילה ל"ג) אין מולילין אש האש לא מן העלים ולא מן החבשים ולא מן העפר ולא מן האיש וכו' ובגמ' מ"ש משום דקא מוליד ביו"ע, והרמב"ם פ"ד ה"ח מיו"ט בתב אין מולילין אש האש לא מן העלים ולא מן החבשים ולא מן האחבות בגון שהוכיחן אותו זה בזו או מכין זו בזו עד שאלא האש וכן הנפט האד ביותר וכו' כל זה וכיוצא בזה לאסור ביו"ט אלא הותר ביו"ט אלא להבעיר מאש אבל להאיל אש לאסור שהרי אפשר להאיל אותה מעיו"ט ע"ב, והשגות בתב הראב"ד ז"ל ויאמר מפני שהוא מוליד ואין בתן הבנה והוא הטעם שאפורם בגמ' ע"ב וה"ה יצא לחלק דלא דמי ביצה שנולדה שאסורה שהיא רחויה בעצמה לאכילה אבל האש אינו רחוי לאכילה אלא לבשל או לחפות בו אאכל ולא שייך בולד אלא בדבר שרחוי בעצמו והלח"מ אמה עליו דהרמב"ם בתב אפורם לחפילו בה"ג הו"ל בולד ועיין ט"ז ח"א סי' אק"ב לדעת הר"ן ועיין בחחנה"ש שם ובחחבר ס"ח שם.

ויש לדייק בדברי הרמב"ם ז"ל שהוסיף אלשון המשנה לאין

מולילין לא מן החחבות ובמשנה שם ליתא אחבות גם בפ"ע לא זבר אחבת, ולבאורה טעם אחד להם דבין שנרין להוליח אש אחדש מ"ש אחבות אבלהו ולפוס ריהטא הי' לפשר לדייק דהרמב"ם בבוון הבתים אחבת אין הני ולהשמיענו בא חידון דידן בגון שלינן אש החחבות דבה"ג לא הוי מולילד ולזה קח"ל דוקא הוא דקאולילד אש אבל אי לינן החחבת לא הוי מולילד וכן החבשים וכאו בעלים אם לינגן ונעשו גחלת הרי הן אש ושרי ביו"ט להדליק אהם הב"י בחבשים ובאחבת ולכן הוסיף אחבת דדוקא בה"ג ולא בשלבנן.

אבל אה אעשה דרחימי בשו"ת בח"ם ח"ח סי' ס"ו שהחירן

הרבה בדין הדלקת בפרור בחפר אם והעלה לאסור ובתב וכן לחבן (הינדהחלן בלע"ז) בפרור בנרחל אם מלובן באו (שפחרהערד) חנור נרחל לא ר"ל דשרי והביאוהו הח"ב ח"ח סי' חק"ב ס"ל אוח ד' ובח"ח החדש ובאחע"ם ובם' בף החיים ח"ח הב"ל ובילקה"ג ועוד אחרונים הנה אפורם בידון דידן דלהדליק בפרור אברחל אלובן אפילו ע"י אש ממש אסור לחבן בו בפרור ביו"ט וב"ם שאחחאם ע"י חשמל, וגדולה אזו אמה העה"ם בח"ח הב"ל דאחנה לן להחיר להדליק בפרור אגחלת שהרי הוא מולילד שלהבת ע"ם אה שדחק בזה, אחנם בבר קדאוהו בזה הבח"ם והבי"ם ח"ח סי' רנ"ז ועוד שאר אחרונים. ולפ"ז אגרו עלינו הללת הי אחרונים ז"ל לאסור להדליק בפרור אחנור של נרחל אלובן בפשוט להי אחרונים חשמלים לא הוי אש יותר אברחל אלובן על האש ממש שאסור להדלקי בהם בפרור משום בולד. ואבאן ל"ע לבעל נפש אי' ח"ח חק"ב שבעלאה ממנו בל הב"ל באחב"ח.

ברם לאחי לרבינו הגדול ארן בק"ז בזית שערים ח"ח אי

רנ"ז שהביא מהר' הכמ"ם הנ"ל ולאחר פלפול גדול בדבריו כתב ח"ל למעט וכו' אבל בגוף הדין אין נפ"מ מזה ולא מידע זה הכמ"ם דכר רק הלכה פרומתא בישראל וכן לימי ממורי ורבותי וגדולי ישראל שפשוט להדליק בייהמלן ע"י מיכון בכותל או נאפר אם רק מב"כ הכמ"ם לשפוט להדליק גם בנרות אם מלוכן נ"ל דאם הוא מלוכן עד שיהיו מינוטים מפוזם ממנו תליא בפלוקת הרמב"ם וראב"ד נפי"ב דשבת דלדעת הרמב"ם המחמם את הנרות כדי לנרפו בימים ה"ז מולדות מבעיר וח"כ נרות מלוכן הוי כמו שאר אם ואם מדליק בו אינו ממניח ומוליד האור ושרי אבל לדעת הראב"ד שם לאינו מיב משום מבעיר תלוי משום מכה בפטיש ח"כ אינו אם ואפשר משום דמוליד ועיין בפמים דף ע"ה ע"כ.

הנה פתח לו רבינו פתחא לאחר ההסגר להתירא עכ"פ לפי שיטת הרמב"ם ז"ל דנרות מלוכן דין אם לו ולפי שהכל תלוי בדברי הרמב"ם ז"ל נעיין היכן הדעת נוטה ח"ל הרמב"ם הנ"ל המבעיר כל שהוא מיב וכו' המחמם את הנרות כדי לנרפו בימים הרי זה מולדת מבעיר ומיב, וכתב הראב"ד המחמם ולמה לו משום מבשל כמו מיכחא לאפוקי וכתב עליו ה"ה להמלין נעד הרמב"ם דכל דבר שהוא עצמו נעשה אור ושורף אין ראוי לומר עליו מבשל אלא מבעיר וכבר הזכירו גחלת של מחכת בלשון אם גמור וזה נראה ברור ובלח"מ כתב דדעת הראב"ד דמיני משום מבעיר ומבשל והיינו משום תרוייהו וח"כ לפי דעתו גם הראב"ד מודה דנרות אם יש לו דין אם אלא שהוסיף עוד דין מבשל אלא דנמרכבת המשנה תמה מדברי הלח"מ ע"ש.

ובענייתינו כתבנו ליתב שיטת הרמב"ם לדעת הרמב"ם ז"ל דידוע הרוצה לחזק מחכות הרי הוא משליכו למוך האם עד שיעשנו היטב ואח"כ זורקו זמיס וכן להיפוך מי שרוצה לנרות ולרכך המחכת שיהא נוח למלאכה מחר ומשליכו למוך האם עד שיעשה כגחלת ואז הוא מתרכך והוסר המוסס חה ידוע לנורפים ולפ"ז נראה דהרמב"ם ס"ל דהיכא דרוצה לרככו אז הוא דמיב משום מבשל אבל היכי דרוצה לחזקו ולחממו מדרכה קרי ליה מולדה דמבעיר ולא מבשל ועיין רמב"ם פ"ט מה"ם ה"ו המתיך אחד ממיני מחכות כל שהוא או המחמם את המחכות עד שתעשה גחלת הרי זה מולדת מבשל הנה מבואר דהסם כיון שרוצה להמיכו נכנס בדין מבשל ואפי שרוצה לנורפו מיכנס בדין מבעיר ועיין נ"פ שוב מלאתי כעין זה בתרכה"מ ובקרית ספר רמב"ם הנ"ל כתעם כמו שכתבתי ובדוך פוקח עורים.

אלא לאכתי יש לעיין דהרמב"ם בהלכה ג' ה"ם הנ"ל כתב שם המכבה כ"ם מיב אחד המכבה את הגר ואחד המכבה את הגחלת של עץ אבל המכבה הגחלת של מחכת פטור ואם נתכוין לנרף מיב וכו' וזה מולדת מכבה ומוסר לכבות גחלת של מחכת נראה"ל כדי שלא יזיקו בה רבים, הנה לקמן דהרמב"ם בעצמו חילק בין גחלת של מחכת לגחלת מקרי כבוי ובמגיד לגחלת הוי אם ובין גחלת של עץ לחסור לכבות ובמגיד דגחלת של מחכת בחמת אפילו להרמב"ם לאו אם הוא, וכבר השיג עליו בהשגות שם ח"ל אחד המכבה כתב הראב"ד ואם הוא מכבה למה אינו מיב אע"פ שאינו מכוין ופ"ר הוא ואפילו לא יהא צריך לנרפו והא מיהו כר"י ס"ל ועוד מה בין גחלת של מחכת לגחלת של עץ והלא בשמיהן לדברי הי משום מבעיר ומשום מכבה ובפרק מילה אמרינן מחתקין המרדל בגחלת של מחכת אבל לא בגחלת של עץ וכו' ס"ל ועוד מה בין גחלת של מחכת לגחלת של עץ אבל המכבה גחלת של מחכת פטור ואם נתכוין לנרף מיב וכו' וזה מולדת מכבה ומוסר לכבות גחלת של מחכת נראה"ל כדי שלא יזיקו בה רבים, הנה לקמן דהרמב"ם בעצמו חילק בין גחלת של מחכת לגחלת מקרי כבוי ובמגיד לגחלת הוי אם ובין גחלת של עץ לחסור לכבות ובמגיד דגחלת של מחכת בחמת אפילו להרמב"ם לאו אם הוא, וכבר השיג עליו בהשגות שם ח"ל אחד המכבה כתב הראב"ד ואם הוא מכבה למה אינו מיב אע"פ שאינו מכוין ופ"ר הוא ואפילו לא יהא צריך לנרפו והא מיהו כר"י ס"ל ועוד מה בין גחלת של מחכת לגחלת של עץ והלא בשמיהן לדברי הי משום מבעיר ומשום מכבה ובפרק מילה אמרינן מחתקין המרדל בגחלת של מחכת אבל לא בגחלת של עץ וכו' ע"ש מבואר עכ"פ להרמב"ם נמי נפ"מ בין גחלת של מחכת לשל עץ וי"ע. ונלחמת כי נראה דלא היחה כוונת הבי"ם שניין לעיין פפחים ע"ה דשם משמע דגחלת של מחכת לאו אם ממש הוא.

איברא דמקושית הראב"ד ז"ל נראה דהי' מפרש בדברי הרמב"ם דס"ל דגחלת של מחכת דין אם ממש לו ולכן שפיר מקשה ליה דממ"נ אי ס"ל דמיב משום מבעיר יחמיב גם משום מכבה ואי ס"ל לפטור משום מכבה ליפטר נמי משום מבעיר וע"כ דס"ל דכיון דמיב מחמת משום הבערה וא"כ אם הוא לעיתות ליחיב נמי משום מכבה. נמלא שיטת הראב"ד כה"ה לענין זה דדין אם ממש לו לפי שיטת הרמב"ם ובעיקר קושית הראב"ד על הרמב"ם כתבנו ונשאי כליו דס"ל להרמב"ם דנחמת אם ממש הוא אלא כתבנו דכה"ג לא מקרי פ"ר עיין ה"ה ולכן פטור ומיושבת קושית הראב"ד לפ"ז גם הא דהקשה משנת דממתקין את המרדל כתב הרמב"ן נמי לחיכא למימר שאני מרדל שאינו מנרף ואין ניכוף אלא המיס עכ"ל ע"ש.

ורציתי ליפיה בשפ"א פפחים ע"ה ד"ה נגמ' שכתב דגחלת של מחכת נהי דמיהפך לאם מ"מ גוף האם לא נאחז בו מעולם להכי לא חשוב אם ומיהו רבינא לקמן משמע דס"ל דאפילו של מחכת חשוב אם וי"ע לדינא לעיין לני דפסק בגחלת של מחכת וגם דברי הרמב"ם פי"ב מה"ם משמע דאינו אלא מולדות מבעיר וח"כ בפסק דמולדות אם אינו כאם ממש אפור לגלות בגחלים של מחכות ע"ש נראה דס"ל דגחלת של מחכת לא הוי אלא מולדות אם ולא אם ממש ודלא כה"ה והראב"ד הנ"ל.

והנה נחלקו הפוסקים לי לישור הוצאת אם הוא לאוריימא או דרבנן ותלוהו בטעמים לטעם הרמב"ם שאפור להוציא משום דאפשר לעשותו מעיו"ט ל"ב לא הוי רק דרבנן אבל לטעם הראב"ד משום טולד הוי"ל לאוריימא ועיין ט"ז ומחצה"ש וכי"ם הנ"ל כי אין הז"ג להאריך בזה ומעתה אי נימא דהוצאת אם דרבנן ל"ב יש לסמוך בדרבנן אריבינו הרמב"ם ז"ל אבל אי נימא לאוריימא הוא ל"ב ודאי יש להחמיר ולא להוציא אור כה"ג והבן. ומעתה נלפענ"ד דביום ראשון דספיקא לאוריימא הוא עכ"פ אין להוציא אם מן הם של נחל מלוכן וה"ה אור של חשמל וכ"ל דאפשר אין זה אם לעניין יו"ט (ואין זה משנה הדין לעניין שבת דהוי"ל דין מבעיר דעכ"פ מולדות אם הוי והבן) אבל ביו"ט שי הוי"ל דרבנן והוי"ל ס"ם דרבנן ולפענ"ד שמותר להדליק ממנו.

ובפרט כי לפענ"ד נראה לדיק מדברי רבותינו הנדיקים האחרונים ז"ל שכתבו ח"ל וכן לאחך גפרור בנרות אם והנה כתבו לאחך הגפרור שהוא עושה מעשה אבל הממיח גפרור על הסם ומעצמו מלך בלי חיכון לפשר דהב"ג מודי דשרי וחלוק גדול יש להמחך הנה הוא בפעולתו מוציא אם וכיון לאם מדם הוא הוי"ל מוליד אם, אבל הממיח גפרור על התנור בלי חיכון לא עשה כלום והאם שנדלק מעצמו כנראה להי' שם אם ויש לעיין בזה ולפשר לכן כתב הרמב"ם לאין מוציאים אם כגון שחוככין חומן זו בזה או מכין זו בזו לדוקא בפעולה כזו יש לאסור אבל כשמיח על הסם המלוכן ומעצמה נדלקת כה"ג ליכא לאסורא וי"ע ולפשר להא נמי תלוי בלאסור הוצאת אם לטעם הרמב"ם שהוא משום דיכול לעשותו מע"ש וח"כ הכא מותר לאין עושה מלאכה אבל להראב"ד משום מוליד הכ"ג

מוליד הוא דסוף סוף נולד ממנו על ידי הנחמו והכן כי קלרמי. ומיהו נראה פשוט שמוסר להניח מאכל על האטר לחמם לומו אפילו בלי כלי ולמשל חמיכת פת או בשר עם עלמות ואם יימצו שם קלח זמן ישרף ויעשה גחלים ממנו ואז כבר יהא מוסר לכ"ע להדליק ממנו ופ"כ ביום רשאין מי שאין לו אם לחמרת יכול להעריס להניח על האטר דבר מאכל וחלק ממנו יאפר שם עד שיחרך ויאחח בו האור וידליק ממנו הנפרור וביום שי לפענ"ד אין להחמיר אפילו בנפרור ממש דהו"ל ס"ם נמילי דרבנן.

שם. ד"ה ולולי דמסתפינא, עי' נמי הר"ן: עיין מלחמות ריש פ"ק דשבת דסחות מג' נרה"י הרה"ר מגביה עלמו ולא שמלמעלה יורד ודו"ק.

תשובה רם"א

ד"ה ומשנ"ל, העלה דבר חדש עפ"י דעת הסיבות ח"מ סי' רל"ד דהעובר לימור דרבנן כשוגג ס"ל כפרה אבל בדשיל"מ כיון שיכול לעשות בהיתר ועושה בספק לימור סד"ל לחומרא אבל בכל סד"ל הוי כשוגג ולקולא ולפענ"ד לכאורה ל"ע לפמ"ש הר"ן פנדרין פ"ד ע"ב דהעובר פמ"ע בשוגג נמי ס"ל כפרה וכ"כ הרמב"ן ז"ל ופפ"ה קי"ל ספקא דאוריימא לחומרא ופ"כ נראה לכאורה דלא תלוי בזה בזה ועיין מש"כ עוד רבינו לעיל סי' פ"ח ולקמן סי' ר"פ.

תשובה רם"ד

ד"ה ומה שמתה, הניח מחלוקת המחרומים בהא דקונה קנין נע"ם כדי שיחול בשבת עיין שו"ת הגרע"א סי' קנ"ט ומהר"ם שיק ח"ח סי' קל"ו ובשו"ת חב"י מישב שפיקת הגרע"א ופלא שלא הניחו הנדיקים המחרומים שו"ת נרונת סי' קכ"ח שכתב להדיא לאסור ליתן מעות מע"ם ע"מ שלא יחול הקנין אלא בשבת ועיין שפרי משנה הלכות ח"ד סי' קמ"ח בד"ה ליכרת, והא רמי שהניח רבינו מגמ' סוכה מ"ב ע"ב שאומר כל מי שיגיע לולבו בידו הרי הוא לו במתנה והוא מתנה גמורה ע"כ שמקנה לו עיו"ט אף שהקנין חל ביו"ט שרי ול"ל דמלוה שאני, ליכרת דהב"ח ח"ע סי' מ"ה סעיף הרביה לדחות דברי המג"א וכתב לליכא לאסור ליתן מתנה בשבת, ועיין מוהר"ב פרענקל שם ובפמ"ס ח"ע סי' מ"ה סק"ח ובשו"ת מוהר"י אסאד ח"א סוס"י פ"ג כתב ח"ל ועיין בשון רס"י ומום' ביצה ל"ח ע"ב ד"ה וחלי וכו' או קנתן במתנה וכו' ובפי' המשנה לרמב"ם סוכה מ"ח ע"ב דלא כמג"א עכ"ל, וכן העיר בה"ג יד שמואל ח"ח סי' נ"ג ועיין יקהב"ג ח"ח סי' ס"ו ומיהו הגרש"ז ח"א סי' ס"ו סקט"ו פסק כהמג"א דלא דהרי גם מדברי המג"א נראה לדבר מצוה מותר ליתן מתנה וא"כ י"ל מהא לאתרוג ודו"ק.

תשובה רם"ה

ד"ה ואי תאמרי, כתב רבינו לישב דברי המום' ור"ן לפמ"ש הבעה"מ בפ' אלו עוברין דד' מיני מדינה לא שייך בהו טעם כעיקר לפי שכל המינים מפייעים לאחד זה הטעם וממילא ע"י מעורבת מים וקמחו נולד דבר אחד בשמא וטעמא ולכן נקרא מב"מ ע"ש ולפענ"ד ל"ע דא"כ אמאי משני רב אשי משום דהו"ל דשב"מ אינו בטל מיפוך ליה כיון דמים ומלח גורמים לאחד מהם עיקה שהוא דבר אחד ולכן ממילא לא בטל מדנריך כולהו לאחד עיקה זו וכל המינים מפייעים לאחד דבר זה וע"כ ל"ל דמים ומלח בטלים לגבי עיקה ול"ע.

תשובה רם"ט

ד"ה מכאן, עיין טור ח"ע סי' כ"ה מדברי הרא"ד שאינו נאפם נאומה אכילה ועיין פרישה שם שכ"ג יש שרוצין לדקדק מדברי הרא"ד שמלוה יותר לאכול מלהמעונות וכו' ודו"ק.

תשובה ע"ד

ד"ה ומתם: עיין טו"ש ק' ח"ע סי' ל"ט שכתב כתב דבירושלמי ליתא להאי כללא, ועיין שד"ח מערכת הכללים שם מסתפקים בזה, ובמ"ש יש לישב שיטת הרמב"ם סוף"כ מהלי מגילה שפסק כר"ל דגם מגילה לא יבוטל והוא מירושלמי כמ"ש בהגמי"י ומ"כ לכאורה רמי דגם הרמב"ם ס"ל דבירושלמי ל"ל להאי כללא ומיהו עיין ב"ג פ"ק דגיטין בהא דפלגינן דיבורא דגם בירושלמי קי"ל הלכה כר"י לגבי ר"ל וכן מבואר מדברי הרמשונים שם נמצא דבמחלוקת שנוי' ודו"ק. ועיין תום' שבת דף ע' ע"ב ד"ה נודע דדוקא בדברים הנוהגים בזה"ז ועיין תום' סנהדרין מ"ז ע"ח.

הערה מהמו"ל

[משכ"כ דבירושלמי ליתא להאי כללא, כן מצאתי בכנה"ג או"ח סי' תמ"ח בהגב"י בשם הרשב"ץ בשמוטותיו סי"ב, וע"ש בהגהות הגאון המפורסם מוה"ר שלמה הכהן מוילנא זצ"ל בשו"ת נודע ביהודה או"ח קמא סי' י"ט, ובשו"ת בית שערים יו"ד סי' ש"ל מר"ם פ"ו דפליה].

[ד"ה ופתי: עי' בפ' נהנה כלאן יוסף הל' מ"ב אות י"ב].

תשובה רע"א

סוף ד"ה על דבר: עיין שו"ת שער אפרים סי' ל"ח.

שם. ד"ה ומידי העלה דהא דהבנלים הי' חוכלין חומו כשהות מי (מנחות ל"ט) היינו כדי שלא יצא לידי נומר עיין הרש"ם בגמ' מנחות שם שפי' ג"כ דברי הגמ' הכי ועיין רש"י נדרים דף ד' דבקדשים אינא ב' מנות, ו) שלא יצא לידי נומר ואחת מה שבאמר ואכלו חומם אצר כפר בהם אחרים מדברי המום' שם משמע להדיא דיצאו ידי מצוותם ג"כ.

ובתשובה אחת כתבתי בזה להגאון היעיש מוהר"י וועלך זצלה"ה ח"ל: ועתה אבא להשתעשע בקצת בדבריו היקרים בהא דאחרי דמנחות דהבנלים היו חוכלים חומו כשהות מי מנחות ל"ט ובספרי הדל שו"ת ח"ג סי' י"ח דבמי זה לי קיימו בתמלתן מ"ע דתמילת קדשים והבאתי מדברי הרש"ם ז"ל דס"ל דלא קיים זה מ"ע דתמילת קדשים דהוה שלא כדרך תמילתן ובמל"מ פ"ה מה' יסוה"ת ה"ח נסתפק אי יוצאין ידי מצות עשה שלא כדרך תמילתן ובפשט פשיקן דלא יצא וכן הכריע השעה"מ בריאות נכוחות ע"כ וכ"ג עיני משוטטות בחי' מרן בעל ח"ם ז"ל על סוגיות הש"ם (דף מ"ד בדפי הספר) שהקשה ג"כ אין יצאו מ"ע דתמילת קדשים בתמילת שעיר מי שהות שלא כד"ת, וכתב דמזה נפשטה לדעתו שפיקו של המל"מ פ"ה מהיסה"מ ומעת בנרור דנהי דנאיסורי מאכלות אין לוקין אלא כד"ת מ"מ במ"ע י"ת אכילה אפילו בתמילה כל דהו שלא כד"ת ומיתם הוא לחם רחמנא שלא ללקות אלא"כ אוכל אכילה נרורה, ודחה לאות שעה"מ שהניח דלא יצא.

ברם בתשובה אחת כתבתי בדברי הרש"ם מנחות הנ"ל ובדברי המום' והגמ' וממילא רוחא לן שמעתא גם לישב דברי

המל"מ ושאין מדברי הגמ' הנ"ל רמ"ל לדברי רבומינו המחרומים ז"ל לא להיתר ולא לאיסור ח"ל שם הביא דברי הרמ"ם מנחות ק' דמה שמזכירין הבבליים לגנאי על שאוכלין השעיר מי שע"ג דמנוה קעבדי מדלא קאמר מקיימי מצות עשה דוחלנו משמע דלא מקיימי מ"ע נאכילה שלא כדרך אכילתן. ולפענ"ד נראה לפמ"ש הר"ן יומא דף ע"ח דהני מיני שאין בהם איסור נעילה הסגדל אין בהם משום איסור הוצאה ביוה"כ לפי שהמנעל אסור ביו"כ ודרכן של בנ"א לנעול נמותן המיחים לא הוי כמשאי רק דרך לביסה להאי יומא ע"ש נאריכות, מבואר דאף דבכל השנה מנעל כזה הוי משאי אבל ביו"כ כיון שא"א נאחר ובו יוצאין העולם הוה דרך לביסה ליומא דן ומרן בשו"ת נית שערים סו"ם מייבש בזה קושית המג"א סי' תע"ה היאך מבריכין מאכול הא הוי שלא כדא"א ומי כיון דלילה זו דרך כל ישראל לאכול מבול מי למנות מבול ממילא שפיר הוה דרך אכילתן לילה זו ע"ש.

ולפ"ז אומר אני לדקדק דברי המום' מנחות דהבבליים מקיימי מצות ואכלו אומם בשר מי ממש ודלא כרש"ם, ואף דאכילת בשר מי הוי שלא כדא"א בשר יחיש אבל כיון דלילי יו"כ שאל להיות בע"ש אסור לבשל ומ"מ בשופן אחר רק לאכול כשהות מי ונריך לאכול השיעור לקיים מצות אכילת קדשים וגם שלא יבא לידי נותר מ"כ מקרי דרך אכילתן אפילו בשר מי לאומו הלילה כיון דהה דרכן בלילה זו, וכדעת הר"ן הנ"ל.

שנית נראה לומר בדיוק לשון המום' שכתבו שם שפונאין אומם לפי שהורגלו עלמן כמו כן לאוכלן חיים אף בכל השנים דמיחזי כרבנמנומת ע"כ, ודבריהם ז"נ מדא דמנ"ל שכן הורגלו גם בשאר השנים ובגמ' לא אמרו אלא שיו"כ שאל להיות ע"ש, ומגדל החימה לדעת הרש"ם ודעימי' דבאכילה כזו לא מקיימי מצוה מ"כ אאמי היתו ד"ל אומן לאכול בשר מי בכל השנים ולבטל מצות אכילת קדשים מ"כ בני מלקות הן ולא רק שפונאין אומן, אבל נראה לומר דודאי מי שאינו רגיל בכך ואינו אוהבו ואכל בשר מי כשאר בני אדם הוי אלנו שלא כדרך אכילתן אבל מי שרגיל בכך והורגל עלמו לאכול בשר מי כיון שדרכו בכך הוי כדרך אכילתן שכך דרכו לאכול לעולם, ולפ"ז אאי שפיר מאד וקושית מדא ממולנת בחברתה דכאנו המום' דקיימי המצוה בנאכילתן מי אלא דהני קשיא להו דהוי שלא כד"א וכדי שלא אקשה לך דהוי שלא כד"א ופ"ז מי' דאה אינו שהרי הורגלו כך גם בכל השנים מ"כ נדידהו אכילת בשר מי הוי כדרך אכילתן ומ"א מ"כ אאמי שנאו אומן לכן פי' התוספות דשונאין אומן דאחזי כרבנמנומת עכ"פ בכל השנים אף לדיבא איסור אכא מבטל מ"ע דאכילת קדשים אבל עכ"פ אאזי כרבנמנומת, אה לפענ"ד נכון אאד ואיושב דאאמי אינן בני אלקות.

ובזה נראה לייישב דעת הפלאי שכתב דבר אי לו קודם שנתבשל כאא"ד הוי שלא כד"א והאנ"א אצוה ז' אאה עליו אגמ' אנחות הנ"ל דהבהמים אוכלין אומו כשהות אי והוי דרך אכילתן ולפאש"ם אין כאן האחלת קושית דודאי בשר אי לכל אדם הוי שלא כד"א וכדעת הפלאי ושאאי הכא דעיקר אכילה נכך לו אשום דהבבליים הורגלו נכך והוי כדרך אכילה. אינרא דאאנ"א יש לאאוה הרבה אגמ' שאאים כ"ד ע"ב כל איסורין שבאורה אין לוקין עליהן שלא כדרך הנאתן לאעוטי אאי אאר ר"ש נ"א לאעוטי שאם היא הלב אי על אכאו שהוא פטור ועיין אום' שם דבשר נהאה קשה ודאי הוה שלא כד"א, וכן אנואר נאראכי, ועיין תו"א אי ב"א אעי' ל"א וירושלאי עירובין פ"ג ה"ג וק"נ ס' אפיק ואנואר עכ"פ דבשר אי אקרי שלא כד"א ונאנע אאירה גדולה אש"א נאחות לש"א שאאים ולאא"ש שאי דברי האנ"א נע"ג.

ולשיטת הרש"ש ודעימי' יש להקשות לפי אה דקיימא לן בש"ע דאכל אוכלים שאינם רגילים ביו"כ אסור עליהם ולדעת הראב"ד אוסר אף לכאאילה ואחלקו האחרונים ז"ל נאכל שלא כד"א דעת הש"א דאיכ אכל דעת הרשב אאחרונים דאכל"א אסור אי"כ ואעאה לדעת האסופקים דאכילה הבגליים היה שלא כדרך אכילתן אקשה לאה לא אכלוהו אי ביו"כ עלמו והאתינו עד אוצ"כ כיון דאכלו אומו שלא כד"א ואינו איב עליו ביו"כ ולא הוי רק אדרבנן ואין שנות נאקדש.

איברא דקושית זו כ"ש שאקשה להסופקים דא"ל דיונאים ידי אי"ע נאכילה שלכד"א ג"כ הרי אינא כאן אנות עשה של אכילה קדשים ביו"כ ואיסור דרבנן לאכול ביו"כ שלכד"א ג"כ יבא איסור לאורייתא וידאה איסור דרבנן של אכילה שלכד"א ואכלוהו ביו"כ עלמו, ועיין רש"ש נדה אי"ג ע"א אומו ד"ה והאתיא ר"א אומר כל האומו ואשאין כו' כאב הרש"ש פירבא זו אאומה נעיני כיון דכאיב קרא אשאר ארומותי ונוה הכאות לשאור אומה שלא אעאע וכי נשכיל אכאים שאארו כאלו אביא אבול לעולם לא יאנע אלעאאות אא הארומה ו"ע ע"כ והכ"נ אקשה וכי נשכיל דרבנן שאארו שלכד"א אאור ביו"כ יאנע ולא יקיים אנות אכילת קדשים שהוא אנות עשה ואפילו לפי אה שראיתי שם על הגליון ליישב קושית הרא"ש לפי דעת נ"י שהביא הזוה"ק הביאו בשו"ע דעון זה אאור אאד אכל עבירות שבאורה או אשום דהוה שב ואל אעשה כא"ש יבאות נאקדש, ודף נ' ע"ש א"א הכי עדיף אשום דאין שנות נאקדש, ופ"כ אקשה אאאי לא אכלוהו ביו"כ עלאו.

ובהדי שואש נפל בלבאי קושית נאה לפי דעת הא"ש דא"ל דשלכד"א יונאין ידי א"ע פ"כ לדעת הראב"ש דא"ל דאנות עשה לאכול כיאי אפ בשבש פ"כ יוה"כ שאל להיות בשבש יאחייב לאכול כיאי אפ בשבש פ"כ ויקיים אאוה של אכילה אפ בשבש ולא יעבור על אכילה יו"כ שהרי שלכד"א הוא וכ"ש כיאי דאכילה כיאי ביו"כ לכ"ע אינו אלא אני שיעור דהרי אינו אכילה ביו"כ הוא ככותבש ופ"כ אכילה כיאי אינו אלא אני שיעור ופ"כ אכילה אני שיעור שלא כד"א פולי לכ"ע הוי אומר בנאקום אנוה עשה פ"כ יאחייבו לאכול בכל יו"כ שאל בשבש אפ שלא כד"א ויקיימו האנוה ואיסור ליכא. ובאשובה אארת האראבי בבעין קושית זו שהקשו הפלאי אי ק"ש לר"ל דא"ל אני שיעור אומר אה"א כשאל יו"כ בשבש יהיו אאוחים לאכול כיאי אפ ביוה"כ דהרי שיעור אכילה יו"כ ככותבש שהוא גדול אכיאי וכן הקשה בנ"ל החדשות אי ל"ו, והפלאי הביא שם רבי אקושים זו לדעת הרמב"ש דאפיקא דאורייתא אה"א לקולא ועיין שו"ת נית שערים לאחרן סו"ת אי ס"ג שלא כדרבי אקשה אפילו לר' יוחנן דא"ל א"ש לאסור אה"א א"א שלא כד"א לכ"ע א"ש אומר אה"א שהרי אפילו שיעור שלא שלכד"א ליכא לאיסור אינו וכ"ש א"ש דנחות דרגא הוא א"כ יקיימו אנות אכילה יו"כ שלכד"א. וכעין זה כאב הנ"י סי' אריי"ב נשם רא"י דבאוכלים שאינם רגילים אף לאסור אה"א א"א אומר נהם אשום דלא אחזי אאוחים אלקות ע"ש. ועיין בי"ש לאחרן סו"ת סי' ר"ד דאה הוא אברת רבינו יוסף נאום' כאן דהוא נוטל"פ והוי שלכד"א. אאל אי נימא דשלא כד"א אינו יוצא ידי אנוה וכדעת האל"א אאי שפיר, ופ"כ לכאורה יהיי אוה רבי דלא יצא נשלכד"א.

אלא דמשמעה הנ"ל הנמי שם קושית הפלתי והמרכתי ליישב

קושית הפלתי והנ"ל הנ"ל דיו"כ שחל להיות בשבת ליכא חיוב על היום לאכול פת ולא דמי לשאר שבתות דהכי גברא לא נמחיל בשלמא פת שהרי נזונה הסורה ועמהם מ"מ לא נתקררה לי דעמי זה לעניין מכילת קרבן דודאי ליכא חיוב מכילת קרבן גם ביו"כ אלא שאין הכהנים יכולין לאכלו דשם לא היה מנוה בשלמיהו ביום הכפורים פ"כ הי' נפסל בהיסח הדעת עד הלילה ולא היו מוחרין לאכלו אע"ג דליכא מנוה בשלמיהו ביו"כ עצמו דהכא המנוה על הקרבן שיאכל ולא על הגברא לאכול דכל הכהנים יכולין לאכלו וליכא חיוב על כהן זה דוקא כמובן וכ"ש לפמ"ש בשו"ע פ' ו' ס"ז ביום הקריבו שם זבחו יאכל מנוה לאכול ממנו ביום הרחצון יכול כולו מ"ל וממחרת מי ממחרת יכול מנוה לאוכלו לשמ ימים מ"ל והנותר שם הוחיר הוחיר ע"כ, ופי' הרמב"ן ז"ל דהכוונה בזה בעבור שחמר הכחוב ביום הקריבו חת זבחו יאכל וממחרת והיה בשמע שמהיה מנוה שיאכל בשני ימים יאכל מקצחו ביום ושאר קצחו למחר ולפיכך חזר לנחר והנותר ממנו ברחצון יאכל וממחרת אבל מנוה שיאכל ממנו ברחצון הכל והנותר ממנו בשקרה יאכל בשני ממחרת ע"ש, וא"כ לפי דעתו עיקר מנות מכילת הקרבנות הוא ביום הרחצון ושעיר יו"כ שמי שם היינו יכולין לאכלו ביו"כ הוי עיקר מנוה לאכלו ביו"כ ואי ממת דשלכד"ש יונח ידי מנוה ש"כ הכהנים הבנליס היה להס לאכול ביו"כ עצמו וידי יו"כ לא עבדו בזה וכנ"ל.

אלא דיש לחקור בנאכלין ליום ולילה מי שייך בהו שמי דין ליום הרחצון כלומר שמנוה לאכלו ביום הרחצון קודם הלילה וכמו בנאכלין לשני ימים ולילה אחד מנוה לאכול ביום הרחצון והנותר יאכלו ביום השני הכ"נ בנאכלים ליום ולילה ממת דמנוה לאכול הכל ביום זבחו שהוא ביום הרחצון ואם יותר יאכלנו בלילה עד מנות ואי ממת דבנאכלין ליום ולילה ליכא מנוה יש לישב הא דמו"כ אף דודאי משום זריזין מקדימין ליכא לעולם אבל הרחצון קשה ועכ"פ משום זריזין מקדימין היה להו לאכול ביו"כ גופיה וע"ע. שבתי ורלתי בש"מ זבחים ני"ו ע"ב בשם מהר"פ דעיקר מנוה לאכלו ביום הרחצון מע"ש שנאכלים ליום ולילה ע"ש הרי מבואר דס"ל להר"פ ז"ל דאפילו בנאכלין ליום ולילה עיקר מנוה לאכול ביום זבחה שהוא יום הרחצון ושפיר מחמיה בשבתי ובפשטה המקרה לנעיל ואף שהמניין שם ניין גרמה דל"ל מע"ש שנאכלין בשני ימים אלא גירסתן מחולין וכש' ענפי מרז ערך מכילת מטחת החרין בזה ואין לי בספרו לעיין בו. והנה בספר חור שמח פליג מרמב"ן לחיין שום הוכחה ממו"כ דעיקר המנוה שיהא נאכל ביום זבחה רק שם נותר למחר מותר לאכול והוא מפרש המו"כ שיכול שיהא המנוה להותירו ולאכלו בשני הימים מ"ל והנותר שם הוחיר הותיר אבל מנוותו שווה בכל זמן ע"ש פ"י ה"ו ממעה"ק אלא שמנס אלא להבנת הרמב"ן ז"ל שמעינן ומה גם כי המום' ר"פ בש"מ הנ"ל הכי ס"ל. וכן נרמה מדברי הרמב"ד בהשגות על מס' פסחים שהניג הנעה"מ שם (דף נ"ט) בהא לחמר ר' ישמעחל לף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל קדשים לערב ופי' לחיין ערב ממש חלא כיון דבחר חמיד הוא דקא חכיל קרי ליה חכילת ערב ולחשמעינן נמי דבשלמים דחמול ובמעשה דיומא חכיל אבל בשלמים דיומיה כיון דחיה ליה שהות למיכל למחר לא דמי עשה דהשלמה עכ"ל בעה"מ.

והרחב"ד ז"ל השיג עליו ע"ש מדרכה ליפכא מפחברא דלהכי נקט לערב לחשמעינן דאפילו חכילת שלמים דיומיה

דחיה ליה שהות למיכליהו למחר ואיה ליה ערב ובקר שפ"ה דמי עשה דאכילה דידהו לעשה דהשלמה ואי לא חמי לערב הו"ל דוקא לשלמים דאחמול דדחיק להו זימנא וליה להו ערב ובהכי מיחרנא כולה מלחא שפיר דהא לערב לאו למימרא דבעי הערב שמש אלא לשאר שבתות דאפילו בהאי קדשים דיומיה דחיה להו ערב ובקר דחיין להאי עשה דהשלמה ע"כ ע"ש. מבואר מדברי הרחב"ד ז"ל מפורש דאפילו קדשים דיש להס זמן בלילה מ"מ דחיין עשה משום לאכול ביום זבחו ומבואר מדברי הרחב"ד ג"כ בדברי הרמב"ן ז"ל ואפילו לדעת בעה"מ נרחה דלא פליג בעיקר דינא דודאי מנוה חיכא לאכול ביום זבחו ועכ"פ זריזין מקדימין חיכא אלא דס"ל דלא שלים בשביל זה עד דימלא בו עשה דומה לא מעשה ולהרחב"ד חלים עד דימרינן בו עשה דומה לא מעשה ו"כ כ"פ דבדיעבד היו יכולין הבנלים לאכול שלכד"ש ולנחת ידי המנוה.

איברא דמעיקרא דינא פירכא שהרי קי"ל כל מקום שיכול לקיים שניהם לא חמרינן עשה דומה לא מעשה ו"כ לכחורה מקשה למה חמרינן כחן דעשה דומה לא מעשה כיון דיכולין לאכלו שלא כד"ח ולא לידי עשה ל"ח חמנס דא בורכא הוא שהרי מנוה לאכול למשחה כדרך שהמלכים חוכלים ושלכד"ש חמור לאכול קדשים ולא מקשה ו"כ גם בדיעבד חמור שלא כד"ח דהא אינו אלא היכא דחפשר לאכול בחופן חמר אבל היכי דל"ח בחופן חמר ליכא זה משום למשחה שלא יחכלו הכהנים הבשר כלל ו"כ בדיעבד קושיא במקומה עומדת.

עוד יש להעיר לפי דעת מרן הש"ס ז"ל דיונח שלא כד"ח ידי מ"ע ו"כ חמחי פסק הרמב"ם ז"ל דאינו יונח במנה של טבל וכן בשאר חיסורין הא יכול לנחת במנה של טבל ובשאר חיסורין כגון שיחכלם שלא כדרך חכילתן דחיסורא ליכא אלא מדרבנן עכ"פ יונח ידי חובת מנה וגם מה שהקשו חום' קידושין בשם ירושלמי ויחכלו מעבור החרן, והקשו דממת עשה דומה לא מעשה ומ' דעשה דקודם הדיבור שמי, והחמרומים פלפלו עליהם ולפי מידוש הש"ס ז"ל לא היו נריכין לכל זה דהרי היו יכולין ליקח מנה של חדש ולאכלה שלא כדרך חכילה ולנחת ידי מנה וחיסורי דרבנן המס ודאי חכמי לא היו ו"כ היו יכולין לכחחלה לעשות כן ומדלא מ' המום' כן מבואר דס"ל דאינו יונח ידי חובת מנה שלא כד"ח ו"כ הכ"נ בכל מ"ע וממילא יש לפשוט מזה מקרית המל"מ לחידך גיסא דאינו יונח אבל אי ממת דאינו ממילא לא מקשה נמי הא שהקשינו לעיל דיחכלו ביו"כ עלמו. וכ"ש לדעת המום' מנחות דס"ל דהכבלים קיימו גם המנוה ש"כ כ"ש דהיה להס לאכול ביו"כ גופיה ולקיים המנוה של ואכלו דעיקר מנוחו ביום רחצון ולפמ"ש חחי שפיר דבאמת לא יצחו בזה וכנ"ל.

עוד נרחה לומר לפמ"ש חום' חולין קל"ב ע"ב ד"ה אין שהקשו דבזבחים חמרינן דכהנים רשחין לאכול קדשים ולשנחם כרבנן ע"ש דף ל' וכנמ' חולין כחבו דדוקא בני ומי' דודאי כמו שטוב לו ונהנה יותר מני חכיל להו אבל אדם שטוב לו בני כמבואל ושנוך יאכל בני שהוא דרך גדולה יותר ע"ש, מבואר דכהנים רשאים לשנות בכל הקרבנות ולאכלם כפי רלונם מה שהנים יותר חה מקרי למשחה ולא חמרינן בני עדיף אלא למי שאחר ההנחות שרן לו בני ע"ש. ולפ"ז אחי שפיר דהבבלים היו רגילין לאכול כן בשר חי בכל השנים וכיון דהיו רגילין כן ב"ב לדידהו הוה כדרך חכילתן ואפילו למשחה מקרי נהו כה"ג ולכן ודאי שיאלו בחכילת השעיר מנות עשה לדידהו

הו"ל כדרך מכילתן והנאתן ומקרי למשהה. ובזה יש ליישב עוד ממיה שהקשיעו בדברי המוספות מנחות הנ"ל שאמנו שעם שהיו שונים תומם מפני שהורגלו בו בכל השנים והקונים דהמוך מכלו כן בכל השנים הם נפי למשהה וליכא ופשילו ניתע דהוה נהו דרך מכילה מכמי למשהה נפי שהות גלי, ולהנ"ל מפי שפיר מאד דמדרנה המום' רלו לישב קושית זו דהמוך יצאו נזה מ"ע דמכילת קדשים הם הוה שלא כד"ח מו עכ"פ מפר למשהה, ומיי דהנגלים היו עושים כן בכל השנים עד שהורגלו נה כ"כ שלדידהו ככר הוה למשהה ג"כ שכן נהגו מכילה יותר משאר מכילות שלא שהונים תומם דמחי כרעבתנותם מחר שהורגלו כל כך נמכילת נפר מי שזה שלנם יותר למשהה משאר כל הנאות כגלי מו שלוק ומנושל וחם ודאי מיחד כרעבתנותם ולכן היו שונתין תומן תכל ידי מכילה יצאו כיון דזה הוה להו כדרך מכילה ולמשהה ג"כ מיכא ע"כ העתק ממה שכתבתי נתשובה הנ"ל עם קצת תום' שנתחדש נתאנע הכתיבה נט"ד. ולפ"ז ג"כ אין רצוי מכאן להכרת הט"ס ז"ל דיוצא שלא כד"ח למדרנה הרי כאן דרך מכילתן הוא להם ואפילו למשהה מיכא נהו.

ובזה נרצה ליישב עוד דיוק עצום דנאמת יש להקשות תאמי רק הנגלים היו מוכלים תומו כשהות מי ולמה לא מצאו גם שאר כהמים שלא היו נגלים שיאכלו עכ"פ מן השעיר כדי שלא יצא לידי נותר וכי לא מצאו עוד כהמים ירצי ה' שיהיה כשר שאים יקר נעיניהם שלא יצא הקרבן לידי נותר ולא עוד אלא שעדיין שונאים תומם נשביל זה אבל לפמ"ש תאי שפיר מאד דשאר כהמים ודאי לא היו רשאים לאכלו משום דכהם הוי שלא כד"ח ועוברין למשהה והשאר קדשים אבל הנגלים שהיו רגילים לאכול כשהות מי נכל שאים ממילא הם היו מוכלין תומו כשהות מי אלא ששונאים תומן על שהיו עושים כן נכל השנים דתחוי כרעבתנותא נכל השנים ולא נמוני"כ.

ונתתי את לבי למקור נדברי הכמ"ם אשר העיר לן כ"ג שכתב נאו"ם פי' ג"ו ד"ה ועוד אביא לי רצי' דלא"י שלכה"נ מש"ם מנחות מ"ח ע"ח דל"ח חטאת היוס נשביל שאוכה למחר, והקשו נתום' מימה יחוק כדי לאוכלן מי דכה"ג מנן פרק שני הלחם (לקמן ל"ט ע"ב) ות"ל דמין זה זכות ומין למטאת נכך, וכתב הכמ"ם ז"ל דע"כ משום דהוה שלכד"ח ולכן אין זה זכות והעתי קופר קוגיא דכנסי עגרת פרט ג' הקשה עליו מה שסיים דמשום שלא יהא נותר הו"ל חטאת היוס נשביל שאוכה שלא מעבור למחר נב"ח, וממה העתי קופר כי נלילה יוכל לאכול נאנושל ויקיים העשה ולא רק שלא יהא נותר ולפ"ד הכ"ם ז"ל ל"ע, וקושית העתי קופר ממרן הכמ"ם יכילנו למרץ לפי מה שהנאתי לעיל דדעת הרשתומים ז"ל דעיקר מצות מכילת קרבן ביום רשתון ות"כ נמצת דנלילה הוא רק כבר כדי שלא יצא לידי נותר ות"כ שפיר כתב הכמ"ם דהו"ל חטאת שלא יצא למחר לידי נותר דאפילו יבשל נלילה אבל מ"מ אינו מקיים ככר כזה מצות מכילת קדשים, אלא דל"ע דנרשה אף דעיקר מצוה נרשתון מ"מ אינא מצוה גם נלילה, או נשני נשלמים אלא דעיקר מצוה נרשתון ואף שרשתי לקצת תחרומים שתחלי נתר אינא נשיטת הרמנ"ן מה שנלפענ"ד כתנתי.

אמנם מה שכתב מרן הכ"ם ז"ל דמכילת נשר אי הוי אלא כד"ח אפילו לאנשי מלכתנדריא לפענ"ד ל"ע דת"כ יהיו דברי המום' קומרים לקמן כתבו דאנשי מלכתנדריא היו מוכלין תומו אי ואינו כזה ידי חובת מצה וכמו שכתבתי לעיל ות"כ ס"ל דמכילת נשר הוי כד"ח ואין יהיו דבריהם קומרים ופלא למרן

ז"ל לא הרגיש נזה, גם מה שכתב עוד שם מרן הכמ"ם ז"ל דאין למדין מקדשים ומתנות כהונה משום דבעי למשהה כדרך שהמלכם מוכלים היה הרשאי לדעת לעיל דלנגלים הכ"נ דזה מקרי למשהה לפי שיטת המום' מוכן הנ"ל.

וכדרע נרשה עוד רצי' מוכרחת מגמ' נרכות ל"ג ע"ב דאמר רבא כם פלפלי ניומי דכפורי פטור כם וענבולי פטור ופרש"י כל דבר שאדם מוכל שלא כדרכו מקרי כשיפא ועיין שם לקמן נסמוך הכותב אם החטה והכותב אם המורז וכו', מבואר דכל דבר שאדם מוכל שלא כדרכו מקרי כשיפא ות"כ מי יותר דאכילת נשר מי מקרי שלא כדרך מכילתן הי' לו לומר הנגלים היו כוססין תומו כשהות מי ומדאמר היו מוכלין תומו משמע נאמת דכדרכו הוא אלא, ח"כ. וכ"כ עוד רש"י כמובות ע"ז ד"ה מכשהו שערי המלוהו שעושים כשהמה כל הנאכל שלא כדרכו קרי ליה כוסס ע"ש, והנה מבואר דכל כוסס הוא שלא כדרכו.

ובהא נמי מיושב נמי קושית התחרומים על קושית ירושלמי שנמום' קדושין הנ"ל שהקשו דמאי מקשו הירושלמי ליתי עשה ולידחי ל"ת והת אינה מנה רחויה לו' שהרי אחר שאכל כזית מאורזה משום חדש ואי יתיב דשלכד"ח יצא מתורת חדש מחורן הכל דכה"ג הוה רחויה כל ז' דשלכד"ח מנה מותרת היא לגיכא מיסור חדש. ועיין בית שערים סו"ח סי' שמ"ח. שוב ראיתי שכבר קדמני נקצת דברים נתשו' מהרי"ח יו"ד ס' ק"כ וקכ"ז ע"ש והנאתי.

וראיתי לכ"ג שניין קצת רצי' לדבריהם מפתחים דף ע"ח שעירי הרגלים מי נאכלין ושתחה נתי ליכא ע"כ אין זכות כל כך ע"כ, ונאמת כי אין זה קצת רצי' אלא רצי' נרורה לפי המלקח דעתן אבל כל דייקינן אדרבה רצי' זו לאמור הוא דהרי אמרו שם נגמ' ועוד כהמים אוכלים ושרשל נתה שתחים, ופרש"י ועוד יהי נתי דש שתחה נשבר מי הרי אטאות אין נאכלות אלא לכהנים והן אוכלין ושרשל נתה יתחתו אין מדברי רש"י דהאי ועוד הוא להכחים אבירת רצי הרשתונה דנאמת אינא שתחה גם נשבר אי, הן אמת דרבינו מנגאל פי' האי ועוד אלו היתה נהן שתחה הכהנים אוכלין ושרשל שתחים ע"כ תשובה שניה אינה מכחשת לרשתונה אבל לפי רש"י קשה ולכן נולי דתתחפינא הו"ח דנאמת אלא לא ידענא תאי זה שפקא וכי נתגיאות פליגי אי יש שתחה נשבר אי אי לא אבל נרשה דתרוייהו ליתנא אמת דודאי אן הפתח לרוצא דעלתא אין שתחה נשבר אי אלא כל זה לפתח נ"ח אבל להתורגלים נשבר אי ודאי לאינא שתחה גם נשבר אי וכתו הנגלים, שלהם הוה נשבר אי למשהה ח"ש רצי שתי תשובות נדבר אחד וכו' ושתחה נתי ליכא על דרך כלל ועוד תשובה אחרת אליבא דהתי דרגילים לאכול נשבר אי ושש זה שתחה כהנים אוכלין ושרשל נתה שתחים ול"ע עכ"פ ע"פ תשובה שניה לאינא שתחה נשבר אי ל"ע.

ובדברי המום' שכתבו לאין זה זכות לאוכלן אי ואין לאטאת נכך אין הכוונה זה דנאכילה אי אינו יוצא ידי אכילת הקרבן דל"ל הל"ל פשוט דאינו יוצא נאכילה אי אבל מה שנרשה נכוונת המום' הוא דהרי הכא אכתי לא מרק הדם מיירי ות"כ ליכא לאסור אם לא יחרוק ומה עושה לאסור זה כיון שאתרו לו לזרוק הדם נשנת נתה שיפעל הקרבן אין זה אטאת לו כלל ולכן אף אם יחרוק לא יהיה לו עבירה ולא יצא לידי חיוב ולכן לא

נקרע זה זכות ורע"י לדברי מה שאמרו ואין לדמות למה שהמירו לרחומה קודם שיגע לידי חיוב שבת, והכוונה כזה דרק האם כיון שאם לא ימירו לו לרחום האם ולא ירדה לחומו ס"ב יתוקף לו לחיבור ממילא ע"י שיאסור האם כה"ג אמרינן שאע"פ שבעל שמזכה הוא שלא יאבד עד ולא יתוקף לו אעפ"י שהחזקה הרמבונה נע"ב כל שלא יעשה הרדיה של שם אבל במקום שמה שעשה כבר עשה ואין מוסיף עוד לאיסור שלא שמנו רואים שיאבד עוד כדי שיוכל לזכות בשלוה אמרם כה"ג לא אמרינן אעפ"י שבעל שמזכה בשבת לאין זה זכות ואין לאבד נכך והוי דומיא דלא אמרינן שאם שיאבד אדם באעפ"י כדי שיעשה מלוה הב"ג כן הוא כיון דכבר עבר אמה שעבר ואין כאן שום זכות לו במה שיחזור הדם רק שיוכל לאכול הקרבן ולקיים מלה כה"ג לא אמרינן אעפ"י שבעל שמזכה בשבת לאין זה זכות, כנלפענ"ד בדברי המום.

שוב לקדקמי עוד בשו' הכת"ם ז"ל הנ"ל ולאימי שלבסוף בשמת חזק דבריו לאין יוצאין ידי מ"ע בשלכד"ם, ועד שב"ה בעלמי כיוצאי לדעתו הקדושה והגדולה לאי דמלה של מעל וכן לשיה מחום' קידושין דלא אכלו מלה מחדש, וקצת לשיות שהכיא היימי בר מזלו שג"כ כחבמי והשם יודע ובירוך פוקח עוירים.

ומעתה שם לן מה שהביא משו"ת הלכות קטנות ח"ם סי' קפ"ט כיון שאין שבות נמקדש למה לא היו מבשלים השעיר של יוה"כ בהמלאה לשום חבל מרוך שידליק כישעור יום לאשו אחד ידליקו והנך השני כירוך על עניים ואתו הבשר בדוד ואם לא ישימו וכשיגיע הלילה יבעירו העניים, ונאחפקו הבחורים אי הוחר כל שבות או לא הוחר שבות נמקדש אלא בדבר שהוא צורך קרבן וכמה שבומין היו שם כהנהו דאוף עירובין עב"ד. וכ"ג הביא אם' מחא דירושלים על ירושלמי מועד דף י"ח שהביא בשם מורו הגאון נעל חת"ם ז"ל שאחע מעשה שעשו אנשי פרחנקפורט בעניו לאחה מע"ם חבל של גפרית שקורין לונט והחבל הלו היה ביהול קאחפא בשבת שהיו מאדרין עניים דקיס ז"ו ושאו מהבהב כל הלילה ובאור יום הגיע אוף החבל אלל העניים ואו נדלקו העניים ונחבטל הקאחפא וכו' ע"ש והו"ד בילקה"ג אי רב"ה ולפח"ם הלק"ט הנ"ל ג"ע עב"ל.

והנה בעניו הדין לכאורה יש לחלק בין הני חרי דיני דבהק"ט

כחב החחלה לשום חבל וכשיגיע הלילה יבערו העניים ויחבטל הבשר חבל שיחת הבשר יהיה ביום הביפורים שהוא זמן לאסור לבשל וכוונחו להחבטל בחוחלי יו"ב שהוא ג"כ זמן לאסור לבשל ואף שיו"ב ובשבת שני קדושות נפרדות הם ואין לחייב מזה על זה ופשוט להחמחיל מלחכה ביו"ב וגחרה בשבת שהוא חוליו"ב שאין החיוב חלטרף אף לאיסור שבת אחור חיו"ב מכ"ח לאיסורים נפרדים הם והוה כאוכל חלי שיעור חלב וחלי שיעור לאיסור לאחר שאין חלטרפין ח"ח לענין לאיסורא ולאי כיון דבזמן האיסור הוא חלת הבשר שיחבטל בזמן לאסור ואין זמן היחר ביניהם אלא זה יוצא חם בא ואחרוייהו לאיסור גברא חינהו דביו"ב לאסור האדם להעביר חם ולבשל וכן בשבת האיסור על הגברא לבשות ולכן כיון דעחנו על האם ביו"ב בזמן האיסור לאכא לאיסור גמור ע"ב לאיסור דרבנן לאכא שגרם להחבטל בשבת.

וגדולה חזו חלינו לאף היכא דחשוב לאיסור לאכא ל"ח חשוב הכנה לאחרו בכילה ג' והרי לאפי' בילה שלולה ביו"ב

אחר בשבת לאסורה חשוב הכנה ואף דהוי הכנה בידי שאיש וכ"ש כאן שבעביד בפירוש על חנת להכין לשבת בידים לפילו לי יימא דחשוב לאיסור ביטול ליכא ל"ח חשוב חוכן ומה דבאמת לדעתי גם חשוב ביטול לאכא. חשב"כ נהי חלמידי פרחנקפורט שהם האריכו החבל של גפרית ע"ם ונחנו כלי עם הקאחפא למעלה בע"ם אלא שלא הדליקו הבנה האם ע"ם ובשבת חעלחו הדליקה האם ע"י החבל הנ"ל ג"ב כה"ג ק"ל דלא הוי לאיסור שבת כלל וק"ל דלא גרע ממי שטחן אחין (משולחנ נלע"ו) להחבשל בשבת אף שהקדים חלחה חאכל לי לגחרי חוחר להעחידו אלל האם ויחבשל בשבת דליכא זה לאיסור שבת דלא אחרה חורה שבת אלא שבעשה בשבת אבל בשבת ק"ל והכ"ג ק"ל לחלמידי פרחנקפורט כיון דיחבשל לחחר חלי בם"ח אוף אוף אם לא עשו פעולה בשבת ולזה אין בם"ח חחי יחבשל החבשיל אם חיד בלילי שבת או לחחרחו. וק"ל כחו שחעחיד קדרה אלל אם קטן ויקח זחן רב שיחחחם הקדרה עד שיקח כחעט כל השבת עד שיחבשל ח"ח חוחר הכ"ג ק"ל דל"ם הוא כיון שהם הדליקו האם ע"ם והיחו הקדרה עליו וחחילה יחבשל חאם זה ליכא זה לאיסור.

אלא דבעיקר הדין לי שפיר דחי לבשות כן כחו שבשו חלחידי פרחנקפורט יש לעיין בו ובכ' לורחות חיים שפינקא סי' רכ"ה הביא בשם שו"ת לב חיים ח"ג סי' ק"ח כחי שהדליק בשבת ע"י וכוכים שבם נגד החחה לי ענר על לא חבשרו וכחב דלא חבשיו כשבשלו בשבת ודלא ענר וכ"כ בחוות יאיר אלא שפילו עשלו ערב שבת והולכן בשבת חזריחת השחש נחי לאור חדינא ע"ם והביא שם בשרי הלק"ט סי' קח"ט לענין אם החחוה חן השחש דלחינו אלא חדרבנן חחנם לכחורה לא דחי לדיין להחם הרי בע"ם אף שהכין הכל ח"ח האם לא נעשה עד יום השבת חשב"כ בדיין הרי עיקר האם נעשה בע"ם וידוע דעת הנחק"י דם"ל לאם חשוב חניו ולכן חוחר להדליק נרות ע"ם דהוה כאלו הכל נעשה ול"כ הכי נחי כיון דהדליק האם ע"ם בחבל הנ"ל חחילה אחרין כאלו נעשה הכל בע"ם ו"ל.

איברא שהרי דעת החר"ם ז"ק ס"ח סי' קנ"ו ושו"ח ח"ב ח"ח סי' ה' דחוחר להעחיד חרחה שעות בשבת זיגער בלע"ז בע"ם שידליק נר בשבת כיון דהפעולה נעשה חחילה וכ"כ בשו"ח ריב"ש הרי שהחירו גם היכא שהדלקה נעשית ע"י גרחחו בשבת חחח וכן נראה שהחליטו החחרונים ז"ל וחה דלא כלב חיים הנ"ל ואפילו אם חחקן הכלי שעות בשבת עלחו בזה החחרונים ויהיו בזה הטלו לאיסור אבל חה שחקנו חע"ם לא החחירו כלל ע"ם, אלא דרחיחי בשו"ח זקן חהרן ח"ח סי' ע"ו ט"ז שהאריך להוכיח לאף להחירו הגחונים הנ"ל לענין הדלקת נרות אבל לענין ביטול ואפילו לחחם חבשיל שבבר נחבשל לא החירו שהיחה שלחלו אם אם חוחר לחחם חבשיל שבבר נחבשל חע"ם ויעחד על החנור ע"י נכרי בשבת ויודלק החנור ע"י זרם שהוכן חע"ם והעלה לאיסור. ח"ח לדיין דחייבי להעחיד הקדרה על החנור חע"ם אפשר דכ"ע חודים דחוחר.

וקצת יש לומר לחלוי בפלוגחא אי הגרחא בשבת לאסור

בהעלה ובגח' שבת ק"ב לחר רבי יוסי לגרס בנוי חוחר חח"ח לחחם בגח' ב"ק לף ס' חי' רב לאשי כי לחרינן זורה ורוח חפייעחו ח"ח לענין שבת דחלאכת חחשבת לאסורה חכל הכא גרחא בעלחא הוא וגרחא בחקין בטור, חשחע בשבשת חיב וכבר עחדו החחרונים על קוד דבריהם ז"ל ורבן הח"ם ז"ל (בחג' חל"ע סי' כ' ח"ל) ח"ל בכל החורה היכי

דכמיב לך תעשה עשיה לאור הגרמה שרי לפענ"ד מי שמשיס קדרת בשר עם חלב אצל עניס ולא יהיס שם ומיס שלנס כלי זכוכית בשעה שאין החמה זורחת והמיס כן עד שמזרח השמש ואכה נמלוחיס ומדליק העניס ע"י זכוכית ומבשל בשר בחלב שמור הוא לפי מבשל כמיב וה"ה לך מבערו שם לי ימיע בכל מלאכת שבת הגרמע לאו דאוריימא הכ"נ בהבערה וכו' ע"ש וכמלירי שבת ה"ל מבואר דס"ל גרס הבערה מוסר ע"ש ועיין ר"ן שבת מ"ו בהא דאסרו ליתן כלי תחת הנר לקבל מלוחות וגס בחום' שס שי כן וכ"י חו"א שי רס"ס מלאתי בחשובה מאכמיס ורמ"א חו"א שי של"ד דרק בחקום שמידע מוסר גרס כיבוי ועיין שו"ת שבות יעקב ס"ב שי מ"ח וחום' מנחות ני"ו ע"ב בסופו וחו"א בית יצחק חו"א שי מ"ח ובחום' מחזה אברהם חו"א שי מ"א ונרלה דדא הוא מחלוקת הפוסקים ובמקום אחר אסרתי קצת אצל י"ל דאפילו למ"ד הגרמע אסור מ"מ הכי אפילו הגרמע לא הוי להרי בשבת כל מלאכה שנעשית מאליה ליכא לאיסור בה לאשכיחת גוף הוא להקפידה מורה ולא שכיחת מלאכה וכל שהגוף שוכת ואינו עושה מלאכה ממילא ליכא לאיסור והכ"נ כיון דהכל נעשה מע"ס והגוף שוכת ממלאכה אף שמבשל מאליו מותר ויש להאריך בזה וכיון דלא נשתלחי עוד בענין זה לא אקעתי עלמי בזה להלכה אפשי המרדות ואולי יחכמי ה' ואפשה קצת ואפשה עוד פרק זה.

שוב מכתבי ממשנה מפורשת בריתות י"ט שבת ויוהכ"פ ועשה מלאכה בין השמשות ואינו יודע בחיה מהן עשה ר"ח ממיל אסיא ורבי יהושע פוטר פ"ר יומי לא נתלקו על העושה מלאכה בין השמשות שהוא פטור שאי אומר אקצת מלאכה עשה היום ואקצת עשה למחר על מה נתלקו על העושה בחוך היום וכו' ולחימי נשיית מהרש"ג מ"ב שי ו' שהזהיר בשביעי של פסח להטמין מבעוד היום גדול כדי שיתבשל מבעוד יום כמאכל בן דרומאי עפ"י דברי המג"א בשי אקכ"ו אק"ח בשם המום' שסמיס מ"ו ושכנגדו חלק עליו לחדרכה יש להזהיר לאחר ההטמנה כדי שהבישול יחיל בשבת ואח"כ יהי' אסור לאוריימא אלא יתבשל כלל ביו"ט והביא רבי בחיי ממנ"ח מצוה רל"ח דכל שהחחיל ביו"ט ונגמר בשבת כגגמר נחול דמי ושלשל שם שמי שהיית בשבת על האש ונגמר בחוגש"ק אי מיב כה"ג אז לא וכתב דמשבר ליה דמיב אפילו רק הית בשבת, ובעיניתי כבר הבאתי בחידושי דדבר זה הוא מחלוקת האחרונים ז"ל, דעת הסמ"ג בשחיטה כולה מהלי שבת דמיב בחחיל מלאכה בשבת והיא בגמרא מאליה בחול וכשברת הגחק"י ב"ק כ"ב גבי אשו אשום אניו לחיבאי ואחרים חולקין ועיין בית שערים ח"ת שי ק"י ושלא אלא זכרו אזה הגאונים.

ובעיקר דברי הלק"ע שהקשו החלחידים למה לא עשו שעולה לבשל הוה בחאכולים האריכו בבר בכחה חוספים דחחת דהיו יכולין לבשל מ"מ אין הזח"ג בעת להאריך יותר כי בבר האריכו יותר משהספיקו מבכים ות"ח עוד חזון למועד יד"ל בחחת דושלב"ג מבבדו ומוקירו ומצלי לאריכות ימיו ושנותיו עד דאחי עם ענני שמיא, ויפרוק יח עמו מבין כל עמיא, החוחם בלב ונפש.

שם. קוף ד"ה ומידי עברי: כדי שלא יבא, עיין רש"י שם שבן שי הטעם.

תשובה ער"ב

ד"ה ואולי דמחחפיגא, ועיין בר"ן מולין: ולפענ"ד המעיין שם נראה שיש לפקוד נחכיחה להחחילה עכ"פ אלא שאם מבר בדיעבד אינו דחיהן ע"ש ודו"ק.

שם. ד"ה אבל חא, בבר כחבחי לעיל: בן כחב גם בחש' הגרע"א שי קכ"ע ת"א ע"ש.

תשובה ער"ח

אות ב' חידש לאיסור שבר שבת הוא רק חשוש דחיחי כעובדא דחול, עיין ט"ז שי חקפ"ה חקי"ו שבחב בן חשורש ול"ע שחידש בן רבינו חדנשבי' וכחב בלשון נ"ל.

תשובה רע"ח

בקושיית הגאון ר' נוחם גיגס (לילר) חח חחי השבושה שחשבושה לבה"ג ביו"ב הם לפי דעחו לדוקי הוא ונריך ליחן הקטורת חבחך והוי השבושה ליחנו בפיס ואינו חל אפילו בכולל לדעת בעה"ח פ"ג דשבועות ועיין חחרוחס שפלפלו בזה.

ובחי' לחם' יוחא כחבחי בח"ד לולי דעת הקדושיס ולולי דחחחפיגא לפענ"ד קושיא חעיקרא ליחא שהרי הגדוקיס לית חוחיס בדרבנן ובדרשות חז"ל והא דקי"ל דנשבא לבטל אח המלוה לא הוא שבועא שוא הוא לרשות חז"ל ולדידהו לא ס"ל הא לרשה וס"ב חח"ג שפיר השביעהו שחם הוא כהן בשר אין לריך שבועה כלל אלא חא חאחר שהוא לדוקי ס"ב לא יעבור על שבועתו ויקריב כדי לקיים המצוה לדידהו כיון דלא ס"ל דנשבעים לבטל אח המצוה לו הוא שבועה חעליחא וס"ב עבר חשבועה ושפיר חשביעין אומו. שוב העיר ה' עיני בשו"ח ס"ח חי קע"ו שבבר העיר חזה ועיין שם חה שחאריך בדבריו הקדושים. ועיין עוד לקחן בסימן רפ"ט חש"ב רבינו זה בד"ה אבל.

תשובה ר"ם

ד"ה ובהכי ניחא: עיין בית שערים יו"ד שי ג"ג אות ב' ובמשנת העמרמי שם ודו"ק.

תשובה רפ"ד

ד"ה ואולי דחחחפיגא: ולחען החחח עיין לקח יוצר שהביא שלא לומר לפחחו אלא ע"ש ול"ע.

תשובה רפ"ח

ד"ה ומידי עיין לקחן בשי ב"ג ושי שע"ח: ובחי' בחבחי זה בפ"ד ח"ל, וכד"ח חשר העיר בשוגיא דשח"י בקושיח הפוסקים חחחי לא גזרו בחילה שחא יעבירנו ולא יחול בשבת כחו שגזרו בשופר, ואי' כח"ע דבשופר כיון דב' יחים ביוחא חריבחא דחי ואח כן חה שלא יחקע היוח יחקע למחר וכיון דביוחא חריבחא הוא ס"ב חקע בר"ה אבל בחילה לא יקיים החלוה כלל בשבת שפיר גזרו והוא דבר חבבה, ועיין ח"ח שי חקפ"ה בקושיח רח"ע בשפחו למה לא גזרו חק"ש גם ביו"ב ואי' עליו דח"ב יבוטל חק"ש חבל וכל אבל בשבת לא יבוטל חבל וכל, וח קצת רחי' לדבריו דבל שיבוטל חבל וכל לא גזרו.

אלא דבעיקר הדבר לפענ"ד ס"ח לומר בן חבבה טעמים, חדא דהרי הא דבב' יחים של ר"ה ביוחא חריבחא אינו אלא חדרבנן אבל חחוריימא לא הוי ביוחא חריבחא, וס"ב חחוריימא בחחת לא יחקע בר"ה בלל ואה שיחקע ביוח שני

הוא רק מיקון מ"ל ולא אמרו דכיומא אריכתא דמי להקל אלא להחמיר. והשתא דס"ל גם בגולא לא הי' להו לאסור דכיום שמי לא הוה כיומא אריכתא ופ"ל ליכא כאן מנוח לגולא וכן במגילה ובגמ' נמי מורכן התקין ריב"ז שיהיו מוקפים בכל מקום שיש בו י"ד בשבת, והקשה הר"ן בפ"ד דסוכה דמ"ש בשופר שאקטו ולא מקטו כן בגולא ומ"מ משום דשופר אפשר ליחיד לתקוע ע"י כולן הלכך באקטו בי"ד ליכא למיחש משא"כ בגולא דלכל אסור הלכך אפי' באקטו בי"ד ליכא למיחש כיה משום גזירה דרבה ע"ש הרי דבגולא החמיר עוד מבשופר והבן.

ועוד נו שליחיה דהרי הא גזירה דשופר קדומה היא ובמשנה ר"ה כ"ט ובוכה מ"ב כאן החכירה שופר של ר"ת שאל להיות בשבת במקדש היו מוקפין אבל לא במדינה ופ"ב בגמרא דהגזירה שלא יתקעו היתה קודם שאקטו להיות יו"ט של ר"ה גם בארץ ישראל ב' ימים, ועיין רמב"ם פ"ב מה"ש ה"י בזמן הזה שאנו עושין שני ימים בגלות כדרך שמוקפין בראשון כך מוקפין בשני, ועיין כ"מ שם ויומר נכון לומר שרבינו כתב הדין לזמן שהיו מקדשין ע"פ הראי' ומשמע דהתקנה היתה גם קודם שהיו עושין שני ימים טובים של גליות, גם בפ"ה מהתק"ש ה"י לכאורה משמע כן ע"ש.

ובטעם הדבר הנה נחלקו בו הרמבמים למה לא גזרו על המילה והפנ"י הקשה עוד למה לא גזרו לאכול מצה ליל פסח ובמקום אחר בשבועה הנאמי למה לא גזרו לאכול ביום פסח גליל שבת למ"ד לאכילת ביום פסח בשבת לאוריי"מ הוא ומיהו שמע יכך לאכס ללמוד שיעור הזית וגם ללמוד היכך קדש, ועוד כמה מצות.

אמנם מה שנראה לפענ"ד לא גזרו במצות הנוהגים בכל שנה ושבת דמצות הנוהגים בכל שנה ולא לא יכך אלא לאכס ללמוד בכל שבת כיון דרגיל ביה ונהוג בכל עת מצוה כאלו הרי למד בני רב ובניהם מבוה וולא נקי הוא בהם ובעמיהם, וקצת רואי ממה דקי"ל לכל תפלה וברכות שאינו חומר בכל יום כרי לסדר לפעמו קודם ולא יאמר בע"פ, וכן נראה לא גזרו על מצות שאין להם זמן קבוע ולא יחולו אלא לפרקים ואין להם זמן מוגבל ואפשר שיחולו לפעמים בכל יום או מדי שבוע לשבוע ופעמים לא יחולו אלא לזמן מרובה וכמו מילה וכיוצא בו כה"ג לא גזרו ולא גזרו אלא בדברים הנוהגים מזמן לזמן כמו שופר ולולב ומגילה שנוהג משנה לשנה והוא דבר שנוהג בימיו.

ונראה לאח טעם לדבר לפמ"ש הפוסקים הנזכרים האחרונים דמה"ט קריאת פרשת זכור הוא לאוריי"מ משום דכתיב זכור אל תשכח חמן שכחה הוא י"ב חדש וכיון דעברו עליו י"ב חדש עבר מזכור אל תשכח, ועיין מ"ם פ"ע מ' קי"ט מה שאנו קורין פרשת זכור פ"ת בשנה וכו' ולרוב פוסקים הוא לאוריי"מ או ממך דכמ' לא תשכח ושיעור שכחה הוא שנה ועיין מהר"ם שי"ק על המצות מנוה מר"ה דנשנה העיבור יש יומר מי"ב חדש ס"ל לאחר י"ב עבר על זכור, והביא שהח"ם השיג דנאמת הוא מכרין לנאמ נקריאת פ' מנא ודבריו אאחרי מיהו ממה שכתב בפ"ע לאם הוא שנה מעוברת שיעור שכחה הוא שנה ולא י"ב חדש ובשנה אאת להגאון חיים בשרידי דור חיין ר' ישראל וועלץ זצ"ל רפנ"ד בנודאפעסט - ירושלים עיה"ק הנאמי בזה שיעת רוב פוסקים דבשנת העיבור חדש העיבור נכלל בשנה, עיין שו"ת שבו"י ח"ב ובשו' מהרשד"ם סי' קכ"ה ובנרי ניבות סי' נ' ומהרי"ו סי' פ"ח ובשו"ת מוהרי"

נרונם סי' קנ"ג האריך הרבה דאדם העיבור הוה בכלל שנה ועיין בליוט הש"ם בנרכות נ"ח מה שהקשה לשבו"י דבאדה הגריבה להכרי"ז מכריזין אאת שבועות סוכות ושנת העיבור בכלל ועיין רש"י שם ד"ה בכלי שבאב י"ב אדם ו"ע והאריכתי שם הרבה.

ומעתה יש לומר דהיינו טעמא דגזרו חז"ל בשופר ולולב ומגילה שמ"מ משום שמא יבא לאכס דכיון דהמי רק פעם בשנה הם וכיון דבי"ב אדם אינה שכחה מיושין שמא יבאו אאריהם האיך לקיים המצוה ולא אאל אכס ללמדו ומיהו היינו דוקא במצוה שהחיוב על כל יחיד דאס הוא נרבים לא חיישינן שמא יבאו כולם דהרי האם ולולי ליכא אכס ללמדם וגם דוקא במצוה שנוהג משנה לשנה. ומה"ט נמי אאן להם משה לישראל שיהיו שופלין ודורשין בהלכות החג שלשים יום קודם החג משום דשכחה שכיח מכל השנה ומיהו מכמי מיושין מפני ע"ה שלא בא לדרשה ולא אאל אכס ושפיר גזרו בחלו.

והנם כי בא' עמדמי מבבון אהא רבי' שהביאו דשכחה בשנה מצויה מהא דאמרו (נרכות נ"ח ע"ב) בשכחמי כמא מלב ופ"ר אין המא משכחא מן הלב אלא לאחר שיש עבר חדש שהרי בגמ' אאמרים נ"ד ע"ב אמרו דעל המא שישכחא מן הלב הוא גזרת הכאוב אאל בשאר דברים ליכא גזירה מהיכא חיישי ישכחא בי"ב חדש, ומה שפי' רש"י שם היינו ככלי מוכד ואאם כלי לאחר י"ב חדש משכחא מן הלב ריאוש בעלים לאחר י"ב היינו משום יאוש בעלים בעבו בה ומיהו עכ"פ היכי דמיפאם לכ"ע בי"ב חדש בשכח הענין, ועיין מהרש"ל בח"ת דמה"ט מבריכין אמי' אאים אאבירו שלא ראאו י"ב חדש עכ"פ בדברים שלא ארד לזכרו ולולי לאחר י"ב חדש ליכא שכחה ופ"ב בע"ה שאינו ארד למצות ה' ואינו לומד דבר יום ביומו אלא אאנה ולולי חיישינן ללמא ישכח היאך לקיים המצוה ולא אאל אכס ללמוד ומעשים בכל יום בע"ה שבכל שנה כשהם נוטלים האמרוג הם אאכסים ולוקחים שלא כדרך גדילאן והלולב בשמאל והאמרוג בימין וכיוצא בזה והכל אאני השכחה שמצויה בהם. והיינו טעמא ולולי אאי גם בשופר ולולב ובמגילה, אאל בברית אילה דאינו בא אאנה לשנה ואפשר שיחול פעמים וג' פעמים בשנה או יותר למי שיש לו ב' או ג' נשים (מדינת דגמ') וגם לא אאור לכל דהרי אארו בפ"ק דאולין ח"א צריך ללמוד כאב אילה ושאיטה ופ"ב ליכא טעמא לגזור עליו שלא יאול בשבת אאנה שמא יעבירנו ולא אאל אכס ללמוד דלימוד אילה אינו על רגל אחת כאוכן ואאי שפיר שלא גזרו.

ואיושב נמי בזה למה לא גזרו בשילה כיון שלא שבת כיון דבזה הוא נהוג בכל שבת ושבת ולולי ליכא אאוס שכחה דבקי הוא בו אלא דלפי זה י"ל נמי קושית הפנ"י למה לא גזרו בשילה אאה דהרי כיון דשכיח הוא לאכול בכל שבת כיון ולולי יוכל בבר לשאר שיעור כיון ועל קידוש דליל פסח לא חיישינן דהרי הוא נוהג ג' פעמים בשנה ואולי באאה בשילה אידי דאביעא ליה אינו שוכח או שבזמן הזיים אכלו אאה נרבים ובני המבורה זריזין הן או אאוס דבכ"פ חייב לומר בהגדה ואאדר הכל קודם הפסח ובבר למד גם הנרכות. זה אה שנלפענ"ד בשעת, ועיין בו"ת בי"ם סי' שנ"ב.

שם. ד"ה אבל גוף: עיין יבאות ס"ה ע"ב אאי אימור קל וכו' אאר רבא אאם אים ואאי קרי לה אימור קל שאין המוקדה אוקדה כל ימיו ועיין רש"י ואוס' שם.

תשובה רצ"א

למה אין מנכרין על מנת למכור עי"כ, עיין מש"כ בזה בספרי משנה הלכות מ"ג סי' קע"ו ומ"ד סי' ע"ו ודו"ק.

תשובה רצ"ב

[בענין נשים נעקרה נפ"ק ע"ש בשו"ת משנה הלכות מ"ה סי' כ"ב].

תשובה רצ"ג

ד"ה אבל המ"מ שפי' מטעם דעכו"ם לאו בר מחילה הוא הנה ידוע קושית רש"ל להלך כאנו הרמב"ם והסמ"ג והטור דגזל אמור מה"ת והא תורה לישראל נאמרה ולא לעכו"ם ומי' המכ"י בשו' סי' כ"ו דאסור גזל עכו"ם מלחם דעכו"ם הוא דאסור גזל עכו"ם נמי מילחם דישראל הוא דאסור אלא יהא עלמו לגזול ע"ש, ובשו"ת שו"מ מהד"ד קלסי' לדבריה ובשאר אחרונים ועיין רמב"ם פי' המשנה פי"ב דכלים מ"ז ד"ה ומשר ודמי האנשים וכו' שזהו חטא גדול והגעה לאדם תכונות רעות משמע קצת כהחכ"ל.

ובעיקר הדבר דליכא בזה משום מ"ם בשאר כמאני בשבועה בפ"ד ח"ל: בשו"ע כ' פל"ג ג' דף י"ח הביא דברי ה"ה פ"ו מה"ג אמ"ם הרמב"ם דאסור לגנוב כ"ם ד"ת כמב ה"ה ז"ל דהוא מדין מני שיעור בשאר אחרון הובאו דבריו בפמ"ע מ"ת סי' שמ"ח ומהמו עליו האחרונים ז"ל דהא דמ"ם אסור מה"ת הוא משום דאז לאינטרופי כמבואר ביומא ע"ד ובגמיבה בפמג"ם לא שייך אז לאינטרופי כיון דאיד שגוזל מ"ם אחיל ליה כמבואר בגמ' בקהדרין ני"ז ודומה להא דבפת דף פ' וכן פסק הרמב"ם הובא אחיל מ"ם והמיחו ואח"כ חזר והוליא מ"ם האחר חייב ואם קדם והגביה אחרי הראשון קודם הנחת השני נעשה כמי שנשרף ופטור והכ"ג כיון דאחיל ליה הו לא אינטרף, עיין מי' הרי"ם מ"ת סי' שמ"ח ועמק יהושע סי' ה'.

וכת"ה יפה ליפא דבפמג"ם אף דאחיל ליה הגזל לא קנהו הגזלן דהאיך אבל לא נעשה שלו כמ"ש הנוב"י בתהד"ת מ"ע סי' ע"ו דבבר שאינו מקפיד אף דשרי ליטלו מ"מ לא זכה בה הגוטלו להיות אשור שלו ולכן כשאזר וגזל בפמג"פ אינטרף להאחי הראשון להאחייב בהשבה כיון שלא נעשה שלו, והביא גם רמי' אמור' רי"ד בוכה מ"ו ובה מייבב קושית השער משפט שאמה בהא דשנועות ל"ח מן לי פקדון ואשומת יד גזל ואבידה שים לי בידך ומ"ר יוחנן פרוטה מכולם אינטרפא ועי"ז הקשה אין אינטרפין דהרי בפמג"פ אחיל ליגש ולפמ"ש דבפמג"פ לא נעשה שלו אחילה אינטרף, ובזה מייבב נמי קושית הגרע"א בנ"מ כ"ו וכולהו נאדא אחאה אייאחה אייאחנהו.

ולפענ"ד מה שיגא לאדם דבפמג"פ אע"ג דאחיל ליגש מ"מ לא אקרי שלו אל גזלן דומיא דבפמג"פ שאחיל ליה אבל ובין דישראל אחיל ליה מ"כ קנאו בחילוק זה ולא אבעיא למ"ד אחילה עושה קנין כאבואר בריטב"א קדושין ט"ז ע"א דאחילה כאחנה ולא אהני נעבד כוכבים אשור לאדם לאו יד לזכות, וזה נראה דעת הראב"ד בפ"כ פ' נהר פ"א שכאב דלא אהני נעבד של עכו"ם אם אומר לו באפי אדי זיל דעכו"ם לאו בר אחילה ניהו אשור לכל קניני בכסף ולכן לא אהני גם אה דאומר לו זיל שאטעם אחילה הוא ולפוס לייהנא אין לו אוכן דאחי שייעא דאחילה לקנין בכסף

ועיין רש"י בקהדרין ני"ט ע"ב דאחרי ליכא אידי לישראל שרי ובפ"ג אסור ופרץ והרי פאג"פ ואשני האם אשור ללאו בר אחילה ניהו ופרש"י בד"ה אשור ח"ל שאף בישראל נאטוו על הגזל אלא דבאג"פ אינו נאשב גזל בעיניאם שעוברין על אדאן שרחאנין הן ואוהלין על דבר קל אבל בב"ג אאחרים הם עכ"ל וכ"כ הרא"ש בקהדרין שם דאאדם רחאנים בישראל שאוהלין באאג"פ ואבואר דהאטעור אינו אחיאם רק על האשבון אלא דאכא אידי רחאנת שבישראל אינו נאשב בעיניאם כגזל כלל שאוהלין אותו האאון אאי שלוקאו.

והנה אשום דאאן של בעה"ב שאין אקפיד בו ולא אכפת ליה אם נוטלו ישראל אחר בבל זאת הוי של בעה"ב ונאשב לאאון שלו כל זאן שלא נעלו אדם אחר ע"א לזכות בו דאאו האפקיר בעה"ב אאונו לבל והלא אינו אלא שלא אקפיד עליו אבל לא האפקירו ועדיין הוא שלו ופשוט דא"כ אפילו בא אחד לזכות בו לעצאו ולא רלו הבעלים שלקאו לא קנאו כאג"פ הנוב"י דהן אאת דבעה"ב לא אקפיד עליו אבל גם לא יקנהו לו וכיון לאאן אי שיקנהו לו אף דנעלו נרשות כלומר כיון לאאן הבעלים אקפידים הרי נרשות הוא נועלו אבל לא קנאו לאאן זה אאן האפקר שהאפיקרו בעליו שבל אי שירלה לזכות בו יבבה בו והבעלים לא הקנהו לו אאפי שלא רלו שלקאו.

ואף אם נאבאן זה לקנאו לעצאו אדין האפקר כיון דהבעלים אין אקפידים עליו אינו קונה אותו אדין האפקר לא אבעיא לשיטת רש"י והנאק"י בשם האחרונים ב"א י"ב דאחלק בין אליאה להאפקר האפקר אקרי דעת אקנה אותו עיין ב"א שם ס"כ בהאפקר נאי בעינן דעת אחרת אקנה (אם לא בהאפקר אדבר חוכה בה בבל אופן) וכיון דהבא ליכא דעת אחרת אקנה שהרי לא האפקירו בעה"ב אעולם וכיון שלא האפקירו חה נאבאן לקנות אן האפקר ולא אן הבעלים וליכא קאן אלא אפילו לא"ד דהאפקר קונה בלי דעת אחרת א"א הכא לאו האפקר הוא דהרי יש לו בעלים אלא שאין אקפידים עליו אבל לעאן זכיה ודאי צריך שהבעלים יוליאוהו ארשותם ויקנוהו לו וכיון דהם לא הוליאוהו ארשותם אלא שאין אקפידים לא זכה בו כלל, וראי בהורה אגמ' ב"ב כ"ט אלא אאר רבא שבא קאייבא אחיל ליגש ארבי אחיל אלא אעבה אייבר פירא אלא אאר רבא שבא קאייבא לא קפיד ליגש ארבי אלא קפיד, הבה אבואר החילוק בין אחיל לקפיד, אבל הנוטל בפמג"פ שהבעלים אוחלים לו דאאדם רחאנות בישראל אוחלין על דבר קל בפמג"פ ואכ"ב אאון זה של בפמג"פ אף שאחאכ"ב בשגזל רחאנים הם אוחלין לו ואכ"ב הם אקנים לו הגזל הזה דאלכ"ב אאי רחאנות ליכא הכא אם אין אקנין לו האאון ואינו שלו והרי הוא גזל אגלו.

ולפענ"ד פשוט דבפמג"פ בישראל הוה דומיא דבפמג"פ דעכו"ם דהוא אאון גאור לדידהו אלא שישראל אחיל ליה אכא אדם רחאנות והעכו"ם אינו אוחל וכיון דישראל אחיל ליה ב"כ קנאו באחילה זו ולא אבעיא לא"ד אחילה עושה קנין כאבואר בריטב"א קדושין ט"ז ע"א דאחילה כאחנה ולא אהני נעבד כוכבים אשור לאדם לאו יד לזכות, וזה נראה דעת הראב"ד בפ"כ פ' נהר פ"א שכאב דלא אהני נעבד של עכו"ם אם אומר לו באפי אדי זיל דעכו"ם לאו בר אחילה ניהו אשור לכל קניני בכסף ולכן לא אהני גם אה דאומר לו זיל שאטעם אחילה הוא ולפוס לייהנא אין לו אוכן דאחי שייעא דאחילה לקנין בכסף

ולהנ"ל אפי' שפיר דהרמב"ד נמי ס"ל דמסילה עושה קנין, וכן מנהגי שוב נמצרומים ופ"ב כיון דישראל מחיל ליה לממש"ה נמצא דעושה קנין והוי שלו של גזלן ולא דמי למה שפיט מקפיד אלא אפי' למ"ד דפיט עושה קנין הרשב"ם נמשובה אלף ל"ג דמחילה לא הוי אלא מילוק רשות עיין ב"מ ס"מ פי' קי"ח מ"מ כיון דמסלק רשותו מדעתו מעותו ממון הוי"ל פ"ב כוותה מן ההפקר והוי"ל כמניחה לאחר יאוש חוכה נו מן ההפקר לאחר מילוק רשותו ולא דמי למה שפיט מקפיד עליו ולא הפקידו.

ואף שבנמיגות מו"מ פי' רפ"ב פפ"ג העלה להמחיפם מצדדים וקודם שבא ליד זוכה מחר נו וכלה היאוש פ"ל לחזור ולזכות נו אלא מיד הרי הוא שלו ואם זכה נו אדם חייב להחזיר לו כיון דיאוש לא הוי אלא מילוק רשות, ועיין רש"י ונמק"י ב"מ י"ב המילוק בין מניחה להפקר, ובמקום אחר שבמי כתה שיעם רש"י ורע"ב ותו"ט ר' אפחים דמפשו מכמים שמע ימצא גלוסקא יפה ויחשוב לחזור נו מהביטול ונמצא עובר למפרע, ואמהו האחרונים היכן מניחו מחרה נהפקר וכמבנו שם ע"פ מש"כ המגן אנות דאחר מיד הפקר אימת הפקר לכולי עלמא שעושה קנין והפקר של אחר שלו אלא מילוק רשות והפקר דמילוק רשות אימת נאחרה מ"מ האם נמי מה דאמרי מחרה מפני שאין לנוט להקנותו לאחרים והוי הפקר זה דומיא דמניחה שאין לנוט של נעל אבדה לזכותו לאחר, עיין ש"ך מ"מ סי' שנ"מ וכן נאחרן אלא לנוט אלא לעבור אש"י וכ"י אבל נגחל אחרים ש"ם שהוא מותל ו מלפני שב"י לאחרים הם פ"ב לנוט שיזכה נה הגזלן ולא זוכה נה.

איברא דהאם נמי אפילו נהפקר למילוק רשות כגון אבדה וחאן מ"מ לאחר שבא ליד אחר שלו יכול לחזור לב"ע חוכה נה האמי ונעשה ממון שלו לכל דבר, ופ"ב הכ"נ כיון שזכה נה זה שגזלו מחאת שחחל ו ישראל מכירו ואין יכול לחזור נו אחרי נו קנאה. שוב מצאתי נאבני מלואים סי' כ"ח ס"ק מ"ט הביא דברי נוב"י פ"ע סי' נ"ט דדבר שאין נעה"ב מקפיד עליו הוי הפקר והביא עליו דפ"ב גם נעה"ב היה נריך לחזור ולזכות נו מחדש ואם לא יזכה נו מחדש הרי זה עובר על כל יחל אלא ולאי שלו הפקר והוא של נעה"ב רק שנותן נמחנה למי שיטול שלא מדעתו ע"ש, ופ"ב פשוט דאין דמי מדבר שאינו מקפיד לדיין, ומדברה אם נביא דפי פ"ב נאחר דכמו דהאם אחרים דנותן מחנה למי שזכה נה אפילו שלא מדעתו הכ"נ נגזל נאחרים.

ולא אכחד אחאו דאש"כ האב"ח דהוא כנותן מחנה למי שיטול שלא מדעתו אף שאינו מקפיד מ"מ לא הקנאו לו דלקאן נעיון להקנות ולכאן עכ"פ להקנות לכל מי שרוצה אבל מי שלא מקפיד אין זה כוונתו שרוצה להקנותו לכל מי שיטלנו אלא כוונתו שאינו מקפיד אם יטלו אבל אין כוונתו שיטלנו ופ"ב אפשר דוקא מדעתו שרצה שנוטלו כיון שאינו מקפיד הו"ל אחנה אבל אם לא רצה והוא לא ידע שנוטלו אהיכא חיחי שנפק מרשות נעה"ב לרשותו וכאש"ם לעיל וכן רפיחי נשו"ת אחנה חיים ח"ח סי' ס"ז נפשיטות ולא דמי להפקר דכוונתו לב"ע והו"ל כדעת אחרים אקנה לי"ח ולי"ח הו"ל רק כזוכה אהפקר וכן לא דמי למניחה דהאם עכ"פ אינה יאוש נעלים והו"ל כזוכה אהפקר אבל שינו אקפיד לא יצא האפץ ארשות נעה"ב נכל חופן ואם אחר נטלו הרי הוא של נעה"ב אלא אלא שינו אקפיד עליו כנלפענ"ד.

ומיהו רפי' שהביא אדברי פום' רי"ד פוסק מ"ש שהקשה כיון דכל מידי דשינו שו"ש לא אפשר אחון ממון למיחל הקדש עליה גזל נמי לא יקרע ואחאי אין הדם הגזול אפשר ושרצה גזולה אפשרה ואי דכיון דלא קנאה נכלום לא אפשר לכם אש"ש שאין מוניחה נדיחים לכאורה הוא רפי' גדולה ונריכה לעיין. ולפוש ריהטא אי אפשר לומר דנאחת הוא אחלוקא הראשונים ז"ל דלרש"י ותעימיה ס"ל דקונה חוכה נו ואום' רי"ד ס"ל דשינו זוכה נו ועיין אום' גיטין י"ב דפליג ארש"י דכאב דאין קדושה אלא אפשרת אשו"ש ושיטת אורי"ד מיהו כרש"י זה דכאב להדיא דכל מידי דשינו שו"ש לא אפשר אחון ממון למיחל הקדש עליה ואלא כאום' ופ"ב לשיטת אום' ותעימיה לא קשיא קו' האורי"ד, ופ"ב י"ל דהרמב"ם ס"ל כאום' ואאי אפיל אי' ה"ה נו אפשר ס"ב.

ומה שנלפענ"ד לעיקר דברי אום' רי"ד הנ"ל הם אאחרי הנראה לכאורה שכאב ח"ל ואי לא קשיא כיון דכל מידי דשינו ש"ש לא אפשר אחון ממון למיחל הקדש עליה אי הכי גם גזל נמי לא יקרע ואחאי אין הדם הגזול אפשר ושרצה גזולה אפשרה והרי אם לא אנאו אדון אין ב"ד אחקין לאחש"ם ואין יכול הנגזל להוניאו נדיחים והוה כדיחים וקריאת בית שלכם כדאחרינן לעיל נרים ארקין ולקאינהו נשינוי אעשה כי היכי דהאם אינו יכול להוניא נדיחים אאחי אפי אשינהו ואין לו עליו אלא דאים הכ"נ הכא כיון שאין נו ש"ש אינו יכול להוניאו נדיחים ואאחי לא יצא וכל העובר יאחומם דינא להכריח דאחש"ש לא אחשב ממון אשום דאין הקדש אל עליו ואם אנאו אדון אין ב"ד אחקין לאחש"ש ואינו יכול הנגזל להוניאו נדיחים ולאה לא הביא נפשיטות אגמ' אהדרין הנ"ל ופ"ז ע"ב ועוד כאה אקומות דאחש"ש אאחי אחיל אינש דנאי ישראל נאי אחילה ניהאו וממילא יצא נו. ומדקאאר לאינו יכול להוניאו נדיחים אשמע לכאורה דנאחת הנעלים אינם אופלים לו אלא דכיון לאינו יכול להוניאו נדיחים אה"ש לא יקרע ממון.

שניה אש"כ ח"ל אשובה כאגזל דבר שאין נו ש"ש אע"פ שאינו יכול להוניאו נדיחים א"א הנחל נאחי קנאו ואע"פ שאינה אשובה גדולה אלא הנגזל רחאנה קפיד עלה כיון דלא הוי דידיה ואפולה אשום גדולה חה דומה לאחי דאחרינן ב"ג נהרג על אחות אש"ש ולא ניחן להאבון אלאה אע"ג דלגבי ישראל הנגזל לא אשינה גדולה לגבי ב"ג אשובה גדולה להאחייב עליה ול"ב דאחי רחי אנ"ג ליאי רחי אישראל דאחיל ליה, אינרא דאפילו נב"ג דאשובה גדולה הרי אאחרו נגאי שם (סנהדרין ג"ז ע"ח) אי הכי כאחי אישראל אאור הא נר אחילה הוא, ואשאי נהי דנאחר הכי אחיל ליה נערכא נאשאיה אי ליה ופרש"י נערכא נאשאת אי ליה הלכך גזל הוא אלא שאין ב"ד אחקין להאבון דנאחר הכי אחיל ליה ואישראל נאי אאור ואאבר לא עבר דכאיב (ויקרא י"ט) לא אגזול (שם ה') והביא את הגזלה אאידי דאפשי (ויקרא י"ט) לא אגזול ואידך לא אבל נכאחי לאאו נר האבון הוא שכל דינו לאיחה לא נפיק אאש"ם אכלל פרוחה ואפילו אישראל דאחיל ליה נאחר הכי ע"כ. הנה אבואר לנאחר דאחיל ליה גם לב"ג לא אי שוב גזל אלא כיון דאאאת הגזלה נעריאה הלכך גזל הוא ואידך שגזל נפחיב אלא שאין ב"ד אחקין להאבון דנאחר הכי אחיל לענין האבון אבל הגזלה כיון שגזל נפחיב עליה וישראל נאי נאאת גזלה אינא אישור אלא עבר אלאו אבל לנאחר שאחיל ל אי"ל שלו וע"ז לא פריך נגאי, ופ"ב אאי רחי אייאי אב"ג ואלא נב"ג הגזל רק קודם

שמחל מלא שלאחר המחילה לא פקע ליקוי גזל ממנו שגזל אף שאינו מיד נפשלומין מכח מחילה.

ועוד נו שליקשיה שכתב שם ח"ל ומע"ג לגבי נגזל לא משיבא גזילה מאל הבורא משובה גזילה וג"כ נ"ב שם לגבי נגזל לא משוב גזילה ומחללו הגזלן פ"כ לא הוי גזילה ומאחי מאל הבורא הוה גזילה למאן מלא שמוחל ממונו למאריס נאיהו טופן שהוא מקרי גזילה. וקשא הי אשכר ליישב קושיא זו לפמ"ש תוס' נ"ק דלפשילו לאחר יאום או שינוי רשות אף שילא ידי מלוותו מכל מקום לא יכנך עליו למאי ה' שוגג גזל נעולה. ונ"ע.

והנראה נזה דהנה המחנה אפרים נהל' גזילה סי' ט' יעא נמקיים כיון דכל פחות משו"פ ישראל מחל נאר הכי כדאמרינן נפנהדרין נ"ז ולפי זה אם גנב פחות משו"פ ולא נודע לנעלים שגנב מהם מי ימיא דמיא להחזיר דכל זמן שלא ידע לא מחל ומע"ג דלכי ידע מחל מ"מ השתא מיהו לא ידע ולא מחל ומי קנא ליאום שלא מדעת דלא הוי יאום ומע"ג דלכי ידע ודאי מהיפא מ"מ כל כמה דלא ידע נאיקורא אחא לידיה והכיא ראי דאינו מיב להחזיר אפ' אלו מניאות דף כ"ו גבי ראה שלא שנפל משלשה אין צריך להחזיר ופרש"י ומוס' דאפילו אי שומפי מינהו ולא מהיפא מ"מ כיון דאין לכל אחד אלא פחות"פ אין כאן משום השתא אבדה, ומיהו העלה אם לאח"ה לא קנאו הגזלן אאל לאחר שמחל לו קנאו הגזלן והרי הוא של גזלן.

וראי' נרורה ממה שכתב שם ח"ל וכן נראה ג"כ מת"ש הרמנ"ש ז"ל נפ"ה מהל' מישות ה"ח ח"ל הנכנס לבית חנרו ולקח לו כלי או טוכל וכיוצא נהן וקדם הו אח השאה וגא נע"ה וכו' ואם קדשה נדבר שאין נע"ה מקפיד עליו כגון תמרה או לחם ה"ז מקודשת מספק עכ"ל, ונראה לאורי נשאינו שו"ם ומ"ה כתב להו' שפק מקודשת לחייבין שמא ש"ם נמדי וכ"כ הר"ש נר נמת ז"ל נמשובה סי' כ"ג יע"ש ומשמע לי דלוקא נדבר מועט כאוכל או ממרה דכה"ג לא קפדי אינשי ולכאו ניה לפשילו אישור כמ"ש הנ"י רים הל' גזילה יע"ש הא אי הוה מידי דקפדי אינשי לפשילו אי הוי פחות משו"ו אינה מקודשת משום שנשעה שקידשה עדיין לא הי שלו כיון דלא ידע כי נע"ה ומחל ליה שאינו מהכא דכל פמש"פ כי לא מחלי נעלים לא קנאו גזלן ונרשומת דנעלים קיימת ע"ש.

והנה מנואר מדנריו ז"ל דמחלק נפמש"פ נין קודם שידע ומחל ונין לאחר שידע ומחל דנר שקפדי ניה אינשי לדנר שלא קפדי ניה אינשי ולאחר שידע ומחל קנאו גזלן והרי הוא שלו וכמ"ש להדיא שנשעה שהקדישה עדיין לא הי שלו כיון דלא ידע ניה נע"ה ומחל ליה וגם מדקיים דכל פמש"פ כי לא מחלי נעלים לא קנאו גזלן משמע לאחר מחילה קנאו גזלן ונרשומתיה לגזלן קיימת, עוד תילוק דכמידי דקפדי אינשי אפילו פמש"פ אינה מקודשת שעדיין לא הוי שלו עד שיתחול אאל נמידי דלא קפדי מיד הוי שלו ולפ"ז אאי שפיר מאד דנרי המוס' ריש"ד דודאי לאחר המחילה שלו הוה ויוצא נו נה הדם וערכה הגזולה אאנס המוס' ריש"ד מנעיא ליה נהדם וערכה קודם שמחלי ליה נעלים ואף דהו"ל דנר שקפדי עליה נעלים ומ"מ כיון דאינו ממון שאין נ"ד מוציאין אומו נדיינין ס"כ אאאי דאינו הגזלן אאל לאחר שמחל לו קנאו הגזלן והרי הוא של גזלן.

דגזלן הוא ואף דאין כאן דין גזל להעגזל מ"מ נאה קנאו הגזלן כיון דנעלים עדיין לא אחלו לו.

אלא כי כן ס"כ אדרנה ראי' נרורה דגזל פמש"פ ודאי לאו דנעלים הוא עד לאאר מחילה אלא קודם מחילה, ומ"כ לאחר שנודע להם שגזל פמש"פ לכ"ע נ"י אחלי לה ומ"כ הו"ל דגזלן והוה דיינה לכל דנר וזה ראי' נרורה נפ"ד דלאחר דממחל ליה לכ"ע הוה דגזלן ולא דנגזל ומדנרי תוס' רי"ד ראי' להיפוך נפ"ד ולכן לא פריך לאחר מחילה אלא קודם מחילה אאל לאחר מחילה הכ"ג דינא נהדם ופרכה גזולה, ח"כ נפ"ד.

שנית הי' נראה דודאי מה שנוגע לדיני ממונות כין אדם לחבירו ולנ"ד שלאטה פחות מש"פ אחיל אינש ומשכינן ליה של נגזל לכל דינים ומיהו לקיים נו אנוה הקנ"ה שוגג גזל נעולה וזה הי' מדויק אע"ג דלגבי נגזל לא משיבא גזילה אאל הבורא משובה גזילה כלומר דאה שנוגע למנוה, או יאאר דדוקא כשגזל פמש"פ ואכלה וכיוצא נה ואינו נעין אאל כ"ש נעין אינו קונה גזלן והרשאון נראה.

אלא כיון שזכינו לדן שפיר יש לישב נאי דנרי הרמ"ם דהרמנ"ם מיירי לאסור לגזול מה"ת קודם שימחול וקודם שימחול אף שאינו מיב להחזיר מ"מ אאאי הוא של נעה"ב אלא דאין כח נב"ד להוציאו דאין ב"ד מקיין לפחות מש"פ ולכן שפיר אם הוסיף עוד פמש"פ הרי זה מנטרף לפרוטה ומוציאה נדיינין כיון דמיירי אאאי קודם שמחל אאל לאחר שמחל הכ"ג מודה ה"ה דלא אז לאנטרופי כיון שמחל כבר וכדעת הרי"ס והעמק שאלה ח"פ וכרור מאד.

ובעצם מחלוקת הראשונים ז"ל אי שייך לירוף נפמש"פ הנה לאאי נפ"י קדושין מ"ז נד"ה והא מלוה שכתב ח"ל ואפשר לפשילו גזל פחות משו"פ וחזר וגזל פמש"פ נאי לא יאין להשבון דקאא קאא אחיל לה כיון שאין עליו שום ממון נשעה שגזלה דהיינו נשעת אכילה וע"ש, ואפשר שלזה נאכוין אהרש"ל ז"ל להלן עכ"ל, ונראה לפנ"י ז"ל אפוקי זה אלא לפמ"ש ס"כ ודאי דנשעת גזילה יש עליו שם ממון אלא שאין אייב נהשבון ונפ"א אין קודם אכילה וכן לאחר אכילה וכנ"ל ומה שרצה לחלות שפקאו נאחלוקת אהרש"ל והאהרש"א ז"ל דדעת אהרש"ל דאאי אנטרף ודעת אהרש"א דפמש"פ נאי אנטרף ולפענ"ד דודאי פחות פחות משו"פ אנטרף לכ"ע וכמ"ש אלא דאאלקוחס כיון דאכל פחות פחות אש"פ ואה שאכלה כבר הרי הוא כאלו אינו והו"ל כאלו אאל לה עליה לילכא לירוף וממילא ליכא אקום חלות הקידושין ונשלאת כשכל הפירות לפנינו אפילו ליכא פרוטה נאד אאהון אנטרפי אהדדי אבל אה שאכלה כבר אפילו ניאת לעניין אזוב אשלומין אאחייב כל שאכלה קודם שאחל או ששאעו שאומר נפירוש שאינו אוחל לה א"א לעניין קדושין כיון דליכא לפנינו אין כאן אקום חלות קדושין דלריך להנטרף האאי שכבר אכלה והאי אאי לא הוה כבר אלא כאלו כשאנטרף עם האאי שנעין כנלפענ"ד.

איברא דהרי קי"ל עכשיו אליכא דכ דס"ל המקדש נאלוה אקודשת ס"כ אאי אילפא לן שאלוה הוא וס"ל דס"ל דאחלות הקדושין לריך להיות פרוטה שלאה או אאלוה או אכסף נעין אבל אאי פרוטה אלוה ואאי פרוטה כסף לע, ולאהרש"א ליכא נפ"א כל שפו"פ הרי היא אקודשת ויש אקום להאריך אאנס אין הזאן גראא.

וראש הכולל דשיבמו הקדושה יצ"ו לדיק מדברי המאירי שלפי פרק קמא דקדושין שהם למוכל נשוק הרי הוא פשוט לעדות וכמ"ב המאירי בתלמוד המערכת פירשוה בתוקף ומוכל ופי' שמוכל דרך גרגרתם וכו' אלא ש"מ פירשוה בגוזל פחות פחות מפרוטה ומוכל בשוק ומדקתמר בגוזל פחות פחות מפרוטה משמע לכאורה דעושה כן הרבה פעמים ואפ"ה אין זה נכלל גזלן ו"ל ע"כ משום דאינו מצטרף ומיהו אין כ"כ ראי' ד"ל דמוקף מתשים הרבה ומכל אחד מוקף פחות משו"פ ומיהו לפמ"ש שיש חילוק בין מוחל או לא יש לישב גם זה ע"ש דשאני מוקף ומוכל וכנ"ל.

עוד הי' נלפענ"ד לפמ"ש בתד"ר נח אלי"ה ה' קן כל נשר נא לפני כי תלמה התרן ממם מיהו ממם ומיהו גזל ע"כ מינה ממם אינו שו"פ גזל שו"פ וכך היו אנשי המגול עושים הי' אחד מהם מוציא קופתו מלאה מורמסים והי' זה נא ונוטל פחות משו"פ וזה נא ונוטל פחות משו"פ עד מקום שאינו יכול להוציאו ממנו כדין, ועיין יפה תאר שם ולכאורה אי נימא דשמ"פ אינו מצטרף הי' יכולים ליקח יותר ולמה כל אחד לא לקח רק פמ"פ פעם אחת ולפמ"ש אתי שפיר דכיון דליכא מחילה ע"כ כך היו מייחים על יותר וכנ"ל ומיהו ממדרש אין להביא כ"כ ראי' כי הרי הם נכללו מייחים היו מדין ג"י ונמפרשים התריכו שזה.

ועל השלישית אי נא דלפענ"ד לפמ"ש התחרומים ז"ל דאיסור המלוי בזמן ואכל בסוף זמן האיסור כגון נרגע התחרומה של פעם אי שכ יו"ל אי אינ שאכל ביום שלשים דליכא אי לאיטרופי אין זה משום ח"ש, עיין נל"ח פסחים ס"ד ובמשו' נו"כ ח"א סי' נ"ג ובשו"ת רע"א קומי סי' קנ"ד מפפקא ליה זה ואע"כ הכ"נ י"ל לעמין לירוף דדוקא נאכלו אי שרפו וכיוצא בו שאין התני פרוטה הרחשונה נעולם וליכא לאיטרופי ום לדחות.

ורביעי נקודם הי' נרחה לפמ"ש הרמ"ח מ"ח סי' רמ"ח דכל מחילה נטעות אפילו קנו מידו לא מהני, ועיין מהרי"ט מ"ח סי' ק"נ ומהרי"ק שורש קנ"ט ואפילו למ"ד דמחילה נטעות הוה מחילה היינו דוקא היכי שהוא נעצמו טעה ומחל אנל אחר שהטעהו לכ"ע לא הוי מחילה, עיין משנ"ך מ"ח סי' נ' ומהר"ם מלבקר ומעמה הגחל פמ"פ ומחר וגחל ודאי מחמרט הוא על מחילתו ונטעות הי' שאם הי' יודע שיגזלנו עוד לא הי' מוחל לו ומ"כ נשחר וגנב אני פרוטה נטלה לה המחילה ומצטרף לפרוטה ומחייב לשלם.

ובמ"ש מדוק מאד ומיושנת קושית שער המשפט מהא דשנועות ל"ח מן לי פקדון ותשומת יד גזל ומנדה שיש לי בידך ומ"ר יוחנן פרוטה מכולם מצטרפת והקשה הרי פמ"פ מגזל ומנדה מחל ליה ואין אני חנע ליה ולפמ"ש אתי שפיר מאד דכל זמן שלא מחל ליה הרי עדיין הוא נרשותו וכיון דאתי לכ"ד וחנע ליה נע"כ לא מחיל ליה גם הרחשון וממילא שפיר מצטרפין.

ובהאמור מתיישב נמי קושית השו"מ מה"ד מ"ד סי' ק"ל שהאריך הרבה נהא שמעתתא נעמין לירוף דאתי שיעור והקשה מהא דאמרו נב"ק דף ק"ה מחל לו על הקרן חון מפמ"פ דאין צריך להודיע אחריו דל"מ אלא שאין הגזלה קיימת אבל הגזלה קיימת לא אתי טעמא דיישינן שמא אתיקר וקשה הא כיון דפמ"פ אחיל ישראל אם כן אף כשאתיקר למה לי שיעור והקשה מהא דאמרו נב"ק דף ק"ה מחל לו על הקרן חון מפמ"פ דאין צריך להודיע אחריו דל"מ אלא שאין הגזלה קיימת אבל הגזלה קיימת אבל הגזלה קיימת לא אתי טעמא דיישינן שמא אתיקר וקשה הא כיון דפמ"פ אחיל ישראל אם כן אף כשאתיקר למה

נימוס לה הא אחל לו ואין לאחר המחילה כלום ונפמ"ע אי שם"נ אק"ו כמ"ב דכיון דאחפלה גזל הרבה ולא אחזיר כלו, ל"נ דגם פאם"פ אסור לגזול ולאחי שי קשה הא ע"כ כיון דאחלנו ל"כ נהי דנשעת גזילה עבר נאיסור אבל עכשיו שאחל לו למה יצטרך לאחזר ולהשיבו ע"ש אבל לפמ"ש אחי שפיר דהרי הכא כיון דאחל לו על הקרן חון אפאם"פ ל"כ הרי האנה להדיא דאינו אוחל לו על הפאם"פ ל"כ לעולם הוא שלו ול"כ אייב להאחזיר שאת שו"פ נאחי ואה שכאב השו"מ דנאחר הכי ודאי אחל לו דפאם"פ אחלי אינשי ונפרט שכבר אחל לו כלו אומר אני אדרבה כיון דאחל לו כל האות והאנה עאו אות אפאם"פ ל"כ הרבה דאין דעאו לאחול על פאם"פ זו ולכן שפיר אייב להוליכו אחריו שאת שו"פ לאחר שאאיקר ואצטרף. ועיין אל"א פ"ו אאלוה לענין רבים דפאם"פ הוא כח"פ נגזל, ולפמ"ש יש עוד להשיב נהרבה דנרים אב"כ שם השו"מ ז"ל לאעיין שם.

אלא לפ"ז יש ליישב נאי קושית הגרע"א ז"מ כ"ז אשר הביא כ"ג דאחר רבא פרוטה שהוקרה והחלה ואחזה והוקרה אינה ניי"הו וכו' והקשה הגרע"א לרבא דא"ל יאוש שלא אדעתא הוי יאוש ול"כ נשעה שהחלה עד פאם"פ אולי ידע שנאבדה הי' אאיפלג כיון שאין אוב לאחזיר לו פאם"פ ול"כ לף אם לא ידע אאבדאו א"א יאוש שלא אדעתא הוי יאוש ואעיקרא לאוש ואאלי אייב להאחזיר נהוקרה וכ"ג יצ"ע ליישב לפי שיטאו דפאם"פ אינו יוצא ארשות נעלים אפילו אחר אחלה דומיא דגזילה ולפאם"ש לעיל נאם"ד דודאי לאחר אחלה יצאה ארשות נעלים הרשאומים ול"כ לכאורה הדרא קושית הגרע"א הנ"ל.

ולפאם"ש אאי שפיר דנאמת יאוש לא הוה כאחלה נגזל דאחלה ודאי אועיל אבל יאוש לא הוי אלא איפלוק רשות וכל שלא נא ליד זוכה יכול לאחזר נו וכיון שכן אפילו נימא דיאוש שלא אדעתא הוה יאוש ואאיפלג ממנו נשעת שהחלה א"א אחר שהוקרה אחזר נו נחכה נו נעצמו ואפילו לא ידע שהוקרה א"א לרבא דא"ל יאוש שלא אדעתא הוי יאוש הכ"נ ס"ל לאחזרה ניאוש כזה שהי' שלא אדעתא הוי יאוש דלא גרע החזרה אהיאוש ולכן שפיר כיון דלא ידע אהוקרה והחלה ע"כ אחזרה שלא אדעתא נאי הוי אחזרה ושפיר אייב להאחזיר ואאי שפיר נפ"ד.

הערה אההמו"ל

[בדברי המשנה למלך פ"ג אהל' שגגות ה"ט שהביא גא' כריאות ד"א: דאחילה אפי' עד ג' שנים אאצרף האיסור והק' נגא' אאאי הא כיפר עליה יוה"כ ופי' כי אכפר יוהכ"פ על איסורא על אחזרא על אאונא לא אכפר ואאנ"פ כי אכפר יוה"כ על כוליה שיעור על פאנא דשיעור לא אכפר וכ' ועיין א"ש דביבו נפ"פ אהל' אה"ט אכל פאות אכשיעור ואבל ועלה ואכל אאנא וכו' הרי דאין בטילה אועלת לה"ש ה"נ אין יוהכ"פ אועיל לה"ש ואיהו יש לאלק ביניהם דשאני בטילה אייהב"כ ולעולם דיוה"כ אכפר א"ש אכשיעור אך קונים הגא' דכריאות אוכחת נהדיא דאין יוה"כ אכפר על א"ש והוא דבר פלא נאיני.

ועיין נפרוך לגר גא', שם שכ' שאם למה על פאנא דשיעורא לא אכפר דלכאורה ק"ו אם על שיעור שלם אכפר כש"כ על א"ש וכן הק' אאשנה למלך אכן האאם נלפענ"ד פשוט דלא שייך כאריה אלא כשים אאנא ואכן כיון דנפאנא דשיעורא אין אאנא לענין אייב קרבן לא אני אכפר וכשאעיא אאר יוהכ"פ נאי שיעור האאר שאנצטרף לרשאון זה גאאר האאנא ואין כאן עוד כאריה ואכן אייב קרבן.]

ודוגמא גם בלקח מוכ להגר"י מעגיל כלל ע' סעיף כ' גמרתם מלו וסקמיר
מפוש דעניו הלידוף בס"ם הוא דעמפב ס"ם הרלמון כמילו נאכל אם
הסמרון פ"כ אין יוכל"ם מכסר.

וראולי ס"ל דכמ מלוי שמ מי הגמ' אם פממוגם לפ פמכסר או מ"ם לפ
מכסר (ומפי מי הגמ' אם פלינם דהלכפב כ"כ אפמפב נמלך שנגות
י"ב פ') וכמ הרמב"ם הממיע דיוסכ"ם לפ מכסר על מ"ם ורק נמפילה
מנמרף דפוי נאכ"כ וכמ"ם כדרך פלפול בע' פניס לפורים פוס י' ופי' בלקח
מוכ כלל ע' פוס כ' מפ"כ על זה, ופס נפוס ס' כ' הרי"ף ענגיל דפפק זה
גופפ ממלו' ר"י ור"ל דר"י ס"ל דפכילה פמרופה מנמרפם לרפפופה ופ"כ
פפור מס"ם פכל ר"ל קופר דהלידוף הוא בס"ם הפמרון ופ"כ פפיר ליה ליה
פכרפ דפוי לפינמרופי פי"ם ופ"כ נפמר דפר' הגמ' פמלי פיעור לפ מכסר
ס"ל כר"ל והפעם דלפ מכסר דבמ"ם הרלמון נמפב פם הפמרון ופ"כ
יוסכ"ם פיפ מכסר על מ"ם דעדיין לפ הים פם פיפור פם כי פפור מדרבנן
(הם ר"ל גם לפי הערוך לגר ור"י ענגיל דפפ"ם פפפור מדרבנן יוה"כ פיפ
מכסר פו פולי הפר' פמה"ם פיפ מכסר ור"ע) ופר' הרלמון דס"ל פממוגם
לפ מכסר כר"י דפמלי פיעור מכסר פפיר כיון דנמפב פפמרון פם הרלמון
(ופפה מנמלי נמרפפם פר' ר"ג נפופו דה ודלפי דלר' יומן מכסר יוה"כ
פפלי פיעור), ופ"כ הפמיע הרמב"ם דיוה"כ לפ מכסר על מ"ם פרן ממפילה
דהוי גזיה"כ, דקי"ל כר"י דמ"ם פפור מפ"ם וכמ"ם פהל' פרימם פפור פ"ג
ה"ג ונפוד כמ"ק, ולכן יוה"כ מכסר על מ"ם והפ דהפמיע פממוגם לפ
מכסר פפופו הוא, וכפין מפ"כ כרמב"ם פ"ג מהל' מפופה פ"ט.

ובאתרון דפוי"פם כלל ג' הים מגמ' זו דפממוגם לפ מכסר רפים דמפילה
פיפו ענין כיון הקדם פלפ גזל והו כגזל הדיוט ע"ש, ומלפי ג"כ
רפים מפופ, כפוכות ד"ל: ד"ה זו פפכל פרופה פכ' פכל קרן ופופם פל
הקדם פיפו מפופ כפרה פלפ מפופ ממון פגזל הקדם וביפר כיפור נפופ,
הרפנ"פ מפפען פם פכ' פלפ ממוגם פגזל פם הקדם כפפר גזלים ופפה
מלפי פכפו"פ הים מפרים פו"פ פר' ס' הים דבי הופ' פלו נרפיה.

ולפי הי"ל נריך פפם למה נפפילה פפק הרמב"ם נפוף ס"ם מהל' פפי"ט
פפכל מ"ם ופכל והפלים פפיפו מועיל, פם נפפוב ממיד פהלמרון
נמפך לרפפון ופ"כ נריך למלק כין מפילה ליוה"כ וכמ"ם פמ"ל פם ופולי הוי
כמו מפלגם דרבנן נפפילה ת"ק, וביופר מוכן למה מפפו בגמ' דימפוב
פמלפרף כיון דככל הפוריה קי"ל כר"י דהפמרון פיך לרפפון.

ודוגמ הפרוך לגר והפפ"פ פם נכריפום י"ג ממהו למה העמיק הרמב"ם
רק הדין דמלפרף פוך כדפ"ם פפר' כפפכל נפפלפ והפמיע הפ דפר'
בגמ' פפמרו לו לפכול. והכה נפמם נריפ"ם זו מוכפם גם בפופפמם
דמקופום פ"ם הכיפו הר"פם פם פ"י מ"ו ופם הגר' פכל ומה ופכל נפוך
כדפ"ם מלפרפין לין מפיינן פוכו לפיום פוכל פמם מכפיעור ויוכל ופוכל,
וכן נפנים פם לענין פמ"ה ולין מפיינן פוכו לפיום פופה פמום מכפיעור
ויוכל ופוכל, ובר"פ פם הך דהלפון לין מפיינן פוכו קפה דלפ מפפע
פיפורע כדפפמע בגמ' דילן.

ודוגמ לפי פירופו פל פופ, נפוגיין רק לפפוערם הפילו לפכול פמום
מכפיעור פופר לפ פפ"ם פה פהלוכל פמום מכפיעור לין גופו נפופע מ"ם גם
כפ גזרו חז"ל, ופיל גזרו פפם עבר ופכל פמום מכפיעור פפפור לו לפכול,
ונפפפופם מקופו הוא פיפכה עד קוף כדפ"ם ופמ"כ יפכל פרופה כי נופלי
לפר"י לפ הופר לו לפכול פיל פוכלים פפפים פיפלרפו לפיעור פפלם ולפכול.

ודרמב"ם פרפפ לפ רפה לפרש קך בגמ' דפפ קן פפפע קלפ פפפור
לפפפים גופו בפפפ כי לפ הפילו לכל פיה לפפכל פפי פפום
מכפיעור וס"כ דופק דופק לפפר פפיפו פל פכילה פפפ"ם פפפ"כ פפ רלופו לפכול פרופה פיך
כפוך כדפ"ם פי פפור לפכול פוכלים פפפים פפי פ"ם ופפפ פכל פפפור
לו לפכול פיל כדי פיפכול וס"כ פופיע זו פולי כפ"ד פפפור לפרופ פופפפ
לפופו וכפ"ל פפפים בפופ' פולין ג': ד"ם פפפ כדדפיין ופפקדפפם וה"פם
קדופים וע"פ פפ פפנפופ פר"כ פרפפפרע, ולכן פפק כפופפפע פפפ פי
ופין פפיינן פופו לפיום פוכל פפום מכפיעור יוכל ופוכל פי הרופה לפכול
כפרופה לין פפיינן פופו לפכול פפום מכפיעור ולפכול פפר פפילפו כי לין
נופיה פלפ לפפפים פ"פ גופו פפפפ ופפי' פפ"פ פופר ופיל יופר פפה פופר
ו', כדפי' כפופפפע פלפ פוכל כפיעור יוכל ופוכל גם לכפפלה, והרפפ"פ
פ"ל דלין פיפור לפרופ פופפפ לפופו וכפו פפפיינן פפפפע לפלך פפ"ו פפל'
פופפפ פוכלין.

ודאובכל והפובל פופר נפרופפ פיך וכדפנן בפרים פי"ם פ"ה הפעון פיפפ
פים פד"פ לפפר פפפכל פופר נפרו"פ פיך וברפ"פ פכוע
פפופפופים פ"פ ה"פ וכפפ"פ (ופי' פפ פ"י ה"ב וכפפ"פ דלפ נכולפ), ורפ"י
פפפ י"ד: נפפ הפרוך פפפרי הופ נפו"כ פפיפי פ"ו ה"ד.

אך הלפה זו דפפ פכל פ"פ ופכל והפלים דפלפרף פפיר פפק הרפ"פ
כפפ', ופופפפפע, ונכף דפפופרפ פלינף דפרפ"פ פפ נפוף פ"פ פהל'
פה"פ פיפר פיפור יפפקפל לפופפפע דפפ"פ פפיפ פופכל הרפפ פפפפים לפ
פיפינן פלפ פפפים יפירפ ופפכל כפיעור ופפיפ ניפפ פפילה. ופיל לפפי
הרלפפופים פגפ' זו נפכיפופת דפפ לכל פולה פפפילין פופו פפופ פפופ
פפפיעור פדי לפקפל פפליו פיפור כרפ ופלקופת לפיפור נלבד פי' נרפ"פ
פ"ד פהל' פפפ"ם ה"ד וכפפ"פ פפ ופרפ"פ יופע פ"פ פי' י"ג (ע"פ פני
נפי הגפ'). ופין כרפינו גרפופ פל הגליון (דפפפ דף י"ד:) פפפרפ הגפ'
לענין יוה"כ דפלינה לפפופ פלפ פפפכל פיפור פפלם יפר. ולפפי נליקופי הלכופ
לנפל הפ"פ פפפי דלפנופ; והרפנ"פ הפירו לה לפכול פפילין פופפים פפופ
פפפיעור גם נפופ כדפ"פ ופלינה הקילו פפיפו פלפרף ולפי רגפ"פ הפי'
פלענין יוה"כ הקילו לה פפפכל פפופ פפופ פפפיעור פכן פפפיפופ הלפרופים
פפפפ דלענין יוה"כ לפ פקילינן פפ יכולין להלפרף ע"ש, פכן לפי פפ"כ
לעיל לפופ' והרפנ"פ הפירופ הוא פפפופרפ פופר לה לפכול פ"פ פפילין
פפפים פה פלפ פיפו הפירו לכל פפפ ולרגפ"פ קפ"ל דלענין יוה"כ פלופ פפפפע
ופפפי היפ פופה פיפ"פ לפ פפכל כפיעור פלפ נפ"פ פפ פפפפי לה.

ורפירושו פל הפ"פ כדפרי רפינו גרפופ הוא כפין הופלפה פפפ זקיני הגר"י
דין יפיפ ז"ל נפפ רפו הגר"פ פנריפק לפפיר לפופה פיפ"פ
לפפכל פיפור פלפ (פפופפיפ פהלפה לפרפ"י זוין ז"ל, נפלך יוה"כ נוף
הפפיפי), לך לפפי לפי פי הפ"פ כדפרי רגפ"פ פ"פ פלינה לפכול לפפכל
פפפפיים פ"פ נפופ כדפ"פ ולפ פיפור פלפ נכדפ"פ, לך נפפפ י"ל דפפפ
קפ"ל דפלופ לה לפפפפ גם כפפיפ נפכפה וכפל הפפרופים פפפלו פפפ פופה
פיפ"פ פפפיינן פופו פפפפ פפופ פפפפיעור.

ראולי פפ"ל פיך נפופן פפר קלפ נפק"פ כין ג' הפי' גפ' כריפופ נהפ
דהפיפ נלקח פופ רפ כלל פ' פדברי הפפ"ג להפפפק פי פ"פ הופ
פפופ פיפ דהפופרה פפלים פפפ יפא לפכול פיפור פלפ פו דילפע כיון
פכפיפלים לכפיעור הופכר פדבר פפפפיל הפיפור נפ"פ הרלפפון (ודופה לה
קלפ נקרי ע' פפים לפופרה פופ ל"ב פפ ניך לפכול נפ"פ והלפ"פ גילפה לפו
דפפ פופ כדי פכ"פ פוי בפ"פ פו דלפ נפי פפ פפה כלל רק נזיה"ב דפפ
נפופכל פופ כדי פכ"פ נוקפ פ"פ ופלה כה פפלי ר"י ור"ל דר"י ס"ל דפוי
נפ"פ ופפ כן פפפי פפולי יפפלך לפיפור פלפ ע"ב פכ זה פפופ לפפרו פכל
ר"ל ס"ל כיון פלפ פפ יפלך יוה"כ פ"פ רק פילקה ופפ"פ פפפפפר פיהפוה
פיפור ע"י הפפלפה פ"פ פין דבר נפכר פפפפ פפפפר פיהפוה פיפור רק

ע"י דק"ל דע"י שהשלמה יהיה נמשך כחלו מכל היום בכ"מ ס"ב יהיה מ מלך מכמיעור ולא יפלר ס"ם ס"ב מפיב הוא ע"י כן נמה שים נו מפעריום היום מלך מפמיעור ושפיר לפי פיסים עכ"פ פיסור יעוי"ם וכ' דדפרים נכוסים הם - וע"פ מפ"ב לפיל נמפנם העמרמי פר' ע"ם) ות"ב ג"ב נפמר דאפו מפלו ר"י ור"ל דפי' לפמון נגמ' ס"ל דס"ם הוי פיסור מפוס דלמפרע יש פיסור וכ"י ופי' שפי דפי' דס"ם לא מכפר כ"ל דפיסור הוא מפוס פיג ופין על מה לכפר וכ"ל דפ"ם שמפרף לכפיתרף ג"ב לא יהא מפוס נגמ פמם רק דנזה"ב חו"ח וג"ב ס"ם הא דהפמיפו הרמב"ם).

תשובה רצ"ד

הערה מהמו"ל

[חש"ך ביו"ד פפר' קנ"ה כ' דלפ להרמב"ם דס"ל דעניפת ערוה פקורה נהפ"ע ריש פר' כ' הפיג עליו ס"ל דלפ כפיפו עשה דרך פיבה ה"ל להרמב"ם דלפור מה"ת ולהרמב"ן דלפור מד"ת. ויה"י פפוקו דגם נעניפת י"ל ליה לן יעקה ולא רק דרך פיבה וכן משמע מכל לשונות הפוסקים וגם מה להב"ם פמור להרמב"ם נכל פופן מה"ת ולהרמב"ן מד"ת.

ובשכנה"ג נפר' קנ"ה הביא לשון הרדב"ז נשו"ת פר' כ' (חלף ע"ו) ולפיפור קריפה ולפי מדרפן הוא דלפי מן הפורה לפר' כפשה ערוה נמי ואם פי יהא פומר כן לא שנקא מי לכל נריה שלפור ליגע נבעו פו נלמוחו. והרב כה"ג נרפה מכוונפו לפר' דס"ל להרדב"ז כהב"ן דלהרמב"ם לפור רק דרך פיבה ולב"ה יפסר גם נעניפה נבעו פו נלמוחו, ונלמה זו גם לדיים הב"ן בי"ד פר' קנ"ז ס"ק י' ולדיים הרב ר"י ליתן נספר מגלת פפבר הובא נב"ן שם להרמב"ם לא קאמר פלא כשעשה דרך פיבה פלא, אך הביא עליו דבין כך ובין כך פילוק יש בין ערוה לחמותו לעשר עריות דבעבו ולחמותו אין לבו נוקפו ורק מגועה הוי ע"ש. ועי' בב"ח נקו"ע להה"ע פר' כ"ו שכ' דגם נלחמותו כשעשה דרך פלוה עובר מה"ת, ע"כ נרפה להביא מדברי הרדב"ז דעניפה פפם הוי נכלל הפילוק. ועי' נשו"ת זכרון יהודה ב"י בן הרלי"ב (נעמ' נ"ב) נשם הר' דוד כהן פפור להפפכל נעריות כגון ג"פ או לחמותו או נחו או כלחו וכו' ע"ש ונע"כ נ"ל כהב"ח דפפור להפפכל דרך זנות. ועי' נלשון הילקוט שמעוני פ' ויפ קפ"ו פכהן פמרו פכהים כל פי שהיו פפפכל נגדים על לחפ כחה וכחה נפשם הביאו אין יהה"ר שולט בו. ופולי ר"ל נלפון לחפ הר' דוד הכהן ס"ל כדבינו יונה נספר הירלה שלפור להפיפד עם שום פשה פשיו עם נחו או לחמותו, ופי' הה נלפונ"ם פר' כ"ב חום ד' נהערה, ומש"כ הגה"ק פנימת קלישנוביג זי"ע על שיטות הפלו הפפפירים, נשו"ת דברי יציב הב"ע קופר ל"ו ובשיעור פורש"י פ' פעו"פ הפלו"ו שלא נהגו כן ולא פיין לרבנן קפיפאי שיהרגו הם, והוא פומרת דפפי ליה קולא נפלוח כיבוד אב ואם ופלוח פיעון ופהאריז"ל נרפה גם שלא נהג כן עי"ש.

ורחפשתי ופלפפי בשו"ת פפי יהושע הב"ע פר' מ"ד נלפפע הפשובה דנפפפק וכ' דאין לדיים פדברי הרפב"ם דעניפה לחוד פקורה נגדה ופדרבנן פשום גזירה ופפי שם נלפר דגם בשאר עריות פקור העניפה מ"מ לא נרע ממדה דלישה כ"ע פדרבנן ע"ש שהאריך קצת. ובשדי חמד נפערכת פפן ובלה חום י"ב גם הוא כחב פזה בשם הפרי"ח נספר לב פיים דעניפה נעלמה לא שמענו שם כל זה נרפה דאיכא פיקורע ופפרו נפדרש פ' נשלה [ל"ל פ' נח ס"ו ב'] כל הטוען נשפה שלפו שלו פניע פיפה על עלפו עכ"ד ע"ש שהשד"ח פפה עליו דלפי עניפה פקורה פן הדין ופפי' לדיים לחוד פפורה ע"ש. וע"ע פה שהאריך כזה בשו"ת פשנה הלכות ח"ד פר' קפ"ו ובח"ו פר' רכ"ב. ובספר פרי דעה נפוף ס' נדה סיים ובכ"פ פוכח פכלן דעניפה נפרוש ספר שלא כדרך פיבה נפוף פכ"פ פקורה פדרבנן ולי"ע אפור פה"ת ולכן פכלן פוכחים פגרוש שדרכן כפוכרין עכו"ם דכיון דפפורין להם וזהו ערוה לגבייהו פפור להן ליגע יהה פידם פשה נשפע גפר הפקח עשיר הפלי"ע שלח"ק שם פפשים זרים או עם עכו"ם נפוף פרי"ם פהלי' פיקו"ב לא פפק כזקים אלא כרי"ע.

ומבריייתא זו ים להבין שיטת רש"י שכתב נספר הפרדם נהחלפו נהלי' נדה ונספר הפורים נהמחלת פ"ב יש נמי פדם שקורין לפופן ז' פפרופים יפי ליגוע לפי שפרפנות נפפין ופפלנים נעגדים נפים חו רעה גדולה וכו' ופפ"ו הוסיף דע והבן שהנשים עשות פלבן לפי שבשעת פומעפן היו פפליפות נגדים שלשם ולובשות נגדים פכופרים כדי שפפגנו על בעליהן ולא יגועו לידי הרגל עבירה ולפפר שסיו פוסקות לשנעפן היו רופות ולובשות נגדים נפים לפי שהיה קשה לשם להפגנות כל כך, וכ' שפי"כ נכשלו נכפה פיקורין, ופיים וי"כר כה הפשה שלישה פפלנגת ולישה רופלת ופפגנה לשופם על נשלה עד פפר הפרילה וכו' ע"כ. ופדבריו נ' דס"ל שהשעם שהקנו נלשום לימי הדופה הוא שגם פפגנה נעיניו בימים אלו ולא רק שלא הפגנה נעיניו בימי הטהרה כדפי' נסוף ס' הע"ש. וכ"ש לעעפיה שכתב שם נספר הפרדם הנדה והיולדות וכו' לפורות להפקשט ולהפנפות לפי בעליהן.

ריחבן דרש"י שפק כן לפי שנפורים השלפים נפר' קנ"ה הק' לפוף דפניע נפפ' שנת ס"ד: והדוה נפדפה זקנים הרלשונים פפרו שלא פכפול ולא הפקום ולא הפקשט נשנדי לנעונין עד שנת ר"ע ולימד ס"כ לפה פגנה על נשלה ונפלא נשלה פגרשה, דלפת ר"ע לעעפיה דס"ל נסוף פס' גיטין פפי' נשה היפנה פגרשה, ולפת ר"ע לעעפיה דס"ל נסוף פס' גיטין פפי' נשה פכפול כוופיה נגיטין ס"כ לפה פופר להפקשט ולכן כך פפק הפהרש"ל הביאו נפורת הפלפים שם נס"ק י' דפין הלכה כר"ע דפפיד להפקשט ופניעו דדברי רבופיו שלא הפקשט נשלה כזקים הרלשונים ופ

[על קושית הפלתי לר"ל דס"ק מוכר מה"ת ביו"ט ממלי לה יעשו ג' ימים ויאכלו מ"ק הנה קושי' כהה מובא גם בצ"ל החדשות להגה"ק מליובאוויטש, ובאמת כי מירושלמי לה מקשה לר"ל יומר מר"י שהרי ליתא בירושלמי דומיא ר"ל ביו"ט דס"ק מקור מה"ת אחנם הקושיא לפי מה דקיי"ל לפי ב"ש דילן דר"ל ס"ל מ"ק מוכר מה"ת, ובאמי התרכמי ודע דבעיקר הקוש' אמי נכון להרי מגן קיי"ל דעיו"כ מלוה לאכול וכל האוכל ושומה בשביעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי ומ"כ אין מספק יתענה ג' ימים דמ"כ לה יקיים אוכל ושומה ואף להוה בשוע"ת מ"מ עוקר וי"ל.

הערה מהרה"ג ר' עמרם קליין שליט"א ראש ישיבת בית שערים

ימים ויאכלו מ"ק הניח כאן במשנה פתרוי דבשו"ת נמצא נמי נדק להגה"ק מלינסוויטש זי"ע מהו"ת סי' ל"ו הקשה לאחי"ב בשבו' הרשב"ש סי' מרי"ד דהרמב"ם פ"ו מה' שבועות ה"ו ס"ל דאין הסורה מהויים בשבת לאכול אוכל אם כמו בלילי ראשון דפסח, מ"כ ניח לקיש דס"ל אני שיעור מומר אין הסורה מ"ק כשאל יוהכ"פ בשבת יהיו מפורשים לאכול אוכל אם ביו"ט להא שיעור מלילה יוהכ"פ הוא ככולהאי שהוא גדול מכולם. יעו"ש שהאריך כה. כמו"כ הניח קושית להרי עיו"כ מלוה לאורייתא לאכול ומ"כ אין יתענה מספק ע"י ומצאתי מצא דמפיק נקושיא זו מהגי"ש סי' מרכ"ד בשאלו שהב' כה ע"י. ועיי שו"ת קול מבשר מלא ס' פיאין מו ד"ה אולם דומה.

תשובה רצ"ט

בקושית הפלתי דמה לר"ל דס"ק מוכר מה"ת ביו"ט ממלי לה יעשו ג' ימים ויאכלו מ"ק הנה קושי' כהה מובא גם בצ"ל החדשות להגה"ק מליובאוויטש, ובאמת כי מירושלמי לה מקשה לר"ל יומר מר"י שהרי ליתא בירושלמי דומיא ר"ל ביו"ט דס"ק מקור מה"ת אחנם הקושיא לפי מה דקיי"ל לפי ב"ש דילן דר"ל ס"ל מ"ק מוכר מה"ת, ובאמי התרכמי ודע דבעיקר הקוש' אמי נכון להרי מגן קיי"ל דעיו"כ מלוה לאכול וכל האוכל ושומה בשביעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי ומ"כ אין מספק יתענה ג' ימים דמ"כ לה יקיים אוכל ושומה ואף להוה בשוע"ת מ"מ עוקר וי"ל.

ממלי לה יעשו ג' ימים ויאכלו מ"ק הנה קושי' כהה מובא גם בצ"ל החדשות להגה"ק מליובאוויטש, ובאמת כי מירושלמי לה מקשה לר"ל יומר מר"י שהרי ליתא בירושלמי דומיא ר"ל ביו"ט דס"ק מקור מה"ת אחנם הקושיא לפי מה דקיי"ל לפי ב"ש דילן דר"ל ס"ל מ"ק מוכר מה"ת, ובאמי התרכמי ודע דבעיקר הקוש' אמי נכון להרי מגן קיי"ל דעיו"כ מלוה לאכול וכל האוכל ושומה בשביעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי ומ"כ אין מספק יתענה ג' ימים דמ"כ לה יקיים אוכל ושומה ואף להוה בשוע"ת מ"מ עוקר וי"ל.

ולפי מה"כ רש"י נספר הפרדס מפאר ליישב מה שדייק הגר"א מעניל בגליוני הש"ס בשבת פ"ד: ס"ב מאה מגנה על בעלה לפי"ז מפה שפן לה בעל מקור לה להתקשט בימי מדומה ואפי' שלא בימי מדומה ע"ש, ד"ל דחקנים הרמשונים פ"ל דלמה יש לה להתגנה עלמה ביומר עד שבא ר"ע ולימד דגם מה מומר לה להתקשט וכ"ש מפה בעלמה ובן חזקנים ובן ר"ע מחירים לכל מפה שפן לה בעל ומפי' מה להתקשט. ועי' בשו"ת משנה הלכות מ"א סי' קל"ה מה, לחנם מלחמי בספרי קוף פ' בשלנך מין היתה מרים יחדעה שפרש משה מפ"ו שלא ברשותה שפיה מקשטת נשכנשיפי נשים פ"ל מה לך שפן שה מקשטת פ"ל פן לחוך מקשיל בדבר ע"ב, מוקם פן רלוה כ"ב ד"ל שלא בקשטת כיון שלא הקשיל וכמו שפחרה לך לא מפני שמשורה היתה. (וקלא קמך לה מפחר שלבשה בגדי שלמונתה נפ' ושב וכ' נרמב"ן שם רמז לה המחבלי וכו' עד שיגדל שלה וישם חוקך כי בן המנהג נמפיגמת כי היולפת ומפלה להנשף לאיש זר לובשת בגדי שבל יחיה מעמו כפי המנהג ומפנחמת ולובשת שחם, וכשמואל ב' י"ד ויפלא יואב מקומה ויקם משם משה מכחה ויאמר אליה המחבלי נא ולבשי נא בגדי שבל ואולי פליג נפלוגתם רש"י ומום' בניתין מ"ם: וכמובות פ"ד. דלאמנה משום מיע דלרש"י הפי' שיהו חנשים נוחפין בן בעיני הנשים ולחום' ומפי רחשונים פחלמנות נריכות בן פ"ם וכ"י פה"ע סי' נ"ו דהכי נקטינן כחום'].

תשובה רצ"ט

בקושית הפלתי דמה לר"ל דס"ק מוכר מה"ת ביו"ט ממלי לה יעשו ג' ימים ויאכלו מ"ק הנה קושי' כהה מובא גם בצ"ל החדשות להגה"ק מליובאוויטש, ובאמת כי מירושלמי לה מקשה לר"ל יומר מר"י שהרי ליתא בירושלמי דומיא ר"ל ביו"ט דס"ק מקור מה"ת אחנם הקושיא לפי מה דקיי"ל לפי ב"ש דילן דר"ל ס"ל מ"ק מוכר מה"ת, ובאמי התרכמי ודע דבעיקר הקוש' אמי נכון להרי מגן קיי"ל דעיו"כ מלוה לאכול וכל האוכל ושומה בשביעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי ומ"כ אין מספק יתענה ג' ימים דמ"כ לה יקיים אוכל ושומה ואף להוה בשוע"ת מ"מ עוקר וי"ל.

ממלי לה יעשו ג' ימים ויאכלו מ"ק הנה קושי' כהה מובא גם בצ"ל החדשות להגה"ק מליובאוויטש, ובאמת כי מירושלמי לה מקשה לר"ל יומר מר"י שהרי ליתא בירושלמי דומיא ר"ל ביו"ט דס"ק מקור מה"ת אחנם הקושיא לפי מה דקיי"ל לפי ב"ש דילן דר"ל ס"ל מ"ק מוכר מה"ת, ובאמי התרכמי ודע דבעיקר הקוש' אמי נכון להרי מגן קיי"ל דעיו"כ מלוה לאכול וכל האוכל ושומה בשביעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי ומ"כ אין מספק יתענה ג' ימים דמ"כ לה יקיים אוכל ושומה ואף להוה בשוע"ת מ"מ עוקר וי"ל.

ולעני"ד דשפה נפי דברי סרשב"ם והרמב"ם סי"ל נפי לאכול כיום פם נשפה פאל נהלי פעפה הוא מפעם עוע והכי ניהו"כ סרי נוו לנו הסורה שלא לאכול ושניפם לגבי מלילה היפוך משוע ואין יוכל לעשות שניפם יחד וכבר כתבנו כן כמה פעמונים.

ועוד נלענ"ד עפ"י דברי הסופסות מפכם שפפים דף נט עמוד ב קמוך למנפה לה יאכל - ושם מפמר והא אמר נכל שעה (לעיל ד' ת.) מניקות של נכרים ממלא מדם כריפו מפה וכלנד שיאכל כיום מנה נפערונה והכא אסר לאכול אפי' מבעוד יום וי"ל דנאותה הפעודה מדם מהר ואינו פוכל כל שובעו כדי שיאכל מנה לאיפטן אבל מבעוד יום אין מדם מהר ופוכל כל שובעו ובבר שעד הלילה יפחוה ומדדנה יהיה שבע יומר כי יפנרך האוכל נמעיו ע"כ שם היוצא לנו מדברי הפוס' שפוכל ממן כזה יהי שבע ביומר כי יפנרך האוכל נמעיו ושפיע יומר מיום רניל שהרי הוא זמן קדום וממילא יהי' לו יפוני דעתי' מאכילת כיום כמו בכותבם ביוהכ"פ ול"ע.

אמנם נשומפי עם כ"ק מרן מהי פתוני"ר שליט"א לומר לי שלפי הרמב"ם והרשב"ץ אינו מעשם עוע רק כמו בגיל שפה וממילא לפי זה הדרא קושית לדוכתי'. ולענ"ד נומר דנר מדם עפ"י דברי הסופסות מבכת קידושין דף ל"ם ע"ש מקרוב עומר והדר מכול בירושלמי מקשה למה לו מכלו מנה ממדם ויבא עשה דנשרע מפלגו מנוח ויזהה לו מעשה דמדם וממרן לחין עשה דקדם הדבור דומה ל"ם לומר הדבור לי נמי יש לומר דגזירה היא רשמון נמו היא שי ע"ב, ולפי זה הרי כתבנו הסום' לחפי' נשרע מפלגו מנוח דניעע עשה דומה ל"ם לו מחרינן גזירה היא רשמוה נמו היה והכ"נ יש לומר גבי יוהכ"פ שפם נמיר לו ונמייבו היא רשמוה גזירה היא רשמוה נמו היא שי. וכן מניתו שנזרו ביוהכ"פ שלא ליתן כוס לקטן לשתות כדי שלא יהיה גדול ע"י ב ונהלי היא יומר יש לחשוב וק"ל

ובהיותי היה יש להעיר ע"ז מדברי המהרש"ם בשו"ת מהרש"ם מלק ו' סימן ס"ה ד"ה סומן ב' נרחה דהלי כוחם סום' שבחבו גזירה נפו זה ב' חינו מנד גזירה מ"ל לעל כמ"ם בחשו' הרי"ח שם דקי"ל ס"ל לגחשם בי"ד"ם ס"ב ללחת לאכל פשום מכיח ויעבור על לימור ס"ם לשקור מה"ם או יומר מכיח ויעבור ג"כ על הלימור דמה ליבא עשה והוו ב' נשרים לחיקור וכמ"ם הסום' ביבוחן דף ד' בשם הר"ם. ולכן גם בהא דשפה מן המדם ל"ק מהא דשבת"ם. ולפי זה נשר הפי' הר"ם והמהרש"ם להשעם בהסום' הוא רק לפי ש' רבי יוחנן דפלי שיעור לאסור מה"ם ס"כ נפל פיפא נביבת והדרא קושית הפ"ל למקומה].

הערה מהמו"ל

[בקו' הנ"ל לאי לאסר להפענות מספק, נר' לפ' עפיפש"כ הכ"י נחו"ת

פי' פר"ד שהפ' דמשפע דהסוכל ושוחה נמשיעי מקבל שכר כאילו היה מתענה ואין מעלה בפ' יומר על השני ומ"כ למה לו לם מר ניהה דרבינע כמו כל השנה ובפי' הרשפון כשב שהיה מרגה בהילה כדי להרחות שנוח ומקובל עליו יוה"כ והוא שפם נקרלפו וכו' ואפש"כ שם מתענה שפיר דפי שהוא מורה כי נפל עליו פחד יוה"כ וכו' ע"ש, ולפי"ז ניחא שהמתענה מפחם שפיקא דיומא וכדו' מומר. ומ"מ י"ל שהמקשה להפענות מפחם שפד פ' לאסור לו להפענות כיון שהמתענה נקרא חוטא וכהאי מנא בפוף המוכל שהמעבר עלמו מכל דבר ודבר עלי"ו, ואולי מ"מ שם שפדו יומר מפחמתו אין לו לאיסור בהענים וכמ"ש הנ"י לחי' זה לשם מתענה שפיר דמי. (ופש נ"י לפילו שחוכלים ושותים בפיוה"כ מ"מ שפד ה' לנגד עיניהם וידוע מה שאמר הה"ק בשל קדושם לו שלא ימלא שכור בגיל יוהכ"פ - ועי' בילקוט שמעוני פ' משפטים רמז שנ"ב מעשה בהחם בהחם פ' בשפרי שהיה מלכיל לת יפרחל נגלות ומרפוח פעם לחת פיוהכ"פ שהה ושפכר ושלה לרשם הגר ושפל

ומם - וה רק כרשב חולמי (ע), ופי' בספר לימודי ה' ליתוד נ"ע ושמפתי נאומרים לי דשפקים כל' פיעו למימרם שפם לפה להסענות ארשות בידו אפל כי' אין לו פלא להסענות ואם יאכל לאדרבה ענש יענש, ולימא וכו'.

ואפי' למי השמי שפקור להסענות מ"מ נראה שסיכם שם קרן לישור יכול להסענות ועפ"י מה שפלפל בשו"ם ממה שכתבם בפי' קל"ח מדפי שו"ם כש"ם כמי שהי' פתום ולא אכל נפיוה"כ עד שהגיע פתם' יוה"כ דלמי מ"ע דאכילם עיוה"כ לישור עשה, וכן בשו"ם בשו"ם בית שערים פו"ם פי' רל"ח למה לא תמרינן בפין לו מה לאכול בפיוה"כ רק דבריס שפקורים דאמי עשה ודפי ל"ם ע"ש, ולפי הנ"ל י"ל דמושב להסענות ויקבל שכר על הפריסה, אך נחתם כל זה כתבו פי ס"ל דמנוה מה"ם לאכול בפיוה"כ וכמוש"כ בממה שנרחם. ולולי הי כ' מירוצים בב"י פליגי בזה לשיטות דס"ל לשמכתא בעלמא הוא וכמוש"כ הב"י בפו"ם פי' מ"ם ע"ש פו' דהוי מה"ם ובשו"ע סו"ם סוף ס' סק"ע כתב המשבר שי דעת זה. ובשו"ע פי' פר"ד כ' המחבר מנוה לאכול ומו לא אכר מקה"ם הביאו הט"ו כאן שפק לשפי' המחבוה שפנים מלוש נרך למיפב שפנים לשפנימיה, ושם כ' יש לאלק לשפנים פלוש לשור אין המחבוה שפחת שמד ה' וכו' מוטר דומק הוש.

ע"ל דשלוגתא פי הוי מה"ם או שמכתא שלי פי מניטו סיג מה"ם ולכאה רשפוטים טעמא דקרא דמנוה לאכול הוא כדי שיוכל להסענות, ולשון מנהגי מהרי"ל נהלי סיו"ב ושישור גדול בית המחבוה אן ס"ו אחת לידי כרם למיכל ביוה"כ דקשה עליו להסענות כ' יומים לרופאים, ופי' בב"י יו"ד סי' קפ"ג בשידוש דשם השור שמירון פ' שזכה שפורה לשחם ביום שביעי לעבילתה מן התורה שמאחר שהוא יכול לבא לידי שיקור כרם שם יחחם ודפי שפקור לו לשחם מה"ם שחחם מחבר ושומד שלא יבין עצמו למקום שיבא לעבור על שיקור כרת ע"ש. ושין בי"ד סי' רפ"ו אחלו' רמב"ם ולחב"ד בא' שלינו אל דלהרמב"ם אינו מיב כרם על שיחות ולהרחב"ד הוא שיקור כרת כל יום. ומחחלת לשון הב"י שם שכיאר דברי הרחב"ד כ' דאע"ג דחמי לעשה דבר שאסור שיבוא לידי מיב ושדיין לא בא לידי מיב שמי זה שבכל יום עובר הוא בהאי על מצותו של מקום ואע"פ שאינו מחמיב כרת לגמרי מ"מ בשיקור כרת הוא עומד בכל יום ורואי ליכרת, ומשמע דאינו מיב כשאם עצמו במקום סכנה (אע"פ שאולי יש שיקור בדבר) ומסוף דבריו משמע קצת דיש שיקור שב מיב שאים יש עליו אפי שאאה מעשה שיוכל להמשך ממנו מיב אחה (והע לעיל להשאם שבכל יום הוא עובר על מ"ע הוא כדי שיחמיב לשות בכל יום אבל אה"נ שגם אם אינו עובר בפועל אלא שאאים עצמו במקום שיוכל להמשך ממנו שיקור, שיעבו).

ודהגר"י ענגיל בספרו נקה טוב כלל מ' הביא מכאה מקומות דאין דאה"ם שיקור להכנים עצמו למקום שיוכל לעבור על שיקור דאוריי'ע (ומש"כ שם שאלה"נ לא יקרב שלא יחבן ולא יגשך ואין זה כדי שלא יכשל ויבא עליה בחלי אלא משום סיג אולי ד"ז אלו בפלוגחא מ"ו ונקה"כ ביו"ד שם' קל"ב בחחן שלא בשל אי שקוף ליה יקריה כשבא השלם או רק שמי שמותרת לו שיבין שאם יחיחד שיבא עליה וי"ל). וכן ושמות שמלו' אי לאוריי'ע אי דרבנן ושפי לח"ד דס"ל דהוי מד"ס כבר כתב הנ"ב דשום הוסם לפי זמנו שקור אה"ח דלשמע יחות שיבין (ואולי להרמב"ם אע"פ דשיבין שמע יחות מ"ח אין עליו שיקור כרת עדיין עד שיחות שלל שקור אה"ם בב"ם) ובוסף אולי יש אשם יותר שאיחוד אשמים יגרוס ביחא דם והוא כאלו אי' הוא בשאחי אשוכה יו"ד סי' קפ"ד. וע"ע בהגהות יד שפרים או"ח סי' תמ"ח, ובשו"ת מהרי"ם שיק או"ח סי' רס"ו ובשו"ת אורח חפד ח"ב סי' מ"ב אות ל"ו).

תשובה ש'

ד"ה לחנם גוף רמ': ועיין שנהדרין ל"ד ממון עשרה השבטים וברש"י שם, ועיין עוד מעילה כ"ח ע"ב תוס' ד"ה פרוטה של הקדש ע"ב מבעא משיב ולא נמיל, ועיין תוי"ט פ"ו

דמעילה ובפרי"ם סי' ק"ו ובכו"ם שם ועיין בדכם האבא ובמי' העלכמי.

תשובה ש"נ

ד"ה יהיו, תקשי לר"ל: נחמת לג קשה מידי דהירושלמי לשיטתו דס"ל מודה ר"ל ביו"כ דס"ם שפור מה"ת.

תשובה ש"ו

ד"ה וגם זה לק"מ: ולפענ"ד נחמת כי דג הוא מחלוקת ולמ"ד שריפה דוקא קשה ועיין מהרי שבא י"ד שם שמי בעבר ולפ"ה בהורה לג מיישין רק בטמאה מפני שג"ע לו ליהנות בשופן מחר ודו"ק.

תשובה ש"ז

ד"ה ועוד הי' נ"ל לדון בדבר חדש: עיין מש"כ בזה השגג"ע ובאבנ"ם סי' י"ח. ולפי שבעיתי שלפלמי קצת בהג קונית ובדברי כק"ן ז"ל אמרתי להעמיק מה שדרשתי בשבא משובה משנ"ם בב"י יע"ש.

תבן השם (יומא פ"ג ע"ש) מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו אפי' דברים טמאים עד שיאירו עיניו ופרש"י מי וכו' מולי החוזק ממחת רעבון עיניו כהות והוא מסוכן למות וכשמרפיאתו מחרת בידוע שמרפא. נראה להכל תלוי ברואית עינים ומיהו בגמ' מ"ל מניין היו יודעין שהאירו עיניו משיאכלין בין טוב לרע אמר אביי וכטעמא ופרש"י וכטעמא משיודע להבחין בין טעם מבשיל יפה לטעם מבשיל רע ע"כ. משמע לכאורה דמה שאמרו יאירו עיניו לאו דוקא והעיקר משיאכלין בין טוב לרע ולפ"ז אפילו לא רואין שהאירו עיניו אלא יודע להבחין בין טוב לרע כבר אסור לו לאכול אפילו אין רואה בעיניו ובמוספתא פ"ד ה"ה מי שאחזו בולמוס וכו' מאכילין אותו עד שיאירו עיניו מניין היו יודעין שיאירו עיניו כדי שיכיר בין יפה לרע והנה כאנו נמי בין יפה לרע ולא אמרו בין אכלא לאכן וכיוצא להכיר שיאירו עיניו ומשמע לכאורה להעיקר כיון שמכיר להבחין בין טוב לרע בטעמא אפילו לא האירו עיניו הרי אסור להאכילו אישור.

ברם לשמי לרבינו המאירי שהוא מפרש המשנה באופן אחר והוא דאמרי' מיירי ביום והמוספתא מיירי בלילה ולכן ביום מאכילין אותו עד שיאירו עיניו אבל בלילה שאין מאור עינים ול"ש להכיר אם האירו עיניו או לא כה"ג מאכילין בטעמא ח"ל וכן משהאירו עיניו מועילין אותו אן הטעמים, ואם היה בלילה ואין שם אוכא עד שיכיר אם האירו עיניו אם לאו יש בזה קיאן שכל שהוא מבחין בטעם המאכל בין טעם יפה לטעם נבחם כבר נחישבה דעתו והאירו עיניו וכן המבחר בגמ' עכ"ל ולפ"ז עיקר ההבחנה שיאירו עיניו ואנחנו נבחין זה ביום או בלילה לאור הנר אבל אם הוא בלילה אוכף אפילה ואין בידינו להבחין אור עיניו אז מאכילין על הבחנתו בטעם המאכל.

והנה הנוב"י קמא סי' ל"ו חמה על מחרי דמי שאוחזו בולמוס מאכילין אותו אפילו דברים טמאים ומשמע דנוחא לג מיבעיא דברים טהורים והלא למ"ד אין אחע"א אפילו בכולל אין יו"ב אל על דברים טמאים ומ"ב דברים טהורים דנוחא טפי, לג מיבעיא טמאים דליבא אלא לאו, מאכילין, אלא אפי' טהורים לשיטור כרת דיו"ב נמי מאכילין אותו והאריבו האחרונים לשם

הדברים ועיין שו"ת מלמדי סי' מ"ג. ולפימי לכ"ז נשו"ם בית שערים כתב שהביא מי' ממחותנו עפ"י ספר דברי חמת דף פ"ו שמחדש ע"פ רש"י מולין ק"ו דנמחר וכל דברים טמאים יש בו לאו ועשה ולכן טעל ומחר טעל קל שהוא רק מיסור לאו אחד ולף לחמיר שהוא בחיתה ומחר יש בו לאו ועשה ורבוי מיסורין חמור ות"כ דברים טמאים שהוא ריבוי מיסורין רבותא יותר מיו"כ שהוא רק מיסור אחד ולף לחמור שהוא בכרת ע"כ. ומרן ז"ל כתב שלא ידע מה מיסור עשה יש בדברים טמאים וכפ' רבינו יוסף מולין שם פי' שחיר ודברים טמאים אינה אלא מרי מיסורין היינו גבלה וטומאה ולף לחחמ"ע ספר להמי מנע ס"ל מחע"ם או דמ"מ חמיר דעבר מרי מיסורין וכו' ע"ש.

ולפענ"ד הן אמת דמדברי רש"י מולין הנ"ל שכתב מרי מיסורי אין רצי' לכוונתו על עשה ול"ת ומיהו מאחרי נקשת סליחה מעצמותיו הקדושים ונשיקות כפות ידיו מה שכתב שלא ידע מה מיסור עשה יש בדברים טמאים, הנה בגמ' וזבחים ל"ד ע"ח מותיב ר' ירמיה חומה מאכלו ולא בהמה טמאה ולאו הבא מכלל עשה עשה, וברש"י עה"ת פ' שמיני (יא:ג) כל מפרסת פרסה וגו' בבהמה חומה מאכלו, פרש"י ולא בהמה טמאה ולא בחיהה היא אלא לעבור עליה בעשה ולא מעשה ועיין רמב"ן שם שהביא לשון רש"י ונין שכך היא גמ"כ, ועיין גם רש"י מכות דף י"ח ע"ב להא דתניא רבא וכל בהמה מפרסת פרסה ושופעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה חומה מאכלו חומה מאכלו ואין בהמה מחרת מאכלו ופרש"י דכתיב כל בהמה וגו' חומה מאכלו ולא בהמה טמאה שאין מיתתן הלזו בהו אלמא לאו הבא מכלל עשה עשה ול"ע דהרי מפורש דבהמה טמאה יש בה עשה ול"ת. ולפי מה שהעלינו ז"כ לכאורה אתי שפיר מי' השואל בבית שערים דבדברים טמאים יש תרי מיסורי ושפיר קאמר אפילו דברים טמאים אלא דלא הי' נרין להביא ממרחק לחתו מספר ד"ח אלא הי' לו להביא מגמ' מפורשת וכנראה דהיו הדברים בהעלם גם מהשואל ולכן הביא מדברי אמת.

הערה מהמו"ל

[בשעת ההדפסה מצאתי שכתב כן המחבר בעצמו בתשובה שיש בחיו"ד סי' רכ"ו ס"ג, ולפימי שכבר העיר כן בן המחבר בספרו שו"ת שלמים יהודה סי' ס"ד ח"ל ומה שמחמם על כ"ם מו"ח סי' ב"ז אלא נראלי ליה דבאכילת דברים טמאים אינה נמי מיסור עשה שהוא גמ' מפורשת זבחים ל"ד חומה מאכלו ולא בהמה טמאה ולאו הבא מכלל עשה עשה יפה מחחם וקדוש בעיני רבינו הגדול זצוק"ל עמד בעצמו ע"ז בחיו"ד בס"י והביא גם דברי רש"י בס' רלחה ובספרי שם וה' חכמי להוליע לאור בחחרים ומצאתיהו שם ע"ש].

איברא דהגם שמצינו הדברים נכונים לגבי הדין מ"מ הרי מרן ז"ל שלא בא נרגא והקשה על דבריו אפי' לשיטתו שהרי טעל נמי הו"ל עשה ול"ת שהרי כתב החינוך מצוה תק"ו דמי שאינו מוציא תרומה וכו' ביטל עשה זו ועוברו גדול מאד שאוכל טבלים ס"ב מי שאוכל טעל עובר נמי על עשה ול"ת ובסמוך נביא דאכתי יש לחלק דעשה ול"ת דטעל אפשר לתקן שיפרים תרומות ומעשרות אבל עשה ול"ת דבהמה טמאה אין לה תקון וכה"ג מצינו בעשה ול"ת דמיר דקיל הוא משום דישנה בשאלה עיין יבמות (דף ה' ע"א) מה למיר מצורע שכן ישנו בשאלה דאי לא מימא הכי הא דקי"ל דאין עשה דוחה ל"ת ועשה ליגמר ממיר אלא מ"מ לא גמרינן דאיכא למיפרך שכן ישנו בשאלה פרש"י לשאול לאכם ויתיר לו הלכך אתי עשה דאיכא למיפרך שכן ישנו בשאלה פרש"י לשאול לאכם ויתיר לו הלכך אתי עשה ודמי ליה, ועיין שם מיד נ"א ע"ב כהן ממיר לא יליף שכן ישנו בשאלה וכו' וע"ש בחומ' ד"ה הר"ף ול"ב הכי נמי אכ"פ אעל ישנו בהפרשה וקיל ועיין בפחים מ"ח ע"ב ולי אמרת מיסור מוקלה דאוריימא מה לי מיסור גופו מה לי מיסור דבר אחר, ובסמוך נחזור לזה.

ודע דהרמב"ם סי"ד מהמ"ח הט"ו כתב מי שאחזו בולמוס אוכלין אוכלין אומו דברים המסורין מיד עד שיאירו עיניו ואין מחזירין על דבר המותר אלא מהרין בנחינה ואוכלין אומו הקל הקל אחילה. ויש לדייק בלשון הרמב"ם שכתב אוכלין אומו דברים המסורין מיד ושוב כתב ואין מחזירין על דבר המותר אלא מהרין בנחינה, ולכאורה היל"ל מי שאחזו בולמוס אין מחזירין על דבר המותר אלא מהרין להאכילו בנחינה, אפשוט שם נחינה היחר מיד אסור ניחן לו דברים האסורין, או היה לומר מי שאחזו בולמוס מאכילין אומו אפי' דברים האסורין מיד כלשון המשנה, אפי' דברים טמאים, ועיין כ"מ שם דמשמע דלאסמוך מינה קאי בעוברה שהריחה דמיירי באוכל איסור. ואולי י"ל דהרמב"ם לא מיירי ביוה"כ אלא בשאר ימות השנה דבשאר חולה מצרכינן להדר אחר היחר ולשאול הרופא אבל מי שאחזו בולמוס לא נריכין להדר לא אחר רופא ולא אחר מאכלות אסורות אלא מה שיש לפניו יאכילהו מיד, והוא ז"ל מפרש המשנה מי שאחזו בולמוס מאכילין אומו אפי' דברים טמאים נמי הכי להחידוש בשאנה הוא לחין נריך להדר ולהמתין אחר היחר ומה שכתב ומאכילין אומו הקל הקל היינו שיש לפניו הרבה מיני איסורים כיון שאין בו שהי' מאכילין ואומו הקל הקל אבל אם נריך שהי' אין מהדרין גם בזה כיון שאחלה זו אינה בסוכנת מיחון כן הי' נראה לכאורה אלא דמדברי הרדב"ז והכ"מ שם על הרמב"ם לכאורה משמע דאפי' איו"כ ע"ש וע"ע.

וראיתי בספר"ד דה"ח דרוש חשעה עשר שהביא דברי הר"ן בשאת הרחב"ד נאולה שיש בו סכנה דשומטין לו בשאת ולמה לא נאכילהו נבלה שהיא איסור לאו ולא נשחוט שהוא איסור סקילה. ומי' דנהי דאיסור נבלה הוא לאו ושאת איסור סקילה מ"מ איכא חומרא אחרת בנבלה שהאוכלה עובר על כל זית וזית שבה אבל לענין שבת לא עבר אלא בשאת שחיטה ואד איסור הוא דאיכא ומש"ה לחוץ הרבה דנבלה לא מקרי איסור קל לגבי אד לאו דשבת אע"ג דהוי איסור סקילה ע"כ. ותמה עליו הספר"ד ז"ל דמה יענה הר"ן בהא דנחלקו רבנן ובן חימת שבל או חרומה אם מאכילין אומו שבל או חרומה ולפי דבריו שפיטת דמחקנין את השבל ומאכילין אומו החרומה בשני עלמה דליכא איסור אלא בזית אבית החרומה אבל שבול עובר על כל זית וזית שבה, וק"ו ומה החם איסור סקילה אחרין מוטב שיעבור איסור סקילה אחד ממה שיעבור איסור נבלה הרבה פעמים כ"ש שנאמר מוטב שיעבור אד איסור חרומה ממה שיעבור אבי איסורי דשבל ואע"ג דחרומה חמור משבל משום דשבל אפשר לחקומי מ"מ אשיטת דשפי חמור איסור סקילה מאיסור לאו ממאי דחמור איסור חרומה מאיסור שבל וע"ש מה שהארין.

ולפענ"ד יש להוסיף להקשות לפי דעת הר"ן אם החולה אמדוהו הרופאים שאינו נריך אלא לבית אחד שבר נאופן דנבלה נמי אינה אלא בית אחד וליכא אלא לאו שאין בו כרת ולא סקילה הכ"נ דיאכילהו נבלה ולא ישחוט שהרי כאן בשבר ליכא טעמת דחומרת נבלה שהאוכלה עובר על כל זית וזית שבה ויש הרבה איסורין שהרי לא נריך אלא לבית וכנגדה איסור שבת שהוא חמור איסור סקילה והיאך נדמה זה אפני זה. ות"ת

דהכ"ג כה"ג לא יסתום ה"ל למשמיענו שלא נטעה כזה, וגדולה מזו פלפלו דמפיש על מי שהיו יכול לאכול ושינו נרך שלא פחות מכזית נמי נחלקו האחרונים ופלפלו בזה, ובמקום אחר הקשתי כיון דמדאוריימא סגי אחת פוטרת אם הכרי ג"כ ע"פ בידו להפריש סגי אחת דליכא כזית מרומה ושוב לא הוי טבל דאוריימא כלל דרק מדרבנן נעי שיעור וג"כ יפריש סגי אחת וישכל הטבל נפשי עצמו ואם יעטרך גם פחות הסגי יאכלנה ואפ"ה אינו עובר במיסה דסגי אחת אין לה שיעור וכעין זה הקשה בק"ו מתלוקת רש"י ותוס' יבמות פ"ו בשיעור טבל מה הוא שרש"י פי' שהוא משום דסמיך גה מרומה והקשו התוס' אם לא"כ כהן יהא מותר בטבל שהרי אוכל בתרומה וכק"ו הקשה לפי הנראה זו ג"כ היכך מיסה פוריה מיסה על טבל כיון שאחת אחת פוטרת אם הכרי ומנין ל

מלא אפי' למ"ד מדאורייתא דליף לה מזרוע נפלה מ"מ פשיטא דליכא מלא מיסור בעלמא ומ"כ מוסג שנפרים מיהא וכיה ואם"כ יערב ועיין שם מה שמי וגם מרן בכי"ם מי' בכמה מופנים ולפענ"ד לא הבנתי דהכי נגמ' אמרו היכא דאפשר לא מיבעיא וע"כ מיירי בא"ם וכגון שצריך זמן מה שהוא עד שיפרים ושוב צריך זמן לחזור ולערב והכי הזמן דחוק וכמ"ש הרדב"ז והכ"מ דמהלה זו אינה סובלת ממון ולכן פריך היכא דים לפמו טבל ותרומה ומיז הז"ג להפרים ולערב ונפרט מי ממא דצפי לערב שלא יהא מכר וכיוצא בו ושפיר פריך היכא חמור ויתן הקל לפמו. והרבה יש לפלפל בדברי הפר"ד מלא שמיז הז"ג.

ובמה שכתבתי בלפענ"ד ליישב עוד מה שהקשה מרן בק"ו על מי דממהה יש בה מיסור לאו ועשה וממור, שהרי טבל נמי יש בו מיסור עשה ולאו ומ"ם, ולפמ"ש י"ל שהרי טבל הגם שיש בו מיסור לאו ועשה מ"מ הרי בידו לתקן וגם מצוה לתקן עיין ט"ז יו"ד סי' מ' סק"ו ועיין עליו רבינו בתשובה שם ולרש"י גיטין מ"ו ועיין גם קידושין נ"ח ע"ב הגונב טבל של חבירו משלם לו דמי טבלו דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אינו משלם אלא דמי חולין שבו וקשמר דפליגי מי מיבעיא לשהוי טבליה ועיין מג"א סי' מ' וגליון הגרע"א יו"ד הנ"ל ובש"ע נ"מ פ"ח עשר מעשר ומכלא נשם הרמב"ן. ועיין נ"פ על הרמב"ם פי"ד ממ"א נמי שצריך לאכול בב"ח מחמת סכנה ויכול לאכול בשר חזיר בחלב שאין עליו איסור בשר אלא איסור לאו של חזיר או ב' לאוין למ"ד נגלה נוהג בטמאים בטעילה ד' ט"ז ע"א ולפמ"ש יש עוד איסור עשה והו"ל ג' לאוין ועשה, ובב"ח יש בו איסור הנאה וגם אלא כדרך הנאתו אסור ואפשר אלו בירושלמי יומא דבעיא גבי חלה וערלה מי מהם חמור משום דחלה הוה בחיתה וערלה איסורי הנאה ע"ש בתריכות.

אלא דמאחר דעלתה לן כן שפיר מיושבת קושית הנוב"י שחמה לאיסור יו"כ חמור מאיסור דברים טמאים שזה נלאו חה נכרת, ולהנ"ל נראה לאיסור יו"כ האוכל אינו עובר על כל כותבת דהאוכל ביו"כ עובר רק בלאו אחד דלא תעשה ואינו עובר בלא תעשה על כל כותבת דהרי המאכל הוא היתר ואין כאן אלא איסור אכילת היום של לא תעשה וכל שאכל כבר היום עבר בלא תעשה ואם יאכל עוד ליכא לא תעשה שמ, והגם שהוא בכרת אבל ליכא רק איסור אחד כמו השותה בשבת הגם שהוא בפקילה אבל לא הוי אלא איסור אחד ומיקרי קיל לגבי נגלה והכ"נ איסור יו"כ מיקרי איסור קיל דברים טמאים שעובר בכל לאו ולאו ושפיר קאמר מי שאחזו בולמוס מאכילין אותו אפי' דברים טמאים כלומר לא מיבעיא היתר דאינו אלא לאו אחד דלא תעשה הגם שהוא בכרת מ"מ אינו אלא לאו אחד וקיל הוא מדברים טמאים אלא אפילו דברים טמאים שהאוכל אותן הגם שהם בלאו אבל האוכל אותן עובר בכל כזית וכזית ולגבי מאכילין מיקרי איסור חמור מ"מ מאכילין אותו אפי' דברים טמאים מפני שהוא מהלה שאין סובלת ממון ואפי שפיר גם"ד.

עוד רגע אדבר מה שמצאתי לרבינו מנגאל פי' על המשנה מי שאחזו בולמוס ח"ל פי' בולמוס בלשון יון גרונו של שור. כלומר זה החולי חולי אוכל הרבה כלאחר השור מאכילין אותו אפי' דבר טמא עד שיאירו עיניו וכו' וכן פי' תלמידו בערוך ערך בולמוס, ועמדתי משתומם מה כונת הפי' בולמוס גרונו של שור ומה לו לשור לכן אדם וגם ההפבר כלומר זה החולי חולי

אוכל הרבה כלאחר השור, ולמה לא פי' כרש"י שהוא חולי המוה מחמת רעבון או הרמב"ם שהוא חולי ממין נכפים שבא ע"י נשיכה בפי הפצמוכא והמאירי פי' שבא לפיהם לאדם מרפים עשבים בפי הפצמוכא ושאר רפשים שהוא מהלה בפיצמוכא וגם מה טעם זה החולי חולי אוכל הרבה כלאחר השור מפי שאוכל הרבה כלאחר השור והרי יש לן שיעורין אפי' לעוג מלך הבשן שאיעורו בכותבת והוא לכאורה פלא.

אבל נעמו עליו דברי רבינו בק"ו בנים שערים הנ"ל שיש לפרש דברי הטוב"י ח"ל ועוד פי' נ"ל לדון בדבר אדם הבה ביו"כ שיעורו בכותבת משום דלא בחית אכילה רק אשר לא תעשה ואלו בימות דעתי' ושיעורו חז"ל דבשיעור כותבת מיבחי דעתיה כולי עלמא טובא ועוג מלך הבשן פורתא דלאחרינן לעיל דף פ' אבל מי שאין דעתו מתיישבת אפילו פורתא בכותבת אין לאסור אפילו בכמה כותבות רק למ"ד מ"ש אמה"ת אז לר"ל מדרבנן, ולפ"ש י"ל דאף דקי"ל לחז"ל דבעוג מלך הבשן מיבחי פורתא (ונמצא לליבא אדם שלא מיבחי דעתי' בכותבות מ"מ) היינו באדם בר אבל מי שאחזו בולמוס מחמת רעבון כל זמן שלא יאירו עיניו הרי חזיק דלא מיבחי דעתיה ועדיין הוא תאוה אפילו אבל כמה כותבות אין כאן לאסור רק משום מ"ם ודו"ק כן מלשון הרה"מ ולפ"ש אין רבותא בתהורים משום דיו"כ דעד שיאירו עיניו אין כאן לאסור כרת לליבא יחיבי דעתי' ואין כאן רק מ"ם ושפיר קתני רבותא אפילו דברים טמאים שאוכל כשיעור ואיבא לאו ומכ"ם דברים טהורים שאוכל דמשום יו"כ ליבא אלא לאסורי בעלמא משום מ"ם ע"ש.

והנה מידם לן רבינו דבר אדם להגם דכ"ע מיבחי דעתיה בכותבות והוא מהלכה למ"מ, מ"מ חילוק יש בין אדם גרוע שהוא רעב שפגי ליה בכותבת לחולה מחמת רעבון שכותבת לו מיבחי דעתיה ולכאורה צריך לזה רש' מאחר שאמרו דלכ"ע שיעור כותבות מיבחי דעתיה והוא הלכה למ"מ מי נתן לחולי זה שיעור לאחר, ולפי מה שפי' ר"ח הוא רש' נכונה לדברי רבינו ופי' בולמוס הוא בלשון יון גרונו של שור וא"כ אין שיעורו כשיעור כל בני אדם שים לו גרון בן אדם ואפי' עוג מלך הבשן מ"מ גרונו הוא גרון של אדם ובכותבות מיבחי דעתיה אבל מי שאחזו בולמוס יש לו גרון של שור ולא של בן אדם והוכ ומפרש כלומר חולי זה המולה אוכל הרבה כלאחר השור ואין שיעורו בכותבות כאחר בני אדם ולכן מאכילין אותו עד שיאירו עיניו והוא רש' נכונה לפי' רבינו חכה נכוח קדשו לכוין האמת לדברי ר"ח שכל דבריו דברי קבלה ודו"ק היטב.

ובמ"ש נראה ליישב נמי מה שנאחר מרן בק"ו בתשובה שם סי' ע"ח בד"ה אך מה דק"ל לאחר שהעלה דשיעור כותבת הלמ"מ ח"כ מה פריך בשמעתי' כ"ע בכותבת ועוג מלך הבשן בכותבת עד שהוכרך לתרץ כ"ע טוב ועוג פורתא ומה קושית הש נאמת היתה הל"מ דכל אדם חייב בכותבת רק שלא פי' דכוונו על אכילת יו"כ ורלו מכמים לאדם בינוי מיבחי דעתי' בכותבת ולכן העמידו הלכה זו על אכילת יו"כ ושוב גם עוג חייב על שיעור זה אף להוש לא מיבחי דעתי' מ"מ כך היתה הלכה שכל אדם חייב בשיעור זה וכל שיעורי חכמים כך הם באדם בינוי ודחק לפרש ע"פ דעת הלמ"מ ושוב המיח הדבר בל"ע ולפמ"ש כאן הי' לפפר ליישב גם קושי' זו דהלמ"מ אמרה דוקא לבל"ע בינוים אבל עוג מלך הבשן שים לו גרון נמי כגרון השור ואוכל הרבה לפפר לו יש שיעור יותר גדול מכותבת ולכן שפיר בא המקשן ופריך כ"ע בכותבת ועוג וכו'.

ודע עוד דמרן כק"ז נפשוטה מחרם ס"ח סי' ע"ם עלה
נחקירה מה דשיערו חז"ל דשיערו ככומתא ביוה"כ ועלה
ונסתפק במי שאכל עיו"כ מלי כומתא ובמוך כדי אכילת פרס
אכל עוד מלי כומתא ופ"ב הי' יחודי דעתי' ביו"כ נמלי כומתא
אם מיב כרת נמזיד וכשוגג מטאת אף שלא אכל שיעור כומתא
ביו"כ כיון דעיקר הקפידה יחודי דעתיה ביו"כ והרי ליכא יחודי
דעת מאכילת ס"ם ביו"כ או ימת כיון דלא אכל כל השיעור
בזמן החיוב פטור אף דכאן הס"ם הוה סברא דחלוי ביחודי
דעתא מ"מ נעיין שיאכל כל השיעור של יחודי דעתא בזמן
החיוב ולכאורה רמינו כעין זה בגדי בולמוס דיש חילוק בשיעורין
וכנ"ל, ומיהו יש לחלק, ומרן לחמר מריכות וכירור נפלא העלה
דאם אכל בעיוה"כ עד קרוב לשיעור ומוך כדפ"ם משקידם היום
אכל כחלי כומתא והרי לו יחודי דעתי' לפ"ה כיון שלא כל
כשיעור ביו"כ עלמו פטור, ודייק כיון דשיעורין הלמ"מ פ"כ
בעי כל השיעור ביו"כ וכן בא הלכה דכל היחודי דעת בעי
לאכול בזמן החיוב ע"ם ועיין כס"ם פ"ח סי' ל"ו פסק דמיב
אכל לכאורה דברי רבינו כרחי מונקין.

שם. מ"ם ביסוד דעת ט"ז יו"ד סי' פ' סק"ז דליכא מלוה
לחקן טבל מרפ"ע גיטין מ"ז (ט"ם מפ"ב ל"ז) לפענ"ד
הי' נראה דל מפלוקת התנאים בגמ' קידושין נ"ח ע"ב הגונב
טבל של חבירו ממלם לו דמי טבלו של חבירו דברי רבי רבי יוסי
בר' יהודה אומר אינו משלם אלא דמי מולין שבו ושקיל וטרי
עד והכי היינו טעמא דרבי דקנסוהו רבנן לגנב ואפ"ע דכ"ע
אית להו דשמואל (דאמר חטה אחת פוטרת את הכרי) והכא
היינו טעמא דר' יוסי בר' יהודה דקנסוהו רבנן לבעה"ב דלא
ליבעי ליה לשהויה לטבליה, ולי נימא דהמשהה טבלו אינו מחויב
לתרום ולעשר כשאינו רוצה לאוכלן או לאוכלן ואין עליו מלוה
הפרשה ס"כ מלי טעמא קנסוהו רבנן דשהה לטבליה מאחר
דאין עליו מלוה להפרים ס"ו דליכא עליו מלוה להפרים ולא
ליבעי ליה לשהויה לטבליה וכיון דלא הפרים קנסוהו וק"ל ועיין
עוד בי"ם יו"ד סי' מ' וק"ד ום"ג ובמי' התרכמי עוד בזה.
ועיין מג"א סי' מ' ובגליון רע"א יו"ד הנ"ל ועיין ש"מ ב"מ
פ"ח עשר מעשר ומכלת בשם הרמב"ן ומ"ש ר"ת.

תשובה ש"ח

ד"ה ושוב הביא השואל קושית התחרומים לשיטת רש"י יבמות
למיסור טבל הוא משום דפמיך ביה תרומה למה דקי"ל
ביו"ד דאפילו נולד המיסור ע"י מערובות שיך ביטול וכיון
דאטה אחת פוטרת הכרי ליבטל התרומה בחולין, ומרן סי'
דהיכא דאפשר לפלק המיסור הוי כמיכר המיסור ול"ם ביטול
הוה בחמת שקושית זו מבוארת בתחרי נדרים י"ל ובנראה חזו
היא ג"כ שיטת הר"ן נדרים פ"ד ע"ב ד"ה קסבר בא"ד ח"ל
ובעיני נראה פלא דהר"ן סי' קושי' התחרי בתחק לשונו ע"ם,
ועיין בל"ח פסחים ל"ד ובוע"ש ת' יו"ד סי' נ"ד ועיין מ"ם מרן
ביו"ד סי' קל"ו ופי' ד"ם.

ובחי' התרכמי נזה נם"ד והרחמי לדעת דגם דעת התום'
קידושין נ"ח בכרש"י ע"ם ותי"כ גם לדידהו קשה כנ"ל
ולכן הי' נלפענ"ד לחדש ודלי בטבל קודם שקרא לו שם תרומה
ולא הפרים כלל מן הכרי אין שברת דיחוח לבטל זו שהרי
אכתי לא קרא שם תרומה ואין חיסור של תרומה לבטל ואפילו
לרש"י דפי' משום דפמיך נה תרומה מ"מ קודם קריאת שם
לכ"ע אין כאן שברת לבטל אלא להקושיא דלאחר שקרא שם

תשובה ש"ט

קרשי' כפ"ת: עיין בספר המנוח לרבינו מנוח מנרבונה שכתב
כעין סברא זו בהל' יו"כ לכן נריך לימוד לח"ם ודו"ק

שם. ד"ה אמרי כומתי: עיין רמב"ן עה"ת פ' נהר ומי אחיך
עמך הוא מ"ע להחיותו וממנה נלטרינו על פק"נ במלות
עשה ע"ם ול"ע ועיין גם בשו"ת רדב"ז סי' אלף ר' (ק"ל).

תשובה ש"א

ד"ה אכל: עיין משנת העמרמי יו"ד סי' מ"ב מה שכתבתי
לענין זה בתריכות.

תשובה שכ"א

ד"ה ולריב"ם, גם בפשט שמיה: ולכאורה מי נימא מחר ומקדים
מה שאמרו ס"מ אלא ס"מ בעלי חיים נדמים וס"מ דימוי
מעיקרא הוי דימוי ומי יכול לחזור ולקדשו מ"כ לא הוי כאן
דימוי מעיקרא דהאי קדושה הוא מעכשיו ולא הי' בה דימוי
ול"ע.

שם. ד"ה אכל נ"ל: עיין לחנ"ד בח"כ פ' נהר פ"ח שכתב
דמחילה הוא מחורת קנין, ועיין משנה הלכות מ"ו סי'
ס"ט.

תשובה שכ"ג

ד"ה וגם: עיין בפקי מהרש"ל סי' כ"ט וגמ' סוטה דף ו'
ע"ל ובנרש"ל שם ד"ה ליכא לאוקמא ודו"ק.

תשובה שכ"ה

ד"ה אכל: ועוד להחס, עיין רמב"ן רים גיטין בשם יש מי
שאומר שמי כן לענין נאמנות אשה נזה כיון שגם לה
נוגע וגם הוא בלאוקמא מיגו דנאמנת על עלמה והרמב"ן דחה
בנריהם ע"ם.

תשובה שכ"ו

ד"ה ובנוף הסברא, סגי בדיבור עכ"פ: עיין תום' נכורות דף
נ"ט שיטת רש"י דבעי דיבור ועיין רש"י קידושין מ"ח
ע"ב ובנרשב"ם גיטין ל"ח הנ"ל.

שם. ד"ה וביסוב: עיין תום' יבמות דף כ"ה ע"ב ד"ה לח
משו מכמים.

תשובה ש"ל

עיין נ"מ מ' מיטו רמי מדרבנן מקרי מיטו רמי מדאורייתא, ועיין משנה הלכות ח"ה סי' רל"ט.

תשובה של"ד

ד"ה ומה שנ"ל: עיין לעיל סי' ע"ג וכ"ם יו"ד סי' רס"ח.

שם. ד"ה וממנס נמחת: עיין לעיל מס"כ נקושית הגרע"ק נסי' קע"ג.

שם. ד"ה וגמון מחד: עיין מס"כ נמיו"ד סי' רכ"ז ועיין נמשנת עמרמי שם.

שם. ד"ה ושליחים: ורמ' נרורה ממשנה סוכה רמב"ל הי' מוכל כזית וכו' וקמ"ל דהרוצה להחמיר על עצמו יכול להחמיר משמע דוקא כה"ג אבל היכא דלא קמ"ל הי' מסור להחמיר.

שם. ד"ה ושוב עלה: ועיין נרמב"ן קידושין ל"ח כל העושה דבר שאינו מצווה נקרא הדיוט היינו דבר שאינו מצוה מה"ת ועיין שערים המצוינים נהלכה סי' קל"ה אות ו'.

תשובה של"ה

ד"ה מכאנו: עי' נהגהות משק שלמה נסוכה שם.

תשובה שמ"ג

ד"ה ועוד לפמ"ס: ועיין לעיל סי' רנ"ז ד"ה ולהסניר.

תשובה שמ"ז

ד"ה ומה שמקר: עיין שד"מ ועיין נסמון סי' שמ"מ ד"ה ושוב נסופו.

תשובה שנ"ב

עיין לעיל סי' כ"ח ד"ה ומ"ס דנדיעבד ונזה נמי מיושב קושית הגמון ז"ל.

תשובה שנ"ד

ד"ה ועוד נרמה: עיין קונט' תולדות חיים נדיני שבת להג' מוה"ר מנחם זעמנע זצללה"ה מה שהניא נשם המאירי והרמב"ד ז"ל סי' ט' נדין עקירת הרשות ונסי' ז' אות ג' והבן. ועיין תוס' סוכה מ"ג ע"ח ד"ה ויעבירנו ד"ח ה"ה דה"מ למימר ויעבירנו מרה"י לרה"י ודו"ק היטב.

תשובה שנ"ה

הערה מהרה"ג ר' עמרם קליין שליט"א ראש ישיבת בית שערים [הביא דברי הס"ם פ' כ"ה סי' י"ג שכתב וסוד ר' יהודים הוא ע"ד מלף עולות שהעלה שלמה ע"ה נמיתור העפר. ולענ"ד להניא הקשר של מלף עולות לשכר מצוה עפ"י הגמ' סוטה דף מ"ו ע"ח והאמר רב יהודה אמר רב לעולם יעסוק אדם נתורה ובמצות ואף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה נא לשמה, שנשכר מרנעים ושמים קרנעות שהקריב נלק מלך מואב, זכה ונילה ממנו רות, שילף ממנו שלמה שכמוב ניה מלף עולות יעלה שלמה, הרי דה סי' שכר של מצוה].

תשובה שנ"ט

ד"ה ועוד מפילן, ולפ"ז נ"ל: עיין תוס' רי"ד קידושין כ' דמה"ט מילה לא הוי מ"ע שהז"ג. ועיין משנת עמרמי יו"ד סי' ט' ובמ"ס שם ומ"ל שכוונתי לדעתו הרמה.

הערה מההמו"ל

[ד"ה ומה דק"ל: כשדי ממש מערכת מנוסח תום ט' סניע, מה שאלת לי שיהי כהן גדול יהיה הנאון מוהרש"ל מסהן מה"ם היקר נזין שלמה י"ו (ועפמה מדמ"ם נשו"ם נזין שלמה ס"ב סי' ס') שהוסיף להק' מדברי הרמנ"ם פ"ג מה' מנוכה דאין לפשה מליפה אים כהלל ומשמע שגם נמנוכה, ועי"ש מס"כ שם י"ל דעשים סמורות כיון דהלל בא על עצמן המלחמה ועשים לאו בי כיוצא ניהו אבל ק' ע"ז מפורים שפקט מגילה ופעודה ומשלוח מנות ביום שנתו מפוריהם ולכאוף הפלה כעין מס"כ המתנר כאן נניח שפרים דאף דמיירים בהלל מ"מ אין מיניות לומר כל ההלל שפקט מ"ל ודי נמזמור אחד ולפיך אים יכולים להוציא לאים ע"ז].

שם. ד"ה וממנס לפ"ז, דומני מצד מ"ע: עיין לקמן סי' שע"ג.

תשובה שם"א

בשו"ת בית שערים ח"מ סי' שם"ח פלפל נקושית השואל לפמ"ס התום' שנת דף כ"ה דשריפת תרומה טמאה הוא מה"ת ס"ל נשנת כ"ח דס"ל לרב דפתילות ושמים שאין מדליקין נשנת מדליקין נהן נחנוכה ומ"ל שאן שריפה נמי נכלל ולמה לא ממרינן כל דבר שבחובה אינה נאה אלא מן החולין ומ"ל נלא"ה נריך לשרפו, וכתב מרן ז"ל דלא קשיא לא מיבעיא למאן דליף נמנחות פ"ב ע"ח מפסח להקיש כל הבא מן הצאן ומן הנקר לפסח מה פסח דבר שבחובה אף כל וכו' ס"ל דמי לינא רק בדבר הבא מן הצאן ומן הנקר וכמ"ש התום' שם לחפי' עופות ומנחות ולחמי תודה מנלן אלא חפי' למאן דליף המס דפ"ג מחטאת מ"מ לא ילפינן מינה רק קרבנות ולא שאר מצות וכ"ל הבה"ו ר"ל דכלהקרבנות מקיש לקמן לחטאת לעניו זה.

ואי דקשיא הא ר"ח נעי' משלו כמבואר סי' מרע"ז וס"ס לפור נהגאה ואיה"ג אין לו נעלים לשיטת כמה רחבומים ות"ל ל"ל להמי דבר שבחובה, גם ל"ק לפמ"ס התום' שבת כ"ו ע"ח ד"ה אין דאינו לפור אלא נהגאה של כילוי אבל בשאר הבאות מובח ות"ל שפיר מקרי שלו ומובח להדליק בו, ובשו"ת פמ מבין סי' רכ"ג התרץ בחקירת שו"מ מה"ג ח"ח סי' שמ"ט מ' יובא בר חבוכה בשמן של גמיבה ובבא בספק של מהב"ע וכתב דלהרבה פוסקים בשלה דרבנן לפרין מהב"ע יצא ובפופו כתב לפר שבחבי חפשי בספרים ורלימי בחש' בית שערים סי' שם"ח שבתב דב"ח צריך להיות שלו ופלפל שם בשמן שריפה וכו' ובפלחתי כי לפי דבריו שמן שלול פסול. ועוד דבחש' שער לפרים פלפל בהדליק בר חבוכה בבשר וחלב שהבית הפרש"ג ופ"ח וכן הפרש"ג פלפל בשמן של ערלה ולא העירו לחד מן החחרונים ז"ל שבר חבוכה צריך שיהי' שלו, ולפה"ב לית שלו להרבה פוסקים, וקיים לחבש לענ"ד ודלי בבר חבוכה יובלין לף בשלינו שלו והא דלימא בסי' מרע"ז דלחבחי' צריך להשתחף בפרוטה יען דלא עשה שום מעשה ולכך צריך להשתחף בפרוטה לבל זה המדליק יוצא לף שלינו שלו וגם בגזול יוצא להסוברין דרבנן מהב"ע יצא.

ודברי הגמון ז"ל נפלאו ממנו ורחבוה מה שפי' דבבי הס"ע דלחבחי' צריך להשתחף בפרוטה יען שלא עשה מעשה לבל המדליק יוצא לפי' בשמן גזול ודברים אלו אין להם מובן

וניצא נפרעם וגיורש נשמי שמיט המכסים ישלם ושמתף נפרוטה על שמן נעוב והרי אין לו מה להקנות ועל מה נעשה שותף על הגמינה והרי ודאי שהגמינה אין כידו להקנות.

איברא דנעלם ההנמה מישממיטמיה מיניה דהגאון ז"ל דהוא מהלוקת הפוסקים והר"ן פסחים דף ז' כתב ומיהו איכא למידק נהאי כללא דהא הדלקת נר חנוכה שאפשר לעשותה ע"י שליח ואפ"ה מנרכין עליה להדליק ואיכא למימר כיון דאמרינן נפ' נמה מדליקין (דף כ"ג) דנריך לאשתמושי נפרוטי כיון שאינו יוצא אלא נשל עצמו הרי אין מצוה זו יכולה להתקיים אלא ע"י אחר ע"כ. וגם נמש' הרשנ"ם סי' תקמ"ג כתב שישתתף וה"ה אם הקנה לו נעה"ב תלק נמתנה נשמן שרי ע"ש ומשמע נמי דס"ל דנעי עכ"פ להיות לו נשמן. וכש' התוספות כתב נמי שנריך נעה"ב להוסיף מה שיתן לאחירו, ופי' נו הב"ח דמשום משלם הוא, ומיהו הא"ר ס"ח סי' תרע"ז אות נ' תלק עליהם דהטעם שהמדליק מחיב ליתן כשיעור שידליק אלי שעה ממונו, ולכן נריך להוסיף כאלו דאל"כ לא נתן הוא כדי חיובו ע"ש.

ובתשובה אחת (משנה הלכות מ"ו סי' קי"ח) האריכתי קלת ניסוד מ"ד דנעינן לכם מאי מועיל שיתוף נפרוטה לאלו שותפות מקרי לכם עיין סוכה כ"ז ע"ב נתום' ד"ה כל ולנעת הא"ר אלי שפיר דכל אחד יש לו שמן שדולק אלי שעה אצל שותף נפרוטה נ"ע, וקלת אמרתי לפרש לפמ"ש המג"א והב"ח סי' תרע"ו הנ"ל דנעת הב"ח דאלות נ"א יש נה נ' עניים פ' תוצת ממונו שהוטל על ממונו לפרסם הנס תנוכה והשתי תוצת הגוף (חה לית, וביתו גוף וממון) והמג"א פס חולק דאדרבה אד תוצת מינהו ולשיטת הב"ח דיש חיוב מיוחד על ממונו ע"כ נעי לכם דממון אחר אינו ממונו ואינו נכלל התקנה, ולשיטת המג"א לא נעי ממונו דוקא, וי"ל דהמג"א נמי מודה דנעי להדליק מממונו אלא החיוב על הגוף והבן.

ועיין מאירי שנת כ"ג ע"א תכמי התוס' כתבו שאני נעלי נתים הדרים נבית אחד וממוכין על שלחן אחד וכו' ומ"מ אף הס כתבו שצריך ליהנר בשיתוף זה שלא ידליק זה לילה אחת וזה לילה אחרת אלא יהא השמן משתף נכל לילה ולילה אי יתן לו פרוטה לזכות לו חלק אס נכל הלילות ואלו ודאי דנרים נרורים עכ"ל, והנה פשיטא ליה נמי דנעי אי שותפות אי לזכות נתתנה ונתנס והבן.

ואכתי פש לן לישנ דנרי הירושלמי דירושלמי שלהי תרומות אימא ח"ל מהו להדליק שמן שריפה נתנוכה אמרי דבי ר' יוחי מדליקין נשמן שריפה נתנוכה ק"ר יוסף אלא אמר לא תכיס לאדא אימא הוה אמרו לי אבוך הוה אתר מי שתין לו שמן של חולין מדליקין שמן שריפה נתנוכה. והרמנ"ם פי"ח דתרומות הי"ח כתב ח"ל ומי שתין לו חולין להדליק נר חנוכה מדליק שמן שריפה שלא נרשות כהן ועיין רדנ"ז וכ"מ ומאה"פ שם דכשרצל מירי שלא נרשות כהן הוא המינעין ופשט לה דמדליקין ע"ש. ולכאורה מנואר דמי שתין לו שמן חולין ויש לו שמן שריפה מדליק אפי' שלא נרשות כהן ולכאורה הא הו"ל שמן שתינו שלו לכ"ע וכ"ש שלא נידעת הכהן הו"ל גס גזול וא"כ נפשט מינה כל הספיקות אחת דיונת נשמן שתינו שלו ושמן גנוב ואפה"נ ולא נעי לכם.

לאחרי כתבי נתתבי ד"ל דהירושלמי מירי כשרצל שיש לו שמן של תרומה טמאה כניתו שעדיין לא נתן לכהן או שנפלו מאבי אמו כהן ואין כאן גזל הכהן אלא גזל השבט אם לקחו לעצמו ואם נפלו לו מאבי אמו גס גזל השבט ליתא וכיון שאינו נחל ממש ויש לו טובת הנאה ליתן לכל כהן שירצה ק"כ עדיין השמן נרשותו הוא ואף דקי"ל טובת הנאה אינו ממון מ"מ נרשותו הוא ואסור ללקחו ממנו נע"כ ועיין ר"ן נדרים פ"ה וגמ' נדרים נ"ט ע"א נתרומה טמאה עד אלא אמי לידי כהן אי נעי מישתל עלה והא אלא הוי דכר שיש לו ממירין משום אליכא מנוה לשתול עלה ועיין תשו' הרשנ"ם סי' תשמ"ז.

והא אלא מיישינן שמא ישתל ואלא הוי שמן שריפה נ"ל כמי' הישעו"י ס"ח סי' תרע"ג דאס ישתל ישאר נטתל והו"ל אסור נהנאה של כילוי ע"ש. ומ"כ י"ל דהכ"נ מירי נישרצל שיש לו שמן שריפה אלא נתנה לידי כהן או שנפל לו מניח אבי אמו שהוא אלו והא דאמר אלא נרשות כהן שהרי הגס שהוא אלו אסור לו ליהנות אלי רשות כהן, והא דאמרי רשות כהן להדליק נו ישרצל יש לומר כאמרי פי"ח דתרומות אס ה"ה מדליקין שמן שריפה נעבי כנסיות ונעבי מדרשות ונאנוחות אפילו ועל גבי מולין נרשות כהן, שוב ראיתי נאל"מ פ"נ אארומות הי"ד שהניא דנרי הר"ם לאיסור הנאה של כילוי נארומה אינה אלא אדרבנן ונאקום רניס לא גזרו וכן לעניו נ"ח היכא דמ"ע לקיים כאופן אאר לא גזרו ופי' להניא דהא אאני דאדליקין שאן שריפה נעבי כנסיות וכו' אירי נארומה של ישרצל שנפלה לו אניא אבי אאו כהן ואף שהוא אלו לא הומר לו להדלקה, ואע"ג דארומה אינה איסורי הנאה מ"מ הנאה של כילוי אאור נה ע"ש, וא"כ שפיר י"ל דרבי יוסף נמי אירי נש"ם שנפל לו אית אבי אאו כהן ובעי למנוכה דוקא אלו, ועיין פני' שנת כ"נ עכ"פ לא אקשה על הפוסקים דס"ל דנעינן אלו.

וגדולה אזו נשאפקו האחרונים ז"ל המדליק נשמן של הפקר אי יוצא כו ידי הדלקה עיין שו"ת נית יעקב סי' ק"ח סי' קמ"ה וכספר זכר יהוסף ועיין ס' נכורי יעקב סי' תרמ"ט הפקר אקרי נמי לכם והתרכמי נזה נאקום אאר עכ"פ לדקו דנרי רניעו ז"ל אקושיות הפ"מ והבן כי קלרתי אאד.

ואשר נרתה עוד לאמרתי נאאד השיעורים לומר דנר אדם מהו להדליק שמן שריפה נאנוכה אמרין דבי ר' יוחי אדליקין נשמן שריפה נאנוכה ק"ר יוסף וכו' ויש לדייק אאיכות הדנרים דנאאנה אנן אם אדליקין שמן שריפה נעבי כנסיות ונעבי אדרשות ונאנוחות אפילו וע"כ אולין שלא נרשות כהן וכגמ' אקו"ט נניח האבל אאאי לא, ושוב נעי ליה אהו להדליק נר אנוכה ואמרין דבי ר' יוחי אדליקין ואשמע לכאאילה וכא ר' יוסף ואאר קבלתי אאאי רק אי שתין לו. והרמנ"ם שאך נאי הני אירי אלכאת נהי"ח אם נקרו של כהן וכו' וכן אדליקין שמן שריפה נעבי כנסיות וכו' שלא נרשות כהן, ואי שתין לו שמן אולין להדליק נר אנוכה אדליק שמן שריפה שלא נרשות כהן.

ויש לדייק להרי הני עניי אמולקין הם להדליק נעבי כנסיות הוא נשביל רניס והוא אלוה אלוה דרניס וכן אבוחות האפילים שרניס אלוים אם והו"ל לזרך הרניס ולכן שפיר אדליקין כיון דהנאה של כילוי נשאן טאת שיש אלא אדרבנן ולצורך רניס לא גזרו וכאי"ם הא"ל נאם הר"ם סוף ארומות (א"ט) נאם ה"ל

משה נר מנרהם ולדעת המוס' דס"ל להנמת כילו לחוריימת כמנו דנרשות כהן מיירי אצל להדליק נר מנוכה שהוא נשניל יחיד ומנות יחיד שלא נרשות כהן ממתי, ומפי' נרשות נ"ע.

גם הרדנ"ו שם נפי' הקשה על הרמנ"ס ז"ל שכתב וכן מדליקין שתן שריפה נשמי כנסיות וכו' שם נמשנה תנן מדליקין וכו' נרשות כהן וקשיא על רבינו שכתב שלא נרשות כהן בירושלמי מרינו לה ר"י שתעון נר אצל נשם ר' יוחנן כימי ממני ע"ג חולין נרשות כהן הא קמייתא מפי' שלא נרשות כהן, וחכו שהשמיט רבינו ע"ג חולין וכתב נשמוך מדליקין נשתן שריפה ע"ג חולין נרשות כהן. וטעמא להכי דהוו נורכי רבים מדליקין שלא נרשות כהן אצל חולין דהוו נרכי יחיד נרשות כהן אין שלא נרשות כהן לא. והנה לן מילוק רבינו הרדנ"ו דנרכי רבים מדליקין מפי' שלא נרשות כהן אצל נרכי יחיד דוקא נרשות כהן, ור"ל תמה היאך ממשיך ומי שתין לו שתן חולין להדליק נר מנוכה מדליק שתן שריפה שלא נרשות כהן והרי הוא נרכי יחיד ועכ"פ מנוה דיחיד ואמתי מדליק שלא נרשות כהן.

וראיתי למרתה הפתים שם שכתב מהו להדליק וכו' כדפרישית דביארתל שלא נרשות כהן היא הנעיא ופשט לה דמליקין וכ"פ הרמנ"ס שם הל' י"ח וכתי מפא דמעשה רב דלמר משמיה לאנוה מי שתין לו חולין להדליק לו נר מנוכה מדליק שתן שריפה שלא נרשות כהן וכו' אצל תין לפרש הנעיא דנכהן קתי ומטעמא כיון דנר מנוכה נעי שיעורא והכא לנשריפה עומד כתים מיכתא שיעורי' לא תמרינן הכי אלא נאסה"נ, ודביו תמוהין שהוסיף נדר' מפא מי שתין לו וכו' מדליק שתן שריפה שלא נרשות כהן ונגירסא הספר דיקן ליכא ליתא למיתא שלא נרשות כהן, גם מה שכתב ונקטינן טעמא דהאי דינא על כרתך משום דנרשות מנוה קעביד ומנות לאו ליהנות מיתו ואף לאף להנאה זו של שריפה תרומה תקורה לורים וכדכתבו התוס' להדיא נפ"נ דשבת דף כ"ו ד"ה תין מדליקין נטבל טמא דנתרומה ויש מיכה להקשות על רבינו הגדול נעה"מ ז"ל נפ"ק דר"ה דס"ל דנדרבנן לא תמרינן מצלה"נ אלא כהרמנ"ס דס"ל דנדרבנן נמי תמרינן מנות לאו ליהנות מיתו לכתורה עיבד הדנרים שהביא דנרי התוס' ותדנה הרי התוס' ס"ל דנרשות כהן הוא ולא שלא נרשות וכמו שכתבתי נסתון, ועוד קשה לי דאי הכא טעמא משום דמנוה היא ומנות לאו ליהנות מיתו ומ"כ אמתי כתב הרמנ"ס ז"ל דע"ג חולין מדליקין נרשות תין שלא נרשות כהן לא והרי מנוה היא ומנות לאו ליהנות מיתו.

והנראה נזה נפ"ד דנר מדם דודאי מיירי כתן נשתן שריפה ושלא נרשות כהן והוא שתן שנפל לו ע"י אבי אתי אתו כהן שהוא שתן שלו אלא אסור לו הנאה של כילו אלא דמ"מ הרי אתרו נמשנה שם להגם דשריפת שתן טמא שלא נרשות כהן אסור מ"מ נתני כנסיות וכנתי מדרשות וכתנועות האפילים מותר אפי' שלא נרשות כהן והטעם משום שהוא נרכי רבים וכמ"ש הרדנ"ו וכתקום נרכי רבים לא גזרו ומעתה מיבעיא ליה מהו להדליק נגר מנוכה אי נר מנוכה הו"ל יחיד ואסור כאולין דהוו נרכי יחיד ואסור להדליק או דהו"ל כנרכי רבים ופשיט ליה דהו"ל כנרכי רבים והטעם דגר מנוכה הו"ל פרסומי מיפא ומדליקם על פתח בימו מנתון שירתו עוברים ושבים והו"ל כנרכי רבים וכמדליק נתנועות האפילים ושפיר מדליק, ואמי האמיכות להני מהדדי דנתי כנסיות וכו' ותנועות אפילים נרכי רבים הם וגם גר מנוכה פרסומי מיפא נרכי רבים הוא ומומר להדליק ומיהו מסיק ר' מפא נשם אביו דרק מי שתין לו לכתחילה לא ידליק דגם יש בו חיוב עלמי שנרין להדליק נשביל עלמו וכמי בימו, שוב העיר ה' עיני ודקדקתי בדברי רבינו הרדנ"ו ז"ל נד"ה ומי שתין לו חולין וכו' בירושלמי מהו וכו' פ"ר מפא תנא וכו' מי שתין לו שתן חולין מדליק נשתן שריפה נתנוכה. ונודאי שלא נרשות כהן דאי נרשות כהן תאי למימרא. וטעמא תשום פרסומי מיפא ע"כ. ושתתמי כעל כל הון שתנאתי להדיא דאי לדברינו נפ"ד שהטעם כתן תשום פרסומי מיפא, והו"ל כנרכי רבים ופשוט. ולפ"ז אפשיט אינעין ולא תקשה לנעל המחור כלל מכתן בדין תלה"נ וגם אין דאיה דבדרבנן שתי תנות לאו ליהנות מיתו ומיושבין דברי רבינו הבית שערים ז"ל נס"ד.

(תטעה תשנ"ת)

תשובה שם"ז

עיין תג"ת תו"ת סי' תקפ"ה תק"ג ד"ה שוש ספק ועיין תכתת שלתה שם וע"ש. ולעתין קריאת המגילה עיין לעיל סי' שכ"ט דנתגילה אינה לחוריימת ודרבנן ות"כ הי' נריך לחזור תכה הלחוריימת ועיין נסתון תשובה שע"ג.

תשובה שם"ט

ד"ה הנה שם: עיין פיה"מ להרמנ"ס שבת פי"ט ועתש"כ נתשנת העתרתי סי' קפ"ד דנראה דאי' נרורה לדברי רבינו חכה רבינו לכתן לדברי הרתב"ם ז"ל ודו"ק.

תשובה שע"ה

עיין תרדכי תגילה דף ז' נשם הראא"ש דתיב לאכול ג' סעודות כתו ביו"ט.

תשובה שפ"א

ד"ה ותה שתקר: נחתת כי גמ' תפורשת הוא כתוכות ל"ו ע"ת ת"ר יוחנן כל התוגע תלתידו תלשתו כאילו תוגע ממנו תסך שנע' (תיוב ו') למתן תרעהו תסך ועיין רש"י ב' פירושים ולפי פי' הרתתון עכ"פ קורא לתלתידו רעהו וכיון דנקרא ריע הו"ל נכלל ומשלוח תנות ונתקום תחר התרכתי קנת.

מפתח מפורט לפי סדר הנ"ך, הש"ס רש"י יתוס', רמב"ם, טוש"ע
ושאר פוסקים — גם מפתח קצר על סדר הענינים

תורה

בפ' וירא, ותמצי סדום וגו' לכי מלד סז—סט:
בפ' נח, השביעהו קדם מ"ת קסט—פו:
בפ' נח, כל מחמלת לך תאכלנו קסח—ל, רכב—קיח:
בפ' נח, נשרש תאכלו מנות רכו—קיד:
בפ' נח, כי חם לעי חם רכח—רכט.
בפ' נשלח, בפ' כי כסם נתן לכם כשבח וגו' קמח—סט:
בפ' משפטים, פ' כ"ג פסוק י"ב קכד—סו:
בפ' תשא, ויקחו לוך שנט—קפו:
בפ' חשמ, פ' ל"ד פסוק כ"ח קכד—נפ:
בפ' ע, כל משר יגע בכם יקדש נמנחה, ונמשלח כל משר יגע בבשרה יקדש קמז—פב.
בפ' תחרי, בפ' ושמרתם לח מוקתי ואת משפטי וגו' שם—קכב.
בפ' תחרי, ולקח לח שני כשפירים וחתן לכהן וגו' וכשפיר משר לחד לעוף וגו' שיח—קסב:
בפ' חמור, כי חם לשתרו וגו' רשח—קלו.
בפ' חמור, בני תכהן ולח בנות תכהן רמח—קכג
בפ' חמור, דבר לל תכהן ולל בניו ויטמו מקדשי בני"י וגו' רסט—קלד:
בפ' חמור, רחשת קניך רלח—רמח:
בפ' בהשלחך, ותדבר תכהן וגו' ויטמרו כרוע לך נמשב וגו' קלד—לו.
בפ' דבריס, ויכי בתרבעים שנה וגו' רלח—קיח:
בפ' רחה, בלחו דבי"י קסט—פו:
בפ' רחה, כל מחמלת לך תחכלו רכב—קיח:
בפ' חלח, לח תביח לחתן וגו' לכל נדר וגו' שמז—קמח.
בפ' חלח, מחזני נדק יכיה לך רלח—קיח.

נ"ך

ישעיה

פ' כ"ת. ושבר פשעים ותפלים יחדו וגו' סז— כט:
נ"ח פ'. קרא בגרון לל תחשך וגו' סז—כט:
נ"ח פ', לם תשיב משבת רגלך וגו' קמח—ס.

ירמי'

כ' ז'. רשד—קמ:

יחזקאל

ג' י"ז. בן חדם לפה נתתיך לבית ישרלל סז—כט:

מלאכי

פ' מ'. וכי תביחון עור וגו' וכי תביחו פסח ותלב וגו' הקריבכו נח לפחך וגו' רלפ—קיח., רלח—רמו:

תהלים

פ' כ'. על כן לח יקומו רשעים במשפט וגו' סז—כט:
ל"ז ל"ב. טפה רשע לנדיק ומצפן לכמיתו וגו' סז—כט:
ל"ת מ"ו. למדה פומעים דרכיך וגו' סז—כט:

מגילת אסתר

פ' כ"ב. כימים משר נחו וגו' ומחוות משתיהם שבח—קלה., שם—קלה:

רש"י עה"ת

בפ' נח. כי נימיו יפלגה הלרן קמב—ם:
שם. שהקריב קרבן מן הבהמה כשהוזה שחחידה תורה וכו' קמח—סג:
בפ' וירא. רלה לנרהם וגו' שלח—קפד:
בפ' חיי. מגמלי לדומיו שלח—קפד:
בפ' ולך. שה"ם והנה כי נגע מליו שלד—קפב.
בפ' נח. כל מלחכה לך יעשה בכם, לפיל ע"י לחרים והוא מהמכילתל רמב"ן
בימוקי חומש שם—ת, רמג—קכלת.
שם. כי כל חוכל מחמלת קפח—ל.
שם. לחכרה לחכילה לחור, יברח"ם שם מכילתל קלב—לז.
שם. נרש"י, כל שבב מר קרוי מרור רכק—קי.
בפ' יחרו. לל תשת וגו' לשוע, ובמדרשי רשב—קמב.
בפ' משפטים. וכל חשר לחרתי לליכם חשמרו וכו' רמח—קכד., רשב—קמב.
שם. כי יפחה, ובתרגום, יבפיס יפוח רשד—קס:
בפ' תנוב. כי חיל מילחים הוח שלמיס וכו' רמ—קיח:
שם. בחזרתי שם בפסוק ל"ח ל"ב ל"ג
בפ' ויקבל. בפ' מרחות הנובחות שבז—קפ.
בפ' פקודי. כוקם המשכן, שכוקם מלליו חז"ל שבב—קכי:
בפ' ויקרל. בפ' כל המנחה חשר תקריבו לכי לל תחשה חמן כי כל שחור וכל דבש לל תקטירו וגו', ובפיס יפוח שם קכח—מב.
בפ' שמיני. בפ' ונכלחם לל תבשו רמח—קיט:
בפ' תמור. בפ' מטורה ולחה תנור תנור לל נחמרה חלל של סדר וכו' שבט—קפו:
שם. לפרוש לכם שפ"י כ', מלמד שלל היו יודעים שם ממוייב מיתה וכו' ל—מח.
בפ' בהר. בפרטיה ודקדוקיה קמז—עב:
בפ' בחקותי. בפ' וכי תרכך לפי זרטו וכו', ובמזרחי שם סג—כח.
בפ' חקת. השען ותוכ"ם מוזין וכו' שלד—קעב.
בפ' רחה. ונכלחם לל תבשו רמח—קיט:
שם. פ' י"ג פסוק ל' רשב—קס.
בפ' רחה. וכי תחלה פ"ד שיברלל נוחלין וכו', ובזרח"ם שם נח—כד:
שם. מין למוחק לוח לחת מן השם שכוח בל"ח שנחמר וחבדתם לת וגו' לל תעשון כן לה' וגו', והוח מהספרי נח—כד:
בפ' שופטים. שה"פ לל חזכח לה' ללקין וגו', ובספרי שכד—קכז:
בפ' חלח. בפ' וכי לפנוח ערב, ובמזרחי שה—קיל.
שם. נניס חשר יולדו, גדול המחטיחו יותר מהבורגו שיח—קסה:

רש"י על חמש מגילות

חסתר. שה"פ משפחה ומשפחה שמז—קלו:
רות. פסוק י"ח י"ד ענה בי, ובתרגום ט"ז נחשר חלכי חלך רלח—קיח.
רות, נקלירת השומר הכתוב מדבר רלח—קיח.
ברח"ם בפ' ויקרל ובפ' קדושים בפיגול ובשפחי חכמים שם שכד—קכז:

רמב"ן עה"ת

נהקדמה לבראשית קפד—לג:
בפ' בראשית. שה"פ כתשב חשר חתח ממדי שמט—קח.
בפ' נח. שהקריב קרבן מן הבהמה כשהוזה שחחידה תורה וכו' קמח—סג:
בפ' ושלח. בפ' לפני מלך מלך קמח—ם:
בפ' ויצב. והיה חורחת ישמשלים בתים קמד—שב:
שם. לל תשפכו דם שם—קפח:
בפ' ולרא. נתנין שכר לשוה"נ ל—מז.
בפ' נח. כל מלחכה לך יעשה בכם רמג—קפח.
שם. סוף כפרשה מ—מי:
בפ' יתרו. נשבת דומה ל"ת שם—קכב.
בפ' משפטים. ולקח חצחו עמו קכה—שג:
שם. וכבל חשר חמרתי לליכם תשמרו רשב—קס.
שם. כי יפתה רשד—קס:
שם. דרך בתים לדקניות שנוחנות פירות לבעליהן שם—קלו:
בפ' ויקהל. נכוחה שבז—קב.
בפ' ויקרל. ריש כפרשה קכח—שג.
בפ' ויקרל. וגלוה לו לכפר עליו קסח—פו.
בפ' לו. בימוקי בפ' ולח כחלב עמו קכח—שג.
בפ' צמיני. בפ' תנור וכיריס יוחן, ושמר יוחן ולח יבשר לללמד וכו' שה—כב.
שם. שה"פ ונכלחם לל חנמו רמח—קיט.
שם. בחילוה רשח—קלו.
שם. בימוקי בפ' רחשיכם לל תפרטו שלד—קנב., שסט—קלב:
בפ' חחרי. גבי דם, ובשפת פוטות טמלים שז—קלב:
בפ' קדושים. ופרלחם לת פרלתו רד—קג:
שם. בקדושים תהיו שלד—קנב:
שם. בפ' ולהבת לרפל כמוך תיהו בלב וכו' סח—ל
שם. בחיוך מלוה רל"ח פם—מ.
בפ' חמור. בפ' יהיה לכם שבחון שנלמדינו מה"ח וכו', ניו"ט קו—שז.
קמג—שב., רפב—קמח., רלז—קמו.
שם. ובמועדם השניתי בפ' למדם קכד—נפ:
שם. כי לם לשתרו הקרוב חליו, ובחיוך רשח—קלו.
שם. בפ' כל מלחכת שבודה וגו' שט—קלב:
שם. בחחרוג שמג—קמו.
שם. ומן המקדש לל יצל שסט—קלב:
בפ' בהר. בפרטיה ודקדוקיה קמז—עב:
שם. בימוקי, בפ' ולבהמתך קע—פז:
בפ' בחקותי. בשנין שכר לשוה"נ ל—מז.
שם. כי בחורה לל תסמוך על בוסים קמד—שב:
בפ' צמדבר. ריש כפרשה קכח—שג.
בפ' נשל. ויקרינו שיתי ישרלל וגו' קמו—שב:
בפ' שלח. וכי תשנו ולל תששו וגו' שיד—קמ.
בפ' מטות. בניטלי מדין וכו' רד—קג:
שם. שה"פ וגשל לת טוהה קכח—שג, שמט—קפ.
בפ' ולתחנן. שה"פ ובחים מלחים כל טוב, בשם הרמב"ם רד—קג:
בפ' חבת. בשם י"ו תרור לשר לל יקיש וגו' שיד—קמ.

ברכות

רציו יומב נרים למסכת ה—
תוס' נרש"ק נחמן שביעב כה—יח.
ב, מלימתי קרין וכו' ומכ"ח עד חנות
ונרציו יומב לד—ח.
ב, מלי ושומר וכ"ת מני מרנח שמעת לב—ח.
ב, ונחוס' ותשב"ץ שם דילף מנרייתו
של שלם לב—ח:.
ב, משמב שבכנסים. וכנסים וכו',
ונמכרש"ל לח—יח. פד—לם.
ד, גשולב לריכתא קני בשביעו יט—י:
ד:, נחד"ב לרי"ו מל—יב.
ד:, כל כשוכר על ד"ח רנב—קמד:
כ, נחד"ב לעלם, ונרציו יומב ונמכרש"ל
שמב לח—יח.
ו, נרש"י שב' שמרב קדמב שביעב,
ונחוס' כרא"ש שם מב—יט.
ו:, לר"י נשמב שסקב"ב נת בניכב"נ
וכו' מב—יט.
ו:, ממן שסקב"ב מלו בניכב"נ וכו' מב—יט.
ו, כל כקונב מקום להפלתו וכו' סב—כז:
ח, נרציו יומב נחם נחם ולת כהפלל
וכו' מב—יט.
ח:, לשולם ילליס לדם וכו', ונרציו יומב
שם קב—מד.
ט:, נרציו יומב דכל דבר שבחובב שהיו
לריך לימוד מוהר למתרם בפ"ע וכו'
קמו—נת.
יא, נשבתך בניתך י—ד, לב—ח:
יא, נחוס' ורא"ש ורציו יומב בענין נרכת
כחורב לב—מח:
יב, נחד"ב לת פת—לת.
יב:, נמשב כרי תני כבן ע' שנה קלד—לו.
יב, נרציו יומב קלו—לו:
יד, קלב—סח:
יד, כל כקורת ק"ש בלת תפילין וכו' קמב—עב.
טו, להחפלל בגוף נקי קיג—כ:
טו, נרשב"ם ד"ב ור"י שמו—קלו.
ח, נחוס' לי רשאי להחמיר י—ד.
יח, נרציו יומב לי רשאי להחמיר י—ד.
יח:, נמסיד ל' שבקניתו תשתו בשר"ב
וכו' רמח—קיט.
יט, נרש"י בשם כספרי רפב—קמח:
יט, לי' מממונת לת ילפינן שט—קנב.
יט, נחד"ב מדלגין סיח—קסת.
יט, נסוגיח דכנוד הנריות שסט—קלת.
יט:, נרש"י ד"ב כל מילי שסט—קלי.
כ, מדל"ת יב—כ:
כ, נרשב"ם נב—כב, קח—נת: רמג—קכת,
רלח—קמו, סיח—קסת.
כ, נחד"ב שוא"ת מו—ו:, שסט—קלב:
כ, נרשב"ם מו—ו:, קיב— מח:
כ, נכללים מז—ז:
כ, נשרנות הגרים מי—מ:
כ:, דנמי לי משים נשכמ"ז דלמי ונרש"י
וחוס' עח—לו, רנת—קכד.
כ, וכלילך לחי דרבנן ומפקי דלמי מח—ל
כ:, נריית דבן מנרך לחניו וכו' ולמי
משים וכו' עח—לז:
כ, נרא"ם דמשב לימב נכלל שרשות ק—מג:
כ, נחד"ב מדלגין קב—מד.
כ, גדול כבוד הבריות וכו' קיג—ג:,
שסט—קלת.
כ, נחוס' נכבוד הבריות ונכבן רשב—קמח:
כ, נרשב"ם רחל—קמו, שסט—קלב:
כ, נללי"ח ב—קמב:
כ, נרש"י נכבן וגזיר ונחוס' יבמו"י שו—קלב.
כ, כיכור כד"ד, ונחוס' ר"י כחסיד שם
ונרציו יומב ופוסקים שבו—קסח:
כ, נרש"י ד"ב שב שסט—קלב:
כא, קסק קרת ק"ש שסק לת קרת לז—ח:
כא:, וכת דקת מיפלגי בזב וכו', ונסוגיח
שם לד—ח.
כא, שמב—קפד.
כד, קול נחמב ערוב לע—סח:, מ—יח:
כה, דלם לינו יכול לכוין בלחש מ—יח:
כה, נרציו יומב כמחילה פו—לט:
כו, נחד"ב שמב פד—לט.
כו, נמשב ונרש"י דנריכב שבילה רלב—קמד.
כז, שלני לבור דלת מערחין ונחוס' כ—יא.
כז, נחוס' כרא"ש לחב דרב ללי כ—יא.
כז, נחד"ב כלכב פד—לט.
לא, נשחיטב כשרב בזר וכו' סו—ז:
לא, מכני קרתי דחנב מ—יח:
לב, נרשב"ם נעדולי"ם ונפלי קפב—לב.
לב, מלי כרסי זיעא ניעא רסט—קלד:
לב, נרש"י ד"ב חס לד—ח:
לד:, לל יהפלל אלא בניח שיש בו חלוחת
ח—כד:
לד:, נמשב המחפלל ומשב וכו' רעא—קלב.
לה, מ"ם נרכב לחרושב דנמי שיעור,
ונללי"ח שם מח—לב.
לה, סנרא הוא וכו', ונפני"י שם, ונללי"ח
נד"ב לפניו ונד"ב ולחנם שם—קנב,
שי—קנב:
לו, ללף דמולינן ב' מיני פירות שמב—קמו:
לז:, נחד"ב חצילא לד—ח.
לח, דמשערי בכזית ניחוני קסב—פד:
לח, נחלי דנמי טעם מל ב ולילא וכו'
רכו—קיד:
מ, נחד"ב בלר לד—ח, רנד—קכה:
מ, הני גרגלידי פרמיטו וכו', ונרש"י
ד"ב פרמי זומרת, ונרשב"ם נד"ב
קבע רי—קו:
מ, בריפתא דשיכולא מברכי וכו' כוחיל
וכו' שכז—קפ:
מ, טול בריך ס"ל לברך, ונרש"י ים—י:
מ, נהפסיק בין המולינ לתבילה לריך
לחזור ולברך לו—מב.
מא, נחד"ב ס"ב סה—לב.
מב, דמברכין על הריח לפ"ע וכו' רנד—קכה:
מד, גבי מרן בפסיק בענין דלרבנן וכו',
ונרציו יומב, ונרשב"ם סח—לו.
מד, ר"ג דפל כל ז' מינים מברך
ונפלוגתא שם סח—לז:
מה, ר"פ ג' שאכלו ר"י בחברון שבע"ך
ונרש"י שמח—קעח:
מז:, מלוה דרבים שלני ים—י:, רפח—קלת.
רלח—קמו, סיח—קעח:
מז:, מבש"ם היל סח—קעח:, שמו—קמח:
מז:, נרש"י סיח—קעח:
מח, דלמר שמשון בן שטח לגרמי הוא
דשביד וכו' סח—לז.

שבת

ב, נמשב קלב—סו., קמח—סט.
ב, נחד"ב יליחות נב—כב:, קמח—סט:
ב, נחד"ב שחים מב—כב:
ב, נחד"ב פסם קמח—סט:, קמב—ם,
רלח—קמו., רחל—קמו:, שמט—קפ:
ג, בלד נחם דפטור ומותר קמח—סט.
ג, נחד"ב פטור קלט—סת.
ג, נחד"ב בר קמח—סט.
נחד"ב הלד נחם קמח—סט.
ג, נחד"ב לימתר קלט—סח:
ג:, ידו של אדם לליב וכו' קל—סב.,
רחל—קמו:
ד, נהדיק פת נחנור לי כחירו ל
לרדותב קודם שנאפב סו—ו:, סח—ז:,
קט—מו., שסד—קל.
ד, וכי תומרים לאדם חטא וכו', ונמי
רמב"ן רפו—קמב:
ד, נחידושי רמב"ן שמח—קעט.
ד, דמתני' ר"ש להס"ד שמט—קפ:
ד, ר"ש ס"ל קלוטה כמי שהומחה דמיא
כד—יב:
ד, נחד"ב וכי רפב—קמח. סי—קנב:
ד, נחד"ב קודם נב—מ., לב—מח:,
קט—מו., קכד—נו., שכו—קסט:
ד, נחוד"ב וכא שנד—קפב:
ד, נחוד"ב אבל כד—יב:
ד, נחוד"ב ואלא רפב—קמח.
ד, קכו—נד.

מת, נחד"ב עד שיאכל וכו', ונרש"י,
ורציו יומב, ולאם שם עח—לו.
מה:, נפלוגתא ר"מ ור"י נוחלבה ושנפחה
וכו' פח—לב.
מו:, נחוס' דכ:י קרלי כוו רק לסמכתא
נ:, פלוגתא דחנלי ולר"ת כ"ז שלא נתן
לאוכן מים וכו', ורש"י יחוס' שם
רסב—קלד.
נת, נפי מי שאכל ושתה וכו', ונרש"י
ונילור בכל כסוגיא שם ונרש"י, ומי
שאכל סום וכו' שב—לב:
נת, מי שאכל סום וריחו נודף וכו' לת—מג,
רלב—קיח:
נג:, דלין ממכרין ליפרע לשוכר לחם כמו
למברך שנב—קפג:
נד, נמשב ת"ח עח לשנות לב' כפרי
תורתך לת—יח.
נד, נרש"י דכא דש"ח בשלום מבירו לד—ח.
נה, לין ממנין פרנס וכו' רשת—קלב:
נט, נחשר"י סימן מ"ז ל—מו:
ס, דנפי נרכב לפור לקנות וכו' קמח—ל:
סג, ח"ח שבולכים מעיר וכו' נב—כב.
סד, בסופו, כיוצא מביכ"נ ונכנס לניח
כמדרש וכו' לת—יח.
סד, למען לחי ורעי וגו' כי עח וגו' לת—יח.
חיבור סוף מסכת לתחילתה פד—לט:
תוי"ט פ"ב מ"ד נד"ב ולם שנד—קלב:,
שנב—קל.
תוספתא נפ"ו שנב סוכב תחלה ולח"ב
לוקב פב—לט.

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

ד:, בתוד"ה מלמ כד—ג.
כ„ יש של סדס מצוכה ע כדי שלא ד' קל—סב.
כ:, כשמצא מפלים מחוץ לחוץ וכו'
קכפ—סד:, קלמ—סה:
כ:, בתוד"ה מגח קמכ—פא.
כ:, מגח ע"ג מים וכו' רסג—קנ.
כ:, תוך ד"ש עמד לפום וכו' רחל—קמו.
כ:, בתוד"ה בשלמא שנג—קפב.
שמ—קפב, שמ—קפב.
ו„ נשבר כמחב תוך ד"ש קלמ—סה:
ו„ מידי דכוכ למשביר ד"ש קמל—סא.
ו:, יש דכוכ כרמלית קלנ—סב:
ו„ כשלים מחנות למלמיה דרך שמיו
וכו' רחל—קמו.
ו:, ליסי בן יכודב חומר וכו', וברש"י,
ובתוד"ה כל נב—מ:, קכד—ג:
ו:, בחנן שכיו ישרחל במדבר יכי רחל—קמו.
ז„ רח—קכה:
ח„ בתוד"ה רחצב רכב—קיב:
ח„ ברש"י ותום' ובשב"מ ורמב"ן
במלחמות כד—יב:, רח—קכה:
ח:, כלי זיכוח דקני רמון וכו' קל—סב.
רלח—קמח, שנג—קפב.
ח:, בשביל חפן מחחילת ד' לסוף ד'
וכו' קלס—סה:
ח„ ברמב"ן במלחמות קלח—סב.
ט:, בתוד"ה למ"ד פד—לב.
יא„ לין מפסיקין כגון חנו וכו', ובשב"ש
לח—יח„ שסח—קלח.
יא„ בשנה שנג—קפב:
יא„ בתוד"ה שמע ישכח קמו—ג:,
קכפ—סד:, רסג—קלה„ שעח—קלד.
יא„ בתוד"ה לא ישמוד קמל—סב„
רלפ—קמח.
יא„ כל ר"ש קמל—סב.
יב:, שמע יפר שנג—קפב:
יב:, ר"י בן לוישב אני מקרא ולא ישב
וכו' קמו—ג:, שנג—קפב:
יג„ משכב בתלמיד אחד וכו' רלד—קמד:
יג:, ברש"י ד"ה משב חדא הוא רלד—קמד:
יג:, בתוד"ה וכשוחב קסג—פב:
יד„ חוכל חוכל רחשון וכו' וברש"י קסג—פב:
יד„ כתחילו לומר לא אלו מתכרין וכו'
שנח—קפא:
יח:, גזירה משום תרומה עמאה ביד כהן
וכו', וברש"י שו—קנב.
יט:, ברש"י בשנה בד"ה משלשין נו—כד.
כא„ מצלמי מכנסי כהנים וכו' ורמב"ם
ובחידושי רשב"א שכז—קנ.
כא„ כשהב וברש"י שסד—קל.
כא„ ברש"י זקוק לה לשמא פשע, וברי"ף
ור"ן ורמב"ן ובח"ם שסב—קפא.
כא„ בחו"י קלג—סו.
כא„ בתוד"ה חלב רמד—קכב.
כא„ בתוד"ה שממח שכז—קנ.
כא:, שרש דפחילות ושמיים וכו' שסח—קפא:
כא:, לימרוה רבנן קמיה דחביו משמי
דר"י, וברי"ף שסח—קסח:
כא:, מלי חוחכה וכו' וכשחרה מלכות
וכו' שנפ—קפו.
כא:, ומשה בו גם וכדליקו ממנו שמוש
ימים וכו', בפנ"י שנפ—קפו:
כב„ בקיסור ב' דר' חומאי שפ—קפת.
כב:, ערב דשח"מ לפסול וכו' רצ—ק:
כב„ בתוד"ה מי יח—ח:
כב„ ברש"י בפוגיא דכבחה, בנחוי מלוה
מז—ב:, מפ—כא„ שרב—קלא„
רחל—קמו„ שי—קכה:, שסד—קלא„
שסח—קלח.
כב„ בחברי"י ובקרבן מנחל בחסול
להבחמם לחורב שסב—קפב.
כב:, מלי כוה עלב וכו' ופשוע דכדלקב
וכו' מדמברכין וכו' שסב—קפב.
כב:, ברש"י ד"ה כמדח שנפ—קפז.
כב:, ברש"י ד"ה וכח שסד—קפב:
כב:, ברש"י ד"ה לדרכו שסד— קפב:
כג„ דחריב"ל נשים חייבות בנ"ח וברש"י
שנפ—קפו:
כג„ חלר שים לה ב' פחחים וכו', וברש"י
וברי"ן שפ—קפז:, שפ—קפת.
כג„ ודלי דדבריהם נמי ברכה שפק וכו'
קכד—נפ„ רלח—קמד„ שפ—קפת.
חג„ בתוד"ה מכנב שסד—קל.
כג:, כרגיל בגר וכו', וברש"י שסה—קל.
כג:, ובלבד שלח יקדיש כ—יח.
כג:, ברש"י ד"ה בפ"ב רמד—קכח:
כד„ בסעודת חובב מחזירין שפב—קלה:
כד:, בסוגיא דשמן שריפה רמד—קכח.
כד:, ליחן בגר שני לשריפחו רמד—קכב„
רמה—קכב:
כד:, רבח חמר הוח לבדו וכו', לבדו
ולא מילה שלח בזמנה, וברש"י קיו—נח„
קפה—לב„ שנג—קפב:
כד:, רב חסי שבח שבחון עשה וכו' קכד—נפ:
כד„ וברש"י רמה—קכ:
כד:, בתד"ה לפי, ובפנ"י שפ—כז„ קפו—לב:,
רכ—קם„ רמד—קכח„ רמה—קכב„
רנפ—קל
כד:, בתוד"ה ולא מילה קיו—נח:
כד:, ברמב"ם ד"ה מכ"מ ובחיבושי
הר"ן ד"ה ר' חסי וכו' בשם ברח"ש
רמד—קכח.
כה„ מנוה לשרוף חת החרומה שנטמחת
עב—לח:
כה„ ואמרה חורה בשעת ניטורה חיכני
ממנה קמו—פפ„ שנח—קפו„
שסח—קפח:
כה„ שלך חכח להסיקה וכו' כו—יב:,
שנח—קפו.
כה„ ברש"י ד"ה ואין עשה רמד—קכב.
כה„ ברש"י ד"ה מלוה עב—לח:
כה„ בתוד"ה הא כה—יב.
כה„ בתוד"ה כך עב—לח:, שסח—קפח:
כה:, ותזנח משלוש נפשי וכו' שסה—קל.
כה:, ברש"י ד"ה ב"ש פוטרין פ—ג:
כו„ בתוד"ה חין מדליקין שמע—קפ„
שסח—קפח:
כו„ בתוד"ה חין נו קכד—פ.
כח:, דעפי שער מבחמה עבורה כה—יב:
כפ:, במנחפח קמו—ג:
כפ:, דריבוי הוי מלשחנ"ג קמו—ב:
כפ:, בתוד"ה ובלבד קכד—נפ:, קכד—פ.
כפ:, בתו"י קכד—נו.

עב:, בתוד"ה נתכוין רכד—ק., רנה—קכז.
עב, מכוין לאוקי ב' תרק ד' וכו' מכני וכו' קכט—סד:, לקט—סח:
עג, ר"ת ס"ל דהחומין דאר בשבת נג—בב:
עג, בשאר דקורט ע"מ וכו' ומוחק ע"מ וכו' מייב קכד—נד.
עג, בשאר דאוסף מייב לג—ת
עג, בשאר ברמ"י ד"ה מכה בפטיש רסג—קב:
עג:, בזמר ולריך לעליס וכל כיו שם קכג—נד.
עג:, בתוד"ה מכדי קכד—נו:
עג:, בתוד"ה ולריך רעט—קל., רעט—קלח.
עג:, בתוד"ה מפרק רעט—קל
עג, ברא"ה ור"ן ורמב"ן קלב—סו., רחל—קמ.
עד:, שבת חגא דידן ניסול סממנין דכוי בשבת ואקט אופה, וברמ"י וברא"ש ובר"ן לג—מח:, ק—מ.
עד:, כלי שלן דאצד מציחא יכו' תגורא וכו' רעט—קכט:
עה., בלד חלחן קכד—מ.
עה., שוחט משום שלי מייב ליב ושמואל קכד—נה., רנה—קכז.
עה., ברמ"י ד"ה שפי קכד—ס., שיח—קנו.
עה., בתוד"ה כלד קפ—מו., קכג—נד.
עה., בתוד"ה ולימייב קכד—נז.
עה., בתוד"ה מתעסק קיח—נג:, קכד—נג:, קכד—נו., קכד—נח., רלח—קמ:
עה., בתוד"ה עפי קיח—נג:, קכב—נג:, קכד—נד:, קכד—נה., קכד—נח.
קכד—ס., רנז—קכח:, רלח—קמ:, שיח—קנו.
עה:, לליחוש ניח בשחיטה רעט—קל.
עה:, מולח כייטו מצד קיח—מח.
עה:, דמצד שייך רק בחלח קי—מ.
עה:, כלי שלן דחלח ניצרת מייב משום מצד קיח—מח.
עה:, רבא דאין שיבוד בחוכלין קי—מו:, קיח—מח.
עה:, בשצד ובחלית קיח—מח.
עה:, רבא בר ר"ה דיש שיבוד בחוכלין קיח—מח.
עה:, דכל מידי דכוי גמר מלאכה מייב משום וכו' רעט—קל.
עו:, בשאר כשוליא יש כלי מזיגת הכוס וכו' שב—קנ.
עו: בתוד"ה כשוליא רד—קנ., שלג—קפב.
עז., ר"י וכו' כוחיל ויכול לקרוע ולעשות על כזית קמז—ל.
עז:, דמייב רק בכלי לשוף מכם אח בקילור רסג—קלג.
עח. בשאר כשוליא חבל וכו' שב—קנ.
ע., כוליא חוא ע' ובשאר וכו' בפידנא וכו' שמ—קפ:
ע., בהוליא חלי גרוגרת שנג—גפב.
ע., כאן בזורק כאן בשפיכי וברש"י קלח—סב.
ע., דבכיחה ל"ת קלוטה וכו' שמט—קפח.
ע. דלמרי לעוד גם להחמיר רנז—קכח:
ע., בתוד"ה בהעלם ע' קסג—פב.
עא., ליסחכן, וברש"י קיז—:
עו., פלוגתא דהגאי בפולטת רלד—קיז:
עז., חמי חותו יום גמל שבר שמרות וכו', ובתוס' קמו—עב:
עח., וייתיבו בתחתית בכר מלמד וכו', מכאן מודעת רבב לתוריית וכו' שמב—קלב:
פא., בדור קבלוה וכו' שמט—קלח.
פה., ברש"י ד"ה מודעת רבב, ובתוד"ה כפה שמט—קלח.
לח., בליא בגרוגרת לאכילה ונמלך וכו' שנג—קפב.
לח., בשי רבא כוליא חלי גרוגרת וכו', וברמב"ן עד—לג., קס—סט.
לח., אוק כזית תרומה וכו' קל—סד:
לח., מדמלטרף לענין טומאה וכו', ובתוס' ולחשונים שם שב—קנ.
לח., קמח—סט:, קסח—עו., רלב—קמח:
לח., בתוד"ה לי שמט—קפ:
לח., בתוד"ה כגון קל—סד:, עו—קנב.
לח:, בבדי כדדי קלחיון שמט—קפ:
לח:, בשלקלו לגיד דלא שמי האוכל כד—יג:
לח:, בלי לאסקופה מלי לילומא וכו' שנד—קפב:
לח:, בשגרו בלרן חייב בהולאה שבת רלח—קמח.
לח:, בתוד"ה פחות מכביצה פח—לז.
לח., בחי רשב"א ד"ה בהא שב—קג, שלב—קפב.
לב., ורמי דרבא לדרבא וכו' לילוף וכו' קל—סה.
לב., הוליא משוי על רלשו קיט—נב:
לב., בתוד"ה החס כד—יב:
לב:, יכול חייב ות"י פטור קפ—מו.
לב:, בתוד"ה ותח"ל קיב—ג, רו—קו.
לג:, ברש"י ד"ה ור"ש פד—לח:
לג., בתוד"ה לאר מר, ובחידושי רשב"ן ורשב"א רלח—קמו:, רלח—קמח.
לד., לר"י בשולף בהשה בלרן לרבץ רלח—קמח.
לד., ומודה ר"י בכפות קמח—לג., רלח—קנו:, רלח—קמח.
לד., בתוד"ה שבחי, ובפ"י רלח—קמו:
לד., בתוד"ה ר"ש קח—מה:, קכד—נד:, קכד—נה., קכד—נז., קלג—סז., רלח—קמח., שי—קנה.
לד., בתוס' ד"ה אבל קמח—לג.
לד:, בתוס"ג, וברש"י עט—כה., קכד—נז:, שי—קנה:
לד:, דלפי' לר"ש לא בעי חלא לל"ג קפד—כה:
לד., בשגיני שלשה קכד—נז:, קכד—נט.
לה., מגבן חייב משום בונה רנח—קכט.
לה., בתוד"ה והרולה רמב—קכ., רנח—קכט., רנט—קכט:
לו., בזורק מהב"י לרש"י וכו' קמח—סט.
לו:, הולאה כיכא בחיבא נב—נב:
לו., בהולאה וכו' קלב—סי.
לז., דמיבעי ליה לרבה מי פליגי בקלוטה כד—יב.
לז., בחידושי הר"ן בד"ה לפי עד—לח:, רנח—קכח:
לז., בחי רשב"א ד"ה ובמתי רסג—קלב.
לז:, בתכות לזרוק מ' חרק פטור קכד—נג:
לז:, בתכות לזרוק ד' וכו' רכד—קי., רנה—קכז.

קז., לשון שמועה כל שמועי דשבת שטור שלג שטור וכו' קכד—נט.
קז., ברש"י ד"ה מפיס ודי"ב לשבוח לה שכ קכד—ח:
קז., בתוד"ה וממלי קכד—ח.—נט.
קז., דלד מתם מיקי כר"ש קמח—סט.
קז., בשלה דג מן היס וכו' קם—מו.
קח., שור שנוף מינקב מקיק כז—יד.
קח., בגפיו לרבות לח בשור כז—יד.
קח., כללים כז—יד:
קח., דבשיק שור מבשה מבורה כה—יג:
קח., לשון משחה על גבי שור בגילוח ושריפות וכו', ובחוס' כש—יט.
קח., בתוד"ה לחיה כו—יג:
קח:, ברש"י ד"ה לח שלחן קי—מ:, קיח—מח.
קיג., מ"ם עמודים דלח לילושת וכו' קלב—סז.
קיג., רשת—קלב.
קיד., דחלבי חול קרבים ניו"ט וכו' רמב—קכ.
קיד:, ברש"י ד"ה לולא לאו רלח—קמה:
קיח:, דשירובא מברכי עלי כמוציא וכו' חמרי כוחיל ולימצידד ביה מלוה חדש וכו' שכז—קט:
קיח., בס"ג ובחוס', וברש"ם ומרדכי ור"ן קפט—לד:
קכח., ברש"י ד"ה עבילה בזמנה מלוה שכ—קנח.
קכח:, בשקרב משום משלולי"ג קכד—נט.
קכח:, רש"י ד"ה דילמח, וריטב"ח קיט—נב:
קככ:, בשנה מחם של יד ליטול בה לח כקון קכד—ח.
קכד., עלטול משום טולחה רפח—קלח.
קכד:, בלוגב לשור משום עלטול ועלטול משום טולחה שנג—קפב:
קכח:, בשנה לשב מדדה לח בגה שנג—קפב.
קל., בשכשירי מלוה דוחין שבח ט—ג:
קל., בתוד"ה ר"ח ט—ג:
קל:, דר"ח שמותי ט—ק:
קלח., בתוד"ה ושוין כ—י., לח—מז., קט—פז., קפב—לב., ער—קלב.
קלח:, כוחיל דניהו לספקיון קלב—לו.
קלח:, דליכח למילף דמכשירי מילה דוחין שבח משופר וכו' מה לחבך וכו', ובחוס' שסט—קלב.
קלח., בחוס' שיב—קפד:
קלב., שבודה דוחה שבח וברש"י, מדלח כחיב בשמיני יומו קיח—נח:
קלב:, מילה בזמנה דוחה שבח טול"ח וכרת רנו—רכז.
קלב., ט—ג:
קלב., בשומר חבי כבן לקוק בהרח בנו וכו' קיח—נב
קלב., ואי ליכח לחר ליטציד טו—ו:, שיב—קפד:
קלב., מילה בזרטח קכד—סב
קלב., בשר לט"ם שים שם בכרח יומו וכו' קכד—נח:
קלב., שנד—קפב.
קלב., בשנה שם לח שחק מט"ם וכו' קסג—פב.
קלב., ברש"ם טו—ז., רנב—רכז:, רשט—קלט.
רנו—רכז., רנח—רכח:, רשט—קלט.
קלב., מילה בשבת מחקן ובחי רמב"ן שיח—רכב:
קלד., לחסור לבן ניו"ט רנח—רכח.
קלד:, ברש"י וח"ב ובשב"ל ורמב"ן רכו—נלי, שיח—רנח:
קלב., שרלחו ודלי ולח שפק דוחב שבח שנד—קפב.
קלב., ולח נולד בין בשמשות, ובחד"ב ולח שנד—קפב.
קל., לח לל שבב וכו' מלן לוחו ממנ"ם רל—קמד., שט—קפב:, שנד—קפב:
שטח—קלד.
קלב., דשלה דלישחחים ניוס ז' לחסר וכו' קמד—שב:
קלח., בשנה ג' חינוקות רפו—רמב., רל—קמד., שו—רכב.
קלח., ר"י עבד"מ ושבב מלוה פטור וכו' רשב—קלח—קפב—לב.
קלח., ברש"י ד"ה כ"ג שמט—קפ:
קלח., ברש"ן בשם ח"ה ובשב"ל שו—רכב.
קלח., שטח—קלד:
קלח., שלח בזמנה לל דמי ובטמיס לזה שבב—רכב.
קלז:, ר"ח ס"ל דלפילו מכשירין שלפשר לשנוחן מעיו"ט וכו' רח—רכז:
קלט:, בשנה וברע"ב ובמלירי ובחידושי הר"ן קי—מו:
קלט:, דבי ר"ש שלפו וכו', וברש"י ובמלירי קי—מז:
קלט:, ברש"י ד"ה חשיבי, ובמהר"ם מלובלין שבט—רכב:
קמח:, ברש"י ד"ה מלחלל"ג נט—כה.
קמו., בשנה קלב—ס:
קמו., מ"ם נקב מדם וכו' לוסופי וכו' קו—מה.
קמו., ד"ח כל פחח שלינו עשוי להכנים וכו' קכד—סג:
קמו:, כ"מ שלסרו חכמים מפני מ"ע לפי בחדרי מדרים לסור, וברע"ב שם—רכח.
קמז:, ברבים מדכרי לחדדי, וברש"י נו—כד.
קמ., ודבר דבר דיבור לסור בריבור מוחר וכו' שכו—רכח:
קנג., ברש"י דלם בשבת שייך שליחות קי—מז:
קנג:, בחחמר לחר בהמתו בשבת וכו' דל"ק וכו' רלח—רמז:
קנד:, ברלשונים ברמב"ן ורשב"ל רלח—רמז.
קנד., בחמלל לח בשבת בדבר שחייבים וכו' שב—ת.
קנד., בר"י דפטור וכו' רלח—רמז:
קנד., בתוד"ה בללו קפ—פז:
קנה., בר"י דשווי לו כלל משוינן קי—מז.
קנו:, טולח ליקלט וכו' רמט—סט:
רע"ב ותוי"ט בפ"ק מ"ח רמב—ב:, רמב—קלו., שמט—קפב., שמט—קפ:, שנ—קפב:, שנ—קלד:
חוי"ט פי"ד מ"ב קי—מו:
פי"ט מ"ד שמח—רכח.
בחוס' רשק"ל בשבועות לוח פ"ט ד"ה וכלופכ שנ—מח.
תוספתח מע"ז דחני בברייתח דמי שבשבו נחם דקחני וכו' קיב—מב:

עירובין

ג., מנו שהוח גבוה למעלה מכ' וכו' מ"ם ור"י, ובתוד"ה סוכה דלה רסח—קלב:
ג., חי חקנחת פסולה כסוכה וכמבוי שמו—קמ:
ג., ברש"י ובריטב"ח בימחם שם—רכח.
ג., שיטורין כל"מ קסה—פד.
ד., דבש לכוחבת ניוכ"ב מח—לב.
דרשת דר' יוחנן מח—לה.
ד., שיטורים דלה ניהנו וכו' כלילת וכו' שב—רכב.
ד:, בלי רש"י בהך דשיטורי דכל"מ שח—ל.
ו:, ירושלים חלמלת דלחוחי עמולות בלילה
וכו' וברש"י נב—כב., לל—רמו.
ו:, ירושלים רכ"י מב"ח וכו' ורש"י וחום' שנ—רכב.
ח., דשני לידי המבוי וכו', וברש"י ומחקלר רוחב כית וכו' קלב—סו:
ח., חלר שרבים ונכנסים לה בזו וכו' שנ—רכב.
י.:, בתוד"ה ומלבמיים כד—יב
י., בסוגיח שם קלה—פז:
יב:, לחי משום מחילה קלב—סו:
יב:, נמנו וגמרו נוח ל לחדש יכו' וחום' שנ—קלה:
טו., חלבי בלחי בעומד מלליו קלו—רח.
יח:, דחמומין ילפי' מקרח דחל ילח ליש ממקומו נב—כב:
יח:, קרי בי' לל יולית רמח—סח:
יח:, דחמומין דלו' לינו מלח לאו רנח—ב., קלח.
יח., שבה כלמורה בקדשים מפל"ם וכו' שיח—רסה:
כ., בתוד"ה לח ישמוד לרש—רמז:, שמט—רפ:
כא:, רלד—רמד:
כב., בתוד"ל רפיח קלב—סה:
כב:, דר"ם נמי מקיף לוקיינוס קלב—סה:, קלב—פז.
כב:, דלח לחו רגיס ומבטלי מחילה וכו' קלב—סה:
כב:, ולפילו כמלוח בית מדון וברש"י וכליטנע דר"י קלב—סו.
כב:, בתוד"ל דילמח, ותוד"ה יכופב קלב—סה:
כד:, בתוד"ה לח עושין קלב—סו:
כו:, דבשיון מכ"ם שפוסה כרלויה לחחרים קלו—פז:
ל., בנדר ונשבע שלח יהנה ממנה לח מחחפין בה קלו—פז:
ל:, דמערבין לגדול ניו"ב בין לב"ה ובין לב"ש נב—כב.
ל:, בריטב"ח בשבל דרבנן דהוה חיסור חפלה רמח—רכב.
לח., לח מערבין חלח לדבר מלוה נב—כב.
לח., דמחהכי בבדי מלוה וכו' רשל—קלה.
לב., בתוד"ה והח רסג—קלב.
לה., דחסור להוליה ולהכניס לחלר חו לללח חון לחמוס שפז—קל:
נשב"ם ר"פ ר"ג רלח—קמח.
כגכוח מרדכי נפ"ק שפב—קפב.

לב:, ספק מכל לח—ח:
ל", גרסינ"ת נד"ב רבע מד—יט:,
שים—קסה:
ל", נתוס' ד"ה מ"ש רסד—קנב:
לח:, דבעיק רבעיה שעורי ניכרין פד—לב
לח:, גרש"י ד"ה רבעיה וכו' שכו—קסה.
לח:, נתוד"ה כמלן רסד—קנב:
מ", מחשבה ומעלים רסח—קנד:
מג", כריני חיל ניום שבן דוד בא קמב—פ",
קמד—שב.
מה:, נתוד"ה ניתמ קמב—פת.
מה:, מי יש נתוך כתחום קונה שביתה
וכו' רסד—קנב:
מה:, דלמי מיא נמיבע מבלע בלועי וכו'
רלח—קכת.
מו", פת—לת", רסח—קנב:
מז:, נתוד"ה חרש ובתוד"ה וכלים
רסד—קנב:
מח", מיהוב מקום קבין ומקום דיוכ,
ובפירש"י מקום דיוכ, ובתוס'
נסד"ה מיהוב קנו— סז:
נד", כי חיים כם למולתיכם וגו' ס"ת
וכו' מ—יח:
נו", בכלורב של מיל קלח—סז:
סב", גרש"י ד"ה חלש קלד—סז:
סז:, כאלה שבות וכו' מה כאלה וכו' קד—מד:
סז:, קרקף יותר מניח סחתים שלש כוקף
וכו' רלח—קמו.
סם", נתוד"ה כתן רסו—קלד.
סז:, סולם כלורי קנב—סז.
סת", סולמות של נכל קנב—סז.
סח:, מלא ספר נרוחות מפרנין וכו' קנב—סז.
סם", רב חסי בשלמא מרין למיטיימי וכו'
קנב—סו:
ע", נסוגי חסם סת—לג
ע", נתוד"ה רב קנו—סי:
עם", לית משרנין חלש לדבר מלוה נד—כב.
עם", נכמה מפרישין חלב, וברש"י ד"ה
מלחב, ובתוד"ה כדי פע—לח.
עב", נפירוש הסוגיא סת—לג
עג", דשיעור כציר לעומתת תוכלין וכו'
סת—לג:
עה:, ס"ם תנר שתן בב ד"ח של ד"ח
וכו', וברש"י וביעב"ח שם פע—לת.
עכ:, מקום יש ברחם לכניה בו שני תפילין
ובתוס', וברי"ף שם כח—סו.
עכ:, מכניסין זוג זוג ספי לא שמו—קה:
עו", נתוד"ה דילמא שלד—קמב:—קפג
עו", נתוד"ה מיכל שלד—קמב. קפג:
עו:, ברש"י ותוס' ממחי כמוסיף יד—ו.
עו:, לרי"ו דתן נוות ישרתל וכו' שלד—קמב.
עז", דאסור לעשות קשר של תפילין בשבת
שב—ק.
עח:, נמשנה לא יעמוד אדם וכו' קלב—סו.
עט", נמשנה לא יעמוד ברש"י וכו' קלב סו.
פ"ם נתוס"י רלח—קמו.
פ", ברש"י שפי שעמד ד"ח דיוחנו
נמחן ד', ובסחיות רש"י נזה פ—ב.
פ", נתוד"ה נמחן ד' פ—ב:, יח—ד:,
יג—ו:, קסז—פד:, רעב—קכב,
רעם—קלח:, רפז—קמב.
פ", ברש"י ס"ם פ—ב:

ב", נתוד"ה חור קפח—לח:, קפב—לח:,
קלו—לז:, ר—לח:, רלח—ק", רד—קנ:,
רכ—קד:, רכ—קם", רפו—קמב.
ברש"ג ותוי"ט רפ"ק פע"—לח" קסח—פח",
קפח—לח:, קלו—לז:, רעם—קלח",
שמ—קפד:
ברי"ן רפ"ק קנב—שב", קסו—פד:,
קלו—לז:, רכ—קם.
ד", נגמי בין ברי"ו בין ברי"ת, וברש"י
ד"ה בין קפח—לח:
ד", נתוס' מוחב על הסוכר קפב—לב.
ד:, ברש"י ד"ה בניטול, ובתוס' ד"ה
מדמוריינהו קנח—פד:, שכו—קסה.
ה", דכל מיתקן השבתה שאר לתכילה
חמן וכו' שמעת ימים וגו' כל
מחמלת לן תחכלו וגו קסה—פו:,
רו—קכ:, רכח—קיח:.
ה", נתוד"ה דהא קסה—פו:, קסב—לב,
רו—קו.
ה", נתוד"ה זמן שמיסב רלח—קמו:
ה", נתוד"ה ותומר כל מלחכה לן תעבו
קסב—פת", רכ—קם.
ה", דניום כרחשן הוא מיו"ם רמב—קב
ה", רש"י ליל וכו' לך ניום כרחשן
תבניתו וגו', ומלינו לכבשרה שכיון
ס"ם קפב—לב", רמב—קכ:, רמב—קכח.
ה", לתר רבח ס"ם מדר"ש תלח וכו',
ובפ"י ריח—קו:, רמב—קכ.
רמד—קכב", רמב—קכו.
ה", ברש"י ד"ה וס"ם רמב—קכ:
ה", נתוד"ה לחלק קמב—ב", רמב—קכ:
ה", נתוד"ה מצוה קסה—פו:
ה", יכול יקבל פקדונות מן הנכרי ובקבלה
מחריות ובכל הסוגיא שם ובתר"י
קנב—פו:, קמ—פב:, קח—פת:
ה", דבעירו חמירא דבני חולין ובדבר
הגורם לממון, ומצוה לן יעשה
קנב—שם", קסה—פו:, קפת—פת.
ו", לילמריך סד"ח וכו' וברש"י קח—פת:
ו", ברש"י ד"ה יחיד קפב—שם.
ו", נתוד"ה כתם קפד—שם", ריפ—קפ:,
רכז—קמו", שמת—קפב:
ו", נתוס' נבי נכמה מרנונא קפז—לד.
ק", דשוע"ת מדף ורי"י שם יפ—כ.
ק", ני"ם מותר לירד וכו' שלד—קפב.
קע", כלן קודם שתפילה נב פרנות כוי
כרמלית וכו' נג—כב", לה—קמו.
קע", ירחלים דלחותי משוחת וכוי
כרמלית לה—קמו", שנ—קפב.
קג", דשבות דמקום כמדינה נמי וכו'
רמח—קלת.
קד:, דלר"י מוליח שרן נ—ב
קד:, נמשנה רש"י כ"ם שכחירו לך
חכמים וכו' רסח—קנב:, שמו—קמ:
קכ", קשרה ונתוס' שם רסח—קנב:
מהרש"ל שלכי מכלחן שמו—קמ
מיעור סוף כמסכת לתחילתה שמו—קמ:

פסחים

ב", נתוד"ה חור קפח—לח:, קפב—לח:,
קלו—לז:, ר—לח:, רלח—ק", רד—קנ:,
רכ—קד:, רכ—קם", רפו—קמב.
ברש"ג ותוי"ט רפ"ק פע"—לח" קסח—פח",
קפח—לח:, קלו—לז:, רעם—קלח",
שמ—קפד:
ברי"ן רפ"ק קנב—שב", קסו—פד:,
קלו—לז:, רכ—קם.
ד", נגמי בין ברי"ו בין ברי"ת, וברש"י
ד"ה בין קפח—לח:
ד", נתוס' מוחב על הסוכר קפב—לב.
ד:, ברש"י ד"ה בניטול, ובתוס' ד"ה
מדמוריינהו קנח—פד:, שכו—קסה.
ה", דכל מיתקן השבתה שאר לתכילה
חמן וכו' שמעת ימים וגו' כל
מחמלת לן תחכלו וגו קסה—פו:,
רו—קכ:, רכח—קיח:.
ה", נתוד"ה דהא קסה—פו:, קסב—לב,
רו—קו.
ה", נתוד"ה זמן שמיסב רלח—קמו:
ה", נתוד"ה ותומר כל מלחכה לן תעבו
קסב—פת", רכ—קם.
ה", דניום כרחשן הוא מיו"ם רמב—קב
ה", רש"י ליל וכו' לך ניום כרחשן
תבניתו וגו', ומלינו לכבשרה שכיון
ס"ם קפב—לב", רמב—קכ:, רמב—קכח.
ה", לתר רבח ס"ם מדר"ש תלח וכו',
ובפ"י ריח—קו:, רמב—קכ.
רמד—קכב", רמב—קכו.
ה", ברש"י ד"ה וס"ם רמב—קכ:
ה", נתוד"ה לחלק קמב—ב", רמב—קכ:
ה", נתוד"ה מצוה קסה—פו:
ה", יכול יקבל פקדונות מן הנכרי ובקבלה
מחריות ובכל הסוגיא שם ובתר"י
קנב—פו:, קמ—פב:, קח—פת:
ה", דבעירו חמירא דבני חולין ובדבר
הגורם לממון, ומצוה לן יעשה
קנב—שם", קסה—פו:, קפת—פת.
ו", לילמריך סד"ח וכו' וברש"י קח—פת:
ו", ברש"י ד"ה יחיד קפב—שם.
ו", נתוד"ה כתם קפד—שם", ריפ—קפ:,
רכז—קמו", שמת—קפב:
ו", נתוס' נבי נכמה מרנונא קפז—לד.
ו", נתוד"ה יחד קנב—פו", קח—פת",
קפב—שם.
ו", שולים ודרשים נבלי פסח ל' יום
קודם לפסח וכו' מ"ם ד"ח שבני
מבב וכו' ונתוס' וברי"ן קמח—פג.
ו", בזמן שלין נבב"ח מקריב וכו' קמד—פב.
ו", לנחר ליסורה ולח נרשותי קיימת
ולח מלי מיבמיל וכו' ב' דברים ליח
נרשותו וכו' נשלמן כבתוב וכו'
וברש"י קסב—פו:, קפז—לד.
ו", נתוד"ה ומכיר של פ"ש קפב—לב.
ו", נרי"ן דלח מכני ניתול ע"י שלית שכו—קסב.
ז", כמקום שו' שעות ולמעלה קפז—לד.
ז", נסוגיח תיכה שאתמנו נב משות
תולן וכו' ובגל"ח קב—מד:
ז", לעב וסוכב פב—לם.
ז", שלמי כתם דבמידנת לתגבכה ופק בי
וכו' שמ—קפב:
ז", נתוד"ה בשידנת שמ—קפב:
ז", נתוד"ה לללת שמ—קפב:
ז", ברי"ן בתמן שו' שעות קנב—פת:, רו—קב:
ז", ובגמ"ם ומלתמות קפו—לב:
ת", שבית שתים יש בכל סעודה קפב—לח:
ט", נתוד"ה כיונו קנב—שב.
י", בשני בתים בדוקים ונתוד"ה בני"ת
קם—שם:
יא", כוש עלמו מחר עלי לשתפו מיכל
קלכיל מיניב קמד—שם", רעב—קלת.
רעד—קלת.
יא", נתוד"ה קולרים רלח—קמו:
יא", שורפין לת כשהוב משום חמן כוש
נתחילה שם שב—לח:
יב", נפלוגתא ר"מ ור"י קפט—לב:
יב", נרש"י ותוס' ובפ"י ריפ—קו:
יב", לין לליכו בא לה בע"ש וכו' קמב—ת:
יב", נרש"י ד"ה מחן ג' סעודות קפט—לד:
יב", דלין מניחין חודב נתג כשחת וכו'
רכב—קיח.
יג", דמסקי שתי חלות של תודב שפולות
מיניי שב—לח:
בסוגיח ד"ה שגב"ב שו—קמב.
יד", נתוד"ה שם בשר שב—לח:
טו", דלוכח כשסד עניים לה—ק.
טז", דדם קושים לינו מכשיר שיח—קמת.
טז", נרש"י ד"ה של כדם שיח—קסב:
יח:, רבינתת דחזי לכתניל בכם וכו' רסג—קלב.
יח", נתוד"ה לאכל שיח—קמת.
יט:, דשרה ר"ב היח, וברש"י שם ד"ה
מחרב לשומחב לחג—קמו", שב—קפב.
יט:, מחם שלמלח בשר קודש שיח—קמת.
כ", בשר דלויחקדש בשלי וכו' נתינת
כקודש לינוד דמכני ליב וכו' כגון
שכשבילוכו בשכר ובתוס' שיח—קמת.
כ:, דחקלב שב—קפת.
כא", ר"י לית ליעור חמן מלח שריפב
לד—קנ:, רב—קנ:
כא", נתוד"ה ולו קנב—שב", לד—קנ:
כא:, דחזקיה ור"ח נלויסר מכילב
ובלויסר כגלב קמת—פז:, לד—קנ:,
לעב—קמת.
כא:, עד שלב בשעריך לד—קנ.

כח, כביכול שמיכה לשוכב לגר לשוכב קרוי שכיבה רכב—קיג.
כח, גרסי' ד"ה לם יאכל דסחם בעלות לשוכב בן בעות רשם—קלב.
כח, בתוד"ה כי ם קסב—פח:
כח, בתוד"ה מושר מכשלה רמ—קיח:
כב, ומכרים עניים מאכל רעם—קל.
כב, דם שליו בשפך כמים רעם—קל.
כב, בתוד"ה ור"ם רכב—קיג:
כג, וכרי מרומה וכרי וחזק מערבין לחיי וכרי ותוס' קסב—פב, קסו—פב.
כג, וכרי שרוים וכרי לירדי מי ושופות וכרי ד"ק וכרי קסד—פב.
כג, דאכל מלאכה דאינ מותר בהנאה קסג—פח:
כד, בקודם ישרף כל שפסול בקדש וכרי רמד—קכח.
כד, לם יאכל וכרי כל שבקדש פסול ם—קמב:
כד, שני רכו—קיד:
כד, דשמור בשלכדי"ם ושלכדכי"ם קסג—פב, רעם—קמח.
כד, כשל מודים בכב"ב ואחן בפסח וכרי רו—קי.
כד, בתוד"ה פרט רשע—קלו.
כד, ברשפוים בשוגים דשלכדכי"ם קסג—פג.
כד, בגל"ח ריג—קז.
כה, דבע"ח לסור גם שלכדכי"ם קפז—לג:
כה, בשוגים דשפר ולם קמכוין ובתוס' קכד—סח.—סב.:, רעם—קלח:
כה, בתוד"ה לם רעם—קלפ.
כו, דקול ומרשה ויה לח בכם משום מעילה רמד—קכב.
כו, בזוח"ג קר ר"ם רמג—קיט:
כו, בפני' רמה—קכ:, שנח—קפו:
כז, אח"ג שרי רד—קג:
כז, לרבן דשרי בתנוקה קסב—פח, קמד—פב.
כז, וכלם משל כמסיק וכרי ובתוס' קמד—פב.
כז, דיש מלמד עושר מומרת וכרי קסח—פו.
כז, ק"ו שהחלתו להחמיר ושופו להקל תינו וכרי קסח—פב:
כח, בפרק ניעור שלם יוכל שום מדם ליכוות ממנו רד—קג:
כח, ברש"י שמל תפנם בו סשיכה קפ—פז:
כח, בתוס' דלם יאכל קלי מתוך זמנו קסף—פח.
כח, בתוס' ורלב"ם בהנייתו שלכדכי"ם קפו—לב:
כח, בשאה חמן של ישראל שעבר עליו בפסח וכרי קנץ—פד:
כח, בתוד"ה וחזק סו—קב:
כח, בכביקש חמן למלה ור"י ור"ם לקוצקא מוכה לפיטו בזב"ז וברש"י ופרי"ו ולב"ח רכב—קיג:
כח, מחמלת לשחחמן מחמת ד"ע קסח—ל:
כח, פר"ם דחמן בעני זמנו וכרי ורבע"ם קסם—לב, רכב—קי:
כח, בתוד"ה ר"ש קכב—סב:, קסו—פב.
כח, בתוד"ה כשל רעם—לח:
כח, בתוד"ה ר' יהודה רשע—קלו.
כח, בגרסאות דשלכדכי"ם קסג—פב, רעם—קמח.
כח, כשל מודים בכב"ב וחמן בפסח וכרי רו—קי.
כד, בתוד"ה פרט רשע—קלו.
כד, בגרסאות בשוגים דשלכדכי"ם קסג—פג.
כד, בגל"ח ריג—קז.
כה, דבע"ח לסור גם שלכדכי"ם קפז—לג:
כה, בשוגים דשפר ולם קמכוין ובתוס' קכד—סח.—סב.:, רעם—קלח:
כה, בתוד"ה לם רעם—קלפ.
כו, דקול ומרשה ויה לח בכם משום מעילה רמד—קכב.
כו, בזוח"ג קר ר"ם רמג—קיט:
כו, בפני' רמה—קכ:, שנח—קפו:
כז, אח"ג שרי רד—קג:
כז, לרבן דשרי בתנוקה קסב—פח, קמד—פב.
כז, וכלם משל כמסיק וכרי ובתוס' קמד—פב.
כז, דיש מלמד עושר מומרת וכרי קסח—פו.
כז, ק"ו שהחלתו להחמיר ושופו להקל תינו וכרי קסח—פב:
כח, בפרק ניעור שלם יוכל שום מדם ליכוות ממנו רד—קג:
כח, בתוד"ה לם יאכל דסחם בעלות רעם—קלח:
כח, בתוד"ה כן בעות רשם—קלח.
כח, בתוד"ה ר"ם קסב—פח:
כח, דבע"ח מושר מכשלה רמ—קיח:
כב, ומכרים עניים מאכל רעם—קל.
כב, דם שליו בשפך כמים רעם—קל.
כב, בתוד"ה ור"ם רכב—קיג:
כג, וכרי מרומה וכרי וחזק מערבין לחיי וכרי ותוס' קסב—פב, קסו—פב.
כג, וכרי שרוים וכרי לירדי מי ושופות וכרי ד"ק וכרי קסד—פב.
כג, דאכל מלאכה דאינ מותר בהנאה קסג—פח:
כד, בקודם ישרף כל שפסול בקדש וכרי רמד—קכח.
כד, לם יאכל וכרי כל שבקדש פסול ם—קמב:
כד, שני רכו—קיד:
כד, דשמור בשלכדי"ם ושלכדכי"ם קסג—פב, רעם—קמח.
כד

מז„ ברש"י ד"ה ולו משמר קסג—פב:
מז„ מהרי"ב מקום מגרש פג—לח:
מז„ מהרי"ב מקום מגרש רד—קב:
מז: מחיצתן מצמח ברש"י וכו' קסח—פב:
מז: ברש"י ד"ה מפח קסב—פ„ קסב—פד.
מז: ברש"י כבלישב מפתם סכלי ופגמה רכ—קד.
מז: רד—קג.
מז„ בנשב"ם קסג—פב:„ רכב—קיג„ שמג—קמו.
מח„ חיל ומפלת שבבבל"ם ולין מלמדין קסו—פד:
מח: בד"ה נמקיומת לשכילה רו—קב:
מח: ספח שמיפשב ומפלה מלשכול וכו' ומשיחה שם בשמלה ספסח וכו' רד—קו:—קב:
מח: וברין קסג—פ:
מו„ כיצד מפרישין חלב בשומלה ניו"ש רע"ג לא תקרא לב וכו' עח—לב:
מו: ברבי שנח נפשים ניו"ש מב"ח וברש"י רמב—קב.
מו: דפברי' מפתם כהוגל ומקלפי וכו' רם—קלג.
מו: מסוכנת נגריך לכזית דוקא וברש"י מסוכנת רנד—רכב„ רם—קלג.
מ: מפוס הפסד ממון לא שרי ליסור דלוריימא רנב—קכו:
מו: מפוס הפסד ממון גמירי בלמו לאכול כזית רנד—קכו.
מו: ע"ג לכזית בשר בלא שחיטה רנו—קכו.
מו: ברש"י ותוס' רכז—קבי.
מו: בתוד"ה כוהגל ריט—קח:
מו: בתוד"ה רבה דע"ג כוהגל בפלת כל מלאכת שבת קיב—מב.
מו„ בתוס' קי—פז:, רמב—קכו:, רם—קלג.
מו: בתוס' רד—קג:
מ„ רפב—קמג.
מ„ בפלחמות קפ—פז:
מז„ דבפסח אין חופין יותר מכשיעור מלב עח—לב.
מז„ ברש"י ותוד"ה ע"ג קסג—פב.
מז: וע"ג כוהגל מתרשיבה לא ליחייב וכו' רם—קלג.
מז: לחפיק כבשרה ושייל מני מוקלה וכו' רנ—קכז:
מז: מוקלה דלוריימא מל"ת כל מלאכה שגג—קפב.
מז: ברש"י ד"ה לוקה רמ—קיה:
מ: רמ—קיה:, רנח—קכט:
מז: בתוס' בפדל"ת רלז—קמ:.
מח„ מוקלה מן בתלתים ממותר רמ—קכג.
מח„ בלישור דרבנן שייך בשומר בפיך וברש"י ד"ה גרס שבת רמו—קכב:
מח„ לישור ד"ה גרס ל ולא לישור מוקלה וכו' מ"ל לישור גופו וכו' רלט—קיח.
מח: חומרא דלחי לידי קולא כוה דקא מפקח ליה שסט—קלב.
מח: בשלוב כוה בכפסיפו פניו קסג—פג
מח: ברש"י בשישור חלב עח—לב:
מח„ רנד—קכו.
מט„ בכולך לשתות את ספתו וכו' קנד—עו.

מט„ וכנשב"ם ובמלחמת וברין ובפ"י ריש—קי:
נ:, לעולם יעסוק לדם וכו' שלא לשמה קמע—ב
נב„ בתוד"ה בכובש רג—קלא.
נב„ קלושב גג' ימים מקלח ביום בכולו רלד—קיו:
נה„ שמואיב לשחום בתמיד מקודם וכו' רלח—קמו:
נה„ ובע שבב דפסח שים בו ברע וידחה שבב וכו' קפב—נב„ שלי—קמ":, שסט—קלב.
נה„ דבבן עופר על עשב דבשלמה וכו' רפו—קמב:
נה:, בתוד"ה עשתם שיח—קסג:
נה„ רפב—קמע.
סא„ דבמכסה דשחטו שלא לשמיו וכו' קמח—ל:
סא„ ברש"י ד"ה לבל רכד—ק:
סג„ בשמבה דשחטו בפסח של בהמן שיער בל"ת קנד—כי.
סו„ לין לדם דן ג"ז משלמו וכו' קסט—פו:
סו„ בתוד"ה מה יבשוגיע שם קפב—נב„ שי—קנט—קפ:
סח„ לשפע שי—קפ:
סח: בלל מודים דבפוריס וכו' שסב—קלב.
סט„ דהשתא מסרו משום שמע יעבירנו ובתוס' קמח—לא„ רפו—קמב:
סט„ בשמע שביב יכול לשבר בפ"ר שלא מבל וכו' שסט—קלא:
סט: לי שבדי ניבור בלשבן יחיד מושב בשני וכו' שי—קנט:
סט: יכול לא יבא מעוש ברש שלא שביב מבאר וכו' וברש"י רמח—קיט:„ שב—קלא:
סט: ברש"י ד"ה ערל שסט—קלא:
סט„ בלל"ת שפ—קלו:
ע„ בפסח נאבל של בשובע קו—עד.
ע: בשומלה קיב—מח:
ע: מגיבה נמי קרבן ניבור בוא שי—קפ.
ע: ילפינן דלא דמי שבת שי—קפ.
ע: פשמים שלי לחבר מילה שלא שבב וכו' וברש"י שי—קפ.
ע: בתוד"ה מ"ט שי—קפ.
ע: בתוד"ה בע שי—קפ.
עא:, בשמבה וברש"י דשמ—קמז„ שמח—קמט:
עב„ בסוגיא דשמד"ב: קפב—לא:, רעג—קלו.
רפו—קמב.
עב„ בתוד"ה לר"י רפו—קמב.
עב„ וברש"י קפע—לא:, שמט—קפ:
עב: יבמתו נדה בעל פטור וכו' מ"ם יבמתו וכו' רמב—קב.
עב: דחמו בהול דחם לע מבשיו גזרו שמע יעבירנו וכו' שנד—קפב.
עב: דר"ש ניטל זמן ניבמ"ד בשניל לכילה תרומה פד—נט:
עב:, רפו—קמב.
עג„ בשותם חמחא בשבת בחון לע"ז וכו' חיקן שמוליא מידי מבמב"ח לב"ד ברש"י ובגל"ח קח—מב:, ריח—נג„ קכד—נד:, רכד—קי„ רלע—קמה:„ רע—קיח:, רמ—קבד:
עד. קכד—נב.—פ:
שב„ בתוד"ה וברפו רכח—קמה:
שב„ רמ—קבת.
שב:, בגל"ח רל—קנת.
שו„ ריחץ מילחא וברי"ף קסב—פע.
שו„ ברש"י שיפ—קסד.
שו„ בתוד"ה לע רכמ—קמו:
שו:, בשבת וברש"י קפב—נב:
שו:, כיון דלית ליה תשלומין כל ז' לע דחיל שבת יכר שיח—קנט:
שו:, ברש"י ד"ה תשלומין ובתוד"ה כ"ג קמ"ל קפב—נב„ שיח—קנט—קם„ שנד—קפג„ קפב—נב
שו:, ובתוס' קפב—נב
שז„ בשעדו לפי בשבת ולפי בשומלה, ובשברש"י קפב—נב„ שסט—קלע:
שז„ לליבא תלת דשמת ליה לשמר שומלה בותרה וכו' רחל—קמז„ שיח—קנת.—קנט:
שז:, לשם לין שיריים לין קומן שיח—קמז:
שז:, לבילן שבלין מלבה על בשולן כו"ל בשמת בשר ותבב קיים שיח—קבב.
שז:, חלע דשבולה דישבד משמע ושוד תשבה וכו' כלן ניחיד וכו' וברש"י ומברש"י שיח—קנט:
שז: שיח—קבב:
שז:, ברש"י ד"ה ולע שיח—קבב.
שז:, בתוד"ה לע שיח—קנת.—קנט.
שז:, בלו"ח ד"ה בשם שיח—קבב:
שז:, בלו"ח ד"ה שברוה שיט—קבד:
שז:, בסוגיא דלין מלבה ובתוס' קי—לא:, שיח—קנט:—קבב:, שיח—קבב.
שז„ בתוד"ה בע שיח—קנט:—קבב.
שז:, בשבת שיח—קבב:
שז:, לבילן דשומלה דחוי בניבור שיח—קנט:—קבב.
שז„ בשומלה שכין בשומלה שרן וכנע שם שיח—קם—קבד:
שז„ בתוד"ה לו שיח—קבב:
ש„ רי"ו ס"ל דלפילו שבע ל' שמע וכו' שיח—קבב.
ש. בגיגה י"ד מומנותם ובפלוגתם לי לית ליה תשלומין בשני שיח—קם.
פ:, בשבת וברש"י ותוס' ד"ה מרק שיח—קסח:
פא„ בתוד"ה ל"ג רלד—קי.
סג: בו"ע דשורפין בשבת רמב—קכא.
פג:, רבע לבדו ולע מילה שלא בזמן רמב—קכא.
פד„ בשבת בשובר את בעלם וכו' קפב—נב.
פד„ בתוד"ה ולע רמו—קכז„ רנט—קכ:
פד„ ברש"י בשבירת עלם קפב—נב:
פד„ בסוגיא דופלם לע תשברו בו קמז—עב:„ קו—עד„ קנד—עו„ קפב—נב.
פה„ בתוד"ה בשהוא קמז—עב:„ קמע—עד„ קו—עד„ קנד—עו.

סב. סתר שיסתר מקומה מד—נט:
סב. והוא שמרק לב נעורין וכו' קל—סב.
סב. נתנה נתכוונה עסה לקטן קכה—סג:
סב. כשאר שלחו והלמין לא שמה ולא
כלום ושם—קמה. שה—קפו. שכו—קפו.
ג. נשמעה אזה של עסמו שכו—קפה.
ג. לבל מל פרע לגדל וכו' שמח—קפה.
שמח—קפה:
ג. סם לא"ב כוח מוקדשים של וכו' קפה—ג:
לא. נשמל עלו גל קפה—לד:
לא. נשמה לין שחפין לא כשסה של
כיחיד וכו' ור"י מפיל קנ—מד.
קפה—נב.
לא. קמה—ג. קפב—לא:
לא. וכשים שפ"ם רשות קנ—מד.
לא. כשים כל שיעמו נגל תאכל חמן יפנו
נקום וכו' קפה—ג:
נב. כשמיחו דבריכם נמקום כרת שסה—קנ.
נב. כשגג נרשמין והיד נשני שסה—קנב.
נג. רבי שני רגל בפ"ע שה—קנא.—קכ.
שסה—קנב.
נג. שי תקומת ולשמן כוח שסה—קנא:
נג. ר"ג תקומי לרשמן לא מחקין לי קפב—נב.
נד. נתוד"ס לנא שסה—קנא:
נה. נשמה ששה דומה שנת שה—קנא:
נה. נשוגין לי פסח דומה מומלה קפב—נד.
שה—קנא:—קם:—קסב.
נה. נשמ:ב שה—קם:
נה. שה—קב.
נה. נרש"י ומוס' קפא—נב.
נו. נליתא למומלה נשר שה—קסב:
נו. נשמה מה נין וכו' ונגמי כל ד' מי
ליכא קסה—נו:
נז. קנ—מד.
נח. לאסור לנכול מן כמנחה ולמעלה
נפ"א ונרש"י ונשב"ם מפ' שעות
קפה—לד:
נח. נתוד"ס לנ קפה—לד:
ק. נתוד"ס ר"ע מ—מב:
ק. נתוד"ס ידי מ—מב:
קא. נתוד"ס מפיטו מידי נו—מב:
קא. נתוד"ס ונקידושע ונשא"י נו—מב.
קמב—ב. קפה—לד:
קא. נתוד"ס ור"י נו—מב:
קב. נרשב"ם ד"ס לכודיתך כתו ור"י
קמה—ג:
קב. כנדלב וקידוש חדש מילתא כוא
ונרש"י ונשב"ם שה—קא:
קב. נתוד"ס ר"ע נו—מב:
קב. המלה מניחות כמעוט שסו—קי:
קב. נרשב"ם שסו—קי:
קג. נתוספות קמה—לח.
קד. לין מקדשין לנא על כיין וכו' שב—קפב:
קה. דר' כוסות שיעורן נרביעית שה—נו.
קה. נתוס' נשים חייבות גם נמ"א
ונקן א וכו' רמץ—קיט:
קה. נתוד"ס כיו שמ—קפו:—קפו.
קת. נשא"י נו—מב:
קת. נשנים נרשי לכם ניין ושנים וכו'
ונעלן ישרשל שה—קא.
קת. כיכי מיתקני רבן מידי לעולו נכו
וכו' קמה—ג:
קיד. מפי שי תנשילן וכו' רכב—סב:
קיד. דמנרך נפב"ע על מרוד ריג—קז.
קיד. נמשרי ריג—קז.
קמ. לל ניכרך לינם מלה ומרוד נכדי
כדדי ומיכול וכו' ונרשב"ם רכו—קי:
רכו—קיד:
קמו. לעלן מלות מבעלת זע"ז שנב—קפב.
קמו. כלל שכיב כורך פסח מלב ומרוד
וכו' ונמרדכי שה—לד.
קמו. לעלן נפי כריכב ונרש"י ריג—קז:
קמו. נתוד"ס מחקיק רלח—קח:
קמו. כרכן נסיב ונלמי לף ידי מלב
נמי לע ילף רלם—קמה. שב—קפע.
קמו. פמיהן מלמד מב נשחוב
ונרשב"ם רכב—קם:
קמו. דלכו של פני נפרוסב מד—לא:
קמו. נתוד"ס ידי רכב—קם:
קמו. נגן בו"מ וכו' רי—קו:
קי. נניתים שניתכם שנב—קפו:
קי. נרש"י ד"ס ומל שנב—קפו:
קי. לין שנים רשנוים ושנים מחרוים
מאחר שמחות וכן לין רשמן לפני לו—מב:
קיט. לע מיבעיא לאר מלב דלע נפים
וכו' רכו—קיד:
קיט. נרשב"ם ד"ס כגון לכדילפי רכו—קיד:
קכ. לרשב"י דבזמן דליכא פסח ליכו מייב
וכו' ומבע"ל לממע ושכו' וכו' קמה—ג:
קכ. נתוד"ס כל ב"נ קמה—ג:
תוספתא פ"ב רכד—ק:
כרש"ם ר"ם כל שנב קלו—ל.
נרש"ם פכ"ם סימן י"ח נשם יהו' לאר
לין מביכב וכו' שמ—קמה:
רש"ם פכ"ם סימן כ"ב נשם ס' רוקח
סימן ר"ן רלם—קיח.
רש"ם פ' פ"ם סימן י"ז שם—קנ:
נשכ"מ ר"ם פ"ע רסב—קלד.
רמב"ן נליקומים נמלה של מבל נמכב"ם
שמו—קמה:
רפ"ב נר"ן נמרכו קודם זמנו רו—קב:

שקלים

כ"ע מ"ד, לכל שניכר וניכר מקבלים מכס
וכו' סע—בו:
פ"ג מ"ד שם—קמה:
פ"ד ורפ"ב שם שמ—קפו:
פ"ז מ"ז דב"ד מחני' על כמלח וכו' קכב—נד.

יומא

ב. ת"ק לחן מחקיקין לו מסב וכו' שיע—קני.
ב. נתוד"ס וחכ"ם קמד—עב:. שי—קנב:.
שה—קפ:
ב. נתוד"ס כ"מ רפב—קלח.
ג:. לין לר"י ונין לר"י ויקחו לוקך מכל
ניכור שמ—קפו:
ו:. רבא ז"ל מומלה כותבה נלבור
ונריטב"ח שם מו—ז. קיב—מח:.
שה—קמב:.—קפ:.

ו:. דמב דמפשר למיכדר מכיתיבע
מכדרי לי כוב דמרי נב—כב:.
לשה—קמה.
ו:. ולי מומלה כותבה לפי לפשר
נמכוריס וכו' פ—ג:. קיב—מב.
רמ—קכב:
ו:. נרש"י ד"ב ומד שלוב מפריטו שה—קמב:.
שה—קפ:
ו:. נרש"י ד"ב כותבה ונכנבת מכר"ן
חיות שה—קמב:—קפ:
ו:. נרש"י ד"ב דמרי נקושי כותבה
רפב—קמה:. שה—קמב:
ו:. נתוד"ב ס"ל חלופא קמה—שב:.
קנ—מד. קפב—נב:. רפ—קלה.
שי—קמב:. שה—קמה. שה—קמב.—קמד.
ז. מיתיבי דם שנממא וחרקו נשוב שה—קפע.
ז. ומשע מכרן לח מן מקדשים וכו'
רמע—קיפ.
ז. נרש"י ד"ב כל טומלה מה שה—קפע.
ז. נרש"י ד"ב נין נדנור קיב—מב.
שה—קמה. שה—קמב.
ז. נתוד"ב כיון שה—קמה.:—קפ:.—קפע.—
קפב.—קמד:
ז. נתוד"ב שנממע שה—קמב:
ז. כל לינו ומשע לעלן מן וכו' ונרש"י
רמע—קיפ.
ז. נסוגיע לעלן מלכ ר"ם כב"ג ניב"ב
ימכיח שלעלן שודכו (על מלמו) וכו'
שה—קמה.
ז. ר"י ס"ל דטומלה כותבה רפ—קלע.
לשה—קמה.
ז. נתוד"ב כלל שה—קמה.:—קפע.—
קפב:—קמד:
ח. תפילין שים נכן מזכרות כרנב רפ—מו:
ח. לר"ת טומלה דחוי' נעבור שה—קמה:—
קפ.—קפע.
ח. לר"י טומלה דחויה נעיבור קיו—נפ:
ח. מניבל זממב מלוב ר"י דהלמה
זממב לעו מלוב וכו', ונחום', וכר'
מניעל סגן ככבנים ונחום' רשע—קלב.
שב—קמה:
ח. נתוד"ב מקשין שב—קמה.
ח:. כב"ג ניו"ב דלע בדיון תלוי מילתא
וכו' ונרש"י ד"ב וכל, ונתוד"ב דמי
שה—קמד.
יב:. רמב"ם דמנעו של כב"ג וכו' שכו—קב.
יב:. נתוד"ב כב"ג ומכי"ח מד—יב:.
רפע—קלב:. רשה—קלח:
יג. טומלה שביח מפי ממיתה ומכרש"ם
ופי"ו שם שה—קפ:
יד. כיון דיוב"ב כוח דב"ש לע קע מכלי
וכו' רפע—קפ:
יד. דב"ש מכלי כוח נמי לחי למיכל וכו'
שב—קפ:
יד. נפלוגתא רבן ור"ע שיפ—קסב:
יח:. נמשנה שבשניטוכו וכו' ונרש"י
רשה—קלח:. רשע—קמב.
יפ. ליתא תכוי תיובתא דר"ב וכו'
נכבנים שלומי דרחמנא ניכו מד—יב:.
רשה—קלח:. שנם—קפו.
יפ:. נתוד"ב מי מו—ז:. מד—יב:. נפ—כח:.
רפע—קלב:. רשה—קלח:. שי—קמה:

יט:, ברייסע"ל שיח—קנח:
יט:, במשנה נקט וכו' קכד—סא.
כט:, בתוד"ה כתו שמח—קמח:
ל, במשנה לח וכו' קכד—נד:
לח:, במשנה קלט ומירק לאר שחיטה על
ידו, וברש"י ד"ה ומירק לאר סו—ז:
לב:, כל מעבודות יוכ"ב לח כשירות חלח
בו קמב—לב.
לג, לח משבירין על המלות, וברש"י ד"ה
לח ילמק"ל במכילתא וכו',
ובתוד"ה לח גב—כג, שמח—קלח.
לד:, בתוד"ה כ"מ קיח—לח:, קיט—גב:,
קכד—נד.—ח.—נת.—ס:—סח.—
סב:—סג.
לה, בתוד"ה כ"מ ברי"ו בדשל"מ קי—גב,
קמט—סט:, רב—ק:, רמ—קכת:
לו, במשנה למזרח כמזרב לשפון במזבח
רלח—קמו.
לז, על שני כשעירים גורלות יכול וכו'
שמח—קלו:
לח, ר"ח ומממתם חלח ומממתם שז—קנב:
בתוי בד"ה שמניעו ג—ב, שח—לב.—לז.,
קכג—פח, קמז—פב:
לט:, בכפלוגתא לי כגרלה משכבא רלח—קמו:
מ, בתוד"ה ר"ש שיח—קסב.
מ, בתוסד"ה ולחזו שיח—קסד:
מ:, ברש"י ד"ה במקום שלח קידש וד"ה
קידש שיח—קסד:
מל:, במשנה קצר לשון של זכורית וכו'
וכשמידו כנגד בית שילוחו וברש"י
ד"ה כנגד רלח—קמו.—קמו:
מב, שחיטת פרה בזר פסולה סג—כח.
מב, דשחיטה לאו עבודה סו—ז:
מו:, שנת כותרה וכו' טומאה דחוי שיח—רנח:
מח, בתוד"ה מדפסיל שכט—קג:
מט:, בתוד"ה שתי קמז—פט:
נ, ר"מ דגם פסח דוחה טומאה שיח—קס:
נ, דקרבנות נזיר שלין קבוע להן זמן
ליבא רק פר שלמם דבר ושעירי ע"ז
שיח—קס.—קסל:
נ, ר"מ שיב פסח בכדי מבתי בכ"ג שיח—קמט:
נ, דם חגיגה קרבן נזיר שיח—קס.
נ, חמנו קבוע שיח—קס.
נ, דע"ז חיל לפילו דחויה שיח—קס.
נ, להמקשן דפר יוכ"ב כולו קרבן נזיר
שיח—קנט:
נל, דפסח כיון דלחי בכוופיא מקרי
קרבן נזיר ודמי שבת ושומאה קמז—סב:,
רמז—קלח.
נל, בפלוגתא בפ"ם לי דוחה לף לח
כשומאה שיח—קנט:—קס.
נל, דילפי פ"ם מפ"ר שדוחה שבת
ושומאה, ואחוש קי—מד.
ס:, משרבין לקרבנות שכג—קמז.
סא:, בתוד"ה כולו שח—לד.
ס, ר' נחמי דכגרלה משכבא רלח—קמו:
סי, קשורת שחשוב קודם שחיטתו של פר
וכרי שיח—קסב.
סי:, ר"י כי כחיבא חוקה בדברים כשעשים
בבגדי לבן מפשים שמח—קסט:
סב, במשנה פסחו ולחד וכו' פר—קלב.
סב, במשנה רלח—קמו:, שכב—קסח:

סב, נתו"י שיח—קסב:
סב:, נבי מחוסר כגרלה רלח—קמו:
סג:, ל"ל קרא וכו' והא לף בגורל קתני
שיח—קסד:—קסב.
סג, ברייתא חק במלרי שח—קסב.
סג:, דחילפריך קרא למעט בעל מום וכו'
רלח—קמו.
סג:, דשביד לריכותא רלח—קמו:
סד, לרב שבי שבזוג רלחזן יקרב וכו'
ובתו"י שיח—קסב, שכב—קסח.
סד, בסוגיא דדיחוי דלרב דברש"י בכם
וכו' שך—קסו.
סד, דיחוי בקדשים ילפי' מקרלי וכו' ס—כו.
סד, כמפרים פסחו ואבד וכפרים וכו'
מר—קלב.
סד, בתוד"ה כחס שיח—קסב.
סב, בעת משחלה לחמי ישפך כדם כח
לויחשביד מלותי וברש"י שיח—קסב.
סב, ברש"י ד"ה חלח שיח—קסב:
סו, ותקלה פלמה תנלו כיח שב—קמל.
סו:, פתי ולפילו בשבת למחי כלכתא,
וברש"י מרכיבו על כחיפו וכו' לפי'
חימת ר"י חלה שחלי וכו' ז"ל וכו'
נב—כב, רלז—קמה:, רלח—קמו.
סו:, במשנה שגל לף פלים וכו' ובתו"י
שם—כם:
סו:, בתוד"ה לחר רפרם נב—כב:
סו:, בהגהת ריטב"ל נב—כב:
סו, בריטב"ל בחלוקת הולחה רלח—קמו.
סח:, ברש"י במשנה בד"ה ביכ"י נב—כל:
סט, דבגדי כהונה לוין קדשים יב—כ:
סם, חזן הכנסת טועל ס"ת ס"ח חולקים
כבוד וכו' וברש"י כולה משום כבודו
דכ"ג וברש"י כו—כ
סם:, שהכה"ג קורע בשחרב לו בכר
כניח נב—כל:
סם, ברש"י מת—כ:
ע, בחקנת כברכה נג—כג.
ע, כלו"ע מניח ס"ת מביתו וקורע בו
כדי וכו' וברש"י ד"ה להרחות נב—כל:
עג:, במשנה רלב—קמד.
עג:, בשבועה בח"ם קיב—מח:
עג:, בח"ם קמ—סט., קסג—פל:—עב.,
קסח—פו., קפל—לח.
עג:, דגם ביו"ב שר"ל ח"ם לחסור מכ"ת
קלט—קמב:
עג:, בתוד"ה יום כבפורים שלד—קמב:
עג, במכר"ם מביב רו—קד:
ר"ל דסי"ל דח"ם מותר מה"ת רכב—קיב.
עד:, כל חלב לרבות ח"ם קמג—פח:
עד, בתוד"ה כיון קסז—פב., דם—קי:
עד:, בהיח שנוי שבות שבירת עצם ואיבר
אב מלילה ושחי' רכו—קיד:
עה, בר"ן ריג—קי., רלב—קמו:
עה, בסוגיא דבותבת בגסב, נמי ר"ש לף
בכותבת שלמרו בר' עד ר"ש לף
מבעי' וכו', ובמי' בש"י בתב"י
דר"ש עח—לב.
עם, בותבת בגסב שלמרו יתירב
מבניהב, וברש"י ותוס' קלט—סח:
עם, וקי"ל לרבן דבניר מכותבת לף

סג, בתוד"ה ולחמר רלח—קמו:, שכב—קסח:
סג, במשנה
סג, בתוד"ה
סג, בתוד"ה
סג, בתוד"

רמ"ע מפ"ק כתשב"ץ סימן ס—ג:
ברמ"ע פ"ח סי' כ"ד וכפי ניתול ק"נ
שם נמשפ"ר סרב רמע—קיב
תרי"ם פ"ח מ"ג עח—לב
נפ"ח מ"ח וחוס' רשק"ע רלב—קמב:
נמשפ"ר חוס' יו"כ פ' ד"ה מחקיף לב רכב
קמח—ל

סוכה

ב, סוכה שכוחו גבוה למעלה וכו', למען
ידעו דורותיכם וגו', שלמב נב
פיעל, וברמ"י ונחי ריפנ"ע שלו—קמד.
ג, נתוד"ס כי שלב—קמב
ג, נבהלתי כמלכב וכו', וברמ"י שלד—קמב:
ג, נפנ"י שלב—קמב
ד, שפר ונפלו חבן ונפלו רד—קג:
כ, דלית לע מתוב בו תורב מדב, וכחוס' כח—סו.
כ:, בר יוכני רנד—קכב:
כ:, דהם לכבוהבת ניוכ"ב עח—לב
כ:, ודהם דר חן עח—לב.
כ:, נלי רש"י על כך והשורין כלל"מ עח—ל.
כ:, שישורין דלוי ניוכו וכו' וכחיבע וכו' שלב—קמב
כ:, שישורין כלמ"מ, וברמ"י וחוס' קסב—פד.
כ:, מחילין כלמ"מ רח—קמח:
ו:, כי לחתי כלכתע לעד ולעוד וכו' רח—קכח:
ז, מינו דכוי דופן למנין סוכה כוי וכו' רלב—קמח:
ז, פ"ב ניחמי וכו' סוכה דפלמת וכו' שלע—קמב:
ח, דנעמי נסוכה כשעוי ככנען וכו' שלב—קמב.
ט, השולין ודאכסן נכלכות, ברמ"י פב—לט.
ט, נתוד"ס ככוח רכב—קיב, שמב—קמח,
שמ—קמח, שמע—קפ, שנ—קפב.
ט, נתוד"ס מנין כב—יח:
ט, נפני סוכה לאוריים כל ד' שמב—קמב:
ט, חג כסוכות תעשה לך למשמי גזילה
וכן נגיליח מעלכם שמו—קמח:
ט, נתוד"ס כאי פ—כו, רפ—קלט:
ט, דמשמי בשמנמו, וברמ"י ובריטבוניס
פע—מ:
ט, נרישב"ע רפ—קלב, שמ—קמח:, שנ—קפב.
ט, נרמ"ס שלע—קמח:
ט, נרמטוניס שמח—קמח.
יח, וכחי דמסוכי פני סוכה וכו', פסולה
גורן ויקב גבי סכך דוקא שלע—קמח:
יב, וכולן כשרים לנסוכות, וברמ"י שלח—קמד:
יב, בחי רשב"ע שמח—קמב.
כב:, ברמ"י ד"ה כשיכר שלי—קמח:
כג, בפיל כשר לכ"ע ל"ש דכשר לדופן
סוכה כע—יח:, כב—יג.
כג, ברמ"י ד"ה כ"ן ניחיך שיע—קנ.
כד, בחידושי רשב"ץ שלי—קמח.
כה, ברי"ח שפשב סוכה פ"ג בשמה וכו',
ורי"ו שם שלי—קמח:, שלע—קמח:
כה, נתוד"ס פ"ג שלע—קמח:
כה, ששב סוכה פ"ג סוכה, ר"י דלע
נשיק רשיב מ' שמע—קמב.
כז, ברי"ח מיתב שכיחא קסד—לב, שח—קמח:
כה, כשוסק בשוה עסוק מן כשוה י—ד,
יט—ו:
כה, ברשב"ץ יט—ו:
כה, דחק לוכלין ושותין ערלי חוץ לסוכה
עח—ל:
כה:, ברי"ח משחל ולעלמן כי וברשב"ץ
קמב—לב
כו, וכשה לכילה ערלי ורי"ו וכו',
ובחוד"ס תרחי עח—לד:, קמ—לב.
כו, וכשה לכילה ערלי וכו' ולחניי וכו',
וברמ"י וברי"ן עח—ל:
כו, רבע ברי לי' ברי"ח למקני וכו' שלי—קמד.
כז, דפריך ברי לזוק כה כניוב נפי סוכה
עח—לד:
כז, ורי"ח דמפריך לחכול י"ד פסוחה
בסוכה, עח—לד:, שלב—קמד.
כז, ובחוד"ס חשבו ובפנ"י שלב—קמד.
כז, ורבע דלמר משום דכול"ל פירי וכו'
ובשב"ם וריב"ם ומלחמות ורי"ן שם
עח—לב.
כז, נחוס' דכל כני שיעורי דרבנן עח—ל:
כז, נחוס' בלכם רכז—קמו.
כז, נתוד"ס כל ומכרם"ל ומכרם"ל
ומכרמ"ל רלח—קמח:
כז:, סוכה כרחויה לי' חג כסכות וכו'
שלח—קמח:
כז:, כל כחזרת ניסרחל וכו' שכל ישרחל
רחויה וכו' שלי—קמד.
כז, מודו רבנן בגזילה ובחוד"ס חכל
שלח—קמד:
כז:, ברמ"י חם חינו שו"ע לח מקרי לכם
שמ—קמב.
כז, כרבנן דשוחים סוכה כחוכ"ח שמח—קמב.
כז, דיוצח בסוכה שחולה שמו—קמח:
כז, שר"ח דח"י בסוכה שחולה, נחוס'
ומכרם"ל ומכרם"ל מלבנין שמו—קמב.
כח, חינו חצן בשימושך שלי—קמח:
כח, שלד—קמב:
כח:, בחשבו כעין תדורו וחצני וכו' קמ"ל
שלד—קמב:, שלי—קמד.
כט:, נתוד"ס לוכל כז—יד.
כט:, נתוד"ס בפי שמב—קמח.
כט:, חלח יו"ט שי חמחי לח שמו—קמח:,
שנב—קמד.
כט:, לוכל בגזול פסול ביו"ט לחשתן
מחום לכם שב—קמח.
כט:, בחשבה לוכל בגזול שנב—קמד.
ל, מכב"ע יפני מגזול דומיח דפסח ס—כו.
רלח—קמו:
ל, נתוד"ס משום קכד—נח:, לו—קכ:,
רכב—קיב, רמב—קב, שמב—קמב:
שמב—קמח, שמ—קמח:, שמע—קפ:,
שמא—קפב, שנב—קפד, שנו—קפב,
שב—קפח.
ל, רש"י לחשבחן קרח לחוסר וכו' שמו—קמח:
ל, בפנ"י רמב—קב, שמו—קמח:
ל, נתוד"ס שינוי שלח—קמד:
ל, גאל ושונח גאל בשולב שמח—קמח.
ל:, רש"י ומכרם"ל בחכב"ע שמח—קמב:
ל, בחכרם"ל שמב—קפ.
לא, בחכרם"ל שמב—קפ.
לא, רש"י וחוס' לח בכל וגמ' חח מק"ו ז—ב.
לא, תרי"ג גאל עניח ברש"י וחוס'
מחלוקת וכו' ט—ג:, שלח—קמד:
לא, בכחי סבחח וכו' וברש"י ונזקו
ממכר וכו' שלח—קמד:
לא, בחוספות בסוכה ברחם שלב
וספינה וברחשוניס שמו—קמב.
לא, בסוכה גזולה שמו—קמב.
לא, בחלכ"ג ברחב"ח ל—מו:
לא:, ברש"י ד"ה וחם נמל ל—מח, שרג—קלו:
לא:, דפסלי לולב של חשיכה ומיב"ג
כחותי מכחת שחורי קכד—נח:
לא:, נח"ם שרג—קלו:
לא:, בחשיכה דמשו נח"ם רשו—קלו:
לא:, כלל כ"ג ברש"י רפח—קלמ:
לא, בכפ"ח שמח—קמב, שמו—קמב.
לב:, בחוד"ס כחמת רי—קו:
לב, בחרוחים רשו—קלו:
לב, בחוד"ס בחשיכה שנב—קפב:
לב, בחוד"ס כחמת לי—קו:
לב, בכפ"ח רמח—קמב, שמו—קמב.
לב, ברש"י ד"ה וכפ"ח שי—קמב:
לב, דדיחוי מיקרע קפשים מיב דל"ב
דיחוי וברי"ן ורחב"ח ומני' שח—קפב.
לב, בחוס' נרים כדף שמב—קמב.
לב, בחר ומחקלה ולח יש דחוי לגל מלוח
שמח—קמח:
לב, שבר ולקבן כשר וכו' שמח—קמב:
לד, בסימני שרצב שמב—קמי.
לד, ברש"י קיפ—נב.
לב, לכם שיכח בו כיחר מכילב כו—יג:
לב, בחוד"ס לפי שו—יג:, שמח—קפו.
לב, ברחב"ח ד"ה ושל שלב קפו—לד,
שמב—קמו.
לב, בחי"ג שלוט שלו שם בו
דין ממון רכז—קמו.
לב, יולח בחרוג של דמלי וכו', ובחוס'
רשו—קבב.
לב, בחוס' שכרי מלכילן לעניים דמלי
רמח—קבב.
לב, גבי חרוג ולח בעי מפקיד ככפי
למח—קבב:
לו, בחרוג שניחוח וקיימי מפיעל וכו'
ובפנ"י בכדמיון לחרוג למריחות
שמח—קבב:
לו:, ברי"ן שמב—קמו—קמו.
ל, כדם דלריחח קלי וכו' שרג—קלו:
לו:, חחרוג דלמכילב קלי שמח—קמו.
לח, בחוד"ס מי שמב—קמו.
לח:, בחוד"ס שמע רשע—קלמ:
לט, בחוס' לכקדים בחיוב דגר קכב—פג:
מ, ברחב"ח רמפ—קלע.
מ, דלולב כגחתו וביטורו שוב וכו',
ובחוס' רפו—קמב.

מא, נמצאת יו"ט ל' של חג שחל בשבת ומכח וכו' וברש"י קמו—ג, רשב—קלח, שד—קפב.
מא, בשעת יניבה קמד—שב.
מא, דבשיקרא שיכיח לכאורה, ובחו"מ חי' שם רשח—קלב.
מא, לפי מלוה מיכו ומרוד נכו נג—כב.
מא, ברש"י ובתוס"פ נג—כב.
מא, נתוס' דמכילתא קדמים פיהב מלוה וכו' רשח—קלו.
מא, משלחין לעזיהן רפו—קלח.
מא, אם כונים כלוא בשבת עמוד וכו' רפו—קמב.
מא, בתוס"י ברגיע ישפי שלח—קמח, שח—קפב.
מא, ברש"י שכוונתו ברצות שמח—קלד.
מא, בתוד"ה אלא שמג—קמו.
מא, כולך ולוא ניהו כמוכחן של תגבי ירושלים שנח—קפב.
מב, מצד"מ קפט—לח.
מב, בתוד"ה מכו קכ—גג, קפד—לב, שנד—קפב, שיח—קסג.
מב, נתוס' כיון דלאו מלוה דרמי עלי קפב—לח.
מב, בשבת יו"ט ברשות של חג וכו', וברש"י נב—כב.
מב, שלומר כ"מ שמניח לולב ליהו כ"ש וכו' רסד—קלב.
מב, לר"י ליסור פלטול בשו"ת, ובכפ"ת רשב—קלח.
מב, דלולב דחין כאן הלח פלטול בפלטל, וברימב"ח רפו—קלח.
מב, ברש"י ושכח שכוח שבת רפ—קלח.
מב, דהוי עניד מלוה רפו—קמב.
מב, בריטב"ח בשמי בתילה וכו' רד—קמד, רכ—קמב, רפב—קמח.
מב, נתוס' בשמי שמח—קלד.
מב, דבמלוה דרבנן ל"ש מבד"מ כח מדלגבבה ופיק בי' ובכפ"ת שמח—קלד.
מב, שבניהו מלשכה שליט מבוקרין שמח—קמט.
מב, ר"ה קמ"ל דבמד"מ פטור וברש"י נתוס' מ"ד שמט—קפ.
מב, בתוד"ה אמר ובפ"י שלח—קפח.
מב, שמי שנח—קפב.
מב, והא מדלגבי נקט בי' וכו' שנד—קפב.
מג, שמי קכ—גג.
מג, ברשב"ם רמח—קיט, שלח—קלד.
מג, בריטב"ם רפז—קלח, רפב—קמח, רפו—קמב., שמ—קפב, שנב—קפג, שסט—קלב.
מג, ברש"י בשמי רלח—קמו.
מג, בר"ן שלח—קלד.
מג, בתוד"ה ליהכו רפו—קמב., שלח—קלד.
מג, ביום ותפיט בשבת שנג—קפב.
מה, סוכה דלח מפסקי לילות וכו' כ—יח, לב—מז.
מה, כל המלות כולן אין חדם יולח וכו'. גדילתן וכו' ם—כה.
מה, כל המושב ליסור לחג וכו' כתלו כאן מחצ וכו', וברש"י קמו—מג.
מה, ברשב"ם בשמיב בזחב שב—קנח.
מה, ברש"י בשמי בזחב שב—קנח.
מה, בתוד"ה ולמה ם—ג, קמח—מח.
מה, בשם"מ בשם כריטב"ם נב—כב.
מה, בתוד"ה כ"ג קמב—ם, רמם—קכה.
מה, ברש"י ותוס' בתופס מיו"ם לחול ובמנ"ם בד"ה כ"ג ובתוד"ה כתי תנוך קמב—ם.
מה, בתוד"ה בשוחט רמד—קכח, רנד—קכו, רמח—קכט, רמם—קלח, רמב—קכ, רמב—קכב, רמם—קלב.
מה, שיטת רש"י ורמ"ם מפריפת קדשים ומנ"ם רמד—קכח.
מה, דפריש לכוליה קמן ולוא וכו' רמד—קכב.
מה, רמם—קכד, רמ—קכו.
מה, ברש"י ותוס' ופ"י בלורך כיום קלת רמח—קכה.
מה, בפ"י רמם—קכה.
מה, ברש"י ותוס' רמז—קלח.
מה, בתוד"ה כ"י רמ—קיח.
מה, בר"ן ם—ג, קיב—מה, רמח—קכה, רמו—קכו, רם—קלח, שו—קמב.
מה, ברש"י ד"ה מיו"ם לחבירו, ובתוד"ה מ"ם, ומברש"ל ומברם"ל ופ"י לסד—קלב.
מה, ממלחה משה כל כקדימה בשר ורמשוים ופוסקים שם רמח—קכו.
מה, בתוד"ה כלי יח—ח.
מה, מתוך שלח כתיבו לי הלח מ"י נלוי זכור הוח ו—כד, רד—קח, רכח—קכ.
מה, בתוד"ה נגזור רסג—קלב.
מה, בתוי רשב"ם ופ"י ובשמ"ק רסג—קלב.
מה, ר' ביבי דחין מטבילין כלים ביו"ט וכו' ובתוס' שב—קמח.
מה, חמר רבח מי חיכח מידי וכו' רמם—קלח.
מה, גדו"נ חין קרבין ביו"ט רמם—קל.
מו, נשנין כיתר לחכילה כב—יח.
מו, בתוד"ה כרוחה וברח"ם וברשב"ם נדה"ב חמר רב חבי פב—לח.
מו, ברשב"ם ד"ה ופם לאו ובתוי"ט פב—לח.
מו, בתוד"ה ומגם ובתוי"ט פב—לט.
מו, לח ליקני חינים לולבי ליטהק וכו' קלב—לו.
מו, טיקר זמנו בשבת עשיחה וכו' שלם—קמד.
מו, מיחב יהבינן גרוכי לח מברכינן שלד—קמו.
מו, ברש"י בשבין בזחמרות ח—כד.
מו, בתוד"ה מבלחי, ובתוד"ה ותנח בדף בקדוש שבאו בשבת חו בפוכה, ברש"י ד"ה כרך דבר וכו', בתוי"ט שכו—קב.
מב, דבשני נדמה וברש"י שר—קלב.
נו, פלוגתח לי דין חפטר משל"ם שבב—קסח.
נו, דמיונה דיומח עדיף מן תדיר שלם—קמד.
נו, דחם לח ניהך בשבת עשייב מבהך בשבת כמיסב שלם—קמד.
בהרן פ"ב שבב—קלו.
ר"פ לולב כגזול בתוס' ולחטויים דמב שביל בעיקר בלקיחב בשן בבגולן דומיח דמקדש שמד—קבב.
תוי"ט פ"ד מ"ב קמו—בח.
פ"ב מ"ד ר"י שלח—קלד.
מרדכי פ"ד שלד—קבב.
פ"ב מי"ד לר"י ובכפ"ת שמח—קבב.
תוס' ריש ד"ב כי בדף כ"ב של—קמה.
פ"ב מי"ב רמז—קלח.
פ"ב ברה"ן בזיח פח בשבת ויו"ט כוח מב"ח רפו—קלח.
ר"ן רפ"ד רפב—קמה.
תוס' מדשים רפ"ד רפו—קמב.

ביצה

ב, ב"ש שלור בבזיח וכו' קל—סד.
ב, בשבת בש"ם חמן בבכותבת וכו' קסו—פד, קפז—לב, קפט—לב.
ב, בתוד"ה שלור בבזיח קפז—לד.
ב, ברש"י ובש"ם רמח—קבב.
ב, בבתא דבתירא מדיף ברש"י ובל"ח שם ל—בח.
ב, ברש"י דסבודת יו"ט לחבדי רחמנא וכו', בשמ"ק בשם רש"י דל"ם מוקלב מב"ח רסח—קלח.
ב, ברש"י ד"ה לטעמי' ובשמ"ק שנב—קפב.
ג, ברש"י תחללנו בביתר רח—ק.
ג, בשמ"ק רד—קב.
ג, בתוי רמז—קבב, שפ—קלז.
ג, בלא לר"י וכו' רסח—קלח.
ד, ר"ח לשולם בפק יו"ע וכו' רסח—קלב.
ד, בתוד"ה בלא ומברם"ח רסב—קלב.
ד, זמנין דבזרו המלכות בזרב וכו' קלב—סו.
ד, בשיל"ם ואין מבטלין ליסור לבתחילב רד—קב.
כ, מברב יבנה המקדש ויתמרו ליבתקד וכו' רכ—קכד.
ו, הוחיל ומתיר עלמו בשחיפב וכו', וברש"י קיב—ב.

ו, בשברות שלוד ביו"ט ופליגי רב ושמואל רמח—קבב.
ו, ברש"י ד"ב בשרשב רמב—קבב.
ו, מיתות מזרע ושיך לב מיטו בלבד משובר שב—רב.
ו, בתוד"ה מיטתה שב—רב.
ז, קמז—לד.
ז, כל שלור שבשלם ליהב רשוב לבהיכב רכב—קיד.
ז, שלור ליהו רשוי לבהיכב קמו—פד, קמח—נז.
ז, לי לב בדק מעיד"ם וכו' קמח—נז.
ז, לפיל בהיכב כ"ם ל"ם וברש"י ובשמ"ק רו—קב.
ז, בפ"י לנב—קמח.
ח, בתוד"ה ואי מב שבב דומחת בחגך וכו' רמב—קבב.
ח, בח"י בשר בשב בשבת בחגך ובשמ"ק קי—מו.
יח, בתוד"ה משרים רמב—קבב.
יב, בשבת לין מוליחין בת בהמין ב"ש וב"ב ם—ג, קמח—מב.
יב, בתוד"ה לבמל ם—ג, קמח—מב.
יב, בשם"מ בשם כריטב"ם נב—כב.
יב, בתוד"ה כ"ג קמב—ם, רמם—קבב.
יב, ברש"י ותוס' בתופס מיו"ם לחול ובמנ"ם בד"ה כ"ג ובתוד"ה כתי תנוך קמב—ם.
יב, בתוד"ה בשוחט רמד—קבח, רנד—קבו, רמח—קבט, רמם—קלח, רמב—קכ, רמב—קכב, רמם—קלב.
יב, ברש"י ותוס' ופ"י בלורך כיום קלת רמח—קבה.
יב, בפ"י רמם—קבה.
יב, ברש"י ותוס' רמז—קלח.
יב, בתוד"ה כ"י רמ—קיח.
יח, בר"ן ם—ג, קיב—מה, רמח—קבה, רמו—קבו, רם—קלח, שו—קמב.
יח, ברש"י ד"ה מיו"ם לחבירו, ובתוד"ה מ"ם, ומברם"ח ומברם"ל ופ"י לסד—קלב.
יח, ממלחה משה כל כקדימה בשר ורמשוים ופוסקים שם רמח—קבו.
יח, בתוד"ה כלי יח—ח.
יח, מתוך שלח כתיבו לי הלח מ"י נלוי זכור הוח ו—כד, רד—קח, רכח—קבו.
יח, בתוד"ה נגזור רסג—קלב.
יח, בתוי רשב"ם ופ"י ובשמ"ק רסג—קלב.
יח, ר' ביבי דחין מטבילין כלים ביו"ט וכו' ובתוס' שב—קמח.
יח, חמר רבח מי חיכח מידי וכו' רמם—קלח.
יט, גדו"נ חין קרבין ביו"ט רמם—קל.

יט., לית מאיתן תודה נמי כמצות וכו' רכב—קי:
יט., נללי"ח רמ—קיח:
כ., ברין נריצוי בשיעורא וכו' רכז—קמו.
כ., במכרש"ח ונללי"ח רמ—קיח:
כ., נדרי"ן לית קרבין ביו"ט רנט—קל
כ., פ"ל ב"ב לף ז קבוע לב זמן וכו' שח—קם.
כ., נחוד"ב מאי רנג—קכג:
כ., שנר ושמש שמ—קמח.
כא., כהנים משלחן גבוה קדמי רכט—קמו:
כא., נבמה מאי' של ישראל וכו' רנח—קכב.—קכו.
כא., נחוד"ב מיסב רמ—קכ:
כא., נר"ש מותר לשחוט נם לצורך כלבים רנב—קכו:, רנו—קכז.
כא., נרמב"ן נמלחמות נר"ש לף חסר יתכל ונו' ונצעב"מ ונר"ן רנו—קכז.
כא:, נחוד"ב לף יחס ובחמיכת רע"ק שם רם—קלח:
כא., נרמנוים ונמצרי"י מחוך שכותר כיבוי לצורך תו"י כגון נריפת חנור וכו' רמב—קב.
כב., סחופי כסא תשילתי ביו"ט לחסר וכו' קי—מז.
כב., נחוד"ב ע"נ קמב—ג.
כב., מללו ומריח בו וקופמו וכו' רנד—קכח:
כב., נמצנה קכד—גח:
כד., נר"ן שם רנח—קכט.
כד., נמצנה דסחק מוכן לחסר וכו' רסח—קלח.—קלנ.
כה., נסוניע דחחומין קמב—ב.
כה., נמצנה נבמה מסוכנת רנד—קכו., רכד—קי., רנד—קכו.
כה., נמצנה ר"ש לחילו כזית יכו' רנה—קכו:, רנו—קכז.
כה:, נמצנה נרמ"י נכור נזב"ז רנ—קי:
כו., נרמ"י נטחם לחן רוחץ מומין ביו"ט וכו' רמט—קכד.
כז., נרמ"י דרחמנא לחצני רמח—קכג:
כז:, נרמ"י דמקח וממכר בשבת לחסר מדרבנן פט—מ:
כז:, נרמ"י דלחילו השלכה לכלבים הוי מלאכה וכו' רמב—קיט:
כז., נרמ"י נמלאכה רמב—קכ.
כז:, נרמ"י חלה שנטמאה וביטור ותרומה ביו"ט וכו' קפז—לד., רמד—קכח:, רמה—קכד:
כז:, נחוד"ב ופל החלה רמד—קכח:—קכד:
כח., רנד—קכו.
כח:, סכין שנפגמה ושפוד שנרלס וכו', לכם לחלק, נמכשירין שחסר לטחון
מעו"ט מודה ר"י לחסור רנד—קכז:
כח:, ר"י דמכשירי חו"ל שח"ת וכו' רנט—קל:
כט., נניונים קלט—לז:
ל., נחוד"ב לית מטפחין קכד—סג.
ל:, נמצנה לית נוטלין וכו' ונפנ"י רנט—קלח.
ל., סאירים ו' לחרוניס וכו' שמח—קמב.
ל:, לחרוג כיון דמסקי לילות מימים וכו' שם—קלד.
לא., נר"ן נמדוכ לכתחם כנגדה הוי כלו"ל רנח—קכד:

ראש השנה

ד., דלחינו עובר נב"ח עד שיצטער עליו
ג' רגלים קפד—לב:
ו., נעניו נל תלחר כדי שיגיע מן המובחר כ—ב.
ו., ומצית לזכרה לני"ד שיעלוק, לימת דיבורא נלו כלום הוא שכו—קסח:
ו., דלפריבו לף לקדים ונטו"ח שכו—קסט.
ו., כרי עלי לינו חייב בלחריות שמ—קמח.
ו:, נחוד"ב חצה שלד—קמב. שפ—קלז:
ו:, לחחריס דכל חדשי השנה ג' מלף ות' חסר וכו' ונרמ"י רלז—קיח:
ו:, רנו—קכז.
ו:, נחוד"ב שוב רנט—קל:
ו:, כחחריס דלחין בין עשרת יכו' שר—קלב.
ז., לחניי חצה נעלה משמחה ובחוס' ונפנ"י רמל—קיט.
ז:, נחוד"ב וכרי רנט—קל:
ט., נרמ"י ובחוד"ב ור"י ובחוד"ב כ"מ רפח—קמג.
ט., נרמ"י ד"ה כל המוכל וכו' רלח—קמד:
ט., נר"ן שמג—קפ::
י., נחוד"ב שנים רלד—קח.
יא., קכד—גט.
יג., כל מדות מכמיס כך היו וכו' קסה—פד.
יג., נטו"ח רד—קג.
יג., שומר שכקריבו ישרלל נכניסתן לחרן מכיכן וכו' רלח—קיח:
יח., דלפילו ניו"ט נידונים על החבואה רלח—קיח.
יח., נחוד"ב ותוקפים ונרמנ"ח ד"ה למה כ—יח.
יח., נחוס' נחקיעות דמיושב ומשומד ומרי רמנ"ח שפב—קלה:
יח., נטו"ח רמח—קמ.
יח., פושטי תו"ב חמר רבח נמבירה ונחוס' סח—כח:
יח., נרמנ"ח ד"ה למה רפב—קם.
יט., רוב פעמים לית לחוש מעובר שג—ק:
כא., מספק החענו ביום ר' שג—ק:
כב., נרמ"י שכה—קפז:
כו., דקרן פרה פסול כח—יז:
כו., כיון דלזכרון קלחי כנפנים דמי וכו' רפ—קלנ.
כו:, תוד"ב חומח שרב—קו:
כו:, נחוסד"ב של יפל לפ—מנ:, שה—קנח:
כו:, נחוסד"ב ר"י לפ—מנ:, שה—קנח:
כז., ר"ש נ"ם סבר למיפד מוהדת וכו' רפנ—קלח.
כח., מי—מ:
כח., קיב—מפ:
כח., נשפפר לחקן קלו—סז:
כח., נשופר של טולב וכו' ונטו"ח פרב—קלו:
כח., כמודר כנאה מהביהו מחר וכו' מעין וכו' רפפ—קלח:
כח., דלרי' נשופר של שלמי סוכו' רפ—קלנ.
כח., נכפלוכו פרסיים רפג—קס:
כח., נמכנ"ש שמח—קפנ.
כח., ונרחמנוים שנח—קפפ:
כח., נרמ"י ד"ה לנב"נ ל—מ., שה—קפד. רפח—קלפ:
כח., נחוד"ב כמודר רפפ—קלח:
כח., ימן נשמיני נסוכה, ונחוס' נחקיעות דמיושב ומשומד שפב—קלה. כח:, יח—כ.
כח., נטו"ח פ—ג:
כח., נטו"ח נפנין לית מדל"ח שנמקדם יג—כ: יג—ו., טו—ז.
כח., נטו"ח רמב—קיט:
כח., נטו"ח רנח—קכד:, רנט—קל
כח., נטו"ח נחנני מלוחים רפב—קמ.
כח., נטו"ח נחנני שוכם שח—קפב.
כח., נטו"ח נחנני מלוחים שמה—קמז.
כח., נטו"ח שמה—קמז.
כח., נטו"ח שמ—קמח:, שלד—קמב.
כח., נכפ"ח רמד—קכב.
כח., נכפ"ח פרב—קלו:
כח., נכפ"ח רפז—קמנ.
כח., נכפ"ח ויטב"ח ופנ"י שלד—קמב., שמה—קמח.
כח., נצפנ"מ שה—קפד.
כח., נר"ן ונצפ"מ שמה—קפד:
כט., חש"ו לית מוליחין רגים יד"ח חי—ח:
כט., כל הנרכות כולן חפפ"י שיש מוליח ונר"ן חי—ח:, לו—ח:
כט., נחיבעית כיון דחובה הוא מפיק ת"ד וכו' ונרמ"י ותוס' שה—לב.

כט„ נמקדש כיו תונעין מסמרא וכו' קלב—סו.
כט„ רמי קראי מכדתי מפ"ר מדאוריימא
וכו' ורבנן וכו' רעג—קלו.
כט„ ודכתקן ריב"ז שיהיו תוקעין בכ"מ
משחרב ביהמ"ק רפב—קמ.
כט„ דנמיג ובנרכת כלחם וכיון שאכ—קפב.
בתוד"ה אבל קלב—סו.
כט„ בתוד"ה דהיינו ובתוד"ה אבל רפ—קלט.
כט„ בתוד"ה שמע רלח—קמו:
כט„ ברש"י ותוס' ור"ן דמקדש כיומו
בית כמקדש שנג—קפב.
סמ:„ ברי"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
כמ:„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
כמ:„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
כמ:„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
כמ„ ברי"ן כל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
כמ„ בכפ"ח רעח—קלב:
כמ„ בגל"ח רפב—קמח.
ל„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
ל„ דכתקן ריב"ז שיהיו תוקעין בכ"מ
משחרב ביכמ"ק רפב—קס.
ל„ לע שמע לוקע קל וכו' רפב—קמח.
לא„ מ"ש שופר שאב כוא וכו' ובר"ן
רפח—קלח:
לא„ אין טולין בתולן וכו' רפ—קלט:
לא„ בשופר של ר"ב אין מפגירין עליו
וכו' ובגמרא רפב—קמח.
לב„ ואין מדל"ת ושאב דרבנן, וברי"ן
של—קפח.—קפח:
לב„ בתום בסומא לר"י דחייב בשלוח
דרבנן שלד—קפב:
לב„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
לב„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
לב„ בכפ"ח שלד—קפב:
לד„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
לד:„ אל לר"ג לדבריך דס"ל וכו' רפח—קלב:
לד:„ בתוד"ה כך ובכפ"ח רפח—קלב:
תוי"ט בפ"ד במ"ג בשופר של ר"ה דאין
מפגירין וכו' רפז—קלח:„ רפב—קמח.
מדכי רפ"ק מ—כ.
רמ"ש סוף מסכתא בשם מר בר שלום
גאון רמח—קיט.
שי רשב"ם בכל המבטל מ"ע עובר על
כל תגרש רמח—קכג:

תענית

ב„ שבגשמים סיפן קללה בתג וברש"י שם
של—קפח:
ז:„ רבה בר בר כוגע כל מדם שיש לו
מוח פיס וכו' סוף ובשל בעבירה
וכו' ורש"י בד"ה כמו וכו', ובתום'
ד"ה מוכר סח—כט:
ז:„ ברש"י בד"ה מוכר בשלוחו סח—ל
יא„ כל כיוצא בתענית נקרע תומת
ובתום' רסט—קלד:
יא„ נמקדש כיו תונעין מסמרא וכו' קלב—סו.
יא„ רמי קראי מכדתי מפ"ר מדאוריימא
וכו' ורבנן וכו' רעג—קלו.
יא„ ודכתקן ריב"ז שיהיו תוקעין בכ"מ
משחרב ביהמ"ק רפב—קמ.
יא„ דנמיג ובנרכת כלחם וכיון שאכ—קפב.
בתוד"ה אבל קלב—סו.
יא„ בתוד"ה דהיינו ובתוד"ה אבל רפ—קלט.
יא„ בתוד"ה שמע רלח—קמו:
יא„ ברש"י ותוס' ור"ן דמקדש כיומו
בית כמקדש שנג—קפב.
יב:„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
יב:„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
יב:„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
יב:„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
יב„ ברי"ן כל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
יב„ בכפ"ח רעח—קלב:
יב„ בגל"ח רפב—קמח.
יג„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
יג„ דכתקן ריב"ז שיהיו תוקעין בכ"מ
משחרב ביכמ"ק רפב—קס.
יג„ לע שמע לוקע קל וכו' רפב—קמח.
יד„ מ"ש שופר שאב כוא וכו' ובר"ן
רפח—קלח:
יד„ אין טולין בתולן וכו' רפ—קלט:
יד„ בשופר של ר"ב אין מפגירין עליו
וכו' ובגמרא רפב—קמח.
יד„ ואין מדל"ת ושאב דרבנן, וברי"ן
של—קפח.—קפח:
יד„ בתום בסומא לר"י דחייב בשלוח
דרבנן שלד—קפב:
טו„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
טו„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
טו„ בכפ"ח שלד—קפב:
טו„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
טז:„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
טז:„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
טז„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
טז„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
יז„ ברי"ן כל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
יז„ בכפ"ח רעח—קלב:
יז„ בגל"ח רפב—קמח.
יח„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
יח„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
יח„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
יח„ בכפ"ח שלד—קפב:
יח„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
יט„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
יט„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
יט„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
יט„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
כ„ ברי"ן כל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
כ„ בכפ"ח רעח—קלב:
כ„ בגל"ח רפב—קמח.
כא„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
כא„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
כא„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
כא„ בכפ"ח שלד—קפב:
כא„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
כב„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
כב„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
כב„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
כב„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
כג„ בר"ן בכל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
כג„ בכפ"ח רעח—קלב:
כג„ בגל"ח רפב—קמח.
כד„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
כד„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
כד„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
כד„ בכפ"ח שלד—קפב:
כד„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
כה„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
כה„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
כה„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
כה„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
כו„ בר"ן בכל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
כו„ בכפ"ח רעח—קלב:
כו„ בגל"ח רפב—קמח.
כז„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:
כז„ בתוד"ה כל שלד—קפב.
כז„ בטו"ע ד"ה כל שלד—קפב:
כז„ בכפ"ח שלד—קפב:
כז„ דתרופה כוא גנותי גנח לו יגלי יגיל
מ—יח:
כח„ בר"ן דאמלי לן גזירון במילה שמי
קמח—נח.
כח„ בשמע ישבירנו וברי"ן שם קפפ—לח:
כח„ בגזירת שמ"י פוד בזמן כמקדש כי
שנג—קפב:
כח„ ברש"י בכתובות ד"ה ברכ"ר
דכלכתא קמירי לכ, בכפ"ח שנד—קפב:
כט„ בר"ן בכל בברכות מפ"ק וכו' שברי
כל ישראל ערבים וכו' ק—מד.
כט„ בכפ"ח רעח—קלב:
כט„ בגל"ח רפב—קמח.
ל„ בתום כהן ובכל כסוגיא שם, וברש"י
בד"ה מדרבנן קמד—שב:

מגילה

ב„ אבל בזב"ז אין קורין אותב אלא
בזמנב ובטו"ע שא—קלד.
ב„ ובמלירי ובריב"ף שא—קלה:
ב„ שא—שבב.
ב„ ולא ישבור כחיב שבב—קלב.
ג„ י"ג זמן קהילה לכל כיא ברש"י
שבב—קלב.
ג„ כ"מ ריש כמסכת שבב—קלב.
ג„ בשמנה חל י"ד בשבת וכו' שא—קלו:
ג:„ שלד—קפב.
ג:„ ותימת פרישׁ בתרגיסר ומוקפים
וכו' כדקאמרת וכו' שא—קלד.
ג:„ ברש"י ד"ה משכחן שבב—קלב.
ג:„ ברש"י ריש כמסכת שא—קלו:
ג„ בתוד"ה מבעלין שסח—קלא„ שא—קלו:
ג„ בר"ן שא—קלו:
ג:„ בגוד כתורה דיחיד מסור מז—כ.
ג:„ דת"ת דרבים עדיף מעבודה פד—לט:
ג:„ ובתוד"ה כ"ש פד—לט:„ שסט—קלג.
ג:„ בכבוד כבריות שסט—קלג.
ג:„ בכבוד תורה קאמרת שסט—קלג.
ד„ בתוד"ה שלח כן וכו' שנט—קפו:„
שא—קלו.
ד„ בתוד"ה נשים שא—קלו.
ד:„ רבה שמע יעבירנו שא—קלד.
ד:„ ר"י ועיניהם של עניים וכו' שא—קלד.
שמא—קלד.
ד:„ ברש"י שא—קלו.
ד:„ בתוד"ה ור"י שמא—קלד„ שא—קלו:
ד:„ בפנ"י שבב—קלב.
ד:„ תי"ב וכו' שסט—קלו:
ד:„ בתוד"ה ויעבירנו שסט—קלו:
ד:„ בר"ן בשמ' שסט—קלו:
ה„ דיש שמקדימין כתפלומין קודם
בזמן קפפ—לד:
ה„ שמתב חינב טובגת חלע בזמנב שא—קלד.
ה„ מגילב בזמנב ביחיד שסח—קלע.
ה„ בשמנה חפ"ע שאמרו מקדימין וכו'
שסח—קלע.
ה„ ברש"י זמנם שבב—קלב.
ה:„ שמתב מלמד שאסור בספד ותענית
וכו' שא—קלד„ שבב—קלב.
ה:„ ברש"י ובתוס' ד"ה שאסורים שבב—קלב.
ה„ בר"ן שבב—קלב.
ה:„ בספד ותענית קבלו עלייכו וכו'
שבב—קלו.
ה:„ לע קבילו עלייכו שסט—קלו.
ו„ בר"ן משתב מלמד שאסור בתענית
שבב—קלב.
ז„ דשלתב שסתר לתכמים קבשוני לדורות
וברש"י וכו' שנט—קפו:
ז„ שסתר ברוכ"ק שאמרב וכו' ויתי
פוריסוגר וחכרם וגר' שבב—קלב„
שבב—קלב:
ז„ בתוד"ה שאמרב שבב—קלב„ שבב—קלב:„
שסט—קלו.
ז„ בתוד"ה לכולבו שבב—קלב.
ז„ בנשב"מ בשם ר' שפרים שבב—קלב.
ז„ תני ר"י ומשלוח מנות וכו' כי מתנות
וכו' שסח—קלו:
ז„ ר"י בשיטב שדר ליב לוספי וכו'
שסע—קלח.
ז„ קיימת בנו רבינו ומשלוח מנות וכו'
ובטו"ע גב—כג„ שב—קלו:
ז„ בשמב לון בין יו"ט בשבת וכו' ובגמ'
רעט—קלע.
ז„ חייב לוינים לבסומי בפוריא וכו' קס
רבב ושתויב לר"ז וברש"י שם שב—קלד.
ז„ חייב לוינים לבסומי בפוריא שבב—קלב.
ז„ בשלפי שסודתייכו להדדי וברש"י
וברי"ן שב—קלו:
ח„ בריקשוניס שטו—קלו.
יא„ בימי מרדכי ואסתר לע כי' בית
בשקדש קיום שב—קלו:
יב„ זיל לגבי שמון ושוחב דיחבי
בדוכתייכו כשמרע וכו' רע—ק:
יד„ ושב שעבדות לחירות שמרי שיכב
וכו' שטו—קלו.
יד„ בשלוחי שם שעד—קלי:
יד„ דכוסיפו שקרע שגילב שלי דיוש
וכו' ושב שעבדות וכו' שבב—קלב:
יד„ פ"ב הלל נשי שנט—קפו:„ שבב—קלב:
יד„ רע"ש קריותב לו כליב שנט—קפו:„
שבב—קלב:
יד„ שכתי עבדי שחשורוש שם שב—קלו:
טו„ רחב בשמב וכו' יעל בקולב ולכלן
שם לב—שו:
טו„ כשבר שבדתי שבית שבא שבדתי
שמך לד—ח.
יז„ בשמנה שם קרשב פ"ב לע יליף שנט—קפו:
יז„ בריקשוניס שטו—קלו.
יח„ וממלי דכלי זכירב קריאב כיון וכו'
שטו—קלו.
יח:„ דכרים שבכתב לי שתב רשלי
לשומרם בפ"ב כג—יד:
יט:„ ר"ש שכתב מגילב מלגו ובקריאב וכו'
שבב—קלב:
יט:„ בתוד"ה ור"י גב—כב.
בשלדכי פ"ב רשו תשל"ת לש—שג:
יט:„ לר"י ובסוגיא שם רפז—קמב.
כ„ בשמנה ולע טובלין ולע שוין וכו',
ובגמ' ולישתקע שבילב לכזשב, ורש"י
ושו"ע שם, ובתוד"ה ולע טובלין
שב—קנו:
כו„ בשמנה כפותה בתורב שבדך לפני'
וכו' גב—כב.
כו:„ שניס לע ישמרו כפשרב בפ"ב
דשרי קללב לע משתמטי קלו—מד.
כו:„ רשמון שקרע ד' שבועב וכו' ושלין
בקדש וכו' שר—קלב.
כב„ בטו"ע בשלני שוכס רכו—קמו.
כד„ בתוד"ה שי לט—ח:

כד:, נמצאה ליפן זכה ונרש"י ורע"ב
ור"ן ומפרי שם כב—ג:
כד:, מעמא דר"י והכא משום כשאב
כותי ט—ח:
כד:, קטן פותח מהו שיקרע נאורה,
ונרש"י ותוי"ט נד—כג:
כה, נמצאה דברכת כהנים מקרקע ועל
מצרנמי' ותוי"ט קג—מד.
כה:, משום דכתיב יפח ונרש"י קג—מד.
טו, נרש"י בשם כתוספתא ממחוות כם—טו:
טו:, רמי גר אגב כוי קל נגי כמשחת
וכרי ם—כב:
טו:, תשמישי מלוה חרקון ם—כה:
טו:, מני כמשחת לעני רבנן שרי וכרי פד—לט:
כם, ופכי לכם למקדש משם אלו נחי
כנסיות ובתי מדרשות שבגבל נח—כה.
ל, זכירה שפב—קלה.
ל, חל פוריס וכרי שם—קלו:
ל, כל הקורא בלא נשימה וכרי זמנרה
וכרי ותוסי' מ—חי:
ל נרין שפת—קלד.

מועד קטן

ג:, לין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד וכרי
שפב—קלה:
ח:, לאין מערבין שמחה בשמחה ואוד
מפתים וכרי לפ—קח.
ח:, בתוס' ד"ה לפי נג—כב:
כח, מה פתחום זו כיל מיתה מעופה,
תלק וכרי שיח—קו.
נרין ריש כמסכת רפה—קמת.
תערי"ו נסוף שסב—קלב.

חגיגה

ב, דכיכי דפטור בעיקר בזמן ל"ב
תעלומין קפט—לה.
ב, כולן תעלומין זל"ז מר—קלה.
ב, בתעלומין שסט—קלב.
ג, נרש"י ד"ה בע"ת שיב—קפד.
ג:, כוחיל ופטורים מכל כמלות חי—ח:
ג:, דרש"י פטורים קיב—מט:
ג:, בתוד"ה תקנתם שמג—קמו.
ג:, בתוד"ה ליפת רנז קכח.
ג:, לפי עשה כן בפ"ק, בתוד"ה דרך חי—ח:
ד, בעו"ת ד"ה לישנרין קנד—עו.
ו, רנו—קכז:
ו, בתוד"ה קרבן קמז—סג:, קנ— מד.
ז, מר—קלה.
ח, לי בקרבנות בתים מבלו אלו לף
מפשר, ובעו"ת שסף—קפח:,
שמח—קפט.
ט, כולן תעלומין זל"ז וברש"י מר—קלה.
י, דמשלל"ג פטור וכו' קכד—נד:,—ח.—עה.
י, דפטור לר"י בחופר גומא וכו' קלג—סז.
יא:, סריות אין בפניו אין שלח בפניו נפיש
ילרייכו לב—ח.
יד:, בן זומא כלין ובפגם קלד—ל:
יד:, בתוד"ה בחולה שכג—קפו:
טו, בתוד"ה שיבו בשם ר"ן שיב—קמ:
טז, סמיכה בכל כתו בעי רלח—קמו:
ח, ריש פ"ג ברש"י ותוי קמת—ב.
יח, בכתוב מפרו לחכמים לחב מלפכב
וכרי רפב—קמת.
כג, ברש"י ד"ה כיון שכת—קמת.
כג, בטו"ח שכת—קב:
בתוספתא פס"ק כיתר נדרים פורחים
בתויר וכרי כפליאה קפד—לב:

יבמות

ג:, מעמת דכתב רחמנא עלי ובריטב"ח
יח—ב.
ג:, בתוד"ה ל"ת יח—ב:, קפב—לב.
כ, דלתי שבב דגלות וכרי יח—ד:
כ, דלתי שבב דמלוכא וכרי יח—ב.
כ, יג—ו.
כ, שכן יבמו בשלה קפד—לב:
כ, כל שיבמו בשלה מקרי קל (שם כתיב
ד')
כ, שכן יבמו בשלה (שם כתיב כוחיל
ותרומה יבמו וכו') שת—קנג.
כ:, בתוד"ה כולה ז—ג, יח—ב:, יב—ב:,
עו—ז.
כ:, בתוד"ה כולכם יח—ב:
כ:, דלא ילפי' וכו' ממילה ותמיד שכן
יבמן לפני כדיבור ללב—קטו:
ו, ברש"י ד"ה אלא שם—קנה, שמע—קפ:
ו, בתוד"ה שכן רמג—קכח, שם—קנה,
שמע—קפ:
ו, שאני לאוי דשבת דחמירי של—קמח:
ז, בתוד"ה לו רמג—קכח.
ז, ל"ת גרידא וברש"י (אלו עדל"ת
גרידא כתיב שם) יח—ב.
ז, אלו עדל"ת וברש"י רפב—קפ.
ז, כוחיל וכותר לגרשתו ר—לח:
ז, בתוד"ה ואמר עולא ר—לח:
ח, דלישתרי קודם שבא לי השני ר—לח:
יב, כרוחה אומר מלאכה כוא דלית לי ר—לח:
יח, דילמא אדמייבם חד מייבם לידך,
ובתוד"ה דילמא שיח—קנו.
כ, בלאמנה לכב"ג וכו' רפב—קמת:
כ, לישטריך קרא בחייבי לאוין וכו'
שמ—קמח:
כ:, ואם"ד חייבי לאוין מכ"ת לחלוקה
וכו' רמב—קיט:
כ:, גזירה ביאה לשאומה אלו שני
רפב—קמת:
כב,, רמב—קיט:
כו:, דלמיתה אחד מייבמין לאחרי ל"ת
שח—קפ:
כח:, ברש"י בד"ה ולא מיממאת רמב—קיט:
לב:, ר"מ לקברו בין השיטים גמורים שא—ל:
רלט—קמת, שז—קג:, שא—קנד.
לב:, ובתוד"ה בין השיטים עב—ל:
לב:, מז—לג.
לב:, בתוד"ה חיסור (שם כתיב חי) רו—קכ:
לב:, בתוד"ה אמר שא—קנד.
לד,, שב—קי.
לו, ל"ר הלכתא כוותי' דר"ל בכני חלה
וכרי מר—קלה.

מ,, שירי מאחות וכרי (שם כתיב גם וכ"ת
וכרי) רכו—קיד:
מו,, לי לזון לאשר מצל"ע שכב—קסת.
מז:, בתוס' נשאין גריס מי—ם:
נב:, שמאוכו כשוור בנכסי לגר (שם
כתיב כאבד קלו—לו:
נד:, רמ ליגמר שלאוריב וכרי יא—כ:
נד:, לאו כגע מכלל עשה וכרי יא—כ:
נד:, בתוד"ה אלא יא—כ:
נב:, בכוויבב חכא יא—כ:
ס:, לסחם עגירב שבש"ם כיינו זמת
ושריות סא—כם:
ס:, כשבירום לפני כלין וכרי סא—כם:
סג:, שלח לך משוקן ומחוסב לפני כמקום
יותר וכרי שסט—קלג:
סו,, בתוד"ה אלא (שם כתיב יאב כוא)
שמ—קפו.
סו:, בשתוד"ה אלא רד—קג.
עא,, אלא זכריו דלתיובכו וכרי קסג—פא:
עא:, ברש"י ד"ה מצושין קכ—ג.
עב:, בתוד"ה שלא בזמנו רמב—קכ,
רמג—קכא,, רמד—קכא:
עב:, דיחיב ור"י קדרים נותר בזמנו אינו
אבל אלא ביום שלא בזמנו וכרי
רמג—קכא,, רמד—קכא:
עב:, ברש"י ד"ה נותר בזמנו רמג—קכא.
עג:, בשעריך תאכלנו וגו' קסג—פב:
עה, ,בכל קדש לא תגע לרבות את
כתרומה שכו—קסת:
עת,, לאו לא כתב רחמנא (אינו מדוייק
שכ' כל דאי וכו') רמב—קכ:
פ:, בגמרא שערו ופרניו (ב"ב כן ודגמ'
סימנין) שנד—קפג.
פא:, מחיכה של חטאת עמאב שנתערבב
בשאב וכרי תלבב פת—לד.
פא,, רסא—קלב, מרג—קלו:
פב, בתוד"ה ר"י לא בלא קלו—לז:
פג:, בתוד"ה בתעלומין עו—ז,, קמת—ב:,
שמב—קפה:
פד:, לא כוכרו כשרות לבטלא וכרי
שבג—קפו:
פו,, בתוד"ה לף קסג—פת:
פו,, ברש"י ותוספות בד"ה מה תרומה
טובלת שת—קנד.
פז:, לו כודם אלו חטאתו ל—
פת,, בקדים ומי לי קדושת דמים וכרי
סג—כת:
פת,, בתוד"ה מתוך רפב—קמת:
פת,, מכיכן ילפינן דט"א נאמן באיסורין
פת,, ברש"י דאין לך אדם חוכל וכו',
בד"ה ואמר ברי לי שבב—קסת.
פע:, בתוד"ה שבפקר ב"ד קנב—מז,,
רכז—קמו.
פע:, לין ב"ד מתנין לעקור דבר מט"א
בקו"א רפב—קמת.
פע:, כבן שמא קטנה (לא לי בגמ' כן)
רפב—קמת:
פע:, בתוד"ה כיון רפב—קמת:
פע:, בים כה ביד חכמים לעקור דבר
מט"א שי—קסת:
פע,, ברשב"א ד"ה כ"ג שסט—קלב:

ב. וסמ"ק מצוה קפט וכו' רפב—קמח.
מולין לפחות וכו' שח—קסב.
ב. מ"ק כותב לבחור בשר בשכיבה וכו' (ש"ך כשר) שח—קסח:
ב. בתוד"ה ושל שבשר שח—קסח:
ב. בתוד"ה בין ומכרש"ם שח—קסח:
שיפ—קסד.
ב. ודמי בריחתו דדם שנפסע בשחיד וכו' שבריחתו דשל מה בלין מרגיל וכו' שיח—קסג.
ב. שיח—קסג:
ב. פ"ל שחש"ת שמי דרבן שקרי מצות שכילת בשר שכו—קסב:
ב: בתוד"ה כולהו מו—ו:, מח—ז:, חי—ס.
ב: מיגדר מילתא שמי, ירש"י ור"ח ורמב"ן ורשב"ם שם רפב—קמח.
ג. במשנה ככתוב שנתפרש ילדה בולד שמחמה וכו' קמב—פב.
קב. מלי רפב וכו' כשיל בה זוכמת לד—ח.
קג: גבי חלצה בסנדל של ע"ז קח—מכ:, קח—פת.
קג. ברמב"ן ורשב"ם בתשבר לתקן כתיסור קלו—קז:
קג. ברמב"ן ורשב"ם בחלצה בסנדל של ע"ז קח—מכ:, רמב—קל, רפ—קלב, שמ—קפת:, שנב—קפב.
קג: בחי רמב"ן בשם ר' יודע בחלב"ע רמב—קיט.
קג: בריטורים רפ—קלב, שמ—קפת:
קד. ברמב"ן ורשב"ם קנב—סו:
קיד. ברשב"ם בעין מחכילין לותו ביו"ב נד—כג:
קיד. לא תחכלום לא תחכילום קיב—מפ:
קיד. שנת דש"י סקילה גזרו רבנן וכו', ובתוד"ה שנת רפו—קמב:
קיד. בכתי תלתא דילפי' מקרא וכו' שו—קנב.
קמה. דגזרו שלא יעבור אדם מי מעמת וכו' שכפ—קפ:
קיפ. בתוד"ה ר"מ י—ל, סח—כו.
קיפ. קמד—שב.

כתובות

ג: בש"מ לד—ח, רפב—קמח:, שם—קפז:
ג: ולידרום רנב—קמד.
ד. כרי שכיב פתו מפויב י—ל.
ד: שם—קלח.
כ. ברש"י רנפ—קכפ:
כ. דלו דם תבורי מיתבר וכו', ובתוס' רנפ—קכ
כ. שלא מעתה יו"ב וכו' רל—קכד.
כ: בתוד"ה ותא"ל קנב—שז, קכד—ח.
כ: ברש"י בעושב פתח קכג—נד.
כ: בתוד"ה דם קכד—נכ:
כ: בתוד"ה ומם לכוליה קכד—ח.
ו. בתוס' דפטור על נטילת נשמה וכו' קח—מכ:
ו. בתוד"ה כלו מסוכרייתא וכו' קכד—ח. קכד—נפ. רפ—קכח:, רסג—קלב.
ו. בתוד"ה ומם לכוליה וכו' קכד—נפ.
ו. בתוד"ה כלו מסוכרייתא וכו' שח—קכ:
ו. בריטתא דוחכמים מחיירן לחיות כר"ש דהשת"מ קכד—נח:
ו: בשמ"ק רד—קכ:, רסג—קלב.
ז. בתוס"ע ור"ן י—ל:
ז. לפי למדין מקודש מ"ת בשום דבר וכו' סג—כז.
ז: בתוד"ה ד"ה בתקבלת סב—כז:
ז. בתוד"ה כלי מסוכרייתא קכד—סג.
ז. בתוד"ה מתוך קמג—שב, רנח—קכפ, רנפ—קלח.
ז. דלסור לעשות מיקמר ביו"ט וכו' רנד—קכה:
ז. דתר"ם משמי דרבא וכו' רנפ—קכט:
ז. בשמ"ק רנח—קכפ, רנפ—קל:, שו—קנב.
ז. בתכרש"ם רנפ—קלח.
ח. שמ"ק בשוגיא דפ"פ ל—ס.
ח. בתוד"ה מפני סח—כו.
ח. בתוס' דב—קנ:
ח. בשמ"ק ד"ה ומי תר"ח שכג—קסו:
יח. גר קטן מפגילין לותו ע"ד בי"ד ובתכ"ש שבשמ"ק שם נג—מח:
יח. בתוד"ה מפגילין קנח—מכ.
יב. בני ושמת בני עדיף ובפ"י קכ—מכ.
יג. בחזקת כשרות שלא לכהוכ מד—יפ:
טו. דאמרי' קבוע גם לקולא וכוי כמע"מ וכו' קכ—מכ.
טז. רוב נשים בתולות ניסת ורוב כניסת וכו' שמג—קמכ:
יז. בשיע שמחל על כבודו מחל שספ—קלב.
מי. ברש"י ד"ה ואמע"ר שכד—קסז, שמכ—קפז.
מי. בתוד"ה ואמע"ר ומכרש"ל שכד—קסז:
כ. בתוד"ה אח"ל קכד—נת.
כב: בשמ"ק בד"ה בא"ת קלי בשם בשם תלי בשם תר"י ח—, רסח—קלב:
כב: בתוד"ה כבא נג—מח:, קסז—פב:
כד. גדולה מזקה וכו' וברש"י מד—יפ:, קנב—מכ.
כד. בכפלאה שם מכ—יפ:
כו:, ו—ב:
כו. ובתוס' בפסול בדיעבד מד—יפ:
כז. במתנותה, ובדעת הר"ן שם בכאמד ידע בתכרי' תפילו שוחל רק ע"פ קם—שם:
ל. לתניי טו—ז:
ל. בתוס' בתשלומי תרומה לכפרה קלפ—סח:, רפ—שלט:
ל: בתוד"ה זר סג—כח:, קלט—סח:, קפ—נת"., ש—קמט.
ל. בתו"י קלט—סח:, שמפ—קפ.
ל. בתוד"ה לי קל—שם., רפג—קס:
ל. בת"ח להדורה תפי' ע"י כדתק קסב—פ.
ל: בתוס' קסב—ש:
ל: ר"ש שתחב לו תניהו משקין של תרומה וכו' קסג—שב:
ל. בתוד"ה לת גריכת קסג—פג, שא—קפד.
ל. ברש"י ותוס' בהגהת מפיו רלט—קמח.
ל: בתוד"ה לת ש—קמט.
ל: בסוגיא דקלבד"ס שב—קנ.
ל: בתוס' דשמני סוגג דתרומה וכו' שח—קנד:
ל: שכו—קסט.
לא. בשני לשנות שם מו—ז:, רסב—קיב:
לא. בתוד"ה נימא קלת—סב.
לא. כמשנה חפלים וכו' קכפ—סד:
לא. בתוד"ה ר"ת קל—סב.
לא: בתוד"ה מי קפת—לת:
לא. בגרו בתרן חייב בכולתה שבת לשח—קמח.
לא. כגוגא כיום בשבת וכו' ובשמ"ק שנד—קפב:
לב. בתוד"ה מכלך גב—מת:
לב. בתוד"ה נחרי לג—מת:
לב. מדיש זוממין ממומת משלמין וכו' לשלי לילחלין וכו' רלד—קמב.
לד. בתוד"ה שבר קלפ—סח:
לד. בתוד"ה ס"ל מרג—קלו:, ש—קמט.
לו: מ"מ שוגיא חייבים בתשלומין קפ—פז:
לפ:, כיון שלוכה בפלה בתלן וכו' רפג—קמ:
מ. בתוד"ה כגון דכלחים בניתיה ת—ק:, יח—ד.: סו—ו:
מ. בתוד"ה ניתי יג—ל.
מ. דלו למרב לא בשיעת וכו' ובשמ"ק קפד—לב:, שם—קכב.
מ. בשמ"ק בשם ברשב"ם דשבה דומה רמד—קכפ:, רמד—קכב:
מ. בתו"י שמפ—קפ:
מו. בתוס' דלין רבית פחות מש"פ רלג—קמד:
ג. ולדקתו טומדת לפד זכ בכותב תנ"ך ומשלילו לתאריס נא—כח:
נא:, דילר מלבשה ורש"י ובשוגיא שם רפג—קמ:
נו. בתוד"ה כ"ז שלח—קמב.
נפ. שזה זו שמכרתי לך וכו' ובתוד"ה שזה שמח—שם.
ס. בר"ן כב—יג.
ס. דגוחא יוקן בשבת וכו' ובתוס' קיג—ב:
ס. דר' מרינוס ובתוד"ה גוחא רפו—קמב:
סב. בתוס' בזבה דלויב מברכת על ספירתה וכו' שפח—קלח.
סב. זה נמלא כלן מתה בן כיה כלן קפח—לד:
סו. ריפא מה לתבא בידך סיפא וכו' וברש"י ותוס' שם סב—כז:
סז. בתוס' דמזקה מפיקרא עדיף ובתד"ה ריפא ריח—קח:
פא. דחמורות מאכל פילי' כב—יג.
פא. גבי כא כיון דתמרינן רבנן לא ליחזן קכד—ס.
פב. שנח—קפ:.
פב. בתשוך פרה זו ולא וכו' ובתוס' קח—שח.
פג. מיתה שביאת ובתוס' קפא—לב.
פג. בתוס' דרוב פעמים מסתכנות וכו' רפפ—קמב:
פה. בתוד"ה כא סו—כפ.
פה. בתוד"ה לית רפו—קלח:
פו. בשמ"ק ובכ"מ שלמרו מכן לותו וכו' קלו—לו:
קד. כל מלוה תכמים כך היא וכו' קסה—פד.
קח. דתורמים על כתנוד שנפ—קפו:
פרק שני דייני בתליכו קמב—ב:

נדרים

ב. בר"ן דלעיל שבושב לין חילוק בין מזכיר כשם בלב"ק וכו', בד"ה

והכנסת פג—קמ.
ג, כפי כרמ"ס שיא—קט.
ת, כשמעון לקיים מה כמלוה ובי"ן רפט—קמב.
ת, בי"ן בק"ס שחרית ומנחת לב—מז.
ת, בי"ן בפיך זו למקה בד"ס פניו כ—יח.
ח, גבי נפל חין נפשה שליח לחרפה לפחות וכו' שכד—קסט.
יא, בי"ן לענני חיסור חפלה קפג—פב.
יג, דגדר חל על חיסור דרבנן קיד—מח:
טו, שנושה שוח לו חילב וכו' ודר שוח יח—כ.
טו, דכוי נדר שוח ושיט חל, וכפי כרי"ן נד"ס חלה קיב—מט:
טו:, כרשב"ם בחלב"י ומקו"י שם ח—ג:
טו:, דנדרים חלין על דבר מלוה יח—ד:
טו:, כרשב"ם בחומר בהלת חשמיש עלי יג—י.
טו, בי"ן ערב—קט:
טו, בי"ן לח יחל דברו לחדר לקי רפט—קלח:
טו, כרשב"ם רפט—קלט.
טו, כרשב"ם שמ—קפח.
טו, השבושב שיטו חל לענל המלוה ונדר חל וכו', ובריטב"ח שסביב הלכות כרמב"ן שם קיב—מח:
טז, נשחן כרחשונים דמש"ב נדר חל ע"ד מלוה כד—יב:
טז:, שים כי ידור נדר, ובי"ן יח—כ.
טז:, נקוסם ישיבת סוכה עלי וכו' רפט—קלח:
טז:, בי"ן ד"ה אמר בשם החום' קלט—שח:
טז:, כרשב"ם בחומר ישיבת סוכה עלי וכו' ערב—קלח:
טז:, כרשב"ם בקושט שחני משמשך וכו' דחשבר בחשב אחרת רפח—קלח:
טז:, בי"ן רפט—קלט.
טז:, בנמק"י ובי"ן ורשב"ם רפח—קס.
טז, כרשב"ם בנדרים טול"ת הוא קיב—מט:
יח, דשבושב חיטו חל על נדר קיב—מח:
יט, בי"ן בחיסור חפלה קסג—פב.
קסז—פה, רמח—רכג:
יט, בי"ן שים נדר בחוך נדר ד"ה כב"ש רו—קכ.
יט, דלא מחית חיטב לספיקא קמב—עב.
כ, כל חדם המחניים לא בחברה הוא חיטמ שח—כט:
כז, בי"ן בשם רמב"ן בנדר שבחוב מקלחו וכו' שכד—קסט:
כז:, בחשב בודרים להרגיש ולחרמים ולחרמים יחסרו על כל פירות שבעולם וכו' קיח—ס.
כח, קדושת הגוף פקעה בכדי וכו' חניי ורבא שם, ובי"ן שפח—קפח:
ל, בי"ן בשדה זו שחני מוכר לך לכשחקחנה וכו' משל"ב בעטיפה וכו' קלט—שם.
ל, דחשב חיטב מקניח עלמה לבעל וכו' קנח—עד:
ל, בי"ן ד"ה ואשה נמי וכו' שם—קפח.
לח:, בחשב מ' גדולה מילה שבחה וכו' רנ"ח בגפיים ובחוי"ם קיח—נח:
לד, כרשב"ם בככרי עליך קנב—מז.
לד:, בי"ן ורשב"ם ובהלכות הרמב"ן ובנמק"י שם קסג—לב:
לד:, בי"ן ד"ה אל לחפיקי וכו' קפז—לד.
לה:, בכחים שאחי דרחמנא חינהו ובי"ן .מד—שם:
לה:, שאחי דיקן חו דרחמנא רשח—קלב:, רשח—קלח:
לה:, ערב—קט:
לה:, בי"ן בככרים שאחי דרחמנא, ובחוס' רשם—קמב:
לה:, חי ככרי שאחי וכו' ובחוס' דשנוס שח—קנח:
לה, בי"ן בשאחי דרחמנא שנם—קפז.
לו, דיכול לומר לחקוני שדרחיך ולא לשוחני שח—קנח:
לו, שכד—קסז.
לו, שכן חדם מניח על ניזו ובוחיו כקפנים שכו—קסט.
לו, יניח חדם חפחח חלב על חניזו וכו' כר"י וכו' שכו—קסט:
לו, חפחח חלב ופסח שכו—קסט:
לו:, חורס משלו על של חניזו, וברשב"ם קנח—עד:
לו:, מדפח בפלים יכול להיות שליח שכו—קסט.
מב, בחודר כנלה קלב—לו.
מב, בהפקר לבע' לחי לרשות זוכה קלו—סז:
מג, דהפקר כמחנה קנב—מז.
מג, לר"י דהפקר כמחנה עד דאחי לרשות זוכה קפז—לד.:
מג, דהפקר עד דאחי לרשות זוכה לר"י ובבבן שם דמיד הוי הפקר שכו—קסט.
מה, הפקר בפני כמה רכ—קב.
מה:, בי"ן בחלר שאין בו דין חלוקה שם—קפה.
מו, בככרי עליך קנב—מז.
נב, בחשב בחודר מן הדבר וכו', ובי"ן ורלשוים ופני"י רסח—קלח:
נב, בטעם דדשוי"מ לא בעיל כמו דלר"י רסח—קלב.
מו, בי"ן קטן—לז:, שמג—קפג.
נב, בי"ן לדעת הרי"ף בדשוי"מ קב—מד:
נב, בי"ן בטעמא דדשוי"מ לא בעיל קב—מד:
נב, בי"ן בדשוי"מ רא—ק.
נב, בי"ן דרבנן חזלי בחר שיווי בחו"ב ולר"י חזיל וכו' רד—קג:
נב, בי"ן ויר"י שם בדשוי"מ בחב"ם רכב—קי:
נב, בי"ן דמים ומלח לגבי שיפה הוי חב"ם וכו' רסה—קלב.
נח, רסח—קלב.
נט, בנדרים מיקרי דשוי"מ לז—יח.
נט, דחרומה לא מיקרי דשוי"מ קב—מד:
נט:, רכז—קטו.
נט, בחשר"י שח—קנב.
נט, בפי' הרא"ש שכד—קסט:
סג, בחשב"ם ור"ן שם שנה של חורה הוא ג"כ שנה בלי בע"ח לב—ח:
סד, דחרומה הוי דשוי"מ שכד—קסט:
סד, בנדרים מיקרי דשוי"מ שנח—קפו. שסז—קלח.
סח, והא מיחב נולד הוא שיא—קו
עב, והא הוי מילי שרו—קסט.
עב, בר"ח בחומר לחפוטרופוס קנח—עד:
עב, בר"ח רפז—קמב.
עג, בי"ן בכל בחודות פ"ד בשלב היא נודות רמח—קיח.
עה, מבשרת נדרים דמחירין בשבח וכו' רמט—קכד.
עח:, שח, דשם לומרים בשלן לשר שיפר לך לינו מוחר רפב—קמח:
פד, בי"ן שח—קנד.
פב, בחודה בנשב לבעלים קמד—פב.
פה, דלם שלשר מוחר בהנלח ובסיו מ"מ
לשור למוכרם וכו' קמד—פב.
פב, בי"ן בלי מיחשיל לי נפקא סו—בח:
פה, בי"ן בחוסר בהנלח זירות פ"ש יכולים לחרים ליקח בש"ב וכו' קלו—סז:
פה, בי"ן בהחוסר בהנלח פירות פ"ש וכו', וברשב"ם רכז—קמו.
פז, חב"ד בדיעור דמי וברחשונים קלו—לו:
ק, בחשבה בשויה לחפני חד"ל, ברשב"ם בח"ש ובריטב"ח שסביב כלי בריב שכג—קפי:
ק, בחשבה כלשרת וכו' שכד—קסז.
בי"ן לח"ר ולח"ש רפב—קמח:
ק, ברשב"ם ובח"ם רפב—קמח:
ק, בריטב"ח דב"ד מחני לשקור דבר מב"ח וכו' שכג—קפו:

נזיר

ג, דנזירות חל לבעל מלוה דרבנן וכו' קיב—מח:
ז, בריטו מזיר יום לחד קמב—פח:
ח, ספק מזירות להקל בי"ו קמב—פח:
יא, דלטו מזיר עד שיזיר מכולם יח—ד:
יא, בחוס' שכו—קסט.
יב:, כ"ח דלא מלי מבעיד וכו' רפח—קלב.
יב:, דיכול לשחות שליח להפר :דרי לשחו שכו—קסט.
יג, בנכנס בשוכה חיבה ומגדל רמח—קיט.
טו, דסוף כיוס שולה לו בחחילחו וכו' קמב—פח.
טו, בריטו מזיר לכשיכיה לו בן וכו' וברשב"ו רלד—קת.
טו:, נדר בחזיר וכוח שמא מת יח—ד:
כג, גדולה מבירה לשמה וכו' לד—ת.
כג, כי בי"ח שלו פסחיכן וכו' מח—ל.
כג, בבי פסח לחריך בכי דמלוה מן המובחר וכו' רפח—קלו.
כג, שכג—קסו:
כג, ברח"י ד"ה דחיקבע ח—
כג, בחוד"ה פסח ריד—קז:, רכו—קיד:, רפח—קלט:
כד, בר"י דבר יליף רשם ובשמ"ק רפח—קס.
כט, לי מה זכר מבית קרבן ונאכל ק—ב.
כט, ח"ם לפוף מכ"ח לר"ל מח—לג, רנד—רכב:
כט, בשיש שלד—קמב:
לא, לב"ה חמוכה בשמוח שכו—קסט:
לד, דלא מחית חיטב נפשי לספיקא קמב—עב.
לו, בחוד"ה וכזית קלט—שם.
לו, בחוד"ה וכבחש"פ קסז—פב, קסח—פו.
לו:, בחוד"ה לא קסג—עב.
לו:, בחוד"ה הבח רו—קב:, רמב—קכ:
עג: בר"ן בכל בחודות פ"ד בשלב היא נודות רמח—קיח.
עה, מבשרת נדרים דמחירין בשבח וכו' רמט—קכד.
עח:, שח, דשם לומרים בשלן לשר שיפר לך לינו מוחר רפב—קמח:
פד, בי"ן שח—קנד.
פב, בחודה בנשב לבעלים קמד—פב.
פה, דלם שלשר מוחר בהנלח ובסיו מ"מ
לשור למוכרם וכו' קמד—פב.
פב, בי"ן בחי מיחשיל לי נפקא סו—בח:
פה, בי"ן בחוסר בהנלח זירות פ"ש יכולים לחרים ליקח בש"ב וכו' קלו—סז:
פה, בי"ן בהחוסר בהנלח פירות פ"ש וכו', וברשב"ו רכז—קמו.
פז, חב"ד בדיעור דמי וברחשונים קלו—לו:
ק, בחשבה בשויה לחפני חד"ל, ברשב"ם בח"ש ובריטב"ח שסביב כלי בריב שכג—קפי:
ק, בחשבה כלשרת וכו' שכד—קסז.
בי"ן לח"ר ולח"ש רפב—קמח:
ק, ברשב"ם ובח"ם רפב—קמח:
ק, בריטב"ח דב"ד מחני לשקור דבר מב"ח וכו' שכג—קפו:

לז., כיצד לגיסור נב"מ, וברש"י ותוס' קסב—ב., קסח— פה:
לז., בתוד"ה כיצד קסח—פו.
לז., ברש"י ברובו ככולו קסד—פג:
לז., נתני זית כיצד וכו' קסז—פה.
לז., ברש"י ד"ה בשלמא קסד—פג.
לח., בל יחל יח—כ.
לח., לפיכך בתר דנפלוה וכו' רסג—קלב.
מא., ור"מ סדלי"ת מגלי, בתוד"ה ור"מ ב—ג:
מב., דרובו ככולו מכ"ע קסד—פג:
מב., מדגלי רחמנא גבי חיר ביום השביעי יגלחנו וכו' קסה—פד.
מב., דבשייר ב"ת לא עשה ולא כלום קסה—פד.
מב., מוסיף טומאה על טומאתו בחיבורי רמח—קיט:
מג., בנכנס בשידה חיבה ומגדל רמח—קיט.
מג., בתוס' במקום שים פני ישמש בדבר וכו' רפה—רמח.
מד., דנזיר שמע שנטל נז' וגילח בשמיני וכו' פד—לב.
מו., לי נמי קרא סג—כט.
מח., ר"מ ורבנן ור"ג שפגעו בתת וכו' קיב—מח:
מח., ר"ג וחיר שפגעו למכניס קיב—מט.
מח., בכן וחיר שהיו מהלכים בדרך וכו' שו—קנב.
מח., מ"ל חד לתו ומ"ל תרי לתוי וברש"י קיב—מט.
מח., רפה—רמח:
מח., מ"ל בכ"ג לחודא מ"ל כ"ג רלח—רמח:
מח., כיון דשרי חד לתו גבי מ"מ מ"ל חד וכו' שו—קנב.
ח., אין למדין ק"ו מהלכה רמח—סט.
נא., ומאן דפקח ז—ג.
נא., דלחתי עשה דמעורב יח—כ.
נא., חיר מכהן לא ילפינן יח—כ.
סה., דמשנה מפנזקק לזיבה וברש"י, ובגמ' וברש"י בגמ' בד"ה לא חזי לד—מב.
סו., ברש"י ד"ה מ"ד, ובתוס' בפלוגתא דת"ק ור' יוסי, ובתוד"ה במתי, ובתוד"ה הא שה—קנח.

סוטה

ב., אין עושין מצות חבילות חבילות נב—כב:
ב., אין עושין מצות חבילות ברש"י ותוס' נג—כב:
ב., אין עושין מצות חבילות שפ—קלח.
ב., ר"ש לריכה שתשמע דקרא שמג—קפו:
ג., בתוד"ה גמירי לב—יז.
ג., בתוד"ה אין נג—כג.
יב., דניוס הקבורה הוי כיוס המיתה וכו' רסח—קלד:
יג., בתוד"ה כתנה כז—יד:
כ., שפניה מוריקות סח—כט:
כא., בתוד"ה לאו וברש"י שמח—קפו.
כו., בתוס' רפט—קמג:
כו., דמוקמי חד לנושל שכג—קסו:
כז., ע"א בתחומי רנס—קלח.
כז., בתוס' שבמיס בודקים תוחב כך וכו' שלד—קפג:
כז., בשם שתסורה לנשל כך תסורה להנושל שכג—קפו:
כח., דליתנה דקרא על כוזתי ולא על כספק קכד—נח:
ל., כיצד תמרו שירה כגדול וכו' וברש"י וכל כסוגיא שם מ—יח:
לב., בהגבהת קול כדי שלא לגייס וכו' מ—יח:
לח., כך חזרנו בלב"ק קג—מד.
לח:, כל כהן שתינו עובר בג' עשה, ובתוד"ה כל כהן מב—ב.
מא., כתו"ס מביא ס"ת מביתו וקורא בו וכו', וברש"י שם חזיתי, וברש"י ד"ה מכהן ואילך נב—כח:
מא., כדי שיתחייב הקורא בשבי לברך וכו' נג—כג.
מג., ומ"ש ילדה בזקנה וכו' החם לו מימלך עלה וכו' פח—לח.
מג., ילדה שסבבה בזקנה בעלה וכו', ומברש"א, הרכיב בתינן בהעוף לסייג וכו', וברש"י שמג—קפו:
מה:, תפ"ש שתינו לותן כשר יכו', וברש"י סג—כט.
מח., סע"ב ר"ש הגדול תומר כל מי שיש לו פת בסלו וכו', וברש"י ד"ה שמתינים עח—כ:
לתתי קא עלמא לסדרא קדושה ותי"ש דתגדתא וכו' מט—יט.
בעיקבתא דמשיחא תוקפא יסגי וכו' שיד—קנז.

גיטין

ב:, בתוד"ה ע"מ בגדה שתינה בחזקת רוחה וכו' קמב—עח:
ב:, ברש"י דע"מ מתרומה ויקור הגיד ובתוד"ה הוי שכד—קסז.
ב:, בע"מ נתמן בתיסורים ברש"י ותוס' ורמב"ן בחי' לרשעים מכיון ילפי' שכה—קסז:
ב:, בתוד"ה הוי דשב"ע שכו—קפ.
ג., גבי בע"י לשמה דלמא אתי למגזי' וכו' שנח—קפח:
ג:, בתוד"ה וכי מד—יט.
ה., שמא יחזור בדבר לקלקולו קלב—סו.
ו:, בתליכו קמב—ס:
ז., שלחו ליה למר עוקבא זמרה מנ"ל דתסור וכו' וברש"י מ—יח:
ז., בתוד"ה השתא שז—קנב:
ט., במלחמות ובשב"מ קנח—עד:
י., דינא דמלכותא דינא וברשב"ם שם קלה—עו:
י:, בשמואל בדינא דמלכותא דינא וברשב"ם ריט—קח:
י:, ברש"י בערכאות והא לתו בני כריתות ניגנו לא—עא.
יב:, ר"י ותוס' ד"ה פחות שלה—קפד.
יג., ד"ה והא קלה—עא.
כ., ד"ה דילמא שעח—קלו:
כ., ד"ה בפירוש בנכסי הגר וכו' קלו—לו:, שפ—קנז.
כג., בשמה דתש"י כשרין לכתוב את הגט וכו' קפ—עז.
כד:, בתוד"ה והא שיא—קנו.
כה., אלו כתם שכרי חסרה עליו שאב ע' קודש מיתתו מחקיף וכו' וברש"י שם שיא—קנו.
כה., תבוי דלא שתי לן בין שמע מת לשמע ימות, ובתוד"ה כל, ובפני שיא—קנו.
כה., בתוד"ה כל קפב—לג., רלד—קמה.
כה., בפני"י דכ"ע בחזקת בריאים קיימי שיא—קנו.
כה:, שמע מת ל"ח ו—ב
כה:, שמע מת ל"ח שמע ימות חיישי רפט—קמג:
כט., דבכתיבה אין שליח עושה שליח משום וכו' רעח—קלה:
כט:, כולהו מכח בעל קמתי רעח—קלה:
לא., בתוד"ה בשתשכב שכו—קסח:
לב., בתוד"ה ואפקעיכו לג—מא:, קכד—נו., רפה—קמח:
לב., בתוד"ה ואפקעינהו ומברש"א שח—קנב:
לד:, בתוד"ה וכולו דאיתחזק קיח—נב:, קכד—נח., שכ—קפח:
לה., בתוד"ה לא רפט—קמג:
לה., ברי"ן דכל פירות שבעולם ל"ד וכו' קיב—מט:
לו:, אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו אא"כ וכו' שיא—קנו:, שמג—קלה:
לו:, ר"א שטר שיש בו מחריות נכסים וכו' ובתוד"ה אינו משמט שנח—קפו.
לז:, לח., מכס תקנו וכו' שלח—קפד:
לח., בדברי הר"ן וברשב"א סח—כז.
לח:, ברש"י דשחרר עבדו וכו' וברשבו"ם שם קלב—לו.
לח:, משום דנהגו בה וכו' רפה—קמח.
מא:, בתוד"ה כופין רפה—קמח.
מב., בשחרר חלי עבדו קנח—עד:
מב:, בעבד שמכרו רבו לקנס קמו—לד.
מה., ברי"ן חי—ת:
מה:, בריית דר' המונא חי—ת
מז:, ברש"י ד"ה מדלו' שז—קנג
מז:, ברש"י לגבי הפרשת תרומה משכל שח—קנד.
מז:, ברש"י ותוס' ד"ה טבל שנו—קפה.
מז:, בתוד"ה ולניתך שפ—קלז:
מח., בפני"י שנו—קפה.
מט., בתסוד"ה שור ראכו קסג—פג

סע"ב נחוד"ה שר ב—קסח.
סע"ב נחוד"ה שר נמחק כקדם וכו' שח—קנד.
ע"ב ברש"י נד"ה חייבין לכנות זוטן כיה נקט רנט—קנ.
ע"ב ברש"י נד"ה וחזום רס—קנ"ו, רשב—קס.
ע"ב ברש"י שמ—קמח.
ע"ב נחוד"ה נד"ה פח—לח.
ע"ב נחום' וחי' רמב"ן שכה—קסח.
ע"ב נחי' רשב"ם סו—ז:
ע"ב נחי' רשב"ם נד"ה כוס מוחיב שכה—קסח.
מ:, כה"ג פיו"ב יוכיח דכי אמר פגול מביאין וכו' ותחום' ובפ"י שכג—קסו:
נד:, ד"ה ולמען נתיסורין שכד—קסז.
שכה—קסז, שכד—קסז:
מ:, ודילמא שמעה דפגול שכד—קסז:
סב:, ב"ש לית להו תקנת כשנים ע—ג:
נב:, נגי חמתא נזוב וברש"י רפ—קלט:
נב:, נחום' שמה—קמז:
נב:, נחוד"ה מ"ש בנרכה חמור מפי ובחי רשב"ם לשולח ד"ח וכו' שמט—קפ.
נב:, נחמתא גזוב שלח נודבה לרבים, ורש"י ורשב"ם נחי שם שכו—קסט:
נב:, ברמב"ן רנט—קנ, שמו—קמז:
נב:, ברמב"ן ובסוגיות שם שמז—קמח.
נב:, בחי רשב"ם בגזלן ובגזל שכח—קסו, שכה—קסז:
נב:, בפ"י נד"ה חן שכד—קסז.
ח:, ז' שיש בגרו חו"ה חת כרמיכן וכו' רנט—קנ.
נח:, במשנה בריב"א שמחד על פתח הבית בחסורים וכו' ובחוחו חיזוק סז—כט:
נט:, במשנה מפני דרכי שלום סב—כז:
נט:, במשנה דמשרבין בניח יבן מהחי שיפירא וכו' ובחוד"ה שלח סב—כז:
סו:, וקדשתו לקרות בחורה וכו' לח—כח:
סו:, דכהן יכול למחול לרבו וכו' לח—כח:
סו:, דחוריימת הוא שכה—קפג:
סו:, במרדכי שכה—קפג:
ס:, תורה מחומה ניתנה חי—ט.
ס:, תורה מגילה מגילה ניתנו למ"ד מחומה ניתנו וכו', וברש"י ותום' קכח—נב.
ס:, דברים שבכתב פ"ח דשתי לומר בע"פ קטו—נח.
סד:, בסוגיא דשבת המוחרסת ובפ"י קנח—עד.
סד:, בפ"י במילחא דחיתי בדפסחי גם קטן ומשבח שליח שמד—קלו.
סח:, ס"ב לח פליגי רבנן שלח לפנין שבת כד—יב.
פב:, דחנחי לח הוה שיור קנט—עט:
פג:, היכן מניתו מסור לזה ומותר לזה שח—קנב:
פג:, ברי"ן שז—קפה:
פה:, מיתה שבועת קפב—נב.
פט:, פ"ח שמשנה ידה וקיבלה קידושין וכו' שלד—קפד.
במשנה בפ"ד בחום' דשל"ח חוח ל"ד שכו—קסט.
במשנה בפ"ו בחפ"י שכו—קסט.

קידושין

כ:, ברש"י ד"ה שמר, ונחן בכסף וקס ט, וברי"ן סג—כח:
פג"י ברים במסכת רו—קכ:
ו:, בריטב"א קלד—לו.
ו:, רבא כילך לחרוג זה וכו' ובחוד"ה דחרווח שח—קפב:
ז:, בדעת חמרת בחליך מקודשת לי וכו' ובחום' ריי"ד שם סד—כט.
ז:, ברש"י ד"ה כחס בהמה וכו' סד—כט.
ז:, ברגלה של זו טולה וכו' קנב—עז.
ז:, בריטב"א קפו—לד.
ז:, בחוד"ה ובפשטו קלו—לו:
ז:, בחדם חשוב מקודשת בקבלתו שה—קלו.
ח:, מנה לך כתן משכון לך כתן, וברשבוחים סג—כח:
י:, בחוד"ה ובחייבין לד—מע:
יב:, שם משה כסף דינר וכו' שנה—קפד.
יט:, בקטנה שיש לה יד ובכל הסוגיא שם וברשבוחים קנח—עד:
כג:, בכסף פ"י לחכיס ולא פ"י שלמו קנח—עד:
כג:, ברשב"ם בחחנה דלית ניה לד חובב וכו' שב—קלו. Se
כג:, בכהנים שלוחי דרחמנא ניהבו מד—יט:, שח—קנח:, שנט—קפו.
כה:, בחוד"ה על הרחוי לבילה מה—כ.
כח:, הקורע לחבירו ממאר סופג וכו' וברש"י סח—ל
כח:, וברש"י ד"ה רשע ובחוד"ה הקורע סח—ל
כט:, המוכל לכם כל זכר ל—טו:, שנה—קפד:
כט:, משנו בחחים ולא הסניק לפדוחו עד שעמד בחנה סג—כח.
כט:, ובחוד"ה משנו סג—כח:, ז—קמח:
כט:, לוחו ולא לחחר לט—מג:
כט:, בחוד"ה לוחו קלט—לח:, שסט—קלח:
כט:, בחום' ריי"ד שם לט—מג:
כט:, למולו וימל לאברהם וגו' שנד—קפג, שסט—קלח:
כט:, ללמדו חורה שסח—קלח.
כט:, והיכא דלא מהלי לחבוב וכו' שסט—קלח.
ל:, ליחוד החורה שהיח מלוה דאי שסח—קלח.
ל:, כי ידברו לח חויבים בשער וכו' לפיכך שטו—קנז:
לא:, עובדא דדמע בן נחיבה סג—כח.
לא:, בחוד"ה הלא מפקידנא שלד—קעב.
לא:, בריטב"א הפטיר מדבר ושמעו וכו' שלד—קעב:
לא:, בריטב"א שנט—קלג.
לב:, בהרב שמחל על כבודו שסט—קלג.
לב:, נשיח שמחל על כבודו שסט—קלג.
לד:, בחוסד"ה מעקה מה—ב:, רפה—קמח, רפו—קמב.
לד:, בחוד"ה משקה, ובריטב"א שם—מג:, רמח—קכב.
לד:, בחוד"ה לחשב שם—קלח:
לה:, בחוד"ה שלא ב—קמח.
לה:, בחוסד"ה שלא נמחק כקדם וכו' שח—קד:
לה:, בחוד"ה שלא בחפילין כח—יח:
לה:, שלא חיחה במשפטים וכל טוענים שבחורה וחייבים במל"ח שם—מג:, שלד—קעג:
לח:, בחוד"ה לחקרוב טו—ז:, קסט—פו:, רלב—קמח:, שמע—קפה.
לח:, בחוד"ה וכ"ה שח—קנד.
מ:, חשב לדם לפשוח מעה ונחנם ולא שמשה וכו' שכג—קסו:, שיה—קפב:
מ:, פ"ו נושחם סו—ז:
מ:, מה לנהך שכן ישנו חול בלל קדשים ס—כו:, שכו—קסט:
מ:, מה חחם ב"ב לף שלוחכם וכו' סו—לב:
מ:, שכן ישנו במחשבה קנח—עד:
מ:, ברש"י וחום' ומהרש"ל ניש קנין לנכרי וכו' רד—קג.
מ:, ברש"י ד"ה וחיחי, וחום' שכו—קסט:
מ:, שוחפות בגוב קלח—עד:, שכו—קסט.
מ:, בחום' ריי"ד דבמעה שבגופו ל"ש שלימות רפח—קלב:
מ:, כל הסוגיא בשלימות קמח—עג, שיה—קפב:
מ:, בריטב"א שמט—קפ.
מ:, ברש"י ד"ה חין שלים פט—ס
מ:, דחלד"ם מ"מ בד"ם חייב סו—לב:, פט—ס
מ:, בפ"י שה—קנח:
מ:, דמוקי קרא בפיחוי וכו' רפד—קס:
מ:, דלחומסין ברשות לוה קיימא קנח—עח:
מ:, במקדש חח המשה ע"מ שחני לדיק גמור וכו' שמה—קמ.
ג', ברחבוים קלט—לח.
נ:, בהניח וכו' והוי ממון גבוה רכט—קטו:
נ:, מע"ם שר"מ דס"ל ממון גבוה ל"מ קפז—לד.
נד:, לח ניחנה החורה למלה"ש וברש"י ותום' כז—יד:
נו:, בריטב"א כו—יג:, קמד—פט:, קפז—לד:, שסח—קפח:
נו:, בחום' קפ—לח.
נו:, בחוד"ה במקדש קטו—פט:, קפז—לג:, רג—קלו.
נו:, בפ"י קפז—לג:, רג—קלו.
נו:, במשנה רד—קג.
נו:, במרש"ל רג—קלו.
נו:, בחום' ריי"ד בכל שלימו בזשח"ז לפי' בב"ל לימו רנד—רכה:
נז:, דחמר רבא לח חמרה חורה שלח לחקלה פט—ס
נז:, בליפורי מלורע קיב—מט:
נח:, במשנה קמד—פט:, קטו—פט:
נח:, בחום' ובמרש"ל שח—קנב:
נח:, במרי"ט דכל שמחחפו ליבור ומשנה כל' הו"ל מעשה וכו' שכו—קסט.
נט:, הני זוזי לחו למלוה דמי יכו' ורב"ן סד—כט.
נט:, בר"י ור"ל במקדש וכו' וחזר קלח—עד:
נט:, דמחשנה חינו מוליח מידי מעשה רנט—קלח, שנה—קפד:

מ:, נתוד"ה מידי שכב—קסח., שכו—קסט.
מ:, שלמי מתשבב דמומאה וכו' וריטב"א שכו—קסח:
סב., דילף מן וכאב כשכול יכי דכיכי וכו' שכ—קנא.
סג., כמשכב ע"מ שתדבר עליך בשלמות שח—קפב:
סג:, דלית ע"ל נחמן נשיחחק לי' ובפני קכ—מד:
סג:, כמשכב קנא—נ:
סג:, ברין נדשב"ע נחמן וכו' שכב—קסח:
סד., נרשב"ע שמח—קסט.
סה., נמקבב ל—
סה., נסוגיל דקיושחי לח נחי וכו' קכ—מד:
סה., נפני' בנחמנות דע"ז שכג—קסו:
סו:, בנמלת חלל עבודתו פסולה מד—יט.
סו:, ובריבב"ן מד—יט., קנא—לח.
סו., ברין רח—קו:, רמט—קכד.
סו., שכד—קסז:
סז., בריטב"ע קנא—לח.
סח., בנכרי ועבד כוכב של בת ישראל לד—ח.
סח., דילפינן מקרא דקידושין תופסין בחייבי לאוין קפ—מי.
סח:, בנכסי ועבד כוכב של בת ישראל לד—ח.
סט., קנג—פב.
ע., כרי כס יכולים ממחרים ליפכר רפב—קמח:
ע., בגרים יח—כ:
ע:, מדחיק כולי כהי ב"מ ממחר הוא סח—ל
עו., בריטב"ע קיג—מח:
עז., ובריטב"ע קסח—פו., רנא—קמח., שב—קנ:
עח., בשר"י בגוסס יכול לעשות שליח עו—לב: רשעים רפ"ב בגי זכי מעשם שליחות רשע—קלח:
פג"י ר"פ כהים מקדש שנא—קפא:
תוס' ריי"ד סופ"ב שח—קנד.

בבא קמא

ב., ולר"ע דמיחייב לחולדה בחקום אב וכו', ובחום' שם בגפק"מ בחוד"ה ולר"ע נב—מ., רנט—קכט:
ב., לחנות מכלל דחיכא חולדות רמב—קכ:
ב:, ובער זו בשן רמב—קכ:
ב:, ברש"י ד"ה אדם שיא—קי:
ג., שים כאהב להזיקו רמב—קכ:
ו:, ש—קמט.
ז., בחום' בחזיק בקדם וכו' שח—קנד:
י:, לע מלרכב חלע לפחח בגילב סג—כח.
יא., בחוד"ה דקא כט—טו:, קפ—שט:
יב:, בכגיס וכו' וכוי ממון גבוה רכט—קטו:
טו:, בחשוב בשן מועדת לאכול וכו' רמב—קכ:
יח:, בללים לוקמריכא לי' וכו' כח—יא:
יט., דמזיק בקדם פסור שב—קפד:
כ:, לוכחו מהב וחב לע חסר פטור שב—קפג:
כ:, לאב גרמא לי' וכו' שחרוריחא וכו' שב—קפד.
כב., בשלו מחום חניו קח—מכ:
כב., בגמ"י בשלו מחום חניו, ובריטב"ע שם פו—ז:, קח—מכ:, קי—מז., קכד—נה:, רנ—קכט.
כב., בגמ"י השוחט חייב וכו' קפ—מו.
כג., בגמ"י בשלו מחום חניו שם—קפח:, שסד—קנ.
כו., וחכוין וכו' קכא—סד:
כז:, בחוד"ה קמ"ל קסג—פג.
כח., מיין לגרום שכלו לו וכו' רבי"ע וכו' שמז—קא:, שמח—קפ.
לב., בחוד"ה לוכו יג—ו., שלד—קמד.
לב., בגאה לחרוייכו חיח לכו למחשב וכאחס' רשג—קמ:, ללד—קמה.
לג., גזל ולע נחייחשו וכו ובחוד"ה ולר"ע ובשמ"ק שם קנח—פא.
לד:, ברש"י בד"ה בגריך לכלבו קח—מה:, קי—מז., רנו—קכז.
לז., בחשב שור שכוע מועד ובחוד"ה ר"ז לד—ח.
מ., כופר ל' יחר רחמנא וכו' פט—ט.
מ., בחוד"ה כופר ל' ובחוד"ה כופר שלם פט—ט:, קפב—לג., שכו—קסט.
מע"., לד—ח.
מע., כ"מ כיכי דנפק לי' וכו' וברש"י קעב—פח:
מה., מועד סגי ליה בשמירה פחוחה לד חמות בחק"ע ובחוס' קסח—פו.
מה., שור כשקל משנגמר דינו וכו' קפז—לד.
נה:, שומר חנידה ב"ב רשט—קלב.
ס., בזוכה ורוח מסייעו דחייב וכו' קנ—מו.
סב., דעובר בלע חחמוד סג—כח:
סו., גם לב"ב קשיע שמ—קמח:
סו:, מרים שבחלו בניירה דכוי שיעור וכו' ס—כה:
סו:, בעורות של בעב"ג וברש"י קכד—ס:
סו:, זה מחייעם וחב חיינו 'וזה לקוות קנח—עד:
סו:, קרבנו ולע כגזול דשמ—קמח. שמט—קפ.
סו:, בחוד"ה ב"מ ובחוד"ה דגזל ובים כחלמוד דשמ—קמח.
סו:, גזל חמן וכו' כרי שלך לפניך זה רולה וכו' שב—קפח.
סז., בחקקו ולבסוף קבעו פוסל משום שחונים קלו—סז.
סז., בחוד"ה חמר טולע שלח—קעד:
סז., קרבנו ולע כגזול שמ—קמח:
סז., בחוד"ה לף ורבב"ע שם שמ—קמח:
סז:, גזול דומיע דשכח שמ—קמח:, שמח—קמח., שמט—קפ.
סם., כלטיעכו לרשע ויחות קח—מכ:
סט., גבי קודש דכחיב גבי כרם וכו' קח—מח., קפ—עז:
סט:, מ"ם לוקמיה רחמנא נרשוחי קפז—לד., שכח—קסו.
סט., גזל ולע נחייחשו כבעלים וכו', בחוד"ה כל שכח—קסו.
ע., בחוד"ה לחנן קנח—שב., שמ—קמח:
ע., לחנן מסרה חורה וכו' שמ—קמח:
עא, בעובח ע"י חחר פו—לב:
עא, בגגב ובעה בשבח מכמים ור"ם קכד—נב:
עא, מי מה קודם מסר בהגחה וכו' קעד—פט.
עו., מכרו לבמים מפיקרא חורת דלוחן והשחח וכו' נא—כח:, סג—כח:, קפ—מו.
כב., בגמ"י השוחט חייב וכו' קפ—מו.
כג., בגמ"י בשלו מחום חניו שם—קפח:, שסד—קנ.
כו., וחכוין וכו' קכא—סד:
כז:, בחוד"ה קמ"ל קסג—פג.
כח., מיין לגרום שכלו לו וכו' רבי"ע וכו' שמז—קא:, שמח—קפ.
לב., בחוד"ה לוכו יג—ו., שלד—קמד.
לב., בגאה לחרוייכו חיח לכו למחשב וכאחס' רשג—קמ:, ללד—קמה.
לג., גזל ולע נחייחשו וכו ובחוד"ה ולר"ע ובשמ"ק שם קנח—פא.
לד:, ברש"י בד"ה בגריך לכלבו קח—מה:, קי—מז., רנו—קכז.
לז., בחשב שור שכוע מועד ובחוד"ה ר"ז לד—ח.
מ., כופר ל' יחר רחמנא וכו' פט—ט.
מ., בחוד"ה כופר ל' ובחוד"ה כופר שלם פט—ט:, קפב—לג., שכו—קסט.
מע"., לד—ח.
מע., כ"מ כיכי דנפק לי' וכו' וברש"י קעב—פח:
מה., מועד סגי ליה בשמירה פחוחה לד חמות בחק"ע ובחוס' קסח—פו.
מה., שור כשקל משנגמר דינו וכו' קפז—לד.
נה:, שומר חנידה ב"ב רשט—קלב.
ס., בזוכה ורוח מסייעו דחייב וכו' קנ—מו.
סב., דעובר בלע חחמוד סג—כח:
סו., גם לב"ב קשיע שמ—קמח:
סו:, מרים שבחלו בניירה דכוי שיעור וכו' ס—כה:
סו:, בעורות של בעב"ג וברש"י קכד—ס:
סו:, זה מחייעם וחב חיינו 'וזה לקוות קנח—עד:
סו:, קרבנו ולע כגזול דשמ—קמח. שמט—קפ.
סו:, בחוד"ה ב"מ ובחוד"ה דגזל ובים כחלמוד דשמ—קמח.
סו:, גזל חמן וכו' כרי שלך לפניך זה רולה וכו' שב—קפח.
סז., בחקקו ולבסוף קבעו פוסל משום שחונים קלו—סז.
סז., בחוד"ה חמר טולע שלח—קעד:
סז., קרבנו ולע כגזול שמ—קמח:
סז., בחוד"ה לף ורבב"ע שם שמ—קמח:
סז:, גזול דומיע דשכח שמ—קמח:, שמח—קמח., שמט—קפ.
סם., כלטיעכו לרשע ויחות קח—מכ:
סט., גבי קודש דכחיב גבי כרם וכו' קח—מח., קפ—עז:
סט:, מ"ם לוקמיה רחמנא נרשוחי קפז—לד., שכח—קסו.
סט., גזל ולע נחייחשו כבעלים וכו', בחוד"ה כל שכח—קסו.
ע., בחוד"ה לחנן קנח—שב., שמ—קמח:
ע., לחנן מסרה חורה וכו' שמ—קמח:
עא, בעובח ע"י חחר פו—לב:
עא, בגגב ובעה בשבח מכמים ור"ם קכד—נב:
עא, מי מה קודם מסר בהגחה וכו' קעד—פט.
עו., מכרו לבמים מפיקרא חורת דלוחן והשחח וכו' נא—כח:, סג—כח:, קפ—מו.
עז., בחוד"ה מרי' רש—קלב:
עז., בחוד"ה והשחח סג—כח:, רמב—קכד., מרב—קלו:, ב—קמב., שח—קפב:
שא, בחוד"ה שחם חמימים לפניו משם וכו' דשמ—קמח.
שו:, בחוד"ה כל ל—מו., קלב—שם., קסג—פב., שיא—קו.
שו., בחוד"ה פרה עב—לח., שח—קמח., שכח—קמל.
שו., כלאים לאסור לגוב שמג—קמו.
שח., כבש פרט לכלאים שמג—קמו:
שח:, כאומר הרי עלי עולה וכפרים וכו' שב—קפל.
שם., בחוד"ה נחנו שמח—קפ.
שם., לקרוח בב' וכ' ובמוכח בשבח משום יושבי קרנות, וברש"י ב—כא.
שם:, בחוד"ה לחמן לד—ח.
שם., כגיר בב ושכחה לענין שבח וכו' רסג—קלב.
פז., דלר"י דסומע פסור ור"מ דילף וכו' לט—מב:, שלד—קמב:
פז., בשמ"ק בגדול כמלווה ושוכר שלד—קמב:
ק., דבפי כספו כמיוחד לו שמג—קמח.
קא:, בשור כסומד להריבה וכו' וברש"י קמד—פח:
קא:, בחוד"ה וחייבו שיב—קפד.
קא:, ברש"י בשכר מלוה ובשמ"ק שיב—קפד.
קא:, כשוי מילה והריגת בשור וכו' שיב—קפד:
קא:, מנין בשיעת למיעבד כהי מלוה לח—קפו:
קב:, עדיס ושיטן דחשיב שיעור שמג—קמו:
קד., ע"כ לף קאמרי ב"ש חלף לעבוד וכו' שמח—קמח:
קד:, חקנת כשנים וכו' אין רוח חכמים וכו' שלח—קמד:
קד:, לי שכב חשובה וכו' שמב—קמח:
קו:, לגיונח ובעדי ספר יקני וכו' ס—כ:
קז., דספלחו מלכות דת"י לומר כרי שלך וכו' שי—קפע.
קז., וחרומה ונטמחה שם וברש"י שי—קפע.
קז., בחוקף ספינחו של חבירו וכו' שיב—קפג:
קח:, גזל חמן לפני כספה וכו' קנח—מד:, קפ—פז., קפז—לד., שח—קפו.
קח:, בחייב"נ כרי שלך לפניך רעו—קלח.
קח:, בחוד"ה מחוך שכ—קסו.
קח:, ברש"י ד"ה כמוכד שסב—קלח:
ק., חשב ישמון זו לפניט משוב"ד קנח—שם.
ק:, יש בחלמוד שם רשע—קלב.
קב:, בחוד"ה מי קנ—שח:
קג:, כל כיכי דחמר משכב בחסיד ע' רמח—קיב.
קב., בגזל ב' חגודות בג' פרוטות וכחלו וכו' שי—קפע.
קי:, שר—קלב:
קי:, סד"ע כי חם רחמנא עלי' וכו' רשע—קלב.
קיג., דחנן בכלאים לע יובב וכו' דשח"מ מוחר קכד—נב:
קיג., דגזל שכו"ס חסור קנו—שח:
קיג:, דבפקפח הלוחחו מוחר קנח—שח.

קיד, נשבו"מ ורמב"ן במלחמות שם
ג—קמט. שכח—קסא.
קיד, נחי רשב"ץ שכו—קסט:, שמח—קמט:
קיז, מגיל חיי עלמו לו חיי מבירו כמתן
וכו' שמח—קמח.
קיט, דשבר נלע חמוד סג—כח:
נחוספתא פ"ע לף נמגרר נחרן חייב
נכולמת שבת רלח—קמה.
נחוספתא פרק כחובל סימן ס' שנב—קפד.

בבא מציעא

ג:, נחוד"כ מכ שכד—קסג:, שמב—קמח:
כ:, נחוד"כ דחמיד שכל—קסג.
ו, נחוד"כ וכלא כלא קנב—עו:
ו:, נשטמ"ק דרוב כוי ספק קלט—לח.
ז, נלעפסי רעו—קלח.
י:, נחוד"כ דאמר חי—ב, פט—ת,
שמט—קפט:
י:, ניטלי"ט פט—ת
י:, נחטלד"ט ונאלר דנע"כ וכו' קמח—עד.
י, נגמק"י ושטמ"ק דנקנין דאו' קונה
לף נלא ניחא לי' דליקני קלו—לו:
י:, נשטמ"ק נלפ"ע עו—קנב:
יא, נגמק"י נרלב חושן יכו' נשלוחו
של נעל הממון קנח—עד:
יא, נגמק"י קפט:
יב, זרק מרנקי ונגמק"י ונשטמ"ק שם
קנב—עז.
יט,, קלו—לז.
כ, נגמק"י קסז—פב:
כא:, מלם שצוי למשם נכיסו נכל שעה
וכו' ריח—קא:
כב, נחוד"כ לם שכו—קסט:
כד:, נחוד"כ לפיס קנח—עט.
כז, לשר מחכד ממנו ומלמחב יגו' ונרש"י
ד"ה דמחי לידיה ונחוס' שם רנג—קמד:
כז:, סימנים דאו' מכדרינן נס משב וכו'
שסט—קלב.
כח, נסימנים שמג—קמב:
ל, דטומלה כוי עול"ת ונרש"י ונשמ"ק
נשם כריטב"א מב—יט:
ל, לפי כהן והוח נניב"ק ומו מי דחיק
וכו' ונשטמ"ק נד"כ זקן שסט—קלב
ל, נחוד"כ לף קט—מו, רעו—קלז:,
רלב—קמד:, ריז—קם, שמח—קמט:
ל, נגמק"י ומכרנב"ר י—ד:, טו—ו:
ל:, לפניס מאכ"ד מד"ת קנח—עט.
ל:, נחוד"כ חלף שסט—קלב.
לף, נגמק"י נשעידנה רלף—קמד.
לף, נחוד"כ חלף שסט—קלב.
לב:, לכוף יכרו סח—ל
לד, כל שאינ שאינו רואה ליטנע משלם
זוכה וכו' קנט—עט.
מ, נהפקיד שמן לחניכו וכו' רל—לט,
רל—ק.
מב:, נשטמ"ק נשם ריטב"א רעו—קלז:
מג, נגזל חניחת דחמרת וכו' קנז—עז:
מג, נחוד"כ מאי קנח—עט.
מג, נחוד"כ ומכ"ת נשלוח יד נפקדון
וכו' שכד—קסג:
מג, נחוד"כ כחוכב רפב—קם, שכד—קסג:
מג, ונחוי"ט רפב—קם, שכד—קסג:
מה, נגמק"י ד"ה חני קלב—עו:
מו, נמי שפרע ונצטב"מ ונגמק"י קט—מא.
מז, נסוגיה דמשות קונה ונצטב"מ
קנח—עט.
מח:, כר"י דשרטן כנגד כולו קלף—לה.
מט, נגמק"י קלב—עו:
נ, נחוד"כ ומסוניס קלט—סח:
נ, נשטמ"ק ד"ה ומס ניחת נשם
כריטב"א רסף—קלב.
נא, דנר"י ונילכ נכדיכו משות וכו',
ונרש"י ונשטמ"ק נשם כרחשונים
קלב—עו:
נא, דחורמים על החנוד שטו—קפו:
נב, שמוחי לשון שמחת שנרכוכו פ—ב:
נב, נר"ת שנרכוכו רנט—קכט:
תשר"י ר"ש לחכוו נשך רלג—קמד:
תשר"י ר"ש, לענין מחילת רניח שכף—קסו.
סף, לח כספך לף חתן לו נשלך וכו' שף—ל:
סף:, לף חנגוב ע"מ למיקט וכו' שמב—קמז:
סד:, נחוס' נפוסק על הקדיש וכו' קנב—עו:
סב, דמסיק ד' זחי דרניחת יכו' שמ—קמח:
ע, נמקבל לשן כרחל מן הנכריס וכו' קמ—מב:
עא, נחוד"כ נשלמת קנף—עד:
עא, נשטמ"ק נשם ריטב"א נים שליחות
לגוי וכו' רמג—קכף.
פ:, נחוד"כ דשף רעו—קלח.
פב, נחוס' נדמת רש"י דלימו מחויב
לנשר קנט—עט.
פב, נחוד"כ לימור שף—קלז.
פג, דלפניס משוה"ד מלד למטן חלך
נדרך טוניס קנח—עט.
פז, קכב—סג:
ק:, נחוד"כ ר"י טו—ז:, שכד—קסג.
לף, רבא לחנן לסרב תורב ולפי וכו'
קנח—עט.
לה, דרבא סובר כר"י דלא לריך לו לחלק
שב—קלד.
לו, שב—קלד.
לו, נשליחות לענין שמירה נשלים קלז—עח:
קב:, נוכרא וכו' דנשב"ב ומחזרא קופא
דלריסא וכו' פז—ת.
קז, נרוך לחב נעיר שיבא ניחל סמוך
לנית כנוסת סב—כז:
קיף, לרבא חרי לחוי קנו—עז:
קיד, נחוד"כ ל"ל טו—ז.
קיד:, נחליבו קמב—ע:
קטו, ר"ם דרים טעמא דקרא שמג—קטו:
קטו, ר"י לף דרים שמט—קפ.
קטו, לחו שבללות נחוס' ורחשונים
קסט—פו:

בבא בתרא

ב:, נחוד"כ נחיפם טו—ז.
ב:, נחוד"כ ומייב כח—יח.
ג:, מרימר ומר זוטרא סחרי ונני בי
קיומא וכו' נו—כד.
ג:, ונרש"י ונחוס' ונפי' ר"ג מחוכ"ג נו—כד.
ג:, תר"ח לף לסחור חיגם בי כניסחא
וכו' נח—כד:
ד", שלני נכמ"ק דלי לגו מלכוחא לף
מיחנני שם—טי:
ד", נמשנה דכודכום שם— כ:.
ח", נחוד"כ יחיב שם—כו.
י:, כל לדקב וחסד שלו"כ טושין חפש
כוף לכם וכו' שם—כו:
י:, נכנכח תשר"י שם—כו:
כנ:, ולחול נחר רוצח דשלמח וכו' קכ—מכ.
כה:, כרוצה שיחכים ידרים יכו' וסימנך
שולחן נשפון ומנורה נדרוס ם—כב:
כו:, חמר טולח חילן כסמוך למילר וכו'
ונחוס' ור"ח שם שמח—קמח.
לב", ו—ב:
מח, נגמק"י נשם כרחב"ד נשוזר נמכסי
כגר וכו' קלו—לז:
מז, ל"ח עובר ירך לחמו קכב—סב:
מז:, נסוגיה דחלוי חכין שלח—קמד:
מח, כופין לחיחו עד שיחמר רולה חני קלו—לז:
מח, נחוד"כ חילימת קלו—לו:
נ, נחוד"כ קסבר שח—קפב:
נ:, נחוס' שח—קפב:
נד:, נכסי עכו"ם כרי הן וכו' ונרשב"ם
ונחוס' קנב—עו:
נה" שנג—קפב.
סב:, שנטל לנני נית וכו' רד—קב:
סו, נחקקו ולנסוף קנטו פוסל משום
שחוניס קכז—פז.
סו, שנטל לנני נית וכו' רד—קב:
עט, נרשב"ם דרחוי למחנח ולח לנדב"ג
וכו' סנ—כח:
פח:, נרשב"ם נד"ב כל נכל כרחוי
לנילה וכו' לו—ח:, ריז—קו:,
רלח—קעז:, רלז—קיח, רפז—קמח,
שנ—קפח, שיח—קסד:
פח:, נחוד"כ ודלמח קכד—נד.
סנ, נרשב"ם נד"ב רוחים י—ד.
פו, דלח מקרי יין מחיק רכח—קט:
נב, דחייקר ניטרח קנז—מח:
נב:, נחוד"כ לי קנז—מח:
לו, דריחי חלף ושטמח חמרח חמרח ק—מז.
לו:, חמר רבח כל חמרח דלח דרי טל
וכו' רסב—קלד.
קב, י—ד.
קז:, נמשנה חני שדה חני מוכר לך וכו'
שסח—קפח:
קיט:, נרשב"ם למ"ד מולקין שבוד לחלמיד
וכו' מז—כ.
קיט:, נמהרש"ל נח"ל, נעיון יפלב סי'
קל"ו השני ד"ה נפ' חזורק למ"ד
מקובר לפ"ם שי—קנב:
קכ:, נרשב"ם נשחט נחון דמכני שלנה
ע"ם שח—קנב, שכו—קסט:
קכ:, לין שלנה נחמורה שכו—קסט:
קכנ:, נחוד"כ כיחב קנב—עו:
קכנ:, נחוד"כ הכח קנב—עו:
קכו:, נרמב"ן דלח לעשות שלים לקבל
נזירות עבורו שכו—קסט.
קל, שסב—קל.
קל:, לין למדין הלכה וכו' שמד—קנה:
קלח, למ"ד נחד גופא ל"ח שלני דיבורח
שכד—קסג.

קלב, בט של יוסף בן יעזר משכח וכו' סג—בת.
קלג, בחי רמב"ן לתריך שלמי וכו' שח—קפב:
קלד, בפלוגתת רבי וחכ"ג שח—קפב:
קלה, בפתיח שקו לתרוג בתפיסת כניה וכו' שמג—קמז.
קלו, דתיכו מקוה רק לטהת שנו—קפב.
קלז, לתרוג זה נתן לך בתתנה וכו' שח—קפב:
קלח, מי מיפק לה מפיק למאי יכבי ניהלי שם—קלח.
קפב, למפיבב דחד ל"ח וכו' קפב—לח:

סנהדרין

ג, בתוד"ה דברי רלד—קמב:
ג, דר"י ל"ל ג"ד נומב וכו' לימור וכו' ובחי כרי"ן רד—קנ:
ד, בתוד"ה כולבו נב—כב:
ז, בתוד"ה דרך ניטולי שם טיגון מקרי דרך ניטול בב"ח רל—קמח.
ז, כל המעמיד דיין שלינו כגון וכו' שיד—קמח.
ט, בתוד"ה לרצונו קם—מו.
ט, בתוד"ה ולתמע"ר שכד—קסז.
יא, בתס"י על ג' תלוות שמניח שומר וכו' רלז—קיח:
יב, בתס"י ד"ה מפני כסומתה, ובתוס' רמח—קיט.
יב, לין מעברין לח בשבה מפני בסומתה וכו' ר"י וכו' שיח—קנח.
יב, כגה וכו' (כגה ליו"ב ושם בב"ח כגי כגה לכב"ג ניו"ב וכו') שיח—קמח.
יח, סנהדרין שרתו כולן לחובב פוטרין תומו קסד—פג:
יח, גבי כ"ג משיד מוכתעלמת ובתוד"ה משיד שסט—קלב.
כב, דכרתים מותרים ניין וכו' (ליגו מדוייק) קמד—שב.
כד, בתשבה דנחמן על לחם וברחטוים קל—סב.
כו, תר"י תוכלי ד"ח פסולים לעדות כ"ח וכו' ובתס"י ותוס' סח—כו.
כז, בנמק"י גבי מומר תוכל נגילות לתחבון תשום ממון רח—קו:
כט, ר' שמלחי וכו' פט—ח.
לד, בטח מיני ר' יסי תר' יותן חמרו שנים פשם ל' תב' תקרלות תכו ל"ל וכו' רד—קנ:
לב, לי תת תלוב דוחב שבח ותב תבודב וכו', ובחי כרי"ן שסט—קלח:
מג, רלז—קמב:
מג, בתשבה כל המומחין מחוודין וכו' סט—ל
מד, לתתר רוח פסקונית לפני הקב"ה וכו' ובתס"י בד"ה לתר וכו' ט—ל
מב, לתר רבה גתירי לין יכ"ר שולט תלח וכו' ובחוס' לג—מז:
מב, לי בתי קרח סג—כב, רי—קו:
מז, בפרה לו בזיונה שיח—קנו.
מז, בר"ן בקבורה תשום תתי ותי לתר לי בתיבה וכו' שסט—קלב.
מת, תוחר כתת וכו' שסח—קפח:

מת, בחתב תילחת וכו' שסד—קל.
נב, ותבבת לרשך בתוך בדול ע תיחב וכו' יפב סם—ל
נב, דבילי דלח תיתיבו גתרי וכו' ח—כד:
נב, דחם רחתנת עלי וכו' קבח—סא:
נב, תבלילות שלין לוכלין וכו' שיד—קת.
נו, דגם ב"ג תלוב על ברבת בשם קבח—נב.
ח, דפחות תב"פ תחל רלב—קמד:
נח, דגוי שבבת ח"ת שלד—קבב:
נט, חי—ם.
נט, דליבת תידי דלישרחל שרי ולבבדי לסור לת—תג.
נט, תדלת נתניח בסיני לב"ג נתתרב וכו' קבח—נב.
נט, תבוס"ם שעוסק בתורב ח"ת וכו' לנו תוכבב ולת לבבם רפז—קתב, שלד—קבב:
נט, דדנים בני תלחבב ניבבו וכו' קבג—נד.
נט, לתתתת וכו' לין דבר ממת יורד תן בשמים רלם—קיח.
נט, בתוד"ה לכל רתת—קיח.
סת, בכבת תב"ז תחין עושין תב"ד יח—ב.
סב, תבבתם"ח בתין עושין תב"ד יח—ב.
סב, תבלי תבדף כולהיל ויבנו בלב, ובחי כרי"ן חי—ב.
סב, לשתב"ת לוקין, כיבת דישנן בלב לין לוקין סת—ל
סת, בתסוד"ב קטן סי—ם.
סב, בתוד"ב בן לג—תת.
סת, לתנו בן סורר ותורב תל תטתו נהרג וכו' לג—תב.
סת, ובד"ב תי תלחי בת"ב וכו', ובחי כרי"ן לג—תת:
סע, ותתתי לימת תיילוגיות היא וכו' לג—תת:
תע, בתס"י (בתשבה) ד"ב תתרין בו לג—תת:
תע, בתשבה ת' תכם גידם וכו' ב"ת נתיק קרח ריי—קו:
תע, דבתיטתני דינת פטור לג—תת:
עב, לתרב תורב ימות זבחי ותל ימות חייב לג—תב.
עב, בית תגרר ויוצר וכו' רלח—קתו.
עב, בתוד"ב ישרתל סו—לב:
עב, תנין לרותב לת תבירו שמובע בזכר וכו' שם—קנב.
עד, בינול לבניל בת' תתיבריו וכו' שם—קנב.
עד, בשפ"ד יכרע ות"י ובשבת יפבור וח"י תתי תזית דדתת סותן טפי וכו' שם—קנב.
עד, בתס"י בינבור ותל יכרע וכו' שם—קנב.
עד, ורונח גופת תנ"ל וכו' תתי וכו' שי—קנב:
עד, וכת תסתר בפרסבית וכו', ובחי כרי"ן סת—כו.
עד, תסתר קרקע טוטם בית רפג—קם:
עד, בתוד"ב וכת רפג—קת:, שי—קנב:
עד, בתוד"ב ב"נ שם—קנב., שי—קנב:
תב, בתס"י ד"ב בנשבב וכו' סת—כו.
תז, בתנין בשבתב קע—בז.
תת, תתי תייב בידב"ם ובתס"י ותוס' שם—קפת:
תת, בתוד"ב שור לת—תב:
תת, בריבו י' בנ"ת וכו' ובתוס' קע—תו.
תת, תקושב קבת—נב.

שבועות

ב, בתוד"ב יניחות רלח—קתב:, רלח—קתו:
שתם—קפ:, שנד—קפב:
ג, בתס"י קפ—תז,
ג, בתוד"ב ושל ובתתרב"ת קפ—תז:
ג, בשתב"ת תי לוקין יפ—כ.
ג, בתוד"ב בת"ם תפ—ל
ג, בתוד"ב תבל תב—קנב:, שסט—קלב.
ד, בתוד"ב תבל תוכל קבד—ט.
ה, בתוס' לרבן תנ"ל יפ—כ.
ה, בתוד"ב רבת שעט—קלו:
ו, בבפרת וי"ב קסת—תו.
ו, בתוד"ב תיומת (ב"ב ותיומת) שבו—קסת:
ד, ז.
ז, בתוד"ב ותחת קפב—לב.
ז, בתוס' דתיתקב תינן לפנימי וכו' שתת—קעט:
ח, בתוד"ב לטומתב שסט—קלב.
י, בתס"י בקושבת דמים ותזבת שתת—קעט.
יא, לב ב"ד תתנב טליכן וכו', ובתס"י רלח—קתו:
יא, ט"ב תתב לו בשתטב תפדב סב—כת.
יא, שתני תבודן דלת שביתי נפ—כב.
יא, ר"ם ל"ל לב ב"ד תתנב, ובתס"י ורבב"ת רלח—קתו.
שם, בתס"י ד"ב דפתירי ו—ב:
פ, לתנת דתל"ל כדישו בתיב תיבב וכו' קבת—לב.
פא, כתרו בו ושתק וכו' רלד—קתב:
פב, דבבל בתיבב שח—קת.
פב, תשר יריתו לב' בשתיד לתרוש בכתוב תדבר שח—קנד.
פב, ותבל בתיבב תב"ת תיטל תילטל וכו' שח—קנד.
פב, בתי כרי"ן סד"ב רב ט—
פד, בתי כרי"ן שנבת לתו ט"ל בפרב קבת—פו.
פד, בתי כרי"ן רת—קלט:, לב—קתב:, רלד—קתב:, שסט—קלב.
פד, תר ברי דרבינת לת שניק וכו' ט"ב וכו' שסט—קלב.
פה, בתוד"ב ור"ם קבד—ת.
פו, כל בסתתומים תלתידי ר"ע היו ט—
פו, לת תגנוב בגונב תשום וכו', ובתס"י לט—תב:
פו, שתם מתני ר"ת וכו' ריח—ק.
פת, בתי כרי"ן בתנין ב"ח י—ד.
פת, בתי כרי"ן רשת—קלח:, שלד—קתב:
לת, לריב"ל שיבות כיום תם בקול תשתטו קתב—ת:
לת, רתי כתיב יתרו תם תני שתיל וגר קתב—תת.
קיו:, ילתו כן ולת שלוחין שכו—קסט.
קיב:, ת"ר היו בב קדשי בדב"ב קדשי מחנת וכו' וכל בסוגיות שם, ובתס"י קת—תת:
בתו"ת נדף כ"ת מי—ת:

יח, נריסב"ע רלח—קמו:
יב, נפלוגתא דת"ק ור"י ור"מ—קיח:
יב, נתוד"ה מפני שלד—קעב:
יב, לח מקיש נשולח כשף רמ—קיח:
יב, ובתוד"ה ולפ רמ—קיח:, שיח—קכד:, שסח—קכד:
יב, נשולח נדנח ניצור שמביאין מן המוקדשין לקיז כמזבח שכב—קכו:
יג, רמי סתם סיפרי ור' דוסי יכול לא יכא יו"ב מכפר ור', וברש"י שח—לב:
יג, כל כפונים שם לחני ורבא לח—מב:
יג, ר"י הוא דפליג מדרבי שח—לו:
יג, יו"ב מכפר גם על שגיון שניט וכו' קפח—פו.
יג, דמכחת כרת דיומא לרבי דלכל לומלע ומקחתי וכו' רלט—קמח.
יד, נמשנה כי משמע שם כעבודה וכו' קכד—סג, שיז—קנט.
יד, נמשנה בניתח מקדש רמח—קכט.
טו, נגדולה שבתודה ומתי ניכו חמץ וכו' וברש"י ד"ה בשירי מנחה לב—ח.
טו, ברש"י בשירי מנחה קמד—עב.
טו, בתוד"ה לח קמד—עב.
טו:, לחלן בגין ניכמ"ק בלילה לב—ח.
טו:, בתוד"ה לח קמד—עב:
טו:, לח"מ לקדש כמזרק בשחי כלחם רמח—קכט.
טו:, בגמי ני"ט ונקדשי ני"ט לח בגין מקדש וכו', וברש"י רמח—קכט, רמט—קכט:
טז, בקונטרס לחשוב ובחום' ריי"ד שם קמד—עב:
טז:, בגמי משכן ומקדש ס—כו.
יח, ברש"י וחום' בד"ה טימא עלמו בחיד ג—ב.
יח, בתוד"ה לו טו—ו:, קמ—פח:, רמב—קכ:, שם—קפח:, שסט—קלב:
יח, ובמכרס"ק טו—ז:
יח, בתוד"ה חיר רמח—קיט:
יח, טמא שטימם כיכי משכח"ל יכו' שכח—קכ:
יח, שמט—קפ:
יח:, בתוד"ה לחכל קפב—לג.
יח, וכח לחמרת יג—ו.
יח, בחום' ומכרס"ק ומלחמות קמח—סט.
יח, שכיב לו לפרוס בכוחה מוטעת רפג—קמ:
יח, דחוספות בכוחה לסורב רפט—קלט.
יח, למ"ד משמע וכו' חייב לא לפרוס וכו' שמט—קפ.
יח:, בסמוך לוסחה ח—
יח:, בתוד"ה חלמח קכד—נד, רכב—קיב:
יח:, טימא רש"י וחום' ומכרס"ק ורש"ב ומלחמות רמב—קכ:
יח:, דכשבה כוח ומכי נדחב עליו וכו' שמט—קפ:
יט, ברש"י ד"ה פרט למחכוון קכב—סד:
יט, בתוד"ה פרט קכט—סד:, קמח—סט:, רסג—קלב.
יט, שפח—קלד:
כ, בגדר קיב—מח:
כ, בתוד"ה בשיס לח—מג, שנב—קפג:
כ, כל שיעמו בשמירה יעמו בזכירה, דבשיס חייבוח בקידוש כיום דבר תורה לט—מג:
כ:, בתוד"ה כל שיעמו לח—מג:, לט—מג:, קעב—קפ:
כא, ח—
כא:, ברש"י ד"ה סחם סח—לג, דם—קלג.
כא:, דבשובה חל על מ"ע קיב—מח:
כא:, בכזיח למלקות קפח—פב.
כא:, לר"ע מבע"ל לו ס"ל ברש"י דכ"ע בחכוחה רלב—קמח:
כא:, בחברי רכב—קיט:
כא:, בחוד"ה ולח חלמרו רלב—קמח:
כא:, בחוס' רעט—קלב.
כב, בחוד"ה חלל שב—קפד.
כב:, בחרלץ קי—מו:
כב:, בחי רב חלי חיר וכו', ובחום' קפח—פב:
כב:, בחי רבח שבושב שלח לוכל חרלץ קפח—פו.
כב:, בחוד"ה חלב"ח קפב—לב, דם—קי:, שמט—קפ.
כב:, בחחכב שבושב שלח לוכל ולכל רנד—רכב:
כב:, בחום' ברי"ו רנד—רכב:
כב, ברלב"ח שב—קפא.
כב, בחסוד"ה שכר קיח—נח:, רכב—קיט:
כב, שחי בכלל לכילה רכב—קיב.
כב, בחוד"ה גמר בשם כחוספחח רנט—קל.
כב, ר"ל בחפרש ח"ש וכו' שח—לב, רנד—רכב:
כג, ובחוד"ה דחוקי שח—לב, קמ—שם, קסז—פב, קחז—ג, קפב—לד, רכב—קיח:, רנד—רכב:, רנד—קכ:
כג, בחכרם"ל שח—לב, קמ—שם, קסז—פב, רכב—קיח:, רנד—רכב:, שב—קפא.
כג, בחכרם"ל קמ—שם.
כג, בב"ש למלקות לר"ש שב—קפא.
כד, ברי"ן בבשבע שלח לוכל יח—כ, קיב—מט:
כד, בחוד"ה כלוכל לח—חז:, שח—לב, שח—לד, רנד—רכב:, שז—קיב:
כד, בחוד"ה חלח קסג—פח:, רכ—קד, רו—קכ, רנד—רכב:
כד:, בחום' קמח—שם, רלב—קמד:
כד:, בחוד"ה שלח קסג—פח:, שמ—קפה:
כד:, ובכי בקדש וכו' וכח בעינן שו"פ וכו' ג—קמה:
כד:, ברש"י בים לוכל לחכילב ר' שב—קמט:
כד:, ברש"י ד"ה בחזונו שח—קיב:
כה, בחוד"ה חיני כ—יח.
כה, חילומא לדקה לפני מוטבע ועומד וכו' סח—כז.
כה, בחוד"ה משל"ה רסז—קלד.
כה:, לח בכחחי חפילין כיום, ובחום' כ—יח.
כו:, בחוד"ה גמר חי—ב, רנט—קלח.
כו:, חולין מקדשים לח בגריען ס—כו.
כו:, בשפחים ולח שגמר בלבו וכו' ח"ל לכל חשר יבעח כחדם וכו', ובחום' וברי"ן קכד—ס.
כו:, כל נדוי לב דכוי בחחבשב שבב—קסח.
כו:, בחום' שבו—קסח:
כו:, בחוד"ה חשוש שבו—קסט:
כז:, בחבשב שבושב שלח לוכל בכר זו וכו', ובגמרח חח—לד:
כז, בחוד"ה חם חד—לח:, רנד—קבו.
כז, קכד—כו.
כז, ברש"י וחוס' שסט—קלב.
כח, בחוד"ה לחר רבח ל—
כח, ברש"י וחוס' בחרחב לב—חח:
כח, בחסוד"ה לחר רבח קבט—סד:
כח, לי שייר חביב לחיחחולי עלי וכו' רנד—רכו.
כט, בחבשב שבושב שוב וכו' ולוקב עלי רשח—רלח:
ל:, בחוד"ה לכל שם—קנב, שסט—קלב:, שסט—קלב.
ל, ובחום' שסט—קלב.
ל:, בחוד"ה שבב שסט—קלב.
לח, לח מינב ומינב סג—כח:
לח, בחוד"ה ורבח חד—לח:
לח, ברש"י דפסולי עדות דרבנן וכו' שלב—קפח:
לב, ל—
לב, לחלן אב לח ממון קפז—לד.
לב, בחבשיב ברחום כוי חבשיב בשם פג—לט.
לב:, ברש"י ד"ה כמי שבוע חנון פג—לט.
לו:, בחבשב חכמים דחחייבי בשבועח כפקדון וכו' סג—כח:
לו, ברי"ן הנדרים כוב לו' לחיח בי ממעל וכו' רמט—קכד.
לז:, בחוד"ה מיחב קח—חח:
לח, כל כשולב חדשב ו—ב
לח, וכל חביות שבחורב מכל כשולב לח וכו' מלמד שכל ישרחל ערבים זב"ז וכו' ק—מב:
לח, דבשבועב נפרישים ממנו ומכל כשולב כולו רפט—קמב:
לח, בחוד"ה לח לחמר רפט—קמב:
לח:, שבועח כ' חכי' בין שיכב וכו' רפט—קמב:
לח:, בחוד"ה מה כלים שח—קנד, שב—קבב.
לח:, לי שוב קלחר לו דוקח שחח—קלו:
לד:, בחוד"ה שומר קח—חח:, קנט—שם, שלח—קמח:
לד:, כנגד כחוב ושמואל קח—חח:
לד:, בחוד"ה ור"י רשט—קלח:
לד:, בחוד"ה בחקבלח שכב—קפד.
לו:, בחחזוקי לימבי בגבי לח מחקיק, וחום' ורח"ש גגג—שב:, רח—קי.
לח, בחוד"ה לכל רמח—קבב.
נדחח ברי"ף בפ"ב בחנין דחמרו מכמים לחבוח כן ל—ח:
ברי"ן רפ"ק דבשבועב מ"ש בחחבשב מי—ם.
ברי"ן בפ"ב בחזל"ח וכו' קסז—שב.
ברי"ן וחשב"י בפ"ק ריג—קי.
בשבב"ם בפ"ג רשח—קלח:
ברי"ף שבועח כעדות ברי"ן רשב—קלח.
בעדים שבשבו לח לחו יודעים לך עדות וכם שוגגים לגמרי כשבורים כם וכו' שלב—קלד:
ברי"ן בפ' כל בשבעין בשבגדו חשוד על בשבועב ל—
בפרק ג' דכוי בחבלב כולב דלח בשלוח רסל—קלח:

מכות

ב, בתוד"ה ממידין רלב—קמב:
ג, בריטב"א סל פירש"י קכג—נד.
ז, בסוגיות דלילפי ושוני ובתער"י וריטב"א ור"ח ומלחמות ולעשיים שם שכד—קסז.
ז, בתוד"ה דלמת ער"ש דחיים למישעא רמב—קכו:
ט, לענין לומר מוהר קרוב למחיד שמ—קמח:
י, לי נמי קרא וכו' סג—כט.
י, בתלוך מתלף מוב לי וגר שמב—קפג:
יא, לער"י מהב לכוהב ומחר בגולב וכו' וכו' מד—יט.
יג, בתוכל מכל קיג—סב.
יג, בתוכל חמן בפסח לוקב וכו' קפח—פח.
יג, כמה יתכל מן כשבל וכו' רש"י כ"ם וחכ"א כזית שח—קנד.
יב, רש"י חייבי כריתות ישנן בכלל מ', ובתש"י שח—ל, מח—לב, רלד—קמב.
יב, חייבי כריתות לא נמי התרתה קכח—מג.
יב, כרת נמי משכרב קפח—ל
יב, דלא מחייב חטאת אלא בשוא"ת, ורש"י קפב—לב.
יב, דילפי מע"ז דבחטאת נמי משמב רמב—קב:
יג, לאו שניתן להזהרת מב"ד לוקין עליו רמב—קב:
יד, שכו—קסח:
יד, בתוד"ה ואידך יא—ב
טו, בתוד"ה אם יא—ד:
טו, בהרתה בשעת שגירת הלאו נמי, ורש"י ותוס' קכד—נו.
טו, ברש"י ד"ה ור"ל שכב—קסח, שסט—קלב.
טו, ברש"י בלאו כניתק לעשה וכו' שסט—קלח:
טו, בתוד"ה בחמי לג—מח:, קכד—נו, רלד—קמב, שח—קנב:, שמב—קמז:
מז, דלא משכחת דגזל ומשכון וכו' רמב—קב.
מז, אנו אין לנו אלא זאת וכו' רמג—קכח.
מז, דמשכחת בעלו בתוגם בנדרב ע"ד רנים רמו—קלח:
מז, בתוד"ה אי דבעלב שסט—קלח:
מז, בשבל של משכר אני לוקה וכו' שח—קנד.
ח, בתוכל מבל קסג—פב.
ח, אבר יריאו בשחיד לתרום לא תוכל לאכול בשעריך שח—קנד.
ח, בריטב"א בכך דר"ם בב"ם למלקות רלב—קטח:, רכב—קיח:
יא, דכיכי דלא חזי לכהנים אין בו לאו זב שח—קנג:
יא, ברש"י ולילקי נמי משום זר וכו' רמ—קיח.
יא, בריטב"א בחתנות שאינן ניכרים וכו' שח—קנד.
כ, בתוד"ה ל' רמ—קיח:, שו—קנב.
כא, בלילית בב"ח י—ד.
כא, ר' חסי לשחב"ח לוקין רמב—קכ:
כא, דא"ל אל תשחב וכו' שו—קנב.
כא, חילוק מלאכות בשבת ואין חילוק מלאכות ליו"ט, ובריטב"א רמג—קכח.
כב, כמבשל חולין בעזי בקדש לוקב.
ובתוס' וריטב"א שם מח—כד:
כב, דקריל חייבי כריתות ישנן בכלל מ' שח—לב.
כב, כל חייבי כריתות שלקו וכו', ומיבור סוף המסכת לתחילתב רלד—קמב.
רש"י שלבי כייתו דוקא בדם נפיק ולא נפיק מיבריס קיב—ג.

עבודה זרה

ג, גדול המעוור ושוסב וכו', ובתוס' שלד—קמב.
ג, מלמבר פעור וכו' שלח—קמד.
ב, בולו ונחזיק טובב לאחזוחינו שבג—קלב:
ו, דקרבן מריפב פסול בב"ג קמח—עג:
ו, בתוד"ה תמיס רלט—קיח, רלח—קמו:
ו, שר—קלב.
ו, בתוד"ה אלא רלח—קמו.
יב, בתוד"ה אלא שבלאו בכרם ויו"ב לאסור גם שלבדב"ג רו—קד:
יג, ברש"י שבות במגיל מידם יבר קג—מד.
יג, מגיל מוס בקדשים בזב"ז קמד—עב.
יב, בתוד"ה לאר לאניי רפב—קמח:
טו, דלמיבב לגברי שבות דגזרו רבנן פס—מ:
טו, בר"ן רלח—קמו.
כ, וגשמרת מבל דבר רע שלא יסתבל וכו' וברש"י ובבל הסוגיא שם לב—עז:
כ, ר"מ דלא מבור לגברי, ובתוס' קבב—סג:
כ, בתוד"ה ר"י קלב—לו.
כ, דבשבידתי' מרוד לב—ו.
כא, בותי לימר שביד בב יבו' רסו—קלד.
בב, בתוד"ה לא ל—מ:
בב, בתוד"ה חיפוק דשובר בלפ"ע אפי' בחיסור דרבנן רלב—קמד.
בה, דבש"ז מלוה לבשרו ולא בשבת וכר' ולא יביא וגו' שיא—קנו.
בז, ובי היבן מלינו מילה בשמב חי—ם:
בז, לימבת בשלן דמהילה דמי קבח—סג:
בז, ישראל מל לא בבותי קמע—סט:
בז, בותי לא ימול וכו' ר"י ור"י וכי היבן מלינו וכו' וברמב"ן שב—קפג:
בז, בתוס' לריך שיפרש בפב חי—ע.
בז, בתוד"ה ג"ב לח—מג:
בט, בשמב בהן שדפתו יפב שורפה חי' רמב—קב:
לב, בתוד"ה וכא ברולה בקיומו של חמן קיב—עז, רד—קב, רב—קד:
לב, בתוספות רו—קד:
לב, ברולה בקיומו קנו—עז:
לב, בר"ן רב—ק:, רד—קא:, רד—קב.
לד, בקנקנים ר—לח:
לד, מלנים וזגים רא—ק.
לד, ובתוד"ה דורדיא רא—ק:
לד, לסר ר"מ גזינות וכו' קיב—סב.
לה, בתוד"ה חדא קלב—סו.
לו, שמחול גבי זליפתן של כלי מוסרתן וכו' רד—קב:
לו, לין בי"ד יכול לבטל וכו' שבג—קלב:
לו, בתוד"ה בשלמא רב—קד.
לו, דתוריית לימות דרך מחנות ומחו מינהו וכו' לד—י.
לח, בכוסמן של נכרים ר—לח:
מא, ריפא מקא מפות, סיפא לאו מקא מפות רשו—קלו.
מב, גזרה דלמא מגבב לב, ובר"ן קסג—פח, שח—קפו.
מג, בר"ן קסא—סב:, קפ—פז:
מג, בחתן ל"ש לף בית וכו' רו—קב:
מד, שפני מוריקות סח—כב:
מב, בתוד"ה וכבף שמג—קפו:
מח, בתוד"ה וגדש שמג—קפו:
מב, בתוד"ה ותנן רלח—יח.
מח, בתוד"ה ותנן, ובר"ן יריפב"ח וברמב"ן שם כב—יג.
מח, בתוד"ה ותנן רו—יג, רד—קב:, שמג—קפו.
מב, בתנור חדש ובריפב"ח כב—יג.
מב, נמל בימנב בכבור ותרג בו לח בבגד כב—יג.
מב, בר"ן בזח"ג דמשום בימול גגמו בב קמד—פב.
מא, בתער"י לפנין ליבנות מנוף בחיסור רד—קב.
מב, בר"ן שמג—קפו.
נג:, מדפלחו ישראל וכו' גלי דעתי' וכו' שבו—קסב:, שמב—קפב:
נד, ברש"י קפז—לד:
נז, בתוד"ה לאפוקי קלב—סו.
נם, בתוס' ם—ב:
נט:, רב—קם.
נם:, ובח"ם רשו—קלח.
סב, בעי ר' חושעי קדמב ובקדיפתו מבו וכר' סו—בם.
סב, חטים שלקח בשבר יו"ב קפז—לג:
סב, בר"ן שיח—קפב.
סב:, בתוד"ה אלא סו—בם.
סב:, בתוד"ה אלא יאות וברמב"ן ור"ן וריטב"א סו—בם:
סג, וכא מיחסרא משיכב קנו—מז.
פג, בתוד"ה וכא רמו—קבב.
סג, דאם אין בקנין בשעת וכר' אינו אחנן שמח—קמח:
סג, בתער"י קנב—עו:
סד, בבי בר ובברי שיבשו וכו', ובתוד"ה ר"ש קנב—מז.
סד, ברש"י ותוס' בכלאי זרעים קנו—מז.
סב, בתוס' בב"ח רד—קב.
סו, בתוס' מב"ם רד—קב:
סו, בתוד"ה דילמא רב—קד.
סו, בתוד"ה מכלל ותער"י שם רד—קב.
סו, בר"ן רד—קב.
סו:, בבא דריפו' אלא ושעמא משרא קי—מ.
סו, ברמב"ן בשאור ושיסב קנג—שב:
סו, בתוספות ורשב"ם דכיכי דמשכו לסור גם וכר' רב—ק:
סז, בסוגיא דנוטלפ"ג קסב—פפ.
סז:, בתוד"ה מכלל קסב—פפ, רד—קב.
סז, ברש"י ג"ש דלא פגמב וכו' רב—קד.
סז, בר"ן בנוטלפ"ג קסב—פפ, קסג—פג, רג—קב, רד—קפ:
סז:, דילוף נוטלפ"ג מגיפולי מדין רד—קב.
סז, דר"י ס"ל כר"ם וכו' רו—קב.
סז, קדירב בי' נמי וכו' ובתוס' רב—ק:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

סז., גמילה שלוה רלוי לגר מיהו קרוי
גמילה רכב—קיג.
סח., בתוספות ל—
סח., קסב—ד:
סח., גמילה שלוה רלוה לגר קסג—פב.
סח., גוסלפ"ג מתר בגמילה וכו' קסג—פב:
סח., שלמי מיסב וכו' רכ—קד:
סח., טעלפ"ג דשרי ילפי וכו' רו—קד:
סח., ר"ם דרים כרלוה לגר וכו' רו—קכ.
סח., ספיקו של רבא לגיטא דרב רג—ק:
סח., שלמי מיסב כהוגל וכו' ורש"י
וריטב"א שם רו—קכ:
סח., בתוד"ה מכלל רכב—קיג.
סח., ובר"ן בסוגיית דטעלפ"ג רכב—קיג.
סח., גבי מכברת בשיברת וכו' רכב—קיד.
סח., ותס"ד משיכה בגכרי יכרי קגב—פו:
סח., בתוד"ה פרדסני קנו—סח.
סח., בתוד"ה ולפי קנ—סח., ש—קמט.
סח., בחסוד"ה ולפי רלג—קמד:
סח., בתוד"ה ולפי"ד קנ—סח., קנט—סט:
סח., בר"ש ד"ה ד"ג קפ—לח.
סח., ר"ת רמות רוחא הוא וכו' ריט—קח:
סח., בתוד"ה ומלי קפח—לח:
סט., בר"י ור"ל קלט—לז.
סט., בריטב"א בשם רלב"ד רד—קג.
סט., בר"ן בטעמו של הרלב"ד ובשם
הרשב"א רד—קג.
סט., דטעל בשאבו משום בהיתרו כך
לישנו וכו' רסח—קלב.
סט., דמיס ניין כוי מבשל"מ רסב—קלד.
ע., דמחיכת בב"ח לא בעיל סח—לד.
עא., בר"ן בשם הרמב"ן קיח—סח.
עב., בר"ן ר—לח:
עב., בתוד"ה דכי תנח רח—ק.
עג., מכאן ואילך לישארי רד—קח:
עג., כל יום ויום נשבר ניעול מחבירו רו—ק.
עג., בתוד"ה בת יומא ובלחשוניס רג—קח.
עג., ר"ם בסוף המסכת בגוסלפ"ג רד—קג:
עג., ר"ן בסוף המסכת רד—קח:, ריו—קי:
עג., מב"ן בר"ם השוכר רעט—קלט., ש—קמט:
עג., שב"ל בר"ם השוכר ש—קמט:
עג., ר"ן בסוגיית רחז"ג שיב—קפב

הוריות

עד שיצנו כולם או עד שתפשוט
כורתה בכולם קסב—פד.
ר"י דנפר הטלם דבר ושמירי ע"ז וכו'
שיח—קם.
תבל חייבין על עשה ול"ת וכר' ובר"י
שמט—קפ:
ר' בר"ח שלט פסחיהן שא—לז.
קפב—לח:

עדיות

במסכת בפלוגתת דלר"י דתלי בח
לרחק ולקרב, ובלחש"ד ותום' יו"ט
קמב—שא.

זבחים

ב., לחנו ב"ד הלח לימח לשמו דילמא וכו'
ובתוד"ה לחנו ובתוד"ה קיימו וכו'
שנח—קפח:
ג., בתוד"ה סחם שיח—קסב.
ג:, בתום' לפנין סחם לשב וכו' רפח—קנ:
ג., חפלח שבשבה לשם עולה שסולב יט—י:
ג., דמיגה מחריג בב דלמו בח מיגה לח
מחריג בב יד—ו., שסד—קל.
ד., דבחפלח ניין שימוי קודם רכד—קי:
ד., דשימוי קודם ישנו בזבור רמ—קיח:
ה., הל בביומו קפד—פב.
ז., חפלח מכפרת על וכו' רלב—קמד:
יח:, בר"י ובחמח ובניסן וכו' שנט—קסז.
יב., בתוד"ה לילה ובתוד"ה יום שיח—קסב.
יג., ר"ם לפי שחפשר שלח בהילוך י—ד:
מי., סו—ז:
יט., דבפיק בב"ח ובר"י שם—קלד.
כו:, סו—ז:
כח:, בהרלוח בשר בך הרלוח פסול שם—קיב.
כח:, בר"י שבה—קסח.
כט:, לר"י דלשחב"ם וכו' שלה—ל:
כט:, מיין למחשב בקדשים שהוח לוקה
וכו' רפב—קס., שכד—קסז:
כט., שכד—קסז., שכו—קסט:
כט., לח יחשב להזהיר הכהנים ע"ז
שבה—קסה.
כט., ר"ח לוחו בזבח מדבר שבה—קסח.
ל., בתוספות שבד—קסז:
לח., בתוד"ה בחס חיכח שיעורח שח—לז.,
קסב—פ:
לח., בר"י ותוד"ה בחס קסג—פח:
לח., קלט—שח:
לח., בר"י ותום' גבי ויקן בישן פגול
קסח—פה:
לח., מ"ז חון לזמנו וכו' מ"ר ויקון וכו'
רה"ח וכו' ובסוגיית ור"י ותום'
ור"ח שם רלט—קמח.
לב., דאמר רבח חיפכח מסחברח מלורע
היחירח הוח נב—כב:
לב., רובן ממאי מחים נעשו וכו' ר—לח.,
רד—קג:, שיז—קנט.
לב., בר"י ד"ה כוחיל והוחרו וכו' ר—לח:
לב., לרבח מ"מ ונעשו וכו' רמז—קלח.
לב., רבח מ"ל חדח דחוי מ"ל ג' רלח—קמז:,
שיז—קנח.
לב., כוחיל והוחרה לטומחחן הוחרה וכו'
שו—קנב., שבט—קמח.
לב., רבח ס"ל טומחה דחוי שו—קנב.,
שיח—קי.
לב., חבוי שח—קסח.
לב., חבוי ורבח טומחה דחוי היח בלבור
שח—קנח., שיט—קסד.
לב., בתוד"ה למנין שמט—קפ:
לה., ושוין שחם חיכב בחבילח וכו' שיז—קסח:
לו:, בפלוגתח ב"ם וב"ה בכל הניחנין
במזבח וכו' שכח—קפ:
מב., דמדיש ולבוה וקטרח רמח—קכב:
מב., בד"ח ביחיד חבל בלבור וכו' ובתוס'
ד"ה דם שח—קסח.
מו:, חין חולין מחללי קדשים רכד—קי.
מז., ר"ח המקריב קלי על בבלים שבב—קסח.
מז., המקריב קלי על בבן המקריב
שבב—קסח.
נג:, שחי מחנות שבן חרבע יד—י.
נג:, דקה"ק חין נחבלים חלח לחברי
בהונה רבט—קטו:
סו., ולח בבדיל ח"ל להבדיל ובתום' שם
קמח—שב.
סו., בחשבה ובר"י רבט—קטו:
סח., בחשבה דמולך ובמלחח מריפה חו
שמלק בסבין וכו' שח—לב.
סח., בלר"י פסולו בקודם וכו' ולחום'
חחר וכו' שמח—קמט.
סט., בחלוקת שולח העוף ובפיר"י שם
ג—ב.
סט., בחשבה דמולך ובמלחח מריפה וכו'
שח—לב.
ע., ותלב בבילה וגו' יבוח חי בבילה וכו'
קבב—פח:
עא., בתום' דל"ח בח"ר ו—ב:, לב—מא:
עב., בתוד"ה מחשבה שבד—קסז:
עב:, חמר רבח בשחח דחמרי רבנן לח
וכו' ובר"י שח—קסא:
עד:, ותי לח ידע ליה חימו מוס שב—קסו.
עז:, דבבילה בילה כוי מיבור לורה וכו' רג—קא.
עח., דס שנחערב בחיס חו בין יכו' שמב—קסו.
עח., טע"ב בשפח לטיבה קסב—פ.
עח., בבי פגול ונותר וטמח שבללן זב"ז,
ובר"י ותום' קסח—שב:
עח., תי"ל פגול וכו' ובתוד"ה חלח רבב—קי.
עט., ופליגח דר"ח דס"ל וכו' רבב—קי.
עט., בתוד"ה חלח רבו—קיד:
עט., חיסורים מבטלים זח"ז שבא—קפב.
פ: בתוד"ה בל תוסיף יד—ו.
פד., כלי שרת מקדשין וכו' שמח—קמט.
פב., בתוד"ה כשהוח עו—ז.
פז., שמח—קמט.
פח., חין מביחין נסכים וכו' מן המדומע
ובר"י ותום' פי' מדומע רמז—קבב.
פה., ובר"י ותע"פ לבהניס וכו' רמח—קבב.
פח., דלח בעינן מותר לבל ישרחל רמח—קבב:
פט., בחשבה בל המקדש וכו' שלט—קפד:,
שלט—קמה.
ק., יבבילן השחים בבהניס וכו' רבו—קיד:
קח., יא—ב:
קח., בבי בחחבד יין מחלפו ע"ג בחשחים
וכו' קיח—נב., קבד—נו.
קח., בר"י בד"ה הח ר"ם קיח—נב:,
קבד—נח.
קח., בר"י בד"ה הח ר"י קבד—נח.
קח., חטו ר"ח למוספים דידי חלבי וכו'
רלב—קח:
קח., בקדים ובחיט שלינו חדיר וכו'
מבעיח וכו' שסח—קלח.
קח., מבעיח חדיר ומקודם ליחכו וכו',
ובתוד"ה מ"ם שלט—קמד:
קב., בפלוגתח ר"ע וחבמים בד—יב.
קב., ר"ח מי חטחח שנטמחו מטבריס וכו'
ובתוספות שבט—קפ:
קו., בפסקי תום' שם י—ד:
קו., דחין מדלי"ת בקדשים קמח—שב.,
קמח—שב:

ע" בתוד"ה ואם רד—קמ:
ע" בתוד"ה ואם רד—קנ.
ע" בתוספות רד—קנ:
ע:, יכול אף תרומה ת"ל לותה וכו' רמ—קמ:
ע" נתן אשה דל"ת שנמקדם פ—ג:, מו—ז"
שב—מד", שמנ—קמח.
ע" ולימי אשה ולדמי ל"ת יח—ד:, סו—ז.
ע" נגי יקדם וברחי"ל יב—כ:, יג—ו.
ע:, אפקי תוס' נאשה נקיים שיכם סו—ו:
ע" רשב"ם וכו' ובתוס' קי—מד.
ע" נאפקי תוספות נשמיטת קנד—סו.
ע:, מדל"ת רב מני קסו—פד:
ע:, בתוס"ד ואמר סו—ז", קסו—פד:
ע:, ובתוד"ה נייתי ואפקי תוס' קסו—פד:,
רמ—קיח:
ע" דילף מחשלח שסט—קפח:
ע" קפב—לח:
ק" ברש"י ד"ה דילמא ובתוס' שסט—קלח:
שסט—קלב.
קד" בתוד"ה מיבורי לוכלין מד—לח:
רש"נ שהתן לשמה לאשה מחמת לאו
עירובין ותתוס' שלד—קמב:
ברים רכד—קי.

מנחות

ג" נמצה כשופות וכו' סג—כח.
ג:, ברש"י ד"ה שלח סג—כח:
ד" כוס נכוייתו יכא קמד—פב.
כ" ובתוס' שיח—קסה:
ו" לאם מליקה דחטאת כשוף וכו',
וברש"י רמח—קכג:
ו" בתוד"ה כחב רמח—קכג:
ז" לאר שכוקדם נכלי כוי קדוש"ג ולא
ליקרב רק ליפסל שמח—קפב.
יב" בתוד"ה ובכ"מ שיח—קסב:
יד" כשמע נשמלאו, ובשיבה מקוצלת
שיח—קסב.
טו" נשמע לאחה מן כחטאת וכו' ר"ע וכו'
ובכ"מ וכו' ואמר ר"ש שלב וכו'
שיח—קסג.
טו" ברש"י לאכול לאכלו וכו' שיח—קסג.
טו" רש"י ותוס' שיח—קסג.
טו" בתוד"ה ור"י שיט—קסד.
טו" בתוד"ה ר"י שיח—קסג.:, שיח—קסד.:,
שיט—קסד.
טו" ברש"י ותוס' ברי"ב ובכל שיח—קנח"
שיח—קסג:
טו" בשיבה מקוצלת שיח—קסג.
יט" דבעיק שיבה בשנוים וכו' שיח—קס:
יט" לי דין שאבר מטש"ה שכב—קסז:
כ" שכד—קסז:
כא" חקריב מלה ושפיל בשבת קיא—מח.
כא" מהו לקרנם וכו' וברש"י תולין
בשיבה קכד—נד.
כא:, בתוד"ה תולין קכד—נד.
כא" ברש"י ד"ה ואם ירחיב הגוד וכו',
וברש"י שח—ל
ל" יח—ם.
ל" לאשר ס"ת שכר לוח לחת כז—סו.
לא" דקרא כתיב בשני שיתין, וברש"י כז—יד.
לא" בס"ת שנקרע דמהני תפירה כז—סו.
לב" ס"ת ותפילין שבלו לין עושין מהם
מחיה וכו' סב—כח.
לד" זכרון ני ל"ר כז—יד:
לד" למ"ד עריך לדנק כז—סו.
לד" לין מורידין מקדושה חמורה לקדושה
קלה כח—סו:
לד" ברש"י ותם לין תרוין ניכר פסולת
כז—סו.
לה:, דל"ר יוסי מודה ניה ר"מ כז—יד:
לה" תפילין כ"ז שפני מבלע קיימת וכו',
כז—יג:
לה" תפילין מרובעת הלנ"מ כז—יד:
לה" ברש"י ד"ה תיתורא כז—יד:
לו" דמיתה של יד תחילה כג—יא:
לז" גז"ש לין מיניכם מקרחה כד—יב:
לז" דילפינן מקרא כח—סו:
לז" דמר רב חנני לישפוך קרנה דמזבח,
ולא וכו' עד דמטי לניתא וכו',
וברש"י ד"ה מכחם ודה"ה דל"ה
שסט—קלב:
לז:, מאי ניעיכו, וברש"י סז—ו:
לח:, בתוד"ה לא נאכלה יד—י.
לט" ג"מ שאר עלין, ושני גירסאות
ברש"י שם ז—ב.
לט" נגי ניתיה כז—יד.
לט"
מ" תאשה ולא מן הטעון נפסול ובתוס'
ד"ה וכתמר יח—ם.
מ" ברש"י דג"ם לא דרשי סמוכין ם—ג:,
רלב—קמו:
מ:, בשחע נג"ת קלי י—ד.
מא" סדינא נקיפעא וכו' סז—ח" סו—ב.
מא" שמיית ניתיה פסול בנכרי, ובתוס' יח—ח:
מא" בתוד"ה ממין יח—ח.
מא:, כל מלוה דעשייתה גמר מלוה וכו'
שכ—קלח:, שסג—קפב.
מב:, ג"ל ר' מרדכי וכו', ברש"י יח—ם.
מב" ברש"י י—ד.
מב:, ברש"י ד"ה ניתן כב—יג.
מב:, בתוספות יב—ם.
מג" וג"ש לשחיטה שתשבה שניטה קסד—פב:
מג" בתוד"ה ואם רד—קב.
מג" בתוספות רד—קב:
מג:, יכול אף תרומה ת"ל לותה וכו' רמ—קמ:
מג" נתן אשה דל"ת שנמקדם פ—ג:, מו—ז"
שב—מד", שמנ—קמח.
מד" ולימי אשה ולדמי ל"ת יח—ד:, סו—ז.
מד" נגי יקדם וברחי"ל יב—כ:, יג—ו.
מד:, אפקי תוס' נאשה נקיים שיכם סו—ו:
מד" רשב"ם וכו' ובתוס' קי—מד.
מד" נאפקי תוספות נשמיטת קנד—סו.
מד:, מדל"ת רב מני קסו—פד:
מד:, בתוס"ד ואמר סו—ז", קסו—פד:
מד:, ובתוד"ה נייתי ואפקי תוס' קסו—פד:,
רמ—קיח:
מד" דילף מחשלח שסט—קפח:
מד"
ק" ברש"י ד"ה דילמא ובתוס' שסט—קלח:
שסט—קלב.
קד" בתוד"ה מיבורי לוכלין מד—לח:
רש"נ שהתן לשמה לאשה מחמת לאו
עירובין ותתוס' שלד—קמב:
ברים רכד—קי.

מנחות

ג" נמצה כשופות וכו' סג—כח.
ג:, ברש"י ד"ה שלח סג—כח:
ד" כוס נכוייתו יכא קמד—פב.
כ" ובתוס' שיח—קסה:
ו" לאם מליקה דחטאת כשוף וכו',
וברש"י רמח—קכג:
ו" בתוד"ה כחב רמח—קכג:
ז" לאר שכוקדם נכלי כוי קדוש"ג ולא
ליקרב רק ליפסל שמח—קפב.
יב" בתוד"ה ובכ"מ שיח—קסב:
יד" כשמע נשמלאו, ובשיבה מקוצלת
שיח—קסב.
טו" נשמע לאחה מן כחטאת וכו' ר"ע וכו'
ובכ"מ וכו' ואמר ר"ש שלב וכו'
שיח—קסג.
טו" ברש"י לאכול לאכלו וכו' שיח—קסג.
טו" רש"י ותוס' שיח—קסג.
טו" בתוד"ה ור"י שיט—קסד.
טו" בתוד"ה ר"י שיח—קסג.:, שיח—קסד.:,
שיט—קסד.
טו" ברש"י ותוס' ברי"ב ובכל שיח—קנח"
שיח—קסג:
טו" בשיבה מקוצלת שיח—קסג.
יט" דבעיק שיבה בשנוים וכו' שיח—קס:
יט" לי דין שאבר מטש"ה שכב—קסז:
כ" שכד—קסז:
כא" חקריב מלה ושפיל בשבת קיא—מח.
כא" מהו לקרנם וכו' וברש"י תולין
בשיבה קכד—נד.
כא:, בתוד"ה תולין קכד—נד.
כא" ברש"י ד"ה ואם ירחיב הגוד וכו',
וברש"י שח—ל
ל" יח—ם.
ל" לאשר ס"ת שכר לוח לחת כז—סו.
לא" דקרא כתיב בשני שיתין, וברש"י כז—יד.
לא" בס"ת שנקרע דמהני תפירה כז—סו.
לב" ס"ת ותפילין שבלו לין עושין מהם
מחיה וכו' סב—כח.
לד" זכרון ני ל"ר כז—יד:
לד" למ"ד עריך לדנק כז—סו.
לד" לין מורידין מקדושה חמורה לקדושה
קלה כח—סו:
לד" ברש"י ותם לין תרוין ניכר פסולת
כז—סו.
לה:, דל"ר יוסי מודה ניה ר"מ כז—יד:
לה" תפילין כ"ז שפני מבלע קיימת וכו',
כז—יג:
לה" תפילין מרובעת הלנ"מ כז—יד:
לה" ברש"י ד"ה תיתורא כז—יד:
לו" דמיתה של יד תחילה כג—יא:
לז" גז"ש לין מיניכם מקרחה כד—יב:
לז" דילפינן מקרא כח—סו:
לז" דמר רב חנני לישפוך קרנה דמזבח,
ולא וכו' עד דמטי לניתא וכו',
וברש"י ד"ה מכחם ודה"ה דל"ה
שסט—קלב:
לז:, מאי ניעיכו, וברש"י סז—ו:
לח:, בתוד"ה לא נאכלה יד—י.
לט" ג"מ שאר עלין, ושני גירסאות
ברש"י שם ז—ב.
לט" נגי ניתיה כז—יד.
לט"
מ" תאשה ולא מן הטעון נפסול ובתוס'
ד"ה וכתמר יח—ם.
מ" ברש"י דג"ם לא דרשי סמוכין ם—ג:,
רלב—קמו:
מ:, בשחע נג"ת קלי י—ד.
מא" סדינא נקיפעא וכו' סז—ח" סו—ב.
מא" שמיית ניתיה פסול בנכרי, ובתוס' יח—ח:
מא" בתוד"ה ממין יח—ח.
מא:, כל מלוה דעשייתה גמר מלוה וכו'
שכ—קלח:, שסג—קפב.
מב:, ג"ל ר' מרדכי וכו', ברש"י יח—ם.
מב" ברש"י י—ד.
מב:, ברש"י ד"ה ניתן כב—יג.
מב:, בתוספות יב—ם.
מג" וג"ש לשחיטה שתשבה שניטה קסד—פב:
מג" בתוד"ה ואם רד—קב.
מג" בתוספות רד—קב:
מג:, יכול אף תרומה ת"ל לותה וכו' רמ—קמ:
מג" נתן אשה דל"ת שנמקדם פ—ג:, מו—ז"
שב—מד", שמנ—קמח.
מד" ולימי אשה ולדמי ל"ת יח—ד:, סו—ז.
מד" נגי יקדם וברחי"ל יב—כ:, יג—ו.
מד:, אפקי תוס' נאשה נקיים שיכם סו—ו:
מד" רשב"ם וכו' ובתוס' קי—מד.
מד" נאפקי תוספות נשמיטת קנד—סו.
מד:, מדל"ת רב מני קסו—פד:
מד:, בתוס"ד ואמר סו—ז", קסו—פד:
מד:, ובתוד"ה נייתי ואפקי תוס' קסו—פד:,
רמ—קיח:
מד" דילף מחשלח שסט—קפח:
מד"

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

עב, נמקור שלא כמינהו רלו—רלח:
רלח—קיח, שיח—קסב.
עג, תניבה מנה בשפחה שכרי וכו',
וברש"י רמב—קב, שסח—קלג.
עד, שכרי כגר דמחה שחיסחה וכו' רמז—קלח.
עה, ברש"י שם יש לחברת לפי שמוער
וכו' שיח—קסג.
עו: נשמנה קכד—מז:
עה, ושם נקט מכולן כזית ושוכלן וכו'
רכב—קיג.
פ, ר"ל חומר משעת הקטורת, וברש"י
רמח—קכב.
פא, לי דלין לשבר משל"מ שכה—קסז:
פב, משמח לבקיש כל כבש וכו' שסג—קפה:
פג, בתוד"ה לבקיש שסג—קפה:
פד, מחמלת לשר לו וכו' שמח—קפט.
פה, דילף מחמלת שסג—קפה:
פו, ברש"י כל הקרבנות, ובחום' שנא—קפו:
פה, נמי רבע הקדישו נ—ג.
פח, גבי שוף שנמלע חולמת נ—ג:
פז, בחנחות ובסכים לפילו בנפ"מ לינו
לוקה ותיקו שם שמח—קפט.
פט, שיעורו חכמים חלי לוג בלילי כתרוכים
שנט—קפז.
צ, בתוד"ה לין מחמילין רכה—קיב.
צא, ולפיהן בפנים וכו' ריל—קז.
צב, לין מלירדין כט—מו:
צג, דבקי"ם שחרית ושרגית קיים וכגית
לב—מה:
צד, דלר"ל כל בחשבח ד"ח מלימודו
שובר וכו' של—ל:
צה, בתוד"ה לח לב—מה:
צו, מנחות ובסכים קודם שקדשו בכלי ים
לכפ פדיון, וברש"י שמח—קפט.
צח, בתוד"ה פנול שיח—קנת.
צט, כיון דכח גזה"כ ולח מלינו שלפר
מקבל טומחה שבט—קפט.
ק, דלר"ם כל כשומד לאוק וכו' לומלי
מטמלין ע"ח וכו' חיבח הקודם וכו'
עג—לח, שבט—קפט.
קג, כל מדות חכמים כך היח וכו' קסה—פד.
קה, מ"ט לח קח מכדר מר וכו', וברש"י
של—ל:
קט, קיב—מט:
קי, כל בעוסק בתורת עולה בחילו בקריב
עולה שסח—קלח.
בחוי"ם פ"ם מ"ג שנט—קפז.
תוספתח נפ"ד שיח—קסג.
תוספתח סט"ח שמח—קפט.

חולין

ג, בתוד"ה ככל מכלי ח"י דנסיס לח
יטחטו טו—ז.
ג, בתוד"ה וסופג ובמברש"ם קסט—פו:,
שמט—קפ.
ד:, בתוד"ה וכמוקדשין רנה—קכז.
ד, בחמלן של טובני עבירה מחב"ח קפח—לד:,
קלד—לי.
ד:, סבוכה כח מני ר"י וברשוים קפז—לד.
ז:, ברש"י ד"ה מפני קלה—לי.
ז, בתוד"ה ככל מכלי ח"י דנסיס לח
יטחטו טו—ז.
ג, בתוד"ה וסופג ובמברש"ם קסט—פו:,
שמט—קפ.
ד:, בתוד"ה וכמוקדשין רנה—קכז.
ד, בחמלן של טובני עבירה מחב"ח קפח—לד:,
קלד—לי.
ד:, סבוכה כח מני ר"י וברשוים קפז—לד.
ז:, ברש"י ד"ה מפני קלה—לי.
ז:, בתוד"ה מחר ובו"ם קיט—מט.
ד:, ברש"י חליפי חמן מחרון ב—קמט.
ד:, בתוד"ה מחר ובו"ם קפז—לד.
כ, בחום' נקרבן דשם—קמח.
כ:, בתוד"ה משם ל—, קיב—ב.
כ:, בתוד"ה לדיקים קיב—מח:—מט.
קסג—פב:, קלט—לח, שח—קנג:
ו, למ"ז לשבר גזרו על חשרופת דמלי
פט—לת.
ו, דגזרו פליכם לביות כנכרים גמורים
רסו—קלד.
ז, בכחלן של לדיקים פט—לה.
ח, ברש"י בקלקול של שוחט קח—מב:,
קכד—נב.
ח, בתוד"ה מחר קי—מז, קכד—נד:—נו:,
רמ—קיח:, רנט—קל.
ט:, בתוד"ה כחס ובמברש"ם ו—ב:
ט, ברשב"ם ד"ה ותפילו רנב—קכו:
י, ברש"י ד"ה ט"ח שכה—קסז:
י, ברשב"ם פח—ל.
י:, ברשב"ם דלם לי סדל"ו מב"ח
לחומרל לז—יח.
יל, בתוד"ה מנל ל—
יל, מו—י:
יל, דבפי למילף דחזלי בח"ר ול"ח
שבוח שריפה מפסח, ומקרבנות,
ומריבח של טולה ובכל כפוגיל שם
ל—, לב—מל:, קכד—נב., קמז—סב.,
קפח—לד:
יל, בחום' נבי פ"ל שיט—קסה:
יל:, לר"ם דחיים למיפוטח יח—י.
יל:, לין גורל קובע למחזל מנל בדבר
הרחוי שם רחל—קמו., שיח—קסה.
יל:, ור"ח היכי מכל ניטרל קיב—שה.
יל, ברשלוים בחזקה קיב—שה.
יב, פסח וקדשים מל"ל וברש"י רמ—קיח:
יב, היכי דלל לפשר ל"ח רנה—קכ:
יב, ברש"י מממחים כס קיח—נב:
יב, דמריחות פוסל בפרה שכט—קטל.
יב, ברש"י ניטול ברוב בחי מכל"ם רד—קב:
יב:, קטן יש לו מעשה שסד—כל.
יב:, בתוד"ה מלן קפ—מ.
יב, ברשב"ם רפז—קמב.
יב, דקטן לין לו מחשבה, חבל מחשבתו
ניכרת מחוך מעשיו שסד—קלו.
יג, בחום' שכה—קסח.
יד, בשאכה הבוחט בשבת ובחום'
וברלוים וברמב"ם בפי' כמלניות
וברי"ן ובמברי"ם מ"ח סימן קל"ח
קח—מה:, קכב—נג:, קכד—נה:., קסב—פ.
יד, בתוד"ה מחחכין ר—לח:, רה—קד:,
רסג—קלב.
יד:, מפיקרל כלי יהשתח שבר כלי קלג—סז.
יד:, בתוד"ה מיחר קיד—ג:, רסג—קלג.
טו:, רחל—קמו.
טו:, בתוד"ה כגון של—קיי.
טו, בשין כשחה קפ—פז:
טו, חלוש ובפוף חברו רד—קב:
טו, בתוד"ה לשין שמג—קפו:
טו:, דלר"י דבמדבר ילחסר להם בשר
חלוה רנט—קל.
יח, כי לישתיי להו שלל של שבו"ם דידהו
וכו' רד—קב:
יח, בשיר של בשר בחיה דהולין
ולישחיי רסז—קלה.
יח, ברש"י בשיר בשר בחיה רסז—קלה.
יח, ברש"י ד"ה שלל בשלר שבעות קסז—פב:
יט, בחום' דשיר של בשר בחיה דהולין
כ:, בתוד"ה לח לחמרן מח—לב.
כ:, בחום' דנחיה בסיפי מיכח בשי
וכו' רנד—קכב:
כ:, וכי מחה טומד ומולך כדי לקיים
בו מלות כבדלה קסה—פב:
כ:, ברש"י ד"ה וכי קסג—פב:
כל, דסגי בניוד שיש קסה—פב:
כב, ברש"י ד"ה משלו שמח—קפט,
שסח—קפח:
כב:, בתוד"ה והניח שכו—קסט.
כג:, ברש"י ד"ה חמן הוח ריבה—קיד:
כד:, בשיטור החולה כשהוח רופד וכו'
רחל—קמו.
כה. קי—מ.
כח, מן כחשר נויחיך מלמד וכו' רנד—קכב:
כח, בתוד"ה לחת קנב—שב.
כח:, חרי רובח בחד מנח ליבח שכה—קפד:
כח:, בתוד"ה לפי של"ח לממש פח—לב.
כט, סיפח בקדשים מבכח דקחני בשוחט
וכו' נב—כח.
כט:, ברש"י נשולח פוף חייב משום
שחומי חון קסה—פב:
כט:, בתוד"ה חרי נג—כב.
ל: קכד—נב:
לח, ר"י דסבר חזרק סכין לנופלה בכותל
וכו' קפ—מ.
לב, בתוד"ה בשחטה נב—כב:
לב:, שחט במקום חחך קסג—פב:
לב, דליבח מידי דליטרחל חרי ולעכרי
חסור לח—פח.
לב, בתוד"ה לחד יב—כ:, כח—יל:
לב, מפרכסח חסור לב"י קכד—נב.
לב, שחיטה ובשחט שלח יצח דם לעניו
טומלה קכד—נב:
לב, בניקב קודם שבשחט רוב ו' קסג—פב:
לב, רנח—קכד:
לו:, חיבח הקודם הוי מדרבנן לר' יוסף,
ולר"ל כולי מב"ח שח—קמח.
לו:, ובבשר לרבות עלים ולבונה טב—לח.
לז, וחלב שגיללה וחלב שריפה ושבח וגו'
וחכול לח תחכלוהו וגו' יבח ליסור
שגיללה ויחול של מי חלב וכו' קסג—פח:
לט:, למ"ד חין מחבשין מעבודה לעבודה יח—י.
לט, בתוד"ה חלח שכד—קסז:
לט, בחום' בפיגול דמחבשב בקדשים
שכב—קסח.
לט, בתוד"ה רישך קמ—שה.
מ, בתוד"ה חייב רכד—ק:, טר—קלב,
שח—קמח:
מ:, סב—כח:
מ:, בחטחח כשוף ליחוקמי כברייחך
חש—קכד:
מ:, בתוד"ה ל"ה שכח—קסו.
מל, דכחרו מו והחיר עלמו למיחב סט—ל
מל, בשחיטה בחייב רנט—קל.
מב:, בחום' ברי"ח שלין לדמות בעוף
טריפות וכו' שיח—קמו.

מג, נסריפות דמקוסב ופסוקב וקרושב וכו' כח—יז:
מב, נרש"י נד"ב נסוקב כח—יז.
מב, נרש"י דממרים מסמסב כל שפי וכו' ופרש"ם רכו—קיד:
מו, שחפרך נשפוקן ל—לח:
ממ, חלב מכול סוחם קסג—פע:
מ, נתוד"ב כמוציא קפח—לד:
נג, נקרן מד שחוקב לחלל ונרש"י קנד—סב.
נד, נם ולשב כמב חניכב מעב נשמחב נם—כע:
נת, פליני ר"ע נולד מריפב שוכר יוד ממו ונחוש רנב—רכב.
נת, נחוש נשנן מריפות קסב—סג:
נת, נחוש שמו—קמו.
סב, שוף כבע נסיפן פ' מכול שמו—קש.
סד, נתוד"ב סימנין שמו—קמ:
סז, נרש"י רל—רלו.
סת, דנפמו לם חד קלם—סח, רלם—קיה.
סת, נרש"י ד"ב דלם חיוב עבר קסג—פב.
סת, נרש"י ד"ב שלע נפמו קסד—ם:
עב, ושל כל מפוות מת לם יבע קנ—מד.
עב, רבינע דכל כשומד לאחוך וכו' מד—לה, מד—לב:
סב, נתוד"ב נשמת עב—ל:
עג, לרבן דר"מ דלע ס"ל כל כשומד וכו' ונחוש מד—לם:
עד, נמשמב וברייו רנם—קל
עה, כשוחם וכו' ומלע בב בן מ' שם—קמז:
עה, נרש"י ד"ב כפרים ובלע"ז ור"ן ובשב"ם שם שם—קמז:
עו, בגידין שסופן לבקעות רלד—רלה:
עם, נחי כר"ן ד"ב סימנים שמג—קמב:
פ, דאין ערקין של לאו דלע לרצון וכו' ונחוש שמח—קמז:
פ, נתוד"ב דכמה כנס ל—כז.
פא, נתוד"ב כנס קנו—מ:
פא, מ"מ שוגנים חייבים נתשלומין קפ—פז:
פד, כי יהיב כ' לאקוף אח גבולך למה תורה ד"ש שלע יאכל אדם בשר וכו' רסם—קלד:
פד, נתוד"ב נפיק רנב—קבז.
פה, דהם רב שינע כשוחם וכו' חייב לכסות שמז—קמח.
פו, נתוד"ב מ"ם לד—מב.
פז, מיפוחא ובריכי לא מפשר קמה—מג.
מז, מדכתיב ואומר נבנ"י ל—מז, שנה—קפד:
פז נר"ג שכר מלות ניסוי ובדכב שנה—קמד.
פז, נרש"י ד"ב ליתן לו שנה—קפג:
פז, נרש"י ד"ב כמי אכועים שנה—קפג:
פז, נתוד"ב לו שנה—קפג:
פז, נתוד"ב ומלמד שם שנה—קפד.
פז, נתשר"י ור"ח שם שנה—קפד.
פז, נחוס' ולע"ם נפ' שממד לקרות נתורב וכו' שנה—קפג:
פז, נחוס' רמח—קכב:
ק, נתוד"ב לעמת רמח—קכה:
ק, לאחר שהיו מלקות מפ"ב קכה—סב:
ק, נרש"י ד"ב ובחתן וד"ב לממר רנב ובסוגיס שם קכד—ב:, קסג—פע:
קסו—פב, רע—לם:, רד—קב:, שמב—קמו.
לם, יקדש לעפ"ב ובתוד"ב גלי קסו—פב.
לם, ובתי"ע מב"ם לם נשמל וכו' שלמ לוי וכו' רסע—קלב.
ק, נתוד"ב נשקדש קלו—לז, ר—לם.
ק, נתוד"ב שלמי כב—יח, עח—לד, רסע—קלח, שמח—קמב:
ק, בגיב"ג בלשני כדיבור קפס—פו:
ק, דמנני יפקב נלאכר ניב"ג רמח—קכב:
ק דניד מקרי בני רנד—קכה:
ק, נתוד"ב סלק ד—ב, רע—לם:
ק נחוס' רע—ק.
ק, נחוס' רד—קב.
קל, נתוד"ב ליסור רמ—קיח:
קב, נחוס' רד—קב:
קב, נתוד"ב ור"י רכד—קו.
קב, דלפור מכורב נחי כוב בני וכו' רנד—קכה:
קב, נתוד"ב שלק רנד—קכה:
קב, נכמה נחי לם לאיבריס עומדת רו—קב.
קג, מ"ב דחלקו וכו' קסח—פו.
קג, דמחסר קריבה לם כמחוסר משבב קסנ—פב.
קג, ר"י ור"ל נחוכל מ"ז וכקיאו וכו' וכנחת גרונו בעין ונרש"י ובמכרש"ם קלנ—סח:, קסב—פ., קסב—פ:, קסג—פב., קפז—לב:, רכד—ק:, לע—קמח:, דש—קנ:
קג, נתוד"ב חלקו קסב—פ., קסג—פב:
קו, נרש"י דבחזיר וכל דבריס שממים יש בו לע ישבב שב—קיב:
קח, נרש"י ד"ב ט"ל רבע ל—לם.
קח, לרע דגוי מסרב תורב ילע חלב רמ—קיפ.
קח, בח"ם כבע משיפור שלם רנד—קכה:
קח, נרש"י ד"ב לשולם דבע מיורב גדולב קלם—סח:
קח, נתוד"ב ממלי רסע—קלב:
קח בחי רשב"ם בד"ב ואי ממרת קפז—פב.
קי, כל מ"ם שמתן שברב נגדב וכו' וברש"י ותום' שמם—קלח.
קיא, דקדיה שמלח בב בשר מפור קיפ—מח.
קיא, דתברו ר' ממי רע—ק:
קיא נרש"ן קפז—לב:
קיא. נרש"ן בד"ב שכין ל—לח:, רע—ק:
קיב, תוס' בתב"ם מכתורב נרובע בטל רד—קב.
קיג, נרש"ן קיב—ג
קיג, פ"י בב"ח לינו מל מל חלב שהיה רו—קב.
קיג, בתבשל חלב בחלב רמ—קיפ:
קיג, נרש"י ד"ב פרש קסב—פב:
קמו, ותתוך"ב תורם שמב—קמו:
קמו, נתוס' לפנין תוטבב ויכרת שמם—קפ.
קמו:, קיח—פו:
קמו:, נתוד"ב ותמר רד—קב:
קמו:, נתוד"ב בב"ב רבם—קמה.
קיפ, בשפרות בבתב שמשב ד"ב לין בכם לינה טי—יג:
קיפ:, חלחלי מחלחל כז—יד.
קיפ, דשל בבתב ימי חלחלי מחלחל כז—יד:
קיפ, רמד—רכה:
קכ, בתתב חלב וגמטו חייב ונרש"י ותום' ותלמידים קמו—ל
קכ, דלחם נפיק מלב רבב—קיפ
קכ, למב בתבב תורב ופם לרבות בשוחב והמריכותב רבב—קי:, רבם—קמו:, רבם—קמה, רבב—קיב.
קכ, דמי בחוב חלב חמן וכו' רבב—קיב, קכו—קיד, רפע—קלפ:
קכ, נתוד"ב לרבות רבב—קיפ:, רפע—קלפ:
קכ, נתוד"ב לחם רפע—קלפ:
קכע, בדם לאיבו בקפבו בתן נמי לחמר רל—קמה.
קכע, שם פלמות שממתב פ"ע וכו' רמד—קכו
קכע, מפרבפת כרי כיב כחי לבל דברי קכד—מב, רמב—קכה.
קכה:, כר"י דלע מחב כוע ודלע כחזקי וכו' רמב—קכה.
קכב, נשור כרחם של עגל כרך רמד—קכה.
קכד, כז—יד:, רמד—קכו
קכח, כחמחוב לחלי דלמת מבו וכו' ונרש"י ונחוס' שיח—קנח.
קכע, מומלת בית בסחרים הוא וכו' ובמחתם ובחי בתש"ם ור"ן שם שב—ל:
קכע, בשוחם משבב בן שיחם רמם—קל
קלב:, דמחות בבונב לין מחבטת פלע קלו וכו' ונחוס' רבו—קיד:, רפע—קלה.
קלב, נתוד"ב וכח סג—בת.
קלח שמ—קפו
קלע שבו—קסע.
קמ, קיח—נפ:
קמ, נתוד"ב סריפות ממיות מפקע קכד—נו.
קמע, דלריך קרע דשבב דמלרע לע דמי ובו' שם—קיב.
קמע, נתוד"ב לע לריבת בריב"ם ט—ב:, יפ—כ., מב—יט:, קכד—מח:, קכד—נפ:, קסב—לב, רמב—קיפ:, רנם—קל:, רשח—קלח:, רשב—קמב, רפו—קמב, רבו—מבו, שב—קבב:, של—קפח:
קמע, נרש"ם שמם—קפ:
קמע, נרש"ם שפז—קלח.
בר"ם נרים בתם' בשם ר"י לשנין שחיטה מכרי לע—מח.
נתשר"י נם"ק שיח—קסב.
נתשר"י פר"ב סוס"י ל"ח רלח—ק.
נר"ן פ"ב בשנין דשע"ת טו—ו:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

ערין פ"ב נסונים דריחא מילתא מז—ו׳, רד—קג:
ערין פ"ב נכס ושכרי נסות משכרים כדרך מז—ו׳:
ערין פ"ב דכתמה מיתר פ"ר רמח—קלח:
ערין סופ"ב ופסח כרפ"ב רפח—קלג:
נסונים דחכר"ג וכרין קסג—פ"ו.
כרין נסונות דמיתת חלב ר—לט.
סכ"ב ערי"ף נסונים דריחא לעו מילתא רפח—קלב.
מרזכי נסוף כמסכת נמין יכמה שרקבה דם רפכ—קלד.

בכורות

ג„ דר׳ מרי נר רחל וכו׳ קמב—מז.
ג„ שוחפות וכרי פוסר מן הככורה קמב—מז.
ז„ נמנין כיולת מן כממע כא—יג:
יג„ דדיניהם לא מכרי נעני נכור קמב—מז.
יג„ דלא לחלוק נחר דיניהם ריפ—קח:
יג„ נלוקח מן גרוחמות מן כגוי וכר׳ קפ—פז:
יד„ נפ"מ שקדם מומו שמח—קפב.
כ: נחוד"ה חלב ת—י:
כג ד—ג:
כג„ נחוד"ה מומאה קלפ—לז:
כג„ נחוד"ה טומאה קלב רו—קב.
כג„ ר"י כף ל׳ טומאה חמורה ול׳ וכר׳ רו—קב.
כג„ לטומאת מצע רסב—קלג:
כג: נחוד"ה לחת קלפ—לז:, רו—קב:
כג: נחוד"ה ולידך רו—קב:
כה„ דווקא קדשי מזבח לסוריס בגיזה ועבודה רלח—קמו:
לז„ שחפרק נשפוך ר—לח:
לח:, נחוד"ה וסימניך ונרי"ם מלעלה מ ש בב—קסו.
לט„ לית מוס פוסל רק בגלוי וכרי"ו בב׳ פירושים שב—קסו.
לט„ נרי"ו שמג—קמו.
מל„ דחולה עסול לסקריבה רלח—קמו.
מא„ סג—בח.
מא„ דכי זחי לאו למלוה דמי סד—כט.
מ„ בר יוכני רנד—קכה:
נח„ ונחנב לכם חרומחכם דניטלת נמחנב שכה—קמח.
סא„ נרי"ו נרים כעמוד שכה—קמח.
סנ„ נחוד"ה נמחנב שכד—קמז:
נפ"נ נחוספחא נכמה מדבר וכקדם וכו׳ קמב—מז.
נמכרי"ם מלעלה נפ"ק נכלי לכרמנ"ן ז"ל וכוח נספרו כח: קמה—פח.

ערכין

ג: ככנים חייבים נלילית יח—כ:
ג: כלחים שלא נמיזן מעודה חי—ח.
ג: לא חלי בר קשירה חי—ח:
ג: שלא נעשת עבודה נלילית עו—ז.
ה: מסום רפיון ידים וכרי סא—כו:
ו„ דר"י מכאי מייסא סא—כז.
ז: ככנים חייבים נלילית יח—כ:
ז: כלחים שלא נמיזן מעודה חי—ח.
ז: לא חלי בר קשירה חי—ח:
ז: שלא נעשת עבודה נלילית עו—ז.
ח: מסום רפיון ידים וכרי סא—כו:
ט„ דר"י מכאי מייסא סא—כז.
יא: כמכס לח חניהו ומחרפו פ"ר וכרי סח—ל
יב: לל יספר לחד נמוכחו של חניהו וכרי סח—ל
יג„ חמכני לם ים נדור כזה מי שמקבל חוכחה וכרי ובר"י סם—ל
יח: שה כלמורה נקדשים מעל"ע וכרי זיח—קסה:
כח„ דחיממן דלח ניחא ליה לליכפר נמידי דללו דידי ובר"י שכו—קסב.
כז:, ככניס מסלחן נגוה קזכו רכפ—קמו:
כז: נמכנה לומר ל׳ נעשר וכרי ול׳ לומר וכרי סא—כח.

תמורה

ג:, פריך דלפילו נשבועות לומח לי׳ לני ונכנ"ל רפנ—קמג:
ג:, לל חיחני מומר דנדיבורל עשה מעשה שכה—קסח„ שכו—קסב:
ד„ דר"מ דח"ר ל"ח לפל"מ י—ד.
ד„ ונפלוגחח לחני ורבנ י—ד.
ד„ נחום׳ שם נעורם לחן נכור קפ—מו„ קכד—ם:, קלו—סח„ קפח—ל:
ד„ נחוד"ה רבנ קפ—פז:, רנל—קכד:, שנ—קפנ:
ד„ למ"ד פ"ח ל"מ וכלי דלקי וכרי קח—מכ:, רנפ—קל.
ד„ לחני לפילו נחיסור דחור עניד מכני קכד—ם:
ד:, דלל לחי מד עשה ועקר חרי לחוי קנו—מז:, קספ—פו:
ד:, נחום׳ . רלל—קמח:
כ„ נחורם מרשה על כיפה נכ"מ דל"ח וכרי כג—יח:
כ„ מיחיבי רנל—קכד.
כ:, לרבנ לית מערבין לקרנות וכרי רד—קנ:
כ:, נפי רמב"ח מקדים עושה חמורה וכרי שכו—קסב.
ז„ כיון דחמכר וכיון גופה ליכה קריבה בזוי מילחל שמפ—קפ.
ז„ נחוד"ה לפילו שמפ—קפ.
יא:, רנלה על זו מולה דפשמה קדושה נכולה סד—כפ.
יא:, כיון דנחית על חלי קדושת דמים וכרי שכב—קסו:
יא:, וכח קמייחת נכמה מחוסרת מנר שמא—קמח.
יג:, פולת נדבה נמי וכרי שמח—קמח.
יד„ נמשה נרפ"ב ונחוי"ם שם קפב—לב.
יד„ נמשה קפב—לב„ שיח—קנפ:, —קם—קמח:.
יד„ נרפ"ק קפב—לב„ שיח—קנפ:, שיח—קם„ שיח—קסב.
יד„ נחוי"ם קפב—לב„ שיח—קנפ:—קם:
יד„ ונחום׳ מדשים שיח—קנפ:—קם:
מז„ כל כיכי דלמר משה נחסיד ל׳ רמח—קיפ.
יפ:, כיון דנחית קדושת דמים וכרי שכב—קפי:
כ:, לח מדם מחכפר נדבר כנה נשניהה, ונחוד"ה לח שמפ—קפ.

בריתות

ג„ דשוחטין מכ"ד יח—כ.
ד„ דהוה דבר הלמד מעניינו קיח—נח:
ד„ הלוכל חלב כמוקדשים לוקה שח—קנב:
ז„ כהן שסך שמן של חרומה בן נחו וכרי קלפ—סח:, קסב—פב.
ז„ ונרש"י ד"ה כהן שסך שמס—קפ.
ז„ דמשכחת כרת דיומח לרבי דאכל חומלח וכרי לעפ—קמח:
ח„ חזקי׳ דחינו מניח רק קרבן וכרי זיח—קסה:
י„ דניח הבליעה מחזיק ב׳ זיחים קסח—פה.
יא„ בקרבן מ"ע מדיס לר"מ ל—
יב„ נחוד"ה חלב ל—
יב„ ונחו"י שם נחם יולה לומר מיד כייחי ל—
יב„ נחום׳ נמיגו דלי נבי חמר מאד כייחי שכד—קמח:
יב„ נחום׳ נחלמה"ר שמח—קמח:
יג:, נחוד"ה מחחילה ועד סוף רלמ"ה עח—ל:
יג„ נמשנה יש חוכל מכילה לחח וכרי קמל—סם.
יג„ ונחו"ם רנ—קל.
יג„ ונחוספות שח—קנב:
יב„ נמשנה דחר"מ לף לם כיה שבח וכרי לעפ—קמח:
יג„ נחו"י נים חוכל לחילה ל׳ וכו׳ ב—קמח:
יג:, נחום׳ דלילה נשלה שח—קנב:
יג:, נחוד"ה לרבנ שכו—קסב:

יד" ממני שמי שעיר כמחילה דכפירו
ויו"כ נכך תמ—רלג" פרכ—קלג"
רשב—קמא" רלח—קמח.
יד" דדשרש דאמר דיש לחן מירות והוסאכ
ליו"כ וכו' ופסיקתי"י שם נב—כג:
יד" כמשכב ויש לוכל מכילה וכו' ולשחני
כי מפלוחת וכו' וכרש"י תח—לג:
יד" דשריך לר"ש ב"ש דחמי כי מפלוחת
וכו' פת—לד.
יד" דלחן ניח כלגישב מחזיק יותר מכי
איתים וכו' שם—לכ:, קמח—סב"
קסכ—חד:
יד" כרש"י ד"ה כגון שם קמח—סב.
יד" דדשרש בדוחק ניח לשח—קמח:
יד" נחוד"כ שם לשם—קמח:
יד" וכחתני יו"כ וכו' כגון שחכל כולים
כחלבח וכו' דמלו' בחמרת וכו'
ורש"י שב—קי.
יד" דכפשיטו של יו"כ נכך שת—קסכ:
יד" דשירוש וכולחכ ליו"כ וכו' שת—קסכ.
יד" כחום' נכו' שבח וכולילו נפניו וכו'
שמח—קסכ:
סו:, דחמר שמואל וכרישב עלמה וכלרו
וכו' וככל כפוגים שם ונחו"י נד"ה
בחוחזין עב—ל
פח" דיומים שניחויים מחלקי לחפלות
קיל—מת.
ריש כמכלח קסכ—לב.
ח" למ"ד מחיכה לי שניו ע—
ח" כרש"י וחום' שם נר"ע ספק לוכל ע—
ח" לר"ן דמשו"כ נפי ב' מחיכות וכו'
קנב—שב.
ח" נחוד"כ מדסיפא ע—
יח" ר"ח לע נפי קניחחא לחיכורא ע—
יח" פריך רבח למ"ד יהישות ספק וכו'
שח—לב:
מי:, דחין יו"כ מכפר על מ"ש קמח—פב:,
קמח—פו" לב—קמד:
יט" כמחפסק נחלניס ופריות חייב ע—,
יג—ו" קסב—שב:, רפב—קט:, רלד—קמב.
יט:, דנחכורה לע נפי מלוכת מחנחת
קכד—נב:
יט:, דמקלקל נחכורה חייב כיון לכפ קכד—נח.
יט:, נחוד"כ כגון קכד—נח.
יט" נפלוגחת חכיי וכיבח קכט—סד:
יט" נחוד"כ דכתי קכט—סד:, שמ—סט:
יט:, מחפסק כשבת שמור וכו' קמע—סט:
כ:, כגון שמכוין לכבוח ולכבשיל קכד—ט.
כ:, למיין כשמכר קכד—ח:
כ" נחוד"כ ס"ל קכד—ח:—נח.
כב:, נספק מפילות חייב ע"ח ע—
כג" כרש"י חם עלב לע יכד רנ—קע.
כג" כרש"י ד"ה נגסב ב—קמח:, שמ—קנ:
כג:, כמגיע ע"ח ומחת ש שלע מפל ע—
כד" מודים מכמים ע"ג ונע"ח שכחמו
מילו ע—
כד" דחי לחמר שבע לידו וכו' שב—קנ:
כה" דליכח ע"ח רק שם ודמי נחמלח
קבושה ע—
כה" מיכי מפלוח ומשמוח וכו' שח—לב.
כה:, מיכח למ"ד ע"ח נע על כגניכה ע—
כה:, ונחוס' נחלכילה ספק נגילה ע—

כת" כרש"י שמח—קסב.
חוספחח נפ"ד למס גזילה וכו' נ—ב.

מעילה

רש"ק שח—קנב.
ג:, משילה נקדשים קלים רמפ—קכד.
ג:, כרש"י ונוס' שח—קנב.
וכו' שיח—קסב:
כ:, רש"י נפלוגח ד"ה ו"ש לי לישב
ו:, לר"י כי חמר לריקה משלח וכו'
ונחוד"כ שלע ונחוד"כ כי שיח—קסב:
יב:, נחמנה כל כרחוי למחנה וכו' סג—כח:
יג", נחמנה כל כרחוי למחנה וכו' סג—כח:
יד:, לח משילה בשגגחן כז—יד:
פו" ר' יוסי לחמר לח משילה לולע
נקדשי נדב"ח, וכרש"י דילפי' מכי
יקלל וגו' סג—כח:
פו" נחוד"כ ומפילו סג—כח.
פו" נחוד"כ מכלי סג—כח:
מי:, ילפי' משילה מחרומה וכו' ונבח
ונבי ע—קמח:
מי:, דנפרי פגם ומכוכ נדבר וכו' ע—קמב:
מי:, כרש"י ד"ה ומכ"ע ונחוד"כ ומיכה,
ומכ"י יללי"ח ע—קמח:
מי:, שכ—קפד:
יט" נפוגיע למילים משיח כקדש ולקח
מכם קיני וכו', ונפלוגחח ר"ש ור"י
וכרש"י שכו—קסט.
כ" ליקח לח כמשילה וכו' קמד—פט:
כל:, נחום' לחן משילה נגכסי כקדש
וכו' סג—כח:
כל:, נחום' לחן משילה נכקדש נחוד"כ
פרומה ע—קמה:
כל:, נחום' שע—קמט:
חום' שלכי דדיבור מציע רד—קב:
חוספחח סוף שח—קנב:

תמיד

כז:, פי' נמפרש עמוד כחחר וכו' קיצ—ב:

מדות

פ"ב מ"ב וברפ"ג ובחוי"ם ור"ם ח—כד:

גדה

ב:, דפליגי ושפדח לכך ל"ש לוקמח
מחזקחכ שכב—קסח:
ג" ל"ב כותלי ניח כרחם כעמידוכו
שח—קנח:
ו" ר"ש מממלח וכו' מדרבנן, ומכרש"י
שם נד"ב כמלן שח—קנח:
ז", בשי ר"ע ד' כיום דיין שעתן ע—ג:
ז:, כרש"י וחום' ד"ה שמוחי ע—ג:,
רנפ—קכט:
ח" כלכב כמוחו ע—ב:
ט" פליגי רבח ור"ש שיפ—קסב:
יב:, ר' חניכח בן חנחינוס דחסב שלע
לב ושם וכו' שח—קנח:
יג:, כרש"י נד"ב כספחח מי—ס:
יד" נמלח על שלב ע—

מעילה

רש"ק שח—קנב.
ג:, משילה נקדשים קלים רמפ—קכד.
ג:, כרש"י ונוס' שח—קנב.
וכו' שיח—קסב:
כ:, רש"י נפלוגח ד"ה ו"ש לי לישב
ו:, לר"י כי חמר לריקה משלח וכו'
ונחוד"כ שלע ונחוד"כ כי שיח—קסב:
יב:, נחמנה כל כרחוי למחנה וכו' סג—כח:
יג", נחמנה כל כרחוי למחנה וכו' סג—כח:
יד:, לח משילה בשגגחן כז—יד:
פו" ר' יוסי לחמר לח משילה לולע
נקדשי נדב"ח, וכרש"י דילפי' מכי
יקלל וגו' סג—כח:
פו" נחוד"כ ומפילו סג—כח.
פו" נחוד"כ מכלי סג—כח:
מי:, ילפי' משילה מחרומה וכו' ונבח
ונבי ע—קמח:
מי:, דנפרי פגם ומכוכ נדבר וכו' ע—קמב:
מי:, כרש"י ד"ה ומכ"ע ונחוד"כ ומיכה,
ומכ"י יללי"ח ע—קמח:
מי:, שכ—קפד:
יט" נפוגיע למילים משיח כקדש ולקח
מכם קיני וכו', ונפלוגחח ר"ש ור"י
וכרש"י שכו—קסט.
כ" ליקח לח כמשילה וכו' קמד—פט:
כל:, נחום' לחן משילה נגכסי כקדש
וכו' סג—כח:
כל:, נחום' לחן משילה נכקדש נחוד"כ
פרומה ע—קמה:
כל:, נחום' שע—קמט:
חום' שלכי דדיבור מציע רד—קב:
חוספחח סוף שח—קנב:

תמיד

כז:, פי' נמפרש עמוד כחחר וכו' קיצ—ב:

מדות

פ"ב מ"ב וברפ"ג ובחוי"ם ור"ם ח—כד:

גדה

ב:, דפליגי ושפדח לכך ל"ש לוקמח
מחזקחכ שכב—קסח:
ג" ל"ב כותלי ניח כרחם כעמידוכו
שח—קנח:
ו" ר"ש מממלח וכו' מדרבנן, ומכרש"י
שם נד"ב כמלן שח—קנח:
ז", בשי ר"ע ד' כיום דיין שעתן ע—ג:
ז:, כרש"י וחום' ד"ה שמוחי ע—ג:,
רנפ—קכט:
ח" כלכב כמוחו ע—ב:
ט" פליגי רבח ור"ש שיפ—קסב:
יב:, ר' חניכח בן חנחינוס דחסב שלע
לב ושם וכו' שח—קנח:
יג:, כרש"י נד"ב כספחח מי—ס:
יד" נמלח על שלב ע—
טו" נחוד"ח למר רש ובכגבח מכרין
חיוח שח—קנח:
טי" נחוד"כ כלך קנב—שב:
כט" ניעל ריבו וכו' קסב—פד.
מל" נחוד"כ שכי שיח—קנב:
מד:, נכלע ע מדשיו רשו—קמב:, שנד—קפב.
מד:, נחוד"כ דקיש לי קמד—שב:, קלפ—לת"
רשו—קמב:
מו" משלע כסמך לחים לב—מע:
מו:, נכקדים כוע ומכלו לחריס וכו'
קיב—מע.
מו:, נכרייחע שם זדן שבושב לחריס
פטוריס וחוסי רסז—קלד:
מו" דחריס פטוריס ערב—קלו:
מו:, כרש"י ד"ה ליסורע קיב—מע:,
רמו—קכב.
מו:, נחוד"כ כגון שכקדים רסז—קלד.
מו:, נחוד"כ ר"י לב—מע:, קיע—מת.
נו:, ליסר כרבשח וכו' שח—קנח:
נת:, נדקב שלמב וחלוקב ור"ם שם קפח—לד:
סב:, יכול לללח וכקפיד וכו' ר—נט:,
סו:, לכל לומרו מכמים לסור לעבוח כן
ל—ו:, קפט—לב.
סו:, רש"י לחר נעכר וכו' ונחוס' קמד—שב.
עב" לכל לומרו וכו' ל—ות"
עב" נחוס' דל"ש מקלח כיום ככולו ללע
נסופו וכו' רלב—קי", רלד—קי.
ול"ש נפ"ם נכלי כללי בגדים שסט—קנב:
פ"ו נר"ם שח—קנד.
ר"ם רפ"ז מח—קנד:
פ"ב מ"ב, ונר"ם קכב—שב.
פ"ם מ"ד שו—קנב.
פי"ל מ"י קמד—פט.
ר"ם סוף מס' נשם כר"ם שמט—קפ.

דמאי

פ"ל מ"ג, וברפ"ג שם רמו—קכב:
רמו—קכג" רמח—קכב:

כלאים

ספ"ב, למר גמלים ורחלים שמרשו זפ"ז
רפל—קלב:
פם, כר"ם ורל"ם מ"ג ומ"ב קכד—ם.
פם שמב—קפו.
רל"ם נסוסי' כ' מניע נשם כירוי ז—ב

שביעית

פ"ז מ"ז נר"ם רפל—קלב.

תרומות

פ"ב מ"ב,זה הכלל כל שכוע וכו' רכב—קי:
וחמין וכוסמין כלחים זב"ז רכב—קי:
פ"ו מ"ל, וברפ"ב שם קפ—לע" מח—קנד:
נר"ם מ"ב מעלי נשם פדם ע—
נר"ם מ"ב נשם ירוי רפ—קלב:

מע"ש

פ"ב מ"ו, וברפ"ב שם רנ—קם.

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ושו"ס

חלה

פ"מ מ"ע, ברי"ם קמט—סה:
פ"ג מ"ז קמב—סו:
פ"ו רכב—קי:

ערלה

פ"ג, דשמור ושיכה כוי מצ"מ קנג—שב:

אבות

פ"מ מ"ב, על ג' דברים כשלום שמוד
וכו' קלד—ט.
פ"ג מ"ח, ריב"ז היה שונה שבתם וכו'
סח—ל
פ"ב מ"ב ובתוי"ט רנ—קמ.
ולמ כסריח וכו'
פ"ב מ"ו קמד—לב
וי"ל קף לבתה וכו'
פ"ב מ"ב וברע"ג ובתוי"ט שם שתוה
פנים לעיכום סח—כמ:

מסכת סופרים

פי"ח שלח לבוניה כשני מכלרון מד
וכו' נב—כב:

שמחות

פ"ד שיח—קמח.

בכורים

פ"ג מ"ג, כפחות והכסנים וכו' נמ—כמ:
פב, דחיבה שבשתמו בכמשות חולין וכו'
קכ—מד:

כלים

פ"מ מ"כ ר—לח:
פ"מ מ"כ וברע"ג ובתוי"ט ור"ש שם רמ—ק.
פמ"א מ"ז כיסוי קמטרת מהור
ובתוי"ט פו—לט:
פכ"ז מ"ח וברי"ש וברמב"ם שם קכד—ס:

אהלות

פ"מ מ"ו רנכ—קכו.
פ"ז מ"כ קכב—סג:
פ"ח מ"ג פו—לט:
פ"י דנוקבים וחלונות הוי כמחיצה פו—לט:
פמ"ו מ"ו קלג—פז.
פמ"ו מ"ז חוי"ט בד"ה ובטו קלג—פז.
פמ"ז מט"ו הטעוי כמין קמטרת
ובתוי"ט ד"ה האוגם פו—לט:
פ"ג מ"ב רלב—קמח:
פי"ג מ"ו עג—לח.

פרה

פ"מ מ"ו שכט—קי:
פ"ו מ"ג וברע"ג ור"ש שם שכט—קמו.
פ"ו מ"ה כד—יב.
פ"ו מ"ה ברע"ג ותוי"ט ור"ש ובתוס'
חלמים כד—יג.
פ"ו מ"ה ברע"ג שכפ—קמח.
פ"ח מ"ו שכב—קי:

מקואות

ג"מ מ"ג בגמ"ה כמוכח לימו חיב מלי
ור"ש שם בגמ"ה טו—יג:
פ"ו במשכן בהכ"ו וכו' ריח—קמ.

מכואות

ברי"ם בפ"ב דמכו"ה ממיד בגמח שומאה
ודבקן וכו' ט—ח:
ברי"ם בפ"ב בעצין מחקה מד—יט:
ברי"ם בפ"ב בדבר שהיה לפסול מכ"ה
וכו' קמז—פה:
ברי"ם בפ"ד מ"ג רה—קמ.
תוי"ט בפ"ד מ"ג קלב—קג.
ר"ש בפ"ד ובתוי"ט שם סופ"ד כמ—יט:
ר"ש בפ"ה דמכו"ה כל דבר שמקבל שומאה
בתוי"ט בפ"ה ז"ך—סו.
פ"ה וברע"ג וברמ"ם שם סיעז ר"ל ריש—קמ:
רמ"ם בכלי מקוולות סיעז ר"ל שמח—קמה:

מכשירין

פ"ל מ"ה ברי"ם בתוספתא דאב ושמח
וכו' מב—ל:
פ"ע מ"ד לה—מב:

זבים

פ"ל מ"ו בריטא דמחני' וברי"ם שם לב—מב.
פ"ב מ"ב ברי"ם לד—מב.
פ"ב מ"ג בתוי"ט שב—קמח.
פ"ה מ"ל עב—לח.
פ"ה מ"ג מד—לב.
מ"ב ברי"ם קסב—פח.
פ"ב ברי"ם דה"ם בתפרוחת כשמעון
כלו' שם כיחר וכו' קסו—פד:
פ"ב ברי"ם במ"ג קמח—פב:

ידים

פ"ג מ"ל כל המשמח בגדים וכו' וברע"ב
שם עב—לח.
פ"ד מ"ד חי—י.

מבוא התלמוד

בקיצור כללי הגמרא ד"ה לח ט—ג:
בקיצור כללי הגמרא ד"ה והחנמים ט—ג:
ר"ל ור"י הלכה כר"י מל—ל:
בד"ה שתם מחניחין מל—ל:
בקיצור כלל הגמרא ד"ה מפ"ק ריו—קו:
סד"ה שתם מחניחין שסה—קל.
בתח למדין לה מפי הלכות ולה מפי
התוספתא וכו' שמד—קלה:

ירושלמי

דמאי

שפ"ב ר"י בעי מעתה גר שבא לבחגייר
וכו' מי—י.

תרומות

פ"ד מ"י רד—קג:
פ"ב שהה ר"ל בשיב"י דמ"ם לשמ
מב"ח קמד—פמ:, רנד—קכה:
פ"ב שהה ר"ל בשחיד לבעלים קפב—ל:
פ"ו דבי"ב שהה ר"ל במ"ם קלם—סח:
פ"ח רלמ—קמו:, שם—קכה.
פ"ם מ"ו בגמרא שם שו—קנב.
פי"ל רכ—קד.

חלה

פ"ג בשפיקה דיומא ביב"ב דל"ם מעוש
סכוכה קיב—מם:
פ"ד סוף כי"ם לימחי גזרו על כבשיומי
דל"ם בימי רשבון ר"ח בשם רבי
בימי דוד וכו' קיב—מם:

ערלה

בפ"ק בפלוגתה ר"י ור"ל בשב"ם
שבכיב לוין מפכל פ"ג לוין סרס
מלימחי מוין לב וכו' שמב—קמו:

בכורים

פ"ג כ"ל דמ"ם לפסור מב"ח לר"י וכו'
קלם—סח:

שבת

פ"ק כ"ע בפיסקה ולה לפכול מן הדבר
וכו' שלד—קמב:
רפ"ב בפיסקה ולה בשם שריפה מר"ח
ז"ל שפסור לכלית לח כפור וכו'
וכל חנין ומפחיל וכו' ובכל
כסוגיה רמב—קכ:, רמג—קכל,
רמד—קכל:
במפרש שם מפחה לין מדליקין בפ"ם
וכו' רמב—קכ:
ובשירי קרבן ובק"ם רמד—קכל:
פ"ז סוף כ"ב ולמה חנין כוסבה עמכן
וכו' ריב"ל בשם ר' יהר עליכן
כוסבה וכו' רלח—קמ:
פ"מ כ"ו מודה ר"ם בלוי"ל וכו' ובק"ם
שי—קנ:, שיל—קנו:
פי"ו כ"ב שיל—קנו.
פי"ב כ"ג בשבה שכך היו רוסמים וכו'
ויחלוף מר"ל וכקמת לח במשכן
כמשפמו וכו' ובכל כסוגיה שם נב—כד,
נמ—כב.
פי"ב כ"ג ק"ם בד"ה רלח נמ—כב, ס—כה:
פי"ב כ"ג בשירי קרבן בד"ה ל"ל ר"ל
וכקמות וכו' בשם כי"מ נמ—כב.
פי"ג כ"ב ר' חומר לין שבירה וכו'
ובהוליו מלה לרב"ר וכו' שמ—קמב,
שמח—קמב:, שמט—קה:, שנב—קפב.
פמ"י כ"ח מר"ל לדם עומד מב"ם
ולומר הר"ז חמורה למחר וכו' סד—כב.

עירובין

פ"ג סוף כ"ל חמן מר"ם חוי' ברי' דרב
עכו"ם שעשאה לחי וכו' קלו—סח.

ע"ג כ"ב לר"י מע"מ משתין נהלירות וכו' שמ—קנ:
ע"א כ"ח ר' לעזר שלל לר' יוחנן כהן פיוסרוס אין מחוכה לר"ב וכו' שר כל ניח יבשן וגר קלג—סב:
ופ"ש שם קלב—סב„—סו.
ע"ח כ"ח דגם מה שכשלם מוקף כרים מקרי מחיצה וכו' קלג—סו:

שפחים

ע"ב גבי חמן ומרים לא יאכל לעשות כמאכיל בחוכל ובמערים שם קכח—סג:
ע"ב כ"ב לפסור להשחמם נכן לתחב"ע ולא"כ לא מכני בניטול מעשו כשרמה סשקיר חמלו ב"י וכו' רכ—קז:, רכ—קנ.
ע"ב כ"ג קפ—לט:
ע"ב כ"ג בפלוגתת ר"י ור"ל שם שח—קנד:
רש"ג רשכר"י בשם רב קדירה שניטל נב חמירה וכו' רכ—קד.
ע"ב כ"ד רלט—קמו:

שקלים

ע"א ג"ל מקרע דלח לנו סע—כו:
ע"א כ"ג דחק דלח ממשכנין לא עשיס וכו' ודייק כח לחנוע חונעין וכו' ובשיני קרבן שנפ—קפ:
ע"א כ"ד ולהיו מניח עמו נסכים ומוחר נסכים לא לכלי שרות וכו' עד ומלילכן כן נחן ובפי' כגר"ע שם סע—כז.
ע"ד כ"ד ר' מזקיק בשם ר"י קדשי בב"ב וכו' שכב—קכו:
ע"ד בפרשי מכר"ע שם וקרבן כעבד שנפ—קפו:

יומא

ב:, פי' בן בתירה שמע יבא וכו' שח—קנפ.
רפ"ז דפריך חכח דחנן חזן בכנסת גופל פ"ח וכו' בכל לחר לח וכו' ומשני לעל פ"י שכם בג"ע גדולים כחורה מחפלה בכן וכו' מח—כ„ מח—כ:, מע—כע:, ע—כע:, נ—כע:
ובפרש שם מח—כ:
פ"ז כ"ע שעל לכולים בשני מבחרון עד שמחזיר כרעשוב למקומה נפ—כב:
ע"ח מ"ע ובק"ע שם רלב—קמב:

פרכה

ע"ג חברי' חמרי' דברי ר"י וכבולים לוקב לרב"ר בשבת שפשר מחמלת שמ"ע דוחה למל"ע וכו' שם—קכב„ שמפ—קפ:
ע"ג כ"ע חברייה בשן קומי ר' יוחב כחיך מה לל' לומר וכקרנתם משה לב' וגר' ובק"ע עפ—לע.
ע"ג כ"ע רשו—קמב.
ע"ב כ"ג מבלחי מכנסי כ"ג וכו' ובק"ע שכו—קנ.
נסחפו ר' מני בשם ר' יהודה לימחפלגן ר"י ורבב"ל קלב—שר.

ביצה

נדף י"ע רמד—קכו:
בפ"ב כל שע"ל למלחכה רק לבילו וכו' שי—קלב.

ראש השנה

ע"ד כ"ע על המשנה י"ם של ר"ה שחל לביות בשבת ובק"ע ובכל כפוגיח שם ובק"ע ד"ב חמר ע, ובד"ה בפ' לחודם רפע—קמע.

מגילה

ע"ח ר' לחבוהו בשם ר"ע לע יעבור וכו' שמב—קלב.
ע"ח דמשפחה ומשפחה לעו כבפרים וכו' שמו—קלו:
ע"ח חני בשם ר"י לף מכשירי לו"ע וכו' ובמפרש שם רח—קכו:
ע"ח כ"ם לף ו:, כל"ע ודוכקי נדבר ובמפרש כז—ד:, —סו.
ע"ג כ"ח מכו ליקח לחנים מביכ"ג זו ולבנות ביכ"ר לחרת וכו', ושוד שם כורי ר' חיים לפיט ממרחב למערבב לחסור וכו' ובמפרש ס—בכ:
ע"ד כ"ח זב שכוח שומד לקרות בחורב מפ"מ כוח שומד מפני כבודב לו מפני כבוד כרבים וכו' מח—כ:,—כע.
ע"ד כ"ב דלח לבולים בשני עד שמחזיר כרעשוב למקומב גפ—כב:
ע"ד כ"ז כף דלר"י כל שלף רלב מלורות מימיו לינו פורם על שמע ע—ו:

מועד קטן

ע"ג כ"ב ד"ז:, פלוגתת לי יפפי קודם מ"ת קמח—פמ:

חגיגה

ע"ב כ"ד בב"ע יום מבוח שלב לפחר בשבת עורות של מי וכו' ובק"ע שר—קלב.
ע"ב כ"ד לח למדן לף מפי כלבות ולף מפי כחוספתא ולף מן כתגדות לעלף מן כתלמוד שמד—קלב:

נדרים

נסחפו דלף למשב לחריבב דל"ג מ"מ בעל נפפ יחוב לפלמו שבג—קסו:

נזיר

ע"ז כ"ע בשבב דשיעלח בפים לינו דומב ל"ח דמומחח בכביס ובמרחב פיעם שם פב—יט:

סוטה

ע"ב סוף כ"ע ומשלם מעיני לימשב וכו' ובמרחב פיעם שלד—קמב:

ע"ז כ"ו שבניעלו בפ"ח מניבב"ע שבי בבר כביס לפחר בב"ע לף בב"ע מפחר, ופריך שבי ל בב"ג לילך בשם ובקרות, ובפני משב שם מז—כ:, מח—כ:, נב—בפ:, נג—בב:

ניזיר

ע"ז כ"ו לוובפל כמלן דלף שביד דמי וכו' קיח—נב:, שבג—קסו:

קידושין

ע"ג כ"ב ר"י לוובפל כמלן דלף שביד דמי קיח—נב:, שבג—קסו:

מכילתא

בפ' בף שב"ע ושמרתם לח במלוה ום"ל דלף מפנירין על במלוה נג—בג.
בפ' בף שב"ע וכמחר ממנו עד נוקר וגר' רג—קע.
בפ' בף מב ת"ל עד נוקר וכו' ר"ש וכו' רמב—קיפ:
בפ' בף ר"ש ת"ל ב"כ לומר כל מלחכב לף יעשב בכם וגו' רמב—קב:

תורת כהנים

פ"ב סוף פ' כ' וכביע לול ג—ב
שם בפסקי ו' פ"י בק"ע לרבות כל ג—ב
פ' ון כל לחר יגע בכם יקדש במחב ובחפלח כל לחר יגע בבשרב יקדש לכיות כמוב קמח—שב:
פ' שמיני שב"ע ובנבלחם לף חבשר רמפ—קיפ:
ר"פ חזריב דבפי למילף בק"ו וכו' קמח—פו.
פ' לחרי פ"ז מלחכב שלף מייבים מלי כרת מנין שלף יכחוב לוח פ' וכו' קו—שב:
פ' קדושים פ"ד כ"ח ובפ"י ק"ף שם שח—ל
פ' לחמור יחמר לעמו ומב ת"ל לעניו וכו' רמפ—קט.
פ' לחמור פ"ו כ"ז יכול חבף מפרשתו מקדושתו וכו' ר"ח דחנר"ש וכו' ובקרבן לחרן שם שח—קנד.
פ' לחמור לפרום לכם פ"ש כ' מלמד שלף כיו יודעים שם ממוייב מיתב וכו' קכף—נב
פ' לחמור ומקומם ומגדף כי בפרק פ' קכף—נב
ר"ש נכר כל במלוות נלמדו כלעזיכן ופרטיהן מסיני קכף—נב
פ' נחקותי פ"ש פרשתא ד' כ' ו' לעין פודין לף בהקדושות וכו' פא—בח.
פ' נחקותי שם"ש פא—בח.
נדפום דפטויל דף ל"ג קפב—בב

ספרי

בפ' בשלח דמקומם קודם מ"ת כי קכף—נב.
בפ' שופטים פב"ש לף חזבח לב' לעקך וגר' שכד—קמז:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

מדרש רבה

ס"ם ויסע קמז—פט.
שמות פ"א פסוק שמצא שחכם ניזונת
כפעמי ולע כפ"ל וכו' סח—כט.
פ' שמיני פ"ט לוט ז' ויכו נמי לשז
ונר שיב—קנו.
שכ"ם רצה מה כשמק כאב עליון על כל
כמשקים שלף על וכו' ונדברי ידי
משכ עכ—מכ.
רות פ"ל נפ' ותצע מן כמקום ונר
ותלכנה נדרך וגר' מר"י שצרו על
שכ"ד וכו' ויע"ש שם רמ—קיז.

מדרשים

ג' דברים ניתנה כתורה נפ', ובמים,
ובמדבר שמז—קנ.
מדרש שמואל נשם כתסיד דלף שביש
פ"ש נפנשו ושעלי נמחר סח—כט.

ילקוט

נפ' נע שכ"ש כל מחמנה לע תאכלו קפח—ל.
נפ' נע מה ת"ל פד נוקר וכו' ר"ל וכו'
רמב—קיט.
נפ' נע ר"ח ע"ל כ"כ לומר כל מלפכה
לע יפשב נכם וגר' רמג—קכ.
נפ' נשלח רמז רנ"כ דבר יום ניומו ר"ע
כדי שילקח וכו' עמ—ל.
נפ' שלח רמז תמ"נ קכע—נג.
נפ' חקת נשם ספרי זועק שכ"ש כלע
יתחטא בו ניום כשליפי שכ—קנע.
ישעי' סי' מ"ב דג"י קודם ניתח כמצות
יבע שלי וכו' קמב—פ.

זוה"ק

נפ' נשלח דכ"ע: דת"ח חבשי וכו' קלד—לו.
ת"ז ריש תיקון נ"ז דף קס"ע ט—ל

רמב"ם

פירוש המשניות

נהקדמתו לפ' זרעים ז—ב.

ברכות

נפ"ח מ"ח לפ—ית.
סוף המסכת נשוטל נשנוס וכו' לד—ח'.
פד—לפ:

שלה

נפ"ח מ"כ שמג—קטו:

שבת

נמשנה נדף פ"ג קיע—מח.
נמשנה נדף ק"ג קכד—נג:
נמשנה נדף ק"כ קח—מו.

פסחים

נמשנה נדף י"ד פג—לע.
נמשנה נדף ל"ט קפג—פג.
נמשנה נדף מ"כ: לל—קמז.
נמשנה נדף מ"ז שח—קפט:
נמשנה נדף ל"ו, מה נין פסח מלרים וכו'
קפט—פו:

שקלים

נפ"ד מ"כ שנפ—קפו:

יומא

נדף כ. דלין מחקיפין ט משב לחרת שיע—קנו.
נדף ל"ד קכד—נד.—ח.
נדף פ"ג נולמים מין וכו' קיב—מפ:

ביצה

נדף ל"ד רמ—קכח:

נזיר

נדף ס"ג מד—יפ:. קפ—שפ:. שיפ—קסו.

נישין

נדף ל"ח, כהן קורע לחטן וכו' סג—כז:

שבועות

נדף מ"ד כעגל כילד וכו' קע—מד.

מכות

נסוף המסכת רלד—קמפ.

זבחים

נריש המסכת רמ—קית.
נפ"פ כל המקדש וכו' שלפ—קפפ.

מנחות

נדף ק' נמשנה כשופות וכו' סג—כפ.

חולין

נדף י"ד כשוחט וכו' סו—לפ:. קכד—נפ.:
נדף ק' דמנני ישקב נאסר לע"ג רמח—קכג:

תמורה

פ"ג מ"ח שיח—קפ:
נדף י"ג רו—?
נדף י"ד קפנ—לפ., שיח—קיפ:.—קפע.,
שיח—קפפ.

פריעות

י"ג רו—קפ:
פ"ג רמ—קית.
סו"ס נאסר המדולדל עפ—לע.

מדות

פ"ג מ"כ זו—כד:

כלים

פ"ע מ"כ רע—ק.
פכ"ז מ"ח קכד—פ.
פ"י מ"ג שכפ—קפע.

פרה

פ"י מ"כ כד—יפ:. שכפ—קפע.
סוף המסכת שפ—קיפ:

טהרות

פ"ח מ"ג כו—יפ:

זבים

פ"ח מ"ו לד—מפ.

ספר המצוות

שורש ס' דכל לאסור ותעק כוע מכ"ם
משוש ל"ת וכמנ"ע שם נדף מ' קיב—מח:
שורש ס' ורמב"ן שם נכשגות ומנ"ע
רפע—קנב:
שורש ס' דכל וכו' ורמב"ן שם רשח—קלח:
שורש ס' דכל וכו' ורמב"ן שם שפ—קח:
שלד—קשב:
שורש ס' רמב"ן נכשגותיו נד"כ
וכפלוגכ שפע—קפו:.—קפז.
שורש ס' רמב"ן שסד—קל.
שורש ס' רמב"ן שסד—קמ.
שורש ס' שסח—קפת.
רמב"ן נד"כ וכפלוגת שספ—קפב.
שורש ב. דנכלמ"ם לע תפול מחלוקת ז—ב
שורש ג' דכ"מ שלמד מיבוי לין לוקין
פלוגו רכח—קפו:
שורש ג' שנפ—קפו:
שורש ג' רמב"ן ד"כ וכן לוש כ' קמד—שב
שורש ו' רמב—קב.
שורש ז' דלין למנות דקדוק מלוה נמין
כמלוה וכו' סב—כפ.
שורש ז' שנפ—קפו:
שורש ע' רמב"ן נכשגות רכח—קפו:
נמין כמלוה סיתן ל"ג נת—כת:, שכ—קפב:
מלוה ל"ב שספ—קמ:
מלוה שב"ג ורמב"ן נכשגות ומנ"ע שם
רלד—קלד:
מל"ת סיתן ל' ח—כד.
מל"ת סיתן קפ"ז קפנ—פת:
מל"ת סיתן קפ"ז רפנ—קפ:
מל"ת סיתן קפ"ז רפנ—קפ:, רלפ—קמח:,
שז—קנג., שכ—קפע.
מל"ת סיתן ריי"ד שספ—קלע:
רמב"ן נכשגות על סכ"ת, נלין מדם לן
ג"ז משלמו וכו' קפפ—פו.
נהקדמתו ליד כחזקה כ"י וי"ע מצרו
מכילתן קמח—ל:
נהקדמתו ליד כחזקה רנפ—קכפ:,
שכ—קמת.

יסודי התורה

פ"ב כ"ד חי—ח:, שח—קנד.
פ"ב כ"ח קמפ—פב.
פ"ב קפנ—לכ:
פ"ו כ"ז נח—כד:, נת—כב.

דיעות

פ"ג רפפ—קלד:
פ"ו כ"ג סח—ל
פ"ו כ"ב סח—ל
פ"ז כ"ד סח—ל

תלמוד תורה

פ"ע לב—מז:
פ"ע כ"ח נב—כב.
פ"ע ה"ח נב—כב.
הלכות ת"ת שפח—קלע.

עכו"ם

פ"ח שמנ—קשו.
פו"ע כ"ע ח—כד.

תשובה

פ"ח סט—ל, רלד—קמה.
פ"ט כ"ג קמח—פו.
פ"י רלד—קמה.
פ"יא נא—כח:
פ"יב קפה—לג.

קריאת שמע

פ"ג כ"ה פג—לח.

תפלה

פ"ח רלח—קמד.
פ"ט רלג—קמד.
פ"ח כ"ט רעח—קו.
פ"ח כ"י רעח—קו.
פ"ט כ"ג נח—כד:
פ"י כ"ג נ—כח.
סוף סמ"ו מה—כ.

תפילין

פ"ג כמ"י כז—יד.
פ"ד כ"ד פו—לט:

ספר תורה

פ"ז כ"ג נג—כב.
פ"ז כ"ד נג—כב.
פ"ט כ"ט כח—ט:
פ"י כ"ז פו—לט:

ברכות

פ"ח כ"ח יט—י:
פ"ה כ"ח רעח—קכד.
פ"ה מח—ט.—יז:
פ"ח כ"ח פג—לח.
פ"ט כ"ט ל—מז.
פ"ט כמ"ו פג—לח:

מילה

רפ"ח קה—נג.
פ"ח כ"ח שיח—קסה.
פ"ח כ"ג קפה—לג.
פ"ח שנד—קפג.

שבת

פ"ח כ"ח קכד—נט:
פ"ח כ"ג קכד—נו, רנט—קכט:
פ"ח כ"ו קכד—סג.
פ"ח כ"ז קכד—נד:—מה:—נו:—ס, רח—קכח:, רנט—קלא—שיח—קסה:
פ"ח כמ"ו רלח—קמח.
פ"ח כמ"ז קט—מו.
פ"ח כ"ז קכד—נד:, רנט—קלא—שיח—קסה:
פ"ח כ"ט קכד—נג:
פ"ט קכד—נט:
רפ"ג שיח—קנח:
פ"ג כ"ח קיב—מח:
פ"ג כ"ג קיב—מח:
פ"ג כ"ג קיב—מח:
רפ"ד רלח—קמח:
פ"ה כ"ד קמו—ג:
פ"ץ כ"ז ל—מ:
פ"ח כ"ז רנט—קלא—שיח—קסה:
פ"ח כ"ח רנט—קל
פ"ט כ"ג קיט—מח.
פ"ט כ"ד קיט—מה:

פ"ט כ"ץ קי—מו:
פ"י כ"ג קי—מו:
פ"י כ"כ רסג—קלה:
פ"י כ"ג רנח—קכט:, רנט—קכט:
פ"י כמ"ז קו—מה:, רח—קכט:
פ"י כ"ח רנט—קכט:
פ"יא קיט—מח.
פ"יי כ"ד קכד—נג.
רפ"ג רח—קכח.
פ"יג כ"ח רמב—קכ:
פ"יג כ"ג קו—מה.
פ"יג כ"ג קיט—נב:
פ"יג קלב—פו.
פ"יג כ"ג קיט—נב:
פ"יג כ"ח רלח—קמו.
פ"יג כ"ט רלח—קמו.
פ"יג כ"י רלח—קמו.
פ"יג כ"ח רלח—קמח.
פ"יג כ"ד קמט—סט:
פ"יג כמ"ו קמט—סט:
פ"יג ככ"ג כד—יב.
פ"יד ככ"ד רסג—קלב.
פ"יד רלח—קמו.
פ"יז כ"ד קלב—פז.
פ"יח כ"ג רסג—קלב.
פ"יח כמ"ז רלח—קמח:
פכ"ח כ"ח קכד—נט:
פכ"ח כ"ט שלא—קמט.
פכ"ח כ"ז קיט—מח.
פכ"ג כ"ט סד—כט, רסג—קלב:
פכ"ג כ"ד סד—כט.
פכ"ד כ"ג רסג—קלב:
פכ"ו כ"ד רפו—קמב:
פכ"ט כ"ח לח—מג.
פכ"ט כ"ב נג—כג.
פכ"ט כ"ו נג—כג.
פכ"ט כ"ט שסב—קי:
פכ"ט כ"ג נג—כג.

עירובין

פ"ח כ"ט מח—לב:
סוף כלכות מיהושלים דבדרבנן יש בהיתר רסב—קלד.

שביעית עשור

פ"ח מח—לד.
פ"ג מח—לב:
פ"ג שב—קנח.

יום טוב

פ"ח כ"ג רנח—קכט.
פ"ח כ"ב רנז—קכז:
פ"ח כ"ח רנד—קכו.
פ"ח כ"ג רנט—קלח.
פ"ח כ"ט רסב—קלד.
פ"ח רנד—קכו, רח—קכז:, רנט—קלח.
פ"ג כ"ד רנח—קכד.
פ"ג כ"ט רסב—קלד.
פ"ג כ"ו רח—קכח:
פ"ד רח—קכז:
פ"ד כ"ז שב—קנח.
פ"ו כ"ח רנו—קכז.
פ"ו כ"ט קמג—עב.
פ"ו רמב—קכו:

חמץ ומצה

רים כלי כשמוב במעוח רו—קב:
פ"ח כ"ג קח—מח, קפב—לג.
פ"ח כ"ז קפג—פב, קלט—לח, רנד—קכו.
פ"ח כ"ז נמו"ב קלט—לח.
פ"ח כ"ח קלט—לח:
פ"ט קח—מז, קמח—פט:
פ"ג כ"ו פב—לח.
פ"ג כ"ח קכד—כב.
פ"ג כ"ח קח—מח.
פ"ה רכב—קיח:, רכב—קיב:
פ"ו כ"ב רכב—קיח:—קיב:
פ"ח רכג—קמ:, שנג—קפב:

שופר

פ"ח כ"ג מרג—קלו:
פ"ח כ"ד רפו—קמב:
פ"ט שמח—קמח:, שמ—קפב.
פ"ג כ"ו רפו—קמב, שנג—קפב:, שמח—קלד:
פ"ג שמח—קלד.
סמ"ג שג—קי:

סוכה

פ"ד כ"ו של—קמח:
פ"ב כ"ג שמח—קמב.
פ"ו כ"ו מח—לב:
פ"ץ כ"ג פח—לח:, של—קמד:

לולב

פ"ח כ"ב קכד—ם.
פ"ח שמב—קמח.

שקלים

פ"ח כ"ז שמח—קפו:
פ"ג שמ—קפו:
פ"ד שמח—קפו:
סוף כלי שקלים רלח—קמו:

קדוש החודש

פ"ב מר—קלב.

תענית

פ"ב כ"ד מ—יח:

חנוכה

פ"ד כ"י שם—קפח.
פ"ד כ"ד שסב—קי:

אירוסין

פ"ח כ"ג י—ד.
פ"ד כ"ז י—ד:
רפמ"ו ו—ד:

נידרים

פ"ג קיח—נב:, קט—לו:
סמ"ג קכד—נח, שב—קפח:
פ"ץ כ"ם קמח—פד:

פרה

פ"ג כ"ח שלד—קמג:
פ"ג כ"ג שלד—קמג:
פ"ג כ"ג שלד—קמג:
פ"ג כ"ד שלד—קמג:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ושולחן

אישורי ביאה

פ"ע — קפט—ה:
פ"ק כ"ך — שי—קמב.
פ"ק כ"ף — שי—קמב.
פ"ק כ"ז — שי—קמב.
פ"ד — שמח—קמב, שמח—קמב.
פ"ו — שמח—קמב.
פ"ז — ל—ת:
פ"ח — לד—ת.
פ"ט כ"ז — יח—יט.
פ"י כ"ח — יח—ט:
פ"כ כ"ח — רלד—קמה.
פ"כ כ"ט — רלד—קמה.

מאכלות אשורות

פ"ע כ"ג — כה—יג.
פ"ע — רל—קמח.
פ"ד — כה—יח:, כה—יג, כו—יג:
פ"ח כ"ז — קמא—קד.
פ"ח — קמא—קד.
פ"ו כ"ח — שח—קנד:
פ"ו כ"ט — שח—קנד:
פ"ז כ"ג — קמה—ה:
פ"ז כ"ח — מח—לו:, קמו—ל.
פ"ז כ"ו — קמא—קד.
פ"ז כ"ח — קמא—קד—קנ:, לו—קה.
פ"ז כ"ט — קמה—קד.
פ"ז — קמא—קד.
פ"ח כ"ח — קפט—כ.
פ"ח כ"ט — קפט—כ.
פ"ט כ"ח — קפט—כ.
פ"ט כ"ט — קפט—כ.
פ"י כ"ח — קפט—כ.
פ"י כ"ט — קפט—כ.
פ"י כ"ט — קפט—כ.
פ"י כ"ט

תמידין ומוספין

ס"ג כ"ח צמצ—קפז.
ס"ז רלו—ריח.
ס"ט כ"ג שסח—קלח.
ס"י כ"ז שיח—קסכ.

פסולי המוקדשין

ס"ל כ"ד שיח—קסכ.; שיח—קסכ.
ס"ל שיח—קסכ.
ס"ג כ"ח שמח—קפט.
ס"ג כ"ט שמח—קפט.
ס"ד כ"ט ל—
ס"ד ככ"ג ג—ב.
רפ"ז רכט—קמו:
ס"ז כ"ג מז—לב.
ס"י כ"ג שיח—קסכ.
פ"ל כ"ט שיח—קסכ.
רפ"ג שכד—קפז.
פ"ד כ"ח שיח—קפל:
פמ"ו כ"ט רמ—ריח.
פמ"ו רכד—קי.
פ"ח כ"ג שיח—קנג:
פ"ח כ"ז שיח—קנג:
פ"ם כ"כ רמד—קכב.
פ"ם רמכ—קכב:

עבודת יום הכיפורים

ס"ל כ"ג שיל—קנו.
ס"ל כ"ד שכ—קנל:
ס"ל שיח—קנט.
ס"ג כ"ג שיח—קנט:
ס"ג כ"ג קכד—נד.
ס"ג כ"ד קכד—נד.
ס"ג קיח—נב, רל—קמג:, שיח—קנת.
ס"ג כ"ג רלח—קמו:, שיח—קסכ.
ס"ג כ"י נב—כל:
ס"ג רלח—קמו, רלח—קמח:
ס"ד שיח—קסד, שכג—קפז.
פמ"ד רלח—קמו:, שיח—קסד.
רפ"כ שכג—קפז.
ס"כ כ"ג שיח—קסכ.
ס"כ כ"ט רלח—קמו:
ס"כ כמ"ו שיח—קסכ.
ס"כ כ"ז שיח—קסכ:
ס"כ כ"ח רלח—קמו.

מעילה

ס"ל כ"ז רלח—קמו:
ס"ל כ"ם רלח—קמו:, שמח—קפט.
ס"ג כ"ד שיח—קפל:
ס"ג כ"ג שח—קנג:
ס"ד כ"ח שמ—קפו.
ס"כ כ"ד נח—כד:, קפ—לל:
ס"ו כ"ח שמח—קפח:
ס"ו כ"ג שכו—קפט:
ס"ז כ"ל שמח—קפח:
ס"ז מו—נב:

קרבן פסח

רפ"ל קפג—פח:
ס"ג כ"ג קפב—נב.
ס"ד כ"ג שיח—קפל:, שיח—קסכ:
ס"ד כ"ג מר—קלה:, שיח—קסג.
ס"כ כ"ד שמט—קלל:

ס"כ כ"ו קפג—פח:
ס"כ כ"ח שיח—קם.
ס"כ קפב—נג:, שיח—קנט:, שסט—קלב.
ס"ו כ"כ ו—לח:
ס"ז שיח—קסכ.
ס"ח קג—מד:, לל—קמח.
ס"י כ"ט שיח—קנט:, שיח—קסכ.
סוף הלכות קרבן פסח שיח—קם:

חגיגה

רפ"ל קנד—מו.
ס"ל כ"ג שכה—קפד.
ס"ל כ"ם רלח—קמו:
ס"ל רנו—קכז.
ס"ג כ"כ פר—קלב.
ס"ג כ"ו מר—קלב.
ס"ד כ"ד רנו—קכז.

בכורות

ס"ו כ"ד שיח—קסכ:

שגגות

ריש הלכות שגגות קפב—נב.
ס"ג כ"ל קכד—נג:
ס"ג כ"ח שמט—קם:
ס"ג כ"י שנד—קפב:
ס"ג ל—, רח—קיח:, רפ—קלט:
ס"ג כ"ז ל—
ס"ג כ"י קסח—פו.
ס"ג כ"י ל—
ס"ד רלח—קמח.
ס"כ כ"ו רפו—קמב:, שיח—קנט:, שמט—קם:
ס"ל כ"ל שיח—קם.

מחוסרי כפרה

ס"ג כ"ד שיח—קסה:
ס"ג שיח—קסה:
ס"כ כ"ג שיח—קסה:

תמורה

ס"ד כ"ל שכב—קסו:

טומאת מת

ס"ט כ"ג ל—, פו—לט:, קמד—שב:, שג—קי:
ס"ל כ"ג פו—לט:

פרה אדומה

ריש כלי שכט—קם:
ס"ל כ"ז סג—כח:, שכט—קמל.
ס"ל כ"ח סג—כח.
ס"ל כ"ל סג—כח.
ס"ג כ"ד שכ—קנל:
ס"ד כ"ז סג—כח.
ס"כ שיט—קסה:
ס"ל שכט—קמל.
ס"ל כ"ג שכ—קנל.
ס"ל כ"ג שכט—קמל.
ס"ל כ"ל שכט—קמל.
ס"ל כ"ל שכט—קמל.
ס"ל כ"ג שכט—קמל.

אבות הטומאות

ס"ל כ"ל קסח—פו.

טומאת אוכלין

ס"ל כ"ד שיח—קנת.
ס"ג כ"ם קסג—שב:
ס"ד שמ—לב:
ס"ח כ"ח צמצ—קמה.
ס"ח כ"ט שיח—קמה.
ס"י כ"ז שיח—קמה.
ס"י"ג כ"ד שב—ל:
סוף כלי מ"ל רמל—קיח.

מקוואות

ס"ל שכ—קמל.

גזלי ממון

ס"ן לד—ת.
ס"ח כ"ג שכב—קמה.
ס"ו כ"ג לד—ת.

גניבה

ריש הלכות גניבה נח—כד:
ס"ל קפ—לח, רלג—קמד:, שמב—קמה:
ס"ל כ"ג שמ—קמב.
ס"כ שמו—קמת.

גזילה ואבידה

ס"ל נח—כד:, שמ—קמב.
ס"ל כ"ג קפ—לח, רלג—קמד:
ס"ל כ"ם סג—כח:
ס"ד כ"ז קל—מד.
ס"ד כ"ח קל—מד.
ס"ו"ל קמ—מת.
ס"י"ג קכ—ג.

חובל ומזיק

ס"כ כ"ל כב—ב.
ס"ז כ"ג שנב—קפג:
ס"ז כ"ד שנב—קפג:

רוצח

ס"ג כ"ם שם—קמה:
ס"ג כ"ו שם—קמה:
ס"כ שמו—קמה:
ספ"ג סל—כו:
ס"ג כ"ד סח—ל

מכירה

ס"ד קמ—מת.
ס"ז כ"ד קכב—סו.
ס"ז כ"ג קכב—סו.

עבדים

ס"ח כ"ח רפז—קמג.

מלוה ולוה

ס"ד כ"ג רלג—קמד:

סנהדרין

רפ"כ רד—קג:
ס"ח כ"ל זיג—קמ.
ס"ם כ"ל קמד—פב:
ס"ג כ"ג לג—מל:
ס"ח כ"כ לג—מל:, רלד—קמכ:
ס"ח כ"ל סל—ל:
ס"ח סח—ל, עח—לב.
ס"ם לעו י"ל סל—ל:

עדות

ס"ל כ"כ סל—כו.

מסרים

ס"ל שמט—קמ.
ס"ג כ"ג קלב—סו.

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ם ופוסקים

פ"ג קמו—כ:, קיג—קנו:

אבל

פ"ג כ"ו רפח—קנ.
פ"ג כ"כ קכב—סג:

מלכים

פ"ת כ"ז שיד—קח.
פ"ע כ"ו סת—כו:
פ"ם כ"ח שלד—קמב:
פ"ם כ"י ל—מ:, קמ—פם:
פ"ם קכת—גג:, שלד—קמב:
פ"י כ"ג ל—מ:, שי—קמה:
פ"י כ"ם לב—ח:, רפז—קמג.
פ"י סת—כז:, שמג—קטו.
פ"ת קמד—שג:
פ"ת כ"ת קמד—שג:
פ"ו כ"ג קמב—פ:, קמד—שג:
פ"ג קמב—שת.

ראב"ד בהשגות על הרמב"ם

ק"ש, פ"ג כ"כ פג—לת.
ברכות, פ"כ סת—לו.
מילה, פ"ת כ"ג קפב—לג.
שבת, פ"ם כ"ד רמ—קכת:
פ"ע כ"ת רמב—קכ.
רפ"ג רמ—קכת.
פ"ג רמ—קכת:
פכ"ד כ"ג רסג—קלג:, רמז—קלת.
י"ש, פ"ד כ"ג רנד—קכו.
פ"ד רמ—קכז:, רמ—קכת.
חו"מ, פ"ת קו—קכ:
פ"ד קנו—זת:, קנם—שם:
פ"כ רכב—קיח:, רכב—קיב:
א"ב, פ"ד כ"ת חי—ם.
מ"א, פ"י כ"כ שת—קנד:
פע"ו כ"ג רסת—קלת:
בית הבחירה, פ"ו כ"ד קמד—שג:
כלי המקדש, פ"ת כת—יח:
ביאת המקדש, פ"ד כ"ד שכת—קפ:
אישורי מזבח, פ"כ כ"ז שמז—קמת.
פ"כ כ"ע שמז—קמת.
תמורה, פ"ד כ"ת שכג—קפו:
מומאת מת, פ"ג כ"ג פו—לת:
פרה, פ"ת כ"ג שכ—קנת.
מומאת אוכלין, פ"ת כ"ד שיח—קנת.

הרב המגיד

שבת, רפ"ד רלת—קמה:
פ"ח כ"ז רנם—קכפ:
פ"ו כ"י קכד—גג:
פ"ו כ"ג רנם—קכפ:
פ"ו כע"ז רנם—קכפ:
פ"ו כ"ז קו—מכ.
פ"ו כ"ג קכד—סג.
פ"ג כ"ג קכד—פ:, קכד—סג.
רנ—ק:
פ"ג רד—קי:
פ"ד כ"ג קלב—פז.
פ"ד כ"ג רנ—קי:
פ"ד כ"ת קלב—פז.
פ"ד כ"ו קלב—פז.
פ"ד כ"ח קלב—פז.
פ"ד כ"ת קלב—פז.
פ"ד כ"ת קלב—פז.
פ"ד כ"ת

פי"ח כ"ג שכט—קמח.
פוסחות אוכלין, נכוף רמז—קיט.
פטירה, פ"ג קמה—פו.
פתחיהן, פי"ב כ"ג רלד—קמה:
קידה, פ"ב כ"ג יא—כ.
קובל, ר"פ רשל—קו.
קלפים, פ"ו כ"ו סא—כו:
ר"ה סא—כז.

משנה למלך

ישה"ת, פ"ד שג—קמח, רשל—קו:
פ"ב סח—לד, קסב—ה, רכו—קיד:, רפל—קלט:, רפג—קה:, ריג—קז.
פ"ב כ"ח נד"ב ודע קמח—פת.
פ"ב כ"ב רכב—קיז:
פ"בב"ח ד"ב ודע קסב—פת.
פ"ב כ"ח קסב—פג, רו—קה:
תפילין, פ"ח מז—ס.
מילה, פ"ד כ"ו שכו—קמח:
שבת, פי"ח כ"ב קיח—מת.
חמץ ומצה, פי"ח קמח—פו.
פ"ח סח—לד, קמ—סט, קח—סז:, קסב—פד:, רפג—רמד:, קסז—פד, קמ—פז.
פ"ח כ"ד שנ—קסב.
פ"ח כ"ו סז—לג, קלט—סח:
פ"ח כ"ז קסג—פב, קמט—ג:, קמ—לח.
רנד—קכו, דש—קלח.
סוכה, פ"ו רפז—קמב:
שקלים, פ"ד כ"ג ד"ב וכב רפט—קמג:
אישות, פ"ב כ"ח, נכנסת מל"מ קמו—פט:
פ"ב כ"ח ונכנסות שנ—קפח.
פ"ב כ"ז קמז—לד.
פ"מ, פ"מ קסג—פג.
פ"מ חמ"ו שב—קו:
פי"ד כי"ד קסב—ה.
נכוף נד—קג:
שבועות, פ"ד כ"ח עח—לד.
נזירות, פ"ג קמב—פח:
תרומות, פ"ב כי"ד שז—קנג.
פ"ז כ"ח קסג—פג.
רפ"י שח—קנד:
פי"ג כ"ח קל—סד:
כלי מקדש, פ"ד כ"ב סה—קלב.
פ"ח כ"ב וכ"ו שכז—קב.
ביאת מקדש, פ"ג כל"ח פו—ו:, קח—פח:, רמב—קכ:
סנ"ג שמט—קפ.
מעה"ק, פ"ח כי"ד שיח—קסב:
פי"ח שח—קנג.
פמ"ו כ"ז ג—קמט.
פסוחים"ק, פי"ג שכד—קכז, שכו—קסח:
פי"ד, ונכנסות מל"מ שכד—קכז:.
פי"ח כ"ט רמח—קכב:
עבודת יוה"כ, פ"ב כח"י לפח—קמו.
מעילה, ריש כ"ו נח—כד:
בכורות, פ"ד שלכי כ"ח לז—ח:, שסז—קל:
שגגות, פ"ג כ"ז ק—
פ"ג עח—לג:, לד.
פ"ג כ"ט קסח—פב:
פ"ג דשמ—קסח.
סנ"ג ללד—קמד:
פי"ג עח—לג:
פי"ג כ"ח קסח—פו.
פוסחות צרעת, פ"ג כ"ח לד—מד
פי"ג כ"ו כז—ז:
אבות השומאות, פי"מ קם—שנ:
פוסחות אוכלין, נכוף רמח—קיט.
פלים, פכ"ג כ"ט שב—לח.
נגיעות, פ"ג פו—לב:, רמב—קכ.
חובל, פ"ח כ"י שע—קמה.
פלוח ולוח, פ"ד דין ג' סח—כז.
פ"ד כ"ו מז—ם.
פ"ד קעב—פח:
פנחדרין, פי"ז כ"ז רלד—קמח.
אבל, פי"ד קמ—שע, קפב—לב:
פי"ד כל"ח לד—קב, לו—קה:

תוספות מיימוניות

דיעות, פ"ו סט—ל
פ"ז כ"ד סח—ל
ציציות, פ"ג לוח ו' ז—ב
שבת, פכ"ט לוח מ' קכח—סב:
פ"א, פי"ז לוח מ' לח—ח:

לחם משנה

תפלה, פ"ח כ"ט רשח—קלו.
פ"ח כ"י רשח—קלו.
שבת, פי"ב כ"ג קכד—ם.
פכ"ח כ"ח קכד—נמ:
סנכ"ד רשז—קלח.
יו"ט, פ"ג כי"ב רנד—קכו.
פ"ד כ"ח רנד—קכו.
רפ"ד רמ—קכז:
חמץ, פ"ו כ"ב רכב—קי:
שופר, פ"ח כ"ג שרב—קלו:
פ"ב רשב—קמא:
פ"ב כ"ו שעח—קלד:
נזירות, פ"ב קנו—נו:
פ"ו כ"ט קנח—פד:
פ"א, רפ"ח רפ—קלט:
פי"ז כ"ב כח—יח.
פי"ז כח—יב, כו—יג:
שבועות, פ"ב קסט—ג:, רלב—קמז:
פ"ב כ"ב רשח—קנ, שנ—קפח.
פ"ב ד"ב שב' לחנק ריג—קז.
נדרים, ספ"ב שח—קנג:
נזירות, פ"ד כי"ח קמב—ב:, קמד—שב:
מעה"ק, פמ"ז שמח—קמט.
פסוחים"ק, פ"ח כ"ד שיח—קנח.
עבודת יוה"כ, פ"ג קיח—מ.
פ"ב כ"ד קכד—לד.
פ"ב כח"י רלח—קמו.
ק"ש, פ"ד כ"ג שיח—קסב.
פ"ד שיח—קסג.
חגיגה, פ"ב כ"ו שר—קלב
שגגות, פ"ב כ"ב רמב—קב.
פ"ב שמח—קמח.
אבל, פ"ג כ"ב קכח—סג:

שער המלך

שבת, פי"ב כד—לד.
יו"ט, פ"ו כ"ד ד"ח ומשהב רמ—קכז:
פ"ו ד"ב ומולם רמח—קכב:
פ"ג קפ—קז:
פ"ג כ"ט רכז—קמו.
חמץ, פ"ו סוף כ"ח קמז—לד.
פ"ו כ"ב קפט—לח.
פ"ו כ"ו רכב—קי:
פ"ו רכב—קיג.
סנ"ג כב—יג.
פ"ג נד"ב ויש לפתפס קפב—פח.
פ"ב כב"ב רד—קפ:
פ"ו קפ—קז:
שופר, מרב—קלו:
שמיטה, פ"ד שיט—קו.
לולב, פ"ח כ"ב קכד—נח:—פ:
פ"ח רשמ—קלט.
אישות, פ"ב סוף כ"ג קמז—לד.
פ"ט כפ"ו ד"ב כן ממת שכד—קמז.
נזירות, פ"ג סוף כ"ג רמח—קכב:
א"ב, פי"ז רלפ—קמת.
מ"א, פ"י רמח—קכב:
פי"ד קיב—מפ:
פי"ד שו—קנב.
נדרים, פ"ג כ"ע יח—ד:, יט—כ.
פ"ג קמז—פד:—פה.
ביאת מקדש, פ"ד כ"ו שיח—קסט:
פ"ד כ"ז שיח—קנת.
פ"ד כ"ח שיח—קנח:
פ"ד כ"י שיח—קסב:
פ"ד כ"י שיח—קסד.
פ"ד כי"ד שיח—קנפ.
פ"ד סוף כי"ד שיח—קפ.
פסוחים"ק, פמ"ו כ"ח רמ—קית.
עבודת יוה"כ, פ"ג לפ—קמג:
ק"ש, פ"ד כ"ג שיח—קסד.
פ"ו נפס מכר"ח נרוחם קמח—פג.

מגדל עוז, פ"ח מנרטת כי"ח שמח—קמח:

הקובץ, נפ"ד מסוכב של—קמט.

שלחן ערוך

אורח חיים

ם, רמ"ח ומג"ח רסב—קלד:
ג, טוש"ע קיג—ג.
ו, מחכ"ם סק"ו מכ—יט.
ח, ס"ם, ומ"ז סק"ח ו—ב:
ח, סמ"ז יח—ח:
ח, מג"ח סק"כ נפס של"כ ונפס כפר"י נכ—כד.
ח, מג"ח סק"ו נפס של"כ ם—כב:
ח, מג"ח סק"ח ו—ב.
ח, מג"ח סק"ט ריח—קח.
ח, רמ"ח ומג"ח סק"ז קלט—סט.
ח, מג"ח סק"ז ומ"ד שם—קפה.
ח, מג"ח סק"ז ומ"ז שם נג—כג.
ט, מג"ח סק"ג ומחכ"ם שם ז—ב.
י, ב"י ור"מ ח—ג:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ם ופוסקים

י, מג"מ סק"ג סמ—ו:
י, מג"מ סק"ג בסמ ד"מ מ—ת.
י, כ"י וכ"מ בסופ"י יד—ב.
יא, שמג—קמו:
יא, כ"י סו—ו:
יא, ס"ס וס"י כז—יד.
יא, מג"מ סק"ח שמו—קמו:
יא, מג"מ סקכ"ח י—ת.
יב, ברס"י כז—יד.
יב, קפח—לד:
יב, ב"י בסמ כמרדכי שסס—קלח:
יג, מג"מ סק"ח סו—ו:
יג, מג"מ סק"ח בסמ כמרדכי יח—ת.
יג, מג"מ סק"ח בסמ כמרדכי נד—כג:
יג, מג"מ סק"ח קמד—סו.
יג, מג"מ בסופ"י קלה—לו.
יג, ישועות יעקב קסח—פ:
יד, ברס"י י—ד.
יד, יח—ת:, נא—כח:, קלט—סס.
יד, ע"ז שמו—קפה.
יד, ע"ז סק"ו רכז—קמו.
יד, מג"מ סק"ג לח—מ.
יד, מג"מ בסופ"י שכו—קסס:
סו, ס—כה:
ח, פמ"ג במ"ז שסס—קלג:
יט, בשג"מ סק"ח יח—ת:
כ, ס"ק, ופמ"ג סס בא"ח לוח י"ח לסג—קלג.
כא, ס—כה:
כב, סוד וב"י ל—מ.
כב, ע"ז ומג"מ ל—סו:
כה, שסח—קלח.
כה, ב"י שמו—קמו:
כה, בב"י בסמ ר"ת ובסמ כרו"ן, ומ"ז ומג"מ יט—י:
כה, סי"ב, ע"ז ומג"מ סס וסקכ"ב קמה—סג.
כה, מג"מ סק"כ שמד—קלה:
כה, בלבוש ס"ס כד—יג.
כה, בלבוש סקי"ח בסמ דב"ש, ושפ"ת סק"ז בסמ פ"מ, ובהג' רמק"ח יט—י.
כה, דג"מ שלמ—קמד:
כה, בסוף הסימן קמה—סג.
כו, פמ"ג כג—יח.
כז, ב"י כח—סו:
כז, ס"ס, ובב"י כח—סו.
כז, ס"ס ו' י"ח כד—יב:
כז, בסוף הסימן כח—סו:
כח, ע"ז סק"ח שמה—קפה:
ל, ס"ג יח—ת:, כג—יב.
ל, בסופ"י, וב"י ופ"ז כ—י:
לב, סוד כז—יג.
לב, ב"י כה—יב.
לב, סמ"ו ופ"ז כג—יד:
לב, סל"ז כז—יד.
לב, סמ"ד, ובסוד כה—יג:
לב, סמ"ד כח—סו:
לב, סמ"ד, ובשע"ת סק"ד בסמ דב"ש כו—יג:
לב, ובמג"מ סק"ח שלד—קמב:
לב, מג"מ סק"ג כד—יד:
לב, טוש"ע וב"י, ובמג"מ סקנ"ו כח—סו.
לב, שע"ת סק"ד בסמ דב"ש כח—יח.
לב, פמ"ג סקכ"ז כג—יח.
לב, ב"י בסופ"י וברכ"י בסמ כרע"ת כד—יב:
לג, שוד וב"י וכ"ת, ע"ז ומג"מ סק"ת וכמג"מ סק"ג ובמ"ז סק"ג ופמ"ג שם כה—נג:
לג, סוד וכ"ת, וכמאמר ס"ג, פמ"ג סק"ת סק"ג וסק"ג כח—יח.
לג, מג"מ סק"ג וסק"ג כח—יח.
לג, מחב"ש סק"ג כח—יח.
לג, מחב"ש סק"ג כח—יח:
לג, פמ"ג סק"ת יח—ב.
לג, פמ"ג סק"ת כח—יח:
לד, סוש"ע כמ—סו:
לד, ע"ז כח—סו:
לד, מחב"ש סק"כ כח—סו.
לה, ב"י שמג—קפה:
לו, כג—יב, ל—סח.
לו, סוד וב"י, ובמג"מ שם קמה—סג.
לח, ל—סח.
לט, לת—סח.
לט, מג"מ סק"כ יח—ח:
מ, ס"ב בשג"מ סו—לט:
מ, מג"מ סק"ו כז—יד:
מב, מה—יט, שסד—קל.
מב, סוש"ע כמ—סו:
מב, מג"מ סק"ו כמ—סו:
מב, מג"מ סק"ג נה—כד.
מו, נת—מג:
מו, ובסוד לב—סח:
מז, ב"י, ע"ז סק"ם, מג"מ סק"ג, ובפוסקים שם לב—סח:
מז, ע"ז קמח—ב.
מח, רמ"מ ומג"מ ת—יח:
מח, מג"מ בסמ ד"מ ומו"ז קמו—ג:
מט, ס"ו, ומג"מ סק"ם נה—כג:
נ, ב"י שם, ומג"מ סק"כ רפח—קלה:
נד, מג"מ מת—יט.
נה, סח—כו:
נה, רמ"מ מת—יט.
נה, מג"מ בסופ"י בסמ מהרי"ל סב—כז:
נט, ר"ג מת—יט.
נט, ס"ד וס"ז יט—י:
ס, ומג"מ סק"ג שנח—קפח:
ס, מג"מ סק"ד שנה—קפג:
ס, מג"מ סק"ז נג—כב:
ס, מג"מ בסמ רדב"ז שסד—קי.
סא, סוד ושו"ע ס"ד מ—יח:
סב, נרסי' ובמג"מ שם מח—כ:
סז, שנה—קפד.
סח, רלה—קיח:
סח, ב"י בסמ ריב"ש, רמ"ח, ד"מ וח"ס שם קא—מד.
סח, סי"ב ומג"מ שם, וסמ"ו כג—יב.
סט, ב"י בסמ רמב"י קכ—מד:
עא, ב"י י—ד.
עד, ס"ב רסג—קלב.
עד, ע"ז סק"ת לד—ח.
עד, ע"ז סק"ד לד—ח.
עד, ט"ר ופמ"ג לד—ח.
עה, ס"ג ובמג"מ שם מ—יח:
עה, מג"מ לד—מז:
עט, ס"ב, ובמג"מ סק"ח פו—לט:
פא, סוד רנב—קמד.
פב, ס"ב בשג"מ לט—ת.
פב, ס"ו לט—ת.
ק, שסס"ב ס"ד מ—כד:
ק, ס"ם, ובשג"מ סק"ג וסק"ו, ופ"ז סק"ד פכ—לט:
ק, ס"ם כב—כז:
קא, ובמג"מ שם ם—כב:
קא, ס"ד מב—לט.
קא, ט"ז וסק"ו כז—יד.
קא, ב"י בסמ כמרדכי, ובשו"ע ס"ב, ומג"מ סק"ג בסמ בתרוה"ל וסק"ל מ—יח:
קא, ב"י בסמ מהרי"ק קסב—פד.
קד, יט—י.
קד, ס"ז יט—י:
קו, ברס"י סב—כז:
קו, בסופ"י, מג"מ בסמ שגודרכם ללח—קמד.
קח, ברס"י, ובע"ז ומג"מ קמכ—סג.
קח, ע"ז סק"י שלמ—קמד:
קמ, ס"ג בר"מ פכ—לט:
קי, ע"ז סק"י"ד שנכ—קמד.
קיב, רפג—קמ:
קכו, קלב—סב:
קמו, בסופ"י ופ"ז ומג"מ שנכ—קפב.
קח, ע"ז שב—קי:
קיח, ע"ז סקי"ז, ובממאר ללח—קמד.
קיח, סוד, ופ"ז יט—י:
קכד, רמ"מ בר"י, ופמ"ג בא"ח ובהג"י ובמ"מ סכ"כ רפח—קלב:
קכד, ס"כ וס"י, ובע"ז סק"ג, ומג"מ סק"ג וסק"ד וסק"ם יט—י:
קכד, ס"א שנכ—קפב:
קכד, סוד בסופ"י, ובמג"מ סק"ג, ופ"ר רפח—קלו.
קכו, מח—יח:
קכח, סוד, וב"י שם בסמ הרמב"ם, ובממאר שם מב—כ.
קכח, סי"ד קב—מד.
קכח, ע"ז סקל"ט שסס—קלב:
קכט, מג"מ בסופ"י, וב"י בסמ שגלי לקמ, ובלבוש מח—יט.
קלב, ע"ז שכו—קמ.
קלב, מג"מ יט—יח.
קלב, ב"י בסמ מהרי"ק קלו—לו:
קלב, ב"י מו—כ.
קלה, סי"ד, ורמ"א וע"ז ומג"מ שם נב—כח:
קלה, סי"ד, וברכ"י לוח י"ג בסמ בתרוה כמיס מס—כח.
קלה, סי"ד, ובפר"ח שם מז—כ.
קלה, ובע"ז שם מס—כח.
קלה, מג"מ סק"ז נח—כח:
קלה, מג"מ סק"ז בסמ מהרי"ק מו—כ.
קלה, מג"מ סקכ"ח, ובפמ"ג שם מח—כ:
קלה, מג"מ סקכ"ג בפלוגתת כג"א ומו"ז מז—כ:
קלה, ט"ר, ופמ"ג מז—כ:
קלה, ט"ר לוח י"ז מח—כח.

קלב, דג"מ, ובמ"ר בסח סמ"ת, ושע"ז
סח, וערכ"י סוף פוח ב' נ—כח.
קלב, נסופ"י נה—כח:
קלב, נסופ"י, ומג"מ סח בסח פו"ז
והב"ח, ופר"ח סח בסח כמרדכי,
ופמ"ג בא"מ פוח כ"ב, ובגלבי סח
מח—כ:
קלו, מג"מ נ—כח:
קלו, מג"מ בסח כלבוש יח—ב
קמ, ע"ז סק"ע מח—יח:
קמד, כ"י גה—כג.
קמח, מג"מ סק"ע ומחכ"ם גב—כב:
קמח, מג"מ ומחכ"ם נסופ"י גב—כב:
קמ, רמ"מ, ולבוש, ומ"ז, ומג"מ יב—כג:
קמ, ע"ז סק"ע יב—כג:
קמו, ב"י, וכע"ז סק"ג גח—כד:
קמו, ובמג"מ סק"ו פו—כד:
קמו, ב"י נסופ"י מח—יח:
קמו, מג"מ סק"ו ומחכ"ם נסופ"י נב—כב:
קמ, רמ"מ, ולבוש, ומ"ז, ומג"מ יב—כג:
קמ, ע"ז סק"ע יב—כג:
קמו, ב"י, וכע"ז סק"ג גח—כד:
קמו, ובמג"מ סק"ו פו—כד:
קמו, ב"י נסופ"י מח—יח:
קמז, ורמ"מ סח וב"ח סח פח—כד:
קמז, ע"ז ומג"מ פו—כה:
קמז, נסופ"י מח—כד:
קמז, פ"ח, ומג"מ סק"ע בסח מרדכי
ופמ"ג בא"מ סק"ע סח—כה.
קמח, ס"ק, ומג"מ סק"ע בסח מרדכי
ובסק"ד סח—כה:
קמח, סי"ד כ—יז.
קמח, בכ"ה וע"ז ומג"מ סח—כה:
קמד, רמ"מ ומג"מ נרס"י סח—כה.
קמד, כ"מ קי—יג.
קמו, מג"מ בסח בכ"ג וממ"ס כ—יז.
קמז, נרס"י סה—לב.
קמח, מג"מ סק"ח סה—לה:
קמח, ב"י מל כנמו"י קכח—סג:
קמח, ב"ח לח—מג.
קמח, מג"מ קלח—לח.
קמת, דנו"מ יח—ב:, קכח—סג:
שיג קי—מז.
שיג, מוס"ע סח—כה:
שיג, ס"ע רלח—קמ.
שיג, מג"מ קפח—לד:
שיג, נלב"ם בסק"ז לה—מה:
רמג, נרס"י מח—כ:
רמג, מור בסח כגלוסים, ב"י, ובבג"ה
ס"ג, מג"מ סק"ה, סק"ת, ומק"א
בסח שטח וב"ח לו—מה:
רמג, ס"ד סה—לב.
רמג, ס"ה ומ"ז סח לח—מג.
רמד מד—לח:
רמד, מג"מ קמה—ב, קפח—לד:
רמד, מג"מ סק"ע, ובסי"ע לח—מג.
שיב, ב"י ומ"ז קמו—ב:
שיב, ב"י ומג"מ סק"ה קיד—ב:
שיב, ס"ע קפח—לח:
שיב, ס"ח קמו—ב:
שיב, ובמג"מ סק"ה רמג—קלח.
שיב, במג"מ סק"ה לא—קמח:
שיב, מחכ"ם נרס"י רמה—קלח:
רמו, מג"מ סק"ע קמ—ה:
רמו, נסופ"י וב"י ותתרומים סח נו—כד.
רמח, מחכ"ם נרס"י רמם—קלח.
רמח, מג"מ סק"ע קמ—ה.
רמד, ב"י בסח ב"ל, ס"ק פוח י"ב, ולבוש
ופמ"ג, ובאר הגולה בסח רס"ל
ורמ"מ בסופ"י רלה—קי:
רפו, ס"ד לא—קמה:
רפה שמה—קפה.
קל, שיב—קפה:
קל, ס"ג שיב—קפה:
קל, ס"ד שיב—קפג.
קל, מג"מ סק"ד סה—ל.
רל, סופ"י כ', ובמור, ומ"ז סקי"ג ריח—קה.
רל, מג"מ סק"ד נח—כח:
רל, מג"מ סק"ד שיב—קפה:
רל, סה—לו:
רל, רמ"מ נרס"י, ומג"מ סופקס"ו פ—לו:
רל, סה—לב, קי—מו, רל—ך
רל, ס"ב וס"ו פ—לו:
רל, ב"י ומ"ע ורמ"מ, ובמג"מ סק"כ,
ותר"ח בליקומיו רפו—קה.
רל, מג"מ סקס"ו וסקע"ז, ובמחכ"ם
סח, ופמ"ג בא"מ סח, ס"ק פוח י"ד
בסח ס"ח פ—לח.
רל, מג"מ סקס"ז רכח—קה:
רכ, מור בסופ"י יו—קו:
רו, כ"כ, ובמג"מ סח נב—כג.
רו, ס"כ סה—קפה.
רו, מג"מ סק"ז בסח כמרדכי סה—לב:
רו, מג"מ פוס"ק כ"ז סח—קפה.
רס, סה—לו:
רס, מור וב"י, ובמ"ז שיב—קפג:
רס, ס"ג, ובמג"מ סק"ג יט—י:
כ, רכג—קה:, רמ—קכד.
כ, מג"מ נרס"י מג—לח.
כ, מג"מ קסה—פד.
כ, ובמג"מ סק"ד רנד—קכה:
כ"ח, ס"ד, ובמג"מ סח"ת וסקי"ח
ובמחכ"ם רכה—קיח.
כ"ג, נרס"י, ובמג"מ סק"ז שה—לב.
כ"ד, ב"י נסופ"י בסח כ"ג"ם בסח רמ"ן
שיד—קה.
רמ, מג"מ סק"ג רכה—קיב:
רי, ס"ג רנד—קכה:
רכ, שיג—קה.
רכ, מ"ז סק"ג, ובמג"מ סק"כ ל—פו:
רכ, מג"מ סק"ו ובמחכ"ם שם ל—פו.
רכד, ל—פו.
רלב, מג"מ סק"ג לפ—ית.
רלה, מחכ"ם סק"ג לפ—ית.
רלו, ב"י מת—יט.
רלו, מג"מ ומ"ז שה—לפ:
רמ, ס"ו וסי"ת, מג"מ סקמ"ו סקי"ח
וסקכ"א, ופמ"ג במ"ז, ומ"ר סקי"ד
פו—לפ:
רמג, נרס"י, ובחום' שבת קי—מז:
רמג לת—מת.
רמג, ס"ב, ובמ"ז ל—מ:
רמג מ"ז ומג"מ סק"ע פו—מ.
רמג, מ"ז נסופ"י, וחוס' שבת ס"י פפ—מ:
רמג, מ"ז נסופ"י שם—קפה.
רמד, ס"ע וס"ז שם, וס"ג במג"מ
ובמחכ"ם, וחו"ס לת—מת.
רמד, בכג"ה שם—קפה.
רמד, רמ"מ, ובמג"מ סק"ד סת—כז.
רמד, מ"ז סק"ע קכה—פז.
רמד, מג"מ סקמ"ז קנ—מד.
רמד, ב"י נסופ"י בסח סמ"ג פפ—מ
רמד, ב"י נסופ"י בסח סמ"ק רמג—קכג.
רמ"ד, נסופ"י פפ—מ.

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

רמח, נרמ"י, ובמ"ב, ומ"מ נסוס"י
קמט—נ:
רמג,
רמה, נרמ"ח
קמב—ס:
רמה, סמ"ג
מב—כב:, קמב—ס
שם, מג"ח סקל"ב
רב—קמ.
שם, ישע"י
שב—קמה:
שג, סכ"ז
קכד—שב.
שה, מג"ח ססק"ז
קי—מ:
שה, מול
ל—מ.
שו, נרמ"י, ומג"ח סקי"ד
רסד—קלג:
שו
קי—מ:
שו, ב"י בשם רשב"ם, ושו"ע סי"ד ומג"ח
סקכ"ט
קיב—מט:
שו, מג"ח סק"ב ומחכ"ס שם
רחל—קמו.
שו, מג"ח סקמ"ו
קלב—לו.
שז
פח—ב, קי—מ:
שז, ב"י בשם רשב"א, וד"מ, וב"ח, ומ"ז
סק"ד, ופ"ח לוח מ"ו
קד—מד:
שז, מ"ז סק"ב
קג—מד.
שז, מג"ח סק"ז
קיג—ב.
שז, מג"ח סק"ז
קמ—מז.
שז, ס"ל נסוס"י בשם תשו' כנ"ח
קג—מד.
שח, כנ"ח, ומג"ח סקמ"ז בשם כר"ן
רחל—קמו.
שח, ס"ח, ומג"ח סקמ"ז
רחל—קמו.
שח, סמ"ק
שנ—קפב.
שח, מג"ח סקמ"ח
קמו—נד.
שח, נרמ"י
קמו—נו.
שיב, ס"ז
קיג—ב.
שיג
שמב—קמב:
שיד רמב—קב, ריט—קכה:, שמב—קמב:
שיד, מ"ז סק"ב, מג"ח סק"ב
קכד—סג
שיד, מג"ח סק"ב
קלב—פו.
שטו,
שמב—קמב:
שטו, מג"ח סק"ג ומחכ"ס שם, ופמ"ג
פו—לה:
שי, מג"ח סק"י ומחכ"ס
קכג—נד.
שי, מ"ז סק"ז, ומג"ח סקמ"ו בשם
מרדכי
רסח—קלב:
שי, מג"ח סק"ב
ח—ח.
שיה, שו"ת, ומ"ז שם סקי"ג
קי—מ:
שיה, ס"ב, ומ"ז סקי"ג ומג"ח סק"ם
קיח—מא.
שיה, מג"ח סקל"ו, ודגו"מ שם
קכד—ס:
שיה, ס"ב ומג"ח סק"ם, וסי"ד ומג"ח
שם וסקס"ו, וסקס"ז וסי"ז ומ"ז
סקי"ג, ב"י בשם שבולי
לקט, ס"ר לוח מ' בשם תשו' ריב"ם,
ברכ"י לוח כ'
קי—מ:
שיה, ס"ג וסי"ד, מג"ח ססק"ב וסקס"ו
וסקס"ז בשם ב"ח ועבוס
פד—לב.
שכ, ס"ו, ומג"ח סקמ"ו וממכ"ס
קלב—פו:
שכ, מג"ח סק"ב בשם נכ"ז
קיח—נב.
שכ, מג"ח סק"ב
קכד—ח:
שכ, מחכ"ס סק"ב
קכד—נת.
שכ, ישועות יעקב
קיח—נד.
שכ, ישוע"י לוח מ'
קיח—נד:, שיח—קסב:
שכא, סוס"ם, וב"ח, ומ"מ סקל"ח נסוס"ו
קלב—פו:
שכג, ס"ב
קלב—פז:
שכג, ס"ח
קלו—פז:
שכג, סי"ח
קלו—פת.
שכה, סוס"ם, וב"ח סק"ג וסק"ו, ופמ"ג
פ"ח סק"ד, ותוס' שבת לוח כ'
ולוח יו"ד
קי—מ:
שכה, ס"ב וס"ג, מ"ז ומג"ח סק"ב,
וממכ"ס, ומג"ח סק"ז
קי—מ.
שכה, מ"ז סק"ג וסק"ו, ומג"ח סק"ב
וסק"ז
קיח—מא.
שכה, מג"ח סק"ז
קיב—מח:
שכה, ס"ב
קי—מ.
שכה, מג"ח סק"ד
קיג—ב.
שכה, מג"ח סקי"ד
קיב—מט, שמב—קמב:
שכה, מול וב"י, ושו"ע סי"ג וסכ"ד,
ממכ"ס סק"ם, ופמ"ג בא"ס סק"ט
קיב—מח:
שכח, מ"ז ס"ו, מג"ח ס"ם בשם בגמ"ר
רמ"ח סי"ב
קיב—ב.
שכח, סי"ב בתוכו ומ"ח
קיב—מט.
שכח, ממכ"ס סק"ם
שח—קנו:
שכח, ב"י בשם רשב"ץ, סמ"ז בכנ"ב, סי"ז,
סכ"ח ומ"ז סקכ"ח וסקכ"ח, סל"ג
ומג"ח סקמ"ב, וסו"ה
קיג—ב.
שלה, ב"י, ומג"ח שם סק"ד
קמח—נו.
שלד, מג"ח
רלב—קמב:
שלד, ובמג"ח נסוס"י
רלו—קמב:
שלו, מג"ח סק"ג
רנס—קכט:
שלח, מג"ח נרמ"י בשם יס של שלמה קכד—סג
שלח, מג"ח נרמ"י
רב—קנ.
שלם
רלב—קיח.
שלם, מג"ח סק"ב
קכד—סג.
שלם, מג"ח סק"ב
רב—קנ.
שלם, מג"ח ס"ג
רד—קב:
שלם, מג"ח סק"ח בשם תכ"ד
סד—כט.
שמא, שע"ת בשם שבו"י
קכ—מד:
שמב, ב"י נרמ"י, ומ"ז ומג"ח ופמ"ג
בדעת כמוד שם, ומ"מ סוס"י בשם
ספקי מהרא"י, ומג"ח שם סק"ד
מסהדרין נ"כ
קכה—סב:
שמג
רמז—קכג, זז—קנד:
שמג, ב"י
לח—מח.
שמג, מג"ח סק"ג
שרב—קלו:
שמג, מג"ח בסוס"י
נד—בג:, קכח—סג:,
קלב—פו.
שמה, ס"ב
רחל—קמו:
שמה, ס"ג, ומג"ח סק"ת, ומ"ז סק"ב
וסק"ג
קלב—פו:
שמה, ס"ו, ומג"ח נרמ"י
קלב—פז.
שמה, סי"ת, ומג"ח סק"י
רסג—קלב.
שמה, סי"ד
קלב—סה:
שמו, ס"ת, וכמ"ז סק"ג
רחל—קמו.
שמח, ומ"ז שם
רכח—קמו.
שמח, וכמ"ז ומג"ח שם
קלב—פו.
שנג, ב"י בשם כרשב"ד
שמח—קמה:
שסב, ב"י, ושו"ע ס"ג וס"כ, ומג"ח
סקי"ם
קד—מד:
שסג, נרמ"י, וממכ"ס סקל"ת נסוס"ו
קלב—פו:
שסג, ס"ב
קלב—פז:
שסג, ס"ח
קלו—פז:
שסג, סי"ת
קלו—פת.
שסג, סמ"ק, וכמ"ז, ומ"ח נסוס"י
קסה—לז:
רלה,
שם—קנ:
רלה, נרמ"י
שמ—קנ:
רלה, סמ"ג
קמה—ס:
שם, מג"ח סקל"ב
רב—קמ.
שם, ישע"י
שב—קמה:
שג, סכ"ז
קכד—שב.
שה, מג"ח ססק"ז
קי—מ:
שה, מול
ל—מ.
שו, נרמ"י, ומג"ח סקי"ד
רסד—קלג:
שו
קי—מ:
שו, ב"י בשם רשב"ם, ושו"ע סי"ד ומג"ח
סקכ"ט
קיב—מח:
שו, מג"ח סק"ב ומחכ"ס שם
רחל—קמו.
שו, מג"ח סקמ"ו
קלב—לו.
שז
פח—ב, קי—מ:
שז, ב"י בשם רשב"א, וד"מ, וב"ח, ומ"ז
סק"ד, ופ"ח לוח מ"ו
קד—מד:
שז, מ"ז סק"ב
קג—מד.
שז, מג"ח סק"ז
קיג—ב.
שז, מג"ח סק"ז
קמ—מז.
שז, ס"ל נסוס"י בשם תשו' כנ"ח
קג—מד.
שח, כנ"ח, ומג"ח סקמ"ז בשם כר"ן
רחל—קמו.
שח, ס"ח, ומג"ח סקמ"ז
רחל—קמו.
שח, סמ"ק
שנ—קפב.
שח, מג"ח סקמ"ח
קמו—נד.
שח, נרמ"י
קמו—נו.
שיב, ס"ז
קיג—ב.
שיג
שמב—קמב:
שיד רמב—קב, ריט—קכה:, שמב—קמב:
שיד, מ"ז סק"ב, מג"ח סק"ב
קכד—סג
שיד, מג"ח סק"ב
קלב—פו.
שטו,
שמב—קמב:
שטו, מג"ח סק"ג ומחכ"ס שם, ופמ"ג
פו—לה:
שי, מג"ח סק"י ומחכ"ס
קכג—נד.
שי, מ"ז סק"ז, ומג"ח סקמ"ו בשם
מרדכי
רסח—קלב:
שי, מג"ח סק"ב
ח—ח.
שיה, שו"ת, ומ"ז שם סקי"ג
קי—מ:
שיה, ס"ב, ומ"ז סקי"ג ומג"ח סק"ם
קיח—מא.
שיה, מג"ח סקל"ו, ודגו"מ שם
קכד—ס:
שיה, ס"ב ומג"ח סק"ם, וסי"ד ומג"ח
שם וסקס"ו, וסקס"ז וסי"ז ומ"ז
סקי"ג, ב"י בשם שבולי
לקט, ס"ר לוח מ' בשם תשו' ריב"ם,
ברכ"י לוח כ'
קי—מ:
שיה, ס"ג וסי"ד, מג"ח ססק"ב וסקס"ו
וסקס"ז בשם ב"ח ועבוס
פד—לב.
שכ, ס"ו, ומג"ח סקמ"ו וממכ"ס
קלב—פו:
שכ, מג"ח סק"ב בשם נכ"ז
קיח—נב.
שכ, מג"ח סק"ב
קכד—ח:
שכ, מחכ"ס סק"ב
קכד—נת.
שכ, ישועות יעקב
קיח—נד.
שכ, ישוע"י לוח מ'
קיח—נד:, שיח—קסב:
שכא, סוס"ם, וב"ח, ומ"מ סקל"ח נסוס"ו
קלב—פו:
שכג, ס"ב
קלב—פז:
שכג, ס"ח
קלו—פז:
שכג, סי"ת
קלו—פת.
שכה, סוס"ם, וב"ח סק"ג וסק"ו, ופמ"ג
פ"ח סק"ד, ותוס' שבת לוח כ'
ולוח יו"ד
קי—מ:
שכה, ס"ב וס"ג, מ"ז ומג"ח סק"ב,
וממכ"ס, ומג"ח סק"ז
קי—מ.
שכה, מ"ז סק"ג וסק"ו, ומג"ח סק"ב
וסק"ז
קיח—מא.
שכה, מג"ח סק"ז
קיב—מח:
שכה, ס"ב
קי—מ.
שכה, מג"ח סק"ד
קיג—ב.
שכה, מג"ח סקי"ד
קיב—מט, שמב—קמב:
שכה, מול וב"י, ושו"ע סי"ג וסכ"ד,
ממכ"ס סק"ם, ופמ"ג בא"ס סק"ט
קיב—מח:
שכח, מ"ז ס"ו, מג"ח ס"ם בשם בגמ"ר
רמ"ח סי"ב
קיב—ב.
שכח, סי"ב בתוכו ומ"ח
קיב—מט.
שכח, ממכ"ס סק"ם
שח—קנו:
שכח, ב"י בשם רשב"ץ, סמ"ז בכנ"ב, סי"ז,
סכ"ח ומ"ז סקכ"ח וסקכ"ח, סל"ג
ומג"ח סקמ"ב, וסו"ה
קיג—ב.
שלה, ב"י, ומג"ח שם סק"ד
קמח—נו.
שלד, מג"ח
רלב—קמב:
שלד, ובמג"ח נסוס"י
רלו—קמב:
שלו, מג"ח סק"ג
רנס—קכט:
שלח, מג"ח נרמ"י בשם יס של שלמה קכד—סג
שלח, מג"ח נרמ"י
רב—קנ.
שלם
רלב—קיח.
שלם, מג"ח סק"ב
קכד—סג.
שלם, מג"ח סק"ב
רב—קנ.
שלם, מג"ח ס"ג
רד—קב:
שלם, מג"ח סק"ח בשם תכ"ד
סד—כט.
שמא, שע"ת בשם שבו"י
קכ—מד:
שמב, ב"י נרמ"י, ומ"ז ומג"ח ופמ"ג
בדעת כמוד שם, ומ"מ סוס"י בשם
ספקי מהרא"י, ומג"ח שם סק"ד
מסהדרין נ"כ
קכה—סב:
שמג
רמז—קכג, זז—קנד:
שמג, ב"י
לח—מח.
שמג, מג"ח סק"ג
שרב—קלו:
שמג, מג"ח בסוס"י
נד—בג:, קכח—סג:,
קלב—פו.
שמה, ס"ב
רחל—קמו:
שמה, ס"ג, ומג"ח סק"ת, ומ"ז סק"ב
וסק"ג
קלב—פו:
שמה, ס"ו, ומג"ח נרמ"י
קלב—פז.
שמה, סי"ד
קלב—סה:
שמו, ס"ת, וכמ"ז סק"ג
רחל—קמו.
שמח, ומ"ז שם
רכח—קמו.
שמח, וכמ"ז ומג"ח שם
קלב—פו.
שנג, ב"י בשם כרשב"ד
שמח—קמה:
שסב, ב"י, ושו"ע ס"ג וס"כ, ומג"ח
סקי"ם
קד—מד:
שסג, נרמ"י, וממכ"ס סקל"ת נסוס"ו
קלב—פו:
שסג, ס"ב
קלב—פז:
שסג, ס"ח
קלו—פז:
שסג, סי"ת
קלו—פת.
שסג, סמ"ק, וכמ"ז, ומ"ח נסוס"י
קסה—לז:

תמ, פר"ת סק"ד קט—מ:
תמא, מ"ז סק"ג קפה—פב.
תמא, מ"ז סק"ג, ומג"א סק"ד ודג"מ שם קמ—פת.
תמב, ב"י נרפי' כ—קי:
תמב, מג"א נרס"י קפה—ם.
תמב, מג"א נרס"י ופסק"ג כ—קי:
תמב, מג"א נרס"י, ופוד ודג"מ שם כ—קפ.
תמב, פוד וב"י רכב—קיג.
תמב, ב"י קפג—פג.
תמב, פוד, ומג"א נרס"י קט—כ.
תמב, פוד ומג"א כ—קד:
תמב, ס"ג וט"ז ומג"א כ—קי:
תמב, מג"א קפת—פד:
תמב, מג"א, ומחכ"ש, סק"ד כז—קב:
תמב, ס"ק, ומג"א סק"ח ופ"י, ודג"מ קפב—כב:
תמב, מ"ז, ומחכ"ש סק"ח כ—כת.
תמב, מ"ז, ומג"א סוסק"ד, וח"י סקמ"ג לפ—ק:
תמב, מג"א סק"ח, ובח"י שם כ—כת.
תמב, סק"י ודג"מ לב—קמד:
תמב, מג"א סק"ד ומחכ"ש רכב—קיפ:
תמב, מג"א סק"ס רמח—קכג:
תמב, מחכ"ש סק"ד רכב—קיג:, רד—קב.
תמב, מחכ"ש רד—קב.
תמב, דג"מ קיב—ג, קפה—כה, ריח—קת.
תמב, פר"ח קפג—פת.
תמב, מקו"ח לות כ' מ—קד:
תמג קלב—כ.
תמג, מוד בשם נמב"מ קפו—כג:
תמג, מג"א נרס"י פב—לח:
תמד, מג"א קנד—עו, רשב—קמה, לח—קמו.
תמד, מג"א סק"ס קט—מז:, קפב—גב, קלב—כ.
תמד, מג"א סק"ס ומחכ"ש קפ—מז. שסט—קלח:
תמד, מחכ"ש סק"ס שנד—קפב.
תמד, מחכ"ש סק"ס קלפ—לח.
תמד, מג"א סק"ד ומחכ"ש שם קפד—כב:
תמד, ובברכ"י בשם רדב"ז קפט—לד:
תמה, מוד ומקו"ח רז—קב:
תמה, מג"א קלח—כ, רמב—קב:
תמה, מג"א סק"ב קפב—פה, שנח—קפו.
תמה, מג"א סק"ד ומחכ"ש רנד—קכה:
תמו, מוד, ומ"ז סק"ס קפ—מז.
תמו, מג"א קמפ—מד, רמד—קכח:, רשב—קמח., של—קמת:
תמו, מג"א בשם ס"ל קמו—עב:, קי—מד, רצח—קלח, רשו—קמב.
תמו, מג"א סק"ג יפ—י:, שח—קנח:
תמו, מג"א סק"ג רמח—קכה.
תמו קלח—כ.
תמו, ובשוד רכ—קד:
תמו, מג"א רמו—קז:, רד—קב.
תמו, ס"ד, ומג"א סקכ"ב וסקמ"ד כ—כת.
תמו, ס"ד, ומג"א סק"ג וסקל"ח ובמג"א וד"מ בשם מ"ק לפ—ק:
תמו, ס"ח ומג"א ומחכ"ש ובמג"א ס"ק לי"ם קל—כה.
תמו, סק"י ודג"מ לב—קמד:
תמו, מג"א סק"ד ומחכ"ש רכב—קיפ:
תמו, מג"א סק"ס רמח—קכב:
תמו, מחכ"ש סק"ד רכב—קיג:, רד—קב.
תמו, מחכ"ש רד—קב.
תמו, דג"מ קיב—ג, קפה—כה, ריח—קת.
תמו, פר"ח קפב—פת.
תמו, מקו"ח לות כ' מ—קד:
תמו קלב—כ.
תמו, מוד בשם נמב"מ קפו—כג:
תמו, מג"א נרס"י פב—לח:
תמז, מג"א קנד—עו, רשב—קמה, לח—קמו.
תמז, מג"א סק"ס ומחכ"ש קט—מז:, קפב—גב, קלב—כ.
תמז, מ"ז סק"ג, ומג"א סק"ד ומחכ"ש שם קפב—כב:
תמז, ובברכ"י בשם רדב"ז קפט—לד:
תמז, מג"א סק"ו בשם מגי"א רכו—קה:
תמז, מג"א סק"ו רמו—קז:
תמז, מקו"ח בסוס"י רכב—קיפ:
תמו, ס"א לעב—קיפ.
תמו, מג"א בשם ר"ס, פר"ח קפג—כב:
תמז, ב"י, וח"י לות מ"ז רכב—קיפ:
תמז לעב—קיפ.
תמז, ס"ת, ומג"א סק"ד בשם ב"ח ריב—קז.
תמז, מג"א סק"כ ומחכ"ש לעב—קיפ.
תמז, ס"ת, ומג"א סק"ז וסק"ח רכו—קפ.
תמז, ס"ת בבה"ג רי—קי:
תמז, מג"א סקי"ב רמ—קי:
תמז, מג"א סקי"ב ל—כת.
תמז, מג"א סקי"ב על כה"ח קט—כ.
תמז, ב"י בשם שו"ת רשב"ש, מג"א סק"ו, ומחכ"ש, וסקט ומחכ"ש, וסקכ"ב, ומ"ז סק"י ריח—קפ.
תמז, מג"א סקכ"ב קפ—שמ:
תמז, פר"ח קלב—כב:
תמז, מקו"ח סק"ו וסקי"ג ריח—קפ:
תמז, מקו"ח, וח"י לד—קפו.
תמח, מג"א, ומ"ז קפפ—כב:
תמח, ס"ב ומג"א סק"כ בשם מכר"ל

תמח, ס"ק, ומג"א ותמרומים, ובמג"א סקמ"ג בשם כה"ח קלב—לב:
תמח, מג"א סק"ז, ומ"ז סק"י וי"ש מ"ז כ"ד ומ"ב ריב—קי.
תמח, מג"א סק"ז ומחכ"ש קלפ—לת.
תמח, מג"א סק"ס וסקס"ז ריח—קמ:
תמח, מג"א סקכ"ד וסקל"ח רמ—ק.
תמח, מג"א סקכ"ב וסקל"ח רמ—ק:
תמח, מג"א סקכ"ב וסקל"ח רד—קב.
תמח, מג"א סקמ"ג ומ"ב קלו—לו.
תמח, מג"א סקל"ב קלפ—כב:
תמח, ס"ב, ומ"ז ובמג"א קלו—לו.
תמח, מ"ז סק"ד, ובמג"א סק"ד ומחכ"ש שם, ח"י שם לות י"ד קלו—לו:
תמח, מג"א בשם מ"ב עו—לב:
תמח, מקו"ח, ומג"א סק"ד רכ—קב.
תמח, מקו"ח בסקכ"ב, ומג"א סק"ד ריפ—קמ:
תמח, מג"א סק"כ קלד—לו.
תמח, מג"א, מקו"ח לות מ', שע"ת, מור קלב—לב:
תמח, מקו"ח סק"ס קנב—מ.
תמח, מג"א קנב—עו:, קנו—מז:, קמ—עת.
תמח, מחכ"ש קלו—לז:, שם—קלז:
תמ קלב—מז.
תמ, ובשוע, ומג"א סקי"ג קמו—מז.
תמ, ס"ו, ובח"י שם סקי"ג קמ—סג:
תמ, מג"א סקי"ב רד—קמ:
תמ, מג"א סקי"ב ומחכ"ש שם רד—קב.
תמ, מג"א בסוס"י רכ—קד:
תמא, נרס"י, ומג"א סק"ל, ויפוע"י רד—קמ:
תמא, מג"א נרס"י קלי—לז.
תמא, מג"א נרסי' בשם רלב"ן רג—קמ", רד—קב.
תמא, מ"ז סקי"ז וסק"כ וסקכ"ז, מג"א סקל"ג סקל"ם בשם לבוש וסק"ם ר—לב.
תמא, ס"ג, ובמ"ז סקכ"ז רמ—קו.
תמא, סכ"ג בבה"ב, ומ"ז ומג"א וח"י לד—לם:
תמא, מג"א ומחכ"ש רכא—קט:
תמא, מג"א סקכ"ב, ומחכ"ש סקכ"א רד—קב.
תמא, ס"ד, ומג"א סקכ"ז וסקמ"ח לד—ק:
תמא, מג"א סק"מ קלב—לת.
תמא, מ"ז בסקכ"ז, ומג"א בסק"מ רח—קו.
תמא, סכ"ל, מ"ז ומג"א בסק"מ ר—לת:
תמא, מחכ"ש סק"מ רם—קו:
תמא, מג"א סקמ"ב יי—קו:
תמא, ח"י רד—קב:
תמא מקו"ח לות ו' רג—קל.
תמב, ב"י, ובמ"ש בשם מ"ב, ח"י סקי"ח בשם לוב"ב, ופ"ש סק"ו, ובמ"ש בשם ס"ת לד—לם:
תמב, ס"ב ברמ"א לד—לם.
תמג, ס"ב ברמ"א ומג"א סק"י רח—קו.
תמג, ס"ב, ומג"א סקכ"ב וסקמ"ד ר—לם.
תמג, ס"ד, ומג"א סקי"ג וסקל"ח ובמג"א וד"מ בשם מ"ק ופ"ש ס"ק לי"ם קל—כב.
תמג, ס"ח ומג"א ומחכ"ש ובמג"א סק"ם לי"ם קל—כה.
תמג, ס"ב ברמ"א רכ—קד.

תמג, ס"ד, וט"ז, ומג"א סק"ח ומחכ"ש שם, ח"י לות מ"ז וי"ד, ס"ק סק"ם ס"ק לות י"ב קלב—לה:
תמג, רמ"ע, ודג"מ שם, מ"ז בשם סמ"ק ותי"ט שם רמו—קז:
תמג, ובמ"ז ומג"א קכב—מ.
תמג, מ"ז סק"ג, מג"א סק"ח, ובמ"ש סק"ח ומחכ"ש

וכ"מ, ומ"א פוס מ', ופמ"ג נפ"מ פוס כ' רכב—קי:
חמ, מג"מ סק"כ רכב—קיו.
חמב, מג"מ סק"ז עו—מב:
חמג, ס"כ רכב—קיו.
חמג, רמ"מ ס"ז נמס מכרי"ל ור"ת ופוס רכב—קמ:
חמג, ומחכ"ם סק"ד ריג—ק.
חמג, מ"י פוס ל"ם ר—קו:
חמד, קמע—סמ, רפג—קמ:, רלמ—קמח, שנ—קפו:
חמד, ד"מ מח—לג.
חמד, ס"ז רשע—קלמ:
חמד, מג"מ שנ—קפו.
חמד, מג"מ סק"ד מח—לד.
חמד, מג"מ סק"כ, ומחכ"ם נמס פסקי מכר"י רכב—קמ:
חמה, מג"מ סק"י ריג—ק.
חמה, מג"מ סק"ט רכו—קיד:
חמו שנג—קפב:
חמו, ב"י ומג"מ מח—לג.
חמו, מג"מ מח—לה:
חמו, מחכ"ם, ישועי', פר"ח מח—לד.
חמז, מג"מ שם י—:
חמז, ומג"מ ודג"מ שם י—.
חמח, ס"ד שעע—קפע:
חמח, ס"ד וס"ת, ומג"מ סק"ד וסק"י רלו—קיו:
חמח, מ"י שכ—קפע:
חנ, ב"י קמב—מג.
חנג, מג"מ סק"כ רלד—קיו.
חנג, מור וב"י, מג"מ סק"כ ופמ"ג נפ"מ שם נמס וכמ"ז, מ"י שם נמס ס"ל וב"י רלג—קמח:
חנג, מ"י סק"ל וסק"ג וסקי"ט רלג—קיו.
חנד, מג"מ לג—מו:
חנד, פמ"ג ופר"ח רלמ—קיו.
חנה, נרס"י רנד—קכו. רנמ—קלמ.
חנה קלמ—קנ:, רנמ—קל:
חנה, פר"ח פוס ג' קמב—ג.
חנה, פר"ח פוס ו' עב—כג:
חנו, פר"ח נדיני מנכגי פו"כ פוס י"ז נמ—כה.
חנו, מג"מ סק"ג נמס מרדכי רסו—קלג:
חנח, מוס"ם ס"ו וסי"ח רנד—קכו.
חנט, ס"ח ומג"מ סקט"ו, ונפר"ח רנב—קכ:ו
חנט, מור ור"מ שם, ומג"מ סקט"ז רנו—קכד.
חנט, מג"מ סקל"ח רנו—קכו:
חנ, מג"מ סק"י וסקי"ח קיב—מח:
חנ, מג"מ סק"ב קי—מו:
חנא, ס"ז, ומג"מ סק"ב רמד—קכנ:
חנא, ס"ז סק"ג, ומג"מ רנד—קכב:
חנא, ס"ז סק"ג נמס כר"ן, ומג"מ רנד—קכו.
חנא, ובמג"מ סקי"ג רנמ—קכ:, רמב—קכ.
חנא, מג"מ סקמ"ז ומחכ"ם רסג—קלב:
חנב, רמ"מ נרס"י רנו—קכח.
חנב, ס"ז נרס"י קי—מו.
חנב, ס"ז נרס"י, ומחכ"ם רנו—קכו:
חנב, מג"מ סק"מ קלח—סב, רנו—קכח:
חנג, מוס"ם וב"י רנד—קכו.
חנד, פמ"ג רשע—קלמ:
חנד, ס"ז נרס"י, ומור וב"י ועי"ז רלח—קמד.
חנד, מג"מ שעב—קלב.
חנה, ס"ז רלב—קמ:
חנה, ס"ז סק"ד קלב—מו.
חנו, מג"מ סק"ו נמס מכרי"ו ומחכ"ם שם מח—ל
חנו, ומג"מ סק"ג ט—
חנו, מג"מ נסי"ג שיג—קנח:
חנו, מג"מ נסוס"י רשע—קמב
חניב קפע—לב., דש—קכ:
חניב, מור וב"י קי—מו:
חניב, מור נמס רמב"ם, וב"י שם מח—לו:
חניב, מור נמס רלבי"ו, וב"י מח—לד:, קפו—לג:
חניב, ב"י נמס רלבי"ו קל—סד:, רד—קא.
חניב, ב"י ד"ה לאכל שמח—קפו.
חניב, ב"י קסו—סה., קפו—ל
חניב, ובמ"ז קכו—סב:
חניב, מג"מ קפע—לג:
חניו רלד—קיח:
חניח, ס"ז שנ—קכ:
חניט, ע"ז שכו—קפפ:
חניט, ומג"מ שם ל—מו.
חנכב, ב"י נסוס"י שנ—קכ:
חנכד, ב"י נמס לבוש פפ—מ:
חנכו, ס"ז נמס לבוש ס"ז שם לבוש קיח—נב:
חנכו, ס"ז סק"ב, לבוש שב—קפפ:
חנכו, ס"ז נמס ב"ח, לבוש רב—קנ.
חנכו, ס"ז ומג"מ רכמ—קנ:
חנכו, מג"מ שמב—קסב:
חנכו, מחכ"ם סק"ג קסב—פד.
חנכו, ס"ת, מחכ"ם סופק"ג רד—קב:
חנכז, ס"ז סק"ב נמס ב"ח רד—קב:
חנכז, מג"מ נמס ב"ח שמב—קסב:
חנכח, ס"ז סק"ג, פמ"ג שע—קפע.
חנכט, רמ"מ, סי"ב, ופמ"ג נפ"מ סק"ב ובמ"ז סק"ד שמע—קסב.
חנכו, סי"ח פפ—מ:
חנל, ס"ז נרס"י שלח—קמד:
חנלח, ס"ז שנב—קסב.
חנלב, מור, ומג"מ סקכ"ב קלח—סב.

תרלג, סוד נפוס"י רמ—קכח:
תרלג, ס"כ שם—קפח:
תרלד, ב"ת, ופ"ז, ומג"ת, ופמ"ג, ות"ל, ופרכ"י שלב—קמב.
תרלה, פ"ז ועבוס ות"כ נפוס"י שלח—קפח:
תרלו קנב—שה.
תרלו, מג"ת קח—שת.
תרלו, מג"ת נפס ירלוים קנו—מז:
תרלו, פמ"ג נמפ"ז סק"ד שלח—קמד:
תרלו, רמ"ת שמב—קפה:
תרלו, רמ"ת נפ"ב, ופ"ז ומג"ת שו—קמד.
תרלו, רמ"ת נפ"ב, ומג"ת סק"ח שלד—קמב.
תרלו, רמ"ת ס"ז שלו—קמד:
תרלו, מג"ת שת—לד:
תרלו, מג"ת סק"ט שנג—קמב.
תרלו, מג"ת סקי"ז לב—מז:
תרמ, ב"י שלו—קמד.
תרמ, ס"ד נבג"כ שו—קמד.
תרמ, יסוי"י נבג"כ ס"ד שלו—קמד:
תרמג, ובמג"ת ופמ"ג שר—קלב.
תרמג שלט—קמד:
תרמג, ב"ח נפוס"י לב—מז:
תרמו, שמג—קפה:
תרמח, מג"ת סקי"ג, וספסקכ"ג ומחכ"ס, ולבוש נרס"י שמב—קפה:
תרמח, נרכ"י סק"ד שמא—קפה.
תרמט שלב—כח:
תרמט, רמ"ת ס"ח וס"כ, ומג"ת סקט"ו שכה—קמד.
תרמט, ס"ז שמג—קמח.
תרמט, ס"ז ספסק"ג, ולבוש שמב—קפה:
תרמט, מג"ת סקי"ו ומחכ"ס רכו—קמו.
תרמט, מג"ת סקכ"ז קסד—פג:
תרנב שלח—קפח:
תרנד, ב"י שמא—קלד:
תרנו, קכ—נג.
תרנו, וב"י, ומג"ת סק"ז שסט—קלב:
תרסד, ס"ט שכו—קפ:
תרסה שמח—קפה.
תרסט, ומג"ת שם מט—כח.
תרע, ב"י וס"ז ופר"ח נרס"י שמט—קמח.
תרע, ס"ז סק"ג שמב—קלה:
תרע, פר"ח נרס"י, וס"ז סק"ז, ולבוש שמט—קפו:
תרעא, טור וס"ז שם—קפח.
תרעא, ס"ח וס"ד ורמ"א, וב"י, ומג"ת, סקי"ב, ימחכ"ס שם—קפז:
תרעא, ס"ז סק"ה פו—לט:
תרעא, רמ"א, ומג"ת סקי"ב נג—כב:
תרעב, ס"ז שסא—קפח:
תרעב, וס"ז ומג"ת שסד—קל.
תרעב, מחכ"ס סק"ג שנט—קמח.
תרעב, ובטור וס"ז שם שסב—קפט.
תרעג, ס"ב שסא—קפח:
תרעג, רמ"ת מחכ"ד, וס"ז שם רסא—קלח:
תרעג, ס"ז סק"ט (ונשמח מדם הלכות מנוכה לות ד') שסה—קל.
תרעג, מג"ת סק"ב שסב—קפט:
תרעג, ומג"ת סקי"ב שסד—קל.
תרעד, שסד—קפט:
תרעד, וס"ז שסד—קל.
תרעה שסא—קפח:. שסד—קלו.
תרעה, וב"י, וב"ת, וד"מ, וס"ז סק"ג, ומג"ת סק"ב וסק"ג שסד—קפט:
תרעה, ס"ט וס"ג, וס"ז סק"ב, ופר"ח שם—קפז.
תרעו, ס"ד שסד—קל.
תרעו, מג"ת סק"ב שסב—קפט.
תרעז שסא—קפח:
תרעח, ס"ת נבג"כ, וס"ז ומג"ת שם—קפז:
תרעח, ס"ז שלד—קפד.
תרעח שסה—קל, שסב—קפט.
תרעח, סוד, ומג"ת סק"ג שסה—קל:
תרעח, מג"ת שסב—קפט:
תרעט, ס"ז שסו—קל:
תרעי, סוד וב"י שעב—קלה:
תרעד, ס"ז כג—יח.
תרעז שסה—קל:
תרעז, ס"ז שעת—קלד:, שפ—קלח.
תרעז, ס"ז, ומג"ת סק"ג וממחכ"ס שם שסא—קלח.
תרעז, ס"ז סק"ד בשם רס"ל לי—יח.
תרעז, מג"ת סק"ב וממחכ"ס שם מב—יט.
תרעז, מג"ת סק"ג וממחכ"ס שם לח—יח.
תרעז, מג"ת סק"ג רעז—קלח.
תרעח שסה—קלב.
תרעח, ב"י נרס"י, ובמחבר, ומג"ת סק"כ וסק"ט וממחכ"ס רפז—קמב:
תרעח, ס"ז שעת—קלד.
תרעח, ס"ז סק"ד שעז—קלו:
תרעח, מג"ת סק"כ שעת—קלח.
תרעח, מג"ת סקי"ו ו—ב:
תרעח, ומג"ת ומחכ"ס, ונרכ"י שעב—קלה.
תרעט רפז—קמב:
תרעט, ב"י לט—מג:
תרעט, ב"ח, וס"ז לו—ח:
תרעט, ס"ז יח—ח:, כי—ק:
תרעט, ס"ב, ומג"ת סק"ד שעד—קלו.
תרעט, מג"ת סק"ד שג—קי:, שסז—קל:
תרעט, מג"ת סק"כ שעט—קפז.
תרל, סי"ז נבג"כ, ומג"ת סקכ"ג נכ—כד.
תרל, סי"ח שסח—קלח.
תרל, מג"ת סקכ"ג שיח—קנו:, שסב—קל.
תרל, מג"ת סקכ"ג שעד—קלה:
תרלח, ס"ר, ונרכ"י קפט—לב.
תרלב, מג"ת נרס"י שפח—קלח.
תרלג, ס"ד בנרכ"י שעב—קלה:
תרלד, פר"ח נרס"י שעח—קלו:
תרלד, מג"ת סק"ג שעט—קפו:
תרלד, שע"ת שסב—קפט:
תרלה, רמ"ת נרס"י, ומג"ת סקט"ו שסה—קל:
תרלה, רמ"ת, ומג"ת סקט"ו, ונרכ"י, וד"מ שפ—קלח.
תרלה, מג"ת סק"ט שעב—קלה:
תרלה, מג"ת סקט"ו שסט—קלג, שעת—קלד:, שסח—קלו:, שסט—קלו:
תרלה, מג"ת סקט"ו, ונרכ"י לות ו' שפ—קלח:
תרלה, בתה"ט שפח—קלח.
תרלו, ומג"ת בסוס"י שעב—קלה.

יורה דעה

ו, ס"ת, וס"ז סק"ו רלד—קמה:
ו, ס"ה, ופ"ך סקכ"ז לח—מז.
תרשה, וב"י, וב"ת, וד"מ, וס"ז סק"ג, ומג"ת סק"ב וסק"ג שסד—קפט:
תרשה, ס"ת וס"ג, וס"ז סק"ב, ופר"ח שם—קפז.

ז, ס"ז סק"ו מד—יט:, שם—ל:, שיט—קפה:
ח, ס"ז סק"י שז—קיג:
ח, ס"ז סקי"ז שח—קיד.
ט, מור"ד ויש כלי שחימה רמז—קכד.
ט, מור"ד כב—יח:
י יח—כ:
יג, נסוס"י, וש"ך סק"ל יח—כ.
יד, כנב"ג בשם דמשק אליעזר, וכרתי, ותב"ש שם בסק"ג קכד—כה.
יג, פר"ח סק"כ, ותב"ש לות מ', ופלתי שם שם—קפז:
מו, דג"מ ו—ב:, קמד—שב:, קנב—שה:, קלט—לח., שיח—קנו.
מז, בסוס"י קלט—לז:
ח, ש"ך נרס"י רנה—קכו.
יח, ש"ך סק"כ ר—לח:
יח, ס"ז סק"י, וש"ך סקכ"ב קנב—שב.
יח, ש"ך סקכ"ב מד—יט:
יט שם—קפח.
כ קסג—פב:
כא קח—מה:, קסג—פב:
כז, ס"ז קכד—נו.
כז, תב"ש ומחרונים קכד—יב.
כח, טור שמב—קפג.
כח, רמ"א ל—מז.
כח, ס"ז שמב—קמד.
כח, ש"ך סק"כ ל—מו:
כח, תב"ש שסט—קלח:
כח, תב"ש לות י"ד שמב—קמד:
לא רלח—לט.
לב, ש"ך סקי"ד רכו—קיד:
לג, ובמחרונים שם קסג—פב:
לט, ש"ך סק"ו קלט—לח.
ל, ש"ך קמב—מא:
לח, מוש"ע קנב—שב.
לט, ס"ד, וש"ך סקט"ו ריח—קמ.
מ, ש"ך סק"ד ריח—קמ.
מ, ורמ"א ושו"ך שם ריח—קמ.
מ, סי"ח נבג"כ ר—לח:
מ, ופלתי שם קכד—יב.
ס, נבג"כ כה—יג.
ס, וש"ך, ופר"ח, ופלתי, ופמ"ג שם קלח—מ.
סא שם—קלח.
סב, פת"ש סק"ג יח—ס.
סג, מוי"ד לות ב' קלט—לז:
סד קלט—לח.
סה, ב"י ד"ה שכל שיח—נב:
סו, רמ"א ס"ג, וש"ך סק"ח מד—לח:
סח, פר"ח קיב—ב.
סט, ס"ז וס"ח, ופ"ז סקמ"ו ר—לט.
סט, סי"ב רסא—קלב:
סט, ש"ך סקנ"ו קה—מד:
סט, חוו"ד ויש כלי מליחה רלח—לט:
ע, נסוס"י ר—לט.
עג, ס"ב קי—מז.
פא, קנב—שה., שז—קנב:
פא, ס"ז נבג"כ קלט—לז.

מפתח בית שערים על שרד תנ"ך ש"ס ופוסקים

פא, ס"ז נכנ"כ, ומס"ז שם בשם פרי"ח קסב—פג.
פא, רמ"ע, ופ"ך סקכ"ב קיב—מח. שח—קנג.
פא, ע"ך סקי"ג קסב—פא. רכב—קמו.
פא, פח"ש לוח ז' רלב—קיב.
פא, נסופ"י, ובנ"י שם כח—ל.
פא, נסופ"י, ופ"ך סקכ"ו קכב—סג.
פא, נסופ"י פא—לח.
פג, ס"ב נכנ"כ, ופ"ך סקי"ג רלח—קמ.
פג, ע"ך רפ—קו.
פג, ע"ך סקי"א שמב—קטו.
פד, ס"ב, ופ"ז, ופרי"ח שם ד—ב
פד, ע"ך סקי"ח רלח—קמ.
פה קפב—לא.
פז, וב"י וד"מ שם י—לב.
פז, רמ"ע ס"י ריב—קו.
פז, פ"ז ופ"ך רל—קמח.
פז, ע"ך סקי"ל ריט—קמ.
פח, ע"ך סקי"ח רכח—קמ. רסח—קלח.
פט קלב—קלד.
צ, טור ורד—קב.
צ, ס"ד גרמ"ע, ופ"ז סקט"ו, ופ"ך וחוי"ד שם ו—לב.
צ, ע"ך סקי"ח רכח—קמ. רסח—קלח:
צ, טור וב"י רח—קו.
צ, ב"י לע—ק.
צ, פ"ז בשם ר"י הלבן רד—קב.
צ, פ"ז רכ—קו. ו—לב.
צ, פ"ז סקט"ו קכ—מד:
ק, ע"ך סקט"ו קכ—מד:
ק, ע"ך נדיני ס"ם בשם רמ"א רכח—קמ.
ק, ע"ך נדיני ס"ם לוח י"ז פח—לח. גב—קי:
ק, ע"ך נדיני ס"ם לוח י"ט רמח—קכג.
ק, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ו קסז—פב. רד—קב.
ק, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ו, ופמ"ג ומוו"ד שם שסז—קלח.
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ת, ל"ב ריח—קת.
קי, מוו"ד קכד—גמ. שסז—קלח.
קי, מוו"ד בדשת כרמב"ם קמט—מד.
קי, מוו"ד, ובפוסקים שם מד—יט:
קי, מוו"ד נדיני ס"ם להב"ך לוח כ' ל—ח:
קיא ל—ח:, קי—לב.
קיא, סי"ז שמב—קמב:
קיא, ע"ז סק"ז, ע"ך סקי"ז רמח—קכג:
קיא, ע"ך סק"ד רד—קב.
קיא, ע"ך סקי"ט ונקכ"ב קם—פב:
קיד, ס"ד, ע"ך סקכ"ז סב—כז:
קיד, ס"ו נכנ"כ רפ—קו:
קיד, ע"ז סק"ד רכח—קמ:
קיד, ע"ך נסופ"י ריב—קו.
קמו, ס"ג קלב—לב:
קמו, ע"ך סקכ"ח רסח—קלח:
קמז, ע"ז נרס"י רמח—קיא.
קמז, ס"ו, ופ"ז שם רלע—קיא.
קמז, ע"ך סקכ"ח רכח—קמ.
קמז, ע"ז נרס"י ריב—קו. רנ—קלו.
קמז, ע"ז ע—לח., קכד—גמ., קכב—סג:, גב—קי:, שלד—קמב:
קמז, רמ"ע, ע"ך נפ"ג קכז—סג:
קיט רח—קו.
קיט, ב"י בשם ריב"ם, ע"א ס"ט ופ"ע יח—ט:
קיט, סי"ג ל—
קיט, סי"ג קלט—לת.
קיט, ס"ג, ופ"ך קד—קי.
קיט, ס"ד גרמ"ע, ופ"ך סקי"ע רסט—קלב:
קיט, ע"ך סקי"ח לז—חי:, שנח—קפו, שמז—קלח.
קכ, כנ"כ נסופ"י, ופרי"ח שם רו—קכ:
קכ, ע"ז נרס"י, ומוו"ד רו—קד:
קכ, ע"ך סקי"ח רכ—קד.
קכ, מוו"ד נרס"י קמח—ל:
קכ, ע"ך סקי"ג, ופרי"ח שם קי—מז.
קכ, ס"כ, ופ"ך שם סקט"ז, וסקל"כ מד—לח:
קכ פא—לה.
קכ, ב"י מד—יט:, קסג—פב:
קכ, ס"ע, ופ"ך סקי"ז ו—ב:
קכ, ס"ע נמוו"ד קסב—פ:
קכ, ס"ג שמב—קמב:
קי קכ—מב., רמח—קכב:
קי, ב"י, ע"ז סק"כ, ועקכ"כ שם נו—כד.
קי, ס"ז, כנ"כ ס"ח, ע"ז סקט"ו, ע"ך סקנ"א, ובדיני ס"ם לוח ז', ומוו"ד שם קלט—לז:
קי, ע"ז סקט"ו קמב—מח:
קי, ע"ז ופ"ך, פרי"ח כללי ס"ם כלל ג', ופ"ך שם בדיני ס"ם לוח י"ז ו"ח י"ט לד—מב
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח י"ח רסה—קלב:
קי, ע"ך סקכ"ו שלד—קמב:
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח י"ט רמח—קכג.
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ו קסז—פב., רד—קב.
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ו, ופמ"ג ומוו"ד שם שסז—קלח.
קי, ע"ך נדיני ס"ם לוח כ"ת, ל"ב ריח—קת.
קי, מוו"ד קכד—גמ., שסז—קלח.
קי, מוו"ד בדשת כרמב"ם קמט—מד.
קי, מוו"ד, ובפוסקים שם מד—יט:
קי, מוו"ד נדיני ס"ם להב"ך לוח כ' ל—ח:
קיא ל—ח:, קי—לב.
קיא, סי"ז שמב—קמב:
קיא, ע"ז סק"ז, ע"ך סקי"ז רמח—קכג:
קיא, ע"ך סק"ד רד—קב.
קיא, ע"ך סקי"ט ונקכ"ב קם—פב:
קיד, ס"ד, ע"ך סקכ"ז סב—כז:
קיד, ס"ו נכנ"כ רפ—קו:
קיד, ע"ז סק"ד רכח—קמ:
קיד, ע"ך נסופ"י ריב—קו.
קמו, ס"ג קלב—לב:
קמו, ע"ך סקכ"ח רסח—קלח:
קמז, ע"ז נרס"י רמח—קיא.
קמז, ס"ו, ופ"ז שם רלע—קיא.
קמז, ע"ך סקכ"ח רכח—קמ.
קח, ע"ז נרס"י ריב—קו. רנ—קלו.
קח, ע"ז ע—לח., קכד—גמ., קכב—סג:, גב—קי:, שלד—קמב:
קח, רמ"ע, ע"ך נפ"ג קכז—סג:
קיט רח—קו.
קיט, ב"י בשם ריב"ם, ע"א ס"ט ופ"ע יח—ט:
קיט, סי"ג ל—

קל, ס"ז סקי"ז קפ—סמ:
קלב, ב"כ נסוס"י שי—קמה:
קלב, ב"ך נסוס"י, פת"ס לות י"ז ולד—קמה:
קלה, ב"י עד—לב.
ר, נרס"י רסג—קלב.
ר, פ"ז נסוס"י לד—ח.
רא, ב"י נרס"י רעט—קלט.
רא, ב"י נרס"י, ב"ס סל"ג רסג—קלב.
רא, ס"ג נכג"כ כז—מו.
רג רכז—קמו.
ריפ קכ—מד:
ריד רסח—קלד:, שסכ—קי:
רטו שסכ—קי:
רטו, ב"ך סק"ד וסק"מ וסקי"ל רסח—קלד:
רכ, סכ"ג שרצ—קלו:
רכא, סי"ג נמ"ז וב"ך שרצ—קלו:
רכא, ב"ך סקי"ז שכו—קסט.
רכח, סל"ג עד—כ
רל, ס"כ כ—יא.
רלח, ס"ד רנד—קכה:
רלט, סי"ג, ע"ז סק"ג קיב—מח:
רלט, ב"ך קסח—ל:
רלט, ב"ך רלג—קמד:
רלט, ב"ך סק"כ שסט—קלז.
רמב, וכ"י שס שפת—קלח.
רמב, סי"ד שסט—קלב.
רמב, ב"ך בקילור כנכגות מור"ם לות ג' רע—לט.
רמג, ס"ג שיד—קמ.
רמב, רמ"ל שפת—קלח.
רמו, וס"ד שס שסח—קלח.
רמו, ובב"ך שס לב—מז.
רמח, ס"ז שסט—קלז.
רמח, סי"ח נט—כה
רמס שפ—קלז.
רמס, וכבג"כ שסט—קלז.
רמס, סי"ג נרמ"ל, מ"ז, דג"מ שס נט—כה
רמס, מ"ז, פת"ס לות מ' רסח—קלד:
רנד, ס"ל פע—כז.
רנד, מ"ז וב"ך פע—כו.
רנד, דרישה פע—כו:
רנ, ס"ג שכו—קסט.
רנס רלג—קמד:
רנס, מור שד—כז:
רנס, ב"ך סקי"ל בשם כנ"ח נט—כה
רנס, מור נסוס"י בשם רמב"ם, ג"י שם, וב"ח פע—כו:
רסג, מש"ע, רמ"ל, ד"מ שסט—קלז:
רסג, רמ"ל קכ—גג, שנד—קפב.
רסד רלג—קמד:
רסד, רמ"ל, ב"ך סק"ג פב—לח:
רסד, ב"ך שיח—קסב., שמח—קעט:
רסד רעל—קלה:
רסד, ד"מ שסט—קלז:
רסה קכ—גב.
רסה, ובכג"כ ס"ז, וב"ך שם ל—כז.
רסה, ובכג"כ ס"ז, וב"ך שם ל—מז.
רסו, ב"ך סקי"ו קמח—גל., שח—קנח:
רסח, ס"ז, מ"ז סק"א יח—ס:
סר, פת"ס כב—יז:
רסע, נרס"י קכ—גב.

אבן העזר

ג"י נסוס"ן מ' מו—ח:, קכח—סד.
סימן ד' ס"כ רסה—קמח:
סימן כ' נתו"מ סק"ת, וב"ס סקט"ז קי—מז:
סי' י"ז וב"ס נסק"ב לו נסקי"ב שכה—קסז:
סומ"ע סימן כ' ובב"ך שם רלד—קמד:
סומ"ע סי' כ"ו וב"ס נסק"ד לב—מז:
ב"ס נסק"ד מ—ת:
סומ"ע סי' כ"ז סי"ט וח"מ וב"ס נת—כת.
סימן כ"ז ס"ן וס"ג שפ—קלז.
סימן כ"ח בב"ס סק"ג וסק"ל קנע—מב.
סימן כ"ח בב"ס נסקט"ז שלו—קעב:
סימן כ"ט ס"כ קנע—מב.
סימן ל' נת—כת.
סימן ל' בב"ס קנע—עד:
סימן ל"ו דשסב מחקדשת ע"י נעלה שלב קנע—עד:
רסי' ל"ח שכג—קסז.
ג"י נסימן ל"ח בשם ריא"ז שמב—קמו.
ג"י נסימן ל"ח סל"ג ובב"ס סקי"ב שמב—קמו.
סור סימן מ"ג בשם סמ"ג ורמ"ן נסי"ג שפ—קלז.
ב"ס נסימן נ"ב סקי"ו רמע—קיט.
סימן ע"ו ס"כ י—ד:
בב"ס סימן קמ"ו סק"ג שכד—קסז.
בפר"ח סימן קכ"ן עו—לב:
סימן קכ"ב ס"ד ונסומ"י בח"מ וב"ס שכב—קסט.
כב—יב:
רסי' קל"ו וב"ס שם שכו—קסט.
סימן קל"ם נפ—כע.
ב"ס נסימן קמ"ן סקמ"ז עו—לב:
סימן קנ"ד נרמ"ן ב' דיעות קלו—לו:
ב"ס סומ"י קס"ד סקי"ב קפ—לז.
סימן קע"ח ס"ג נרמ"ן וב"ס שם שלד—קעב:
נספר נית מעיר נפ"ע סימן כ' ס"ד קי—מז:
סימן כ' רמע—קלט.

חושן המשפט

סימן ה' קכו—סג:
סימן ב' נמ"ז קכד—נפ.
סימן ב' קכו—סב:
סומ"י ב' ובסמ"ע סק"ו מז—ב
סומ"י ד' מז—ב
סימן ז' דשסב פסוקה לדון נפ—מב:
סימן ח' שיד—קמ.
סימן כ"ח בב"ך סק"ג ו—ב:
סימן כ"ח בב"ך סק"ג שכב—קסו:
רס"י כ"ד קלח—לב.
סימן כ"ב נרמ"ן וב"ך סקי"ט רד—קב:
רס"י כ"ח ג—קמט.
סימן ל"ב בב"ך סק"ג עו—לב:
סי' ל"ב בב"ך סק"ג וקו' כג"כ שם פפ—ת
סימן ל"ד ס"ב קיב—מה:
סימן ל"ד ס"ג וסמע סק"כ רח—קכ:
סימן ל"ד בד"מ וסמ"ע רנד—קכה:
סימן ל"ד ס"כ רפח—קלח:
סימן ל"ד רפט—קמע.
רס"י ל"ד ובתומים לות ב' שכד—קסז.
סימן ל"ד סמ"י וב"ס סקמ"ב סע—כו.
סימן ל"ב מו—ח:

מפתח בית שערים על סדר תנ"ך ש"ס ופוסקים

סימן ל"ב נסמ"ע סקכ"ח — מו—ח:
סימן ל"ב ס"ע — קיב—מט:
סימן ל"ב ונסמ"ע — שכב—קסח.
סימן ל"ג — קסד—פג:
רסי' ס"ד — קכב—טו.
סי' ע"ג ס"ג ובס"ך ופסמ"ע ופ"ך סקמ"ח — קח—מח:
סימן ע"ג בס"ך סק"ע — קנט—מב.
סימן ע"ז בח"ס — רפט—קמב:
סימן ע"ז נסמ"ע סקס"ח — רפט—קמב:
סימן ע"ז נב"י — רפט—קמב:
רסי' ל' נסמ"ע — קח—מד.
סימן ל' נח"ס — רפט—קמב:
סוס"י ל"ו נרמ"ח ותומים — רפט—קמב:
סוס"י ל"ז בב"י בסס סכ"ח וב"ח וש"ז סס — שמח—קפט:
סימן ק"כ — שנב—קפד:
סי"ו קמ"ע נרמ"ח וד"מ ובתומים סב—כז:
סימן קס"ב ס"ז — נב—כד.
רס"י קס"ג — סב—כז:
סימן קפ"כ ס"ב — שח—קפב:
סימן ק"ן בעור ס"ח — סג—בח.
סימן ק"ן ס"י — קלח—לה.
סימן ק"ן נסמ"ע סק"ח — שמ—קפב.
סימן קל"ב — קח—מח.
סימן קל"ח — קלח—לה.
סימן ר"ב בס"ך סק"ג — קח—מח.
סימן ר"ב בס"ך סק"ג — שנו—קפב.
סימן ר"ח ונסמ"ע סק"ח — קכד—ס.
סימן ר"ח בס"ך סקב — קט—פז:
סימן ר"ח ובתרוויס סס — רנט—קל.
סימן ר"ט ס"ו — קנב—מו:
סימן ר"ט ס"ב — קלב—לה:
סימן ריי"ד — כד—יב.
סימן רל"ב סכ"ח וסכ"ב — רפו—קלח.
סימן רל"ב נב"ח — רפו—קלח.
סימן רל"ד נסמ"ע נעגין מיסורי תורה — ח—
סימן רל"ד נסמ"ע סק"ד — קיב—מח:
סימן רל"ד וסמ"ע סק"ד — רפח—קלב:
סימן רמ"ח ס"ד וב"ח סס וסמ"ע סקי"ג — קנב—לה:
סימן רמ"ח ס"ז — שמ—קפו.
סימן רמ"ה ס"י — שפ—קלז:
סימן רנ"ה בס"ך — סו—בט.
סימן רנ"ה בס"ך סק"ה — שכו—קסט.
סימן ר"ם ס"ד — נח—בח.
סימן ר"ם טע"ז — רנח—קכד.
סימן רס"ג נסמ"ע — שסט—קלג:
סימן רע"ג — קנח—מד:
סימן רע"ג נטוש"ע — שכו—קסט:
סימן רע"ג ס"ג — שכו—קסט.
סימן רל"ג ס"ה — קנב—מו.
סימן ש"ח — רפו—קלח.
רס"י ש"ג — קנב—מו.
סימן ש"ו נסמ"ע סקכ"ו — מז—כ:
סימן ש"ג ונסמ"ע וש"ך — נח—בח.
סימן ש"ג ס"ג — קנב—מו.
סימן של"ח ונסמ"ע — לה—ח:
סימן של"ח ס"ו — קי—מז:
סימן שמ"ח — נח—בח.
סימן שמ"ח נרמ"ח — קנו—מז:, קנ—מח.
סימן שמ"ח נסמ"ע סק"ע — שמב—קמו:

סימן שנ"ע נמוק — סג—כח:
סימן שס"ג — רפו—קלח.
סימן שס"ג ס"ה — שנב—קפב:
סימן שפ"ע בש"ך סק"ד — קב—נג.
סימן שפ"ע בש"ך סקס"ד — שנב—קפב:
סימן שפ"ע בש"ך סק"ג — שנב—קפד.
סימן שפ"ע בש"ך סק"ג וסק"ד — שנב—קפד:
סימן שפ"ע ובש"ך — שסט—קלח:
סוס"י שפ"ע וב"ך סס — שנב—קפב.
סוס"י שפ"ו נסמ"ע — קח—מח.
סמס סימן ת"ח — שכב—קסח.

ראשונים

דלתן מנרכין על מנוח לדקה — סח—כז.
מחלוקת לתוזיס נס' ממון מנייס — ח—
סימת כפוסקים נספד"ח מכ"ח לחומרא — ח—
סימת רבינו יונה דס' לימור לריך כפרה — ח—
לו"ז כגדול כ' נכנ"ם סימן שפ"ו — פ—כה:

חובת הלבבות

שער כפריסה פ"ב — רסט—קלד:
שער כתשובה פ"ד — רלד—קמה.

תו"ם פרשת ויצא — רסח—קלב:
תשו' הרא"ש כלל ל"ב סי' ג' — קנב—לו.
סמ"ג עשין ס"ח — רד—קח:
הר"ש מקינון, נס' כהריתות בית שני לוח י"ח — שה—קנח:
שאלתות ד"ר לפוי לעמות סמע דמפלי לקופח דכתיב ונתרלכם לח תעמדו ונר — קיח—נב.
ערוך ערך פסק — קיח—נב:
פיוט נח' דר"ה בשופר לפתנו רפד—קמ:

תשובות רשב"א

סימן ח"י — שפח—קלח.
סימן ל"ב — שכט—קמ:
סימן תק"ג — רח—לט.
סימן תקכ"ה — שם—קפז:
סימן תקע"ה — ר—לח:, רח—ק:
סימן תשמ"ו — רכז—קמו.
סימן תשמ"ע — רכז—קמו.
סימן תלף רי"ז — רנד—קכה:
ח"ג סימן ל"ח — שסח—קפח:
נשבועה"ק דיני לפוי ושמיטה סי' ו' רמ—קכז:
נחוה"ע ניח ג' שער ג' דמולח נשר להלניטו וכו' — קיח—מח.
נמשה"ג דפ"ז — ריח—קח:
חשו' רשב"א המיוחסת לרמב"ן סימן רכ"ה — ריט—קח:

ר"ה בברה"ב

בי חד' ש"ח ד"ה נעניו כוכיח דנלוט וכו' — רב—ק:
ניח ד' ש"ח סט: — רד—קכ:
ניח ד' שער ד' — רו—קה.
נרח"ה ריש מגילה — שפז—קלו:

ספר התינוך

מלוה קמ"ג — רמה—קכב:

סוף מלוה קמ"ד — שנד—שכז:
מלוה ר"ע — שיח—קסה.
מלוה רל"ח — ק—מד.
מלוה רס"ע — ח—כד:
נס' נכר — רפב—קט.
מלוה של"ה — שז—קנג.
מלוה תק"ז — שז—קנב:
מכרי"ק — כל זרזנס וסלכמ פיפסם

מהרי"ק

שורש ל' — רפח—קלה:
שורש ל"ח — רסח—קלד:
שורש ס"ב — קלו—לו:
שורש פ"ח — ח—כד:
שורש קי"ב — סב—כז:
שורש קס"ח — נח—כה.
שורש קלה — שמח—קיט.

ריב"ש

סימן ל"ח — רו—קד:, רלג—קנד:
סימן שמ"ז — שנו—קפה.
מג"ח מלוה שס"ד — דשט—קמח.

ישי"ש

פ"ק דביצה דף י"ב ודף י"ט נסס כג"ח — רנב—קכו:
ב"ק ל"ח סימן ס' — שנב—קפג.

פסקי מהרא"י סי' ס"ב נספי לי' בידים — נד—כב:
אבודרהם שער ג' ד"ה לריך וכו' — שפח—קלח.
גם פשוט סימן קכ"ז סקי"ו — שיז—קמח:
קונטרס מים חיים לפרי"ח ז"ל סי' כ' — שם—קלו:

ראשית חכמה

שער ענוה — קלד—לו.
שער כתשובה פ"ז נסס ס' כמדות רלד—קמה.

שלה"ק

נדרך כחיים ותוכחת מיסר — רסט—קלד:
נבלי תשובה דף רל"ע — רלד—קמה.
נדף ל"ט ודף רכ"ג — רלד—קמה.
ריש מס' ר"ה — רלב—קח.
תולין פרק כל כתכר סימן י"ג — שנב—קפד.
תולין פרק כל כתכר סימן פ"ז — קנט—לז.

בינה לעתים

פ"ח מיו"ט כי"ח — רלח—קמח:
פ"ע מיו"ט כ"ו — קב—מד:
פ"ג מיו"ט כי"ח — רמ—קכח:
פ"ד מיו"ט ורפ"ד נסס ירו' — רמ—קכ:
פר"ח דרוש י"ט — שז—קנב:

פנים יפות

נס' חזריט נמילה — שנד—קפג.
נס' קרח נוקר ויוולא כ' לח משר ט — ל—מז.
נס' וכו' לפנות מרע וגו' — שב—קנח.

עליתי

סימן י"ג שם—קמז:
רס"י ס"ע רמו—קכד:
רס"י ס"ע סוף כ' רמו—קכד:
סימן ס"ח רמח—קכג:
סימן פ"ז רד—קג.
סי' פ"ז סוף י"ג רו—קכ:
סי' פ"ז סוף י"ג ד"ה וגם רו—קכ:
סימן פ"ז סוף מ"ו רד—קג.
סימן פ"ז סוף מ"ו רו—קד:, רכב—קיע:
סימן ל"ד רד—קג.
סימן ל"ח ר—לט.
סוס"י ל"ח רמח—קכג:
סימן ק"ע שם.
סימן ק"י ג.

תומים

סימן ל"ג רלד—קמה:

פרי מגדים

אורח חיים

פתיחה סוף כ"ד רח—קכ:
פתיחה כוללת מ"ע סוף י' וי"ד רצו—קלו.
פתיחה כוללת סוף ל"ד ולי"ב י—ד.
פתיחה כוללת מ"ע סוף ל' וג' יח—ח:
פתיחה כוללת מ"ע סוף ג' לע—מ.
פתיחה כוללת מ"ע סוף כ"ח י—ד:
פתיחה כוללת מ"ע סוף ל"ג נמ—מג:
פתיחה כוללת מ"ג סוף כ"ט קכח—סג:
פתיחה כוללת מ"ג סוף כ"ט שלד—קמב:
פתיחה להלכות תפילין כד—יח.
פתיחה להלכות תפילה רלע—קמד.
פתיחה להלכות שבת ד"ה עוד קלט—סח.
פתיחה כוללת להל' שבת (לי דוקא מ"מ ד"ה ושבה מומר) פו—לב:
סוף פתיחה כוללת מהל' שבת קי—מז.
פתיחה להלכות פסח קפז—לד.
פתיחה להלכות פסח סוף ב' וד' רו—קכ:
פתיחה להלכות פסח סוף מ' קמד—פט.
פתיחה להלכות יו"ט סוף ו' ומ' רנד—רכו.
פתיחה להלכות יו"ט סוף מ"ז וכ"ג רח—קכ:
פתיחה להלכות יו"ט סוף י"ט רנח—רכב:
פתיחה להלכות יו"ט סוף ב' רח—קכ:
סדר הגהגת שולחן עם משלחן סדר ב' סוף מ"ב קמט—מד.

יורה דעה

סימן ג' סע—כו.
סימן י"ו שיח—קסב.
סימן מ"ז ומ"ח סקמ"ז קלט—לז:
סימן ל"ב רכו—קיד:
סוס"י ל"ב שכד—קסז.
סימן ס"ל ומ"ש סקמ"ז קסח—פו.
סימן ס"ב רלב—קמד:
סימן פ"ז ריש—קיא.
סימן ל"ד רו—קכ.
סימן ל"ב רמ—קיג.
סימן ל"ב ריש—קיא.
סימן ל"ב סע—קיא.
סימן ל"ב סוף—קיא.

קצות החושן

סימן כ"ח ע—
סימן כ"ח סוף מ' רפט—קמג:
סימן כ"ח שב—קי.
סימן ל"ב כב—יח:, קסב—ה.
סוס"י ל"ב קסב—ה.
סימן ע"ב סוף ל"ד שלח—קמח:, שמו—קיג:
סימן פ"ג סוף כ' שנח—קפו.
סימן קי"ז שכו—קסט:
סימן קכ"ב כג—יב.
סימן קמ"ל שח—קפב:
סימן קפ"ב חי—ח:, רפח—קלב:
סימן קפ"ח פו—לב:
סימן ר' בשם כרמב"ן סד—כט.
סימן ר' סקי"ב קיז—מח.
סימן ר' שכח—קסו, שנו—קפב.
סימן ר"ג ס"ב קכב—פו:
סימן ר"י ג—קמח:
סימן ל"כ קכב—פו:
סימן רמ"ל סי"ב קנב—פו:
סימן רמ"ב קלו—לו:
סימן רס"ב שכו—קסט:
סימן שי"ב סוף ד' קלו—לו:
סימן הלכות כפתר קנב—מז.
סימן רע"ג שכו—קסט:
סימן רע"ג שכו—קסט:, קנל—מד:
סימן שי"ב קנ—מו, קנב—פו:
סימן רע"ח סוף ע"ו קנב—פו:
סימן ל"ב רמב—קב.
סימן ש"ב ג—קמח:
סימן ש"ב סקי"ל סג—כח.
סימן ש"ם סוף ד' פ—כו.
סימן שפ"ב כח—כו:, רפל—קלב:, שב—קפג:, שנב—קפד:
סימן שפ"ו סק"ג קח—פח:
סימן ת"ב בשם כריב"ם כו—יב:
סימן ת"ב ס"ב קנח—פט, קפז—לד.

אבני מילואים

סימן מ"ו שי—קנד.
סימן כ"ח שלח—קמד:
סימן כ"ח סקי"ג שנו—קפב:
סוף ב"ג שמ—קפב:
סימן ל"ב נמ"ז סקמ"ו רג—ק:
סימן ל"ב נמ"ז רד—קב.
סימן ק"ג נמ"ז סק"ל לו—קד:
סימן ק"ג בשד"ד סקי"ט ר—לח:
סימן ק"ו בשד"ד סקל"ג קלט—לז:
נפתיחה לכלי שחימה פח—לג, רנד—רכו.
נפתיחה לכלי שחימה בשורש ג' רנד—רכב:
נפתיחה לכלי מליחה בשיקר כלי קיב—מח:
נפתיחה לכלי מליחה בשיקר כב' קיב—ב.
נפתיחה לבגי"ח קמד—פט, דש—קג:
נפתיחה לחמרונות ו—ב:, קסד—פ:, קסב—עד., רד—קב.—קג:, רח—רכב, רמח—רכב:, שמג—קמו.
נפתח דביש לכלי חמרונות קסג—פג.
נספר גוו"ד כלל ס"ו ד"ה ודע רמג—רכח.
שושנת העמקים כלל ג' רפ—קלט:
סימן ל"ב נמ"ז סקמ"ו רג—ק:
סימן ל"ב נמ"ז רד—קב.
סימן ק"ג נמ"ז סק"ל לו—קד:
סימן ק"ג בשד"ד סקי"ט ר—לח:
סימן ק"ו בשד"ד סקל"ג קלט—לז:
נפתיחה לכלי שחימה פח—לג., רנד—רכו.
נפתיחה לכלי שחימה בשורש ג' רנד—רכב:
נפתיחה לכלי מליחה בשיקר כלי קיב—מח:
נפתיחה לכלי מליחה בשיקר כב' קיב—ב.
נפתיחה לבגי"ח קמד—פט, דש—קג:
נפתיחה לחמרונות ו—ב:, קסד—פ:, קסב—עד., רד—קב.—קג:, רח—רכב, רמח—רכב:, שמג—קמו.
נפתח דביש לכלי חמרונות קסג—פג.
נספר גוו"ד כלל ס"ו ד"ה ודע רמג—רכח.
שושנת העמקים כלל ג' רפ—קלט:

אב"ם בתשובות

סימן ב' רנח—רכב:
סימן ז' שנ—קפו.
סימן מ"ו קפד—פת.
סימן ע"ו רלע—רמת.
סימן כ"ל שמח—שמח:
סימן כ"ל שי—קפע.

שב שמעתתא

ש"ד פ"ל ריח—קת.
פ"ו רלע—רכד:
ש"ו פ"ג שכו—קסט:
פ"ד קכ—דד:, סרג—קלו:, ש—קמח:
שע—קמט:, שח—קנג:
ש"ז פ"כ שכד—קסז.

נתיבות

נפתיחה לסימן כ' קכב—פו.
סימן ל"ל שכד—קכז:, שכב—קסת.
סימן ל"ד בס"ל קיב—מח:
סימן ל"ו קסד—פג:
סימן קמ"ט סד—כז:
נפתיחה לסימן ר' לח—כת., קפט—שם:
סימן ר"ח כג—יב., קת—מכ:
סימן ר"ע קנב—פו:
סימן ל"ע רפו—קלת.
סימן ל"ד פל—לת., קסח—פכ:, רסל—קלב:
סימן ל"ד בתיסור דהבן פ"ל כפרכ רפ—קלט:
סוס"י ל"ד קיב—מת.
סימן רמ"ל שח—קפב:
סימן רס"ע קפז—לד:

תשו' ב"א או"ח

סימן ל"ו שמט—קפ.
סוף סימן ל"ו שח—קפב:
סימן ל"ו שמג—קפו:
סימן ל"ז שמג—קפו:

ישועות יעקב סימן כ"כ שב—קי.

חיי אדם

כלל קכ"ז סוף כ' רכל—קפ.
כלל ק"ל רי—קו:

נשמת אדם כלל ק"ל רי—קו:

שונים

מדרש"ל בתשו' סימן מ' רסח—קלד:
מלא הרועים מ"ע סוף ק' לח—קו:
תשו' חו"י סימן קל"ג קלע—לת.
דרך פקודיך סוף מ"ע ד' סוף כ' פג—לת.
תה"ד סימן ל"ג רסח—קלד:
רי"ט אלגאזי בדף ס"ו ד"ה ונלמיתי שכב—קסו:
פנ"י בקו"ע סוף מ' רו—קכ:

מפתח בית שערים על סדר הענינים

אבידה

כשאם אבידה פחות מש"פ רעג
כשאם אבידה לפי ושיט שני כגוני שסט
ושיט שני דשומרה לקיים מ"מ דכשכב שסג
כשאם אבידה גופו שם

אבילות

שלשלת ניתי כספיהב רעג
כאכרת השנוי בש"ק ושמירת שב כרחמים רעב

אבות

שנות מי יש לכם דין כ"ג קמו

אגדה

שין למדין הלכה מאגדה ט

אהבת ישראל

בירור נשמה ושתכנה לישב כשרך סה—סט
בירור בלשו דלפ השמע שה מחיך בשבך
סה—סט

אונס

חישב לשנות מלוה ועלפם ולפ עשלה שיב
פושטין כשלין דעביד — כשלן דלפ עביד ו
לכילה לוקם לענין ברכה רפג
לכילה מלה פ"י כפיה רפג

או

דרשיק מי שחלק שם

אוכדה

שין מחזירין שן כדין רכה

איסור

שת לישור חל של לישור סה— קסג—
קסב—רו—רלט—שב—זו—שה
שין מבטלין לישור לכתחילה פט—קיב—
קכד—קמה—קסב—רב—רד—רכה—
רסח—שמב—שב
כשוכר לאחירו דבר כלישור קיב
לישור תורה מי כוי לישור גברא מי
לישור חפלא רו—רמו
לישור דרבנן מי כוה לישור גברא מי
לישור חפלא קיב—רמו—רמו
ושבו של מדם קלב שן כלישור קיב
כלוכל לישור שעקר ממנו שם לוכל
בשעת למישהו קכא
שין מדם לוסר דבר שפ"ם קסה—שמב
נכל לישורי מכילה שבשורה מי שני
נהנלה גרונו מי בשיק כעלה מישיו רלט

אונן

לוק שמור מכל כלמלוה ו

איסורי הנאה

הלחשנ"ם בלישורי כעלה סו—שיע
שפ"ר בלישורי כעלה סו—רשט
כשהכר בלישורי כעלה קכב
רוצה בקיומו של לי"ש קכב—רד—רב
יש שבח עלים בשה קסב—קסב
לוכל כשפל מלכילה חדם מי לסור
נכעלה קסב—קפג
לחר לי"ש קפו
כעלה כשם מלי"ש רעב
חלילי לי"ש ג
חוב לכתרפח בלי"ש שלבד"ש קפג
קיון בלי"ש שמ
לי"ש מי כוי שלו קסה—קסד—קסב—
רכ—רשב

אכילה

לישור לכילה דכחיב בקרש סה—שב

לכילה לישור שלבד"ש מי לסור מב"ח סה—
קל—קסב—קסה—קסב—רד—רו
מי לשריך לפישב כשלישב קסב

אכילת קדשים

לישור לכילה קדשים סה—קפו
כבשים שהולשן נשבר קלו רכט
מי יש מ"ש בלכילה קדשים קלים רמ

אכילת מצה

לכילב נשב לש מילרי לכילב רשפ—רשפ

אכילת אונם

לכילה לוקם לשין ברכב רשב
לכילה לוקם לשין מלוב רשב

אלידע

שין מליכו לש בש"ם קמב

אמירה

לשרתו לשנוב כשפירתו לבדיעם סב—סג

אמר פרה

לשר פרה מי יש לו מומלב מדלוריי"ם שכט

אשם תלוי

שוב וגודל כשכמב ס—ב

אשה

קול בשלב שרוב לב
מי שיך בשלב לשב רוצה כשרוב לד
ש"ב שלרך "בשיס"

אשון

לשו שבוס מליו קכד—קל

אשרי חב

מי שוחר לכתעשות בשפרו חב קמו

אשלים

מי שביד לש מכני כב—קח—קם—קכד—
קח—קם—רשם—רשם

אתנן

לשן לשור לדבר שלוב ודינו כשבשוב ס—
שמ—שמם
לשן לשרב תורב קמו
כשוכן לשן לליחול לשר ניסב סו

אתרוג

לשרוג שביב כשישור ושעשק חוך כחג
ושחשב משישרו שמפ
בדין סימני לשרוג שליו שרכב שמב
פסול לשרוג כשורכב שמב
כשחל לשרוג מחבירו כיון שמן ל לשעשין שב
כשחל לשרוג של חבירו קודם כחג
ושחזירו לשר כחג שב
כשוכן ד' מינים בשחוב ש"ם לכחזיר שב
לשרוג של שרומב עשלב שנח
כשחזיק לשרוג של חבירו לי כוי ביאך ניכר שב

בגדי כהונה

לשנעי כבבנים ושבנסים לי כוי בהו למר שבו

בדיקה

בדיקב ניליב לפני ברכשו כ

ברק הבית

קבלב נדבב משב"ם לעורך בש"ב סט

בורר

שלחב בורר קי

ביאה

ניחב רשעוב לי כוי ביל עשלב שלוב
לו כבבוב למלוב ו

בית הכנסת

סדר יסיבב בניבב"ב מב
חיוסים ניבב"ב ניסוב כשוחף ש"י שמר ט

נשן ניבבנים בשרם ביבלם שבי"ם ט
כשיבב בית בבנסב סה—ם
כשיבב ניבב"ב לשרך שרם שבים סט
קבלב לדבב משב"ם לשרך נשן ניבב"ב סם
שפי לבנוב בית בבנסב סב

ביכורים

ניבב"ם לי כוי שלו שביב לו ספק לד

ביטול

ביטול לישור בביבר לי נבשך לביבר ז—רד
שמוכב לש בשיל ב—שם—שה
שין מבטלין לישור לכתחילב פט—קיב—
קכד—קמה—קסב—רב—רד—רבח—
רסח—שמב—שב

בית השואבה

שמחב בית בשוחבה של ידי מדוכות
שמבשי בבבים שכו

בכור

נבמה של בפקר פשרה שבבעלה קלב
מקלב נבמה לי פושר שבטר קלב

בל תוסיף

של תוסיף בלילת וחפילין י—שמב
לישור של תוסיף בשלחב בשיסיף יג

בליעת כלים

כלי יבן לי בולע בבביבב משל"ע רלח—רד
כלי שבלע שדבר חריף לי מחלילן לשבח
לחר ניטול משל"ע רלו
כלי שלינו ב"י דכוי ושיל רב—רג—רד—רב
שבלע בב"ח לי לחריך חשל"ע רד—רב
כלי שדרכו לשחמם ושבלע בו לישור רד

בל תגרע

בשבטל מ"ע לי לקב שחוס של תגרע
למ"ד לשאב"ם לקן רשב

ביעור

ליכל דלוחב בחורב של כביטול לי
שקיים בשליבב רמב

בנין בית המקדש

לין בנין ביבמ"ק בלילב לב
בשים בחינב ביבמ"ק שמב
בנין ביבמ"ק כוי מלוב לו בבשר מלוב שמב
בנין ביבמ"ק בו"ם רמח—רמם

בן נח

שן ניהנו ביטוריס לב"י לם
ב"י שבשם חייב מיתב לב
ב"י לינו מלוב של קידם בשם שי
לחנות לי לית לבו דין ב"י קמו
ע"ש בשרך "וכרי"

בעל חוב

בש"ח לי למפרע כוח גובב קמו
בחופם לבש"ח בשקום שחב לשחרים שם

ברכות

טשב בברכב וחזר בו תכ"ד יט
ברכת שבחיינו לשושב שלינב בשב נשב
מחק לחק בשם כלי ל—שב
ברכת שבחיינו לקונב ספרים חדשים ל
ברכת שבחיינו לקונב כלים חדשים ל
ברכת שבחיינו למלות בבלות מחק לחק שב
בשעם דלחן מברכין שבחיינו בשעת
ניטול חמן שב
ברכת לישב בסוכב לב
כל בברכות מברך עליהן שבר למטיתן ל
ברכת כיון פומר שחר מבקון שב

כשמלילין לחברים י"מ קודם לי ברכת
כיון שלא פסיר שלר מקום שכ
שבירך על כיון ולא כיו לפניו שלר מקום שכ
ברכת מפן ג' לי כיו מדלורייתא עח
ברכה על כיון המשכר מפטרים ומחמד עכ—פ
סמך ברכות לכקל לח—קעח
ברכה לחרוכה לאוכל בריה פחות מכזית רנד
ברכה לאוכל לכילה לחם רפג
ברכה לספירת ז' נקיים שכ
ברכת כמצוות שלר-כשיעין גמר מלוה שכ
ברכת כפרשה תרי"ע עז
נשים לי מברכות לחי"ע שכ"ג שלג
ברכת כמצוות ליטול לנרך כשעסוק עדיין במלוה שמע
שכר ברכה, מכ"ז לפ מגיעו שכר ברכה שמב
שכר ברכות על ברכה ודרגא שמב
ברכת כשמיעה שם
משם דלפ נקון ברכה לחלוה מצוה שפא
משם דלפ נקון ברכה לחלוה לכילה כמוכ"ל שפא

ברכת המזון

שיעור לכילה לחיוב ברכמ"ז עז—עח

ברכת כהנים

ברכת כהנים בלי"ק קא

ברכת התורה

חיוב ברכת כתורה כשיעור בליכה לג

ברירה

בפלוגתא דבריבה קעפ—רסכ—שסע

בשר תאוה

בפלוגתא דר"ש ור"י במדבר לי נפסל לכם בשר תאוה לו נתורה רסו

גוסס

גוסס שגירש ע"י שליח שמיכו כשוכו ברית עז

גזל

גזל מכו"ם קעו—קפ
גזל פחות משי"פ רלג—עח
כקונה גזילה בשינוי לחי"ע שקלתה לפ מיקרי שלכם שלח—שמח

גט

גבט לי לחריץ קלטה כמי שכותבה כד
כתיבת שם מומר בגט קיח—קכד
כפיה מומר לגרש לשחו קלו
גט מוקדם שו
גוסס שגירש ע"י שליח שמיכו כשוכו ברית עז

גנב

גנב וכקדים שכע
קנין יאוש ושינוי בשם בגניבה שכע

גר

גר שחזר לסורו יח
גר קטן שבגדיל יכול למחות יח
גר לי כיו בכלל מרבות יח

גרמא

גורם לניזק עם

ד' מינים

המוכר כלולב מכרי מינים רכו
ד' מינים שבלולב משבחן זה"ז שנב
ד' מינים שלוק בשם ג"פ שמ
הנוחל ד' מינים ע"מ לנתת בשם שמה
ד' מינים גזולים שמו—עב
ד' מינים כשלל יו"ט בשבת ע"י עכו"ם שנה שבשבילו יעבירנו

ד' כוסות

שחי בין כד' כוסות ע

דברי סופרים

לין כח ביד חז"ל לעקור דבר כמפורש בתורה לביאור עב—שלד
מלוה דרבנן לשימת כרמב"ם בספ"מ דכיו לנו מל"ת, לם יש בזה גם מ"ע רשח

דם

דם ניוים לינו לנו מדרבנן ודינו כשלשפך מד
דם שבישלו קיב
דם קדשים לקבלה מומלה שו
דם שנעמל וחרקו שו

דשי"ם

דשי"מ לפרי בתלף לו בפיל מב"מ — מבשע"מ קכ—קנע—רנ—רכ—רכה—רסב—רסה
דשי"מ ע"י שלוה קכ
דין כולכין בת"ר בדשי"מ קכ
דשי"מ הבא לשולם ע"י תפרוצת רסכ

דבר שאינו מתבון

דשמ"מ בכל התורה קיח—קכד
דשמ"מ בליכ"ע מותר לף לכוי פפ"ר רעפ
דשמ"מ בליסור לנו, בליסור סקילה רפ—רפג

דינא דמלכותא

דינא דמלכותא דינא קנכ—ריפ

הגעלה

הגעלת כלים בשלר מקוה רע

הואיל

הואיל ולי בפי מיבעל ריפ
הואיל ומיקלפי מורחים רם

הוצאה

בפלוכת כולה לי לפריע קלוטה כד
כמ"כ דמיע כד
כולה תינוק למול בשבת ובגזירת שמע יעבירנו ע"י „שבת"
כמפנה מפיים מחוית לזויה ונפלך וכולילן קכע—קלפ
כמוליא תרומה בשבת קל
תוך ג' לי בפי כולכ ע"ג מלכו קלח
כמוליא דבר שלין פיפו לנוח קלח
כמוליא מרכ"י לרכ"ר דרך מקום פעור רלה
כמוליא לת כחי רלה
כמעביר ד"ל לת כחי ברכ"ר רלה
כמוליא מרכ"י לרכ"ר כשבות מכלך שנד
כמעביר ד"ל כשבות מכלך שנד
כמחלוקת לי יש מירוב וכולכה ליכ"ע נפ—רלח—רלה
כולכה ניו"ם קמב

הזאה

הזלה בזמב מלוב שכ
כזלת לפר בשבת שכ—שסח

היזק

כיצד שליבו ניכר כע

הלכה למשה מסיני

שיעורי תורה דכוי כלל"ם קסכ

המל"א

כיצד מלמדין לגיסור בכל"ע קסב—קסג—קסד—קסה—קסו

הנאה

כלת כגוף בכדי מלוב רפפ
כלת כגוף בכדי מלוב דרבנן רפפ
כלת כשם מליכ"ע רפב
ליסורי תורה לי סני כלת גרוע לו נשתן כלת מיעיו רלע

השכר

כשכר ע"י שליח קעע
כשכר ני"ד כשכר קכב
כשכר לי כיו דשם לחרת מקבל קכב

השכר מרובה

כשכר מרובה גדרה רע

השכם

כשכם בין הש"י לחש"ר למוה לתן — לחש"ר — קדים — נרכו יפ

הקדש

לחירתו לעבוד כמכירתו לבדיוט סג—סו
מכוה קנין כקדש נוקק כניה נחצן שכקדישכו סג—סו
כקדים לחי בכמה סד—שכג
כמקדים דבר שליבו של, שליבו נרשותו קמח—שכח—שכו
לין נשלין על כהקדשות לנה מדוחק רכז
כקדש שוב ממה שחילו על שוב פרוסה רכז
כקדש לי נמיל ברוב קמד—ב
כקדים נעלי מומין קודמת כנוף שמח
שותפים שכקדישו שכח—שכט
כקדים תמימים לעדר כניה סד—שכג
כקדש ע"י שליח שכו
כקדש ע"י כרכור שכו
עד מתי לפשר לשחול על כקדשו שכו
כנותן מתנה ע"מ לכחזיר וכקדישו שח

הרהור

כרהור לי כדיבור דמי שכב—שכו—שמו
כרכר לת כמניבה שמו

התראה

כתרלת תולדה מהום לפ לג
כתרלת ספק לג—שסע

וסת

וסתות לי כיו דלורייתא לו דרבנן קכד
לשב שלין לך וסת משמשת נג' עדים שו

זבח רשעים

זבח רשעים תועבה שמד

זוזיג

זוזיג כח—כה—קעב—קלח—רכ—שמג—שמה

זמן

שיעור זמן מרובה שיע

זנות

לשב שלמרה לבעלה זניתי תחתיך שכג

זריקת דם

כל כניתנין במחנה כחיצון לם יתנו נמחנה לחת כפר שכח

חבת המקדש

חנת כקדש מהני לנכל שא
חנת כקדש מכשירה לקבל מומלה שו

חולה

חולה שיש"ם מלכילין לוחו כלל קל חחילה קסב—שו—שה
חולה שלכל ליסור חמור במקום שים ל קל שה
חולה להתרפוחות בליכ"ע שלכה"ג קפו

מפתח בית שערים על סדר הענינים

חול המועד

מלאכת חול המועד רסו

חזקה

כיצד דמפקר נכרי לי סמכינן למחזק ו— קנב—ריח

כשמד דכר של מחזקו ס

מחזק דמפקרע מד

מחזק דכשמע קפח—שיט

סברת כתן נמצא וכתן כיצ קפח—ריח

מחזק עומאה קם

לית מחזיקין ליסור ממקום למקום ריח

מוקמה נחזקת כיתר ריח

מחזק דמפקרע כעובדת למחזק דכשמע רסע

מחזק לית לדם מגיש מלתא דשם שכד—שכה

חמא

לית לומרים לגזם חמא כדי שיכה מגרך סב—קיג

חכמים

דכר כמפורש בתורה עביחר לית כח ביד חכמים לאסרו עג—שלד

יש כח ביד חכמים לאקור דכר מכ"ת נשא ועל חשבה רפה

חלה

כפרשת חלה משיכה עמחה ביו"ט, נפסח רכז

חליצה

חלצה נפגדל של ע"ז רפ

חלל

חלל שעבד עבודה מד

קפק חלל שעבד מד

חמץ

מ"ם נחיכולה חמץ קסא—קסו—קסח—קסט—קעא—רנד

מ"ם נחיסור ב"י וב"י עח—קכב—קכג—קפט

כשעם דאין מברכין שכחיוט נשעת ניסור חמץ פב

חמץ שלוט יזוע ועל ניעלו לי שנר פב"י קיח—רפג

ניעל חמץ ע"י שליח קנע

ניעול מעשם כפקר קנע

כשוחם פסחו על כחמץ קנד

עכו"ם שעשה שליח יכודי לקנות לו חמץ נפסח קנב—קנו

משכונו של עכו"ם ניד ישרחל, יחד ל ניח, קיבל עליו מחריות, לע קבל עליו מחריות קנב—קנו—קנח—קנט

חמץ של ישרחל בניתו של עכו"ם וקבל עליו בנכרי מחריות קנב—קנו

רוצה בקיומו בחמץ קנב—קנו

כפקיד חמלו ניד ישרחל חבירו מי שנר קנב—קנו—רסט

כמשכב חמץ ע"מ לשברו קנו

כקונה חמץ בפסח קנו—רסט—קפ

כקונה חמץ בדמים דלית ליה מי שפרע קנב—קנו—קנח

וכרי שכלה לישרחל על חמלו קסע

חמץ ומקשה קסג—קנו—רי—רכב

שיעור כשנתה שלוש קסו—קפו

לעל דב"י וב"י מי כיו נל"ם דמשכיחו קסע

כמוכח חמץ נפסח קנ

לבשניה חמץ נפסח ע"י נכרי קנ

כלוכל חמלו של נכרי נפסח קסע—קפו

ליסור שרפת חמץ ניו"ט קסב—קסה

כשכה מחמץ נפסח קסב

כלוכל חמץ שלבד"ם קסח—קסט—קפט—רו—רכב

מי שכרים נפ"ם לפ"י וב"י קפע

נכשעם דכלריטו מזיל בדיקה מנוס דלע נדיל מיני ומתי למיכל קפע—קסב

עשב דחשניחו מי מל מו' שנוח מי מחשיבה קפד

מי שנר כל רגע לעשב דחשניחו כשכשב חמץ בניתו קפד—קסט

כמקדש חמץ דרבנן מו' שנוח קפו

חמלו של שכרים מי לסור בשעה קפו

כשוף חמלו של חניהו נשעד קסו

חמץ של שנרי שניכה לעשר נפסח קסח—קלע—קלד—ל—רד—רכ—רו

מחך נסכין של חמץ כרשב מחיכות מי מחנמלו קל

כשוהן חמלו לנכרי נשחשב ע"מ לכחזיר קלד—קלה

סחם קמח מי יש בהם חמץ קלג

מי שרי לתת כחמץ לנכרי נשחנוב קלה

מכירת חמץ לנכרי כלי מסירת מפתח קלו

כקונה חמץ קודם לפסח למכרו לנכרי קלו

זח"ג נפסח קלח—ל—ריז

חמץ נפסח נשעשו נשעתי כליסור קלע—רד

חמץ מי כוי דשיל"ת קלע

יכול יב"ח לכלי שנשחמנו בו חמץ ר—רל—רכ

דין חניות של עכו"ם נפסחים דכוכנם לחוטו שכר קלע—ל

כגעלה כלים נשעת מסקין רמ

חמץ כבלע נכלים מי מחזיר נשעשתו רד—רכ

חשרופה חמץ דלוטו שנר לפ"י וב"י רכ

ניעור חמץ מי כוי שריפה קודם ליסור, לאחר ליסורו ריע

חשרופה חמץ מי מחר וניעור ריב—רכח

ספק מי נתחמלה מי כוי ספק ריח

ישרחל שקנה מעכו"ם חמץ נשעת ומנר עליו כפסח מי מיקרי חמץ שנבר עליו כפסח ריח

קניונים נמכירת חמץ רכ

כשכה נניתו חמץ שלוט לסור נחליב מכ"ת רכ

כלוכל למול נגו וחכר שים ל חמץ נניתו נפסח

חנוכה

דיני נר חנוכה ע"פ „נר חנוכה"

חצי שיעור

מ"ם לסור מדלוריי' עז—עח—קג—קיב—קל—קלט—קמ—קסב—קסג—קסז—קסח—קעג—קעה—קעח—קפו—קפע—רכב—רנד—רנג—שג—דם

חלוח ליסור על מ"ם קלע—רנד

מ"ם נחיכו"י קמ—קעה—שג

מ"ם נשלור ליסורי תורה חון מחליב קז

חצר

חלר כמשכירת עמי קומה קעה

חשוך

חשוך נכחיבה חפילין יח—עט

חשוב

חשוב על ליסור קל לינו חשוב על כחמור קיב

כחשוב על מלה ס' לי פלטן על מלה לחברת רח

חשוא

לע יהנו כמילוג מנוס חנזק סב

טבל

מנל ותרומה ליכה מכן כוי ליסור חמור עז

כדלקה נר חנוכה נפנק של מנל עז

כגלה של כילוי נמנל עז

חיוב מיכה על מכילה מנל עח

כלוכל מפירות כמבולים למעבר שני עח

ט' באב

נשר כנוהר מנבה חון לי שרי לפטל נשר כיומים רכז

טבילת בעל קרי

מנילה נשל קרי נשפונין קסב

זמני מנילה לע"ק עב

מנילה ע"ק לפלנ שפלנה ש"ז רלב

טבילת כלים

לין מטבילין כלים נשנה ויו"ט רסג—שב

טבילה

מנילה זשמה מלה עב

טבול יום

מנול יום שעבד עבודה שסח

טהרה

חייב לדם לעבר עלמו נרגל נזכ"ז רמע

טומאה

חמלה כשף כנע של ספק לי מממע מנוס נגלה ג

שומלה כוחרה נלנוד מו—נב—קיב—קסב—שז

שומלה כוחרה לנמ מלה קיב

שומלה כוחרה נעבודה יוכ"ב שז

לי לממיק נעומלה קלוה כמי שכונמה דמים כד

עומלה נית הסחרים עב

קבלה עומלה לגב לניו עב

ככשר מים לקבל עומלה עב

לסור לנדם לעומלות עלמו נרגל כוי ליסור חורה לו דרנן רמע

כחומרת לנעלה ממלה מי לך רפב

טומאת אוכלין

עומלה חולין למהו לב כעומלה לעמל חולין ומשקין עב

לין חולל מממע חולל עב

חולל כעומד ליערף ליו מממע עומלה חולין עב

שיעור חולל כמקבל עומלה עב

עד מתי נקרא חולל לעומלה חולין קסג—רו

טומאת משקין

משקה ע"ג נשר מי נדון כמשקה לו כחולל עב

שיעור עומלה משקין עב

טומאת קרשים

נקדשים עושה כיולן נו עב

טומאת אפר פרה

לפר פרה לי מקבל עומלה מדלוריי' שכט

דיני עומלה מי פרה, כמה, הועלן שיט

טמא

טמא שכחם למקום ג

טעם כעיקר

טעם כשיקר קכב—קכג—קכז

טרפה

ולד טריפה רעב

טריפה ספול לקרקע רלח

יאוש

קנין יאוש בנמיכה שכט

יאצ"ט

חסניה יאצ"ט רסח

יום כפור

מלוה לכיבה בערב יוכ"כ רל

מי שליט מחשבה ביוכ"כ לי מחויב בכיבה ביוכ"כ רלח

ריבוי סעודות ביוכ"כ רלח

טעם מדוע אין מברכין שכחייט על הכיבה ביוכ"כ רלח

שיעור לכיבה בכותנת ביוכ"כ וביחוד בהוכל לכיבה נפסד שח

בעון כותנת הנפסד שח—שכ

שיעור שחי ביוכ"כ שח

שיעור לכיבה לעבור לטעבה דטיניחם שח

חיוב לכיבה ביוכ"כ בטעיו לו בגרונו קטל—רלט

לכיבת ח"ש שח—קלט—קמ

מקיבה בחוכל שיוכ"כ כדי שביעה ותוך כ"ש לכל מקדש כיום פחות מככותנת לי חיב מכיון דמיחנף

דשחי שח

אין יוכ"כ מכפר על ח"ש שח

אין יוכ"כ מכפר על ח"ש שח—קסח—רלג

מוכב ביוכ"כ דמלכילין לותו בקל תחילה קנב—שז—שח

לטיור תכ"ם ביום הכפורים רלג

קינוח ירק ביוכ"כ רלח

טעם מדוע אין מחענים ג' ימים שלא כפרטם כהן גדול ז' ימים קודם ליוכ"כ שח

הזאה על ככ"ג בשחל יום ג' לפריטתו בשבת שיט

בשבוטה שכיו מטניטין לכ"ג בעיוכ"כ קפט

טומלה כומרה בעבודת היום שיח

בטחלוקת לי יש טירוב והולאה ליוכ"כ נב—רלח—רלק

שליחות שעיר המשתלח ביוכ"ט שחל בשבת נב—רלח—רלח

פסול ערפה בשעיר המשתלח רלח

שני השעירים מעכבים זה לת זה שיח

הגרלה מעכבת שיח

מת שעיר בטשתלח שיח

שעיר בטשתלח בטחוסר זמן שיח

שעירי יוכ"כ מליאה גיל בשרין שיח

כפרת שעיר בפנימי שיח

עבודת חפינה בקטורת שיח

כהן גדול שפגל שכג—שכד—שכה

כלאו דכל אדם לא יהיה באוהל טועד שכג

יום טוב

ביאור בשאה דשבתון קכד

טיסור תחומין ביו"ט כוח מדאורייתא לו מדרבנן קטב—רלח

לי לטריך ביו"ט מחוך פחוך לוכל יפה שב—קטב—רטז

כלאים בכלי ולטריך מחוך קטב—רטז—רטי

מלאכה לורך ביו"ט כי בכלל מלאכה רק דבחורה בחורה לו לא כי בכלל מלאכה רטד—רטי

כיצד מלאכה לורך ביו"ט כשלין חאה לאכול רטד

מבשירי לורך רטד

מבשירין שבשבת לבשבתן טבשירים רטז

בשחם ביו"ט רטד—רטי—רטי

שחיטה ביו"ט בשלוש חאה רק לאכול פחות מכזית רטד

שחיטה טיו"ט לבצה ס"י טירוב חבשילין רטי

שחיטת מבוכת, שפלה, דוסבה רכו—רטו—רטו

כשרי דם ביו"ט רטב—רטג

אין רואין טומין ביו"ט רטט—רי

מרחה עבור מכו"ם רכו—רטד—רטי

כוליח לם מלבנים רט

אין שלין של כחילן ביו"ט של

ניטול לימור ביו"ט שטב

חייב אדם לבטה לבחו ברגל שפ

כוחיל ומיקלטי חורחים רט

מלטול מוקלה ביו"ט רטפל

במקבה בטיו"ט לילחול בקנין ביו"ט רטד

בבשרה ביו"ט לעוך מלוה קטב—קפה

שריפה קדשים ביו"ט קטב—קפו—רטב—רטג—רטו—רטי

שריפה שתן שריפה רטד

עוך מלוה דבוי עוך כיום קלח רטח

אין מבשילין כלים שב

לימור בוכה ביו"ט רטח—רטט

בנין ביבה"ק ביו"ט רטח—רטט

נדרים ונדבות קריבתם ביו"ט רטט

עלים שטרפו מבדקל ביו"ט קטב

כוללה ביו"ט קטב

טירובי חחומין ומירובי חבשילין בב' יו"ט רסד

מלאכה שאין לריך לגופה ביו"ט רטט

יום

מקלח כיום כבולו רלד

יין נסך

קנקנים שנשחמשו בהם יין נסך ו—רלו

דין שמרי היין של עכו"ם רלו

ירושלים

ירושלים כשנפרלו לחוחיב כוי רכ"ר נב

יתומים

יתומים אי אית לבו שבוד הגוף לחוב חביבם קסט

כבוד הבריות

דחיה טשב מפני כבוד הבריות שסט

דחיה ק"ש, מקרא מגילה, עבודה שסט

כבוש

כלי יש אי בולע כשנכבש מעל"ע רלו

כהן

כהן חלל שבבד עבודה, ספק חלל שבבד מד

טשב דדוכן אימו נדחה מפני אמו דטומלה מה

כהן שמחל על כבודו מז—נו

אי מחויבים לקרות רלטון לכהן כשמכרו הטליות טו

כל טומלה שלין חיל מצלה אין בהן שחיטה שב—קג

שחיטה שלה קג

שחיטת בהן לטה טשב קיג

לטחלות בהן קטן קכב—קכו

בהן בהכ"ז בשחייט יין קטב

בהני שלחי דיהן אי דרחטנן רשב—רשה—רשפ

טטם דבותר לבהן בדיוט לטחלות לקרובי רשב

בהן שלחי נרשחי לטחי שכד

בהן טשולחן גבוה קלי רכט

כוח גדול

בהרחת קרבן ס"י בהן גדול אוטן קפה—קפב—רשה—שלד

שבושה שבהביאו בהן גדול בטיוה"כ רשט

כוונה

כוטת טלות — ס"א „טלות"

כל

כל בשוטד... בטחוטר ב' טטבים ל

כל בשוטד לרוץ, לברוך וכו' שג—שטה

כל בשוטד לאחוך שד

כל שהוא

כל שבוע לטכות שה—קסב—קטה

כלאים

בגד שטקלחו טכלאים אי טחבר לעבוט טקלחו ז כבגים בלבישה כלאים בשעת עבודה טו

חיוב כלאים על הכביב טו

שעת החיוב בלבישה כלאים טז

במקום כלאים קטו

לבוש כלאים ושוטד בשוק שסט

כלי

כלי במחזיק מ' סאה חולק רשות פו

כפרה

כפרה לאוכל איסור בשוגג לו—קיב—קסח—רפ

כפרת יוכ"כ לאיטם שביט שה

כתיבה

כל שאינו בקאיכה אינו בכחיבה יח

כחיבת סח"ם ע"י קולמוס טשוך טמא כש—כה—כו

לאו

לאו שניתן לאזהרת טיתת בי"ד קט

חילוק בין הטובר כמה לאוין בב"ע להטובר בזה אחר זה שו

לאו שאב"ט

לאו שאב"ט אין לוקין עליו טל—רפב

לבוד

חו ג' כלבוד דמי קלח

בילור בדיני לבוד רט

לולב

כטודר הגאה מלולב רכו

לחם משנה

בילור טסרונם שי

כשלה הופרס מכט חלה עד לאחר שגאפה שי

אי הוי חסר טשום כל הטוטד לאחוך שי

לחם טשנה דבעי נטילה טשום לימור שגפל עליו שי

לימוד

שולין ודורטין ל' יום קודם החג קפב—קטו

חייב אדם בשלם לימודו שסט

לימוד תוכ"ק ובבבדיל יחד עם חכמות חילוניות שיב—שיד

מפתח בית שערים על סדר הענינים

לעלות ידי חובתו ק"ש ע"י מקרא מגילה שסא

לילה

ליל לע כוי מחוסר זמן שיג

לפני עור

לעלו דלפני שור שמט

מאכל

מאכל ליסור שאפשר ממנו שם לוכל בשעת אכילתו קפא

מברך השם

מברך השם בעת כתורתה קכו

מגילה

מהם כמדבר לי שלים לאריס בקריאת מגילה ע

מגילה ע

משים במקרא מגילה רפו

סשק קרא מגילה שסו

ניטול ח"ת, שבודה, למקרא מגילה שסח

לעלות חיוב ק"ת ע"י מקרא מגילה שסח

לשחר כרוב"ק נאמרה שעג

קשן לכוליע לאריס ע"י מקרא מגילה שעד

מקרא מגילה בכל לשן שפו

כמברכי כמגילה שפו

מיוכים על עניים שוחות למקרא מגילה שעח—שעט

זמן קריאת כמגילה בפורים שחל בשבת שעח—שפו

מה נשתנה

כשכבן שואל ק"ל לאחר ולומר מה משחה רכב

מום

במוכר לאבירו דבר שליט מסוים קלב

במקח ומכח, כוי כלוקח שומר שכר רפו

ישראל כלוקח מעכו"ם ומעלין מקח משוח לן לישראל חיוב לאריות רפו

מומר

מומר לינו בר שליחות שו

במקירה כפמ"ג לי מומר לאחל שבת כוי דוקא ממיחה ני"ד שו

מומר לאחל שבחות לי מחויב בקידוש לה

כפיה מומר לשמירת מלוות, וכן לאחה גם קלו

כפרשתו מליסור חורב שמח—שמט

מומר בכבלה קרבן ק—שמד

כחיבת שם מומר בגט קיח—קכד

מוקצה

שפק מוקצה רסח

מוקצה ביו"ט רסח

מזיק

במזיק בקדש שה

מזבח

במלף יין ע"ג ליסים קיח—קכד

מחשבה

לאחי מחשבה ומעשה ליכול יח

לברים שבלב רנט

בשעת השמע יעות שיג

מילה

מילה בשבת קיח—קכ—קפח—שנד

מילה בשקום נרשת קיח—קיח—קכד

לי כאב מחויב לאחול על כפלחים למול בנו קכ

מילה שלא בזמנה לי כוי חיקון לחיובו

מיום ד' לו לעלו קפ

על מי מוטל כמוהל ביום ח', ומיום ח' ולעלה קכ—שנד—שסט

כלד ולע מל מעלו קפב

מל תוך מ' שיג

שליחות בשילה שפב

מליקה

מעשה כשוף שאפשר מליקתה מילילה מידי שחשבה רכט

מלכות

חייבי כריחות שלקו רלד

מלוה

כמלוה חבירו על כמבטח קעט—רשו

ממון

זכות שים לאדם בממעו סא

דבר כגורם לממון קמ

ממונה לע בפיל ג—שפ

מנחות

סולת שבחלישבה דיבה לממחות ד—כ

ממחה שילטבה בפי פירות ומיס רכב

ממחה שממחה לאחר שבקדישן שמח

בם ממחה בפיס וחמלה רכב

ממחה שילטבה בפחרין רכב

מעילה

ליסור משילה בהקדש ג—שה

כמועל בפחות מפ"ש מ—ג

בקדש שחקדש ע"י זבילה לי לית ביה משילה סד

בחקירות בש"ס לי משילה בקדשי בב"ח כוי מלד ליסור שבו לו מלד ממון בקדש סא

משילה בקדושים שאפשר מפ"ג כמחבח שה

משילה בפיגול שה

שמחת בית כשואבה ממכוני שכבים שכו

כלוכל חמץ של בקדש בפסח ב

קול ומרלה ובית לית בו משום משילה שנו

מערבית

כשחל ליל י"ט בשבת לאחר מערבית יתמרו בליל ב' רע

מצה

לכל מלה וכרגים חסה בפיו קם

לפיה מלה ע"י מכוסה קפח

שמא לו שהיה בדרך רחוקה לי מחויב במלה קפח

זמן לפיה מלח מלה בפ"ח שחל בשבת ריש מלה שילטבה מי פירות ודין מלה עשירה רכב

לית יוצלין ידי חובתא מלה בשלה מב' מינים רכב

מלה שהוליאה מלחחלה קודם גמר לפיחה רכב

מלה חלוטה רכב

לעלות ידי חובתא מלה בשלה שרויה, מכושלת רכו

הרגשה משם מלה בפיו רכו—שנ

כוליע מלה לרב"י בשבת ולכלו לי יוצלין בו שמח—שמט—שנג

לכל מלה של מלל שנ

מצוה

שוסק בשלוה פטור מן בשלוה י—יט

עשיה מלוה מלחחלה ם

ריב מנוע לגל מלוה מוממחין כן קיח

מלוה בב"ש קכד—רמב—רם—של—שלם—שמב—שמה—שמו—שמח—שמט—שנ—שנב—שנה

מלקות בשלוה בכלה בעבירה שמח

מלוה בב"ש שחייבים על בשבירה חטלה שמח

מלוה לקיים דברי בשה שמה

שומר מלוה לע ידע רע קמח

פשב נדבר מלוה קפב—רעב—רפו—רל—שמם—שנב—שנד

כאוסף מלוה קמו—שב

לאחי רשות ומבטל מלוה רכג

לעלות ידי מלוה שלבדב"ג רכו—שנ

חביב מלוה בשמחה רמב

גדול כמלוה ושולח שלד

כשפור מן כמלוה ושולח שלד

כמקיים מלוה וכופר שבאומן כאב לית יולע ב"ח שלע

חיפב לעשות מלוה ומלום ולע עשלה שב

בזכה מחון לקיים מלוה שעב ומל"ח שסם

לכילה מלוה ע"י כפיב רפג

בעלה כגוף בכדי מלוה רפם

לית שבושב חלב לגבול כמלוה קיב—רעח—רפם

מצוות

מלוות לע"ב ח—ל—סל—פם—קמ—קמב—רים—רעב—רפו—שמ—שמם

מלוות לריכות כוכב יח—נג—רט—רם—רפב—רפג—שלד—שמל—שנב

לית שחחן מלוות חביבות בב—נג—שב

שליבה מים שלנו רמ

לית מלוות מבטלות זו לת זו רכו

לית מעבירין על כמלוות נג

מצות עשה

כמקיים מ"ע שלבדב"ג רפע

מקוה

כיחתו ע"י עכו"ם כב—כו

לימור שחקוק ולבסוף קבעו קלג

לימור שנכנס בספר קלג

מראית העין

מרלית כעין פם—ל—לע

מרוד

מרור כמוכל לעלה בו רי

מרור של טבל ריג

לאוכל מרור שלבדב"ג ריג—ריד

שיעור לביצה מרור ריד

משיבה

קנין משיבה לאחר ל' יום סו

משיח

ניהא משיח בשבת קמב

משלוח מנות

שאם דלע נאקן ברבה למשלוח מנות שפע

מתנה

מחנה ע"מ להחזיר נדר מיום שנ

מת מצוה

מומלה כוחרב למת מלוה קיב

מת

שמוש מלקבור מחו שסא

מהעסק

מחעסק בחלבים ועריות יג—קכב—קכד—קכט

מחעסק בשבת קיח—קכב—קכד—קכט

נאמנות

משוד על כמלוה רח

נלמנות עד לחד בלסורין שכב

נלמנות עד לחד על שט שכב

נדר

נדר לגבול כמלוה יח—יט—קיג
כמודר כמלה מלוג רכו
נודר לצאת רמט
נדר כמלה משפיר רשב—רשט
כמלה דממילא רשב
כמודר מנירו בכמלה, ושבר מנירו מי שבר לעלו ובל יחל שימת כרין רשג—רשט
וכרמב"ם רשג—רשט
כמודר כמלה ממעין רשט
נדרי כקדש שם

נדה

חיבוק ונשוק רלד

נותר

מחי נעשה נותר בשב"ם לו בגן כחמה רג
שריפת נותר רמד
שריפת נותר ביו"ט רמב—רמג—רמד
שבר קדשים כנותר לו פקע ממנו קדושתו רג
ליסור כלמה בנותר ב

נזק

חק שלוט ניכר כע

נזיקין

דבר הגורם לממון קסט

נזיר

חיל לו כוח ליסור גברא לו ליסור חפלת קיב
כלומר חיר ביום שבן דוד בא קמג—קמד

נסל"ם

לפר במים לו כוי נפ"ל רע
י"ם על נמוקים לו כוי נפ"ל רכח
נפל"ם בחמן קל—ר—רד—רכ—רו

נכרי

קבלת קרבנות מנכרים סע
קבלת לדקה מנכרי סע
ריפוי נכרי בשבר סע
קניני נכרי בממלמלים קמב—קנו
כקונה מנכרי לו שיך מי שפרע קמה
קניני נכרי קצ—ריט
לו שרי ליתן חמן בחזנה לעכו"ם קלב
ליווי נכרי בקידום הסם שי
חצח נכרי שיחנה שלד

נם

לו מלוין לנו לעבות זכר לנסים מדלוק' שצג

נר חנוכה

הדלקת נר חנוכה בשמן של שבל שז
ר"ח זכר לנס המנורה, לנלחן כמלחמה שנט
ברכת ר"ח לכהדלין בב' פתחים מצוס תשדע שם
כדלקת ר"ח בב' פתחים שם
ר"ח שכניחה למעלה מב' חמה שם
כדלקת נר חנוכה בשמן שריפה שסע
חשמש נר חנוכה חחר שדלק כשיעור שסע
כנחה לין זקוק לה שסב
כדלקת שסה מלוה לו כנחה שסב—שסד
נר חנוכה חסור לכשחמש לחורה שסג—שסד
כדלקת נר חנוכה מנר לנר שסד
ר"ח שכדלוקה בפנים וכולילה לחץ שסד
ר"ח ונר שבת, נר שבת קודם שסה
ומן כדלקת ר"ח במוצ"ק שסו
קטן לכולין חחרים נר חנוכה שסד
ר"ח לו בטין מכשיחר בפיך כב
לכסגלו חיזהו נר חנוכה שלד

נר שבת

כרך דבר שמדליקין ע"ג דבר שאין מדליקין שכו
כדלקת ב' נרות בשבת וכיחוד נכוספת מרוח שסב

נשים

פסול בשים ממ"ע שהז"ג סנ
בשים לו מחייבות בתוכחה ק
בשים לו כוי בכלל מרצות ק
בשים בשקרע מגילה רפו
בשים בשניטה מרע רלב
בשים לו מברכות על קיום מ"ע שהז"ג שלד
שחיפה בשים פו
לין בשים סומכות בקרבנותיהן שלד
בשים בחמירות כלל בחוכה שמב
בשים בחיוב בנין ביהמ"ק שמב
בשים שלין לכם וסח שח

נשואין

בשואין בימי כספירה רלב

סוכה

פירי לע בני סוכה סח
שיעור כמחויב לשכול בסוכה סח
לכילה לרעי חון לסוכה סח
בשאב סוכתו ע"ג כחול, לשלח שם ביו"ט של
סוכה שלוב רשויב לו' שלח—שמא
דפנות כסוכה שלוב רשויב לו' שלח
סוכה שלוב רחבה ז' ולרכה יותר מז' שלב
חיוב לכילה בכעודות בסוכה שלב
סוכה שלוב רשויב ליען שלט
המלמער ביטיבת סוכה שלו
גזל דפנות שלח—שמ
סוכה שלוב שמ

סומא

חיוב סומא במ"ע יבל"ח שם—קעג—רי—שלד

סחורה

סחורה בדברים כלסורים תכב—תכו—שג

ספק

ספק ברכות לכקל לו—קפח
סל"ת מב"ח ל—לו—תכד—תמ—תמט—רמא—רמב—שמח
סל"ת בספק כרת ו
סל"ת במ"ע סח
סל"ר לקולא כט—לו—רסח—רסב—שסח
בספיקא דרבנן לו לחלוק בחר חזקה לד
ספק קרע ק"ש ו
ספק סומלה ברב"ר ג

ספק ספיקא

לין עושין ס"ם בידים מד
ס"ם נגד חזקה לו לחלוק בחר ס"ם לד
ס"ם שכל לד ל' סותר לד כל' לד
ס"ם שלוו מחכשף לד
ס"ם לו עדיף מרוב קלט
ס"ם מחמת הסרון ידיעה ריח
ס"ם ביכא לחיכא לברורי ריח

ספירת העומר

כשהכיל מיו ביום בלח ברכה רלו

ספר תורה

גר שחר לסורו לכתיבה יח
כתיבה ס"ח ע"י מי שלוט בקבירה יח
ס"ת כמשמ ביד נכרי יח
ממחר לכתיבה ס"ח יח
כתיבה ס"ח על לחיב"ע ובלטה ומרשות כב—בו
מלטול ס"ת לעיר קריאה מז—מח—נא
מלטול ס"ת לבנד כחורה מט—נא
לו לבפלים על כס"ת יש זכות קדימה בשלישי נו

עבד

עבדיה בחקרע מגילה רפו
חלו עבד וחב"ח בחק"ס רפו

עבודה

חלל שאבד עבודה מד
לחיה עבודה מפני מה מלוה שסט
מלול יום שאבד שכח

עד

ע"י עד כרוב קב
ע"י עד כחזקה קב
ע"י בדבר שבממון שכו—שכח
ע"י שלמר פיגלחי שכג
ע"י בליסורי חורה שכב

עדות

מקבלי לדקה משבו"ס בפרבסיה כשרותם לעדות סם
לין עדות לקבן קצו

עדים

עדים לו נלמנים לעבות עלמם רשעים שכד
פלינן דיבורא דעדים שכד
כחרלת עדים זוממין רלד

עשה דוחה ל"ת

שדל"ת ז—ח—ם—יל—יב—יג—טו—
מז—מכ—קו—קכז—קפב—קפד—
קפה—רמב—רלב—רמג—רנב—רמם—
רשג—רמז—רשמ—רמם—רם—רפב—
רפה—רפו—רלו—שם—של—שמז—שמח
ג' עשה לו דוחה ל"ת וששה מה
שאה דרשים דלף בשיש בשידני' רמז—רפו
כשאר מלוה לו כוי בשידני דליתי ל"ת רלף
היכף דיכול לקיים שניהם ע"י בזבח ממון לו מחויב שסט

עונש

לין עושין מכדין ל—רכח

עובר

עיבר ירך חמו קכה

עומר

מכיכן נלקח כשומר שבקריבו ישרחל בכניסתן לחרן רלו
שומר שנקנר לפני זמנו רלח
חיטים שירדו בשבים כברותם לעומר רלם

ע"ז

ע"ז של ישרחל לין ט ביטול רשו

עיבור השנה

עיבור בשנה בגלל מומחה שח

עלות השחר

בירור בזמן עלות השחר לם

עירובין

עירובי חחומין ומירובי חבשילין בב' יתי יום טוב רסד

ערבות

גר לו כוי בכלל ערבות יח
בשים לו כוי בכלל ערבות ק

מפתח בית שערים על סדר הענינים

עבדים

מחזקתיכם לו תלבו מ

עריות

רמיזה בשינוי שם בפרוש רלד

קריבה בפריצות רלד

ערוה

קל נשמה ערוה ע

מי שייך בשמה לבה רואה לית בפרוש לד

ערלה

שלא בהרכבה והברכה שמג

עשירית

לית לבהמת פחות מעשירית רפט

עשה

עשה ולבוד בכריות רפה

דחית עשה מפני בזוי בכריות שסט

פאה

אמת פחה נחלם שם

פגול

שלא בקרבן שחפגל שא

נלמוטי ס"ל לעכר שפגל שכג

קרבן לבור שנחפגל שכג—שכד

פגול לי כוי בשחשבה לו בזיבור שכד—שכה

פדיון הבן

פדה"ב ס"י נחינת משוח בפ"ם שיחול כפדיון בשבת סד

כפדה בנו בשתוך ס"ם לבחיר שג

פרית קדשים

לי נמי בשמח פדיה דלבוי בר כשמדה והשרבה סג

פורים

פשוטי פוריס בפוריס שחל בשבת שסב—שסח

מי שלין לו מגילה לי חייב בכלל שסג

חיוב לכילה את בפוריס שסה

מלות מתנות לאביונים שסח—שסט

כפי במלות מתנות לאביונים שסט

הנותן מתנות לאביונים קודם פוריס שסט

ויניע לידן בפוריס שסט

חסה לחים משלוח מנות שם

עשרים למשלוח מנות שם

מתנות לאביונים מחים לחסה שסח—שם

משלוח מנות לרעהו ואינו רואה לקבלם שם

משלוח מנות בשחזר ס"ם לבחיר שם

משלוח מנות ונגנבו או שחלדו שם

משלוח מנות לחסה ידי יולא ידי שניהם שם

משלוח מנות לחסה בגדים שם

נרכים שבם ספק מוקפים שסח

חייב חיוב לבסומי בפריא שס—שסב

בספר בפוריס שס—שסב

פלגינן דיבורא

פלגינן דיבורא שכד

פסח

חכילה בפ"ם מן המוחה ולמעלה קפט

פסח שני לי בא בטומחה שז

בשוחט פסחו על חמץ קנד

קרבן פסח ס"ם „קרבן פסח"

פסיק רישא

פס"ר דלא ניחא קיח—קכד

פס"ר בחיסורי בחלה סו

פקו"נ

פקו"נ בשבת קיב—שו—שח—שס—שי

חולה שיש מחכילין לותו בכל מחילה קיב—שו—שז—שח

פרה אדומה

פרה שנפרשה שיט

לפר פרה שנעשתה שכט

לי מועלין בחפר פרה שכט

גזירה דלא יעניר בספיחי חפר פרה שכט

פרדסיא

נפני כמה כוי פרכסיא סם

פרו ורבו

לי מקיים בניחה רחשובה מלוה פ"ו ו

קיום מלוה פ"ו בשכוליד בן שובה יח

צדקה

קבלה לדקה משכו"ם סם

בפרה ס"י נחינה לדקה סם

ציץ

כלין מלוה על כחומחה שי

ריעוי כלין על כחוכלין שי

ציצית

נדיקה כלילה לפני נרכחו ו—ריח

ד' לילית משבעות זו חת זו פז

כשחשה בפ"ם קשר עליון לי מוחר לעשות בכריוחה בשבת ח

לילית חובת חלית לו גברת יח

נכרי בשבית לילית יח

נשים בשבית לילית יח

נפסק לילית בשבת יח—יט

שבית לילית ס"י קטן עט

מחירין מבגד לבגד ם

שבית לילית מלמד שחשבוד בה שבירה שמג

נרכת לילית לעכם כשה בגדים זה חחר זה שם

קדושה

לי רשחי לעמוד קדושה חחר שבחפלל פרנית מבפ"י פב

קדיש

קדיש שלם חחרי חצרי וכל"ל מז

שבח יום כיחל"ע לי יש לו זכות חמירת קדיש בניום חמר מג

כשחינו יודע יום מיחת חביו ובירר לו יום לי יש לו זכות בקדיש מג

קדושה

חמירת קדושה דסדרה בלבור מז

מעלת בקושה ואין מורידין כט—ם—סב

קדשים

זר בשחיטת קדשים סו

זדיה קדשים לי בעי בר בשמדה והשרבה סג

מעיל מום בקדשים בזב"ז קמד

ביאור הגם דלא בסריה בשר בקודש משולם רג

בשה דבעיון ממשקה ישרחל בשרמי עליו לימור דרבון לו מוחר לעבוד רמו—רמז

לימור דמשקה ישרחל על מי רמיא רמז—רמח

קדשים שנחפגל לי לימי בשחלב שח

מעילה בקדשים שנפסלו מפ"ג כמזבח שח

בהמת קדשי בדק בניח בגיחה ובשבודה רלח

חנח הקודש מכשיר לקבל טומחה שח

קדשים בעל מום שנחערב בחמרים שב

שימור לכילת קדשים שח—קמז

קריאת התורה

כשמכרו כעליות לי מחויבין לקרות לכבן רמשון מ

שלשה פ"ח לעולך קב"ח מז—מח—נג

כשביעלו קב"ח שחרית לי רלוי לקרות בשחר ג

קול

חרי קלם לם משחמעי קם

קטן

קטן לבחינת סח"ם, לעשיית לילית לם קטן לוכל נבילה לין בית דין מלוין לבפרישה לח—נד—קכב—קכז—רמז

קטן לי מלוה ללמו דלא ילאב בך שרוח דבר נד

קטן קנינו נדשת לחרית מקנה קטן

לין מדות לקטן קטן

קטן להולית לחרים י"ח שבד

קטן שמשבחתו ניכרה מחוך מעשיו שבד

שליחות לקטן שבד

קידושי קטן קטן

שחיטת קטן ש

קידוש

לישור שחי' מכוס של קידוש סח

לקדש על י"ם לב

קידוש בשקום סעודה לו—לז

סומא בקידוש כיום לם

קידוש השם

קידוש השם בפרהסיא סם

ב"ג לינו מלווה על קידוש השם שי

קידושין

כסבר נדברי כר"ן דלשב משקרת עלמה לבעלה קטו

לשב לח כוי דשת לחרת מקנה קטו

קידושי קטן קטו

בשקדש בחיב"ג קטו—קפו—קפז

בשקדש בחמן מו' שנות ולמעלה קפו—קפז

בשקדש פ"ח שלני לדיק שמב

קדשה בגזל שמב

קידוש העזרה

לין מקדשין בשחרב ניו"ט רנח

קטניות

בשן הלשב מקטניות לפסח רעו

קלוטה כמי שהונחה

לי לחמרינן בטומחה קלוטה כמ"ש כד

קנין

כשחייב עלמו בקנין לחת חיטים לי מחויב לחת דוקא לותן לו יכול לחת גם לחרים, וכן בשחחייב לפועל קנה—קנו

קנין דרבנן לי מהני לדלוריית קלח

כוחת קנין קלו

קנין פירות בקנין הגוף שנ

קנין הגוף לזמן שנ

קנין בחיב"ג שנ

קנינים בשכירת חמן רכ

קרבן

חיוב קרבן ס"י בשדלת עדיס ע

חיוב קרבן בשבב מידיעתו ע—שמד

חומר לישור תורה, חיוב בשבלת קרבן בשבב ע

קרבן לשם חלוי, שווי, שישורו ע—ג

פסול קרבן דלא כוי ממשקה ישרחל ד—רמו—רמח—רמח

קרבן מנחה סמ
קרבנות קרבן ע"י כהן גדול תוק׳ קפב
קרבן שמחתם שלא לשם נפלים רכד
קרבן תמיד שלא לשמה רמ
חיוב קרבן נמקום קב"מ מג
קרבן שממע דמו מג
קרבן שנזרק ונשפך מג
קרבן שעבר עליו ז׳ ימים לך כוח תוך
ז׳ מעל"ע מג
שקרא גזל לקרבן שכ—שמד—שמו—
שמו—שמח—שמם
קרבן ע"י מעה כב"ע שמו
קרבן חובה חיוב נאה ללא מן כחולין שסא
שבירת עלם בק"ע קמו—קמח—קמט—
קנ—קפב
קרבן פסח שנשחט בשאר מנחות רכח
קרבן פסח שללאו ולחי"כ ניצא רכח—רכט
קרבן פסח שעשאו לשי קדר רכח—רכט
נפף מרובעו על כתרים וחזר ללוי רל
קרבן פסח שנחשו קודם חצות רלח
קרבן פסח כגע נטומאה מג
ק"ע שני לו נע נטומאה מג
דחיות קרבן פסח מפני מת מלוה שסם
פסח שני לו כוי חעלמו דלמחר לו מלוה
נפני מלוה שסם
כשממע מלוה נמיד ע"ע לאר חצות
לו חייב כרת שסם

קרבן ראיה

נע למזבח ולא כניח קרבן רלוי קנד

קרבן צבור

קרבן ליבור שנאכלו שלא לשלן רמ
קרבן ליבור כגע נטומאה מג
קרבן ליבור דוחה שבת מג
קרבן ליבור סכין מוסכלן למה שכן שיח
קרבן ליבור שנתפגל שכג—שכד

קרבן תמורה

חיוב קרבן חמלח לעבירה בשוגג רפו

קרבנות

פסול מרפה לכל כקרבנות רלח

קרבן יחיד

קרבן יחיד שנקבע בקריאת כשם שיח

קריאת שמע

קרע שמע ולא כשמיע לאזנו ט
שפך קרע ק"ש יח
לימוד לו שפיר דמי כשבניע זמן ק"ש לח
ק"ש ע"י כרכור שכו

רגלים

חיוב לדם למכר מלמו נרגל בכ"ז רמע

ראש השנה

ר"ה שחל לכיות בשבת קלב—רפג—רפה—
רפו, ע"ש „שבת" שמע יעבירנו
בקוסיות כשלם מדוע לע גזרו על
כתקיעה בר"ה גזירה שמא יתקן
כלי זיין רפג—רפד—רפ—רפה
מי שיש לו שני מקומות בע' תוקמין
ובע' מתפללין שג

רשות הרבים

דין רכ"ע לעני כוללה, ומשביר ד' חמות קלב
יהושלים כשפרלו חומותיה כיו רכ"ע נג

רוב

לע לחלוק בח"ר חלע שיכול לביות כחמת
כבהמ ו

רובע

נדר"ע מלוקין מאי רובע ע
ניהוד נדין רובע קכ—קכה
ליו כולכין בממון בחר רובע קכ
רובע מליו שלא מלה מומחין כן קיח
רובע נבהמה כשרות כן קנב
רובע שבוחק לגיסור לבועים ממון
של יהו קנב—קיב
רובע מליו שלא שחיבה שומחין כן קנ
כשומנמל בגיסור נרובע מי בגיסור
מכאן לביות ביחר קכג
זוב כוי ודלי לו ספק רעג
זיבו כבולו קמד—קמה
ליו כולכין בזכרים נחר רובע קלט
זיבוקין למישמע רמב
דין מחיולת דמחרי ליה לרב"י קלב

רוצה בקיומו

ברובה בקיומו של חיב"ג ע"י ד"ע רד—רה

ריבית

מחיבה בריבית רלג

ריחא

ריחא מילחא רסע

רשע

כקורלע לחביריו רשע כח
חוכחה לרשע לפריקו מגיסור קפע
ליו לדם חשים עלמו רשע שכו—שכה

רשויות

בלי כמחזיק מ' סאה חולק רשות לעלמו פו

שבועה

ליו לבשניע עד לחר יוב"כ רשפ
שבועה שמשניעין בבב"ג בשוב"כ רשפ
שבועה שבלשון שקר רשפ
שבועת שקר ליסור לישבע שבועת חמת וכל שכן רשפ
שבועת שקר רשפ
לבשניע לחבה מפורשת רשפ
משבע לחכול וחכל חוכלים שניים רחוים רלב—רשע—שג
ליו שבועה חלה לגמל כמלוה קיב—רשח—רשפ

שבת

ליו מפגילין בשבת ח
קבלה שבת מבשוד יום כ
בחלחה כוללה כפלוגחל מי קלוטה כמ"ב כד
כמפלה חפלים מחוית לחוית וממלך מליהם וכוליהם קכה—קלי
כמוליח חרומה קל
חוך ג' לי בחה כחה ע"ב מבכו קלח
כמוליח מרב"י לרב"י בדבר שלין סחו לגוח קלח
כמוליח מרב"י לרב"י דלך מקום פטור רלח
כמוליח לח כחי רלח
כמביר לח כחי ד"ל לרב"י רלח
כמוליח מרב"י לרב"י כשבוע מכלך שבד
ע"ב דס"ל מכלך כשומד דמי
כמביר ד"ל לרב"י ע"ב דס"ל מכלך כשומד דמי שבד
בולחה חיוב מרב"י לרב"י לשלו, ובגזירה שמא יעבירנו קמו—קלב—רסג—רע—רעב—רפב—רפו—רפז—רפח—שנ—שד—שסב—שסד
שיעור כולחה שמה
מילה בשבת קי—קכ—קפה—שד

נדר"ע מלוקין מאי רובע ע
ניהוד נדין רובע קכ—קכה
ליו כולכין בממון בחר רובע קכ
רובע מליו שלא שחיבה שומחין כן קיח
רובע נבהמה כשרות כן קנב
רובע שבוחק לגיסור לבועים ממון
של יהו קנב—קיב
רובע מליו שלא שחיבה שומחין כן קנ
כשומנמל בגיסור נרובע מי בגיסור
מכאן לביות ביחר קכג
זוב כוי ודלי לו ספק רעג
זיבו כבולו קמד—קמה
ליו כולכין בזכרים נחר רובע קלט
זיבוקין למישמע רמב
דין מחיולת דמחרי ליה לרב"י קלב

רוצה בקיומו

ברובה בקיומו של חיב"ג ע"י ד"ע רד—רה

ריבית

מחיבה בריבית רלג

ריחא

ריחא מילחא רסע

רשע

כקורלע לחביריו רשע כח
חוכחה לרשע לפריקו מגיסור קפע
ליו לדם חשים עלמו רשע שכו—שכה

רשויות

בלי כמחזיק מ' סאה חולק רשות לעלמו פו

שבועה

ליו לבשניע עד לחר יוב"כ רשפ
שבועה שמשניעין בבב"ג בשוב"כ רשפ
שבועה שבלשון שקר רשפ
שבועת שקר רשפ
לבשניע לחבה מפורשת רשפ
משבע לחכול וחכל חוכלים שניים רחוים רלב—רשע—שג
ליו שבועה חלה לגמל כמלוה קיב—רשח—רשפ

שבת

ליו מפגילין בשבת ח
קבלה שבת מבשוד יום כ
בחלחה כוללה כפלוגחל מי קלוטה כמ"ב כד
כמפלה חפלים מחוית לחוית וממלך מליהם וכוליהם קכה—קלי
כמוליח חרומה קל
חוך ג' לי בחה כחה ע"ב מבכו קלח
כמוליח מרב"י לרב"י בדבר שלין סחו לגוח קלח
כמוליח מרב"י לרב"י דלך מקום פטור רלח
כמוליח לח כחי רלח
כמביר לח כחי ד"ל לרב"י רלח
כמוליח מרב"י לרב"י כשבוע מכלך שבד
ע"ב דס"ל מכלך כשומד דמי
כמביר ד"ל לרב"י ע"ב דס"ל מכלך כשומד דמי שבד
בולחה חיוב מרב"י לרב"י לשלו, ובגזירה שמא יעבירנו קמו—קלב—רסג—רע—רעב—רפב—רפו—רפז—רפח—שנ—שד—שסב—שסד
שיעור כולחה שמה
מילה בשבת קי—קכ—קפה—שד

לחי רגים ומנפלים מחיחה קלב
לחיב מחיחה מחרי לי לרב"י קלב
דין רב"י לעני כוללה, ומשביר ד"ל קלב
לחיבה למכו"ם פס—קי—קמה—רמב
שבת לחמיבה למכו"ם כיבה לחפשר
למשבת נבהיבר ע"י יהלל קד
לחמיבה למכו"ם במקום מלוה קד
מחסכן בשבת קיח—קכב—קכד—קכט
דבר שלין מחכוין קיח—קיט—קכב—קכד—רב
קכד—רב
שסיק ריפע דלע ניחא קיח—קכד
מלחכה מחבשת קיח—קכב—קכד—
קכט—רמב—רנט
כל כמקלקלים פסולים מן מחובל
ומבשיל ומסחפף קח—קי—קיח—
קכב—קכג—קכד—רמ—רנט
קלקל ע"מ לחקן ולע חיקן קכד
גדר כוקרע מקלקל קכד—רמ—רנט
לי חיקון מלוה מהו לי מחקן קכג—רלח
שבת ניחנה לדחות מלי פקו"נ קיב—שי—
שם—שי
חובה שיבים יחכל שחובה ולע יחכל נעבה
שי—שי—שה
חובה שחבים קיג
שעיר כמחחלה ניוב"כ שחל בשבת נב
חילול שבת בפרהסיה סע
כפרהסיה חרו"מ בשבת סד
לין מקדחין בשבת סד
כחיבה שעד מכיבה לשבות ע"י וכרי פו
חיים מכו"ם מלל ישרחל פה
מ"מ שבת פס—ק
דבר כחסור משום מ"ע בשבת פס—ל—לע
שוחפות עם עכו"ם ל
נחיבה כלים לכובס עכו"ם וכן דואר
קודם שבת עע
מלחכה חופה עב—גב
בשוחם בשבת קח—קכ—קכד—רנט
בשוחם לחוכה בשבת לי מחויב לכסות דמו שם
כלד חלון קפ
בכובע כנופים קי
כמעבד קי—קיע
לימור מוליד קי—קיב
כמולה בשבת קיע
מלחכה צורך קי
נרימת חיסור מביחר עד
בכותב ג' חותיות קכב
חולדה דכעבדה רמב
שריפה קדשים בשבת רמב
בלחה כחור בניח כמקדש רמח—רמב—רמג
כמגבן בשבת רנט
לי שרי לעשות מלוה בשבת דמי"ז יבוא לפקוח נפ"ש שי
בשופח קדירה על כחם ושחבשל למוצ"ש קפ
מלרף כנרחל קכד—רמב—רנ
שבות במקום פסידא קג
לין שבות במקדש קכד
שכר שבת רשב
מלחכה מכה בפטיש קי—רנט
לע יקרע לחור כגר קיד—קמו—רעב—
שע—שסג

מפתח בית שערים על סדר הענינים

כך דכר שמליקין פ"ג דכר שלין מליקין שכ
כוללת ג' מיתה וכיהור בכוספתן שסב
כממחר מאר בכתבו לנ
כפרת מדיים בשבת רמט
כשם לאיסור מוקצה רכג
לאיסור מוקצה מכ"א מג
לין מבעלין כלי מכבו רכא
כשמעת קול קכד
ניאור כשבת השמחון קכד
זמן מכילת סעודה ג' קפט
כמחמיל מלאכה בשבת ועגמרת נאול שנ
מבי כפרין לים קלד
קריאת כשכר ניתי תורף לי מבעל לי ממחיכה קלג
שכיבת רשע משכ"ם קלד—קלו
מבי שכפרין מרובה על כשומד קלב
לאי כשבת משלי מסיבה קלו
שיחופי מכוחות בשוכל כשסור, שלינו רלוי לאכילה קלו
בור ברכ"ר שמק י' ותנ ד' ומלע מים לי כי כרכ"י רכא

שביעית

תוספת שביעית רפה

שומה

לין שומה יח

שופר

כשחמן ל שופר ניום ב' דר"ה לאר שקיעל שבת כ
תקע בשופר של שופר רמב—רמג—רמט
כמודר כעלה מהופר רמב—רמט—שמ
מליו עבד ואליו ב"ח לתקיעת שופר רפו

שואל

לי יש לשואל קיין בכאבן שנ

שומרים

מליומתי שמת חיוב שומרים קנב—קנו

שחיטה

שחיטת כשים עה
שיעור מכילת שליעו שנוה עח
במחלוקת לי יש שחיטה לשוף מב"ח עח—רנד
כשוחט בסכין של ע"ז קכד
שחיטת רוב סימנים קסד—קסה
שחיטת קטן שי
שחיטת קדשים שנע
שחיטת מסוכנת ניו"ט רכד—רנח—רנה

שיעורין

שיעורי חורה ודרי כלומ"ם קסה
שיעור שחי לקידוש, ליוכ"ב עח
מיגו דהוי שיעור לאד לרי שיעור לאידך שב
שיעור מכילה דכחוב נאורייתא עה—שב
שיעור כוללה מרשות לרשות שמט
שיעור מכילה לבכמ"ז עה—עו
לע ניתנו שיעורין לב"ש לע—קמו
שיעור כניסה עה
שיעור כטוחנת, כטוחנת כגסה עה—שב
שיעור חוכלין שמחזיק ניח כבליטה עה
שיעור מכילת קדשים עה

שליחות

לין שליח לדבר עבירה עו—פט
כל מידי דחיכו לע מלי עביד לע משרי שליח עו

שמחה בזמנה

לין שליח שסכב שליח רשע
שליחות במקום שנעשו רשע
מילי לע מימסרן לשליח שכ
שליחות במילה שכב

שלא כדרך אכילתו

מכילת מרוד שלכד"ע ריג—ריד

שלא כדרך הנאתו

לעשה י"ח ע"י שהיה מעה שלכד"ע רכו—שנ

שמחה

חייב לדם לשמוח ברגל שמחת לשחו שב

שם שמים

מילים שם שמים בע"ז פנ

שליח צבור

ד"ן כשולים רגיס י"ח לי כיי מעשם שליחות רשע

תדיר

תדיר ושלינו תדיר שכח
תדיר ומקודם שכח

תוכחה

תוכחה לעשם לשפרשו מליסור קפט

תורה

כשוכח דבר לחד ממשמתו עמ

תחומין

לי יש תחומין למעלה מי' קמב
תחומין ניומים ובכרות קמב
לי לממרין ניו"ט מתוך בתחומין לעורך לוכל ופש קמב—קמג
ליסור תחומין ניו"ט לי כיי מדלר' קמב—רלח

תערובת

ח"ם בכוחה בתערובת דם
כיחר ובפן לאיסור קכב—קכג
תערובת ליסור בכיחר לי לחלין בחר מעמע קכב
תערובת לע בלה לע לממרין חפג"ל ר
בדבר כמעמיד לע לממרין חפג"ל ר
תערובת מב"ח רלו—רנ—רד
תערובת דבר חשוב דלינו בעל לי כיי מדלוריימא רד
קדשים בעל מום שמתערב בחמרים שב
נפל"ם בתערובת בשר וחלב רו
נפל"ם בליסור רנ—רנ—רד—רו
תערובת מר חמוכב בגרוש של כיחר רסו

תענית

תענית יחל"ם רסה
תענית בב"ב רסט
לי מותר לבחעמות בחסרו מג קמו

תפלה

עם כשחפלל שמו"ע השלימן של שחרית
לי לריך שיהיו שליו תפילין קמה
שומע כשומה רעו
תפלה מבטן פיחוי רעד
לי מותר ללמוד כשבגיע זמן תפלה לח
כשוסק בסעודה והגיע זמן תפלה לח
לי יתה להתפלל בקול לשורי כשומה מ
תפלה ערבית רשות פד

תפלת ערבית

שמחפלל ערבית מבעו"י לי רשלי לעמות קדושה שכ

תפילין

תשריך בכחיבת תפילין יח—לח
שקשוב יהו לי יהו בכחיבה יח
שניח לשי"ר, קדושה, כרכו, בין הש"י להש"ר יט
ליכה לחו זמן תפילין כ
בשחת תפילין לחר תפלת שחרית לם מדיין יום כ
תפילין מכשוחר בפיך כח—כב
כחיבת תפילין פ"י קלשום משם ממע כח—כב—כו
כיות תפילין ש"ר קודם לש"י כג
לי שייך לומר בתפילין קלשה כמי שכוחה כד
תפילין כל שפי כשבלה קיימת כשרה כו
תפילין שיקב שוד בכחים, ובין ניות לניה כז
כחיבת תפילין על עור שף מכוד כז
תפילין שנשמו מב' שורות כז
שיעור תפילין כח
שינוי בחים של רש"י לר"ת וכן להיפך כם
לי לריך לשרך שכחיינו כמיות תפילין בפשם כש' ל
עשית כקשר בכל יום שנ

תקיעות

מי שכוחזק לביות בעל תוקע רק ניום ל' דר"ה ואל יום ל' בש"ק ורולה לחחות לת כתוקע ניום ב' רס

תרומה

כפרשת תרו"מ בשבת סד
כתוכל תרומה ומממע בשבת מכילתו קסא
תרומה שנפסלה מכילת לדס קסג
תרומה שנחלנלה פ"י מכילתו קסג
מכירת תרומה פ"י זר קסה
כנאה של כילוי בתרומה קסה—קסו—שמט
כתוכל תרומה שעורי פחות מש"פ לי מחויב בחומם קפ
כתוכל תרומה לפי מדה משלם לו לפי דמים קפ
תשלומי תרומה לי יכול לממול קפ
תשלומי תרומה כיו משום כפריה לו מיק ב—שה
תערובת תרומה בחולין שו—שז
תרומה ממלה ניד כהן שו
גידולי תרומה שו
ב' מלוות בפרשת תרומה כהפרשה וכנחיוכ שו—שז
מבל ותרומה ליחה מהן כיו ליסור חמור שו
שלנה בתרומה שח
כפרשת תרומה בשחשבה שכו
כנאה משריפת שתן תרומה ממלה שסע

תרגום

קריאת שמע מקרע ותחד תרגום קנ

תש"מ

תב"ע נפני ספרים, לעור כמי פו

תשובה

תשובה לאוכל ליסור ורהנן בשוגג פע
תשובה לחיבן ומשק משהו נדה רלד
בנדרי עשית תשובה רלד
תשובה לאשה ששבה עם חיוק במשה וכנוקר מלאחו מת רלה
תשובה לגומל שמך לשסאה ומלאה דס וקשה ל כחעמית, שכוס כלדקה רלו

להקדמה - בית שערים ליקוטים עניני תורה עבודה וגמ"ח מילקוט הגרשוני

להקדמה (בענין תמונות) - תולדות קול אריה עמ' קי"ז

להקדמה (בענין צחצוח נעלים בחוה"מ) - שו"ת ציץ אליעזר ח"א סי' ט"ו פרק י"ד

סי' א' - שו"ת בית שערים או"ח סי' רס"ג, ג', ס"ג, יו"ד סי' כ"ג, ק"כ, ס"ד, סט"ז, תמ"ט, ח"ג סי' מ', נ"ח, ס"ג, חות יעקב ח"ב, כה"י שו"ת בית יצחק סי' נענין עובדה שהיתה, שו"ת בית יצחק סי' תכ"ח, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע', ח"ט סי' ש"ח, מידושי משנה פסחים עמ' קי"ב, מגיד משנה דברים עמ' ל"ה, שו"ת נחל משה ח"ע סי' י"ג, ח"ה סי' קל"ב

סי' ד' - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קמ"ו, הקדמה למיו"ד, שו"ת שארית יהודה סי' קי"ג, שו"ת יד סופר עמ' קכ"ב, ימי שמועה סי' ע"ג, שו"ת נזר הקודש ח"ד סי' ס"ה, שו"ת נחל משה ח"ב סי' ל"ז

סי' ה' - שו"ת בית שערים הקדמה למיו"ד, כה"י שיבת ציון מי' מנחות

סי' ו' - שו"ת בית שערים או"ח סי' שכ"ג, יו"ד סי' מ"ח, ק"ד, שו"ת שארית יהודה סי' י"ג, קל"ט, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע"ו, ח"ה סי' י"ג, מי"ג סי' ב'

סי' ז' - פני המלך הל' ציצית

סי' ח' - שו"ת שארית יהודה סי' ג', כה"י שו"ת בית שערים מלו"ז, שו"ת פני מבין או"ח שיבת ציון בענין מלו"ז, שו"ת פני מבין או"ח סי' ט', מטה יהודה קלה המטה סי' מקפ"ט, שלמן מלכים עמ' שס"ו, מאור המאיר ח"ע סי' י"ג, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' ג', סי' כ"ה, ת"ז סי' י"ג, ל"ת, שו"ת יציע חומר ח"ג או"ח סי' ו', שו"ת מנחת יצחק ח"ז סי' ע', ילקוט המאירי סוטה מ"ו, מיי נפש ח"ב עמ' רי"ט

סי' ל"ד - טהרת הבית ח"ב עמ' תקכ"ג

סי' ל"ה - נגבי נהרות עמ' מ', שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' מ"ה

סי' ל"ך - שו"ת שארית יהודה סי' קל"ג

סי' ל"ז - שו"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, שו"ת שארית יהודה סי' מ"ת, פ"ה, מגיד משנה במדבר עמ' קל, ימי שמועה סי' ז'

סי' ל"ח - שו"ת משנה הלכות מ"ג סי' קע"ב

סי' ל"ט - שו"ת יהוה דעת ח"ב סי' מ'

סי' מ"ב - מגיד משנה ברמצית עמ' שפ"ו

סי' י"ח - שו"ת בית שערים או"ח סי' רנ"ה, ח"ג סי' מ"ב, ליקוטי הערות כת"ס סי' ז'

סי' י"ט - ילקוט הגרשוני ליקוטים שונים או"ח ס"ו אחר מס' עדיות, שו"ת מרכ"ל הנדפס בתחילת הגש"פ ערכי פסחים, חות יעקב ערך חמירה לנכרי, ערך חמץ, שו"ת ממלא שמול ח"ב סי' ע', שו"ת לחם שלמה או"ח סי' מ"ד, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ק סי' כ"ה, פ"ט, ל', מנחת עומר סי' תפ"ט ס"ק י"ע, מנחת עומר שיבי מנחה סי' י', שו"ת לבושי מרדכי מהדו' ג' או"ח סי' ל"ב שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' ל"ז, ח"ח סי' רכ"ב, ח"י סי' ו', קפ"ו, בה"ג משנה הלכות קידושין חות ל"ט, דרך ישרה על תרומת מיס להגש"פ יוס רשמון חות ט"ז, שו"ת ציץ אליעזר חי"ד סי' י', שו"ת יציע חומר ח"ע או"ח סי' ה', ח"ה או"ח סי' י"ג, ח"ז יו"ד סי' כ"ג, ח"ת או"ח סי' כ"ה, שו"ת נחל משה ח"ה סי' ל"ב

סי' כ' - שו"ת בית שערים ח"ג סי' ל"ג מהגר"מ פערלמן, שו"ת שארית יהודה סי' קי"ג, קל"ט, חות מיס סי' ל' ק"ק ל', שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' י"ג, שו"ת משנה הלכות מט"ו סי' קע"ט

סי' כ"א - ילקוט הגרשוני או"ח סי' ל"ב ק"ב, שלמן מלכים עמ' שנ"ח, מלמד להל ק"ב, המחנות סי' ל"ב ק"ק כ"ב, ל"ג ק"ק י"ז, שו"ת דברי יואל סי' ד', שו"ת מנחת יצחק ח"ט סי' ב'

סי' כ"ב - מלמד להל המחנות סי' ל"ב ק"ק פ"ב, קונדס קונטרסים משנה תורה עמ' שג

סי' כ"ג - שו"ת בית שערים יו"ד סי' שכ"ד, שו"ת שארית יהודה סי' ל"ד, שו"ת קב חיים סי' נ"ד, משנה האמרמי יו"ד סי' ז', שו"ת משנה הלכות מ"ו סי' קכ"ת, תגרת המשובה פתשגן הכתב חות ט"ז, י"ז

סי' כ"ד - שו"ת שארית יהודה סי' מ', שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ט', שו"ת יציע חומר ח"ה או"ח סי' ה', שו"ת נחל משה ח"ה סי' י"ג, ברכות שמים שבת ח"ע חות קס"ז

סי' כ"ה - ילקוט הגרשוני או"ח סי' ל"ב ס"ק

סי' כ"ו - מלמד להל המחנות סי' ל"ב ס"ק פ"ב, שו"ת משנה הלכות ח"ג סי' ק"ע

סי' כ"ז - מלמד להל המחנות סי' ל"ג ס"ק ע', שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' ע', שו"ת יציע חומר ח"ט או"ח סי' ה'

סי' כ"ח - שו"ת תקל יצחק סי' ב', דור דורים עמ' קפ"ג, שו"ת יציע חומר ח"ע או"ח סי' ג'

סי' כ"ט - כה"י שו"ת שיבת ציון בענין שינוי הלשונות והצמיס דרש"י ורל"ח, שו"ת קנין לדוד סי' ט', שו"ת מרקחת בשמים סי' ג', מלמד להל המחנות סי' כ"ה ס"ק י"ב, שו"ת יציע חומר ח"ז או"ח סי' ז'

סי' ל' - שו"ת שארית יהודה סי' ע', שו"ת גנזי יוסף סי' פ"ט, מלמד להל המחנות סי' ל"ד ס"ק י"ז, הערות בעל נחם שלמה לתרומות מיס סי' ל"ז, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' ו', י"ב, ח"ז סי' ל"ח, ח"י סי' ע' ס"ק, מגיד משנה במדבר עמ' ק"ע, שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' ז', ויען מנחם ח"ע או"ח סי' ד'

סי' ל"א - שו"ת בית שערים יו"ד סי' י"ב, כה"י שו"ת שיבת ציון בענין לימוד תורה לנכרי, תל תלפיות תר"ל חות מ"ד שו"ת בענין לימוד תורה עם נכרי הרוצה להתגייר, שו"ת משנה הלכות ח"ג סי' רכ"ט, ח"י סי' פ"ע, רמ"ז, חי"ג סי' י"ח, חי"ד סי' י"ט, מידושי משנה פסחים עמ' ל"ה, מגיד משנה ברמצית עמ' קכ"ע, שו"ת משנה הלכות ח"ב סי' כ"ח, שו"ת שבט הלוי ח"ב סי' י"ט-כ', ליקוטי הערות כת"ס סי' ע'

סי' ל"ב - שו"ת שארית יהודה סי' קל"ט, שו"ת נאר דוד סי' י"ג, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ק סי' י', משנה מלכה סק"ה, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' י"ד, מ"ת סי' ע"ד, מט"ו סי' כ', מגיד משנה דברים עמ' שנ"ד, שו"ת יציע חומר ח"ג או"ח סי' כ"ז, ח"ה או"ח סי' ו', ח"ת או"ח סי' ה', כ"ו

סי' ל"ג - שו"ת שארית יהודה סי' קכ"ה, שו"ת מנחת יצחק ח"ג סי' כ"ה, שו"ת ויצבר יוסף סי' י"ב, שו"ת לבושי מרדכי מהדו' ד' מפתחות לסי' כ"ב, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' כ"ה, ת"ז סי' י"ג, ל"ת, שו"ת יציע חומר ח"ע או"ח סי' ו', שו"ת מנחת יצחק ח"ז סי' ע', ילקוט המאירי סוטה מ"ו, מיי נפש ח"ב עמ' רי"ט

סי' ל"ד - טהרת הבית ח"ב עמ' תקכ"ג

סי' ל"ה - נגבי נהרות עמ' מ', שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' מ"ה

סי' ל"ך - שו"ת שארית יהודה סי' קל"ג

סי' ל"ז - שו"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, שו"ת שארית יהודה סי' מ"ת, פ"ה, מגיד משנה במדבר עמ' קל, ימי שמועה סי' ז'

סי' ל"ח - שו"ת משנה הלכות ח"ג סי' קע"ב

סי' ל"ט - שו"ת יהוה דעת ח"ב סי' מ'

סי' מ"ב - מגיד משנה ברמצית עמ' שפ"ו

ציונים לספרים המביאים את דברי הבית שערים תאו"ח

סי' מ"ג - מועד כל חי פרק ו', שו"ת תורת יקותיאל מהל"ת סי' ע"ת, שו"ת דברי ישראל ח"ב סי' נ"ע

סי' מ"ד - שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' כ"ע, חי"ג סי' ק"ח

סי' מ"ה - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין תמיכה הרעוי' להמכבד, קרבן ציון עמ' כ"י, שו"ת משנה הלכות חט"ו סי' י"ג

סי' מ"ו - שו"ת שמרית יהודה סי' י"ב, שו"ת מהר"ם בריסק ח"ע סי' ו'

סי' מ"ז - שו"ת ויצבר יוסף סי' ל"ע, שערי רחמים על שערי יפרים שער ט' חוש כ"ג, יקוט יפנהם חו"ח סי' קל"ה, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ק סי' נ"ה

סי' מ"ח - שו"ת גזוז יוסף השמטות חוש כ"ז, חילה שלוחה וכמצי הר"ן עמ' ס"ז

סי' מ"ט - שו"ת שמרית יהודה סי' ט', קונטרס ויצבר יוסף מנהגי חיזוק ס"ת חוש ט"ו, שו"ת שיבת ציון ח"ע סי' כ"ב, שו"ת יציע חומר ח"ד חו"ח סי' ט"ו, ח"ז חו"ח סי' נ"ו, יקוט המאירי חוגן י"ע.

סי' נ' - שו"ת מהרש"ג ח"ב סי' ל"ב, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ת סי' מ"ת, סי' ק"ב, שערי רחמים שער ז' חוש י"ז, שערי חיים על שערי יפרים שער ז' חוש ט', שו"ת שיבת ציון ח"ע סי' כ', שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ט"ו, שו"ת יציע חומר ח"ז חו"ח סי' ט"ז, שו"ת בנין החכמה ח"ד סי' י"ז

סי' נ"ב - שו"ת שיח שערים חו"ח סי' רל"ז, רמ"ב, שו"ת שמרית יהודה סי' ס"ת, שערי רחמים על שערי יפרים שער ט' חוש כ', שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' קי"ע, שו"ת יציע חומר ח"ד חו"ח סי' ט"ו, ח"ז חו"ח סי' נ"ו

סי' נ"ג - שו"ת שמרית יהודה סי' ס"ת, ס"ט, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין סעודת מצוה הבית, בענין תרו"מ במשלוח מנות, בענין הכנה מצת לחול, תל תלפיות תרפ"ד חוש מ"ג בענין לין עושין מצות חבילות, שו"ת נחר דוד סי' ו', שו"ת דברי סופרים (סטיינער) לחנוכה, סי' כ"ג, שיח יפרחם (סטיינער) לחנוכה, שו"ת פחר יהרן סי' י"ג, חידושי משנה הערות עמ' שמ"ז, ימי שמוה סי' ד', ליקוטי פסחים עמ' ס"ם סי' קל"ט, שו"ת יציע חומר ח"ט חו"ח סי' פ"ו

סי' נ"ד - שו"ת נחר דוד סי' י"ג, שו"ת משנה שכיר ח"ע סי' פ"ח נקו"ע חוש קס"ב, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קמ"ה

סי' נ"ה - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין שינוי סנסלי בהכ"נ (נדפס נקו' שערי הלכות חט"ו סי' נ"ב), שו"ת משנה הלכות חט"ו סי' נ', מגיד משנה במדבר עמ' רנ"ח

סי' ס"א - שו"ת שיח שערים יו"ד סי' של"ז, של"ח, שו"ת גזוז יוסף סי' ל"ז, תולדות קול מליה עמ' ק"ג, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קע"ח, חט"ז סי' ע', שו"ת ליק שלמיעזר חט"ו סי' ל"ג, שו"ת יציע חומר ח"ז חו"ח סי' כ"ב, שו"ת בנין החכמה ח"ג סי' מ"ע, שו"ת דברי יציב יו"ד סי' קמ"ב

סי' ס"ב - חוש ציון ערך ין חומרים לו לפסח חטח, שו"ת יציע חומר ח"ג חו"ח סי' י"ז, שו"ת נחר משה ח"ו קו' עלעקטריק סי' מ"ד

סי' ס"ג - שו"ת שיח שערים חו"ח סי' שע"ת, יו"ד סי' שפ"ו

סי' ס"ד - שו"ת שמרית יהודה סי' כ', כמ"י שיבת ציון סי' תמוהה, חידושי משנה פסחים עמ' רס"ט, ליקוטי הערות כמ"ם סי' מ"ו

סי' ס"ה - תשו' נקוף שו"ת שיח שערים חיו"ד מנחו רכ"ל, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין ירחון הקודם המוגה ריקס (נדפס נקו' שערי הלכות כ"ו), שו"ת שמרית יהודה סי' ט"ו, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ק סי' ל"ת, שו"ת יציע חומר ח"ת חו"ח סי' י"ט

סי' ס"ז - שו"ת ויצבר יוסף סי' ס"ד

סי' ס"ח - חוש ציון ערך חוב, חיי נפש ח"ב עמ' קע"ג

סי' ס"ט - פני המלך הל' דעות פ"ו, קו' בנין מרדכי נקוף שו"ת מהר"ם בריסק ח"ד, חיי נפש ח"ב עמ' קע"ד

סי' ע' - דברי תורה מוקדשת מהד"ק סי' כ"ו), שו"ת מהריע"ץ סי' י"ב, שו"ת קרן לדוד סי' ל"ט, שו"ת קב חיים מפתחות לסי' ע', שו"ת נבוכי מרדכי מהדו' ג' חו"ח סי' ט"ז, שו"ת נחר משה ח"ה סי' ג'

סי' נ"ו - שו"ת שמרית יהודה סי' ח', שו"ת קרן לדוד סי' ל"ז, נ"ז, שו"ת נבוכי מרדכי מהדו' ג' חו"ח סי' י"ד, שו"ת מהר"ם בריסק ח"ע סי' ל"ה, ח"ב סי' ל"ג-ל"ד, שו"ת חיים יפתק סי' מ"ב, להר ח"ז עמ' שפ"ט

סי' נ"ז - שו"ת שיח שערים יו"ד סי' תכ"ז, שו"ת גזוז יוסף סי' קכ"ט, שו"ת מקל יפתק סי' י"ע, שו"ת חלק לוי סי' נ"ט

סי' נ"ח - שו"ת יציע חומר ח"ע חו"ח סי' י', ח"ג יו"ד סי' כ"ד, ח"ח חו"ח סי' י"ח

סי' נ"ט - שו"ת נחר משה ח"ה סי' ג'

סי' ס' - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין שינוי מקום נפסקלי ניכה"נ (נדפס נקו' שערי הלכות כ"ו), שו"ת משנה הלכות חט"ו סי' נ', מגיד משנה במדבר עמ' רנ"ח

סי' ס"א - שו"ת שיח שערים יו"ד סי' של"ז, של"ח, שו"ת גזוז יוסף סי' ל"ז, תולדות קול מליה עמ' ק"ג, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קע"ח, חט"ז סי' ע', שו"ת ליק שלמיעזר חט"ו סי' ל"ג, שו"ת יציע חומר ח"ז חו"ח סי' כ"ב, שו"ת בנין החכמה ח"ג סי' מ"ע, שו"ת דברי יציב יו"ד סי' קמ"ב

סי' ס"ב - חוש ציון ערך ין חומרים לו לפסח חטח, שו"ת יציע חומר ח"ג חו"ח סי' י"ז, שו"ת נחר משה ח"ו קו' עלעקטריק סי' מ"ד

סי' ס"ג - שו"ת שיח שערים חו"ח סי' שע"ת, יו"ד סי' שפ"ו

סי' ס"ד - שו"ת שמרית יהודה סי' כ', כמ"י שיבת ציון סי' תמוהה, חידושי משנה פסחים עמ' רס"ט, ליקוטי הערות כמ"ם סי' מ"ו

סי' ס"ה - תשו' נקוף שו"ת שיח שערים חיו"ד מנחו רכ"ל, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין ירחון הקודם המוגה ריקס (נדפס נקו' שערי הלכות כ"ו), שו"ת שמרית יהודה סי' ט"ו, שו"ת תורת יקותיאל מהד"ק סי' ל"ת, שו"ת יציע חומר ח"ת חו"ח סי' י"ט

סי' ס"ז - שו"ת ויצבר יוסף סי' ס"ד

סי' ס"ח - חוש ציון ערך חוב, חיי נפש ח"ב עמ' קע"ג

סי' ס"ט - פני המלך הל' דעות פ"ו, קו' בנין מרדכי נקוף שו"ת מהר"ם בריסק ח"ד, חיי נפש ח"ב עמ' קע"ד

סי' ע' - דברי תורה מוקדשת מהד"ק סי' כ"ו), שו"ת מהריע"ץ סי' י"ב, שו"ת קרן לדוד סי' ל"ט, שו"ת קב חיים מפתחות לסי' ע', שו"ת נבוכי מרדכי מהדו' ג' חו"ח סי' ט"ז, שו"ת נחר משה ח"ה סי' ג'

סי' ע"א - כמ"י שו"ת שיבת ציון הערות לספר נבוכי מרדכי, סי' ע"ז, שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' מ"ב, יקוט המאירי יומע פ"ע.

סי' ע"ג - שו"ת נית שערים יו"ד סי' רס"ג, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין שיוי שמות המן ומומנו, הערות לספר נבוכי מרדכי, שו"ת יד סופר עמ' ג"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ע סי' של"ה, חידושי משנה פסחים עמ' רס"ע

סי' ע"ד - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין תרומה עמשה נעומד לנרוף, שיבת השבת מלחמה בורר חוש כ"ח, מ"ת, שו"ת ויצבר יוסף סי' נ"ו, שו"ת לפרקסעץ לעניץ ח"ע סי' קכ"ב בהערה, ליקוטי הערות חת"ם שו"ת סי' מ"ו, שו"ת נחר משה ח"ה סי' קכ"ט

סי' ע"ה - שו"ת יחוה דעת ח"ה סי' כ', שו"ת יציע חומר ח"י חו"ח סי' י"ז

סי' ע"ו - קהלות יעקב עמ' קמ"ג

סי' ע"ז - כמ"י שיבת ציון נדפס בשו"ת נית שערים ח"ג סי' י"ז, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין טעה בדבר מלוה, חמדת שלום יומע ע"ג, שו"ת ליק שלמיעזר חי"ע סי' י"ג

סי' ע"ח - שו"ת נית שערים חו"ח סי' קס"ח, רל"ג, של"ג, יו"ד סי' י"ז, ליקוט הגרשוני נסוגיע לפירי נעי סוכה נחר מפ' חגיגה, שו"ת שמרית יהודה סי' פ"ב, שו"ת נחר דוד סי' י"ע, שו"ת לחם שלמה חו"ח סי' ק"ל, שו"ת גזוז יוסף סי' ל"ו, שו"ת קב חיים סי' נ"ב, שו"ת משנה הלכות ח"ז סי' כ"ו, ח"ח סי' רל"ה, מגיד משנה שמות עמ' קס"ב, שו"ת דברי יציב ח"ג סי' י"ת, שו"ת יחוה דעת ח"ו סי' י', שו"ת שיח ילישעז ח"ז סי' ל"ג, ענציקלופדיה תלמודית כרך כב, יוס הכפורים, טור מנו נהערות

סי' ע"ט - שו"ת שמרית יהודה סי' ל"ז, קי"ח

סי' פ' - יקוט המאירי נ"ב ל"ו:

סי' פ"א - שו"ת גזוז יוסף סי' ק"ב, משנה העמרמי יו"ד סי' ד"ם, שו"ת משנה הלכות ח"ע סי' שמ"ז, חוקר השבת ח"ע עמ' ק"ל, קל"ד

סי' פ"ג - שו"ת שמרית יהודה סי' ל"ת, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין הזכרת השם בלע"ז, שו"ת פני מבין יו"ד סי' רכ"ו, גמוקי חו"ח סי' קפ"ז, שו"ת מהר"ם בריסק ח"ע סי' נ"ת, נקוטי פנחס הל' פדה"ב ס"ק נ"ו, ס"ק ק"ו, מזוזות מלכים עמ' מ"ו:, שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' ל', חט"ו סי' ע"ב, שו"ת יציע חומר ח"ת חו"ח סי' ת', שו"ת יחוה דעת ח"ו סי' ע"ז, שו"ת דברי ישראל

מ"ב הערות והגהות שונות סוף ד'

סי' פ"ד - שו"ת משנה הלכות מ"ז סי' קי"ב

סי' פ"ה - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין סוגם בק"ק, שו"ת משנה הלכות מ"ו סי' ס"ב סי' מ"ז, שו"ת משנה הלכות מ"ו סי' כ', שו"ת בצל החכמה מ"ו סי' נ"ה

סי' פ"ז - תורה השבת מ"ב עמ' פ"ד, פ"ח, ס"ל

סי' פ"ח - שו"ת ציץ אליעזר מ"ג סי' י"ז

סי' פ"ט - שו"ת שערים שו"ת סי' ק"י, קמ"ח, תל תלפיות תרע"ח סוף י"ב מנשע יקהק"ג, שו"ת שתרית יהודה סי' כ"ב, כ"ז, סוף ציון ערך תמירה לנכרי שנות, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין תמירה לעכו"ם שנות, שו"ת מהר"ם גריסק מ"ע סי' ע"ה, מ"ב סי' י"ה, שו"ת ציץ אליעזר מ"ע סי' מ"ח, שו"ת מקדשי השם מ"ע הוספות סי' ד', שו"ת משנה הלכות מ"ד סי' י"ג, מ"ו סי' רפ"ב, מ"ז סי' קי"ג, רל"ב, מ"ט סי' קל"ב, מ"ג סי' קי"ג, קט"ז, כ"ד, מט"ז סי' כ"ג, מגיד משנה דברים עמ' קע"ט, תורה השבת מ"ב עמ' ג', מ"ט, ק"ל

סי' צ' - שו"ת שתרית יהודה סי' כ', שו"ת תורת יקומיאל מהד"ת סי' כ"ח, ל', שו"ת ציץ אליעזר מ"ע סי' קי"ג

סי' צ"ב - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין חיסוס ניו"ט, ציץ פנחס שבת ד'.

סי' צ"ג - שו"ת ציץ אליעזר מ"ג סי' ע'

סי' צ"ה - שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ז, שו"ת גזוז יוסף סי' ס"ב, שו"ת יציע לומר מ"ג סוף סי' י"ט, שו"ת נתן משה מ"ו סי' נ"ד, ילקוט המאירי ע"ז ל"ג:, שו"ת ויען אברהם מ"ע סוף סי' ל"ב, ימי שמואל סי' ה'

סי' צ"ו - שו"ת מנחת יצחק מ"ג סי' י"ג

סי' צ"ח - ילקוט הגרשוני השמטות ומי למפ' שבת סוף כ"ט, שו"ת נתן דוד סי' מ', שו"ת דבר יהושע מ"ב סי' קל"ו

סי' צ"ט - שו"ת ציץ אליעזר יו"ד סי' קכ"ז, שכ"ה, שו"ת דבר יהושע מ"ב סי' י', שו"ת ציץ אליעזר מ"ט סי' ב', מ"י סי' מ"ג, קרבן ציון עמ' רל"ע

סי' ק' - שו"ת מהר"ם גריסק מ"ב סי' כ"ב, שו"ת ציץ אליעזר מ"ע סי' כ"ת, שו"ת שמש יצחק סי' ל"ב, שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, שו"ת נתן דוד סי' י"ז, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ר"פ, מ"ו סי' קכ"ת, מגיד משנה במדבר עמ' שס"ב

סי' ק"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, ע"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס"ו, מ"ו סי' קכ"ח

סי' ק"י - שו"ת שתרית יהודה סי' כ"ז, כ"ט, ל', שו"ת נתן דוד סי' ו', שניתת השבת מלוכת סוף כ"ט, סוף מ"ט, שניתת השבת הקדמה מעשה סופר פ"ע סוף ג', בהשמטות, שניתת השבת מלוכת מצעל סוף כ"ז, תורה בעל נפש שלמה לקרחות חיים סי' שכ"ע, אילה שלומה וכתבי הר"ן עמ' ל"ט, שו"ת גזוז יוסף סי' ס"ג, שו"ת מהר"ם גריסק מ"ע סי' קט"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס', שו"ת מנחת יצחק מ"ע סי' ק"ט, שו"ת נתן משה הלוי מ"ח סי' נ"ד, ילקוט יוסף סי' שי"ט הערה נ"ד

סי' קי"א - שו"ת ציץ אליעזר מ"ח סי' ק"י, שו"ת תפרקמעך דעניע מ"ב סוף סי' ס"ע, שו"ת גזוז יוסף סי' קמ"ו, משנה העמרמי סוף סי' רע"ע, שו"ת יציע לומר מ"ד סוף סי' ל"ח

סי' קי"ב - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' ס"ו, יו"ד סי' קמ"ב, רכ"ע, קו' יחברון מט"ע קנה המטה סי' תרי"ת, שו"ת משנה הלכות מ"ג סי' מ"ב, מ"ו סי' קנ"ז, מי"ג סי' נ"ה, שו"ת יציע לומר מ"ע יו"ד סי' ד', ילקוטי הערות תמ"ם סוף סי' פ"ב, חיי נפש מ"ג עמ' מ"ח

סי' קי"ג - שו"ת ציץ אליעזר מ"ח סי' ט"ו פרק ט"ו, חיי נפש מ"ג עמ' ע"ז

סי' קי"ד - שו"ת ציץ אליעזר מ"ע סוף סי' מ"ת, שו"ת יציע לומר מ"ע סוף סי' ט"ז

סי' קט"ו - שו"ת גזוז יוסף סי' קל"ט, שו"ת ציץ אליעזר מ"ב סי' ל"ע

ילקוטי הערות תמ"ם סוף סי' ס"ת

סי' ק"ב - לחם רב סוף תמ"ת, עטרת פז הל' נטילת כפיס עמ' מ"ג

סי' ק"ג - הגמ"פ ערכי פסחים פיסקא ציון מפטירין, שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ז, תל תלפיות תרפ"ז סוף כ"ה מנחו רכ"ל, סוף השבת מ"ב עמ' שט"ו, יסודי ישורון מערכת הל' שבת עמ' 328

סי' ק"ה - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' קל"ט, יו"ד סי' ע', ק"ה, מ"ג סי' מ"ת, שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ת, קמ"ז

סי' ק"ז - שו"ת יד סופר עמ' קכ"ו

סי' ק"ח - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' קכ"ד, יו"ד סי' ל"ע, שכ"ד, שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, ס"ב, שו"ת נתן דוד סי' י"ז, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ר"פ, מ"ו סי' קכ"ת, מגיד משנה במדבר עמ' שס"ב

סי' ק"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, ע"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס"ו, מ"ו סי' קכ"ח

סי' ק"י - שו"ת שתרית יהודה סי' כ"ז, כ"ט, ל', שו"ת נתן דוד סי' ו', שניתת השבת מלוכת סוף כ"ט, סוף מ"ט, שניתת השבת הקדמה מעשה סופר פ"ע סוף ג', בהשמטות, שניתת השבת מלוכת מצעל סוף כ"ז, תורה בעל נפש שלמה לקרחות חיים סי' שכ"ע, אילה שלומה וכתבי הר"ן עמ' ל"ט, שו"ת גזוז יוסף סי' ס"ג, שו"ת מהר"ם גריסק מ"ע סי' קט"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס', שו"ת מנחת יצחק מ"ע סי' ק"ט, שו"ת נתן משה הלוי מ"ח סי' נ"ד, ילקוט יוסף סי' שי"ט הערה נ"ד

סי' קי"א - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' ק"י, שו"ת תפרקמעך דעניע מ"ב סוף סי' ס"ע, שו"ת גזוז יוסף סי' קמ"ו, משנה העמרמי סוף סי' רע"ע, שו"ת יציע לומר מ"ד סוף סי' ל"ח

סי' קי"ב - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' ס"ו, יו"ד סי' קמ"ב, רכ"ע, קו' יחברון מט"ע קנה המטה סי' תרי"ת, שו"ת משנה הלכות מ"ג סי' מ"ב, מ"ו סי' קנ"ז, מי"ג סי' נ"ה, שו"ת יציע לומר מ"ע יו"ד סי' ד', ילקוטי הערות תמ"ם סוף סי' פ"ב, חיי נפש מ"ג עמ' מ"ח

סי' קי"ג - שו"ת ציץ אליעזר מ"ח סי' ט"ו פרק ט"ו, חיי נפש מ"ג עמ' ע"ז

סי' קי"ד - שו"ת ציץ אליעזר מ"ע סוף סי' מ"ת, שו"ת יציע לומר מ"ע סוף סי' ט"ז

סי' קט"ו - שו"ת גזוז יוסף סי' קל"ט, שו"ת ציץ אליעזר מ"ב סי' ל"ע

סי' קט"ז - שו"ת נתן דוד סי' כ"ת, טהרת הבית מ"ב עמ' ל"ח

סי' קי"ז - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' מ"ת, ילקוט המאירי ע"ז ל"ג:, שו"ת ויען אברהם מ"ע סוף סי' ל"ב, ימי שמואל סי' ה', שו"ת נתן משה הלכות מ"ו סי' ל"ב, שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, שו"ת נתן דוד סי' ל"ה, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ר"פ, מ"ו סי' קכ"ח, מגיד משנה במדבר עמ' שס"ב

סי' קי"ח - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, ע"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס"ו, מ"ו סי' קכ"ח

סי' קי"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' כ"ז, כ"ט, ל', שו"ת נתן דוד סי' ו', שניתת השבת מלוכת סוף כ"ט, סוף מ"ט, שניתת השבת הקדמה מעשה סופר פ"ע סוף ג', בהשמטות, שניתת השבת מלוכת מצעל סוף כ"ז, תורה בעל נפש שלמה לקרחות חיים סי' שכ"ע, אילה שלומה וכתבי הר"ן עמ' ל"ט, שו"ת גזוז יוסף סי' ס"ג, שו"ת מהר"ם גריסק מ"ע סי' קט"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס', שו"ת מנחת יצחק מ"ע סי' ק"ט, שו"ת נתן משה הלוי מ"ח סי' נ"ד, ילקוט יוסף סי' שי"ט הערה נ"ד

סי' קכ"א - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ד, ע"ו, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס"ו, מ"ו סי' קכ"ח

סי' קכ"ב - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ז

סי' קכ"ג - שו"ת נתן דוד סי' ע"ג

סי' קכ"ד - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ג, קמ"ח, יו"ד סי' ל"ע, ס"ב, שו"ת נתן דוד סי' ב', י"ז, שו"ת נזוזי מרדכי מהדו' ד' סי' י"ז, שו"ת תפרקמעך דעניע מ"ב סוף סי' נ"ע, שו"ת מהר"ם גריסק מ"ע סי' קל"ע, שו"ת משנה הלכות מ"ה סי' ס', שו"ת יציע לומר מ"ב סוף סי' כ"ו-כ"ז, ל"ב-ל"ג, ל"ה, ל"ז, שו"ת יסוד דעת מ"ו סי' נ"ג, קונטרסים משנה תורה עמ' מט

סי' קכ"ה - שו"ת שתרית יהודה סי' ע"ה, כמ"י שיבת ציון סי' מנחות דמ"ה

סי' קכ"ז - שה"ג משנה הלכות קידושין סוף ס"ו

סי' קכ"ח - שו"ת שתרית יהודה סי' ע"ה, שו"ת נתן דוד סי' ל"ה מחותנו רב"ל, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין סקק עדל"ת, בענין טעה בדבר מצוה, הערות לספר נזוזי מרדכי

סי' קכ"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ז

סי' ק"ל - שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ת, סוף ציון ערך תמציה, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין כהן שוטה מעכילין סוחו

סי' קל"א - שו"ת ציץ אליעזר סוף סי' רנ"ז, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין עירובין (נדפס בקו' שערי הלכות כ"ז)

סי' קל"ב - שו"ת משנה הלכות מ"ו סי' קט"ז, מ"ת סי' פ"ע, ל"ד, ק"ט, קכ"ז, מגיד משנה במדבר עמ' רי"ב, שו"ת תורת משה סוף סי' מ"ה סי' כ"ת, ילקוט המאירי יבמות ק"ל.

סי' קל"ג - ליקוטי הערות תמ"ם סוף סי' פ"ט

סי' קל"ה - שו"ת שתרית יהודה סי' מ"ע, סוף ציון ערך תמי סוגיא דהמי גיפתי, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין הל' (נדפס בקו' שערי הלכות כ"ז), שו"ת משנה הלכות מ"ג

ציונים לספרים המביאים את דברי הבית שערים חאו"ח

סי' כ-ל

סי' קל"ט - שו"ת בית שערים שו"ת סי' רנ"ד, לב"ע, ד"ם, ס"ת, יו"ד סי' נ"ז, תל"ת, הקדמה למיו"ד, שו"ת נאר דוד סי' י"ג, קו' בנין יהושע לשו"ת מהריע"ך שו"ת סי' ס"ו, בבעת פנחס עה"ת בשלח, שו"ת משנה הלכות חי"ע סי' תק"ע, ת"ג סי' פ"ו, מגיד משנה שמות עמ' קכ"ב, דברים עמ' ק"פ

סי' ק"מ - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קע"ט

סי' קמ"א - שו"ת בית שערים ת"ג סי' מ"ב, חות בינו ערך תן למידין ק"ו מהלכה, כת"י שו"ת שיבת ציון בענין ריאה שנקבה

סי' קמ"ב - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קמ"ד, לב"ת, שו"ת גנזי יוסף סי' קנ"ב, מידושי משנה פסחים עמ' ס"ת, מצות המלך מצוה שע"ג, מגיד משנה ויקרע עמ' נ"ד

סי' קמ"ד - שו"ת בית שערים יו"ד סי' שנ"ת, מצות המלך מצוה רפ"ז

סי' קמ"ה - כת"י שו"ת שיבת ציון בענין שכח יעלה ויבע בשחרית, חות חיים ושלוס סי' כ"ה קל"ת, מפתח לכל המחנות סי' כ"ה ס"ק קמ"ב, שו"ת מהר"ם בריסק ת"ג סי' ז', שו"ת משנה הלכות ח"א סי' קפ"ג, שו"ת יחוה דעת ח"ו סי' ו', שו"ת יציע חומר ח"ז חו"ח סי' כ"ת, חיי נפש ח"ה עמ' שט"ז

סי' קמ"ו - שו"ת בית שערים שו"ת סי' רס"ט

סי' קמ"ז - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קמ"ט, קפ"ב, ילקוט הגרשוני מעדני פסח חות כ"ע לפני מס' ע"ז, שו"ת שתרים יהודה סי' ס"ה, כת"י שיבת ציון עניוים חות ל"ע, קונית דפסח דוחה שבת, שו"ת קב חיים סי' מ"ט, מידושי משנה פסחים עמ' שי"ד, קונן ציון עמ' ט"ז

סי' קמ"ח - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שנ"ג, שלחן מלכים עמ' ש"ט; שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע"ז, ח"ה סי' קנ"ע, ח"ת סי' רל"ה, תט"ז סי' כ"ה, מידושי משנה פסחים עמ' קפ"ע, ילקוט הגרשוני מהדו"ת חות ס"ז

סי' קס"ה - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שנ"ג, שלחן מלכים עמ' ש"ט; שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע"ז, ח"ה סי' קנ"ע, ח"ת סי' רל"ה, תט"ז סי' כ"ה, מידושי משנה פסחים עמ' קפ"ע, ר'

סי' קס"ז - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קפ"ת, ח"ג שו"ת נאר דוד סי' י"ע, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רל"ה, מגיד משנה שמות עמ' קפ"ב

סי' קס"ח - שו"ת בית שערים שו"ת סי' רל"ג, ילקוט הגרשוני חלק החומיות ערך טעם כעיקר והמל"ע חות ל', פני המלך הל' תשובה פ"ע ה"ג

סי' ק"ע - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שפ"ט, יו"ד סי' שמ"ז, שו"ת שתרים יהודה סי' נ"ג, קרן לדוד ליקוטים סוף דברים, נכבי נהרות עמ' מ"ו, שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' **סי' קנ"ד**- שו"ת חלק לוי סי' קפ"ז

סי' קנ"ה - שו"ת בית שערים יו"ד סי' שפ"ט, מ"ת, ח"ג סי' י"ג, שו"ת מהריע"ך חו"ח סי' ל"ח, שו"ת שתרים יהודה סי' כ"ז, מ"ת, ג"ה, ג"ו, שו"ת מקדשי הפה ח"ע סי' ע"ה דבר בני חות ד', שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' קפ"ה, חי"ד סי' רי"ע, רכ"ת, מידושי משנה פסחים עמ' כ"ז, בה"ג משנה הלכות קידושין חות ל"ג, תגרת המשובה פתשגן הכתב חות קכ"ב, ילקוטי הערות תמ"ס חו"ח סי' קי"ט

סי' קנ"ו - בית פנחס פסחים ה':

סי' קנ"ז - שו"ת בית שערים ח"ג סי' ל"ע מהגר"מ פערלמן, שו"ת שתרים יהודה סי' מ"ת

סי' קנ"ח - שו"ת בית שערים ח"ג סי' ל"ת, סי' ל' מהגר"מ פערלמן

סי' קנ"ט - שו"ת שתרים יהודה סי' מ"ת

סי' קס"ב - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קפ"ת, שו"ת שתרים יהודה סי' ס"ה, שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' רי"ע

סי' קס"ג - כת"י שו"ת שיבת ציון בענין טומעת מסקין, תקנת עזרא על הרמב"ם הל' מעילה פ"ב חות ט"ז

סי' קס"ד - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קס"ה, יו"ד סי' מ"ת, רע"ת, ק' המקנה כלל קפ"ה, יו"ד סי' מ"ת, רע"ת, ק' המקנה כלל ל"ת פרק ט"ו, שו"ת שתרים יהודה סי' ל"ז, ילקוטי הגרשוני סוף חלק החומיות מכתבים סי' ב', מעדני פסח חות י"ב לפני מס' ע"ז, כת"י שו"ת שיבת ציון בענין רלועה שנפסקה, שו"ת עטרת משה יו"ד ח"ע סי' קנ"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע"ז, תט"ז סי' כ"ה, מידושי משנה פסחים עמ' קפ"ע, תגרת המשובה פתשגן הכתב חות ע"ז

סי' קס"ח - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שנ"ג, שלחן מלכים עמ' ש"ט; שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ע"ז, ח"ה סי' קנ"ע, ח"ת סי' רל"ה, תט"ז סי' כ"ה, מידושי משנה פסחים עמ' קפ"ע, ר'

סי' קס"ז - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קפ"ת, ח"ג שו"ת נאר דוד סי' י"ע, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רל"ה, מגיד משנה שמות עמ' קפ"ב

סי' קס"ח - שו"ת בית שערים שו"ת סי' רל"ג, ילקוטו הגרשוני חלק החומיות ערך טעם כעיקר והמל"ע חות ל', פני המלך הל' תשובה פ"ע ה"ג

סי' ק"ע - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שפ"ט, יו"ד סי' שמ"ז, שו"ת שתרים יהודה סי' נ"ג, קרן לדוד ליקוטים סוף דברים, נכבי נהרות עמ' מ"ו, שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' קפ"ב, ח"י סי' ק"ע, ליקוטי הערות תמ"ס חו"ח סי' ק"י

סי' קע"ב - שו"ת שתרים יהודה סי' נ"ד

סי' קע"ג - לקוטי סופר מצות שלח יפכל ערל בפסח קונ חפסח, מחול יכריעל ח"ב עירובין נ"ו:

סי' קע"ד - חות ציון ערך ליסור הגפה

סי' קע"ה - שו"ת בית שערים שו"ת סי' ק"מ, קע"ו

סי' קע"ז - קונן קונטרסים משנה תורה עמ' תרמג

סי' קע"ח - ילקוט הגרשוני מעדני **פסח אותיות כ"ז-כ"ח** לפני מס' ע"ז, שו"ת שתרים יהודה סי' ס"ת, שו"ת יד סופר עמ' כ"ת, נ"ת, הגש"פ מגיד משנה סדר חפיס מצת מצוה, שו"ת דברי יכריעל ח"ב הערות לשו"ת כתם

סי' קע"ט - שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' רל"ה

סי' קפ"א - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קנ"ט של"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ת סי' קנ"ט

סי' קפ"ב - שו"ת בית שערים שו"ת סי' של"ד

סי' קפ"ד - שו"ת בית שערים שו"ת סי' שמ"ט

סי' קפ"ה - שערי ציון שער ב' חות ג'

סי' קפ"ו - שו"ת שתרים יהודה סי' נ"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' נ"ת, מידושי משנה פסחים עמ' ע"ט, קנ"ב

סי' קפ"ז - שו"ת שתרים יהודה סי' נ', קכ"ה, חות ציון ערך חמציה, שו"ת יציע חומר ח"ת חו"ח סי' נ"ה

סי' קפ"ח - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קמ"ה

סי' קפ"ט - נפתלי שבע רצון עמ' מ"ת, חילה שלוחה וכתבי הר"ן עמ' ק"ז, שו"ת דברי יכריעל ח"ע סי' קכ"ד, שו"ת משנה הלכות חי"ע סי' שנ"ב

סי' קצ"ב - שו"ת משנה הלכות חי"ג סי' ס"ז, חי' משנה פסחים עמ' פ"ג

סי' קצ"ד - שו"ת בית שערים שו"ת סי' קל"ה, כת"י שיבת ציון לפ' מטות, ילקוטי סופר מצות חמציתו סוג נכרי, שו"ת משנה הלכות ח"ז סי' ס"ז

סי' קצ"ו - שו"ת שתרים יהודה סי' נ"ו,

ציונים לספרים המביאים את דברי הכית שערים חאו"ח

סי' קצ"ז - שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ה

סי' קצ"ט - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קמ"כ, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' נ"ג, הגמ"פ מיי נפש עמ' פ"ו

סי' ר' - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קע"ת, וזה ניון ערך אין שמיטה לעוף מה"ת, כמ"י שו"ת בית ניון בענין המזכר, בענין טבילת כלי ניוס, תל תלפיות תרפ"ג וזה ל"ט בענין שוטט בשווי"ט, שו"ת מהר"ם נריסק ח"ע סי' קל"ו, שו"ת נתר משה ח"ע סי' ט"ו

סי' ר"א - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' ר"ה, ר"ז, (שו"ת בית שערים ח"ג בסוה"ס מתשו' כמ"ס), שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ז, שו"ת משנה הלכות חט"ז סי' כ"ע

סי' ר"ג - ילקוט הגרשוני השמטה לקו' מעדני פסח וזה ע' לפני מס' ע"ז

סי' ר"ד - שו"ת בית שערים יו"ד סי' ע', ר"ו, פני המלך הל' חמץ ומצה פ"ה, שו"ת נתר דוד סי' כ"ח, משנת העמרמי וזה"ת סי' רע"ע, שו"ת משנה הלכות חט"ז סי' נ"ד, מידושי משנה פסחים עמ' קכ"ג, קרבן ניון עמ' קע"ח

סי' ר"ה - תל תלפיות תרע"ג וזה נ"ד וזה ס"ע מנעל ילקוט הגרשוני, שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ה, מידושי משנה פסחים עמ' קכ"ג

סי' ר"ו - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' קע"ת, שו"ת בית סופר עמ' כ"ת, שו"ת נבושי מרדכי מהד"ת וזה"ת סי' קפ"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ה, ח"ז סי' ו', קי"ב, ח"ט סי' קנ"ז, קפ"ז, מי"ד סי' ע"ב, חט"ז סי' י"ע, מידושי משנה פסחים עמ' נ"ד

סי' ר"ז - שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ס"ת, שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ה, קו' שערי הלכות כ"ע מנעל שתרית יהודה, תל תלפיות תרפ"ד וזה מ"ג מנגו רכ"נ בענין מין עוסק מלוה מניולות, שו"ת נתר דוד סי' ו'

סי' רמ"א - פני המלך הל' תשובה פ"ג ה"ג, שו"ת ויענ יוסף סי' נ', שלחן מלכים עמ' סמ"ב, שו"ת דברי ישרעל ח"ב סי' מ"ו, ילקוט המעירי נרכות י"ח:

סי' ז', שו"ת משנה הלכות מי"ע סי' סמ"ב, שערים המצויינים בהלכה סי' ק"ט וזה ג'

סי' רי"ז - מידושי משנה פסחים עמ' ט'

סי' רי"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' מ"ח

סי' ר"כ - שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ו

סי' רכ"א - הגמ"פ מיי נפש עמ' ק"כ

סי' רכ"ב - שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' ר"י-ב, הגמ"פ מגיד משנה לפני מה נשתנה, שו"ת מזון עובדי, מ"ע סוס"י כ"ב

סי' רכ"ד - מידושי משנה פסחים עמ' ק"י

סי' רכ"ה - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קע"ה

סי' רכ"ו - שו"ת משנה הלכות חט"ו סי' ק'

סי' רכ"ז - שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' קפ"ג, רמ"ע, מ"ט סי' שי"ת, חט"ז סי' נ"ד, קהלות יעקב עמ' ר"ט, מידושי משנה פסחים עמ' קט"ו, מגרת המשובה פסחנן הכתב וזה נ"ז

סי' רכ"ח - מי' למס רב סוגיות עמ' רמ"ח

סי' רל"ג - כמ"י שו"ת שיבת ניון בענין המובה נימי הספירה, מנחת עומר סי' תל"ג סק"ב

סי' רל"ו - מנחת עומר סי' תפ"ט ס"ק כ"ד, שו"ת דברי ישרעל ח"ע סי' ק"פ, ר"ה, שו"ת יביע אומר ח"ו וזה"ת סי' ט"ו

סי' רל"ז - הגמ"פ ערכי פסחים פיסקע מנחה מי יודע, מלוח המלך מלוה ל"ט, מידושי משנה פסחים עמ' רכ"ע

סי' רל"ח - שו"ת שפרקסע דעניע ח"ע סי' קכ"ג נהערה, מקראי קודש חנוכה סי' ז'

סי' רל"ט - כמ"י שו"ת שיבת ניון בענין מעשה נסים, שו"ת ויענ יוסף סי' נ"ב, ימי שמונה עמ' תי"ב

סי' ר"מ - שו"ת בית שערים ח"ג סי' י"ט, שו"ת שתרית יהודה סי' נ"ה, קו' שערי הלכות כ"ע מנעל שתרית יהודה, תל תלפיות תרפ"ד וזה מ"ג מנגו רכ"נ בענין מין עוסק מלוח מניולות, שו"ת נתר דוד סי' ו'

סי' רמ"א - פני המלך הל' תשובה פ"ג ה"ג, שו"ת ויענ יוסף סי' נ', שלחן מלכים עמ' סמ"ב:, שו"ת דברי ישרעל ח"ב סי' מ"ו, ילקוט המעירי נרכות י"ח:

סי' רמ"ב - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' רמ"ג, יו"ד סי' פ"ת, ילקוט הגרשוני מעדני פסח וזה ל"ה לפני מס' ע"ז, כמ"י שו"ת שיבת ניון בענין שומט בשבת, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' קנ"ת, קובץ קונטרסים משנה תורה עמ' משלט

סי' רמ"ד - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' רמ"ה

סי' רמ"ו - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' קנ"ב, יו"ד סי' ל"ח, קי"ע, קמ"ב, שו"ת שתרית יהודה סי' מ"ז, ל"ה, כמ"י שו"ת שיבת ניון בענין הזכר בענין טבילת כלי ניוס, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' רנ"ו

סי' רמ"ז - כמ"י שו"ת שיבת ניון בענין מעשה נסים

סי' רנ"א - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קע"ה

סי' רנ"ב - שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קפ"ג, רמ"ע, מ"ט סי' שי"ת, חט"ז סי' נ"ד, קהלות יעקב עמ' ר"ט, מידושי משנה פסחים עמ' קט"ו, מגרת המשובה פסחנן הכתב וזה נ"ז

סי' רנ"ד - שו"ת בית שערים יו"ד סי' קי"ע, שכ"ב, שו"ת יד סופר עמ' קפ"ג, שו"ת פתוע זוטע מ"ע סי' כ"ט, מידושי משנה פסחים עמ' קל"ז, מגיד משנה במדבר עמ' שפ"ג, שו"ת יביע אומר ח"ה וזה"ת סי' מ"ז

סי' רנ"ה - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' רכ"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ז סי' ל"ט, חט"ז סי' קל"ז

סי' רנ"ז - מילה שלוחה וכתבי הר"ן עמ' נ"ט, דור דורים עמ' רי"ט, משנת העמרמי יו"ד סי' ל', שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ס"ת, מלוח המלך מלוה רל"ז, מגרת המשובה פתשנן הכתב וזה ע"ז, שו"ת ניץ מליעזר ח"ז סי' כ"ז, ליקוטי הערות כת"ס סי' ס"ז

סי' רנ"ח - מזוזות מלכים עמ' ט"ו:, קרבן ניון עמ' רע"ג

סי' רנ"ט - מזוזות מלכים עמ' ט"ו

סי' רס"א - שו"ת בית שערים וזה"ת סי' רס"ב, שו"ת בית שערים יו"ד סי' שפ"ג, תי"ע, שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ע, מ"ד, נ"ב, שו"ת נתר דוד סי' כ'

סי' רס"ב - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ע

סי' רס"ג - שו"ת בית שערים יו"ד סי' ל"ט

סי' רס"ד - שו"ת שתרית יהודה סי' כ"ז, נ"ב, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' קמ"ע, מ"ה סי' כ"ב, ח"ו סי' ע"ע, תי"ע סי' רנ"ד

ציונים לספרים המביאים את דברי הבית שערים חאו"ח

סי' רס"ה - שו"ת בית שערים סו"מ סי' רכ"ה, יו"ד סי' קע"ה, שו"ת פני מבין יו"ד סי' פ"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ק'

סי' רס"ו - שו"ת בית יפרעל ח"ע סי' קי"ב

סי' רס"ז - שו"ת בית שערים ח"ג סי' ט"ז, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין נשר שנפגייר מעצמו בט' הימים, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רי"ט, חי"ג סי' קי"ב, חיי נפש ח"ו עמ' רע"ב

סי' רס"ח - חות יאיר ערך חכל

סי' ע"ר - שו"ת יד סופר עמ' מ"ו, שו"ת ויצבר יוסף סי' נ"ח, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' קל"ח, ח"י סי' קס"ו, זרע חנות על הכרי"ח מטה משה עמוד קי"ט

סי' רע"א - שו"ת בית שערים יו"ד סי' ס"ה, שו"ת שתרית יהודה סי' ז', שו"ת משנה הלכות ח"ח סי' ר"מ, חט"ז סי' ע"ד, שו"ת יחוה דעת ח"ה סי' י"ב

סי' רע"ב - שו"ת בית שערים יו"ד סי' נ"ג, שו"ת נאר דוד סי' כ"ה, נקט משנה משנה ו' סי' ס"ח, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' ר"ד, מגיד משנה דכרים עמ' ש"מ

סי' רע"ג - שו"ת בית שערים סו"מ סי' רע"ד, רפ"ו, מ"ג סי' ה'

סי' ער"ה - שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' מ"ה, ח"ח סי' מ"ח, רי"ז, חי"ח סי' ר"ח, שו"ת יציע חומר ח"ה סו"מ סי' כ"ה

סי' רע"ח - מגיד משנה דכרים עמ' שע"ז

סי' רע"ט - שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' רכ"ד

סי' ר"פ - משנת העמרמי יו"ד סי' נ"ג

סי' רפ"א - שו"ת בית שערים סו"מ סי' ג"ר, יו"ד סי' נ"ג, חוכר השנת ח"ע עמ' כ"ע

סי' רפ"ג - שו"ת בית שערים ח"ג סי' ג'

סי' רפ"ה - שו"ת בית שערים סו"מ סי' רע"ג, יקנהו הגרשוני השמעות ומי למס, מגילה קונית שמע יעבירנו, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' קנ"ח, ח"ח סי' מ"ב, קהלות יעקב עמ' ק"מ

סי' רפ"ו - שו"ת בית שערים יו"ד סי' שמ"ג, ח"ג סי' ט"ז, מגיד משנה במדבר עמ' קמ"ז, דכרים עמ' ת"ט

סי' רפ"ט - כמ"י שיבת ציון בענין שכועה

סי' רצ"א - שו"ת בית שערים סו"מ סי' שפ"ע, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין שפק עלמ"ע נשפט בוילקט יוסף שנה תר"ע סי' קנ"ב, מטה יפריס קלה המטה סי' תר"ד, שו"ת יפרקמעק דעניע ח"ב סו"מ סי' פ"ט, מאסף לכל המחנות סי' מ' ס"ק ג', שו"ת דכרי יעקב ח"ע סי' קע"ג, שו"ת משנה הלכות ח"ג סי' קע"ו, ח"ד סי' ע"ו, ח"י סי' פ"ח

סי' רצ"ב - שו"ת בית שערים יו"ד סי' תי"ד, חות ציון ערך משה קרקע עולם, מנציקלופדיה תלמודית כרך כב, יוס הכפורים, טור תקע בהערה

סי' רצ"ג - שו"ת בית שערים סו"מ סי' קס"ח

סי' רצ"ד - שו"ת בית שערים יו"ד סי' תי"ב, שו"ת שתרית יהודה סי' פ"ג, שו"ת ממלא שחול ח"ע סי' מ"ג, שו"ת נאר משה ח"ע סי' נ', ח"ג סי' קל"ע, ח"ה סי' כ"ד

סי' רצ"ה - שו"ת גזז יוסף סי' ל"ה

סי' רצ"ו - שו"ת שתרית יהודה סי' ל"ח, שו"ת בית יפרעל ח"ב סי' נ', שו"ת משנה הלכות חי"ב סי' כ"ב, דרך יפרה על תרומות חיים להרש"ם יוס השנת חות כ"ד

סי' רצ"ז - שו"ת בית שערים סו"מ סי' נ"ב, שו"ת נאר דוד סי' ד', שו"ת עטרת משה יו"ד ח"ב סי' קפ"ח, מנציקלופדיה תלמודית כרך כב, יוס הכפורים, טור תקע בהערה

סי' רצ"ח - שו"ת שתרית יהודה סי' מ', דור דורים עמ' קכ"ו

סי' רצ"ט - שו"ת יד סופר עמ' פ"ב, שו"ת יציע חומר ח"ב סו"מ סי' נ"ע, ליקוטי הערות תש"ס סו"מ סי' קכ"ז, מנציקלופדיה תלמודית כרך כב, יוס הכפורים, טור תקע בהערה

סי' ש' - שו"ת בית שערים סו"מ סי' ל"ג, ח"ב סי' קל"ב, הקדמה לחיו"ד, יו"ד סי' ק"ע, שי"ד, שכ"ו, משנת העמרמי יו"ד סי' ק"ט, שו"ת משנה הלכות ח"ע סי' שי"ח, ח"י סי' רע"ג, חידושי מנחה פסחים עמ' קי"ג, חגרת התשובה פתשגן הכתב חות קכ"ג

סי' ש"ב - כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין הרי"ן ריש כריתות, בענין יש חוכל חכילה ואחת

סי' ש"ג - משנת העמרמי סו"מ סי' רע"ע

סי' ש"ד - מגיד משנה במדבר עמ' שפ"ג

סי' ש"ה - חידושי מנחה פסחים עמ' שמ"ז

סי' ש"ו - שו"ת בית שערים סו"מ סי' קי"ב, יו"ד סי' רכ"ג, שו"ת מרקחת בשמים סי' י"ע, שו"ת נאר משה ח"ה סי' רנ"ב

סי' ש"ז - שו"ת בית שערים סו"מ סי' ש"מ, שו"ת שתרית יהודה סי' פ"ד, שו"ת נאר דוד סי' ה', משנת העמרמי יו"ד סי' ק"ד, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רי"ה, חי"ז סי' פ"ג, חט"ז סי' רל"ב, חט"ז סי' י"ב, חידושי מנחה פסחים עמ' ר"ב, מגיד משנה שמות עמ' קכ"ו, דכרים עמ' קל"ב, תכ"ה, שו"ת יציע חומר ח"ע יו"ד סי' כ"ב, מאור ישרעל יומע פ"ג.

סי' ש"ח - חל תלפיות תרפ"ג חות ל"ט מנחו רב"ל נענין נורל, שו"ת פני מבין סו"מ סופ"י קל"ג, שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' קמ"ג, חי"ג סי' קל"ט, חט"ו סי' י"ב, חידושי מנחה פסחים עמ' קמ"ו, מגיד משנה שמות עמ' קכ"ו

סי' ש"ט - שו"ת שתרית יהודה סי' פ', קל"ו, שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' נ"ה, מגיד משנה ויקרע עמ' שכ"ז, חיי נפש ח"ג עמ' נ"ע, נ"ו

סי' ש"י - שו"ת בית שערים יו"ד סי' ש"ג, שו"ת שתרית יהודה סי' קל"ו, שו"ת משנה הלכות ח"ג סי' מ"ג, ח"ז סי' ל"ט, שו"ת נאר גליעזר ח"ח סי' ט"ו פרק ו', שו"ת נאר משה ח"ח סי' רנ"ז, שו"ת יציע חומר ח"ה סו"מ סי' ל"ח, חיי נפש ח"ג עמ' קפ"ג

סי' שי"ב - שו"ת ויצבר יוסף סי' ה', שו"ת משנה שכיר מיו"ד סי' קע"ד, שו"ת לין גליעזר ח"ה פתיחה פ"ה, שו"ת ויען יכרסם ח"ע יו"ד סי' מ"ג, שו"ת משנה הלכות חט"ז סי' ל"ו

סי' שי"ד - שו"ת עטרת משה יו"ד ח"ב סי' קפ"ג

סי' שט"ו - בית שערים ליקוטים שנוס ומחלוקת

סי' שט"ז - שו"ת בית שערים סו"מ סי' שמ"ט, כמ"י שו"ת שיבת ציון בענין שכירת דירה למומר, בענין לפני"ע בשיסור דרבנן, שו"ת משנה הלכות ח"ד סי' קי"ב

סי' שי"ז - שו"ת בית שערים סו"מ סי' קפ"ב, פני המלך הל' ביאת המקדש, בית פגחם יומע ו'. מגיד משנה ויקרע עמ' קע"ו, ענציקלופדיה תלמודית כרך יט, טומאה נגבור, טור תקנט בהערה

סי' שי"ח - קרבן ציון עמ' ל'

סי' שי"ט - בית פגחם יומע ח':

סי' ש"כ - שו"ת בית שערים יו"ד סי' ע"ג

ציונים לספרים המביאים את דברי הבית שערים האו"ח

סי' שכ"א - או"ת בית שערים יו"ד סי' מ"ג

סי' שכ"ג - או"ת בית שערים או"ח סי' שכ"ד, יו"ד ספר' ג', מ"ג סי' ס"ט, או"ת פרי השדה מ"ב סי' ק"ו

סי' שכ"ד - או"ת בית שערים יו"ד סי' כ"ה, ס"ט, ילקוט הגרשוני חלק התומיות ערך אין לדם משיס עצמו רצח, או"ת שערים יהודה סי' קנ"ח, הוא ציון ערך אין לדם מע"ל, או"ת נתיב דוד סי' י"ה מחותנו רב"ץ

סי' שכ"ה - או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ר"ג, ח"ו סי' רפ"ו, מיהושי משנה פסחים עמ' קפ"ז

סי' שכ"ו - או"ת בית שערים יו"ד סי' שמ"ו, מטה יפריס קלה המטה סי' תקל"ד, סי' תר"ד, סי' תר"ז, או"ת נבושי מרדכי מהדו' ד' סי' רכ"ו, או"ת משנה הלכות ח"ג סי' קמ"ה, ח"ה סי' קפ"ט, ח"ז סי' רס"ה, חי"ד סי' רכ"ו, מיהושי משנה פסחים עמ' נ"ה, נ', מגיד משנה נמדבר עמ' נ"ט, ערי נמפתרים עה"פ נפתיחה, קונץ קונטרסים משנה תורה עמ' שעה, שעט

סי' שכ"ז - בית פנחס שנת כ"ף" מיהושי משנה פסחים עמ' קפ"ז

סי' שכ"ט - או"ת נבושי מרדכי מהד"ת או"ח סי' קע"ו

סי' ש"ל - או"ת שערים יהודה סי' פ"ג, כח"י או"ת שיבת ציון בענין מחרוג של מרומה טמאה, בענין ברכת שהחיינו על מירוק נר"ה

סי' של"א - או"ת נבושי מרדכי מהדו' ד' סי' פ"ד, סי' לחס רב קוגיות עמ' **כ"ד**-כ"ז, או"ת משנה הלכות ח"ד סי' רכ"ף, רכ"ח, ח"ו סי' ר"מ

סי' של"ג - או"ת יד סופר עמ' קס"ף

סי' של"ד - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ז, רס"ח, הגש"פ ערכי פסחים פיסקף כרפס, או"ת גמזי יוסף סי' ע"ב, קי"ז, משנת העתרמי יו"ד סי' רכ"ז, או"ת משנה הלכות מ"ג סי' פ"ג, תע"ו סי' ר', מגיד משנה נרעזים עמ' קכ"ג

סי' של"ה - או"ת גמזי יוסף סי' כ"ף, וילקט יוסף שנה תרע"ף סי' י"ח

סי' של"ט - או"ת בית שערים ח"ג סי' י"ח

סי' ש"מ - כח"י שיבת ציון למנ"ס פ"ב נדרים, בית פנחס שנת כ"ג" או"ת דברי שלמה עמ' קע"ה

סי' שמ"א - או"ת שערים יהודה סי' ד', ל"ף, או"ת גמזי יוסף סי' קל"ז, משנת יעקב סי' פ"ו, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ט

סי' שנ"ב - או"ת בית שערים הקדמה לחיו"ד, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' רל"ח

סי' שנ"ג - או"ת שערים יהודה סי' ל"ט, ל"ב, או"ת גמזי יוסף סי' קמ"ו, או"ת משנה הלכות מי"ף סי' תפ"ג, מי"ג סי' ל"ג

סי' שנ"ד - או"ת בית שערים יו"ד סי' שפ"ג

סי' שנ"ה - או"ת בית שערים או"ח סי' שכ"ג, מ"ג סי' מ"ב, או"ת שערים יהודה סי' קל"ט, או"ת וילנר יוסף סי' נ"ט, או"ת משנה הלכות מ"ד סי' ע"ו, מ"ו סי' שי"ב, מ"י סי' מ"ד, תע"ז סי' ע"ד

סי' שנ"ז - או"ת בית שערים מ"ג סי' פ"ג, או"ת מהר"ם גריפק מ"ף סי' נ"ג

סי' שנ"ח - ימרי יהודה כלל י"ד פרט ג', או"ת יציע אומר מ"ג או"ח סי' ל"ה, או"ת משנה הלכות תע"ו סי' קל"ף, או"ת דברי שלמה סי' כ"ג

סי' שנ"ט - הגש"פ ערכי פסחים פיסקף הודו לה', או"ת בית שערים הקדמה לחיו"ד, כח"י או"ת שיבת ציון בענין מעשה נסים, או"ת וילנר יוסף סי' ל', נימוקי או"ח סי' תר"ע, שער יששכר מאמרי כסלו טעת יום ף' בהג"ה, או"ת דברי ישראל מ"ג סי' קכ"ט, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' ס"ף, שכ"ו, מי"ג סי' ל"ט, מגיד משנה שמות עמ' רס"ט, או"ת מנחת יצחק ח"ו סי' ס"ד, או"ת יציע שמות עמ' ר"ל, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' ס"ד, או"ת שערים יהודה סי' ל"ז

סי' שמ"ג - או"ת משנה הלכות תע"ו סי' רכ"ב

סי' שמ"ה - או"ת בית שערים או"ח סי' תע"ף

סי' שמ"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שכ"ה, או"ת גמזי יוסף סי' קל"ו

סי' שמ"ז - או"ת בית שערים או"ח סי' רנ"ט, מ"ג סי' י"ב, כ', או"ת שערים יהודה סי' ל"ד, תורת יפה פ' תצע

סי' שמ"ח - כח"י או"ת שיבת ציון בענין טעה בדבר מצוה, או"ת נתיב דוד סי' י"ז, מגיד משנה ויקרף עמ' י"ח

סי' שמ"ט - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו, שנ"ג, מ"ג סי' י"ב, או"ת נתיב דוד סי' י"ז, נקט שמעה שנה י' סי' נ"ח בהג"ה

סי' ש"נ - או"ת בית שערים יו"ד סי' רל"ג, מ"ג סי' ל"ח, או"ת פני מבין או"ח סי' ר"מ, או"ת נבושי מרדכי מהד"ת או"ח סי' קפ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' רי"ף, תע"ו סי' קנ"ט

סי' שנ"א - או"ת שערים יהודה סי' ד', ל"ף, או"ת גמזי יוסף סי' קל"ז, משנת יעקב סי' פ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' ע"ט

סי' שנ"ב - או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שנ"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שנ"ה - או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שנ"ז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שנ"ח - נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שנ"ט - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' ש"ע - חוט ציון ערך חו נחלק, או"ת משנה הלכות מ"י סי' ל"ף, ליקוטי הערות תת"ם או"ח סי' קל"ד

סי' שע"א - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו

סי' שע"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שנ"ה, נבכי נהרות עמ' כ"ט, או"ת יציע אומר ח"ו או"ח סי' מ"ז, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' ל'

סי' שע"ג - או"ת בית שערים או"ח סי' שע"ד, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ג, ימי שמועה סי' ל"ד, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' פ"ט, ליקוטי הערות כת"ם ק"מ (יד סופר)

סי' שע"ד - או"ת שערים יהודה סי' נ"ז

סי' שס"א - או"ת בית שערים מ"ג סי' ט"ו, כח"י או"ת שיבת ציון בענין שמן הנותר במנורה, או"ת נתיב דוד סי' כ"ה, או"ת פני מבין או"ח סי' רכ"ג, או"ת יד סופר עמ' ל', או"ת דברי סופרים סי' ס"ג, מחור המיים מ"ף סי' כ"ת, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ת, ימי שמועה סי' ו', נרכות שמיס שנת מ"ב לוש קס"ד

סי' שס"ב - או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שס"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שס"ה - או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שס"ז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שס"ח - נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שס"ט - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' ש"ע - חוט ציון ערך חו נחלק, או"ת משנה הלכות מ"י סי' ל"ף, ליקוטי הערות תת"ם או"ח סי' קל"ד

סי' שע"א - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו

סי' שע"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שנ"ה, נבכי נהרות עמ' כ"ט, או"ת יציע אומר ח"ו או"ח סי' מ"ז, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' ל'

סי' שע"ג - או"ת בית שערים או"ח סי' שע"ד, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ג, ימי שמועה סי' ל"ד, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' פ"ט, ליקוטי הערות כת"ם ק"מ (יד סופר)

סי' שע"ד - או"ת שערים יהודה סי' נ"ז

סי' שמ"ג - או"ת משנה הלכות תע"ו סי' רכ"ב

סי' שמ"ה - או"ת בית שערים או"ח סי' תע"ף

סי' שמ"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שכ"ה, או"ת גמזי יוסף סי' קל"ו

סי' שמ"ז - או"ת בית שערים או"ח סי' רנ"ט, מ"ג סי' י"ב, כ', או"ת שערים יהודה סי' ל"ד, תורת יפה פ' תצע

סי' שמ"ח - כח"י או"ת שיבת ציון בענין טעה בדבר מצוה, או"ת נתיב דוד סי' י"ז, מגיד משנה ויקרף עמ' י"ח

סי' שמ"ט - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו, שנ"ג, מ"ג סי' י"ב, או"ת נתיב דוד סי' י"ז, נקט שמעה שנה י' סי' נ"ח בהג"ה

סי' ש"נ - או"ת בית שערים יו"ד סי' רל"ג, מ"ג סי' ל"ח, או"ת פני מבין או"ח סי' ר"מ, או"ת נבושי מרדכי מהד"ת או"ח סי' קפ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' רי"ף, תע"ו סי' קנ"ט

סי' שנ"א - או"ת שערים יהודה סי' ד', ל"ף, או"ת גמזי יוסף סי' קל"ז, משנת יעקב סי' פ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' ע"ט

סי' שנ"ב - או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שנ"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שנ"ה - או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שנ"ז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שנ"ח - נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שנ"ט - או"ת בית שערים או"ח סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' ש"ע - חוט ציון ערך חו נחלק, או"ת משנה הלכות מ"י סי' ל"ף, ליקוטי הערות תת"ם או"ח סי' קל"ד

סי' שע"א - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו

סי' שע"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שנ"ה, נבכי נהרות עמ' כ"ט, או"ת יציע אומר ח"ו או"ח סי' מ"ז, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' ל'

סי' שע"ג - או"ת בית שערים או"ח סי' שע"ד, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ג, ימי שמועה סי' ל"ד, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' פ"ט, ליקוטי הערות כת"ם ק"מ (יד סופר)

סי' שע"ד - או"ת שערים יהודה סי' נ"ז

סי' שס"א - או"ת בית שערים מ"ג סי' ט"ו, כח"י או"ת שיבת ציון בענין שמן הנותר במנורה, או"ת נתיב דוד סי' כ"ה, או"ת פני מבין או"ח סי' רכ"ג, או"ת יד סופר עמ' ל', או"ת דברי סופרים סי' ס"ג, מחור המיים מ"ף סי' כ"ת, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ת, ימי שמועה סי' ו', נרכות שמיס שנת מ"ב לוש קס"ד

סי' שס"ב - או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שס"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שס"ה - או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שס"ז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שס"ח - נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שס"ט - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' ש"ע - חוט ציון ערך חו נחלק, או"ת משנה הלכות מ"י סי' ל"ף, ליקוטי הערות תת"ם או"ח סי' קל"ד

סי' שע"א - או"ת בית שערים או"ח סי' רפ"ו

סי' שע"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שנ"ה, נבכי נהרות עמ' כ"ט, או"ת יציע אומר ח"ו או"ח סי' מ"ז, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' ל'

סי' שע"ג - או"ת בית שערים או"ח סי' שע"ד, או"ת משנה הלכות ח"ה סי' ע"ג, ימי שמועה סי' ל"ד, או"ת יחוה דעת מ"ף סי' פ"ט, ליקוטי הערות כת"ם ק"מ (יד סופר)

סי' שע"ד - או"ת שערים יהודה סי' נ"ז

סי' שע"ה - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ב, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שע"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ג, או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שע"ז - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שע"ח - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שע"ט - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' ש"פ - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ח, או"ת משנה הלכות ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שפ"א - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שפ"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות ח"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שפ"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שפ"ד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שפ"ה - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שפ"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שפ"ז - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שפ"ח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שפ"ט - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שצ"א - או"ת בית שערים יו"ד סי' שפ"ג

סי' שצ"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שצ"ג - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שצ"ד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שצ"ה - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שצ"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שצ"ז - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שצ"ח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שצ"ט - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' ש"ק - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"א - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"ב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"ג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"ד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"ה - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"ו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"ז - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"ח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"ט - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"י - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"יא - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"יב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"יג - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"יד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"טו - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"טז - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"יז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"יח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"יט - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"כ - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"כא - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"כב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"כג - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"כד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"כה - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"כו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"כז - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"כח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"כט - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"ל - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"לא - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"לב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"לג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"לד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"לה - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"לו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"לז - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"לח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"לט - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"מ - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"מא - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"מב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"מג - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"מד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"מה - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"מו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"מז - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"מח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"מט - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"נ - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"נא - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"נב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"נג - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"נד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"נה - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"נו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"נז - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"נח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"נט - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"ס - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"סא - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"סב - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"סג - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"סד - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"סה - או"ת יחוה דעת מ"ג סי' נ"ף

סי' שק"סו - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ז, נבכי נהרות עמ' נ"ו, או"ת משנה הלכות מ"ח סי' קל"ג, תע"ו סי' ק"ף, מגיד משנה נמדבר עמ' ת"ו

סי' שק"סז - או"ת בית שערים יו"ד סי' רכ"ף, רפ"ף, שמ"ז, שנ"ה, שפ"ז, או"ת משנה הלכות מי"ג סי' קע"ה, תע"ו סי' קמ"ו, תע"ז סי' ע"ז

סי' שק"סח - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ט, או"ת משנה הלכות מ"ו סי' קי"ט, מי"ף סי' תקל"ד, ימי שמועה סי' ז'

סי' שק"סט - או"ת וילנר יוסף סי' מ"ח

סי' שק"ע - או"ת בית שערים או"ח סי' שס"ה, או"ת פרי השדה ח"ד סי' מ"ה, או"ת שערים יהודה סי' י', או"ת שיח יצחק סי' שמ"ה, או"ת משנה הלכות מ"ז סי' פ"ד, ימי שמועה סי' ל"ה, מי נפש מ"ב עמ' ע"ד

סי' שק"עא - או"ת יחוה דעת מ

ציונים לספרים המביאים את דברי הבית שערים חאו"ח

סי' שע"ה - שו"ת יהוה דעת מ"ג סי' פ"ט

סי' שע"ו - ועי' יוסף עמ' פ' מבנו ר' יצחק יעקב זצ"ל, ונכי נהרות עמ' נ"ה, ס"ת עמ' שכ"ב

סי' שע"ט - ימי שמועה סי' פ"ז

סי' ש"פ - כת"י שו"ת שיבת ציון בענין מנה יתמת גדולה למשלוח מנות ובענין מילו"ת למ"מ, שו"ת מנחה הלכות מ"ד סי' פ"ת, ל"ע, מ"ו סי' קכ"ג, מ"ז סי' ל"ז, מ"ח סי' רל"ד, מ"ע סי' תקנ"ט, שו"ת יהוה דעת מ"ו סי' מ"ה, שו"ת דברי יחזקאל מ"ב הגהות על מרכות מיים סי' מרל"ה, יקקוט יוסף מ"ה עמ' שכ"ב

סי' שפ"א - שו"ת שמיים יהודה סי' ו', כת"י שו"ת שיבת ציון בענין ברכה על משלוח מנות, שו"ת לבושי מרדכי מ"ע שו"ת סי' ק"ת, שו"ת גנזי יוסף סי' כ"ע, שו"ת ויצבר למ"מ, שו"ת מנחה הלכות מ"ד סי' פ"ת, ל"ע, מ"ו סי' קכ"ג, מ"ז סי' ל"ז, מ"ח סי' רל"ד, מ"ע סי' תקנ"ט, שו"ת יהוה דעת מ"ו סי' מ"ה, שו"ת דברי יחזקאל מ"ב הגהות על מרכות מיים סי' מרל"ה, יקקוט יוסף מ"ה עמ' שכ"ב

יוסף סי' ס"ע, שו"ת יד סופר עמ' פ"ט, שו"ת מרקחת בשמים סי' כ"ע, שו"ת מספטין ליעקב שו"ת סי' ס', שביל הנבי למגילת יעמר עמ' ל"ת, שו"ת מנחה הלכות מ"ו סי' קכ"ג, מ"ג סי' ק"ב, שו"ת לין ליעזר מ"ת סי' י"ד, שו"ת יהוה דעת מ"ד סי' מ', שו"ת דברי מנה סי' ל"ת.

קונטרס בית יעקב - שו"ת יד סופר עמ' קכ"ז, שו"ת מנחה הלכות מ"ו סי' ק'

מו"ה שלמה זלמן אוללמאנן (ידיעות שלמה) הקדמה
מו"ה ישראל אונגאר (מונקאטש) קפ"ח
מו"ה יעקב שאול אלישר (ישא ברכה) שט"ו
מו"ה מאיר א"ש (שו"ת מהר"ם אש) ר"ד
מו"ה מאיר א"ש (חתן בעל חתן סופר) שס"ט
מו"ה יצחק דוב באמבערגער (אב"ד ווירצבודג) שי"ג
מו"ה יצחק איזיק בינדער (טשוטשא) מ"ו
מו"ה ישעיה בייערן (אב"ד ש'פאטאק) רצ"א, שפ"א
מו"ה בן ציון בלום (בנו - אות ציון) י"ט, [כ"ט, ל'], ס"ד, ע"א, קמ"א, קס"א, ר', ר"י, רנ"ב, ר"ס
מו"ה יהודה צבי בלוהם (בנו - שו"ת שארית יהודה) ג', י"ז, כ"ח, ל"ד, ס', ק"ג, קכ"ט, קל"ה, קל"ו, קמ"ה, קמ"ו, קע"א, קע"ח, קע"ט, קפ"א, קפ"ב, קצ"ט, ר"ה, ר"מ, רס"ב, רצ"ה, רצ"ט, שנ"ג, שנ"ד, שנ"ז, שע"ח
מו"ה יצחק יעקב בלום (אביו - אב"ד שמאשאן) הקדמה, ק"ה
מו"ה יצחק יעקב בלום (בנו בכורו - אב"ד סט' מיקלאש) ו', י"ד, ט"ו, ל"ב, ל"ה, נ"ב, ע"א, פ"ג, פ"ד, צ"ה, ר"א, ר"ח, ר"י"ט, ר"כ, רכ"ג, רנ"ט, רס"ה, ער"ב, רע"ג, רע"ד, רע"ו, רפ"ט, ר"צ, שי"ח, של"ז, של"ח, ש"נ, שנ"ב, שנ"ט, ש"ס, שס"ה, שע"ו
מו"ה משה בלוהם (אחיו) [קמ"א], רל"א, רל"ח, רפ"ד
מו"ה משה נחום בלוהם (בנו - דיין גרוו"ד) שכ"ד
מו"ה כתריאל בלוהם (בנו) הקדמה
מו"ה עקיבא בלויא ר"ו, ע"ר
מו"ה יצחק בלומענפעלד (מאדאראש) ר"ז
מו"ה מרדכי בנעט (ביאור מרדכי) קפ"ח
מו"ה וואלף ברייער (שו"ת נחלת בנימין) רמ"ד
מו"ה אהרן מרדכי גאלדפינגער (מאדגרעטין) שכ"ז
מו"ה יעקב יוסף גינז (אב"ד באסערמען) נ"ז, נ"ח
מו"ה יעקב בער גינצלער (געסטעלי) צ"ח
מו"ה יצחק גינצלער (יאנקאטץ) רס"ד
מו"ה משה שמואל גלאזנער (דור רביעי) קכ"ג, רט"ז
מו"ה אהרן זאב גלויבער ע"ד
מו"ה שלמה זלמן גליק ט"ז, פ"א, קע"ג, רצ"ז
מו"ה יודא גרינפעלד (שו"ת קול יהודה) צ"ד, ר'
מו"ה אשר גראסבערג (אב"ד בעלעניעש) קכ"א, קל"ט, ק"מ
מו"ה צבי הירש גראסמאן (תלמיד - ליסקא) קפ"ז
מו"ה שלמה גראסמאן (תלמיד - בעניע) כ"ז, פ"ה, פ"ו, רס"א
מו"ה שרגא פייבל גראסמאנן (פעטראוועסעל) ק"ב
מו"ה אברהם יצחק גרינבערגער (מארע) י"ט, מ"א, ע"ה, קס"ט, קע"ז, ר"ג, רכ"ח, רכ"ט
מו"ה יוסף גרינוואלד (דודו - אב"ד טשעטשעווירץ) קס"א
מו"ה יעקב גרינוואלד (מו"ץ טשאבע) קצ"ב
מו"ה אליעזר דייטש (תבואות השדה) ב', מ', ר"ב, שכ"ג
מו"ה דוד דייטש (אהל דוד) שי"ב
מו"ה יודא דייטש (דומ"ץ מישקאלץ) רמ"ג
מו"ה משה דייטש (תלמיד - מנאק) ש"ם
מו"ה יהושע ליב דיסקין (אב"ד ירושלים) ע"ג
מו"ה אהרן דוד הארטשטיין (בארטפעלד) קנ"ט, ק"ס
מו"ה ישראל היימליך (טשאבא) צ'
מו"ה חיים הלברשטאם (דברי חיים) הקדמה, פ"ז
מר"ה ליפמן העללער (תלמיד - טארנאסא) מ"ג, רנ"ג
מו"ה חיים יוסף דוב העללער כהנא (חותנו) כ"א, כ"ב, כ"ו, קנ"א, ש"ז, ש"ח, שכ"ח, שע"ב, שע"ט
מו"ה מנחם העללער (אב"ד אלמאשד) הקדמה, קל"ז
מו"ה צבי הירש העללער כהנא (סיגוט) א'
מו"ה יוסף העניג (אב"ד נייטרא) כ"ה
מו"ה יעקב ווייד ענפעלד (שו"ת כוכב מיעקב) שי"ז
מו"ה אברהם ווייס (תלמיד - טעלעגד) פ', קל"ג

מר"ה איצק ווייס ק"צ
מר"ה יודא ווייס (תלמיד - נייטרא) קפ"ט
מר"ה יקותיאל ווייס (ט' פירעד) שמ"ה
מר"ה יהושע אהרן צבי ווינברגר (שו"ת מהריא"ן) קל"ט, קנ"ה, קנ"ו
מר"ה חיים צבי ווינקלער (אב"ד ראצפערט) ע"א, קי"ג, קי"ד, קט"ו, קע"ה, קע"ו, קצ"ט, רי"ב, רי"ג, רי"ד, רמ"ט, ר"נ, רצ"ג, של"ט, שמ"ג, שמ"ו, שנ"ה
מו"ה מרדכי ליב ווינקלער (אב"ד מאד) רפ"ה
מו"ה יחיאל מיכל זאממער שס"ב
מו"ה דוד ליב זילבערשטיין (שבילי דוד) קס"ב, קס"ג, רס"ח
מו"ה ישעיה זילבערשטיין (מעשי למלך) קס"ה, רס"ח
מו"ה ישראל זינגער (תלמיד - פרעסבודג) קל"ח
מו"ה שלמה זלמן חריף רס"ה
מו"ה יצחק דוד טייטעלבוים (תלמיד - בעניע) נ"ט, ר"ם
מו"ה יקותיאל יודא טייטלבוים (ייטב לב) הקדמה, רט"ו
מו"ה אברהם צבי יונג נ"ד, ס"ג, ע"ב, צ"ו, צ"ז, ק"ם, רל"ג, רל"ד, שי"ט, שכ"ט, ש"ע, שע"א
מו"ה שלום יונג (רב ווערבאץ) קי"ב, קמ"ז, רס"ג, ש"ה
מו"ה אשר אנשיל יונגרייז (מנוחת אשד) הקדמה
מר"ה אשר אנשיל יונגרייז (בן גיסו - זכור ושמור) רל"ב
מו"ה משה נתן נטע יונגרייז (גיסו - מנוחת משה) מ"ז, ר"ל
מו"ה פנחס נפתלי ירושלמי (סתו"מ חוסט) רט"ו
מו"ה אהרן שלמה הכהן (רב אלמאשד) הקדמה, קל"ז
מו"ה משה כהן שד"מ
מו"ה פנחס אריה הכהן (עדיעק) מ"ז
מו"ה שרגא כץ י"א, י"ב
מו"ה יהודה הלוי (מונקאטש) ש"ח
מו"ה ירמיה לאוו (דברי ירמיהו) הקדמה
מו"ה מרדכי לאוו (פעטראוועסעל) צ"ב, שי"ח
מו"ה אברהם סג"ל לאווי (חתן אב"ד ליסקא) של"ג
מו"ה שמעון ליכטענברג (מאד) הקדמה, ע"ח, ק"צ, שע"ז
מו"ה יודא ליעבערמאנן (תלמיד - קראסנא) ר"ז
מר"ה יצחק נתן ליפשיץ הקדמה
מו"ה יצחק צבי לעבאוויטש ל"ו, שס"ד
מו"ה מנחם לעפקאוויטש (תלמיד - דאמאן) ע"ט
מו"ה אברהם ישי מאנדעל (אלמאשד) ל"ח, שע"ד, שע"ה
מו"ה שלמה מאנהיים (תלמיד - דעדעטשקע) ש"מ
מו"ה חיים צבי מאנהיימער (שו"ת עין הבדולח) ש"נ
מו"ה חיים זלמן מאשקאוויטש (דומ"ץ טאקאי) ס"ו, רכ"ו, רכ"ז, רל"ו, ש"ג, ש"ל
מו"ה יודא מודרין (פרי העץ) רמ"ב
מו"ה יוסף שאול נאטנזאהן (שואל ומשיב) ש"ע
מו"ה משה סאלאמאן (מאדאדאש) ט', שנ"ט
מר"ה יצחק אייזיק סאפרין (היכל הברכה) ק"ע
מו"ה אהרן משה סג"ל (תלמיד) רי"א
מו"ה פנחס אלימלך סג"ל (סטראזק) נ"א
מו"ה אברהם שמואל בנימין סופר (כתב סופר) הקדמה
מו"ה אליעזר זוסמאן סופר (ספר המקנה) ד', ה', ח', ס"ב, ק"ז קט"ז, קכ"ה, קכ"ו, קכ"ז, קמ"ב, קמ"ג, קנ"ג, קס"ד, קס"ה, קע"ב, רע"ח, רע"ט, רצ"ט, ש', ש"א, ש"ז, שס"ז
מו"ה חיים סופר (רבו - מחנה חיים) ש"כ, שכ"א
מו"ה יהודה סופר רע"ט
מו"ה יוסף ליב סופר (ליקוטי סופר) כ', קל"ב, רכ"א, רפ"ז, ש"ב, שפ"א
מו"ה יוסף צבי סופר (חתנו - ויצו יוסף) קפ"ג, קצ"ג, רנ"א, שס"ו
מו"ה ישראל מרדכי אפרים סופר (אב"ד שארוואר) קט"ז רח"צ, שנ"א
מו"ה יעקב שלום סופר (תורת חיים) י', נ"ג
מו"ה ישראל אפרים פישל סופר (אפסי ארץ) שנ"ו

מו״ה משה סופר (מהר״ם סופר) כ׳
מו״ה נפתלי סופר (אב״ד פ״ח) שפ״א
מו״ה שמחה בונם סופר (שבט סופר) נ״ה
מו״ה יצחק שמואל עהרמאן (דיאמא) קצ״א
מו״ה מנחם עהרמאן (שאהל) ר״ט
מו״ה ישעיה עהרנפעלד (שבט סופר) ס׳, קע״א, ר״מ, של״ב
מו״ה מרדכי איסר עהרנפעלד (אלמאשד) קל״ז
מו״ה מרדכי אליעזר עהרענגרובער (איללאק) שנ״ה
מו״ה משה עקשטירן (סערענטש) פ״ב
מו״ה אברהם פאלאק ע׳
מו״ה יהושע פאלאק ד״ש
מו״ה שמעון פאלאק (שו״ת שם משמעון) פ״א
מו״ה מנחם מענדל פאנעט (שו״ת שערי צדק) רמ״ו
מו״ה משה צבי פוקס (שו״ת יד רמה) הקדמה, מ״ר, ר״ח
מו״ה חיים יוסף פישמאן (חתנו - רב טעלענר) קצ״ו, ר״ח, ר״ט
מו״ה מנחם מענדל פערל ק׳
מו״ה יצחק משה פערלס ק״ח, קכ״ד
מו״ה מאיר פערלס (רבו - אב״ד קראלא) קנ״ז, קנ״ח, שמ״ז, שמ״ח, שמ״ט
מו״ה אברהם פראגער (אב״ד טאפאלטשאני) שפ״ה
מו״ה אליעזר פריער (ניגרעשר) ר״א
מו״ה נתנאל הכהן פריער (שו״ת פני מבין) פ״ה, פ״ג
מו״ה אלימלך פריעדלאנדער (כארגאפרונד) מ״ה, ק״ד, קע״ד
מו״ה צבי פרידמן (אך פרי תבואה) הקדמה, קצ״ד, קצ״ה
מו״ה זושא פריעדמאן (תלמיד - נירעריהאז) קל״ד
מו״ה ישעיה פריעדמאן (כרעזנא) ל״ט
מו״ה שמחה בונם פ״מ (טעקענדארף) ל״ג
מו״ה מענדל קאהן (תלמיד) של״ו
מו״ה יעקב צבי קאלטמאן (אב״ד ווירטעש) שט״ז
מו״ה יודא קארמיאל (תלמיד - טערצאל) רפ״ז
מו״ה צבי קינצליכער (שו״ת באר צבי) י״ג, ק״נ
מו״ה הירש יעקב קליין קי״ט
מו״ה יעקב צבי קליין (תלמיד - אגארד) רנ״ד
מו״ה שלמה קליין (אב״ד קערעסטעש) מ״ח, מ״ט, נ׳, קצ״ו, קצ״ז, קצ״ח, רל״ה
מו״ה אלכסנדר צבי קלינגבערג (אב״ד סאנדאוורע) ק״ע
מו״ה אברהם קעניג (תלמיד) י״ח
מו״ה עמרם חסידא ראזענבוים (זקנו) י״ח, רנ״ה
מו״ה מנחם צבי ראזענבערג (רב נאדיפאלו) נ״ו
מו״ה שאול רחנבערג (תלמיד - שו״ת חמדת שאול) שפ״ח
מו״ה חיים ראטה (תלמיד - סערענטש) רפ״ב, ש״ו
מו״ה יעקב מרדכי ראטה (פאלדעש) רכ״ב, רנ״ז
מו״ה אברהם ראפאפארט הכהן (מיטשקע) רפ״א
מו״ה יעקב רויזנער (ליסיטע) פ״ח
מו״ה יהושע ברוך ריינין (אב״ד טשעטשעוויטץ) רמ״ה, רפ״ז, רצ״ט
מו״ה אברהם שאג (שו״ת אהל אברהם) ש״ט
מו״ה שלום מרדכי הכהן שוואדראן (מהרש״ם) קפ״ד
מו״ה אברהם יהודא הכהן שווארץ (שו״ת קול אריה) שכ״ו
מו״ה יודא שווארץ (אבראהאם) ל״א, קכ״ח
מו״ה יקותיאל שווארטץ (אב״ד מאנאשטאר) ק״ו, ק״ח, ק״ט, קי״א, קכ״ב, קכ״ג
מו״ה שמואל שטאספעל (לאפאש) ק״כ, של״ה
מו״ה גרשון שטארן (חתנו - ילקוט הגרשוני) ז׳, ח׳, י״ח, כ״א, כ״ב, כ״ג, כ״ד, כ״ה, נ״ג, ס״ח, ס״ט, צ״ט, קמ״ד, קמ״ז, קמ״ח, קמ״ט, קנ״ב, קס״ז, קס״ח, קע״ה, קצ״ט, ר״ד, רל״ט, רמ״א, רמ״ו, רמ״ז, רמ״ח, רנ״ה, רנ״ו, רס״ו, רצ״ב, ש״ט, ש״י, שי״א, שכ״ד, שכ״ה, שכ״ו, של״א, של״ד, שמ״א, שמ״ב, שנ״ט
מו״ה משה שטארן צ״ג
מו״ה משה שמואל שטארן (סערענטש) י״ח, ע״ו, פ״ט, צ״ד, קי״ז, קי״ח, קנ״ד, ר״ס, רע״ז, רפ״ב, רפ״ג, רפ״ה, רפ״ו, של״ד, שע״ט
מו״ה שלמה שטארן (תלמיד - חוסט) ק״א
מו״ה משה שי״ק (מהר״ם שי״ק) ס״א
מו״ה יצחק שמעלקיש (שו״ת בית יצחק) רע״ו
מו״ה נפתלי שעהנפעלד מ״ב
מו״ה יעקב שפירא (אב״ד טערצאל) ק״י
מו״ה עקיבא שרייבער (פאפא) קל״א

חכמי פולין ש״ח

מו״ה איציק אהרן רכ״ד
מו״ה דוב בער (אב״ד באולאר) שנ״ח
מו״ה שאול (מאקווע) רפ״ח
הרב א״צ שע״ח
הרב מ״ש ע״ז

[הציונים בסוגריים הם עפ״י הנמצא בחשו׳ כת״י]

שמות המתנדבים בעם.

אלה יבואו מה על הברכה תלמידי וקרובי ואוהבי ומכבדי אבינו המחבר זצוק"ל שנתנו מה להדפסת ספר הזה ואתם המליחה בי לא סדרנו הנקובים בשמותם בתוארים לפי כבודם ולבן נברך אותם בברכה כוללות והברכה אחת הוא לכולם, ה' ישלם גמלם, ובקשתינו לסייע אותנו גם להלאה לקחת הספר שו"ת בית שערים בעד מחיר הקצוב חמשה בתרים וכל המוסיף יוסיפו להם מן השמים למען נוכל להדפים גם על שער חלקי שו"ע:

ב' אויפאלו והגליל

מר"ח אברהם דוב שפיטלער
" ליעזר ליעבטרין
" אברהם אהרן נרוין
" אברהם נלוטענפעלד שריב
" ה' נחמי דרי
כ"ה אברהם נרוין
" הלי" שטיין
" ליעזר קרוים
" משה אבא"ד שוועד
" נכימין חדלער
" נרוך ווייס
" דוב נער ריילי
" דוב מארקחוויטש
" דוד יעליכעק
מר"ח זאב פרחקל החמ"ח
כ"ה זאב רחזיכנער
מר"ח חיים שלמה מחיר מחסקחוויטש
כ"ה חיים רחזענבערג
מר"ח יודל קלין החמ"ח
" יוכ"ה פרינדמאן
כ"ה יוסיע פחרקחש
" יעקב נרוים
" ישראל נערנחטה
" יואל שטייכער
" יודל פיליפ
" ילחק פעלדמאן
" יודל פחדחר
" יעקב פחפפער
" יעקב קחטן
" ישראל ילחק רחזענבערג
" יעקב וויים
" יעקב פרינדמאן
מר"ח משה יוסף רחטה
כ"ה משה חסטחלחש
מר"ח מ' ערדעלי דרי
כ"ה משה נחטש
" משה יעקב פחרקחש
" משה זאדאר
מר"ה כפחלי קלזן
כ"ה נחמן רחטענחרצ
מר"ח עקיבא דוב שטרוסמאן
כ"ה פ"נ קחטן
" לבי וויים
" לבי שטארק
" קלמן שווארטן
מר"ח שלמה שפיטלער
" שמואל רחזענפעלד
כ"ה שלום דוב קעפעש
" שמחה פחרקחש
" שמואל דוב רחוויד
" שמואל רחטה
" שמואל קחהן
" שרגא פיים שטרוסמאן
" שלמה מחיר שלטזינגער
" שרגא נחטשפריעד
הבחו' ניכום רחזענבערג החמ"ח
" יעקב קעפעש
" יעקב ליב מחרקחוויטש
" יעקב מחסקחוויטש
מר"ח יוסף גרחטמאן שריב (זשטקל)
" מחיר ליב וויים

(זשטקל)
"
מר"ח חליער וויים
" מרדכי גחלדשטיין
כ"ה משה פחרקחש
מר"ח קלמן חסטחלחש (דלחוושט)
כ"ה משה גלייטנער
" משה נרוים
מר"ח אברהם ליב נערקחוויטש (טשחקמל)
כ"ה אברהם נרוים
" אברהם קלין
" חאר נרוים
" זוסמאן גלייטנער
" ילחק נעלמאן
" מרדכי ניטמאן
מר"ח פנחס דוב נלומענפעלד החמ"ח
(קט' פענטשענע)
כ"ה משה לחזוי
" דוד ס"פ (נחחלריאן)
" משה רחזענפעלד
מר"ח חיים נערנער שריב החמ"ח (הענלילדל)
החסה החלוחה סנע לחזחר
כ"ה יעקב קחצוי
" משה קחצוי
" עקיבא קחצוי
" שמואל פעהנער
מר"ח ירמי' לחזוי " שריב (וולחטשחך)
כ"ה ילחק יואל קחהן
" יעקב טשילנחג
" נחן כנע שטרין
כ"ה חאר זעליג קענינרעש (ב' סט' אלטשאן)
מר"ח ישראל זאב קחהן
כ"ה וולחק לחזוי (מ' שחם)
נכו כ"ה משה ואחמו כ"ה שמע' קליין
כ"ה יוכהן נכימין מחסקחוויטש

אלמאשד

קהלה קדושה
מר"ח חיים ליב קורן שריב החמ"ח
כ"ה אברהם קיטליער
" יעקב קויפמאן
" לוי קויפמאן
" נחן כנע חיזחק
החסה נחלדה חלמנה ר' חיים ילחק רחטה
ניסחו של החחנר (נחנחמער)
כ"ה לבי עהרענפעלד

ב' משאבא

מר"ח לבי נרוין רס"ק
כ"ה זעליג מחרקחוויטש
" משה חלי" גריכוולד

גראסווארדיין

מר"ח חכמ"ל שווארץ
" חרי" חלוי יוכנריז
" אהרן פייער
חלמנה מר"ח חכמ"ל נערנער שה' החמ"ח
כ"ה זאב וויים
מר"ח יסכר הולצמאן
" יוסיע נלרש
" יעקב מחיר וויים
כ"ה יוכ"ה נרידער
מר"ח מחיר קויפמאן
" משה וויים
כ"ה מרדכי ליטמער

מר"ח פיים פרינדמאן
" קלמן מחרקחוויטש החמ"ח
" שלמה זלמן חולצמאן
" שלמה זלמן פוקס
הבחור חיים לבי קירש

ה' מאדע

מר"ח אברהם חיים קיפסער
" חיזיק נרוין החמ"ח וחחנו
" אברהם הלי" וולכטענהייס
" חרי" ליב זיכערמאן החמ"ח
" אברהם יצחק נריבענערנער (לזכרון נשמה נבו הילד חיים יוסיע בן פרידל נפטר ט' כסליו חרקיו)
" דוד רחזענפעלד החמ"ח
" וולף וויינשטאק
" זוסמאן קאהן
" חיים טייטעלבוים החמ"ח
" חיים לבי קיפסער החמ"ח
" מחיר נחטטליעב
" מחטל קיפסער החמ"ח
" מענדל כייוולענער
" נטע טייטעלבוים
" לבי הרש נחלדמאן
החסה ריזל חלמה ריל קיפסער
מר"ח שלום פלענמאן החמ"ח
" שמואל מענדינסון
חנרל נן חיים
הבחו' אברהם מחיר רחטה מה' דחרוג

ה' שאמשאן

קהלה קדושה
כ"ה דוד ליב וועדטהיימער
" דוד לייטנער
מר"ח מנחם שפינן
" מרדכי פריים
" מחיר נחלדשטיין

האנשאוויטץ

החסה הקליכה מ' נטוקא שלוומער
מר"ח אברים ליפסער החמ"ח
כ"ה יחזקאל רחטמאן
" לבי פריים
מר"ח שמי' זלמן נוטמאן
" פרץ לייבלער
" דוד וולף
" ישראל זיסחלין
" כחמי' וואהל
" יודל וויינבערנער
" אליעזר פרידמאן
" ילחק ליענלער
" יעקב נריבענלד
" ילחק רחזענבערג
" עוזי' וואהל
כ"ה ליבוש לופטיג
" שמחה קליין
מר"ח מיכל זאמוער
" משה יוסף הירשנער
" יוסף פיסער
" משה שמחרק
" מנדי' שריינער
כ"ה אליעזר פרידמאן

וואראנאוו

מר"ח אהרן נוטמאן

שמות המתנדבים

מו"ה יואל פריעדמאן
" נתנאל בן מו"ה מרדכי
" אברהם שפירא
" חיים מרדכי רחמנותפאטער
כ"ה ליבר זיידענפעלד
" אלי פארקאמן
" מנחם נחלקמאן
" אברהם שפירא
" דוד רייפמן
מו"ה יחזקאל נאוס
" כהן שפירא
הנחי' הלל סווילן

מערצאל

מו"ה דוד שלאכטענרגער החש"ו
" מרדכי לבי קארטיהל החש"ו
" משה ליב נערנער
" שלמה נרחקמאן החש"ו

טיסא-פיריעד

הגרח ש"ם
מו"ה מנחם מענדל לעמבערגער חתן ניסו של המחבר
" משה זכוויל פלחמס
" נחמי' פריעדמאן החש"ו

מאראש-לודאש והגליל

הגאב"ד מו"ה נרשון שטערן שליט"א תלמיד וחתן המחבר
מו"ה יעקב כהנא העלבער ניסו של המחבר
נכו: מו"ה יחזקאל וכ"ה שמואל נכמין
חתנו: מו"ה חיים אלי' מיזענער תלמיד המחבר
וכ"ה פרע נחלדשטיין
נכדיו: הנ' שמואל משה וחנ' יוסף דוד העלבער
מו"ה יחזקאל משה העלבער ניסו של המחבר
חתנו: כ"ה יחזקאל מאיר שטערנבערג
וכ"ה ליבוש כלפי
מו"ה יעקב פלכטעה מחו' של המחבר
נכו: מו"ה חיים נלחל וחתנו: מו"ה יוסף בן ליון נליק
כ"ה אברהם חסר נערקאוויטש
נכו: מו"ה יעקב ענער וחתנו: מ' משה נחלדשטיין
כ"ה יודא חרי' שפיטלער
" משה אהלי רפ"ק מחו' של המחבר
" משה ליזיק שטיין
" משה דאוואוחם וכ"ה יוסף דוב עלעקעם
מחבי' ניסו של המחבר
מו"ה ליעזר קליינמאן (מעתק קעמעני טעלקע)
" יודא חרי' שלמאן החש"ו (מעתק וואלקער)
" יחזקאל חיים (מחרש נעמטע)
כ"ה אברהם קנ"ל פארקאם (עורך ד"ק טרי"ל)
" שלמה דייטש (מעתק זאב)

מארגרעטין

מו"ה מהרן פיסער ניסו ;החש"ו
כ"ה דוד נערנער
מו"ה יוסיע הערץ
" שלום יוסף רעמיוועס החש"ו
" משה וואלקאוויטש פי' שנרי"כי)

סאוואש

מו"ה אברהם יוסף ריזמאן הרי'
" אברהם קלאינ החש"ו
כ"ה נכמין פעקעטע
" יוסיע קנ"ל לאווי
כ"ה לוי פעקעטע
" משה קלאינ

סערענטש

מו"ה אברהם יעקב קאפיער החש"ו
" אברהם שלמה מיהלרחר
" לכצ'יל וויס
" זלמן קלרכיטלער ממו' של המחבר
" חיים רחמים החש"ו
" יואב קלרכיטער מחו' של המחבר
" משה שמואל שטערן מחו' של המחבר
הנחי' אהרן יוכם קליין
מו"ה דוב ניכלער כ"ג החש"ו (נעמטעלי)
כ"ה יחזק קליין
" ירמי' נרינצערנער

סענדרא

הגאב"ד מו"ה שמעון קופר שליט"א תלמיד ומחו של המחבר
מו"ה משה נרינן
" חיים נרינן
" מנחם לבי שמואל
" חיים יוסף פריעדמאן
" ירמי' זילבערמאן
" ליזיק נלומבערנער
" שלמה נלומבערנער
" דוד נלומבערנער
הנרח דנחוריס

עדעלעני

מו"ה מרדכי קרוין
" טוביי קופר
" יוסף יואל שלאמאכוויטש
" מאיר לעפקאוויטש
" מרדכי ווייכסטיין
" מרדכי מאד־הרחם
הגאב"ד מו"ה שמעון כ"פעלד (ריחם־דיקר)
מו"ה חנר נלומבערנער (כיעקלחרחנח)
" זאב וואלף טענכענגיס (סוטכאן)
" זאב נלומבערנער (נעלנע)
" חיים ליב מחרקוס (מיקס)
" יחזק נלומבערנער (העווסע)
" יחזק האכדלער (חרחקטן)
" יסרחל נרייער "
" יודא נלויח (עמ"ר)
" משה שרייבער (עמ"ר)
" משה ליב נעללמאן (מיסקאלן)
" מענדל שטערן "
" כפתלי קליין (נחנח)
" שלמה נלומבערנער (הינרין)
נכדן עי' חלמידו ומחו' של המחבר הגאב"ד דק"ק סענדרא כ"י הכ"ל

עפעריעס

מו"ה אליעזר פאכפעדער החש"ו
" משה חרי' רחזמאן
" זלמן ליפסער החש"ו
" שמחה פריעדמאן
" דוב פריז
" יוסף שפערנכאך
" שמואל האדטמאן
" ירמי' וויס
" כפתלי נרוים

פאלדיש

הגאב"ד מו"ה מנחם מענדל שטערן
מו"ה נכמין קנ"ל פארקאם החש"ו
" יעקב מרדכי קנ"ל רחמים
" יסרחל שטערן
" יוחק פרלאקאל סויב החש"ו
כ"ה עזריאל נערנער
" מיס יוחק רייכמאן
" שלום חיות
חלמיה ש"ב מרדכי רחל נערנער

קירכדרויף והגליל

מו"ה נכמין מחמד החש"ו
" יעקב פריעדלאכדער החש"ו
" יוסף נוטמאן
" שמואל חייכער נס נעד חיק דשם
" שלמה שלטיכנער
" שמעון חהרן דייטש
" חסר החיים (מחרקוספאלנח)
" יוסף קלויזנער (וועלנסלן)
" יוסיע לבי קנ"ל סימחהויטש (חלמ"ם)
נכדן ע"י ב"ב מו"ה מנחם מענדל לעפקאוויטש כ"י מדחמן

ממקומות שונות

(לאנג'ן) כ"ה יוסף נוטמאן
(לרסלאוויל) כ"ה יוחק זאהר
(לרדלאנקום) מו"ה מרדכי העלבער נן ניסו של המחבר
(נודלפעסט) דר' לרלקף סטערן
" מו"ה לבי רחזענבערג
(ריאלדלם) הגאב"ד דק"ק נן ניסו של המחבר
(ריאמרק) החחים סטייבער
(דעברעצין) מו"ה יקחיאל ווייס
(טחרכחליא) מו"ה יודא ליב סיבלוט
(טחלנא) מו"ה יוחק חלטמאן החש"ו
" " כ"ה נכמין פאקטערכאך
(טחקאי) מו"ה שלמה ענגבל חש"ו
(טחפחלי) מו"ה שלום נחמני החש"ו
(טשטוטש) מו"ה מנחם מענדל ווייס חתן ניסו של המחבר
" מו"ה יוחק ליזיק ניכדער חתן ניסו של המחבר
(טחטעלקי) מו"ה נדלי' וואלדענער החש"ו
(ליפקא) " דוד כ"ץ לעפקאוויטש
(כייטרא) " יודא ווייס החש"ו
(כ' קלרחלי) כ"ה יעקב נלוס ס"ב של המחבר
" " לבי כ"ץ ווייכנערגער מחו' של המחבר
(ס' קרחקא) מו"ה יודא ליענערמאן ס"ב והחש"ו
" מו"ה עקיבא נלויא
(סעקעליהיד) מו"ה יוסף כוסנוים החש"ו
(פאמחטאר) מו"ה משה חייטש החש"ו
(פאמחטעהלי) כ"ה נרשון שטחדלער
(ערמיהלי־פאלוות) מו"ה יוחק משה פחלנחק מחו' של המחבר
(קוויד) הגאב"ד דשם
" מו"ה הרש יעקב קליין החש"ו
" " חיים שפיטן החש"ו
(ק־טי־קירחלי) כ"ה מחיר סנ"ל רייזמאן מחו' של המחבר
(קחצא) מו"ה יוחק חיזיק רחזענפינלד תלמיד של בבי המחבר
ס' פחטוק) מו"ה משה פרלאקאל ס"ן וסו"ב החש"ו